ஸ்ரீ:

பகவத்விஷயம்

பகவத்விஷயம்.

௬- ௭- ௮- ௯- ௰- பத்துக்கள்.

இதில்.

திருவாய்மொழி, ஆறாயிரப்படி, இருபத்திநாலாயிரப்படி, ஸவ்யாக்யாநங்களான

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:, த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரம்,

இதுகளடங்கியது.

சண்டப்பாளையம்,

அ - ரா - திருவேங்கடாசாரியரால்

யதாமாத்ருகம் ஓலைஸ்ரீகோசங்களோடொத்துப்பார்த்து

பரிசோதிக்கப்பட்டு

சண்டப்பாளையம் "பாகவதவஸீதீ" முத்திராக்ஷரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாவதுஸம்புடம்.

1913

திருவாய்மொழி — ஆரும்பத்து

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூ— வைகல்பூங்கழிவாய்வந்துமேயுங்குருகினங்காள்*

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணதாதார்யமஹாதேசிகாய நம:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(வைகல்பூங்கழிவாய்) எம்பெருமானோடேகலந்து பிரிந்தாளொருபிராட்டி, தன்னுடைய நிரவதிகவ்யஸநாதிசயத்தாலே என்னுடைய ஸர்வகரணங்களையும அபஹரித்துப்போய் திருவண்வண்டூரிலுள்ள நிரவதி

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநம்ஸேவ்ய ஸ்ரீஉத்தாஹார ராஜமஹாதேசிகாய நம:

ஸாந்த்வநம் ஸம்ஶ்ரிதாநாம் ப்ரகடிதஶடஜித் ஸூக்திஸந்தர்ப்பபாவம் |

ஸாஹித்யாம்போதிசந்த்ரம் ஸுமதிமுநிபதிம் ஸ்ரீரங்கநாயகாதிஸேவாபாதம் ஸ்துவேஹம் ||

ஆரும்பத்து.

இ— அஞ்சிறைய மடநாரைதுடங்கி ஸந்தேசங்களில் சொன்னந்யாயத்தாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸாபதேஶமும் தூதப்ரேஷணஸங்கதியும் தாங்களே கண்டுகொள்ளலாமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யவை யிரண்டையுஞ் சொல்லாதே அந்யாபதேஶார்த்தத்தைத்துடங்கிக்கொண்டு முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருளுகிறார் (எம்பெருமானோடே த்யாதியால்) ஆனாலிவை யிரண்டுமிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில்? நோற்றநோன்புதுடங்கித் தாம் கூப்பிடச்செய்தேயும் எம்பெருமான்தமக்குமுகம்தந்தருளி ஸம்ஶ்லேஷிக்கலாம் படி யெழுந்தருளாதொழிந்தவாறே வடிகஷ்டத்தாலே தம்முடையதஶையை யெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறாரென்றித்திருவாய்மொழிக்கு ஸாபதேஶமும் ஸங்கதியுமிருக்கும்படி. இத்தாலித்திருவாய் மொழிக்கு மஹாஜாலோபாயமென்கிற லக்ஷணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாய்த்து. இப்படி யிப்பத்தி னுபக்ரமத்திலே வடிகரை முன்னிடுகையாலே வடிஸம்பந்தமான ப்ரபதநம் இப்பத்திலே ப்ரதிபாத்ய மாய் அத்தாலே ஸர்வேஶ்வரன் ப்ரபதநஸாத்யனென்னுமிடம் இப்பத்துக்கெல்லாம் ப்ரயாநப்ரதிபா த்யமென்று ஸித்திக்கயாய்த்து. இப்பத்துக்கு கீழ்ப்பத்தோடே ஸங்கதியை "அநாத்யஜ்ஞாநஸம்ஸாரக்ஷ ஜநிதப்ரபத்தேர்வ்யாபாரப்ரபதநவிபாகஸம்ஜநித: | தஜ்ஜாதஸம்ப்ரார்த்தனை ... த்வயாநுஸந்தாநஸம்ப்ரதாயநிபந்தநமாய்" என்றுவாயர் அருளிச்செய்தருளினர் *

முதற்பாட்டு

கைகொள்சக்கரத்தென்கனிவாய் பெருமானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைய விதாஸ்யியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவண்வண்டூர் த்யாதியால்) இத்தாலிப்

ஸ—பூம் - ரமணீயமான, கழி - கால்வாய்க்கழி, ஸஞ்சாரயோக்யமானவென்றபடி. அவன் பிரிந்துபோய் வாயிக்கிறவளாவன்றிக்கே யிருந்ததேஶமு மென்னை வாயியா நிற்கிற தென்றுகருத்து. கழிவாய் - கழியி லே, வாயென்று ஸப்தம்யர்த்தம். கழி - ஸமுத்ரஜலவாஹிநீ வாஸம் வைகல் - ஸர்வதா, ஒருக்கால் ஸம் ஶ்லேஷித் தென்னை விட்டுப்போனவனைப் போலன்றிகே நீங்களெப்போதுமிங்கே வந்திருக்கப்பெற்றேனே யென்று கருத்து. வந்து - ஆளிட்டறிக்கவேண்டின இத்தேஶத்திலே நீங்களே வந்து, வழிபறியுண்டவிடத்தி லே பெற்றதாய்முகங்காட்டினாப்போலே இத்தேஶத்திலேநீங்கள்முகம் காட்டப்பெற்றேனேயென்றுகருத்து. "ஸா கதா தீரஸாநுஷு தாஸம் தாதாரணாநஸ" என்றுவிரஹகாலோத்தீபகமான தேஶத்திலே பெரு மாளுக்கு ஸந்தோஷத்தை யேறிகொண்டாடினாப்போலே தனக்கிவைத்தினுடைய ஸாமத்தைத் தானேகொண் டாடுகிறாள். மேயும் - மேயாநிற்கிற குருகினங்காள் - குருகுகளுடைய கூட்டங்காள், குருகு - நாரை

மூ— செய்கொள்செந்நெலுயர் திருவண்வண்டூருறையும்* கைகொள்சக்கரத்தென் கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு*
கைகள்கூப்பிச்சொல்லீர் வினையாட்டியேன் காதன்மையே* ||௨||
காதன்மென்பெடையோடுடன்மேயுங் கருநாராய்* வேதவேள்வியொலி முழங்குந்

ஆ— விஶ்லேஷத்தாலே என்னை மறந்திருக்கிறவெம்பெருமானைக் கண்டு எனக்காக அவனைக் கைகள் கூப்பிச்சொல்லீர் வினையாட்டியேன் காதன்மையென்று சில குருகுகளை நோக்கி அருளிச்செய்கிறாள். ||க||

இ— பிராட்டியானவள் தானித்தனை க்லேஶப்படச்செய்தேயும் அவன் வாராதொழிந்தவாறே ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தனாய் ஸர்வரக்ஷணக்ஷமனாய்ப் ஸ்வஸம்பந்தியாவனாய், ஸர்வலோக நாயகனாயிருக்கிற வெம்பெருமானைத் திருவண்வண்டூரில் ஸந்நிதி நம்மை நினையாதபடி பண்ணுகையாலே நம்முடைய தஶையை யறியாமையால் வாராதொழிந்தான்; இந்த தஶையை யறிவித்தால் வருமென்று பார்த்துத் தூதுவிடுகிறாளென்று ஸங்க்ரஹம் (சிலகுருகுகளையித்யாதி) தன் ஸகிஜனங்களெல்லாரும் தன் க்லேஶத்தைக்கண்டு மிகவும் க்லேஶப்படாநிற்கையாலே அவர்களிலே யவன்பக்கல் போய்வரவல்லாரொருவரையுங் காணாமையாலே ஸத்யோபலம்பக தஶையாய், தன்னாற்றாமையாலே இருந்தவிடத்திலிருக்கமாட்டாதே கழிக்கரையிலேசென்றங்கே யளவன்றிக்கேயிருக்கிற சிலபக்ஷிகளைக்கண்டு தான் விரஹவ்யஸநாதிஶயத்தையுடையளாயிருக்கையாலே அவை தன்வார்த்தை யறியாவென்று விவேகிக்கமாட்டாதே அவைதன்னைத் தூதுவிடுகிறாளென்றுகருத்து. ||க||

ஶ— யில் ஜாதியேகவசநம். இனம் - கூட்டம், இதற்குச்சொல்லீரென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். செய் - கழனியை.கொள் - கொள்ளாநிற்கிற, ஓரோருமுதல்தானே கழனியெல்லாம் வ்யாபிக்கும்படி ஸமஸாரவங்களானவென்றபடி. செந்நெல் - ஶ்ராவ்யங்களான நெற்பயிர்கள், உயர் - உயராநிற்கிற, ஆகாஶாவகாஶமும் வளராநிற்கிறவென்றபடி. திரு - ஸ்ரீமத்தான, பயோதந்யாதிஸம்ருத்தமானவென்றபடி. வண் - ஸாந்த்ரமான, ரத்நஸௌதபதிவ்யாதவ்யாபந வஸ்த்ரபதாகாதிகளாலே ரமணீயமானவென்றபடி. வண்டூர் - வண்டூரிலே, "வையாக்ரஸௌஹாஶ்ரமே" என்று சொல்லப்பட்ட திவ்யஸ்தாநத்திலேயென்றபடி. உறையும் - வஸியாநிற்கிற' 'செய்துபோனமாயங்களு', மென்று கூப்பிட வேண்டாதபடி நித்யஸந்நிஹிதனை-வென்றபடி. கைகொள் - கையைக் கொள்ளாநிற்கிற, கைக்கெல்லாம் தான்தானே ஆபரணமாயிருக்கிற வென்றபடி. சக்கரத்து - சக்கரத்தை யுடையவனை' சக்கரத்தை யுடையவன் - சக்கரத்தன், சக்கரத்தென் கனிவாயென்று ஸமாஸபக்ஷம். என் - என்னுடையவனை, கையுந் திருவாழியுமான அழகாலும் கனிவாயாலு மெனக்கு ஸௌலப்யனைவென்றபடி. கனிவாய் - பிம்பாதரனை, கனி - பழம், இங்கேபிம்பவிஶேஷம்விவக்ஷிதம். பெருமானை - ஸ்வாமியை, கண்டு - நானநுபவிக்கவாசைப்படுகிற விஷயத்தை நீங்களெனக்குமுன்னே காணப்புகுகிறீர்களென்று கருத்து. கைகள்கூப்பி - அஞ்ஜலி பண்ணி, அங்குப்போனவிடத்திலே பிராட்டிபக்கல் நின்றும் வந்தோமென்று ஸ்வதந்த்ரராயிராதே ஸவிநயராய் அஞ்ஜலி பண்ணியென்றபடி. குருகுகள் கைகூப்புகையாவது விநயகாயமாகச்சிறகுகளை யசைக்கை. வினையாட்டியேன் - விஶ்லேஷஹேதுவான பாபத்தை யுடையவளானவென்னுடைய, வினையை யுடையவள் வினையாட்டி, தன்னைச் சொல்லிக் கொள்ளும்போது வினையாட்டியேனென்று ஶப்தமாயிருக்கும். காதன்மை - ஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷையை, சொல்லீர் - சொல்லுங்கோள். * * * * * ||க||

காதல் - ப்ரேமத்துக்காஶ்ரயமாயிருக்கையன்றிக்கே ப்ரேமந்தான்வடிவுகொண்டாப்போலிருக்கிற, காதல் - ப்ரேமம் மெல் - ஸுகுமாரங்களான, ஸுகுமாரவைகளானவென்றபடி. பெடையோடு - ஸ்த்ரீபக்ஷிகளோடே, உடன் - கூட, ஸ்த்ரீயினுடையகாதலையறிந்துகூடத்திரியும்சேவலு (ப்ரேமமு) முண்டாவதேயென்று விஸ்மிதையாய்ச்சொல்லுகிறாள். மேயும் - மேயாநிற்கிற, "ஈதேஶீ ப்ரீதிஸம்வாதே," என்னுமாப்போலேபேடைக்கு தானாட்டித்திரிகிறவென்று கருத்து. கரு - கறுத்திருக்கிற, பேடையோடேகூடத்திரிகையாலே யுடம்பு வெளுக்காதே காந்திபெற்றிருக்கிறவென்றபடி. என்னைப்போலேவிரஹிகளாயிருப்பார்க்கிறே!யுடம்பு வெளுப்பதென்றுகருத்து. நாராய் - நாராவ்யக்திபே, இதுக்குப்பணியீர் என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். முன்புபோகவிட்ட தூதர் அழைத்துக்கொண்டு வருகிறார்களென்றாறியிருக்கமாட்டாமையாலே பின்னையும் பின்னையும் தூதுவிடுகிறாள். வேதவேள்வி - வேதங்களுடையவும் யஜ்ஞங்களினுடையவும். ஒலி - கோஷமானது, வேள்வி - யஜ்ஞம், வேதகோஷமும் யஜ்ஞத்தில் ஶாஸ்த்ரார்த்தகோஷங்களுமென்றபடி. முழங்கும் - முழங்கு

மூ — தண்டிருவண்வண்டூர்* நாதன்ஞாலமெல்லாமுண்ட நம்பெருமானைக்கண்டு* பாதங்கைதொழுதுபணியீரடியேன்திறமே* ॥ ௨ ॥

திறங்களாகியெங்குஞ்செய்களூடுழல்புள்ளினங்காள்* சிறந்தசெல்வம்மல்குதிருவண்வண்டூருறையுங்* கறங்குசக்கரக்கைக்கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு* இறங்கிநீர்தொழுதுபணியீரடியேனிடரே* ॥ ௩ ॥

இடரில்போகமூழ்கியிணைந்தாடுமடவன்னங்காள்* விடலில்வேதவொலிமுழங்குந்தண்டிருவண்வண்டூர்*

ஆ — (காதல்) ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே ஸ்ரீகவ்ஸ்ஸுமுயிருந்த திருவண்வண்டூர்நாதனைக்கண்டு பாதங்கைதொழுது பணியீரடியேன் திறமென்கிறாள். ॥ ௨ ॥

(திறங்களாகி) ஸ்ரீதவிப்ராயநிரவஸநாலங்காரத்தாலே சுழலாநின்ற திருவாழியை திருவணிகலனாகவுடையனாய் ஸம்ஶ்லேஷதவிஶேஷவிநாஶஸூசகமான செங்கனிவாய்ப் பெருமானைக்கண்டு இறங்கிநீர் தொழுதுபணியீரடியேனிடரென்கிறாள். ॥ ௩ ॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ — ஞாலமெல்லாமுண்டவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷதஶையென்று) நம்பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகெஸ்துபாதிபால்). ॥ ௨ ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

கறங்குசக்கரக்கையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகெஸ்துபாதிபால்) கனிவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷத்யாதிபால்) இங்குவிவக்ஷிதமென்றது - திருப்பவளத்தை ॥ ௩ ॥

ஶ — தண் - ஶீதளமான, ஸம்ஸாரிகளுக்கும் தட்டாதிருக்கிறவென்றபடி திருவண்வண்டூர்நாதன் - திருவண்வண்டூருக்கு நாதனான, ஞாலமெல்லாம் - ஜகத்தையெல்லாத்தையும், உண்ட - வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தவனான, நம்பெருமானைக்கண்டு - நம்முடைய ஸ்வாமியைக்கண்டு, பாதம் - பாதங்களை, கைதொழுது - கையாலேதொழுது, தீவப்ரணாமம்பண்ணியென்றபடி. கைகள்கூப்பியென்னுமதுபோதாது; அவர்மிகவும்பெரியவராயிருப்பார்கிடீகோள்? ஸாஷ்டாங்கமாகதீவப்ரணாமம்பண்ணுங்கோளென்றபடி. அடியேன்திறம் - என்னையவனோடே கூடப்பண்ணவிருக்கிற உங்களுக்கு ஶேஷபூதையான வென்னுடைய விஷயமாக, திறம் - விஷயம். பணியீர் - விண்ணப்பஞ்செய்யவேணும், வாசிகமாகச்சொல்லவேணுமென்றபடி. பணியீரென்று பஹுவசநமாகச்சொன்னது பேடைகளையுங்கூட்டிச் சொன்னபடி. * * * * ॥ ௨ ॥

திறங்களாகி - கூட்டங்களாய், திறம் - கூட்டம், எங்கும் - ஸர்வத்ர, செய்கள் - கழனிகளுடைய, ஊடு - மத்யத்திலே, உழல் - ஸஞ்சரியாநிற்கிற, புள்ளினங்காள் - பக்ஷிகூட்டங்காள். புள் - பக்ஷி, இனம் - கூட்டம். பிராட்டியைப்பிரிந்து பெருமாள் நோவுபடுகிற ஸமயத்திலே வாநரமுதலிகளடங்கலுந்திரண்டு நாலுதிக்கும்புகுந்து அங்குமிங்குந்திரிந்தாப்போலே யிவையுந்திரிகிறனவென்றிருக்கிறாள். சிறந்த - ஸமஸ்தமான, தன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்துக்கநுரூபமானவென்றபடி. சிறக்கை - அநுரூபமாகை. செல்வம் - ஸம்பத்தானது, மல்கு - வர்த்தித்திருக்கிற, திருவண்வண்டூர் - ஸம்ருத்தஸமஸ்தஸம்பத்விஶிஷ்டம். திருவண்வண்டூரிலே, உறையும் - வஸியாநிற்கிற, இதுபெருமானுக்கு விஶேஷணம். கறங்கு - சுழலாநிற்கிற, ஸ்ரீதவிப்ராயநிரவஸநத்தாலே சுழலாநிற்கிறவென்றபடி. சக்கரக்கை - சக்கரத்தைக்கையிலேயுடையவனான, கனிவாய் - பிம்பஸமஸ்பர்ஶமான திருப்பவளத்தை யுடையனான, பெருமானை - ஸ்வாமியை, கண்டு, நீர் - நீங்கள், இறங்கித்தொழுது - ஸஞ்சாரத்தைவிட்டு நன்றாகவணங்கி ப்ரணாமத்தைப்பண்ணி, அடியேனிடர் - என்னுடைய காயக்லேஶம் உங்கள் கடாக்ஷமாம்படியுங்களுக்கு வாசாதீனமானவென்னுடைய க்லேஶத்தை, இடர் - க்லேஶம். பணியீர் - சொல்லவேணும், ॥ ௩ ॥

இடரில் - விஶ்லேஷமாயமில்லாத. இடர் - விஶ்லேஷம் போகம் - ஸம்போகத்திலே, மூழ்கி - அவகாஹித்து, நான் செய்தபடி செய்கிறேன்? இப்படி ஸம்ஶ்லேஷித் திருப்பாரையுங் காணப்பெற்றோமிறே ஸம்போகத்திலேயென்றநுசந்தித்து. இணைந்து - கூடிக்கொண்டு, பிரியமாட்டாதேயென்றபடி. ஆடும் - ஸஞ்சரியாநிற்கிற, மட - ஸௌந்தர்யங்களான, அன்னங்காள் - ஹம்ஸங்காள், விடல் - விச்சேதம், இல் - இல்லாத, வேதவொலி - வேதகோஷமானது, முழங்கும் - முழங்காநிற்கிற தண் - ஶீதளமான, ஸம்ஸாரதாபஹரமானவென்றபடி திருவண்வண்டூர் -

சடன்மேனிப்பிரான் கண்ணனை நெடுமாலைக்கண்டு* உடலம் நைந்தொருத்தியுருகுமென்றுணர்த்துமினே* ||சா||

ரு.— உணர்த்தலூடலுணர்ந்துடன்மேயுமடவன்னங்காள்* இணைத்த வண்டலக்கண்மேற்சங்குசேருந்திருவண்வண்டூர்*
புணர்த்தபூந்தண்டுழாய் முடிநம்பெருமானைக்கண்டு* புணர்த்தகையினராயடியேனுக்கும் போற்றுமினோ ||

ஆ.—(இடரில்) ஸஹ்ருதயஸஹவாஸத்வஸ்ய ஸம்ஸ்லேஷஸமர்த்தமான அவனைக்கண்டு அப்போ! ஒரு
த்திபடும்பாடே யிதுவென்றுசொல்லுங்கோளென்று சிலவன்னங்களைக் குறித்துச் சொல்லுகிறாள். |சா||
(உணர்த்தல்) நாங்களுமுன்னிருமாகச் சொல்லும்வார்த்தையை அவன் கேட்டருளாதொழிகிற் செய்
வதென்னென்னில்? உங்களுடைய சேவல்களுங்களோடுள்ள ஊடலாலே தொழுதுங்களை யூடல்தீர்த்தாப்போ
லே நீங்களுமெனக்காக வவனைத் தொழுது என்னோடுள்ள வூடல்தீர்த்துப் பிணைமையென்றிரந்து சொல்லுமெ.

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— த்ருதீயவாக்யத்துக்குச் சாத்வர்ம்மநுளிச்செய்கிறா (ஸாநுசயஸ்ர்வ்யாஜியால்) சதுர்த்யவாக்யத்துக்குந்
சாத்வர்ம்மநுளிச்செய்கிறா (அப்போ யித்ரோஜியால) |சா||

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

கீழ்ப்பாட்டிலே அன்னங்களைச்சொலவிபிநுக்க இப்பாட்டிலுமவைக்கைதச்சொல்லுவாரேனெனெனா சுவசு
ரிப்பிக்கிறா (நாங்களித்ரோஜியால) கீழ தான் சொலலச்செய்தேயு மவை போகாதிருந்தவாறே "ஆவன் நாங்
கள் சொல்லும்வார்த்தையைக்கேளா தொழியிற்செய்வதென்" என்று போகாதிருந்தனவாகவுங்கொண்டு சொ
ல்லுகிறாளென்று கருத்து. த்ருதீயவாக்யத்துக்குந் சாத்வர்ம்மநுளிச்செய்கிர் (உங்களுடைய வித்ரோஜியால)
சேவல - பார்ஷவதி, ஊடல் - ப்ரணயகலஹம். உங்களோடுள்ளவூடலாலேயென்றது - உங்களாலே
தங்களுக்குண்டான ப்ரணயகலஹத்தாலேயென்றபடி. ஊடல்தீர்த்தாப்போலே இத்ருதீயவாக்ய கா
த்வர்ம்ம. இவ்வாக்யத்துக்கிப்படி சாத்வர்ம்மோமோவென்னில்; அடியேனுக்கும் போற்றுமினே என்கிறவிடத்
தில் சவ்யஸனத்தாலே ஸமாப்யந்தோற்றுகையாலிவ்வாக்யத்துக்கிப்படி சாத்வர்ம்மாகக்கூடுமென்று கருத்து

ப—சாவ்ஸத்ஸக்ஷீகம்வடிம். திருவண்வண்டூரிலிருக்கிறவென்றபடி. கடல்மேனி. ஸமுத்ரம்போலே ஸ்யாமளமா
ய் ப்ரஸந்நமான திருமேனியையுடையவனை, பிரான் — உபகாரகனை, கண்ணனை - க்ருஷ்ணனாயவதரித்தவ
னை, நெடுமாலை - ஆச்ரிதவிஷயத்தில் தீவ்ரவ்யாமோஹமாயியானவனை, மால் - வ்யாமோஹம். கண்டு - இதுக்
கு உணர்த்துமின் என்கிறத்தோடே சுபம். ஒருத்தி — ஒருஸ்த்ரீயானவள், உடலம் நைந்து - சரீரம் ஸிதி
லமாய், உருகும் - உருகாநிற்கிறாள், என்று உணர்த்துமின் - அறிவியுங்கோள். * * |சா||

உணர்த்தல் - உணர்த்தலையும், ஊடல் - ஊடலையும், உணர்ந்து - அறிந்து, அதாவது? ஸ்ரீபத்நீ ஊடலை ஸஹ
ஸித்து ஸஹித்துப்பின்பு உணர்த்தலைச்செய்தறிந்தென்றபடி. ஊடலாவது — சிலபோது நாயிகையிலுடைய
ஸஞ்சாரத்தை விட்டிருந்துவந்துகூடின விபக்ஷனுக்கு நிமஹர்ஷமாக வவளால் வருப்ப்ரணயகலஹ
விசேஷம். அதாவது நானில்லாதிருக்க நீ ஸாபத்நியைப், பார்வைகளைப்பார்த்தாய், உன்னுடைய பார்வை உரி
ஸமுபாஸதமாயிராநின்றது, மன்னுப்போலேவருமகலஹம். உணர்த்தலாவதிக்கைதத்தெளிவிக்கை. அதாவது
உனக்காகஸாதனேனேன், உனக்குவேணுமென்றுபார்வைகளைப்பாராதேதேன். மன்னுப்போலே தெளிவிக்கை. இந்
த ஸம்பந்தங்களுந்தங்களுடைய பார்வைகளோடேயிவ்வூடலையுமுணர்த்தலையு மநுபவித்திருக்கிறவென்று
கருத்து உடன்மேயும - கூடமேயாநிற்கிற, இப்படியூடலை அநுபவித்து க்லேசப்பட்டுப் பின்புணர்த்தலைச் செய்
தறிந்து இனியொருக்காலுமிப்படியூடல வாராதிருக்கவேணுமென்று கூடவே திரியாநிறகிற மென்றபடி.
மட - பரவஸஹ்ருதயங்களான, அன்னங்காள் - ஹம்ஸங்காள், இதுக்குப்போற்றுமின் என்கிறதோடே சுபம்.
துணைத்த - நீண்டமான, வண்டலகள்மேல - தீரத்தில் வண்டல்மேல, சங்கு - சங்கங்கள், சேரும் - தீ
ரம்வெம்மத்தாலே வந்து சேராநிற்கிற, திருவண்வண்டூர - திருவண்வண்டூரிலிருக்கிறவென்றபடி.
இது நம்பெருமானுக்கு விசேஷணம். புணர்த்த - தொடுக்கப்பட்டதான, பூம் - ரமணீயமான, தண் - சீதள
மான, துழாய் - திருத்துழாயையுடைத்தான, முடி - கிரீடத்தையுடையவரான, நம்பெருமானை - சுலபனானவ
னை, கண்டு - , புணர்த்த. பரஸ்பர ஸம்ச்லேஷங்களான, கையினராய் - கைகளையுடையவர்களாய், கூப்பினவ
ரென்றபடி. கைகளையுடையவர் கையினர். அடியேனுக்கும் - உங்களுக்கு சேஷபூதையான வெனக்காக

மூ— போற்றியானிரந்தேன்புன்னைமேலுறைபூங்குயில்காள்* சேற்றில்வாளைதுள்ளுந் திருவண்வண்டூருறையு* மாற்றலாழியங்கை யமரர்பெருமானைக்கண்டு* மாற்றங்கொண்டருளீர் மையல்தீர்வதொருவண்ணமே ॥ ௬ ॥

ஆ— உங்களுக்குத்தானித்தனைவருத்தம்வேண்டுவதில்லை, அவன்தானித்தனைபோதிங்கே யெழுந்தருளுகைக்காக வொப்பித்தருளாநிற்கும், சொல்லுமித்தனையே வேண்டுவதென்கிறாள். ॥ ௫ ॥

(போற்றியான்) ஆஸ்ரிதர்க்காத்ருஷாநம்பண்ணினாலும் ஒன்றும்செய்யாதானைப்பிரிக்கும் ஸஹாவனுப், ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரவகாசமாக சுநவரத த்ருஷ்டகாயனைப், ஆஸ்ரித ஸம்ஸ்லேஷைகபோகனையிருந்த வெம்பெருமானைக்கண்டு மாற்றங்கொண்டருளீர் மையல் தீர்வதொருவண்ணமென்கிறாள். ॥ ௬ ॥

(ஒருவண்ணம்) திருவண்வண்டூரிற் சோலைகளுடையவும், தாமரைத்தடாகங்களினுடையவும் சுத்தமெனா

இ— தாரீபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களுமித்யாதியால்) புணர்த்தபூந்தண்டுழாய் முடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்குத்தானித்யாதியால்) வருத்தம் - ப்ரயாஸம். ஒப்பித்தருளாநிற்குமென்றது - ஸம்ஸ்கரித்துக்கொள்ளாநிற்குமென்றபடி. சொல்லுமித்தனையேவேண்டுவதென்றது - நீங்கள்போய் என்தசையை யவனுக்கொருக்காலறிவிப்பிக்கிற மாத்ரமே வேண்டுவதென்றபடி. ॥ ௫ ॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

ஆற்றல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்கித்யாதியால்) ஆழியங்கை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரித விரோதீத்யாதியால்) அமரர்பெருமானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரித ஸம்ஸ்லேஷ. இத்யாதியால்) ॥ ௬ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

த்விதீயவாக்யார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிப்பித்துக்கொண்டு ஒருவண்ணமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவண்வண்டூரிலித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ— வும் போற்றுமின் - போற்றுங்கோள், போற்றுகை - ஸ்துதிக்கை. ஸ்தோத்ரம்பண்ணுமாம்படி மௌனவித்துவார்த்தைசொல்லுங்கோளென்றபடி. உங்களுடைய ஆசார்யர்கள் ப்ரணயகலஹதசையிலே உங்களைமௌனவித்து வார்த்தைசொன்னாற்போலேநீங்களுமெனக்காக வெம்பெருமானை மௌனவித்து ஒருவார்த்தைசொல்லவேணுமென்றுகருத்து. * * * * * * * * ॥ ௫ ॥

புன்னைமேலுறை - புன்னைமேலே வஸிக்கிற, இப்படி ஸௌஹார்த்தமான ஆஸ்ரயத்திலே ஸ்வைரமாக வஸியாநிற்கிற வுங்களைப் பேசவிடுகை யுக்தமாயிருந்ததோ? ஆகிலுமென்னாற்றாமையாலேசெய்கிறேன், ராஜ்யத்திலேயிருந்தால்வனவாஸம்கிடையாதென்று பெருமாளும்பிராட்டியும காட்டிலேவனவாஸஸௌகத்துக்குப் போகாநிற்கச்செய்தே நடுவே ராவணன்வந்து தோற்றினாப்போலேஉங்கள்ஸௌகத்துக்குநான்விக்நம்பண்ணத்தோற்றினேனென்று கருத்து. பூம் - தர்சநீயங்களான, குயில்காள் - கோகிலங்காள், யான் - அநந்யகதியான நான், போற்றி - உங்களுக்குமங்களாஸாஸநம்பண்ணி இரந்தேன் - ப்ரார்த்தித்தேன், உங்களையிதிஸேஷ்ட்:.நியதிக்கிறேனல்லேன்? ப்ரார்த்திக்கிறேனென்றபடி. சேற்றில் - சேறுகளிலே. வாளை - மத்ஸ்யங்கள், துள்ளும் ஆநந்தத்தாலே துள்ளாநிற்கிற, மத்ஸ்யங்கள் ஸம்ஸாரிகள் போலே மதோத்ரேகத்தாலே ஸமாஸ்ரயணீயங்களையுஞ்சேருக்கியதிலே துள்ளாநிற்கிறனவென்று கருத்து. திருவணவண்டூர் - ஸ்ரீஜகத் உபம். திருவண்வண்டூரிலே, உறையும - வஸியாநிற்கிற, இது பெருமானுக்கு விஸேஷணம். ஆற்றல் - ஆற்றவேண்டுமவனை, ஆற்றுகை - ஆஸ்வஸிப்பிக்கை, ஆஸ்வஸிப்பிக்கவேண்டும்படி நோவுபட்டிருக்குமவனையென்றபடி. அதாவது ஆஸ்ரிதர்க்காத்ருஷாநம்பண்ணினாலும்ஒன்றும் செய்திலேனென்று நோவுபட்டிருக்குமவனையென்றபடி. ஆழி - சக்ரத்தாலே, அம் - ஸாநந்தமான, ஸம்ஸக்தமான வென்றபடி. கை - ஹஸ்தத்தையுடையவனை, அமரர்பெருமானை - நித்யஸூரிநாயகனை கண்டு - இதுக்குக்கொண்டருளீரென்கிறதோடே ஸம்பந்தம், மையல் - மோஹமானது, இந்த விரஹக்லேஸத்தால் வந்த வென்னுடைய மோஹமானதென்றபடி. தீர்வதொருவண்ணம் - தீரும்படியானதொரு ப்ரகாரத்தாலே, வண்ணம் - ப்ரகாரம். எப்படியானாலுந்த மோஹம்தீரும் அந்தப்படியாகவென்றபடி. மாற்றம் கொண்டு - ப்ரத்யுத்தரம்கொண்டுவந்து. மாற்றம் - வார்த்தை, அங்கே இஸ்ஸம் ப்ரத்யுத்தரத்தைச்சொல்லுகிறது. அருளீர். க்ருபைபண்ணவேணும், ஸாதித்தருளவேணுமென்றபடி. * * ॥ ௬ ॥

மூ—ஒருவண்ணஞ்சென்று புக்கெனக் கொன்றுரை யொண்கிளியே* செருவொண்பூம்பொழில்சூழ் செக்கர் வேலைத் திருவண்வண்டூர்* கருவண்ணஞ்செய்யவாய் செய்யகண்செய்யகைசெய்யகால்* செருவொண்சக் கரஞ்சங்கடையாளந்திருந்தக்கண்டே* ॥௭॥

திருந்தக்கண்டெனக்கொன்றுரையாயொண்சிறுபூவாய்* செருந்தி ஞாழன்மகிழ்புன்னைசூழ்தண் திருவண் வண்டூர்* பெருந்தண்டாமரைக்கட்பெருநீண்முடிநாற்றடந்தோட்* கருந்திண்மாமுகில்போற்

ஆ—ஸாரமான வழக்குகளிலே யகப்படாதே யொரு வண்ணஞ்சென்றுபுக்கு, என்னோடுள்ளகலவியாலே புதுக்கணித்த திருநிறத்தையும் திருப்பவளத்தையும் திருக்கண்களையும் திருக்கைகளையுந் திருவடிகளையுந் திருவாழியையும் திருச்சங்கையும் தனக்கு வ்யாவித்ருமாகவுடையனாயிருந்தவனைத் திருந்தக்கண்டு, எனக் கொன்றுரையொண்கிளியேயென்கிறாள். ॥௭॥

(திருந்த) ஸஸம்ச்லேஷஜநிதமான வழகுகாணிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறாள். ॥௮॥

இ—(என்னோடுள்ள வித்யாஷியால்) புதுக்கணித்தவென்றது.- நவீக்ருதமானவென்றபடி. இது திருப்பவளம் முதலானவைத்திலு மந்வயிக்கிறது. இப்படி உஜ்ஜ்வலங்களான அவயவங்கள் ஸௌவஹ்ருங்களைப்போலே அவனு க்கே அஸாதாரணங்களாகையாலே இவைத்தையும் விஹ்நங்களாகச் சொல்லக்குறையில்லையென்று கருத்து. இத்தால் அவனுக்கடையாளமேதென்று கேட்டகிளியைக்குறித்து அடையாளம் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

ஸ—ஒண். - விலக்ஷணமான, ஸ்ராவணத்தாலும் வாயில்சிவப்பாலும் அவனோடொத்திருக்கிறவென்றபடி., கிளியே. - ஸுகமே, இதுக்கு உரையென்கிறத்தோடே அந்வயம், செரு - ஸம்ர்யா கின்ற, செருகை - ஸம்ர்த் தை, இதுபொழிலுக்குவிசேஷணம், ஒண்பூ - ஒள்ளியவாஷ்பங்களை யுடையவையான, வாஸூர ஸைந் யங்கள்போலே யிசலியிசலி ஸ்ராவ்யமாகப்வாஷ்பியாநின்றவையானவென்றபடி. பொழில் - உத்யாநங்களாலே, சூழ் - வரிவ்ருதமான, இதுஊருக்கு விசேஷணம், செக்கர் - சிவந்ததான, ஸாவாமெர்வ்ய வரிவ கக்ஷவரிதிர கீ ஸாஸ்ஜமென்மோறணிதமானவென்றபடி, வேலை - கரஸாரதீரங்களையுடைத்தான, கரஸாரணாவுத்ர ஸத்ருஸஹவ்யாவராதச வலர்த்ரதீரவாவியானமெ ஸாமஷ்யத்தாலே கரஸாரதீரத்தையுவவரிக்கிறது. திரு வண்வண்டூர் - தி...வக்ஷம், திருவண்வண்டூரிலேயென்றபடி. இதுக்குச்சென்று புக்கு என்கிறதோடே அந்வயம். ஒருவண்ணம் - ஒருவ்ரகாரம், சென்றுபுக்கு, போய் வ்ரவேசித்து, அவ்வூரிலுள்ள காவலாளர்களின் பிடிக்கப்படுகி ல்லாதேயொருவ்ரகாரம்போய் அவன் ஸந்நிதியில் வ்ரவேசித்தென்றபடி, கருவண்ணம் - திருமேனியில் நீலவர்ண மும், செய்யவாய் - சிவந்தவாயும், செய்யகண் - "ஸாரோஜாஸக்ஷாதெரொவநஃ" என்கிறபடியே சிவந்த கண்களு டம், செய்யகை - சிவந்தகைகளும், செய்யகால் - சிவந்த திருவடிகளும், செரும் - ஸங்க்ராமமான, அவலோ தந யுஸாஹெகபாலேஸஹாயமெஸாநுவமானவென்றபடி. ஒண் - சோபநமான, சக்கரம் - வசுரம்பும், சங்கு - ஸம ஜ்யமாகிற, அடையாளம் - அவனுடைய விஹ்நங்களை, திருந்தக்கண்டு - ஸ்பஷ்டமாகக்கண்டு, வ்ர, த்ய்க்ஷமாகக்கண் டென்றபடி, எனக்கு - அவனைக்காணவாசைப்பட்டு க்லேஷிக்கிறவெனக்கு, ஒன்று - ஒருவார்த்தை, அவனரு ளிச்செய்ததொரு வார்த்தையையென்றபடி. உரை - நீ அருளிச்செய்யவேணும். ✳ ॥௭॥

ஒண் - அழகியதான, சிறு - சிறியதான, தூதுபோம்படி லாகவஸரீரமான வென்றபடி. பூவாய் - ஸாரி கையே. இதுக்குஉரையாய் என்கிறதோடே அந்வயம். செருந்தி - வ்ருக்ஷவிசேஷம், ஞாழல் - பச்சையாயிருப்ப தொரு லதாவிசேஷம், மகிழ் - வகுளவ்ருக்ஷம், புன்னை - புந்நாகம், சூழ் - இவைகளாலே வரிவ்ருதமான, தண் - ஸீதலமான; ஸம்ஸாரதாவஹரமானவென்றபடி. திருவண்வண்டூர் - ஸப்தம்யர்த்தே ப்ரதமை. திருவ ண்வண்டூரி லிருக்கிறவென்றபடி. இது ஸ்வாமிக்கு விசேஷணம். பெரும் - அதிவிஸாலங்களான, தண் - அதி ஸீதளங்களான, தாமரைக்கண் - பத்மஸத்ருஸங்களான நேத்ரங்களையுடையவரான, பெருநீள் - மிகவும்நீண்ட, ஸர்வாதிராஜ்யஸூசகமாம்படி அதிதீர்க்கமானவென்றபடி. முடி - கிரீடத்தையுடையவரான, நால்தடந்தோள் - விஸாலங்களானசதுர்புஜங்களையுடையவரான. தடம் - விஸாலம். கரும் - நீலவர்ணமான, திண் - த்ருடமான, ஜலதவர்ணமென்கிற வர்ணம் வாராதே ஸவர்ணாவயவமானவென்றபடி, மாமுகில்போல் - மஹாமேகம்போலே

மூ.—திருமேனியடிகளே* ॥ அ ॥

அடிகள் கைதொழுது அலர்மேலசையு மன்னங்காள்* விடிவை சங்கொலிக்குந் திருவண்வண்டுறையும்*
கடியமாயன்றன்னைக் கண்ணனை நெடுமாலைக் கண்டு*கொடியவல்வினையேன் திறங்கூறுமின்வேறுகொண்டே ॥
வேறுகொண்டுமையானிரந்தேன்வெறிவண்டினங்காள்*

ஆ—(அடிகள்) சென்றீலங்களுக்குக் காலமாயிருக்குமோவென்னை; நீங்கள் செல்லுமளவிலே திருப்பள்ளி யுணர்ந்தருளுங்காலமாம், திருப்பள்ளி யுணர்ந்தருளினவாறே ஸ்ரீகருடைய ஸம்ஸ்லேஷங்களையும் ஒரு க்ஷணத்திலே போக்யநுஜீஸ ஸாரனுய், ஸ்ரீக ஸாமஞயிருந்தவனைக்கண்டு, கொடிய வல்வினையேன் திறம் கூறுமின்வேறுகொண்டென்கிறுள். ॥ கூ ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ—முன்பு இரண்டுபாட்டுகளிலே ஹம்ஸங்களைச்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலும் ஹம்ஸங்களைச்சொல்லுவா னென்னென்ன சங்கிப்பிக்கிறூர் (சென்றீலங்களுக்கித்யாதியால்) முன்புபோகச்சொன்ன ஹம்ஸங்கள் பின் னையும்போகாதிருந்தவாறே நங்கள்போனல் கூமமாயிருக்குமோவென்று போகாதிருந்தனவாக உத்ப்ரேக்ஷித் து அவைசங்கைக்குறித்து விஷாவஸோ கநந்யாயத்தாலே உத்தரமுரைக்கிறுளென்றுகருத்து சங்கொலிக் கும் விடிவையென்று சூசயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறூர் (நீங்களித்யாதியால்) திருப்பள்ளியுணர்ந்தவா றேயென்கிறதந்துக் கண்டு என்கிறதோடே அந்வயம். கடியமாயன்தன்னை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறூர் (ஸ்ரீகருடைய வித்யாதியால்) கண்ணனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறூர் (ஸ்ரீக ஸாமஞயிருந்தவென்று). ॥ கூ ॥

ப—யிருக்கிற, கருந்திண்மாமுகில்போலென்று சஹ்ருதோக்தை. திருமேனி - திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை யுடையவரான, அடிகளை - ஸ்வாமிகளை, அடி - ஸ்வாமி. திருந்த - நன்றாக, பிறர்க்குச்சொல்லத்தெரியும்படி விஸ்பஷ் டமாகவென்றபடி. கண்டு - ஸாக்ஷாத்கரித்து, எனக்கு — அவரஸ்ஸாயத்தையறியவாசைப்பட்டிருக்கிறவெனக்கு, ஒன்று - ஒருவார்த்தை, அவர்சொன்னதொருவார்த்தையையென்றபடி. உரையாய் — சொல்லவேணும், எனக்கா க அவனுக்கொருவார்த்தை சொல்லவேணுமென்றுமாம். * * * ॥ அ ॥

அலர்மேல் - புஷ்பங்களின் மேலே, ஸரஸ்ஸில் தாமரை புஷ்பங்களின் மேலே யென்றபடி. அசை யும் - அசையாநிற்கிற. அன்னங்காள்? - ஹம்ஸங்காள், தூங்குமெத்தையில்போலே தாமரைகளிலே பள்ளி கொண்டு உஜ்ஜாகரதோஷ நிஷ்ஷேபயில் அசையாநிற்கிற ஹம்ஸங்காளென்றபடி. இதுக்குக்கூறுமின் என்கிறத்தோடே அந்வயம். நான் புஷ்பங்களைக்கண்டால் தப்தையாகாநிற்க உங்களுக்குப்புஷ்பங்களிலே காலபொருந்துகை உசிதமேயென்றுகருத்து. சங்கு - ஸம்பமானது, ஒலிக்கும் - த்வநியாநிற்கிற, விடிவை- ப்ராதக, திவ்யக்ஷேத்ரங்களை ஆராதநபண்ணுகைக்காகஸம்பம் த்வநியாநிற்கிற ப்ராதஸ்ஸமயமாமென்றபடி. நீங்கள்செல்லுகிறபோதென்று பாவம். திருவண்வண்டூர் — திருவண்வண்டூரிலே, உறையும் - வஸியாநிற்கிற. கடிய - வேகவானை, ஸ்ரீகவிரோயிநிரஸநத்திலே சீக்ரகாரியானவென்றபடி. மாயன்தன்னை — ஆ ஸ்ரீதவிரோயிவிஷயத்தில் ரக்ஷணமுற்றிருக்கை யாகிற ஆஸ்சர்யத்தை யுடையவ னை வென்றபடி. கண்ணனை - க்ருஷ்ணனுயவதரித்து ஸாமஞனை, நெடுமாலை - தீவ்யவ்யாமோஹத்தை யுடை யனவனை, கண்டு - அடிகள் - திருவடிகளை, கைதொழுது — கைகளாலே ஸேவித்து, வேறுகொண்டு- விவிக்த த்தை ஸம்பாதித்து, ஏகாந்தஸமயத்தைப்பார்த்தென்றபடி. வேறு - விவிக்தம். கொடிய - க்ரூரமான, அத்யந்த தீவ்ரமானவென்றபடி. வல - ப்ரபலங்களான, வினையேன் - பாபங்களை யுடையவளானவென்னு டைய. திறம் — விஷயமாக, கூறுமின் — வார்த்தைசொல்லுங்கோள். * * ॥ கூ ॥

வெறிவண்டினங்காள் - பரிமளஸம்ருத்த ப்ரமரஸமூஹங்காள்? வெறி - பரிமளம் வெறிவண்டென்று ஸாகவாயிலேவஸிஸாஸ். இனம் - ஸமூஹம, உம்மை - யாவித்தாருடைய காரியஞ்செய்தல்லது நிற்க மாட்டாத உங்களை, வேறுகொண்டு - ப்ராதுக்திபண்ணி, வேறு - ப்ராவ்ருத்தி. "விசேஷணதாஸ்ஸீ வே ஹநுமத்யாயேதக" என்னுமாப்போலே கீழ்க்கொண்ட குருகுமுதலானவை யெல்லாவற் றிலுங்காட்டிலும் உங்களை யதிசயிதராக வெண்ணியென்றபடி. யான் - உங்களையொழிய மதியின்றிக்கே

மூ—தேறுநீர்ப்பம்பைவடபாலைத்திருவண்வண்டூர்* மாறில்போரரக்கன்மதிள்நீறெழச்செற்றுகந்த* ஏறு சேவகனார்க்கென்னையுமுளளென்மின்களே* ||௰||

மின்கொள்சேர்புரிநூற்குறளாயகல்ஞாலங்கொண்ட* வன்கள்வனடிமேற் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன*

ஆ—(தேறுகொண்டு) தன்னுடைய ஸௌஜந்யத்தாலே ஸகலஜகஜ்ஜாதமும் ஸௌவஸ்திகமாய்ச்செல்லாநிற்கச்செய்தே, திருவண்வண்டூரிலுள்ள தன்னுடைய நிரவதிகவைலக்ஷண்யாலே யென்னைமறந்திருந்தவனுக்கு, தனக்கு ரக்ஷணீயையாயிருப்பாள் நானுமொருத்தியுளளென்று சொல்லவேண்டுமென்று சிலவண்டுகளைபவெக்ஷிக்கிறாள். ||௰||

(மின்கொள்) இப்பிராட்டி, ஒருபடியாலும் விரஹவ்யஸநமாற்றவும் முடியாததொருதசையாகச்செய்தேயும் எம்பெருமானெழுந்தருளாதொழிந்தவாறே, தன்னழகாலே உபாவஸிதைபைத்தோற்பித்து அவனைகல்ஞால

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

இ—மாறிலித்யாதி சேவகனார்க்கித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) ஸ்தீபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவண்வண்டூரித்யாதியால்) என்னையுமுளளென்மின்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதியால்) ||௰||

✱ நிகமனம். ✱

இத்திருவாய்மொழி திருவண்வண்டூரிலெம்பெருமான் விஷயமாயிருக்க; இதை "குறளாயகல்ஞாலங்கொண்ட" இத்யாதியாலே வாமநவிஷயமாகச் சொல்லுவானேனென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்பிராட்டியித்யாதியால்) ஒழிந்தவாறே என்கிறதற்குச்சொன்ன என்கிறதோடே ஸம்பந்தம். இப்பிராட்டிதான் மிகவும் க்லேசப்படச்செய்தேயும் திருவண்வண்டூரிலெம்பெருமான் வாராதொழிந்தவாறே அவன் உபாயவனுக னென்று கினிஸ்தைபரோக்ஷ ஸாபேக்ஷையாய்க்கொண்டு தூதுவிட்டாளென்றுமிடம் தோற்றுகைக்காக திருவண்வண்டூரிலெம்பெருமானுக்கு வனுகஸ்வம் தோற்றும்படி அவனை வனுகனாக வர்ணிவலித்து இத்திருவாய்மொழியை வாமநவிஷயமாகச்சொன்னதாக அருளிச்செய்கிறாரென்றுகருத்து. "கைகள்கூப்பிச்சொல்லீர்" "பாதங்கைதொழுது பணியீர்" என்னும்போலே பாட்டுதோறும் தைந்யபரோக்ஷம் தோற்றும்படிசில உபாஸம விசேஷங்கள் ப்ரதிபாதின்றனவிறே. (தன்னழகாலே உபாவஸிதைபைத்தோற்பித்து) என்றது மின்கொள் சேர்புரி நூற்குறளாய் என்கிறதின் தாத்பர்யம். அவனகல்ஞாலமென்றது-அவனுடைய அகல்ஞாலமென்றபடி.

ஸ—யிருக்கிற நான், இரங்கிதன் - தர்யித்தேன், தேறு - தர்ஸநங்களான, நீர் - ஜலங்களையுடைத்தான, பம்பை - வம்பெயினுடைய, வடபாலைத்திருவண்வண்டூர் - உத்தரஸமீபமான திருவண்வண்டூரிலிருக்கிறதென்றபடி. பாலைஸ்வம் - ஸமரஸி, இது சேவகனார்க்குவிசேஷணம். மாறில் - ப்ரதிஸமஸ்தமில்லாத, மாறு - ப்ரதிஸமஸம், போர் - யுத்தத்தைபுடைப்பவனை, போர் - யுத்தம், அரக்கன் - ராக்ஷஸனை யும், ராவணனையுமென்றபடி. மதிள் - அவன்பட்டணத்தின் ப்ராகாரத்தையும், நீறெழ - நீறாகவெழும்படி, நீறு - பஸ்மம், பஸ்மமாகக்காற்றிலே பறந்துபோம்படியாகவென்றபடி. செற்று - சேதித்து, உகந்த - ஸந்துஷ்டரான, ஏறுசேவகனார்க்கு - ஏறுகிற்கிற சேவகத்தைபுடைவர்க்கு, சேவகம் - பராக்ரமம், "ஸமோக்ஷ வ்யக்தவராக்ஷம்" "ஸர்வாத்மாயவ்யக்தவீர்யம் ஸ்ரஜநீயஸ்விகமசைஸ" என்கிறபடியே ஸநாக்ஷ்ம ப்ரக்ஷமிஹரமற எல்லாருடையநெஞ்சிலுமேறி ஸப்ரதிவஸயாகாநிற்கிற பராக்ரமத்தை யுடைய பெருமாளுக்கென்றபடி. என்னையும் - ஸநாதநெக்ஷயான வென்னையும், உளளென்மின்கள் - உளளென்னுங்கோள்? உளள் - வித்யமாநை, பராக்ரமத்தாலே லோகமெல்லாம்ரக்ஷிக்கிறஉபக்கு இன்னுமொருத்தி ரக்ஷணீயையாயிருக்கிறாளென்றென்னையுமெம்பெருமானுக்குச்சொல்லுங்கோளென்றபடி. ||௰||

மின்கொள் - மின்னலைக் கொள்ளாநிற்கிற, கொள்ளுகை - ஜயிக்கை. காந்தியாலே யஜ்ஞோபவீதத்தை ஜயிபாநிற்கிற வென்றபடி. சேர் - ஸநாதநமான, ஸ்வரூபமான திருமேனிக்குப் பராமமாய்க்கொண்டு ஸநாதநமான வென்றபடி. புரிநூல் - யஜ்ஞோபவீதத்தை யுடையவனை, குறளாய் - வாமனனாய், குறள் - வாமநன், அகல் ஞாலம்-உபாவப்ருதிவியை, கொண்ட - உபாவலி பக்கல்நின்றும் க்ரஹித்தவனை, வன்கள்வன் - உபாயவனுகனுடைய, அடிமேல் - திருவடிகளின்விஷயமாக - குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன -

மூ— பண்கொளாயிரத்துளிவைபத்துந்திருவண்வண்டூர்க்கு* இன்கொள்பாடல்வல்லார் மதனர் மின்னிடையவர்க்கே* ।கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— கொண்டவன் கள்வனடிமேல் சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை வல்லார் மின்னிடையவர்க்கு மதனன் போக்யமாம்படிபோலே எம்பெருமானுக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க்கும் போக்யமாவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— அநந்தர மஹாவைபவியினுடைய மஹாவ்ருத்திவியையென்கை (வண்கள்வனித்யாதி) இத்திருவாய்மொழி ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததாயிருக்க இத்தை பிராட்டி சொன்னதாகச்சொல்லக்கூடுமோவென்னில்; இத்திருவாய்மொழியில் ஸகலமும் பிராட்டி சொன்னதாகையாலே இப்படி சொல்லக்குறையில்லை. மதனர் மின்னிடையவர்க்கே என்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மின்னிடையவர்க்கித்யாதியால்) மதனர் மின்னிடையவர்க்கு மன்மதரஞ்ஜகாதிஶயமாக்கியென்றுகருத்து. இங்கன்றிக்கே பாகவதிகளுக்கு போக்யராவரென்று யதாஶ்ருதம் க்ரஹிக்கில "பலநீகாட்டிப் படுப்பாயோ! புறத்திட்டிடைபமை யின்னும் கெடுப்பாயோ!" என்று காமவ்யாபாரார்த்தத்தை நிஷேதிக்கிற வசநத்தோடு விரோதமாமென்றுகருத்து. ॥கக॥

ஸ— ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததான, பண்கொள் - பண்ணிலேகொள்ளப்பட்டிருக்கிற, பண் - ராகம், பண்ணிலே ஒன்றுபோலே அடக்கிக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறவென்றபடி. அதாவது:— ராகமே ப்ரதாநமாய்ப்பாட்டுக்கள் அதில் அந்தர்பூதமாம்படியிருக்கிறவென்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்திலே, திருவண்வண்டூர்க்கு - இங்கு சதுர்த்தீ தாதர்த்த்யே. திருவண்வண்டூருடையஸ்துதியாலே தத்விஷயஸூக்தங்களானவென்றபடி. இன்கொள் - இனிமையைக் கொண்டிருக்கிற, இன்னென்று - இனிமை, அதாவது: போக்யதை, போக்யங்களானவென்றபடி. பாடல் - பாட்டுக்களான, இவைபத்தும் - இந்தப்பத்துபாடலும், இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களையுமென்றபடி. வல்லார் - அப்யஸித்தவர்கள், மின்னிடையவர்க்கு - மின்போலேயிருக்கிற இடையையுடையவர்களுக்கு, வித்யுத்ஸத்ருஶமத்யத்தையுடையவர்களானபாகவதிகளுக்கென்றபடி. மதனர் - காமராவர், இது ரஞ்ஜகத்வோக்தி. பாகவதிகளுக்குமதனன்போலே எம்பெருமானுக்கும்ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் போக்யராவரென்றபடி. ॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஶேவதயே ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(வைகல்பூங்கழிவாய்.)

ஹஸ்தஸ்தாரி: ஸ்வாதிஷ்டாகிலஜகதயா பிம்பதுல்யாதராபா:
ஸ்நிக்தஶ்யாமாங்ககாந்த்யா யுக்ததாமாந்விதயா நிஜராஜ்யீஸம்ராஜக: ।
ரக்தாஸ்யாக்ஷ்யங்க்ரிஹஸ்த: ப்ருஹத்கிரீடதயாஸ்ப்ருஶ்யப்ரத்யர்த்திஶேஷீ
[illegible] ॥௫௧॥

(ஹஸ்தஸ்தாரி:) கைகொள்சக்கரத்தென்கனிவாய்பெருமானைக்கண்டு - திருவாழியைக்கையிலேயுடையவனாகையாலும், (ஸ்வாதிஷ்டாகிலஜகதயா) நாதன்ஞாலமெல்லாமுண்ட நம்பெருமானை - ப்ரளயகாலத்திலே ஸகலலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளின ஸர்வேஶ்வரனாகையாலும், (பிம்பதுல்யாதராபா:) கனிவாய்ப்பெருமானை - கோவைப்பழம்போலே ரமணீயமான திருவதரத்தையுடையவனாகையாலும், (ஸ்நிக்தஶ்யாமாங்ககாந்த்யா) கடன்மேனிப்பிரான் - ஸமுத்ரம்போலே ஶ்யாமளமான திருநிறத்தையுடையவனாகையாலும், (யுக்ததாமாந்விதயா) புணர்த்தபூந்தண்டுழாய்முடி - திருத்துழாய்மாலையாலே அழகியதான திருமுடியையுடையவனாகையாலும, (நிஜராஜ்யீஸம்ராஜக:) அமரர்பெருமானை - அமரர்களுக்கு நிர்வாஹகனாகையாலும, (ரக்தாஸ்யாக்ஷ்யங்க்ரிஹஸ்த:) செய்யவாய் செய்யகண் செய்யகை செய்யகால் - சிவந்திருப்பவனாம் திருக்கண்கள் திருக்கைகள் திருவடிகள் இவைகளையுடையவனாகையாலும், (ப்ருஹத்கிரீடதயா) பெருநீண்முடிநாற்றடந்தோள் - தனக்குத்தகுதியான திருவபிஷேகத்தை யுடையவனாகையாலும், (ஆஶ்ரயப்ரதிபக்ஷப்ரஶமந:) கடியமாயன்றன்னைக்கண்ணனை - ஆஶ்ரிதர்களானவர்களுடைய விரோதிகளைச்செய்

த்ர — கா — தருளுமவனுகையாலும், (ஸம்க்ஷேபஸந்த்ரு)மாறில்போரரக்கன்பதிநீறெழச்செற்றுகந்த-"நமதேயம்" என்றெ திரம்புகோத்த ராவணனுடைய ஸம்ருத்தியை யழித்தருளினவனுகையாலும், திருவண்வண்டூரெம்பெருமானை தேஶிகர் ஸாக்ஷாத்காரமாக அடையப்படுமவனாக "வைகல்பூங்கழிவாய்" என்கிற ப்ரகரணத்தில் ஸகல ஹாரணர் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ௱௭௦௧

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆரும்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ — (மின்னிடைமடவார்கள்) இப்படி தன்னைநான் நெடுங்காலம்விஶ்லேஷித்திருக்கச்செய்தேயும் ஈறு தவேஷ

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ — எம்பெருமானோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்று பிறந்த உத்கண்டாதிஶயத்தாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே வடக்கரைநோக்கி எம்பெருமானுக்கென்னுடையதஶையை யறிவிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்த தாயிருக்க வித்திருவாய்மொழியிலே "பந்துங்கழலுந்தந்துபோகுநம்பீ" "எம்மைநீகழறேலே" "சழகமேறேல் நம்பீ" என்றுப்போலே எம்பெருமானை யநாதரித்து வார்த்தைசொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரணயகோபத்தாலே சொல்லுகிறதாகையாலே ஸம்கதமென்றதாய்த்து. இப்படியென்றது - மாசறுசோதிதுடங்கி வைகல்பூங்கழிவாயுள்பட கீழ் உக்தரீத்யாஎன்றபடி. அவர்கள் பக்கலென்றது - என்னையொழிய வேறேசில மொவிமார்பக்கலென்றபடி. "ஆகள்போகவிட்டுக்குழலூதபோயிருந்" இத்யாதியாலே க்ருஷ்ணனுடைய வேணுமாநாதி வ்யாஜ்யவிஶத்ரமிறே இங்குசொல்லுகிறது, இத்தாலிங்கு ப்ரணயகோபமெதயாயிருக்கிறவனு மொரு ஷோவகாரிகையென்று ஸூசிதமாய்த்து. ஆழ்வார் தாம் மாசறுசோதிதுடங்கி இவ்வளவாக விரஹத்தாலே பஹுவிதவ்யஸநங்களை யநுபவிக்கச்செய்தேயும் வடகரைவத்தாலே ப்ரார்த்திக்கச்செய்தேயும் எம்பெருமானெழுந்தருளாதிருந்தவாறே யத்யந்தவைலக்ஷண்யராய் ப்ரணயகோபயுக்தருமாய் இனியவன் வந்தாலுமவனைக் கடாக்ஷித்தல் அவனோடு ஸம்பாஷித்தல் செய்யக்கடவோமல்லோமென்று ப்ரணயகோபத்தாலே துணிந்துநிற்க, எம்பெருமானும் "வேறுசொண்டும்மையானிரந்தே" னென்று முன்பு தாமாக ப்ரதிஜ்ஞம்பண்ணின வாக்யத்தைக்கேட்டு த்ரௌபதியை துஶ்ஶாஸநாதிகள் ஸபையிலே நலியாநிற்க-அவள் "கோவிந்தா?" வென்று கூப்பிட்டு ப்ரதிஜ்ஞம்பண்ணின வாக்யத்தைக் கேட்டபோதுபோலேயும் ஶரணாகதரான ஸ்ரீவிபீஷணர் தஶையை யநுஸந்தித்தபோதுபோலேயும் மிகவும்கலங்கி "நம்மைப்பிரிந்தவரிங்ஙனே நோவுபடாநிற்க நாமுகவப்பெற்றிலோமே நமக்கீஶ்வரத்வமாவதென்! என்று ஜாலங்களினாலே விஹ்வலனாய் மிகவும் விஹ்வலனாய் தம்மோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தல்லது தரிக்கமாட்டாதவனாய் "ஸுக்ஷ்மஸ்தோபாஸநாயஸய யஸ்ய ஸம்ஸ்யாமேத யிஞ்ஜாதிரநுஜ்ஜயஜஶோஜமய" என்கிறபடியே தாமிருந்தவிடத்தே அதிவேகத்தோடேவந்து தாம் ப்ரணயகோபத்தாலே கிட்டவொண்ணாதபடியிருக்கிற விருப்பைக்கண்டு "க்ஷணமபி தேவிரஹோ ஸஹிதுமஶக்யம்" என்கிறபடியே மிகவும் ஆகுலனாய், தம்மை யநுநயித்துத் தம்முடைய ப்ரஸாதத்தை யபேக்ஷிக்க அவனைக்குறித்துத்தாம் ப்ரணயகோபாதிஶயத்தாலே யநாதரித்துச்சொன்னபடிகளையும் பின்னையுமவன் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளையும் தன்னுடைய ஆர்த்யதிஶயத்தையு மாவிஷ்கரித்துத்தம்மை ப்ரஸாதிப்பித்துத் தம்மோடுஸம்ஶ்லேஷித்துக் கரைகண்டபடியையும் அநந்யாவஹஶத்தாலே யருளிச்செய்கிறாரித்திருவாய்மொழியிலென்றுகருத்து. இத்தால் ஸ்வயமேவ மதமென்கிற ஸமஷ்டித்வமித் திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று.

ஶேஷிபானவனை ஸர்வேஶ்வரனை யநாதரித்து வார்த்தைசொல்லுகையு மதுக்கடியான ப்ரணயகோபமும் ஶேஷத்தைகரஸரான விவர்க்குக்கூடுமோவென்னில்? "ப்ரணயாஸ்ரூயாஹிதோநாஸ்த வஶிவிகேஶவாஸவம்" "கிம்காரணந்ருதவேதஸ: விதாமேத்ருஶியாயிவ:। ராம? ஜாதோதாவம் ப்ராஸ்ய ஹிடம் வாஷாஷவிஷக்ஷம்"

ஆ— ணம்பண்ணச்செய்தேயும் எம்பெருமான் எழுந்தருளாதொழிகிறது என்னுடைய நிக்ருஷ்டாநுஸந்தாநத்தாலே என்னை உபேக்ஷித்து அவர்கள்பக்கலுள்ள ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே அவர்களை விஶ்லேஷிக்கில் தரிக்கமாட்டாமையாலேயென்று நிஶ்சயித்து அதிஶங்கை பண்ணினளாய், ப்ரணயகோபாவேஶமுமாய் அந்த ப்ரணயகோபத்தாலே தோழிமாரோடும் கிளிகள் பூவைகளென்றுள்ள தன்னுடைய லீலோபகரணங்களோடுங்கூட. இனிநாமவன்வந்தாலுமவனைக் கடாக்ஷிக்கவுங் கடவோமல்லோமென்று ஸங்கேதமிட்டுக்கொண்டு அவனெழுந்தருளினாலும் வந்தணுகவொண்ணாதபடி அநபிமுகீயாயிருக்க, எம்பெருமானுமிவளைப்பிரிந்த விரஹவ்யஸநத்தாலே

இ— உக்தாதிகளாலே ஜநகராஜன் திருமகள் பெருமாளோடுண்டான விரஹவிஷயமான ஸ்நேஹத்தாலும் என்னுடையவரன்றோவென்கிற அபிமாநாதிஶயத்தாலுமவரை உபேக்ஷித்து வார்த்தைசொன்னளிறே; அப்படியே "ஸதுஶைஷா ஸஹாயே ப்ரணயிநிஜ தத: ப்ருடஶீமாரசம் ஶ்ரூ" மென்கிறபடியே எம்பெருமான்பக்கல் பிராட்டிமாரோடொத்த ரஸவிஶேஷத்தையுடையவரான ஆழ்வாருக்கும் விஶ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாமையாலே ப்ரணயகோபமுமதடியாக அநாதரித்து வார்த்தைசொல்லுகையு முண்டாகக் குறையில்லை. ஆனாலும் அந்யாபதேஶத்திலே வேறேசில ஶௌவிமாரென்கிற ஸ்தாநத்திலே ஸ்வாபதேஶத்திலே வேறேசில ஸமயஸ்தஸம்ஸாரிகளையிறே சொல்லவேண்டுவது. ஆனபின்பு அந்த ஶௌவிகெளுக்கு க்ருஷ்ணன் வேறேசில ஶௌவிமார்பக்கலிலே பாவஸக்தனாயிருந்தானென்று ப்ரணயகோபமுண்டாகை ஸாவகாஶத்தாலே ஸம்ஸாரிகளாலும் ஸர்வஶ்ரீப்ரயோஜநராய் ஸமயஸ்தவிஶேஷஸாவிகாராயிருக்கிற ஆழ்வாருக்கு என்பெருமான் வேறேசிலர்பக்கலிலே ஆஸக்தனாயிருந்தானென்று ப்ரணயகோப முண்டாகக்கூடுமோவென்னில்? இவர்க்கிங்ஙனேயன்று ப்ரணயகோபமுண்டானது - மற்றெங்ஙனேயென்னில்? தாம் நெடுங்காலம் விஶ்லேஷித்து வ்யஸநபரம்பரைகளாலே நோவுபடுகையாலும் இனியவன்வந்தாலும் அவனோடே ஸம்ஶ்லேஷம் விஶ்லேஷாந்தமாயல்லதிராதென்று நிஶ்சயிக்கையாலுமவனோடின்னும் ஸம்ஶ்லேஷித்து மீளவும் விஶ்லேஷித்து து:கபரம்பரைகளை அநுபவிப்பதிற்காட்டில் ஸம்ஶ்லேஷியாதேயொழிந்துமுடிந்தாலிந்த து:கங்களை அநுபவியாதிருக்கலாமென்று இங்ஙனேயாய்த்திவர்க்கு ப்ரணயகோபமுண்டானது. அந்த ஶௌவிகெளுக்கு ப்ரணயகோபமுண்டானது மிப்படியேயென்று நஞ்சீயர்முதலானோர் நிர்வஹிப்பார்கள். (என்னையுபேக்ஷித்தவர்கள்பக்கலுள்ள) இத்யாதியான இவ்வாக்யத்துக்கு மப்படியே தாத்பர்யங்கொள்ளலாம். எங்ஙனேயென்னில்? அவர்கள்பக்கல் க்ருஷ்ணனுக்கு ப்ரீத்யதிஶயமிருக்கிறாப்போலே என்பக்கலுமவனுக்கு ப்ரீத்யதிஶயமிருக்கப்பெற்றிலேன், நானுபேக்ஷாவிஷயமானேனென்று இப்படி தன்னிழவை அநுஸந்தித்து அதிஶங்கை பண்ணினளாய் ப்ரணயகோபாவேஶமுமாயென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யங்கண்டுகொள்வது. இப்படியானால் தன்னுடைய ஸௌபாக்யலக்ஷ்மியினாலே ப்ரணயகோபமத்தனையொழிய ஸமயஸ்தவிரஹங்களிவளுக்கிஷ்டாதிகளில்லையென்று ஸூசிக்கையால் இவளுடைய ஸாஜநகமும் ஸாரக்ஷகமாமிறே. இங்ஙனன்றிக்கே இவ்வந்யாபதேஶ ஸ்வாபதேஶங்களிரண்டிலுமிப்ப்ரணயகோப மெம்பெருமான் வேறேசிலர்பக்கலாஸக்தனாயிருந்தானென்னுமிதடியாகவே பிறந்ததனாலுமிது ஸமயவிஷயாநுவிஶேஷ விஷயமாகையாலே அவிரோதகமென்று பட்டருளிச்செய்வர். ஸகிகளைக்கொண்டாதல் ப்ரகாராந்தரேணவாத லவனுக்கிவளுடைய கோபத்தைத்தீர்க்கலாமேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அந்தப்ரணயகோபத்தாலேயித்யாதி) உபேக்ஷணம் பண்ணச்செய்தேயும் வாராதிருந்தவனிப்போது வாராநின்றானோ? இவளித்தனை ஸம்ரம்பம் பண்ணுகைக்கென்னில்? நான் தன்னைவிஶ்லேஷித்து நெடுங்காலம் து:கப்படுகையாலும் பெரியவாகிர்யோடே தூதுவிடுகையாலும் அவன்வரவை ஸூசிப்பிக்கிற ஶகுநநிமித்தங்களாலுமவன்தான் நமக்குவிஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுமாயிருக்க விஶ்லேஷித்துப்போனாப்போலே நமக்கு ஸம்ஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுமாயிருக்க ஸம்ஶ்லேஷிக்கவருவானொரு விபரீதனாகையாலும் நம்முடைய ஸாம்யவைகல்யத்தாலுமவன் வரவுதப்பாதென்று பார்த்தாளென்று கருத்து. ஸங்கேதம் - ஸங்கேதம், அணுகுகை - கிட்டுகை, அநபிமுகீயாயென்றது - ஸாந்த்வநாதிகளாலே நிவர்த்திப்பிக்கவொண்ணாத நிஶ்சயத்தையுடையவளாயென்றபடி. அநபிமுகீயைகளாயிருக்கையாலே என்கிறத்துக்கும் அநபிமுகீயமதையாலேயென்று மேலிரண்டிடத்தைச்சொன்னத்துக்கும் பெருமையாலேயென்கிறதோடே அந்வயம். இப்படி ஸங்

ஆ — ஈடு — அவனுக்கு வந்திவளுடைய தோழிமார் அநந்யார்ஹைகளாயிருக்கையாலே யவர்களைச்சென்று கிட்டவர்களைப்பராக்ஷாராமாக்கிக்கொண்டு இவளுடைய திருவடிகளிலே விழுந்து ஸ்வாபராதத்தை க்ஷமிப்பித்து ஸம்ஶ்லேஷித்துப்பாரணம் பண்ணுதல்? தன் திருநாமங்களைக் கற்பித்து வளர்த்த இவளுடைய கிளிகளைப் பூவைகளென்றுள்ள ஸௌகுமார்யங்களினுடைய அநந்யார்ஹதையாலே யவற்றைச்சென்றடுத்துத் தன் திருநாமங்களைச் சொல்லிவைத்தவை சொல்லக்கேட்டாஶ்வஸித்தல்? இப்பிராட்டி தன்னுடைய அநந்யார்ஹதையாலே யிவளை வந்தணுகி இவளோடே ஸம்ஶ்லேஷித்துப் பாரணம் பண்ணுதல்? செய்யப்பெறாமையாலே யாத்ய பாரணம் க்ஷமைக்கு ஏற்ற பூர்த்தி பாரணாபேக்ஷமாக ஸஹஸம்ஸ்லேஷவிஶேஷாதிஶயமான இவளுடைய பந்துகழல்களென்றவை அநந்ய மான ஸௌகுமார்யங்களைப் பிடித்து அவற்றை ஸாக்ஷாத்துக்களாலும் ஸ்பர்ஶித்தும் ப்ரேக்ஷணம் பண்ணியும் ஆஶ்வஸித்த உபாத்ய பாரணனாயிருந்த இவனை யவாம்ஸவீக்ஷணத்தாலே பார்த்து, நிரவதிக ஸௌஹார்த்ய ஸாகல்யங்களாயுன்ன நள்கூடப்பிறந்தவர்களுடைய பந்துங்கழலுமல்லகாணிவை. என்னுடைய பந்துங்கழலுமென்ன? ஆறெல்லெனென்ன? என்னுடைய பந்துங்கழலுமெடுத்து விளையாடுகிறவித்தை யவர்கள் காணில் செய்வதென்னென்ன? ஸஹ்ருதிகளாயிருக்கிற அவர்கள் காண்கைக்குவாயமென்னென்ன? நான் ஸஹ்ருதிகையா

இ — யிட்டுக்கொண்டிருந்தாளாகி இவளவளோடே வார்த்தைசொல்லுவானேனென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆத்ய பாரணாபேக்ஷமாக வித்யாதி) ஆத்யபாரணாபேக்ஷமாக என்கிறத்திறகு எடுத்தும் ஸ்பர்ஶித்தும் ப்ரேக்ஷணம் பண்ணியுமென்கிற மூன்றிடத்திலுமன்வயம். விஶேஷாதிஶயம் — அநந்யஸ்வீகாரம், அம்வதநமாகையாலே விஶேஷாதிஶயமென்றுகருத்து. ப்ரேக்ஷணம்பண்ணியுமென்கிறவிடத்திலே "ஶ்ருஹீத்வா ப்ரேக்ஷமாணாஸா பர்த்து: கரவிபூஷணம் । பர்த்தாரமிவ ஸம்ப்ராப்தா ஜாநகீமுதிதாபவத்" என்கிற ந்யாயம் ப்ரத்யபிஜ்ஞாவிதமாகிறது. (அவாம்ஸவீக்ஷணேத்யாதி) நானிதஞ்சவனென்று சொல்லாதே தானதஞ்சவனென்று பரோக்ஷம்போலே நிர்தேஶிக்கையாலே இவளெம்பெருமானை முகம்பாராதே யிருந்து வார்த்தைசொல்லுகிறதாகத் தோற்றுகைவாலே அவாம்ஸவீக்ஷணத்தாலே பார்த்தென்கிறார். பார்த்து உதாஹரவதாரிகை. மேல் முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யானம். என்னுடையவென்கிறவுக்தத்தாலே ஸமிதிசமாய் ப்ரயோஜநத்திலபிப்ரேதமான அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) அவர்கள் முன்னே இப்பந்தையும் கழலையும் நீ யெடுக்கிறதற்கு நாமஞ்சாநின்றேனென்று சொல்லும்போது இவை யவர்களுடையவையல்லவென்னுமிடமும் ஸிதித்தாலல்லது சொல்லவொண்ணாமையால் இவ்வர்த்தம் ப்ரயோஜநத்திலே யபிப்ரேதமென்றுகருத்து. இப்பந்துங்கழலு மிவளுடையவை யென்னுமிடமறிந்தே யவனிற்றை யெடுத்தவனாயிருக்க இவ்வர்த்தம் சொல்லவேணுமோவென்னில்? இவனித்தை இததனையாதரிக்கிறது நம்பக்கல் ஸ்நேஹத்தாலேயாகில் இத்தனை காலம் நம்மை யிவனிப்படியுபேக்ஷித்து வாராதிருக்கக்கூடாது, ஆதலாலவனிங்குநின்றும் போனபின்பு வேறே சிலர்பக்கலிலே ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி யவர்களோடே கலந்துவிஶ்லேஷித்து விரஹம் ஸஹிக்கமாட்டாமையாலே கலங்கி நம்முடைய பந்துகழல்களை யவர்களுடையவையாக ஹ்ருதித்து இவற்றைக் கொண்டிங்ஙனே யாஶ்வஸிக்கிறானென்று நிரூபித்தபடி சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ஸௌஹார்த்யஸாகல்யங்களாயுள்ள என்கிற இது ஸௌஹார்த்ய ஸாகல்யமென்னுமதுக்கு அர்த்தம். ஸௌஹார்த்யத்தாலே மின்னிடைமடவார்களென்கிற விஶேஷணம் உசிதம். இவனை இத்தனை கலங்கப்பண்ணுகையாலே யமார்களுடைய ஸௌஹார்த்ய பந்தங்கள் நிரவதிகங்களென்றநுஸந்தித்துச் சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. அவர்களிங்கே ஸஹ்ருதிகளாயிருக்க நின்னருள் சூடுவார் முன்பு என்று சொல்லக்கூடுமோவென்ன வித்துக்தத அபிப்ராயஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிகை பண்ணுகிறார் (ஆறெல்லெத்யாதி உபாயமென்னென்னவென்னுமளவாலே) என்னுடைய பந்துங்கழலுமெடுத்து விளையாடுகிறவித்தை என்கிறவித்தாலே யபிதென்கிற பதத்தினர்த்தம் ஸ்பஷ்டம். (ஸஹ்ருதிகளாயிருந்தேத்யாதி) இப்பந்துகழல்களை யெடுத்ததெல்லாம் உன்பக்கல் ஸ்நேஹத்தாலேயென்று சொல்லவேண்டியிருக்கத் தனக்கு வேறே சில ப்ரியதமைகளுளராக வொப்புக்கொண்டு வார்த்தைசொல்லுவானேனென்னில்? ஒருவாமதையோடே தலைக்கட்டிப்போகாதே உத்தரோத்தரம் இவளுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்கவேணுமென்கிற வாஞ்சையாலே இப்படிசொல்லுகிறாள். அதுயின்னிடை மடவார்கள் நின்னருள்சூடுவார் முன்பு என்பதற்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (நான் அஸஹ்ருதி...

மூ — மின்னிடைமடவார்கள்நின்னருள்சூடுவார்முன்புநானஞ்சுவன்* மன்னுடையிலங்கையரண்காய்ந்தமாய

ஆ — ருக்கச்செய்தேநீயவர்களோடுவந்துபறிமாறிற்றெல்லாமெங்ஙனே கண்டபடி? அப்படியே யவர்களுங்காண் பர்களிறேயென்ன? கண்டால்தான் வருவதென்னென்ன? தங்கள் கடாக்ஷபாத்ரமாயிருந்த வுன்னை யுபேக்ஷிப் பாரென்று பார்த்து நானஞ்சாநின்றே னென்ன? உனக்கென்னோடுறவில்லையாகில் வருவதென்னென்ன? என்னு டைய க்ருபையாலே யுனக்கநிஷ்டம் வருகிறதென் றஞ்சுகிறே னத்தனை? உறவினாலல்லவென் றிவள்சொல்ல; இப்படி யஸம்பாவிதங்களை யாஶங்கிக்கிறதென்? [illegible] ஸாம்ய முண்டோ? உன்பக்க லுள்ள வ்யாமோஹாதிஶயத்தாலே உன்னைப்பிரிந்து தரிக்கமாட்டாமையாலே வந்தேனத்தனையென்றருளிச்செய்ய;

இ — யாயித்யாதியால்) நீபஞ்சவேணுமென்று சொல்லவேண்டியிருக்க நானஞ்சுவனென்பானேனென்ன வவ தாரிப்பிக்கிறார் (கண்டால்தானித்யாதியால்) அவன் தானஞ்சாதே துணிந்திருக்கையாலே இவள் நானஞ் சாநின்றேன் என்கிறாளென்றதாயிற்று. நானஞ்சுவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்கள்கடா க்ஷ இத்யாதியால்) நாயகன்செய்த களவுக்குத் தன்னை யவர்கள் வெறுப்பாரென்றிவளுக்கஞ்ச ப்ரஸக்தி யில்லாமையாலே நானஞ்சுவனென்கிறதுக்கிப்படியே தாத்பர்யமாகை யுசிதமென்றுகருத்து. அஞ்சுவனெ ன்கிற உத்தமபுருஷனாலே நானென்றுதோற்றுநிற்க விவ்விடத்திலே நானென்கிறபதம் வ்யர்த்தமன்றோ! வென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) உன்னருள்சூட ப்பிறந்தவர்கள் அவர்களென்று தனக்கவனோடு உறவில்லாததாகச்சொன்னாளிறே. நானென்கிறது ஸம்போதநமாகையாலே ஸாக்ஷாத்காரவிஶிஷ்டவாசகமாகையா லிங்கு க்ருபாவிஶிஷ்டபரமான விவ்வாக்சொல் லுகிறது என்றுநினைத்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையக்ருபையாலேயித்யாதியால்) க்ருபையாலேயென்கிறதற்கு அஞ்சுகிறேனத்தனை யென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். க்ருஷ்ணனைக்குறித்து இலங்கை யரண்காய்ந்த மாயவனே யென்று ராமவ்ருத்தாந்தத்தாலே விஶேஷிக்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன வவதாரி ப்பிக்கிறார் (இப்படியஸம்பாவிதங்களையித்யாதி ஶங்கையைத்தீர்க்கக்கூடுமோவென்னுமளவாலே) தன்பக்கல்

ஈ — அது - அந்த வ்யாபாரமானது, பந்தையுங்கழலையுமெடுத்து நீவிளையாடுகிற வந்தவ்யாபார மானதென்ற படி. இதுக்குமுன்பு என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். இதென்னவேண்டியிருக்க வதென்கிறாள் - பாவம்பாராதே வ ராத்ராவியாயிருந்து சொல்லுகிறாளாகையாலே. மின்னிடை-மின்போலேயிருக்கிற இடையை உடையவர்களா ன,வித்யுத்தைப்போலே க்ஷணமாத்ரமாய் காம்ஶத்தான ஸ்பர்ஶத்தையுடையவர்களான வென்றபடி. மடவார்கள்- ஸ்த்ரீகளான, மடப்பம்- மௌக்த்யம். மௌக்த்யம் முதலான குணங்களையுடையவர்களானவென்றபடி. ஐயோ! அவர்களுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களுன்னையிங்ஙனேபிச்சேறப்பண்ணிற்றே யென்கிறவபிப்ராயத்தாலே யவற்றைநினைக்கிறபடி. நின்னருள் - உன்னுடையக்ருபையை, சூடுவார் - ஶிரஸாவஹிக்கத்தக்கவர்களுடைய, உன்னுடைய க்ருபாவர்ஷாவஹமான உபசாரங்களையடையப்பிறந்தவுன்னுடைய ப்ரியதமைகளுடையவெ ன்றபடி. ப்ரணயகோபமுடையளாய்ச்சொல்லுகிறவிவள் உன் தலையில் கால்வைப்பாரென்று சொல்லப்ராப்தமா யிருக்க நின்னருள்சூடுவார் என்பானேனென்னில்? அப்படி கோபந்தோற்ற வார்த்தை சொன்னாளாகில் அவ னுக்கவகாஶம்கொடுத்ததாயாமே, அவனோடுறவுதோற்ற இருக்கிறவிவளப்படி சொன்னாளிறே முன்பு - கண்மு ன்னே, பந்துகழல்களை யெடுத்து நீ பண்ணுகிற வ்யாபாரமானது அவர்கள் கண்முன்னே யென்றபடி. அவர் களித்தை யவஶ்யம் கண்டு பிடிப்பார்களென்று தாத்பர்யம். நான் - க்ருபாபரவஶையான நான், உன்னைப் போலே நிர்க்ருணனல்லேன்காண்? நாங்கள். நீயிங்கே சிறிதுபோது விளம்பித்துப்போனால் அவர்களுன்னை ய ரைக்ஷணம் முகம்பாராதே யிருந்தால் நீ பொறுக்கமாட்டாதே கிடந்துதுடிக்கும் துடிப்புநான்காணமாட்டேன், கலந்துபிரிய வல்லனும் துடிப்புக்காண வல்லனும் நீயே காணென்றுகருத்து. அஞ்சுவன் - அஞ்சாநின்றேன், அவர்களுன்னை யுபேக்ஷிப்பாரென்று பார்த்தென் க்ருபையாலே நான்பயப்படாநின்றேன் என்றுவாக்யார்த்தம். மன்னுடை - ஐஶ்வர்யத்தையுடைத்தான, மன் - ஐஶ்வர்யம். ஶத்ருநிபர்ஹண ஸமர்த்தமானவென் றபடி. இலங்கை - லங்கையாகிற, அரண் - ரக்ஷையை, ராவணன் தனக்குரக்ஷையாகப்பண்ணிக்கொண்டப ட்டணத்தையென்றபடி. காய்ந்த - த்வம்ஸித்தவனை, மாயவனே- ஆஶ்சர்யனே? ஸம்போதநம். அஶோகவநிகை ப்பிராட்டிக்காக நீசெய்தவையெல்லாம் என்னை யகப்படுத்திக்கொள்ளுகைக்காகச் செய்த ஸாதநமன்றோ!வென்று

மூ—வினை* உன்னுடையசுண்டாயநானறிவனினியதுகொண்டுசெய்வதென்* என்னுடையபந்துங்கழலுந்
தந்துபோகுநம்பி* ௨௱
போகுநம்பியுன்றாமரைபுரைகண்ணிணையுஞ்செவ்வாய்முறுவலும்* ஆகுலங்கள்செய்யவழிதற்கேநோற்றேனே

ஆ—என்பக்கலுனக்கு ஸ்நேஹமானதுபொய்யிறேயென்ன, நானொருவரோடே பரிமாறுமவர்களைப்
க்கல் பொய்யான ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணுமவனோ வென்றருளிச்செய்ய, உனக்கானொரு வொருவர்பக்கல்
மெய்யானஸ்நேஹமுண்டாகி லவர்களை யின்னாரென்று சொல்லிக்காணென்ன? ஸபராக வதியில் இருந்த ஸ்ரீஜநகராஜதநயை திறத்து நான்பண்ணின ஸ்நேஹம் மெய்யன்றோவென் றருளிச்செய்ய, அதுவும் பொய்
யென்றிவள் சொல்ல, அவள்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹம் பொய்யாகில் அவளுக்காக ஸமுத்ரத்தை யடைக்கக் கூடுமோ
வென்றருளிச்செய்ய, அதென்னை யகப்படுத்துகைக்குச்செய்த வஞ்சனையென்னுமிட மறியோமோ? ஆகையால் என்
னுடைய பந்துங்கழலுந்தந்து நீ போகுநம்பி என்றுசொல்லுகிறாள். * * ௨௱௪

(போகுநம்பி) இப்படியெம்பெருமானையுயிரோடு தான்சொன்னவார்த்தைகளாகிற விஷ்வக்ஸேநர் வை
யவனுஜீவித்து நிரதிஶயஸ்ரீயானுமாய் புதுக்கணித்த திருக்கண்களையுந் திருப்பவளத்தையு முடைய
வனுமாயிருந்தவிடத்து, இதுவெல்லாமவர்களாகக்கருதி யிவனுக்கு வந்ததாகக்கொண்டு "இவ்வழகையானாம்

இ—மெய்யுண்டென்று காட்டுகைக்காகப்ராகாரான்தரவ்ருத்தாந்தத்தை இவனநுபாஷித்தவாறே அதுவும் வஞ்சனமெ
ன்றுசொல்லுகைக்காக விவளத்தை யநுபாஷிக்கிறாளாகையாலே ஸம்பந்தமென்றதாயிற்று. ஸ்ரீயபதிக்கு
க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதென்னையித்யாதியால்) ௨௱௫

அவர்களையுன்னுடையக்ருபைக்கு விஷயமாக்கினார். நாங்களுனக்கு விஷயமாகத் தவேண்டாமென்று இப்
ப்பாட்டிலேவலிஜித்திருக்க விப்பாட்டிலுமத்தைச் சொல்லுவானேனென்ன வ்யதிரேகிக்கிறார் (இப்படியி
த்யாதியால்) புதுக்கணித்தவென்றது - நவீநக்ருதஸௌந்தர்யமான என்றபடி. உன்தாமரையித்யாதி நோற்றோ
மேயாமித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (இவ்வழகையித்யாதியால்) மாயவென்றது - மறிக்க

ஸ—கருத்து. உன்னுடையசுண்டாயம்-உன்னுடைய ஸ்வாபாவிகத்தைத்தன்னை யாஶ்ரயித்தபெண்பிள்ளைகளை
இவன் கைவிடானென்று வ்யாதியை யுண்டாக்கிக்கொண்டு நீயென்னை வஶீகரிக்கைக்காகச் செய்த வ்யாபா
ரத்தையென்றபடி. சுண்டாயம் - ஸ்வாபாவிகம். நான் - நீசெய்கிறவையெல்லாம் மெய்யென்றிருந்தும் ஸ்ரீ
ஜநகராஜன்திருமகள் போலன்றிக்கே உன்னுடைய க்ருத்ரிமங்களை யறியத்தக்கவளானநான், அறிவன் - முன்
பே அறிந்திராநின்றேன், இனி - இப்படி நானறிந்திருந்தபின்பு, அதுகொண்டுசெய்வதென்?- அத்தைக்கொண்டு
செய்யத்தக்கதேது? அத்தை யாவிஷ்கரித்து உன்னாலே யென்னை வஶீகரிக்கமுடியாதென்றபடி. நம்பி - பூர்
ணனே? இது ஸம்போதனம். முகப்பழக்கமுமின்றிக்கே பூர்ணருமாயிருப்பாரைச்சொல்லுமாப்போலே நம்பி?
என்று ஸம்போதிக்கிறாள், உன்னை நான்கண்டறிவோம்மா வென்றிப்படி விப்ரதிபத்தி யுண்டாக்கைக்காக. என்
னுடைய பந்தும்கழலும் - என்னுடைய பந்தையுங்கழல்களையும், என்னுடையபந்தென்று தனக்கவதாரண
வறுத்துச்சொல்லுகிறாள். தூதுவைகள் மொத்திலே உன்னதென்னதென்று விமர்சிக்கையின்றிப் புறவறுக்
கையாவது. தந்து எனக்குக்கொடுத்துவிட்டு, உயிரைவைத்துப்போ, என்பாரைப்போலே இவனிவற்றைவிட்டுப்
போகமாட்டா, னென்றிந்தநிர்ப்பந்தேயாகையாலே, தந்துபோகு என்கிறாள். போகு - அவர்களுன்னையுபே
க்ஷிக்கத் துடங்குவதற்குமுன்னே யங்கேபோ, ஸிதநீரவரக்த தஞாஜாய விபவிதமான பாவைதயும் கூ
ந்தலிகைகளுடைய ஸ்ரீஸௌவிசேஷாமாகையாலே வஞ்சமங்களா யிருக்கிற கழல்களையும் அவன்கூ
டிநித்தானென்றது - வாவஷேஶத்திலேயாழ்வாருடைய மாணத்யாஜகமான ஶரீரத்தையும் இந்த்ரியவ
ஞாகத்தையும் அவன் தன்விஷயமாகவஹித்து விரும்பினபடியைச்சொன்னபடி. இவரவற்றைத்தாச்சொன்
னது உன்னைக்கிடையாவிட்டால் பழையஶரீரேந்த்ரியங்களே யமையுமென்னுங்கருத்தாலே. * ௨௱௬

உன் - உன்னுடைய, தாமரைபுரை - தாமரைஸத்ருஶமான, புரை - ஸத்ருஶம். கண்ணிணையும் — நேத்ர
த்வயமும், செவ்வாய் - சிவந்த திருப்பவளத்தில், முறுவலும் - ஸ்மிதமும், ஆகுலங்கள் செய்ய - ஆகா
ங்களைப்பண்ண, ஆகுலம் — து:கம். உன்னையாசைப்பட்டுப்பெறுதேகிடக்கிறஎங்களுக்கு து:கங்களைப்ப
ண்ண என்றபடி. அழிதற்கு - அத்தாலே அழிந்துபோகைக்கு, ஶிதிலராய்ப்போகைக்கென்றபடி. நோற்றோமே.

மூ—யாம்* தோகைமயிலார்கள் நின்னருள் சூடுவார் செவியோசை வைத்தெழ* ஆகள் போகவிட்டுக்

ஆ—பட்டும்பெறாதே யவஸரமொழுகளாய்ப் போயப் பிறந்தவர்கள்காண் நாங்கள்; இவ்வழகைக்கண்டு வாழப்பிறந்தவர்களல்லோம். தோகைமாமயிலார்கள் நின்னருள் சூடுவார்; நீ புமங்கே போயவர்களோடே கலந்து பரிமாறு' என்றிவள் சொல்லப் பின்னையுமவன் எழுந்தருளாதே நின்றவாறே போனாலவர்களைச் சந்திக்கைக்கு உபாயமறியாமே நிற்கிறாயோ? ஆகில் நல்லதோருபாயமுண்டு, அதென்னென்னில்? பசுக்களைக் கழியப் போகவிட்டவர்ந

இ—வென்றபடி. போகுநம்பீ என்கிறதற்குக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீபுமி த்யாதியால) அவர்களோடே ஸம்ஸ்லேஷி என்று சொன்னவள் பசுக்களைப் போகவிட்டுக் குழலூதென்று வேறேயொரு க்ருத்யத்தைச் சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமி த்யாதி அதென்றென்னிலென்னுமளவாலே) நின்றவாறேபோனாலென்கிறத்துக்குச சொல்லுகிறாளென்கிறதோடே ஸ்வயம். சந்திக்கைக்குளென்கிறது - காணுகைக்கு என்றபடி. ஆகள் போகவிட்டு என்ற ர்த்தையுரைக்கிறார் (பசுக்களையி த்யாதியால்) குழலூதென்றிவ்வளவே சொல்லவமைந்திருக்க ஆகள் போகவிட்டுக் குழலூதென்றித்தனை சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றையழைக்கிறபாயென்று) பெண்களையழைக்கக் குழலூதுகிறானென்றெல்லாரும் சொல்லுவார்கள். அதெனக்கு யாகுமன்றென்றிவள் சொல்ல வதுக்குப்பரிஹாரஞ்சொல்லுகைக்காக ஆகள் போகவிட்டுக் குழலூதென்றித்தனை சொல்லுகிறாளென்றதாய்த்து. குழலூதினமாத்ரத்திலே நாட்டாரப்படியாங்கினைக ஸம்ஹாவிதமோவென்ன? அந்தக்குழலின் ஸ்வபாவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆய்ச்சியர்களேயி த்யாதியால்)

ஈ—யாம் - நோற்றுவைத்தவர்களோநாங்கள், நோன்பு - ஸுக்ருதாநுஷ்டாநம். ஸ்திரீஸாகைக்கு ஜந்மாந்தரத்திலே ஸுக்ருதம்பண்ணிவைத்தவர்களோநாங்கள்? அல்லது உன்னோடு ஸம்ஸ்லேஷித்து ரஸிக்கநோற்றவர்களான வந்த கோஷிகளல்லோமென்றபடி. எங்களையவர்களாக ஹ்ருதயாதேகொள்ளென்றுகருத்து. இப்படியென்னுடைய வழகைக் கண்டுங்களுக்கு ஸௌபாக்யம்வருகிறதென்னோடு ஸம்ஸ்லேஷாஸக்தமன்றோ- ஆதலாலிந்த ஸௌபாக்யம்போம்படி மேல்காரியஞ்செய்துகொள்ளீகோள் என்னச்சொல்லுகிறாள், அதற்கேநோற்றோமென்று. நாங்கள் ஸௌபாக்யாதிசயம் ஸம்ஸ்லேஷிக்கப் பிறந்தோமல்லோம்? இங்ஙனே ஸ்திரீமாய்ப்போகப்பிறந்தோமென்றபடி. இப்படி சொல்லிவிட்டிவளவனைப்பாராதே வைராக்யவதியாயிருக்க விவளுடைய ஸௌந்தர்யத்தைப் பார்த்து, இந்த ஸௌந்தர்யங்களிருக்கிற வாஸ்யமென்னென்றிவன்சொல்ல விதுவும் ப்ரதிகூலமாகியாலேசொல்லுகிறாளென்று பார்த்து, கண்டார்களையெல்லாமவர்களாக ஹ்ருதிக்கும்படியுன்னை இங்ஙனேயீடுபடப்பண்ணினார்களிறே, என்கிற வபிப்ராயத்தாலே சொல்லுகிறாள். தோகைமாமயிலார்களி த்யாதி. தோகைமா - தோகையாலே ஸ்லாக்யர்களான, தோகை - பக்ஷம். ஸ்ரீகாயகநீலபக்ஷ நிபிட பக்ஷங்களானவென்றபடி. மயிலார்கள் - மயூரஸத்ருசர்களாயிருக்கிறவர்கள், இது ஸாத்ருச்யோக்தி. வித்தபக்ஷமயூரிகள்போலே அத்தீவிபாவகைகள் கோஷிகளாயிருக்கிற கோஷிகளென்றபடி. நின்னருள் உன்னுடைய க்ருபையை, சூடுவார்- ஸிரஸாவஹிப்பார்கள், தங்களுடைய ப்ரீதியை ஸம்பாதித்துக்கொண்டு உன்னுடைய க்ருபைக்கு விஷயபூதராயிருக்கிறவர்களென்றபடி. நாங்களவர்களல்லோம்? வேறேசிலர்கிடாயுன் க்ருபைக்குவிஷயபூதராயிருப்பாரென்று உன்தாமரைபுரையி த்யாதியாக விவ்வளவுக்குபவர்த்யம். நம்பி - பூர்ணனே, உனக்கு வியதிரேகவ்யவஸ்தையுமாயிருக்க எங்களாலுனக்கு அபேக்ஷையுண்டோ என்று கருத்து. போகு - நீபுமங்கே போ, அவர்களை விஸ்லேஷித்து நோவுபட்டிராதேயவர்களோடேபோய் ஸம்ஸ்லேஷி என்றபடி. அவர்களைக் காண்கைக்கெனக்கு உபாயமுண்டோவென்னச்சொல்லுகிறாள். ஓசை - வேணுத்வநியை, செவி - தங்கள் காதுகளிலே, வைத்து - ஸாவதாநமாகக்கேட்டு, அவர்கள் குழலோசை கேட்பது எப்போதோ வென்றுகாது கொடுத்துக்கொண்டேயிருக்கிறவர்களாகையாலே யத்ருச்சையாகக்கேட்கையன்றிக்கே இப்படி ஸாவதாநமாகக் கேட்பாரென்கிற வபிப்ராயத்தாலே வைத்து என்கிறது. எழ. எழும்படி, குழலோசை கேட்டவுடனே இருந்தவிடத்திலே நின்றும் ஸஸம்ப்ரமாகக்கிளம்பியோடிவரும் படியென்கை. இதுக்குக்குழலூது என்கிறதோடே ஸ்வயம் ஸஞ்சாரத்திலே ஸமூஹங்கள்வந்து விழுமாப்போலே நீகுழலூதவே பெண்களெல்லாமுன்காற்கீழே வந்து விழுவார்கள்காண் என்றுகருத்து. ஆகள் - பசுக்களை, ஆவென்று பசுவுக்குப்பேர். போகவிட்டு - மறியாதேதூரத்திலேபோம்படிவிட்டுவிட்டு, பசுக்களையழைக்கிறோமென்று நாட்டார்க்கு பாவனை

॥ உ ॥

மூ — குழலூதுபோயிருந்தே*
போயிருந்துநின்புள்ளுவமறியாதவர்க்குரைநம்பிநின்செய்ய* வாயிருங்கனியுங்கண்களும்விபரீதமிந்நாள்*
வேயிருந்தடந்தோளினார்இத்திருவருள்பெறுவார்எவர்கொல்*மாயிருங்கடலை

ஆ — யழைக்கிறயாயாய்ச்சிபர்களுக்கே ஊதுமத்தைக்குழலைப்போயிருந்தூது என்று சொல்லுகிறாள். ॥ உ ॥
(போயிருந்து) இப்படிஇவன் மேன்மேலானவிவளுடைய [illegible] வார்த்தைகளைக்கேட்டுத் தானே வந்த [illegible] யதார்த்தமான [illegible] ந்த [illegible] யுமுடையனைக்கொண்டு விநீதனைபருளிச்செய்ய இவற்றையெல்லாமுன்னுடைய [illegible] போயிருந்து சொல்லென்றவனை புவாரம்ஹித்துவைத்து உன்னுடைய [illegible] திலுடையவு மழகிருந்தபடியென்? கண்டுங்கேட்டுமெறியாததொருபடியான விவ்வழகு [illegible] [illegible] யதீமெனைப்பாய் [illegible]

இ — [illegible] குழலூதுகிறதென்றுல [illegible] வமெனு [illegible] மென்றுகருத்து. ॥ உ ॥

உன்னுடையசுண்டாயம் நானறிவனென்று கீழ்ச்சொன்னதாலே இப் [illegible] கண்ணி ணையும் செவ்வாய்முறுவலுமென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னதாலே [illegible] வாரென்று கீழச்சொன்னதாலே இவ்வுத்தாரத்தை [illegible] கிறார் (இப்படியித்தாழியால்) விநீதனையருளிச்செய்தவென்றது - நான் [illegible] குழ லூதுகிறேனத்தனைபோக்கிப் பெண்களையழைக்கைக்காகவோ நான் குழலூதுகிறது, உன்னையல்லது நானறி வேனோ? குழலூதுபோயிருந்தென்று நீ சொல்லுவானேன்? என்னைப்போலே சிலவார்த்தைகளை யருளிச்செ ய்தவாறேயென்றபடி. [illegible] த்தைக்காட்டிலும் [illegible] அவனுக்குப்பிறக்கை யாலும் விநீதனைபருளிச்செய்கையாலும் முன்பு சொன்னவற்றையே பின்னையுமிப்பாட்டிலே [illegible] ரண சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. [illegible] த்தையுரைக்கிறார் (இவற்றையெல்லாமித்தாழியால்) உன் னாலே யென்னவேண்டியிருக்க பெருமானாலேயென்று [illegible] த்தில்போலே சொல்லக்கூடுமோ என்ன? அவன்சொன்னதுக்கு உத்தரத்தைச்சொல்லிப் பின்னையும் [illegible] யாய்க்கொண்டு தானாக [illegible] ருளென்று [illegible] விப்பிக்கிறார் (உபாஸம்ஹித்துவைத்துஎன்று) [illegible] த்துக்குத் [illegible] றார (உன்னுடையவித்தாழியால்) [illegible] த்தைச்சொல்லுகிற [illegible] த்துக்குத் [illegible]

ஶ — பண்ணுகைக்காகவவற்றை [illegible] த்திலேபோகவிட்டென்றபடி. குழலூது [illegible] ம் குழலூதும்பெண்களெ ல்லாம் உன்காற்கீழே வந்துவிழுவாரென்றிவள். சொன்னத்தைகேட்டவன் இங்கே இருந்தே [illegible] வாறே சொல்லுகிறாள். போயிருந்து - உன்னுடைய [illegible] கள்வந்து சேரும்படியான [illegible] போ யிருந்தென்றபடி. குழலூதென்றுகீழோடே [illegible] ம். உன்னுடைய [illegible] கள்வந்து சேருகைக்கிறே நானுடை யனுசொன்னது. உனக்கிங்கு [illegible] களில்லையே என்றுகருத்து. * । உ ॥

நின்புள்ளுவம் - உன்னுடைய கள்ளவார்த்தைகளை, புள்ளுவம் - கள்ளவார்த்தை. அறியாதவர்க்கு - புதிதா க உன்னோடு கலந்தவர்களாகையாலே அறியாதிருக்கும்பெண்களுக்கு, இதுக்குஉரையென்கிறத்தோடே - [illegible] யம். போயிருந்து - உன்பொய்களை யறிந்திருக்கிற எங்கள் [illegible] யினின்றும் போய்அவையறிய [illegible] கள் [illegible] யிலே யிருந்து, உரை - சொல்லு, நீ சொல்லுகிறவையெல்லாம் சொல்லு என்றபடி. நம்பி - [illegible] னே, உனக்கெங்களால [illegible] யுண்டோ வென்றுகருத்து, நின் - உன்னுடைய, செய்யவாய் - [illegible] மாகிற, இரும் - பெரியதான, [illegible] மானவென்றபடி. கனியும் [illegible]; [illegible] மென்றபடி. கண்களும் [illegible] களும், இந்நாள் - இப்போது, விபரீதம் - [illegible] மொருகாலத்திலுமில்லாத [illegible] [illegible] யாயிராநின்றது வேய் - மூங்கிலிற்காட்டிலும், இரும் - [illegible] மான, [illegible] த்தைக் காட்டிலும் [illegible] யாலே [illegible] மான, வென்றபடி. தடம் - [illegible] மான, [illegible] மானவென்ற படி. தோளினார் - தோள்களையுடையவராய். இதுக்குப்பெறுவார் என்கிறத்தோடே [illegible]ம். மா - [illegible] த்தான. [illegible] மானவென்றபடி. இரும - [illegible], [illegible] மென்றபடி. கடலை - [illegible] த்தை, கடைந்த

ரூ — க்கடைந்தபெருமானாலே* ॥௩॥

ஆலினீளிலையேழுலகு முண்டன்றுநீ கிடந்தாயுன்மாயங்கள்* மேலைவானவருமறியாரினியெம்பரமே*
வேலினேர்தடங்கண்ணினார்விளையாடுசூழலைச்சூழவேநின்று* காலிமேய்க்கவல்லாயெம்மைநீகழறேலே*॥௪॥

ஆ — ஸர்வஜ்ஞனாய ஜகத் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹார காரணபூதனாய் ஸர்வாதிக்ய ப்ரஸித்தி யையுடையனாய் ஸர்வேச்வரனான பெரியபிராட்டியாரோடொன்று கலந்தகலவியாலும் பிறந்ததில்லை, இப்படி பெரியபிராட்டியிற்காட்டிலும் முனைக்கஷிசெகளாய் (?) உன்னை ஸ்பர்சிக்கப்பிறந்தவர்களாரோவென்கிறாள். ॥௩॥

(ஆலினீளிலை) நம்முடைய விளம்பமிறே இவளுடைய விச்லேஷத்துக்கு காரணமென்று பார்த்து நான் வாரந்தானல்லனோ? எனக்குப் பசுமேய்க்கப்போகவேண்டாவோ? நீ நினைத்தபோதே வரலாயிருக்குமோ ஆகையால் விளம்பித்தேன், மற்றொன்றால் விளம்பித்தேனல்லேன் என்றிவன் அருளிச்செய்ய ஸர்வலோகங்களையுமமுதுசெய்து ஓராலிலையிலே கண்வளர்ந்தருளின விஸ்மயநீயத்தையுடையனுனக்குப் பசுமேய்க்கப்போனேனென்றொரு பொய்யைக் கேட்டார்க்கு மெய்யென்றிருக்கும்படி சொல்லுகை யாச்சர்யமோ? பசுமேய்க்கப்போனமை பொய்யோவென்னில்? வேலினேர்தடங்கண்ணினார் விளையாடும் மணல்குன்றுகளிலேயென்றன்றோ

இ — செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலே இத்யாதியால்) இத்திருவருள்பெறுவாராயவர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிபெரியவித்யாதியால்) இவனுக்கிருந்த ஸ்வநவிகாஸாதிகளெல்லாம் நம்மையவர்களாகவறிந்துவந்தென்று நிரூபித்துச்சொல்லுகிறாளென்று கருத்து. ॥௩॥

* நாலாம்பாட்டு. *

க்ருஷ்ணனைக்குறித்து வார்த்தைசொல்லாநிற்கச்செய்தே வடதளசாயிவ்ருத்தாந்தத்தைச்சொல்லுகை ஸம்பந்தமன்றோவென்ன அதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (நம்முடையவித்யாதியால்) வாரந்தானல்லனோவென்றது - வித்யாதிகளுக்கென்று கருத்து. வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வலோகங்களையுமித்யாதி ஆச்சர்யமோ என்னுமளவாலே) பொய்யையென்கிறதற்குச்சொல்லுகையென்கிறதோடே அந்வயம். நீ பசுமேய்த்தது பொய்யென்றுசொன்ன இவள் காலிமேய்க்கவல்லாயென்று

ப — ஸர்வஜ்ஞனான, பெருமானுலே ஸ்வாதியாலே - இத்திருவருள் - இந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணசேஷ்டையை, தங்கள் தோளழகைக்கண்டால் ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வசக்தி ஸம்ச்லேஷத்திற்காட்டிலும் அதிசயித வடிவழகைக்கண்டு உகந்தருளுகையாகிற இந்த க்ருஷ்ணசேஷ்டை யென்றபடி. பெறுவார் - அடைந்திருக்கிறவர்கள், யவர்கொல் - எந்தமஹாபாக்யவதிகளோ, நாமவர்களல்லோமோ? இவனிங்ஙனே ஹேதிக்கிறானென்றபடி.

ஏழுலகும் - ஸர்வலோகங்களையும், உண்டு - வயிற்றிலே வைத்துக்கொண்டு, அன்று - அந்த ப்ரளயகாலத்திலே, ஆலின் - வடவ்ருக்ஷத்தினுடைய, நீள் - நீளாநிற்கிற ஸம்ஸ்காரம் கழிந்து அப்போதுதானீளாநிற்கிற வென்றபடி. ஆலின்நீள் என்கிறவிடத்தில் னகாரஸ்ய நகாராதேசே வர்ணநகாரஸ்யலோப: [உத்தரஸ்ய வர்ணகாரஸ்ய வைகல்ப] இலைவருத்திலே, நீ - ப்ரளயார்ணவத்தில் விழுமோவென்றறிய மாட்டாதபடியான சைசவத்தையுடையவனான நீ, கிடந்தாய் - கண்வளர்ந்தருளினாய், உன்மாயங்கள் - உன்னுடைய ஆச்சர்யங்களை, மேலைவானவரும் - ப்ரஹ்மாதிகளைக்காட்டிலும் மேலான நித்யஸூரிகளும், அறியார் - அறியமாட்டார்கள், இனி - அவர்களுங்கூட அறியமாட்டாத பின்பு, எம்பரமே - எங்களுடைய பரமோ, எங்களுக்கறியப்போமோ வென்றபடி. வேலின் - வேலுக்கு, வேலென்கிற ஆயுதவிசேஷத்துக்கு, வேலென்று ஸாதகமான ஸப்தத்துக்குப்பேர். ஏர் - ஸத்ருசமான, வேல்போலே ஸத்ருசப்ரபோதத்தாலே ப்ராணனை யழிக்கத்தக்கதான வென்றபடி. தடம் - விசாலமான, கண்ணினார் - கண்களையுடையவர்களான - பெண்களானவர், விளையாடு - விளையாடுகிற ஸ்தலமான, சூழலை - ஸ்தலங்களை, பாஷிநஸ்தலங்களை யென்றபடி. சூழவே நின்று - அவ்விடங்களை விட்டுப்போகமாட்டாதே அவற்றைச்சுற்றிக்கொண்டே நின்று என்றபடி. காலி - பசுக்களை, மேய்க்கவல்லாய் - வயிறு நிறைக்கைக்கு ஸமர்த்தனானவனே, இது உபாலம்பகர்ப்பமான ஸம்போதனம். த்ருணமும் கிடையாத ஸ்தலங்களிலே பசுக்களைமேய்க்கை ஸம்பாவிதமோவென்று கருத்து. நீ - ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணமே ஸ்வபாவமான நீ, எம்மை - உன்னுடைய க்ருத்ரிமங்களையறிந்திருக்கிற வெங்களை, கழறேலே - அபிமவித்துவார்த்தைசொல்லாதே கொள், கழறுகை - அபிபவித்து வார்த்தைசொல்லுகை. * ॥௪॥

மூ—கழறேனம்பியுன்கைதவமண்ணும்விண்ணுநன்கறியுந்திண்சக்கர* நிழறுதொல்படையாயுனக்கொன்றுணர்த்துவனான்* மழறுதேன்மொழியார்கணின்னருள்சூடுவார்மனம்வாடிநிற்கவெங்* குழறுபூவையொடும்

ஆ—காலிமேய்ப்பது, இந்தப்பொய்களெங்களுக்குச் சொல்லவேண்டாவென்கிறாள். ॥ ௪ ॥

(கழறேல்) இப்படிதன்னையுபாலம்பித்து மேன்மேலிவள் சொன்னவார்த்தைகளையே தனக்குப்பற்றாசாகக்கொண்டு இவளுடைய கிளிகளையும் பூவைகளையுமெடுத்து அவற்றைக்கொண்டு திருநாமங்களைச்சொல்லுவித்து ஆஸ்வதியாநின்றுகொண்டு "என்பக்கல்பொய்புண்டோ" என்று தான் அருளிச்செய்ய, உன்னுடையபொய்யை யறியாதாருண்டோ? பகலையிரவாக்கவல்லவனல்லையோ? அதுநிற்க ஒருரஹஸ்யஞ்சொல்லக்கேள், அதிலென்? உன்திருநாமங்களைக்கேட்கவிருந்தாயாகில் நின்னருள்சூடுவார் மனம்வாடிநிற்க, இங்கேநின்று எங்

இ—சொல்லுகை யுக்தமன்றோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போனமைபொய்யோவென்னிலென்று) எம்மைநீகழறேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தப்பொய்களித்யாதியால்) ॥ ௫ ॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

உன்மாயங்களித்யாதியாலே உனக்கு க்ருத்ரிமங்கள் ஸஹஸ்ரங்களுண்டென்கிறவர்த்தம் கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லியிருக்க உன்கைதவமித்யாதியாலே இப்பாட்டிலுமிவ்வர்த்தத்தைச்சொல்லுகையும் இவளுடையபூவைகிளிகள் ஸ்வாதீநங்களாயிருக்கையாலே இவனவற்றையெடுக்கமாட்டிற்றிலன் என்று ப்ரதேசாந்தரத்திலேசொல்லியிருக்கக் குழறுபூவையொடுங் கிளியோடுங் குழகேலேன்கையும் ஸங்கதமோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) திண்சக்கரநிழறுதொல்படையாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பகலையித்யாதியால்) உனக்கொன்றுணர்த்துவன் நான்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுநிற்கவித்யாதியால்)குழறுபூவையென்றும்

ஸ.—நான்சொன்னதெல்லாம் பொய்யைமெய்யாக உபபாதித்ததாக்கியென்னை இப்படிக்ருத்ரிமஜ்ஞனாகச்சொல்லலாமோ வென்றிவன் அருளிச்செய்தவாறே சொல்லுகிறாள் (கழறேல்நம்பியென்று.) நம்பி – பெரியவனே? கழறேல்- ஸம்ஹவித்து வார்த்தைசொல்லாதே கொள், பெரியவனென்றுகொண்டு எங்களை ஸம்ஹவித்து வார்த்தைசொல்லாதே கொள்ளென்றபடி. உன்கைதவம் - உன்னுடையபொய்யை, மண்ணும் - பூமியொகமும், விண்ணும் - ஸ்வர்க்கலோகமும், நன்கு-நன்றாக, அறியும்- அறிந்திருக்கும், திண் - த்ருடமான ஜயத்ரதவதத்திலன்று பகலையிரவாக்க வேணுமென்று நீயொரு பொய்யிலே துணிந்தால் அதைத்தலைக்கட்டித்தரவல்ல ஸாமர்த்யத்தை யுடைத்தான என்றபடி. நிழறு- தேஜஸ்ஸு ப்ரஸரியான, நிழறுகை- தேஜஸ்ஸுகள் ப்ரஸரிக்கை. சக்கர - சக்ரமாகிற, தொல்படையாய்- ஸ்வாபாவிகமான ஆயுதத்தை யுடையவனே, தொல்- ஸ்வாபாவிகம். படை - ஆயுதம் படையுடையவன் படையான். படையா யென்று ஸம்போதியிலிரூபம். பகலையிரவாக்கின உன்னுபாயமே உன்பொய்க்கு ஸாக்ஷியன்றோவென்று கருத்து. ஜயத்ரதவ்ருத்தாந்தம் இந்த மொவிகைக்கு ஸவிஷயத்தானுலும் "நவமமோவிகாஉநேமாஸவாநவிரோமேஹ்நா உஜ்ஜாதஸ்த்ரீ । விவநஸாத்ரீமெகாவிஸமாஸ்யுயெஸ வஉஷெயிவாநுஸாக்ஷ தாகேஷமே"என்றுக்ருஷ்ணனுடைய ஸவாத்ஸராஸ்தவாதிகளையும் ஆஸீனீஸியென்றிவனுடைய வடிஉஸமயநாதிகளையும் அவனுடைய ப்ரஸாதவிஶேஷத்தாலேயறிந்து சொல்லுகிறப்போலே இந்த ஸவிஷயார்த்தத்தையும் அப்படியே யறிந்து சொல்லுகிறாளாதல்? ப்ராசீநக்ரந்தத்தில் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலேயுண்டான ஜயத்ரதவத வ்ருத்தாந்தத்தை யறிந்துசொல்லுகிறாளாதல்? ஆகையாலேவிரோதமில்லை. உனக்கு - எங்கள் பூவைகிளிகள்முகத்தாலே உன்திருநாமங்களைக் கேட்க வாசைப்படுகிற உனக்கு, ஒன்று - ஒருரஹஸ்யத்தை, நான் உணர்த்துவன் - நான் அறிவிக்கிறேன்' ஸாவதாநமாகக்கேளென்று கருத்து. மழறு - மழலையான, ஸுகுமாரஶ்ரேஷ்டஜநிதாவஸ்தையாலே மதுரமானவென்றபடி. தேன்மொழியார்கள் - தேன்போலே ஸுகுமாரமான உக்திகளையுடையவர்களான, மொழி - உக்தி. நின்னருள்சூடுவார் – உன்னுடைய க்ருபையை ஶிரஸா வஹிக்கிறவர்கள், ஸர்வதா ப்ருகாநுஸந்தாநம் ஸுக்ருதாநுரக்தரான பெண்களென்றபடி, மனம்வாடிநிற்க-நீவிளம்பித்தால் மனஸ்ஸு வாடும்படியிருக்க, இதுக்குக் குழகேலென்கிறத்தோடே அந்வயம். அவர்கள்மனஸ்ஸு வாடிவிட்டால் பின்னை நீ அத்தைக்கண்டுபொறுக்கமாட்டாய் கிடாய்?யென்றுகருத்து. எம் - எங்களுடைய, குழறு - நன்றாகவார்த்தைசொல்லவறியாததான, பூவையொடும் - ஶாரிகை களோடேயும்,

மூ—கிளியொடுங்குழகேலே* ।௫॥

குழகியெங்கள்குழமணன்கொண்டுகோயின்மைசெய்துகன்மமொன்றில்லை* பழகியாமிருப்போம்பரமேயி
த்திருவருள்க* ளழகியாரிவ்வுலகமூன்றுக்குந்தேவிமைதகுவார்பலருளர்*

ஆ—களுடைய பூவைகளையும் கிளிகளையும் உன்திருநாமங்களைச்சொல்லுவித்துக்கொண்டு கேளாதே உன்னுடைய மழறுதேனமொழியார்களைச்சொல்லுவித்துக்கொண்டு கேளென்கிறாள். ।௫॥

(குழகி) முற்படவிவளையணுகக்கூசியிருந்த வெம்பெருமான் இப்படியிவள் தன்னைக்குறித்துச்சிலவார்த்தைகளைச்சொன்னவாறே அதுவேபற்றாசாக நிர்ப்பந்தனாய்ச்சென்றணுகி இவளபாடேயிருந்த குழமணனையெடுத்த நள "குழகியெங்கள் குழமணனைக்கொண்டு அடிக்கழிவுசெய்தாலுனக்கென்னப்ரயோஜநமுண்"டென்றிவள் சொல்ல, என்னுடைய ஆஶ்வாஸாஶ்ரயமாக வெடுத்ததென்று அவன் அருளிச்செய்ய, நாங்களிப்போய் களுந்துப் பழகிப்போமல்லோமே? உன்னுடைய இந்தநிரவதிகமான ஸம்ருத்திக்கு நாங்கள் விஷயமாகப்போதுவோமோ? என்றிவள்சொல்ல,நீயல்லதுமற்றெனக்கு ஸ்ப்ருஹணீயவிஷயமுண்டோ?

இ— மழறுதேன்மொழியென்றும் ஸாஹஸ்ரவ்யக்தியோக்யமாக விஶேஷணம்வைத்ததுக்கு ஸாபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுடையவித்யாதியால்) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ॥௫॥

இப்பிராட்டி விஶ்லேஷவேளையாயிருக்கையாலே கிட்டவரமாட்டாதே ஸீதனாயிருந்த இவன் இப்போதும் இவள் ஸம்ஶ்லேஷவேளையன்றிக்கேயிருக்க இவளுடைய குழமணனையெடுக்க ப்ரஸக்தியில்லாமையாலே இப்ப்ரயோஜநத்தில் உக்தி ஸம்மதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (முற்படவித்யாதியால்) பாடே - ஸமீபத்திலே, ப்ரயோஜநத்தையுரைக்கிறார் (குழகியித்யாதியால்) அடிக்கழிவு - தேஹயோஷம், அதாவது:- இவர்களுடைய ஸர்வஸ்வமும் நம்முடையகையிலே யகப்பட்டபின்பு விவாதம்தீர்ந்ததென்று ஜயித்தவனுகை. அதீயவாதம் ஸம்ஶ்லேஷகாலத்திலொன்றோடும் ஸங்கயிக்கவில்லையேயென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) பழகியோமிருப்போமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாங்களித்யாதியால்) பரமேயித்திருவருள்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையஇந்த நிரவதிகமானவித்யாதியால்) உனக்குவிஷயதமைகள் ஸநேகரென்று விஶ்வஸிப்பித்து கீழே ஸ்வஸ்ரூஸ சொல்லியிருக்க பலருளர் என்றிப்போது ஸாயிக்கிறப்போலே சொல்லுகை ஸம்மதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (நீயல்லதித்யாதியால்) இவ்வுலகமூன்றுக்கும் அழகியாரென்றநயித்துக்கொண்டு த்ருதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யம்

ஈ—கிளியோடும் - ஶாரிகைகளோடேயும், குழகேல் - ஸ்ரீஸாரஸ்யம் கொண்டாடாதே கொள். குழகுகை - ஸ்ரீஸம்பண்ணி ரஸிக்கை, எங்குழறுபூவை - நின்னருள்சூடுவார் - தேன்மொழியார்கள் - என்கிறவிவை ஸாபிப்ராயவிஶேஷணங்கள். இப்பூவைகிளிகள் எங்களதாகையாலும் இவை உனக்கு ஸாத்ம்யமாம்படி வார்த்தைசொல்ல வறியாமையாலும் அவர்கள் நின்னருள்சூடுவாரகையாலும்தேன்மொழியாராகையாலும் இவற்றைப்போகட்டு விட்டு அவர்கள் ஸந்நிதிக்கே போகையேயுனக்கு ஹிதமென்று ஸாபிப்ராயம். இந்தப்பூவையும் கிளியுமென்கிறது ஸாவஶேஷத்திலே ஆழ்வாருக்கு உசாத்துணையாகைக்கு யோக்யமான ஸ்வபாவத்தையுடைய ஸஜாதீயஸ்வஜநத்தையும், ஶிஷ்யஸமூஹத்தைய் ஆழ்வாருக்கு ரக்ஷணீயரான உபாஸகவிஶேஷங்களையும் ஸூசிப்பிக்கிறது.॥

குழகி - எங்களை வஶீகரிக்கைக்காக சிலசேஷ்டிதங்களைப் பண்ணி, எங்கள் குழமணன் - எங்களுடைய ஸ்ரீஸாரஸ்யமான ப்ரகிருதியை, குழமணன் - பாவனாஸ்ரீஸாரஸ்யமான ப்ரக்ருதி. கொண்டு - ஹரித்துக்கொண்டு, கோயின்மை - மேன்மையை, நாம் ஜயித்தோமென்றிருக்கையை' செய்து - ஸ்பஷ்டம், கன்மம் - கார்யம், ஶ்லாக்யாபாகாரமான ப்ரயோஜநமென்றபடி. ஒன்றில்லை. யாம் - நாங்கள், பழகியிருப்போம்- உன்னுடையபொய்களிலே பழகியிருப்போம், ஸர்வவ்யாபாரம் அறிந்திருப்போமென்றபடி. இத்திருவருள்கள் - இந்த ஸ்ரீக்ருபைகளானவைகள். நீ செய்கிற இந்த வ்யாமோஹங்களெல்லாமென்றபடி. பரமே - எங்களுக்கு பரமோ, எங்களுக்கு ஸதக்ருங்களோ - எங்களுக்கு ஸஹிக்கத்தக்கவைகளோ வென்றபடி. இவ்வுலகமூன்றுக்கும்- இந்தலோகங்கள் மூன்றுக்கும், த்ரைலோக்ய ஸுந்தரான யுவதிகளில் காட்டிலுமென்றபடி. அழகியார் - ஸௌந்தர்யத்தையுடையவர்களாய், தேவிமை-தேவிகளாகைக்கு, உனக்கு தேவிகளாயிருக்கைக்கென்றபடி. தகுவார்- யோக்யரானவர்கள், பலர் - பஹுக்கள், உளர் - உளராயிருக்கிறார்கள், அங்கேபோவென்று தாத்பர்யம்.

மூ — கழகமேறேனம்பியுனக்குமிளைதேகன்மமே* | எ ||
கன்மமன்றெங்கள்கையிற்பாவைபறிப்பதுகடன்ஞாலமுண்டிட்ட* நின்மலாநெடியாயுனக்கேலும்பிழைபிழையே

ஆ — வென்றவனருளிச்செய்ய, தெருவொக்கத்திலுள்ளாரிலு மழகியானுனக்கே தேவிமைக்கு ஸ்பர்ப்பாரிருப்பார் எத்தனையருளர்; அதுநிற்க, நீ முந்தறவெங்கள் வாஸஸ்தலத்தில் வந்தேறாதேகொள், இதுவுனக்கு ஸேவாபரதமென்கிறாள். | எ ||

(கன்மமன்று) இப்படியவன் நிவாஸைரணாயிருக்கச்செய்தேயும் இவளுடையவாஸஸ்தலத்திலேபுகு இவளுடையகையிற் பாவையைப்பறித்தருள, எங்கள்கையிற்பாவையைப்பறிப்பது உனக்கு ஸ்வஸ்த்ராவமமாம்,

இ — மருளிச்செய்கிறார் (தெருவொக்கத்தில் ஸ்தாதியால்) எத்தனையருளரென்றது - எத்தனைப்பெண்டுகளிருக்கிறார்களென்றபடி. ஸ்வஸ்த்ரரன்றேயென்று தாத்பர்யம். கழகமேறேல் என்கிறதையுரைக்கிறார் (வங்கஸ்தாதியால்) * * * * * || எ ||

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

கழகமேறேல்நம்பியென்றித்தனையநாஸித்திருக்கச்செய்தே அவனிவள்கையில் பாவையைப்பறிக்கை ஸஹாவிதமல்லாதிருக்க "கன்மமன்றெங்கள்கையில் பாவையைப்பறிப்பது" என்கை யஸமஞ்சமன்றோவென்னவருளிப்பிக்கிறார் (இப்படிஸ்தாதியால்) கழகமேறேல் என்றிவள் நிஷேதிக்கையாலே இவளுடையவோவாஸத்திற்புகப்பெறாதொழிந்த வெம்பெருமான்செய்யலாவதொன்றும் காணாமையாலே இவளுடைய ஸ்வாவகரணமான பாவையைச்சென்றெடுப்போமென்றுபார்க்க, இவனுடைய ஊஹிதத்தையறிந்து பிராட்டியும்தோழிமாருமாகப் பாவையைச்சென்று தாங்களெடுத்துக்கொள்ள, இவர்கள்கையில் பாவையைப்பறித்தாரென்றுகருத்து. கன்மம்என்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கவஸ்த்ராவமமாமென்று) நின்ம

ஙு — இவளிப்படிசொன்னவாறே இவனிவர்களுடைய வாஸஸ்தலத்திலேவந்து புகுரப்புக்கான், அதைக்கண்டு சொல்லுகிறாள். நம்பி - பூர்ணனே, கழகம் - எங்களுடைய வாஸஸ்தலத்தை, கழகம் — வாஸஸ், ஏறேல் - ஏறாதே கொள்ளீர், பெரியவராகையாலே பாலைகளானவெங்கள் கோஷ்டியிலே யேறாதேகொள்ளுமென்றபடி. "தீமை செய்யுஞ்சிரீதரா" என்று எனக்கு ப்ரஸித்தமாகையாலே நாலுபெண்கள் இருக்கவிடத்தே தீம்புசெய்கையெனக்கு ஸ்வாபாவமன்றோவென்னச் சொல்லுகிறாள். உனக்கும் - தீமையே ஸ்வபாவமான உனக்கும். இளைதே - பாலிஸமேயான, கன்மம் - கர்மம். எங்கள் கோஷ்டியிலே புகுருகை யுனக்கும் பாலிஸமான க்ருத்யமென்றபடி. இவ்விடத்தேபட்டர் அருளிச்செய்வதோர்வார்த்தையுண்டு, "ஸர்வஸ்வகர்யாணகுணாகரராயுள்ள ஸர்வேச்வரனே அவன் நாலு இடைப்பெண்களிருந்தவிடத்தேபுக்கல்லது நிற்கமாட்டாதநிலை ஸ்வாபாவிகமன்றோ' அவர்கள் நீஇங்குபுகுராதேகொள் என்ன, விலங்கிட்டாப்போலே போகவும் திரியவும் மாட்டாதே தடுமாறுநின்றான்கண்டிருவனரீவும் ஆச்ரயித்துக்கொண்டாடவ்யாஸாதிகள் எழுதியிட்டு வைத்துப்போனார்களோ" வென்றருளிச்செய்வர். இதுக்குழமணமென்றது ஸ்வாவஸ்தத்திலே ஆழ்வார் பாவ்யதசையிலே பாலைகளொன்றுஞ்செய்யக் காணப் பெற்றிலோமென்று ஆர்த்தியாலே பட்டர் ஸஹோதரிகளான உடையநங்கையார் முதலானார் இவரழுந்தருளியிருக்கிற திருப்புளியின்கீழே கொண்டு வந்திட்டு வைத்திருக்கிற குழமணன் முதலான பால்யோசிதோபகரணங்களை ஸூசிப்பிக்கிறது. * * * * * * * | எ ||

எங்கள்கையில் - எங்களுடைய கையிலேயிருக்கிற, பாவை - ப்ரதிமையை. பறிப்பது - எங்களைத் தீண்டிப்பறிக்கை, கன்மமன்று - கர்மமன்று, க்ருத்யமன்று? உனக்கவஸ்த்ராவமமா மென்றபடி. கடல்ஞாலம் - ஸமுத்ர பரிவ்ருதமான ப்ருதிவியை, உண்டிட்ட - ஸஞ்சித்தவனே, வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தவனே என்றபடி. நின்மலா - நிர்மலனே, ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கொரு ப்ரயோஜநத்தை அபேக்ஷிக்கையாகிற தோஷமற்றவனே யென்றபடி. இப்படி ஸர்வகுணாயிகனானவெனக்கிது அயுக்தமாமோவென்னச் சொல்லுகிறாள். உனக்கேலும் - உனக்கானாலும், ஸர்வஜ்ஞாதிகுண விசிஷ்டனானவுனக்கானாலுமென்றபடி. பிழைபிழையே - அவையைத் தீண்டிப்பறிக்கைக்கடிற அயுக்தமானது அயுக்தமேயாயிருக்கும்,

மூ— மைத்தைய* வன்மமேசொல்லியெம்மை நீவிளையாடுதியதுகேட்கிலென்னைமார்* தன்மபாவமென்னு
மொருநான்றுதடிபிணக்கே* ॥எ॥
பிணக்கிபாவையும்யாவரும்பிழையாமற்பேதித்தும் பேதியாததோர்* கணக்கில்கீர்த்திவெள்ளக்கதிர்
ஞானமூர்த்தியினாய்* பிணக்கியெம்மையெந்தோழிமார்

ஆ— அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு ஸர்வாத்மாக்களையும் வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷணம் பண்ணுகிறதனைத்தாப் போலே இத்தீமையுமுனக்கு ஸ்வாபாவிகத்தைவிளைச்சுமென்றிவள்சொல்ல, அதின்மேலேபனிமொழிகளை யிவனருளிச்செய்ய, இங்ஙனே அதிக்ரூரமான வார்த்தைகளையேசொல்லி யெம்மைநீவிளையாடுதி அதுகே ட்கிலென்னைமார், இதுகூடும்கூடாது என்றுபாராதே உன்னையுபேக்ஷித்தொருநாளும் சிக்ஷிப்பதும் செய் யாரென்கிறாள். ।எ॥

(பிணக்கி) இப்படியிவன் க்ருத்ரிமஞ்செய்து நம்மையிங்கிருந்து விளையாடவொட்டானாகில் நாமிங்குநின்றும் போவோமென்றுபார்த்துத் தன்தோழிமாரோடே கூப்பிடப்போசப்புக நான்போகவொட்டேன் என்றவன்

இ—லாயென்கிறதற்குக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதியால்) ஞாலமுண்டிட்டஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாத்மேத்யாதியால்) உனக்கேநூப்பிழைபிழையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (இத்தீமையும் உத்யாதியால்) பாவையெடுத்து விளையாடுதியென்கையே இங்ஙு ஸமஸ்தமாயிருக்க வன்மமேசொல்லி விளையாடுதிஎன்பானேனென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (அதின்மேலேயித்யாதியால்) பனிமொ ழிகளை - ஸீதளமானஉக்திகளை, வன்மமேசொல்லியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேஇத்யா தியால்) தன்மபாவமென்னார்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுகூடுமித்யாதியால்) ஒருநான் றுதடிபிணக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) ।எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

அமுதமேறேல்நம்பியென்று தோழிமாருந்தானுமாய் அவனைக்கிட்டவொட்டாதபடி வ்யூஹமிட்டுக்கொ ண்டிருக்கிற விவள் உணக்கிலேவளைத்தாலென்று தங்களையவன்வளைக்கிறதாகச்சொல்லுகை அஸம்பந்தமன்றோவெ ன்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) விளையாடப்போதுமின் என்னப்போந்தோமையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறியாதேயித்யாதியால்) உணக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ—இப்போதுங்களைத்தீண்டலாகாதென்கிறதென்? வாத்ஸல்ய ஸம்ஸ்லேஷவிஷயதில் நானும் நீங்களுமிங்ஙனே யன்றோ? வென்னும்போலே சில சேஷ்டிதங்களை அவனருளிச்செய்தவாறேசொல்லுகிறாள். வன்மமே - சேஷ்டிதத்தையே, எம்மைச்சொல்லி - எங்களை நோக்கிச்சொல்லி. நீ விளையாடுதி – நீ விளையாடா நிற்கிறாய், அவன் மெய்யாக ஒருசேஷ்டிதம்சொல்ல-இவள் அத்தைவிளையாட்டாக்குகிறாள். அது - அந்தவிளையாட்டை, என்னை மார் - என்னு டைய ஆனுடன்பிறந்தவர்கள், என்னுடையபதிஸஹோதரிகளென்றபடி. என்னைமாரென்று பதிஸஹோ தரிகளுக்குப் பெயர். கேட்கில் - கேட்பார்களாகில், தன்மபாவ மென்னார் - தர்மம்பாவமென்றுபாரார்கள், உன்னைமிகவும் பாயிப்பரென்றபடி. அவர்களித்தைக்காணார்களிறேயென்ன சொல்லுகிறாள்:— ஒருநான்று ஒன் றேனு மொருநாள் வரையிலே, தடிபிணக்கு - தடியாலே கலஹமாம், உன்னை அத்யுக்ரமுபேக்ஷிப்பரென்றபடி.॥

யாவையும் - ஸகல சேதநங்களையும், யாவரும் - ஸகல சேதநரையும், பிணக்கி - பிணைத்து, வசமா க்கியென்றபடி. ப்ரளயகாலத்தில் அவிபக்த நாமரூபங்களாக்கியென்கை. பிழையாமல் - தப்பாமல், அவ்வோ சேதநருடைய கர்மங்களுக்கு ஸாமஞ்சஸ்யம் பிறவாமலென்றபடி. பேதித்தும் – ஸ்ருஷ்டித்தும், ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே விபக்த நாமரூபங்க ளாக்கினாலுமென்றபடி. பேதியாதது - ஸ்ருஷ்டியாததான, தத்கதவிகாரஸஸ ஹோத ஸாவயவாதி தோஷங்களாலே ஸம்ஸ்பர்ஷமல்லாததான வென்றபடி. ஓர் – அத்விதீயமான, இது ஞானத்துக்கு விசேஷணம். கணக்கில் - ஸம்க்யையில்லாத, கீர்த்திவெள்ள-கீர்த்திஸமூஹத்தை யுடைத்தா ன, கதிர் - திவ்யதேஜோரூபத்துக்கு ப்ரகாசரூபமான, ஞானமூர்த்தியினாய் - ஸம்யக்ஞானத்தை ஸ்வாதீனமாக - ஸ்வரூபமாகவுடையவனே, ஞானத்தை ஸ்வரூப நிரூபகமாக உடையவனே யென்றபடி. ஸம்போதனம். எம் தோழிமார் - எங்களுடைய ஸகிகளானவர்கள், எம்மை - எங்களை, இணக்கி - கூட்டிக்கொ ண்டு, நாங்கள் விளையாட இசையும்படி வார்த்தைசொல்லி எங்களையும் தங்களோடு கூட்டிக்கொண்டென்றபடி.

மூ—விளையாடப்போதுமினென்னப்போந்தோமை* யுணக்கிநீவளைத்தாலென்சொல்லாருகவாதவர்* ॥அ॥
உகவையானெஞ்சமுள்ளுருகி யுன்றாமரைத்தடங்கண்விழிகளி* னகவலைப்படுப்பா

ஆ—தங்களைவளைத்தருள, அறியாதேவிளையாடப்போந்தவெங்களை உன்னுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தாலே விழுவித்துக்கொண்டு ஸர்வேஶ்வரனான நீ வளைத்தால் உன்னையுகவாதாருனக்கென்னபழிசொல்லார், எங்களோடு ஸம்ஶ்லேஷம் வ்ருத்தமென்றும் சொல்லுவரிறே. ஆனபின்புஇதீடல்லவென்றுஅவனைஉபாலம்பிக்கிறாள்.॥
(உகவையால்) தன்னை யெம்பெருமானிப்படிவளைக்கச்செய்தேயும் அவனைக்கடாக்ஷியாதேயிருந்து தாம் தோழிமாரோடேகூடச் சிற்றிலிழைத்துச் சிறுசோறிட்டுவிளையாடாநிற்க இவளதுகடாக்ஷமல்லது புகாச்ரு. ஆத்யாரணமில்லாமையாலே ஏதேனுமொருபடியாகிலும் இவள் நம்மைக்கடாக்ஷிக்கவேணுமென்று பார்த்து இவள் தன்னைப்பார்த்தருளும்படியாக இவளுடையசிற்றிலைத் தன்னுடையதிருவடிகளாலே யழித்தருள, இவளுமவனுடைய திருமுகத்தைப்பார்த்து அவனுடைய திருக்கண்களின் அழகாலே வஶீக்ருதையாய், உன்பக்கலுள்ள

இ—(உன்னுடையவித்யாதியால்) வைலக்ஷண்யத்தை ஸம்க்ரஹிக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரஸம்பந்தத்தாலே) என்சொல்லாருகவாதவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையுகவாதாரித்யாதியால்) ஸம்ஶ்லேஷம்வ்ருத்தமென்று விதவனுக்கிஷ்டாவதியன்றோவென்ன இதுக்குப் பரிஹாரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைஉபாலம்பிக்கிறாளென்று) நாங்களுமக்கத்ருஷ்டவிஷயங்களன்றோ? எங்களோடு ஸம்ஶ்லேஷம்வ்ருத்தமென்றால் உமக்கு தோஷமன்றோவென்று உபாலம்பப்ரகாரமாகச்சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

அவனைமுகம்பாராதே அநாதரித்திருக்கிற விப்பிராட்டி தடங்கண்விழிகளின்கவலைப்படுப்பான் என்று தான்அவனுடைய கண்ணழகிலே அகப்பட்டதாக விப்பாட்டிலேசொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) சிற்றிலிழைத்துஎன்றது - மாடங்கட்டியென்றபடி. சிறுசோறட்டென்றது - திப்பிச்சோறுசமைத்தென்றபடி. சிற்றில் - சிறியவையானக்ருஹங்கள், இழைக்கை - விசித்ரகளாலே ரசிக்கை, சிறுசோறு - சிறியபாத்ரங்களிலே சமைக்குஞ்சோறு, அடுகை - பாகம்பண்ணுகை, இவன் போகவொட்டேனென்றுவளைத்தவாறே போகமாட்டாதேநின்ற இவள் இனியிவனுடையமுகம்பாராதேயிருப்போம் என்றத்யவஸித்து பேசாதேயிருந்தவாறே தன்னைநினைத்துக்கொண்டிருக்கிறாளென் றெண்ணியிருக்குமிவனென்றுபார்த்து அநாதரசேஷ்டைதோற்றச் சிலவ்யாஜசேஷ்டைகளைச் செய்யத்துடங்கினாளென்றுகருத்து. ஏதேனுமொருபடியாலென்றது - கோபத்தாலேயாகிலுமென்றபடி. (அவனுடையதிருமுகத்தையித்யாதி) சிற்றிலையழித்தவாறே கோபம்பிறந்து தன்னுடையஸங்கல்பத்தைமறந்து அவன்முகத்தைப்பார்த்துவிட்டாளென்றுகருத்து. உகவையால்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்பக்கலித்யாதியால்) கண்டுநின்முக

ஶ—விளையாட- விளையாடுகைக்கு, போதுமின் என்ன- போருங்கோள் என்ன, ஸகாக்களாய் வாருங்கோளென்று சொல்லுகையாலேயென்றபடி. போந்தோமை - போந்த வெங்ளை, நீ இங்கிருக்கிறதை யறியாதேவந்த வெங்களை யென்றபடி. உணக்கி - உணங்கும்படிபண்ணி, உணங்குகை ஶோஷிக்கை, உன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளைக்காட்டி க்லேஶப்படுத்தியென்றபடி. நீ- ஸர்வேஶ்வரனான நீ, வைலக்ஷண்யத்தில் ஸர்வேஶ்வரனாகவும் சொல்லிற்றிறே; வளைத்தால் - போகவொட்டோமென்று தகைந்தால். உகவாதவர் உன்பக்கல் ப்ரீதியில்லாதவர்கள், உதாஸீநருமப்ரஹ்ருஷ்டருமென்றபடி. என்சொல்லார் - எந்தஅவத்யத்தைச்சொல்லார், ஸர்வேஶ்வரனாயிருக்கிறவன் இடைப்பெண்களோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தானென்றிப்படி தோஷவத்யத்தைச்சொல்லுவார்களென்றபடி. இங்குஇணங்கின தோழிமாரென்றது. ஸாஜாத்யத்தாலே கலந்து ஶ்ருங்காரஸாம்ராஜ்யத்தாலே ஸமவிஷயத்திலே கூட்டும் ஸாமஜாதிரை ஸமுதிவிப்பிக்கிறது. * * * * * ॥அ॥

உகவையால் - உன்பக்கல் ப்ரீதியாலே, உகவை - ப்ரீதி, நெஞ்சம் - எங்களுடைய அந்தஸ்ஸானது, உள்ளுருகி - உள்ளுங்கூடவுருகி, இதுக்கு அகப்பட வென்கிறதோடே அந்வயம். உன் - உன்னுடைய' தாமரைத் தடம் - தாமரஸ தடாகமாயிருக்கிற, தத்துல்யமான விஶாலதர்ஶனீயங்களாயிருக்கிற வென்றபடி. கண் - நேத்ரங்களுடைய, விழிகளின்வலையென்றநயிப்பது- விழிகளாகிறவலையிலே, வீக்ஷணங்களாகிற வலையிலே யென்றபடி. விழி - வீக்ஷணம். அகப்படுப்பான் - அகப்படப்பண்ணுகைக் கிச்சையுடையவனாய், எங்கள் சிற்றிலும் -

மூ—லழித்தாயுன்றிருவடியாற்* றகவுசெய்திலையெங்கள்சிற்றிலும்யாமடுசிறுசோறுங்கண்டுநின்* முகவொளி
திகழ முறுவல்செய்துநின்றிலையே* ।௯।
நின்றிலங்குமுடியினா யிருபத்தோர்கா லரசுகளைகட்ட*

ஆ— ஸ்ரீக்ருதிஶயத்தாலே நெஞ்சுநெகிழ்ந்துகொண்டு உன் தாமரைத்தடங்கண்விழிகளாகிற வலையிலே நாங்கள் அகப்படுகைக்காக எங்கள்சிற்றிலும் யாமடுசிறுசோறும் உன்திருவடியால் அழித்தருளினாய், நாங்கள் விளையாடுகிறபடியைக்கண்டுகந்துகொண்டு நிற்கமாட்டிற்றில்லை, ஒன்றும்க்ருபைபெயில்லையாகாதேயென்றுகொண்டு தன்னுடையஅத்யவஸாயத்தை யெம்பெருமான் தன்னழகாலே யழித்ததாக அவனையின்னாதாகிறாள். ॥௯॥

இ—வெளியிக்ருதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாங்கள்விளையாடுகிறவிக்ருதியால்) தரவிலையேயென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஒன்றும்க்ருபைபெயில்லையாகாதேயென்று) இவளை அவன்தன்னுடைய திருக்கண்களினழகிலே யகப்படும்படிசெய்துகொண்டதே க்ருபாகார்யமாயிருக்க க்ருபைபெயில்லையென்கிற தெங்ஙனேயென்ன இதுக்குப் பரிஹாரமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிக்ருதியால்) அத்யவஸாயத்தையென்றது- இவனோடேநாம் ஸம்ஶ்லேஷிப்போமல்லோமென்கிற நிஶ்சயத்தையென்றபடி. அழித்ததாகவென்றது - ஶிதிலமாக்கினதாகவென்றபடி. மேற்பாட்டிலேயிறே ப்ரணயகோபம் நிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தமானதாகச்சொல்லுகிறது. இன்னாதாகிறாளென்றது - வெறுக்கிறாளென்றபடி. தன் அத்யவஸாயத்தை யழித்தானென்கிறவித்தை உல்லேகமாவநம்பண்ணிக்கொண்டு சிற்றிலையழித்ததற்கு வெறுக்கிறாப்போலே வெளிக்குபாவித்து வெறுக்கிறாளென்றுகருத்து. அவனோடுஸம்ஶ்லேஷம் விஶ்லேஷகமாயல்லதிராமையாலே அவனோடுஸம்ஶ்லேஷித்து மீளவும் விஶ்லேஷித்து துர்வஹமவஸ்தைகளை அநுபவிப்பதிற்காட்டில் ஸம்ஶ்லேஷியாதேயிருப்பதே நமக்குஹிதமென்றுபார்த்துப்பண்ணின வ்யவஸாயத்தைக்கலக்கினானவனையிவள் வெறுக்கவேணுமிறே. அநுஸந்தம்பண்ணி இவன் சிற்றிலையழித்தவாறே சிற்றம்சயிகமாய் மிகவும் பேசாதிருக்கப்ராப்தமாயிருக்க அவனைக்குறித்து வார்த்தைசொல்லுகையும் நின்முகவொளிதிகழ முறுவல்செய்துநின்றிலையென்று அவனுடைய ஸௌந்தர்யத்திலே தனக்கபிலாஷம்தோற்றும்படி வர்ணிக்கையும் இவளுடைய அத்யவஸாயம் அழிந்ததற்கு ஜ்ஞாபகமென்றுகருத்து. ॥௯॥

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

அவனோடேஸம்ஶ்லேஷிப்போமல்லோமென்றுண்டான இவளுடைய அத்யவஸாயம் கிஞ்சிச்சிதிலமாய்த்தே

ப—எங்களுடைய சிறிய இல்லுகளையும், இல் - க்ருஹம், க்ரீடார்த்தமாக மணல்களாலே செய்யப்பட்ட மாடங்களையுமென்றபடி. யாம் அடு - நாங்கள் அடுகிற, எங்களாலே பசிக்கப்படுகிறவென்றபடி. அடுகை-பசிக்கை. சிறுசோறும் - சிறிய பாத்ரங்களிலே யிருக்கிற சோறுகளையும், உன் திருவடியால் - ஸ்வஸ்பர்ஶ ஸங்கல்பத்தாலழிக்கலாவது தன் சிற்றிலிறே; இவர்களுடைய சிற்றிலாகையாலே இவற்றை ஸ்பர்ஶித்தழிக்கவேணுமேயிவனுக்கு. "ஸ்ரீ ஸா வஸுமதீ தேவி" என்று ஜகத்தெல்லாம் அவனுக்குச்சிற்றிலிறே. அழித்தாய் - கலைத்து விட்டாய், கண்டு- எங்களுடைய வ்யாபாரங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு, இதுக்கு நின்றிலையென்கிறதோடே அந்வயம். நின்முகவொளி - உன்னுடைய லாவண்யகாந்தியானது, திகழ- ஸந்தோஷாதிஶயத்தாலே உஜ்ஜ்வலமாய் ப்ரகாஶிக்க, முறுவல் செய்து - மந்தஸ்மிதம் பண்ணிக்கொண்டு, நின்றிலையே - நின்றாயில்லையே, தகவு- க்ருபையை, செய்திலை - எங்கள்பக்கல் பண்ணினாயில்லை, எங்களுடைய ப்ரதிஜ்ஞையை ரக்ஷிக்கும்படி க்ருபை பண்ணினாயில்லையென்றபடி. உன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிப்போமல்லோமென்று நாங்கள் பண்ணின ஸங்கல்பத்தையெல்லாம் அழித்து விட்டாயென்றுகருத்து. எங்கள் சிற்றிலும் யாமடுசிறுசோறுமுன்திருவடியாலழித்தாய் என்கிறவித்தாலே ஸாவஶேஷத்தில் இனிஎம்பெருமான் இத்தனை உபேக்ஷணனைப்பின்பு இந்த ஶரீரலீலாயாதிகளைக்கொண்டு பழையபடியை யுண்டுபண்ணித்து ஸம்ஸாரியாய்த் திரிவோமென்று ப்ரணயகோபத்தால் பிறந்த வாழ்வாருடைய ஸங்கல்பத்தைத் தன்திருவடிகளினழகைக்காட்டி யழித்தபடி ஸூசிதமாகிறது. * ॥௯॥

நின்று - ஸ்தாயியாய்நின்று, இலங்கு - விளங்காநிற்கிற, முடியினாய் - கிரீடத்தையுடையவனே, முடியையுடையவன் - முடியினான், முடியினாய் என்று ஸம்போதனயில் ரூபம். இருபத்தோர்கால் — ஏகவிம்ஶதிவாரம், அரசு - ராஜக்களை, களைகட்ட - க்ஷத்ரியவம்ஶத்திலே உத்பந்நம்பண்ணின, களைகட்டுகை—

மூ—வென்றிநீண்மழுவாய்வியன்ஞாலமுன்படைத்தா * யின்றிவ்வாயர்குலத்தை வீடுய்யத்தோன்றியகருமாணி க்கச்சுடர் * நின்றன்னாலிவேபடுவோ மென்றுமாய்ச்சியோமே * ।யி॥

ஆய்ச்சியாகியவன்னையா லன்றுவெண்ணெய்வார்த்தையுட் சீற்ற

ஆ—(நின்றிலங்கு) இப்படியெம்பெருமானுடையவழகாலும் ஸவிசேஷஜநித நிரவதிகஸௌலப்யாதிகளா லு மாகத் தன்னுடையவுடலெல்லாம்தீர்ந்து தன்னையகப்படுத்தின, அவனுடையஅழகையும், ஸௌர்ய காருண்ய வாத்ஸல்யாதிகுணங்களையும்பேசி, இப்படி குணவானுயிருந்துவைத்து விசேஷ ஸம்பந்தமுடையவர்களாலே பெய க்களையென்று மிங்ஙனே நலிவேசெய்துபோனாய், ஆய்ச்சியோமாய்ப்பிறந்து நாங்களுநோவுபட்டது ஈன்னை ப்பிரிந்தார்படும் வ்யஸநமறியாத நீ யறியாய்காண்? என்கிறாள். ।யி॥

இ—யாகிலும் ஸௌந்தர்யமெல்லாம் நிரூஷைநிவ்ருத்தமாம்படி அவனிவளுடைய திருவடிகளிலேயிருந்து ஸ்வஸாதம்பண்ணுவித்துக்கொள்ளாதிருக்க "நின்றன்னாலிவேபடுவோமென்றுமாய்ச்சியோமே" என்பதனை க்கவனோடு நித்யமாகவுறவுதோற்றும்படி யிவள்வாமெத்தசொல்லுகை யவஸரமெதயன்றோவென்ன சுவதரிப் பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்கிறதற்குத் தீர்ந்துஎன்கிறதோடே அந்வயம். இப்படியென்றது- கீழ்ப்பாட்டிலுக்த ரீத்யாஎன்றபடி. அதாவது:—அவனை அஸிதவமாகப்பாராதேயிருந்த இவள்தன்னைத்தானே அ வன் அழித்தவாறே சிற்றம்பிறந்து தன்னத்யவஸாயத்தைமறந்துவாசாமகோசரமாக அவனைப்பார்க்கையாலே அவனுடைய அழகையெல்லாம் கண்டென்றபடி. ஸவிசேஷஜநிதவென்கிறவிடத்தில் ஸம்பந்தம் இந்தப்பி ராட்டியைபச்சொல்லுகிறது. உடல் - ஸௌந்தர்யம், நின்றிலங்குமுடியினாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அவனுடையஅழகையுமென்று) கருமாணிக்கச்சுடர் என்கிறதின்தாத்பர்யமும் இதிலே ஸங்க்ரு ஹீதம். இருபத்தோரித்யாதி மழுவாயித்யஸ்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌர்யஸம்பந்தத்தாலே) சுநஹீமைநீயைகளாயிருந்த தங்களைஜயித்தவ்ருஷஸம்பந்தத்தாலே அவனுடையஸௌர்யத்தைக் கொண்டாடுகிறா ளென்றுகருத்து. வியன்ஞாலமுன்படைத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யஸம்ப ந்தாலே) இன்றிவ்வாயரித்யாதி தோன்றியவித்யஸ்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யஸம்பந் தாலே) தாஸீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிகுணவானுயித்யாதியால்) ।யி॥

ஸ—உத்தேநம்பண்ணுகை. வென்றி - ஜயத்தைபுடைத்தான, நீள் - பெரியதான, மழுவாய் - பரசுவை யுடையனான, மழு- பரசு, மழுவுடையவன்-மழுவான், மழுவாயென்று ஸம்போதநம். ராஜாக்களையெல்லாம் ஜயித்தவனுக்கு - இடைச்சிகளை ஜயிக்கை ஓரரூபமோ வென்றுகருத்து. வியன் - விஸ்தீர்ணமான, ஞாலம்- ஜகத்தை, முன் - பூர்வகாலத்திலே, ப்ரளயகாலத்திலேயென்றபடி. படைத்தாய் - ஸ்ருஷ்டித்தவனான, இது வும்ஸம்போதநம். இன்று- இப்போது, இவ்வாயர்குலத்தை - இந்தகோபர்களுடைய கூட்டத்தை, வீடுய்ய- வீட்டோடேஉய்யும்படி, "ஸவாஸுதேவஸ்ஸர்வம்" என்கிறபடியேஸவாஸ்மாக உஜ்ஜீவிக்கும்படியென்கை. தோன்றிய - அவதரித்தவனான, கருமாணிக்கச்சுடர் - நீலரத்நத்தினொளியை யுடையவனே? ஸம்போதநம். ஆய் ச்சியோம் - இடைச்சிகளாகியநாங்கள், அறிவில்லாத இடைக்குலத்திலே பிறந்தநாங்களென்றபடி. ஆயர் - இ டையர், தஜ்ஜாதிஸ்த்ரீகள் ஆய்ச்சிகள். நின்தன்னால் - உன்னாலே, நின் ஸம்பந்தத்தின் மேலே ஷஷ்டியின் ஸவம். என்றும் - ஸர்வகாலமும், நலிவேபடுவோம் - பீடையையே அநுபவியாநின்றோம். உன்னுடைய விசேஷ ஸம்பந்தங்களால் நாங்கள் மிகவும் க்லேசப்பட்டோமென்று தாங்கள்பட்ட நோவுங்களையெல்லாம் ப்ராண ஸம்பந்தமாக அவனோடே சொல்லிக்கூப்பிடுகிறபடி. * * * * ।ஙு।

ஆய்ச்சியாகிய - இடைச்சியான. அன்னையால் - தாயாலே, க்ருஷ்ணனுக்கு க்ஷத்ரியஸ்த்ரீயானதாயும் இடை ச்சியொருத்தியமாகையாலே வ்யாவ்ருத்திதோற்றுகைக்காக ஆய்ச்சியாகியவென்று விசேஷிக்கிறது. யசோதைப் பிராட்டியாலேயென்றபடி. இதுக்குச்சிற்றமுண்டு என்கிறதோடே அந்வயம். ஒருக்கால்பெற்றுவிட்ட தேவகி யைப்போலன்றிக்கே க்ருஷ்ணனுடைய சைஸவசேஷ்டிதமெல்லாம் அநுபவியாநிற்கிறவளானையாலே அதி ஸ்நேஹமுடையவளான யசோதைப்பிராட்டி பொடிந்தால் அதுபொறுக்கப்போகாது என்றுகருத்தாலே ஆய்ச்சியாகியவென்று விசேஷிக்கிறது. அன்று - பூர்வகாலத்திலே, வெண்ணெய்வார்த்தையுள் - உன் ணே வெண்ணெய்களவுபோயிற்றென்கிற வார்த்தைபிறந்தவளவிலேயென்றபடி. சீற்றம் - கோபத்தை

மூ— மூலம்* கூத்தவப்பன்றன்னைக்குருகூர்ச்சடகோபன்* ஏத்தியதமிழ்மாலையாயிரத்துள்ளிவையுமோர் பத்திசையொடு* நாத்தன்னாலநவிலவுரைப்பார்க்கில்லைநல்குரவே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— (ஆய்ச்சியாகிய) அதிஸந்நிஹிதையான யசோதைப்பிராட்டி "வெண்ணெய்களவுகண்டாய்" என்று பொடிந்தபோதுபோலே ஆழ்வார்தாம் ப்ரணயரோஷத்தாலே "எம்பெருமானோடுகலப்பேனல்லேன்" என்றகல அதுபொறுக்கமாட்டாதே தளர்ந்ததளர்த்தியை யநுஸந்தித்தினியராய் அவ்வெம்பெருமானையேத்தின இத்திருவாய்மொழியை விப்ரதிபத்தியின்றிக்கே சொன்னார்க்கும் எம்பெருமான் ஸந்நிதிகளிலிருக்கச்செய்தே பிறங்கித்தாம்பட்ட தைந்யம்படவேண்டாவென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— ஆய்ச்சியித்யாதி அப்பன்றன்னையித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிஸந்நிஹித்யாதியால்) பொடிந்தபோதுஎன்றது - ஹஸ்தபந்தம்பண்ணினபோதென்றபடி. தளர்ந்ததளர்த்தியையென்றது - க்ருஷ்ணன்தளர்ந்ததளர்த்தியையென்றபடி. இனியராயென்றது - ப்ரீதராயென்றபடி. நாத்தன்னால்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்ராவ்ருத்தியின்றிக்கேயென்று) நல்குரவுஇல்லையென்றதயித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) பிறங்கியென்றது - விஸ்லேஷராயென்றபடி. ॥கக॥

ஸ— உண்டு- அநுபவித்து, தாயாலே கோபகார்யமான ஹஸ்தபந்தத்தை அநுபவித்தென்றபடி. அழு- ரோதநம்பண்ணினவனை, கூத்த - கூத்தையுடையவனை, தோப்புக்கரணமிடுகையாகிற கூத்தையுடையவனை வென்றபடி. பாலஸ்வபாவனான க்ருஷ்ணன் தோப்புக்கரணமிட்டது நர்த்தநம்பண்ணினாப்போலே சோபமாயிருக்கையாலே அதைக்கூத்தாகச்சொல்லுகிறார். அப்பன்தன்னை - அப்பனை, உபகாரகனையென்றபடி. தன்னையென்று ஸாமாந்யமாம். குருகூர்ச்சடகோபன் - ஸ்பஷ்டம், ஏத்திய — ஸ்தோத்ரம்பண்ணின, எம்பெருமானுடைய ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யாதி குணவ்யஞ்ஜகமாகையாலே அவனுக்கு ஸ்தோத்ரரூபமானவென்றபடி. இதுபத்துக்குவிசேஷணம். தமிழ்மாலை - த்ரமிடஸந்தர்ப்பங்களுடைய, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், ஓர் - அத்விதீயமான, இவையுமென்கிறவிடத்தில் உகாரார்த்தத்தைப் பத்தோடேயநுயிப்பது. இவைபத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், இசையொடு - கானத்தோடே, நாத்தன்னால் - ஜிஹ்வையாலே, நா - ஜிஹ்வா, நா சப்தத்தின்மேலே ஸ்வார்த்தேதன்சப்தம். அநந்யாபேக்ஷமாவிசேஷமின்றிக்கே வாகிந்த்ரியத்தாலேயாகிலு மென்றபடி. நவில - சபிக்குப்படி, நவிலுகை - சபிக்கை, உரைப்பார்க்கு — சொல்லுகிறவர்களுக்கு, சபிக்கும்படிசொல்லுகையாவது அர்த்தம்தோற்றும்படி உச்சைஸ்ஸ்வரமாகச்சொல்லுகை. நல்குரவு - தாரித்ர்யம, இல்லை, நல்குரவென்று தாரித்ர்யத்துக்குப்பேர். பகவத்விஸ்லேஷாஸஹமாகிற தாரித்ர்யமில்லையென்றபடி. பகவத்ஸம்ஸ்லேஷம்பெறுவரென்று தாத்பர்யம். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்ணாநஸ்ஸாயி ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(மின்னிடைமடவார்கள்,)

பந்தக்ரீடாதிபோநாரீஜநஸநுஜமதயாபோஷநா ஹம்வேத்ராஸ்ய

ப்ராந்தேயாசேதயஸ்யாத்ரிஸம்மதயாஸ்ரீதவஸ்ரீதனமவஸ்தாந: ।

நித்யாபேக்ஷாத்ரபோதவாஞ்சிதயஸாலைவஸிகாரித்வதூய

வேதாக்ஷதுசேயாதயாபவோரிதீந்த்ராதமஷ்வஸம்ஸாரி: ॥௩க॥

(பந்தக்ரீடாஸு) பந்தங்கழலுந்தந்துபோகுநம்பி - சவாத்யஸக்ஸக்காத்தையாலும், (போடநாரீஜந ஸமுதயா) தோகைமாமயிலார்கள் நின்னருள்சூடுவார் - ஸ்ரீமஹாவிமர்ருக்கு ஸநிஹஷையாலும், (வேத நாதம்வேத்ராஸ்) மாபிருங்கடலைக்கடைந்த பிராட்டியைப்பெறுகைக்காக திருப்பாற்கடலைக்கடைந்தருளு

த்ரு—தாடகையாலும், (ந்யக்ரோதஸயநாத்) ஆலினிலையேழுலகுமுண்டன்று நீகிடந்தாய் - ஸகல லோகங்களையுந் திருவயிற்றிலேவைத்துக்கொண்டாலிலைமேலே ஸத்ருஶமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (ஸரிஸாஹஸயா) திண்சக்கரநிழறுதொல்படையாய் - திருவாழியை திவ்யாயுதமாக வுடையனாகையாலும், (ஸ்ரீமஹீஸ்வாமித்வாத்) அழகியாரிவ்வுலகமூன்றுக்குந் தேவிமைதகுவார்பலருளர் - பெரியபிராட்டியாருக்கும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாருக்கும் ஸ்வாமியாகையாலும், (நிர்தோஷமேஷாத்ஸாம்ஹரவாத்) நின்மலா நெடியாய் - ஹேயப்ரத்யநீகனும் உபேயனுமாகையாலும், (நிரவதிகயஸ:) கணக்கில்கீர்த்திவெள்ளம் - நிரவதிக கீர்த்தியையுடையவனாகையாலும், (வஸீகாரித்வாத்) தாமரைத்தடங்கண்விழிகளினகவலைப்படுப்பான் - ஆஸ்ரிதரை வஸீகரிக்கிற திருக்கண்மலரையுடையவனாகையாலும், (தோஷஸம்பந்தாபாவ) ஆயர்குலத்தை வீடுய்யத்தோன்றிய - ஆஸ்ரிதரானவர்களுடைய உத்தாரணத்தில் உத்ஸாஹமுடையவனாகையாலும், வண்டுவரைப்பெருமாள் ஆஸ்ரிதரிருந்தவிடத்தே தானேவந்துமேல்விழுந்து ரக்ஷித்தருளுமென்று "நின்னிடையேன்" என்கிறதுபக்ஷத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ௰௧

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஸிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்தில் இரண்டாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

மூ—நல்குரவுஞ்செல்வு நரகுஞ்சுவர்க்கமுமாய்* வெல்பகையுநட்பும்விடமுமமுதமுமாய்* பல்வகையும்பரந்த

ஆ—(நல்குரவும்) இப்படி எம்பெருமான்றிறத்துப்படுவோமல்லோமென்றிருந்த ஆழ்வார் தம்மோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருவிண்ணகரிலேயெழுந்தருளின எம்பெருமானுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தாலும் ஸம்ஶ்லேஷாபாஜநிதமான ஸ்வஸாமித்தாலும் நிவ்ருத்தப்ரணயகோபராய் அவனோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து தத்ஸம்ஶ்லேஷஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலே ஸஸாத்ரமாக அந்தத்திருவிண்ணகரிலே தாமவனைக்கண்டுஸம்ஶ்லேஷித்தபடியையும், கீழ் ப்ரஸ்துதமான ஜகதைஶ்வர்யத்தையும் ஸமஸ்தஹேயப்ரத்யநீகஸ்வ ஸௌந்தர்யாத்யஸம்க்யேய கல்யாணகுணங்களையும் பேசுகிறார். தாமிஷ்ட ஸாதநதயா ஸர்வ ஹேயரஹிதவிஷயாத்ய த

❀ மூன்றாந்திருவாய்மொழி. ❀

இ—இப்படி எம்பெருமானோடு கலப்போமல்லோமென்று ப்ரணயகோபயுக்தராயிருந்த ஆழ்வார் தன்னையெம்பெருமான்வந்தநுநயித்து ஸஹிதமாக்கிக்கொண்ட வநந்தரம் கீழ் விஶ்லேஷவாஸநைகளாலே தாம்பட்டக்லேஶங்களையெல்லாம், அவனுக்கு விஶேஷேண அறிவித்து நீ இனியென்னையொருநாளும் விஶ்லேஷியாதிருக்கவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யப்ராப்தமாயிருக்க அதுசெய்யாதே இத்திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய ஸர்வாதாரத்வாதிகளைப்பேசுகை ஸங்கதமென்றேவென்ன ஸமர்ப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரீதிநிரவதிகமாகையாலே ஸ்வகார்யத்தைமறந்து அவனுடைய வைபவங்களைப்பேசுகை ஸங்கதமென்றதாய்த்து, ஸ்வஸம்ஶ்லேஷாபாஸவென்றது - ஆழ்வாருடைய ஸம்ஶ்லேஷாபாஸவென்றபடி. கீழ் ப்ரஸ்துதமானவென்றது - பிணக்கியாவையும்யாவருமென்கிறவிடத்திலே ப்ரஸ்துதமானவென்றபடி. *

❀ ✳ முதற்பாட்டு ✳ ❀

வ்ருவிவக்ஷிதார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாமித்யாதியால்) விஷயமென்றது - ஸர்வ

ப—நல்குரவும் - தாரித்ர்யமும், செல்வும் - ஸம்பத்தும், நாகும் - நரகமும், சுவர்க்கமுமுமாய் - ஸ்வர்க்கமுமாய், தத்வஸ்தா ப்ரகாரகனென்றபடி. வெல் - வெல்லத்தக்கதான, வெல்லுகை - ஜயிக்கை, ப்ரதிபடரை ஜயிக்கும்படியான வென்றபடி. பகையும் - ஶத்ருவும், நட்பும் - மித்ரமும், விடமும் - விஷமும், அமுதமுமாய் - அம்ருதமுமாய், தத்ப்ரகாரகனென்றபடி. இச்ஶப்தங்களெல்லாம் தத்வஸ்து பரங்கள், பரஸ்பரவிருத்தங்கள், பல்வகையும்பரந்த - இப்படி ஸஹஸ்ர ப்ரகாரங்களாலே வ்யாபகனை, விருத்த நாநா தேவாதிகளாயும்

மூ— பெருமானென்னையாள்வானை* செல்வமல்குகுடித்திருவிண்ணகர் கண்டேனே* ‖௧‖

கண்டவின்பந்துன்பங் கலக்கங்களுந்தேற்றமுமாய்* தண்டமுந்தண்மையுந் தழலுநிழலுமாய்* கண்டு கொள்தற்கரியபெருமானென்னையாள்வானூர்* தெண்டிரைப்புனல்சூழ்திருவிண்ணகர் நன்னகரே* ‖௨‖

ஆ— ஸ்ருஷ்டி விவிதவஸ்துக்களுக்கும் ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்துவைத்து என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷித்த பெரியபெருமானை தங்கைங்கர்யபரர்க்கு ஸம்பந்தஸ்வரூப திவ்யநகரியான திருவிண்ணகரிலே கண்டேனென்கிறார். ‖௧‖

(கண்டவின்பம்) உபயவிபூதி நாதனான ஸர்வேஶ்வரன் ... நிக்ரஹானுக்ரஹ ஶீலனாய் ... விரோதிவஸ்துக்களுக்குத் தானே நிர்வாஹகனாயிருந்த ஸர்வேஶ்வரனை நான்கண்ணாலே கண்டடிமைசெய்யும்படி புகுந்தருளின திருநகரி திருவிண்ணகரென்று திருநகரியை அநுபவிக்கிறார். ‖௨‖

இ— விரோதங்களானவென்றபடி. மேல்பாட்டின் வ்யாக்யானத்திலே அப்படியே சொல்லப்புகுகிறிரே; இத்தால் பரஸ்பர விரோதங்களான வஸ்துக்களைத் தனக்கு விபூதியாக உடைத்தாகக்கொண்டு நிற்கையாகிற அகடிதகடநாஸாமர்த்யமென்கிற கல்யாணகுணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாய்த்து. இதாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஒருஸங்கதிவிஶேஷமும் ஸூசிதம். எங்ஙனேயென்னில்? விஶ்லேஷமாயிருந்த தம்மை ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்படி பண்ணின இந்த விரோதகடநாஸாமர்த்யத்தாலே அவனுடைய அகடிதகடநாஸாமர்த்யங்களையெல்லாம் இத்திருவாய்மொழியிலே அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸூசிதமாகிறது. பெருமான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதியால்) என்னையாள்வானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடேயித்யாதியால்) செல்வமல்குகுடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (தங்கைங்கர்யேத்யாதியால்) ‖௧‖

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

விஶேஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபயவிபூதிநேத்யாதியால்) என்னையாள்வானூர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்கண்ணாலேயித்யாதியால்) ‖௨‖

ப— இவ்வநுவாதம். பெருமான் - ஸர்வேஶ்வரனை, என்னையாள்வானை - விஶ்லேஷமாயிருந்த என்னை ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு அடிமைகொண்டவனை, செல்வம் - ஸம்பத்தானது, மல்கு - ஸம்ருத்தமாயிருக்கிற, ஸம்பத்தையுடைத்திருக்கச் செய்தே கிட்டப்பெறாதே கிடந்த ஹாதாழ்வானைப்போலன்றிக்கே "..." என்னும்படி கிட்டி நிரந்தரமாக அடிமைசெய்யும்படியான பெருமாளைப்போலே கைங்கர்ய ... ஸம்பத்துக்களான என்றபடி. குடி - ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூஹங்களை யுடைத்தான, திருவிண்ணகர் - ... திருவிண்ணகரிலே, கண்டேனே - காணவேணுமென்றுரையாயிருக்கச்செய்தே தேஶாந்தரயாத்ரை பண்ணி தேஶாந்தரத்திலே போய்க் காண்கையன்றிக்கே பசித்தவிடத்தே சோறு பெறுமாப்போலே ஆசைப்பட்ட இடத்தே அநுபவிக்கப்பெற் றேனே என்றபடி. * * * * ‖௧‖

கண்ட - ப்ரத்யக்ஷமான, விஷயஜந்யமாய் ... என்றபடி. இன்பம் - ஸுகம், துன்பம் - து:கம், கலக்கங்களும் - து:கத்தால்வந்த வித்யாகுலங்களும், தேற்றமுமாய் - தெளிவுமாய், ஸுகத்தால்வந்த ... என்றபடி தண்டமும் - ... தண்மையும் - ... தழலும் - ... நிழலுமாய் - ... என்றபடி. கண்டுகொள்தற்கு - ஸ்வயத்நத்தாலே காண்கைக்கு, அரிய - அஶக்யனான, பெருமான் - ஸர்வேஶ்வரனான, என்னையாள்வானூர் - என்னை இழக்கமாட்டாமல் பின்னிடைமடவாரில் நான்செய்த பிழைக்கெல்லாம் பட்டென்னை ... அடிமைகொண்டவனுடைய திவ்யதாமமான, இது திருவிண்ணகருக்கு விஶேஷணம். தெண் - தெளிந்ததான, திரை - தரங்கங்களையுடையவையான, தெண்திரையென்கிறவிடத்தில் ... புனல் - ஜலங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரானது, நன்னகர் - ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்காட்டிலும் நல்லநகரம். ... ஸ்ரீவைகுண்டமொருதேஶமாகமாட்டுமோவென்று கருத்து. ‖௨‖

மூ—நகரமுநாடுகளும்ஞானமுமூடமுமாய்*நிகரில்சூழ்சுடராயிருளாய்நிலனாய்விசும்பாய்* சிகரமாடங்கள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* புகழ்கொள்கீர்த்தியல்லாலில்லையாவர்க்கும்புண்ணியமே* ॥௩॥

புண்ணியம்பாவம்புணர்ச்சிபிரிவென்றிவையாய்* எண்ணமாய்மறப்பாயுண்மையாயின்மையாயல்லனாய்*
திண்ணமாடங்கள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்*

ஆ—(நகரமும்) நகரஜநபதஜ்ஞாநாஜ்ஞாநதத்ஸ்வரூபாதிகளையுடையதான ஸகலப்ரபஞ்சத்தையுமுடையனாய் சிகரமாடங்கள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்த பிரானுடைய கீர்த்திகளான கல்யாணகுணங்களல்லது மற்றில்லையென்று ஸ்வாமியானவனுடைய கல்யாணகுணங்களை ஸேவிக்கிறார். ॥௩॥

(புண்ணியம்) புண்யபாபங்களுக்கு ஹேதுவான இஷ்டாநிஷ்ட விஷய ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷ ஸ்மரணவிஸ்மரண ஸத்பாவாஸத்பாவாதிகளுக்கு ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் நியந்தாவாயிருக்கிற திண்ணமாடங்கள்சூழ திருவிண்ணகர்சேர்ந்த பிரானுடைய க்ருபையாலே ஸகலபதார்த்தங்களுமாயிருக்கும்

மூன்றும்பாட்டு

இ—வ்யாக்யானத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நகரமுமென்பதாதியால்) ஸகலபதார்த்தங்களுக்கு நியந்தாவானவனென்பது - ஸகல சேதநாசேதநங்களுக்கும் நியந்தாவானவனென்றபடி. இங்கு விசும்பாயென்றதனால் ஆகாசத்தையும் ஸ்வஸரீரமாகவுடையனாகையாலே அவற்றுக்கு உபாதாநகாரணமாயுமிருக்கிறானென்று கருத்து. புகழ்கொள்கீர்த்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கீர்த்திகளாகிய கல்யாணகுணங்களாகிய) புண்ணியமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஜ்ஜீவநோபாயமென்று) ॥௩॥

நாலாம்பாட்டு

இன்மையாயிருக்கத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புண்யஸ்வரூபாதியால்) ஸ்வாமியென்கிறவிடத்தில் ஸ்வாமித்வம் ஸர்வாத்மாவுக்குமான ஸ்வாமித்வமாகும். அல்லனாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவிதராதியால்) கண்ணனின்னருள் என்கிறதை க்ருபாவிஷயமாகவுரைக்கிறார் (க்ருபையாலேயென்று) கைதவமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலசேதநாதியால்) க்ருபையாலே

ஈ—நகரமும்- நகரமும், நாடுகளும்- ஜநபதங்களும், நகரஜநபதங்களுக்குள் உண்டான ஸகல பதார்த்தங்களாலே விசேஷணங்களும் கண்டுகொள்வது. ஞானமும் — ஜ்ஞாநமும், மூடமுமாய் அஜ்ஞாநமுமாய், நிகரி ல்-ஸத்ருசரஹிதமான, ப்ரகாசமுள்ள யாலே பதார்த்தங்களுக்குள் ஸ்ரேஷ்டமான என்றபடி. சூழ் — வ்யாப்தமான, சுடராய் - தேஜஸ்ஸாய், இருளாய் - அந்தகாரமான அந்தகாரமாய், நிலனாய் — பூமியாய், விசும்பாய் - ஆகாசமுமாய். தத்தத்பதார்த்தங்களுக்கு ப்ரகாரகனென்றபடி. இங்குச் சேர்ந்த வென்கிறதோடே அந்வயம் சிகரமாடங்கள்-உயர்ந்த சிகரங்களோடே யிருக்கிற மாடங்களாலே. மாடம்-பவநம். சூழ — வ்யாப்தமான, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - பொருந்தியிருக்கிற, நித்ய வாஸியாயிருக்கிறவென்றபடி. பிரான் - உபகாரகனுடைய, புகழ்கொள் - புகழைக்கொண்டிருக்கிற, புகழ் - ஞா ஜஸ்ரும். திருவிண்ணகரிலே சேருகையாலே ஸ்ரீமத்வைகுண்டத்திலும் காட்டிலும் விளங்காநின்றுள்ள வென்றபடி. கீர்த்தியல்லால் — கீர்த்தியொழிய, இங்கே கீர்த்தி ஶப்தம் கீர்த்திஹேதுவான கல்யாணகுணத்தை லக்ஷிக்கிறது அவனுடைய கல்யாணகுணமொழியவென்றபடி. யாவருக்கும் - ஸர்வருக்கும், புண்ணியம்- உஜ்ஜீவநோபாயமானது, இல்லை -, அவனுடைய கல்யாணகுணமே உஜ்ஜீவநோபாயமென்றபடி. * ॥௩॥

புண்ணியம் - ஸ்வர்க்காதிஸாதநமான புண்யமும், பாவம் - துக்கஹேதுவானபாபம், புணர்ச்சி — ஸம் ஶ்லேஷம், புண்யஹேதுவான இஷ்டவிஷய ஸம்ஶ்லேஷம், பிரிவு - விஶ்லேஷம், பாபஹேதுவான அநிஷ்ட வி ஷய விஶ்லேஷம், என்றிவையாய் - என்கிற இப் பதார்த்தங்களாய், இப் பதார்த்தங்களை ப்ரகாரமாகவுடை யவனென்றபடி. எண்ணமாய் - ஸ்மரணமாய், மறப்பாய் - விஸ்மரணமாய், உண்மையாய் - ஸத்பதா ர்த்தங்களாய், இன்மையாய் — அஸத்துக்களாய், ஸர்வாத்மாவுக்குமான கல்யாணகுணாதி ப்ரகாரகனென் றபடி. அல்லனாய் - இப் பதார்த்தங்களெல்லாம் அல்லாதவனாய், தத்கததோஷாஸ்ப்ருஷ்டனாயிருக்கச்செய்தேயும் ஸ கலசேதநரக்ஷகனென்றபடி. திண்ண - ஸ்திரங்களான, மாடங்கள் - பவநங்களாலே, சூழ - வ்யாப்தமான, திருவிண்ணகர்- திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - பொருந்தியிருக்கிற? பிரான்- உபகாரகனுடைய

மூ— கண்ணனின்னருளே கண்டுகொண்மின்கள் கைதவமே* ॥ ௪ ॥

கைதவஞ்செம்மைகருமைவெளுமையுமாய்* மெய்பொய்யிளமைமுதுமைபுதுமைபழமையுமாய்ச்* செய்த
திண்மதிள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* பெய்தகாவுகண்டீர்பெருந்தேவுடைமூவுலகே* ॥ ௫ ॥
மூவுலகங்களுமாயல்லனாயுகப்பாய்முனிவாய்ப்* பூவில்வாழ்மகளாய்த்தௌவ்வையாய்ப்புகழாய்ப்பழியாய்த்*

ஆ— ஸம்ஸ்த காரண கலேபராத்யாக்ருதி ஸர்வ பதார்த்தங்களும் ஸ்ருஷ்டமான இவ்வர்த்தம் திருவிண்ணகரிலே ப்ரத்யக்ஷிக்கலாமென்கிறார். ॥ ௪ ॥

(கைதவம்) ஆர்ஜவானார்ஜவஸிதநீலஸத்யாஸத்யபாலயௌவனவாத்தக்ய நவத்வபுராணத்வாதிரூபனான பெருமான் ப்ராஹ்மாதிஸம்பத்யஸ்ய நிவிஷ்ட ஸர்வரூபமான ஸகலலோகங்களுக்கும் ரக்ஷகனென்கிறார். ॥ ௫ ॥

(மூவுலகங்களுமாய்) நிகிலலோக தத்பஸ்வத்வஸ்ய ப்ரீதிப்ரீதி லக்ஷ்மீ ஜ்யேஷ்டா கீர்த்யகீர்த்தி ப்ரதாப கல்யாண ஹேய ஸகலபதார்த்தாந்தராத்மதயா கல்யாணபதார்த்தா ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே யாதொருபடி தோஷங்

இ— என்கிற ப்ரதீதியாலே ஸஹித்தவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டமென்று) கண்டுகொண்மின்கள் என்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவிண்ணகரிலேயித்யாதியால்) ॥ ௪ ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

பதார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆர்ஜவேத்யாதியால்) ஆர்ஜவம் - ஏகரூபவாக்காயமநோரூபம். பெருந்தேவுடை மூவுலகென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) பெய்தகாவுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனென்று) ॥ ௫ ॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

அல்லனுமென்கிறபதமொழியப் பதார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலேத்யாதியால்) தத்பஸ்வத்தியென்றது - ப்ரீதிக்குவிசேஷணம். அல்லனுமென்று கீழ் நாலாம்பாட்டிலேசொல்லியிருக்க இங்குமதைச்சொல்லுவானேனென்ன அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கல்யாணபதார்த்

மூ— கண்ணன் - க்ருஷ்ணனுடைய. இன் - போக்யமான. அருளே - க்ருபையாலே, த்ருதீயார்த்தே ப்ரதமா. கைதவம் - க்ருதகம், கார்யபூதமான காரண கலேபராதிகளெல்லாமென்றபடி. இவையெல்லாம் அவனுடையக்ருபையாலே யுண்டானவையென்று ஸித்தாந்தம். கண்டு கொண்மின்கள் - கண்டுகொள்ளுங்கோள், இவ்வர்த்தத்தை ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு கொள்ளுங்கோளென்றபடி. எல்லாருக்கும்காணலாம்படி அவனுடையக்ருபை திருவிண்ணகரிலே ஸந்நிஹிதமாயிருக்கிற தென்றுகருத்து. * ॥ ௪ ॥

கைதவம் - அநார்ஜவம், கபட ஸாத்ருஸ்யமென்றபடி. செம்மை - ஆர்ஜவம். ஏகரூபவாக்காயமநோரூபமென்றபடி. கருமை - நைல்யம், வெளுமையுமாய் - தாவள்யமுமாய், மெய் - ஸத்யம், பொய் - அஸத்யம், இளமை - பால்யம், முதுமை - வார்த்தகம், புதுமை - நூதநத்வம் - பழமையுமாய் - புராதநத்வமுமாய், தத்தத்பதார்த்த ப்ரகாரகனு யென்றபடி. இதுக்குச் சேர்ந்த வென்கிறத்தோடே அந்வயம். செய்த - செய்யப் பட்டதான, காலம் செல்லச் செய்தேயும் இப்போதுசெய்தாப்போலே உஜ்ஜ்வலமாயிருக்கிறவென்றபடி. திண் - த்ருடமான, மதிள் - ப்ராகாரத்தாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவிண்ணகர் திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - ரதித்துவஸிக்கிறவனான, பிரான் - உபகாரகன், பெய்த - வைத்துவளர்த்ததான, காவுகண்டீர், உத்யாநம் கிடீர், காவு - உத்யானம். பெருந்தேவுடை-பெரியதெய்வங்களையுடைத்தான, ப்ரஹ்மாதிதேவாதிவாஸித மான மென்றபடி. மூவுலகு - த்ரைலோக்யமானது, பிரான் பெய்தகாவுகண்டீர் என்றுகீழோடே அந்வயம். உத்யானமானது உத்யானகர்த்தியேகரக்ஷையை யுடைத்தா யிருக்குமாப்போலே த்ரைலோக்யமும் ஸர்வேஸ்வரனான ரக்ஷையை யுடைத்தானதென்று தாத்பர்யம். * * ॥ ௫ ॥

மூவுலகங்களுமாய் - க்ருதகம்- அக்ருதகம்-க்ருதகாக்ருதகம். என்று த்ரிவிதங்களான லோகங்களையும் ப்ரகாரங்களாக உடையனாய், உகப்பாய் - ப்ரீதியாய், முனிவாய் - அப்ரீதியாய், பூவில் - பத்மத்திலே, வாழ் - வாழாநிற்கிற, மகளாய் - பெண்ணாய், லக்ஷ்மியாயென்றபடி. தௌவ்வையாய் - ஜ்யேஷ்டாதேவியாய், தௌவ்வை- ஜ்யேஷ்டாதேவீ. புகழாய் - ஐச்வர்யமுடையவர்க்கு வரக்கடவ கீர்த்தியாய், பழியாய் - ஜ்யேஷ்டாகடாக்ஷமுடையவர்க்கு வரக்கடவ அபகீர்த்தியாய், ப்ரீத்யாதி தத்தத்பதார்த்த ப்ரகாரகனுயென்றபடி. அல்லனாய்-இவை

மூ— தேவர்மேவித்தொழுந்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* பாவியேன்மனத்தேயுறைகின்றபரஞ்சுடரே* ॥௬॥
பரஞ்சுடருடம்பாயழுக்குப்பதித்தவுடம்பாய்* சரந்துந்தோன்றியுநின்றுங்கைதவங்கள்செய்யும்விண்ணோர்
சிரங்களால்வணங்குந்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* வரங்கொள்பாதமல்லாலில்லையவர்க்கும்வன்சரணே॥

ஆ— தட்டாதேயிருக்கும், அப்படியேஸர்வஸ்மாத்பரத்வமும்நிர்தோஷத்வமுமுடையனாயிருக்கும், அதிசயங்களை யறிந்தபடியென்னில்? ஸர்வேஶ்வரனான என்னுடையநெஞ்சிலேபுகுந்துவைத்து ஒருதோஷந்தட்டாதே நிரதிஶயதீப்தியுக்தனாயிருக்கையாலே யென்கிறார். ॥௬॥

(பரஞ்சுடர்) நிரவதிகதேஜோரூபவிக்ரஹனாய் ஸர்வேஶ்வரனாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வ ஸ்வாமியாய் ஸர்வஶக்தியாய் ஹேயப்ரத்யநீகனாய் ஸ்ரீஸஜாதீயனாய் ஆஶ்ரிதஸஜாதீயமாகப்பிறந்தருளியும் அவர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷித்து ப்ரதிகூலர்க்குக் கைதவம்செய்தும் விண்ணோர்சிரங்களால்வணங்குந் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரானுடைய திருவடிகளல்லதொருவருக்கு ரக்ஷகமில்லையென்கிறார். ॥௭॥

(வன்சரண்) தன்திருவடிகளையாஶ்ரயிக்கைக்குவிரோதியான ஸர்வபாபங்களையும்போக்கும் ஸ்ரீசரைத்.

இ— ஸர்வஶக்தியாலே (உத்தமன்) இப்போது ஸந்தோஷமெய்யாயிருக்கப் பாவியேனென்கை ஸ்வஸ்மத. முன்னேவென்ன ஸவதரிப்பிக்கிறார் (அதெங்ஙனேயித்யாஹ) பாவியேனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸர்வேஷத்யாஹ) ॥௬॥

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

பரஞ்சுடருடம்பாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாஹ) அழுக்குப்பதித்தவுடம்பாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமீத்யாஹ) இங்கு வைதாஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஷத்யாஹ) கரந்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலரென்று) தோன்றியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதஸஜாதீயேத்யாஹ) நின்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடித்யாஹ) ॥௭॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

வன்சரண்சுரர்க்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளையித்யாஹ) தன்சரணன்றிமுற்

ப— இத்தனையுமாகாதவனுப், ததுபாஸகதேஹமத்ஸம்ப்ரஶ்லேஷனென்றபடி. இதுக்குச்சேர்ந்தவென்கிற தோடேஅந்வயம், தேவர் - நித்யஸூரிகள், மேவி - ஆஶ்ரயித்து, தொழும் - ஸேவியாநிற்கிற, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - ப்ரீதித்து வஸியாநிற்கிற, பிரான் - உபகாரகன், பாவியேன் - ஸர்வஹேயாஸ்பதனான என்னுடைய, மனத்தே - மநஸ்ஸிலே, உறைகின்ற - வஸியாநிற்கிற, பரஞ்சுடர் - உத்க்ருஷ்டதேஜோரூபன், என்னுடைய மநஸ்ஸிலே வஸிக்கச்செய்தேயும் நிரதிஶய தீப்தியுக்தனாயிராநின்றானென்றபடி. * * * * * * ॥௬॥

பரஞ்சுடருடம்பாய் - நிரதிஶயதீப்தியுக்தமான ஸ்வஸ்வரூப திவ்யவிக்ரஹஸ்வரூபியாய், அழுக்குப்பதித்த உடம்பாய் - ஸஞ்சாரஸஜாதீயனான ப்ராக்ருதஸஜாதீயஶரீரகனாய், கரந்தும் - மறைந்தும், ஸஜாதீயாயிருக்கச்செய்தேயும் "ஜநேஷு" என்கிறபடியே அஜ்ஞாதஸ்வரூபனென்றபடி. தோன்றியும் - ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேண ப்ரகாஶித்தும், நின்றும் - ஸ்ரீசர்க்காக நூறாண்டு பதினோராயிரமாண்டு இந்த லோகத்திலேநின்றும், கைதவங்கள்செய்தும் - க்ருத்ரிமங்கள்பண்ணியும், அதாவது:— அவதரித்துநின்றுச் செய்தே தன்படிகள் ஶிஶுபாலாதிகளுக்குத் தோன்றாதபடி பண்ணியு மென்றபடி. இதுக்குச் சேர்ந்தவென் கிறத்தோடே அந்வயம். விண்ணோர் — நித்யஸூரிகள், விண் — பரமவ்யோமம், விண்ணிலேயிருக்குமவர்விண்ணோர். சிரங்களால் - ஶிரஸ்ஸுக்களால், வணங்கும் — வணங்காநிற்கிற, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - பொருந்திவஸியாநிற்கிற, பிரான் - உபகாரகனுடைய, இதுக்குப்பாதமென்கிறத்தோடே அந்வயம். வரங்கொள் - ஶ்ரேஷ்டத்வத்தைக்கொண்டிருக்கிற, வரம் - ஶ்ரேஷ்ட்யம். 'தேவாநாம்தாநவாநாம் ஸாமாந்ய மதிதைவதம்', என்கிறபடியே அநுகூலப்ரதிகூலருக்கும் கிட்டலாம்படியான, ஶ்ரேஷ்ட்யத்தை யுடைத்தானவென்றபடி. பாதமல்லால் - திருவடிகளல்லது, யாவர்க்கும் - எத்தனை ஜ்ஞாநவான்களுக்கும், வன்சரண் — வலியசரணம், த்ருடமான உபாயம். இல்லை. * * * * ॥௭॥

௮ — வன்சரண்சுரர்க்காயசுரர்க்குவெங்கூற்றமுமாய்* தன்சரணிழற்கீழுலகம்வைத்தும்வையாதும்*தென்சர ண்டிசைக்குத்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரா* னென்சரணென்கண்ணனென்னையாளுடையென்னப்பனே*௮॥
என்னப்பனெனக்காயிகுளாயென்னைப்பெற்றவளாய்* பொன்னப்பனமணியப்பன்முத்தப்பனென்னப்ப

ஆ — தன் திருவடிகளின்கீழிலே வைத்தருளுமவஸரத்தைப் ஸ்ரீகவிமாமாயிசளைதன் திருவடிகளிலேசேராதே அவர்களுக்கநியாமகராய் ப்ரதிகூலனாயிருந்த வெம்பெருமான் தென்திசைக்குப்புகலிடமான திருவிண்ணகரிலேபுகுந்தருளியிருந்தெனக்கு ப்ராப்யமாய் எனக்குப்ராப்யமாய் என்னைக்கொண்டு ஸர்வசேஷவ்ருத்தியுங்கொண்டருளி எனக்குஸ்வாமியானுனென்கிறார். ॥௮॥

(என்னப்பன்) சுட்டுரைத்தநன்பொனொளியையும் ஸத்ருஜமான ரத்நத்தினொளியையுமுடைத்தான திருவுடம்பையுடையனுமாய் அழகியனாய்த்தன்னொப்பாரின்றியேயிருந்த திருவிண்ணகர்சேர்ந்த வப்பன்தன் னழகாலே எனக்குஸ்வாமியாய் தன்னுடைய ஸௌஶீல்யத்தாலே பெற்றதாயும் வளர்த்ததாயும் பண்ணக்கடவஸ ஹத்தையென்பக்கலிலேபண்ணி ஸ்வவிஶேஷஜநிதமான என்னுடைய நிரவயிகவைலக்ஷண்யமெல்லாம்போப்படி

இ — கீழுலகம்வைத்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீசரையிகர்த்ருகியால்) வையாதுமிதற்கிக் குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகவிமராயிசளையிகர்த்ருகியால்) அசுரர்க்குவெங்கூற்றமுமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (அவர்களுக்கிகர்த்ருகியால்) தாஸீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிகர்த்ருகியால்) ॥௮॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

பொன்னப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுட்டுரைத்தநவிகர்த்ருகியால்) மணியப்பனெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ருஜஜ்விகர்த்ருகியால்) முத்தப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (அழகியனாயென்று) தன்னொப்பாரின்றியே யிருந்தவென்றது அப்பனுக்குவிஶேஷணம். என் னப்பனெனக்காயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னழகாலேயிகர்த்ருகியால்) இகுளாயென்னை ப்பெற்றவளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையஸௌஶீல்யத்தாலே யிகர்த்ருகியால்) தந்தனன்தனதாளை யென்னமைந்திருக்க தனதாள்நிழலேயென்று நிழல்வயஜ்ஞமாகச்சொன்னத்தால்

ப — சுரர்க்கு - தேவவ்ருக்திகளுக்கு, வன்சரணாய் - த்ருடமானஉபாயமாய், ஸ்வஸம்ஶ்லேஷவிமராயிலைவலவாவ நியதர்களுக்கென்றபடி. தன்சரண் - தன்னுடைய திருவடிகளுடைய, நிழற்கீழ் - ஸாயையின்கீழே, உலகம் - லோகத்தை, லோகஸ்ஸாஹாவமெநஜமெந. அந்தஸ்ரீஜநங்களையென்றபடி. வைத்தும் - வைத்துக்கொண்டும், வையாதும் - ப்ரதிகூலரைஅப்படிவைத்துக்கொள்ளாதேயும், அசுரர்க்கு-அஸுரவ்ருக்திகளுக்கு, வெங்கூற் றமுமாய் - அதிக்ரூரமான ம்ருத்யுவுமாய், கூற்றம் - ம்ருத்யு. கூற்றமுமாய் என்கிறதற்குச் சேர்ந்த என்கிற தந்தோபக்ஷேபம். தென் - தக்ஷிணமான, திசைக்கு - திக்குக்கு, சரண் - ஶரணமான, ஸம்ஸாரமைய நிவ்ருத்திஹே துமான வென்றபடி. திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே. சேர்ந்த - ரக்ஷித்து வஸிக்கிறவனான, பிரான் - உப காரகன். என்சரண் - எனக்கு சரணம், ரக்ஷணயா ப்ராப்யமென்றபடி. என்கண்ணன் - எனக்கு த்ருஷ்டிஹேதுவான வன், த்ருஷ்டிவிஷயஸர்வகாரியஸாதநஹேதுவனென்றபடி. கண்ணாயிருக்குமவன் கண்ணன். யதா - இருடீகேசன் என்கிறவிடத்திறபோலே கண் ஶப்தத்தின் மேலே ஸ்வாமித்வார்த்தமான் ஶப்தம் என்னை ஆளுடை - என்னை தாஸ னாகவுடையவன், என்னைக்கொண்டுசேஷவ்ருத்திகளெல்லாம் பண்ணிக்கொள்ளுமவ னென்றபடி. என்னப்பன் — எனக்கு ஸ்வாமீ. * * * * ॥௮॥

பொன்னப்பன் - கநகம்போலே உஜ்ஜ்வலவிக்ரஹனான ஸ்வாமியான, மணியப்பன் - ரத்நம்போலே கநகத் தில் காட்டிலும் - ஸத்ருஜமான திருமேனியையுடைய ஸ்வாமியான, முத்தப்பன் - ஶ்லாக்யஹம்ஸஶிதிலஸ்வாருப விக்ரஹனான ஸ்வாமியான. அப்பன் அப்பனென்று பஹுவாரம்சொல்லுகிறது ப்ரேமாதிஶயத்தாலே. என்னப் பனுமாய் - எனக்குவுபகாரகனுமாய், இவ்வழகையெல்லா மெனக்குக் காட்டின மஹோபகாரகனென்றபடி. தன்னொப்பார் - உபகாரகத்வத்திலே தனக்கு ஸத்ருஶர், ஒப்பார் - ஸத்ருஶர், இல்லப்பன் - இல்லாத ஸ்வாமியா ன, அதாவது. மின்னிடை மடவாரிலே அவன் வந்து மேல்விழ நீயெனக்குவேண்டா, வென்று நான் தள்ளத்தள் ள, நீ, உனக்குஹிதமறிந்தாயோ?' நானுனக்குவேணுங்காணென்று தன்னையெனக்குத் தந்தவனுகையாலே

…னுமாய்* மின்னப்பொன்மதிள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தவப்பன்* தன்னொப்பாரில்லப்பன்றந்தனன்றன தாணிழலே ॥௯॥

நிழல்வெய்யிற்சிறுமைபெருமைநெடுமையுமாய்ச்* சுழல்வனநிற்பனமற்றுமாயவையல்லனுமாய்* மழலை வாய்வண்டுவாழ்திருவிண்ணகர்மன்னுபிரான்* கழல்களன்றிமற்றோர்களைகணிலங்காண்மின்களே* ॥௰॥

ஆ— அதிஶீதளமாய் ஸுகஸஞ்ஜீவநமான தன்திருவடிகளின்நிழலைஎனக்குத்தந்தருளினாரென்கிறார். ॥௯॥

(நிழல்) சாயாதபாதி ஸர்வபதார்த்தங்களை ப்ரகாரமாகவுடையவனாய், மதுரமாகப்பாடுகிற வண்டுகள்வாழுகிற திருவிண்ணகரென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்ற ஹர்ஷத்தாலேயாகையால் இனிசூத்ரமாக இவ்விடத்தைவிடேன் என்றெழுந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளல்லது நமக்குமற்றொருகதியில்லை. அவனுடைய கடாக்ஷம்பெறுவதற்குமுன்பு என்னுடைய ஸம்ருத்தியில்லாமையாலும் அவன் கடாக்ஷித்தருளினவாறே நானுள்ளனாகையாலும் நமக்கவனல்லது கதியில்லையென்னுமிடம் எல்லாருக்கும் ப்ரத்யக்ஷிக்கலாமென்கிறார். ॥௰॥

(காண்மின்கள்) ஸூரிகளாஶ்ரிதவிஷயமின்றியே ஸம்ஸாரிகளுங் கண்டுவாழுங்கோளென்று அவ

இ— ஸர்வவிதமான அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவிஶ்லேஷதஶாதியால்) போம்படியென்கிறதற்குத் தந்தருளினானென்கிறதோடே அந்வயம். ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

ஸுகஜீவநஹேதுவென்றது - சாயாப்ரதிஷேதம். ஸுகஜீவநஹேதுவென்றபடி. உடையவனாயென்கிறதற்கு எழுந்தருளியிருந்தவென்கிறதோடே அந்வயம். திருவிண்ணகர்மன்னுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கவிருத்தியால்) காண்மின்களேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையகடாக்ஷித்ருத்தியால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

காண்மின்களுலகீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூரிகளதிருத்தியால்) ஆணையென்கிற

ப— உபகாரகத்திலே தனக்கொப்பில்லாதவனான என்றபடி. மின்ன - மின்னும்படி, காந்திகள் ப்ரகாசிக்கும்படியென்றபடி. பொன்மதிள் - ஸ்வர்ணப்ராகாரத்தாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே. சேர்ந்த அப்பன் - சேர்ந்துவஸிக்கிற ஸ்வாமியானவன், என்னப்பனெனக்காய் - எனக்கென்னப்பனாய் என்றந்வயம். எனக்கானஎன்னுடையஸ்வாமியா யென்றபடி. அதாவது. எனக்கே அஸாதாரணனான என்னுடைய ஸ்வாமியா யென்கை. இகுளாய்-வளர்த்ததாயாய், இகுளென்றுவளர்த்ததாயாருக்குப்பேர். என்னைப்பெற்றவளாய்- வளர்த்துக்கொண்டதாய் போலன்றியேபத்துமாஸம்வயிற்றிலே சுமந்துபெற்றவளானஜநநியுமாய், இவர்களைப்போலே என்பக்கல் அதிவத்ஸலனாயென்றபடி. தனதாள் - தன்திருவடிகளினுடைய, நிழல்-சாயையை, தந்தனன் - எனக்குத்தந்தருளினான், விரஹாவஸ்தையாயிருந்தவென்னைத்தன்னோடுஸம்ஶ்லேஷிப்பித்தானென்று தாத்பர்யம்.॥

நிழல் - தாபஶமநியானசாயை, வெய்யில் - தாபஜநகமான ஆதபம், சிறுமை - அணுத்வம், பெருமை - மஹத்த்வம், குறுமை - ஹ்ரஸ்வத்வம், நெடுமையுமாய், தீர்க்கத்வமுமாய். ஸஶரீரமான தத்தத்த்ரவ்யாஶ்ரயகுணாதி ஸகலப்ரகாரகனா யென்றபடி. சுழல்வன - உத்பதிஷ்ணுக்களான, ஜங்கமங்களானவென்றபடி. நிற்பன - ஸ்தாவரங்களான, மற்றுமாய் - கீழ்ச்சொன்ன சாயாதபாதிகளன்றிக்கே ஜங்கமஸ்தாவராத்மகமான மற்றுமுள்ள பதார்த்தங்களையும் ப்ரகாரமாக உடையவனா யென்றபடி. அவையல்லனுமாய் - அந்தபதார்த்தங்களாகாதவனுமாய், தத்கதஸகலதோஷ அஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனுமா யென்றபடி. இதுக்கு - மன்னு என்கிறத்தோடே அந்வயம். மழலை - மதுரமான, வாய் - வாக்வ்யாபாரத்தையுடையவையான, வண்டு - ப்ரமரங்கள், வாழ் - ஸமோஹஸம்ருத்தியாலே வாழாநிற்கிற, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே. மன்னு - ஸ்திரமாக வஸியாநிற்கிற, பிரான் - உபகாரகனுடைய, கழல்களன்றி - திருவடிகளொழிய, மற்றோர் - வேறேயொரு களைகண் - ரக்ஷகவஸ்து, இலம் - இல்லாதவர்கள். நாம்அவன் திருவடிகளையொழிய வேறொரு ரக்ஷகவஸ்துவை யுடையோமல்லோ மென்றபடி. காண்மின்கள் - கண்டுகொள்ளுங்கோள். இவ்வர்த்தம் என்னிடத்தில் காணலா மென்றுகருத்து. * * * * * ॥௰॥

மூ:— காண்மின்களுலகீரென்றுகண்முகப்பேநிமிர்ந்த* தாளிணையன்றன்னைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன*
ஆணையாயிரத்துத்திருவிண்ணகர்ப்பத்தும்வல்லார்* கோணையின்றிவிண்ணோர்க்கென்றுமாவர்குரவர்களே ॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ:—ர்கள்கண்முகப்பேநிமிர்ந்த தாளிணையன்தன்னைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன ஆயிரத்துளெம்பெருமானுடைய ஸர்வநியந்த்ருத்வத்தைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை வல்லார் அயர்வறுமமரர்களுக்கு நிஸ்ஸம்சயமாக ப்ரயதபூஜ்யராவரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ:— தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) கோணையின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஸ்ஸம்சயமாகவென்று)குரவர்களென்கிறதையுரைக்கிறார் (பூஜ்யதேத்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஈ:— உலகீர் - லோகத்திலிருக்கிறஜநங்காள்? காண்மின்களென்று - இந்த ஸ்ரீபாதத்தைக்கண்டு க்ருதார்த்தராகுங்கோளென்று, கண்முகப்பே - அவர்கள்கண்ணெதிரே, நிமிர்ந்த - த்ரிவிக்ரமதேஹத்திலே வளர்ந்த, தாளிணையன்தன்னை - பாதயுக்மமுடையவனை, தன்னையென்று ஸ்வாதந்த்ர்யவைபவம், குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - ஸ்பஷ்டம், ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், ஆணை - ஆஜ்ஞையான, அவனுடைய ஜகத்ப்ரசாஸநத்வப்ரதிபாதகமானவென்றபடி. திருவிண்ணகர்பத்தும் - திருவிண்ணகர்விஷயமான பத்துப்பாட்டையும், வல்லார் - அப்யஸிக்கிறவர்கள், கோணை - வக்ரம், இன்றி - இல்லாமல், அதாவது:— ஸம்ஸாரியாயிருக்கிற இவன் இத்திருவாய்மொழியைக்கற்றமாத்ரத்திலே நித்யஸூரிகளுக்குப் பூஜ்யனாகக்கூடுமோ என்கிற விவாதமில்லாமலென்றபடி. இவ்வர்த்தத்திலிப்படி ஒருவர்க்கும்விவாதம்பண்ண வொண்ணாதென்று கருத்து. ஸர்வதோஷநிவர்த்தகனைப் ப்ராப்யஸகலஸ்வரூபதேசத்திலே போயிருந்தபின்பு ஸாமவேதீயகாநாகாரத்தாலே ஸ்ரீவா விஷ்ணுத்யாநாநுஸந்தாநம்பண்ணுகிற வித்தை இங்கேயிருந்தே சிலர்பெற்றால் ஸம்ஸாரத்திலேயிருக்கச்செய்தே நம்முடையதர்மங்களிவர்க்குண்டாவதேயென்று நித்யஸூரிகள் இவர்களைப்பூஜிக்கையில் விவாதமில்லையிறேயென்று தாத்பர்யம். விண்ணோர்க்கு - நித்யஸூரிகளுக்கு, என்றும் - ஸர்வகாலமும், குரவர்கள் - மாந்யர்களாக, பூஜநீயராகவென்றபடி. ஆவர்—. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஸேவதயே ஸ்ரீமதேவேதார்த்தஸாராசார்யமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(நல்குரவும்.)

ஸம்பத்தாரித்ர்யபாவாத்ஸுகஸுகக்ருதித:பத்தநாத்ரேச்சபாவாத்
புண்யாபுண்யாதிபாவாத்கபடருஜுதயாஸர்வலோகாதிபாவாத் ।
திவ்யாதிவ்யாங்கபாவாத்ஸாத்த்விகஜநசரண்யஸ்த்ராஸக்ருச்சத்ரூணாம்
சாயாதாபாதிபாவாத்வ்யதித கடகம்ஸம்ப்ரகாசம்ஸ ஸௌரி: ॥௭௨॥

(ஸம்பத்தாரித்ர்யபாவாத்) நல்குரவுஞ்செல்வும் - ஐஸ்வர்யதாரித்ர்யாதிகளைத் தனக்கு விபூதியாக வுடையவனாகையாலும், (ஸுகஸுகக்ருதித:) கண்டவின்பம்துன்பம் - ஸுகது:காதிகளைப்பண்ணுகையாலும், (பத்தநாத்ரேச்சபாவாத்) நகரமுநாடுகளும் - நகராத்ர்யாதிகளை விபூதியாக உடையவனாகையாலும், (புண்யாபுண்யாதிபாவாத்) புண்ணியம்பாவம் - புண்யபாபஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷாதிகளைப் பண்ணுகையாலும், (கபடருஜுதயா) கைதவஞ்செம்மை - கபடார்ஜவாதிகளை ப்ரவர்த்திப்பிக்கையாலும், (ஸர்வலோகாதிபாவாத்) மூவுலகங்களுமாயல்லனாய் - லீலாவிபூதியையும் நித்யவிபூதியையும் உடையவனாகையாலும்; (திவ்யாதிவ்யாங்கபாவாத்) பரஞ்சுடருடம்பாயழுக்குப்பதித்தவுடம்பாய் - அப்ராக்ருதவிக்ரஹனைக்கொண்டும் ப்ராக்ருதஜந்துசரீரங்களைக்கொண்டுமிருக்கையாலும், (ஸாத்த்விகஜநசரண்யஸ் த்ராஸக்ருச்சத்ரூணாம்) வன்சரண்சுரர்க்காயசுரர்க்கு வெங்கூற்றமுமாய் - தேவதைகளுக்கு சரண்யனுமாய் தைத்யர்களுக்கு ம்ருத்யுவுமாகையாலும், (சாயாதாபாதிபாவாத்) நிழல்வெய்யில் - சாயாதபாதிகளையுண்டாக்கு

ஆ—கா— கையாலும், இவறாலே; ஸௌலப்ய ஸ்வாபாவங்களைப்போலே விபரீதங்களான "என்னப்ப னெனக்காய்" இத்யாதியாலே வடிவழகுமெயிலே சொல்லப்படுகிற அத்புதமான ஸௌந்தர்யத்தையும் இப்படி விரோதிகளைக்கைசாலே திருவிண்ணகர்பெருமானை அவதாரிகையாக "நலமுடையவன்" [௫ ௨] என்கிற திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்தாரென்கிறார்.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்தில் மூன்றாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

⁂ * ⁂

நாலாந் திருவாய்மொழி.

மூ—குரவையாய்ச்சியரோடுகோத்ததுங் குன்றமொன்றேந்தியது* முரவுநீர்ப்பொய்கைநாகங்காய்ந்ததுமுட்பட

ஆ—(குரவை) இப்படி திருவிண்ணகரிலெம்பெருமானைக்கண்டு அவனுடைய ஸகலநியந்த்ருத்வஸௌசீல்யஸௌலப்யாதி கல்யாணகுணங்களை யநுபவித்து நிரதிசயப்ரீதியுக்தராய் ஸம்ஹ்ருஷ்டரான ஆழ்வாரைக்கண்டு எம்பெருமான் ப்ரீதனாய் பிறந்தவாற்றில் இவருடையவிழவெல்லாம் தீரும்படி தன்னுடைய திவ்யாவதாரம்துடங்கித் திருநாட்டிலெழுந்தருளுகை பர்யந்தமாக நடுவுள்ள ஸகலதிவ்யசேஷ்டிதங்களையுங்காட்டியருளக்கண்டநுபவித்து அநுபவஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலே ஸர்வேச்வரனாயவனை

⁂ நாலாந்திருவாய்மொழி. ⁂

இ—கீழ்த்திருவாய்மொழியின் ப்ரவேசத்தில் சொன்னபடியே ஆழ்வாரோடேஸம்ச்லேஷிக்கைக்காக வெம்பெருமான் திருவிண்ணகரிலே வந்தெழுந்தருளியிருக்க; இவர் அவனைவிட்டித்திருவாய்மொழியிலே க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களை யநுபவிக்கை ஸம்மதமன்றேவென்ன கவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களை அவன் காட்டியருளுகையாலே இவரவற்றை யநுபவிக்கை ஸம்மதமென்றதாயிற்று. மற்றவதாரங்களிருக்க க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களைக் காட்டியருளுவானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (பிறந்தவாறறிலித்யாதியால்) ராமாவதாரவ்ருத்தாந்தத்தில திருவடியைப்போலே க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தத்திலே ஸக்தராயிருந்த ஆழ்வார் அவற்றைக்காணவேணுமென்று பிறந்தவாற்றிலே ப்ரஸநப்பட்டாராகையாலே அந்த க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களையே காட்டியருளினனென்று கருத்து இத்தால் ஸர்வேச்வரனாச்ரிதவத்ஸலனென்கிற ஸமவலக்ஷணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாய்த்து. இங்குகாட்டியருளுகையாவது:— ஸாக்ஷாதநுபவத்தையாகிலும் நான் ஸேவிக்கவேணுமென்று பெறவேணுமென்று பிறந்தவாற்றில் அபேக்ஷித்தபடியே மெய்யுமன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பண்ணுகை. ஆனால் காட்டியருளவென்பானேனென்னில்? அந்த க்ருஷ்ணசரித்ரங்களெல்லாமிப்போ தாழ்வாருக்கு ஸாக்ஷாத்காரமாய்த்தோற்றுகையன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்காரமாய்த்தோற்றுகிற தென்கிறகருத்தாலே காட்டியருளினதாகச்சொல்லுகிறார் *

⁂ * முதற்பாட்டு * ⁂

'நாமபல்கஸ்வரூபஸௌந்தர்யதாஸ்யாரம்ப ஸ்ரீ' என்று நாமஸாயிரமும் அவதாரகரிகையாலே

ப—குரவை - குரவையிலே, ஹஸ்தஸம்ஸ்லேஷம், ராஸமண்டலத்திலே யென்றபடி. ஆய்ச்சியரோடு - கோபிகளோடே, கோத்ததும் - மணிமாலையிலே மணிகோத்தாப்போலே விஜாதீயனென்று தெரியாதபடி தன்னைப் பெண்களிலே ஒருவனாக்கி அந்தபெண்மாலையிலே தன்னைத்தான்கோத்த ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதமுமென்றபடி, குன்றமொன்று - ஒருவர்த்தத்தை, குன்றம் - பர்வதம். கோவர்த்தநத்தை யென்றபடி. ஏந்தியதும் — திருக்கையிலே அநாயாஸமாகப் பூவேந்தினாப்போலே நிரதிசய ஸௌகுமார்யமாக அநாயாஸேந தரித்துநின்றதுவும், உரவு - உரத்ததான, பலிஷ்டமான, வென்றபடி. அதாவது - காளியவிஷஜ்வாலையாலே துஷ்ப்ரவேசமானவென்றபடி, நீர் - ஜலத்தை யுடைத்தான, பொய்கை — ஹ்ரதத்திலே, பொய்கை - ஹ்ரதம். நாகம் - நாகத்தை, காளிய நாகத்தையென்றபடி. காய்ந்ததும் - ப்ரதவித்ததும், நிரஸித்ததுமென்றபடி. உட்பட - இவைமுதலான

மூ—மற்றும்பல*அரவிற்பள்ளிப்பிரான்றன் மாயவினைகளையேயலற்றி* யிரவுநன்பகலுந்தவிர்கிலனென்னகுறை யெனக்கே* ||க||

கேயத்தீங்குழலூதிற்றுநிரைமேய்த்ததுங்கெண்டையொண்கண்* வாசப்பூங்குழற்பின்னைதோள்கண்மணந்தது

ஆ—மென்கிறார். நாமரூபங்களாயின வாஸுதேவனுடைய ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிருந்து அவதரித்தருளின ஸ்ரீயஜ்ஞ ஸம்ச்லேஷத்தில் ஸந்தோஷத்தாலே திருவாய்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகளோடே திருக்குரவைகோத்து ஸம்ச்லேஷித்தருளினபடியையும் ஸ்ரீயஜ்ஞ வரித்ராணார்த்தமாகப்பாலே அக்ஷஸம்ச்லேஷத்திற்காட்டிலும் தனக்கு போக்யமான சேஷ்டிதங்களையும் விஷாநலஜ்வாலா நலிஹவநீய ஜலாஶய ஜலவாஸி காளியதிரஸநரூபசேஷ்டிதங்களாலும் ஆச்ரிதர்க்காக அவதரித்தருளிய மஹாஸௌலப்யத்தாலே அநந்ய ப்ரயோஜநராய் ஸர்வக்ருத்யங்களையுமலற்றி யிரவுநன்பகலும் நான் தவிர்கிலன் எனக்கினியென்ன குறையுண்டென்கிறார். ||ந||

(கேயத்தீங்குழல்) வேதநாவேதநஸமஸ்தபதார்த்தங்களும் நீராயுருகும்படி குழலூதிக்கொண்டு திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புகந்து நிரைமேய்த்தருளினபடியையும் பசுமேய்க்கவெழுந்தருளின ஆயாஸத்தால்வந்த

இ— அரவில்ப்பள்ளிப்பிரான் என்கிறத்தை முற்படவுரைக்கிறார் (நாமமதாஷ்டால்) பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவஸுதேவாதித்யாதியால்) குரவையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயஜ்ஞஸம்ச்லேஷத்யாதியால்) குன்றமொன்று சுமந்ததும்என்றதே குன்றமொன்றேந்தியதுமென்று சொன்னவித்தால் ஸூசிதமான அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயஜ்ஞவரித்ராணார்த்தமித்யாதியால்) உரவுநீர்ப்பொய்கையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷாநலேத்யாதியால்) மாயவினைகளையேயென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வசேஷ்டித்யாதியால்) அலற்றியென்கிறவிடத்தில் அர்த்தவிசேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநரென்று) ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

கேயத்தீ மென்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதநேத்யாதியால்) நிரைமேய்த்ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவத்திலுமித்யாதியால்) "திவத்திலும்பசுநிரைமேய்ப்புகத்தி

ப—மற்றும்பல - இன்னும் அநேகங்களான, இதுவினைகளுக்கு விசேஷணம். அரவில் - ஸர்ப்பத்தில், பள்ளி - ஶயநத்தையுடையவனான, பிரான்தன் - உபகாரகனுடைய, ஸாமர்த்தியம். 'நாமரூபே வ்யாகரவாணி' என்கிறபடியே, அந்த நாமரூபத்துல்நின்றும்வந்த உபகாரகனுடையவென்றபடி. மாயவினைகளையே - ஆஶ்சர்ய திவ்யசேஷ்டிதங்களையே, வினைசப்தம் - சேஷ்டிதவாசகம். அலற்றி - ஸ்ரீ க்ருதிசயத்தாலே அநேகவாரம்சொல்லி, இரவுநன்பகலு மென்கிறவிடத்தில் நன்சப்தம் காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே கீழும்மேலும் அந்வயிக்கும். நன் - நல்லதான, க்ருஷ்ணாநுபவத்துக்கு யோக்யமானவென்றபடி. விச்லேஷகாலமிறே ஸாதகஸஹ்யமாயிருப்பதென்று கருத்து. இரவும் - ராத்ரியும், பகலும் - திவாவும், தவிர்கிலன் - ஒழிகிறேனில்லை, எனக்கு - இப்படியிருக்கிற வெனக்கு, என்ன குறை, ஒருகுறையுமில்லையென்றபடி. அநுஸந்தாநத்தால் வருங்குறையுண்டோ? அநுஸந்தாநவிச்சேதத்தால் வருங்குறையுண்டோவென்றுகருத்து. தவிர்கிலமென்னகுறை நமக்கென்று பாடமுண்டு. ||க||

கேயத்தீங்குழலூதிற்றும் - மெய்த்தோடே ஹ்ருத்யமானவேணுநாதத்தை யூதினதும், கேயம் - கீதம், பாட்டு, தீம் என்று ஹ்ருத்யத்துக்குப்பேர். தான்நினைத்தபெண்களுடைய பேரைவைத்துப்பட்டாகவித்து வேணுவிலே ஹ்ருத்யமாகமாகம்பண்ணின ஆஶ்சர்யமுமென்றபடி. நிரை - கோவர்க்கத்தை, மேய்த்ததும் - ஸ்பஷ்டம். பெண்களையழைக்கைக்கும்பசுமேய்க்கைக்கும் ஒன்றேவழிகாணும். குழலையூதவேபசுக்கள்வயிறுநிறையும். உகவதிக்குத் திருமகனுக்கு வில்லு மிகவும் ஸ்ப்ருஹமாயிருக்குமாப்போலே யாய்த்து க்ருஷ்ணனுக்குக்குழல் மிகவும் ஸ்ப்ருஹமாயிருக்கும்படி. கெண்டை - மத்ஸ்யம்போலே, ஒண் - அதிஸுந்தரமான, கண் - நேத்ரங்களையுடையவளான, வாச - வாஸநாஸமேதமான, ஸௌரப்யமாயிருக்கும் பரிமளங்களானவென்றபடி. பூம் - ஸுந்தரங்களான, ஸ்நிக்தநீலகுடிலகேசங்களானவென்றபடி. குழல் - கேசங்களையுடையவளான, பின்னை - நீளையினுடைய, தோள்கள் - பாஹுக்களோடே, மணந்ததும் - ஸம்ச்லேஷித்ததும், வ்யவயத்தினன்று, "மதங்காரம்வரிஷஸஜ்

மூ— மற்றும்பல* மாயக்கோலப்பிரான்றன் செய்கைநினைந்துமனங்குழைந்து* நேயத்தோடுகழிந்தபோ
தெனக்கெவ்வுலகநிகரே* ||௨||
நிகரின்மல்லரைச்செற்றது நிரைமேய்த்தது நீணெடுங்கைச்* சிகரமாகளிறட்டதுமிவைபோல்வனவும்பிறவும்*

ஆ— ஸ்ரீமும் நப்பின்னைப்பிராட்டியைப்பிரிகையால்வந்த ஸந்தாபமும் தீருகைக்கு ஸ்பர்சிக்கவேணுமாக அவளு
டைய நிரதிசய போக்யமான திவ்யாவயவங்களை ஸ்பர்சிக்கைக்கு, ஸௌந்தர்ய
வாஸிதமாக அவள் ஸ்பர்சத்துக்கு பரிகரங்களைக்கொண்டு அவளுடைய நிரதிசய போக்
யமான திருத்தோள்களோடேபுணர்ந்ததுமுட்பட மற்றுமுள்ள ஸர்வதிவ்யசேஷ்டிதங்களையும் நினைந்துமன
ங்குழைந்திப்படி ஸ்நேஹத்தோடே காலத்தைப்போக்கப்பெற்றவெனக்குத் திருநாட்டிலுத்தார் ஸத்ருசருள
ரோவென்கிறார். ||௨||

இ— செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே" என்கிறபாசுரம் இங்கே அநுஸந்தேயம். நிரைமேய்த்ததுமென்றது - நிரைக்
காட்டிலுமென்றபடி. இங்கு விவக்ஷிதமாவது "க்ருஷ்ணஸ்து ஸர்வகோபீபி:" என்கிற வ்ருத்தாந்தம். அங்குள்ளாரெல்
லாரும் தன்னோடு ஸஜாதீயராயிருக்கையாலே தனிமே ஸ்நேஹமீர ஸம்ஸ்லேஷாவஸிகமாகிறவள்
ஸ்ரீவ்ருந்தாவனத்துக்கங்கே விஷயம்கிடையாமையாலே அவ்விடத்திற்காட்டிலும் பசுநிரைமேய்ப்பதே அவ
னுக்குக்குமென்றுகருத்து. கெண்டையொண்கண் என்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (பசுமேய்க்கவெழுந்தருளினவித்யாதியால்) வாசப்பூங்குழல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(கதிஷைத்யாதியால) கதீப என்கிறதற்குக் ஸௌரப்யத்தோடே ஸஹபம். நேயத்தோடென்கிறதையுரைக்கி
றார் (ஸ்நேஹத்தோடேயென்று) எவ்வுலகம்நிகரேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டி
லேயித்யாதியால்) ||௨||

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

நிரைமேய்த்ததுமென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னத்தை யிங்குஞ்சொல்லுகை ஸாநராக்யமன்றோவென்ன

ஈ— என்கிறபடியே பிராட்டி அணைத்தாப்போலே பசுமேய்த்துவந்தஸ்ரமமெல்லாம்போம்படி நப்பின்னைப்பிராட்டி
ஸாஹமாய் ஸர்வதாஸாரஸீதளமான தன் திருக்கண்களாலே குளிர்நோக்கி அழகிய திருக்குழலில் வாஸ
னைத்தாலே அவன் திருமேனியை வாஸிதமாக்கித் தன்தோளோடே அணைக்க அவள்தோளோடே ஸம்ஸ்லேஷி
த்ததுமென்றபடி, மற்றும்பல - இன்னும் அநேகங்களான, இதுசெய்கைக்கு விசேஷணம். மற்றும்பல வெ
ன்றது மற்றப் பிராட்டிமாரோடு கலந்தபடிகளை நினைக்கிறது, ஸகலவஸ்துக்களுக்கு ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம் ஸ்வாபா
வைவை ஸர்வஸ்வாஸ்யங்களுண்டாமாப்போலே யிவனுக்கெல்லா மிவையிறே. மாயக்கோல - ஆச்சர்யமா
ன திருக்கோலத்தை யுடையவனான, நீலாவஸிஷ்டஸம்ஹாராதத்தாலே ஆச்சர்யமான அழகையும தத்
வகாங்காதி ஸஜாதீயஸ்வாநராஜ்யங்களையுமுடையவனனவென்றபடி. பிரான்தன் - உபகாரகனுடைய,
செய்கை - திவ்யசேஷ்டிதங்களை, நினைந்து - ஸ்மரித்து, மனங்குழைந்து - ஈஸ்வர ஹ்ருதயவசமாய், நேயத்
தோடு - ஸ்நேஹத்தோடே, நேயம் - ஸ்நேஹம், போது - காலங்கள், கழிந்த - போகாநின்றன, எனக்கு - இ
ப்படி காலம்போக்கா நின்றவெனக்கு, எவ்வுலகம் - எந்தலோகந்தான, நிகர் - ஸத்ருசம். ஒருவரும் ஸத்ரு
சராக மாட்டாரென்றபடி. * * * ||௨||

நிரை - கோவர்க்கயை, மேய்த்ததும் - ரக்ஷித்ததும். இது மல்லரைச் செற்றதற்கு த்ருஷ்டாந்தமாகும். நிகரில் -
ஸத்ருசரஹிதரான, நிகர் - ஸத்ருசம். "ஸ யளவநோ ந வீர்யத: கஸாகாரத நஹம் ரிபி: ஸஜ கரிநா
ஹோமஸ் லோகம் ஸோஸார! நவமே யாஜதிஸ்த்யா ஹந்தயோரா வாபயோஷித:" என்கிறபடியே ஸாக்ஷா
த்காரவானான தனக்கு வஜ்ரகோடி கடின ஸம்ஹநத்தரான வெளர ஸரீரதயா ஸத்ருசவிஸத்ருசரான வென்றபடி.
மல்லரை - சாணூரமுஷ்டிகாதிகளை, செற்றதும் - ஸம்ஹரித்த வாஸ்துடமும், நீள்நெடும் - அத்யந்ததீர்க்கமான,
நீள் என்றும் நெடும் என்றும் இரண்டுபதங்களும் தீர்க்கவாசிகளாகையாலே அத்யந்ததீர்க்கத்வம் விவக்ஷிதம்.
கை ஹஸ்தத்தையுடைத்தான. ஸாஸ்நையையுடைத்தானவென்றபடி. சிகர-பர்வதசிகரம்போலே, மா - ஸம
த்தான, களிறு - கஜத்தை, குவலயாபீடத்தையென்றபடி. அட்டதும் - நசிப்பித்ததும், இவைபோல்வனவும்.
இவைத்துக் துல்யஸமங்களான, இந்த ஸம்ஹாராதிகளைப்போலே ஆச்சர்யங்களான வென்றபடி. பிறவும் - மற்

மூ — புகர்கொள்சோதிப்பிரான்றன்செய்கைநினைந்துபுலம்பியென்றும்* நுகரவைகல்வைகப்பெற்றேனெனக்கெ ன்னினிநோவதுவே* ||௩||

நோவவாய்ச்சியுரலோடார்க்கவிரங்கிற்றும்வஞ்சப்பெண்ணைச்* சாவப்பாலுண்டதுமூர்சகடமிறச்சாடிய

ஆ — (நிகரில்) பசுமேய்த்தருளி விளையாடினாப்போலே அநாயாஸேந செய்தருளின அதிமாநுஷ வ்யாபாரங்களை ஸர்வஜ்ஞரான நிரவதிகஸ்நேஹ யுக்தரான பூர்வாசார்யர்கள் நிரவதிகமாக அநுபவித்த சேஷ்டிதங் களையும் அநுஸந்தித்து அவ்வநுஸந்தாநமாத்ரத்தாலே அத்யந்தம் ப்ரீதனாய்க்கொண்டு அலற்றி அநுபவிக்க ப்பெற்றவெனக்கினி யொருநோவுமில்லையென்கிறார். ||௩||

(நோவவாய்ச்சி) உரலோடேகட்டிவைக்கலாம்படி ஸுலபனானபடியையும் சத் ரோயி வதத்தநாஶநம் பண்ணினபடியையும் அதுதுடக்கமாகவுள்ள திவ்யசேஷ்டிதங்களை ஸ்நேஹத்

இ — அதுகாரணமாகவென்கிறார் (பசுமேய்த்தருளி யித்யாதியால்) நிகரில்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ ய்கிறார் (அதிமானுஷ யித்யாதியால்) சிகரமாகளிறென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞ யித்யாதியால்) ஸர்வஜ்ஞர் நிரவதிகஸ்நேஹ யுக்தரான பூர்வாசார்யர் ஸ்துதிக்கும் இவைபோல்வனவும்பிறவு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ப்ரீதனாய் யித்யாதியால்) புலம்பி என்கிறவிடத்தில் அர்த்தஸித்தமான அர்த்தத்தையருளிச்செ ய்கிறார் (அநுஸந்தாந மாத்ரத்தாலே யித்யாதியால்) ||௩||

✻ நாலாம்பாட்டு. ✻

நோவவாய்ச்சியுரலோடார்க்க விரங்கிற்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உரலோடேயி த்யாதியால்) மனங்குழைந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்நேஹத்தோடேயென்று) ||௪||

ப — றுமுள்ள கெஶிநிரஸநாதிகளும், புகர்கொள் - புகரைக்கொண்டிருக்கிற, புகர் - தேஜஸ்ஸு. 'ஸர்வைஃஸர்வ குணைஷ ஸமாஷ்டாநிகளிலிரோம்" என்றுபூர்வாசார்யர்கள் ஸாதிஸயமாக அநுபவிக் கும்படி ஞானவிஷயமாக விஶேஷத்தை யுடைத்தான வென்றபடி. சோதி - ஜ்யோதிஸ்ஸையுடைய வனான, ஸர்வகாலத்தும் உத்தியத் திவ்ய விக்ரஹத்தையுடையவனானவென்றபடி. பிரான்தன் - உபகாரகனு டைய, செய்கை - சேஷ்டிதங்களை, நினைந்து - அநுஸந்தித்து, புலம்பி - அது உள்ளடங்காதே வாய்விட்டல ற்றிக்கொண்டு. என்றும் - ப்ரதிதிநமும், நுகர - புஜிக்கும்படி, அநுபவிக்கும்படியென்கை. நுகருகை - புஜிக்கை. வைகல் - காலமானது, வைகப்பெற்றேன் - மிகவும் நெடுகப்பெற்றேன், க்ஷுத்பிபாஸாத்யவஸா ரங்களும் மேல்விச்சேதமும் இல்லாமையாலே காலமெல்லாம் இவ்வநுபவத்துக்கே உபயுக்தமாகப்பெற் றேனென்றபடி. இனி - இப்படியானபின்பு, எனக்கு, நோவது - வ்யஸனப்படுவது. என்? - எதற்காக, ஒன்றுக் கும் வ்யஸனப்படவேண்டாவென்றபடி. அநுபவகாலமில்லாமல் வ்யஸனப்பட வேணுமோ? அநுபவம் ஸாவஸமல்லாமல் வ்யஸனப்படவேணுமோ? என்றபடி. * * * ||௩||

நோவ - நோவும்படி, ஆழ்வார்தம்முடைய திருமேனியிலே கயிறுறுத்தினாப்போலேயிருக்கையாலே நோவவென்கிறார். ஆய்ச்சி - இடைச்சியானவள், யஶோதைப்பிராட்டியானவளென்றபடி. உரலோடு - உ லூகலத்தோடே, ஆர்க்க - இறுக்கக்கட்டினவாறே, இரங்கிற்றும் - இரங்கினதும், ஸுகமாயிருந்ததுவு மென்றபடி. இரக்கம் - தைந்யமெ, ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸகலத்தையும் ப்ரஹ்மாண்டகோடி மனனை தான் ஓர் அபலை கட்டின கட்டவிழ்த்துக்கொண்டுபோகமாட்டாதே நின்றழுகைஸ்வபாவமாயிரு ந்த ஸௌலப்யமென்றபடி. வஞ்சப்பெண்ணை - மாத்ருவேஷத்தைக்கொண்டு வஞ்சகியாய்வந்தபெண்ணை, பூதனையையென்றபடி. சாவ - சாம்படி, ஸம்ஹாரியைப்போலே ஸம்ஹாரம்பண்ணிவிட் டு பூதனையினைப்பியாதே அவள்முடிந்தேபோம்படியாகவென்றபடி. பால் - ஸ்தந்யத்தை, உண்டதும் - பான ம்பண்ணினதுவும், பெண்ணைப்பாலுண்டதுமென்று த்விகர்மகமும் ஒருமிவப்ரயோகம். நற்றாய்க்கு ஸஹ்ய னாயிருந்தாப்போலே பேய்த்தாய்க்குமவன் ஸஹ்யனாயிருந்துவிடாதொழியப்பெற்றேனென்றுகருத்து. ஊர் - ஸஞ்சாரவேஶத்தாலேஸ்வபாவ ஊர்ந்துவாராநின்ற, சகடம் - ஶகடமானது, இற - முறியும்படி, இறுகை - முறிகை, சாடியதும் - சாடினதுவும், திருவடியாலேயுதைத்ததுமாகிறவென்றபடி. இதுச்குச்செய்கையென்கி

மூ— துந் *தேவக்கோலப்பிரான்றன்செய்கை நினைந்து மனங்குழைந்து* மேவக்காலங்கள் கூடினேனெனக்கெ
னினிவேண்டுவதே* ॥ச॥

வேண்டித்தேவரிரக்கவந்து பிறந்ததும் வீங்கிருள்வாய்* பூண்டன்றன்னைப்புலம்பப்போயங்கோராய்க்கு
லம்புக்கதும்* காண்டலின்றிவளர்ந்து கஞ்சனைத்துஞ்சவஞ்சஞ்செய்ததும்* ஈண்டுநானலற்றப்பெற்றேனெ
னக்கென்னிகலுளதே* ॥ரு॥

ஆ— தோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்ற வெனக்கினிவேண்டுவதுண்டோவென்கிறார். ॥ச

(வேண்டி) ஸம்ஸார நிவர்த்தநார்த்தமாக ஸந்நிதியிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளவேணுமெ
ன்று தேவர்கள் ப்ரார்த்திக்கத் தானுசைப்பட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமாளிகையிலேவந்து பிறந்தருளி
னபடியையும் "துராத்மாவான கம்ஸன்காணிற்செய்வதென்" என்று ஸ்ரீவஸுதேவரும் தேவகிப்பிராட்டியும்
ஸம்ப்ரமப்பட்டலற்ற அவர்களுடைய பயம்போம்படியாக ஸகல ஸம்ஶ்லேஷ ஸம்பூர்ணமான ஸ்வாதுர்த்திலே
தன்னுடைய ஸகல ஸம்ஶ்லேஷ்யத்வ ப்ரகாஶகமாகத் திருவாய்ப்பாடியிலே யெழுந்தருளினப
டியும் அங்கே கம்ஸப்ரப்ருதிகள் அறியாதபடி வளர்ந்தருளி கஞ்சனைத் துஞ்சவஞ்சஞ்செய்ததும் இவை

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— தேவரிரக்க என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) வேண்டியென்கிறதை
யுரைக்கிறார் (தானுசைப்பட்டுக்கொண்டென்று) அன்னைபுலம்பவென்று ஸ்ரீதேவகியைச்சொன்னது ஸ்ரீவ
ஸுதேவருக்கும் உபலக்ஷணமென்றுகருத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவஸுதேவருமித்யாதியால்) வீங்
கிருள்வாயென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஸாரமான ஸகலத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையவித்யாதியால்)
வீங்கிருள்வாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஸம்ஶ்லேஷேத்யாதியால்) ஆய்க்குலம்புக்கது
மென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஸாரமான ஸகலத்தையருளிச்செய்கிறார். (தன்னுடையவித்யாதியால்) காண்டலி
ன்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸேத்யாதியால்) இகலுளதேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்ய—

ப— தோடே ஸம்பம். தேவக்கோல- தேவஸௌந்தர்யத்தையுடையவனுடைய, இவையெல்லாம் ப்ராக்ருததேஹத்தை
பரிக்ரஹித்துச்செய்கையன்றிக்கே ஸ்வாபாவிகதிவ்யமங்களவிக்ரஹவானாயிருந்தே செய்தவனென்றபடி.
பிரான்தன் - உபகாரகனுடைய, செய்கை - சேஷ்டிதங்களை, நினைந்து - அநுஸந்தித்து, மனங்குழைந்து-
உருகாநின்ற ஹ்ருதயமாய். மேவ - கூடிக்கும்படி, இதுவே போஜநமாயிருக்கும்படியென்கை. காலங்க
ள்கூடினேன் - காலங்கள்கழிக்கப்பெற்றேன், இனி - இப்படியானபின்பு, எனக்குவேண்டுவதுஎன்? - எனக்
கு ஸாதவ்யமேது? இவ்வநுபவமே பரமபுருஷார்த்தமென்றுகருத்து. ॥ச॥

தேவர் - தேவர்கள், இரக்க - யாசிக்க, ஸம்ஸார நிவர்த்தனார்த்தம் அவதரிக்க வேணுமென்று ப்ரார்
த்தித்தவாறே என்றபடி. வேண்டி - 'விதமரோவபாஸேஸ" என்கிறபடியே தானுசைப் பட்டு, வந்து - ஸ்ரீபரா
பயில்நின்றும் ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமாளிகையிலே வந்து. பிறந்ததும் - அவதரித்த ஸ்வரூபத்தையும், அன்ற
ன்னை - அன்றைக்குப் பெற்றவளான தாயாரானவள், ஸர்வஸ்வமையான தேவகியானவ ளென்றபடி. பூண்டு-
ஸாதுஸ்நேஹத்தாலே மார்வாகக்கட்டிக்கொண்டு, புலம்ப - கம்ஸன்காணில் செய்வதென்? என்று ப்ரலபித்த
வாறே, இதுக்குப் போய் என்கிறத்தோடே ஸம்பம். வீங்கு - வ்ருத்தியாநிற்கிற, இருள்வாய் - அந்தகாரத்திலே
வாயென்று ஸப்தமிஸமர்த்வயம். போய் - அந்த தேவகியிருந்த காராக்ருஹத்தில்நின்றும் தப்பிப்போய், அங்
கு - அந்த கம்ஸனுடைய தேஶத்துக்குள்ளே, ஓர் - அத்விதீயமான, கம்ஸனுக்குமஞ்சப்படாதே இவனைமறைத்து
வைத்து ரக்ஷிக்கும்படி, அத்விதீயவைபவமான வென்றபடி. ஆய்க்குலம் - கோபகுலத்தை, புக்கதும் - ப்ரவே
ஶித்ததும், காண்டலின்றி - காண்கையில்லாமல், காண்டல் - காண்கை. கம்ஸாதிகள் காணாமல் என்றபடி. வள
ர்ந்து - ஸம்வ்ருத்தனாய். கஞ்சனை - கம்ஸனை, துஞ்ச - நஶிக்கும்படி, துஞ்சுகை - நஶிக்கை. வஞ்சம் - வஞ்சநம்.
செய்ததும் - பண்ணினதையும், ஈண்டு - இப்போது, நானலற்றப்பெற்றேன் - நான் ப்ரீதிவிஶயத்தாலே பி
ன்னையும்பின்னையுஞ்சொல்லப்பெற்றேன், எனக்கு - இப்படிப்பட்ட வெனக்கு, என்ன இகல் - என்னவிரோ
தம். இகலென்றுவிரோதத்துக்குப்பேர். என்னஇகல் என்கிறவிடத்தில் ஸாதுளவகாராமகுண. என்ன ஸம்ஶ்லேஷநா
விரோதமென்றபடி, உளது - உண்டு, ஒரு விரோதமுமில்லையென்றபடி. ॥ரு॥

மூ—இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததுமிமிலேறுகள்செற்றதுவு* முயர்கொள்சோலைக்குருந்தொசித்ததுமுட்படமற்றும்பல* வகைக்கொள்வையமளந்தமாயனென்னப்பன்றன்மாயங்களே* பகலிராப்பரவப்பெற்றேனெனக்கென்னமனப்பரிப்பே* ॥௬॥

மனப்பரிப்போடழுக்குமானிடசாதியிற்றான்பிறந்து* தனக்குவேண்டுருக்கொண்டுதான்றனசிற்றத்தினைமுடி

ஆ—எல்லாவற்றையும் இங்கே அநுபவிக்கப்பெற்றேன், எனக்கினிஒரு து:க்கமுண்டோ!வென்கிறார். ॥௫॥

(இகல்கொள்) ஸம்ஸ்ருதி தாப தப்த ஸம்ஸாரிஜந விமோசன ப்ரவ்ருத்த பகவத் சேஷ்டித ஸாகர ஸநாத ஸம்பத்தி லோக விஷயங்களை ஸம்பந்தமுமேத்தப்பெற்ற நான் ஸர்வதுக்க நிர்முக்தனானேனென்கிறார். ॥௬॥

(மனப்பரிப்போடு) ப்ரணதஜநவாஞ்சித நிஜசரித்ர ஸ்வரூபக்கொண்டு ஸசேஷ

இ—மருளிச்செய்கிறார் (து:க்கமுண்டோவென்று) ॥௫॥

✱ஆறும்பாட்டு.✱

இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்ருதி யால்) இமிலேறுகள்செற்றதுவுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாஷ்டிகவ்ருஷவென்று) குருந்தொசித்ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸங்கத்தியால்) எனக்கென்னமனப்பரிப்பென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதுக்க த்யாதியால்) ॥௬॥

✱ஏழாம்பாட்டு.✱

மனப்பரிப்போடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணத த்யாதியால்) தான்பிறந்துஎன்கிற

ம—இகல்கொள் - இகலைக் கொண்டிருக்கிற, இகல் - விரோயம், ஸம்ஸ்ரணத்தாலே யாதொருவனமாயிருக்கிறஎன்றபடி. புள்ளை - பக்ஷியை, பகாஸுரனையென்றபடி. பிளந்ததும் - விதாரணம் பண்ணினதும், இமிலேறுகள் - ப்ருஹத்தரககுத்தையுடையவைகளானவ்ருஷபங்களை, இமில் - ககுத்து. செற்றதுவும் - ஸம்ஹரித்ததும், உயர்கொள் - உயரைக்கொண்டிருக்கிற, உயர் - உச்ச்ராயம், சத்ருக்ஷேத்ரமானவென்றபடி. சோலை - சோலையாயிருக்கிற, சத்ருவைக்கழைத்திருக்கிறவென்றபடி. குருந்து - குருந்தவ்ருக்ஷத்தை, ஒசித்ததும் - முறித்ததும், உட்பட - இவைமுதலாக, மற்றும்பல - இன்னும் அநேகங்களான. இதுமாயங்களுக்கு விசேஷணம். அகல்கொள் - விஸ்தாரத்தையுடைத்தான, வையம் - ப்ருதிவியை, அளந்த - த்ரிவிக்ரமனையளந்தவனை, மாயன் - ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனான, என்னப்பன்தன் - இந்தசரித்ரங்களையெல்லாமெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்த உபகாரகனுடைய, மாயங்களே - ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களையே, பகலிரா - தினங்களும், நாட்டார் ப்ராக்ருதவிஷயங்களை ஸேவிக்கைக்குப்பகலிராவென்று கூறிட்ட காலமிரண்டும் எனக்கிவ்விஷயத்தை அநுபவிக்கைக்கு உபயோகமாகப்பெற்றேனென்றுகருத்து. பரவப்பெற்றேன் - ஸ்தோத்ரிக்கப்பெற்றேன், எனக்கு - ஸர்வஸஹனனவெனக்கு, மனப்பரிப்பு - மநோது:க்கம்என்ன; ஒன்றுமில்லையென்றபடி. பரியென்று து:க்கம். அதில்பரிப்பென்றபகாரத்வமாணும் அவ்வர்த்தத்தையே சொல்லும். ✱. ✱. ✱. ॥௬॥

மனப்பரிப்போடு - மநோதுக்கத்தோடே, ஆஸ்ரிதது:க்கா ஸஹிஷ்ணுவாகிற காருண்யத்தோடேயென்றபடி. து:க்கவாசியான பரிப்புசப்தம் இங்கு லக்ஷணையாலே காருண்யவாசம். அழுக்குமானிடசாதியில் - அவத்யமான மநுஷ்யஜாதியிலே, அழுக்குமானிடசாதியென்று மாம்ஸாஸ்ருக்பூயவிண்மூத்ர ஸகலமெயாக்யமான மநுஷ்யஜாதியிலேஎன்றபடி. தான் - ஸர்வேஸ்வரனாகிய ஸ்வஸம்ஸ்க்ருத விசிஷ்டனானதான், பிறந்து - அவதரித்து, பத்துமாஸம் கர்ப்பத்திலே வஸிக்கையாலும் தாய்மாருக்கு முலைசுரக்கையாலும் அவர்களுக்குக்கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி தன்னை வெளியனுக்கிவைக்கையாலும் அவதாரத்தைப் பிறப்பாகச்சொல்லுகிறார். நாநாவித ஜாதிகளிலே பிறக்கைக்கு ஸங்கல்பம்பண்ணிவைத்த ஸம்ஸாரியுங்கூட ஜுகுப்ஸிக்கும்படியான ஜந்மத்திலே பிறந்தான்கிடீர்? ஆஸ்ரிதருடைய து:க்கம்பொறுக்கமாட்டாமையாலே யென்றுகருத்து. தனக்கு வேண்டுரு - தனக்குவேண்டின ரூபத்தை, மத்ஸ்ய கூர்ம வராஹாதிகளான வேண்டினவிக்ரஹங்களையென்றபடி. கொண்டு - பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு, "க்ருஷ்ணாம்ஸேநாவதீர்ண:" இறே. தான் - ஸ்வயம்; தனசிற்றத்தினை - தன்னுடைய சீற்றத்தை, சீற்றம் - கோபம். முடிக்கும் - ஆஸ்ரிதவிரோயி நிரஸநத்தாலே தீர்த்தும்

மூ—க்கும்* புனத்துழாய்முடிமாலைமார்பனென்னப்பன்றன்மாயங்களே* நினைக்குநெஞ்சுடையேனெனக்
கினியார்நிகர்நீணிலத்தே* ॥௭॥

நீணிலத்தொடுவான்வியப்ப நிறைபெரும்போர்கள்செய்து* வாணனாயிரந்தோடுணித்ததுஉட்படமற்றும்

ஆ—தொஷாஸ்ஸ மநுஷ்யஜாதியிலே ஸ்வாஸாதாரணவிக்ரஹத்தோடே வந்துபிறந்தருளி ஸ்வாஸ்ரித
விரோதிநிரஸந ஜாதீய ஜீவங்களை பாத்யம்பண்ணிக்கொண்டு விரோதிநிரஸநம்பண்ணி பரிபூர்ண
ஸௌந்தர்யத்தையாலே சுகிவபீதை காலவஸ்தாவாஸ்யாகநாயிருக்க வெம்பெருமானுடைய ஆஸ்சர்ய
வ்ருத்திகளையே நினைக்கும்நெஞ்சாகிற ஸம்பத்தையுடையனான வெனக்கொப்பாக இந்தலோகத்தில்
யாருண்டோவென்கிறார். ॥௭॥

(நீணிலத்தொடு) பாணவிஜயப்ரபாவமான க்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களையும் மற்றும் ஸ்ரீவாமநனுடைய ஆஸ்சர்ய

இ—தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாஸாதாரணைத்யாதியால்) தனக்குவேண்டுமுக்கொண்டென்கிற
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாஸ்ரிதேத்யாதியால்) தான்தனசிறந்தநேர்முடிக்குமென்கிறதற்குத்தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விரோதீத்யாதியால்) புனத்துழாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(சுகிவபீதேத்யாதியால்) ॥௭॥

எட்டாம்பாட்டு.

இத்திருவாய்மொழி க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களையேசெல்ல ப்ரவ்ருத்தமாயிற்றாகிலும் "அசல்சொ
ன்னவையமளந்த" என்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தையே "மாணியாய்நிலங்கொண்ட" என்று இப்பாட்டிலும்
சொல்லுகிற அஸாதாரண தாத்பர்யத்தாலே ஸ்ரீவாமநவ்ருத்தாந்தத்திலும் தாத்பர்யமுண்டென்று நினை
த்தருளிச்செய்கிறார். (மற்றுமித்யாதியால்) பக்ஷமான ஸாவர்ண்யத்தையாலும் த்ரிவிக்ரமனைப் வளர்ந்த
வம்சீதவாமநவிஷமமற எல்லாரையும்தீண்டுகையாலும் ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் பக்ஷபாதத்தாலும் ஆஸ்ரிதா

ஈ—கொள்ளுமவனை, ஆஸ்ரிதருக்குவிரோதியைப்போக்கிக்கொடுத்தானாயிருக்கையன்றிச்சேதநன்தன்னுடைய
கொவத்தைத்தீர்த்துக்கொண்டு தன்காரியம் செய்துகொண்டவனா யிருக்குமவனானவென்றபடி. புனத்து
ழாய் - தன்னிலத்தில் துழாயை, புனம் - பயிர்விளையத்தக்க நிலம். திருமேனியில் ஸம்பந்தத்தாலே தன்னிலத்தி
லேநின்றாப்போலே சுகிசொசேஷி ஸௌகுமார்யமான தாளவியைய யென்றபடி. முடி - ஸிரஸ்ஸிலேயுடை
யவனை, மாலை மார்வன்- அந்த தாளவீதிமையை மார்விலுடையவனை. ஆஸ்ரிதவிரோதிகளை ப்போக்கி
ஸம்ருத்தனைத்திருஞ்ஞானமாடியருளி தாளவீதிமைகளாலே அலங்க்ருதனாயிருக்கிறவனானவென்றபடி. என்
னப்பன் தன் - இவ்வழகையெனக்கு ப்ரகாஸிப்பித்த உபகாரகனுடைய, மாயங்களே- ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதங்க
ளையே, நினைக்கும் நெஞ்சு-அநுஸந்திக்கும்படி விஷயமான மநஸ்ஸை, உடையேன்- உடையவனான, எனக்கு,
இனி-இப்படிய நுபவம்பெற்றபின்பு. நீள்- விஸ்தாரமான, நிலத்து ஸ்ருஷ்டியிலே, நீள்நிலம் என்கிறவிடத்தில் ப்ரகா
ராதல நகாரனகாரவர்ணாதேஸம். வர்ணவ்யத்யயம். யார்நிகர் - யார்ஸத்ருஸர், ஒருவருமில்லை
யென்றபடி. திருநாட்டிலும் தமக்குஸத்ருஸரில்லையென்று கீழ்சொல்லியிருக்க இந்தலோகத்திலே ஸத்ருஸரில்லையெ
ன்னுமிடம் சொல்லவேணுமோ என்னில்? ஆநந்தாவஹமல்லாத ஸம்ஸாரமான தேஸத்திலே யிருந்து
எம்பெருமானை யநுபவிப்பதிற்காட்டில் இருள்தருமாஞாலத்திலிருந்து அநுபவிக்கையே அதிஸயமாகையா
லே இங்கிருந்த நுபவிப்பாரிலும் எனக்கு ஸத்ருஸரில்லையென்கிறார். இது வஸ்துஸ்வரூபதாத்பர்யகதாநுஸந்தாநம்
பண்ணுகிறபடி. * * * * * ॥௭॥

நீள் - விஸ்தாரமான, நிலத்தொடு - ஸ்ருஷ்டியோடேகூட, வான் - ஆகாஸமானது, தேஸங்கொண்ட ஆஸ்ரிதங்களை
ரக்ஷணயாஸ்ருஷ்டிஸ்தலவர்த்தமநுஷ்ய ஜாதிகளும் ஆகாஸவாஸிதேவஜாதிகளுமென்றபடி. வியப்ப - விஸ்மயப்
பட இதுக்குச்செய்தது என்கிறதோடந்வயம். நிறை - பூர்ணங்களான, ஸேநாபத்யாதி வரிகாரங்களாலே
பூர்ணங்களானவென்றபடி. பெரும்போர்கள் - மஹாயுத்தங்களை, பாணனொருவனுக்கும் தனித்தனியே
ப்ரதாநரான ஸ்கந்தாதிகளோடே தனிதனியே யுத்தங்கள் பண்ணுகையாலே போர்களென்று பஹு
வசநம். செய்து, வாணனாயிரந்தோள் - பாணாஸுரனுடைய ஸஹஸ்ர ஸங்க்யாபுஜங்களை, துணித்ததும்,
சேதித்ததும், உட்பட - இதுமுதலாக, மற்றும்பல - இன்னுமநேகங்களான, இது மாயங்களென்கிறதற்கு

மூ— பல* மாணியாய் நிலங்கொண்டமாயனென்னப்பன்றன் மாயங்களே* காணுநெஞ்சுடையேனெனக்கினியெ
ன்னகலக்கமுண்டே* ॥௮॥

கலக்கவேழ்கடலேழ்மலையுலகேழுங்கழியக்கடா* யுலகத்தேர்கொடுசென்றமாயமுழுமட்படமற்றும்பல*
வலக்கையாழியிடக்கைச்சங்க மிவையுடைமால்வண்ணனை* மலக்குநாவுடையேற்குமாறுளதோவிம்மண்
ணின்மிசையே* ॥௯॥

ஆ— திவ்யசேஷ்டிதங்களையுமே அநுஸந்திக்கும்நெஞ்சுடையேனானவெனக்கு இனிகலக்கமுண்டோவென்கிறார்॥
(கலக்க) வைதிகஸாரத்ய நாயகமாக வெழுந்தருளுகிறபடியைக்கண்டு பீதிசயத்தாலே வேதாவேதநஸமுத்ரங்களும் க்ஷோபிதமாம்படி ஸகலலோகங்களையும்கழிய ஜராயாவேல திருத் தேரைத்திருநாட்டிலே செல்லக்கடாவியருளின் ஆஸ்சர்யமுழுமட்பட மற்றுமுள்ள ஸகலதிவ்யசேஷ்டிதங்களையும் ஆச்ரிதவாத்ஸல்யஸூசகமாவதுகையாலே ததிரோபிதஸாதநமாக சங்கசக்ராதி ஸகலதிவ்யாயுத ங்களையும் ஏந்திக்கொண்டிருக்கிற அழகையும் எம்பெருமானையும்கூட வீடழிக்கும்படி செவிக்கினியசெஞ்சொ ல்லாலேத்தப்பெற்ற வென்னோடொப்பாருளரோ? இந்தலோகத்திலென்கிறார். ॥௯॥

இ— ஸம்ஸாரிகளான ஸாத்விகங்களைச்செய்கையாலும் க்ருஷ்ணாவதாரத்தோடொத்திருக்கையாலே ஸ்ரீவாமநாவதாரத்தை இங்கேயநுஸந்திக்கை யுசிதமென்றுகருத்து. ॥௮॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ஏழ்கடலேழ்மலையுலகேழும்கலக்கவென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(வைதிகேத்யாதியால்)ஏழ் கடலித்யாதிவாக்யத்தைக் காகாக்ஷிந்யாயேந கழியவென்கிறவதத்தோடேயும் அந்வயித்துத்தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார்(ஸவேத்யாதியால்)உலக்கவென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேசெல்லவென்று) திவ்யசேஷ்டிதங்களையுமென்கிறதற்கு அழகையுமென்கிறதோடே அந்வயம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ ய்கிறார்(ஆச்ரிதவாத்ஸல்யேத்யாதியால்) அழகையுமென்கிறதற்கு ஏற்றப்பெத்த என்கிறதோடே அந்வயம் மலக்குநா வுடையேற்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையுமித்யாதியால்) வீடழிக்கை- விகாரக்கு க்குகை, மாறுளதோ விம்மண்ணின்மிசையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒப்பாரித்யாதியால்) ॥௯॥

ஶ— விசேஷணம். மாணியாய்- ப்ரஹ்மசாரியாய், வாமநப்ரஹ்மசாரியாயென்றபடி. நிலம் - ப்ருதிவியை, கொண்ட- மஹாபலிபக்கல் நின்றும் ஸ்வீகரித்தவனை, மாயன்-ஆச்சர்யசேஷ்டிதனை, என்னப்பன்தன்- அந்தவிசித்ரசரித் த்ராலே என்னைவசீகரித்து எனக்குஸ்வாமியானவனுடைய, திருவுலகளக்கிறேமென்றேருவ்யாஜத்தைவிட்டுஅள ந்துகொண்டது தம்மையென்றிருக்கிறார். மாயங்களே- ஆச்சர்யசேஷ்டிதங்களையே, காணும் நெஞ்சுடையேன்- காணும்படியான மநஸ்ஸையுடையேனான எனக்கு, ஆழ்வார் மூடியானேயிற் காரணங்களை யுடையவராகையாலே நெஞ்சுதானே நினைக்கவும் வற்றாய்க் காணவும் வற்றாயிருக்கு மென்று பிள்ளான் பணிக்குமென்று பட்டர்கள் அருளிச்செய்வார்கள். இனி- நெஞ்சு இப்படியானபின்பு,என்னகலக்கமுண்டு- ஒருகலக்கமுமில்லையென்றபடி.॥௮॥

ஏழ்கடல் - ஸப்த ஸமுத்ரங்களும், ஏழ்மலை - ஸப்தகுலாசலங்களும், உலகேழும் - ஸப்த லோகங்க ளும், கலக்க - கலங்க, வைதிகஸாரத்யநாயகமாக எழுந்தருளுகிற அழகைக்கண்டு பீதிசயத்தா லே க்ஷோபிதங்களாம்படி யென்கை. கழிய — இவையெல்லாவற்றையும் அதிக்ரமிக்கும்படி, கடாய் - திருத்தே ரைக் கடாவி, உலக்க - முடிய, திருநாட்டிலேசெல்லும்படியாகவென்றபடி. தேர்கொடு — ரதத்தைக்கொண்டு, சென்றமாயமுழுமட்பட — போனவாச்சர்யமும்முதலாக, மற்றும்பல — இன்னுமநேகங்களும் வைதிகஸாரத்ய ர்களுடைய ஸம்ஸாரநயநம் அக்ஷீவ்ருந்தம் முதலாக மற்றுமுள்ள வாச்சர்யங்களுமென்றபடி. வலக்கை- தக்ஷிணஹஸ்தத்திலே, ஆழி - சக்ரமும், இடக்கை - வாமஹஸ்தத்திலே, சங்கம் - சங்கமும், இவையுடை — இ வையித்தனையு முடையவனான், மால்வண்ணனை - நீலவர்ணனை, மால் - நீலம். மலக்கு - மலங்கப்பண்ணத்தக் கதான, ஹர்ஷாதிசயத்தாலே வ்யாகுலமாம்படி பண்ணத்தக்கதான என்றபடி. நாவுடையேற்கு - நாக்கையு டையவனான வெனக்கு,வாத்ஸல்யாவாரபரிபூர்ணமானதுகலைத்தவிர்த்தவைபவமுடையவனானவெனக்குஎன்றபடி. இம்மண்ணின்மிசை - இந்தமண்மேலே, இந்தலோகத்திலேயென்றபடி.மாறு- எதிர், உளதோ-உண்டோ, ஸர்வஸ்ரு ஷ்டிக்குமேநாஹமாரியாஸ்யுடையார் வேறு ஸ[illegible]யில்லை யென் [illegible] தையை அநுஸந்திக்கிறபடி. ॥௯॥

௰—மண்மிசைப்பெரும்பாரநீங்க வோர்பாரதமாப்பெரும்போர் * பண்ணிமாயங்கள்செய்து சேனையைப்பாழ்பட
நூற்றிட்டுப்போய் * விண்மிசைத்தனதாமமேபுகமேவியசோதிதன்றா * ணண்ணிநான்வணங்கப்பெற்றேனெ
னக்கார்பிறர்நாயகரே * ௰॥

நாயகன்முழுவேழுலகுக்குமாய்முழுவேழுலகுந்தன் * வாயகம்புகவைத்துமிழ்ந்தவையாயவையல்லனுமாம் *

ஆ—(மண்மிசை) பூபாராவதரணார்த்தமாக ஸாக்ஷாத்தாக ஸாரத்யதூத்யாதிகளைப்பண்ணியருளி மஹாபாரதயுத்தத்தைப்பண்ணுவித்து ஸர்வஸேனையையும் நசிப்பித்து ப்ரகாசமான ஜயஜநிதமான ப்ரகாசதேஜஸ்விவிக்ரஹனாய்க்கொண்டு ஸ்வகீயதிவ்யபரமபதத்திலே எழுந்தருளின வெம்பெருமானுடைய ஸர்வதிவ்யாவதாரங்களையும் ஸர்வதிவ்யசேஷ்டிதங்களையும் ஸர்வதிவ்யகல்யாணகுணங்களையும் ஸர்வகாலமும் அநுபவிக்கப்பெற்ற வென்னில் மேற்பட்டாருண்டோவென்கிறார். ௰

(நாயகன்) கீழிரண்டுதிருவாய்மொழியாலும் சொன்ன அர்த்தத்தை நிகமிக்கிறது. நிகிலஸாவதாநிமா [illegible]

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ—மண்மிசைப்பெரும்பாரம் நீங்கவென்கிறதையுரைக்கிறார் (பூபாராவதரணார்த்தமாகவென்று). இதற்கு யுத்தத்தைப்பண்ணுவித்தென்கிறதோடே அந்வயம். மாயங்கள்செய்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாத்தாகவென்ற த்வாரியால்) பாரதமாபெரும்போர்பண்ணியென்கிறதையுரைக்கிறார் (மஹாபாரதவென்ற த்வாரியால்) சோதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரகாசமென்ற த்வாரியால்) விண்மிசைத்தனதாமமேபுகமேவியவென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸ்வகீயவென்ற த்வாரியால்) தாள்நண்ணிநான்வணங்கப்பெற்றேன்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்வாரியால்). எனக்கார்பிறர்நாயகரே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (என்னிலித்வாரியால்). ௰

✳ நிகமனம். ✳

ப்ரஸ்தாவதாரத்தைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை நிகமிக்கிறவிப்பாட்டிலே ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைச் சொல்லுவானேனென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (கீழித்வாரியால்) கீழ்த்திருவாய்மொழியில் சொன்ன அவதாரவைபவத்தில் ஸ்ரீக்ருதிசயத்தாலே ஸித்தாந்தலோகநத்யாயத்தாலே அத்தைஇங்கேயினைத்து நிகமிக்கிறாரென்றுகருத்து. வாக்யார்த்தத்தாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியின் அர்த்தமும், கேசவனென்கிறவிடத்திலே

ப—மண்மிசை - பூமியின்மேலே, பெரும்பாரம் - விஸ்வம்ஸ்ரூபமானவனுக்கும் பொறுக்க வசக்யமாம்படி பெரியதான பாரமானது, நீங்க - நிவ்ருத்தமாம்படி, இதுக்குப்பண்ணியென்கிறத்தோடே அந்வயம். மாயங்கள் - ஆச்சர்யவத்தின்று ஸாக்ஷாத்தாக ஸாரத்யதூத்யாதிகளானசேஷ்டிதங்களைச்செய்து, ஓர் - அத்விதீயமான, பாரதமா என்கிறத்தை மஹாபாரதவென்றுமாற்றி அந்வயிப்பது. மஹாபாரதமாகிற, பெரும்போர் - பெரியயுத்தத்தை, பண்ணி - பண்ணுவித்து, சேனையை - ஸேனையை, பாழ்பட - ஸம்ஹ்ருதசேனையயடையும்படி ஸேனையெல்லாம் நிச்சேஷமாக நசிக்கும்படி யென்கை. நூற்றிட்டு - ஸம்ஹ்ருத்து. உபாயங்களை பண்ணியென்றபடி. போய் - வந்தகார்யம் நிவ்ருத்தமானவாறே இந்தஸம்ஸாரமண்டலத்தை விட்டுப்போய், விண்மிசை - ஆகாசத்தின்மேலே, பரமபதத்திலே யென்றபடி. தனதாமமே - தனக்கஸாதாரணமானஸ்தானத்தையே, புக - ப்ரவேசிக்க, மேவிய - ஆசரித்தவனை, ஆசரித்துப்ரவேசித்தவனையென்றபடி. சோதிதன் - நிரதிசய தீப்தியுக்தனான க்ருஷ்ணனுடைய, தாள் - திருவடிகளை, நண்ணி - கிட்டி, நான் வணங்கப்பெற்றேன் - நான் சேஷவ்ருத்திகளைப்பண்ணப்பெற்றேன், எனக்கு - ஸர்வஸ்வியனானவெனக்கு, பிறர் - அந்யர் - நாயகர், பெரியவர், ஆர், எனக்குமேற்பட்டாரொருவருமில்லையென்றபடி. * * ௰

முழு - க்ருத்ஸ்நங்களான, எழுலகுக்கும் - ஸப்தலோகங்களுக்கும், நாயகனாய், - ஸ்வாமியாய், முழுவேழுலகும் - க்ருத்ஸ்நங்களான ஸப்தலோகங்களையும், தன்வாய் - தன் வதநத்தினுடைய, அகம் - உள்ளே, புகவைத்து - ஜடரத்திலே ப்ரவேசிக்கும்படி வைத்தும், ஜடரத்திலே ப்ரவேசிக்கும்படி தன்வதநத்திலே வைத்தென்றபடி. ப்ரளயகாலத்திலே நிக்ரஹம் பண்ணியென்று வ்யக்தவிவக்ஷிதார்த்தம். உமிழ்ந்து - உத்கிரணம் பண்ணி, ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. அவையாய், அந்த ஸப்தலோகங்களுமாய், தத்ப்ரகா [illegible] ரனென்றபடி. அவையல்லனுமாம் - தத்விஜாதீயனுமாகாநிற்கிற, தத்கதோஷைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனுமாகாநிற்கிற

மூ— கேசவனடியிணைமிசைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன * தூயவாயிரத்திப்பத்தாற்பத்தராவர்துவ ளின்றியே * ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— ஏவம்ப்ரகாரேண நிகில ஸ்வாமித்வாதிகளாலே ஸர்வஸ்வாமித்வ ஸம்பந்தத்தையுடையனாய், ஸ்ரீமந் நாராயணனான ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதார திவ்யசேஷ்டிதங்களை எம்பெருமானைச்சொன்ன ஆயிரத்துளித் திருவாய்மொழிவல்லவர்களை யித்திருவாய்மொழிதானே ஸர்வேஸ்வரன் திவ்ய சரணாரவிந்த கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்ய ப்ரதிபாதன நிரதிசய ப்ரேமயுக்தாக்குமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளே சரணம்.

இ— இத்திருவாய்மொழியின் ஸங்க்ரஹம் ஸம்க்ருஹீதமாகிறதென்றுக்கருத்து. முழுவேழுலகுந்தன்வாயகம் புகவைத்துமிழ்ந்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலேத்யாதியால்) அவையாய் என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஜஸங்கல்பத்தாலே) அவையல்லனுமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலஸ்வரூபத்தாலே) ஸ்வரூபம் நிகிலவிலக்ஷணமான ஸ்வரூபம், நாயகன்முழுவேழுலகுக்குமாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) கேசிஹந்தாவான கேசவஸ்வரூபம் க்ருஷ்ணாவதாரத்தபடியை ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டு ஸர்வாவதார திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் அநுஸந்திக்கிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதேத்யாதியால்) தத்ஸ்ரீயவாசத்தி லக்ஷ்மீவிஸ்தாரத்தையருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழிவல்லவர்களையென்று) இப்பத்தால் பத்தராவர் என்கிற இவ்வசனவ்யக்தியாலே வ்யஞ்ஜிதமாகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழிதானேயென்று) துவளின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலஸ்வரூபஸ்வபாவேத்யாதியால) பத்தராவாரென்றது — ஸம்ஸாரஸாகரவஸிஷ்டர் ஸக்தராமென்றுகாட்டுகிறார் (பரமேத்யாதியால்) ॥கக॥

ப— வென்றபடி. கேசவனடி - கேசிஹந்தாவான க்ருஷ்ணனுடையதிருவடிகளுடைய, இணைமிசை - யுகளத்தின்மேலே, க்ருஷ்ணசரணயுகள விஷயமாகவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன — ஸ்பஷ்டம். ஆயிரத்துள— ஸஹஸ்ரத்தில, தூய - பரிசுத்தமான, க்ருஷ்ணாவதார வ்ருத்தாந்தங்களையே சொல்லுகையாலே சுத்தஸ்வபாவமானவென்றபடி. இப்பத்தால் - இந்த தசகத்தால், இதுக்குப்பத்தராவர் என்கிறதோடேயம். துவளின்றி - குற்றமிலலாமல், துவள் - குற்றம்- சர்வதிவ்யாதிகங்களொன்றுமில்லாமலென்றபடி. பத்தராவர் - பக்தராவர்கள், இபபத்தைஅப்யஸித்தவர்களென்று சேஷம் * * * ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகதாத்பர்யரத்நாவளி:.

(குரவை.)

ராஸக்ரீடாதிக்ருத்யை ர்விவிதரஸிகாவாஸநைர் ஜ்ஞாநமுக்யை:
ஸாவீர்யாஹார்யைர்ஜந்யை ர்விவிதஸம்பந்தைர்த்யாதிமுக்யை: ।
ப்ராதுர்பாவைர்விலக்ஷணஸௌந்தர்யஜநநைர் பஹுவிதைர் ஜ்ஞேய:
ராகதேஷ்ட்வவ்யக்தம் ஹரிரிதி கதயாமாஸ காருண்யவக்த்ரம் ॥எக॥

(ராஸக்ரீடாதிக்ருத்யை:) குரவையாய்ச்சியரோடு கோத்ததுமித்யாதி - கோபிமாரோடே குரவை கோத்ததும - கோவர்த்தனத்தையெடுத்ததும் காளியனைக்குதித்ததும் முதலான வ்யாபாரங்களாலும், (விவிதரஸிகாவாஸநை:) கேயத்தீங்குழலூதிற்றும் - நாநாவிதமான மானத்தோடேகூடக் குழலையூதினவைவிதங்களாலும், (ஜ்ஞாநமுக்யை:) கிகரின்முல்லைச்செற்றதும் —மிடுக்கரானஜ்ஞானை ஜயித்தஸாமர்த்யத்தாலும், (மஹாவீர்யாஹார்யைர்) நோவவாய்ச்சி யுரலோடார்க்கவிரங்கிற்றும் - யசோதை யுரலோடே கட்டும்படியிருந்த ஸௌலப்யத்தாலும், (ஸஜ்ஜநஜநப்ரீதை:) வேண்டித்தேவரித்யாதி - தேவர்கள்ப்ரார்த்திக்க

ஈடு — தா — தேவகிக்குத்தனயனாய்வந்துபிறந்து அநந்தரக்ஷணத்திலேதானே ஸ்வஸங்கல்பத்தோடேகூடின ஸ்வராத்ரியிலே அவள்புலம்ப கோகுலத்திலேபோய் கம்ஸனறியாதபடி வளர்ந்த வ்ருத்தாந்தங்களாலும், (கம்ஸசேஷ்டிதாதிஸம்ரம்ஹ:) இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததுமித்யாதி - கம்ஸஸம்ப்ரேஷிதாஸுரவத்ருத்தாந்தங்களை நிரஸித்ததுமுதலான சேஷ்டிதங்களாலும், (ராஜஸூயாஸ்வமேதப்ரவ்ருத்திஷு) மனப்பரிப்போடழுக்குமானிடசாதியிற்றான்பிறந்து - ஆச்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக ஸ்வராஜ்யத்தைஸம்ஸ்தாநத்தோடேகூட த்யாஜ்யமாக்கி ஸஜாதீயனாய்வந்தருளின் ஆபதங்களாலும், (அவதாராபரஜந்மஸம்வேஷ்டிதாந்யசேஷத:) நீணிலத்தொடுவானவியப்பவித்யாதி - மநுஷ்யர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் விஸ்மயாவஹமான பாண்டவஸாஹாய்யவ்யாபாரத்தாலும், ஈஸ்வரபாவத்தாலே மேலிரண்டுபாட்டில் "கலக்கவேழ்கடலேழ்மலையுலகேழும்" "மண்மிசைப்பெருமபாரம்நீங்க" இத்யாதியால்சொல்லப்படுகிற சேஷ்டிதாந்தரங்களாகிய ஸகலவ்யாபாரங்கள்ஸம்க்ருஹீதங்கள். ஸர்வஸம்ஹிதசேஷ்டிதங்களாலே வண்டுவரைப்பெருமான் எல்லாருடையநேஷையும் ரக்ஷித்தாநிற்கிறானென்று "குரவையாய்ச்சியா" என்கிற ப்ரபந்தத்திலே காரிஸுதந்து அருளிச்செய்தாரென்கிறார்.

௭௰௯

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாயநம:. ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(துவளில) இப்படியெம்பெருமான் திருவிண்ணகர்துடக்கமாகவுள்ள திருநகரிகளிலே யெழுந்தருளியிருந்திருப்பையும் அவனுடைய திவ்யாவதாரங்களையும் திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் ஸௌந்தர்யாதிஸகலகல்யாணகுணங்களையு மநுஸந்தித்த ப்ரீதியையும் அவனோடே பாஹ்யஸம்ச்லேஷம்பெறாமையாலேவந்த நிரவதிகவ்யஸநத்தையும் அந்யாபதேசத்தாலே அருளிச்செய்கிறார். ஒருபெண்பிள்ளை திருத்துலைவில்லிமங்கல

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ—இப்படி க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களை அநுபவித்து ஹ்ருஷ்டராகாநின்றஆழ்வார் இத்திருவாய்மொழியில் அன்னைமீர்காள்? இனியுமக்காசையில்லை இவளைவிடுங்கோள் என்றுபோலே சிலவசநங்களைப்பேசுகை அஸம்பந்தமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படிப்ரீத்யாதிபால்) உகந்துகந்துள்மகிழ்ந்துகுழையுமே இத்யாதிகளாலே இத்திருவாய்மொழியிலே ப்ரீதியுந்தோற்றுகிறதென்று அபிப்ராயம். (நிரவதிகேத்யாதி) ஞாநஸாக்ஷாத்காரத்தால்வந்தப்ரீதியும் பாஹ்யஸம்ச்லேஷாபாவத்தால் உண்டான வ்யஸநமுமிரண்டும் அபிவ்யக்தமாய் உள்ளடங்காமையாலே வாய்விட்டவற்றை அலற்றுகிறாரென்றுகருத்து. (அந்யாபதேசத்தாலேயித்யாதி) எங்குமந்யாபதேசங்களாகும் சொல்லிக்கொண்டுபோந்தவரிங்கு ஸ்வாபதேசமும் அந்யாபதேசமும் தனித்துச்சொன்னது, இத்திருவாய்மொழிக்குக்கீழும்மேலும் எம்பெருமானைக்கவிபாடினர். இத்திருவாய்மொழியிலே தம்முடைய ப்ரக்ருதியையருளிச்செய்கிறாரென்றுஞாபகமாயத்தாலே. அவ்வந்யாபதேசமாவதென்னவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஒருபெண்பிள்ளையித்யாதி) கீழ் இப்படி க்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களிலே அவகாஹித்து அத்யந்தஹ்ருஷ்டரான ஆழ்வாருடைய இந்தஞாநஸாக்ஷாத்காரம் முதிர்ந்து பாஹ்யஸம்ச்லேஷத்திலே அபிநிவேசத்தைப்பிறப்பிக்க அவ்வபிநிவேசாநுரூபமாக ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெறாமையாலே அத்யந்தவ்யதிதராய் அவன்பக்கலிலே அதிமாத்ரப்ராவண்யராகக்கொண்டு இவர்படுகிற வ்யஸநங்களை ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்ட இவரை ஸமவஸ்தியிலேகொண்டு போய்விட்ட இவருடைய பாந்தவர்களகண்டிவரை யிழக்கிறோமென்னும்பயத்தாலே இவருடைய அதிமாத்ரப்ராவண்யத்தை நிவர்த்திப்பிக்கப்பார்க்க இவருடைய ப்ரக்ருதியறிந்த ஸஹ்ருதையரானவர்கள் இனிஇவரை நிவர்த்திப்பிக்கை அசக்யமென்றுசொல்லிக்கொண்டு அசக்யதைக்கு ஹேதுவாக இவருடையப்ராவண்யாதிசயஜநிதவிகாரங்களையும் அவர்களுக்குச்சொல்லுகிறபடியை இவ்வந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறாரென்றுகருத்து. இத்தால் ஆச்ரிதரை எம்பெருமான் ஸ்வவிஷயப்ராவண்யத்தாலே பந்துக்களைவிடும்படி பண்ணுவிக்குமென்னுமிடம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யாநமென்று ஸூசிதம். தோக்கியென்கிற திருவேங்கடத்தில் க்ருபையோடே ஸமயம். நோக்கியித்ருதேவதாரிகை.

மூ—துவளில்மாமணிமாடமோங்கு தொலைவில்லிமங்கலந்தொழு* மிவளைநீரினியன்னைமீருமக்காசையில்லைவிடுமினோ* தவளவொண்சங்குசக்கரமென்றுந்தாமரைத்தடங்கணென்றும்*

ஆ—தொலைவில்லிமங்கலத்தில் எம்பெருமானைக்காணவேணுமென்று ஆசைப்பட்டுப்பெருமையாலே அத்யந்தபரவசையாய் அவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையும் திவ்யவிக்ரஹங்களையும் திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தையும் சொல்லி அலற்றுகிறபடியைக்கண்டு இவளுடைய திருத்தாயாரும் பந்துக்களும் இவளையிழக்கிறோமென்னும்பயத்தாலே இவளுக்கவன்பக்கலுள்ள அதிநிர்பந்தத்தை நிவர்த்திப்பிக்கவேணுமென்று இவளுடைய தோழியை அபேக்ஷிக்க; இவளுமவர்களைநோக்கி நிரவத்யநிரதிசயவிலக்ஷணரான நிகரவிரவித்ஸளபொவேதமான திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தைத்தொழுகையே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற இவள் அவனுடைய அதிநிர்மலமாய் அதிரமணீயமாயிருந்த திருச்சங்குதிருவாழியாகிற திவ்யவிக்ரஹங்களையும் வாம்பரீகமொவஙங்களையும் சொல்லியலற்றி அத்தாமரைகளின்நிழலிலே வளர்க்கடவ குவளைபோலேயிருந்த அழகியகண்கள்

மேல்முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யானம்.

இ—துவளில்என்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரவத்யவென்று) மாசப்தத்தையுரைக்கிறார் (நிரதிசயவென்று) மணிசப்தம் ஸர்வாத்மகமாகையாலே ஸுவர்ணரஜதாதிவாசகமென்றுகாட்டுகிறார் (விவிதேத்யாதியால்) இத்திருவாய்மொழியிலே ஆழ்வார் ப்ரக்ருதி சொல்லப்படுகிறதென்று நம்முதலிகளெல்லாம் இத்திருவாய்மொழியைப் பேரவிரும்பியிருப்பார்களென்று பூஜிப்பிக்கைக்காகப்பாட்டுத்தோறும் அதிரமணீயஸாகாராரவிந்த வடிவஸந்தானங்களாலே வ்யாக்யானஞ்செய்தருளுகிறார். தவளவொண்சங்குஎன்கிறதையுரைக்கிறார் (நிர்மலமித்யாதியால்) குவளையொண்மலர் என்கிறவிடத்தில் ஒண்சப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்தாமரையித்யாதியால்)

ஸ—துவளில் - துவளில்லாத, துவள் - தோஷம், நிரவத்யங்களானவென்றபடி. மா - மஹத்துக்களான, நிரதிசயகாந்திமாலிகளானவென்றபடி. மணிமாடம் - ரத்நங்களாலே ரசிதமானஸதநங்கள், ஓங்கு - உந்நதங்களாயிருக்கிற, அவ்வூருக்கு ஸந்நிக்ருஷ்டமாகையாலே விச்லேஷித்தபோது தொடங்கி அவ்வூரையும் அவ்வூரில் மாடங்களையும் அவற்றில் மாணிக்கங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு வைத்தகண்வாங்கமாட்டாதே யிருக்கிறாளென்று இவ்விசேஷணங்களுக்கு அபிப்ராயம். தொலைவில்லிமங்கலம் - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்தை, தொழுமிவளை - தொழுகையேஸ்வபாவமாயிருக்கிற இவளை, "ப்ராஞ்ஜலிம் ப்ரஹ்வமாஸீநம்," என்கிறகணக்கிலே தொழுகையே தேஹயாத்ரையாயிருக்கிற இவளையென்றபடி. இது ஸாபிப்ராயவிசேஷணம். இத்தனை அதிநிர்பந்தையான இவளை நிவர்த்திப்பிக்கப்போமோவென்றபிப்ராயம். இதுக்கு விடுங்கோளென்கிறத்தோடே அந்வயம். அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், ஸ்வவிஷயத்திலே அபேக்ஷிக்கையென்றொன்றில்லையோ? கேவலம் சரீரத்தை யுண்டாக்கினரை அநுவர்த்திக்கையே பரமதர்மமோ? என்று ஸம்போதநத்துக்குக்கருத்து. நீர்- ஆதியிலே இவளைக்கொண்டுபோய்த்தொலைவில்லிமங்கலத்திலழக்கைக்காட்டின நீங்கள், விடுமினோ - விடுங்கோள், இவளைவிடுகையாவது - இவளுங்களுக்குவியையென்கிற வாஸியை விடுங்கோள்என்றபடி. இவளுடைய அநுபவத்துக்குத்தண்ணீர்த்துரும்பாகாதே இவளுக்கோடுகிற ரஸத்தைக்கண்டுகொண்டு நிற்கப்பாருங்கோளென்று கருத்து- இனி-இவள் அத்யந்த ப்ரவணையானபின்பு, தொழுகையே தேஹயாத்ரையாவதற்குமுன்னேயன்றோ மீட்கப்பார்ப்பதென்றுகருத்து. உமக்கு - தாய்மாரான உங்களுக்கு, ஆசையில்லை, இவளைஆசைப்பட அவகாசமுமில்லை? ப்ராப்தியுமில்லை யென்றபடி. ப்ராப்தியுளவனே நகளாலே பக்கல் பெற்றவர்களுக்கு ப்ராப்தியுண்டோ? புக்கவிடத்தே ப்ரவணைகளாகா நிற்பாரைப்பெற்றவர்கள் நாங்கள் என்கிறதைக்கொண்டு நிவர்த்திப்பிக்கை யுசிதமோவென்றுகருத்து. இப்படி இவளைஆசைப்பட அவகாசமில்லையென்கிறதெத்தாலேயென்ன? இவளுடைய ப்ரதேசங்களைப்பார்க்கவொட்டாதோ வென்றவற்றைச் சொல்லுகிறாள். தவள - தவளமான, ஸ்வச்சமான, அவன் திருமேனிக்குப் பரபாகமாம்படி தவளமானவென்றபடி. ஒண் - ஒள்ளியதான, "உண்பதுசொல்லி லுலகளந்தான் வாயமுதங்கண்படைகொள்ளில் கடல்வண்ணன் கைத்தலத்தே" என்றுபிராட்டிமார் கொண்டாடும்படி அதிசயிதமான வென்றபடி. சங்கு - சங்கம், சக்கரம் - இப்படியொருவிசேஷணமிட்டுச் சொல்லவொண்ணாதவழகையுடைய சக்ரம், என்றும- இப்படிசொல்லியும், தாமரைத்தடங்கள் - சாரஸவைஷம்போலே

மூ—குவளையொண்மலர்க்கண்கணீர்மல்கநின்றுநின்றுகுமிறுமே* ॥௧॥
குமிறுமோசைவிழவொலித் தொலைவில்லிமங்கலங்கொண்டுபுக்கு* அமுதமென்மொழியாளை நீருமக்காசையின்றி அகற்றினீர்* திமிர்கொண்டாலொத்துநிற்கு மற்றிவள் தேவதேவபிரானென்றே*

ஆ—நீர்மல்க நின்றுநின்று குமிறுநிற்கும், இவளையாசைப்படவேண்டாவென்கிறாள். ॥௧॥
(குமிறும்) ஸஹீரவிஸ்மயநீயவாத்யத்வநிகஜநகோஷத்தையுடைத்தான உத்ஸவம் செல்லாநிற்க திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்குகோள். அன்றுதுடங்கி விரஹவ்யஸநத்தாலே திமிராவிஷ்டையை வைப்போலே பொருவெழுத்தக்ஷமையன்றியே நின்று அதிப்ராவண்யமாக தேவதேவபிரானென்றே சொல்லிச்,

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ— பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹீரவத்ராதியால்) இத்தால் இவளை அவ்வூரிலே கொண்டுபோகவேண்டினால் திருநாளிலே கொண்டுபோவாருண்டோவென்கிறாளென்று ஸங்கதிஸூசிதை. திமிர்கொண்டாலொத்துநிற்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றுதுடங்கியித்ராதியால்) அமுதமென்மொழியாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிப்ராவண்யாதியால்) நிமிழும்வாயொடுகண்கள்நீர்மல்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழுதுஎன்று) அகற்றினீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய-

ப—அதிவிஸ்தாரங்களானதிருக்கண்கள். தடம்- விஸ்தாரம். என்றும்- இப்படிசொல்லியும், ஸாவகங்களென்றும் சாரஸவிஸாலலோசநங்களென்றும் சொல்லியென்றுவ்யாக்யானம். இவைகளைக்காணவேணுமென்றுசொல்ல உபக்ரமித்துப்ரேமாதிசயத்தாலே அவ்வளவுசொல்லமாட்டாதே அர்த்தோக்தியிலேவிரமித்தென்றபடி. அதிலும்சங்கு சக்கரம்தாமரைத்தடங்கணென்றிப்படி யொருக்காலசொல்லமாட்டாதேசங்குசக்கரமென்று சொல்லிவிஶ்ரமித்தபின்புதாமரைத்தடங்கணென்று சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. குவளை - கருநெய்தலினுடைய, ஒண்- அழகியதான, மலர்- புஷ்பம்போலேயிருக்கிற, கண்கள்- நேத்ரங்களானவை, நீர்மல்க- ஜலங்கள் ப்ரவஹிக்கும்படி, இதுக்குக்குமிறுமென்கிறத் தோடந்வயம். நின்றுநின்று- ஆவ்ருத்தியாக்ஷணம் பண்ணிப்பண்ணி. க்ஷணக்ஷணமுமென்றபடி. அதுவும்அதைவைத்துஅரியித்துஅரியித்தென்றபடி. குமிறும்-வாய்விட்டுச்சொல்லமாட்டாதே யுள்ளேகுமிறுநிற்கிறாள் ॥க॥
குமிறும் - குமிறுநிற்கிற, நாநாவிதவாத்ய ஸம்க்ஷநத்தாலே அவ்யக்தவிஶேஷமாக குமிறுநிற்கிற வென்றபடி. ஓசை - த்வநியையுடைத்தான, விழவு - உத்ஸவத்தில், ஒலி - கோஷத்தை யுடைத்தான, "ததாஸா புண்யஶ்ரவோஷாஸ ஹீரவாதஸநிஶ்வநா, கந்தர்வகுணநிகோஷைஸ் தத்தநாதநாதிதா" என்கிறபடியே, உத்ஸவகோலாஹலங்களை யுடைத்தானவென்றபடி. பாவியே இதநிசெவிப்பட்டால் இவளைக்கொண்டு மீளவன்றோவல்லப்பது? அவ்வூரையும்திருநாளையும் அங்குள்ள உத்ஸவகோஷங்களையும் கண்டுவைத்து, இவளைக்கொண்டு புகுருவாருண்டோ வென்றுகருத்து. தொலைவில்லிமங்கலம் - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்திலே, கொண்டுபுக்கு - இவளைக்கூடக்கொண்டுபோய் ப்ரவேசித்து. இதுக்கு அகற்றினீர் என்கிறதோடே அந்வயம். அமுத - அம்ருதம்போலே ஸரஸமான, மென் - ம்ருதுவான, மொழியாளை - பாஷணத்தை யுடைய இவளை, இதுக்கும் அகற்றினீர் என்கிறதோடே அந்வயம், மொழி - பாஷணம். கணகாம்ருதங்களான, இவளுடைய பாஷணங்களை நீங்கள் கேளாதபடி மாத்ருஹீநைகளாவதே என்றுகருத்து. அதாவது? அவ்வூரில் புக்கபின்பு இவர்களோடே இவள் வார்த்தை சொல்லத்தவிர்ந்தாளாய்த்து. நீர் - இவளுடையவார்த்தையின் ரஸ்யத்தை யறிந்திருக்கிற நீங்கள், உமக்காசையின்றி — உங்களுக்கிவள் பக்கலாசையில்லாமல், இவள்பக்கலாசை யுண்டானால் இவளை யவ்வூரில் கொண்டுபோவதிகோளோவென்றுகருத்து. அகற்றினீர்- அகலும்படிபண்ணினீகோள், அகலுகை — விஶ்லேஷிக்கை, உங்களை விட்டகன்றுபோம்படி பண்ணிக்கொண்டிகோளென்றபடி. இவளுங்களைவிட்டுப்போம்படியானாளென்கைக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன? இவளுடைய திசைகளைப் பாருங்கோளென்கிறாள். திமிர்கொண்டாலொத்துநிற்கும் - ஶரீரம் திமிர்ப்பதினல் யாதொரு ஆகாரமுண்டு? அந்த ஆகாரத்துக்கு ஸத்ருஶையாயிராநின்றாள், திமிர்- தேஹத்திலே வாதவிகாரத்தாலே வரும் ஸ்தம்பம், ஒரு சேஷ்டைக்கும் க்ஷமையல்லாதபடிஸ்திமிதையாகாநின்றாளென்றபடி. மற்று- அப்படியன்றிக்கே ஒரு சேஷ்டைக்கு க்ஷமையானபோது என்றபடி. இவள்-அவன்பக்கல் அதிமாத்ரப்ரவணையான இவள், தேவதேவபிரானென்றே- தேவர்களான நித்யஸூரிகளுக்கும் தேவரான ஶ்ரீவிஷ்வக்ஸேநாதிகளுக்குத்தன்னை

மூ—நிமியும் வாயொடுகண்கணீர்மல்க நெக்கொசிந்துகரையுமே* ।௩।
கரைகொள்பைம்பொழிற்றண்பணைத் தொலைவில்லிமங்கலங்கொண்டுபுக* உரைகொளின்மொழியாளை நீருமக்காசையின்றியகற்றினீர்* திரைகொள்பௌவத்துச்சேர்ந்ததும் திசைஞாலந்தாவியளந்ததும்*

ஆ—சொல்லிக்கொண்டழுது நெக்கொசிந்து நீராயுருகாநிற்கும், ஆதலால் அங்கேகொண்டுபுக்கு வலிய இழந்திகோள், இனி இவளை ஆசைப்பட்டால் கிடைக்குமோவென்கிருள். ।௩।

(கரைகொள்) அதிஶோபாவஹஶிலாஹர்ம்யாதிஸகல விடபவிராஜித ஸந்ததஸ்யந்தமானாதிநிர்மலஸலிலஸம்பன்னத்தைப்புடைத்தான தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்க அன்று தொடங்கி அவனைப்பிரிந்தவ்யஸனத்தாலே அத்யந்தஹிம்ஸைகொண்டு அத்யந்தஶோபமான சொற்களாலே திருப்பாற்கடலிலே.

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) வலியவென்றது வலுவிலென்றபடி. உமக்காசையின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிஇவளைமித்யாதியால்). ।௩।

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

தண்பணையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிஶோபாவஹேத்யாதியால்) பைம்பொழிலென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) கரைகொள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸலிலேத்யாதியால்) இத்தால் திருநாளிலேதான் கொண்டுபோகவேண்டினுல் அவ்வூரில் திருச்சோலையுள்ளிட்டுக்கொண்டு போவாருண்டோ? இவளை அத்திருச்சோலைபுள்ளாகக்கொண்டுபோய்க்கெடுத்திகோளென்கிருளென்று ஸாமர்த்யஸித்தமான அர்த்தத்திலே ஶப்தஸித்தமான அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அன்றுதொடங்கியித்யாதியால்). உரைகொளின்மொழியாளையென்றதை நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அத்யந்தஶோபமித்யாதியால்) பௌவத்துசேர்ந்ததுமென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதியால்) திரைகள்மேய்த்தது

ப—அநுபவிக்கக்கொடுக்கிற உபகாரகனென்றேசொல்லி, இதுக்குமேல் சொல்லமாட்டாதே இவ்வளவே சொல்லியென்றிவ்வவதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யம். நிமியும் வாயொடு - உகடுநெளியாநிற்கிறவாயோடே, நிமிதல் - நெளிதல், கண்கணீர் - நேத்ரஜலங்கள், மல்க - ப்ரவஹிக்கும்படி, நெக்கு - நெகிழ்ந்து, ஆத்யந்திகமயத்தாலே ஹ்ருதயம் ஶைதில்யம் நெகிழ்ந்து என்றபடி. ஒசிந்து - அநேகம் ப்ரஶிதிலமாய், கரையும் - நீரயுருகாநின்ருள். * * * ।௩।

தண் - ஶீதளங்களான, வாத்ஸல்யஹாஸ்யஹேதுகஶீதளங்களானவென்றபடி. பணை - பணைத்த, ஶாகைகளை யுடையவையான வென்றபடி. கரைகொள் - கரைகளைக்கொண்டிருக்கிற, கரை - பர்யந்தப்ரதேஶம். பர்யந்தப்ரதேஶங்களையெல்லாம் வ்யாபித்துக்கொண்டிருக்கிற வென்றபடி. பைம் - பச்சைகளான, அதிஶீதளபாஶீதளங்களானவென்றபடி. பொழில் - உத்யானங்களையுடைத்தான, தொலைவில்லிமங்கலம் - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்திலே, கொண்டுபுக்கு - இவளைக் கொண்டுபோய் ப்ரவேஶித்து இதுக்கு அகற்றினீர் என்கிறத்தோடே அந்வயம். உரைகொள் - உரைகொள்ளப் படுகிறதான, அத்யந்தபோக்யம் போகாதே ஶ்ரோத்ரமே கேட்டநுபவிக்கப் படுகிறதான வென்றபடி. இன் - போக்யமான, அர்த்தமிருக்க ஶ்ரோத்ரமே கேட்டநுபவிக்கும்படி அதிபோக்யமானவென்றபடி. மொழியாளை - பாஷணத்தையுடையவளான இவளை, நீர் - இவள்ப்ரக்ருதியையறிந்திருந்த நீங்களை, உமக்காசையின்றி - இவள்பக்கல் உங்களுக்கு ஆசையில்லாமல், ஆசை யுண்டாளுல் இப்படி செய்வீர்களோ இவளை அவ்வூரிலே கொண்டுபுகுகையென்றும் இவள் பக்கலாசையில்லாமையென்றும் பர்யாயம். இவள் வேண்டாமென்றன்ரே நீங்கள் இவளை அங்கேகொண்டுபுக்கதென்றுகருத்து. அகற்றினீர் - விஶ்லேஷிப்பித்திகோள், அகலுகை - விஶ்லேஷிக்கை. இவள் உங்களோடுறவற்று விஶ்லேஷித்துப்போம்படி பண்ணிக்கொண்டிகோளென்றபடி. இவளிப்படியானதுக்கு ஹேதுவாகமெதென்னச் சொல்லுகிருள். திரைகொள் - திரையைக்கொண்டிருக்கிற, திரை - தரங்கம், உத்துங்கதரங்கஜநிதஶ்ராந்தபஹுஶோபித தரங்கதரணவிதமான வென்றபடி. பௌவத்து - க்ஷீரஸமுத்ரத்திலே, பௌவம் - ஸமுத்ரம். சேர்ந்ததும் - ப்ரஹ்மாதிகள் கூக்குரல் கேட்கும்படியாகக் கண்வளர்ந்ததும், திசைஞாலம் - திக்குக்களோடே கூடின ப்ருதிவியை, தாவியளந்ததும் - திருவடிகளைநீட்டி அளந்தது

மூ— நிரைகள்மேய்த்ததுமே பிதற்றி நெடுங்கண்ணீர்மல்கநிற்குமே* ॥௩॥
நிற்குநான்மறைவாணர்வாழ்திருத்தொலைவில்லிமங்கலங்கண்டபின்* அற்கமொன்றுமறவுறாள் மலிந்தாள்கண்
டீரிவளன்னைமீர்* கற்குங்கல்வியெல்லாங்கருங்கடல்வண்ணன்கண்ணபிரானென்றே* ஒற்கமொன்றுமில
ளுகந்துகந்துள்மகிழ்ந்துகுழையுமே* ॥ச॥

ஆ— கண்வளர்ந்தருளினபடியையும் இந்தயோகத்தை யனுஸந்தருளினபடியையும் பசுமேய்த்தருளினபடி
யையும் முதலாகவுள்ள திவ்யசேஷ்டிதங்களையே யலற்றி தன்னுடைய திருக்கண்களாலே ப்ரவாஹரூபமான நீர்மல
ராநிற்கும், ஆதலால் அங்கே கொண்டுபுக்கு இவளை வலியவிழந்திகோளென்கிறார். ॥௩॥

(நிற்கும்) ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸர்வவ்ருத்தியையுடைய வைதிகர்களான திவ்யாங்கர்கள் வே
தவேத்யமான ஸமஸ்தஸாரத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டு வாழுகிற திருத்
தொலைவில்லிமங்கலத்தைக்கண்டபின் ஸ்ரீஸ்வரூபாநுகூலமான ஸ்தைர்யத்தைக்கடந்து ஒருவர்க்கும் விதேயை
யன்றியே சொல்லுஞ்சொல்லெல்லாம் கருங்கடல்வண்ணன் கண்ணபிரானென்றே யெப்போதுஞ்சொல்லி
ஒருக்லாந்தியுமின்றியே அவன் திருநாமங்களைச்சொல்லச்சொல்ல மேன்மேலெனவந்த ஸ்ரீதிவ்யானந்தத்தாலே

இ— மென்கிறதையுரைக்கிறார் (பசுவித்யாதியால்) இது உடைய லக்ஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (முதலாகவித்யா
தியால்) நெடுங்கண்ணென்று கண்ணைவிசேஷித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதி
யால்) பரப்பு - விஸ்தாரம், மாறும்படி - ப்ரவாஹங்களாலே ரூபாந்தரமாம்படி, த்வதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால) வலியவென்றது - வலுவிலென்றபடி. ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

நிற்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபாநுரூபமென்று) இத்தால் ஸர்வதாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (நிஷ்டாநிஷ்டரென்று) நான்மறைவாணரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்த
வேதத்யாதியால்) வாழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதவேத்யமித்யாதியால்) அற்கமொன்று
மறவுறாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமேகுத்யாதியால்) மலிந்தாள்கண்டீரென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்குமித்யாதியால்) கற்குங்கல்வியெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமித்யாதியால்) ஒற்கமொன்றுமிலளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒரு
க்லாந்தியுமித்யாதியால்) உகந்துகந்து என்கிறவிசேஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்க

ப— கொண்டதும், நிரைகள்மேய்த்ததுமே - பசுக்களை மேய்த்ததுமே, ஸம்யாரணம் இவளுக்குநம்மோடு ஸம்ச்லே
ஷணமில்லைகண்டிகோளென்று வ்யஜிப்பிக்கைக்காக பிதற்றி- பொருளந்யத்தாலே க்ரமமாக ஸம்லபித்து,
நெடுங்கண் - அதிவிஸ்தாரமான விசேஷணங்கள், இவையிரண்டும் ஸ்ரீபஸாதாங்கமென்னலாம்படி அதிவிஸ்தா
ரங்களான இக்கண்களுங்கூடும் - பரிணாமமாம்படி பாஷ்பமுண்டாவதே! யென்றுகருத்து. நீர்மல்க - ஜலம்
ப்ரவஹிக்கும்படி, நிற்கும்- நில்லாநின்றாள் பிதற்றவும் க்ஷமையன்றியே ஸ்தம்பையாகாநின்றாளென்றபடி. ॥௩॥

அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்? இவள், நிற்கும் - நிற்கத்தக்கவையான, ஸ்வரூபாநுரூபமான நிஷ்டைகளான
வென்றபடி. நான்மறை - நாலுவேதங்களுக்கு, வாணர் - நிர்வாஹகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், வாழ் - வாழா
நிற்கிற, ஸமஸ்தஸம்பத்தாலே ஸம்ருத்தமாகநிற்கிறவென்றபடி. தொலைவில்லிமங்கலம் - திருத்தொலைவில்
லிமங்கலமென்கிற திவ்யதேசத்தை, கண்டபின் - கண்டபின்பு, அற்கம் - ஸ்ரீஸ்வாதந்த்ர்யமான அடக்கத்தை,
அற்கம் - அடக்கம், ஒன்றும் - லேசத்தும், அற - மிகவும் உறாள் - அடையாநிற்கிறாளில்லை, மலிந்தாள்க
ண்டீர் - நம்மைமயிஞ்சினாள்கிடீர், நமக்கு விதேயையாகாதொழிந்தாளென்றபடி. கற்குங்கல்வியெல்லாம் - அப்யா
ஸிக்கிறவார்த்தைகளெல்லாம், அப்யஸிக்கிறபோலே ஸ்வஸூக்தாகச்சொல்லுகிற வார்த்தைகளெல்லாமெ
ன்றபடி. இதுக்கு என்றே என்கிறதோடே ஸ்வயம். கருங்கடல்வண்ணன் - நீலஸமுத்ரவர்ணனான, கண்ண
பிரான் - க்ருஷ்ணனாய்த்தனவடிவழகை என்னையநுபவிப்பித்த உபகாரகன், என்றே - இப்படிசொல்லி, சொ
ல்லும் வார்த்தையெல்லாம் இப்படியேசொல்லியென்றபடி. ஒற்கம்- க்லாந்தி, ஒன்றும்- லேசத்தும், இலள்-
இல்லாதவள், உகந்துகந்து - ஸந்தோஷித்து, ஸந்தோஷித்து திருநாமம் சொல்லுகிறத்தாலே உத்தரோத்தர
ஸ்ரீதியாநந்தையாயென்றபடி. உள்மகிழ்ந்து-உள்ளேமிகவும் ஸந்தோஷித்து, குழையும்-ஸிதிலையாகாநின்றாள்.॥

மூ — குழையும்வாண்முகத்தேழையைத்தொலைவில்லிமங்கலங்கொண்டுபுக்* கிழைகொள்சோதிசெந்தாமரைக்
கட்பிரானிருந்தமைகாட்டினீர்* மழைபெய்தாலொக்குங்கண்ணநீரினொ டன்றுதொட்டுமையார்ந

ஆ — அத்ருஷ்டவஸமன்றியாகாநின்றாள், இப்படி அவன்திறத்தில் அபிநிவிஷ்டையான இவளை யென்னால் நிவர்த்திப்பிக்கவொண்ணாதென்கிறாள். ॥௪॥

(குழையும்) நிரவதிகஸௌந்தர்யஸௌகுமார்ய ஜந்மபூமியான திருமுகத்தையுடையவளாய் பண்டே எம்பெருமான்திறத்தில் அதிப்ரவணையாயிருந்த இவளைத் திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டு புக்கு தன்னுடைய திவ்யாபரணங்களினுடைய நிரவதிகஜ்யோதிஸ்ஸின்வெள்ளமெல்லாம் தன்னுள்ளே அடங்கும்படி பெருகுகிற நிரவதிகமான ஜ்யோதிஸ்ஸின்வெள்ளத்திலே அபிவ்ருத்தமாய் அலர்ந்ததொரு தாமரைத்தடாகத்தினுடைய குளிர்த்தியையு மழகையுமுடைத்தான திருக்கண்களையுடையனாயிருந்த வெப்பெருமான் எழுந்தருளியிருந்த இருப்பைக்காட்டினீர்; அன்றுதுடங்கி மழைபெய்தாலொக்கும் கண்ணநீரோடு மயங்கி

இ — ளையித்யாதியால்) குழையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்ருஷ்டமித்யாதியால்) பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இதுவேபாட்டுக்குஸங்கதியுமென்றுகண்டுகொள்வது. ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

குழையும்வாண்முகத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) அதில் ஸௌந்தர்யஶப்தத்தாலே வாள்ஶப்தார்த்தமும் ஸௌகுமார்யஶப்தத்தாலே குழையுமென்கிறதினர்த்தம் விவக்ஷிதம். ஏழையையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டேயித்யாதியால்) இழைகொள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) சோதியென்கிறதை ஸர்வத்ரைஷமாக்கிவிவரிக்கிறார் (நிரவதிகமானஜ்யோதிஸ்ஸினித்யாதியால்) வெள்ளத்திலென்கிறதற்கு இருந்தஇருப்பையென்கிறதோடேஅந்வயம். செந்தாமரைக்கட்பிரானிருந்தமையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபிவ்ருத்தமாயித்யாதியால்) இருந்தவிருப்பைக்காட்டினீர்என்கிறவித்தாலே அவ்வூரில் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்ருத்தியைக்காட்டினளவன்றிக்கே இவளுக்கு அவ்விடத்திலே எம்பெருமானுடையஅழகையும் காட்டிக்கொடுத்தீகோளென்கிறாளென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. மையார்ந்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (மயங்கியென்று)

ரூ — அன்னைமீர் - தாய்மார்கள், குழையும் - குழையாநிற்கிற, குழைகை - த்ரவமாகை. நிஸர்கஸௌகுமார்யமாயிருக்கிற என்றபடி. வாண்முகத்து - காந்திவர்த்தமானமுகத்தை யுடையவளான, வாள் - காந்தி. வாள்முகமென்று ஶாகபார்த்திவவத்ஸமாஸ:, வாள்முகத்தென்கிறவிடத்திலே ளகாரஸ்யணகாரரேவரே ணகார ஆதேஶ:. வாள்முகத்தையுடையவள் வாண்முகத்தாள். வாண்முகத்தேழையையென்று ஸமஸ்தபதம். ஏழையை - சபலையை, பண்டேஅவன்விஷயத்திலே சபலையாயிருக்கிற இவளை. தொலைவில்லிமங்கலம் - தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்திலே, கொண்டுபுக்கு - கொண்டுபோய்ப்ரவேசித்து, இதுக்குக்காட்டினீர்என்கிறதோடே அந்வயம் இழைகொள் — ஆபரணங்களைக்கொள்ளாநிற்கிற, இழை — ஆபரணம். திருமேனியில் சாற்றியிருக்கிற திவ்யாபரணங்களுடைய காந்திகளையெல்லாம் ஸமுத்ரத்திலே கோஷ்பதம்போலே தன்னுள்ளே அடக்கிக் கொள்ளாநிற்கிற வென்றபடி. சோதி- ஜ்யோதிஸ்ஸிலே, "ஸ்வாப்ரயாதிஸீதலயாகாந்த்யாஸம்ஜ்ஞாதஸ்யகம்" என்னும்படியிருக்கிற ஸ்ரீயகாந்திஸமுத்ரத்திலேயென்றபடி. இதுக்கு இருந்தமை யென்கிறத்தோடேஅந்வயம், செந்தாமரைக்கண் - சாரு தாமரஸ விலோசநனை, ஸம்ஸ்லேஷ ப்ரேமாதிஶயப்ரகாஶகங்களாம்படி அதிரமணீயங்களானவிலோசநங்களை யுடையவனையென்றபடி. பிரான் - "வாஷவிவர்ஷாகாரோ ஜகதாம்" என்கிறபடியே அவ்வடிவழகை ஆஶ்ரிதர்க்காக்கின உபகாரகன், கண்பிரான் என்கிறவிடத்தில் ணகாரநாத்ரேபகாரேடகாராதேஶ:. இருந்தமை- இருந்தபடியை. "சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே யெழுவதோருரு" வென்கிறபடியே ஸ்ரீயகாந்திஸமுத்ரத்துக்குள்ளே எழுந்தருளியிருந்த வாஸ்தவத்தை யென்றுவ்யாக்யானம். காட்டினீர் — இவளுக்குக் காட்டினீகோள். அன்றுதொட்டு— அன்றுதுடங்கி, மழைபெய்தால்- வர்ஷம் வர்ஷித்தால், ஒக்கும்- ஒவ்வாநிற்கிற, மழைபெய்தாப்போலேயிருக்கிறவென்றபடி. கண்ணநீரினொடு- நேத்ரஜலங்களோடேகூட, மையார்ந்து-மோஹித்து, மையாருகை- மோஹிக்கை.

மூ.—இவ* ளுழையுஞ்சிந்தைய ளன்னைமீர் தொழுமத்திசையுற்றுநோக்கியே* (ரு॥)
நோக்கும்பக்கமெல்லாங்கரும்பொடுசெந்நெலோங்குசெந்தாமரை.* வாய்க்குந்தண்பொருநல்வடகரை
வண்டொலைவில்லிமங்கலம்* நோக்குமேலத்திசையல்லால்மறுநோக்கிலள்வைகல்தொறும்* வாய்க்கொள்
வாசகமு மணிவண்ணனுமமேயிவளன்னைமீர்* (சு॥)

ஆ.— அக்கண்களையே நினைந்து அந்ததிக்கை நோக்கித் தொழாநிற்கும்; இனி இவளை ஆபத்திலே மீட்கப்போகாதென்கிறாள். (ரு॥)

(நோக்கும்) ஸர்வதிக்குகளிலும் கரும்பும் செந்நெலும் செந்தாமரையுமாய்க்கொண்டு பர்யாப்தமாய் ... பொருநல்வடகரை வண்டொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கவன்று தொடங்கி கண்களால்நோக்கல்லது காணாள், வாயால் மணிவண்ணனாமமல்லதுசொல்லாள், இனி இவளை மீட்கப்போமோவென்கிறாள். (சு॥)

இ—நுழையுஞ்சிந்தையளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்கண்களையே நினைத்தென்று) பாட்டுக்குப் பாவார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இனி இவளைமீட்கவரியதாயிருப்பதால்) (ரு॥)

* ஆறாம்பாட்டு. *

ஸர்வேச்வரனுடைய ஸௌந்தர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதிக்காலும்) ... செந்நெலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமைத்ருயில்) ஸ்வர்ணம், ஸர்வஜ்ஞம், ஸாமி, ஸ்ரீ, ஹரி, ஓங்குசெந்தாமரையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதிக்காலும்) நோக்கும்பக்கமெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பர்யாப்தமானவென்று) நோக்குமேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கொண்டுபுக்கவிதமாலே) அத்திசையல்லாமல் மறுநோக்கிலளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்களாலேவிதமாலே) இத்தால் தொழுமத்திசையுற்றுநோக்கி என்று கீழ்ச்சொன்னதைத் ... ஸங்கதி. பாட்டுக்குப் பாவார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இனியிவளைமீட்கவரியதால்) (சு॥)

ப—இவள் - இந்தப்பெண்பிள்ளையானவள், நுழையுஞ் சிந்தையள் - நுழையாநிற்கிற நெஞ்சையுடையவள், சிந்தை - நெஞ்சு, ஸௌந்தர்யத்தாலே அவனுடைய வடிவழகிலே உள்ளுள்ளே நுழையாநிற்கிற நெஞ்சையுடையவளாய்க் கொண்டு என்றபடி. அத்திசை - அந்ததிக்கை, அவனெழுந்தருளியிருக்கிற தொலைவில்லிமங்கலத்தின் திக்கையென்றபடி. உற்று - உறுதியாக, தன்பார்வையெல்லாம் அந்த திக்கிலேதானே ப்ரவணமாம்படியாக வென்றபடி. "ஸர்வமாத்மனி ஸம்பச்யேத்" என்னுமாப்போலே, நோக்கி - பார்த்து, தொழும் - அஞ்ஜலிபண்ணாநின்றாள். * * * * * (ரு॥)

அன்னைமீர் - தாய்மார்கள், கரும்பொடு - இக்ஷுக்களோடேகூட, செந்நெல் - சிவந்த நெல்லுக்கள், ஸர்வகாலமிருப்பாலே ஸம்ருத்தங்களாயிருக்கிற வ்ரீஹிகளென்றபடி. ஓங்கு - செழிப்பாலே உன்னதங்களான, கரும்புகளுக்கும் செந்நெல்களுக்கும் நிழலைச்செய்யும்படி உன்னதங்களான, செந்தாமரை - சிவந்த தாமரைகள், நோக்கும்பக்கமெல்லாம் - பார்த்தவிடமெல்லாம், பக்கம் - பார்ச்வம், உபயபார்ச்வங்களிலுமென்றபடி. வாய்க்கும் - வாயாநிற்கிற, ஸம்ருத்தங்களாகாநிற்கிற வென்றபடி. தண் - சீதளமான, பொருநல் - தாம்ரபர்ணியினுடைய, வடகரை - உத்தரதீரத்தில், வண் - உதாரமான, ஸகலஸம்பத்ஸம்ருத்தமான வென்றபடி. தொலைவில்லிமங்கலம் - தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்தை, வண்தொலைவில்லி யென்கிறவிடத்தில் - ஸம்ஹாரத்தில் தகாரலோபம் ஆர்ஷம். நோக்குமேல் - நோக்கினதுக்குமேலே, அவ்வூரைக்கண்டபின்பு என்றபடி. இவள் - இந்தப்பெண்ணானவள், அத்திசையல்லால் - அந்ததிக்கை ஒழிய, மற்று - மற்றொன்றையும், நோக்கிலள் - பார்க்குறாளில்லை, வைகல்தொறும் - கழிகிறநாள்தோறும், வைகுகை - கழிகை, நாள்தோறுமென்கிறவிடத்தில் ளகாரலோபம் ஆர்ஷம்; ஸர்வகாலமுமென்றபடி. வாய்க்கொள் - வாயிலே கொள்ளுகிற, இவள் தன்வாயாலே சொல்லுகிற வென்றபடி. வாசகமும் - வாசகசப்தமும், மணிவண்ணனாமமே - இந்த்ரநீலமணிவர்ணனானவனுடைய திருநாமமே, மணிபோலேமுடிந்து ஆளலாம்படியானவனுடைய ஸௌலப்யாதிகுணவாசகங்களான திருநாமங்களென்றபடி. * * (சு॥)

மூ— அன்னைமீரணிமாமயிற்சிறுமானிவணம்மைக்கைவலிந்* தென்னவார்த்தையுங்கேட்குறாடொலைவில்லிமங்கலமென்றல்லான்* முன்னநோற்றவிதிகொலோமுகில்வண்ணன்மாயங்கொலோவவன்* சின்னமுந்திருநாமமுமிவள்வாயனகடிருந்தவே* ॥எ॥

ஆ— (அன்னைமீர்) நிரதிசயஸௌந்தர்யஸம்பந்நநீலகேகியையாலே பாலஹரிணீசாபலவிசேஷவயோவஸ்தையா யிருந்த விசசிறுப்பெண்பிள்ளை நம்முடைய விதிநிஷேதாதிஸம்வித்தியாய்க்கொண்டு தொலைவில்லிமங்கலமென்றுஞ்சொல்லல்லது மற்றொருசொல்லுங்கொள்ளாள். வேதங்களும் வேதவித்துக்களான ஸநகாதிகளுமேத்தினாப்போலே விஸதமாயக்ரம ஜ்வயமாம்படி பகவானுடையதிவ்யசிஹ்நங்களையும் ஸௌந்தர்யாதிஸகலகுணங்களையும் அதிஸாரமானசொற்களாலே சொல்லாநின்றாள். இப்படி இவளுக்குத் தேவப்பிரான் திருவடிகளிலுண்டான பக்திவைஶம் ஜந்மாந்தரக்ருத புண்யவிசேஷங்களின் ஸஹாயத்தாலே வந்ததோ? அன்றியே அவனுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தைக்காண்கையாலே வந்ததோ? வென்று விஸ்மயித்து இப்படி பக்திவிசேஷமான விவளைக்குங்கூட விதேயையல்லளென்கிறாள். ॥எ॥

(திருந்து) சுவிஷ்டாத்மகவர்ணக்ரமமான ஸகலவேதங்களாலும் ஸம்ஸ்துத்யமானனைப் பக்ஷஸாரதாயநு

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— அணிமாமயிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயெத்யாதியால்) சிறுமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாலேத்யாதியால்) ஆகிருதியையாலே என்கிறத்தை யுபலக்ஷிதயா யென்றொருபதத்தை யத்யாஹரித்துயோஜிப்பது. நம்மைக்கைவலிந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நம்முடையவித்யாதியால்) என்னவார்த்தையும் கேழ்க்குறுளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றொருவித்யாதியால்) திருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களுமித்யாதியால்) அவன்சின்னமுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) திருநாமமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) இவள்வாயனகளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிஸாரமானவித்யாதியால்) இத்தால் வாய்க்கொள்வாசகமுமென்று கீழ்ச்சொன்னத்தை விவரிக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸங்கதிஸூசிதை. த்ருதீயபாதத்தின் ஸங்க்ஷேபதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) முன்னநோற்றவிதிகொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜந்மாந்தரேத்யாதியால்) முகில்வண்ணன்மாயங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றியேயித்யாதியால்) பாட்டுக்கும் பாவ தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிபக்திவிசேஷயித்யாதியால) ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

திருந்துவேதமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுவிஷ்டாத்மகேத்யாதியால்) வேள்வியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பக்ஷஸாரதாயநேத்யாதியால்) திருநாமங்களைச்சொன்னது உபலக்ஷண

ஶ— அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்? அணி - அழகியதான, மா - நீலகாந்தியையுடைத்தான, மா ஶப்தம் நீலவாசி. மயில - மயூரியாயிருக்கிற, மயூரிபோலேயழகியவளாயிருக்கிறவென்றபடி. சிறுமான் - பாலஹரிணியான, பாலஹரிணிபோலே சாபல்யவயோவஸ்தையான என்றபடி. இவள்நம்மை - அன்னையருநதோழியருமானநம்மை, கைவலிந்து - அதிக்ரமித்து, நமக்குவிதேயையல்லாதவளாயென்றபடி. தொலைவில்லிமங்கலமென்றல்லால் - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிறவார்த்தையொழிய, என்னவார்த்தையும் - வேறொருவார்த்தையையும், கேழ்க்க - கேழ்க்கைக்கு, உறாள் - ஸஹியாள், கிட்டாளென்றபடி. அவன்சின்னமும் - அவனுடைய சிஹ்நங்களும், தவளவொண் சங்குசக்கரமென்று சொல்லப்பட்ட திவ்யாயுதாதி சிஹ்நங்களும், திருநாமமும் - ஸௌந்தர்ய ஸௌலப்யாதி குணவாசகங்களான திருநாமமும், இவள்வாயனகள் - இவள்வாயிலேயுள்ளன, திருந்த - திருந்தும்படி, உஜ்ஜ்வலமாம்படி. சிஹ்நங்களும் திருநாமங்களுமிவள் வாயிலே பட்டபின்பு உஜ்ஜ்வலங்களாயினவென்றுகருத்து. முன்னம்- பூர்வஜந்மத்திலே, நோற்ற- இவளாலே யநுஷ்டிதமான, விதிகொலோ?- ஸுக்ருதமோ, முகில்வண்ணன் மாயங்கொலோ - தேவபிரானுடைய ஸௌந்தர்யமோ, அவனழகைக் கண்டவாஶ்சர்யமோ வென்றபடி. இவளிப்படி சிஹ்நங்களையும் திருநாமங்களையும் மிக்கவழகாகச் சொல்லும்படியான பக்திவைஶம் பூர்வஸுக்ருதத்தால் வந்ததோ? அவன்ஸௌந்தர்யத்தைக்காண்கையால் வந்ததோவென்றபடி.

மூ—திருந்துவேதமும்வேள்வியுந்திருமாமகளிருந்தாமகிழ்* திருந்துவாழ்பொருனல்வடகரைவண்டொலைவில்லிமங்கலம்* கருந்தடங்கண்ணிகைதொழுதவந்நாட்டொடங்கியிந்நாடொறும்* இருந்திருந்தரவிந்தலோசனவென்றென்றேநைந்திரங்குமே* ॥அ॥

இரங்கிநாடொறும்வாய்வெரீஇ யிவள்

ஆ—வேதாநவிஹஸம்ஹிதயோ நாந்தைக நித்யநைமித்திகாதிஸமஸ்தகர்மங்களாலே ஸமாராத்யனுமாய்க்கொண்டு லக்ஷ்மீஸஹிதனான பரமபுருஷன் திருநாட்டிலெழுந்தருளியிருக்கிற இருப்பிற்காட்டில் ஸஹர்ஷனாயெழுந்தருளியிருந்து வாழ்கிற பொருநல்வடகரை வண்டொலைவில்லிமங்கலத்திலே இழைகோள் சோதிச்செந்தாமரைக்கட்பிரானிருந்தமையை அலர்ந்ததொரு நெய்தல்தடாகம்போலேயிருந்த திருக்கண்களாலேகண்டு கைதொழுதவன்றுதொடங்கி இன்றொரு மிருந்திருந்தக்கணைகளையேநினைத்து அரவிந்தலோசந! அரவிந்தலோசந வென்றென்றேசொல்லிநைந்து தளராநிற்குமென்கிறாள். ॥அ॥

(இரங்கி) இவளைத்திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கு அவ்வூர்திருநாமத்தை நீங்கள் கற்பி

இ—மென்கிறார் (லக்ஷ்மீத்யாதியால்) தாமென்றதையுரைக்கிறார் (பரமபுருஷனென்று) மகிழ்ந்துஎன்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) தொலைவில்லிமங்கலம்கைதொழுமென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தொலைவில்லிமங்கலத்திலேயித்யாதியால்) கருந்தடங்கண்ணியென்கிறத ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அலர்ந்ததொருவித்யாதியால்) தொழுதவன்றுளித்யாதி - இத்தாலவளைத் தொழுதவன்றுதொடங்கி இன்றளவுமுண்டான விவளுடைய பெருமையத்தைச்சொல்லுகிறாள் என்று ஸமுதியும்ஸூசிதை ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

அவ்வூர்திருநாமங்கற்றதற்பின்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளையித்யாதியால்)

ப—திருந்து - திருந்தியிருக்கிற, ஸ்வரவர்ணாதிகள் தப்பா திருக்கிற என்றபடி. வேதமும் - வேதங்களும், வேள்வியும் - யாகங்களும், திருமாமகளிரும் - லக்ஷ்மியாகிற பெரிய பெண்ணும், திரு லக்ஷ்மீ, மா - மஹதீ, ஸ்த்ரீணாமுத்தமா யென்றபடி, மகள் - பெண், மகள் ஶப்தத்துக்கு மகளிரென்று பஹுவசனம் பெரியபிராட்டியாரு மென்றபடி தாம் - தாமும். பரமபுருஷன்தானு மென்றபடி. மகிழ்ந்து. திருநாட்டிலும் ஸஹர்ஷமாயிருந்து ஶாஶ்வதமாக எழுந்தருளியிருந்து, வாழ் - வாழாநிற்கிற, இது அவ்வூருக்கு விஶேஷணம். பொருனல வடகரை - தாம்ரபர்ணிக்கு உத்தரதீரத்தில், விரஜைக்கரை யென்னுமாப்போலே சொன்னபடி. வண் - ஸர்வஸம்ருத்தியான, தொலைவில்லி மங்கலம்- திருத்தொலைவில்லி மங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்தை, அவ்வூரிலிருக்கிற செந்தாமரைக்கண்ணனை யென்றபடி. இதுக்கு கைதொழு தென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். கரும் - கருத்தவையான, "அஸிதேக்ஷணா" வென்கிறபடியே நீலங்களான வென்றபடி. தடங்கண்ணி - தடாகம்போலே களான கண்களையுடையவளான விவள், தடம் - தடாகம். கருங்கண்ணி - கண்ணழகுக்கு அவள் அஸிதேக்ஷணையோடொக்கும். தடங்கண்ணிஎன்று அவளிற் காட்டிலிவளுக்கு வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது. அவளை அநுபவிக்கையால் வந்தவழகு அவள்கண்ணுக்கு, அதில் மழகுமுண்டிறே நத்தை யநுபவிக்கையா லிவள் கண்ணுக்கு. கைதொழுத வன்றுதொடங்கி. கண்டுஸேவித்து வந்தன்று தொடங்கி, நாள்தொடங்கியென்கிறவிடத்திலே இன்றொடாறும் - இப்பாலுண்டான நாள்தோறும், இதுக்கு இரங்கு மென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். இருந்திருந்து - ஆற்றாமையாலே யசித்திருக்கமாட்டாதவள் க்ஷணந்தோறும் பண்ணிப்பண்ணியிருந்தென்றபடி. அரவிந்தலோசன - ஸம்போதனம். என்றென்றே- ஒருக்கால்சொல்லி நிற்கமாட்டாமையாலே பலகாலுமிப்படியே சொல்லியழைத்து, நைந்து - ஶிதிலமாய், இரங்கும் - நெஞ்சுருகநின்றாள், இரங்குகை - நெஞ்சுருகுகை ॥அ॥

இவள் - இப்பெண்பிள்ளையானவள், அவ்வூர் - அந்தவூரினுடைய, திருத்தொலைவில்லி மங்கலத்தினுடைய வென்றபடி. திருநாமம் - திருநாமத்தை, கற்றதற்பின்னை - சொல்லக்கற்றபின்பு, இரங்கி - நெஞ்சுருகி, நாடொறும் - நாள்தோறும், வாய்வெரீஇ - வாய்வெருவி, அவன் நாமங்களை பரவஶமாகச் சொல்லியென்றபடி,

மூ—கண்ணநீர்களலமர* மரங்களுமிரங்கும்வகைமணிவண்ணவோவென்றுகூவுமால்* துரங்கம்வாய்பிளந்தானுறைதொலைவில்லிமங்கலமென்றுதன்* கரங்கள்கூப்பித்தொழுமவ்வூர்திருநாமங்கற்றதற்பின்னையே* கூ॥
பின்னைகொல்நிலமாமகள்கொல்திருமகள்கொல்பிறந்திட்டாள்* என்னமாயங்கொலோ இவள்நெடுமாலென்

ஆ—க்கக்கற்றதற்பின் விஶ்லேஷஸந்தாபத்தாலே ஏகதேஶமல்லாதபடி ஸர்வாங்கங்களிலும் திருநாமத்தையே வாய்வெருவி அசேதநமான மரங்களுங்கூட இரங்கும்படி ஶோகித்து மணிவண்ணவோவென்று கூப்பிட்டழைத்துத் துரங்கம்வாய்பிளந்தான் தன் து:க்கமெல்லாம்போம்படி யெழுந்தருளியிருந்த தொலைவில்லிமங்கலமென்றுசொல்லித் தன்கைகளைக்கூப்பித்தொழாநிற்கும். ஆதலால் அவ்வூரில்கொண்டுபுக்கு அவ்வூர்திருநாமத்தைக்கற்பித்துக்கெடுத்திகோளென்கிறாள். ॥கூ॥

(பின்னைகொல்) நீங்களிவளை திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கவன்றுதுடங்கி அவனுடைய பிரவயிகமான ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யாதிகுணங்களையே சொல்லிக்கூப்பிட்டுத் தன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் தானவதாரம்பண்ணுவதற்குமுன்னே எம்பெருமான் பலவடிவுகளைக்கொண்டு நின்றிருந்துறைகின்ற திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தைச் சென்னியால்வணங்கி அவ்வூர்திருநாமத்தையென்றே கேட்பதென்று சிந்தியாநிற்கும். இப்படி எம்பெருமான்பக்கலுண்டான பக்திவெள்ளத்திலே யழுந்திக்கிடக்கிற இவள் நப்பின்னை

இ—இரங்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஶ்லேஷேத்யாதியால்) வாய்வெரீஇ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமத்தையேயித்யாதியால்) துரங்கம்வாய்பிளந்தானுறை என்கிறதற்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அந்த து:க்கமெல்லாமித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

நெடுமாலென்றேநின்றுகூவும் என்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) நெடுமாலென்றேநின்றுகூவுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையபிரவயிகேத்யாதியால்) கூப்பிட்டுஎன்கிறதற்கு வணங்கியென்கிறதோடே அந்வயம். முன்னிவந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னோடித்யாதியால்) தன்னோடுஎன்றது - இப்பிராட்டியோடேஎன்றபடி. ஏற்கஎன்றது - அநுகுணமாகவென்றபடி. தானவதாரம்பண்ணுவதற்குஎன்றது - பிராட்டி அவதாரம்பண்ணுவதற்கு என்றபடி. நின்றிருந்துறையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பலவடிவுகளையித்யாதியால்) அவ்வூர்திருநாமங்கேட்பது சிந்தையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வூரித்யாதியால்) ப்ரஶ்நவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியெம்பெருமான்பக்கலித்யாதியால்) பின்னைகொல் நிலமாமகள்சொல்

ப—கண்ணநீர்கள் - நேத்ரஜலங்கள், அலமர - ப்ரவாஹங்களாய் ப்ரவஹியாநிற்க, மரங்களும் - அசேதநங்களான வ்ருக்ஷங்களுங்கூட, இரங்குமவகை - இரங்கும்படி தன்னுடைய த்வநியைக்கேட்டு உருகிப்போம்படியென்கை, ஓமணிவண்ணா? என்று மாறியழைப்பது - ஓ! என்று ஆஶ்சர்யவிஶேஷம். மணிவண்ண - நீலமணிஸத்ருஶ, வண்ணம் - ஸத்ருஶம். மணிபோலே முடிந்தாளலாம்படி ஸுலபனாய் ரமணீயனுமாயிருக்கிறவனே என்றபடி. ஸம்போதி. என்றுகூவும் - இப்படிகூப்பிடாநிற்கிறாள், ஆல் - விஷாதே. துரங்கம் - அஶ்வரூபியான கேஶியை, வாய்பிளந்தான் - வாயைப்பிளந்தவனான க்ருஷ்ணன், உறை - வஸியாநிற்கிற, தொலைவில்லி மங்கலமென்று - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்று சொல்லி, தன் கரங்கள் - தன்னுடைய ஹஸ்தங்களை, கூப்பி, - அஞ்ஜலியாகப்பண்ணி, தொழும் - ஸேவியாநின்றாள். * * * * * ॥கூ॥

இவள் - தொலைவில்லிமங்கலத்தை நீங்கள்காட்டக்கண்டநுபவித்தவிவள், நெடுமாலென்றே - ஆஶ்ரித விஷயத்தில் தீவ்ரவ்யாமோஹத்தை உடையவனேஎன்றே, மால் - வ்யாமோஹம், நின்று - ஸ்தாயியாய், நிரந்தரமாயென்றபடி. கூவும - கூப்பிடாநிற்கிறாள், ஆல் - ஆஶ்சர்யத்யோதகாவ்யயம், முன்னிவந்து - இவளைத் தனக்கு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக இவள்பிறப்பதற்குமுன்னேவந்து, அவன் - அந்தஸர்வேஶ்வரனானவன், நின்றிருந்துறையும் - அநேகரூபங்களை பரிக்ரஹித்து நின்றிருந்தும்வஸியாநிற்கிற, தொலைவில்லிமங்கலம் - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்தை, சென்னியால் - ஶிரஸ்ஸாலே, சென்னி - ஶிரஸ்ஸு, வணங்கும் - ஸேவியாநிற்கிறாள், அவ்வூர்திருநாமம் - அந்தவூர்திருநாமத்தை, கேட்பது - பிறர்சொல்லக்கேட்பதை,

மூ—றேநின்றுகூவுமால்* முன்னிவந்தவனின்றிருந்துறையுந்தொலைவில்லிமங்கலஞ்*சென்னியால்வணங்குமவ்
ஊர்திருநாமங்கேட்பதுசிந்தையே* ।௰॥
சிந்தையாலுஞ்சொல்லாலுஞ்செய்கையினாலுந்தேவபிரானையே* தந்தைதாயென்றடைந்தவண்குருகூரவர்
சடகோபன்* முந்தை

ஆ— ப்பிராட்டியோ! ஸ்ரீப்பிராட்டியோ! பெரியபிராட்டியோ! அன்று, இவள் தானென்றுசொல்லலாய்த்தலை
ஸாவலியமான வைராக்யபங்கண்டுமறியோம், இதென்னஸ்வரூபமென்று விஸ்மிதையாய்க்கொண்டு இ
ப்படியதிநிர்ப்பந்தமான விவளை என்னாலும் நிவர்த்திப்பிக்க முடியாதென்றுசொல்லி முடிக்கிறாள். ।௰॥
(சிந்தையாலும்) வாங்மனஃகாயவ்ருத்திகளாலே தேவபிரானையே தந்தைதாயென்று அடைந்த குருகூர்

இ— திருமகள்கொல் என்றிவளவளேசொல்லவமைந்திருக்கையாலேபிறந்திட்டாளென்கிறவிடம்சயிக்கமா
கையாலதுக்குத் தனியே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றிவள் தானிகாதியால்) அவர்களுக்கு மிவள்படி
யல்லாமையாலே யிவளவர்களிலேயொருத்தியுமன்று; லோகமெல்லாம்வாழுகைக்கிவள்தா னிப்படியொருத்தி
பிறந்தாளென்று சொல்லலாமென்றபடி. சுவதரித்தாளென்றுசொல்லாதே பிறந்திட்டாளென்றுசொன்ன வடி
வாரஸ்யத்தாலு, மிப்பதத்திற்கிப்படியே தாத்பர்யங்கொள்ளுகை யுசிதமென்றுகருத்து. என்னமாயங்கொ
லோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாவலியமிகாதியால்) பாட்டுக்குப் பூர்வதாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (இப்படியதிநிர்ப்பந்தயிகாதியால்) இவளுக்கிவ்வளவேயைசனல்லா மூங்களாலேவர்த்தித
ஞ்கிற வதைத்தைக கீழ்ப்பாட்டிலே யுபஸம்ஹரித்து இனியென்னாலிவளை நிவர்த்திப்பிக்கமுடியாதென்று
பஸம்ஹரிக்கிற விப்பாட்டிலென்று, இவ்விரண்டுபாட்டுக்களுக்கும் ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. ।௰।

ப—சிந்தை - ஹ்ருதயம், இவளுக்கிதிவிசேஷஃ. தான்சொல்லுகிறதிருக்கப் பிறர்சொல்லக்கேட்கவேணுமென்
று ஆசைப்படுகிறாளென்றபடி. தோழி தன்வாயில் திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்றால் இப்பிராட்டி சொல்லும்
போதுள்ள ரஸ்யம்பிறவாமையாலே ஊர்திருநாமத்தைச்சொல்லாதே யவ்வூரென்றுசொல்லுகிறாள். ஆனா
லு மொருகால் சொன்னாளேயென்னில்? அது ரஸ்ய ஸ்ம்ருதமாயிருக்கையாலே இத்தைப்பொருந்த
விருக்கிறாள். பின்னைகொல் - பின்னையோ, இவள் நீளைப்பிராட்டியோ! என்றபடி. நிலமாமகள்கொல் - ப்ருதி
விக் கதிஷ்டாத்ரியாய் க்ஷமாகுணங்களாலே ப்ரஸித்தியான ஸ்ரீப்பிராட்டியோ, நிலம் - ப்ருதிவீ. திருமகள் கொல்-
பெரியபிராட்டியோ, பிறந்திட்டாள் - பிறந்தாள், இட்டாளென்றுஸாகல்யநாசம்யோதம் அவர்களிலேயொ
ருத்தியுமன்று? லோகமெல்லாம்வாழுகைக்கிவளொருத்தி பிறந்தாளென்றபடி. என்னமாயங்கொலோ - என்ன ஆச
்சர்யமோ, எம்பெருமான்பக்கல் ஸாவலியமானவைராக்யமென்ன ஆச்சர்யமோ வென்றபடி. * ।௰।

சிந்தையாலும் - மனஸ்ஸாலும், சிந்தை - மனஸ்ஸு, சொல்லாலும் - வாக்காலும், செய்கையினாலும் - கா
யிகவ்யாபாரங்களாலும், இதுக்கு அடைந்தவென்கிறத்தோடே அந்வயம். தேவபிரானையே - தொலைவில்லிமங்கல
த்திலிருக்கிற தேவப்பிரானையே. தந்தைதாயென்று - பிதாவும் மாதாவுமென்று. அடைந்த - அடைந்தவரான,
இது ஆழ்வாருக்குவிசேஷணம். இத்தாலிப்பிராட்டி தன்தாய்மார்முதலான பந்துக்களைவிட்டுத்தேவப்பிரானை
யே ஸர்வவிதபந்துவாகப் பற்றினாளென்று சொல்லுகிற வித்திருவாய்மொழிக்கு ஸாரஸ்யத்தை ஆழ்வார்
தாமே வெளியிட்டாராய்த்து; இரங்குநாடோறுமென்று மனஸ்ஸாக்கவன் பக்கல் ப்ராவண்யமும், மணிவண்ணா
வோவென்று கூவுமாலென்று வாக்ப்ராவண்யமும், கரங்கள்கூப்பித்தொழுமென்று காயப்ராவண்யமுமொருபாட்
டிலேயுபஸம்ஹரித்துச்சொல்லிற்றிறே, வண்-வீ லக்ஷணரான, ஆழ்வார் அவனையேஸகலவிதபந்துவுமாகப்பற்றி
னாப்போலே, ,,அன்னையாயத்தனாய்', 'மாதாபிதா ப்ராதா நிவாஸஃஸரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர் நாராயணஃ'' என்கிறபடியே யா
ழ்வாரையே ஸகலவிதபந்துவுமாய்ப்பற்றியிருக்கிறவர்களானவென்றபடி. குருகூரவர் சடகோபன் - திருக்கு
ருகூரிலிருக்கிறவர்களுடைய சடகோபன், ஊரிலிருக்கிறவர்கள் - ஊரவர். அவர்களுக்கு ஸகலவிதபந்துவான
ஆழ்வாரென்றபடி. 'இதுக்குச்சொன்னவென்கிறத்தோடே அந்வயம் முந்தை - அநாதியான, அநாதியாயிருக்கிற வே
தத்தினர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதானவென்றபடி. ,,வேதவேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே தஶரதாத்மஜே வேதஃ
ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத்ராமாயணாத்மநா'' என்னுமாப்போலே தசரதாத்மஜனாய் வந்துபிறந்தருளுகிற
ஸர்வேஶ்வரனுக்கநாதியான வேதமும் தமிழாயவர்பக்கல் பிறந்ததாகையாலே முந்தையாயிரமென்கிறது.

மூ—யாயிரத்துள்ளிவைதொலைவில்லிமங்கலத்தைச்சொன்ன* செந்தமிழ்பத்தும்வல்லாரடிமைசெய்வார் திரு மாலுக்கே* ||௧௧||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—சடகோபன்சொன்ன ஸகலவேதஸாரஸங்க்ரஹமான ஆயிரந்திருவாய்மொழியிலும் ஸாரஸங்க்ரஹமானவித்தி ருவாய்மொழியை வல்லாரெம்பெருமானுக்கும் பிராட்டிக்கும் ஸர்வவித கைங்கர்யவ்ருத்தியும்பண்ணுவாரென்கிறார். ||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ—மூந்ஜதயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலவேதஸாரதயால்). செந்தமிழ்பத்துமென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாரஸங்க்ரஹ ஸமானவித்திருவாய்மொழியைப்ரஸ்தாவிக்கையால்) திருமாலுக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுக்குமிதுஷ்டியால்) ||௧௧||

ஸ—ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், தொலைவில்லிமங்கலத்தைச்சொன்ன - ஸ்பஷ்டம். செந்தமிழ் - செவ்வியதமி ழான, ஸமஸ்தப்ரகாசநத்திலே ஸமர்த்தமானவென்றபடி. இவைபத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டையும், வல் லார் - அப்யஸித்தவர்கள், திருமாலுக்கு - லக்ஷ்மீபதிக்கு, திரு - லக்ஷ்மீ, மால் - ஸ்வாமீ, லக்ஷ்மீவிசிஷ்ட நாராயண னுக்கென்றபடி, அடிமைசெய்வார் - ஸகலவிதகைங்கர்யங்களையுஞ் செய்யப்பெறுவர். * ||௧௧||

ஜ்ஞாநவைராக்ய நிஷ்டாநமோ ஸ்ரீமதேவேதாந்த ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஶ்ரீத்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(துவளில்மாமணிமாடம்.)

ஶங்காங்கசக்ரீ ஶ்ரீதேவதேவதயா ஸிந்துசாயித்வஹேதோ:
தத்வோத்தாரஸாவாஸ ஜாதஸாரஸிஜாக்ஷ விஷ்ணுதேவ: ।
தேவீஹிஸேவ்யமாநா ஸம்ஸ்ருஷ்ட தயா ஸேவ்ய ஶ்ரீமதிஹாவா
ஸ்வயம்ஸ்வோத்ஸாஹநாராசிவிபவபத ஸம்ராஜிதோ வைபவோராஸி: ||௭௫||

(ஶங்காங்க சக்ரீ) தவளவொண்சங்குசக்கரமென்றும் - அழகிய திருவாழி திருச்சங்குகளாலும், (ஶ்ரீ தேவதேவதயா) தேவதேவப்பிரானென்றே - தேவதேவத்வத்தாலும். (ஸிந்துசாயித்வஹேதோ:) திரை கொள்பௌவத்துச்சேர்ந்ததும் - திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளினமை ஹேதுவாலும், (தத்வோத்தார ஸாவாஸ) கருங்கடல்வண்ணன் - கடலுக்கு ஸத்ருசமான ஔஜ்வல்யாதிசயத்தாலும், (ஜாதஸாரஸிஜா க்ஷ) செந்தாமரைக்கட்பிரான் - புண்டரீகாக்ஷத்வத்தாலும், (விஷ்ணுதேவ:) அவன்சின்னமும் திரு நாமமும் - ஸ்ரீவிஷ்ணுத்வத்தாலும், விஷ்ணு என்கிற இத்தாலேதானே சின்னமுந்திருநாமமும் என்று ஸஹைவ தமாய் வடிவேமாமெயிலை மணிவண்ணனுமமே என்றுசொல்லப்படுகிற திருநாமமும் ஸம்ஸ்ருஷ்டசமா கிறதென்று திருவுள்ளம். (தேவீஹிஸேவ்யமாநா) திருமாமகளிருந்தாம் - ஸ்ரீஸூக்திநீதிகளாலே ஸே விக்கப்படுகையாலும், திருமாமகளென்றது மற்றைப்பிராட்டிமாருக்கும் உபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம் (ஜகிஸாமமதயா) துரங்கம்வாய்பிளந்தானுறை - க்ருஷ்ணாய்வந்துபிறந்த ஸௌலப்யத்தாலும், (ஸேவ்ய ஶ்ரீமதிஹா வா ஸ்ஹாவாஸ) நெடுமாலென்றேநின்று - ஸ்ரீகரிடத்தில் ஸம்ப்ரஹஸித்தையாலும், திருத்தொலைவில்லிமங்கல த்திலெம்பெருமான் தன்னிடத்தில் ஸக்தரானவர்களை உசரஜ்ஞங்களோடே விஷயிப்பியாநிற்கிறனென்று "துவளில்மாமணிமாடம்" என்கிற ப்ரபந்தத்திலே ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டரான ஶடகோபன் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். விஷ்ணூஹியாமெந [ஸிவ்யாஹியாமெந:, தேவீஸம்ஸ்ருஷ்டஸாவாஸ, என்று பதினெண்ணாயிரத்தில்வாசம். விஷ்ணூஹியாமெந: - செந்தாமரைக்கண், மணிவண் ரிதிஸாரஸ்:ஸ்வா:. ஸாரஸிஜாக்ஷவிஷ்ணு - ஈயிபாந - விஷ்ணூஹியாமெந: -.] னனுமமே, சின்னமுந்திருநாமமும், ஆகையாலே.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

மூ—மாலுக்குவையமளந்தமணாளர்க்கு* நீலக்கருநிறமேகநியாயர்க்குக்* கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணற்கென்

ஆ—(மாலுக்கு) இப்படியாங்களுமிரங்கும்வகை "மணிவண்ணனே வா" வென்று கூப்பிட்டு அவனைக்காணப்பெறா முகமையாலே ஶோகாகுலையாயினளாய் ஆத்மீயங்களையிழந்து உத்க்ருஷ்டவஸ்துவென்பான விஷயங்களைக்காணப்பெற்றி தாயாரிவளினுடைய மஹாதுர்வ்யஸநாஸஹிஷ்ணுவாய்க்கொண்டு எம்பெருமானுடைய ஶரணாகதவத்ஸலத்வ க்குத்தோற்று இவளிழந்தவற்றைச்சொல்லியலற்றுகிறாள். தம்பெருமானுடைய ஸ்ரீவாமநத்வத்துக்கு ப்ரதிகா ஸமான த்ரைவிக்ரமவ்ருத்தாந்தத்துக்கும் ஸௌந்தர்யமனோஹரமாய் வஷிகாமனமான காளமேகத்தினுடைய நிறத்தையும் குளிர்ச்சியையும் பெருமையையுமுடைத்தான திருமேனிக்கும் தேஜஸ் ஸந்திலே பழகியதொரு தாமரைத்தடாகம்போலேயிருந்த திருக்கண்களுக்கும் தோற்று இந்த நிரவயவையான

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படியெம்பெருமானோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷங்கிடையாமையாலே மாநஸாநுபவமாக வ்யஸநப்பட்ட ஆழ்வார் அநந்தரமித்திருவாய்மொழியிலே "என்பெண்பிள்ளை யிங்கிழந்தாள் மாமைநிறமிழந்தாள்" என்றாப்போ லே சிலவற்றைப்பேசுகை பயமேதமன்றோவென்ன அங்கீகரிக்கிறார் (இப்படியிருக்கையால்) நிரவய ஸௌந்தர்யலாவண்யாதி கல்யாணகுணமணிநிதியான ஸர்வேஶ்வரன்விஷயத்தில் தமக்குப்பிறந்த நிரவதிக ப்ராவண்யத்தால்வந்த பாரவஶ்யாதிஶயத்தாலே ஆத்மாத்மீயங்களெல்லாமவனிட்டவழக்காய்த் தம்முடைய ற்றில் தமக்குஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்திபிறந்தபடியைக்கண்டு தம்முடைய நாயிகாபாவம் விசாராய்ச்சொல்லுமா யந்யாபதேஶத்தாலே பேசிக்கொண்டு தம்முடைய விருத்தங்களை எம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய் கிறாரென்றுகருத்து. ஆத்மீயங்களையென்றது - வலயாதிபூஷணங்களையும் ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையு மென்றபடி. இங்கு இழக்கையாவது - காணக்காண ஶிதிலமாகை. இத்தாலெம்பெருமான் ஸர்வஶேஷியாகை த்தாலே ஸ்வாஶ்ரிதர்க்காத்மீயங்களோடு ஸம்பந்தமறும்படி பண்ணுவிக்குமென்னுமிடமித்திருவாய்மொழி க்கு வ்யங்க்யார்த்தமென்று ஸூசிதமாய்த்து. இத்தையே ஸாதிகமாகவென்று ஆயரருளிச்செய்வர். ஆதி ல்ஸ்வஸ்வத்வாஶ்ரிதவசனம். *

முதற்பாட்டு

மாலுக்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவிருத்தியால்) வையமளந்த மணாளர்க்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதாஸ்யமாகவிருத்தியால்) கருநிறமென்னாத யே நீலஸ்வரூபமெனா மித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்நிக்தமாயிருக்கையால்) மேகவண்ணர்க் கென்னாதே மேகநியாயர்க்கென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிறத்தையுங்குளிர்ச்சியையுமுடைத்தாயிருக்கையா ல்) கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணர்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யமேயாகும்தொருவி த்யாதியால்) கொங்கலரேலக்குழலிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தநிரவயவத்தியால்) ௧

ப— மாலுக்கு - ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் வ்யாமோஹத்தையுடையவனுக்கு, மால் - வ்யாமோஹமுடையவன். மின்னிடைம டவாரிலே நீயெனக்கு வேண்டாவென்று பிராட்டி தள்ளச்செய்தேயும் மேல்விழுந்ததாகிற வாத்ஸல்யமோஹ த்தைக்காட்டி யிவளை வசப்படுத்தினானென்று கருத்து. வையம் - பூமியை, அளந்த - ஸ்ரீவாமநனாக வாம னைப்பிறந்தளந்தவனை, மணாளர்க்கு - மணவாளரான, ஸ்வஜாயாபேக்ஷாவசனம். மணம் - ஸம்ஶ்லேஷம், ம ணத்தையுடையவன் மணவாளன், நாயகனென்றபடி. இதற்குமணாளனென்று ஸம்போதகமாயும் ரூபமா ண்டு, - ஸ்ரீவாமநாவதாரத்தில் மாதர்வெற்றி தங்காதாலே இவளை வஶீகரித்து இவளுக்கு நாயகனானவனென் படி. நீல - ஸ்நிக்தமான, கருநிற என்று மேல் சொல்லி இருக்கையாலே இந்த நீலஶப்தம் ஸ்நிக்தவாசம். கருநி ற - நீலவர்ணமான, மேகநியாயர்க்கு - மேகத்தினுடைய ந்யாயத்தையுடையவரான, நியாயம் - ரீதி. நீலகன ஶிஶிரத்வ விஶாலத்வ ரமணீயத்வாதிரூபமான தேவரீதியையுடையரானவென்றபடி. கோல - அலங்காரங்க ளான, நீலமான திருமேனிக்குப் பரபாகாவஹங்களான என்றபடி. செந்தாமரைக்கண்ணர்க்கு - அரு ணதரேகஸத்ருஶமான நேத்ரங்களையுடையவர்க்கு, இதுக்கு இருந்தது என்கிறதோடே அந்வயம்.

॥க॥
மூ—கொங்கலர்* ஏலக்குழலியிழந்தது சங்கே*
சங்குவில்வாடண்டுசக்கரக்கையற்குச்* செங்கனிவாய்ச்செய்யதாமரைக்கண்ணற்குக்* கொங்கலர்தண்ணந்
॥உ॥
துழாய்முடியானுக்கென்* மங்கையிழந்தது மாமைநிறமே*
நிறங்கரியானுக்கு நீடுலகுண்ட* திறங்கிளர்வாய்ச்சிறுக்கள்வரவற்கு*

ஆ—ஸௌந்தர்யத்தையுடையவனான வெம்பெருமானையுங்கூடத்தோற்பிக்குந்திருக்குழலழகையுடையவளானவென்
॥க॥
பெண்பிள்ளை தன்னுடைய சங்கிழந்தாளென்கிறாள்.

(சங்கு) அளந்தருளுகிறபோது வளர்ந்த ஶங்கஶார்ங்காதி திவ்யாயுதங்களையேந்திய வழகுக்
கும் ஸ்மிதாநவிநயாதுல ஸௌஶீல்யாதி ஸூசிதமான ஸம்ஸ்காரங்களையுங்கண்ட ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே
புதுக்கணித்த திருப்பவளத்துக்கும் திருக்கண்களுக்கும் தைலோக்ய ஸௌந்தர்யஜநித ஸௌரப்யநா
॥உ॥
நாமத்தைக அயர்வறுமமரர்கள் அதிபதிதேவ தாவஸீகரமெல்லாவற்றையுங்கொண்டொப்பித்தருளின வழகுக்குந்
தோற்று என்மங்கை மாமைநிறமிழந்தாளென்கிறாள்.

(நிறங்கரியானுக்கு) ஸமஸ்தலோகங்களையு மமுதுசெய்தருளின சுவடுகாணலாயிருந்த திருப்பவளத்தின
ழகுக்கும் ஸகலஜநமநோஹரமான சிறியவடிவுதனக்கு மத்திருவடிவுடைய நீலமேகம்போலே

✱ இரண்டாம்பாட்டு. ✱

இ—கீழ்ப்பாட்டில் திவ்யாயுதாதிகம் ப்ரஸ்தாவமாகையா லிப்பாட்டும் ததுபாக்யவாமென்றுநினைத்து
ப்ரதமபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளந்தருளுகிறவித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்மிதவித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர் (த்ரைலோக்யேத்யாதியால்) ய
மருளிச்செய்கிறார்.

✱ மூன்றாம்பாட்டு. ✱

நீடுலகுண்ட திறங்கிளர்வாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தலோகங்களுமித்யாதியா
ல்) சுவடு - ரஸம், கள்வரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) சிறுஅவர்க்கெ
ன்கிறவடிவங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவித்யாதியால்) நிறங்கரியானுக்கென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்திருவடிவுடையவித்யாதியால்) கறங்கியஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஶ—மாலுக்கு மணாளர்க்கு இத்யாதியாக விஶேஷணந்தோறும் அவனுக்கு அவனுக்குஎன்றது அவ்விஶேஷ
ணங்களில் தனித்தனியே யிவளீடுபட்டாளென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. இப்படிமேலுங்கண்டு கொள்வது. என்
என்னுடையவளான, கொங்கலர்- பரிமளபுஷ்பிதங்களான வ்ருக்ஷங்களை யுடைத்தான, கொங்கு- பரிமளம், அலர்- வி
காஸம், பரிமளமோக்ஷவிகாஸம், ஏலக்குழலி - ஏலம்போலேஸௌரப்யமயமாகிய கேஶங்களையுடையவளா
ன பெண்ணவள், இழந்தது - போக்கினது, செந்தாமரைக்கண்ணர்க் கிழந்ததென்கிறது அவரையாசைப்பட்டு
॥க॥
ப்பெருமையாலே இழந்ததென்றபடி. சங்கு - வலயம், அவனைப்பெருமையாலே வ்யஸநத்தால்வந்த காஶ்யத்
தாலே வலயத்தையிழந்தாளென்றபடி.

சங்குவில்வாள் தண்டு சக்கரக்கையற்கு - ஶங்கஶார்ங்கப்ரமுக ஹஸ்தாவயவங்களைக்கையிலேயுடையவரான,
சங்கு - ஶங்கம், வில் - ஶார்ங்கம், வாள் - கட்கம், தண்டு - கதை, சக்கரம் - சக்ரம், செங்கனிவாய் - ஆர
க்த பிம்பாதரனான, செய்யதாமரைக்கண்ணற்கு - அருணதாமரஸலோசநரான, கொங்கலர் - பரிமளம்
விகஸித நிற்கிற, பரிமளம் ப்ரஸரியா நிற்கிறவென்றபடி. கொங்கென்று பரிமளத்துக்குப்பேர். தண்
ஶீதளமான, அம் - ஸுந்தரமான, துழாய் - துளஸியை, முடியானுக்கு - கிரீடத்திலேயுடையவரான ஸ்வா
மிக்கு, என்மங்கை - என்னுடைய மங்கையானவள், மங்கை - தருணவயஸ்ஸையுடையவளான பெண், இழந்தது
போக்கிவிட்டது, மாமைநிறம் - அழகியதான காந்தி, மாமை - அழகு, நிறம் - காந்தி, அவனையாசைப்பட்டும்
॥உ॥
பெருமையாலே தன் காந்தியையிழந்தாளென்று பாவம்.

நீடு- விஸ்தாரங்களான, உலகு- லோகங்களை, உண்டதிறம்- உதரத்திலேயுண்ட ப்ரகாரமானது, திறம்-
ப்ரகாரம் - கிளர் - ஜ்வலியாநிற்கிற, ஸ்பஷ்டமாகத் தோற்றுகிறவென்றபடி. வாய்- வாயையுடையவனான, சிறு-
அல்பமான, கள்வர்-வஞ்சகனான, தன்ஸௌந்தர்யத்தாலே த்ருஷ்டி
அதரத்திலே யடங்கும்படி சிறியவடிவையுடையவனான, கள்வர்-வஞ்சகனான, தன்ஸௌந்தர்யத்தாலே த்ருஷ்டி
சித்தாபஹாரியான என்றபடி. அவற்கு- அந்தப்ரஸித்தனான, நிறங்கரியானுக்கு- வர்ணங் கறுப்பாயிருக்கிறவனான,

மூ—கறங்கியசக்கரக் கையவனுக்கென்* பிறங்கிருங்கூந்தலிழந்ததுபீடே* ॥௩॥

பீடுடைநான்முகனைப்படைத்தானுக்கு* மாடுடைவையமளந்தமணாளற்கு* நாடுடைமன்னர்க்குத்தூது செய்நம்பிக்கென்* பாடுடையல்குலிழந்ததுபண்பே* ॥௪॥

ஆ—யிருந்த நிறத்துக்கும் ப்ரணதவிரோதி நிரஸநங்களிலே எப்போதும் ஸஜ்ஜமான திருவாழியையேந்தின திருக்கையழகுக்கும்தோற்று நீலரத்நங்களினுடைய ஒளிகள்திரண்டாப்போலே விளங்குகிற திருக்குழலையுடையளான என்பெண்பிள்ளை தன் பெருமையிழந்தாளென்கிறாள். ॥௩॥

(பீடுடை) நிகிலஜகஜ்ஜாதவைலக்ஷண்யாவஹ ஸ்வாபாவிக காரணகலேவரா த்யவகாரண நிர்ணாயக ஜ்ஞாநஸம்கோசவிஹீந ஸ்ருஷ்டிமஹதைச்வர்ய ப்ரஹ்மஸ்த்துக்கும் மஹாவதாநவிஶேஷன்றிக்கே ஸர்வாத்மாக்களும் தன்திருவடிகளை ஸ்பர்ஶித்து நின்றநின்றவிடங்களிலே கண்டு பற்றாம்படி இந்தலோகத்தை அளந்தருளின ஸௌஶீல்யகுணத்துக்கும் ஸர்வப்ரகாரஸஹாஶ்ரிதரான பாண்டவர்கள் ஸர்வமௌதரம்படி அவர்களுக்குதூத்யம்பண்ணி அதுவேதனக்கேற்றமாயிருக்கிற ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்துக்கும்தோற்று என்பாடுடையல்குல் தன் சீர்மையையிழந்தாளென்கிறாள். ॥௪॥

இ—(ப்ரணதேத்யாதியால்) பிறங்கிருங்கூந்தலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீலரத்நங்களினுடையவித்யாதியால்) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

பீடுடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலேத்யாதியால்) நான்முகனைப்படைத்தானுக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வகாரணேத்யாதியால்) மாடுடையென்கிறவிஶேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மஹாவதீத்யாதியால்) வையமளந்தமணாளர்க்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்தையித்யாதியால்) நாடுடையென்கிறவிஶேஷணத்துக்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வப்ரகாரேத்யாதியால்) தூதுசெய் நம்பி என்கிற ஸமபிவ்யாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவேதனக்கித்யாதியால்) சீர்மை — நல்லஸ்வபாவம், ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களென்றபடி. ॥௪॥

ஶ்ரு— வடிவழகாயிறதுவத்திலும் நீலவர்ணனென்றபடி. கறங்கிய — ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்வரையாலே எப்பொழுதுஞ் சுழலாநின்ற, கறங்குகை — சுழலுகை. சக்கரக்கையவனுக்கு — சக்ரத்தைக் கையிலே யுடையவனான ஸ்வாமிக்கு, இதுக்கு இழந்தது என்கிறத்தோடே அந்வயம். என் — என்னுடையவளான, பிறங்கிரும் — அதிதீவர்ங்களுமாய் பஹுளங்களுமான, பிறங்குதல் — நீட்சி, இருமை — விஸ்தாரம். இங்கு பஹுளத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. கூந்தல் — கேஶங்களையுடையவளான பெண்ணானவள், இழந்தது — போக்கினது. பீடு — பெருமை, ஜ்ஞாநவாதாபர்யாதிகளாலுண்டான வைலக்ஷண்யமென்றபடி. அவனைக்காணாத வ்யஸநத்தாலே தன்னுடைய பெருமையை யிழந்தாளென்றபடி. * * ॥௩॥

பீடுடை — ஸ்ருஷ்டிநாமரூப ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி ஶாஸ்த்ரத்தையுடையவனான, பீடு — ஶாஸ்த்ரம். நான்முகனை — ஸ்ரஷ்டம். படைத்தானுக்கு — ஸ்ருஷ்டித்தவனான, மாடுடை — இடமுடைத்தான, மாடு — இடம். மஹாவதமான விஸ்தாரமற ஸர்வருக்கும் வஸிக்கும்படி பஹுதேஶங்களையுடைத்தானவென்றபடி, வையம் — பூமியை, அளந்த — த்ரிவிக்ரமனாய் அளந்தவனான, மணாளற்கு — த்ரிவிக்ரமனாய் எல்லாரையும் தன்திருவடியாலே ஸம்ஸ்பர்ஶித்த ஸௌஶீல்யத்தைக்காட்டி இவளை வஶீகரித்திவளுக்கு நாயகனான, மணாளன் — நாயகன். நாடுடை — நாட்டையுடையவரான, நாட்டுக்கெல்லாம் உடையவர்களாகைக்கு ப்ராப்தரானவென்றபடி, மன்னர்க்கு — ராஜாக்களுக்கு, மன்னர் — ராஜாக்கள். பாண்டவர்களுக்கென்றபடி. தூதுசெய்ய — தூத்யம்பண்ணினவனான, நம்பிக்கு — பூர்ணனானவனுக்கு, ''அபிஷிக்தவ்யாகாயம்'' இத்யாதிகள்படியே அந்த தூத்யகரணத்தாலே பூர்த்தனாயிருக்கிற க்ருஷ்ணனுக்கென்றபடி. இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே அந்வயம். என் — என்னுடையவளான, பாடுடை — விஸ்தாரத்தை யுடைத்தான, பாடு — விஸ்தாரம். அல்குல் — நிதம்பத்தையுடையவளான பெண்ணானவள். அல்குல் — நிதம்பம், இழந்தது — போக்கினது, பண்பு — ஸ்வபாவம். தன்னுடைய நிஸர்க்கஸௌஶீல்யாதிகுணமென்றபடி. அவனை யாசைப்பட்டுப்பெறாத வ்யஸநத்தாலே தன் ஸ்வபாவத்தை யிழந்தாளென்றபடி. * * * * ॥௪॥

மூ—பண்புடைவேதம்பயந்தபரனுக்கு* மண்புரைவையமிடந்தவராகற்குத்* தெண்புனற்பள்ளியெந்தேவபி
ரானுக்கென்* கண்புனைகோதையிழந்ததுகற்பே* ।௫॥
கற்பகக்காவனநற்பலதோளற்குப்* பொற்சுடர்க்

ஆறு—(பண்புடை) தன்னுடையஸ்வாபாவிகமான வாத்ஸல்யாதிகுணங்களையுடையனாகையாலே தன்னிலுஞ்சீரியதான வே-
தங்களை ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்குக்கொடுத்த வராஹாவதாரத்துக்கும் பூமிப்பிராட்டியையெடுத்தருளி அவ
ளோடேஸம்ஶ்லேஷித்தருளின ஸ்ரீவராஹமான திருவடிவிலழகுக்கும் திருநாட்டிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற
இருப்பைக்கண்டநுபவிக்கிற அயர்வறுமமரர்களையுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கவல்ல, திருப்பாற்கடலி
லே பிராட்டியோடேகூடக் கண்வளர்ந்தருளுகிற அழகுக்குந்தோற்று ஸ்பூஹணீயமான திருக்குழலையுடைய
வென்பெண்பிள்ளை தன்னுடைய கற்பிழந்தாளென்கிறாள். ।௫॥

(கற்பகக்காவன) திருப்பாற்கடலிலே பிராட்டியோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தருளுகையாலே ஒருகற்பகச்சோலை

✳ஐந்தாம்பாட்டு ✳

இ—பண்புடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதிபால்) வேதம்பயந்தபரனு
க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களையித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (பூமியித்யாதியால்) தெண்புனல்பள்ளி தேவபிரானுக்கென்கிற ஸாத்யஹ்ராஸாரத்துக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) அடிமையாக்கவல்லவென்கிறதற்கு கண்வளர்ந்தரு
ளுகிறஅழகுக்கும் என்கிறதோடே ஸம்பந்தம். ।௫॥

✳ஆறும்பாட்டு.✳

கீழ்ப்பாட்டிலே க்ஷீராணவஶாயித்வம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே இப்பாட்டும் தத்விஷயமென்று
நினைத்து ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதியால்) த்ருதீயபாத-

ப—பண்புடை - நல்ல ஸ்வபாவத்தையுடையவையான, பண்பு - ஸ்வபாவம், ஸமஸ்தஸ்வாபாவிகமான ஹேயப்ரத்யநீகத்வ ஸ்வபாவத்தையுடையவையான, வென்றபடி வேதம் - வேதங்களை, பயந்த - உண்
டாக்கினவனை, "யோப்ரஹ்மாணம்விதயாதி பூர்வம்யோவைவேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை" என்கிறபடி
யே ப்ரஹ்மாவுக்கும் ப்ரதமமுபதேஶித்தவனை வென்றபடி. பரனுக்கு - ஸர்வவிஷயஜ்ஞானத்தாலே ஸ
ர்வோத்க்ருஷ்டனை, இப்படி யெல்லார்க்கு மறிவு கொடுக்குமவன் கிடீர் இவளுடைய அறிவை அபஹரித்தா
னென்று கருத்து. மண்புரை - ஶ்லாக்யமான, புரை - ஶ்லாக்யம். ஶ்லாக்யத்வம் பகவத்ப்ரீதி
மான வென்றபடி. வையம் - பூமியை இடந்த - ஸ்வரூபத்தால் முத்தரித்தவனை; வராகற்கு - ஸ்ரீவ
ராஹரூபனை, தெண் - தெளிந்ததான. புனல் - ஜலத்தை யுடைத்தான க்ஷீரார்ணவத்திலே, புனல் -
ஜலம், தெண்புனலென்று பஹுவ்ரீஹி. பள்ளி - ஶயனத்தையுடையவனை, என் - என்னுடையவனை, ஸ
ஸாதியான வென்றபடி. தேவபிரானுக்கு - இங்கு தேவஶப்தம் நித்யஸூரிவாசகம். நித்யஸூரிகளுக்கு உப
காரகனை ஸாதிக்கு, க்ஷீரார்ணவஶயனமாகிற ரமணீயகத்தைக் காட்டி நித்யஸூரிகளையும் அங்கே அடிமைகொ
ண்ட ஸாதிக்கென்றபடி. இதுக்கு இழந்ததென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். என் - என்னுடையவளான, கண்புனை -
கண்களைப்புனையாநிற்கிற, புனைதல் - கட்டுதல் கண்டார் கண்களையெல்லாம் தன்னோடே கட்டாநிற்கிற
வென்றபடி. அதாவது? வைத்தகண் வாங்க வொண்ணாதபடி ஸ்ப்ருஹணீயமாயுள்ள வென்கை. கோதை - கூ
ந்தலையத்தை யுடையவளான பெண்ணானவள், இழந்தது - போக்கினது, கற்பு - பாதிவ்ரத்யத்தை, அவனை
யாசைப்பட்டுப்பெறாமையாலே தன்னுடைய பாதிவ்ரத்யத்தையே யிழந்தாளென்று பூர்வார்த்தம். ।௫॥

கற்பக - கல்பவ்ருக்ஷங்களினுடைய, காவு - உத்யானத்துக்கு, அன - ஸத்ருஶங்களான, அன ஶப்தம். ஸாத்ருஶ்
யவாசி, கல்பகதரு ஷண்டம்போலே ரமணீயங்களானவென்றபடி. நல் - நல்லவையான ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய
ாதிகளாலே தர்ஶநீயங்களான வென்றபடி. பல - பஹுக்களான, "ஸஹஸ்ரசீர்ஷா புருஷஸ் ஸஹஸ்ராக்ஷஸ் ஸஹஸ்
ரபாத் ஸஹஸ்ர பாஹுபிஸ்ஸ பாஹுஜாவ்" என்கிறகணக்கிலே ஶ்ருதிகளை அணைக்கைக்கும் அவர்களுக்கு
ரக்ஷணத்துக்கும் வருகைக்குமாக பஹுக்களான வென்றபடி. தோளற்கு - பாஹுக்களை யுடையவரான, தோளை

மூ— குன்றன்னபூந்தண்முடியற்கு* நற்பலதாமரை நாண்மலர்க்கையற்கென்* விற்புருவக்கொடிதோற்றது மெய்யே* ‖ ௬ ‖

மெய்யமர்பல்கலன்நன்கணிந்தானுக்குப்* பையவரவினணைப்பள்ளியினானுக்குக்* கையொடுகால்செய்ய

ஆ—தழைத்தாப்போலேயிருக்கிற திருத்தோள்களிலழகுக்கும் கற்பகச்சோலையிலே ஒருதாமரைக்காடலர்ந்தாப்போலேயிருந்த திருக்கைகளின் அழகுக்கும் நிரதிசயதேஜோயுக்தமாய் விலக்ஷணமான திருவபிஷேகத்திலழகுக்கும், ஸ்ரீஸாரங்கம்வளைந்தாப்போலேயிருந்த திருப்புருவத்தையுடையளான இவள்தன் திருமேனிதோற்றாளென்கிறாள், ‖ ௬ ‖

(மெய்யமர்) அவனுடைய திருமேனியில் தேஜஸ்ஸாலே பூத்தாப்போலேயிருந்த ஸம்வேத்யமான திருவணிகலன்களாலே யொப்பித்தருளினவழகுக்கும் திருப்பாற்கடலிலே நிரதிசயஸௌகுமார்யமான திருவரவணையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவழகுக்கும் அந்த திருவணிகலன்களுடைய நிரவதிகமான தேஜஸ்ஸையும் திருவனந்தாழ்வானுடைய பணாமணிகளின் நிரவதிகமான தேஜஸ்ஸையும் விஞ்சிப்புறப்படாநின்ற வொளியையுடைய

இ—த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கற்பகச்சோலையிலேயித்யாதியால்) அதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) விற்புருவக்கொடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஸாரங்கமித்யாதியால்) ‖ ௬ ‖

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

மெய்யமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) பல்கலன்நன்கணிந்தானுக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வேத்யமித்யாதியால்) ஒப்பித்தருளினவென்றது - அலங்கரித்தருளினவென்றபடி. அதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதியால்) தாமரைநாண்மலர்க்கையர்க்கென்று கீழ்ச்சொன்ன திருக்கையினழகை கையொடுகாலென்று இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை ஸாமாந்யமன்றோவென்ன? கீழ்ப்பாட்டிற்காட்டிலும் ஸாதிவாஹாஸ்யம் விவக்ஷிதமாகையாலே ஸாமாந்யமில்லையென்கிறார் (அந்தத்திருவணியித்யாதியால்) கையொடுகாலென்றது உபலக்ஷண

மா—யுடையவர் தோளர். சுடர்ப்பொற்குன்று என்றுமாறி அந்வயிப்பது. சுடர்-அதிதேஜிஷ்டமான, பொற்குன்று-கநகமிரிக்கு, அன்ன - ஸத்ருசமான, அன்ன- ஸத்ருசம். பூம்- தர்சநீயமான, தண்- சீதளமான, திருமுடிக்கு ஸாவஸமானமான வென்றபடி. முடியற்கு- கிரீடத்தை யுடையவரான, முடி-கிரீடம். முடியையுடையவர்-முடியர். நல்- நல்லவையான நீலரத்நிகங்களான ராஜங்களுக்குப் வாஸஸ்தங்களானவென்படி. பல் - பஹூக்களான, இவை கைகளுக்கு விசேஷணங்கள். தாமரை - தாமரையத்தினுடைய, நாள்- அபிநவமான, நாள் - அபிநவம். நாள் மலர்- என்கிறவிடத்தில் ளகாரஸ்ய மகாரேவமர ணகாராதேசம். மலர் - புஷ்பம் போலேயிருக்கிற, கையற்கு - கைகளை யுடையவரானவாக்கு, இதற்குத்தோற்றது என்கிறதோடே அந்வயம். என்- என்னுடையவளான, வில்புருவ - புருவஸமானமாய் போலேயிருக்கிற ப்ருவத்தையுடையவளான, ஆயுதாஸ்த்ரத்தைக்கையில்க்கொண்டுபட்டுக் கிடப்பாரைப்போலே விஜயஸூசகமான வஸிகாரத்தைக்கொண்டுகடீர்! இவள் தோற்றதென்று விஷாதம் இங்கே ஸுசிதம் கொடி - லதாஸாதருச்யத்தைப்போலேயிருக்கிறவள். தோற்றது - இழந்தது, மெய் - தன்னுடைய ஶரீரம், மெய்யென்று ஶரீரம், ஶரீரத்தை இழக்கையாவது ஶரீரம் ஸ்வவசமன்றிக்கே யொழிகை. "ஊர்த்வம் மாஸாந்த ஜீவிஷ்யே" என்னப்பண்ணும் தன்வடிவழகைக்காட்டி "ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி" என்னப்பண்ணும் இவளுடைய வடிவைக்கிவர் அபஹரித்தானென்றுகருத்து. ‖ ௬ ‖

மெய் - திருமேனியிலே, அமர் - பொருந்தியிருக்கிற, தத்தவயவங்களுக் கநுரூபங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. பல் - பஹுவிதங்களாயிருக்கிற, கலன் - திவ்யாபரணங்களை, கலன் - ஆபரணம். நன்கு - நன்றாக, தர்சநீயமாகவென்றபடி. அணிந்தானுக்கு - சாத்திக்கொண்டிருக்கிறவனான, அணிகை - சாத்துகை, பையரவின் - பணாபரிபான பாமத்தினுடைய, பை பூவம்- பணாபோவி. அரவு - நாமம், ஶாகவார்த்திவைகல்ஸாதைஸ். ஸஹஸ்ரஸமுஜநித நிரவதிகாநந்தத்தாலே விகஸிதபணனான திருவனந்தாழ்வானுடைய. அணை - ஶய்யையிலே, திருவனந்தாழ்வானாகிற ஶய்யையிலே என்றபடி. பள்ளியினானுக்கு - கண்வளர்த்தியையுடையவனான, பள்ளி- கண்வளர்த்தி, பள்ளியை யுடையவன்- பள்ளியினான். கையொடுகால் - திருக்கைகளோடே

மூ—கண்ணபிரானுக்கென்* தையலிழந்தது தன்னுடைச்சாயே* ॥எ॥

சாயக்குருந்தமொசித்த தமிபற்கு* மாயச்சகடமுதைத்த மணாளற்குப்* பேயைப்பிணம்படப்பாலுண்பிரானுக்கென்* வாசக்குழலியிழந்தது மாண்பே* ॥அ॥

மாண்பமைகோலத்தெம்மாயக்குறளற்குச்* சேண்சுடர்க்குன்றன்னசெஞ்சுடர்மூர்த்திக்குக்* காண்பெருந்

ஆ— திருக்கைகள் திருவடிகள் திருக்கண்களினழகுக்கு மிவள் தோற்றுத்தன்னொளியிழந்தாளென்கிறாள். ॥எ॥

(சாயக்குருந்தம்) திருப்பாற்கடலில்நின்றும் ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமாளிகையிலே வந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளி க்ருஷ்ணசகடவதாதிகளான அஸுர நிரஸநாபதானங்களைப்பண்ணின திருமுகத்திலழகுக்கும் தோற்றுத்தன்னழகிழந்தாளென்கிறாள். ॥அ॥

(மாண்பமை) கொள்வனென்மாவலிமூவடிதாவென்றிரக்கிற ஸமயத்திலே நிரவதிகஸௌந்தர்யநிவாஸஸ்தானமாய் அசேஷஜநநேத்ரநயநஹாரியான தாத்ரூப்யமான திருவடியினழகுக்கும் அளந்தருளுகைக்காக

இ—மென்கிறகருத்தாலே திருக்கண்களைச்சொன்னது. இங்குஒளியென்றது- ஆஹரணஜநிதசோபை. ॥எ॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

இப்பாட்டிலே யதோசிதமான வ்ருத்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலில்நின்றுமித்யாதியால்) வாக்யார்த்தத்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (க்ருஷ்ண சகடேத்யாதியால்) ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

மாண்பமைகோலத்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கொள்வனென்றித்யாதியால்) எம்மாயக்குறளற்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதாத்ரூப்யமானவித்யாதியால்) அதீதவாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளந்தருளுகையித்யாதியால்) பெருந்தோற்றத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ப—கூடத்திருவடிகளுமா செய்ய – சிவந்திருக்கிறவனான, கண்ணப்பிரானுக்கு – க்ருஷ்ணனுபகாரகனானவனுக்கு, இதுக்கு இழந்ததுஎன்கிறதோடேஅந்வயம். என்தையல்- என்னுடையபெண்ணானவள், தையலென்று பெண்ணுக்குப்பேர். இழந்தது – ஸ்வஸ்வம். தன்னுடைச்சாயே - தன்னுடையஸாம்ய, ஆஹரணஜநிதசோபையென்றபடி. சாயை – சோபை. ॥எ॥

குருந்தம் – அஸுராவிஷ்டமான குருந்தவ்ருக்ஷத்தை, சாய - வேரோடேசாயும்படி, ஒசித்த - முறித்தவனான, தமிபற்கு - அஸஹாயவீரனான், தமியன் – ஏகாகீ, மாயச்சகடம் - மாயாசகடத்தை, உதைத்த - திருவடியாலே நாசநம்பண்ணினவனான, மணாளற்கு - மணவாளனான, சகடஸம்ஜநநசேஷ்டிதத்தை த்தைக்காட்டி இவளுக்குநாயகனானவென்றபடி. ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளுக்கு தநுர்ப்பங்கம்போலே இச்சகடபஞ்ஜநமிவளுக்கு வசீகரமாய்த்தென்றுகருத்து. பேயை - பிசாசியை, பூதநையையென்றபடி. பிணப்பட - பிணமாய்விழும்படி, பாலுண் - ஸ்தந்யத்தையுண்டவனான, பேயைஸ்தந்யத்தையுண்டவனென்று அகடிதகடநாஸாமர்த்யம். பிரானுக்கு - பூதநையைப்போலே ஓரநர்த்தத்தைவிளைக்கும்படி உயிரோடேவிடாதே த்வம்ஸம்பண்ணின உபகாரகனுக்கு, என் - என்னுடையவளான, வாசக்குழலி - நித்யபரிமளத்தையுடைய குழலையுடையபெண்ணானவள், வாசம் - பரிமளம், இழந்தது - ஸ்வஸ்வம், மாண்பு - ஸௌந்தர்யம், அவனுக்காகவந்தவிரஹவ்யஸநத்தாலேதன் ஸௌந்தர்யத்தையிழந்தாளென்றபடி. ॥அ॥

மாண்பு - ஸௌந்தர்யம், அமை - பொருந்தியிருக்கிற, கோலத்து - அவதார விக்ரஹத்தையுடையனான, கோலம் - வேஷம். இங்கு ப்ரக்ருதமான அவதாரவிக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது. கோலமுடையவன்-கோலத்தன். கோலத்தெம்மாயக் குறளற்கு என்று ஸமஸ்தபதமாகையாலே கோலத்தனென்கிறவிடத்தில் அன்ப்ரத்யயலோபம். எம் - அஸ்மதீயனான, அவ்வழகாலே நமக்கு ஸ்வாமியானவென்றபடி. மாய - ஆச்சர்யசேஷ்டிதனான, குறளற்கு - ஸ்ரீவாமநனான, சேண் - உந்நதமான, சேண்சொல்லும் உந்நதவாசி. சுடர்க்குன்று - தேஜோரூபமான பர்வதத்துக்கு, அன்ன - ஸத்ருசமான, செஞ்சுடர் – சுவர்ண ஜோதிகளாலே ஸஹிதமான காந்தியை யுடைத்தான, மூர்த்திக்கு- திவ்ய விக்ரஹத்தையுடையவனான, காண – “த்ரிவிக்ரமாவதாரி” யென்கிறபடியே ப்ரத்யக்ஷனான, பெருந்தோற்றத்து “ஜகதாக்ரமணஸமர்த்த” என்கிறபடியே

மூ — தோற்றத்தெங்காகுத்தநம்பிக்கென்* பூண்புனைமென்முலைதோற்றதுபொற்பே* ௯௰||
பொற்பமைநீண்முடிபூந்தண்டுழாயற்கு* மற்பொருதோளுடைமாயப்பிரானுக்கு* நிற்பனபல்லுருவாய்
நிற்குமாயற்கென்* கற்புடையாட்டியிழந்ததுகட்டே* ||௰||

ஆ — தாமரைச்காடலர்ந்ததொரு மாணிக்கமலைபோலே வளர்ந்தருளினபோதையழகுக்கும் "ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு" என்னும்படி திவ்யமானஜந்மத்தையுடையனான தசரதாத்மஜனுடைய ஸௌசீல்யஸௌலப்யாதிகல்யாண குணங்களுக்கும்தோற்று ஸர்வேச்வரவிஷயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கையான இவள் தன்னுடைய லாவண்யத்தையிழந்தாளென்கிறாள். ||௬௰||

(பொற்பமை) அயர்வறுமமரர்களும் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனும் [illegible] தன்னுடையதிவ்யாகாரஸௌந்தர்யமான திவ்யாபரணங்களைக்கொண்டொப்பித்தருளப்பண்ணின அழகுக்கும் அவ்வழகுக்குக்குறியழியாதபடி மற்பொருத வ்யாபாரத்துக்கும் அவனுடைய ஸ்வரூபமாக்ஷமான ஸர்வஜ்ஞத்வத்துக்கும் ஸுத்தயா

இ — மருளிச்செய்கிறார் (ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு இத்யாதியால) நம்பிக்குஎன்கிறவிடத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்ய இத்யாதியால்) பூண்புனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வர இத்யாதியால்) ||௬௰||

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

பொற்பமைநீண்முடியென்று ராஜாதிராஜஸூசகமான திருவபிஷேகத்தைச்சொல்லுகையாலே நித்ய ஸூரிஸேவ்யமும் மற்பெருதோளென்று ப்ரதாபத்தைச்சொல்லுகையாலே ஸ்ரீவைகுண்டநாதத்வமும் தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) திவ்யாகாரஸௌந்தர்யமானவென்கிறவிடத்திலே "ஆபரணானாமாபரணம்" என்கிறவசநமபிப்ரேதம். தண்டுழாயைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகருத்தாலே திவ்யாபரணம். ஒப்பித்தருளவென்றது - அலங்கரித்துக் கொள்ளவென்றபடி. த்விதீயபாதத்தில் மாயசப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழகுக்குக்குறியழியாதவித்யாதியால்) மற்பொருதவென்றது - ப்ரஸங்கம்பண்ணினவென்றபடி. த்ருதீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) அவனுடையவென்கிறத்துக்கு ஸர்வஜ்ஞத்துக்கு

மூ — பெரிய வாத்ஸல்யத்தை யுடையவனான, தோற்றம் - ஆவிர்ப்பாவம். ஸர்வாதாரஸுஸ்வாஸத்தின்படியே திவ்யமான வாத்ஸல்யத்தை யுடையவனானவென்றபடி தோற்றத்தையுடையவன் தோற்றத்தான். தோற்றத்தெங்காகுத்தநம்பி என்று ஸம்பந்தம். எம் - அஸ்மதஸாதாரணஸாதியான, "தயரதற்குமகன் தன்னையன்றிமற்றிலேன்" னென்றாரிறே. காகுத்தநம்பிக்கு - காகுத்ஸ்தனாய் ஸகலகல்யாணகுண பூர்ணனானவனுக்கு, இதுக்குத் தோற்றது - என்கிறத்தோடே அந்வயம். என் - என்னுடையவளான, பூண் - ஆபரணங்களை, புனை - தொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற, புனைதல் - தொடுத்தல். ஆபரணங்களை யடைவாக தரித்துக்கொண்டிருக்கிறவென்றபடி. மென் - ம்ருதுக்களான, விரஹதாபாஸஹிஷ்ணுக்களான வென்றபடி. முலை - ஸ்தநங்களையுடையவளான பெண்ணானவள், தோற்றது - இழந்தது, பொற்பு - அழகு, லாவண்யமென்றபடி. அவனுக்காகவந்த தாபாதிசயத்தாலே தன்லாவண்யத்தை யிழந்தாளென்றபடி. * * ||௬௰||

பொற்பு - அழகு, அமை - பூர்ணமாயிருக்கிற. நீள் - உத்துங்கமாயிருக்கிற, முடி - கிரீடத்தை யுடையவனான, பூம் - திருமேனி ஸம்பந்தத்தாலே வாஸிதமான, தண் - அந்த திருமேனி ஸ்பர்சத்தாலே சுகிசீதளமான, துழாயற்கு - தாஸஸியை யுடையவனான, மல் - மல்லரோடு, மல் - மல்லயுத்தம் ப்ரஸித்தி. மல் பொரு வென்கிறவிடத்தில் லகாரஸ்யலகாரேவரே ரேபாதேசம். பொரு - யுத்தம் பண்ணினவையான, தோளுடை - தோள்களை யுடையவனான, மாய - ஆச்சர்யசேஷ்டிதனான, தோள்களிலே கண்டவிஜயசாதனம் அந்தரம் குறியழியாதே யுத்தம்பண்ணின ஆச்சர்யசேஷ்டிதனானவென்றபடி, பிரானுக்கு - அவ்வழகை ஸ்ரீவைகுண்டரேயிலே பெண்களுக்குபகரித்தவனான, நிற்பன - ஸ்தாவரங்களான, இதுஜங்கமங்களுக்குமுபலக்ஷணம். பல - பஹுக்களான, உருவாய் - வஸ்துக்களாய், வஸ்துசரீரகனானவென்றபடி. நிற்கும் - நிற்கிறவனான. மாயற்கு - ஸர்வாந்தராத்மாயிருக்கச்செய்தே தத்கதசேஷ ரஸம்ஸ்பர்சரஹிதனாயிருக்கிற ஆச்சர்யசேஷ்டிதனுக்கு, இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே அந்வயம். - என்னுடையவளான, கற்புடையாட்டி - அறிவுடையளாயிருக்கிறபெண்ணானவள், கற்பு - அறிவு. கற்புடையவள் - கற்புடையாட்டி. இழந்தது - ஸர்வம். கட்டு - ஸகலமும்.

மூ — கட்டெழிற்சோலைநல்வேங்கடவாணனைக் கட்டெழிற்றென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* கட்டெழிலாயிரத் திப்பத்தும்வல்லவர்* கட்டெழில்வானவர்போகமுண்பாரே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ — வ்யவஹிதரா யிருந்த வீஶ்வரவஸ்துக்கும் தோற்று ஸ்ரீஸ்வாதிஸக்ஷமஸம்பந்தமானவனையான வெண்பெண்பிள்ளை- தன்னையும் தன்னுடைமையையும் கட்டடங்கவிழந்தாளென்கிறாள். ॥௰॥

(கட்டெழில்) ஸர்வஜனாபேக்ஷிதமாக ரஸிக்கும் ஸுந்தரமாகிய ஸ்ருஷ்டிநாதமான மதுபமாகும் ஸ்ரீமானமான ஸௌந்தர்யத்திலும், வைத்துக்கொண்டு காம்ஸ்யனீயமான சோலைகளாலே ப்ரகாஶமான திருமலையிலே நின்றருளின திருவேங்கடமுடையானுடைய கல்யாணகுணவைபவங்களையே ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஸாக்ஷாத்கல்யாணமான வித்திருவாய்மொழியை வல்லார் அயர்வறுமமரர்களுடைய கல்யாணமானவைபவத்தை யடங்கவநுபவிக்கப்பெறுவாரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ — மென்கிறதோடேசுவயம். சற்புடையாட்டி என்று ஜ்ஞாநவைஶத்யைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமத்வாத்யாதியால்) ॥௰௪॥

✳ நிகமனம். ✳

த்விதீயவாக்யத்தில் கட்டெழில்ஶப்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாத்யாதியால்) தென்குருகூரி த்யாதியையுரைக்கிறார் (திவ்யாத்யாதியால்). வைத்துக்கொண்டுஎன்கிறதுக்கு ஸாக்ஷாத்கல்யாணமான என்கிறதோடேசுவயம். ப்ரதமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காம்ஸ்யனவித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்தில் கட்டெழில்ஶப்தத்தை பத்துக்குவிஶேஷணமாக்கியுரைக்கிறார் (ஸாக்ஷாதேத்யாதியால்) சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஶ — ஸூத்ராதீயங்களெல்லா மென்றபடி, கட்டு ஶப்தம், ஸகலஶப்தபர்யாயம். * ॥௰॥

கட்டெழில் — ஸ்பஷ்டமுஜ்ஜ்வலமா யிருக்கிற, கட்டு - ஸ்பஷ்டம், காம்ஸ்யனீயமா யிருக்கிற வென்றபடி. சோலை - வநங்களை யுடைத்தான, நல் - நல்லதான, ஶேஷஶேஷிகளிருவற்கு முஜ்ஜ்வலமான என்றபடி. வேங்கட - வேங்கடாசலத்துக்கு, வாணனை - நிவாஸகனானவனை, வாணன் - நிவாஸகன், இதுக்குச்சொல் லென்கிறதோடே சுவயம். கட்டெழில் - காம்ஸ்யன உஜ்ஜ்வலமாயிருக்கிற, ஸர்வேங்கும் ஸமவஶேஷ தைகரதிகலக்ஷமான என்றபடி. தென் - ஸாதுமான, குருகூர், ஸம்பாதமாயிலிருக்கிற, சடகோபன்சொல் - ஶடகோபனருளிச்செய்ததான, இது பத்துக்குவிஶேஷணம், ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்திலும் கட்டெழில் - காம்ஸ்யனகல்யாணமான, இப்பத்து - இந்தஶதகத்தை, வல்லவர் - அப்யஸித்தவர்கள், கட்டெழில் - அடங்க - உஜ்ஜ்வலமான, வானவர் - நித்யஸூரிகளுடைய, போகம் - போகத்தை, உண்பாரே- ஸாதிப்பார்கள். * * * * * ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஶேஷயிஸ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யாய நமஃ.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ.

(மாலுக்கு.)

ஸௌந்தர்யத்யுதிஶௌர்யாதிப்ரகாஶைர்வைபவாதிகை:
தேவாநாம்ஸ்வாமிநாமபிஸாம்யதயாப்யாக்ஷ்யதேஸம்பமா: ।
ப்ராதுர்பாவைர்விஶ்வவ்யாப்யதயாஸுதுஸ்ஸ்ர்க்விப்யம்
ஸாதாந்தஶ்ஶ்ரீநரணாத்வஸாரதிஸ்ஸ்ரீஶ்த்யாணீயாஸி: ॥௬௱॥

(ஸௌந்தர்யத்யுதி) மாலுக்குவையமளந்தமணாளற்கு - ஸர்வஸ்வாமித்வத்தாலும் திருவுலகளந்தருளினத்தாலும், (ஶௌர்யாதிப்ரகாஶை:) சங்கு வில் வாள் தண்டுசக்கரக்கையற்கு, - ஶங்கசக்ராதிவ்யாபாரவிஶாரதத்தாலும், வைபவத்தாலே மேலில்பாட்டிலே நீடுலகுண்டதிறங்கிளர்வாய்ச்சிறுக்கள்வாவற்கு

த்ரு—தா— என்றுசொல்லுகிற உபநிஷத்ப்ரஸித்தம் ஸங்க்ருஹிக்கப்படுகிறது. (ப்ரஹ்மணோ ஸ்ரஷ்ட்ரே ஸர்வாத்ம) பிரமனைநான்முகனைப்படைத்தானுக்கு - சதுர்முக ஸ்ரஷ்டுத்வ நிபந்தனமான சதுர்முகஸ்ருஷ்டிக்கையாலும், (தேவாநாம்ஸ்வாமிநே) தெண்புனற்பள்ளிஎந்தேவபிரானுக்கு - தேவர்களுக்கு ஸர்வநியாமகனாகையா லும், (ஸாநந்தய) கற்பகக்காவனநிதர்ச - ஸஹஸ்ரஹஸ்தங்களாயிருக்கிற திருத்தோள்கள்முதலான திவ்யாவயவங்களையுடையவனாகையாலும், (சங்க்யேதே) மெய்யமர்பல்கலன் நன்கணிந்திருந்தானுக்கு - அந்த அவயவங்களிலே பொருந்தியிருக்கிற திவ்யாபரணாலங்காரத்தாலும், (காந்திமதே) சாயக்குருந்த மொசித்த - காந்திவ்ருக்ஷபஞ்ஜநத்தாலும், (ப்ராதுர்பாவவதே) காண்பெருந்தோற்றத்தெங் காகுத்தநம்பி க்கு - நிரவதிகவைபவத்தையுடைய ராமாத்யவதாரங்களாலும், (ஸர்வஜ்ஞாநப்ரதாய) நிற்பனபல்லுரு வாய்நிற்குமாயற்கு - ஸகலருக்கும் ஜ்ஞாநப்ரதாயகமாகையாலும், எம்பெருமான் ஆழ்வாருடைய ஸம்ஸ்கார ரூபஜ்ஞான வைபவாதி வைபவாதிகளை அவதரிப்பிக்குமென்று ".மாலுக்குவையம்" என்கிற தசகத்திலே மாறனருளிச்செய்தாரென்கிறார். ௭௭

[வேதாநாம்ஸ்ரஷ்ட்ரேமாவாஸ், வேதம்பயந்த - வேதப்ரதாநத்தாலும், ஸ்ருஷ்டி-ப்ரதாநம் என்று பதினெண்ணாயிரம்]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்தில் ஆறுந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (உண்ணுஞ்சோறு) இப்படியெம்பெருமானைப்பிரிந்தவ்யஸநத்தாலே யதாஜ்ஞஸ்வதேஹயாய் ஜோகாத ராவதேஹயான பிராட்டி தத்விஷயநிரவதிகாபிநிவேசஹேதுவாய்க்கொண்டு திருக்கோளூரிலே யெழுந்தருள, திருத்தாயாரிவளுடைய நிரவதிகவ்யஸநத்தாலே யதாஜ்ஞதேஹதேஹயா டவ்யக்தாகார தேதயாகையாலே விலெளழுந்தருளுகிறஸம்பத்தி லவற்றையநுஸந்திக்க க்ஷமதேயன்றியே பின்னை நெடும்

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியிலெம்பெருமான்பக்கல் ப்ராவண்யாதிசயத்தாலே தம்முடையவாத்மீயங்களெல்லா மவனிட்டவழக்காம்படி தமக்குப்பிறந்த வாரவஸ்யத்தைப்பேசின வாழ்வார் அநந்தரமித்திருவாய்மொழியிலே என்பெண்பிள்ளை தனியே திருக்கோளூரிலேபோனாளென்றும் இனியொருக்கால் வருவளோவென்றும் அங் கேபோய்க்கண்ணீரோடே நிற்குமோவென்றும் மற்றுமிப்படி சிலவறறைப்பேசுகைக யஸம்தமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்போதே எம்பெருமானை யநுபவிக்கவேணுமென்றுதனக்குப் பிறந்த அபாதிசயத்தாலே அநுபவம்யிகளையுபேக்ஷித்து அவனைப்ராவிக்கைகயிலே விசேஷணஉதீர்ய மித்துத் திருக்கோளூரிலே எம்பெருமான்பக்கலிலே ஸங்கல்பித்தராய் அந்த ஸாவநாப்ரகஷத்தாலே தாமவ்வூரிலே போய்ப்புகுந்ததாகவே தமக்குத்தோற்றுகையாலே தன்னுடைய விரஹதசையையநுஸந்தி க்கக்ஷமரல்லாதபடி அந்த ஜநஸாநுஸவப்ரகஷத்தாலும் முன்பே விரஹவ்யஸநத்தால் வந்திருந்த வைவ ஸ்யத்தாலும் உபாதவஸகலவாஹ்யகரணவ்யாபாரராயிருக்க; தம்முடைய தசையைக்கண்டநுபவம்யி கள் சோகித்தபடியை யநுபாவதேசத்தாலே பேசிக்கொண்டு தம்முடையவிரதசையை எம்பெருமானு க்கறிவிக்கிறாரென்றுகருத்து. அவற்றையநுஸந்திக்கவென்றது - எழுந்தருளுகிறநீதிகளைக்கண்டநுபவிக்க என்றபடி. நெடும்போதுங்கூடவென்றது - தீவ்ரக்ஷமமானபின்பென்றபடி. *

முதற்பாட்டு

ப்ராவ்ருமம்ப்ராவகமும் க்ருஷ்ணனென்றிப்படிசொல்லுகை யுக்தமாயிருக்க (சோறுநீர்வெற்றிலே யென் றவிவையெல்லாம் க்ருஷ்ணனென்றிப்படிசொல்லுவானேனென்ன இங்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார்

மூ—உண்ணுஞ்சோறுபருகுநீர்தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாங்* கண்ணனெம்பெருமானென்றென்றேகண்கணீர் மல்கி* மண்ணினுளவன்சீர்வளமிக்கவனூர்வினவித்* திண்ணமென்னிளமான்புகுமூர்திருக்கோளூரே* ||க||

ஆ— போதுங்கூட வ்யவதானஸஹையாயிவளைக்காணாமையாலே இவளையிழந்தேனென்கிறாள். லோகவிலக்ஷணமான தாரகபோஷகபோக்யங்களை யிவள் பூஜிக்கவேணுமென்றுகொண்டு சென்றால் அதைத்யாதரியாதே என்னக்கு தாரகமும் போஷகமும் போக்யமும் கண்ணனெம்பெருமான் என்றென்றேசொல்லி யவனைப்பெறுமையாலே கண்கள் நீர்மல்கியிருந்த வென்னுடையபெண்பிள்ளை ஸம்ருத்தியிலெங்குந்தையிலும் ஸமஸ்தகல்யாணங்கள் ஸம்ருத்தமாக விவனைவளைத்துக்கிடக்கிற திருக்கோளூரிலே யத்ருச்சாஸங்க்ரமணமெனபாகையாலே யவ்வூரை

இ—(லோகேத்ருஷ்டியால்) கொண்டுசென்றாலென்றது- நாங்கள்கொண்டுபோய் ஸமர்ப்பித்தாலென்றபடி. உண்ணுஞ்சோறுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாரகமுமென்று) பருகுநீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போஷகமுமென்று) தின்னும்வெற்றிலையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போக்யமுமென்று) இத்தால் ஸ்ரீகாரணபோஷணாதிநிதானமென்கிறஸமஸ்தகாரணமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றுஸூசிதம். என்னிளமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையபெண்பிள்ளையென்று) மண்ணினுளவன்சீர்வளமிக்கவனூரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ருத்தியிலெத்ருஷ்டியால்) இவனைவளைத்துக்கிடக்கிறஎன்றது - இந்த எம்பெருமானை வ்யாபித்துக்கொண்டிருக்கிறஎன்றபடி. வினவிஎன்கிறவிடத்தில் ஸமர்த்தவிலக்ஷணமானவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அக்ரேத்ருஷ்டியால்) வினவிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வூரையித்ருஷ்டியால்) திண்ணமென்கிறதற்குத்

ப—உண்ணுஞ்சோறு - பசித்தஸமயத்திலேஶரீரதாரணார்த்தமாகஉண்ணப்படுமதானஓதநம், பருகுநீர்—த்ருஷ்ணாயிக்யஸமயத்திலே த்ருஷ்ணாஶமநார்த்தம்போஷகமாகப்பருகப்படுமதான பாநீயம், பருகுகை-பாநம் பண்ணுகை. தின்னும்வெற்றிலையும் - போகார்த்தமாகத்தின்னப்படுமதான வெற்றிலையும், எல்லாம்- இப்படி தாரகபோஷக பருகப்படும். போக்யங்களானவிவையெல்லாம், எம்பெருமான்கண்ணன்- ஸர்வஸ்வாமியான க்ருஷ்ணன், ஸர்வபாநாதிகளெனக்கு தாரகபோஷகாதிகளென்று-"வாஸுதேவஸ்ஸர்வம்" மென்கிறபடியே க்ருஷ்ணனெனக்கு தாரகபோஷகாதிகளெல்லாமாயிருக்கிறானென்றபடி. சோறுநீர்வெற்றிலை யென்றிவ்வளவே சொல்லவமையாதோ? இவற்றில் ப்ரத்யேகஞ்சொல்லுகிற விஶேஷணங்களெதுக்கென்னில்? ஸர்வபாநாதிகள் ஓரவஸ்தையிலே ஸந்நிஹிதங்களாயிருக்கையாலே தத்வ்யாவ்ருத்யர்த்தமிவ்விஶேஷணங்கள் - ஸர்வபாநாதிகளாஹிதஸமயத்திலேயாதொருபடி இருக்கும்? அப்படியேயிருக்குமெப்போது மெம்பெருமானிவளுக்கு என்றதாய்த்து. என்றென்றே- இப்படியே பின்னையும் பின்னையுஞ்சொல்லி, கண்கள் நீர்கள் மல்கி - அவனைக்காணாமையாலேகண்களிலேஜலங்கள் ப்ரவஹித்து, இது ஸ்வபாவமாகவுமிங்குகண்களிலே ஜலம்ப்ரவஹித்திராநின்றவளான என்றபடி. "ஸமித்ருஷ்டம் லோகஶிஶும் ப்ரஸ்ரவஜ்ஜலம்"மென்கிற விடத்திலே ப்ரஸ்ரவஎன்றது ப்ரஸ்ரவதநம் என்று ஸ்ரவத மாறுப்போலே யிங்கும் நீர்கள்மல்கி என்றது நீர்கள் மல்கியிராநின்றவளான என்றதாத்பர்யக்குறை யில்லை யிறே; என் - என்னுடையவளான, இது ஸாபிப்ராய விஶேஷணம். என்னுடைய பெண்ணாகையாலே அவனெழுந்தருளி யிருக்கிற திருக்கோளூர்க்கே போவளென்றபிப்ராயம். ஸ்ரீவைஷ்ணவஸந்தாநத்தில் பிறந்தவர்கள் அவர்களைப் போலே யிருப்பார்களிறே. இளமான் – பாலஹரிணியானவள், சஞ்சலநேத்ரையான பெண்ணானவள்என்றபடி. இதுக்குப்புகுமூர் என்கிறத்தோடேஸம்பந்தம். மண்ணினுள் – ஸம்ருத்திக்குள்ளே, அவன்சீர்- அவனுடையகல்யாணகுணங்களுடைய, வளம் - ஸம்ருத்தியானது, மிக்க- மிகுந்திருந்த, கல்யாணகுணங்கள் மிகவும் ப்ரகாஶிதங்களாயிருந்தவென்றபடி. அவனூர் - அவனுடையவூரை, அவனுக் கத்யந்தாபிமதஸ்தலமான திருக்கோளூரை, வினவி - ப்ரஶ்நம்பண்ணி, அவ்வூரிலாஸக்திஶயத்தாலே அவ்வூரெத்திசையிலுண்டென்று எதிரேவருகிற ஜனங்களை யெல்லாம் கேட்டு என்றபடி. புகுமூர்- போய்ப்ரவேஶிக்கத்தக்கவூர், திருக்கோளூரே - ஸ்பஷ்டம். அவதாரணத்தால்வேறொரு ஊரன்றென்று தோற்றுகிறது. திண்ணம் - இது நிஶ்சிதம், என்னுடையபெண்ணாகையாலே அவ்வூரல்லதுபுகாமையாலும் பாலஹரிணிபோலே சஞ்சலநேத்ரையாகையாலே வேறோரிடத்திலே நிலைப்போகமாட்டாமையாலும் திருக்கோளூரிலேயே போவள், இதில் ஸந்தேஹமில்லையென்று பாவம். * *

மூ—ஊருநாடுமுலகமுந்தன்னைப்போலவனுடைய* பேருந்தார்களுமேபிதற்றககற்புவானிடறிச* சேருநல்வளஞ்சேர்பழனத்திருக்கோளூருக்கே* போருங்கொலுரையீர்கொடியேன்கொடிபூவைகளே* ॥உ॥

ஆ—வினவிவினவி தனக்கதுவே வார்த்தையாகக்கொண்டு திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புகும், இதிலொரு ஸந்தேஹமில்லை. அங்ஙனே கண்கள்நீர்மல்க விருந்தவிருப்பையாகிலும் கண்டிருக்கப்பெறுகிறிலேன், இழந்தேனென்றலற்றுகிறாள். ॥க॥

(ஊருநாடும்) அவனுடைய கல்யாணகுணங்களையும் திவ்யநாமங்களையும் நிரவதிகமான ஆர்த்தியோடேகூப்பிடுகிற தன்னுடைய வார்த்தாஸாரத்தைக் கேட்டு ஊருநாடுமுலகமுந்தன்னைப்போலே க்ருஷ்ணஸ்வபாவராய்க்கொண்டு அத்திருநாமங்களையும் திவ்யவிஹாங்களையுமே சொல்லிக்கூப்பிடும்படியாகக் கூப்பிடுகிறவிவள்

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதிலித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பாவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனே யித்யாதியால்) "க்ஷுத்த்ருஷ்ணாதிதோஷைர்விஹீநம் ஸம்ஸ்ம்ருதம் ... வஸ்துவாஸாரதனமாவிஸ்ஷ்ட ... ஸ்வயம்பிரகாஶ" என்கிறபடியே ஸ்வயம்வியக்தமான விவளைக்கண்டுகொண்டிருக்கை நமக்குப்புருஷார்த்தமிறே என்றுகருத்து. ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

அவதாரிகை இதில் ஸங்க்ரஹார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) அவனுடைய நாமங்களையென்றது - பேர்கள்நாமங்களுக்கு வாசகங்களாகையாலே இங்கு பேருமென்றது கல்யாணகுணவாசகமென்கிறகருத்தாலே. ஆகையாலிறே மேல் அந்தநாமங்களையுமென்று சொல்லவேண்டினஸ்தானத்திலே அத்திருநாமங்களையுமென்றுசொல்லிற்று. பிதற்றவென்கிறவிடத்தில் ஸங்க்ரஹார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணஸ்வபாவராய்க்கொண்டென்று) தார்களுமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) விஹாங்கம் ஸம்பந்தவாசகம். பிதற்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லித்யாதியால்) கற்புவானிடறி என்கிறவிடத்தில், ஸங்க்ரஹார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார்

ஸ— ஊரும் - தானிருந்தக்ராமமும், நாடும் - அத்தோடேசேர்ந்த தேசமும், உலகமும் - அந்ததேசத்தோடே சேர்ந்த லோகமும், இஸ்வபாவங்கள் கோத்ரஸாதிபோலே தத்ஸமானாவாசங்கள். அந்தந்தஜனங்களுடைய க்ருஷ்ணஸம்பந்தநாமங்கள் ஊரும் நாடு முலகமென்று நிர்தேசம். இதுக்குப்பிதற்றுமென்கிறதோடு அந்வயம், தன்னைப்போல் - ஸ்வபாவஸாத்ருச்யத்தாலே அனவரத மலற்றுநிற்கிற தன்னைப்போலே, அவனுடையபேரும்- அவனுடையதிருநாமங்களையும், தார்களுமே - மாலைகளையுமே, இதுஸம்பந்தாதிகளுக்கு முபலக்ஷணம். பிதற்ற - ஸ்வபாவஸாத்ருச்யத்தாலே க்ரமமாகச்சொல்லும்படி, தேவதேவபிரானென்றும்சங்கேனமுமசக்கரமென்றும் துழாயென்றும்தான்பிதற்றுகிறாப்போலேயெல்லாருமபிதற்றும்படியிருக்கிறவளானவென்றபடி. அதாவது ஸர்வதா அப்படியே கூப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறவளானவென்கை இதுபெண்ணுக்கு விசேஷணம் வான்-ஸத்தான, வான் ஶப்தம் ஸத்த்துக்குவாசகம். ஸர்வருக்கும் ஸாராதிக ஸமான என்றபடி. கற்பு - தன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வமர்யாதையை, கற்பு - மர்யாதை, இடறி - த்ருணீக்ருதத்து, இதுக்குசேருமென்கிறதோடே அந்வயம், நல்வளம்- நல்லஸம்பத்துக்களானவை, சேர்-சேர்ந்திருக்கிற, இது ஊருக்கு விசேஷணம். பழனத்திருக்கோளூர்க்கே — நல்ல கழனிகளை யுடைத்தான திருக்கோளூரிலே, பழனம்-கழனி, ஸாகல்யாதிஸவஸ்ஸங்காஸ அக்கரைக்கே இக்கரைக்கே எனனுமாப்போலேதிருக்கோளூர்க்கே என்று ஸ்வரூபம், சேரும் - போய்ச்சேரா நின்றவளான, கொடியேன் கொடி - க்ரூரமானவாபத்தை யுடையவளானவென்னுடையகொடியானவள், கொடிபோலே க்ருத்ஸாகாரமேயானபெண்ணனவளென்றபடி. கொடிது-க்ரூரம், அத்தையுடையவள கொடியாள். இஸ்வபாத்தாலே தன்னைசசொல்லிக்கொளுமபோது கொடியேனென் றாற்பவமாயிருக்கும். பெணணைப்பிரிந்த துக்கத்தாலே கொடியேனென்று தன்னைவெறுக்கிறாள். போருங்கொல்- திரும்பிவருவளோ, போருகை வருகை. பூவைகளே— அவளுடையபூவைகள், பூவை- ஸாரிகை. உரையீர்- சொல்லுங்கோள், அவள்தன் போககுவரதெனக்கென்றே சொல்லலாகாது? உங்களுக்கெல்லாஞ்சொல்லிபோவளே? ஆதலாலவள்வருவாள் வாராளென்கிறதைநீங்களெனக்குச்சொல்லவேணுமென்று கருத்து. பாவியானநானிருக்கையாலே வராதொழியவும் ஸம்பாவிதம்? நீங்களிருக்கையாலே வரவும் ஸம்பாவிதம்? அதிலவள்ச்சொல்லிப்போனத்தைச் சொல்லுங்கோளென்றபடி. ॥உ॥

மூ — பூவைபைங்கிளிகள்பந்துதூதைபூம்புட்டில்கள்* யாவையுந்திருமாறிநாமங்களேகூவியெழுமென்*பாவை
போயினித்தண்பழனத்திருக்கோளூர்க்கே* கோவைவாய் துடிப்பமழைக்கண்ணொடென்செய்யுங்கொலோ॥

ஆ — அந்தவ்யஸநம்பொறுக்கமாட்டாமையாலே ஊராக்ரமமான தன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தை த்ருணவந்நந்யா மெனயாய்க்கொண்டு போகட்டுநல்வளஞ்சேர்பழனத் திருக்கோளூருக்கே போய்ப்புகக்கும் ஸாஹஸிகையான வென்னுடைய பெண்பிள்ளை யுங்களைநினைத்தாகிலு மொருககால்வருமேயென்று யென்றவளுடைய பூவைகளைக்கேட்கிறாள். ௨॥

(பூவை) ஸ்ரீஸ்வாதீநமாகக்கொண்டுவந்த ஸுகஸாரிகாதி ஸ்ரீபாலகரணங்களைக்கண்டால் வரும்ஸ்மாரஸமும் தனக்குப்பிராட்டியோடே ஸஹோணனான வெம்பெருமானைக்காணுமதுவேயாகையால் அவனைநினைத் துக்காணப்பெறாமையாலே அவன் திருநாமங்களைச்சொல்லிக்கூப்பிட்டு அச்சொல்லினுடைய ஸாமர்த்யத்தா லும் குளிர்த்தியாலும் உஜ்ஜீவித்திருக்கிற வென்பெண்பிள்ளை திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புக்கு இனிதன்னுடைய

இ — (அந்தவ்யஸநமித்யாதியால்) மாட்டாமையாலேஎன்கிறதற்கு த்ருணவந்நந்யாமெனயாய்க்கொண்டென்கிற த்தோடே ஸம்பந்தம். வானென்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (ஊராக்ரமமானவென்று) கற் பென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்த்ரீத்வத்தையென்று) இடறிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ருணவ தித்யாதியால்) சேருமென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (போய்ப்புகுமென்று) புகுமென்றதுக்ரியாபதமன்று, புகு வளானவென்றபடி. இதுபெண்பிள்ளைக்கு விசேஷணம். கொடியேன்கொடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (ஸாஹஸித்யாதியால்) போருங்கொல்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களைநி த்யாதியால்) வருமேயென்றது - வருமோஎன்றபடி. அவளுடையபூவைகளை ஐத்யாதியாலே இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதிஸூசிகை. திருக்கோளூருக்குப்போனாளென்று கீழ்ப்பாட்டிலேநிஸ்சயித்தாள்; திரும்பிவருவளோ! வென்றிப்பாட்டிலே பூவைகளைக்கேட்கிறாளென்றுஸங்கதி. ௨॥

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

யாவையுந்திருமாலித்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஸ்வாதீநலாகவித்யாதியால்) திருநாம ங்களேகூவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைநினைத்தித்யாதியால்) எழுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமர்த்யத்தாலுமித்யாதியால்) என்பாவையென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்பெ ண்பிள்ளையென்று) என்செய்யுங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிதன்னுடையவி த்யாதியால்) (அன்றியேஐத்யாதி) அவனிவளுக்கெதிரேவந்து ஸாமதாதிகளைப்பண்ணி ஸ்ரீகோபகாரவாஸம

ஸ — பூவை - ஸ்ரீஸ்வாதீநமானஸாரிகைகள், பைம் - பச்சைவர்ணங்களான, கிளிகள் - ஸுகங்கள், பந்து- கந்துகம், தூதை - உபகரணங்கள், பூம்புட்டில்கள்- வாஷ்பெட்டிகைகள், யாவையும் - இந்த ஸ்ரீ பாலகரணங்களெல்லாம், திருமால் - ஸ்ரியஃபதியே, இவளுக்குத்தி ஸ்ருஷ்டி, இந்த ஸ்ரீபாலகரணங்களைக் கண்டால் இவளுக்கஸஹ்யமாயிவையெல்லாத்தாலும்வருமரஸமெல்லாம் ஸ்ரியஃபதியைக்கண்டநுபவிக்கை யென்று ஜ்ஞாநமாயிருக்குமிவளுக்கென்றபடி. திருநாமங்களேகூவி- அவனுடையதிருநாமங்களையே கூப்பிட் டு, தனக்குஸர்வவியஸாஹ்யனுமாயிருந்தவனைக்காணக்கிடயாவிட்டவாறேயவனுடைய திருநாமங்களையேயலற்றி யென்றபடி. எழும் - ஆகதாலே ஸ்மரணதாரணம்பண்ணி யுஜ்ஜீவித்திராநிற்குமவ, வேறொரு ஸ்ரீபாலகரணங் களைக் கொண்டு போதுபோக்கவேண்டும்படியான வாஸ்யவஸ்யிலும் அவன்திருநாமங்களையே கொண்டுஜ்ஜீவி யாநிற்கும், இதென்ன வாஸ்சர்யமோ வென்றபடி. என்பாவை - என்னுடைய பெண்ணானவள், பாவை - பெ ண. தண்பழன - ஜலஸம்ருத்தியாலேவந்த ஸீதலங்களான கழனிகளை யுடைத்தான, பழனம்- கழனி, திருக்கோ ளூருக்கே - ஸ்ருஷ்டி ஜ்ஞம வஷம், போய் - இத்திருநாமோச்சாரணரஸயிருக்கவித்தை விட்டுப்போய், இங்கிருந்த நாள் மற்றொன்றுபாரகமாய் அங்கேபோயவனுலேயபிக்கப்போனாளோவென்று கருத்து. இனி - அவ்வூரிலே புக்கபின்பு, கோவைவாய் - பிம்பபலம்போலேசிவந்திருக்கிற தன்னுடையவதரமானது, துடிப்ப - ஹர்ஷா வேசத்தால் துடியாநிற்க, மழைக்கண்ணொடு - வர்ஷம்போலே தாராஜமானகண்களோடே, என்செய்யுங் கொலோ - என்னசெய்வளோ, அவனைக்கண்டு ஸந்தோஷிப்பளோ? அன்றிக்கேயவனுபேக்ஷியாமையாலே பின் னையும் ஊர்த்வியா நிற்பாளோ வென்றபடி. ✳ ✳ ✳ ௩॥

மூ—கொல்லையென்பர்கொலோ குணமிக்கனளென்பர்கொலோ* சில்லைவாய்ப்பெண்டுகளயற்சேரியுள்ளாருமெல்லே* செல்வமல்கியவன்கிடந்ததிருக்கோளூர்க்கே* மெல்லிடைநுடங்கவிளமான்செல்லமேவினளே*௪॥
மேவிநைந்துநைந்துவிளையாடலுறாளென்சிறுத்* தேவிபோயினிதன்திருமால்திருக்கோளூரில்* பூவியல்

ஆ—உபநாயகனெல்லாம் வரிவஸ்யமாம்படியிருக்குமோ? அன்றியே தன்னுடைய கண்ணில் நீருமூழையும் மேலாப்பிறகுமோவென்கிறாள். ॥௩॥

(கொல்லை) ஸௌலப்யத்தால் ஸுலபமாய்க்கொண்டவன் கண்வளர்ந்தருளுகிற திருக்கோளூர்க்கே உபஸ்ருஷ்டையானவிவள் மெல்லிடை நுடங்கப்போனாள், மர்யாதையைக்கடந்தாளென்று லோகத்தாரிவளுக்கு க்ஷுத்ரமாகச்சொல்லுவரோ? அன்றியே திருக்கோளூரிலே பொருந்திக்கொள்ள வல்லிவளாயிருக்கும்படியென்? என்று உத்தமகுணமாகச்சொல்வரோ? அங்ஙனே குணமாகச்சொல்லுகை ஸம்பவிக்குமோ? ஸர்வ தமானகுணத்தையும் தோஷமாகவேகாண்கிற லோகஸ்வபாவமிருந்தபடி என்னென்று இன்னாதாகிறாள். ॥௪॥

(மேவிநைந்து) பிள்ளையாய்விளையாடும்பருவமாகையாலே பிள்ளைகளோடேவிளையாடுகையிலே ஆதரமின்றியே

இ—நாழிகைதோறும் ஸ்ரீ[illegible]யாமையாலே பின்னையும் அழுதுகொண்டே நிற்குமோவென்றபடி. ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு ✳

த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யத்தாலித்யாதியால்) இளமானென்கிறதந்த தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபஸ்ருஷ்டையானவிவளென்று) கொல்லையென்பர்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மர்யாதையித்யாதியால) குணம்மிக்கனளென்பர்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றியேயித்யாதியால்) சில்லைவாயென்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனேகுணமாகவித்யாதியால்) ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

விளையாடலுறாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளையாயித்யாதியால்) பிள்ளை - சிறுபெண்,

---

ஸ—இளமான் - பாலஹரிணியானவள், தத்ஸத்ருஷையானவிவளென்றபடி. இதுக்கு மேவினளென்கிறத்தோடே அந்வயம். செல்வம்மல்கி - ஸௌலப்யம் ஸம்ருத்தமாய்க்கொண்டு, அவன்கிடந்த - அவன்கண்வளர்ந்தருளுகிற, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, இதுக்குச்செல்ல வென்கிறத்தோடே அந்வயம். மெல் - ஸூக்ஷ்மமான, இடை- தன்னுடைய மத்யமானது, நுடங்க- ஸந்நாயாஸத்தாலே துவளத்துவள, செல்ல- போகுகைக்கு, மேவினள் - உத்யுக்தையானாள, தன்னுடையவயவஸௌகுமார்யத்தையும்பாராதேயத்யாதரத்தோடேபோனாளென்றபடி. சில்லைவாய் - சிறுகே ஸ்வபாவமானவாயையுடையவர்களான, சிறுகு - க்ஷுத்ரம். பெண்டுகள் - ஸ்த்ரீஸமூஹங்களான ஸ்த்ரீகள், அயலசேரியுள்ளாரும் - அசல்தெருவிலேயிருக்கிற ஸ்த்ரீகளும், கொல்லை பெண்பர்கொலோ - கொல்லையென்று சொல்லுவார்களோ, கொல்லை - மர்யாதாதிலங்கிநீ, மர்யாதையையழித்தவளென்று தூஷிப்பார்களோ வென்றபடி. குணம்மிக்கனளென்பர்கொலோ- குணாதிகையென்று சொல்லுவார்களோ, திருக்கோளூரிலெம்பெருமானுக்கல் குணாதிசயத்தை யறிந்து மேல்விழும்படியான விலக்ஷண குணாதிசயத்தை யுடையவளென்று செல்லுவார்களோ வென்றபடி. எல்லே யென்று விஷாதத்யோதகமவ்யயம், அவனையிழந்தது படுகிற நான் இத்தனைகுணாதிகையான இவளைச்சிலர் பழிசொல்லவும் கேட்கில் என்செய்யக்கடவேனென்றுகருத்து. * * * * * ॥௪॥

மேவி - கிட்டி, அவனைநெஞ்சாலே கிட்டி, அவனையாசைப்பட்டென்றபடி. நைந்து நைந்து - க்ஷணக்ஷணம் சிதிலையாய், விளையாடல - பாலக்ரீடைகளிலே, உறாள் - ஸம்பந்தியாதவளான. "மால்பால் மனம்சுழிப்ப மங்கையர்தோள்கைவிட்டு" "வ்யாவ்ருத்தஸர்வேந்த்ரியவ்ருத்தி" என்கிறகணக்கிலே யந்த க்ரீடைகளிலே வ்யாவ்ருத்தியாகவளானவென்றபடி. என - என்னுடையவளான, சிறு - பாலையான, தேவி- தேவியானவள், சிறுபெண்ணாயிருக்கச்செய்தே மஹததுணை[illegible]க்ஷணமறியும்படியான திவ்யஸ்வபாவத்தை யுடையவளான இவளென்றபடி. போய் - இங்குநின்றும்போய், இனி- உத்தரகாலம், தன் திருமால் - தனக்கு ஸ்வாமியான ஸ்ரீயப்பதியினுடைய, திருக்கோளூரில- ஸன்னிதி. பூவியல் - புஷ்பங்களையே ஸ்வபாவமாக உடைய வையான, இயல் - ஸ்வபாவம். ஸர்வ புஷ்பவ்ருக்ஷங்களானவென்றபடி. பொழிலும் - உத்யானங்களையும்

மூ—பொழிலுந்தடமுமவன்கோயிலுங்கண்டு* ஆவியுள்குளிரவெங்ஙனேயுகக்குங்கொலின்றே* ॥ரு॥
இன்றெனக்குதவாதகன்றவிளமானினிப்போய்* தென்றிசைத்திலதமனையதிருக்கோளூர்க்கே* சென்று
தன்றிருமாறிருக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுங்கண்டு* நின்றுநின்றுநையுநெடுங்கண்கள்பனிமல்கவே* ॥சா॥

ஆ—எம்பெருமானைக்காண வேணுமென்றாசைப்பட்டுப பெறாமையாலே நைந்துநைந்து இருந்தவென்சிறுத்தே விபோயினித்தன்திருமால் திருக்கோளூரில் பூவியலபொழிலேயும் அதுக்குள்ளே தாமரைத்தடாகங்களையு மதுக்குள்ளே யவன்கோயிலையுங்கண்டு தன்னுடைய நிரவதிகஸங்காவமெல்லாம்போய் ஆவியுள்குளிரவின்று எங்ஙனேயுகக்கிறாளோ? நானந்தஸந்நிதியைக் காணப்பெற்றிலேனென்கிறாள். ॥ரு॥

(இன்றெனக்கு) இன்றுதன்னைப்பிரிந்துவ்யஸநப்படுகிற வெனக்குதவுதுணையாகாதே யென்னைப்போகட்டுப்போன வென்னிளமானினிப்போய்த் தென்றிசைத்திலதமனைய திருக்கோளூர்க்கேசென்று அவன்கோயிலுள்ளேபோய்த் தனக்குப்பிராட்டியோடுள்ள ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே புதுக்கணித்ததிருக்கண்களையும் திருப்பவளத்தையுங்கண்டு நிரவதிகப்ரீதியாலே விகஸிதமான வவளுடையகண்களையுமாநந்தஜமானகண்ணில்நீரையுமாநந்தாமதமான ஸௌந்தர்யவைபவத்தையுங் காணப்பெற்றிலேனென்கிறாள். ॥சா॥

இ—மேவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையிச்சாதியால்) தடமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாமரையிச்சாதியால்) பாட்டுக்குப் ஸாரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால) ॥ரு॥

✱ ஆறும்பாட்டு ✱

இன்றெனக்குதவாதகன்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்றுதன்னையித்யாதியால்) திருமாலென்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்குப்பிராட்டியித்யாதியால்) தனக்கென்கிறபதமெம்பெருமானைச்சொல்லுகிறது. நெடுங்கண்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) பனிமல்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆநந்தஜ மித்யாதியால்) நின்றுநின்றுநையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆநந்தாமதமித்யாதியால்) [ஆநந்தாமதமானவென்று பாடாந்தரம்] ॥சா॥

ப—தடமும்-அந்த வுத்யாநங்களுக்குள்ளே யிருக்கிற தாமரைத்தடாகங்களையும், தடம்- தடாகம். அவன் கோயிலும்- அவனுடைய திவ்யாயதநத்தையும், இன்று - தனக்குநல்லவிடிவானவின்றைக்கு, கண்டு - இங்கிருந்து நினைத்து ப்ரீதியையாகா நின்றவிவள்தன்கண்ணாரக்கண்டு, ஆவி-ப்ராணனானது, ஈக்ஷணமாத்ரஸாத்யமான ஸாத்யமானதென்றபடி. உள்குளிர-விரஹஜநித தாபமெல்லாம்போய்உள்ளங்கூடக்குளிரும்படி, எங்ஙனே யுகக்குங்கொலோ - எப்படி ஸந்தோஷிப்பாளோ, அந்தப்ரீதிஸந்தோஷாதிஶயத்தை நான்காணப்பெற்றிலேனென்று கருத்து. * * * * * ॥ரு॥

எனக்கு- தன்னைப்பிரிந்து நோவுபடாநிற்கிற வெனக்கு, இன்று- இப்படி வ்யஸநதஶமாயிருக்கிறகாலத்திலே, உதவாது-உதவாதே, ஸஹாயமாய்யிராதே யென்றபடி. அகன்ற-விஶ்லேஷித்துப்போனவளான, இளமான்- பாலஹரிணிபோலே முக்தபெண்ணானவள், போய்- ஸ்வயமாய் நடந்துபோய், இதுக்குச்சென்றென்கிறதோடே அந்வயம். தென்திசை - தக்ஷிணதிக்குக்கு, திலதமனைய - திலகம்போலேயிருக்கிற, திலதமென்று திலகத்துக்குப்பேர். அனையஶப்தம்-ஸாத்ருஶ்யவாசி. திருக்கோளூர்க்கே- திருக்கோளூரிலே, சென்று - ப்ரவேஶித்து, இனி- அங்கேபோய்ப்புக்கபின்பு, தன்திருமால் - தனக்கஸாதாரணனான ஶ்ரிய:பதியினுடைய, திருக்கண்ணும் - ஶ்ரீநேத்ரங்களான நேத்ரங்களையும், செவ்வாயும் , அதரமான பவளத்தையும், கண்டு - தன்கண்களாரக்கண்டு, நெடுங்கண்கள்- அந்ததிவ்யாவயவங்களைக்கண்டவாநந்தத்தாலேயபிவ்ருத்தங்களானதனனுடையநேத்ரங்கள், பனிமல்க- ஆநந்தபாஷ்பப்ரவாஹியாநிற்க, பனியென்றுஜலம். நின்றுநின்றுநையும்- ஆநந்தாதிஶயத்தாலேபின்னையும் ப்ரீதியையாகாநிற்பள். அந்த ஸௌந்தர்யத்தை நான்காணப்பெற்றிலேன் "ஆஹ்லாதஶீதநேத்ராம்பு: புலகீக்ருதகாத்ரவாந்| ஸதா பரகுணாவிஷ்டோ த்ரஷ்டவ்யஸ்ஸர்வதேஹிபி:" என்னுமபடியான இவளுடைய தஶாந்தரமாகிற பாராவஸ்தத்தை யிழந்தேனென்றுகருத்து.

மூ—மல்குநீர்க்கண்ணொடுமையலுற்றமனத்தனளாய்* அல்லுநன்பகலுநெடுமாலென்றழைத்தினிப்போய்ச்* செல
வமல்கியவன்கிடந்ததிருக்கோளூர்க்கே* யொல்கியொல்கிநடந்தெங்ஙனேபுகுங்கொலொசிந்தே* ॥௭॥
ஒசிந்தநுண்ணிடைமேறகையைவைத்துநொந்துநொந்து* கசிந்தநெஞ்சினளாய்க்கண்ணநீர்துளும்பச்செல்

ஆ—(மல்குநீர்) எம்பெருமானைக்கண்டுஸம்ச்லேஷிக்கைக்காக களுகுமான அருமந்தகாலமெல்லாம் அவனோடு ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெறாமையாலே கண்ணநீர்மல்கி நெடுமால் நெடுமால் என்று அழைத்து, இனியிவள் தன்னுடைய விரஹவ்யஸநத்தாலும் ஸாகாங்க்ஷத்தாலும் அதிமாத்ரவஸன்னபாய் வசீகாரமெனபாய்க்கொண்டு செல் வமல்கியவன்கிடந்ததிருக்கோளூர்க்கே நடந்துபோய்ப்புகும்படியைக்காணப்பெற்றிலேனென்கிறாள். ॥௭॥
(ஒசிந்த)வண்டாலேதுகையுண்ட பூமாலைபோலே எம்பெருமானோடுள்ள கலவியாலேயொசிந்த திருமேனி

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ—நன்பகலுமென்கிறவிடத்தில் நன்ஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானைப் ப்ராப்தியா ல்) அல்லும்பகலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காலமெல்லாமென்று) காலமெல்லாமென்கி றதற்கு மல்கிஎன்கிறத்தோடும் அழைத்துஎன்கிறத்தோடும் அந்வயம். வ்யாக்யாநத்தில் அவதாரிகையாக தாத்பர்ய த்தையருளிச்செய்கிறார் (அவனோடு ப்ராப்தியால்) ஒல்கியொல்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிரஹாப்தியால்) ஒசிந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வசீகாரமெனபாயென்று). நடந்தெங்ஙனேபுகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நடந்துபோயி ப்ராப்தியால்) ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

ஒசிந்தவொண்மலராள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வண்டாலேப்ராப்தியால்) துகையு ண்டவென்றது- ஒசிக்கப்பட்டவென்றபடி. ஒசிந்ததிருமேனியையுடையவென்றது—"ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம் ... ..." என்கிறபடியே விலக்ஷணமான திருமேனியையுடையவென்றபடி.

ப—அல்லுநன்பகலு மென்கிறவிடத்தில் நன் ஶப்தம் காலாந்தரத்திலும் கீழும் மேலும் அந்வயிக்கிறது. நன்- நல் லதான, பகவத் ஸம்ச்லேஷார்ஹமான வென்றபடி. அல்லும்- ராத்ரியிலும், அல்லு ஶப்தம் ராத்ரிவாசி, அல்லு ... ... நன்பகலும் – நல்ல திவாவிலும், மல்குநீர் – விரஹத்தாலே ப்ரவஹிக்கின்ற, கணொடு - கண்களோடேகூட, மையலுற்ற - மோஹத்தை யடைந்ததான, மையல் - மோஹம். உறுகை- அடைகை, மனத்தனளாய் - மனஸ்ஸையுடையவளாய், நெடுமாலென்றழைத்து- ... ... மால் - வ்யாமோஹம். இனி- இதுக்குமேலே. இங்கிருந்தநாள்நடந்தஇத்தனைவ்யஸநங்களின்மேலே யென்றபடி. ஒல்கியொல்கிநடந்து-தளர்த் தாலே அசைந்தசைந்து வழிநடந்து, ஒல்குதல் – அசைதல். ஒசிந்து - துவண்டு, ஒசிகை - துவளுகை. இன்னுமவனைக்காணுதல்... ...யாய் என்றபடி. இதுக்கு எங்ஙனே புகுமென்கிறதோ டே அந்வயம். செல்வம் மல்கி - ... ... அவன்கிடந்த – அந்த ... ...தாலே இ வளுக்கெதிரேவராதே அவன் கண்வளர்ந்து கொண்டிருக்கிற விடமான, ...மன்றாகில் இவளுக்கெ திரே வந்தணைத்தாஶ்வாஸநம்பண்ணுமேனென்று கருத்து. யதா? "... ..." என்கிறபடியே ... ...மாய் அவன் கண்வளர்ந்தருளுகிற விடமானவென்றபடி. திருக்கோளூர்க்கே திருக்கோளூரிலே, எங்ஙனேபோய்ப் புகுங்கொல் - எப்படிபோய்ப் புகுவளோ, அத்தைநான் காணப்பெற்றிலே னென்றுகருத்து.

* * * * ॥௭॥

ஒசிந்த- துவண்டவளான, ... போலே ... ...மத்தாலே துவண்டவளானவென்றபடி. ஒண் - அழகியளான, அந்ததுவட்சியாலே பின்னையும் அழகியவளான வென்றபடி மலராள் - ... ...னுடைய, கொழுநன்- ... ...னுடைய, கொழுநன் – ..., திருக்கோளூர்க்கே- திரு க்கோளூர்க்காகவே, திருக்கோளூரையடைகைக்காக வென்றபடி, கசிந்தநெஞ்சினளாய்- ... ...மான மந ஸ்ஸையுடையவளாய், எம்மை - தாய்மாரானவெங்களை, நீத்த- நீக்கினவளான, அவ்வூரிலாஸக்தியாலேஎங்களை விட்டவளான என்றபடி, எங்காரிகை, என்னுடைய காரிகையானவள், காரிகை- ... ...யான பெண்.

மூ— லுங்கொல்* லொசிந்தவொண்மலராள்கொழுநன்றிருக்கோளூர்க்கே* கசிந்தநெஞ்சினளாயெம்மைநீத்தவெ ங்காரிகையே* ॥௮॥

காரியநல்லனகளவைகாணிலென்கண்ணனுக்கென்* றீரியாயிருப்பாளிதெல்லாங்கிடக்கவினிப்போய்ச்* சேரிபல்பழிதூஉயிரைப்பத்திருக்கோளூர்க்கே* நேரிழைநடந்தாளெம்மையொன்றுநினைத்திலளே* ॥௯॥

ஆ— யுடையபிராட்டியோடே திருக்கோளூரிலே அவன்கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியைக் காணவேணுமென்னு மாசையாலே என்னைப்போகட்டுப்போன வென்காரிகை வ்யஸநத்தாலேமெலிந்த நுண்ணிடைமேலே ப்ரஜ்ஞாதிஶயத்தாலே கையைவைத்து நொந்துநொந்து கண்ணீர் துளும்ப அவ்வழிநிவெஸமேதுணையாக அவ்வூரிலேபுக்கு முடியவல்லளேயோவென்கிறாள். ॥௮॥

(காரியம்) ஸகிஜநஸாதாரணமான ஸௌஹ்ருதவஸ்த்ரங்களைக்காணில் இவையெல்லாமென்கண்ணனுக்கென்று சொல்லாநிற்குமிப்பெண்பிள்ளை தனக்காக நாங்கள்கொண்டுவந்த ஸௌஹ்ருதபதார்த்தங்களையும் எங்களையுமொரு

இ— கொழுநன்திருக்கோளூர்க்கே என்கிற ஸம்ஹிதாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கோளூரிலேஇத்யாதியால்) கசிந்தநெஞ்சினளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமித்யாதியால்) எம்மைநீத்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) ஒசிந்தநுண்ணிடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யஸநத்தாலேஇத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்தில் கசிந்தநெஞ்சினளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழிநிவெஸமேஇத்யாதியால்) செல்லுங்கொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வூரிலேஇத்யாதியால்) ॥௮॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகிஜநஸாதாரணமித்யாதியால்) செல்லாநிற்குமென்கிறது க்ரியாபதமன்று; பெண்பிள்ளைக்குவிஶேஷணம். இதெல்லாங்கிடக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்காகவித்யாதியால்) எம்மையொன்றுநினைத்திலளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸா— ஒசிந்த - வ்யஸநாதிஶயத்தாலே துவண்டதான, நுண் - ஸூக்ஷ்மத்வஸந்தாநமான, இடைமேல் - தன்னுடைய இடையின்மேலே, கையைவைத்து - ப்ரஜ்ஞாயிக்யத்தாலே தன்னுடைய கையைவைத்துக்கொண்டு, நொந்துநொந்து - அந்தக்கைவைத்ததும் பொறுமையாலே பின்னையும்பின்னையும் க்லேஶப்பட்டு, கண்ணீர் - நேத்ரஜலங்கள், துளும்ப - அலைய, கசிந்தநெஞ்சினளாய் - அவன்பக்கல்ஸ்நேஹத்தால் ஆர்த்ரமான நெஞ்சையுடையவளாய், செல்லுங்கொல் - செல்லுவளோ, அவ்வூரிலேபோய்ச்சேரமாட்டுவளோ மாட்டாளோவென்றபடி. ॥௮॥

காரியநல்லனகளவை - கார்யரூபங்களாய் நல்லவைகளான வஸ்த்ரங்களை, தனக்காகவெங்களால் செய்ப்பட்டு நல்லவையானவாஸ்வத்யாதிவஸ்த்ரங்களையென்றபடி. காரியநல்லன என்கிறவிடத்திலே நகாரமேவ மகாரவஸ்த்ரொவம். காணில் - கண்டால், என் கண்ணனுக்கென்று - எனக்கு ஸ்வாமியான க்ருஷ்ணனுக்கென்று அநுஸந்தித்து, ஈரியாயிருப்பாள் - ஆர்த்ரஸ்வபாவையாயிருக்கிறவளான, ஸ்நேஹார்த்ரவிஶிஷ்டையாயிருக்கிறவளானவென்றபடி. நேர்இழை - நேர்களான இழைகளையுடையவள்; நேர் - ஸூக்ஷ்மம், இழை - ஆபரணம்; நிஸர்க்கஸௌகுமார்யமாக திருமேனிக்கநுரூபமாக ஸூக்ஷ்மதரங்களான ஆபரணங்களையுடைய பெண்ணானவளென்றபடி. இதெல்லாங்கிடக்க - தனக்காக நாங்கள் கொண்டுவந்த ஸௌஹ்ருதவஸ்த்ரங்களெல்லாமிங்கேகிடக்க, இவைத்தை த்ருணீகரித்தென்றபடி. இனி - இதுக்குமேலே, கண்டஸௌஹ்ருதவஸ்த்ரங்களெல்லாம்க்ருஷ்ணனுக்கென்கிற விப்ரதிபத்திக்குமேலே அவனுக்கு என்செய்ய வங்கே போனாளென்று கருத்து, போய் - இவைத்தை விட்டுப்போய். சேரி - வீதியானது, வீதிஸ்தஜநங்களானவர்களென்றபடி. ஜநங்களுடைய காகஸ்ருதி த்யோதநார்த்தம் லக்ஷணாப்ரயோகம். பல்பழி - பஹுக்களான அபவாதங்களை, அவன் வரவுபார்த்திராதே தான் புறப்பட்டுப் போனாள், தாயைவிட்டுப் போனாள், தனியே போனாள், ஊராருக்கஞ்சாதேபோனாள், என்றாப்போலே பஹுவிதங்களான அபவாதங்களையென்றபடி. தூஉய் - தூற்றி, தூறுதல் - குற்றமாக எல்லாரோடும் சொல்லுதல். இரைப்ப - கோஷியாநிற்க, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, நடந்தாள் - எழுந்தருளினாள், நடந்தாளென்றது ஆர்ஜவத்திலே பஹுமாநநோக்கி, தன்னுடைய பெண்ணானவளை பஹுமாநநோக்கியாலே சொல்லுகிறாள். ஸம்ஶ்லேஷத்திலவமாநித்தவள் என்கிறதாலே, எம்மை - என்னை, ...

மூ— நினைக்கிலேன் தெய்வங்காள் நெடுங்கணிளமானிவள்போல்* அனைத்துலகுமுடைய அரவிந்தலோசனனைத்*
தினைத்தனையும் விடாளவன்சேர் திருக்கோளூர்க்கே* மனைக்குவான்பழியும் நினையாள் செல்லவைத்தனளே *।௰॥

ஆ— தூர்ணமாக நினையாதே போகட்டு லோகமெல்லாம் இவள் தனியே போனாளென்று பழிசொல்லியிரைக்கும்படியாகத் திருக்கோளூரிலே போனாளென்கிறாள். ।௯॥

(நினைக்கிலேன்) தன் திருக்கண்களின் அழகாலே ஸர்வலோகங்களையும் தோற்பித்தடிமையாக்கிக்கொண்டிருக்கிறவனுடைய திருக்கண்களைக்கண்டல்லதொரு க்ஷணமாத்ரமும் தரிக்கமாட்டாதிருக்கிற நெடுங்கணிளமான் இனி இது குடிப்பழியென்று இடமென்று நினையாதே அவன்சேர் திருக்கோளூர்க்கே போய்ப்புக்காள். இவளைப்பிரிந்த வ்யஸநாதிஶயம் நினைக்கவுங்கூடுகிறதில்லை, என்று சொல்லி பின்னையும் தன் செயலறுதியாலே தெய்வங்காளென்று கூப்பிடுகிறாள். ।௰॥

(வைத்தமாநிதி) ஆழ்வார் விஶேஷமாகிறவாவதுக்குத் தமக்கு வைப்பாக வைத்த ஸ்வாமியாயிருந்த

இ—(எங்களைப்புமி த்ருஷ்டியால்) சேரிபல்பழி தூஉய் இரைப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகமெல்லாமி த்ருஷ்டியால்) ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு ✳

அனைத்துலகுமுடைய அரவிந்தலோசனனையென்கிற வைலக்ஷண்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன் திருக்கண்களி த்ருஷ்டியால்) தினைத்தனையும் விடாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமாத்ரமி த்ருஷ்டியால்) மனைக்குவான்பழியும் நினையாளென்கிறதையுரைக்கிறார் (இது குடி த்ருஷ்டியால்) நினைக்கிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளைப்பிரிந்த வி த்ருஷ்டியால்) நினைக்கவுங்கூடுகிறதில்லையென்றது - நினைக்கவுமாட்டுகிறதில்லையென்றபடி. செயலறுதியாலேயென்றது - தன்னால் செய்யலாவதில்லாமையாலேயென்றபடி. ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

வைத்தமாநிதியாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரி த்ருஷ்டியால்) ஆழ்வார் தமக்கு

ஶ—வசனம்: ஒன்றும் நினைத்திலள் - ஒன்றாகவும் நினைத்தாளில்லை, உறவுடையவளாகவும் நினைத்திலள், ஊராராகவும் நினைத்திலளென்றபடி. தன்னையவள் நினையாததற்குத் தாயார் ஶோகிக்கிறாள் ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களையுடையவருடைய வசனமே உபஜீவ்யமாகையாலே, * * * ॥௯॥

அனைத்துலகும் - ஸமஸ்தலோகங்களையும், உபயவிபூதிகளையுமென்றபடி. உடைய - உடையவனை, அரவிந்தலோசனனை - கமலநயனனை. தினைத்தனையும் ஸ்வல்பமாத்ரமும், ஒருக்ஷணமாத்ரமுமென்கிறபடி. தினை - ஸ்வல்பம், தனையென்று பரிமாணவாசி ஶப்தம் எள்ளத்தனையுமென்னுமாப்போலே தினைத்தனையுமென்கிறது. விடாள - விடாதவளான, நெடுங்கண் - அதிவிஸ்தீர்ணமான கண்ணையுடையவளான, இதுவாகில் ஆஶயவிஶேஷம் இவள்தான் நெடுங்கண்ணளாகையாலே அரவிந்தலோசனனைவிடமாட்டாளென்றபடி ஆஶயம் இளமான்-பால ஹரிணிபோலே முக்தையானவென்னுமவள், இனி இதுக்குமேலே, தனக்கிப்படி கண்ணழகுண்டாயிருக்க இதின்மேலேயென்றபடி. இக்கண்ணழகுக்குத்தோற்று வரவேணும் அவனிங்கேவரவேண்டுமபடியாயிருக்க இவளங்கே போனாளிதென்ன ஆஶ்சர்யமென்று கருத்து. போய் - அவனைநாடிக்கொண்டுபோய், மனைக்கு - தன்னுடைய குடிக்கு, வான்பழியும் - பெரியவபவாதத்தையும், வான் - பெரியது, பழியுமென்கிறவிடத்தில் உகாரத்துக்கு ஸமுச்சயார்த்தம். நினையாள் - எண்ணாதவளாய்க்கொண்டு, அவன்சேர் - அவன்வஸிக்கிறவிடமான, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, செல்லவைத்தனளே - போகவைத்தாள், ஸதியாகப்போனாளென்றபடி. செல்லவைத்தாளென்கிற ஶோகத்தாலே ஸதிபோனாளென்கிறதாகிறது, நினை - அவனுடைய திவ்யைஶ்வர்யத்தை நினைக்கவும், கிலேன் - மாட்டுகிறிலேன், தெய்வங்காள் - தேவதைகாள், இது தைவம்பொறுக்கமாட்டாமையாலே யாக வந்தனம்பண்ணுகிறபடி, இங்கு தேவதாஸம்போதனம் ஸாக்ஷியாக வந்தனம் பண்ணுகிறாளென்று பழிசொல்லுவாரோடே ஸம்வாதத்தைச்சொல்லி யாறவொண்ணாமையாலும் தேவதைகள் பழிசொல்லாதிருக்கையாலும் தன்னோடொக்க உறங்காதிருக்கையாலும் தேவதைகளோடே ஸம்வாதத்தைச்சொல்லிக் கூப்பிடுகிறாள்.

மூ—வைத்தமாநிதியாம்மதுசூதனையேயலற்றிக்* கொத்தலர்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* பத்து நூற்றுளிப்பத்தவன்சேர் திருக்கோளூர்க்கே* சித்தம்வைத்துரைப்பார்திகழ்பொன்னுலகாள்வாரே*॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—எம்பெருமானையேயலற்றிச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியைத் திருக்கோளூர்க்கேப்ரவணமான நெஞ்சையுடையராய்க்கொண்டு சொல்லுவார்நிட்டவழக்காகும் திருநாடென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— வைப்பாகவைத்தவென்றபடி. தமக்கு [illegible] நிதியாக வ்யவஸித்திருந்தவென்றபடி. பொன் னுலகாள்வாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இட்டவழக்காமித்யாதியால்) ॥கக॥

ப— வைத்த - வைக்கப்பட்டதான, ஆபத்திலே ரக்ஷகமாகவேணுமென்று வைக்கப்பட்டதானவென்றபடி. மா - மஹத்தான, சிலகாலந்துக்கப்பால் மாண்டுபோகக்கடவதான லோகத்தில் நிதிபோலன்றிக்கே எத்தனை காலம்ஸேவித்தாலும் குறையாததானவென்றபடி. நிதியாம் - நிதிபாகாநிற்கிற, [illegible] மென்கிறபடியே நிதிபோலேயிராநிற்கிறவென்றபடி. அதாவது:— ஆபத்திலேரக்ஷகமாய்த் தன்னையுடையவனொன்றுக்கும் விஷாரப்படவேண்டாதபடியாய் [illegible]ங்களையும் தன்னைக்கொண்டேஸாதிக்கலாய் [illegible]ங்களும் தன்னையநுபவிக்கிற வாநந்தத்துக்குள்ளேகிடக்கும்படியாய் தன்னையுடையவனுக்கு [illegible] தையையுண்டாக்கவற்றாய்த் தன்னையுடையவன்காலிலே யெல்லாரும்விழும்படி பண்ணவைத்தாய் மற்று [illegible]ங்களையுடைத்தாயிருக்கிறவென்றபடி. இத்தால் ஊரார்பழிக்குமஞ்சாதே தாயையுங்கைவிட்டுத் தனிவழிபோகைக்கு [illegible] சொல்லித்தாய்த்து. மதுசூதனையே - [illegible] உநனையே, [illegible]வனையென்றபடி. [illegible]மானதுதானே விரோதியையும்போக்கித் தன்னையநுபவிப்பிக்கவைத்தாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. அலற்றி — [illegible]மான வாக்கியாலே [illegible]வித்து, இதுக்குச்சொன்னவென்கிறத்தோடே அந்வயம். கொத்து - [illegible]ஜரிகள், அலர் - விகஸியாநிற்கிற, தாம் [illegible]யைபநுபவிக்க க்ஷமரல்லாதபடி திருக்கோளூரி லெம்பெருமான்பக்கல் [illegible]ராகையாலே தமக்குப்பிறந்த [illegible]வங்களானவென்றபடி. பொழில் - உத்யாநங்களையுடைத்தான, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன — [illegible], இதுபத்துக்கு விசேஷணம். பத்து - பத்துப்படிகளான, ‘[illegible]’ என்கிற[illegible]த்தின்படியே [illegible]களான பத் [illegible]ங்களை யடைவே [illegible]க்கிறவையானவென்றபடி. நூற்றுள் - பாதங்களுக்குள்ளே, இப்பத்து - [illegible]மான விருத்தத்தை, இதுக்கு உரைப்பாரென்கிறத்தோடே அந்வயம். அவன்சேர் - அவனெழுந்தருளியிருக்கிற, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, சித்தம்வைத்து - சித்தத்தைவைத்து, அவ்வூரிலேப்ரவணமான நெஞ்சையுடையவராய்க்கொண்டென்றபடி. உரைப்பார் — சொல்லுகிறவர்கள், திகழ் - உஜ்ஜ்வலமாயிருக்கிற, [illegible]ங்களாலே யுஜ்ஜ்வலமானவென்றபடி, பொன்னுலகு - [illegible]மானலோகத்தை, பரமபதத்தையென்றபடி. ஆள்வாரே - ஆளுவர்கள், [illegible]யாலே [illegible]மாகஸேவிப்பரென்றபடி. ॥கக॥

[illegible]

ஸ்ரீ:

[illegible]

(உண்ணுஞ்சோறு.)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥எசு॥

([illegible]) கண்ணனெம்பெருமானென்றென்றே. [illegible]த்தோடே க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்து

ஊ— கா— படைத்தஸௌஹார்த்தாலும், (ஸுமஹிஷீதர்மைவ:) பெருந்தார்களுமேபோதந்றி - திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தாலும் திருமாலையினுடையஉக்தியாலும், (ஸ்ரீமத்வைஷ்ணவப்ரஹிதை) இத்தாலே நாலுபாட்டில ஸங்க்ஷேபம் தம்மைத்ரணமாக்ஷிக்கப்படுகிறது. யாவையுமதிருமால - செல்வம்மல்கியவன்கிடந்த - இனித்தன்திருமால்திருக்கோளூரில் - தன்திருமால் திருக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுங்கண்டு - ஸ்ரீயஃபதித்வத்தாலும் அத்தாழ்பொன்டானமைவன ஸௌலப்யஸௌந்தர்யாதியாலும் பிராட்டியோடே பொருந்தியிருக்கையாலே நித்யஸம்ஸாகச்செல்லுகிற ஸர்வாதிகாதுபாகாதிரஸ்யத்வத்தையாலும், தத்ஸம்ஸ்லேஷத்தாலே புதுக்கணித்ததிருக்கண்கள்முதலான திவ்யாவயவஸௌந்தர்யமையாலும், (ஸௌஹிசங்க) நெடுமாலென்றழைத்தினிப்போய் - ஸ்ரீதர்பக்கல் வ்யாமோஹத்தையாலும் (ஸ்ரீபாசவ்யாஸ) ஒசிந்தவொண்மலராள் கொழுநன் - வேரிமாறுதபூமேலிருப்பாளுக்குக்கணவனாக ஸௌகுமார்யபாசியாலும், (ஸ்ரீதவாவஸதா) என்கண்ணுக்கென்றீரியாயிருப்பாள் - ஸ்ரீகௌரஸம்ருத்தையாலும், (ஸபக்ஷோகொஸதாமேத்யை) அனைத்துலகுமுடையவரவிந்தலோசனனை- ஸகலலோகாத்மகதையாலும், ஸ்ரீஸ்வத்தாலே அத்தைக்கோள்சொல்லுகிற ஸுரவிருப்யாஸாகமும் ஸம்ரக்ஷிக்கமாகிறது. இப்படிகளாலே திருக்கோளூரெம்பெருமான் ஸ்ரீதர்க்கு விஸ்லேஷஸம்பதத்தில் ஸர்வாதிஸக்தியில்லாதபடி ஸௌந்தர்யாதிகளைப் புண்டாக்காநிறகிருனென்று "உண்ணுஞ்சோறு" என்கிறதஸகத்திலே ஸல்ஜநைநாஜீவநாமங்களைமாதங்களை ஸ்ரீஹாஷாரவமாக ஸம்ரக்ஷித்த மொகாவர் உபவாதித்தருளினரென்கிறார். ॥௭௬॥

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (பொன்னுலகு) திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புக் கெம்பெருமானோடே ஸம்ஸ்லேஷித்ததெல்லாம் மநோரதமாத்ரமாய் பழையபடியே எம்பெருமானைக்காணப்பெறாமையாலே தவிரஹஸஹாநராய் ஸ்த்ரீபாவதசத்தாலே ஒருபிராட்டியாய் அவனைக்குறித்து தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறார்; இப்படி திருக்கோளூரில்

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— மானுக்குவையத்திலே விரஹவ்யஸநத்தால்வந்த பயஹாநியாலும் உண்ணுஞ்சோற்றிலே திருக்கோளூரிலே எம்பெருமான்பக்கலிலே ஸங்கோசணம் மிகவும் ப்ரவணமாகையாலும் 'விஸ்மார கதா தாநாநா ஸக்கிஹிதஜாநக" என்னும்படியான ஸ்ரீபரதாழ்வானைப்போலே தம்மைமறந்து தம்முடைய விரஹமையையுமநுஸந்திக்கக்ஷமரல்லாதவராயிருந்த வாழ்வார் விரஹாநுஸந்தானதெசையிற்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே யொருபிராட்டி யெம்பெருமானுக்கு தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறதாகச்சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (திருக்கோளூரிலேஇத்யாதியால்) அப்படியிருந்தாரேயாகிலும் திருக்கோளூரிலெம்பெருமான்பக்கலிலே ஸாக்ஷாத்கரித்தராய் அவன்குணங்களை நெடும்போதநுபவிக்கையாலே பெருவிடாய்ப்பட்டவர்கள் நீரிலேமுழுகி ஸந்தோஷிக்குமாபோலே அந்தவிரஹவ்யஸநத்தால்வந்த பயஹாநிநீங்கி ஸந்தோஷித்து 'ப்ரஹ்லாதோஷ்ஸீத்ஸுஸூர" என்னுமாப்போலே தம்மையுணர்ந்து தம்முடைய தசைகளையுமநுஸந்திக்கக்ஷமரானவாறே பழையபடியே தம்முடையவிரஹதசை உசுவாஸமகையால் அத்தையஸஹாநராய்க்கொண்டு தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறாரென்று கருத்து. காணப்பெறாமையாலே என்றது - பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷாபாவம்படி காணப்பெறாமையாலேஎன்றபடி. ஒருபிராட்டியாயென்றது - விரஹிணியானவொருபிராட்டி தசையையுடையவராயென்றபடி. ஸ்த்ரீபாவதசத்தாலே தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறாரென்றபடி. இப்படி ஸ்வாபதேசத்திலே திருவாய்மொழிஸங்கதமானாலும் மானுக்குவையத்திலே சோகமக்நையாயிருந்த பிராட்டி இத்திருக்கோளூரிலேசென்றுளென்று உண்ணுஞ்சோற்றிலே சொல்லுகையாலே இவளுக்கு தூதப்ரேஷணம்பண்ணவேண்டாமையால் ஸ்த்ரீபாவதசத்திலே இத்திருவாய்மொழி யஸங்கதமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிதிருக்கோளூரிலேயெழுந்தருளினவித்யாதியால்)

மூ — பொன்னுலகாளீரோ புவனிமுழுதாளீரோ * நன்னலப்புள்ளினங்காள் வினையாட்டியேனிரந்தேன் * முன்

ஆ — யெழுந்தருளினபிராட்டியோடுள்ள விரஹ ஸம்ஶ்லேஷஜநிதாநந்தயிதாநந்த. உஸாவணதாஹநிஷ்டூரனை யெம்பெருமான் ஆர்த்தநாதமெல்லாம் தனக்கு ஸாத்யமானவொன்றே ஆதுவாஸிக்கைக்காக விஶ்லேஷித்து நெடுங் காலம் எழுந்தருளாதிருந்தவாறே தத் விஶ்லேஷத்தாலே அத்யந்தஜவஸந்நையான பிராட்டி தன்னுடைய ஆற்றாமையாலே அவனைக்குறித்து சிலபக்ஷிகளைத் தூதாகவிடுகிறாளென்றுமாம். திருக்கோளூரிலே போய்ப்புக்க வேணுமென்று புறப்பட்டவிப்பிராட்டி தன்னுடைய அவஸாதத்தாலே பின்னைபோகக்ஷமையன்றியே அங்கே உத்யாநத்திலேயிருந்து எம்பெருமானைக்குறித்து தூதுகவிடுக்ஷணம்பண்ணுகிறாளென்றுமாம். ஐஶ்வர்ய ஶ்லேஷிகபரகவிபோஷகஸ்வாஹ்யாய் தீயநஸ்வரூபவரூபம்ண விஷயவைலக்ஷண்யப்புக்கொண்டு என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்து விஶ்லேஷிக்கிறான், என்னுடைய ஸத்வஸ்வத்தையும் அபஹரித்துக்கொண்டென்னைத்தோற்பித்துத் தனக்கடிமையாகக்கொண்ட எம்பெருமான்தன்னைப்பிரிந்து நான்படுகிற வ்யஸநத்தைச்சென்று சொல்லவேணுமென்று புள்ளினங்களைக் குறித்துச்சொல்ல; பின்னையும்அவை போகாதிருந்தவாறே அவன் நம்முடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்யாதொழியில செய்வதென்னென்று போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டு

ஒ — தூதாகவிடுகிறாளென்றுமாமென்கிறவிடத்தில் ஸந்தேஹமானது மேல்வாக்யத்தில் ஸந்தேஹத்தோடே அந்வயிக்கிறது. ஸ்வாபதேஶத்திலே திருக்கோளூரிலெம்பெருமானோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷமின்றிக்கேயிருக்க அந்யாபதேஶத்திலே யவனோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம் நடந்ததாகச்சொன்னால் விஷமோத்யமாமென்கிற அஸ்வரஸத்தாலே ப்ரகாராந்தரேணவதரிப்பிக்கிறார் (திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புகவேணுமித்யாதியால்) *

⁂ * முதற்பாட்டு * ⁂

பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐஶ்வர்ய ஶ்லேஷித்யாதியால்) பொன்னுலகாளீரோ இத்யாதியாலே உபயவிபூதியையும் படிகர்க்கிவள் கொடுக்கிறதாகச்சொல்லும்போ திவ்விபூதிகளெல்லா மிவளயீநமென்னுமிட மிப்பாட்டிலேசொல்லவேண்டுகையால் பிரானென்கிறபதத்துக்கிப்படி தாத்பர்யமாகை யுசிதமென்றுகருத்து. என்னலங்கொண்டவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஶ்லேஷிக்கிறானித்யாதியால்) விஶ்லேஷிக்கிறானென்றது — விஶ்லேஷியாநிற்கிறவனென்றபடி. ஸர்வஸ்வத்தையுமென்றது — ஸௌந்தர்யலாவண்யாதி தாபந்யாஸகத்யாதிகளையென்றபடி. த்ருதீயபாதத்தில்சொல்லுகிற விஶேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமேதென்னவதுசொல்லுகைக்காகவவதரிப்பிக்கிறார் (பிரிந்துநான்படுகிறவித்யாதியால்) போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டென்றது - போகாதேயிருந்தனவாக உத்ப்ரேக்ஷித்துஎன்றபடி. இந்தஸம்ஶயைப்

ப — நன்னல - நல்லதான நலத்தையுடையவையான, நலம் - கல்யாணகுணம். ஆஶ்ரிதத்தார்க்குக் காயஞ்செய்கைக்கடியான ஔதார்யஸௌஹார்தாதி கல்யாணகுணங்களை யுடையவையானவென்றபடி. புள்ளினங்காள் — பக்ஷிகணங்காள், புள் - பக்ஷீ, இனம் - கணம், பிரிந்தாரைச்சேர்க்கை திர்யக்குக்களுக்குக்காயமென்று இருக்கிறாள் பாரிவதாரத்தில் வாஸநையாலே. இனங்காளென்று "பக்ஷ ஸம்பாஸஶரணகே" என்கிறபடியே யெல்லாவிக்கிலும்போகவிடலாம்படி திரள் இருக்கிறபடியைச்கொண்டாடினபடி. முன் - பரிபவதஶைத்தலே; இந்த ஜந்துக்களெல்லாம் கரண களேபரங்களை யிழந்து தங்களுடைய தோஷங்களை யறிவிக்கவும் மாட்டாதே கிடக்கிற தஶையிலே யென்றபடி. உலகங்களெல்லாம் - லோகங்களை யெல்லாற்றையும், படைத்த - தன் காருண்யத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்தவனை, முகில்வண்ணன் — மேகஸ்வபாவனை' வண்ணம் - ஸ்வபாவம்' பரமோதாரனை என்றபடி. கண்ணன் - க்ருஷ்ணனை, ஆஶ்ரிதஸுலபனையென்றபடி. அவதாரதஶையிலேயிறேவாத்ஸல்யாதிகள்நமக்குப்ப்ரகாஶிப்பது, என்னலம் — என்னுடையநன்மைகளை, என்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையும் பாஹ்யாதிகளான- ஆத்மகுணங்களையும்என்று ஸ்வரூபத்தையுமென்றபடி. கொண்ட - அபஹரித்தவனை, விஶ்லேஷத்தாலே அஸஹ்யமாம்படி பண்ணினவனை என்றபடி. பிரான்தனக்கு - உபகாரகனானவனுக்கு, இந்த விஶ்லேஷாஸஹத்வம் என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்து ஐஶ்வர்ய ஶ்லேஷிகமொழிப் பூஜையந்தர் தீயவிபூதிகளைத் தந்தவனுக் கென்றபடி. அவனுடைய ஸந்நிதாநத்திலு மிவள் உபயவிபூதியையு மிஷ்டவிநியோகார்ஹமாகக் கொடுக்கும்படியிறே யவன் தன்னையும் தன் விபூதியையு மிவளுக்காக்கிவைத் தபடி. என்னிலைமை - என்னுடைய ஸ்திதியை, உரைத்து - விண்ணப்பஞ்செய்து, பொன்னுலகு - ஸ்வர்காதி

மூ— னுலகங்களெல்லாப்படைத்தமுகில்வண்ணன் கண்ணன்* என்னிலங்கு பெயராக்கு பாவியேன் [illegible] கென்னி லைமையுரைத்தே*

॥௧0॥

ஆ — அவன் வரவேகாரணிகளுகையாலும்சூழ்ந்திதல்லமுறைகயாலும்நமக்குவேக்ஷிதஞ்செய்தருளும், ஆதலால் என்னுடைய தசையைச் சொலவேணுமென்று சொல்லி அவற்றின் பக்கலுள்ள ஸ்ரீகிருஷ்ணபத்தாலே திருநாட்டையும ஸ்ரீவைகுண்டமான ஸம்பந்நபுமுக்க இவைசெய்கிற உபகாரங்களுக்கு [illegible] மாறாகச் சோதித்துப் பின்னையும் நிரூபித்து இவை செய்கிற உபகாரத்துக்குக் கைமாறாகப் போராதென்று பார்த்து உபதேயாகனான உங்களுடைய நிரவதிகதையாலே உபேக்ஷியாமல் [illegible] என்னுடைய தசையைச்சென்று சொல்லவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாள்.

॥௧॥

(மையமர்) ஒருதாமரையிலே ஒருதாமரைபூத்தாப்போலே திருக்கையும் திருவாழியும் சேர்ந்திருக்கிற

இ — வசீகரிக்கைக்காக விவ்விசேஷணங்களென்றுகருத்து. முன்னுலகங்களெல்லாப்படைத்தமுகில்வண்ணன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன் வரவேத்யாதியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சூழ்ந்திதேத்யாதியால்) என்னிலைமையுரைத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றின்பக்கலித்யாதியால்) கைமாறாக - ப்ரத்யுபகாரமாக, உபயவிபூதியுமிவளதீனமாம்படி பண்ணியிருக்கையாலும் [illegible] ஸர்வஸ்வதானமிவள் [illegible]" என்றுசொன்னவனனவனுடைய திருவுள்ளத்தைப்பார்த்தால் இவளைத்தன்னோடுசேர்த்தார்க்கு உபயவிபூதியுங்கொடுக்கை யவனுக்கு க்ருதஜ்ஞதையாகையாலும் இப்புள்ளினங்களுக்கு இவள் உபயவிபூதியையுங்கொடுக்கத் தட்டில்லையென்றுகருத்து. இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஏகாயநோபயவிபூதிகமென்கிற ஸங்க்ரஹணம் வ்யாக்யாதமென்று ஸூசிதமாய்த்து இப்படியுபயவிபூதியையுங்கொடுத்தவிவள் நானிரந்தேனென்று ஸகிஜநரைப்போலே ப்ரார்த்திப்பானேன்ன இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால) உபதேயாகனென்கிறதாலே நன் நலஸம்பந்தவ்யாவ்ருத்தம்.

॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

மையமர்சக்கரத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதாமரையிலேயித்யாதியால்) சக்கரத்
ஸ்ப்ருஹ்யமான வொக்கத்தை, யதா - நித்யஸ்ப்ருஹணீயமானவொக்கத்தை, ஸ்ரீவைஷ்ணவ யோகத்தையென்றபடி, ஆளீரோ - ஆளுங்கோள, முழுது - க்ருத்ஸ்நமான, புவனி - ஸம்ருத்தியையும், இது உபலக்ஷணம. ஸ்ரீவைகுண்டவிபூதியையுமென்றபடி. ஆளீரோ - ஆளுங்கோள், என் ஹ்ருதயத்தை நீங்களவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்த உபகாரம். உபயவிபூதியு முங்களதன்றோ வென்றுகருத்து. என் ஹ்ருதயத்தை யவனுக்கு அறிவிக்கும்படி நீங்கள் சிலருளராகப் பெற்றேனே, உங்களுக்கு உபயவிபூதியையும தருகிறேனென்று கருத்து. தருகிறேனென்று சொல்லாதே ஆளுங்கோளென்று சொன்னது உங்கள விபூதியை நீங்கள் ஆளுகையைத் தவிர்ப்பாருண்டோவென்றுவைராக்யமாகச் சொன்னபடி. ஆளீரோவென்கிறவிடத்தில் ஓவென்கிற ஸ்வயம் ஸம்போதநதோதகம். உங்களுடைய விபூதியும் நான் பட்டது படவேணுமோ; அப்படிப் படாதபடி இவைத்தை ரக்ஷித்தருளவேணும். இவைத்துக்கு ரக்ஷகர் நீங்களோ யன்றோ, ப்ரார்த்தியுண்டோ? நாங்களு முங்களுக்கு ரக்ஷ்யராயிருக்க மத்தனையன்றோவென்று கருத்து. வினையாட்டியேன் - விஶ்லேஷித்து நோவுபடுகைக்கீடான பாபத்தையுடையவளான, வினையயுடையவள் வினையாட்டி. இ ஸ்வபத்தால் தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது வினையாட்டியேனென்று ரூபமாயிருக்கு. நான் - என் னுடைய விஶ்லேஷத்திலே "ஸா ஸ்ரீ [illegible]" என்று தியக்கியின்காலிலே யவன்போய்விடும்படியிருக் கிறவளான நான், இரந்தேன் - ப்ரார்த்தித்தேன், நீங்கள் செய்கிற உபகாரத்துக்கும் உபயவிபூதியும் [illegible] ஸகிஜநரைப்போலே உங்களை ப்ரார்த்தித்தேனென்றபடி. இரக்கிறேனென்று [illegible]மாகச் சொல்லாதே [illegible]மாகச் சொன்னது என்னுல் ஸமர்ப்பணம் பண்ணி[illegible] யத்து, இனி உங்களாலுபேக்ஷிக்கக் கூடாதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. யதா:— இரண்டு மூன்றுதரமிரந் தால் உங்களுக்கு [illegible]மாமென்றறிந்து ஒருக்கால இரந்தொழிந்தேனென்றபடி.

॥௨॥

மூ — மையமர்வாணெடுங்கண்மங்கைமார்முன்பென்கையிருந்து* நெய்யமரின்னடிசினிச்சல்பாலொடுமேவீரோ*
கையமர்சக்கரத்தென்கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு* மெய்யமர்காதல்சொல்லிக்கிளிகாள்விரைந்தோடிவந்தே॥

ஆ — வழகாலும்திருவாழியைக்கண்டவீதியாலே புதுக்கணித்த திருப்பவளத்தினழகாலும் என்னையடிமையாக்கினவனுடைய அழகைக்கண்டு நீங்கள் ஸந்துஷ்டராய்ப் பின்னை அவனுக்கு என்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹம் மெய்யான ஸ்நேஹம் என்று அவனுக்குச்சொல்லி அவனருளிச்செய்யும் வார்த்தைகளை நான்முடிவதற்குமுன்னே விரைந்தோ

இ — துமன்றுசொன்ன வசநாம்சம் கனிவாயென்றுசொன்னஸௌந்தர்யஸாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாழியைக்கண்டவித்யாதியால்) புதுக்கணித்தவென்றது - நவீநத்வஸௌந்தர்யமான என்றபடி. எம்பெருமானென்றதை இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) சொல்லியென்றபோதே காணுகை விஶேஷமாயிருக்கச்செய்தே கண்டுஎன்கிறவசனம் ஸ்வயம்ஸித்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகைக்கண்டித்யாதியால்) மெய்யமர்காதல்சொல்லியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கென்பக்கலித்யாதியால்) விரைந்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்முடிவதற்கித்யாதியால்) இவள் விரஹமொழிந்துபோகாதே தரித்திருந்தாலல்லது தோழிமாரைக்கொள்ளத் தூதுவிடக்கூடாமையால் மெய்யமர் வாணெடுங்கணென்று தோழிகளுக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யஞ்சொல்லுகிறவிடத்திலே ஸமயவிஶேஷமானவசனத்தையருளிச்

ஸா — கிளிகாள் - ஶரதகஸம்ஶ்லேஷதையாலே எனக்காதரணீயராய் ஸ்வாபதேஶாபாத்தத்தாலே அவனுக்காதரணீயராயிருக்கிற ஸாங்க்யங்காள்! கையமர் - திருக்கையிலேயமர்ந்திருக்கிற, ஸர்வஸவிஶேஷரூபமானதிருக்கையிலே ஸந்நாஹிதவமாய்க்கொண்டிருக்கிறஎன்றபடி. சக்கரத்து - சக்ரத்தையுடையவனை, சக்கரத்தையுடையவன் சக்கரத்தன், சக்கரத்தென்கனிவாய் என்றுஸமஸ்தபதம். என் - என்னுடைய, கனிவாய்ப்பெருமானை - பிம்பவாயனுக்ஷாந்தியை, கனி - பழம், இங்கு பிம்பஃபலம் விவக்ஷிதம் கண்டு - நெஞ்சாலேநினைத்துக்கொண்டு, ஶோகிக்கிற வென்னைப்போலன்றிக்கே கண்ணாலே காணப்பெற்று, மெய் - ஸத்யமான, அமர் - ஸ்திரீக்ருதமான, காதல் - ஸ்நேஹத்தை, தம்முடைய ஸ்நேஹத்தைப்போலே பொய்யுமாய் - வஞ்சமுமாயிராதே ஸத்யமாய் ஸ்திரமான வென்னுடைய ஸ்நேஹத்தை யென்றபடி. சொல்லி - அவனுக்கறிவித்து, விரைந்து - ஸ்வரித்து, அவனோடேகூட வருகிறோமென்று அங்கே நில்லாதே யென்றபடி. ராவணவதானந்தரம் நம்பெருமான் மீண்டெழுந்தருளுகிறபோது திருவடி முன்னேவந்து ஸ்ரீபரதாழ்வானை யாஶ்வஸிப்பித்தாப்போலே யென்னுடைய ஸந்தாபத்தை யாற்றுகைக்காகவும நீங்கள்வந்த ஸ்ரீதியெனக்கு முற்பட ஸாதித்து பின்பு அவன்வந்த ஸ்ரீதியைய நுஸந்திக்கலாம்படி யிருக்கைக்காகவும் நீங்களவனுக்கு முன்னே வரவேணுமென்று கருத்து. ஓடிவந்து - வழியிலேமெள்ளவராதேவேகமாகவந்து, பிராட்டியைக்கண்டு மீண்டவனந்தரம் ஸ்ரீவாநரமுதலிகள் பெருமாள் தாபத்தை யாற்றவேணுமென்றோடிவந்தாப்போலே நீங்களு மவனருளிச்செய்தவார்த்தைகளைக்கொண்டுவந்தென்னுடைய தாபத்தையாற்றுகைக்காக வத்ஸவமாக வோடிவந்தென்றபடி. இதுக்கு எல்லைநிலந்தென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். மையமர் — மை அமர்ந்தவையான, அஞ்ஜநத்தாலே ஸம்ஸ்காரமாகவுமலங்க்ருதமான என்றபடி. நீங்கள் திரும்பிவந்தவன்வார்த்தைகளைச் சொல்லக்கேட்டு எனக்குண்டான ஹர்ஷத்தைக்கண்டு தோழிமார்தங்களை அஞ்ஜநாதிகளாலே யலங்கரித்துக்கொள்ளுவரென்று கருத்து. வாள் - அந்தஹர்ஷத்தாலே காந்திமத்தங்களான, வாள் - காந்தி, வாணெடுங்கணென்று ஸமாஸமாயிருக்கவலோ ஸாவஸ். வாள்நெடுமென்கிறவிடத்தில ளகாரலோபமும் நகாரணகாரவர்ணவிகாரமும். நெடும் - ஹர்ஷாதிஶயத்தாலே விஸ்த்ருதங்களான, கண் - கண்களையுடையவர்களான, மங்கைமார்முன்பு - யுவதிகளுடைய முன்னே, மங்கை - யுவதி, உங்களைப்போலே ரக்ஷணீயவர்க்கங்களான என்னவ்விகளுடைய முன்னே என்றபடி. "ஸஶாநா நாதவிஶோகா:" என்கிறகணக்கிலே என்றுகருத்து. என்கையிருந்து - என்னுடையகையிலேயிருந்து, வத்ஸலங்களைப்போலே அவன்ஸ்பர்ஶிக்கிற வென்கையைபுங்களுக்கு வாஹநமாக ஸம்ஸ்கரித்தென்றபடி. இதுக்கு மேவீரோவென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம், நெய்யமர் - நெய்யமர்ந்திருக்கிற, ஸந்நாஹிதமானநெய்யோடே கலந்திருக்கிறவென்றபடி. இன் - ஸ்வாதுவான, அடிசில - ஶாலியோதநங்களை, பாலொடு - க்ஷீரத்தோடேகூட, நிச்சல - நித்யமும், மேவீர் - புஜிப்பீர்கோள், மேவுதல் - புஜித்தல், ஓ வென்கிறவவ்யய ஸந்நதிஶ்யோதகம். க்ஷீரத்தோடே ஸ்வீகரித்தென்னை யுஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணுமென்றபடி. இங்கு இன்னடிசி

மூ—ஓடிவந்தென்குழன்மேலொளிமாமலருதிரா* கூடியவண்டினங்காள் குருநாடுடையைவர்கட்காய்* யாடிய

ஆ—டிவந்தெனக்குச்சொல்லி என்னையபிப்பித்ததுஎன்றுடையதோழிமாரெல்லாரும் உங்களுடையவைலக்ஷண்யத்தை-க்கண்டாசைப்படும்படி என்கையிலேயிருந்து அவன்திருநாமங்களை நான்கற்பிக்கக்கற்று வாழ்மினோ என்று தன்கிளியைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥௨॥

(ஓடிவந்து) ராஜ்யார்த்தராய் ஸஹோதரீ தருமான பாண்டவர்பக்கலுள்ளவாத்ஸல்யத்தாலே ஸேநாதூ ஜயவிஜயவகாரணஸங்கல்பமாய் ஸத்ருஹ ஸமாயிருந்த திருத்தேரிலேநின்று அவர்களுக்குஸாரத்யம்பண்ணி தமிழ்வாயிகளை நிரஸித்தருளினஸ்வபத்திலே உபஸேவ்யரான த்விஜநங்கள் ஸம்ஸாரவாராமாகச் சாற்றியருளப்பண்ணின த்வயமயமான திருத்துழாயின்ஸௌகந்தைவைப் பானம்பண்ணி அந்நாமதாரைகளைக் கொண்டு ஓடிவந்து அம்ஸௌகந்தைவைய மக்மீகமான த்வயமயத்தையும் என்குழல்மேல் ஒளிமாமலர்களின்மேல்

இ—செய்கிறார் (எனக்குச்சொல்லியித்யாதியால்) மங்கைமார்முன்புஎன்கிறதற்குக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோழிமாரித்யாதியால்) ஆசைப்படும்படியென்கையிலே யிருந்தென்கிறவித்தாலே இப்பாட்டிலே திருநாட்டைக்கொடுத்தாள் இப்பாட்டிலே யதிற்காட்டில் மிகவுஞ்ஸ்லாக்யமாய் "வாணிம்ஸ்ரு ஹீஷவாணிநா" என்றவனுக்கு மிகவுமாதரணீயமான தன்திருக்கையைக்கொடுக்கிறாளென்று ஸம்பந்தம். இதிபாத்துக்குக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களையித்யாதியால்) உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாங் கண்ணனென்றிருக்கிறவளாகையாலும் "டஜீஷா" என்கிறந்யாயத்தாலே இவளுடையகிளிகளுக்கும் திருநாமங்களே ஸமோஹ்யங்களாகையாலும் நெய்யடிசில்பாலென்றிவள் சொன்னது திருநாமங்களேயாகையுசிதமென்றுகருத்து. ॥௨॥

* மூன்றாம்பாட்டு. *

குருநாடுடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராஜ்யார்த்தராயென்று) ஸ்ரார்த்தராயென்றது. - யொஹ்ராயென்றபடி. ஐவர்கட்காயென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹோதரீ கருமித்யாதியால்) வாத்ஸல்யத்தாலேஎன்கிறதற்கு பண்ணிஎன்கிறத்தோடும் நிரஸித்தருளினவென்கிறத்தோடு ஸம்பந்தம். நெடுந்தேரென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ஸேநாதூ ஜயவிஜயித்யாதியால்) நெடுந்தேரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ருஹ ஸமித்யாதியால்) படைநீறெழச்செற்றஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தமிழ்வாயித்யாதியால்) நீறெழச்செற்றபிரான் சூடியஎன்கிறஸ்வபாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வபத்திலித்யாதியால்) தண்டுளபமுண்டவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்வயமயமித்யாதியால்) ஊதிரோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அம்ஸௌகந்தைவையுமித்யாதியால்) இவள்விரஹார்த்தையாயிருக்க ஒளிமாமலரென்னக்கூடுமோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ரு—லென்றது காரணஸ்லளஸீஷ்யாதிமாணதிவாஜககமாஸாதக்களான திருநாமங்களை,பாலென்றது-ரணத்துக்கு ஹொஸ்ய காவாதகங்களான மாநங்களை,

அந்தநிருநாமங்களை மிகவும்ரஸிக்கும்படியான பக்தியை, நெய்யென்றது - அந்தபக்திஜந்யமாய் திருநாமோவா

கூடிய - பரஸ்பரம் ஸம்ஸ்லேஷித்து வர்த்திக்கிற, வண்டினங்காள் - ஸ்ரமமணங்காள்? குருநாடுடை - காமஜேஸத்தை யுடையவர்களான, காமஜேஸத்தையாள ஸ்ரார்த்தரானவென்றபடி. ஐவர்கட்காய்- உபகாரகர்களுக்காக, இதுக்குநீறெழச்செற்றபிரானென்கிறத்தோடே அந்வயம். ஆடியமா - ஆடாநிற்கிற பாக்களை யுடைத்தான, ஆடுகை- ஸேநாஸமமாக ஸஞ்சரிக்கை, மா - அஸ்வம் ஸேநாஸமஸஞ்சாரி தாமமரமாயியானவென்றபடி. நெடும் - "ஸஹஸ்ரதிநெடிகள" என்கிறபடியேபெரிதாமமான, தேர் - ஸ்ரீவஸ்ரீகம்வடிம். தேரிலேயிருந்தென்றபடி. தேரிலேஸாரதிபாயிருந்தென்று தாத்பர்யம். படை - ஸேனையை, ஸத்ருஸேனையைநயென்றபடி. நீறெழ - நீறெழும்படி, தூளமாய்ப் பறந்துபோம்படி யென்கை. செற்ற - ஸம்ஹரித்தவனான பிரான் - உபகாரகன், சூடிய - அந்தஸாரத்யஸ்ரோவநார்த்தமாகச் சூடிக்கொண்டிருக்கிற, தண் - ஸ்ரீதளமான,துளபம் - தாஸவியை, உண்ட - பானஞ்செய்தவையான, தாஸவியில்ஸௌகந்தைவையானஞ்செய்தவையான தூமது - அந்த தாஸவியில் ஸ்வரஸவாஸங்களான ஸௌக்களையுடையவையான, தூவென்றது ஸவஸும்வாஸமும், வாய்கள்கொண்டு - வதநங்களைக்கொண்டு, ஓடிவந்து - விரஹதாபத்தாலேவாந

மூ—மாநெடுந்தேர்படைநீறெழச்செற்றபிரான்* சூடியதண்டுளபமுண்ட—தூமதுவாய்கள்கொண்டே* ||௫||
தூமதுவாய்கள்கொண்டுவந்தென் முல்லைகள்மேல்தும்பிகாள்* பூமதுவுண்ணச்செல்லில்வினையேனைப்பொ
ய்செய்தகன்ற* மாமதுவார்தண்டுழாய்முடிவானவர்கோனைக்கண்டு*

ஆ—வஷிக்கவேணும், வஷிக்கவே அவைமலர்ந்து புதுக்கணிக்கும் என்கிறம்பண்டுபோலொக்கும்கெண்டை
யொண்கண்ணுந் துயிலும் என்று வாஸஸம்ஶ்லேஷகாமரான வண்டுகளைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ||௫||

(தூமது) நீங்கள்பூமதுவுண்ணச்செல்லில் ஸாஹஸிகரியானவெனக்கு ஸம்ஶ்லேஷமென்றொரு ஐந்த்ர
ஜாலத்தைக்காட்டி என்னையகன்று திருநாட்டிலே திருமாமணிமண்டபத்திலே அயர்வறுமமரர்கள் திவ்யபரி
ஷத்திலே ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்த அவர்களாலே சுமங்களுமாயிருந்த அவனைக்கண்டு அவன்
திருக்குழலில் திருத்துழாயின் மதுவெள்ளத்தை உங்கள் தூமதுவாய்கள்கொண்டு பருகிப்பின்னை உம்மை

இ—செய்கிறார் (வஷிக்கவேஐ தந்யாதியால்) வஷிக்கவேயென்றது - வஷிக்கவுகந்தித்தவளவிலே என்றபடி.
புதுக்கணிக்குமென்றது - நவீந்யமாயென்றபடி. இது உடனஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (எ
ன்கிறமித்யாதி) பண்டுபோலொக்குமென்றது - பூர்வம்போலே பஙாஸமாயென்றபடி. கெண்டை
யொண்கண்ணுமென்றது - கத்ஸ்யம்போலேயழகியதான வென்கண்ணுமென்றபடி. துயிலுமென்றது - நித்ரிக்கு
மாமென்றபடி. கூடியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (வாஸஸிரேத்யாதியால்) ||௫||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

வினையேனைப்பொய்செய்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷமென்றொருவித்யாதி
யால்) வானவர்கோனையென்கிறவிடத்திலே பதிலேதமானவஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலே
ஐத்யாதியால்) வானவர்கோனையென்கிற ஸஹிவ்யாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ
ரித்யாதியால்) பூமதுவுண்ணச்செல்லிலென்றுவகுத்துமாமதுவாயென்று விஶேஷணங்கொடுத்தவித்தாலே
ஸ்யமாய் தூமதுவாய்கள்கொண்டு என்கிறவிடத்திலே விவக்ஷிதமானவஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவன்
திருக்குழலித்யாதியால்) யாமிதுவோதக்கவாறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உம்மைபொருத்

ஸ—முடியாதபடி ஶீக்ரமாகவந்து, என்முல்லைமேல்- என்னுடையகாஷஜங்களின்மேலே, ஒளிமாமலர்- காந்தி
பஹாஜங்களாய் ஶ்யத்துக்களான புஷ்பங்களை, ஒளி - காந்தி, மாகவாதிவவஷஸராஸ். அவன்பக்கல்
நின்றும்வந்தவுங்களுடைய ஸம்ஸர்காத்திலே பத்மஜங்களாய் ஸிதங்களான புஷ்பங்களையென்றபடி.
ஊதிரோ - ஊதுங்கோள், ஓவென்கிற வஷ்யம் சுநாநய ஶ்ரோதகம். அவன்சூடின திருத்துழாயில்நின்று
மூங்கள்வாயில் கொண்டு வந்த ஶ்யாக்களெல்லா மென்குழல்மேலே புஷ்பங்களில்விழும்படி ஸாகாரம்பண்
ணவேணுமென்றபடி. ‘வாஹிவாஙயதகோஹா சாஸவ்ருஷ்டா ஊஜவிஸ்யஸ । ஊபிஶோதா ஸஸம்ஸவே
ஜெகவிஸோமஃ” என்னுமாப்போலே சொல்லுகிறாள். ||௫||

என் முல்லைகள்மேல் - என்னுடைய முல்லைகளின் மேலே, நான் வளர்க்கிற முல்லைக் கொடிகளின்மேலே
யிருக்கிறவென்றபடி; தும்பிகாள் - ஹ்ரமவிஶேஷங்காள், தும்பி - ஹ்ரமவிஶேஷம், பூமது - புஷ்பங்களின்
ஶ்யாக்களை. அந்தமுல்லைப் புஷ்பங்களில் ஶகாரங்களை யென்றபடி. உண்ணச்செல்லில் - பாஜிக்கப்போனால்,
பாஜிக்கஶக்தராநிகோளாகிலென்றபடி. இதுக்குஇதுவோதக்கவாறென்னவேண்டு மென்கிறத்தோடே அந
யம். வினையேனை - அவன் சொன்னதெல்லாம்மெய்யென்றிருக்கைக்கு ஹேதுவான பாபத்தை யுடையவளா
ன வென்னை, இதுக்ககன்ற வென்கிறத்தோடே அநயம். பொய் செய்து - என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷமென்றொரு ஐந்
த்ரஜாலத்தைச்செய்து, அகன்ற - விஶ்லேஷித்துப்போனவனை, இது வானவர்கோனுக்கு விஶேஷணம். மா-
ஶ்ஹத்தான, அதிஶஹமான என்றபடி. மது - ஶகாரங்களை, வார் - வாராநிற்கிற, யாமெயாகவிடாநிற்கிற
என்றபடி. தண் - திருமுடி ஸம்பந்தத்தாலே பதிஶீதளமான, துழாய் - தாஜஸியை, முடி - கிரீடத்திலேயு
டையவனை, துழாய்முடியென்றுவ்யதிகரணபஹுவ்ரீஹி. வானவர்கோனைக்கண்டு - நித்யஸூரிநாயகனைக்
கண்டு, கோன் - ஸ்வாமீ. தூமது - வரிஶுத்தமானஶப்தவையுடையவையான், அநவத்யங்களாய் ஶ்யாமங்களான
பேச்சுக்களை யுடையவையானவென்றபடி. இங்கேமதுஶப்தம் ஈஷவைகாதிஶயோக்தியாய் பேச்சைச் சொல்லு
கிறது. உங்களுடைய வாஜாபாயமவனை யிங்கேயாகவஷிக்குமென்று கருத்து. வாய்கள்கொண்டு - முகங்கள்

மூ — பாதிநாம் இதுவோதக்கவாறென்னவேண்டுங்கண்டீர் நுங்கட்கே*
நுங்கட்கியானுரைக்கேன் வம்மின்யான்வளர்த்தகிளிகாள்* வெங்கட்புள்ளூர்ந்துவந்து வினையேனைநெஞ்சங் ॥ ௪ ॥

ஆ — யொருத்தி இனைருசைபட்டுக்கப்பிடாநிற்க அவளைநினையாதிருக்குமிதுவோ உம்முடைய ஸௌசீல்யமாவதென்றவன் ஸந்நிதியிலே சொல்லவேணுமென்று தனக்குப்பரமபோஷ்யபூதங்களாய் தன்முல்லைகளிலே வந்திருந்த துபமிகளை நோக்கிச்சொல்லுகிறாள்.
॥ ௪ ॥

(நுங்கட்கு) ஸ்ரீராமாயணத்திலே ஸுக்ரீவமஹாராஜனுடைய பெரியதிருவடி திருத்தோளிலே ஏறியருளிவந்தென்னோடே ஸம்ஸ்லேஷித்தது விஸ்லேஷிக்கிறபோது ஸ்பர்சமாய் ப்ரகாஸஞ்ஜீவநமான திவ்ய

இ — திவ்ய க்ராஹிபால்) என்முல்லைகளமேலஎன்கிறவிடத்தில ஸ்ரிஷ்டமானவசநத்தையருளிச்செய்கிறார் (தனக்கிதராஹிபால்) தன்முல்லைகள்மேலே வந்திருந்தவாறே தனக்குப்பரமபோஷ்யபூதங்களாக ஸாவிந்துக்கொல்லுகிறாளென்றுகருத்து.
॥ ௪ ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

வெங்கட்புள்ளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸு-ஸுமரோ க்ராஹியாய்) ஊர்ந்துவந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருத்தோளிலேற க்ராஹிபால்) வினையேனை நெஞ்சங்கவர்ந்தவென்கிறதுக்கு தாத்பர்யஞ்சொல்லச்செய்தே நடுவே த்ருதீயவாக்யத்துக்குங்கூடத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஸ்லேஷிக்கிறபோதி க்ராஹியால்) அதில்ஸ்பர்சமதி க்ராஹியாலே செங்கண்ணுள்ள தாத்பர்யமும் ஸ்திரயாஸித க்ராஹி

ப — க்கொண்டு, உவந்து, உகந்து, உகந்நங்களைக்கொண்டுகைங்கர்யமாவது ஷ்டிங்களைமேல்வந்த ஸாவஸ்யமிவ்பேக்ஷைப் பாகம்பண்ணி ஸம்ரக்ஷிக்கை. நுங்கட்கு - என்னுடைய விவஷஸ்ஸ்லேஷமிலே என் முல்லைக் கொடிகளிலே வந்திருக்கிற வுங்களுக்கு, இதுக்கு என்ன வேண்டுமென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். இதுவோ - இப்படி நித்யஸம்ஸாரி ஸமிதனுப் ஸமாவஸ்யமுமின்றிக்கே பகிர்ஸ்பர்சமான ப்ரகாஸஞ்ஜீவநமாநமுக்தனும் இப்படியிருந்துகொண்டுவிரஹதாபாமித்யானவிவளை ரக்ஷித்தும் நினையாதிருக்கிறவிதுவோ, யார்தக்கவாறு "ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி விநா தாமஸிதேக்ஷணாம்" என்னும்படி பரமகாருணிகனான நாம் செய்யத்தக்க ப்ரகாரம், நீரென்கிற ஸ்தானத்திலே நாமென்றுவவாரொகிபாகச்சொன்னபடி தக்கது - உசிதம், ஆறு - ப்ரகாரம், தக்கவாறென்று ஸமாஸவசநம். தக்க ஆறுஎன்கிறவிடத்திலே ஸமாஸப்ரகாரம். என்னவேண்டுங் கண்டீர் இப்படிசொல்லவேணுங்கிடீர், கண்டீரென்கிறவவ்யயம் ஸம்போதநார்த்தம். என்முல்லைக்கொடிகளிலே போஷணம் பண்ணப்பார்க்கிற வுங்களுக்கு அவனைக்கண்டிவவார்த்தை பயமறுஞ் சொல்லவேணும். இ நாம்" என்கிறதனைக்கிலேயென்னுடைய தாவத்தாலே என்முல்லைக்கொடிகள்தாங்களும் ஸந்தாபிதக்கையாலே யவற்றிலே யுங்களுக்கு போஷணமங் கிடையாதொழியும், நீங்களிவ்வார்த்தை சொல்லவே பலமென்னுதைசப்பா மையால் நானுஜ்ஜீவித்தையாய் என்னுடைய முல்லைக்கொடிகளும் ஸ்வஸ்த வாஸிதையாக ப்ரகாஸ வர்த்த ஙங்களா பாசைபாலே அப்போதுங்களுக்கு போஷணம் பண்ணலாமென்று பாட்டுக்கெல்லாம் பாவம்.
* * * *
॥ ௪ ॥

யான்வளர்த்தகிளிகாள் - ஸ்நேஹமெம்மையான வென்னாலேவளர்க்கப்பட்டதான மாசங்காள்? என்னாலே வளர்க்கப்பட்ட வுங்களுக்கு ஸ்வைரமாய்விளையாடித்திரிய வவகாசமுமுண்டோ? அவனுடைய உபிகாரமாயிருக்கிறே ஸ்வைராயிருக்கலாவதென்றுகருத்து. நுங்கட்கு - என்னிலகாட்டிலும் ஸுகமாயிருக்கிறவுங்களுக்கு, நீங்களிப்படியாதமராயிருக்க வுங்களைக்காயமேபேவுகிறது யாதுமோவென்றுகருத்து, யானுரைக்கேன் - நான்சொல்லுகிறேன், வம்மின் - வாருங்கோள், இவளைநாம் ஜீவிப்பிக்குமவாயமேதோவென்று வியசனப்படாநிற்கிறவுங்களுக்கு ஒருவுபாயம்நான் சொல்லக்கேட்கவாருங்கோளென்றபடி. வெங்கண் - வெவ்வியகண்களையுடைத்தான, ப்ரதிகூலர்க்குஸஹங்களாயிருக்கிற த்ருஷ்டிவாதங்களையுடைத்தான வென்றபடி. எம்பெருமான் என்னோடேஸம்ஸ்லேஷிக்கிறபோது நடுவுள்ளப்ரதிபந்தகங்களை நிரஸிக்கும்படியான த்ருஷ்டியையுடைத்தானவென்றபடி. வெங்கண்புள்ளென்கிறவிடத்திலே ஜாதாவதபகாரரமிவரேகாரமாய் வைஸ். புள் - பக்ஷி - பரமஹம்ஸனையென்றபடி. ஊர்ந்து - ஊரப்பண்ணி, நடத்திக்கொண்டென்றபடி.

மூ— கவர்ந்த* செங்கட் கருமுகிலைச் செய்யவாய்ச் செழுங்கற்பகத்தை* யெங்குச்சென்றாகிலுங்கண்டிதுவோ த
க்கவாறென்மினே* ॥௫॥
என்மின்னுநூன்மார்பனென் கரும்பெருமானென் கண்ணன்*

ஆ— கடாக்ஷங்களாலும சைத்யோபசாரமான பணிமொழிகளாலும் திருமேனியிலழகாலும் க்ஷுத்ராநந்யபயமான வைலக்ஷண்யத்தாலு மென்னுடைய ஜ்ஞாநப்ரவ்ருத்திலக்ஷணகரணங்களையும் அபஹரித்துக்கொண்டு போனவனைத் திருநாட்டிலே சென்றாகிலுங்கண்டு உம்முடைய தக்கவாறிதுவோவென்று சொல்லவேணுமென்று தான்வளர்த்த கிளிகளைக் குறித்துச் சொல்லுகிறாள். ॥௫॥

(என்மின்னுநூன்மார்பன்) இதுவோ தக்கவாறென்று சொல்லவேணுமென்று தான்வளர்த்த பூவைகளை அபேக்ஷிக்கப் பின்னையும் அவை போகாதிருந்தவாறே நம்மபேக்ஷிதமவன் செய்தருளாவிடில் செய்வதென்னென்று போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டு ஸ்வீயாபராத்ய த்ருஷ்டிஹேதுஷ்டிதமான த்ருஷ்டாந்தத்தையும் தன்

இ— பாலே செய்யவாய் ஸ்வஹஸ்தாதுர்யமும் திருமேனியினழகாலுமென்கிறவித்தாலே கருமுகிலை ஸ்வஹஸ்தாதுர்யமும் சூத்ராநந்த்யாதியாலே செழுங்கற்பக ஸ்வஹஸ்தாதுர்யமும் சொல்லிற்றாய்த்து. நெஞ்சைச் சொன்னது உபலக்ஷணமென்கிறது நந்தாலே ஜ்ஞாநப்ரவ்ருத்யாதிகளும். எங்குச்சென்றாகிலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயென்றாதியால்) ॥௫॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

அவனென்னையநாதரித்துப்போயிருக்கிறானென்றுகீழெல்லாஞ்சொன்னவளிப்பாட்டிலே நமக்கன்றி நல்காமனென்பானேனென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இதுவோவித்யாதியால்) போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டென்னு மளவுமவதாரிகை. கொண்டென்றது — உத்ப்ரேக்ஷித்தென்றபடி. இதுக்கு உபஹாஸவாக்யஜத்தில க்ரியை யோடேயந்வயம். இதுவோதக்கவாறென்று சொல்லவேணுமென்கிறவித்தாலே த்ருதீயபாதி தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாய்த்து. வ்யாஜ்யோக்திக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வீயேத்யாதியால்) அதல் ஸம்ஶ்லிஷ்டமான

ஶ— ஊர்ந்தது என்றது- அபஹரித்து விதணிஜஸ்வதம். வந்து-என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகயிப்படி ஸமீபமாக வந்து, விளையேனை- விஶ்லேஷித்தாலவன் பரித்திருக்கிறப்போலே யிருக்கவொட்டாதபாபத்தைப்பண்ணினவென்னை, நெஞ்சங்கவர்ந்த - மனஸ்ஸை ஸம்ஶ்லேஷித்தவனை, மனஸ்ஸையபஹரித்தவனையென்றபடி. என்னை மனஸ்ஸையபஹரித்தவனென்று இதுக்கும் அத்யவஸாயாத்யாஹாரம். என்னுடைய மனஸ்ஸையபஹரித்தவனையென்றபடி. செங்கண் - என்பக்கலவாத்ஸல்யத்தியாலே சிவந்தகண்களையுடையவனை, செங்கட்கருமுகிலையென்கிறவிடத்தில ஸ்ரீகாரஸ்யகாரபேவர்ணலோபாக்ஷேபம். கருமுகிலை - காளமேகமனை, செய்யவாய் - என்னையிஶ்லேஷிக்கிறஸமயத்திலே வாடாமகம்சொல்லப்புகுகு ஸ்மிதம்பண்ணும்போது மிகவும் சிவந்தவயாரத்தையுடையவனை, செழுங்கற்பகத்தை - அழகியதாகநிற்கிற கல்பகத்தை, செழுமென்றது அழகிப்பது யோகத்தில் கல்பகம்போலன்றிக்கே ஸாத்விகக்கொடுக்கிற விலக்ஷணகல்பவ்ருக்ஷமாயிருக்கிறவனை யென்றபடி. எங்குச்சென்றாகிலுங்கண்டு — எங்கேபோயாகிலுங்கண்டு, திருநாட்டிலேபோயாகிலுங்கண்டென்றபடி. இதுவோதக்கவாறு - இப்படியவள்நெஞ்சையுமபஹரித்துக்கொண்டு உம்முடையநெஞ்சை அவள்பக்கலிலே ஸம்ஶ்லேஷித்துமவையாதே த்ரவ்யபோருகையோவுமக்குத்தக்கப்ரகாரம், என்மினே என்னுங்கோள், இப்படிசொல்லுங்கோளென்றபடி. ॥௫॥

தீவினையேன்வளர்த்த - க்ரூரமான பாபத்தை யுடையவளான நான்வளர்த்த, உங்களுடைய கார்யம் நான் செய்யவேண்டியிருக்க வுங்களைக்கொண்டென்கார்யஞ் செய்துகொள்ளும்படியான பாபத்தைநபண்ணினவளான வென்னாலே வளர்க்கப்பட்டவையான வென்றபடி சிறு- ஶிஶுக்களான, பூவைகளே - ஸாரிகைகாள்? என் - என்னுடையவனை, மின்னுநூல்மார்பை யெனக்கு ஹ்ருத்யமாக்கினவனை வென்றபடி. மின்னுநூல் மின்னாநிற்கிறநூலையுடையத்தான், அத்யாஜ்ஞோபவீதஸ்வாமியானென்றபடி. மார்பன்- வக்ஷஸ்ஸையுடையவனை,என்- என்னுடையவனை,தன்னுடையகறுத்த திருமேனியையெனக்கு ஹ்ருத்யமாக்கினவனை யென்றபடி. கருமபெருமான் - நீலவர்ணஸ்வரூபாந, ஶ்யாமஸ்வரூபன் திருமேனியினழகைக்காட்டி யென்னையடிமை கொண்டவனையென்றப்படி. என்கண்ணன் - என்னுடைய க்ருஷ்ணன், தனஸ்ரவத்தைக்

மூ— றன்மன்னுநீள்கழல்மேற்றண்டுழாய்நமக்கன்றிநல்கான்* கன்மின்களென்றும்மையான்கற்பியாவைத்த மாற்றஞ்சொல்லிச்* சென்மின்கடீவினையேன் வளர்த்தசிறுபூவைகளே* ||௬||

பூவைகள்போனிறத்தன்புண்டரீகங்கள்போலுங்கண்ணன்*. யாவையும்யாவருமாய்நின்றமாயனென்னாழிப்பிரான்* மாவைவல்லாய்பிளந்தமதுசூதற்கென்மாற்றஞ்சொல்லிப்* பாவைகடீர்க்கிற்றிரேல்வினையாட்டி-

ஆ— யேனையும் எனக்கே ஸ்வாதந்த்ரியமாகப்பரிகல்பித்துக்கொண்டிருக்கிற என்கண்ணன் தன்மன்னுநீள்கழல்மேல் தண்டுழாய்நமக்கன்றிநல்கான் ஆதலால்நீங்கள்சென்றுசொல்லுங்கோளென்கிறாள். ||௬||

(பூவைகள்) நான்வளர்த்தசிறுபூவைகளினுடைய நிறம்போலேயிருந்த திருநிறத்தையும் புண்டரீகங்கள்போன்றிருந்தகண்களையும் அக்கண்களாலேஸூசிதமான ஸகலசேதநாசேதநங்களுடைய நியந்த்ருத்வரூபத்தையு மென்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கின திருவாழியையேந்தின அழகையும் திருக்கையில்தழும்பாலே ஸூசிதமான விரோதிநிரஸநத்திறத்தையும் உடையாள்

இ—வென்னுமளவாலேயின்னு நால்மார்பனென்கிறதற்குக் காரியஞ்சொல்லிற்றாய்த்து திவ்யாயுதத்தையேந்தி றவித்தாலே கரும்பெருமானென்கிறதற்குக் காரியஞ்சொல்லிற்று. தன்னையுமென்கிறவித்தாலேகண்ணனென்கிறதற்குக் காரியஞ்சொல்லித்தாய்த்து. எனக்கேஉகந்தீதியாலே என்னென்கிறவடிங்களுக்குக் காரியஞ்சொல்லித்து. சென்மின்களென்கிறதற்குக் காரியமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்). ||௬||

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

புண்டரீகங்கள்போலுங் கண்ணன்யாவையும்யாவருமாய்நின்றமாயனென்கிற ஸர்வவ்யாபாரத்துக்குக் காரியமருளிச்செய்கிறார் (கண்களாலேஸூசிதமானவென்று) யாவையுமித்யாதிக்குக் காரியமருளிச் செய்கிறார் (சேதநேத்யாதியால்) என்னாழிப்பிரானென்கிறதற்குக் காரியமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத் தோற்பித்தித்யாதியால்) இத்தோடு த்ருதீயபாதஸர்வவ்யாபாரத்துக்குக் காரியமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கையிலித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குக் காரியமருளிச்செய்கிறார் (விரோதிநித்யாதியால்)

ஸ—யெனக்குஸ்வாதந்த்ரியமாக்கினகண்ணனவனென்றபடி. தன் - தன்னுடைய; நீள்கழல்மேல் - ஸ்ரீசரீரந்தவிடத்தளவும்நீண்டுவருவதானதிருவடிகளின்மேலே, மன்னு - மன்னியிருக்கிற, ஸ்திரமாயிருக்கிற’ நித்யம் சாற்றப்பட்டிருக்கிறவென்றபடி. தண் - ஸௌசீதலமான, துழாய் - தாவலியை, நமக்கன்றி - நமக்கொழிய, நல்கான் - உபகரியான், நமக்கொழிய வேறொருவர்க்குஉகந்து கொடானென்றபடி. கன்மின்களென்று - அப்யஸியுங்கோளென்று, க்ஷுத்ரராய் விளையாடித்திரியாதே யித்தைஅப்யஸியுங்கோளென்று நியமித்தென்றபடி. கற்கை - அப்யஸிக்கை, உம்மை - க்ஷுத்ரரான உங்களை, யான் - உங்களைக்கொண்டு காரியங்கொள்ளவிருக்கிற நான், கற்பியாவைத்த - கற்பித்து வைத்த; அப்யஸிப்பித்துவைத்தவென்றபடி. மாற்றம் - வார்த்தையை, இதுவோதக்கவாறென்கிறவார்த்தையையென்றபடி. சொல்லி - இத்தை வழிக்குப் பாதேயமாகச் சொல்லிக்கொண்டு சென்மின்கள் - செல்லுங்கோள், அவன் ஸமீபத்துப்போங்கோளென்றபடி. அங்கேபோனபின்பு சொல்லுகிறேனென்றிராதேசொல்லிக்கொண்டே போங்கோளென்றபடி. ✳. ✳. ||௬||

பூவைகள்போல் - பூவைகளென்கிறவகுஸுமவிசேஷங்கள் போலே, நிறத்தன் - தேஹகாந்தியுடையவனை புண்டரீகங்கள்போலும் - வாமரீகங்களுக்கு ஸத்ருசங்களாகாநிற்கிற, கண்ணன் - கண்களையுடையவனை, யாவையும் - ஸகலாசேதநங்களும், யாவரும் - ஸகலசேதநரும் - ஆய்நின்ற - “ஸர்வஸ்யவஸீ” என்கிறபடியே இவையித்தனையுமாய்நின்ற, தத்ஸர்வநிர்வாஹகனாய்நின்றவனைஎன்றபடி. மாயன் - ஆஸ்சர்யபூதனை; என் - என்னுடையவனை, திருவாழிப்பழகாலேயென்னை வசீகரித்தவனை வென்றபடி. ஆஸ்ரயாணுய் அவ்வழகை யெனக்குக்காட்டி யுபகரித்தவனை’ ஸாகவாஸ்திவலவஸாஸநாஸ். மாவை - அஸுரத்தை,கேஸியை யென்றபடி. வல் - த்ருடமான, வாய் - வதநத்தை, பிளந்த - விதாரணம் பண்ணினவனை. மதுசூதற்கு - மதுஸூதநனுக்கு, என்மாற்றஞ்சொல்லி - என்னுடைய வார்த்தையை விண்ணப்பஞ்செய்து, மாற்றம் - வார்த்தை. இதுவோதக்கவாறு என்கிற வார்த்தையைச் சொல்லி யென்றபடி. பாவைகள் - ஸாலபஞ்சிகைகள்? ஸம்போதநம். பாவை ஸாலபஞ்சிகை. வினையாட்டியேன் - உங்களை நானுபலாளிக்கவேண்டியிருக்க உங்களையென் காரியத்திலேவரும்படியான பாபத்தையுடையவளானவென்னுடைய,பாசறவு - தாபம்

௭—யேன்பாசறவே* ௭॥

பாசறவெய்தியின்னே வினையேனெனையூழிநைவேன்* ஆசறுதூவிவெள்ளைக்குருகே அருள்செய்தொருநாள்*
மாசறுநீலச்சுடர்முடி வானவர்கோனைக்கண்* டேசறுநும்மையல்லான்

ஆ— மாகவுடையவனே இருந்த வெம்பெருமானுக்கென்மற்றம்சொல்லி என்னிழவை நீங்களோ தீர்க்கத்தக்கது தீர்க்கத்தக்கவளென்றொருசெயலில்லையென்று தன்னுடைய நிரபேக்ஷத்தாலே கலங்கித் தன் பாவைகளை ஆராயிக்கிறாள். ௭॥

(பாசறவெய்தி) நீங்களும் செல்லவேணுமென்று சில குருகுகளை அபேக்ஷிக்க அவை போகாதிருந்தவாறே பிரிந்த உத்தரக்ஷணத்திலே உடம்பில் வைவர்ண்யம் பண்ணுமித்தனையோ? அவன் விஶ்லேஷத்தாலல்லவோ? உத்தரக்ஷணம் பண்ணுவதென்று போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டு அவனையிழந்தப்படியே வ்யஸநப்படுகிறதைத் தனையாயிரம் ஸம்ஸாரம் உண்டு! ஆதலால ஸாக்ஷாத்வாஸ ... நீங்கள் விசேஷம்

இ— பாசறவெனகிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னிழவையென்று தீர்க்கிறீரேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களேயிதிக்ராதியால்) பாவைகள் அசேதநங்களாயிருக்க அவற்றை ஆராயிக்கக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிசாரி) பக்ஷிகளைப்போலே பறந்துபோகாதே பாவைகள் தன்வாசஸ்தலத்தைவிடாதே யிருகையாலே இவைதன்காரியஞ்செய்யுமென்று பார்த்து அவற்றை ஆராயிக்கிறாளென்றுகருத்து. ௭॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

எனையூழிநைகிறாளென்று அவனுக்குச்சொல்லுங்கோளென்று சொல்லவேண்டியிருக்க எனையூழிநைவேனென்று தன்மேற்சொல்லுவது பிக்குருகுகளுக்கு அறிவிக்கை யுக்தமன்றோ? வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (நீங்களுமிதிக்ராதியால்) பாசறவெய்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையிழந்தானென்று) இன்னேவினையேனெனையூழிநைவேனென்றதைத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியேயிதிக்ராதியால்) எத்தனையாயிரமென்றது - அநேகமாயிரமென்றபடி. வெள்ளைக்குருகேயென்கிறவிடத்தில் விசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாத்வேதிக்ராதியால்) மாசறுநீலச்சுடர்முடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஶேஷதிக்ராதியால்) வானவர்கோனைக்கண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி

ஸ—க்கை, பாசறவென்று உபலக்ஷணம். தீர்க்கிறீரே - தீர்க்கக்கிற்பிகோளோ, கிற்கை - ஸாமர்த்யம்; தீர்க்கமாட்டுதிகோளோ என்றபடி. * * * ௭॥

ஆசறுதூவி - தோஷரஹிதங்களான பக்ஷங்களையுடைத்தான, ஆசு - தோஷம், அறுகை - ரஹிதத்வம். தூவி - பக்ஷம் ஶோபநத்தில் குறைவற்றவையான பக்ஷங்களையுடைத்தானவென்றபடி. வெள்ளைக்குருகே - வெளுத்திருக்கிற குருகே? மேலே கரியனாயிருக்கிறவளவன்றிக்கே யென்னைவிட்டுப்போகையாலே உள்ளுங்கூட வவன் கரியனாயிருக்குமாப்போலே இவ்வாபத்திலே எனக்குதவுகையாலே உள்ளுங்கூட ஶுத்தமாயிருக்கிற குருகென்றபடி ஸம்போதநம். வினையேன் - விரஹதாபம் முடியாதபடியான பாபத்தைப்பண்ணினவளானநான் பாசறவு - ஸ்தநவிஶ்லேஷத்தை, பாசு ஸம்ஶ்லேஷம் அறவு விஶ்லேஷம், விஶ்லேஷமென்றதாய்த்து எய்தி - அடைந்து, இன்னே - இப்படியே உங்களுக்கெல்லார்க்குங் காணப்படுகிற விந்த ஆகாரமாயென்றபடி. இது ஸந்நிஹிதவஸ்துமத்தனைநோக்கி வாசாநிர்தேஶிக்கை யுக்தமென்கிற கருத்தாலே இன்னேயென்று தன்தசையை யந்தக்குருகுக்குக் காட்டுகிறாள். எனையூழி - அநேகம் கல்பங்கள், எனையென்று பஹுவசநவிஶிஷ்டவாசி. ஊழி - கல்பம். நைவேன் - ஶிதிலையாகாநிற்கிறேன், ஒருநாள் - பலநாளவேண்டாமென்றபடி. அருள்செய்து - என்பக்கலிலே க்ருபையைப்பண்ணி, இதுக்குச் சொல்லவேணுமென்ற ப்ரார்த்திக்கப்புகுகிறவர்த்தத்தோடே அந்வயம். மாசறு - ஶாஸ்த்ரரஹிதமான, மாசு - ஶாஸ்த்ரம்; அறுகை - ரஹிதம். உஜ்ஜ்வலமான வென்றபடி. நீல - கறுத்த நீலமான, சுடர்முடி - ஜ்யோதிர்மயமான திருமுடியையுடையவனை, ஸர்வாகாரஸம்ஸ்தாநசுத்தஸ்வாமியான ஸ்வாமியானவென்றபடி. வானவர்கோனைக்கண்டு - நித்யஸூரிநாயகனைக்கண்டு, கோன் - ஸ்வாமீ. இதுக்குச் சொல்லவேணுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். ஏசு - ஏச்சு. ஊரார்தன்பக்கல்சொல்லும்பழியென்றபடி. அறும் - அற்றவளாயிருக்கிறாள், உபயர்த்தலஸித்த ஸமுத்தாலேவார்த்தைபண்ணுதவளாயிருக்கிறாளென்றபடி. நும்மையல்லால் - உம்மையொழிய.

மூ — மறுநோக்கிலள் பேர்த்துமற்றே* ॥ அ ॥

போத்துமறற்றோர்களைகண் வினையாட்டியேனான் றிலே* நீர்த்திரைமேலுலவியிரைதேரும் புதாவினங்காள்* கார்த்திரண்மாமுகில்போற்கண்ணன் விண்ணவர்கோனைக்கண்டு* வார்த்தைகள் கொண்டருளியுரையீர் வைகல்வந்திருந்தே* ॥ கூ ॥

ஆ — ஜ்யோதிஷ்டோமாதி [illegible] பேருமா னுக்கு [illegible] உன்பக்கலிலே [illegible], நீயும் [illegible] னும உன்னுடைய கடாக்ஷமல்லது வேறொருதுணையுண்டென்றிராதொழிந்து சொல்லவேணுமென்று குருகுகளையிரக்கிறாள். ॥ அ ॥

(போத்து) ஸமுத்ரங்களைஉலராநிற்கிற வேகங்கள் கடலிலே ரக்ஷிக்குமாப்போலே தன்னுடைய கடாக்ஷமொழிய வேறொருவரையிமறியே நான்தளராநிற்கத் தன்னுடைய ஸாத்விகமான் [illegible] விஷயவைலக்ஷண்யாதிகளாலே [illegible] ராள அயர்வறுமமரர்களுக்கு தன்னையநுபவிக்கக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்குமித்தனையோவென்றெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து பின்னை அவன் அருளிச்செய்தருளின வார்த்தைகளைக்கேட்டு "[illegible]" என்னும் [illegible] யைபோலே யிருந்ததென்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி யெனக்கப்போது மவற்றைச்சொல்லி என்னையரிக்கவேணு

இ — ரூர் (ஸமேதாத்யாதியால்) வசநயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சநீதாத்யாதியால்) நமையலாவியாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீபுலெக்ஷிதாதியாதியால்) பாட்டுக்கு வாக்யலேஷ ஸம்ப்ராஹரிதத்துயோஜிக்கிறார் (என்றுசொல்லவேணுமென்று) ॥ அ ॥

✻ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✻

கார்த்திரண்மாமுகில்போலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமுத்ரங்களித்யாதியால்) ஸ்வபாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையகடாக்ஷமித்யாதியால்) விண்ணவர்கோனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையஸாத்விகேத்யாதியால்) வார்த்தைகள்கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையவனித்யாதியால்) வந்திருந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராஸாதித்யாதியால்) அருளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலே இத்யாதியால்) உரையீர்வைகலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கப்போதுமித்யாதியால்) ॥

ய — போத்துமற்று - தன்னைவேறொன்றிலே, மறுநோக்கு - மறித்துப்பாரவை, உம்முடையகடாக்ஷத்தைத்தவிர மாக [illegible] வேறொன்றைத்துணையாகவெண்ணுகையென்றபடி. இலள் - இல்லாதவள், என்று - சொல்லவேணுமென்று அந்வயத்தைஸம்பாதித்துயோஜிப்பது. * * அ ॥

நீர்த்திரைமேல - ஜலதரங்கங்களின்மேலே, திரை - தரங்கம், உலவி - உலாவி, நிலத்திலேஸஞ்சரிக்குமாப்போலே ஸஞ்சரித்து, இததாலிவ்வ ஸம்ஸாரஜலத்தைப் [illegible] பரஸ்பதத்தையுமபோக ஸலவையென்றிருக்கிறார், இரைதேரும - ஆஹாரத்தைத்தேடாநிற்கிற, புதாவினங்காள் - பெருநாரைக்கூட்டங்காள்? புதா - பெருநாரை, இனம் - கூட்டம், வினையாட்டியேனானான் - ஸதுக்கம்ஸம்பாவாரமெம்பெருமானாலே இப்படியுபேக்ஷிக்கப்படும்படி ஸஹாவாவியானநான், போத்து - அவனையொழிய, மற்று - வேறு, ஓர் - அத்விதீயமான, களைகண - ரக்ஷகவஸ்து, ஒன்றிலேன் - ஒன்றுமுடையேனல்லேன், கார்த்திரள் - நீலவர்ணமயமான, கார - நீலவர்ணம், திரள் - ஸமூஹம், நீலவர்ணமெல்லாம ஸமூஹமாக போலே யிருக்கிறவென்றபடி. மாமுகில்போல ஸஹாஜலமபோலேயிருக்கிறவனை, ஸமுத்ரங்களைஉலராநிற்க ச்செய்தே ஜலமஸமுத்ரத்திலே வர்ஷிக்கும ப்போலே நான்தன்னைப்பிரிந்து வாடிதவிக்கச்செய்தே நித்யஸூரிகளுக்குத் தன்னைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறவனை வென்றபடி. கண்ணன் - க்ருஷ்ணனாய்அவதரித்த ஸலக்ஷணமாயிருந்தவனை, விண்ணவர்கோனைக்கண்டு - நித்யஸூரிநாயகனைக்கண்டு, வார்த்தைகளைக்கொண்டு - அவனருளிச்செய்தவார்த்தைகளை க்ரஹித்துக்கொண்டு, வந்து - அவ்விடத்தில்நின்றுமிங்கேவந்து, இருந்து - நான்வஸிக்கிறஸ்தலத்திலேயிருந்து, அருளி - என்பக்கலிலேக்ருபைபண்ணி, வைகல - ஸர்வகாலமும், உரையீர் - நீங்கள்சொல்லவேணும், "[illegible]"

ரூ—வந்திருந்தும்முடைய மணிச்சேவலுநீருமெல்லா*மந்தரமொன்றுமின்றியலர்மேலசையுமன்னங்கா* ளென்றிருமார்வர்க்கென்னையின்னவாறிவள்காண்மினென்று* மந்திரத்தொன்றுணர்த்தியுரையீர்மறுமாற்றங்களே* ॥௰॥

மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டுமதுசூதபிரானடிமே*

ஆ—மென்று சிலபக்ஷிகளைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥௬॥

(வந்திருந்து) திருவோலக்கத்திலேயெழுந்தருளியிருந்த ஸமயத்தில் திருவுள்ளமந்யபரமாயிருக்கிறபோது சொல்லாதே அவ்வோலக்கங்கிளம்பி திவ்யாஸ்தாநத்திலேயெழுந்தருளினால் அங்கே பிராட்டியினுடைய திவ்யஸந்நிதியிலே திருவுள்ளத்திலேபடும்படி யென்திறம் விண்ணப்பஞ்செய்து அவன் அருளிச்செய்தருளின் மறுமாற்றங்கொண்டு என்னருகேவந்திருந்து சொல்லவேணுமென்று ஈநவரதஸம்ச்லேஷகஸௌமமான, அன்னங்களைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ।௰॥

(மாற்றங்கள்) பொலிந்துநின்றபிரான்திருவடிகளிலேநாற்றங்கொள்பூம்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ— மந்திரத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவோலக்கத்திலேயித்யாதியால்) என்னையின்னவாறித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்திறமித்யாதியால்) வந்திருந்துரையீரென்றதயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னருகேஉத்யாதியால்) உம்முடையமணியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈநவரதேத்யாதியால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

மதுசூதபிரானடிமேல்நாற்றங்கொளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பொலிந்துநின்றவித்யா

ர—கிரேவாவவமெஜயிஸீ"என்கிறபடியே யவற்றைக்கேட்கையேஎனக்குப்போதுபோக்காயிருக்கும்படிஎப்போதுமந்தவார்த்தைகளையே சொல்லவேணுமென்றபடி. ॥௬॥

உம்முடைய - உங்களுடைய, மணி - ஸ்லாக்யமான, என்னுடையநாயகனென்னைவிட்டுப்போனாப்போலன்றிக்கேஸதாஸம்ச்லேஷசாலிகங்களானவென்றபடி. சேவலும் - புருஷபக்ஷிகளும், நீரும் - ஸ்த்ரீபக்ஷிகளானநீங்களும், பரஸ்பரத்துலே ஸ்நேஹஸௌஹார்தமுண்டாயிருந்தாலுமது திவ்யதம்பதிகளுடைய மேகங்கயத்துக்குபமாநமாயிருக்குமாப்போலே இவற்றினுடைய ஸ்நேஹஸௌஹார்தமும் தன்கார்யஞ்செய்கைக் குபயுக்தமென்றிருக்கிறாள். எல்லாம் - "ஸபுத்ரபௌத்ரஸகண:" என்னுமாப்போலே மற்றுமுள்ள உங்களுடைய பந்துக்களுமெல்லாருமென்றபடி. அந்தரம்- இடைவெளி, பரஸ்பரஸம்ச்லேஷத்துக்கு விச்சேதமென்றபடி. ஒன்றுமின்றி - ஏகதேசத்துமில்லாமல், அலர்மேல் - புஷ்பங்களின்மேலே, பத்மங்களின்மேலேஎன்றபடி. அசையும் - ஸம்ச்லேஷரஸத்தாலே அசையாநிற்கிற, இவையும்தன்தோழிமாரைப்போலே கூடங்களாயிருந்து விடாதேயிப்படி ஸங்கதங்களாயிருக்கை தன்கார்யத்துக்கு உபயுக்தமென்றிருக்கிறாள். அன்னங்காள் - ஹம்ஸங்காள், என்திருமார்வருக்கு - எனக்கு ஸ்வாமிநியான பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்பிலேயுடையவரான ஸ்வாமிக்கு, இதுக்குஉணர்த்தியென்கிறத்தோடே அந்வயம். என்னை- அநந்யகதிகையானவென்னை உத்தேசித்து, இதுக்கு ஒரு வார்த்தையென்கிறத்தோடே அந்வயம். இவளின்னவாறு - இவளிப்படிப்பட்ட ப்ரகாரத்தையுடையவளானாள், ஆறு - ப்ரகாரம். காண்மினென்று - கண்டுகொள்ளுமென்று, தன்ப்ரகாரம் வாசாமகோசரமாயிருக்கையாலேஇன்னவாறென்று ஸாமாந்யேநசொல்லுகிறாள்.யத்வா:—இன்னவாறு காண்மினென்று ப்ரத்யக்ஷமான உங்களுடம்பைக்காட்டுங்கோளென்கிற கருத்தாலே யிப்படி நிர்தேசிக்கிறாள். மந்திரத்து – மந்திரத்திலே. பிராட்டியுந்தானுமாய் ஏகாந்தமாயிருக்கிறவஸ்தாநத்திலே யென்றபடி.ஒன்று - ஒருவார்த்தையை, உணர்த்தி – அறிவிப்பித்து, மறுமாற்றங்கள் அவனருளிச்செய்த ப்ரத்யுத்தரங்களை, மறுமாற்றம் - ப்ரத்யுத்தரம், வந்து - அவன்பக்கல் நின்றுமிங்கேவந்து, இருந்து- என்வாஸஸ்தலத்திலேயிருந்து உரையீர் - நீங்கள்சொல்லவேணும். * * * ॥௰॥

மதுசூதபிரான் - ஜ்ஞாநஸங்கோசஹேதுவான தேஹத்தை யபஹரித்துக்கொண்டுபோன ஸம்ஸாரவைரியைநிரஸித்து உபகாரகனான பொலிந்து நின்றபிரானுடைய, அடிமேல் - திருவடிகளிலே, மேலென்று ஸப்தமீவிபக்த்யர்த்தம்

மூ— நாற்றங்கொள் பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன் * தோற்றங்களாயிரத்துளிவையுமோர் பத்தும்வல்லார் * ஊற்றின்கணுண்மணற்போலுருகாநிற்பர் நீராயே * ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— ஸ்வஸங்கல்பஸித்தமாக தவிஷ்டமிரகிஸ்யாக்காமவை கரிகளைப்பக்கொண்டு அதிதயாரமாய் இதுவாயிருந்தசொற்களாலே சொன்ன ஆயிரத்துள் இத்திருவாய்மொழியில் ஆழ்வாருக்குச்சென்ற வ்யஸநத்தை அநுஸந்தித்தார் ராத்யாரணக்ஷரன்றியே ஊற்றின்கண் நுண்மணற்போல் நீராயுருகாநிற்பரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—(ஸ்யால்) "ஸர்வகந்தஸ்ஸர்வரஸ:" என்னும்படியிருக்கிறவன் திருவடிகளிலே பொழில்களுக்கு பரிமளங்களைக் கொள்ளாநிற்கிறனவென்றுகருத்து. தோற்றங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வ ஸங்கல்ப ஜியால) ஸாயும்பண்ணுவோமென்கிற ஸங்கல்ப மாத்ரத்திலே "ஸோகாமயத பஹுஸ்யாம்" என்கிற கணக்கிலே வ்யக்திவிசேஷமாகச் சொன்னதானவென்றபடி. மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிசயாத்ரி ஜ்யாஷியால்) இவையுமொருபத்துமல்ல, வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியிலி ஜ்யாஷியால்) ॥௧௧॥

ஈ—நாற்றங்கொள் - பரிமளங்களைக்கொள்ளாநிற்கிற, "ஸர்வகந்த:" என்றுசொல்லப்பட்டவன் திருவடிகளின்றும் பரிமளங்களை ஸம்வாதியாநிற்கிறவையானவென்றபடி. பூம்பொழில் - புஷ்பிதோத்யானங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரியிலிருக்கிறவாழ்வார், மாற்றங்கள் - சப்தங்களை, அதிசயாவஹங்களான சப்தங்களையென்றபடி. ஆய்ந்துகொண்டு - எம்பெருமானுக்குத் தகுதியாயிருக்கும்படி ஸங்க்ரஹித்துக்கொண்டு. சொன்ன - அருளிச்செய்ததான. தோற்றங்கள் - தோற்றங்களான, ஆவிர்பாவங்களான, ஸ்வதந்த்ரஸ்வஜநித நிரவதிகவ்ருத்தியாலே ஸ்வயமேவாவிர்பூதங்களானவென்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே. இவையுமொருபத்தும் - இப்படியொரு விலக்ஷணமான தசகத்தை, இவையுமென்கிற விடத்தில் உகாரமுண்டதாலே இப்படியுமொருபத்துண்டோ! வென்று விஸ்மயிக்கிறபடி. வல்லார் - ஸாதத்தோடே அநுஸந்திக்கவல்லரானவர்கள், ஊற்றின்கண், ஊற்றினிடத்திலே. கண் என்று ஸப்தமீவிபக்தி. ஊற்றுப்புறப்படுகிறவிடத்திலிருக்கிறவென்றபடி. நுண் - அதிஸூக்ஷ்மங்களான, மணற்போல் - ஸிகதங்கள் போலே த்ரவமாய், நீராயுருகாநிற்பர். வெள்ளைக்கட்டும் பிறந்து த்ரவமாயுருகுவரென்றபடி. "ஸ்வதாத வாஸநா..." என்று வ்யாஸமான ஸம்ஸ வெள்ளத்தாலேவந்த ஸம்ஸாரத்தைப்பற்றாட்டில் வராஹக்ஷேத்ரமிலேயிறே. உருகாநிற்பரென்கிற விடத்தில் வர்த்தமான நிர்தேசத்தாலே வெள்ளத்தினுடைய அவிச்சேதம் சொல்லப்படுகிறது. * * ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமேகமிஸ்ரீசைலதாஸாரநாஜ்ஞமஹாதேஸிகாயநம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(பொன்னுலகு.)

லோகஸ்ரஷ்டா ஸமக்ராயுதஸமுதயா ஜிஷ்ணுஸாரத்யயோக்ய:
வ்யூஹாதேர்வைபவாத்யாவஸ்தயா ஸாஸ்ரிதேவக்ஷவாஸ: ।
க்ராஹ்யாஸாரக்ராஹ்யோபாதி தவ தரணதோ ஸஸ்வாஸ்து தஸ்ய
ஸீமாபத்ததவஸ ப்ரதீதகுண்யயாதாஸமேவம்ஸாஸி: ॥௫௭॥

(லோகஸ்ரஷ்டா) முன்னுலகங்களெல்லாம்படைத்த - ஸகலலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தஸாரத்யத்தாலும், (ஸமக்ராயுதஸமுதயா) கையமர்சக்கரத்தென் - திருவாழியைத் திருக்கையிலே தரித்தருளுகையாலும், (ஜிஷ்ணுஸாரத்யயோக்ய:) குருநாடுடை ஐவர்க்காய் பாடியமாநெடுந்தேர் - ஸாரதயாகத்திலே பாண்டவர்களுக்கு ஸாரத்யத்தைப்பண்ணுகையாலும், (வ்யூஹாதேர்வைபவாத்யா) மாமதுவார்தண்டுழாய் முடியுடையவர்க்கேதைக்கண்டு - தேவஸ்த்ரியான திருத்துழாய்மாலையலங்காரத்தாலே ப்ரஜீதமான தேவ

ஈடு—தா—ஷேவகத்தாலும், (மாயவனை) வெங்கட்புள்ளூர்ந்துவந்து - விரோதிநிரஸநத்துக்கு ஏகாந்தமான வாஹநமாகவுடையனாகையாலும், (ஸ்ரீஶ்ரிய:பதித்வம்) என்கண்ணன்தன மன்னுநீள் கழல்மேல்தண்டுழாய்நமக்கன்றிநல்கான் - ஸ்ரீ ஶ்ரிய:பதித்வாகாரத்தாலும்,(காந்தி) பூவைகள்போல்நிறத்தன் - பூவைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தாலும், (ஸாம்ராஜ்யயோகம்) மாசறுநீலச்சுடர்முடி—ஐயநீலக்கல்லுங்கமேரிட்டு சேர்ந்திருக்கிற திருவபிஷேகத்தாலே வ்யஞ்ஜிதமான விபூதித்வயஸாம்ராஜ்யயோகத்தாலும், (ஸகல ஜநஸ்ப்ருஹணீய ஸ்வரூப்யம்) கார்த்திரள்மாமுகில்போல் கண்ணன்விண்ணவர்கோனை - ஸகலஜநஸ்ப்ருஹணீயமான ரூபலாவண்யத்தாலும், ஸகாரத்தாலே "என்திருமார்வற்கு" என்று மேல்பாட்டில்சொல்லுகிற ஸ்ரீயப:பதித்வம் ஸமுச்சிதமாகிறது, இப்படிகளாலெம்பெருமானை ஸகலஸ்ப்ருஹணீயமான விபூதித்வயத்தையுடையனாக "பொன்னுலகாளீரோ" என்கிற பாட்டில் ஆழ்வார் ப்ரகாஶிப்பித்தருளினாரென்கிறார். ||௭||

ஸ்ரீ ஶடகோபசரணாரவிந்தாப்யாம் நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

மூ—நீராய்நிலனாய்த்தீயாய்க் காலாய்நெடுவானாய்* சீரார்சுடர்களிரண்டாய்ச் சிவனாயயனானாய்*

ஆ—(நீராய்) இப்படிதூதப்ரேஷணம்பண்ணியு மெம்பெருமான் வரக்காணாமையாலே அவனைத்தம்முடைய பெரியஆர்த்தியோடேகூடத் திருநாட்டிலேகேட்கும்படி கூப்பிட்டழைக்கிறார். வ்யாக்யாநகாலக்ஷேபம்.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி தூதப்ரேஷணம்பண்ணினவநந்தரமவன்வருகை பயஸ்யாவியாக வந்தெறைமடநாணமுதலானவிடங்களிலே கண்டிருக்கிறவிவரித்திருவாய்மொழியிலே ஆர்த்தராயாக்ரந்தம்பண்ணுகை எனமதென்னென்னில்? தூதப்ரேஷணத்தாலே அவன்வரக்காணாமையாலே தாமாகவவனைக்கூப்பிட்டு அழைக்கிறாரென்றிறே? தூதப்ரேஷணத்தால் வாராதவன் தாமாகவழைத்தால் வருவனென்றிருக்கைக்கு நிபந்தனமென்னவ பாஷிப்பிக்கிறார் (இப்படிதூதப்ரேஷணத்யாதியால்) "மரங்களுமிரங்கும்வகை மணிவண்ணவோ! வென்றுகூவுமா" லென்கிறபடியே தம்முடையவார்த்த்யாலே அசேதநங்களான மரங்களுங்கூட இரங்கிறபடியைக்கண்டவிவர் கீழ்ப்பாட்டில் பெரியவார்த்தியோடேகூட தாமாக்ரந்தம்பண்ணினால் ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வஶக்தியுமாயிருக்கிறவவன் நீராயுநிகிவந்து விழாதிருக்கமாட்டானென்று பார்த்து இப்படி கூப்பிட்டழைக்கிறாரென்றுகருத்து.

முதற்பாட்டு

சிவனுமயனுமென்று ப்ரஹ்மாருத்ரர்களுக்கிவன் ஆதாரத்தாவென்றபோதே மற்றபோக்யதாரத்தாவென்னுமிடம் ஸௌகர்யமென்றுகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (வைஷ்ணவதாதி) (நீராயித்யாதி) சுடர்களி

ஸா— நீராய் - ஜந்துக்களுக்கு விவாஹஸாதிகாரமாயிருக்கிற ஜலமாய் நிலனாய் - ஸகலருக்கும் ஆதாரமாயாஸாதிகரங்களான ஜலங்களையுண்டாக்குகிற ப்ருதிவியாய், தீயாய் - ஸீதவாயுநிவாரகனான வஹ்நியாய், தீ - அக்நி, காலாய் - தேஹஸம்தாவமானதிகாரணமான ப்ராணாதனுப், காலென்றுப்ராணதன், நெடு - விஶாலமான, ஸகலத்துக்குமவகாஶப்ரதமாய்க்கொண்டு ஸகலத்தையும் வ்யாபித்துக்கொண்டிருக்கிறவென்றபடி. வானாய் - ஆகாஶமாய், சீரார் - ஸ்ரீயினாலேபூர்ணங்களான, சீர் - ஸ்ரீ, ஸர்வஸந்தாபவிரோதி ஸர்வஸ நிர்வாஹகமாயும் ஸகலத்துக்கும் ப்ராதாந்யமாயுமிருக்குள்ளஶக்திகளாலேபூர்ணங்களானவென்றபடி. சுடர்களிரண்டாய் இரண்டு ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களாய், சந்த்ரஸூர்யர்களாயென்றபடி. சிவனாய் - ருத்ரனாய், அயனானாய் - சதுர்முகனானவனே? சதுர்முகனானவனேயென்றபடி. ஸம்போதி. நீராய்நிலனாயென்று தொடங்கிசிவனாயயனானாயென்

கூராராழிவெண்சங்கேந்திக் கொடியேன்பால்வாராய்* ஒருநாண்மண்ணும்விண்ணுமகிழவே* ॥௨॥
மண்ணும்விண்ணுமகிழக் குறளாய்வலங்காட்டி* மண்ணும்விண்ணுங்கொண்ட

ஆ — ஜகத்ஸ்ருஷ்டிவ்யாபாரமாக அவைகள் ரக்ஷாத்யர்த்தமாக அவற்றுக்கு விபவாவதாரங்கள் தொடங்கி ஸர்வ நிரபேக்ஷமான உபகாரத்தைப் பண்ணுமவனாகவும் ஆஸ்ரிதர்களுக்கு மாத்ருவாயிருந்த உபகாரனானவனே! உன்னைக் காணப்பெறாதே கூப்பிடுகிற என்னுடைய ஆர்த்தஸ்வரத்தைக் கேட்டு இவ்விபூதியிலுள்ளவர்களான ஆத்மாக்களும் திருநாட்டிலுள்ள திவ்யஸூரிகளும் மகிழும்படியாக நீ என்னிடத்தில் வந்து புகுகிறது, ஆதலால் உன்னுடைய ஸௌலப்யமும் பரத்வமும் மகிழும்படி. கூராராழி வெண்சங்கேந்தின அழகோடே உன்னுடைய விக்ரஹமெல்லாம் தோற்றும்படி கூப்பிடுகிற கொடியேன் பால் ஒருநாளாகிலும் வாராயென்று கூப்பிடுகிறார். ॥௧॥

(மண்ணும்) ஸ்ரீவாமனனாய்வந்து பிறந்தருளி உன்னுடைய நிரவதிக ஸௌந்தர்யமாகிற வெளுத்தாலே மஹாபலியை ஜயித்து லோகங்களைக் கொண்டருளிற்று, இவ்விபூதியிலுள்ளவர்களான ஆத்மாக்களும் திருநாட்டிலு

ள்ளவர்களும் இரண்டாயிருக்கும் உபகாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவைத்துக்கிடக்குமாதியால்) மண்ணும் விண்ணும் மகிழுமென்கிறவிடத்தில ஸம்பந்தமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவிருக்குமாதியால்) அடையவென்றது — ஸமஸ்தமுமென்றபடி மண்ணும்விண்ணும் மகிழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலிருக்குமாதியால்) ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிறவித்தாலே பவந்திருமேனியழகைக் காணவேணுமென்று கூப்பிடுகிறவிவர் ஸ்ரீராமாதிகளாலே ஜகத்ஸம்ரக்ஷணத்தைச் சொல்லுகையஸமஞ்சமன்றோவென்கிற ஶங்கையும் பரிஹரிக்கையாய்த்து. என்னுடைய ஆர்த்தஸ்வரத்தாலே ஜகத்தெல்லாமழிந்துபோகாதபடி நோக்கிக்கொள்ளென்று சொல்லும்போது ஜகத்தவனுடைய விக்ரஹமென்னுமிடம் சொல்லவேண்டுகையால் அதுக்காக ஜகத்ஸம்ரக்ஷணத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்றுகருத்து. ॥௧॥

✷ இரண்டாம்பாட்டு. ✷

குறளாயென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீவாமனனிருக்குமாதியால்) வலங்காட்டியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிருக்குமாதியால்) மண்ணும்விண்ணுங்கொண்ட என்கிறத்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (லோகங்களைஉடைத்தாதியால்) மண்ணும்விண்ணுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்விபூதியிலுள்ளவருமாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்சொல்லித்தாய்த்து. எங்ஙனேயென்னில்? கீழ்ப்பாட்டிலே என்

பா — னையாலே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸநகஸநந்தநாதிகளுக்கும் ஸம்ரக்ஷணகர்த்தாரம் கைக்கொண்டருளிலொருவாசியிலையென்று ஸந்தேஹிப்பாய்த்து கூர் - கூர்மையாலே, தெளிக்ஷ்ணத்தாலேயென்றபடி. ஆர் - பூர்ணமான, ஆழி - சக்ரத்தையும், வெண்சங்கு - அதிஶயமானஶங்கத்தையும், ஏந்தி - தரித்துக்கொண்டு, மண்ணும் - ஸம்ஸாரியுமும், இது உபலக்ஷணம். லீலாவிபூதியும். விண்ணும் - பரமபதமும், மகிழ - ஸந்தோஷிக்கும்படி, என்னுடைய ஆர்த்தத்வநியைக்கேட்டு ஸஹிக்கமாட்டாதே பிறிதொன்றாய்ப் போகாநிற்கிற உபயவிபூதியும் அந்த ஆர்த்தியம்நீங்கி ஸந்தோஷிக்கும்படியென்கை. இதுக்கு வாராயென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். கொடியேன்பால் — க்ரூரனான என் விஷயத்திலே, பாலென்று ஸப்தமீவிபக்தி. உன்னுடைய விக்ரஹங்களைவிட்டு யழியும்படியாக்ரந்தநம் பண்ணுகையாலே யெல்லார்க்கும் உத்வேஜநனான வென்காக்கவென்றபடி. ஒருநாள் - ஒருநாளாகிலும் வாராய் - நீவரவேணும், விடாய்ப்பட்டவர்கள் ஒருக்கால் தாகந்தீர்க்கத் துள்ளிநீர்போலே ஒருநாள்வாராயென்கிறார். * * * ॥௨॥

மண்ணும் - ஸம்ஸாரமும், இது உபலக்ஷணம் லீலாவிபூதியுமென்றபடி. விண்ணும் - பரமபதமும், தத்ரஸ்தராய்த்தாக்களுமென்றபடி. மகிழ - உன்னழகைக்கண்டுகளிக்கும்படி, குறளாய் - ஸ்ரீவாமனனாய், வலங்காட்டி - பலத்தைக்காட்டி, மஹாபலியானவன் ஔதார்யமென்றொரு குணத்தையுடையவனாயிருக்கையாலே ராவணாதிகளைப்போலே யவனை நிரஸிக்கவொண்ணாமையாலே ஸௌந்தர்யமாகிற பலத்தைக் காட்டியென்றபடி. ஶக்ராதிகள் நிரோதிக்கச்செய்தேயும் அவர்களைத்தள்ளிக்கார்யம் நடக்கும்படி பண்ணுகையாலே ஸௌந்தர்யத்தை பலமாகச்சொன்னது. மண்ணும் - ஸம்ஸ்ருதியையும், விண்ணும் - ஊர்த்வலோகத்தையும், கொண்ட - க்ரஹித்தவனை, இந்த்ரனுக்கு வாங்கிக்கொடுத்தவனென்னவேண்டியிருக்கத்தான் க்ரஹித்த

மூ—மாயவம்மானே *நண்ணி யுன்னை நான் கண்டுகந்து கூத்தாட* நண்ணியொருநாள் ஞாலத்தூடே நடவாயே*॥
ஞாலத்தூடே நடந்தும் நின்றும்

ஆ—ள்ள திவ்யஸூரிகளும் ஶ்ரீதராகைக்கன்றோ? ஆதலால் அவர்களுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸௌகா ஸ்ரீக்யஶீலமான என்னுடைய மாத்ருங்களாலே உன்னை ஸ்பர்சித்துன்னழகையு முன்நடையையுங் கண்ணாலேக ண்டுகந்து அந்தஸ்ரீ ஸ்வதிஶயத்தாலே நான்கூத்தாடும்படி வந்தொருநாள் ஞாலத்தூடே நடவாயென்கிறார். ॥உ॥

(ஞாலத்தூடே) வாமநனும் ஸக்ரவர்த்தித்திருமகனும் ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமகனுமற்று மவதாரங்க

இ—ளு தவ்யாநியைக்கேட்டுன்விபூதியழியாமைக்காக நீ வரவேணுமென்றிவ ரருளிச்செய்தவாறே உம்மு டைய வாதவ்யாநியாலேயிவை ஸௌகாவிஷ்டங்களாஞவிவைத்தைஶ்ரீ தங்களாக்குகைக்காக நமக்குவிதமல்லாத காரியத்தை நாம் செய்யப்போமோவென்றருளிச்செய்ய ஸ்ரீயஃபதியான நீ உன்விபூதியான வாத்ஸாக்கள் ஶ்ரீதராகைக்காகவன்றோ ஸம்ஸாரன்பக்கலிலே யாவகனுப்சென்றது, அப்படியே இத்தையுஞ்செய்யவே ணுமென்கிறாரென்றுகருத்து. ஸ்வயமர்த்தத்தில் ஸ்வதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) உஜ்ஜீவநார்த்தமாகவென்கிறதற்கு நடவாயென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். நண்ணியுன்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌகாஸ்ரீக்யாதியால்) "யயா தம்வாக்ஷவ்யாவ்யம் மாமேத்ருஸௌகாஶீலமேத: ஸம்ஸ்ப்ருஶ்யம்ஸகாநம் ததாகாத்மாபிமாநயி" என்கிறஶ்லோகமிங்கே யநுஸந்தேயம். கண்டுமென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமித்யாதியால்) ॥உ॥

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

ஞாலத்தூடே நடந்தென்கிறவிடத்திலே யதார்த்தவிஶேஷத்தையருளிச்செய்கிறார்(வாமநனுமித்யாதியால்)

ஸ—தாகச் சொன்னது ஆஶ்ரிதர்பேறே தன்பேறாகயிருக்குமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. மாய- ஆஶ்சர்ய ஸேஷ்டிதனை, ஸ்ரீயஃபதியானவன் அர்த்தியாய் வந்தபடியும்வடிவழகைக்காட்டி யஸுரனை வஶீகரித்தபடி யும் "கொள்வனுன் மாவலிமூவடி" யென்றுபோலே சில முக்தஜல்பிதங்களைப் பண்ணினபடியும் சிற்றடியைக் காட்டிப் பெரியவடியாலே யளந்துகொண்டபடியும் முதலான வாஶ்சர்யங்களை யுடையவனை யென்றபடி. அம்மானே- ஸ்வாமிநு? "தேவாநாமநயாநாஞ்ச ஸர்வேஷாமபி தைவத" மென்கிறபடியேபொதுவான ஸ்வாமி த்வத்தாலேயிறே யஸுரனையும் ரக்ஷிக்கவேண்டித்தென்றுகருத்து. உன்னை- நிரதிஶயஸௌந்தர்யசாலி யான உன்னை, நண்ணி- கிட்டி, ஸௌகாஸ்ரீக்யதங்களான வென்னுடைய அவயவங்களாலே ஸ்பர்சித்தெ ன்றபடி. கண்டு- கண்ணாலே ஸாக்ஷாத்கரித்து, உகந்து- மிகவும் ஸந்தோஷத்தையுடையேனாய், நான்கூத்தாட-நான் தாண்டவம்பண்ணும்படி, இந்த்ரனைப்போலே உன்பக்கலொன்றைவாங்குகைக்காக வாதல் மஹாபலியையபோ லே என்னுதென்றபிமாநித்து வைத்ததொன்றை யுனக்குக்கொடுக்கைக்காகவாதல் நீ வரவேணுமென்கிறேனல் லேன் "ஸஹஸ்ரமேகம் ஸ்வாமிநோ வநதேஷ்வரமயநா" என்கிறபடியே நான் ஸம்பந்தமாகக்கண்ட நுபவிக்கைக்காக ப்ரார்த்திக்கிறேன். எனக்கு வேணுமென்றிருப்பாரோடும் என்னுதான வஸ்துவைக்கொ டுக்கிறேனென் றிருப்பாரோடுமோ நீ கலப்பது. உன்னைக்கண்டநுபவிக்கையே ப்ரயோஜநமாயிருப்பார் க்குன்னைக் காட்டலாகாதோ,வென்று கருத்து. நண்ணி- கிட்டி, நானிருக்கிறவிடத்திலே வந்தென்றபடி. ஒரு நாள்- ஒரு நாளாகிலும், பலநாள் செய்யச் சொல்லுகிறேனோ. முன்புசெய்ததை பின்னையுமொருநாள் செய் தாலாகாதோ. மண்ணும் விண்ணும் மகிழநடப்பது அஸுரன்முன்பேபோ- ஸநந்யப்ரயோஜநர்முன்னே நடந்தா லாகாதோவென்று கருத்து. ஞாலத்தூடே- ஸம்ஸாரத்திலே, ஊடு- மத்யம், ஸம்ஸாரியிலேயென்றபடி. நடவாய்- வழியத்ருவாடத்திலே நடநதாப்போலே நடந்துவரவேணும். ॥உ॥

ஞாலத்தூடே - ஸம்ஸாரத்திலே, ஜநங்களில்லாத வொருமூலையிலேயன்றிக்கே ஸர்வருங்காணும்படி யாக மத்யஸம்ஸாரியிலேயென்றபடி, ஸமாஶ்ரயணம பண்ணுவார்முன்னே நடக்கக்கடவநடையை காடூரவிஶக மாகத் தான்வந்தாலும் கூடாஸ்ரீயாத்தார் முன்னே நடந்தாய் இதென்ன ஸௌஶீல்யமென்று கருத்து. நடந்தும்- "கத தப்ருயயளாரமஃ, வைஷ்ணவஸாயிவீர்யராமரெமநாமமஹாவஷ: விஷ்ணுர்மநுஷ்யவேண ஹ வாரவஸாயாதவெ" என்கிறபடியே ஸவிலாஸமாக ஸஞ்சாரங்களைப்பண்ணியருளியும், நடந்துமென்கிற விட த்தில் மகாரம் ஸம்யியிலே ஸ்வதமா யிருக்கிறது. நின்றும் "ஸவஷ்ஹ்யவதிஷ்டம் தந்ரார்த்யநாராயிஜிதக்

மூ— கிடந்திருந்து* சாலப்பலநாளுகந்தோறுயிர்கள்காப்பானே*கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூடாதே*
சாலப்பலநாளடியே னின்னுந்தளர்வேனோ* ௩॥

தளர்ந்துமுறிந்துஞ்சகடவசுரருடல்வேறாய்* பிளந்துவீயத்திருக்காலாண்ட

ஆ— யங்களானதிருவவதாரங்களைப்பண்ணி ஸகலஜநங்களுக்கும் ஸமாச்ரயணீயனாய் ... யாவஜ்ஜீவம் ரக்ஷித்தருளுகிற பரம காருணிகனே? நீ பிராட்டியோடேகூட யெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பையு முன்னழகையு முன்னுடைய ... ஸ்தலங்களையும் நானொருத்தனும் ஸேவிக்கப்பெறாதே தளருமித்தனையோவென்கிறார். ௩॥
(தளர்ந்தும்) சகடாஸுரநிரஸநம்பண்ணினாப்போலே உன்னைக்காணுகைக்கு விரோதியான வென்

இ— ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூம்மெனத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாத்மாக்களையுமித்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாகிறது. எங்ஙனேயென்னில்? யாத்ருச்சிகமாக நாமொருககால் வாசிநழுயவதரித்தவளவைக்கண்டு நீரினமிந்த ப்ராக்ருதஜநங்கள்நடுவே நம்மைவரச்சொல்லலாமோ? வென்னவொண்ணாதபடி நீயுமந்தோறும் ராகவக்ருஷ்ணாத்யநேகாவதாரங்களைப்பண்ணி ஸர்வருங்காண நாநாவித திவ்யதேசங்களையும் பண்ணும் ஸமயமாய் இருக்க நானொருவன்மாத்ரம் முன்னைக்காணாதே க்லேசப்படுகை யுக்தமோவென்கிறாரென்றுகருத்து. உன்னைக் கூடாதேயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமித்யாதியால்) உன்னையென்கிறது ஸர்வநாமமாகையாலே ஸர்வநாமதேயவிஷயவாசகமித்யர்த்தம். ஸாக்ஷாத்விசிஷ்டவாசகமென்று கருத்து. ௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

பதவ்யாக்யானத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சகடாஸுரேத்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு

ஸ—ராமராதநாஜமெனவ" என்கிறபடியே சுதிதமாகநின்றருளியும், கிடந்துயென்கிறவிடத்திலும் வ ... ஸ்தானம் அநுஸந்தேயம். கிடந்தும் 'பாஹும்புஜகபோகாம ...யாயாஸிவஸ்ய ... ஜலதேஸ்தீரே ... ஸுஷ்வாப ...' என்கிறபடியே கடற்கரையிலே கடலுக்கு ப்ரதியாக விரண்டாங்கடல் கிடந்தாப்போலே கண்வளர்ந்தருளியும், யிருந்தும் - 'உபவிஷ்டம் ஸமாஸநம், ... வைதேஹ்யா ...' என்கிறபடியே பிராட்டியோடே திவ்யாஸநங்களிலே யிருந்தருளியும், இதுக்குக்காப்பானே என்கிறத்தோடே அந்வயம். சால - மிகவும், பலநாள் - பஹுகாலம், "தசவர்ஷஸஹஸ்ராணி தசவர்ஷசதாநிச" என்கிறபடியே மிகவும் பஹுகாலமென்றபடி. உகந்தோறும் —"ஸம்பவாமி யுகேயுகே" என்கிறபடியேயுகந்தோறும், உயிர்கள் - ஆத்மாக்களை, காப்பானே — ரக்ஷித்தருளுகிறவனே? ஸம்போதநம். கோலத் திருமாமகளோடு — கோலத்தை யுடையவளான பெரியபிராட்டியாரோடேகூட, கோலம்- வடிவழகு, ... "தேவத்வே தேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ। விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம் வை கரோத்யேஷாத்மநஸ்தநும்" என்கிறபடியேஉன்னவதாராநுகுணங்களுக்கநுரூபங்களானவடிவழகுகளை யுடையவளான பெரியபிராட்டியாரோடேகூட என்றபடி. உன்னை - நிரதிசயஸௌந்தர்யாதியுக்தனான உன்னை, கூடாதே - கிட்டியநுபவியாதே, இன்னம் - கீழநாதிகாலமிழந்தமாத்ரமன்றிக்கேஇதுக்கு மேலும், யத்வா:—ருசியில்லாதநாளிழந்தமாத்ரமன்றிக்கே ருசிபிறந்த பின்புமென்றபடி. சால - மிகவும், பலநாள் - பஹுகாலம், ஒருநாளிரண்டுநாளன்றிக்கே யநந்தகாலமென்றபடி. இதுக்குத்தளர்வேனோ என்கிறத்தோடே அந்வயம். அடியேன் - தாஸனானநான், உறவறியாதநாளில்தானிழந்தா லுறவறிந்தபின்புமிழக்கவோவென்றுகருத்து. தளர்வேனோ- சிதிலனாகக்கடவேனோ, உன்னைக்காணாத துக்கத்தாலே க்லேசப்படக்கடவேனோ என்றபடி.

* * * * ௩॥

சகட வசுரர் - சகடாஸுரனுடைய, அசுரரென்கிற பஹுவசநம் ... சகடாஸுரவா ... ... ஸ்தாநமாக மென்னவுமாம். உடல் - சரீரமானது, தளர்ந்தும் — கட்டுக்குலைந்தும், முறிந்தும் — ... மாயும், வேறாய் - இரண்டுவாமமாக, பிளந்து - ... வீய - நசிக்கும்படி, ... போம்படியென்கை. திருக்காலாண்ட - திருவடிகளை யாண்டவனே, திருவடிகளை ப்ரவர்த்திப்பித்தருளினவ

மூ— பெருமானே* கிளர்ந்தபிரமன்சிவனிந்திரன்விண்ணவர்சூழ* விளங்கவொருநாள் காணவாராய் விண்மீதே* ॥௪॥

விண்மீதிருப்பாய்மலைமேனிற்பாய் கடற்சேர்ப்பாய்* மண்மீதுழல்வாயிவற்றுளெங்கும் மறைந்துறைவாய்*

ஆ—பக்கலுள்ளவாவங்களை நிஶ்ஶேஷமாக நீயே நிரஸித்தருளி உஜ்ஜீவநார்த்தமாக எழுந்தருளுகிறபடியைக் கண்டு ப்ரஹ்ருஷ்டரான ப்ரஹ்மருத்ரப்ரப்ருதிகளான ஸர்வபரிவாரங்களும் ஸமஸ்த திவ்யஸூரிகளும் ஸாமகாயம் பண்ணி ஸேவிக்கத் தேஜஸ்ஸம்பந்நமான உன்னுடைய திருமேனியில் தேஜஸ்ஸாலே ஸகலலோகங்களும் விளங்கும்படி ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்குவந்து தோற்றினாப்போலே ஒருநாள்காணவாராய்? விண்மீதேயென்று கூப்பிடுகிறார். ॥௪॥

(விண்மீது) திருநாட்டிலும் திருமலையிலும் திருப்பாற்கடலிலும் மற்றும் பூமியிலுள்ள திருநகரிகளிலும்

இ— ஸந்நிதியும்ஸந்நிதியைக. எங்ஙனேயென்னில்? ப்ரதிபந்தகங்கள்ப்ரபலங்களாயிருக்கஇன்னந்தளர் வேனோவென்று நீர்கூப்பிடப்போமோவென்ன? அதுக்குத்தாம் அருளிச்செய்கிறாரென்றுகருத்து. கிளர்ந்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஜ்ஜீவநேத்யாதியால்) விளங்கவென்கிறவிடத்தில் சப்தார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸாமவதீத்யாதியால்) இன்னதுவிளங்கவென்று விஶேஷியாதே விளங்கவென்று ஸாமாந்யேந சொன்னதுக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) தாத்பர்யார்த்தத்திலதி ப்ரகாஶமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகஜேந்த்ரேத்யாதியால்) ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

மண்மீதுழல்வாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பூமியிலித்யாதியால்) இவற்றுளென்கிற

ப—ஞனவென்றபடி. ஆஸ்ரிதர்க்கு விரோதிநிவர்த்தகங்களான திருவடிகளேஉனக்கும்விரோதிநிவர்த்தகங்களாய்த்தென்றுகருத்து. பெருமானே — ஸ்வாமிந்? ஶேஷவஸ்துவானஉன்னையஸ்வாமிபக்கல் நின்றும் ரக்ஷித்த உனக்கு ஶேஷவஸ்துவான வென்னை ப்ரதிபந்தகங்கள் நின்றும் ரக்ஷிக்கை அறிமையோவென்றுகருத்து. கிளர்ந்த - ஜ்ரும்பிதரான, யென்னைரக்ஷிக்கைக்காக ஸங்கரானை வருகிறவுன்னைக் கண்டு ப்ரஹ்ருஷ்டரான ஸம்ரம்பரான வென்றபடி. இதுப்ரஹ்மஶிவாதிகளுக்கெல்லாம் விஶேஷணம். பிரமன் - ப்ரஹ்மாவும், சிவன் — ருத்ரனும், இந்திரன் — இந்த்ரனும், விண்ணவர் மற்றுமுள்ள தேவதைகளும், சூழ - உன்னைச்சுற்றிலும் ஸேவிக்க, விளங்க - உன்னுடைய தேஜஸ்ஸாலே ஸர்வலோகங்களும் விளங்கும்படி, விண்மீதே - ஆகாஶத்தின்மேலே, விண் - ஆகாஶம், மீதென்றுவரிஶப்தவபர்யாயம். ஆகாஶத்தினுடைய ஊர்த்வபாகத்திலே என்றபடி. நானிருந்த பூமியிலே வரச்சொல்லுகிறேனோ ஆகாஶத்திலேயத்தை முயர்ந்த ப்ரதேஶத்திலே வரவமையுமென்றுகருத்து. ஒருநாள் - "தஶவர்ஷஸஹஸ்ராணி தஶவர்ஷஶதாநிச" என்னுமாப்போலே பதினோராயிரமாண்டு வரச்சொல்லுகிறேனோ. ஒருநாள் வந்தாலமையுமென்று கருத்து. காணவாராய் - நான்கண்ணாலே காணும்படிவரவேணும், என் தலையிலேதிருவடிகளைவைத்தருளவேணுமென்கிறேனோ என்கண்ணுக்குத் தோற்றும்படி வரவேணுமென்று கருத்து. ॥௪॥

விண்மீது — பரமபதத்தின் மேலே, இருப்பாய் - திருநாட்டிலுள்ளார்க்குமோக்ஷத்தைக்கொண்டிருக்கிறவனே? ஸம்போதி. இது த்ருஷ்டாந்தார்த்தம். பரமபதத்திலிருக்குமாப்போலே பரிபூர்ணனாய்க்கொண்டே திருமலைமுதலானவிடங்களிலு மிருக்கிறாயென்றுவ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகச்சொன்னபடி. மலைமேல்நிற்பாய் - திருநாட்டிலுள்ளார்க்கும் பூமியிலுள்ளார்க்கும் பூஜிக்கலாம்படி திருமலைமேலேநின்றருளுகிறவனே? கடல் - க்ஷீரஸமுத்ரத்திலே, சேர்ப்பாய் - ப்ரஹ்மாதிகளுக்காஶ்ரயணீயனாம்படி கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, சேருகை - ஶயனிக்கை, மண்மீது - பூமியின்மேலே, திருவயோத்யை ஸ்ரீமதுரை ப்ருந்தாவனம்முதலான திவ்யதேஶங்களிலேயென்றபடி. உழல்வாய் - ஸஞ்சரிக்கிறவனே, உழலுகை — ஸஞ்சரிக்கை. உன்னழகாலேஎல்லாரையும்வஶீகரிக்கைக்காக ராமாதிரூபேண ஸஞ்சரிக்கிறவனே, என்றபடி. இவற்றுள் - இந்த ஸ்தாவரஜங்கமாத்மக வஸ்துக்களில், எங்கும் - எல்லாத்திலும், மறைந்து ஒருவர்க்குந்தெரியாதபடி. உறைவாய் - வஸியாநிற்கிறவனே?

மூ—யென்மீதியென்றபுறவண்டத்தா யெனதாவி* யுண்மீதாடி யுருக்காட்டாதேயொளிப்பாயோ* ॥௫॥
பாயோரடிவைத்ததன்கீழ்ப்பரவைநிலமெல்லாந்* தாயோரடியாலெல்லாவுலகுந்தடவந்த* மாயோனுன்னை
க்காண்பான்வருந்தியெனைநாளுந்* தீயோடுடன்சேர்மெழுகா யுலகிற்றிரிவேனோ* ॥௬॥

ஆ—இவற்றிலும் ஸம்ஸாரசேதனர்களான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளிலும் ஸர்வவ்யாபியான ஸம்ஸாரிக
ளங்களினுள்ளும் என்னுடைய ஆத்மாவினுள்ளும் எங்கும் ஸ்ரீகாந்தனாக வ்யாபித்திருந்துவைத்து எனக்கு
ஒருத்தனுக்கு உன்திருவடியைக்காட்டாதொளிக்கவோபார்த்தருளிற்றென்கிறார். ॥௫॥
(பாயோரடிவைத்து) என்னை யுன்திருவடிகளிலேசேர்க்கவேணுமென்று லோகவிக்ராந்தனாய்த்தாயே
விலையில்லாதொரு ரத்நங்கெடுத்துத்தேடுவாரைப்போலே பெரியவருத்தத்தோடே யுந்திருவடியாலே என்னை
த்தேடிக்கொண்டுதிரிந்தவுன்னை நான்காணவேணுமென்றாசைப்பட்டு "எங்குற்றாயெம்பெருமான்" என்று
வருந்தித்தேடிக்காணப்பெறாதே லோகத்திலேதீயோடுடன்சேர்மெழுகுபோலே உருகாநின்றேனிவ்வுலகத்திலே

ஈ—த்துக்கு இவற்றிலுமென்று ப்ரதிபதமிட்டுஅதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரசேதனர்கள்
ளவித்யாதியால்) எண்மீதியென்ற புறவண்டத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவ்யா
பித்யாதியால்) எனதாவியுண்மீதாடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய ஆத்மாவினுள்ளுமித்யா
தியால்) உருக்காட்டாதேயொளிப்பாயோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்)
"ஸர்வம் ஜ்யோதிர்மயம் ஸர்வம்" என்கிறபடியே ஸர்வர்க்கு ப்ரகாசனாய்க்கொண்டு ஸர்வதேசத்திலேயிருக்
கிற நமக்கந்தர்யாமித்தைவிட்டு வரப்போமோவென்ன? ஸர்வதேசத்துடங்கி யெங்கும்வ்யாபிக்கிற நீ எனக்குன்
னைக்காட்டாதிருக்கை யுக்தமோவென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸமர்த்திதம். ॥௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

அவதாரிகைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதிதிரிந்தவுன்னையென்னுமளவாலே)
வருத்தத்தோடேயென்றது — ப்ரயாஸத்தோடேயென்றபடி. இத்தாவிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமஸந்திக்தம்.
எங்ஙனேயென்னில்? நாமெங்கும்வ்யாபித்தராயிருந்தோமேயாகிலும் நம்மைக்காண்கைக்கு நீர ஸமர்த்தரோவெ
ன்றவனுக்கபிப்ராயமாகவெண்ணி நீயென்னைத்தேடித்திரியாநிற்க நானஸமர்த்தனென்னக்கூடுமோ வென்கி
றாரென்றுகருத்து. காண்பான்வருந்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமித்யாதி
யால) தாத்பர்யார்த்தி லக்ஷணமஸாமர்த்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (காணப்பெறாதேயென்று) எனைநாளுமென்

ப— எண்மீது-ஸம்ஸேவ்யக்குமேலே,இயன்றவஸ்துக்களினின்றதான,ஸர்வ்யாபகமானவென்றபடி புறவண்டத்தாய்-
பஹிரண்டங்களிலேயிருக்கிறவனே? புறம் - பஹி:, அண்டத்திலேயிருக்குமவன் அண்டத்தான். அண்டத்தாயென்று
ஸம்போதி. எனது - மதீயமான, ஆவியுள் - ஆத்மாவுக்குள்ளே, மத்ஸ்வரூபத்திலே யென்றபடி. மீது - மிசவும்,
ஆடி - நடையாடி, வஸித்தென்றபடி. உரு, ரூபத்தை, உன்னுடைய திவ்யரூபத்தையென்றபடி. காட்டா
தே - என்கண்ணுக்குக்காட்டாதே, ஒளிப்பாயோ, மறைக்கக்கடவையோ. * ॥௫॥
ஓரடி - ஒருதிருவடியை, பாய்வைத்து - பரப்பிவைத்து, பாயென்றுஅவ்யயம். ஒருதிருவடியை ஸங்கோ
சிக்கி ஸர்வாவரணமாம்படி விஸ்தீர்ணமாக்கி ஸந்நிதியிலே வைத்தென்றபடி. அதன் கிழ் - அந்த திருவடிகளின்கீ
ழே, அந்ததிருவடிகளுக்குள்ளே யடங்கும்படி யென்கை. பரவை நில மெல்லாம்- ஸமுத்ரத்தோடே கூடின ஸம்பத்
தியெல்லாம், பரவை - ஸமுத்ரம், ஸாகரவாரிஸமாவ்ருதம் தாய்- தாவி, அளந்தெனறபடி. ஓரடியால் - மற்
றொருதிருவடியாலே, எல்லாவுலகும் - ஸமஸ்தலோக சரீரங்களான வெல்லா லோகங்களையும், தடவந்த-
தடவினவனை, கடாகத்திலேவிழுந்த ரத்நத்தை தேடுவார் காலாலேதடவுமாப்போலே என்னைத் தேடிக்கொ
ண்டு தடவினவனையென்றபடி. மாயோன் - ஆச்சர்யசேஷ்டிதனே? இப்படி யென்பக்க லபிநிவேசத்தை யு
டைய ஆச்சர்யசேஷ்டிதனே யென்றபடி. ஸம்போதி. உன்னைக்காண்பான் - உன்னைக்காணவேணுமென்றி
ச்சையுடையவனாய்க் கொண்டு, வருந்தி - ப்ரயாஸப்பட்டு, உன்னைக் காணப் பெறாமையாலே க்லேசப்பட்
டென்றபடி. எனைநாளும் - ஸர்வகாலமும், இதுசகுமெழுகா யென்கிறத்தோடே அந்வயம். தீயோடுடன் -
அக்நியோடேகூட, தீ - அக்நி, சேர் - சேர்ந்ததான, அக்நிஸம்ஸ்ருஷ்டமான வென்றபடி. மெழுகாய் - மெழுகினுடை
ய ஸ்வபாவத்தையுடையனையென்றபடி, உலகில் - லோகத்திலே, ஹேயமான விந்தநாட்டிலே யென்றபடி.

மூ— உலகிற்றிரியுங்கருமகதியா யுலகுமாய்*உலகுக்கேயோருயிருமானாய்ப்புறவண்டத்* தலகிற்பொலிந்ததிசைப
த்தா யருவேயோ* வலகிற்பொலிந்த வறிவிலேனுக்கருளாயே* ॥எ॥

ஆ— நானுள்ளதனையும் திரியுமத்தனையோவென்கிறார். ॥௬॥

(உலகிற்றிரியும்) ஸ்வாஹிதப்ராப்திஸாதநமாயிருந்த யாகாதி ஸத்க்ரி
யைகளும், அந்த க்ரியாநுஷ்டாநாதிகரணமான லோகங்களும், அந்த லோகத்திலே வர்த்திப்பாராய் க்ரியா
நுஷ்டாதாக்களான ஆத்மாக்களும், ஸம்ஸாரபத்தராய் கர்மவஸ்யராய் ஸங்கோசிதஜ்ஞாநராய் ஸம்
வேத்யராயிருந்த முக்தாத்மாக்களும், இதெல்லாமுன் ஸங்கல்பாயத்தமன்றோ? ஆதலாலென்னுடைய செயலில்லை
கர்மபலமநுபவிக்கிற விஷயஜ்ஞாநமுமின்றியேயிருக்கிறவெனக் குன்னுடைய நிரவதிககருணையாலே
உன்னைக்காட்டியருளாயென்கிறார். ॥எ॥

இ—கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுள்ளதனையுமென்று) ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

உலகில்திரியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாஹிதேத்யாதியால்) கருமகதியாயென்கி
றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாகேத்யாதியால்) உலகுமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (அந்தக்ரியேத்யாதியால்) உலகுக்கேயோருயிருமானாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்த
லோகத்திலேயித்யாதியால்) திசைபத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்மேத்யாதியால்)
அலகில்பொலிந்தவென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸம்வேத்யராயிருந்தவென்று) அருவேயென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முக்தேத்யாதியால்) வாக்யத்வயார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்)
இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்ஸித்திக்கிறது. எங்ஙனேயென்னில்? நம்மைக்காண்கைக்கு நீரொருவாயா
நுஷ்டாநம்பண்ணவேணுமென்ன வதுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று. அலகில்பொலிந்தவறிவிலேனுக்கு
என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்மபலேத்யாதியால்) அருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

அறிவிலேனுக்கருளாயென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னத்தையே இப்பாட்டிலும்சொல்லுகையாலே வாந

ப— திரிவேனே - திரியக்கடவேனே. * * * ॥௬॥

உலகில் - லோகத்தில், திரியும் - திரியாநிற்கிற, தத்தத்கர்மங்களாலே யநுஷ்டிக்கப்படுமவைகளாயிருக்கிற
வென்றபடி. கருமகதியாய் - கர்மகதியாய், கதிருபாயம். யாகாதிகர்மங்களாகிற உபாயங்களாய்- க்ரிய
ைகளாயென்றபடி. உலகுமாய் - அந்த கர்மாநுஷ்டாநோபயுக்தங்களான லோகங்களுமாயென்றபடி. உல
குக்கே - லோகங்களுக்கே, “லோகாஃகேவலம்” போலே லக்ஷணை. லோகவர்த்திகளான ஆத்மாக்க
ளுக்கென்றபடி. ஏகாரம்க்ராஹ்யம். ஓருயிருமானாய் - அத்விதீயமான ஆத்மாவுமானவனே? ஸம்போ
தி, புறவண்டத்து — பஹிரண்டவர்த்திகளான, ஸம்ஸாரஸ்பர்சரஹிதர்களானவென்றபடி. அலகில் -
ஸம்வேத்யிலே, பொலிந்த - வர்த்தித்தவையான ஸம்வேத்யக்கு முடிவில்லாதவையான வென்றபடி. அலகு-
ஸம்வேத்யம், திசைபத்தாய் - பத்துதிக்குகளுமாயிருக்கிற, “ஆநந்த்யாயகல்பதே” என்கிறபடியே யதேஷ்டஸஞ்சார
ஜ்ஞாநத்தாலே ஸர்வதிக்குகளிலும் வ்யாப்தங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. அருவே- சரீரஸம்பந்தரஹிதரே? “நாக
ரஸ்வாமிநஃ” என்கிறபடியே தேவஸநாதநப்ராதிபதிகரான முக்தாத்மாக்களுக்கு ஆத்மாத்
மாவானவனேயென்றபடி. ஸம்போதி. அலகில் - ஸம்வேத்யில், பொலிந்த - வர்த்தித்தவையான, ஸம்வேத்யக்கு
முடிவில்லாதவையான என்றபடி. அறிவிலேனுக்கு - ஜ்ஞாநாபாவங்களையுடையேனானவெனக்கு, அக்ருத
ஜ்ஞாநஸங்க்ஷேபன வெனக்கென்றபடி. அறிவு — ஜ்ஞாநம், இல்- இல்லாமை, அபாவமென்றபடி. அறிவி
டையவன் அறிவிலான், இஸ்வபாவத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது அறிவிலேனென்றுரைக்கும்.
அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும், என்தலையிலொரு வுபாயத்தைச்சுமத்தாதே நீயே வுன்னையெனக்கு
க்காட்டியருளவேணுமென்றபடி. அருவேயோவென்கிறவிடத்தில் ஓவென்றது ஆஸ்சர்யத்தாலேவந்த
ஆக்ரந்தநம். ॥எ॥

மூ.— அறிவிலேனுக்கருளாயறிவாருயிரானாய்* வெறிகொள்சோதிமூர்த்தியடியேன்நெடுமாலே* கிறிசெய்தென்னைப்புறத்திட் டின்னங்கெடுப்பாயோ,* பிறிதொன்றறியாவடியே னாவிதிகைக்கவே* ||௮||

ஆ—(அறிவிலேனுக்கு) என்னையுள்ளபடியறிவார்க்கன்றோ நானென்னைக்காட்டிக்கொடுப்பதென்னில்? ஸௌஹார்த்தகாரணராகையாலே யவர்களுக்கு உன்னைக்காட்டிக்கொடுக்கை ப்ராப்தம். அவற்றிலொன்றுஞ்செய்யாதிருக்கையன்றோ? ஸாதனமாவது:— ஆதலாலுன்னுடைய நிரதிசயஸௌந்தர்யலாவண்யாதி யாகாரங்கள் விசிஷ்டாஸாதாரணஸ்வரூபமான உன்திருமேனியை க்ருபையைப் பண்ணாதொழியாதே எனக்குக்காட்டியருளாயென்று அபேக்ஷிக்க, தத்தத்தரக்ஷணத்திலே செய்தருளக்காணாமையாலே யதிசோகத்திலே சொல்லுகிறாய் நெடுங்காலமெல்லாமுன்னைக்காணப்பெறாதே விஸ்லேஷிக்கும்படி யெனக்கரியனான நீ உன்திருவடிகளல்லது மற்றொரு ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமில்லையென்றிருக்கிற விவ்வறிவுங்கூடக்கலங்கும்படி உன்னைக்காட்டாதே என்னையழித்து ஸப்தாதிவிஷயங்களைக்காட்டி என்னை பினனங்கெடுக்கவோ பார்த்ததருளிறதென்கிறார். ||௮||

(ஆவிதிகைக்க) ஸ்வாதிவிஷயஸாவகாசம் ப்ராப்தாஷாகாசமன்றோ? அத்தைய நிரபேக்ஷமாய்ச்சொல்லு

இ—ப்ராப்தியன்றோவென்ன? வதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (என்னையிதயாதியால) அறிவாருயிரானாய்? என்று ஸம்போதித்து அறிவிலேனுக்கருளாயென்றுசொன்னவிஸேஷப்ராமாண்யத்தாலே தோற்றுகிற ஸாத்தியத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஹ்ருத்யாதிஸாதனமாவதென்னுமளவாலே) ஸௌஹார்த்தயாவாத ப்ராமாண்யஷான ஸௌஹ்ருதகாரணா:” வெறிகொள்சோதிமூர்த்தி அருளாயென்கிறவடிகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவிதயாதியால்) அருளாயென்று ப்ரார்த்திக்கிறவிவர் அவனுடைய வாத்ஸல்யாதிஸாதனங்களைச்சொல்லுகை யுசிதமாயிருக்க இன்னங்கெடுப்பாயோவென்றவனுடைய வாய்க்குத்தைச்சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (தத்தத்தரக்ஷணத்திலேயிதயாதியால்) அதிசோகமென்கிறத்துக்கு உஹாவாக்யத்தில் க்ரியையோடே ஸம்பந்தம். நெடுமாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெடுங்காலமிதயாதியால) பிரிதொன்றறியாவடியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளிதயாதியால்) ஆவிதிகைக்கவென்கிறத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வறிவுங்கூட விதயாதியால்) கிறிசெய்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காட்டாதேயிதயாதியால்) புறத்திட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸப்தாதியாதியால்) ||௮||

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

புறத்திட்டின்னங்கெடுப்பாயோவென்று கீழ்ச்சொன்னதையே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை புநருக்தியன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (ஸப்தாதியாதியால்) ஆவிதிகைக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி

ப — வெறிகொள் - வெறியைக்கொண்டிருக்கிற, வெறி - பரிமளம். “ஸர்வகந்த:” என்கிறபடியே பரிமள ப்ரசுரமானவென்றபடி. சோதி - “தேஜஸாம்ராஸிம்ஊர்ஜிதம்” மென்கிறபடியே உஜ்ஜ்வலமான, மூர்த்தி - திவ்யவிக்ரஹமுடையவனே? அறிவாருயிரானாய் அறிவார்க்குயிரானவனே? உன்னையுள்ளபடியறிபவர்களுக்கு நீயே உன்னைக்காட்டிக் கொடுத்து தாரகனாயிருக்கிறவனே என்றபடி. ஸம்போதி - அறிவிலேனுக்கு - அறிவில்லாதவனான வெனக்கு, ஸர்வஜ்ஞரான ஸந்த்ருஷ்டரான வெனக்கு. அருளாய் — க்ருபைபண்ணவேணும், உன்னுடைய திவ்யரூபத்தைக் காட்டியருளவேணுமென்றபடி. இப்படிசொன்ன உத்தரக்ஷணம் காட்டியருளாமையாலே சொல்லுகிறார் மேல். அடியேன்நெடு - தாஸனானவெனக்கு தீர்க்கதனான. வெனக்கு தூரமானவென்றபடி, மாலே- பெரியவனே? மால்- பெரியவன், பிரிது- வ்யதிரிக்தமான, ஸ்வரூபஸ்வரூப ஸித்தி ப்ரதானமாக எண்ணியிராதவனான வென்றபடி. ஒன்று- ஒருவிஷயத்தைஅறியா- அறியாதவனான, ப்ராப்யமாகவாதல் ப்ராபகமாகவாதல் எண்ணியிராதவனான வென்றபடி. அடியேனாவி - தாஸனானவென்னுடைய மனஸ்ஸானது, இங்கே ஆவிரப்தம் லக்ஷணயா மனஸ்ஸைச் சொல்லுகிறது. திகைக்க - கலங்கும்படி, நீயே ப்ராப்யப்ராபகமென்றிருக்கிற வென்னையொழியத் தீக்ஷ்ணமறியாதிருக்கிற வென்னை, புறத்திட்டு - புறம்பேவைத்து, ஸப்தாதிவிஷயங்களிலே நினைவுக் க்ரியை. கிறிசெய்து-ஏதேனுமொரு உபாயத்தைப்பண்ணி, கிறி. உபாயம். என்னை- உன்னுக்கு, இன்னங்கெடுப்பாயோ- ப்ராப்திபிறவாதவநாதிகாலமிழந்தது போராமல் உன்பக்கல்ப்ராப்திபிறந்தபின்னும் கெடுக்கப்பார்க்கிறாயோ.

||௮||

மூ— ஆவிதிகைக்கவைவர் குமைக்குஞ்சிற்றின்பம்* பாவியேனைப் பலநீகாட்டிப் படுப்பாயோ* தாவிவையங் கொண்ட தடந்தாமரைகட்கே* கூவிக்கொள்ளுங்கால மின்னங் குறுகாதோ* ||௯||

ஆ— வானேயென்னில்? ஜ்ஞாநஸ்வரூபனைத் ஸஹகாரியாய் உபேய ஸாதனமாய தத்வமாய் அநுஸந்தேயமாயிருக்கையாலே வைஷயிக ஸுகபோக ஸாமர்த்யமாகையாலே அந்தவிஷயங்களைக்காட்டி யுன்னையிழப்பித்தென்னைத் தகைப்படுத்தாதே லோகமெல்லாம் நிறையும்படி மலர்ந்த உன் திருவடிகளாகிற தாமரைத்தடாகத்திலே என்னைவாங்கியருளாயென்று வேண்டிக்க அப்போதேசெய்தருளாமையாலே அக்காலம்வந்தால் செய்கிறோமென்றுணக்கொண்டு அக்காலம் இக்காலமெல்லாம்முடிந்தாலும் வரக்கடவதன்றோவென்று கூப்பிடுகிறார்.||

இ— செய்கிறார் (ஜ்ஞாநேந்த்ரியாதியால்) குமைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பூர்வோக்தாதி. யால்) சிற்றின்பமென்கிறவிடத்தில் விசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அல்பமாயென்று) இது உபலக்ஷணமென்கிறகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (அஸ்திரமென்று) இவ்விசேஷணங்களெல் லாம் ஹேதுகர்ப்பங்களென்றுநினைத்தால் ஸமித்தவசனத்தைபருளிச்செய்கிறார் (வைஷயிகத்யாதியா ல்) ஸ்வாஸ்த்யநாசமாகையாலே யென்கிறத்துக்கு தகைப்படுத்தாதேயென்கிறத்தோடே அந்வயம். வை ஷயிகஸுகம் ஸ்வாஸ்த்யநாசமாகையாலே அத்தைக்கொடுக்கையே தகைப்படுத்துகையன்றோ வென்றுக ருத்து. பலசிற்றின்பம்காட்டி என்றநுவதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவிஷயங்களைக்காட்டியென் று) படுப்பாயோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையிழப்பித்தித்யாதியால்) இழப்பித்தெ ன்றது - உன்னைநானிழக்கும்படி பண்ணியென்றபடி. அத்யவஸாயமாயிருக்கிற விவரிந்தக்ஷணத்திலே என் னையுன்திருவடிகளிலே சேர்க்கவேணுமென்று சொல்லாதேகாலமின்னங்குருகாதோவென்றுசிலகாலவிலம்பத் தை இசைந்துசொல்லுகை யஸம்பதமன்றோவென்ன உபதர்ப்பிக்கிறார் (லோகமெல்லாமித்யாதி செய்கி றோமென்றுணக்கொண்டென்னுமவாலே) என்றுணக்கொண்டென்றது - என்றெண்ணுகை உக்தவை சுஷித்தென்றபடி. இவ்வாக்யத்தில் லோகமெல்லாமித்யாதி தடாகத்திலேஎன்னுமளவாலே த்ருதீயவாதாஸ மும் சொல்லித்தாய்த்து. வாங்கியருளாயென்றது - நீசேர்த்துக்கொள்ளவேணுமென்றபடி. சாரீயவாதத் துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்காலமித்யாதியால்) இக்காலமென்றது - ஜாலகாலஸம்வத்ஸராஹ

ப— ஆவி - ஜ்ஞாநமானது, ஆத்மாவாஜிபாக ஆவிசப்தமிங்கே லக்ஷணயா ஜ்ஞாநத்தைக் காட்டுகிறது. திகைக்க- ஜோஹிக்கும்படி. ப்ராக்ருதவிஷயாஸக்தியாலே ஜ்ஞாநங்களெல்லாம் ஸோத்துங்களாமிறே ஐவர்- ஐந்துபேர்க ள், இந்த்ரியங்களென்றபடி. குமைக்கும் - பிடிக்கும்படியான, என்விஷயத்தைக் காட்டு என் விஷயத்தை காட்டென்று தனித்தனியே என்னைப் பீடிக்கும்படி பண்ணுகிறவையானவென்படி. ஒருவாபத்தைப்பற்றி ஐந்து பரஹடர் ஹிம்ஸிக்குமாப்போலே யிவையும் ஹிம்ஸிக்கிறனவென்றுகருத்தாலே ஐவரென்று சேதநஸ்தோ நிர்தேசிக்குமாப்போலே நிர்தேசித்தது. பல - பஹுக்களான, சிற்றின்பம் - சிறியஸுகங்களை, இன் பம் - ஸுகம், அல்பங்களான விஷயஜந்யஸுகங்களை யென்றபடி. காட்டி - ஜந்துங்களைப்பொலலுகைக்கு ஜாலங்களைக்காட்டுவாரைப்போலேகாட்டி, பாவியேனை - விஷயங்களோடு பொருந்தாத ஜந்மத்தைப்பெற்றுப் பின்னையுமந்தவிஷயங்களாகிற விஷபாநங்கள் நிவிடங்களாய் வர்த்திக்கிற தேசத்திலே யிருக்கும்படி பாவி யானவென்னை, நீ - ரக்ஷகனானநீ படுப்பாயோ - நசிப்பிப்பாயோ, உன்னை யறியாதே ஸம்ஸாரிகளைப் போ ம்படி பண்ணப்பார்க்கிறாயோ வென்றபடி. இந்த விஷய விஷயபாநங்களின் நடுவேஎன்னைவைத்தபோதேஇப்ப டிசெய்கிறது நிஷ்டுரமன்றோவென்றுகருத்துகருத்து. உம்மை யுஜ்ஜீவிப்பிக்குங்காலம் வந்தவாறே யுஜ்ஜீவிப்பிக்கி றோமென்னச் சொல்லுகிறார்மேல். தாவி - “த்ரீணி பதாவிசக்ரமே” என்கிறபடியே விக்ரமணம்பண்ணி, வையம் - ஸ்ருஷ்டியை, கொண்ட - வ்யாபித்ததான, தடம் - விசாலமான, நிரதிசயபோக்யமான என்றபடி. தாமரை கட்கே - தாமரைகளிலே, இது ரூபகாதிசயோக்தி. ஸமானாகாரமாம்போலேயிருக்கிற திருவடிகளிலே யென்றபடி. அங்கே இங்கே என்னுமாப்போலே தாமரைகட்கேயென்று ஸப்தம்யர்த்தம். கூவிக்கொள்ளுங்காலம்- அடியேனை நீயழைத்துக்கொள்ளத் தக்ககாலம், கூவிக்கொள்ளுகை - அழைத்துக் கொள்ளுகை, திருவடிகளிலே யழைத்துக்கொள்ளுகையாவது - திருவடிகளிலே நிரந்தரகைங்கர்யம்பண்ணி அநுபவிக்கும்படி யழைத்துக்கொள் ளுகை. இன்னம் - இத்தனையாயிரங்காலம் போனபின்பும், குறுகாதோ - கிட்டிவாராதோ! குறுகுகை கிட்டுகை,

மூ—குறுகாநீளா இறுதிகூடா எனையூழி* சிறுகா பெருகா அளவிலின்பம் சேர்ந்தாலும்* மறுகாலின்றி மாயோனுக்கேயாளாகும்* சிறுகாலத்தை உறுமோ அந்தோ தெரியிலே* ||ம||

ஆ—(குறுகா) வைஷயிகஸுகத்துக்கு ஸ்வரூபாதி தோஷங்களுள்ளமாகையாலே உபேக்ஷிக்கமன்றோ ஆத்மாநுபவஸ்வரூபாதிநிகர்ஷமற்றதுமான கைவல்யாநுபவஸுகத்தை ஆத்மாநுபவமாகக்கொள்ளா தோமென்னில்? கைவல்யாநுபவம் ஸ்வாபாவிகமாய் நித்யமாய் நிரவதிகமாயிருக்கும் ஸகலகைங்கர்யம் க்ஷணிகமாய் அல்பமாயது, ஆகிலுமந்த வாத்மாநுபவமொருகட்டுமிந்த கைங்கர்யமொருகட்டுமாகவில் இத்தைக்கைவிட்டத்தைப்பற்றுகை பருமென்கிறார் வாரறிவுடை—

இ—ஸ்வாதிரேகவிஷயத்தோடுமாயிருக்கிறகாலமெல்லாமென்றபடி. ||௬௰||

பத்தாம்பாட்டு.

ஸ்வரூபானுரூபமாய் நித்யமான அநவதிகாநந்தத்தைப்பெற்றாலும் அந்தவாநந்த முனக்கடிமைசெய்யுமநுபவத்தோடு ஸத்ருசமாகமாட்டுமோ வென்றிப்பாட்டுக்கு கருத்தாகையாலே ஜோக்ஷத்திற்காட்டியிங்கு நந்து கைங்கர்யம்பண்ணுகையே பரமப்ரயோஜனமென்றதாகத்தோற்றுகையாலிப்பாட்டு கூடிக்கொள்ளுங்கால மின்னங்குறுகாதோவென்று ஜோக்ஷவிஷயஸ்வரூபாதததாகக் கீழ்ச்சொன்னத்தோடு விரோதியாதோவெ ன்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (வைஷயிகத்யாதியால்) இங்கு ஆத்மாநுபவம் வைஷயிகஸுகாபேக்ஷயா அதிகஸுகம் ஸ்வரூப— "ஸக்ஷய்யமைவாதுஜராஸ்யயாஜிநஸ்து" மென்னுமாப்போலே ப்ரகாஶ்யாயிரம். ஆதிஶப்தத்தாலே ஸ்வாபாவிகத்வம் விவக்ஷிதம். இன் பமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைவல்யத்யாதியால்) குறுகாநீளா சிறுகாபெருகாவென்கிறது க்கு ஸங்க்ஷேபமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபாவிகமாயென்று) இறுதிகூடாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (நித்யமாயென்று) அதிப்ரகாஶ்யாயியாயென்றபடி. யதா:— கைவல்யம் நித்யாய் நிரவதிகமாயிருந்தாலும் ஸகலகைங்கர்யம் க்ஷணிகமா யல்பமாயிருந்தாலு மிதுக்கது ஸத்ருசமாக மாட்டாதென்று சொல்லுகைக்காக நித்யத்வாதிகளையாப்யுபகமமாகச் சொன்னதுகளாகவுமாம். அள விலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகமாயதென்று) நிரவதிகமாகட்டுமென்றபடி. உனக்கேயாளாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலகைங்கர்யமென்று) சிறுகாலத் தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷணிகமாயென்று) மறுகாலின்றியென்கிறதற்கு ஸங்க்ஷேப மருளிச்செய்கிறார் (அல்பமாயதென்று) அல்பமாகட்டுமென்றபடி. சிறுகாலத்தையுறுமோவென்கிற விடத்தில ஸம்பந்தம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகிலுமித்யாதியால்) உறுமோ தெரியிலேயென்கிறதற்குத் தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தைக்கைவிட்டித்யாதியால்) அந்தோவென்கிறவதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ

பா—ஓ-என்று ஆஶ்சர்யத்தாலே வந்த ஶப்தம். * * ||௬||

மாயோன்- உன்விஷயத்தில ஸத்வகுணக்ருத கைங்கர்யமும் ஸ்வரூபானுஷங்கிகமாய்ப்படி ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனவனே, குறுகா-குறுகாததான, நீளா-நீளாததான, ஸம தாவ்ருஷி ஹ்ராஸவ்ருத்திரஹிதமென்ற படி. இறுதி-நாஶம், கூடா-கூடாததான, அதிப்ரகாஶ்யாயியான வென்றபடி. எனையூழி-பலகாலமும், சிறுகா-ஸங்கோசியாததான, பெருகா-விகஸியாததான, காலக்ருதஸங்கோசவிகாஸங்களுமில்லாததான வென்றபடி. அளவில-அளவில்லாததான, வைஷயிகஸுகாபேக்ஷயா அதிகமான வென்றபடி. இன்பம்-ஸு வத்தை, கைவல்யாநுபவத்தை யென்றபடி. குறுகா நீளா இத்யாதி விஶேஷண த்வயமும் மேலே ஹமவஸ கைங்கர்யாபேக்ஷயா நிகர்ஷஞ்சொல்லுகை யாலுமிந்த இன்பமென்பம் கைவல்யாநுபவ ஸு வரம். சேர்ந்தாலும்-அடைந்தாலும், இதுக்கு உறுமோஎன்கிறதத்தோடே ஸம்பந்தம். தெரியில்-நன்றாகவிசாரி த்துத்தெளிந்தால், இதுக்கும் உறுமோஎன்கிறத்தோடேயன்வயம். மறுகால்-பின்னையொருக்கால், இன்றி-இல் லாமல், உனக்கேயாளாகும்-உனக்கேகிங்கரனாகிற, சிறுகாலத்தை-ஸ்வல்பகாலத்தை, ஒருக்காலொழியப் பின்னையொருக்காலில்லாமல் ஒருக்ஷணமாத்ரமாகிலு முனக்குக்கைங்கர்யம் பண்ணுமாநந்தத்தையென்று வர்த் தம். உறுமோ-கிட்டுமோ. அதுக்கு ஸத்ருசமாகமாட்டுமோ என்றபடி. அந்தோ-அய்யோ! இவ்வர்த்தம் உப பாதிக்கவேணுமோ என்று நிர்வேதத்தாலே அந்தோ வென்கிறார். * * ||ம||

மூ— தெரிதனினைதலெண்ணலாகாத்திருமாலுக்கு* உரியதொண்டர்தொண்டர்தொண்டன்சடகோபன்* தெரியச் சொன்ன வோராயிரத்துளிப்பத்தும்* உரியதொண்டராக்குமுலகமுண்டார்க்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— இப்பொருளுபவாதீயமோ? அந்தவைஷயிகஸுகத்தினுடைய க்ஷுத்ரத்வாஸ்திரத்வாதிதோஷகீர்த்தநம்ப ண்ணிற்று அநபேக்ஷிதத்வஹேதுவாகவன்று, ஸ்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திப்ரவணம்பண்ணினவித்தனை, வைஷயிகஸுகம் அநபேக்ஷிதமாகைக்குஹேது ப்ரஹ்மகைவல்யவ்யதிரிக்தமாகை, ஆதலாலந்த வைஷயிகஸுகத்தையும் கைவல்யஸுகத்தையுமொழிய ஸ்வதந்த்ரஸம்ஶ்லேஷப்ரவணஸுகத்தை எனக்குத்தந்தருளவேணுமென் றெம்பெருமானை ப்ரார்த்தித்துமுடிக்கிறார். ॥௰॥

(தெரிதல்) விபிஶ்வஸநகாதிகளுடைய ஶ்ரவணமநநநிதித்யாஸநங்களுக்கஶக்தியாய் ஶ்ரிய:பதியாயி ருந்த வெம்பெருமானுக்குரியதொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன் சொன்னவாயிரத்துள் கண்ணு ற்கண்டதிற்காட்டிலும் விஶதமாம்படி சொன்னவித்திருவாய்மொழிதானே அவன்குணங்களுக்குத்தோற்ற டிமையாம்படி பண்ணுமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—ய்கிறார் (இப்பொருளித்யாதியால்) இப்படி நிரவதிகஸ்வாதிகளுபாதேயமென்கும் ஸுகாதிகள் த்யாஜ்ய மென்கும் ப்ரயோஜநங்களல்லவாகில் சிற்றின்பம் பாவியேனைபலநீகாட்டிப் படுப்பாயோவென்று கீழ்ப் பாட்டிலே ஸுகாஸ்திரத்வங்களாலே வைஷயிகஸுகம் த்யாஜ்யமாகச்சொன்னது விரோதிப்பதோவென்ன அதுக்குத்தரமாக விப்பாட்டில்விவக்ஷிதமான வர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அந்தவைஷயிகஸுகத்தினு டையவித்யாதியால்) ஸுகாதிகீர்த்தநம் ஸ்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திப்ரவணமாகில் த்யாஜ்யமெத்தாலேயென்ன வருளி ச்செய்கிறார் (வைஷயிகஸுகமநபேக்ஷிதமித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவித்யாதியால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

தெரிதல்நினைதல் எண்ணலகாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விபிஶ்வேத்யாதியால்) இன்னுநுடையதெரிதல் நினைதல்என்று பாட்டிலேவிஶேஷியாமையாலே விபிஶ்வாதிகளுடைய ஶ்ரவணமந நாதிகளுக்குங்கூட அஶக்தியென்றென்று விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. அஶக்தியாயென்றது - அவிஷயபூதனாயெ ன்றபடி. தெரியச்சொன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்ணுவித்யாதியால்) உரியதொண்ட ராக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்குணங்களுக்கித்யாதியால்) ॥கக॥

ப—தெரிதல் - தெளிவாலே ஸம்ஶ்ரித்ய ப்ராக்ஶ்ரவணஜந்ய ஸவிகல்பஜ்ஞாநத்தாலே, நினைதல் - மநநத்தா லே, எண்ணல் - த்யாநத்தாலே, ஆகா - ஆகாதவனுன, அஶக்யனென்றபடி. பரிச்சேதாஶக்யமல்லாத வனுனவென்கை. திருமாலுக்கு - ஶ்ரிய:பதிக்கு, உரிய - அநந்யார்ஹரான, அநந்யார்ஹரானவென்றபடி. தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன் - தாஸர்க்கும் தாஸர்க்கும் தாஸரானவாழ்வார், தெரியச்சொன்ன - கரதலாமலகம்போலே யெல்லார்க்கும் ஸ்வபாவஸ்வபாவமும் ஸம்ஸாரதோஷமும் விஶதமாகத் தெரியும்படி யருளிச் செய்ததான, இது பத்துக்கு விஶேஷணம். ஓர் - விலக்ஷணமான, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும். இந்த தஶகமானது. உலகமுண்டார்க்கு — லோகங்களை வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தவனான ஸ்வாமிக்கு. உரி யதொண்டராக்கும் - அநந்யார்ஹதாஸராகப்பண்ணும், தன்னை யப்யஸித்தவர்களை இதிஶேஷ:. உரியர் - யோ க்யர், இங்கு அநந்யார்ஹரைச் சொல்லுகிறது தொண்டர் — தாஸர். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஶேவதயிஶ்ரீநிவாஸராமாநுஜமஹாதேஶிகாயநம:,

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(நீராய்நிலனாய்.)

ஸர்வாத்மத்வாஜ்ஜகத்க்ருத்த்வதநுத ஸம்ரக்ஷணாதிஷ்டிதாநாத்
ஶத்ருவ்யாஸாஸ்வாஸ்வாத்யத்விஹதஶயாவநயாவஸ்திதத்வாத் |
நிர்வாஹாத்ஸம்விதோ கோட்யாபாவ்யாத்யாதயாஸர்வஶீர்ஷண்யபாவ்யாதநா
நேதாக்ஷேமோத்தாதக்ஷாஸரிதய நஶம்ஜிஹ்வந்த்யநாஹா திஶோஹம் || ௬௰ ||

(ஸர்வாத்மத்வாத்) நீராய்நிலனாயித்யாதி - ஸர்வபதார்த்தங்களுக்கு மாத்மாவாகையாலும், (ஜகத்க்ருத்த்வதநு:) மண்ணும்விண்ணும்மகிழ கொண்டமாயவம்மானே - ஸகலலோகங்களை நிறையும்படி பண்ணுகையாலும், (ஸம்ரக்ஷணாதிஷ்டிதாநாத்) பலநாளுமதோருபிர்களகாப்பானே - ஸர்வகாலமும் ஸர்வாத்மாக்களை ரக்ஷித்தருளுகையாலும், (ஶத்ருவ்யாஸாத்) தளர்ந்தும்முறிந்தும் சகடவசுரருடல் வேறாப்பிளந்தவீசா - விரோதியான ஶகடாஸுரனை ஸம்ஹரிக்கையாலும், (வாஸஸ்வாத்யத்விஹதஶயாவநயாவஸ்திதத்வாத்) விண்மீதிருப்பாயித்யாதி - பரவ்யூஹவிபவாதிரூபத்வேந வநுவியமாயிருக்கையாலும், (நிர்வாஹாத் ஸம்விதோகோட்யா:) பாயோரடிவைத்ததன்கீழ் இத்யாதி உலகிறந்தியுங்கருமகதியாயுலகும் இத்யாதி - ஸர்வரூபத்தனுக்கொண்டு ஸகலங்களுக்கும் பஹிரங்கவஸ்துகளுக்கும் நிர்வாஹகனாகையாலும், (பாவ்யாதயா) அறிவாருயிரானாய் - ஜ்ஞாநிகளை ஆத்மாவாகவுடையவனாகையாம், ஸர்வ ஜ்ஞாநிகளுக்கு ஆராத்யனாகையாலும், (ஸர்வஶீர்ஷண்யபாவ்யாதநா) தாவியவையங்கொண்டதடந்தாமரைகட்கே - ஶரணாகதநிரபேக்ஷணம்பண்ணாதே எல்லார்தலையிலுந் திருவடிகளைவைக்கையாலும், (நேதாக்ஷேமோத்தாதக்ஷா:) குறுகாநீளாவித்யாதி - உபாயோபேயயோர் வைஷ்ணவபாவகமாக ஷேத்திலே ஐக்யத்தையுண்டாக்குகையாலும், எம்பெருமானை விஶேஷத்துக்கநாஹனாக “நீராய்நிலனாய்” என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வார் நிக்ஷேபித்தருளினாரென்கிறார்.

௭௰

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்தில் ஒன்பதாந் திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(உலகமுண்டபெருவாயா) இப்படி திருநாட்டிலேகேட்கும்படி கூப்பிட்டழைத்து மவனைக்காணப்பெருமை

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ—என்னோடுவாஸ்யஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணும்படி நீ இங்கே எழுந்தருளுதல் ஸ்வீயமாகவென்னைத் திருநாட்டிலேயழைத்தருளுதல் செய்தருளவேணுமென்றிப்படி கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே வாராயொருநாளென்றும் தடந்தாமரைகட்கே கூவிக்கொள்ளுங்கால மின்னங்குறுகாதோவென்று மாகாங்க்ஷம்பண்ணின ஆழ்வார் வாஹ்யஸம்ஶ்லேஷயோக்யனன்றிக்கே பவதாவதாரபர்வதேயோடே யெழுந்தருளியிருக்கிற திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளை ஸதாநுபவிக்கவேணுமென்றித்திருவாய்மொழியிலே யலற்றுகை யஸங்கதமன்றோ? வென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவடிகளையிங்கு ப்ராப்யமாகவபேக்ஷிக்கிறாரலலர், கீழத்திருவாய்மொழியில் ப்ரார்த்தித்த ப்ராப்யாகாரநுபவத்துக்கு ப்ராபகமாய்ப்பற்றுகிறாராதலா லித்திருவாய்மொழி இங்கே மிகவும் ஸங்கதமென்றதாய்த்து.

இத்திருவாய்மொழியிலாறும்பாட்டிலே திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ப்ராப்யமென்று நிஷேபிக்கிறதுவும் ஸவதாரபர்வதேயிலகப்படாதே நிஶ்ரேஷநிவ்ருத்தஸம்ஸாரராய்க்கொண்டு நித்யஸூரிகளைப்போலே ஸஸங்கோசிதமாகவநுபவிக்க வாசைப்படுகிறபடியென்னுமிடம் அந்தப்பாட்டின் வ்யாக்யானத்திலே வ்யஞ்ஜிதமாயிருக்கையால் விரோதமில்லை. இவனைக்காண்கைக்குஎன்றது - தமமுடைய

மூ—உலகமுண்டபெருவாயாவுலப்பில்கீர்த்தியம்மானே*நிலவுஞ்சுடர்சூழொளிமூர்த்திநெடியாயடியேனாருயிரே*
திலதமுலகுக்காய்நின்றதிருவேங்கடத்தெம்பெருமானே* குலதொலடியேனுன்பாதங்கூடுமாறுகூறாயே* ௧

ஆ—யாலே இனி பவனை காரணைக்குவாய யிவன் திருவடிகளைச் சரணம்புகுகைபோக்கி மற்றொன்றுமில்லை யென்றுபார்த்து இவனுடைய காருண்யவாத்ஸல்யாதிகுணங்களைப் பரஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டு பிராட்டி புருஷகாரமாக ஸகலலோகசரண்யனான திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளை சரணம்புகுகிறார். காருண்யவாத்ஸல்யஸௌசீல்யநயினாதிஸ்வபாவஸம்பத்விசிஷ்ட்ய ஸௌலப்யகுணங்களையாலும் ஸ்வதேஜஸா நிவிஜஜகத்தையு மூடுருவியாநின்ற திவ்யரூபத்தையுடையனாய் எனக்கு ரக்ஷகனாகையாலும் ஸர்வேச்வரனுமியமனான

இ—ஸர்வகிலேச்வரமெல்லாம் நிச்சேஷிவ்யூசுமரவிஜனைவசிவேநஸ்வரூபமாக வநபாவிக்கைக்குதென்றபடி. மேலைப்பத்தின் முதற்திருவாய்மொழியின் ஸ்ரீமோசநத்திலே இப்படிப்பநாவிகிகிறாரிறே; ஸரணாகதிஸ்வரூபத்தை வக்தவ்யமாகையாலே யதுக்கொருப்பட்டமைநதிருக்கப் பத்துப்பாட்டுக்கள் பாடுவானேனென்ன வகுதீபிக்கிறார் (இவனுடையகாருண்யாதிகளால்) ஒன்பதுபாட்டாலும் சத்குணங்களையநுஸந்தித்துப் பத்தாம்பாட்டிலே சரணம்புகுகிறாரென்றுகருத்து. இத்தாலெம்பெருமானுடைய ஸரண்யத்வமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாய்த்து. * * *

✻ முதற்பாட்டு ✻

உலகமுண்டபெருவாயா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யஸ்வபாவத்தாலே) உலப்பி ல்கீர்த்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யாதிகளால்) நிலவுஞ்சுடர்சூழொளிமூர்த்தி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதேஜஸ்ஸாதிகளால்) அடியேனாருயிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிஷ்டாதிகளால்) நெடியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வராதிகளால்) விஷயமாகைக்காகவென்கிறதற்கு நின்றருளுகையாலுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். குலதொலடியே

ஸ—உலகமுண்டபெருவாயா - லோகங்களை யமுதுசெய்த பெரியவாயை யுடையவனே, வாயையுடையவன் வாயான் வாயாயென்று ஸம்போதி பெரியவாயாது ப்ரளயகாலத்திலே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்கைக்காக லோகங்களை அமுதுசெய்யும்போது ரக்ஷ்யங்களான லோகங்களுக்கு அளவான மாத்ரமன்றியே காருண்யாதிசயத்தாலே யதிப்ரவ்ருத்தமான ரக்ஷணஸம்ரம்பத்தையுடைத்தானவாயென்றபடி அந்த லோகரக்ஷணத்திலே யதத்தை ஸம்ரம்பம்பண்ணின நீயென்பரகலிலே இதத்தையுபேக்ஷை பண்ணவேணுமோ? ஜகத்துக்கெல்லாம் ஆபத்துவந்தாலோ ரக்ஷிக்கலாவது? ஜகத்துக்குவருமாபத்தெல்லாம் எனக்கொருவனுக்கே வந்தால் ரக்ஷிக்கலாகாதோ? ப்ரளயார்ணவத்திலேவிழுந்தாரையோ ரக்ஷிக்கலாவது? ஸம்ஸாரார்ணவத்திலே யழுந்துவரை ரக்ஷிக்கலாகாதோ- அபேக்ஷிக்கமாட்டாதே அசித்கல்பராய்க் கிடப்பரையோ ரக்ஷிக்கலாவது? அபேக்ஷிப்பாரை ரக்ஷிக்கலாகாதோவென்றுகருத்து. உலப்பில - அவிச்சின்னங்களான, உலப்பு - அவதி. கீர்த்தி - வாத்ஸல்யஸௌசீல்யாதிகுணவத்தாப்ரதையை யுடையவனே, அம்மானே - எனக்கு ஸ்வாமியான, நிலவும் - வர்த்தியாநின்ற, நிலவுகை - வர்த்திக்கை, ஸ்வாபாவிகமாகையாலே நித்யமாயிராநின்ற என்றபடி. சுடர் - தேஜஸ்ஸாலே, சூழ - வ்யாப்தமான, "தேஜோபிராபூர்ய ஜகத்ஸமக்ரம்" மென்கிறபடியே ஸமஸ்தஜகத்தையும் வ்யாபித்திருக்கிறஎன்றபடி. ஒளிமூர்த்தி - ஸ்வாபாவிக ப்ரகாசயுக்த திவ்யமங்களவிக்ரஹ முடையவனே. அடியேனாருயிரே - தாஸபூதனான எனக்கு அபிவ்ருத்த ப்ராணபூதனே, ஆர் - வர்த்திப்பு, உயிர் - ப்ராணன். நெடியாய் - ஸர்வேச்வரனே, ஸர்வநியந்தாவென்றபடி. இதுக்கு திருவெங்கடத்தெம்பெருமானே என்கிறதோடே அந்வயம் உலகுக்கு - லோகங்களுக்கு, திலதமாய் நின்ற - திலகமாய் நின்றதான, ஜகத்துக்கெல்லாம் அலங்கார ஹேதுவமாய் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாயிருந்த என்றபடி. திருவேங்கடத்து - ஸ்ரீவேங்கடாசலத்தில் இருக்கிற, எம்பெருமானே - உன்னுடைய நிரூபாதிக ஸ்வாமித்வத்தை யெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனே, அம்மானேயென்று கீழ ஸ்வாமித்வஞ்சொல்லுகையாலே எம்பெருமானென்கிற பதத்துக்கு ஸ்வாமித்வப்ரகாசநத்தைச் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யங்கொள்ளுகை யுசிதம். குலதொலடியேன் - அநாதிகாலமே யநாதியாக தாஸபூதனான நான், தொல்லென்று அநாதி. வம்சபாரம்பர்யத்தாலே முன்பேயுனக்கு தாஸனாயிருக்கிறநானென்றபடி. உன பாதம் - உன்னுடைய திருவடிகளை. கூடுமாறு - அடையும் ப்ரகாரத்தை, ஆறு - ப்ரகாரம். கூறாய் - அருளிச்

மூ - கூறாய்நீறாய்நிலனாகிக்கொடுவல்லசுரர் குலமெல்லாஞ்*சீறாவெரியுந் திருநேமிவலவாதெய்வக்கோமானே*சேறா
ர்* சுனைத்தாமரைச்செந்தீமலருந்திருவேங்கடத்தானே*ஆறாவன்பிலடியேனுன்னடிசேர்வண்ணமருளாயே.

ஆ— நீ காரணவஸ்துவிஷயமான ப்ரவ்ருத்தியைப்பற்றியே கார்யவிஷயமானவைக்காக ஸகலலோகங்களுக்கும் ஸுலபமாக
மான திருமலையிலேபுகுந்து நின்றருளுகையாலும் நானுனக்குக் குடியடியேனாகையாலு முன்திருவடிகளிலே
என்னைச்சேர்த்தருளவேணுமென்கிறார். ॥க॥

(கூறாய்) ஆஸ்ரிதவிரோதிகளான அஸுரங்கள் போனவன்றோ வென்றொரு ஸம்ஶயத்தைப்புகலாவதென்
னில்; ஸர்வேஶ்வரனானவர்களுக்கு விரோதிகளான ஸம்ஸாரபந்தங்களைத் திருவாழியைக்கொண்டு நிர
ஸித்தாற்போலே என்பக்கலுள்ள ஆஸ்ரிதவிரோதத்தையும் நிரஸித்து ஸ்வஸம்பந்தத்தாலே திருமலையெல்லாம்
விளங்கும்படி யத்ருஜ்ஜவமாய் யதிஸ்ரீக்ஷமாய் ஸர்வஸ்வமாய் உகப்பாயிருந்த ஸாத்ம்யாரவிந்த
ப்ரூந்தங்களாலே யலங்க்ருதமான திருமலையிலேநின்றருளின உன்திருவடிகளை உபாயோபேயத்வேன ஸர்வ
ஆஸ்ரிதபரஸ்பரமாக ஸமாஸ்ரயணீயமான வடியேன் சேரும்படி க்ருபைபண்ணியருளாயென்கிறார். ॥உ॥

இ—னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுனக்கித்யாதியால்) இப்படிகளெல்லாம் ஸம்பந்த
ஸம்பந்தமென்றுகருதது: உன்பாதமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவடிகளிலேஇத்யாதியால்) ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

அடியேனுன்திருவடிகளையடையும்படி க்ருபைபண்ணவேணுமென்று கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தையே
சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு ஸமாநார்த்தமன்றோ? வென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக
அவதாரிபிக்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோதிகளானவித்யாதியால்) ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநத்திலும் ஆஸ்ரி
தவிரோதிநிவ்ருத்திக்கும்ஸாம ஸமீபவர்த்திரவிந்த ஆஸ்ரிதவென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கையிலும் பாட்டுக்குத் தாத்பர்
யமாகையால் ஸமாநார்த்தமில்லையென்றதாய்த்து. தெய்வக்கோமானேயென்கிறவிடத்தில் ஸர்வாஸ்ரயத்வமருளி
ச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதியால்) கூறாயித்யாதிவலவாயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ
ம்ஸாரங்களையித்யாதியால்) நிரஸித்தாஎன்கிறத்துக்குப் பண்ணியருளாயென்கிறதோடே அந்வயம். செந்தீ
யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸம்பந்தத்தாலேஇத்யாதியால்) சேறார்சுனையென்கிறவித்தால்
ஸுசித்தவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அத்ருஜ்ஜவமாயித்யாதியால்) தாமரைமலருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (உகப்பாயிருந்தமாயித்யாதியால்) ஆறாவன்பிலடியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ—செப்பவேணும், கூறுதல்-சொல்லுகல, அடியேனும் திருவடிகளையடையும்படி செய்தருளவேணுமென்றபடி.
செய்தருளாயென்றதே கூறாயென்பானேனென்னில்? (॥)உனக்கொருசொல்லு ஶரீரம்புனைக்கு ஶரணாகதி
ஷாஸ்த்ரார்த்தமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும் "ஸ்ரீஸ்ரவஸ்:" என்கிறபடியேபோலே ஒரு வார்த்தைச்சொல்லியென்னு
டையைத்தீர்க்கவேணுமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும் கூறாயென்கிறார். * ॥க॥

தெய்வக்கோமானே - தேவதைகளுக்கு ஸ்வாமியான, கோமான் — ஸ்வாமீ. கொடு - க்ரூரரான. வல்-
பலிஷ்டரான, அசுரர்குலமெல்லாம் - அஸுரர்களுடைய கூட்டங்களையெல்லாத்தையும், கூறாய் - கண்டகண்ட
கண்டங்களாக பின்னங்களாயும். நீறாய் - அந்தகண்டந்த ஸமஸ்தமும் தெரியாதபடி பஸ்மமாயும், நிலன் - அந்தஸ்தம
ந்த பஸ்மமுந்தெரியாதே வெறுந்தரையாகவும், ஆகி - ஆக்கி, சீறா - பின்னையும் ஸகோபம்போலே சீறிநின்று
கொண்டு, எரியும் - கோபமடங்காமையாலே ஜ்வலியாநின்றதான, திருநேமி - வீரஸ்ரீயையுடைத்தான சக்ரத்
தை, வலவா - வலத்திலேயுடையவனே, வலம் - தக்ஷிணஹஸ்தம், வலத்திலே யுடையவன் வலவன், வலவா என்று
ஸம்போதநம். சேறார் - பங்கஜஸம்ருத்திக்கு உபாதானங்களான சேறுகளாலே பூர்ணங்களான, இத்தால்
சுனைகளுக்கு நித்யஸ்ரீஸம்பத்து ஸம்ருத்தியும் வ்யஞ்ஜிதம். சுனை - பர்வததடாகங்களில். தாமரை - தாமரைப்பூ
ஷங்கள், செந்தீ - ஸாக்ஷணவர்ணங்களான அக்நிகள் போலே, மலரும் - விகஸியாநிற்கிற, திருவேங்கடத்தானே?
ஸ்ரீவேங்கடாசலத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனே, ஸம்போதநம். ஆறா - ஆறாததான, ஒருக்காலுமடங்காததான.
அன்பில் - ஸ்நேஹத்தையுடையவனான, அன்பு - ஸ்நேஹம். இல்லென்று கேவலமத்யயம். அடியேன் - நிர
பாதிகதாஸனான நான், உன்னடி - நிரதிஶய போக்யமான உன்திருவடிகளை, சேர்வண்ணம் - சேரும் ப்ர
காரம், வண்ணம் - ப்ரகாரம், அடையும்படி என்கை. அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும். ॥உ॥

மூ—வண்ணமருள்கொளணிமேகவண்ணா மாயவம்மானே* எண்ணம்புகுந்து தித்திக்குமமுதேயிமையோரதிபதியே* தெண்ணலருவிமணிபொன்முத்தலைக்குந் திருவேங்கடத்தானே* அண்ணலேயுன்னடிசேரவடியோர்க்காவாவென்னாயே* ||௩||

ஆவாவென்னா துலகத்தையலைக்கு

ஆ—(வண்ணமருள்கொள) நிர்ஹேதுகமாகச்செய்யக்கடவதோவென்னில்? உன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு அபாவநுமமராகளுமாராயிருக்கச்செய்தே கேவலக்ருபையாலே நிரதிஶயபாவநீய நீலஜலதஸத்ருஶரூப ஸம்பந்த திவ்யரூபவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்து எனக்கினியையானாப்போலே இன்னமுன் க்ருபையாலே ஸாந்த்ரஸஞ்சாரணீய ஸலிலஸரித்தாரமே வரம்வராநீதமான விசித்ரவிவிதவர்ணி கநககலிகாநிகரங்களாலே விராஜமானமான திருமலையிலே நின்றருளின உன் திருவடிகளிலே பிரானே? என்னைச்சேர்த்தருளவேணுமென்கிறார். ||௩||

இ—(உபகாரஸ்ம்ருத்யாதியால) ||௨||

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

அதிஶயமாகஸேவாநுக்ஷத்தைத்தந்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறவிவர் இப்போதுண்டான போகஸாத்ரவ்யத்தைப்ராதுர்ப்பவித்து வாயெடுத்துச்சொல்லவேண்டியிருக்கி எண்ணம்புகுந்து தித்திக்குமமுதேயென்றித்தை ப்ரதமமாகச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன? அது த்ருஷ்டாந்தார்த்தமாகையாலே ஸங்கதமென்றிப்படி தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வ்யக்தீகரிக்கிறார் (நிர்ஹேதுகமித்யாதியால்) இமையோரதிபதியேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கித்யாதியால்) வண்ணமருள்கொளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கேவலமித்யாதியால்) க்ருபையாலேயென்கிறதற்கு இனிமையாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். அணிமேகவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயவித்யாதியால்) எண்ணம்புகுந்துதித்திக்குமமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சித்யாதியால்) இனியையானாப்போலேயென்றது — நீ ஹ்ருத்யனானாப்போலேயென்றபடி. இனியன் — ஹ்ருத்யன், இஸ்ஸ்வபாவமெதிரேயிருக்குமவனைச்சொல்லும்போது இனியையென்றாகுமாயிருக்கும். இன்னமுன் க்ருபையாலே என்கிறதுக்கு சேர்த்தருளவேணுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். தெண்ணலருவி என்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸாந்த்ரஸஞ்சாரணீயேத்யாதியால்) மணிபொன்முத்தலைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரம்வராநீதேத்யாதியால்) அடியோர்க்காவாவென்னாயேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிரானே இத்யாதியால்) ||௩||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

ஆவாவென்னாதுலகத்தையலைக்குமசுரரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்த்தயத்வாதி இத்யாதியால்)

ப—இமையோர் - அநிமிஷர்க்கு, நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. அதிபதியே - ஸ்வாமியாயிருக்கிறவனை, வண்ணமருள் - ஸ்வபாவமான க்ருபையை, வண்ணம் - ஸ்வபாவம், கொள் - கொண்டவனை, அருமைகுல்லா மல்... யாவயாயிருக்கிற க்ருபையை யுடையவனை என்றபடி. அணி - ஸுந்தரமான, மேகவண்ணா - மேகத்துடைய வர்ணம்போலே யிருக்கிற வர்ணமுடையவனை, மாய - “ஸர்வாஸ்ரயபராஸ்ரயதேவ” மென்கிறபடியே ஆஸ்ரயவிஸ்மயஸம்பத்தியான, அம்மானே ஸ்வாமியான, எண்ணம் - என்னுடைய ஹ்ருதயத்தில், புகுந்து — ப்ரவேசித்து, தித்திக்கும் எனக்கு அதிஹ்ருத்யமான, அமுதே - அம்ருதமாயிருக்கிறவனை, தெண் - தெளிந்தவையான, நல - நல்லவையான, ஜலப்ரவாஹங்களானவென்றபடி. அருவி - நிர்ஜரங்கள், மணி - மாணிக்கங்களையும், பொன் - கநகங்களையும், முத்து - முக்தாகலங்களையும, அலைக்கும் - உபயபார்ஶ்வத்திலும் தரங்கவரம்பரைகளாலே யலையாநிற்கிற, திருவேங்கடத்தானே — ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலிருக்கிறவனை, அண்ணலே - உன்னுடைய நிரதிஶயஸௌஶீல்யத்தை யெனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தவனே, உன்னடி - உன்னுடைய திருவடிகளை, சேர் - சேரும்படி, அடியோர்க்கு - தாஸபூதரான வெங்களுக்கு, ஸ்வாதந்த்ர்யாஸஹநம். அடியேனுக்கென்றபடி. ஆவாவென்னாயே - ஹா! ஹா! வென்னவேணும். ஐயோ! வையோ! வென்று க்ருபைபண்ணவேணுமென்றபடி. ||

ஆவாவென்னாது - ஹாஹாவென்னாதே, ஐயோ வையோவென்று க்ருபைபண்ணாதேநிர்த்தயராயென்றபடி. உலகத்தை - லோகங்களை, அலைக்கும் - வ்யாகுலப்படுத்துகிறவர்களான, க்ருபை பண்ணாத வளவன்றிக்கே

மூ — அசுரர்வாணாள்மேல்* தீவாய்வாளிமழைபொழிந்த சிலையா திருமாமகள்கேள்வா* தேவா சுரர்கள் முனிக்கணங்கள்விரும்புந்திருவேங்கடத்தானே* பூவார்கழல்களருவினையேன் பொருந்துமாறு புணராயே* ॥

ஆ — (அசுரரென்றது) நிவ்ருத்தரானவஸுரராலே ப்ரதிகூலமான லோகத்திலுண்டான துக்கத்தை ஸஹிக்கமாட்டாமை அவ்வஸுரருடைய ப்ராணங்களை அக்நிபோலே ப்ரகாசிக்கிற அம்புகளாலே போக்கின உன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தைக் காட்டி லோகத்தை நிர்பரமாக்கினபடியாலே நித்யஸூரிகளுக்கும் ஆச்ரயணீயமான திருமலையிலே பிராட்டியோடேகூட நின்றருளின உன்னுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்யமான திருவடிகளைச் சேருகைக்கு எனக்கென்னவேயபேக்ஷிதமாயிருப்பதோருபாயத்தைக் கல்பித்து அவ்வுபாயத்தாலே என்னைச்சேர்த்தருளி அடியேனுடைய ஸம்ஸாரவேதனையும் போக்கியருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார். ௪

இ — வாணாள்மேல்தீவாய்வாளிமழைபொழிந்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வஸுரருடையவித்யாதியால்) அடையஎன்றது - க்லேசஹரமென்றபடி. அக்நிபோலேயென்கிறதற்குப் போக்கியருளவேணுமென்கிறததோடே சுவயம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரிகளித்யாதியால்) பிராட்டியோடேகூடவென்கிறவித்தாலே திருமாமகள்கேள்வா என்கிறது வ்யாக்யாதம். பூவார்கழல்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) புணராயென்கிற வசநஸாமர்த்யத்தாலே ஸித்தமானத்தையருளிச்செய்கிறார் (எனக்கென்னவேயித்யாதியால்) கேவலமுன்கருணையாலே நீயென்னெஞ்சிலே புகுந்தருளினாப்போலே என்னையுன்திருவடிகளிலே சேர்ப்பதும் கேவலகருணையாலே செய்தருளவேணுமென்றிவர் விண்ணப்பஞ்செய்தவாறே நாமும்உம்முடைய நெஞ்சில்புகுந்து பொருவாசத்தை வ்யாஜமாகக்கொண்டு செய்தோமாகையாலே நம்மைப்ராபிக்கைக்கு ஒருவ்யாஜம்வேணுமென்றிவரருளிச்செய்ய அப்படிவேணுமாகில் பக்திப்ரபத்திகளான உபாயங்களிலொன்றும் எனக்கு ஸாத்யமாகிறதில்லை, என்றுமே ஸ்வாபாவிகமாகக் காரணமாம்படி ஸ்வரூபாநுரூபமாயிருப்பதொரு உபாயத்தை நீ கல்பித்து அவ்வுபாயத்தாலே நீயென்னை ரக்ஷித்தருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸம்க்ஷிப்தமாகச் சொல்லுகை. அருவினையேனென்கிறவசநத்தில்விவக்ஷிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுடையவித்யாதியால் ॥ ௪॥

ப — ஹிம்ஸிப்பதும் செய்கிறவர்களான வென்றபடி. ஸம்ஸாரிக்கு ஹிம்ஸை பண்ணுகையாலது ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியான லோகத்திலே க்ருபை பண்ணுகையிறே; அது செய்யாதவளவன்றிக்கே அந்தை ஹிம்ஸிப்பதுஞ்செய்தால் அவனுக்கு நிர்ஹேதுகமாவதுமே என்றுகருத்து. அசுரர் - அஸுரர்களுடைய, வாணாள் மேல் - ப்ராணன்மேலே, வாணாள் - ப்ராணன் - ப்ராணவிஷயமாக என்றபடி. ப்ராணங்களைப் போக்குகைக்காக என்கை. இதுக்குப்பொழிந்த என்கிறத்தோடே சுவயம். தீவாய் - அக்நிதேஜஸ்ஸுக்களான, "தீக்ஷ்ணபாவக ஸங்காசை:" என்கிறபடியே அக்நிபோலே தேஜஸ்ஸுக்களான அக்ரதேசங்களையுடையவையான வென்றபடி. வாளிமழை - பாணங்களுடையவர்ஷத்தை, வாளி - பாணம். பொழிந்த சிலையா - வர்ஷித்த தநுஸ்ஸையுடையவனே, சிலையா - தநுஸ்ஸ, சிலையையுடையவன் சிலையான். சிலையாவென்று ஸம்போதநம். திருமாமகள் கேள்வா - பெரிய பிராட்டியாருக்கு நாயகனே, கேள்வன் - நாயகன், கேள்வாவென்று ஸம்போதநம், ஸமுத்ரமதநநிர்கதையான பிராட்டியாலே, "தத: ஸ்வாஸக்ஷாத்ஸ்வாஹதகோசாம் ரக்ஷணாம்ஸாவாவஹம் । ஸர்வபூதமய ப்ரஸ்வா வக்ஷஸ்ஸ்தலாம் வஸிஷ்டமஜ" என்கிறபடியே பெரிய பிராட்டியாருக்கு மிகவுமாதரணீயனானவென்றபடி. தேவா - தேவனான், ச்ரேஷ்டமானனான வென்றபடி. வீரஸ்ரீயிருக்க வதின்மேலே லக்ஷ்மீஸ்ரீயானவள்பண்ணின அபிஷேகத்தால் பிறந்தவளஜ்வல்யத்தினயஞ்சொன்னபடி. சுரர்கள் - நித்யஸூரிகளும், முனிக்கணங்கள் - முமுக்ஷுகணங்களும், விரும்பும் - ஆஸாதநம பண்ணுகிற, வொக்ஷுமாக ஸம்பாவிக்கிற என்றபடி. திருவேங்கடத்தானே ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலே யிருக்கிறவனே, பூவார் - புஷ்பங்களான, அந்தஸுரமுமுக்ஷுகணங்களாலே ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட புஷ்பங்களாலேவரிப்பங்களானஎன்றபடி. கழல்கள் - உன் திருவடிகளை, அருவினையேன் - கடினங்களானவாபங்களையுடையவனான நான், திருவடிகளில் ஸஹஜையாயிருந்துவைத்து இழக்கைக்கீடானவபத்தைப்பண்ணின நானென்றபடி. பொருந்துமாறு - கிட்டும்படியான உபாயத்தை, பொருந்துகை, கிட்டுகை, ஆறு - உபாயம். உன்திருவடிகளை நித்யமாகச் சேர்ந்திருக்கும்படியான உபாயத்தை யென்றபடி.

மூ—புணராநின்றமரமேழன்றெய்தவொருவில்வலவாவோ* புணரேய்நின்றமரமிரண்டினடுவேபோனமுதல்வாவோ* திணரார்மேகமெனக்களிறுசேருந்திருவேங்கடத்தானே* திணரார்சார்ங்கத்துன்பாதஞ்சேர்வதடியேனெந்நாளே* ।ரு।

ஆ—(புணரா) இதுக்கு முன்புகளவு மன்றியே ஸுஸ்பஷ்டமாயிருப்பதோருபாயத்தை வரிக்கவொட்டாது மோவென்னில்; ஒருதிருச்சரத்தினாலே ஸஹியரவஸம்ஹமான மராமரங்களேழும் ஸஹியரத்தையும் ரவாசமத்தை முறுவும்படி யெய்த உனக்கு முடியாததுண்டோ? ஆதலால் அன்றுனக்கொரு தீங்குவிளையாதபடி மருதின்நடுவே போனவென்னுடைய ஸம்சயத்தைப்போக்கி என்னையுஜ்ஜீவிப்பித்தாப்போலே வ்யாமோஹஸரண்ய யானதிருமலையிலே ஆனைகளோடே கூடிநிற்பதாய் ஸ்ரீசார்ங்கத்தையுடைய நீ வ்யாமோஹத்தையுடையவனாக் கொண்டு நின்றருளி உன்திருவடிகளிலே சேர்த்தென்னையுஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணுவ தெந்நாளென்கிறார். ।ரு।

ஐந்தாம்பாட்டு

இ—ஸத்வாமிந்நால ஸ்ரீநிதிகளைப்போலே ஆறிலவினாயிகால்லாலையாலே கீழ்ச்சொன்ன ஸாமர்த்ய ஸநவசந்நம்போலே இத்ஸத்ஸாயவெய ஸவசநம் ஸந்நிதியகல்கஸவ்யாஜகமாக மாட்டாமைபாவித்தை யிங்கேசொல்லுகை நிரவசகமன்றோ? ஸாஸவ்யஸவ்யாஜகமாகிறதென்னில்! அதுவுஸவாரநிரவஸாருச்சொன்னவிடத்திலே யவஸஷியாகையாலே இது வாநிரக்ஷிப்பதாகாதோவென்ன வயதாபிப்பிக்கிறார் (இதுக்குமுன்பித்ராதிபால்; இந்தரம்மிகைக்குத்தாரஞ்சொல்லுகைக்காக விவித்ரஸக்தியோமத்தைச் சொல்லவந்ததாகையாலே ஒருஷேஷமுமில்லையென்றதாய்த்து. ஏழுஸவார்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதிருவித்ராதிஉண்டோ என்னுமளவாலே) அதில்அன்றுஎன்று ஸகஸாமத்தைஸூசிப்பிக்கையால் வ்யஜிதமாகிற ஸம்ஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸஹியரத்தையுமித்ராதியால்) ஆதலாலென்கிறதற்கு உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணுவதெந்நாள் என்கிறத்தோடே ஸம்பம். த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கொருவித்ராதியால்) தீங்கு - ஸநிஷ்டம், மருதின்நடுவே - யமளார்ஜுநவ்ருக்ஷஸமத்தியிலே, ஸஜார்ஜுநவ்ருக்ஷமத்யேபோகப்புக்க க்ருஷ்ணனுக்கென்ன தீங்குவிளையப்போகிறதோ! வென்றெனக்குப்பிறந்தஸம்சயத்தைப்போக்கியென்றபடி. களிறுசேருமென்கிறதற்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவமஹித்ராதிபால்) திணரார்சார்ங்கத்துளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனைகளித்ராதியால்) ।ரு।

ஸ—புணராட் - ஸம்ஸ்லேஷித்தருளவேணும், புணர்த்தல் - ஸம்ஸ்லேஷித்தல். * * ।சா।

புணரா நின்ற - வரஸ்பர ஸம்ஸ்லிஷ்டங்களாய் நின்றவையான, புணர் - ஸம்ஸர்க்கம், ஆகை - உண்டாகை. செவ்வையாகஇலக்குக்குறிக்கவொண்ணாதபடி வாஸ்த்யமிஸ்தக்களாய்நின்றவையானமென்றபடி. மரமேழு - வ்ருக்ஷங்களேழும். அன்று - "ஸாநிதி ஸம்கித ஸாஸிந்த் ஸப்த மீமேனோ ராவவ" என்று ஸுக்ரீவர்ஸம்கிதராயிருந்த காலத்திலே, எய்த - வேபம் பண்ணினவனான, ஒரு - அத்விதீயனான, வில்வலவா - யநுஸ்ஸையுடைய ஸஹாவீரனான, வலவன் - வீரன், வில்வலவா - வென்று - ஸாகஸாதிஸவஸம்போதம், ஓ! வென்று திருவடிகளைப் பெருமையால் வந்த விஷாதாதிசய த்யோதகம். புணரேய் நின்ற - வரஸ்பரஸம்ஸர்க்கம் பொருந்தியிருக்கிற வப்ஸை. பொருந்துகை, நிர்வரமாப்படி நன்றாக ஸம்ஸ்லிஷ்டங்களாய் நிற்கிற என்றபடி. மரமிரண்டினடுவே - அர்ஜுநவ்ருக்ஷங்களிரண்டுக்கும்மத்யத்திலே, போன - திருமேனியிலே ஒருதீங்கு வராதபடி தப்பிப்போனவனான, முதல்வா - காரணபூதனான, மருதமரங்களாலேஉனக்கென்ன தீங்கு வருகிறதோவென்கிறவெனக்குப்பிறந்த பயத்தைப் போக்கி யென்னை யுளனாக்கினவனான என்றபடி. ஓ! வென்று வாத்ஸல்ய விஷாதாதிசய த்யோதகம். திணரார் - திணராலேவ்யாப்தங்களான, திணர் - ஸாந்த்ரஸம்ஸர்க்கம், மிகவும் பெருத்திருக்கிறவையான என்றபடி. மேகமென - மேகங்களென்று சொல்லலாம்படி, களிறுசேரும் - கஜங்கள் கூடியிருக்கிற, திருவேங்கடத்தானே - ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலிருக்கிறவனே, திணரார் - திணராலேவ்யாப்தமான, திணர் - பெருமை. அதிஸ்திரமவஸ்தமான என்றபடி. சார்ங்கத்து - ஸ்ரீசார்ங்கத்தையுடையவனான, சார்ங்கத்தையுடையவன் சார்ங்கத்தன். சார்ங்கத்துன்பாதமென்று ஸமஸ்தபதம். உன்பாதம் - உன்னுடைய திருவடிகளை, அடியேன் - தாஸபூதனான நான், சேர்வது - அடைவது, எந்நாள் - எந்தகாலமோ! விஷாதாதிசய த்யோதகங்களான ஓகாரங்களை இங்கே அநுஸந்திப்பது. * * ।ரு।

மூ — எந்நாளே நாம் மண்ணளந்த இணைத்தாமரைகள் காண்பதற்கென்* றெந்நாளும் நின்றிமையோர்கள் ஏத்தி இறை
ஞ்சியினமினமாய்* மெய்ந்நா மனத்தால்வழிபாடுசெய்யுந்திருவேங்கடத்தானே* மெய்ந்நானெய்தியெந்நா
ளுன்னடிக்களடியேன்மேவுவதே* | ௫ ||

அடியேன்மேவியமர்கின்றவமுதே யிமையோரதிபதியே*

ஆ — (எந்நாளே) பரமவ்யோமத்திலேயிருக்கும் ஸம்ஸாரிக்கு ஸம்ஶ்லேஷப்ராப்தியுண்டானாலும் நித்யஸூரிகளெ
ல்லாருந்தம்ப்ராப்யமென்னில, அங்குள்ள அயர்வறுமமரர்களுந் திருவேங்கடமுடையானைத் தேடி வந்து
நாங்கள் காண்பதென்றாசைப்பட்டு இங்கே இனமினமாக வந்து அவனுடைய திருவடிகளிலே பரிமாறி வாசிக்கும்
கைங்கர்யங்களாலே ஸம்ஶ்லேஷமும் ஸம்ஶ்லேஷப்ராப்தியும் பண்ணுகிறது. அப்படியெனக்கும் ப்ராப்யமானபடியால்.
ஆதலால் திருமலையிலேசெல்லவேணும். என்னத்தாகத்தால் நான் மெய்யாகத் திருமலையிலேவந்து உன் திருவடிக
ளிலே ஸம்ஶ்லேஷமும் ஸம்ஸாரநிவர்த்தியும் ஸம்ஶ்லேஷப்ராப்தியும் பண்ணுவதென்றோவென்கிறார். | ௫ |
(அடியேன்மேவி) உபாயாநுஷ்டானம்பண்ணிலேனென்று விசாரப்படாதே பெறலாமென்கிறார்? ௭

✳ ஆறாம்பாட்டு ✳

இ — உன்திருவடிகளையடியேன் சேர்வதென்றென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ப்ரார்த்தனையே சொல்லுகிறதா
கையாலே இப்பாட்டு ஸம்பந்தார்த்தமன்றோவென்ன இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பி
க்கிறார் (வாமத்வாதிபால) இமையோரென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (அங்குள்ளவித்யாதியால்) ப்ரயோஜனத்
துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவேங்கடமுடையானித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய திருவடிகளிலேயித்யாதியால்) இதுக்கு ப்ரயோஜனமருளிச்செய்கிறார்
(அப்படியித்யாதியால்) மெய்ந்நானெய்தியென்கிறவிடத்தில் ஸஹேதுகமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யா
தியால்) மெய்ந்நானெய்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்மெய்யாகவித்யாதியால்) உன்னடி
க்களடியேன் மேவுவதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவடிகளிலேயித்யாதியால்) || ௫ ||

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

எனக்கொரு உபாயமும் கர்த்தவ்யமாகிறதில்லை, நீயே என்னை ரக்ஷிக்கவேணும் என்று கீழ்ச்சொன்னவி
வர் "உன்பாதம்சேராதாரோ" வென்று இப்பாட்டிலே உன்னை அநுபவிக்கைக்கு உபாயாநுஷ்டானம்
பண்ணாதே யானிருக்கமாட்டேனென்று சொல்லுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொ
ல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (உபாயாநுஷ்டானமித்யாதியால்) எனக்கென்னவேண்டாமாக

மூ — மண்ணளந்த - ஸ்ருஷ்டியை அளந்ததுகளான, ஏணாமணங்களைப் பாராதே எல்லார்தலையிலும் படும்
படி ஸ்ருஷ்டியெல்லாம் வ்யாப்தங்களானவென்றபடி. தாமரைகள் — தாமரைபோலேயுள்ளவைகளை, ஏகவைகாங்கம்போக்யங்க
ளான திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவடிகளையென்றபடி. இணை - இரண்டையும், நாம அப
ரோக்ஷாத்தத்தை அநுபவியாநிற்கிறநாம். காண்பதற்கு கண்டநுபவிக்கைக்கு எந்நாளென்று - எந்நாளோ
போமாயிருக்கிறவர்களென்று, எந்நாளென்று பலஹாவீஷி. திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளை நாங்க
ளநுபவிப்பது எந்த காலமோவென்றாசைப்பட்டு என்றபடி. இமையோர் - அநிமிஷர், ஸ்வாமிகளாஜ்ஞாதரான நி
த்யஸூரிகளென்றபடி. எந்நாளும் — ஸர்வகாலமும், இனமினமாய் கூட்டங்கூட்டமாய், இனம் - கூட்டம். நி
ன்று - திருமலையிலேவந்து நின்று, ஏத்தி - ஸ்தோத்ரித்து, இறைஞ்சி - ஆஶ்ரயித்து, இறைஞ்சுதல் - ஆஶ்ரயித்தல்.
மெய்ந்நா மனத்தால் - ஶரீரவாங்மநஸ்ஸுக்களாலே, மெய் — ஶரீரம், நா - ஜிஹ்வா, வாக்கென்றபடி, வழிபா
டு - கைங்கர்யத்தை, செய்யும் - செய்யும்படியான, திருவேங்கடத்தானே — ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலிருக்கிறவனே?
அடியேன் அநந்யார்ஹஶேஷபூதனான, நான் - ஸம்ஸாரியான நான், மெய் - ஸத்யமாக, ஸ்வப்நப்ராய
ஞாநமாநஸமன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்காரமாகவென்றபடி, எய்தி — அடைந்து - கிட்டியநுபவித்தென்றப
டி. அடிக்கள் - திருவடிகளிலே, கள்ளென்று ஸப்தமீவிபக்தி. மேவுவது - பொருந்துவது, நிரந்தரமாக
கைங்கர்யம்பண்ணுவதென்றபடி. எந்நாள் — எந்தகாலம். * || ௫ ||

இமையோரதிபதியே - நித்யஸூரிநாயகனே, அடு — ஆஶ்ரிதவிரோதிகளைத்தடுக்கும் ஸ்வபாவனான,
அடுகை - தடுக்கை. புள் - பக்ஷியை, கருடனையென்றபடி கொடியா - த்வஜமாக, கொடி - த்வஜம், உடையானே -

மூ—கொடியாவடுபுள்ளுடையானேகோலக்கனிவாய்ப்பெருமானே* செடியார்வினைகடீர்மருந்தேதிருவேங்கடத்தெம்பெருமானே* நொடியார்பொழுதுமுனபாதங்காணநோலாதாற்றேனே* ||எ||

ஆ—ஸ்வைரநியமபரான ஸாமஸம்ஸாரிகளாலேவாரிவ்ருதனைக்கொண்டுஉனக்குவிஜயத்வஜமாயாஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸஹாயனான பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயேறியருளி எனக்காகத்திருமலையிலேபுகுந்தருளி யென்பக்கலுள்ள ப்ரதிபந்தகங்களைப்போக்கி, எந்நெஞ்சிலேவந்து புகுந்தருளி, உன்திருப்பவளத்தினழகாலே ப்ராக்ருதவிஷயப்ராவண்யனை யென்னையுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கி ஒரு க்ஷணமாத்ரவிஶ்லேஷத்திலுஞ்ஸாதாரணக்ஷமனன்றியே யமிவெஷக நானுன்னை யநுபவிக்கும்படி யெனக்கு ஸாமக்ரீமாயிருக்கையாலே- உன்னைக்காண்கைக்கோருபாயாநுஷ்டாநத்திலேன்கிலும் முன்னைக் காணுதொழியில் தரிக்கமாட்டேன், ஆதலால் உன்னைக்காட்டியருளாயென்கிறார். ||எ||

இ—ஒரு உபாயத்தை ஸ்வீகரிக்கை விதி த்ருஶக்தமானவுனக்கருமைபோஎன்றுகிழே இவர்சொன்னவாறேஇது நமக்கருமையன்றாகிலும் வைஷம்யநைர்க்ருண்யபரிஹாரார்த்தம் ஸஹேதுகமாக நாமநாதியாகக் கல்பித்துவைத்த உபாயங்களிராநிற்க உமக்கேயஸாதாரணமாக வேறொரு உபாயத்தை இப்போது கல்பித்தால் நமக்கு வைஷம்யம் ப்ரஸக்தமாம். ஆதலால் ஶாஸ்த்ரோக்தங்களான உபாயங்களிலே ஒன்றை யநுஷ்டித்தாலன்றோ அபேக்ஷிதம்பெறலாவது என்றவனருளிச்செய்ய, அப்படியொரு உபாயாநுஷ்டாநத்திலேனாகிலும், உன்னைக்காணுதொழியில் க்ஷணமாத்ரமும் தரிக்கமாட்டுகிறிலேன், ஆதலாலெனக்குன்னைக் காட்டியருளவேணுமென்றபடி இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் இப்பாட்டு ஸங்கதமென்றுகருத்து. இமையோரதிபதியே என்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமேத்யாதியால்) கொடியாவடுபுள்ளுடையானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்குவிஜயேத்யாதியால்) திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்காகவித்யாதியால்) செடியார்வினைகள் தீர்மருந்தே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலுள்ள வித்யாதியால்) அடியேன்மேவி என்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (எந்நெஞ்சிலே யித்யாதியால்) கோலக்கனிவாயென்கிற பதத்துக்கும் அடியேனென்கிற பதத்துக்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருப்பவளத்தினித்யாதியால்) மேவியமர்கின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமாத்ரேத்யாதியால்) அமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குஸாமேத்யாதியால்) உனபாதங்காணநோலாதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காண்கைக்கித்யாதியால்) ஆற்றேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணுதொழியிலித்யாதியால்) இதுக்கும் ஸாரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலுன்னையித்யாதியால்) ||எ||

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ஆறாம்பாட்டிலே நித்யஸூரிகளெல்லாருந் திருமலையிலேவந்தெம்பெருமானுக்கு அடிமைசெய்கிறார்களென்றபோதே ப்ரஹ்மாத்யாதிகளிங்கேவந்தடிமைசெய்கிறாரென்னுமிடம் சொல்லவேண்டாமையால் அத்தை

மூ—உடையவனே, திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே- ஸ்ரீவேங்கடாசலத்திலே யிருக்கிறஸ்வாமியான, செடியார்- காந்தாரம்போலே யதிப்ரவ்ருத்தங்களான, செடி - காந்தாரம், ஆர் - பூர்ணம், ப்ரவ்ருத்தமென்றபடி. வினைகள் - து:க்ஷங்கள், தீர் - தீருகைக்கு, மருந்தே - ஔஷதமாயிருக்கிறவனான, கோல - ஸுந்தரமான, கனிவாய் - பக்வபலம்போலேயிருக்கிற அதரத்தையுடையவனான, பெருமானே - பெரியவனான, ஸௌலப்யத்திலே ஸர்வஶ்ரேஷ்டனான என்றபடி. அடியேன் - இந்த அழகுக்குத்தோற்றடிமைபுகுந்தநான், மேவி - ஆஶ்ரயித்து, க்ஷணமாத்ர விஶ்லேஷாஸஹனனாயென்றபடி. அமர்கின்ற - அமராநிற்கிற, நிரந்தரமாக அநுபவியாநிற்கிற வென்றபடி. அமுதே - அம்ருதமே. உனபாதம் - உன்னுடையதிருவடிகளை, காண - கண்டனுபவிக்கைக்கு, நோலாது- நோலாதே, நோன்புபண்ணாதே, நோன்பு - வ்ரதம், உபாயாநுஷ்டாநம் பண்ணாதிருக்கச்செய்தேயும் என்றபடி. நொடியார் பொழுதும் - நொடியானது ஸம்பூர்ணமாம்காலமும், நொடி - ஸங்கேதமாத்ரம். ஆருகை - ஸம்பூர்ணமாகை. ஒரு க்ஷணமாத்ரமுமென்றபடி. ஆற்றேன்- ஆறியிருக்கமாட்டேன், உன்னைக்காணாதே ஒருக்ஷணமாத்ரமும் ஸஹிக்கமாட்டேனென்றபடி. ||எ||

நோலாதாற்றேனுன்பாதங்காணவென்றுநுண்ணுணர்வில்* நீலார்கண்டத்தம்மானுநிறைநான்முகனுமிந்திர னுஞ்* சேலேய்கண்ணார்பலர்சூழவிரும்புந்திருவேங்கடத்தானே* மாலாய்மயக்கியடியேன்பால்வந்தாய்

ஆ—(நோலாதாற்றேன்) உபாயஸம்பந்நராயிருந்துவைத்தாசைப்பட்டால் கிடைக்குமோவென்னில்; அறி வுடையரான ஸர்வதேவதைகளும் ப்ரஹ்மாதி தேவர்களுங்கூட ஸபரிகரமாகவந்து, நாங்களுபாய ஸம்பந்ந ராகிலு முன்னைக் காணுதொழியில் ஜீவிக்கமாட்டோமென்றாசைப பட்டன்றோ உன்னைக் காணப்பெறுகிறது, ஆதலாலடியேனு முன்னை ஸர்வகாலமுங் காணும்படி வரவேணுமென்றபேக்ஷிக்க, அப்பொழுதே யெழுந் தருளாவிட்டவாறே இப்படி செய்கை திருவுள்ளமன்றாகில, உன்னைக்காணப்பெறாத துக்கத்தாலேபித்தேறி

இப்பாட்டிலேசொல்லுகை யுக்தமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (உபாயஸம்பந்நராயிருந்தியால்). நுண்ணுணர்வில்லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிவுடையரானவென்று) சேலேய்கண்ணார்ப லர்சூழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸபரிகராதியால்) பரிகரங்கள் - ஸ்த்ரீகள், நோலாதாற்றேனுன்பாதங்காணவென்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாங்களிதியாதியால்) ஸம்பந்நராகையாலுமென்றது - ஸம்பந்நராயிருக்கச்செய்தேயுமென்றபடி. விரும்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணப்பெறுகிறதென்று) இப்வாக்யத்துக்குப் பாவதாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இப்போது பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்தைபேக்ஷிக்கிறவர் தம்மோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷ த்துக்கஸம்பாவிதமாம்படி எம்பெருமான் முன்பு வந்ததில்லாதிருக்க வந்தாய்போலே வாராயென்று முன்புவந்தாப் போலே இப்போதும் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு வரவேணுமென்றுசொல்லுகை யுக்தமன்றோவென்ன. இதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (அப்போதேயித்யாதியால்) எழுந்தருளாவிட்ட வாறேஎன்கிறதற்கு உபாலம்பநத்தில் க்ரியையோடே அந்வயம். தாதீயவாக்யத்தி லபிப்ராயமரு ளிச்செய்கிறார் (இப்படிசெய்கையித்யாதியால்) இப்படிசெய்கையென்றது - நானுன்னை ஸர்வகாலமுங் காணும்படி நீவருகையென்றபடி. மாலாய்மயக்கிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (உன்னைக்காணப்

ப—நுண்ணுணர்வில் - ஸூக்ஷ்மஜ்ஞாநத்தையுடையவனை, நுண் - ஸூக்ஷ்மம், உணர்வு - ஜ்ஞாநம், இல்லென்று உகப்பதிய ப்ராப்யம் ப்ராபகமாக்வாயங்களிலே ஸூக்ஷ்மஜ்ஞாநமுடையவனென்றபடி. நீலார் - நெஞ்சு ஜூதத்தாலே ஆர்ந்திருக்கிற, விஷத்தாலே நீலவர்ணமாயிருக்கிறதென்றபடி. கண்டத்து - கண்டத்தை யுடை யவனை, அம்மானும் - ஜகத்ஸ்வாமியானும், விஷத்தைக்கண்டத்திலேயடக்கினஶக்தியுடைமையாலே ஜகத்ஸ்வா மியானவனை ருத்ரனும் என்றபடி. நிறை - பூர்ணனை, அந்த ருத்ரனிற்காட்டில்ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி பூர்ண னை. நான்முகனும் - சதுர்முகனும், இந்திரனும் - இந்த்ரனும், இதுக்குவிரும்புமென்கிறத்தோடே அந்வயம், சேலேய்கண்ணார் - மீநஸத்ருஶமான நேத்ரங்களான ஊர்வஶீ ப்ரப்ருதிகளானஸ்த்ரீகள், சேல் - மீநம், ஏய்கை - ஸத்ருஶமாகை. பலர் - அநேகம்பேர், சூழ - சூழ்ந்திருக்க, உபநீபமாம்படிதங்களுடைய ஸ்த்ரீகளை யுங்கூட்டிக்கொண்டு வந்தென்றபடி. இதுக்கும்விரும்புமென்கிறத்தோடே அந்வயம். உன்பாதம் - உன்திருவடிகளை காண - கண்டநுபவிக்கைக்கு, நோலாது - நோன்புபண்ணாதே, நோன்பு - விரதம், உன்திருவடிகளைக்கண் டநுபவிக்கைக்கு ஒருஉபாயாநுஷ்டாநமிருக்கச் செய்தேயும் என்று வ்யாக்யாநம். ஆற்றேன் - ஆறியிரு க்கமாட்டேன்; உன்னைக் காணாதே தரித்திருக்கமாட்டேனென்றபடி, ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் தனித்த னியேசொல்லுகிறபடியைவ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக ஆற்றேனென்று ஏகவசந நிர்த்தேஶம், என்று - இப்படி ஆகிஞ்சந் ந்யத்தைச்சொல்லி, விரும்பும் - ஆஶ்ரயியாநிற்கிற, ஸாதரமாக ஆஶ்ரயியாநிற்கிற என்றபடி. திருவேங்கடத் தானே - ஸ்ரீவேங்கடாத்ரியிலேயிருக்கிறவனே, மாலாய் பிச்சாய், உன்னைக்காணப் பெறாமையாலே பித்தேறி யென்றபடி. மயக்கி - மயங்கபண்ணி, மோஹிக்கபண்ணியென்றபடி. உன்னைக்காணாமையாலே பித்தேறி மயங் கும்படி பண்ணுவித்தென்கை. “ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷயோ: ஶங்கராஹவ்யஸநஜநகத்வம்”மென்கிறவிடத்தில் ப்ரா வ்யென்றது வியியுன்றிக்கை ப்ராப்தவ்யமாய் ப்ராப்யவஸ்துநஸ்ஸ மென்று ப்ராப்யாத மாணப்போலே மயக்கி என்றதுவுமவ்வாறமாய் என்னை மயங்கப்பண்ணி யிருக்கிறவனை நீயென்றதாகிறது. வந்தாய்போலே - ஸ்ரீ ஜைஷ்டாழ்வாருக்கு வந்தாப்போலே,ஸர்வகாலமும் நான்கண்டநுபவிக்கும்படிவரத்திருவுள்ள மன்றாகில்ஸ்ரீ ஜைஷ்டாழ்வாருக்கு வந்தாப்போலேஸக்ருதாகிலுமென்றபடி. அடியேன்பால்- ஸ்ரீநந்யப்ரயோஜனனானவென்பக்கலிலே

மூ— போலேவாரா.போ* ௯அ

வந்தாய்போலேவாராதாய்வாராதாய்போல்வருவானே* செந்தாமரைக்கட்செங்கனிவாய் நாற்றோளமுதே யெனதுயிரே* சிந்தாமணிகள்பகரல்லைப்பகல்செய் திருவேங்கடத்தானே* அந்தோவடியேனுன்பாத

அ— மயங்கியிருந்த வடியேன்பால் ஸ்ரீமஜ்ஜநத்ருஷ்டிவானுக்கு வந்துதோற்றினைப்போலேயாகிலும் வந்தென்னை யபிமதித்தருளாயென்கிறார். ௬அ

(வந்தாய்போலே) ப்ரதிகூலர்க்குக் கண்டவாற்றாலேயெளியாரைப்போலே யிருந்தரியையாகையாலும் ஆஸ்ரிதர்க்குக் கண்டவாற்றாலரியாரைப்போலே யிருந்தெளியையாயிருக்கையாலும், நீயென்னை ஸகலஸௌந்தர்யவிசிஷ்டமான போக்யனுக்குகையாலும், தினகரகிரணஸத்ருசமான ரத்நங்களாலே ராத்ரியையும் பகலாக்காநின்ற ரத்நங்களாலே யலங்க்ருதமான திருமலையிலே யெனக்காக நின்றருளுகையாலும், அடியேனொருக்ஷணமாத்ரமு முன்றிருவடிகளை விஶ்லேஷிக்கமாட்டாமையாலு முன் க்ருபையாலே யடியேனை

இ—பெறுதவித்யாதியால்) வந்தாயபோலேவாராயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமஜ்ஜநத்ருஷ்டியால்) ௮அ

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

வந்தாய்போலேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலர்க்கித்யாதியால்) கண்டவாற்றாலென்றது - ஸ்வாதந்த்ர்யசீலநப்ரகாரத்தாலே என்றபடி. ஆறு - ப்ரகாரம், எளியார் - ஸுலபர், வாராதாஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அரியையாகையாலுமென்று) அரியை - துர்லபன், அருமையாயிருக்குமவன் அரியான், இஸ்ஸப்தம்எதிரேயிருக்குமவனைச்சொல்லும்போது அரியையென்று ரூபமாயிருக்கும். வாராதாய்போலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்கித்யாதியால்) வருவானேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எளியையித்யாதியால்) எளியாஎன்கிறஸப்தம் எதிரேயிருக்குமவனைப்பார்த்துச்சொல்லும்போது எளியையென்று ரூபமாயிருக்கும். செந்தாமரையித்யாதி விசேஷணங்களோடே எனதுயிரேயென்கிறவசநத்தின் ஸம்பந்தாகாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயென்னையித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தினகரேத்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனொருக்ஷணமாத்ரமித்யாதியால்) இதுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் க்ருபையாலேயித்யாதியால்) இத்தால் தாமபேக்ஷித்தபோதே காணப்பெறுமையாலே

ஸ— பாலென்றுஸத்ருஶமெச்ச்சுல்யம். எனக்காகஎன்றபடி. வாராய் - வரவேணும். *. ௯அ

வந்தாய்போலே - வந்துகிட்டினவன்போலே, ஸுலபனானவன்போலேயிருந்து என்றபடி. வாராதாய் - வந்துகிட்டாதவனான, துர்லபனாயிருந்தவனானவென்றபடி. ஸநாஸ்ரிதர்க்கிதிசேஷ:. வாராதானென்கிற ஸப்தம் எதிரேயிருக்குமவனைக்குறித்துச் சொல்லும்போது வாராதாயென்று ரூபமாயிக்கும் வாராதாய்போல் - வந்துகிட்டாதவன்போல், துர்லபன்போலே யிருந்தென்றபடி. ஆஸ்ரிதர்க்குத் தங்களாகிறு ஸ்வத்தைப் பார்த்தால்நமக்கவன் துர்லபனென்று தோற்றும்படி இருந்தென்றபடி. வருவானே - வருமவனான, ஸுலபனாயிருக்குமவனான என்றபடி. செந்தாமரைக்கண் - ஸ்வாபாவிகமஹாவராஹனான, கட்செங்கனிவாயென்கிற விடத்தில் ணகாரஸ்ய ககாரவிபரீதமாசேஷ:. செங்கனிவாய் ஸாமுத்ரிகஸுந்தரமானவயரத்தை யுடையவனான, பிம்பாதரனானவென்றபடி. நாற்றோள் - சதுர்ப்புஜனான, அமுதே - சுவ்யமான, சுகந்தமாதுர்யனான வென்றபடி. எனது - மதீயமான, உயிரே - ப்ராணனான, இந்த ஸௌந்தர்யத்தை எனக்கு போகவிஷய போக்யங்களாக்கினவனான வென்றபடி சிந்தாமணிகள் - சிந்தாமணிகளுடைய. பகர் - தேஜஸ்ஸானது, சிந்தாமணிகள்போலே பலவகைத்தாக ரத்நங்களாய்க்கொண்டு வேங்கடகிரிதடங்களிலே யிருக்கும்மாணிக்கங்களுடையதேஜஸ்ஸானது என்றபடி. பகர் - தேஜஸ், அல்லை - ராத்ரியை, அல்லு - ராத்ரி, பகல்செய் - பகலாக்காநிற்கிற, "ஸகூர்யாதிவாமேவாஹூதி" என்னுமாப்போலே பகலேயாம்படி. ராத்ரியையுங்கூடப் பகலாக்காநிற்கிற என்றபடி, திருவேங்கடத்தானே - ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலிருக்கிறவனே, அந்தோ - ஐயோ, ஸாத்விகபாவனாய் ஆகஸ்மிகபயத்தாலே அந்தோ என்கிறார். அடியேன் - ஸ்வாபாவிகசேஷபூதனான் நான், உன்பாதம் - உன்னுடையதிருவடிகளை, இறையும் - ஒருக்ஷணத்தும், க்ஷணகாலமுமென்றபடி

மூ—மகலகில்லேனிறையுமே* || சு ||

✓அகலகில்லேனிறையுமென்றலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா* நிகரில்புகழாயுலகம்மூன்றுடையாயென்னையாள்வானே* நிகரிலமரர்முனிக்கணங்கள்விரும்புந் திருவேங்கடத்தானே*

ஆ—யுன் திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணு மெனகிறார் || சு ||

(அகலகில்லேன்) ஸ்வாபாவிக ப்ரேமாதிஶயத்தாலே ஸர்வஸ்வாமியாய், உன்னுடைய குணங்களாலே ஸர்வஸ்வாமியாய், திருநாட்டிலே ஸர்வவிதஸேவ்யமாகாநிற்கிற ஸமஸ்தஜ்ஞானாதிஸேவ்யமாகாநிற்கிறாயும்

இ—இனி ஒருக்ஷணமாத்ரமும் பிரிக்கமாட்டேனென்கிறாரென்று ஸம்க்ஷிப்தம். || சு ||

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

நிகரில்புகழாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபாவிகத்யாதியால்) புகழாயென்றது - குணவாசகமாயிருந்ததேயாகிலும், ஜ்ஞானஶக்த்யாதிகள் நிர்ஹேதுகமாயிருக்கிறவையாகையாலும், வாத்ஸல்யஸௌஶீல்யஸௌலப்யாதிகளெல்லாம் காருண்யத்தின் கவடுகளாகையாலும், ஸர்வகுணப்ரதானமான காருண்யகுணமே இங்கே விவக்ஷிதமென்று கருத்து. உலகமூன்றுடையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமியென்று) என்னையாள்வானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய வித்யாதியால்) அமரரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேஇத்யாதியால்) "தேவா: ஜ்ஞாநவஶ்ய:" என்றிப்படி தேவஶப்தம் ஸூரிகளிலே வ்யவஹ்ருதமாகையாலே தேவஶப்தம் ஸூரிவாசகமான ஶப்தம் ஸர்வஸேவ்யமாகாநிற்கிறவரைச் சொல்லுமென்றுகருத்து. முனிக்கணங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமணாத்யாதியால்) முனிஶப்தம் மநநஶீலரைச்சொல்லுகிறதாகையாலே ஜ்ஞாநாதிகநிஷ்டரைச்சொல்லுமென்றுகருத்து. த்விதீயபாதத்தில் நிகரிலென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (நிரவதிகத்யாதியால்) இப்படிநிகரிலென்று விஶேஷிக்கையாலே இங்கு ஸூரிஶப்தமும் முனிஶப்தமும் நித்யஸித்தவாசகமென்று கருத்து. விரும்புமென்கிறதற்குத

ஈ—அகல்- விஶ்லேஷிக்க, கில்லேன் - ஶக்தனாகிறிலேன், கிற்கை- ஶக்தனாகை. * || சு ||

இறையும்- க்ஷணத்தும், க்ஷணகாலமுமென்றபடி. அகல- விஶ்லேஷிக்க, நிரதிஶயபோக்யமான விந்தத் திருமார்வை விஶ்லேஷிக்கவென்றபடி. கில்லேனென்று- மாட்டுகிறிலேனென்று, நித்யஸம்ஶ்லேஷம் நடவாநிற்கச செய்தேயும் அவன் திருமார்வின் போக்யதாதிஶயத்தாலே நவம்நவமாகப்பிறக்கிற ப்ராவண்யாதிஶயத்தாலே விஶ்லேஷிக்கமாட்டேன விஶ்லேஷிக்கமாட்டேனென்று சொல்லாநின்றுகொண்டென்றபடி. இதுக்கு உறையுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். அலர்மேல்- புஷ்பத்தின் மேலேபிறக்கிற, பத்மவாஸிநியானவென்றபடி. பத்மத்திலே பரிமளம் வடிவு கொண்டாப்போலே நிரதிஶய போக்யமாயிருக்கிறவளுங்கூட வகலகில்லேனிறையுமென்னும்படி யிருக்கிறது உன்னுடைய போக்யதையென்றுகருத்து. மங்கை - யுவதியானவள், நித்யயௌவநஸ்வபாவையான பெரியபிராட்டியாரென்றபடி. உறைமார்பா - வஸியாநிற்கிறதிருமார்வையுடையவனே; உறைகை - வஸிக்கை. நிகரில - ஸத்ருஶங்களான, நிகர் - ஸத்ருஶம். புகழாய்- புகழையுடையவனே, புகழ் - குணவத்தாக்யம், புகழையுடையவன் புகழான். புகழாயென்று ஸம்போதநம். இத்தால்காருண்ய வாத்ஸல்யாதிகுணவத்தைச்சொல்லித்து. மூன்றுலகமென்றுமாறிப்பது. மூன்று - த்ரிவிதங்களான, உலகம்- லோகங்களை, லோக்யந்த இதி லோகா: ஆத்மாவஸ்துக்களான சேதநாசேதநங்களையென்றபடி., உடையாய்- ஸ்வமாக வுடையவனே, இத்தால் தனபேறாக ரக்ஷிக்கைக்கீடான ஸ்வாமித்வஞ்சொல்லித்து. என்னை - அத்யந்த பரதந்த்ரனான வென்னை, ஆள்வானே - கைங்கர்யம்கொண்டு ஸ்வீகரித்தருளாநிற்கிறவனே, இத்தால் ஸௌஶீல்யஞ்சொல்லித்து. நிகரில் - ஸமவஸ்து போகங்களிலே ஸத்ருஶரஹிதரான, அமரர் - தேவர்களும், ஸம ஸ்வஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகரான நித்யஸூரிகளென்றபடி. முனிக்கணங்கள் - முனிகணங்களும, ஜ்ஞாநாதிகநிஷ்டரான ஸூரிகளுடைய கூட்டங்களுமென்றபடி. விரும்பும் மிகவுமாதரிக்கும்படியான, இருட்டறையிலே விளக்குப்போலே எம்பெருமானுடைய வாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்ய காருண்யாதிகுணங்கள் மிகவும் ப்ரகாஶிப்பதுஸம்ஸாரமண்டலத்திலேயாகையாலே இப்பாட்டு ஸ்ரீயபதி குணப்ரகாஶநாதிஶயத்தையிட்டு ஸூரிகள் திருமலையையுபாஸிக்கிறாட்டிலும் மிகவும் ஆதரியாநிற்பரென்று கருத்து. திருவேங்கடத்தானே-

மூ—புகலொன்றில்லா வடியேனுன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே* ||ம||
அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந் தடியீர்வாழ்மின்னென்றென்றருள்

ஆ—நிரபேக்ஷராயிருந்த நித்யஸூரிகளுக்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீயமான திருமலையிலே, ஸநாதோஷ்திதவிஶேஷாஶேஷலோக ஶரண்யனாய்க்கொண்டு நின்றருளுவதுஞ்செய்த உன் திருவடிகளை, அநந்யஶரணனான அடியேன் அநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக ஶரணம் புகுந்தேன், இப்போதே நிரஸ்தஸமஸ்த ப்ரதிபந்தகனாய் உன் திருவடிகளிலே ஸர்வகாலமும் ஸர்வவிதகைங்கர்யமு மடியேன் பண்ணப்பெறவேணுமென்கிறார். ||ம||

இ—தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ப்ருஹணீயமானவென்று) திருவேங்கடத்தானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமலையிலேயித்யாதியால்) புகலொன்றில்லா என்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (அநந்யஶரணனாயித்யாதியால்) அமர்ந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டென்று) ப்ரதமபாதத்திலர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (பெரியபிராட்டியித்யாதியால்) இங்கு பிராட்டிக்கு புருஷகாரத்வஞ்சொன்னது இவளுடைய விஶ்லேஷாஸஹத்வத்துக்கு உபலக்ஷணம். அல்லது இவ்விஶ்லேஷாஸஹத்வத்தை வ்யவச்சேதித்தபடியன்று. த்வயத்திலும் உபரிதனமானவாக்யத்திலும் இப்பாட்டிலும் இவளுக்கு விஶ்லேஷாஸஹத்வமும் ஸர்வஸாதாரண்யமாயிருக்கையாலே அத்தையிங்கே வ்யவச்சேதிக்கக் கூடாதிறே; ஆகையால் இவ்விஶ்லேஷாஸஹத்வத்தை எடாதே புருஷகாரத்வத்தை எடுத்தது எம்பெருமானிற்காட்டில் இவளுக்குள்ள வேற்றஞ்சொல்லுகைக்காக வத்தனை. புகுந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶரணம்புகுந்தேனென்று) பாட்டிலர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இப்போதே இத்யாதியால்) "அந்தோவடியேனுன் பாதமகலகில்லேனிறையு" மென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லி இப்பாட்டிலே உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனென்றுசொன்ன விஶேஷவ்யாஹாரத்தாலும் இப்பாட்டு ஶரணாகதிரூபமான த்வயத்தினுடைய பூர்வார்த்தாநுஸந்தாநமாகையாலே உத்தரவாக்யார்த்தமுமிங்கு சொல்லவேண்டுகையாலும் ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வக ஸர்வஶேஷவ்ருத்திப்ரார்த்தநமிங்கே அபேக்ஷிதமென்றுகருத்து. இத்தால் ஶரண்யமாயிருப்பதோர் உபாயாநுஷ்டித்தாலல்லது ப்ராப்யப்ரார்த்தநம் ஸித்தியாதென்று அவனருளிச்செய்தவாறே யிப்பாட்டிலே ஶரணாகதியைப்பண்ணுகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமெச. இப்பாட்டு த்வயார்த்தாநுஸந்தாநமாகிறபடி எங்ஙனேயென்னில்? ப்ரதமபாதத்தாலே ஸ்ரீமச்சப்தார்த்தமும் த்விதீயத்ருதீயபாதங்களாலே காருண்யவாத்ஸல்யாதிகல்யாணகுணகணவரமான நாராயணஶப்தார்த்தமும் புகலொன்றில்லாவடியேனென்று ப்ரபத்தாவென்கிற க்ரியாபதத்திலுத்தமனில் விவக்ஷிதமானவர்த்தமும் உன்னடிக்கீழென்று சரணஶப்தார்த்தமும் புகுந்தேனென்று க்ரியாபதத்திலர்த்தமும் சொல்லி அமர்ந்தேனென்று அநந்யப்ரயோஜநத்வேந உத்தரவாக்யார்த்தமும் ஸூசிதமாகிறதிறே. ||ம||

ஶ—ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலே யெழுந்தருளி யிருக்கிறவனே? ஸம்போதி. இத்தால்ஸௌலப்யஞ்சொல்லித்து. உன்னடிக்கீழ் - கீழச்சொன்ன ஶக்திஸஹாயக காருண்ய வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யவிஶிஷ்டனான உன்னுடைய பாதயுகளத்திலே, புகலொன்றில்லாவடியேன் - ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயமொன்று மில்லாதவனாய் நிருபாதிக ஶேஷபூதனானநான், புகல் - கதி, உபாயமென்றபடி. நானுனக்கு நித்யஸமாகையாலும் ஸர்வஸாமர்த்ய நிர்த்தோஷனானவெனக்கு மத்ஸமமில்லாமையாலும் என்னுடைய ரக்ஷணபரத்தை நீ சுமவாதொழிய வொண்ணாதென்றுகருத்து. அமர்ந்து - ப்ரீதிசனாய், ப்ரயோஜநாந்தரங்களை வாங்கிக்கொண்டு என்னைவிட்டுப்போகாதே ஸ்வரூபைக ஶேஷைகப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபாநுரூபமாக உத்தேஶ்யமாகைக்கீடான பக்தியை யுடையனாய யென்றபடி. புகுந்தேன் - ப்ரவேஶித்தேன். பக்த்யாப்ரவிஷ்டனானே னென்றபடி. உன் திருவடிகளே என்னுடைய ரக்ஷணபரத்தைச்சுமந்தகளாக அத்யவஸித்தேனென்று பதார்த்தம். * ||ம||

அடியீர் - ஶ்ரவணாதிகாரிஜனங்காள்? அடிக்கீழ் - உங்களுக்கிஷ்டதமமான வென்னுடைய பாதயுகளத்திலே, அமர்ந்து - ப்ரீதிசராய், ப்ரயோஜநாந்தரத்தில் ருசியன்றிக்கே இதிலே ஸ்திரமான ருசியை யுடையவராயென்றபடி. புகுந்து - ப்ரவிஷ்டராய், ஶரணாகதிசித்தர்களாயென்றபடி. வாழ்மின் - வாழுங்கோள்?

மூ — கொடுக்கும்* படிக்கேழில்லாப்பெருமானைப்பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன்*முடிப்பான்சொன்னவாயிரத்துத்திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்தும்* பிடித்தார்பிடித்தார்வீற்றிருந்துபெரியவானுண்ணிலாவுவரே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ — (அடிக்கீழமர்ந்து) கைங்கர்யவ்ருத்திகளாய்க்கொண்டு தன்திருவடிகளை ஶரணம்புக்கவர்களுக்கு கைங்கர்யஸம்பத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கிற நிரவதிகமான வாத்ஸல்யத்தையுடைய திருவேங்கடமுடையானைச்சேர்ந்து முடிக்கைக்காகத் திருமலையில் ஸூக்திகளைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை யாஶ்ரயித்தவர்களை யாஶ்ரயித்தவர்களை, திருநாட்டிலே ஸமஸ்தஶேஷிகஸாம்ராஜ்யத்திலே ப்ரதிஷ்டிதராய் ஸர்வகாலமும் ஸர்வஶேஷவ்ருத்தியும் பண்ணிக்கொண்டு வர்த்திக்கப்பெறுவரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ — அடியீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைங்கர்யவ்ருத்திகளித்யாதியால்) அடிக்கீழித்யாதி படிக்கேழில்லாஎன்பதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைங்கர்யஸம்பத்தையித்யாதியால்) முடிப்பான்சொன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சேர்ந்துமுடிக்கைக்காகவென்று) அடைந்துதீருகைக்காகவென்றபடி. அடைந்து-க்ருதார்த்தனாய்விடுகைக்காகவென்கை. திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமலையிலித்யாதியால்) பிடித்தார்பிடித்தாரென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (ஆஶ்ரயித்தவர்களையித்யாதியால்) பெரியவானுள்வீற்றிருந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) நிலாவுவரென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (வர்த்திக்கவித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஈடு — ஆநந்தியுங்கோள், என்றென்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, ஆஶ்ரிதஜநங்களுக்குத்தனித்தனியே யிப்படி சொல்லியென்றபடி. அருள்கொடுக்கும்படி - க்ருபையைக்கொடுக்கும் ப்ரகாரத்துக்கு, க்ருபைபண்ணுகிற ப்ரகாரத்துக்கென்றபடி. கேழில்லா - ஸத்ருஶராஹிதனை, கெழ் - ஸத்ருஶம் ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்திலே தனக்கு ஸத்ருஶரில்லாதவனை என்று பாவம். பெருமானை- ஸர்வாதிகனை, இதுக்குச்சொன்னவென்கிறத்தோடே அந்வயம். பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன் - நல்லகழனிகளை யுடைத்தான திருநகரியிலிருக்கிற வாழ்வார், பழனம் கழனி, இங்கு ஶாகவாதிவைவஸ்தரா(?)ஸ:. முடிப்பான் - முடிக்கவிச்சையுடையவனாய், முடிகை - தீர்க்கை, எம்பெருமானையடைந்து க்ருதக்ருத்யனாய்த் திரிகைக்கு இச்சையுடையவராயென்றபடி. சொன்ன - அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், திருவேங்கடத்துக்கு - ஸ்ரீவேங்கடகிரிக்கு ஶேஷமான, தத்ஸமர்த்தி ஶப்தங்களை வர்ணித்ததானதென்றபடி. இவைபத்தும் - இந்தபத்துபாட்டுகளையும், பிடித்தார் பிடித்தார் - ஆஶ்ரயித்தவர்களையாஶ்ரயித்தவர்கள், இத்தைஸாதரமாக வ்யாஸம்பிக்கிறவர்களை யாஶ்ரயித்தவர்களென்றபடி. பெரிய - அவ்ருத்திஜ ஸ்வரூபவைபவமான, வானுள் - ஆகாஶத்திலே, வான் - ஆகாஶம், பரமபதத்திலே என்றபடி. வீற்றிருந்து - வீறுபெற்றிருந்து, வீறு உத்கர்ஷம். கைங்கர்யஸாம்ராஜ்யத்தைபெற்றிருந்துஎன்றபடி. நிலாவுவர் - வர்த்திப்பார், நிலாவுகை - வர்த்திக்கை. புநராவ்ருத்தியன்றிக்கே நித்யமாக வர்த்திக்கப் பெறுவரென்றபடி. * * * ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஶேஷயி ஸ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(உலகமுண்டபெருவாயா.)

ஆத்தத்ராணக்ஷணாச்சாத்ரவாவகரண தயா தைவஸாம்ராஜ்யஹேதோ:
ஸ்வாநாம் விஶ்ராணநாத் ஸ்வாரமணஹஜந திவ்யதேஶாவஸத்த்ய: ।
ப்ராப்யப்ராப்யத்வயோகாத்ஸ்வஜநவிஜநயோ: ஸ்வப்ரப்த்வஸாவாத்
ஊசே நாயம் ஶரண்யம் ஶ்ருதிஶதவிதிதம் வேங்கடேஶம் ஶடாரி:॥ ॥௭௧॥

(ஆத்தத்ராணாத்) உலகமுண்டபெருவாயா - ப்ரளயகாலத்திலே எல்லாரையுந் திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தருளுகையாலும், (ஶாத்ரவாவகரண தயா) கொடுவல்லசுரர் குலமெல்லாஞ் சீறுவெரியுந்திருநேமி வலவா - த்ருஷ்டவர்க்கத்தின்மேலே சீறுகிற திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையவனாகையாலும், (தேவ

ஶ்ரு—தா—ஸாத்ருஶ்யஹ்ருத்) அணிமேகவண்ணு - ஸாக்ஷாத்கஸ்தூரிகாவர்ணத்தையுடையவனாகையாலும், ஶ்ருதிஸித்தாலே அநந்தரமானவெயிலே "திருமாமகள் கேள்வா தேவா" என்று சொல்லப்படுகிற ப்ரதிஶயீஷ்டத்வம் ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது, (ஸ்வாநாம் விஶ்வாஸதாநாத்) புணராநின்றமரமேழ் ஒன்றெய்த வொருவில்வலவாவோ — ஸப்தஸாலங்களை பேதித்துக்காட்டி "விஶ்வஸஸ்வாஸதாஸவி:" என்கிறபடியே ஸ்வாஶ்ரிதர்க்கு விஶ்வாஸத்தையுண்டாக்குமவனாகையாலும், (ஸாரமணஸஹஜநாத்) இமையோர்களேத்தி யிறைஞ்சியினமினமாய் இமையோரதிபதியே - அயர்வறுமமரர்கள் திரள்திரளாகவந்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணியடிமைசெய்ய அவர்களாஶ்ரயணத்துக்கு ஸேவ்யனாய் நிற்கையாலும், (திவ்யதேஶாவஸ்தாநாத்) நீலார்கண்டத்தம்மானுமித்யாதி - தேவதேவாதிவ்யாதி விஶாமமற வெல்லாருமாஶ்ரயிக்கும்படி திவ்யமான திருமலையிலேநின்றருளுகையாலும், (ப்ராப்யப்ராபகத்வயோகஸ்வாநுபவிஜநயோ:) வந்தாய்போலேவாராதாய் வாராதாய்போல்வருவானே - ஆஶ்ரிதர்க்கரியனைப் போலே ஸுலபனுமாய் அநாஶ்ரிதர்க்கெளியனைப்போலே துர்லபனுமாயிருக்கையாலும், (ஸகலஸௌலப்ய ஸமாநாத்) அகலகில்லேனிறையுமித்யாதி- ஸர்வர்க்குமாஶ்ரயணீயையாய் தன்னை யாஶ்ரயித்திருக்கிற பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவில்லாதவனுமாய் வாத்ஸல்யஸாஶீல்ய ஸௌலப்ய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ ஸத்யஸங்கல்ப ஸர்வகாரணத்வ க்ருதஜ்ஞத்வ ஸ்திரத்வ பரிபூர்ணத்வ பரமோதாரத்வாதி கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனுமாகையாலே அகிஞ்சநரானவெல்லாரும் ப்ரபத்தவ்யனாகையாலும், ஸர்வவேதாந்தங்களிலும் ஸாத்யஸித்தோபாயனான திருவேங்கடமுடையானை ஸர்வலோகஶரண்யனாக "உலகமுண்டபெருவாயா" என்கிற தஶகத்திலே ஆழ்வார் உபாஸித்தருளினாரென்கிறார். ॥ ௫௯ ॥

ஜகத்ஸம்ஸாரஶ்ரேயஸ்ஸ்வயதி தரஸஹஸ்ராயி நாம் யோஜநாஹர்ம்
கஷ்டைஶ்ஶைலஸ்வஸ்வஸ்ரீ த்ரைவிஷ்டபிதவிஜநம் ஸ்வாமிதஸ்வோபதக்ஷம் ।
வ்யக்த்வாதீநாம் நிதாநம் வடகவஸரஹஸாஹஸ்ரதியோகம்ஸாரி
வைஷ்டப்யஸ்ராவ்யநஹர்ம்ஸ்வப்ரபதநஸாமர்த்யம்ப்ராஹஷஷ்டஶரண்யம் ॥ ௬௦ ॥

இப்படி ஷஷ்டஶதகத்திலே பத்துதஶகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

ஆபத்ஸகனாக ஸமர்த்தனுமாய், ஆஶ்ரிதரிருந்தவிடத்தில் தானேவந்துமேல்விழுமவனாய், விரோதிகளானவர்க்களை வதிப்பிக்குமவனாய், ஸ்வகீயவர்த்தங்களாலே ஸர்வவிதாகர்ஷகனுமாய், ஸௌஹார்த்தவ்யாஜநங்களோடே விபதிப்பிக்குமவனாய், ஆஶ்ரிதருடைய அஹங்காரமமகாராதிதோஷகனுமாய் விஶ்லேஷஸமயத்திலுமாஶ்ரிதர்க்கு தைர்யாதிகளையுண்டாக்குமவனாய், ஆஶ்ரிதரைத் தன்னோடேவதிப்பித்த ஜநங்களிட்டவழக்காம்படியான விதேயத்தையுடையனுமாய், விஶ்லேஷத்துக்கஸஹனுமாய், ப்ரபதநத்துக்கு ஸுலபனுமான திருவேங்கடமுடையானை ஸர்வலோகஶரண்யனாக ஷஷ்டஶதகத்திலே ஶடகோபர் உபாஸித்தருளினாரென்கிறார். ॥ ௬௦ ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆறாம்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

த்ரமிடோபநிஷத்ஸார:.

அநாத்யந்தோ ஸர்வஜ்ஞ: அநுஜநித: ப்ரணதஜநஸ்வாமி ப்ரபதநவிஷாகாஸ்வோக்த:।
தஶாவஸ்தா வைபவஸ்ரீ ஸ்வவஶ ஸ்வாதந்த்ர்யஸுலபதோ ஷட்குணபரஶரண்யாதிஶரணம்॥ ௧௫ ॥
ஶ்ரியஸ்ஸ்வாதீநம் ஸ்வயம்பதிம் ஸர்வவைபவம் நித்யஶக்திகாஶ்ரயம் ஸர்வவிபவம் ஸ்வாமிஸ்வாமி।
நிதாநம் வ்யக்தாதே வடகவஸரஹஸ்ரதி ஸ்வயமேவாப்தஸ்ரீவடப்யதஸ்வ ஶரண்யஸித்திம் ॥ ௧௬ ॥

இஶ்லோகத்தில் கீழ்பத்துகளுக்கும் மேல்பத்துக்குமுள்ள ஸங்கதியை அருளிச்செய்கிறார் (அநாதீத்யாதி) ஸௌலப்ய ஸௌஶீல்ய ஸமாஶ்ரயணீயத்வ ஸர்வஸௌந்தர்யாதிகளாலே ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனாய் ஆஶ்ரிதரக்ஷகனைப் பிரதிஸயாநந்த ஸ்வாமியாயிருக்கிற பரமபுருஷனுடைய, காரணவிஶேஷமின்னதென்றறுதியிடவொண்ணாமையாலே நிர்ஹேதுகமென்னலாம்படி ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயத்வமென்னும் காரணமடியாக அவன்தான் வேகநனை ப்ரபதநத்திலேமூட்டும்படிகளிருக்கும் படியை ஐந்தாம்பத்தில் அருளிச்செய்தார். பரமவைதோபாயத்தின்படியே விவேகநிர்வேத விரக்த்யாதிகளையுண்டாக்கினபடியென்கை. மேல் ஆறாம்பத்தில்— நெடுங்காலமிழந்த நம்மைத்திருவுள்ளம்பற்றநாகன்னென்றுகொண்டு அவனது

ப்ரபதநஸௌகர்யத்தை ஸூசிப்பிக்கின்றுகொண்டு தாம்சுகிறுபாயங்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு ப்ரபதநம் பண்ணியருளுகிறாரென்கிறார். * * *

க்ஷமாஸ்ரய்யாஸ்ரயஸ்ஸர்வஸ்வாமியா காருண்யமேவ கிந்நஜநிதம்: ப்ரணதாஸ்ஸ்வவிஜநப்ரணயிந:, விஸ்ரவிஸ்ரம்பிதஸ்வ ஸ்வாத்மநீப்ஸிதப்ரதாநஸ்வாதுஸம்பந்ந ஸம். ஸ்வாமித்வாதி ஜநகபாலனேதி, இது ஸ்வாமித்வவிஷயிருக்கும்படி. * * ௫௩॥

இஶ்லோகத்தில் ப்ரபதநஸௌகர்ய ப்ரகாசகமான ஆறாம்பத்தில் பத்துதிருவாய்மொழிகளாலும் ப்ரகாசிதங்களான பத்துகுணங்களையும் அடைவே அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமித்வமெல்லாம் வயதிகி) முதல்திருவாய்மொழியில் 'வைகல்பூங்கழிவாய்' இத்யாதி க்ஷணமாதிரான ஸ்வாமிக்கனை குருகுமுதலானவை களாக நியமித்துத்தூதுவிடுகையாலே ஸ்வாமித்வஸ்வாதந்த்ர்யமென்றருளிச்செய்தார். இரண்டாந்திருவாய்மொழியில், கேட்டாரனைய நீராட்டி நெடும்போது கூடக்கூட்டிடாநிற்கச்செய்தே அவன் வாராமையாலே ப்ரணயரோஷத்தாலே வராதே வருமிருக்க ஸஹிக்கும் ஸாமர்த்யத்தை விஷயத்தில் அவன்தானேவந்து மேல்விழுந்து இவன் ஸமாதானத்தைமாற்றிக் கலந்தருளும்படியை ஸந்தோஷந்தாலே அருளிச்செய்து அம்ஶத்தாலே ஸ்வஸ்யேகதேஶ ஸ்வபாவிஷயமென்றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில், ஸாதாரணாஸாதாரணவிருத்தவிபூதிகளுடையனாலே 'ஸம்பந்த' என்றல 'ஸம்பந்த' என்கிறத்தோடே நில்லாதே 'ஸம்பந்த' என்னும்படியானாலும் அவன் ஸம்பந்தத்திலே ப்ரபதநத்திலே மூட்டிவைப்பன் என்றுகொண்டு விருத்தவிபூதிகளுடைய ஶக்தியுடையனென்றருளிச்செய்தார். நாலாந்திருவாய்மொழியில்- தன் நிரவதிக காருண்யமடியாகத் தனக்கு ஸமீபமானவர்கள் தன்னைவிட்டுப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதபடிபண்ணவல்ல திவ்யாவதாரங்களை யருளிச்செய்கையாலே ஸர்வதா ஸ்வாமித்வத்தையருளிச்செய்தார் ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் 'இப்படி ஸ்வாமித்வமுரைக்கினடையாதபோது' விஶ்வாஸம் ஸமஸ்தம் ஸகலாஶ்ரயமாவது' என்று அருளிச்செய்த கணக்கிலே ஸர்வவிருத்தஸ்வரூபராகிலுமாம் அவரைவசீகரிக்க ப்ரபத்தியமென்றுகொண்டு தாய்மாரைவிட்டுப்போந்தபெண்பிள்ளைபடியைப்பேசுகையாலே ஆஸ்ரிதவிஷயத்தினென்றருளிச்செய்தார். 'ஸ்நாதா ஸதா வஶம்வத விதாநஸ்ஸ' என்கையாலே அல்லாதார்எல்லாரும் வரிசைபேறு; ஆறாந்திருவாய்மொழியில் ஸ்வரூபவிரோதியைப்போக்கி அவன்பக்கலைக்கொள்ளுமவனென்றுகொண்டு 'நைர்க்ருண்ய ஜீவிதேநாலம் வேதநாதேந லோகநிஷேதிந:' என்கிறபடியே இவர் ஸம்ஸாரப்ரவ்ருத்தி அவைதான்தனனடையைப்பே போனபடியையருளிச்செய்கையாலே ஸுப்ரீதருடைய ஸங்கல்ப்பஶக்தியாலே விரோதிகளை ஸமூலமாக்கிறவன் என்றருளிச்செய்தார். ஏழாந்திருவாய்மொழியில் எழுந்துநடக்கப்புக்கால் ஓரடிபேர்த்து வைக்கவும்மாட்டாதபடியான ஸௌகுமார்யமெயிலும் நெடுந்தூரமநடந்துவரும்படியான ஶக்தியையும் மூலகாரணமான ஜநகமகாதிஸம்பந்தமுண்டாக்கியான வேயமிகளையும் எம்பெருமான்தானே உண்டாக்கிவைக்கும்படியை யருளிச்செய்தார். எட்டாந்திருவாய்மொழியில தன்னிஷ்டப்ராப்தியபதத்தையும் ஸ்வாமித்வமாய் தன்னோடுசேர்த்துவிட்ட வழக்காய்ப்பு அவன்வைத்தருளினபடியை அருளிச்செய்தார். ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில் அவனைக்கண்டுமுமல பிரிந்திருக்கை ஸ்வரூபவிருத்தமென்றருளிச்செய்தார். பத்தாந்திருவாய்மொழியில் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே ஸாமமாக ஸர்வஸம்பந்நனாகையாலே ஶரண்யகோவியாக்கைகளிலே குறைவில்லாதவனென்றருளிச்செய்தார். இப்படி ஜகதேகாரக்ஷகங்களாலே எம்பெருமான் ப்ரபதநஸௌகர்யமென்றருளிச்செய்ததாயிற்றென்கிறார். வேஶ்மஸ்வகா: ஸாக்ஷாத்காரஸம்ஸாரார்ணவதரணத: ஸத்யஸ்நாநம் ஸர்வஸ்யைகத்வாத் அநுஸந்தித்தருளினார் என்கை. ஸ்ரீ. [௫௩॥]

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸாய ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்துமுற்றிற்று

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீசூர்ணதாதிப்ரஹ்ஸவரத வரப்ரஸாதேன நம:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

திருவாய்மொழி - ஏழாம்பத்து.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— (உண்ணிலாவிய) இப்படியெம்பெருமானைச்சரணம்புக்குஎன்னுடையவ்யக்ராதிஸம்பந்தத்தைப் போக்கி என்னை யடிமைகொண்டருளவேணுமென் றபேக்ஷிக்கச்செய்தேயும் அவனுக்குத் தம்முடைய திருவுடம்பிலுள்ள வ்யாமோஹத்தாலு மிவரைக்கொண்டே திருவாய்மொழியை முடிக்கத் திருவுள்ளமாகையாலு மிப் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தைத் தவிர்த் தருளாமையாலே பண்டுபோலே

வஹ்நேர்த்ருப்தேந்த்ரியாதிவ்யஸந திதந்தேக்ருதி ஹேதுநஸமாவஸ்தம்।
ஸாம்யாவாப்தி க்ருவணம் காருண்யாத்யா ஸ்ரீரங்கநாயக யதிஸ்வர நாதயேய ॥ * ॥

ஏழாம் பத்து.

இ— ஸர்வஜ்ஞுப் ஸர்வஜ்ஞுப் ஸஹஜஸௌஹார்த்தாய் பரமகாருணிகனு மிருக்கிற திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே இப்படி ஸமர்ப்பணம் பண்ணினவநந்தரம் க்ருதக்ருத்யராகையாலே நிர்ப்பரராய் நிர்ப்பயராய் நிஸ்ஸம்ஶயராய் ஹ்ருஷ்டசித்தராயிருக்க ப்ராப்தமாயிருக்க விவரித்திருவாய் மொழியிலே பஞ்சேந்த்ரியங்க ளென்னை ஹிம்ஸிக்கிறனவென்றும் நீ யென்னைக் கைவிடப் பார்த்தாயென்றும் சொல்லிக்கொண்டு ஆக்ரந்தனம்பண்ணுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வருளிச்செய் (இப்படியித்யாதியால்) பண்டுபோலே

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:

ஸ ப் த ம ஶ த க ம்.

ஒ— ஸர்வம் ஷஷ்டஶதகே ஶரண்யஸ்ய ஸர்வஜ்ஞத்வஸ்வத்வாதிகம் ஸமர்த்தம் ஶரணாகதஸ்ய "தஸ்மை ஷஷ்டாதம் விஹிதஸமிவேஶ ப்ரபதனம் ஸ்வாமிநா விஜ்ஞாபித ஹ்ருதயஸ்வஸ்தோஸ்மி । அநிஷ்டப்ரத்யவாயப்ராப்தி நிஷ்ப்ரஸஞ்ஜிதஸ்வ தஸ்மிஸ்த்தூலம் ப்ரஸஞ்ஜிதம் ஸம்பவயதி" இத்யுக்தரீத்யா ஸத்ய: ஸாக்ஷாத்கரிஷு: "ப்ரணயாத்தாஹிதோ நாத்ர ப்ரவிவிக்ஷு ராகவ" இத்யுக்தரீத்யா ஸப்தமஶதகே ஸ்வதஸ்ஸித்தா நிஷ்ப்ரஸஜ்ஞ ப்ரேமஸ்வமதஸ்ஸம்பந்தீ காருண்யஸமக்ஷ ப்ரார்த்தயதே.

ஏழாம் பத்து,

ப— ஒழில் திருவாய்மொழியிலே இப் ப்ரபந்தம் தலைக்கட்டுகைக்காக இப்போதே பேறுபெறவேணும் என்று நிர்ப்பந்தித்து ஸமர்ப்பணம் பண்ணுதபடி தம் திருவுள்ளத்தைத் திருப்பினதுகண்டு திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவுள்ளத்துக் கநுகுணமாகவே அவன் திருவடிகளிலேஶரணவரணம் பண்ணினார். இவர் திருமேனியில் தனக்குண்டான வ்யாமோஹாதிஶயத்தாலு மிவரைக்கொண்டே திருவாய் மொழியை முடிக்கத் திருவுள்ளத்தாலும்ஸமவாநுங்கிவர்திருவுள்ளத்தைஅரையளவுபடுத்தவேண்டிற்று இதுகொண்டுத் திருமேனியோடே சிலநாள் இருக்கவேண்டினபடியைக் கண்டார், நாட்டாருடைய இந்த்ரியவஶ்யராய்க் கிடந்து நோவுபடுகிறபடியைக் கண்டார், இதுநம்மளவில் வரில் செய்வதென் என்றஞ்சி இவற்றின் தர்ஶநமாத்ரத்தாலே விஷயங்களிலே ஆக்ருஷ்டரானவரைப்போலே அதிமாத்ரபீதராய் ஸம்ஸாரஸம்பந்த வ்யஸநத்தாலே வ்யாகுலநருமாய்க்கொண்டு எம்பெருமானை நோக்கி இக்கரண ஸந்நிதானத்தைத் தவிர்ப்பிக்க வல்லையாயிருந்து வைத்துத் தவிர்த்தருளாமையாலே நீ இவற்றை யிட்டென்னை ஹிம்ஸிப்பித்துன் திருவடிகளில் சேரொதபடி பண்ணுகிற வித்தாலென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு பரமகாருணிகனே, இவற்றில் நின்றும் உன்திருவடிகளிலே யென்னை வாங்கியருளாயென்று திருவடிகளைப் பூண்டுகொண்டு கிடந்து ஸம்ஸார பந்தத்தால்வந்த மிக்க ஆர்த்தியோடே 'ஶாவாத்ரமாராவணஸாயகாதப்ர ஜஹ்நஸ்ஸாரம் ஶரணம் ஶரண்யம்' 'ராக்ஷஸைஸ்ஸந்நிதானா நாம் வாநராணாம் மஹாவதே:! ஶரண்யம் ஶரணம் யாதா' என்னும்படியாய் அஶோகவநிகையில் பிராட்டி கூப்பிட்டாப்போலே கூப்பிடுகிறார்.

ஆ— இந்த்ரியங்கள் நடுவே தாமிருக்கிறபடியைக் கண்டு இவர் தம்முடைய கரணங்கள் ப்ராக்ருதவிஷய விமுகமாய் ஸர்வேஶ்வரப்ரவணமாயிருக்கச்செய்தேயும் விஷயப்ரவணகரண ஸஜாதீயமாகையாலு மின்றளவும்வர வநாதி காலமெல்லாம் விஷயப்ரவணமாய் ஸர்வேஶ்வரவிரோதியாகையாலு மிப்போது மஸித ஸம்ஶ்லேஷ ப்ரதிபந்தகமாகையாலும் பயமாகையாலே ஸர்வேஶ்வர ஸம்ஶ்லேஷாநர்ஹமாகையாலுமிவற்றினுடைய துஶ்சரித்ரத்தாலே விஷயங்களிலேயாக்ருஷ்யமாணனைப்போலே யதிபீதராய் எம்பெருமானைக் காணப்பெறாத வ்யஸநத்தாலே வீர்ப்ராணராய்க்கொண்டு எம்பெருமானைநோக்கி இக்கரண ஸந்நிதாநத்தைத் தவிர்ப்பித்தருள வல்லையா யிருந்து வைத்துத் தவிர்த்தருளாமையாலே நீ இவற்றையிட்டு என்னை ஹிம்ஸிப்பித்து உன்திருவடிகளில்சேராதபடிபண்ணுகிறாய், இத்தாலுனக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டுவராகோரக்ஷகனே

இ— யென்றதுவலவுபோலேயென்றபடி. முடியானேயில்தான்சொன்னபடியே தம்முடையகரணங்கள்ஸர்வேஶ்வரப்ரவணங்களாயிருக்க விக்கரணங்கள்நடுவே தாமிருக்கிற மாத்ரத்தாலேயித்தனையலற்றுகை ஸம்பாவிதமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தம்முடைய கரணங்கள் ப்ராக்ருத விஷயேத்யாதியால்) அநாதிகாலமித்யாதியாலே பூர்வகாலத்திலே இந்த்ரியங்கள் விரோதிகளா யிருந்தபடியு மிப்போது மித்யாதியாலே வர்த்தமானகாலத்திலும் விரோதிகளா யிருக்கிறபடியும் பயமித்யாதியாலே பவிஷ்யத் காலத்திலும் விரோதியாகத் தக்கபடியும் சொல்லிற்றாயிற்று. அஸிதஸ்யாஸ்ய ஸம்ஶ்லேஷேஶ்ரீதி விக்ரஹ:. அஸித ஸம்ஶ்லேஷமாவது ஆலோசநா ஜ்ஞாநரூபமான பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம், இவருடைய கரணங்கள் ப்ராக்ருதவிஷய ப்ரவணங்களா யிராவிட்டாலும் எம்பெருமானதீந்த்ரியனாகையாலே அவனோடுபாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ப்ரதிபந்தகங்களா யிருக்கிறனவென்று கருத்து. (துஶ்சரித்ரத்தாலே யித்யாதி) ஸர்ப்பங்கள் கடியாதிருந்தாலும் அவைகளுடைய ஸமூஹத்தின் நடுவே வஸிக்கை பயங்கரமா யிருக்குமிறேயென்று கருத்து. (நீ யிவற்றை யிப்படியித்யாதி) இப்படி யிவரவன் பக்கலிலே ஶாஸ்ரஸங்கை

ஒ— "ஸர்வஶாஸ்த்ரஶங்காபரிஹாரார்த்த மஹாப்ரஶ்நம் ஶ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸகலஜீவர்களும் பரமாத்மாவை ... " "ஶாஸ்த்ரஶங்காஸஹிஷ்ணும் ப்ரஶ்ரிதஜநதாமஹாப்ரஸாதம் ..." இதி ஸாரார்த்தாவஸ்ரீதீத்யா ... ஸர்வத: ... ஶாஸ்த்ரஶங்கா ... ஸர்வதஸ்ஸாஸ்த்ரஶங்காஸஹக ... விரஹவிஹ்வல ... ஶ்ரீரங்கநாத ... ஜநதா ... ப்ரஶ்ரிதஜநதா ... த்ருதீயே தத்க்ருத ஶ்ரீரங்கநாத ... ஸந்நிஹித திருப்பேரை திவ்யதேஶம் ... ஸர்வதோரக்ஷகத்வமேவாவிஷ்க்ருதவாந். ... ப்ரகாரம் ப்ராவீகஸக. ... ஸர்வதோ ... ப்ரணயிதாப்ராகாஶயக.

ப— 'ஏகம் ஸமா+ஶரண்யம்' இத்யுக்தரீத்யா ஆரம்பத்தில் ஶரண்யத்வ ஸம்பந்ந வரணமாய் ஸர்வனைச் சரணமடைந்து 'ததேவம்+ஸம்வயதி' என்கிறபடியிலே மேலேழாம்பத்தில் ஶாஸ்த்ர ஶங்கா ஸஹக்வாதிகளாலே ஸ்வஜநாநிஷ்ட ப்ரஶமந க்ஷமனை அவன் தன்னையே அபிமுகீகரிக்கிறார். ததுக்தம் "ஶாஸ்த்ரஶங்கா+நிஷேதார" இதி.

ஆ— இவற்றினின்றும் முன் திருவடிகளிலே யென்னை வாங்கியருளாயென்று திருவடிகளைப் பூண்டு கொண்டு கிடந்து எம்பெருமானைக் காணப்பெறாத வ்யஸநத்தாலும், தஸ்ய ஸம்ச்லேஷ ப்ரதிபந்தக ப்ரக்ருதிஸம்பந்த ஜநித வ்யஸநத்தாலுமாக அசோகவநிகையில் பிராட்டி கூப்பிட்டாப் போலே கூப்பிடுகிறார்.

இ— பண்ணுகிறபடியைச்சொன்னவித்தாலே ஸாம்ஸாரிக ஸகல து:க்கமென்கிற ஸமஸ்தது:க்க ... ணமித்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ரஹமென்று ஸூசிதமாய்த்து. (இவற்றினின்றுமித்யாதி) இப்படி அநிஷ்டங்களை நிவர்த்திப்பிக்க வேணுமென்று இப்பத்தினுபக்ரமத்திலே சொல்லுகையாலே யிப்பத்துக்கு எம்பெருமானுடைய உபாயத்வ ஸ்வீகாரசௌபர்ணமான அநிஷ்டவித்வம்ஸந சீலத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கையிலே தாத்பர்யமென்று ஸூசிதமாய்த்து. இத்தால் கீழ்ப்பத்திலே எம்பெருமானுடைய திருவடிகளிலே ப்ரபதநத்தைப் பண்ணி இப்பத்திலே அவனுடைய ஆச்ரிதாநிஷ்ட வித்வம்ஸந சீலத்வத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு தம்முடைய அநிஷ்ட நிவர்த்தநத்திலே விளம்பியாதபடி அவனை அபேக்ஷிக்கிறாரென்று கீழோடே யிப்பத்துக்கு ஸங்கதி ஸூசிதை. இவ்வர்த்தத்தை "ததேவம் ஷஷ்டாநந்தரம் ஸப்தமேபதி" என்று ஆசார்யர் அருளிச்செய்தார். *

ஒ— [illegible]

தத்ர ப்ரதமதசகே "[illegible]" இத்யுக்தரீத்யா ஸாம்ஸாரிக ஸகலது:க்கம் ஸமஸ்த: ப்ரதிபாதயதி. ([illegible])

ப— இதில்முதல் திருவாய்மொழியில் ஸர்வேச்வரனோடே விஷயாந்தரங்களிலே மூட்டியுமான தேசத்திலே தமக்கு ... மணங்களோடே தன்னை யின்னும்வைத்தபடியால் '[illegible]' என்கிறபடியேயிங்கென்னை வைத்திப்படி ஸாம்யம் பண்ணுகிறாய், எதற்காகவிது என்றின்னுதாகிற து:க்கத்தாலே அவனுடைய ஸாம்ஸாரிக ஸம்பந்தமாகிற ஸமஸ்த து:க்கத்தை ஆவிஷ்கரிக்கிறார். ததுக்தம் "[illegible]" இதி. ([illegible])

இப்பாட்டுக்களில் ஸர்வேச்வரனுடையப் புலியின்வாயி லகப்பட்ட ப்ராணி தாய் து:க்கத்திலே விழித்துக்கொண்டு புலியின்வாயிலே கிடந்து நோவுபடுமாப்போலே யிருக்கிறது.

மூ— ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். உண்ணிலாவிய வைவாராற்

ஆ— ஈத்ருஶ நிரஸநாநந்தரணா ஸம்ஸேவ்ய விசித்ர ஶக்தியுக்தனாய் ஸர்வஸ்வாமியாய் நிரவதிக ஸௌஹார்த்த கல்யாணகுணவராஜித ஈஶ்வரனாயிருந்துவைத்து இன்றளவும்வர வநாதி காலமெல்லா முன் திருவடிகளை யிழப்பித்து வைத்து இன்னமு மென்னுடைய ஶரீர வர்த்தநமுமாய் சுதவஶவா வஶ்யீயமுமாய் த்ருத்த ஸம்ஸர்க்கமுமாய் பயங்கரமுமா யிருந்த வஹிந்த்ரியங்களாலே

முதற்பாட்டு.

இ— எண்ணிலாப்பெருமாயனே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஈத்ருஶநேகத்யாதியால்) உலகமூன்றுடையண்ணலே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வேஶத்யாதியால்) அமுதே யப்பனே யென்னை யாள்வானே என்கிற ஸம்ஹிவ்யாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யம் (நிரவதிகேத்யாதியால்) இன்னமென்கிற பதத்தாலே ஸூசிதமாகிற வர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இன்றளவுமித்யாதியால்) இன்னமுமென்கிறதற்கு இழப்பிக்கவேயென்கிறதோடே அந்வயம். உண்ணிலாவிய என்றதை யுரைத்தார் (என்னுடைய ஶரீரேத்யாதியால்) இந்த்ரியங்களவேதநங்களா யிருக்கச்செய்தே ஐவரெலென்றிவற்றைச் சேதநரைப்போலே நிர்தேஶித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (த்ருத்தவித்யாதியால்)

இ—ஸ— க* எண்ணிலா-எண்ணிலாதவையான, அஸங்க்யேயங்களானவென்றபடி. பெரு- பெரியதுகளான, ஸர்வோத்க்ருஷ்டங்களான வென்றபடி. மாயனே - ஆஶ்சர்யங்களை யுடையவனே, விசித்ரஶக்திகளை யுடையவனே யென்றபடி. ஸர்வஶக்தி ஸர்வஜ்ஞனாயிருப்பதுஎன்னை இக்கரணங்களையிட்டுநலிகைக்காக வென்றறிந்தேனென்று கருத்து. இமையோர்களேத்தும்- நித்யஸூரிகளாலே ஏத்தப்படாநிற்கிறவரான, இமையோர் - அநிமிஷர், இங்கே நித்யஸூரிகளைச் சொல்லுகிறது. உன் திருவடிகளை விஶ்லேஷிக்கில் தரிக்கமாட்டாதாரை இந்த்ரியங்களையிட்டுநலிவிக்கிற விப்பெருங்குணத்தை யேத்துகைக் குனக்கொரு விஶேஷமுண்டாயிருக்க நீ யென்னை கடாக்ஷிக்க வ்யஸநமுண்டோவென் றுவாசூஹிக்கிறபடி. உலகமூன்றுடையொகத்ரயத்தையு முடையவனுன, அண்ணலே - ஸ்வாமி, ஸ்வாமியா யிருக்கு மவன் நம்மை நலியுமோவென்றுநான் நம்பியிருக்கும்படிபண்ணி என்னைநலியப்பார்த்தாயென்று கருத்து. அமுதே- அம்ருதமே, எனக்கு நிரவதிக ஸௌஹார்த்தனவனே என்றபடி. உன்னுடைய ஸௌஹார்த்தையை யெனக்குக் காட்டினது வேறொரு ப்ரயோஜநத்திலும் பொருந்தாதே உன்னையே நினைத்து நான் நோவு படுகைக்காக செய்தாயென்றுகருத்து, அப்பனே - உபகாரகனே, உத்பத்திதுடங்கி யிவ்வளவாக எனக் குபகரித்தவனே, இப்படி உபகாரகனு யிருக்கிறவன் நம்மை நலியானென்று நான் விஶ்வஸிக்கும்படி பண்ணி யென்னை நலியப்பார்த்தாயென்றுகருத்து. என்னையாள்வானே - இன்னமுள்ள வுன்னுடைய குணங்களாலே யென்னை வஶீகரித்தவனே, இதெல்லாம் தம்மை நலிகைக்காக வென்றிருக்கிறார். உள்- உள்ளே, என்னுடைய ஶரீரத்துக்குள்ளே என்றபடி. உள்நிலாவிய என்கிறவிடத்திலே ளகாரஸ்ய நகாரரேபேண ணகாராதேஶ:. நிலாவிய - வர்த்தியாநிற்கிற, நிலாவுகை - வர்த்திக்கை. ஓடிப்போய் தப்பவொண்ணுதபடி ஶத்ருக்களெனக்கு ஶரீரத்துக்குள்ளே வர்த்தியா நிற்கிறார்களென்று உஹாஹித்தியாலே சொல்லுகிறபடி. ஐவரால்-ஐந்து

ஒ—க*(உண்ணிலாவியவித்தி)உண்ணிலாவியவைவரால்-அஸ்வஸ்ஹராஜீ:ப்ரத்திஷ்டூதே:பஞ்சபிரிந்த்ரியை:,

ப— இதில் முதல்பாட்டில் உன்னுலல்லது செல்லாதபடியாய் உன்திருவடிகளிலேசரணம் புகுந்தவென்னை இந்த்ரியங்களாலே நலியப்பாரா நின்ருயென்கிருர். (உண்ணிலாவியவித்யாதி) வாயகவர்த்த மஹாஸம்பமாய் நின்று நலிகிறபடி சொல்லுகிறது. தேஹத்துக்குள்ளே ஸ்திரமாய் வஸிக்கிற வஹிந்த்ரியங்களாலே, ஐந்தாலென்னுதே ஐவரலென்று சேதநஸமாதியாலே சொல்லுகிறது வாயகவத்தி லூற்றங்கொண்டு,

மூ— குமை தீற்றி யென்னை யுன் பாதபங்கய | நண்ணிலா வகையே நலிவானி ன்னுமெண்ணுகின்று | யெண்ணிலாப்பெருமாயனே யிமையோர்களேத்து முலகமூன்றுடை | யண்ணலே யமுதே யப்பனேயென்னை யாள்வானே || ௯ ||

ஆ— விஷயங்களிலே யென்னை யாகஷிப்பித்து உன் திருவடிகளை யொரு க்ஷணம் விஶ்லேஷிக்கிலும் தரிக்கமாட்டாதிருக்கிற வென்னை யுன்றிருவடிகளை யிழப்பிக்கவோ பார்த்தருளுகிறது பிரானே யென்று கூப்பிடுகிறார். க

இ— குமைதீற்றி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (விஷயங்களிலே யிதர்ஷியால்) என்னை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (உன் திருவடிகளை யிதர்ஷியால்) உன்பாத விதர்ஷி எண்ணுகின்று யிதர்ஷத்துக்குத் தாத்பர்ய (உன்திருவடிகளை யிழப்பிக்க விதர்ஷியால்.) * * * * * * *

ஈ—ஶ— பேர்களாலே,வினைஞந்திரியங்களாலேஎன்றபடி. ஐந்துகளாலேஎன்றுசொல்லாதேஐவராலென்று வேதநரைச்சொல்லுமாப்போலேசொன்னது இவையசேதனமாப்போலேயிருக்கிறனவென்று ஶிக்ஷிப்பிக்கைக் காக. ஐவராலென்கிறவித்தால் ஒருவரிருவரானால் பரிஹரித்துக்கொள்ளலாமென்று தோற்றுகிறது. இன் னும் - உத:ஸ்வாமும், கீழ்ச்சொன்ன வநாதியான ஸம்ஸாரத்தில் நலிந்ததுபோராதே சுநநமான ஸவி ஷயஸ்ஸாத்திலு மென்றபடி. குமை - வீலையை, தீற்றி - தின்றப்பண்ணி, சுநுஷவிக்கப்பண்ணி யென் றபடி. ஊந்திரியங்கள் சிறிது உமையடண்ணிலும் பண்ணவொட்டாமே தானெக்கவிருந்துகொண்டு நலியப் பார்க்கிறுனென் றிருக்கிறார். என்னை - உன்திருவடிகளை யொருக்ஷணம் விஶ்லேஷிக்கிலும் தரிக்கமாட்டாதவ னானவென்னை, உன்பாதபங்கயம் - ஸ்வபாத பங்கஜத்தை, நண்ணிலா வகையே - நண்ணுதபடியாகவே, நண்ணுகை - கிட்டுகை. நலிவான் - ஹிம்ஸிக்கக் கடவனாக, திருவடிகளைக் கிட்டாமையே நலியென்றிருக் கிறார். எண்ணுகின்றாய் - எண்ணாநிற்கிறாய், இவனைநம்பக்கல் கிட்டாதபடி பண்ணுகைக் குவாயமேதோ வென்று விம்தியா நிற்கிறாயென்றபடி. ஶரண்யனுக்கிதொழிய வேறுகார்யமில்லை யென்றிருக்கிறார். உவ காரகனான வீஶ்வரனை யிப்படி யவகாரகனாகச் சொல்லுகிறது தனக்கவனோடுறவுமிகுத்தமையாலே. க

ஒ— என்னைகுமைதீற்றி - ஶஷ்ட பாயங்கள், உன்பாத பங்கயம் - ஸ்வதாத பங்கஜம், நண்ணிலா வகையே - வ்யாவ்ருத்தியெனெவ, நலிவான் - பாயித்ரவீஷ்ணுஸ்ய, இன்னும் எண்ணுகின்றாய் - வஶதா ஷ்ரூஶ்தூ உஶ ந நஷாவி ஜெர்யயாவ்யாபாரம் விஜயவி, எண்ணிலாப்பெருமாயனே- ஸுஸங்க்யாத ஐஶ்வர்யமுமாயிது, இமையோர்களேத்து முலகமூன்றுடை அண்ணலே-நிதர்ஸுஶஸிஷ்த த்ரிலோகி நாய ஸ்வெஷ்ஶ, அமுதே - ஸுத்தஷோக்ஷ, அப்பனே - விதாவஹஶ்வகாரக, என்னையாள்வானே- ஶஷம ந, ஸுத்ரவி பாயாவ்யாபாரம் விஜயஸீதி ஸஃவெஷ்ணாஹ்ய: க

ப— (குமைதீற்றி) நலிவுபடுத்தி. இவன் ஸாத்விகஶமுஜைகையாலே இவைநலியுமதுவுமவனயி நமென்று நலிவு படுத்தியென்கிறார். (என்னை) 'இன்னும்கெடுப்பாயோ'என்றஎன்னை, (உன்) உன்னோடும்பேதைக்குழவியாய்ப் பிடித்துச்சுவைத்துண்ணும்பாதக்கமலத்தை. * தேனேமலருந்திருப்பாதமிறே. (நண்ணிலாவகையே) கிட் டாதொழிகையே ஸ்வபாவமாக. இனிநண்ணப்புகாநின்றோமோவென்றிருக்கிறார். (இன்னும்நலிவானெண்ணு கின்றாய்) இன்றுவரையும்நலிந்ததுபோராதே 'பலகாட்டிப்படுப்பாயோ'என்னும்படியான ஸம்ஸாரத்திலே வைத்து இன்றும் நலியவேணுமென் றதுக்குருப்பான உவாயமினை பண்ணுநின்றாய். (எண்ணிலா) 'ஸுஸ்ஸாவநாயேஸஜதே' என்கிறபடியே எண்ணிறந்த செயல்களைச்செய்யவற்றாய் நீ வேண்டாதாரைச்சிலரை யிட்டுநலியக்கடவதானவ்யாபாரத்தியைவரிகரமாகவுடையவனே. யதா: நிஸ்ஸவ்யாஶ்யபுகஸ்யாணமம்ணங் களை யுடையவனே. வசித்தம் 'நிஸ்ஸவ்யாஶ்யபு யொஷா' இதி. (இமையோர்கள் ஏத்தும்) நித்யஸூரி கள் ஏத்தாவிட்டாலவனுக்கென்னை விட்டங்கே யிருக்கப்போமோஎன்றிருக்கிறார். (உலகம்) நீ திவ்ய விபூதி லீலாவிபூதியானதும் என்னை நலிகைக்காகவேயோஎன்றபடி. (அமுதே) நான் நோவுபடுகைக்காகவிறே உன் போக்யதையைக் காட்டிற்று. (அப்பனே) நீ உவகாரகனானதும் என்னை இப்படி நலிவு படுத்து கைக்கோ. (என்னையாள்வானே) மேன்மேலென்னைநிரதிஶயாநந்தியாக்கி அடிமைகொள்ளுமவனே. இங்கே யென்னைவைத்திப்படிநலியவேணுமோ, என்னையாள்வானே நலிவானின்னுமெண்ணுகின்றாயென்றந்வயம். க

மூ— என்னையாளும் வன்கோவோரைந்திவைபெய்

ஆ— (என்னையாளும்) ஸௌந்தர்யத்தாலேயும் சௌசீல்யாதிகளாலேயும் நிரவதிகனான வென்னை உம க்குத்தந்து உம்முடைய ஶ்ரீவைஷ்ணவஸம்ருத்தியையும் அறிந்து ஸர்வலோக வஶீகரனுமாயிருந்து வைத்து நானும்மை இந்த்ரியவஶ்யனாக்கி யென்னை இழப்பிப்பாயோ வென்னில்; எனக்கு நிரவதிக சௌசீல்யாதிகளையுடைய ஸ்வபாவனுமாய் ஸர்வலோக வஶீகரனுமாயிருந்தாயேயாகிலுமுன்னை ஶரணம்புகப்பின்னுமிந்த்ரியங்களின் கையிலேயென்னை வைத்தருளுகையாலேயுனக்கநந்யார்ஹசேஷமானவென்னை பதிவ்ரதைகளானவிந்த்ரியங்களுக்குசேஷமாக்கி

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— அவன்பக்கலிலே ஸாபராதனாகை பண்ணுகிறவிப்ரகரணத்திலே கன்னலேயமுதே யென்கிறதாலே யவனுடைய சௌசீல்யாதிகளைச் சொல்லுகை யஸம்பந்தமன்றோ வென்ன வருளிச் செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யத்தாலேயும் சௌசீல்யத்தாலும்) கன்னலேயமுதே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (நிரவதிகசௌசீல்யாதிகளென்று) வினையேனுடைவேதியனே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஆஶ்ரிதவத்ஸலனென்று) கார்முகில் வண்ணனே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தத்ஸ்வபாவனுமாயென்று) கடல்ஞாலம் காக்கின்ற என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வஶக்தியால்) ஐந்திவைபெய்து என்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயம் தாத்பர்யம் (உன்னை ஶரணமித்யாதியால்) வைத்தருளுகையாலே என்கிறதுக்கு அஞ்சுகின்றேனென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். என்னை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (உனக்கநந்யார்ஹ இத்யாதியால்) ஆளும்வன்கோ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (பதிவ்ரதைகள் இத்யாதியால்)

இ—ஸ— ௨ *கன்னலே-ஸ்வாதுவே, அமுதே-அம்ருதமே, போக்யத்தாலுமாக அத்யந்தபோக்யனே என்றபடி. வினையேனுடை - உன்னைக் கிட்டவொட்டாதபடியான பாபத்தை யுடையேனான வென்னுடையவனான, எனக்குன்னை ப்ரதாநம் பண்ணுவிக்கத் தந்தவனான வென்றபடி. வேதியனே - வேதவேத்யனே, ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்த்யாதி குணங்களையுடையவனே என்றபடி. கார்முகில்வண்ணனே- காளமேகஸ்வபாவனே, வண்ணம் - ஸ்வபாவம். வர்ஷுகமேகம்போலே ஔதார்யத்தை ஸ்வபாவமாக வுடையவனே என்றபடி. ஸர்வஶரண்ய ஸ்வபாவனே என்கை. கடல்ஞாலம் - ஸமுத்ரபரீத பூமியை, ஸாகராம்பரவஸுந்தரை. ஸர்வலோகங்களையு மென்றபடி. காக்கின்ற - ஸர்வரக்ஷகனாய் நிற்கிறவனான, மின்னுநேமியனாய் - மின்னாநிற்கிற நேமியை உடையவனே, நேமி-சக்ரம். நேமியையுடையவன்நேமியன். இஸ்ஸம்பந்தவனைச் சொல்லும்போது நேமியனென்று ஸ்வபாவமாயிருக்கும். ஸர்வாகாரத்தோடு ஸர்வாயுதங்களுமாய் திருமேனிக்குப் பரபாகமாம்படி ஸ்வாஸ்யமான திருவாழியை யுடையவனே என்றபடி. இத்தனை குணங்களு முனக்குண்டேயாகிலு மிப்போதென்னை இந்த்ரியங்களையிட்டு நலியப்பார்க்கிறு யென்று அஞ்சுகிறேனென்று சொல்லுகைக்காக விக்குணங்களை யெல்லாம் அநுஸந்தித்தபடி. என்னை- உனக்கநந்யார்ஹசேஷபூதனான வென்னை, ஆளும் - ஆளாநிற்கிறவையான, உனக்கே கிங்கரனான வென்னைத் தங்களுக்கு கிங்கரனாக்கிக்கொண்டு ஸ்வஸ்வகார்யங்களிலே ஆக்ஷேபிக்கிறவையான,வன்-ப்ரபலங்களான, எனக்கு அஜய்யங்களான வென்றபடி. கோ - ஸ்வாமிகளான, எனக்குத்தாங்களுபகாரகௌந்சேஷங்களாயிருக்கையன்றிக்கே தங்களுக்குக் கூறைசோறு தேடியிடும்படி குமைத் தென்னைசேஷமாக்கிக் கொண்டவையானவென்றபடி. ஓர்- அத்விதீயங்களான, ஒன்றுக்கொன்று ஸத்ருசங்களாகாதபடி விசித்ரஶக்திகளை யுடையவையான யென்றபடி. ஐந்து - பஞ்சஸங்க்யங்களான, "ஏகஸ்மாதபி" என்கிற நியமம் போய்விட்டது கிடீரென்று கருத்து. இவை - இந்தஇந்த்ரியங்களை, பெய்து-வர்ஷித்து, என்மேலே அபிஷேகமாக

ஒ— ௨ * (என்னையாளுமித்) என்னையாளும் - சேஷியாயீ நீ ஸர்வஶக்தி:, வன்கோ- பலவத்தர ப்ரபல ஸாமிஸி:, ஸ்வாபாவிக ப்ரபல ரஹிதெ நிதியாவஸ. ஓரைந்திவை- விலக்ஷணை: பஞ்சபிரிந்த்ரியைரேதை:, பெய்து - ஸம்ஸ்ருஷ்டை:,

ப— இரண்டாம்பாட்டில், ஸர்வேஶ்வரனான என்னை இந்த்ரியங்களாலே ஸர்வகாலமும் நலிவித்து, இந்நோவைஅறிவிக்க வொண்ணாதபடி போகிறென்கிறார். (என்னையாளும்வன்கோ) ஸதை கோக்குவாய் நீயாய்ப் பணிகொள்வார்வேறேசிலரானதே, (வன்கோ) ப்ரபலராய் வந்தேறியானவர்களுக்குப்பணிசெய்துவெறுக்கேன். (ஓரைந்து) குணப்ரயாநமாவத்தா லன்றியே ஸப்ரயாநராய் நலிகிறபடி. 'கோவாயைவரென்

மூ— இராப்பகல் மோதுவித்திட் । டுன்னை நானணுகாவகை செய்துபோதி
கண்டாய் । கன்னலே யமுதே கார்முகில் வண்ணனே கடன்ஞாலங்
காக்கின்ற । மின்னு நேமியனாய் வினையேனுடை வேதியனே ॥ உ ॥

ஆ— இவற்றையிட்டு பாதிப்பித் துன் திருவடிகளைச்சேராதபடி பண்ணப் போகிறாயென்று ஸயப்படா நின்றேனென்கிறார். உ

இ— மோதுவித்திட் டென்கிறதையுரைக்கிறார் (இவற்றை யித்யாதியால்) த்ருதீய பாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (உன்திருவடிகளை யித்யாதியால்.) * * * * * * * *

மூன்றாம்பாட்டு.

நீயென்பக்கல் அத்யந்தவாத்ஸல்யத்தை யுடையனாயிருந்தாயேயாகிலுமிந்த ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தைப்போக்காத மாத்ரத்தைக்கொண்டு நான் ஸயப்படாநின்றேன் என்றிப்படி கீழ்ப்பாட்டிலே அவனை குணவானாக ஒப்புக்கொண் டருளிச்செய்த வாழ்வார் என்னை இந்த்ரியங்களை யிட்டு நீ பாதிப்பதானுகைகு ப்ரயோஜநம் விசிப்பதொன்றுமில்லை கேவலமென்னைப் பாதிக்கைக்காகவே ப்ரவர்த்திக்கிறாயென்றிப்படி மேலிரண்டு

இ—ஶ— நியோமித்துஎன்றபடி. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வான்மேலே ஹிரண்யன் ஸம்ஹிதமாகஸோஸவலூர்கள ஏவினாப்போலேஎன்றுகருத்து. 'அடியார்கள்குழாங்களை உடன்கூடுவதென்றுகொலோ' என்றுப்ரார்த்தித்தவெனக்குஇவற்றுடனேகூடும்படியாவதேஎன்றுகருத்து. இராப்பகல்- நக்தந்திவம்,காலத்துக்கெல்லாம்விநியோகம் என்னை மோதுவிக்கையிலேயே யாய்விட்டதே, ஒழிவில்காலமெல்லா மடிமை செய்யவேணுமென்றாசைப்பட்ட ஸமம் அழகியதாகப் படைத்தேனென்று கருத்து. மோதுவித்திட்டு - என்னைமிகவும் பாதிப்பித்து, மோதுவிக்கை - அதிவேகமாகப்ரஹரிக்கை, இட்டுஎன்று ஸ்வார்த்தே ப்ரயோகம். உன்னை - நிரதிஶயபோக்யனான உன்னை,நான்-ஸம்ஶ்லேஷித்தல்லது தரிக்கமாட்டாதநான், அணுகாவகை - கிட்டாதபடி, அணுகுகை-கிட்டுகை. செய்து-பண்ணுவித்து, போதிகண்டாய் - போவாய் கிடாய், என் கண்ணுக்குத் தோற்றுதபடி பொளித்துப்போவாய் கிடாயென்றபடி. உ

ஒ— இராப்பகல் - நக்தந்திவம் ,மோதுவித்திட்டு-பாதயித்வா,உன்னைநான் அணுகாவகை செய்து - த்வாம் மயா நப்ராப்யம் யதாஸ்யாத் ததா க்ருத்வா, போதிகண்டாய் - கதவாநஸிகில, கன்னலேஅமுதே - ஶர்கராரூபதஸம்ருத, வர்ணாநம் "அதிபோக்யதயே" தி. கார்முகில்வண்ணனே - நீலமேகவர்ண, கடல்ஞாலங்காக்கின்ற மின்னுநேமியனாய் - ஸமுத்ராவ்ருத ஸமஸ்தரக்ஷக தீப்தசக்ராயுத, வினையேனுடைவேதியனே - பாபிஷ்டஸ்ய மே ஶேஷிபூத வேதைகவேத்ய, கதவாநஸிகிலேதிவசநவ்யக்த்யர்த்தய:. உ

ப— மெய்குடியேறிக்கூறைசோறிவைதாவென்று குமைத்துப்போகார்" என்னக்கடவதிறே. (என்னையாளுமித்யாதி) என்னைத்தங்களுக்குகிங்கரனாம்படி யாண்டுகொள்ளக் கடவனவாய் ப்ரபலஶத்ருக்களாய் ஸர்வப்ரதானங்களான பஞ்சேந்த்ரியங்களையும் எனக்கு பாதகரைாக நியோமித்துவைத்து. (இராப்பகல்) 'ஒழிவில்காலமெல்லா' மென்று அழகிதாக அடிமைசெய்ய ஆசைப்பட்டேன். 'அடியார்கள் குழாங்களையுடன் கூடுவதென்று கொலோ' என்று ப்ரார்த்திக்கிறஎனக்குஇவற்றினோடுகூடும்படியாவதே. (மோதுவித்திட்டு) பாதிப்பித்து. (உன்னை) நிரதிஶயபோக்யனான உன்னை ஸம்ஜித்தல்லது தரிக்கமாட்டாத நான் கிட்டாதபடிபண்ணிப் போகாநின்றாய். பிராட்டியை மாயமானைக்கொண்டு பிரித்துன்னைக் கொண்டகன்றாப் போலேகிடாய் இதுவும். (கன்னலே) ஶர்கரைபோலே ஸர்வரஸாதிஶயித ரஸ்யனே, வர்ணாநம் "அதிபோக்யதயே"தி. (அமுதே) என்னுடைய ஆவியிலுள்ளதோஷத்தைப்போக்கும் அம்ருதமானவனே. கார்காலத்தில் மேகம்போலே பரமோதாரமுள்ள திவ்யரூபவடிவை யுடையவனே. (கடல்) உஜ்ஜ்வலசக்ரத்தைக்கொண்டு கடலோடேகூடின ஸம்ஸாரியை நிரவதிகமாக ரக்ஷிக்குமவனே, (வினையேனுடை வேதியனே) ஸம்ஸாரிகளைப் போலே ஸதாகண்டடிமைசெய்யவிட்டுப் பிறந்திருக்க ஓலைப்புறத்திலே கேட்கும்படியான பாபத்தைப் பண்ணின எனக்கு வேதைகஸமதிகம்யனானாய். ஊருக்குப்பொதுவாயிருக்கிற நீஎன்னளவில்வந்தவாறே ஓலைப்புறத்தில் கேட்கும்படியாவதே. என்னையாளுமித்யாத்யர்த்தய:. உ

மூ— வேதியா நிற்குமைவரால் வினையேனைமோதுவித்

ஆ— (வேதியா நிற்கும்) உம்மையொழிந்த ப்ரக்ருதியிலே வைத்ததொரு ப்ரயோஜநாபேக்ஷமாக வாதலாலிந்த ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தை நிவர்த்திப்பிக்கக் கடவதன்றென்னில்; நிகில ஜகந்நிர்மாண நிர்வாண த்ராண க்ஷேமாஸ்தரணாதிஸ்ரீ ஸர்வேச்வரனாய் ஸ்வாச்ரய ஸம்ச்லேஷகாங்க்ஷனாய் மத்ப்ரகாஸ்யாமத நிதிமிஷ நிவாரணைக ப்ரயோஜநனுமாயிருந்த வுனக்குப் ப்ரக்ருதியிலே என்னை வைத்து நடத்துவாய்க்கெக்ஸாதமான விஷயங்களாலும் வாயிப்பித்

இ— பாட்டுக்களாலேயவனை கேவலநிரபேக்ஷனாகச்சொல்லுகை யஸம்மதமன்றோவென்னவவதரிக்கிறார் (உம்மை யித்யாதியால்) உமக்குபகாரகனாயிருந்தநானும்மைப்பெறாவிடிற் பண்ணவேணுமே யென்றவன் சொல்லுகையாலே அவனை மஹாநவானாக வொப்புக்கொண்டாரிறே, இப்போது இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை நிவர்த்திப்பிக்கக்கடவதன்றென்று அவன் சொன்னவாறே யிப்படி குற்றஞ்சொல்லுகிறாராகையாலே இது ஸம்மதமென்றதாயிற்று. ஒரு ப்ரயோஜநத்துக்காகவே என்றது திருவாய்மொழியை நிறைவேற்றுகையைச் சொன்னபடி. இத்தைச்சொன்னால் விஷயாநாசமிப்பதொன்று பயத்தாலே ஒரு ப்ரயோஜநத்துக்காக என்று ஸாமாந்யமாகச் சொல்லுகிறார். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (நிகிலேத்யாதியால்) சோதிநீள்முடியாய் என்கிறவித்தாலே ஸூசிதமாகிற வர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனித்யாதியால்) தொண்டனேனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (மதேகேத்யாதியால்) ப்ரயோஜநத்திலே யபேக்ஷை ஸிவிக்கிற வர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதியிலே யித்யாதியால்) வேதியாநிற்கு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (நடத்துவதேத்யாதியால்) ஐவரால் மோதுவித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இந்த்ரியங்களாலு மித்யாதியால்)

இ—ப— அ * ஆதியாகி - காரணபூதனாய், அகலிடம் - விஸ்தீர்ணையான பூமியை, இடம் - பூமி. படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, உண்டு - ப்ரளயத்திலே வயிற்றிலே வைத்து, உமிழ்ந்து - பின்பு ஸ்ருஷ்டிகாலே உத்தரணம்பண்ணி, கடந்து - பிறர் அபஹரியாமே த்ரிவிக்ரமனாய் அளந்து, இடந்திட்ட - வராஹனாய் ரக்ஷித்தவனை, இப்படி ஸர்வவிஷய காரியங்களையுமிருக்கிற உனக்கு என்னாலே ஸாதிக்க வேண்டினதொன்றுண்டோ என்று கருத்து. சோதிநீள்முடியாய் - ஜ்யோதிர்மயமாய் உத்துங்கமான திருவபிஷேகத்தையுடையவனை, முடியையுடையவன் முடியான். முடியாயென்று ஸம்போதனமாயிருக்கும். ராஜாதிராஜனாய் ஸர்வேச்வரனாயிருக்கிற உனக்கு இழைக்க கடவதுமாய் உதரபரிபோஷணமாய் ஒன்றுண்டோ என்று கருத்து. தொண்டனேன் மதுசூதனனே - தாஸனானவென்னுடைய விரோதிநிரஸநனே, தொண்டன் - தாஸன், இஸ்ஸ்வபாவத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக் கொள்ளும்போது தொண்டனேனென்று ஸம்போதனமாயிருக்கும். உன்னுடைய குணங்களை யநுபவிக்கையிலே தாஸனானவெனக்கு விரோதியாயிருக்கிற ஸம்ஸாரனைப்போலே அதிகமாயிருந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை யாக்கிப்போக்கும் ஸ்வபாவனேயென்றபடி.. வேதியாநிற்கும்- வேதியாநிற்கிற, வேதநம் பண்ணுகை - பாரத்தாலே உருகும்படி போடுகை. மிகவும் தப்பவியாநிற்கிற என்றபடி. ஐவரால் - ஐந்துபேர்களாலே, பஞ்சேந்த்ரியங்களாலே என்றபடி. வினையேனை - உன்னுடைய ரக்ஷணத்துக்கு விஷயமாகவொட்டாதபடியான பாபத்தையுடையவனானவென்னை, மோதுவித்து- ப்ரஹ

ஈ— அ * (வேதியாநிற்குமித்தி) வேதியாநிற்குமைவரால் - பாதாநிரோதைஃ பஞ்சபிஃ இந்த்ரியைஃ, வினையேனைமோதுவித்து - பாபிநம் மாம் பாயித்வா,

ப— மூன்றாம்பாட்டில், ஜகத்துக்கு ஸர்வவிதரக்ஷகனாய் வைத்து என்னை யுன்திருவடிகளில் கிட்டாதபடி இந்த்ரியங்களாலே நலிவித்தாலுனக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்கிறார். (வேதியாநிற்கும்) 'உடனாய் மன்னி' என்றுபாரித்ததெல்லாம் இவற்றிற்குப்பணிசெய்கைக்குடலாவதே. மோக்ஷத்துக்குப்பாரித்ததெல்லாம் க்லேசப்படுகைக் குடலாம்படி பாவியேனை வேதனையே பண்ணாநிற்கிற ஐவரால், (மோதுவித்து)

மூ— துன் றிருவடிச் | சாதியாவகைநீதடுத்தென்பெறுதியந்தோ|
வாதியாக்கையகலிடம்படைத்துண் டுமிழ்ந்துகடந்திடந்திட்ட|
சோதி நீண்முடியாய் தொண்டனேன் மதுசூதனனே ||௫||

ஆ— துன் திருவடிகளைச் சேராதபடி தடுத்தாலென்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்கிறார். ௫
(சூது) ஐச்வர்யஸூசகமான

இ— சாதியாவகை யென்கிறதை யும் (சேராதபடியென்று) என்பெறுதி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்
(என்னவிதஸூரியால்.) * * * * * * * * * * *

நாலாம் பாட்டு.

யாதுமிதஸூரி குழவி யிதஸுலத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஐச்வர்யெதஸூரியால்)

இ—ஸ— ஸிப்பித்து, மோதுகை-ஸவெழமாகப்ரஹரிக்கை, உன்திருவடி உன்னுடைய திருவடிகளை, சாதி யாவகை - ஸாயியாதபடி, நானடையாதபடி என்கை. தடுத்து - நிரோயித்து, நீ என்பெறுதி- நீ என்ன ப்ரயோஜநம் பெறப் புகுகிறாய், ஒரு ப்ரயோஜநமுமில்லையென்று ஸ்ரீஸாரதாழ்வானை நீ ஸ்தஸ்ப்ர திஜ்ஞைக்காகப் பிரித்துவைத்தாய, என்னைவிஶ்லேஷிப்பித்து ஸம்ஸாரத்துக்குள்ளே வைக்கை ப்ரயோஜநமுண்டு, நான் படுகிற வ்யஸநத்தாலுனக்கு ஒரு ப்ரயோஜநமுண்டாகில் என்விஷயமாயிருக்கும் உன் கருத்து. அந்தோ - ஐயோ, ரக்ஷகனாயிருக்குமவனே பாதகனாயிருக்கின்றபடி. ௫

௪ * யாதும் - ஸகலசேதநங்களும், யாவரும் - ஸகலசேதநர்களுமின்றி வீட்டாமல், சேதநாசேதநங்களிலே ஒன்றும் விடாமலென்றபடி. நின்னாப்பால் - உன் ஸங்கல்பத்துக்குள்ளேயாகும்- உள்ளு. பூவலென்று ஸர்வஸ்வாம்யம். உன்வயிற்றுக்குள்ளே யென்றபடி. ஒருங்கி-ஒடுங்கப்பண்ணி ஓராலின் ஒரு வடபத்ரத்தினுடைய, இன்னவிடத்திலே முளைத்தெழுந்ததென்று தெரியாததொரு வடவ்ருக்ஷத்தினு டையவென்றபடி நீள் - நீளாநிற்கிற, வணுவசலை கழிந்து அபபோதான் விஸ்தமாகாநிற்கிற என்றபடி. இலைமீது - இலையினுடையமேலே, சேர்- கண்வளர்ந்தருளினவனை, குழவி-சிசுவானவனே குழவி-ஶிஶு.

ஒ— உன் திருவடிச் சாதியாவகை நீதடுத்து - ஸ்வசரணஸம்பந்தயோக்யதாம் ப்ரதிபந்த்ய, என் பெறுதி - கிம்ப்ரயோஜநம் லப்ஸ்யஸே, அந்தோ - இதிவேதே. ஸர்வதேஹிநாம் ப்ராப்தி - ஜந்தாரணஸமர்த்தஸ்ய, அகலிடம்படைத்து - விஸ்தாரம் ஸ்ருஷ்ட்வா, உண்டுமிழ்ந்து- நிகீர்ய உத்கீர்ய, கடந்திடந்திட்ட - க்ராந்தோத்ருதவந், சோதிநீண்முடிய ப-ஜ்யோதிர்மய தீர்க்க கிரீட ஸஹித, தொண்டனேன் மதுசூதனனே - தாஸஸ்ய மே மதுஹந்த, ஸ்வத்ராணாய மம ப்ரதி

பந்த்ய கிம்ப்ரயோஜநம் லப்ஸ்யஸே இதி வேதாந்தாசார்யா நுயா:. ௫

ப— முடிபபித்து. (உன்திருவடி) என்ன உறவினகனந்தான், இபபடியும் அவனை வெறுக்குமபடிக்கு உண்டான ஸம்பந்தமிருக்கிறபடி. உன்திருவடிகளைக்கடுக ப்ராப்தியாதபடி நிரோயித்து என்ன ப்ரயோஜநம் பெறு வது. இத்தால் கீழ்த்திருவாய்மொழியில் தன்திருவுள்ளத்தை அவன் திருப்பினது ஸூசிதம். (அந்தோ) ஸ்வப்ர யோஜநமன்றியிலே பராஸம்ருத்தியே ப்ரயோஜநமாக நினையும்படி பிறந்தேனே. ரக்ஷணமே ப்ரயோஜந மாகஇருக்கிறவன் ந்ருஶம்ஸரைப்போலே யாவதே (ஆதியிதஸூரி) திருவஹிவெஷ்கம்துடக்கமான திவ்யாஸ் த்ரங்களை யுபித்துக்கொண்டுநித்யஸூரிகள் நடுவேயிருக்கக்கடவ நீ ஜகத்தாரணஸ்மருதியைப் பாப்பையு டைத்தானஸம்ருதியை ஸ்தாபித்து, வணக்கும் “ஜயோஜகத்காரணகா”இதி. பின்னை ப்ரளயாபத்து வா வயிற்றிலே வைத்து ஜநஸஞ்சாரம்வெளிநாடுகாணப்புறப்படவிட்டுப்பின்னை எல்லைநடந்துமீட்டுக்கொண்டு பின்னை யெடுத்துக்கொண்டேறி இப்படிகளாலே ஸர்வரக்ஷணங்களையும் பண்ணுமவனல்லையோ. (தொண்டனேன்) மதுவைப் போக்கினாப்போலே என்னுடைய விரோயியைப் போக்கி என்னை உனக்குத் தொண்டனாக்கிக் கொண்டவனே. வேதியாநிற்கும் இதஸூரி ஸம்வேஷணாநுப:. ௫

மூ— சூதுநானறியாவகைசுழற்றி யோரைவரைக் காட்டியுன்னடிப் । போதுநா
னணுகாவகைசெய்துபோதிகண்டாய் । யாதும்யாவரு மின்றிநின்னகம்பா
லொடுக்கியோராலினீளிலை।மீதுசேர்குழவிவினையேன் வினைதீர்மருந்தே ॥ அ॥

ஆ— வென்னுடைய பாபத்தைப்போக்கவல்லையுமா யென்னுடைய பாபத்தைப் போக்குகைக்காக ஸர்வஜ்ஞனுமா யிருந்துவைத் துன்திருவடிகளைப்பெறுகைக்குபாயமுன் திருவடிகளேயென் றிருக்கிற வென்னுடைய வறிவுங்கூட வழியும்படி இந்த்ரியங்களைக்காட்டி என்னைக்கலக்கியுன் திருவடிகளைச்சேராதபடிபண்ணிப்போகவாகாதே புகுகிறதென்கிறார். அ

இ— வினையேனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (என்னுடைய பாபத்தைப் போக்குகைக்காகஸர்வஜ்ஞனா யிருந்துவைத்து என்று) சூதுநானறியாவகை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (உன்திருவடிகளைப் பெறுகைக்கித்யாதியால்) சுழற்றி யென்கிறதை யுத்தரம் (கலக்கியென்று) உன்னடிப்போதித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (உன்திருவடிகளைச் சேராதபடி த்யாதியால்) இத்தாலென்னை இந்தப்ரக்ருதியிலேநிறுத்தின வித்தாலுனக்கொரு ப்ரயோஜநமில்லையென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லி ஆதலால் என்னை நசிக்கைக்காகவே இப்படிசெய்கிறாயென்று இப்பாட்டிலே சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. * * * * *

இ—ஶ— வினையேன்வினை - பூர்வமே நிரஸிக்கவுமாம்படியானவென்னுடையபாபங்களை, தீர்மருந்தே- தீர்க்க ஔஷதமானவனே, ஓர் - அத்விதீயமான, ஐவரை- ஐந்துபேர்களை, இந்த்ரியங்களையென்றபடி. காட்டி - என்மேலே கொண்டுவந்து விட்டு என்றபடி. சூது நானறியாவகை- சூதை நானறியாதபடி,சூது- உறுவது, உசிதமானதென்றபடி. உன் திருவடிகளே உசிதோபாய மென்று நானறியாதே போம்படி யென்கை சுழற்றி - யென்னை ப்ரமிப்பித்து, உன்னடிப்போது - சரணாரவிந்தத்தை, போது- புஷ்பம், இங்கே அரவிந்தம் விவக்ஷிதம், நானணுகாவகைசெய்து - நான்கிட்டாதபடி பண்ணி, போதிகண்டாய் - போவாய்கிடாய், எனக்குத்தோற்றுதபடி போகப் பார்க்கிறாய் கிடாயென்றபடி. கண்டாயென்கிற வவ்யயத்தாலே நீயிப்படி செய்வாயென்னுமிடத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்று தோற்றுகிறது. அ

ஓ— (சூதிதி) அ* சூதுநான் அறியாவகை-ஸதீயோபாயத்வாநுஸந்தாநம் மயா யதா ந ஜாயதே ததா, சுழற்றி - ப்ராமயித்வா, ஓர்ஐவரைக்காட்டி- த்வயம் கிம் விஷயாதி விஷயவஶ்யம் ப்ரதர்ஶ்ய, உன்னடிப் போதுநான் அணுகாவகைசெய்து - த்வச்சரணாரவிந்தம் யதா நாஹம் வ்ரஜாமி, ததா க்ருத்வா, போதிகண்டாய்- கமிஷ்யஸி, யாதும்யாவருமின்றி - ஸ்வேதநம் சேதநஞ்ச ஸர்வம் நிஶேஷயித்வா, நின்னகம்பாலொடுக்கி- ஸ்வோதரே ப்ரவேஶ்ய, ஓராலினீளிலைமீது - வடதளே ஸ்வபத்வ, சேர்குழவி-ஶயிதபாலக, வினையேன்வினைதீர்மருந்தே-பாபிநோ மே பாபநிவர்த்தகௌஷத, சூதித்யாதி ஸ்வயமேவோக்தா. அ

ப— நாலாம்பாட்டில், உன் பாதபத்மத்தை நான் கிட்டாதபடி ஶப்தாதி விஷயங்களைக் காட்டி யென்னை ப்ரமிப்பித்துப்போகாநின்றாய் யென்கிறார். (சூதுநான்) நீயென்னை அகலவிடநினைத்த வகையைநான் அறியாதபடி, (ஓரைவரை) நான்உறுவதறியாதபடி ஶப்தாதி விஷயங்களைக்காட்டி ப்ரமிப்பித்து (உன்) மயிர் கழுவியிருக்கிறவனை செவ்விப்பூசூட்டாமல் தப்புவாரைப்போலே. (போதிகண்டாய்) கூடநிற்கில்இதெல்லாம்படக் கடவேன் கிடீர். கூடநிற்கில் கண்ணோட்டம் பிறக்குமென்று கடக்கப்போவாரைப்போலே. இப்படிநமக்குச் செய்யவரிது காணுமென்ன, மிக்கவரியவை செய்யுமவனன்றோவென்கிறார். (யாதும்)சேதநாசேதநங்களொன்றும் பிறிக்கப்படாதபடிஉன்வயிற்றிலேவைத்துஒருபெளவனும்முகிழ்விரியாததோராலந்தளிர்மேலே உனக்கு ரக்ஷகர் வேண்டுவதோர் அவஸ்தையை ப்ராபித்துக் கண்வளர்ந் தருளுமவ னல்லையோ நீதான். ஸர்வம் "ந்யக்ரோதஶாயிநே" தி. நீ அரியவை செய்யவல்லை யென்னுமிடத்துக்கொருபழங்கதை சொல்லவேணுமோ. (வினையேன்) என்னுடைய ஶப்தாதிவிஷய ப்ராவண்யத்தைப்போக்கி யென்னை இப்படி துடிப்பித்தவனல்லையோ. அ

மூ— தீர்மருந்தின்றியைந்துநோயடுஞ்செக்கிலிட்டுத்திரிக்குமைவரை!
நேர்மருங் குடைத்தா வடைத்து நெகிழ்ப்பா னொக்கின்றாய் |

ஆ— (தீர்மருந்தின்றி) ஆஸ்ரித விரோதி நிரஸநைக ஸ்வபாவனாய் ஜகந்நாதனான உன் பக்கல் ப்ராப்தி உபாய த்வேஷ பூதனுமாய் ஸம்ஸாரியுமாயிருந்து வைத்து அவிகித்ஸ்யமாயிருக்கிற ஷயாதி வ்யாதிகளாலே (அது ×) வீபிதனுக்கொண்டு ப்ரக்ருதியிலே இவ்வாத்மாவை வர்த்திப்பிக்கிற இந்த்ரியங்களாலே சுற்றும் நிரோதிப்பித்தென்னைக் கைவிடுவாரைப்போலே யிராநின்றாய்.

ஐந்தாம் பாட்டு.

இ— அசுரர்வன்குலம் வேர்மருங்கறுத்தா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஆஸ்ரிதவிரோதி இத்யாதியால்) அடலாழி யேந்தி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஜகந்நாதனான இத்யாதியால்) வேர்மருங்கறுத்தா யென்கிறவிடத்தில் ஸூசிதமான தாத்பர்யம் (ஸம்ஸாரி இத்யாதியால்) தீர்மருந்தின்றி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அவிகித்ஸ்ய என்று) ஐந்துநோ யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (விஷய இத்யாதியால்) அடுஞ்செக்கிலிட்டுத் திரிக்கு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அதிநிர்ப்ர இத்யாதியால்) ஐவரைவேர்மருங்குடைத்தா யடைத்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இந்த்ரியங்களாலே இத்யாதியால்) நெகிழ்பானொக்கின்றாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (கைவிடுவாரை இத்யாதியால்)

இ—ப— ரு* அடலாழி-ப்ரதாபஸாலியான சக்ரத்தை, அடல்- ப்ரதாபம், ஸாகவார்த்திவஸ்ஸ: ஏந்தி - தரித்து, அசுரர்வன்குலம் - அஸுரர்களுடைய ப்ரபலமான குலத்தை, வன் - ப்ரபலம். மருங்குவேரென்று மாறிய நயிப்பது. மருங்குவேர்- பார்ஸ்வத்தில் வேரோடே, மருங்கு- பார்ஸ்வம், நிஸ்ஸேஷமாக என்றபடி. அறுத்தாய் - சேதித்தவனே, ஸம்போதநம் தீர்மருந்தின்றி - தீர்க்கத்தக்கமருந்தில்லாமல், ஒன்றாலும் நிவர்த்திப்பிக்க முடியாமலென்றபடி. ஐந்துநோய் - பஞ்சவ்யாதிகளாலே, ஸப்தாதி விஷயங்களாகிற பஞ்சவ்யாதிகளாலே என்றபடி. அடும் - பாதிக்குமவையான, இது இந்த்ரியங்களுக்கு விஸேஷணம். செக்கிலிட்டு - ப்ரக்ருதியிலே வைத்து, ஹாநிஹேதுவாயிருக்கிற ஸரீரமாகிற யந்த்ரத்திலே வைத்தென்றபடி. திரிக்கும் - இவ்வாத்மாவை வர்த்திப்பிக்குமவையான, ஐவரை - ஐந்துபேர்களை, பஞ்சம நிர்தேஸத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யம் தோற்றுகிறது. யஜமானரைப்போலே அதிஸயசாலிகளான இந்த்ரியங்களை யென்றபடி. நேர்மருங் குடைத்தா - நேர்மருங்குடைத்தா யிருக்கும்படி, நேர் - முற்புறம், மருங்கு-பார்ஸ்வம், என்னுடையமுற்புறத்திலும் பக்கங்களிலும் இருக்கும்படிஎன்கை. அடைத்து-நிரோதமாகநிறுத்தி, அஹீந்த்ரர் என்றொரு பாவனை நலிகைக்காகஅதிரயஹராரமரெல்லாருஞ்சூழ்ந்திருந்தாப்போலேஎன்னைச் சுற்றிலும் நிறுத்தி என்றபடி. நெகிழ்ப்பானொக்கின்றாய்- நெகிழ்க்க விரும்புடையவனுக்கு ஸத்ருஸனாகா நிற்கிறாய், என்னை விஸ்லேஷிக்க விருப்புடையவனைப்போலே யிராநின்றாய் என்றபடி.

ஒ— ரு * (தீர்மருந்தி) தீர்மருந்தின்றி - நிவர்த்தகௌஷதமின்றி, ஐந்து நோய் - ஸப்தாதி விஷயரூபவ்யாதி பஞ்சகரூபே, அடும்செக்கில் இட்டு - பாதகப்ரக்ருதியந்த்ரே, திரிக்கும் ஐவரை- பாதகாநிந்த்ரியாணி, நேர்மருங்குடைத்தா அடைத்து - புரோபாகே பார்ஸ்வயோஸ்ச யதா ப்ரதேஸே, ஸம்ருதயா ப்ரதேஸே, நெகிழ்ப்பா னொக்கின்றாய் - த்யக்துகாமஸ்ய ஸத்ருஸோஸி

ப— ஐந்தாம்பாட்டில், விஷயங்களாலும் இந்த்ரியங்களாலும் அபிப்ராயமாம்படி நலிந்தென்னை நீ கை விட்டால்வேறு ரக்ஷகருண்டோ என்கிறார். (தீர்மருந்தின்றி) வேறே ஸாந்திஹேதுவான ஔஷதமில்லாதபடி. வேறோர் ப்ரதிக்ரியை யுண்டாகிலு மாற்றலாமிறே, (ஐந்தி இத்யாதி) ஸப்தாதி விஷயங்களாகிற நோயாலே இவ்வாத்மாவை (அடும்) முடிக்குமஸரீரமாகிற (செக்கில்) ஹாநிஹேதுவிலேயிட்டுவாயிக்கிற ஸ்ரோத்ராதிகளை. (திரிக்கும்) ஹ்ரஸிப்பியாநிற்கிற, (நேர்மருங்குடைத்தா அடைத்து) எதிரும் பக்கங்களுமாக அடைத்து 'அஹீந்த்ர'வென்பாரொரு பாவனை நலிகைக்கு அதிரயஹராரயாடங்கலும்சூழப் போந்தாப்போலேசூழ்வித்து (நெகிழ்ப்பானொக்கின்றாய்)நெகிழவிடுவாரைப்போலேயிராநின்றாய். நினைவுக்கும்

※ இப்படியே பல ஸ்ரீகோசங்களிலே பாடம் காண்கிறது. வீபிதனுக்கி என்றுதல் ; வீபகங்க ளாய் என்றுதல் பாடங்கண்டதாகில் ஸ்வரஸம். இதன் உண்மையை ஸ்ரீகோசாந்தரங்களில் காண்பது.

மூ— யார்மருந் தினியாகுவா ரடலாழி யேந்தியசுரர் வன்குலம் ! வேர்
மருங் கறுத்தாய் விண்ணுளார் பெருமானேயோ ॥ ௬ ॥ விண்ணு
ளார் பெருமாற் கடிமை செய்வாரையுஞ் செறுமைம்புலனிவை |

ஆ— நீயென்னைக்கைவிட்டால் வேறெனக்கு ரக்ஷகருள்ரோ, ஆதலால் ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஸமாச்ரயணீயா யிருந்த திருநாட்டிலே அயர்வறுமமரர்கள் சூழவெழுந்தருளியிருந்த வுன் திருவடிகளிலேயடியேனை வாங்கியருளாயென்கிறார். ௫

(விண்ணுளார்) திருநாட்டிலே யயர்வறு மமரர்களதிபதியா யிருந்த உன்திருவடிகளிலேயடிமை செய்கிற வயர்வறு மமரர்களையுங்கூட ஸ்வாதீனமாக்கி யுன் திருவடிகளை யிழப்பிக்கவல்ல விந்த்ரியாதிவிஷயங்க

இ— ஆர்மருந்தினியாகுவா ரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (நீயென்னையிதராஷியால்) விண்ணுளார்பெருமானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஆதலாலிதராஷியால்) இத்தால்நீயென்னைப்புஷிக்கப் பார்க்கிறுயென்றுகீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லிஇப்பாட்டிலேஇப்படிகைவிடாதேஎன்னையம்ஸீகரிக்கவேணுமென்கிறுரென்றுஸம்பந்தமுக்தமாகிறது. *

ஆறும் பாட்டு.

விண்ணுளார் பெருமாற்கடிமை செய்வாரையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (திருநாட்டிலே உதராஷியால்) செறுமைம்புலனிவை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்வாதீனமிதராஷியால்) விஷயங்களென்கிறதற்கு

இ—மூ—இனி -ரக்ஷகனுனநீகைவிட்டபின்பு, மருநதாகுவார் ஆர் - இந்தவிஷயாவ்ய ஸம்ஸாரவ்யாதிக்கு நிவர்த்தகராகத்தக்கவர்களார், ஒருவருமில்லை என்றபடி. விண்ணுளார் பெருமானே- பரமபத வாஸிகளானநித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனானவனே, ஓ என்று சோகாதிசயத்தாலேதீர்க்கமாக வாக்ரந்தம்பண்ணுகிறபடி. "ஹா ராம ஹா லக்ஷ்மண ஹா ஸுமித்ரே ஹா ராம மாத ஸஹ மே ஜநந்யா" என்னும்மாப்போலே தமக்குறவுமுறையாரானஅயர்வறுமமரர்களையும் எம்பெருமானையும் நினைத்துத் தம்முடையவார்த்திசயத்தாலே கூப்பிடுகிறார். ௫

௬ * விண்ணுளார் பெருமாற்கு - பரமபதத்திலேயிருக்கிறவர்களுடைய ஸ்வாமியானபரவாஸுதேவனுக்கு, அடிமைசெய்வாரையும் - கைங்கர்யம் பண்ணுகிறவர்களையும், நித்யஸூரிகளையுமென்றபடி. செறும்- அதிக்ரமிக்குமவையான, அபிபவிக்கத்தக்கவையானவென்றபடி. செறுதல் - அதிக்ரமித்தல், பெரியதிருவடியையுங்கூட ஸம்ஸாரமண்டலத்திலே அவதரித்திருக்கும்போது ஸாமான்னென்கிற வொரு ஸர்ப்பமாகிற ஆஹாரம் தப்பிப்போனவாறே உபேந்த்ரனையிருக்கிற ஸர்வேச்வரனையும் த்ருணீகரித்து வார்த்தை சொல்லப்பண்ணி வைத்ததிறே இவ்விஷயமென்று கருத்து. ஐம்புல னிவை - இவை ஐம்புல

ஒ— மேஷயிந்த்ரியாணி ஜநவத்வமேஷ. இனியார்மருந்தாகுவார்-அத: பரம் கஸ்த்வத்ருதே கோவா ஸம்ஸார ரோகபேஷஜம் ஸத்ருசோ, அடல்ஆழியேந்தி - ப்ரத்யர்த்தி நிரஸந சக்ரதர, அசுரர்வன்குலம் அஸுராணாம் ப்ரபலகுலம், வேர்மருங் கறுத்தாய் - ஸமூலநாசம் நாசிதவான், விண்ணுளார்பெருமானே - நித்யஸூரி நாயகேத்யர்த்த:. அத்ர "த்ரிதசபதிதயே"தி. ௫

௬ * (விண்ணுளாரிதி) விண்ணுளார் பெருமாற்கு - நித்யஸூரி நாயகஸ்ய தவாபி, அடிமைசெய்வாரையும் - தாஸ்யம் ஸமர்த்தானபி ஜநாநாம், செறும்ஐம்புலனிவை-பாயகாநி பஞ்சேந்த்ரியாணி.

ப— அவிஷயனும்படிபோலே யிராநின்றுவென்றபடி. ஆகில் உமக்கொரு பரிஹாரம் தேடிக்கொண்டாலோ என்றான். (ஆர்இதராஷி) நீயே பாயகனுனபின்பும் இந்நோய்க்கு மருந்தாவாரார். உனக்கநந்யார்ஹசேஷனுன என்னை நீகைவிட்டால் எனக்கொருரக்ஷகருண்டோ. ஆனால்நீரோஎன்ன ; நானும் கையுந் திருவாழியுமா யிருந்தேனாகில் நான்என்னைநோக்கிக் கொள்ளேனோ. பரமோதாரமான திருவாழியையேந்தி அஸுரருடைய வலிதான குலத்தை பக்கவேரோடே வாங்கினவனே. (விண்ணுளார்) நித்யஸூரிகளும் பிராட்டியும் நீயுமாக உன் ப்ராப்த்தோற்ற அவர்களோடு விஹரணசீலனா யிருக்குமவனே. அத்ர "த்ரிதசபதிதயே"தி. (ஓ) என்று "ஹா ராம" என்று பிராட்டி கூப்பிட்டாப்போலே பரமபதத்திலிருப்பும் கலங்கும்படி கூப்பிடுகிறார். ௫

ஆறும்பாட்டில்,அளவுடையாரையும் நலியக்கடவ இந்த்ரியங்கள் நீயும் கைவிட்டால் அபலனான என்னை என்னபடுத்தாவென்கிறார். (விண்ணுளார் பெருமாற்கிதி) விண்ணுளாராய்வைத்தேஸர்வாதிகனான உனக்கடிமை செய்வாரான வேநதேயாதிகளையும் இந்த லோகத்திலே மேலிட்டு நலியக் கடவதான (இவை-ஐம்புலன்) திருவடியையும் அகப்பட 'எனக்கு' என்னப் பண்ணின. ஸாமானென்கிற ஸர்ப்

மூ— மண்ணு ளென்னைப் பெற்றா லென் செய்யா மற்று நீயும்
விட்டால்!பண்ணுளாய்கவிதன்னுளாய் பத்தியினுள்ளாய் !

ஆ— ஶாதன்னிலமாவது பின்னை நீயுங் கைவிடுவது ஆனாலென்னை என்செய்யா இவைசெய்யும் வாயை சொல்லநிலமல்ல, இந்த வாயையாலே கூப்பிடுகிற வென்னுடைய சொற்களிலும் ஸூக்ஷ்மப்ரவேஶா ஸஹிஷ்ணு ஸ்வபாவமான வென்னுடைய ஸ்நேஹத்திலு

இ— என்செய்யாஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். மண்ணுள்என்கிறதற்குத் தா+ர்(தன்னிலமாவதென்று) மற்றுநீயும்விட்டா லென்கிறதற்குத் தா+ர் (பின்னையித்யாதியால்)தன்னிலமென்றது தங்கள்கார்யங்களைத் தட்டில்லாமல் செய்யலாம்படியான ஸ்தலமென்றபடி. இவ்விடம் ப்ராக்ருத விஷயங்களுக்குத் தன்னிலமாயிருக்க நீயுமென்னைக்கைவிட இப்படியானவிந்தவிஷயங்கள் என்னையென்னபாடுபடுத்தாவென்று கருத்து. என்செய்யா என்கிறவிடத்தில் ஸூசிதார்த்தம் மரு+ர் (இவைசெய்யு மித்யாதியால்) பண்ணுளாய் கவிதன்னுளாய் என்கிறதற்குத் தா+ர் (இந்த வாயையாலே கூப்பிடுகிற வித்யாதியால்) பத்தியினுள்ளா யென்கிறதற்குத் தா+ர் (ஸூக்ஷ்மப்ரவேஶ இத்யாதியால்)

இ—ஶ— னென்றுமாறிக அந்வயிப்பது. இந்தஶப்தாதிவனுவிஷயங்களானவை, புலனென்றுவிஷயங்களுக்கும்பேர். மண்ணுள்-ஸம்ஸாரத்துக்குள்ளே, தங்களுக்குஸ்வாயத்தமான இந்தப்ராக்ருத லோகத்திலே என்றபடி. என்னை - விஷயங்களைஜயிக்க மாட்டாத துர்பலனானவென்னை, பெற்றால்- தங்களுக்குவஶ்யமாக வடைந்தால், மற்று- இதுதவிர, இப்படி மண்ணுக்குள்ளே என்னைப்பெற்றவிதுமாத்ரமன்றிக்கே என்றபடி. நீயும் விட்டால் - ரக்ஷகனான நீயுங் கைவிட்டால், என்செய்யா - என்ன தீமையைப் பண்ணாது, ஸகலதீமைகளையும் பண்ணுமென்றபடி. பண்ணுளாய் - பண்ணுக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, பண் - கானம், பண்ணுக்குள்ளே யிருக்குமவன் பண்ணுளான். பண்ணுளாயென்று ஸம்போதி. ஆர்த்தியாலே கூப்பிடுகிற வென்னுடைய ஆர்த்தஸ்வரத்துக்குள்ளே இருக்கிறவனே என்றபடி. என் ஆர்த்தஸ்வரம் கேளாதாயல்லையே என்று கருத்து. கவிதன்னுளாய் - கவிதைக்குள்ளே இருக்கிறவனே, அந்தஸ்வரத்துக்காஶ்ரயமானவென்னுடைய உக்திகளைக் கேளாதாயல்லையேஎன்றுகருத்து. பத்தியினுள்ளாய்- என்னுடையபக்திக்குள்ளே இருக்கிறவனே,

ஒ— மண்ணுள் என்னைப்பெற்றால் - ஸம்ஸாரஸக்தம் மாமாஸாத்ய கிம்வக்ஷ, மற்று நீயும் விட்டால் - உத ஸ்வயாபி த்யக்தமாநுஷ, என்செய்யா - காம்ஸீமாம் ந குர்யு:, பண்ணுளாய் - கீதவிஸம்ஸ்திக, கவிதன்னுளாய் - காவ்யவிஸம்ஸ்திக, பத்தியினுள்ளாய் - பக்திஸம்ஸ்தித,

ப— விபீஷணம் திருவடிகளிலேசென்றுகிட்ட, பெரியதிருவடியோடிச்சென்று 'எனக்காபீஷ்டமாயிருக்கிறஇத்தைக்கைக்கொண்டுநோக்குவதே'என்றுவெறுத்து'தேவரீரையும்நாய்ச்சிமாரையும் நெடுங்காலம் வஹித்துக்கொண்டு திரிந்தேன், என்பெற்றேன்' என்றானிறே. ஜ்ஞாநாயகனான விஶ்வாமித்ரனுமகப்பட ஒருவிஷயத்தின் கால்கடையிலே நெடுங்காலம் கிடந்தானிறே. பெருமாளுக்குப்பரிவரான மஹாராஜர் பெருமாளையின்னுக்கு மிடிக்குமிரையாகவிட்டு வைத்து நாலுமாஸம் இந்த்ரியபரவஶராய் அவ்வழியும் நினைத்திலரிறே. (மண்ணுள்) இவற்றுக்குத் தன்னிலமாவது நானிவையிருந்தவிடம் தேடிச்சென்றுநிற்க வல்லேனொருவனாய் வந்திங்ஙனே யிருக்கிறஎன்னைப்பெற்றால்இவையென்பண்ணா. (மற்றுநீயும்விட்டால்)ரக்ஷகனானநீகைவிட்டிலையாகில் மஹாராஜர் வாலியை வென்றாப்போலே நானும் இந்த்ரியங்களை வெல்லேனோ. 'தஸ்யாஹம் நிக்ரஹம் மந்யே வாயோரிவஸுதுஷ்கரம்.' காத்தைஓரிடத்தில் கட்டிவைக்கிலிறேமனஸ்ஸைநியமிக்கலாவது. 'இந்த்ரியஜயமரிது' என்று சொல்லுகிறாயாகில் நம்பக்கல் 'மநஸ்ஸைவை' என்று சொன்ன நீயும் விட்டால். சொல்லநிலமல்லாத இந்த வாயையை நான் படுகைக்கு நீ ஸந்நிஹிதனேஅஶக்தனோ. (மண்ணுளாய்) என்னார்த்தநாதம் கேளாயல்லையே (கவிதன்னுளாய்) என்னார்த்திமூலமான உக்திகளைக்கேளாயல்லையே, பத்தியினுள்ளாய் இப்படியிருக்கிற ஆற்றாமையை யறியாயல்லை.

மூ— பரமீசனே வந்தென் ! கண்ணுளாய் நெஞ்சுளாய் சொல்லுளா யொன்று
சொல்லாயே ॥ ௬ ॥ ஒன்றுசொல்லி யொருத்தனி னிற்கிலாதவோ ரைவர்
வன் கயவரை ! யென்றி யான் வெல்கிற்ப னுன் திருவரு ளிலலையே !

ஆ— முன்னைக்காணப் பெருமையாலே பரவசனமான வென்னுடைய சக்ஷுராதி கரணங்களிலு மவ
ஸ்திதனுய் ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வேஶ்வரனுமா யிருந்த நீ யென்னுடைய விந்த வ்யஸநமெல்லாந்
தீரும்படி என்னை யுன் திருவடிகளிலே வாங்குகிறே னென்று சொல்லுதல், நான் நசையறும்படி
வாங்கக்கடவ தன்றென்று சொல்லுத லிரண்டத்தொன்று சொல்லாயென்று கூப்பிடுகிறார். ௬
(ஒன்றுசொல்லி) இப்படி இந்த விஷயங்க ளுமக்குபாயகமாகி லிவற்றில் ப்ரவணமாகாதபடி
உம்முடைய இந்த்ரியங்களை ஜயிக்கமாட்டோரோ வென்னில் ;

இ— கண்ணுளா யித்யாதிக்குத் தாத்பர்ய (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) இப்பதங்களால் ஸர்வேஶ்வரத்வா
மருத்தர் (ஸர்வஜ்ஞனுமாயென்று) பரமீசனே என்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (ஸர்வேஶ்வரனுமா யிருந்த என்று)
ஒன்றுசொல்லா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (என்னுடைய விந்த வ்யஸந மித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்
டிலேஎன்னை ஸ்வீகரிக்கவேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்தவரிப்பாட்டிலே யிரண்டத்தொன்று சொல்லவேணு
மென்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. * * * * * * * * *

ஏழாம் பாட்டு.

இந்தவிந்த்ரியங்களி னின்றும் எப்போதும் போதே உன்திருவடிகளிலே வாங்கியருளவேணு மென்று
ப்ரார்த்தியாநின்றவிவ ரிங்ஙனஞ் சிலகால மிந்த்ரியங்களோ டிருக்கையை இசைந்தார்சொல்லுமாப்போலே
உன்னுடைய க்ருபையில்லையாகி லிவ்விந்த்ரியங்களை நானென்றைக்கு ஜயிக்கப் புகுகிறேன் என்றுசொல்லு
கை யஸம்பாவிதமன்றோவென்னவிதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காகவத்தா (இப்படியித்யாதியால்)

இ—பு— எனக்குன்பக்கலுள்ளவ்யாமோஹத்தை யறியாயல்லையே யென்றுகருத்து. என்கண்ணுளாய்-
என்னுடைய சக்ஷுரிந்த்ரியத்துக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, நெஞ்சுளாய்- மநஸ்ஸுக்குள்ளே யிருக்கிறவனே,
சொல்லுளாய் - சொல்லுக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, வாகிந்த்ரியத்துக்குள்ளே யிருக்கிறவனே என்றபடி.
உன்னைக்காணப்பெறாதே பரவசங்களான வென்னுடைய, சக்ஷுராதி கரணங்களை யறியாதா யல்லையே
என்றுகருத்து. வந்து- எனக்காக நாலடிநடந்து வந்து, ஒன்றுசொல்லாய் - ஒன்று சொல்லவேணும், என்னை
யுன்திருவடிகளிலே சேர்க்கையையால் சேராமையையாத லிவற்றிலேதேனுமொன்றுசொல்லவேணும். ௬

ஓ— பரமீசனே - பரமேஶ்வர, என் கண்ணுளாய் - சக்ஷுரதிஷ்டித, நெஞ்சுளாய் - மநோதி
ஷ்டித, சொல்லுளாய் - வாகிந்த்ரியாதிஷ்டித, ஸர்வஜ்ஞ "வாசா நஸ்ஸந்நியாநா" இதி. வந்தொன்று
சொல்லாய் - ஆகத்ய வசஸம்ஹிதம் வத. ௬

எ * (ஒன்றிதி) ஒன்றுசொல்லி - ஏகைகஶாஸ்ய, ஒருத்தனில்நிற்கிலாத - ஏகஸ்மிந் ஸ்தா
ரேகஸ்திதவந், ஏகைகஸ்த்வ நைகதிதி கஸ்மாவிஷயாஸ்வாதக நைவஸ்திதவ நிதிஷாவ ஓர்
ஐவர்வன் கயவரை - கஷ்டீபஞ்சேந்த்ரியஶத்ரூந் ப்ரபலான்வலான், என்றுநான் உன்திருவருளில்லை
யேல் வெல்கிற்பன் - கதாவா கஹம் க்ருபயாஸாவே ஜேஷ்யாமி ஶக்நோமி,

பு— (பரமீசனே) உன்தனக்குமுடியாததொன்றுண்டா யிருக்கிறாயல்லையே. (என்கண்ணுளாய்) ஸர்வஜ்ஞ
"வாசா நஸ்ஸந்நியாநா" இதி. சக்ஷுராதி நா வாகிந்த்ரியங்களில் ஸந்நிஹிதனல்லையோ. (வந்தொன்று சொல்
லாய்) எனக்கிந்த வ்யஸநமெல்லாம் திரும்படிவந்து 'உன்னையென்திருவடிகளிலே வாங்குகிறேன்' என்று
சொல்லுதல், நான்நசையறும்படி 'வாங்கக்கடவதன்' றென்று சொல்லுதல், இரண்டத் தொன்று சொல்லா
யென்று கூப்பிடுகிறார். ௬

ஏழாம்பாட்டில், நீயுபேக்ஷித்தால்ப்ரபலமான இந்த்ரியங்களைஎன்னாலேவெல்ல உபாயமுண்டோ
என்கிறார். (ஒன்றுசொல்லி) ஒரு விஷயத்தைத் தேடித்தாவென்று சொல்லி அதை கரஸ்தமாக்குந்தனையும்
(ஒருத்தனில்நிற்கிலாத) ஓரிடத்தில் நில்லாத (ஓரைவர் வன்கயவரை) ஸமப்ரதாநராய் க்ருதக்நராய் பழ
கப்பழகநிஷ்ப்ரயோஜனரானவர்களைஎன்றுநான்வெல்லவல்லனாவேன்உன்திருவருளில்லாவிட்டால்."அருளென்னு

மூ— அன்று தேவரசுரர் வாங்க வலைகடலரவமளாவியோர் | குன்
றம் வைத்தவெந்தாய் கொடியேன் பருகின்னமுதே ‖ எ ‖

ஆ— ஸர்வேச்வரனே ப்ரயோஜநபரரான தேவர்களுங்கூட உன்னையொழிய தங்கள் ப்ரயோஜநம் ஸாதித்திலர், அவ்யவஸ்தித ஸ்வபாவமுமாய் அதிபலமுமாய் பாஹ்ய விஷய ஸங்கிகளுமாயிருக்கிற இந்த்ரியங்களை உன்னுடைய க்ருபையொழிய நானெங்ஙனே ஜயிக்கும்படி, ஆதலாலுன்னுடைய க்ருபையாலே நீ யென்னுடைய ப்ரதிபந்தகமான பாபத்தைப்போக்கி நிரவதிக போக்யபூதனான உன்னை யெனக்கு ஸாதிக்கத் தந்தருளினாப்போலே இன்னமுமுன் க்ருபையாலே நீயேயிந்த கரணஸம்பந்தத்தைப் போக்கி யுன் திருவடிகளிலே வாங்கியருளவேணுமென்கிறார். எ

இ— தேவாஸுராதிகள் குன்றம்வைத்த உபகாரத்துக்குத் தா+ர் (ஸர்வேச்வராதிகளால்) ஒன்று சொல்லி ஒருத்தனில் நிற்கிலாத என்கிறதற்குத் தா+ர் (அவ்யவஸ்திதாதிகளால்) வல் என்கிறதை யுரைத்தார் (அதிபலமாயென்று) கயவரைஎன்கிறதற்குத் தா+ர் (வரேண்யாதிகளால்) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தா+ர் (உன்னுடைய க்ருபையை யித்யாதியால் ; கொடியேன் பருகின்னமுதே என்கிறதற்குத் தா+ர் (ஆதலா லித்யாதியால்.) * * * * * * * *

இ—ஈ— எ * அன்று- அந்த க்ஷீராப்திமதந காலத்திலே, தேவர்-தேவதைகளும், அசுரர்- அஸுரர்களும், வாங்க - வாங்கினவாறே, அவர்கள் கடையமாட்டாதே கைவாங்கினவாறேயென்றபடி. இதுக்குவைத்த என்கிறத்தோடே அந்வயம். அலை கடல்- அலைகிறகடலிலே, அரவம் - ஸர்ப்பத்தை, வாஸுகியை என்றபடி. அளாவி - வ்யாபிக்கப்பண்ணி, சுற்றி என்றபடி. ஓர்குன்றம் - ஒரு பர்வதத்தை, மந்தர பர்வதத்தை என்றபடி. வைத்த - வைத்தவனான, அவர்களுக்குக்கடையலாம்படிநிறுத்தினவனான என்றபடி, எந்தாய் - ஸ்வாமீ, கொடியேன் - க்ரூரனான நான், உன்னை யநுபவிக்க வொட்டாதபடி அதிக்ரூரமான பாபத்தைப்பண்ணின நான், பருக - பருகும்படி, பருகுகை - பானம்பண்ணுகை, நன்றாக வநுபவிக்கும்படி என்கை. இன் - அதிபோக்யமான, அமுதே - அம்ருதமே, ஒன்று சொல்லி - ஒரு வார்த்தையைச்சொல்லி, ஒரு விஷயத்தைத் தரவேணுமென்றொரு வார்த்தைசொல்லி என்றபடி. ஒரு விஷயத்தை க்ஷணத்திலே ஸம்பாதிக்கும்படி. குமைத்துஎன்று அத்யாஹாரம். ஒருத்தனில் - ஒருபடியிலே, ஏகரீதியிலே என்றபடி. ஒருத்து - ஏகரீதியா யிருக்கை. நிற்கிலாத - நிற்கமாட்டாதவையான, ஒரு விஷயத்திலே ப்ரவேசித்தவையுண்டாம்படி குமைத்துபின்னையந்தவிஷயத்தை ஸம்பாதித்த நுபவிக்குந்தனையுமே அந்தரீதியாயிருக்கமாட்டாதவையான என்று வ்யாக்யானம். அவ்யவஸ்தித ஸ்வபாவங்களான என்றபடி. ஓர் - அத்விதீயங்களான, தனித்தனியே ஸ்வதந்த்ரங்களான என்றபடி. ஐவர் - பஞ்சேந்த்ரியங்களாகிற, வன் - அதிப்ரபலரான, கயவரை - ஸுரரை, கயவர் - ஸுரர், வாஹ்யவிஷய ஸ்வபாவரை என்றபடி. நின் திருவருளில்லையேல் - உன்னுடைய ஸ்ரீக்ருபை யில்லையாகில், நீ க்ருபை பண்ணுவிட்டா லென்றபடி. என்று - என்றைக்கு, வெல்கிற்பன் - வெல்லமாட்டுவேன், வெல்லுகை - ஜயிக்கை, கிற்கை - ஸமர்த்தனாகை, ஒரு காலத்திலும் ஜயிக்கமாட்டேனென்றபடி. ஆகலாலிந்தஸத்ருக்களினின்றும்என்னைவிடுவிக்கவேணுமென்றுகருத்து. எ

ஒ— அன்று - ததா, ஸமுத்ரமதநகால இத்யர்த்த:. தேவர் அசுரர் வாங்க - தேவேஷு அஸுரேஷு ச ப்ராகர்ஷணே க்ருதவத்ஸு, அலைகடல் - தரங்கஸம்க்ஷுப்தே க்ஷீராப்தௌ, அரவம் - ஸர்ப்பம் வாஸுகிநாமதேயம், ஓர்குன்றம் வைத்த வெந்தாய் - ஏகம் மந்தரபர்வதம் ஸ்தாபிதவந்நீச்வர ஸ்வாமிந், யதோக்தம் "வீர்யஷு ஸம்ஸ்தாநதேஹ"மிதி. (ப்ரதாநாதேஹ மித்யர்த்த:) கொடியேன் பருகின்னமுதே - பாவிஷ்டஸ்ய மே பாநயோக்யாம்ருத, ஸமுத்பந்நாந்ந:. எ

ப— மொண்வாளுருவியெறிந்தேனென் ஐம்புலன்களிடர்தீர" என்னக்கடவதிறே. உன்னைபண்டைகொள்ளாதே யாம்பவர்கள் தேவேந்த்ரயநாதிகளை வெல்லுமன்றன்றேநான் இந்த்ரியங்களைவெல்லுவது. நம்மருள்பெற்று வென்றுருண்டோவென்ன ; (அன்றித்யாதி) க்ஷீராப்திமதநத்திலன்று தேவர்களும் அஸுரர்களும் கைவாங்கிக் கடையும்படி. (அலைகடலித்யாதி) பெரியஅலையை யுடைத்தான கடலிலே ஒருவரால் அசைப்பிக்கவொண்ணாத அத்விதீய மந்தரபர்வதத்தை அநாயாஸேந நாட்டி அதிலே வாஸுகியான அரவை சுற்றிய, (எந்தாய்) உபகாரகனே, யதோக்தம் "வீர்யஷு ஸம்ஸ்தாநதேஹ"மிதி.(கொடியேன்) நீசெய்தது கொண்டு த்ருப்தனாகமாட்டாதபடியானகொடுமையையுடைய நான்பருகும்படி நிரதிசயபோக்யனானவனே. எ

மூ— இன்னமுதெனத் தோன்றி யோரைவர் யாவரையு மய
க்க நீ வைத்த | முன்னே மாய மெல்லா முழுவேரரிந்

ஆ— (இன்னமுதெனை) ஆநந்தவஹாயா ஜ்ரோதாவமோய் விபாகே நிரயஹேதுகோ ந விஷாவமோய் ஸ்ஸ்வுராலவ ராவஹாண விஷஹெஷ்யு யாயாஷ்யவிஷய ஸேநவதீக ரான ஷவாதிகளையுங்கூட மோஹிப்பிக்கும்படி ஸ்ஹாதிவிஷயாலவண உன்னாலே நிமித்தமான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை ஸஹேதுகமாகப்போக்கி அயர்வறுமமரர்கள் ஸந்நிதியிலேயென்னை வாங்கி ப்ராக்ருதவிஷய ஸ்மரணவஹ்ஷமாக

எட்டாம் பாட்டு.

இ— இன்னமுதெனத்தோன்றி என்கிறதற்குத் தா—ர் (ஆநந்தவதாதியால்) தோன்றியென்கிறவித் தாலே ஜ்ரோதாவஸ்ம் தோற்றுகிற வித்தனை யொழிய வஸ்துவ்ருத்தியில் விஷாவமென்று ஸூசித மாகிறதென்று நினைத்தருளினார் (விபாகஜதாதி) யாவரையு மென்கிறதற்குத் தா—ர் (ஸ்ஸ்வுராலவ தாதியால்) மயக்க என்கிறதை யுரை—ர் (மோஹிப்பிக்கும்படியென்று) ஓரைவரென்கிறதற்குத் தா—ர் (ஸப்தாதியால்) நீ வைத்தமுன்னமாய மென்கிறதற்குத் தா—ர் (உன்னாலே யிதாதியால்) எல்லாம் முழுவேரரிந்துஎன்கிறதற்குத் தா—ர்(ஸஹேதுகமித்யாதியால்)ப்ரக்ருதிஸம்பந்தஹேதுவானவநாதி கர்மத்தோடே என்றபடி. இமையோர் தங்குல முதலென்கிற விஶேஷணத்துக் கபிப்ராய மரு—ர் (அயர்வறுமித்யாதியால்) கைதொழவென்கிற விடத்தில் ஸயாரணத்தாலே தோற்றுகிறவர்த்தத்தை யரு —ர் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்)

ஈ—ஶ— அ * என்னம்மா - என்தாயே, தாய்போலே எனக்குப்பரிவனானவனே என்கிறபடி. என்கண் ணா - என்னுடைய க்ருஷ்ணனே, உன்னுடைய வாத்ஸல்யத்தை எனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தவனே என் றபடி. இமையோர் தங்குலமுதலே - நித்யஸூரிகளுடைய ஸமூஹத்துக்கு ப்ரதானனானவனே, தம் என்று ஸாமாந்யநிர்த்தேஶம். குலம் - ஸமூஹம். முதல் - ப்ரதானம், ஓர்- அத்விதீயங்களான, தனித் தனியே ஸ்வதந்த்ரங்களான என்றபடி. ஐவர் - ஶப்தாதிகளான பஞ்சவிஷயங்கள், இன் - போக்யமான, அமுதென - அம்ருதமென்னும்படி, தோன்றி - 'யத்தத்ரேஷ்ரூதவிஷ'' என்கிறபடியே ஆநந்தவேளையிலே தோற்றிஎன்றபடி. அமுதென்னவே போக்யதாஸித்தியா நிற்க போக்யவிஶேஷணம்வ்யர்த்தமன்றோ வென்னில் ; பழியும் பாபஹாநியுமாய் மேல் நரகமுமானாலும் விடப்போகாதபடி அத்யந்த ரஸங்க ளாய்த்தோற்றுகிற வென்கைக்காக விவ்விஶேஷணம். யாவரையும்-எல்லாரையும், க்ஷுத்ரரான மநுஷ்ய ரோடு ஜ்ஞானவான்களான ப்ரஹ்மாதிகளோடு வாசியறஎல்லாரையு மென்றபடி. மயக்க-மோஹிப்பிக்கும்படி, க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகஶூந்யராக்குகைக்காக என்றபடி. நீ வைத்த - உன்னாலே வைக்கப்பட்டவையான, முன்னை-அநாதியான,மாயம்-ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை,எல்லாம்-க்ருத்ஸ்நத்தையும்,என்னை-ஸம்ஸாரஸ்தனான வென்னை, முழுவேரரிந்து - முழுக்கவேரறுத்து, ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்துக்கு மூலமானகர்மத்தோடேகூட

ஒ— அ * (இன்னமுதிதி) இன்னமுதெனத்தோன்றி - போக்யாம்ருத ஸத்ருஶதயா ஸாக்ஷாத்காரம், ஓர்ஐவரை - அத்விதீயாந் ஶப்தாதிவிஷயாந், யாவரையும்மயக்க நீவைத்த - அகிலஜீவ ப்ரஹ்மாதீநாமபி விமோஹநாய ஸ்தாபிதாந், முன்னைமாயமெல்லாம் - ப்ராசீநாந் மோஹஜநக விஷயாந் ஸ ர்வாந், முழுவேர் அரிந்து - ஸமூலமுன்மூல்ய ஸ்வஹஸ்தஸ்ய,

ப— எட்டாம்பாட்டில், என்ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தங்களையறுத்து நான் ஜ்ஞானவாக்காயங்களாலே உன்னை நிரந்தரமாக அநுபவிக்கும்படி பண்ணியருளவேணுமென்கிறார். (இன்னமுது) "யத்ததக்ரேவிஷமிவ பரிணாமேம்ருதோபமம்" என்கிறபடியே அக்ரே அம்ருதமிவத்தோன்றி, விபாகத்தில் ஹவிக்குமதுமுகப்பிலே யாய்ப்பெற்றேனாகில் கைவிடலாங்கிடீர். (ஓரைவர்) தனித்தனியே ப்ரபலமாய் அத்வதீயமான ஶப்தாதி விஷயங்களைந்தும். (யாவரையும் மயக்க) க்ஷுத்ரரான மநுஷ்யரோடு அளவுடைய ப்ரஹ்மாதிகளோடு வாசியற அறிவு கெடும்படிக்கிடான ஸ்வசக்தியான நீவைத்த, (முன்னைமாயம்) அநாதியான விஷயங்க ளாகிற மாயங்களை யெல்லாம்.(முழுவேரரிந்து) ஸவாஸநமாகப்போக்கி.

மூ— தென்னை யுன் | சின்னமுந் திருமூர்த்தியுஞ் சிந்தித்தேத்திக் கைதொழவே
யருளெனக்|கென்னம்மாவென்கண்ணா விமையோர் தங்குலமுதலே ॥ அ॥
குலமுதலடுந்தீவினைக் கொடுவன் குழியினில் வீழ்க்கு மைவரை |

ஆ— உன்னுடைய ஶங்கசக்ர கதா ஶார்ங்காத்யஸாதாரண திவ்யசிஹ்நங்களையும், அவற்றாலே ஸலங்க்ருதமான திருமேனியையும நான்சிந்தித்தேத்திக்கைதொழவேயருள் எனக்கு எம்பிரானே ஆஶ்ரித வத்ஸலனே என்றெம்பெருமானை ப்ரார்த்திக்கிறார். அ

இ— உன்சின்னமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (உன்னுடைய ஶங்கசக்ராதியால்) என்னம்மாவென் கண்ணா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (எம்பிரானேயித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ப்ரஸ்துதங்களாயிருந்த அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்ட ப்ராப்தி ப்ரார்த்தனைகளை யிப்பாட்டிலே ஸ்புடமாக வெளியிடுகிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. * * * * * * * * *

இ—ஶ— நிஶ்ஶேஷமாக அறுத்து என்றபடி. என்னை ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைஎன்று ஶேஷிக்கவும். என்னுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை அறுத்து என்றபடி. உன் சின்னமும் - உன்னுடைய சிஹ்நங்களையும், ஶங்கசக்ராதிகளையுமென்றபடி. திருமூர்த்தியும் - ஶ்ரீமத்தான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும், சிந்தித்து - மநஸ்ஸாலே சிந்தித்து, ஏத்தி - வாயாலே ஸ்துதித்து, கைதொழ - கையாலே தொழும்படி, வாயாலே யொன்றைச்சொல்லி நெஞ்சாலே வேறொன்றை நினைந்திருக்தல் மநஸ்ஸாலேஉனக்குஶேஷமென்ற அநுஸந்தித்து வைத்து கையாலே வேறொருவர்க்கடிமை செய்கையன்றிக்கே மநோவாக்காயங்கள்மூன்றும் ஸ்வரூபாநுகுண ப்ரவணங்களாம்படி என்கை. தொழவென்கிறவிடத்திலேகாரத்தை எனக்கேஎன்கிறத்தோடே யந்வயிப்பது. எனக்கேயருள்-எனக்கேக்ருபைபண்ணு, எனக்கேயஸாதாரணமாகக்ருபைபண்ணவேணுமென்றபடி. அ

ஒ— என்னையுன்சின்னமும் திருமூர்த்தியுஞ்சிந்தித்தேத்தி க்கைதொழவே அருள்- ஸ்வீயாநி சிஹ்நாநி ஶங்கசக்ராதீநி ஸ்வீய திவ்யவிக்ரஹஞ்ச யதாஹம் விசிந்த்ய ஸ்துத்வா நமஸ்யாமி ததா க்ருபாம் குரு, எனக்கு என் னம்மா - மம மாத்ருவத்ப்ரிய, என்கண்ணா - மம ஸ்வாமிந் க்ருஷ்ண, இமையோர்தங் குலமுதலே- நித்யஸூரிகுலஸ்ய ஸத்தாநிர்வாஹக, ஸர்வேஷ்ணாந்வய:. அ

கூ ※ (குலமுத விதி) குலமுதலடுந்தீவினை - ஸகல வம்ஶ நாஶக பாபபாபௌகே, கொடுவன்குழியினில் - துஷ்பரிஹர ப்ரபல ஶப்தாதி விஷயவிஷமே, வீழ்க்குமைவரை - பாதயதாம் பஞ்சேந்த்ரியாணாம்,

ப— ஸம்ஸாரபயபீதனான வென்னை ‘வலக்கையாழி இடக்கைச்சங்கம்’ என்கிறபடியே உன்னுடைய திவ்யாயுதங்களையும் அத்தால்புகர்பெற்றஉன் திருமேனியையும்மநஸா த்யாநித்துவாயாலே போற்றிகையாலே தொழும்படி (எனக்கு) எனக்கே விஶேஷித்து (அருள்) க்ருபைபண்ணி யருளவேணும். (என்னம்மா) எனக்குத் தாய்போலே பரிவனானவனே. அம்மே என்கிறதிலே ஆகாரம் ஏற்றுவிளியாய் அம்மாஎன்றுகிடக்கிறது. (என்கண்ணா) அந்தப்பரிவைகாட்டுகிறபடியாகிறவனே (இமையோர்) ஸூரிகள் திரளுக்கு ஸத்தாதிஹேதுவானவனே. (என்னம்மாவித்யாதி) எனக்கு ஸ்வாமியான நீ ஸ்வத்தை நஶிக்கக்கொடுக்கவொண்ணாதென்று க்ருஷ்ணனாய் வந்துஅவதரித்து என்னை நோக்கினவனே. மநோவாக்காயங்கள் மூன்றும் ஒருங்கி உன்பக்கலிலே ப்ரவணமாம்படி ஒருநாட்டுக்குப் பண்ணிக்கொடுத்த நீ அத்தையெனக்கொருவனுக்கும் செய்யத்தட்டென். அ

ஒன்பதாம்பாட்டில், ஸாநுபந்தமாக முடிக்குமதான பாவங்களை விளைக்கும் விஷயங்களிலே ஆத்மாவைத் தள்ளும் இந்த்ரியங்கள் என்னை நலியாதபடி பண்ணவேணுமென்கிறார். (குலமுதல்) ஒருவன் பண்ணின பாவமே வம்ஶத்துக்கு ஸமூலோத்காதகாக்ஷரோடே குலமாக முடிக்கவற்றான பாவங்களை விளைக்கக் கடவதாய்க்கொண்டு க்ரூரங்களான வலியவிஷயங்களாகிற பெருங்குழியிலே (வீழ்க்கும்) தள்ளக்கடவ இந்த்ரியங்களை,

மூ— வலமுதல்கெடுக்கும் வரமேதந்தருள்கண்டாய்! நிலமுதலினியெவ்வுலகுக்குநிற்பன
செல்வனவெனப்பொருள்!பலமுதல்படைத்தாயென்கண்ணாவென்பரஞ்சுடரே! கூ||

ஆ— (குலமுதல்) ஸங்கல்பமாத்ர பரிநிர்மித நிகிலப்ரபஞ்சனாய் தத்ப்ரவிஷ்டனாய் ஸ்தாவரஜங்கம ஜாதனாய் ஸர்வஶக்தியாய் க்ருஷ்ணாவதாரேணாவதீர்ய ப்ரணதஜந பரித்ராண தத்பரனாய் நிரவதிக போக்யனாயிருந்த நீ ஸாநுபந்த நாஶகர துஷ்டாதிகோர துஸ்தர ஸம்ஸார ஸாகர மத்யநிபதந ஹேதுபூதமான இந்த்ரியங்களினுடைய பலத்தை ஸமூலகாஷம் கஷமாகக் கெடுக்கையாகிற என்னுடைய அபேக்ஷிதத்தைச் செய்தருளவேணுமென்கிறார். கூ

ஒன்பதாம பாட்டு.

இ— நிலமுதலித்யாதி படைத்தாயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஸங்கல்பேத்யாதியால்) அகிலஸ்ருஷ்டிமாத்ரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஶக்தியாயென்று) என்கண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (க்ருஷ்ணேத்யாதியால்) பரஞ்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ப்ரணதேத்யாதியால்) குலமுதலடுந் தீவினை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸாநுபந்தேத்யாதியால்) கொடுவன்குழியினில் வீழ்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அதிகோரேத்யாதியால்) துஷ்டதமைவ அதிகோர துஸ்தர ஸம்ஸார மத்யநிபாதி விஷய: ஐவரைவலமென்கிற தற்குத் தாத்பர்யம் (இந்த்ரியேத்யாதியால்) முதல்கெடுக்கும வரமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸமூலகாஷமித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்ட ப்ராப்திகளிரண்டையும்ப்ரார்த்தித்தவரிவ்விஷயங்கள் நின்றும் பயாதிஶயத்தாலே பின்னையுமந்த அநிஷ்டநிவ்ருத்தியை விஶேஷித்து ப்ரார்த்திக்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. * * * * * * * *

இ—ஶ— கூ * நிலமுதல் - ப்ருதிவீமுதலாக, இனியெவ்வுலகுக்கும் - இன்னமுள்ள ஸப்தலோகங்களுக்கும், லோகங்கள் நிரம்பியிருக்கைக்காக என்றபடி. இதுக்குப் படைத்தாயென்கிறதோடே அந்வயம். நிற்பன - ஸ்தாவரங்கள், செல்வன - ஸஞ்சரிக்குமவைகள், என-என்னும்படி, ஸ்தாவரங்கள் ஜங்கமங்களென்று சொல்லப்படுமவையான என்றபடி. பல - பஹுவானவைகளான, பொருள் - பதார்த்தங்களை, முதல - ப்ரதமகாலத்திலே, "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் ஏகமேவாத்விதீய"மென்று ஸ்வநாமரூபமில்லாதபடியான ஸ்ருஷ்டிப்ராக்காலத்திலே என்றபடி. படைத்தாய்- ஸ்ருஷ்டித்தவனான, அத்விதீயமாயிருக்கையாலே ஸ்வஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்தவனான என்று பதார்த்தம். என்கண்ணா-என்னுடைய க்ருஷ்ணனே, லோகங்களுக்காக அவதரித்த க்ருஷ்ணனைத்தனக்காக அவதரித்தவனாக நினைக்கிறார். என்பரஞ்சுடரே - என்னுடைய பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸே, எனக்கு போக்யமான நிரதிஶய உஜ்ஜ்வல்யத்தை யுடையவனே என்றபடி. குலமுதல்- குலத்துக்கு முதலானவர்களையும், வம்ஶத்துக்கு ஸம்பந்தமான பூர்வபுருஷர்களையு மென்றபடி. அடும்-ஹிம்ஸிக்குமவையான, ஒருவன் பண்ணின பாபமவன் தன்னளவிலே நிற்கையன்றிக்கே ஸம்பந்திகளையுங்கூட ஹிம்ஸிக்குமென்று கருத்து. தீவினை - க்ரூரங்களான பாபங்களாகிற, கொடுவன் குழியினில - கோரமாய ப்ரபலமான கர்த்தத்திலே, வீழ்க்கும் - விழப்பண்ணுமவையான, ஐவரை - இந்த்ரியங்களை, வலம - பலத்தை, கெடுக்கும்வரமே - நஶிப்பிக்கையாகிறவென்னுடையஅபேக்ஷிதத்தையே, வரம்-அபேக்ஷிதம், அவதாரணத்தாலே இந்த அநிஷ்டநிவ்ருத்தியே ப்ரதானமென்று தோற்றுகிறது. தந்தருள்கண்டாய்- நீதந்தருளவேணும் கிடாய், கண்டாயென்கிற பதம் இந்த அர்த்தத்துக்கு அவஶ்யகர்த்தவ்யத்வ த்யோதநார்த்தமான வசநயோக்தி. கூ

ஒ— வலமுதல கெடுக்கும்வரமே - இந்த்ரியபல விநாஶகத்வ லக்ஷணம் வரமேவ, இனி தந்தருள் கண்டாய் - அத: பரம் ப்ரதானம் குரு. நிலமுதல் எவ்வுலகுக்கும் - பூலோக ப்ரப்ருதி ஸர்வேஷாம் லோகேஷாம், நிற்பன செல்வனவெனப்பொருள்- ஸ்தாவரஜங்கமாத்மகான் பஹுவிதான் பதார்த்தான், முதல் படைத்தாய் - ஸர்காதௌ ஸ்ருஷ்டவான், அத்ர "லோகஸம்ரக்ஷணார்த்தாய" இதி. என்கண்ணா என்பரஞ்சுடரே . மதீயக்ருஷ்ண மதீயபரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபேதி ஸம்போதநத்வயம். கூ

ப— (வலமுதல்கெடுக்கும்) இவற்றினுடைய வாஸனையாகிறபலத்தைமுதலிலே முடிக்கக்கடவதான, (வரமே) உன்னுடைய ப்ரஸாதபலத்தையே பண்ணி அருளவேணும். நம்மாலிங்ஙனே செய்யலாயிருக்குமோ என்னில்; (நிலமுதலித்யாதி) பூமிமுதலாக மற்றும் இப்படி யுண்டான எல்லா லோகங்களிலும் ஸ்தாவரஜங்கமங்களான பல பதார்த்தங்களையும்முன்பேயுண்டாக்கினாய். (என்கண்ணா) அப்படிபோதுவான ரக்ஷணமொழிய க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்து எனக்கு ஸுலபனாய் அவ்வடிவழகை எனக்கு உபகரித்தவனே. அகிலஜகத்தை உண்டாக்கின உனக்கு உள்ளதுக்கொரு ஸாதனமாய் நாம்பண்ணுகை அரிதோ. கூ

மூ— என்பரஞ்சுடரே யென்றுன்னை யலற்றி யுன்னிணைத் தாமரைகட் |
கன்புருகி நிற்குமது நிற்கச்சுமடுதந்தாய் | வன்பரங்களெடுத்தி யைவர்

ஆ— (என்பரஞ்சுடரே) ஸ்ரீதருடைய ஸங்கல்பத்தை முடிப்பானொருவனுமாய் முடிக்கவல்லானொருவனுமா யிருக்கச்செய்தே, உன்னுடைய கல்யாணகுணாநுபவ ஜநித நிரதிசயப்ரீதியாலே யப்ராக்ருதஸம்ஹநனுக்கொண்டு, என்பரஞ்சுடரே யென்றுன்னை யலற்றி உன் திருவடிகளிலுள்ள ப்ரேமாதிசயத்தாலே நீராயுருகி நிற்கையாகிற வென்னுடைய ஸ்வபாவத்தை யொழிய விஷயாநுபவோபகரணமான ப்ரக்ருதியையெனக்குத் தந்தாய், இந்த ப்ரக்ருத்யாச்ரயமான விந்த்ரியங்கள் க்ஷுத்ரமான விஷயபாரங்களை யெடுத்தி

பத்தாம் பாட்டு.

இ— த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்ரீதருடைய விதாயீபால்) இருக்கச் செய்தே என்கிறதற்குத் தந்தாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். அலற்றியென்கிறவிடத்திலே யநுபூதகுணவிசிஷ்டத்தையரு தாத்பர்யம் (உன்னுடைய கல்யாணகுணாயீயால்) அன்புருகி நிற்குமது நிற்க என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ப்ரேமாதிசயத்தாலே யிதாயீபால்) சுமடுதந்தா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (விஷயைதாயீபால்) வன்பரங்களெடுத்தி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (க்ஷுத்ரமானவிதாயீபால்)

இ—ம— ௧௦ * முன் - பூர்வகாலத்திலே, க்ஷீராப்திமதந காலத்திலே என்றபடி. பரவை - ஸமுத்ரத்தை, கடைந்து - மதநம்பண்ணி, அமுதங்கொண்ட - அம்ருதத்தை க்ரஹித்தவனை, மூர்த்தி - ஸ்வாமி, அந்த அம்ருதத்தைக் கொடுத்து தேவர்களுக் குபகரித்த ஸ்வாமித்வத்தை யுடையவனே என்றபடி. ஓ என்கிறதற்கு எற்றுகின்றனர் என்கிறத்தோடே அந்வயம். என்பரஞ்சுடரே - என்னுடைய பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸே, எனக்குஸௌந்தர்யாதி நிரதிசயஜ்யோதிஸ்ஸானவனே என்றபடி. என்றுன்னை யலற்றி - இப்படி யுன்னைக்குறித்து ப்ரலாபித்து, உன் - உன்னுடைய, இணைத்தாமரைகட்கு- ஸம்ருத்தமான திருவடித்தாமரைகளுக்காக, இணை- ஸம்ருத்தம், தாமரையென்று ஸௌகுமார்யாதிசயபொதிந்த ஸௌரபமுள்ளசேர்த்தியாலேயத்யந்தஸௌந்தர்யங்களான திருவடிகளையென்றபடி. அன்பு-ப்ரேமத்தாலே,அத்யந்தத்ரவீபாவம் வந்து உருகிநிற்குமது நிற்க - த்ரவீபூதனா யிருக்கையாகிற அந்த ஸ்வாபாவிகமுங்கிடக்க, தாத்ருசஸ்வபாவமே யிவ்வாத்மாவுக்கு உசிதமா யிருக்கச்செய்தே என்றபடி. சுமடுதந்தாய்- சும்மாட்டைத்தந்தாய், சுமடு என்று பாரம் வஹிக்கைக்காகத் தலையிலே கட்டுகிற சும்மாடு. விஷயாநுபவோபகரணமான தேஹசரீரத்தைத் தந்தாயென்றபடி. ஐவர் - ஐந்துபேர்கள், பஞ்சேந்த்ரியங்களென்றபடி. ஒருவரிருவரானால் நான் பொறுத்திரேனோ வென்று கருத்து. வன் - ப்ரபலங்களான, சுமக்கப் போகாதவையானவென்றபடி. சுமக்கலாம்படியான சுமைகளை யெடுத்தினர்களாகில் நான்சுமவேனோ வென்று கருத்து. பரங்கள் - பாரங்களை, விஷயங்களாகிற சுமைகளை யென்றபடி. எடுத்தி - என்தலையிலே சுமத்தி,

ஓ— ௧௦ * (என்னிதி) என்பரஞ்சுடரே - மதீயபரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூப, என்று உன்னையலற்றி- இதி த்வம் ஸங்கீர்த்ய, உன்னிணைத் தாமரைகட்கு - த்வத்சரணகமல ஸம்பந்தம், அன்புருகி நிற்குமது நிற்க- ப்ரேமார்த்ரதயாவஸ்தாநலக்ஷணே ஸ்வாபாவிகே திஷ்டதி, சுமடுதந்தாய் - விஷயாநுபவஸாதநம் தத்தவாநஸி, வன்பரங்கள்எடுத்தி- ப்ரபலஸ்வபாவவிஷயாபிலாஷஸம்பந்தபாரம் ஸமர்ப்பயஸி,

ப— பத்தாம்பாட்டில், அடிமைக்கு விரோதியாய், விஷயாநுபவத்துக்குப் பாங்கான உடம்பைத்தந்தாய், அதுவே ஹேதுவாக ஐந்திந்த்ரியங்களும் நலியாநின்றன, அவற்றைப் பரிஹரித்தருள வேணுமென்றுதிருவோடே கூப்பிடுகிறார். (என்பரஞ்சுடரே) எனக்குன் வடிவழகைக்காட்டி உபகரிக்குமவனே என்றுன்னைக்குறித்துக் கூப்பிட்டு. (உன்னிணை) ஒன்றுக்கொன் றொப்பாயிருப்பன இரண்டு செவ்விப் பூப்போலே இருக்கிற உன்திருவடிகளிலே ஸௌந்தர்யத்தை யநுஸந்தித்து (அன்புருகிநிற்குமதுநிற்க) ப்ரேமபரவசனாய் நெகிழ்ந்து நீராய்நிற்கை இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வபாவமாக வேண்டியிருக்க அதுக்கு விரோதியான சரீரமாகிற சும்மாட்டைத்தந்தாய். நீதந்த தேஹம் உன்னை யநுபவிக்கைக்கு உறுப்பல்ல வாகையாலே இந்த்ரியங்களுக்குப் பணிசெய்யும் சும்மாடாய் விட்டது, (வன்பரங்கள்) க்ஷுத்ரமான விஷய பாரங்களைச்சுமத்தி,(ஐவர்) அவர்கள்தாமொருவர் இருவரோ, நானுறிநிற்க,

மூ— திசை திசை வலித்தெற்றுகின்றனர் । முன் பரவை கடைந்தமுதங்
கொண்ட மூர்த்தியோ ॥ க० ॥ கொண்ட மூர்த்தியோர் மூவராய்க்
குணங்கள்படைத்தளித்துக் கெடுக்குமப் । புண்டரீகக் கொப்பூழ்

ஆ— ப்ரதிஜ்ஞாநுகூலத்தென்னை வாயியா நின்றனகிடாயென்றெம்பெருமானைக் கூப்பிடுகிறார். க०
(கொண்டமூர்த்தி) ஸ்வாதந்த்ர்யாஶ்ரய த்ரைலோக்ய ரக்ஷணேச்சைக நிர்வாஹகஸம்பத்ஸிதி ஸம்
ஹாரஹேதுபூதனாய், ஸ்ரஷ்டுமனஸ்த்தினுடைய ரக்ஷணாஸக்தமாக க்ஷீராணவ ஶயனனாய், பங்கஜீக ஸந்த்ரூஶமான திருநாபியை யுடையனாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய ஸர்வ
ஜ்ஞ ஸர்வஶக்தி ஸத்யஸங்கல்ப

இ— திசை திசை உதாஹ்ருதிக்குத் தாத்பர்யம் (ப்ரதிஜ்ஞா விஷயாதிகளால்) மூர்த்தியோ என்கிற விடத்திலே
ஓ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (எம்பெருமானைக் கூப்பிடுகிறாரென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே நாம் ப்ராப்திக்
கச் செய்தேயுமவன் செய்யாதொழிந்தவாறேகதோ ஹா தர்ராய் கூப்பிடுகிறாரென்று ஸம்மதி ஸம்வினைத.*

நிகமனம்.

ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்வாதந்த்ர்ய தாத்பர்யால்) புனல்பள்ளி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்
(ஸ்ருஷ்டமான விதாஹ்ருதியால்) ப்ரயோஜனத்தில் மெலித்த வஸ்துங்களை யருத்தர் (ஸர்வஜ்ஞ கேஷதாஹ்ருதியால்)

ஈ—ஶ— திசைதிசை-தங்கள்தங்களுக்கிஷ்டமானதிக்குகளிலே, ஒரு திக்கிலே போக இழுத்தார்களாகில்
நான்பொறுக்கேனோ வென்றுகருத்து. வலித்து-இழுத்து, எற்றுகின்றனர்- எற்றுகின்றார்கள், நலியா நின்
றனவென்றபடி. ராஜபுத்ரன் தலையில் கிரீடத்தை வாங்கி சும்மாடுந் தலையுமாய் வழியிலே நின்றானறி
யாதாரிவன் தலையிலே சுமையை யெடுத்தித் தள்ளிக்கொண்டு போமாப்போலே தேஹஶரீரந்தோடே
இருக்கிறவென்னை இந்த்ரியங்கள் விஷயங்கள்தோறுமிழுத்துப்நலியாநிற்கிறனவென்றுகருத்து. ஓ என்று
து:காதிஶயத்தாலே முறையிடுகிறபடி. ௧०

கக*குணங்கள் கொண்ட மூர்த்தி என்றநுயிப்பது-ஸத்வராஜஸதாமஸங்களைக்கொண்டிருக்கிற
மூர்த்தியை யுடையவர்களான, ஓர் - சுருதியரான, மூவராய் - ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ருத்ரர்கள் மூவருமாய்-
ப்ரஹ்மருத்ர ஶரீரகனாய் விஷ்வதார விஶிஷ்டனுமா யென்றபடி. படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, அளித்து -
ரக்ஷித்து. கெடுக்கும் - ஸம்ஹரிக்குமவனான, ப்ரஹ்மாவாய் ஸ்ருஷ்டித்து விஷ்ணுவாய் ரக்ஷித்து ருத்ரனாய்
ஸம்ஹரிக்குமவனானவென்றபடி. புண்டரீகக்கொப்பூழ் - பங்கஜீகஸத்ருஶமான திருநாபியை யுடையவ
னான, ப்ரஹ்மாவினுக் குத்பத்தியான பங்கஜீகத்தைநாபியிலே யுடையவனானவென்றுமாம்.

ஒ— ஐவர் திசைதிசை வலித்தெற்றுகின்றனர்- பஞ்சேந்த்ரியாணி திஶிதிஶஹ்ருத்யாக்ருஷ்ய பாதயந்தி, முன்
பரவைகடைந்து - பூர்வகாலே ஸமுத்ரம்மதித்வா, அமுதம்கொண்டமூர்த்தியோ - அம்ருதம்க்ருஹீதவ
விக்ரஹ. பூர்வேணாநுய:. க०

கக * (கொண்டவிதி)குணங்கள்கொண்ட மூர்த்தி ஓர் மூவராய் - ஸத்வராஜஸதாமஸ யுக்த
ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மக விலக்ஷணமூர்த்தித்ரய யுக்தயா, படைத்தளித்துக் கெடுக்கும்- ஸ்ரஷ்டா ரக்ஷி
தா ஸம்ஹாரக:, அப்புண்டரீகக்கொப்பூழ்- ஜகத்காரணேந ப்ரஸித்த பங்கஜீகயுத நாபியுக்தஸ்,

ப— (திசைதிசை) இவர்கள்தான் ஒருங்கேஇழுத்தார்களாகில்நான்பொறுக்கலாமிறே. (எற்றுகின்றனர்)
நலியா நின்றார்கள். ஒருபுருஷன் தலையிலே அதிபாரத்தைச் சுமத்தி சுற்றும் நின்று தந்தாம் வழியே
இழுக்கப் பார்ப்பதுபோலே கிடீர். (முன்) கடலைநெருக்கி அதில் அம்ருதத்தை வாங்கி ப்ரயோஜநாந்த
பரரானவர்களுக்கும்கொடுத்தஔதார்யத்தையுடையவனே. என்னுடையஇந்த்ரியங்களைப்போரவடித்துப்
போகட்டு கடல்கடைந்தபோதை ஒப்பனையோடேகூடின வடிவைக்காட்ட வல்லையோ. க०

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்கு நிரஸநமாக இந்த்ரியங்களால் ஆத்மாவுக்குவருநலிவு
போமென்கிறார். (கொண்டமூர்த்தி) குணங்கள்கொண்ட மூர்த்தி ஓர்மூவராய் என்று கூட்டுவது. ஸத்வராஜ
ஸதாமஸ ஸ்வாதந்த்ர்யாநுரூபமான ரூபத்தோடே தத்தத்நாமங்களை ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்க
ளைப்பண்ணுமவன். இரண்டில் ஜீவவ்யவஹாநந, ஒன்றில் ஸ்வரூபேண நின்றபடி. ரஜோகுணத்தில்
ஸ்ருஷ்டி, தமோகுணத்தில் லயம். ஸத்வத்தில் நோக்குகை. (அப்புண்டரீகம்) ஜகதுத்பத்தி காரணதயா
ப்ரஸித்தமான திருநாபீகமலத்தை யுடையவனைக்கொண்டு

மூ— புனற்பள்ளியப்பனுக்கே தொண்டர்। தொண்டர்தொண்டர்தொண்டன்சடகோபன்
சொல்லாயிரத்துளிப்பத்தும் । கண்டுபாடவல்லார்வினைபோங்கங்குலும்பகலே ‖ ௧௧ ‖

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— காருண்ய வாத்ஸல்ய ஸௌலப்யாதி குணங்களுக்குத் தோற்று அநந்யார்ஹ சேஷபூதரானவர்களுடைய தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள் அந்த குணங்களையே தமக்குப் பற்றாசாகக்கொண்டு கூப்பிட்ட இத்திருவாய்மொழியில் பாவபந்தத்தையுள்ளபடியே கண்டு பாடவாருடைய இந்த்ரியவஶ்யதா ஹேதுபூதமான பாபம் நிச்சேஷமாகப் போமென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ— புனல்பள்ளியென்கிறவிடத்தில் ஸ்வித்தவஸ்துக்களை யருளினார் (காருண்யாத்யாதியால்) தொண்டரென்கிறதற்குத்தானினார் (அநந்யார்ஹத்யாதியால்) இப்பத்தும் கண்டு பாடவல்லாரென்கிற விடத்தில் ஸ்வித்தவஸ்துக்களை யருளினார் (அந்த குணங்களை யித்யாதியால்) வினைபோம் கங்குலும் பகலென்கிற தற்குத்தானினார் (இந்த்ரிய இத்யாதியால்.) * * * * * * *

இ—ஶ— புனல்பள்ளி-ஜலத்தைஶயநமாகவுடையவனுடைய, புனல்-ஜலம், பள்ளி-ஶயநம். ஜகத்காரணத்வமாகக்ஷீராணவஶாயியானஎன்றபடி. அப்பனுக்கே- உபகாரகனுக்கே, தொண்டர்தொண்டர்தொண்டர்-தாஸரானவர்களுக்குந்தாஸரானவர்களுக்கும் தாஸரானவர்களுக்கும், தொண்டன்- தாஸபூதரான, தாவாக்னிமடுவிலேதாழமுழுகுமாப்போலேவிஷயேந்த்ரியவர்க்கங்களைய நுஸந்தித்துண்டானபாவத்தாலேசேஷத்வத்திலுடையவெல்லைநிலத்திலேபோய்நிற்கிறார்.சடகோபன்சொல்- ஆழ்வார்அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும் - இந்தபத்துப் பாட்டுகளையும், கண்டுபாடவல்லார் - அர்த்தங்களைத்தெளிந்து பாடும்பண்ணத் தக்கவர்களுக்கு, கங்குலுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைகள் காலாந்தரமெந பவபந்தகாரணங்க ளிரண்டிலு மந்வயிக்கிறது. கங்குலும்பகலும்-ராத்ரியிலும் திவாவிலும், கங்குல் - ராத்ரி. பாபஹேது ஹேதுபூதங்களான என்றபடி. வினை - இந்த்ரியவஶ்ய ஹேதுபூதங்களான பாவங்கள், போம் - நிச்சேஷமாகப்போய்விடும். ௧௧

ஜ்ஞாநவைராக்ய ஸம்பந்நாய ஸ்ரீஉபேந்த்ர ராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம꞉.

ஒ— புனல்பள்ளிஅப்பனுக்கே-ஜலஶாயியான பிதாவுக்கு, தொண்டர்தொண்டர்தொண்டர்தொண்டன்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள் - தாஸ தாஸ தாஸ தாஸ ஶடகோபஸ்ய வாக்ஸஹஸ்ரே, இப்பத்தும்கண்டு பாடவல்லார் - தத்தஶகம் அர்த்தம் த்ருஷ்ட்வா காதும் ஸமர்த்தா꞉, வினைபோம் - பாபாநி நஶ்யந்தி, கங்குலும் பகலே - ராத்ரிரஹஸ்யபி. தஸ்யாஜ்ஞாநகாலஶ்ச பாபநிவர்த்திஹேது꞉. ௧௧

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம꞉.

ப— க்ஷீராப்தியிலே பரமகாருணிகத்திலே கண்வளர்ந்தருளின பரமோபகாரகனுக்கே. ஒருவனுடைய உத்கர்ஷம் சொன்னால் மற்றுமவனுடைய உத்கர்ஷந்தன்னையே வருமிறே. "நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான் நான்முகனும் தான் முகமாய்ச் சங்கரனைத்தான் படைத்தான்." (தொண்டர்) விஷயங்களிலும் இந்த்ரியங்களிலும் நெருக்குண்ட நெஞ்சாறல்தீரசேஷத்வத்தினுடைய எல்லைநிலத்திலேபோய் நிற்கிறபடி. தாவாக்னி மடுவிலே தாழவிழியுமாப்போலே. (கண்டுபாடவல்லார்) இவருடையதஶையை அநுஸந்தித்தால் பாடப் போகாதாகாதேதான். பாவபந்தத்தோடே இதுநமக்குத் தஞ்சமென்று அநுஸந்தித்துக் கொண்டு பாடுமவர்களுக்கு ஸர்வகாலத்திலும் ஸமஸ்த விரோதியாய் இந்த்ரியவஶ்யதைக் குறுப்பான பாவம்போம். 'இராப்பகல் மோதுவித்திட்டு' என்ற தூஷிதம்போம். ௧௧

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராககாஞ்ச ஸம்யமீந்த்ர மஹாதேஶிகாய நம꞉.

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராககாய ஸம்யமீந்த்ர மஹாதேஶிகாய நம꞉.

ஸ்ரீ:

உபநிஷத் நிஷ்ட்டாத்வய ப்ரத்தாவலி:

(உண்ணிலாவிய.)

நிஸ்ஸங்க்யாஶ்சர்ய யோகாத் அதிஶய மதுரதயா யோஜகத்காரணத்வாத்
ந்யக்ரோதாஶ்வத்த ஶாயீ த்ரிதஶபதிதயா ஸாத்துஸம்ஸ்த்தாநாத் |
பீயூஷஸ்ய ப்ரதாநாத் த்ரவிணபதிதயா லோகஸம்ரக்ஷணாத்தை:
ஶார்ங்கீ ஶங்கீ ஸ்வதேஹ த்ருதநவரஸ ஸந்தர்ஶநாத் ஸாதிதார்த்த: || ௬௧ ||

(நிஸ்ஸங்க்யாஶ்சர்யயோகாத்) எண்ணிலாப் பெருமாயனே - எண்ணிமுடியாத ஆஶ்சர்யங்களை யுடையவனாகையாலும், (அதிஶயமதுரதயா) கன்னலே அமுதே - கருப்புக்கட்டிபோலேயும் அம்ருதம்போலேயும் அத்யந்தபோக்யனாகையாலும், (ஜகத்காரணத்வாத்) ஆதியாகி யிருந்தாய் - லோகங்களுக்கெல்லாம் காரணபூதனா யிருக்கையாலும், (ந்யக்ரோதாஶ்வத்தஶாயீ) ஓராலினிலை மீதுசேர் குழவி - லோகங்களொன்றும் பிரியாதபடி வயிற்றிலே வைத்துக்கொண்டு ஓராலின் தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (த்ரிதஶபதிதயா) விண்ணுளார் பெருமானேயோ - அயர்வறு மமரர்களுக் கதிபதியாகையாலும், (ஸாத்துஸம்ஸ்த்தாநாத்) பண்ணுளா யிருந்தாய் - ஸூரிகளுடைய ஸாத்துஸமூஹங்களிலே ஸந்நிஹிதனா யிருக்கையாலும், (பீயூஷஸ்ய ப்ரதாநாத்) அன்றுதேவ ரசுரர்வாங்க ஈந்தாய் - திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து தேவர்களுக்கு அம்ருதத்தைக் கொடுத்தருளுகையாலும், (த்ரவிணபதிதயா) என்னம்மா என்கண்ணா - எல்லாருக்கும் ஸ்வாமியாகையாலும், (லோகஸம்ரக்ஷணாத்தை:) நிலமுதலினி எவ்வுலகுக்கும் - லோகங்களையெல்லாம் ரக்ஷித்தருளுகையாலும், ஆஶ்ரயத்தாலே, அநந்தரகாதையிலே 'என்பரஞ்சுடரே யென்றுன்னையலற்றி' என்றுசொல்லுகிறபடியே ஸூரிகளுக்குத் தன்வடிவழகைக் காட்டி அநுபவிப்பிக்கிற உபகாரகத்வம் ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. (த்ருதநவ:) கொண்டமூர்த்தியோர் மூவராயிருந்தாய் - ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவர்களையும் ஸேநாபதிபோல விஷ்ணுவாயும், ஸஹஸ்ரநாமத்தனை எம்பெருமான் தன்னிடத்திலே ந்யஸ்தமான நம்மை இந்த்ரியங்களோடே ஸம்பந்திப்பித்து ஸம்ஸாரத்திலே வைத்தபோதே கைவிட நினைத்தானென்று ஆழ்வார்மிகவும் வ்யாகுலித்தராய் இனிநாம் இவனிடத்தில்பண்ணும் ஶாரீரம் கைங்கர்யஸஹிக்குமவன்என்றுஉண்ணிலாவியஎன்கிறதஶகத்திலேஉபவாதித்தருளிச்செய்கிறார். * ௬௧

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆ— (கங்குலும்பகலும்) இப்படி திருவேங்கடமுடையானோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் பெறாத வ்யஸநத்தாலும் தத்ஸம்ஶ்லேஷ ப்ரதிபந்தக ப்ராக்ருததேஹஸம்பந்த ஜநித வ்யஸநத்தாலு மார்த்தனாயவன் திருவடிகளைப் பூண்டு கொண்டு கிடந்து கூப்பிட்டுப் பின்னையுந் தம்முடைய அபேக்ஷிதம் பெறாமையாலே இனிக்கோயிலிலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே சென்று விழுந்தாலல்லது என்னுடைய க்லேஶம் போகாதென்றுபார்த்துப்பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே சென்று விழுந்தங்குமொரு கடாக்ஷம் பெறாமையாலே மதியெல்லாமுள்கலங்கி, எனக்குச் செல்லுகிற வ்யஸநமொன்றுந் தெரிகிறதில்லை, சொல்லக்ஷமனாகிறிலேன், பிரானே! என்னையென்செய்யநினைந்தருளினாயென்று தாம் பெரியபெருமாளைநோக்கிக்கூப்பிடுகிறபாசுரத்தைய நுவாதமுகத்தாலேபேசுகிறார்.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே ப்ராக்ருத விஷயேந்த்ரியங்க ளென்னைப் பீடியா நிற்கிறன வென்று தம்முடைய தஶையைச்சொல்லி யலற்றின விவாநந்தர மித்திருவாய்மொழியிலே ஒரு பெண் பிள்ளையினுடைய வ்யஸநங்களைப் பேசுகையஸங்கதமன்றோ, தாம்கூப்பிடாய்க்கூப்பிடச்செய்தேயு மவன் தம்முடைய அபேக்ஷிதம் செய்யக்காணாமையாலே தமக்குப்பிறந்த து:க்கவ்யஸநங்களை யநுவாதமுகத்தாலேபேசுகிறாரென்னில்; அது பேசுமிடத்தில்தாம் பரந்யாஸம் பண்ணின திருவேங்கடமுடையானைக் குறித்துப் பேசுகை யுசிதமாயிருக்க திருவரங்கத்தாயென்று பெரியபெருமாளைக் குறித்துப் பேசுகை யஸங்கத மன்றோவென்னவவதாரிகை(இப்படிஉக்தியால்)இனிக்கோயிலிலேஉக்தி“வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருஶம் பவதி து:கித:” என்கிறபடியே பரமகாருணிகனான பெருமாள் ப்ரணதார்த்திஹர ஸ்வபாவமதாய்க் கொண்டு தம்மைப் பரதேவதையாக வரிக்கும்படி பரமகாருணிகோத்தரா யிருக்கிறபெரியபெருமாள் திருமுன்பே தம்முடைய வ்யஸநங்களை யறிவித்தாலவர் திருவுள்ளம் புண்படப்புகுகிறதென்று ப்ருஷ்டித்தனை காலமும் மற்ற தேஶங்களி லெம்பெருமான்களைக்குறித்துத் தம்மாதிஷ்டையைச்சொல்லி யலற்றின வாழ்வார் தமக்கு வ்யஸந து:க்கமானவாறே இனி பெரிய பெருமாள் திருவடிகளிலே சென்று விழுந்தாலல்லது தீராதென்று பார்த்தாரென்றபடி. (அங்குமொருகடாக்ஷமித்யாதி) பரமகாருணிகரான பெரிய பெருமாள் இவருடைய திவ்யஸூக்திகளாகிற திவ்யப்ரபந்த ரஸங்களாலே ஸம்ஸாரசேதந ஸந்தாந ஜ்ஞாநஜாதங்களை யாவர்த்தநம் பண்ணியருளத் திருவுள்ளமா யிவரைக்கொண்டே இப்ப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டுகைக்காக இவரை இப்போதாஶ்வஸிப்பிக்கைக்குவாய மதோவென்று ஶங்கித்துக்கொண்டு ஸ்திதரா யிருந்தவாறே தம்மைபெரிய பெருமாள் ஒரு விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணிற்றிலராகக்கொண்டு விக்லவிக்கிறாரென்று கருத்து. கலங்கி என்கிறத்துக்கு கூப்பிடுகிற என்கிறதோடே அந்வயம்.

ப— பேறு ஸத்ய: பெறவேணுமென்று ஶரணம் புக்குமவருடைய திருவுள்ளந் திருப்பினது கொண்டு திருவுள்ளத்துக் கநுகுணமாகவே உலகமுண்டபெருவாயனில் ஶரணம்புக்கவர்விஷயங்களுமிந்த்ரியங்களும் நடையாடுகிற ஸம்ஸாரத்திலே இன்னுமிருக்கவேண்டின நம்மை இவை நலியுமென்றஞ்சி இவற்றில் வைத்தவன் தன்னையே இன்னாதாய்க்கொண்டு கூப்பிட்டார். அளவில்லாத பகவத்விஷயராகமுடையவர்க்கு ஸம்ஸாரத்தினுடைய தோஷத்தையும் அநுஸந்தித்துஎம்பெருமானுடைய ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களையும் அநுஸந்தித்தாலாறியிருக்கப்போகாதிறே. பேறுஸத்ய: பெறாத வ்யஸநத்தாலும், ஸத்ய: பெறுகைக்கு ப்ரதிபந்தக ப்ராக்ருததேஹஸம்பந்தஜநித வ்யஸநத்தாலும் கலங்கின திருவுள்ளமுடையனாய் “விண்ணுளார் பெருமானேயோ” “முன்பாவை கடைந்தமுதங்கொண்டமூர்த்தியோ” என்கிறபடியே தேஶகாலவிப்ரக்ருஷ்டமுள்ளவன் திறத்தி லாற்றாமைப் படுமதுவிட்டு கோயிலிலே பெரிய பெருமாள் திருவடிகளிலே சென்று விழுந்தாலல்லது என்னுடைய க்லேஶம் போகாதென்று பார்த்துபெரியபெருமாள் திருவடிகளில் சென்று விழுந்து அங்குமொரு கடாக்ஷம் பெறாமையாலே மதியெல்லா முள்கலங்கி, ‘எனக்குச்செல்லுகிறவ்யஸநமொன்றுந் தெரிகிறதில்லை சொல்லக்ஷமனாகிறிலேன், பிரானே என்னை என்செய்ய நினைத்தருளினாய்’யென்று தாம் பெரியபெருமாளை நோக்கிக் கூப்பிடுகிற பாசுரத்தை அநுவாதமுகத்தாலே பேசுகிறார்.

ரூ— **கங்குலும்பகலும் கண்டுயிலறியாள்**

ஆ— பெரிய பெருமாளோடே கலந்து பிரிந்தாளொருபிராட்டி, வ்யஸநாதிஶயத்தாலே மோஹதஶாபந்நையாயிருக்கிறபடியைக் கண்டிவளினுடைய அவஸ்தையைப் பாவித்து இவளுடைய திருத்தாயாரிவளுக்குச் செல்லுகிற தஶைசொல்ல நிலமல்லாமையாலே இவளுடைய தஶையைப் பெரியபெருமாளுக்குக் காட்டி இவளுடைய வ்யஸநகார்யமான வைவர்ண்யத்தைச் சொல்லி இவள் திறத்தென் செய்யநினைத்தருளினீரென்று பெரியபெருமாளை நோக்கிக் கூப்பிடுகிற பாசுரங்களாகச் சொல்லுகிறார்.
உன்னைக் காணப்பெறாத நிரவதிக வ்யஸநத்தாலே திவாராத்ரவிபாகமின்றியேயொருக்காலும் நித்ரையான தெங்ஙனே யிருக்குமென்றறியாள்,

இ— தம்முடைய தஶையை ப்ராவண்யத்தாலே பேசுகிறதாகில் நாயனே! பிரிந்து நோவுபடா நின்றேன் நீ என்னைக் கடாக்ஷிக்கிறிலையென்றிப்படி இத்திருவாய்மொழி பிராட்டியினுடைய வாக்யரூபமாயிருக்க வேண்டாவோ உம்மைப் பிரிந்திப்பிராட்டி நோவுபடா நின்றாள், இவளை நீர் கடாக்ஷிக்கிறிலையென்று வாக்யரூபமாயிருக்கக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (பெரியபெருமாளோடே யிருந்தாரிவர்) பெரியபெருமாள் தம்மைவிஶ்லேஷித்து கடாக்ஷிப்பதாகக்கொண்டு தாமிக்கவஸ்தராய் மோஹதஶாபந்நராயிருக்கிற படியைக்கண்டு தம்முடைய அந்தரங்கவிதஶையைப் பெரியபெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து முறையிட்டபடியை யிவ்வ்ப்ராவண்யத்தாலே பேசுகிறார், தம்பக்கல் பெரிய பெருமாள் திருவுள்ளம் நீராய்க் கரைந்துருகியிரங்குகைக்காக வென்றபிப்ராயம்.

முதற் பாட்டு

கங்குலும்பகலுங்கண்டுயிலறியாளென்கிறதற்குத்தார் (உன்னைக் காணவிச்லேஷத்தாலே, பெரியபெருமானைவாலே)

இ—ஶ— க * கங்குலும் - ராத்ரியும், பகலும் - திவாவும், கண்டுயில் - கண்களிலே நித்ரையை, துயில் - நித்ரை. கண்துயிலென்கிற விடத்தில ணகாரரகாரங்களுக்கு டகாரரேஶ: அறியாள் - விரஹ வ்யஸநத்தாலே நித்ரையின்னபடி இருக்குமென்றறியாளென்றபடி. நாயகனைப் பிரிந்த வ்யஸநம்

ஒ— ப்ரிய தஶைக்கு ஸமவந்த ஶ்லோகம் "ஶ்ரீரங்கேஶ ஸநாதநப்ரியதம ஸ்ரஷ்டா ஜகத் ... வாக்யார்த்த நிஷேவா தநாம ஶயநத: ... பவாபவநந்தநம் | ... நாஜ்ஞாதந்தயோவதிர்யா ... ஸாஸீஸா நாமவி ... ஸந்நிஹ்தா ஸாத:" இத்யுக்தரீத்யா ஶ்ரீரங்கேஶ ஸந்நிஹிதகாமிநீ நாயிகா ஸாவம் ப்ராப்தம் விரஹாவிஷ்டம்.தந யா ... நிவேதிதா த்விதீயதஶைக்கு ஸமநாதேத.
· (கங்குலுமிதி) கங்குலும் பகலும் - நக்தம்திவம், கண்துயில் அறியாள் - நபநிதராஜ்ஞாநாதி,

ப— பெரிய பெருமாளோடே கலந்து பிரிந்தாளொருபிராட்டி வ்யஸநாதிஶயத்தாலே மோஹதஶாப ந்நையாயிருக்கிறபடியைக்கண்டிவளினுடைய அவஸ்தையைப்பாவித்து இவளுடைய திருத்தாயாரிவளுக்குச் செல்லுகிறதஶை சொல்ல நிலமல்லாமையாலே இவளுடைய தஶையைப் பெரியபெருமாளுக்குக்காட்டி இவளு டைய வ்யஸநகார்யமான வைவர்ண்யத்தை விண்ணப்பம் செய்கைக்காகப் பெண்பிள்ளையைத் திருமுன்னத் தானுக்குள்ளே போகவிட்டு அவனுடைய ஶரணாகஶரண்யத்வாதிகளை விண்ணப்பம் செய்யாநின்று கொண்டு இவளழுவது தொழுவது மோஹிப்பது ப்ரலபிப்பது அடைவுகெட்டப் பேசுவதாய்ப் பரசெறிவது அதுதானும் மாட்டாதொழிவது ஸஜ்ஜையாயிருப்பது, இப்படிப்படுமவள் திறத்து நீரென்செய்யக்கடவீர் ஆதிஷ்போவிருசெல்லாநின்றதே, என்று பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே இவளையிட்டு வைத்துக் கொண்டு பெரியபெருமாள் திருவடிகளை நோக்கிக் கூப்பிடுகிற பாசுரங்களாகச் சொல்லுகிறார்.

முதல் திருவாய்மொழியான உண்ணிலாவியிலே ஸம்ஸாரிகளை உபேக்ஷம்பண்ணுகிறபடியாலே ஸம்ஸா ரிகளுடைய ஸாம்ஸாரிகஸம்ஸர்க்கத்தை உபபாதித்தருளினர் மேல் ஸம்ஸாரிகளுடைய ஸ்வஜநஸஹாஸநஸ்தி யும ஸஹாஸநத்வமும் காட்டாநின்றுகொண்டு ஸம்ஸாரிகளுடைய ப்ரஸித்த ஸ்வஜநஸஹாஸநத்வம் அவ லோகனத்தையுபபாதித்தருளுகிறார். தது(க்)தம் "ஶ்ரீரங்கேஶஸந்நிதியா நாத்ஸ்வயாஸ ஸவபூஜ்வ:" இதி.

இதில்முதற்பாட்டில், இப்பிராட்டியுடைய பேச்சுக்கு நிலமன்றிகயேயிருக்கிற தஶையைப் பெரிய பெருமாளுக் கறிவித்து இவள்திறத்தில் செய்தருள நினைத்திருக்கிறதுஎன்னென்கிறாள். (கங்குலும்பகலுங் கண்டுயிலறியாள்) இவளை எப்போது கண்டுயிலப்பண்ணவிருக்கிறீர். விரஹிணிகளுக்கு ஓடுகிற வ்யஸநம்

கண்ணநீர்கைகளா லிறைக்குஞ் | சங்குசக்கரங்களென்று கைகூப்பும்

ஆ— உனக்காகப்பேருற்றாக வூறுகிற கண்ணீராகிறகடலைத்தன்னுடைய வஹ்நிவேஶத்தாலும் ஶைஶவத்தாலும் தன் சிறு கைகளாலே இறையாநிற்கும். "கூராராழிவெண்சங்கேந்திக் கொடியேன்பால் "யென்று சொல்லத்துடங்கிமுடியச்சொல்ல க்ஷமையல்லாமை யவ்விரப்புத் தோன்றும்படி கைகளாலே தொழாநிற்கும்.

இ— கண்ண நீர் கைகளா லிறைக்கு மென்கிறதற்குத தாத்பர்யம் (உன்னைக்காண்கைக்காகவித்யாதியால்) காண்கைக்கு என்கிறதற்கு இறையாநிற்கு மென்கிறத்தோடே அந்வயம். பேருற்றாக, ஊறுகிற என்றது பெரிய ஊற்றாக ஊறாநிற்கிற என்றபடி. தான்மிகவு மாதுர்யா யிருக்கையாலே இப்போதவன் வருகை தப்பாதென்று பார்த்து அவன்வந்தால் காண்கைக்கு ப்ரதிபந்தகமாய் வ்யவஹிக்கிற பாஷ்பங்களைத் தன்கைகளாலே இறையா நிற்கிறாளென்று கருத்து. ஶைஶவத்தாலுமென்றது இந்த பாஷ்பஸமுத்ரமானது தன் சிறுகைகளாலே இறைக்கமுடியாதென் றறியமாட்டாமையாலுமென்றபடி. சங்கு சக்கரங்களென்று கைகூப்புமென்கிற ஸம்விதாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யம் (கூராராழியித்யாதியால்) அவ்விரப்பு என்றது வாராயென்கிற அந்த ப்ரார்த்தனையானது என்றபடி.

இ—ஶ —யாதநாட்டாருறங்குகிறராத்ரியிலும் நாயகஸம்ஶ்லேஷரஸத்தாலேராத்ரியெல்லாம்போதுபோக்கினவ்ரணயிகளுறங்குகிறபகலிலுமிவளுக்குநித்ரையிலேஐஹாஶமுங்கூடஇல்லைஎன்றபடி. நாயகனோடுஸம்ஶ்லேஷரஸமறியாதிருந்தால் ராத்ரியுறங்கலாம். நாயகனோடுஸம்ஶ்லேஷித்திருந்தால்பகலிலேயுறங்கலாம், இரண்டுமில்லாத தஶையாய்த் திவளுக்கென்று கருத்து. கண்ணநீர் - நேத்ரஜலங்களை, கைகளாலி றைக்கும் - இவளுடைய கண்வட்டத்திலே ஶோகாஶ்ரு வெள்ள மிடுகையாலேயத்தைத் தன்கைகளாலே இறையாநிற்கிறாளென்றபடி. இத்தனையாதிர்யான தஶையில் நீவருகை தப்பாதென்று நினைத்து உன்னைக் காண்கைக்காக அஶ்ருவெள்ளத்தைகடலைக்கையையிட்டு இறைக்குமாப்போலே இறையா நிற்கிறாளென்று கருத்து. சங்குசக்கரங்களென்று-ஶங்கசக்ரங்களென்று, கைகூப்பும்-கைகளைக்கூப்பாநிற்கிறாள், ஶங்கசக்ரங்களை யேந்திக்கொண்டு வரவேணுமென்று யாசிக்க வுபக்ரமித்து முடியச்சொல்ல மாட்டாமையாலே சங்குசக்கரங்களென்று அபேக்ஷையிலே மேல்சொல்லமாட்டாதே அந்த யாச்ஞையை அஞ்ஜலியாலே வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறாளென்று கருத்து.

ஒ— கண்ணநீர்கைகளால்இறைக்கும்-நயநஜலாநிஹஸ்தாப்யாம்விகிரதி,சங்குசக்கரங்கள் என்றுகைகூப்பும் - ஶங்கசக்ரேதிவ்யாஹ்ருத்ய ஹஸ்தாப்யாம் அஞ்ஜலிம்கரோதி.

ப— மாற்றுகைக்காக "இராப்பகல்"என்றொருவரம்புகட்டினவிததனையிறே. அதிவளுக்குக்காயபுகாமாகிறதில்லை. ராத்ரியில்விஷயாநுபவத்தாலேபோதுபோக்கவும்பகலி லிந்த்ரியங்களானவைவிஷயாநுபவங்களிலே கொடுபுக்குமூட்டி "அப்போதாயிற்று இப்போதாயிற்று" என்று காலக்ஷேபத்துக்குடலாயிருக்குமிறே. "எங்ஙனே தரிக்கே னுன்னைவிட்" டென்று சொல்லுகையாலே இவளுக் கங்ஙனொன்று சொல்லித் தரிக்க வொண்ணாதே. தனக்காஶ்ரயமான ஹேதுவாகப்பண்ணின வ்யாபாரத்ரயமுமறிகிறிலள். பகலுமிரவோடொக்க வுறங்கக்கண்டதிறே. (பகலும்) பளவநம் புகுந்தால் இராமாறு நாயகனுக்கு அலை கொடுக்கையாலே உறக்கமில்லை, அதுக்காகவு முறங்குவதுபகலிறே. அதுவும் பெறுகிறதில்லை. "அநித்ரஸ்ஸததம் ராம:" என்றுகொண்டுதன்படியாக்கினான். கண்டுயில்கொள்ளாளென்னாதேஅறியாளென்கிறதுஸம்ஶ்லேஷத்திலவள் உறங்கவொட்டான், விஶ்லேஷத்தில் விரஹவ்யஸநம்உறங்கவொட்டாது, ஆகையா லிவளுக்கிரண்டுபடியாலு முறக்க மில்லாமையாலே. (அறியாள்) ஒக்கவிருக்கச்செய்தே "மைகொங்கையவிரோயி" என்று கைவிட்டவர்களிற் காட்டி லிவளுக்குண்டான வாசியிருக்கிறபடி. (கண்ணநீர்) இவ்வார்த்தமையில்ஸர்வஜ்ஞர் வாராதிரான் என்றுபார்த்து, அப்போதாகப் பகைகொண்டாட வொண்ணாதென்று, ப்ரயோஜனிஷ்டந்துடங்கிக் காணவேணுமென்று கண்ணநீரைமாற்றப்பாராநின்றாள். இதென்ன ஸாஹஸந்தான்! கடலைக்கையிட் டிறைக்குமாப்போலே "கிமஶக்யஸவநேத்ராம்ஹ்ராம்" என்னும்படி காணுமிருக்கிறது. (சங்கு) கூராராழி வெண்சங்கேந்தி வாராய்" என்னக்கணிசித்து பலஹாநியாலே சங்குசக்கரங்களென்றிவ்வளவேசொல்லிக் குறையு மஞ்சலியாலே தலைக்கட்டாநின்றாள்,

மூ— தாமரைக் கண்ணென்றே தளரும் | எங்ஙனே தரிக்கே னுன்னை
விட்டென்று மிருநிலங் கைதுழா விருக்குஞ் | செங்கயல்பாய்
நீர்த் திருவரங்கத்தா யிவ டிறத்தென் செய்கின்றாயே ‖ க ‖

ஆ— தாமரைக்கண்களாலே நோக்காயென்றுசொல்ல வுபக்ரமித்து நடுவே தளரும். என்னையுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கின கண்களையுடைய வுன்னைப்பிரிந்து, தீக்ஷ்ணமானவிடைச் சேதப்பாடும் பண்ணினுப்போலே ஒருபடியாலும்பரிக்கமாட்டேனென்றுசொல்லாநிற்கும். தன்னுடையஸ்நேஹாவத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமை கையின் விஷயத்திலே விசேஷம்பண்ணா நிற்கும். நிரவத்ய ஜலசோபித ரங்கனே கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற திவ்யரங்கநாதனன்றே; இவளுடைய தசையிருக்கிறபடி பார்த்தருளாய் பிரானே யிவள்திறத்து என்செய்ய நினைக்கிறாயென்கிறாள்.

இ— தாமரைக்கண்ணென்றே தளருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தாமரைக்கண்களாலே நோக்கு) உன்னை விட்டெங்ஙனே தரிக்கேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (என்னையுங்கூட விஷயீகரித்ததால்) இருநிலங் கைதுழாவிருக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தன்னுடையஸ்நேஹாவத்தை யிதற்காகியால்) செங்கயல்பாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (நிரவத்யதாகியால்) திருவரங்கத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (கோயிலிலே ஸந்நிதியால்) இவளென்கிற வசத்தி லபிப்ராயம் தாத்பர்யம் (இவளுடைய விதாகியால்.) * * * *

ஈ—ப— தாமரைக் கண்ணென்றே - தாமரை ஸத்ருச விசாலநயனங்களென் றிவ்வளவே சொல்லி, தளரும் - பரிசிலையாகா நிற்கிறாள். தாமரை ஸத்ருச விசாலநயனங்களாலே குளிரக் கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்று சொல்ல வுபக்ரமித்து தாமரைக் கண்ணனென் றிவ்வளவுசொன்ன வளவிலே மேல்சொல்லமாட்டாதே பரிசிலையாகா நிற்கிறாளென்று கருத்து. உன்னைவிட்டு-சுகிசேனாஸரமான கண்ணழகையுடையவுனை உன்னைவிட்டு, எங்ஙனே தரிக்கேன் - எப்படி யரிக்கக் கடவேனென்று சொல்லாநிற்கிறாள், இரு - விஸ்தீர்ணமான, நிலம் - பூமியை, கைதுழா - கையாலே துழாவா நின்றுகொண்டு, இருக்கும் - இராநிற்கிறாள், எங்ஙனே தரிக்கேனென்னச்செய்தேயுமவன்வரக்காணாமையாலேயாதல் தன்னுடைய ஸ்நேஹாவஸ்தையையெல்லாம் தன்கையாலே துழாவிக்கொண்டிரா நிற்கிறாளென்றபடி. செம் - சிவந்தவையான, இளமையாலே ரக்தரோஹித வர்ணங்களானவையென்றபடி. கயல் - மத்ஸ்யங்களானவை, பாய் - பாயாநிற்கிற, ஜலப்ராசுர்யத்தாலே குறுக்கும் நெடுக்கும் ஸவேகமாக ஓடாநிற்கிற வென்றபடி. நீர் - ஜலங்களை யுடைத்தான, ஜலஜந்துக்களுங்கூடக் களிக்கும்படி இருக்கிறதென்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே இருக்கிறவனே, இவள் திறத்து - இந்தப்பெண்பிள்ளையின் விஷயத்திலே, தன்பெண்பிள்ளையினுடைய வ்யஸநங்களொன்றும் வாய்சொல்லி முடியாமையாலே “ வநஹிவஸ்ய ஸுமீராணி ” என்னுமாப்போலே இவள் திறத்தென்று இப்பெண்பிள்ளையை யவனுக்குக்காட்டுகிறாள். என்செய்கின்றாய் - என்னசெய்யாநின்றாய். க

ஒ— தாமரைக்கண் என்றேதளரும் - கம்ஜாஜ நயநே ஜல்பந்தீ அவஸீததி, உன்னை விட்டு எங்ஙனே தரிக்கேன் என்றும் - த்வாம் விநா ப்ராணாந் கதம் தரிஷ்யாமீதி வததி, இருநிலம் கைதுழாவிருக்கும் - மஹாவ்யாப்திம் ஹஸ்தேந ஸம்ஸ்ப்ருஸ்ய வர்த்ததே, செங்கயல்பாய் நீர்திருவரங்கத்தாய் - ரக்த மத்ஸ்யஸஞ்சரண காவேரீஜல பரிவ்ருத ஸ்ரீரங்கவாஸிந், ஸ்த்ரியம் “ ஸ்ரீரங்கநாத ” இவள் திறத்து - அஸ்யா விஷயே. என்செய்கின்றாயே - கிம் கர்த்தும் இச்சஸி. க

ப— “ தாமரைக்கண்களால் நோக்காய் ” என்று சொல்லப் புக்கு நடுவே தளராநிற்கும். “ராமோ ராஜீவ நயந சேவஸ்யந்தீ வதந்தீவிதா” என்னுமாப்போலே. (உன்னைவிட்டு) உம்முடைய சௌந்தர்யம் கண்ணடிபுறத்திலும்கண்டறியீரோ, அறிந்தால் நம்மைப்பிரிந்தார் பொறுக்கமாட்டார்களென்று மிடம் நீரேயறிய வேண்டாவோ. (உன்னைவிட்டெங்ஙனே தரிக்கேனென்றும்) அவ்வளவில் வரக்காணாமையாலே (இருநிலங் கைதுழாவிருக்கும்) மஹாவ்யாப்தி யாகையாலே துழாவி அசக்தியாலே யிராநிற்கும். (செங்கயல்) அழகியகயல், இவ்வூரில வர்த்திக்கிற பிராணிகளின் ஸ்வபாவமிவளுக்கரிதாவதே, அவைதன் திறம்பெற்று வர்த்தியா நின்றன, இவள் திறமிழந்தாள். நாரத்தைப் பற்றின துகளித்து வர்த்தியாநின்றது. நாராயணனைப் பற்றின விவள்துக்கிப்பதே. (திருவரங்கத்தாய்இவள்திறத்து) “வநஹிவஸ்ய”என்னுமாப்போலே இவள்படி பேச்சுக்குநிலமல்லாமையாலே காட்டுகிறாள. (என்செய்கின்றாயே) இவள்திறம்செய்யப் பார்த்ததென், தரிக்கமாட்டாத விவ்வளவிலேது செய்கிறாய். க

மூ— என்செய்கின்றா யென்றாமரைக் கண்ணாவென்றுங் கண்ணீர்மல்கவிருக்கும் ! என்
செய்கே னெறிநீர்த் திருவரங்கத்தா யென்றும் வெவ்வுயிர்த் துயிர்த் துருகும் !

ஆ— (என்செய்கின்றாய்) என்னைத் தோற்பித் தடிமையாக்கின தாமரைக் கண்களை யுடையவனே அக்கண்களாலே யென்னைக் குளிரப்பார்த்தருள நினைத்தாயோ இல்லையோ வென்றும். உன்னுடைய ஸ்வநேத்ர நாஶ ஜநித ஸந்தாபத்தாலே யக்கண்ணநீர் வெள்ளமெல்லாம் ப்ரவஹிக்கையாலே கரைக்குட்பட்ட கண்ணநீரை யுடையளா யொரு வ்யக்தித்தக்ஷணை யன்றியே இருக்கும். என்னுடைய ஸந்தாபத்தை யெல்லாம் பொறுக்கைக்காகவன்றோ கோயிலிலேகண்வளர்ந்தருளிற்று, இஸ் ஸந்தாபமொன்றும் பொறுக்கமாட்டுகிறிலேன் என்செய்கே னென்றும். தன்னுடைய ஸந்தாப ஜநித தீர்க்கோஷ்ண நிஶ்வாஸ ப்ரவாஹங்களாலே யுருகாநிற்கும்.

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— என்தாமரைக்கண்ணா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (என்னைத் தோற்பித்தித்யாதியால்) என்செய்கின்றா யென்தாமரைக்கண்ணா வென்கிற ஸம்போதந ஸாமர்த்யத்துக்குத் தாத்பர்யம் (அக்கண்களாலேயித்யாதியால்) கீழ்ப் பாட்டிலே கண்ணநீர் கைகளால் இறைக்குமென்று ஶோகாஶ்ருக்களுடைய வத்யந்த ப்ரவாஹத்தைச் சொல்லியிருக்க விப்பாட்டிலே கண்ணீர் மல்க விருக்குமென்று நேத்ரஜலம் பெருகிற மாத்ரத்தைச் சொல்லுகை யஸங்கத மன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யம் (உன்னுடைய ஸ்வநேத்ரேத்யாதியால்) எறிநீர் திருவரங்கத்தா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (என்னுடைய ஸந்தாபத்தை யித்யாதியால்) என்செய்கேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இஸ்ஸந்தாபமொன்று மித்யாதியால்) வெவ்வுயிர்த் துயிர்த்துருகு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தன்னுடைய ஸந்தாபஜநிதேத்யாதியால்)

இ—ஶ— என்தாமரைக்கண்ணா - என்னுடைய தாமரை விலோசநனே, என்செய்கின்றா யென்றும் - என்னசெய்யா நிற்கிறாய், உன்திருக்கண்களாலே என்னை கடாக்ஷிக்கநினைக்கிறாயோ இல்லையோ வென்றபடி. கண்ணீர்மல்க - நீ கடாக்ஷியாதொழிந்தவாறே ஶோகாஶ்ருப்ரவஹிக்க, இருக்கும் - ஒருவ்யக்தித்தக்ஷணை யன்றிக்கே யிராநிற்கிறாள். எறிநீர் - எறிகிறநீரை யுடைத்தான, தரங்க விக்ஷேப ஶாலிகளான ஜலங்களை யுடைத்தான என்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்ய ஸந்நிஹிதனா யிருக்கிறவனே, என்செய்கேனென்றும் - என்னசெய்யக் கடவேனென்று சொல்லாநிற்கும், வந்துகிட்டுகைக்கு ஶக்தனாய் ஸந்நிஹிதனா யிருக்கிற நீ யொன்றுஞ் செய்யாதிருந்தால் நானெத்தைச்செய்யக்கடவே னென்கிறாளென்றபடி. வெவ்வு - உஷ்ணமாக, வெம்மை - ஔஷ்ண்யம், உயிர்த்துயிர்த்து - பின்னையும் பின்னையும் மூச்சுவிட்டு, உருகும் உருகாநிற்கிறாள், என்செய்கேனென்று கீழ்ச்சொன்ன வாக்யவிந்யாஸாநுஸந்தாநத்துக்கும் வாராதொழிந்தவாறே இப்படி விஷண்ணையாய் மூச்சுவிட் டுருகாநிற்கிறாள் என்று கருத்து.

ஒ— (என்செய்கின்றாயிதி) என்தாமரைக்கண்ணா என்செய்கின்றா யென்றும - ஸர்வேஶ்வரீகாக்ஷ கிம்விகீர்ஷுர்வஸீதிவததி, கண்ணீர்மல்க இருக்கும் - பூர்ணநயநஜலாதிஷ்டதி, என்செய்கேன் எறிநீர் திருவரங்கத்தாய்என்றும்-ப்ரவஹஜ்ஜலஸ்ரீரங்கவாஸிந்கிம்கரிஷ்யாமீதிவததி, வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்துஉருகும்-ஸோஷ்ண ஸதீர்க்கநிஶ்வாஸம் நிஶ்வஸ்ய த்ரவீபவதி,

ப— இரண்டாம்பாட்டில, என்பெண்பிள்ளையினுடைய தசைஎன்னாயவிளையக்கடவதென்கிறாள் (என்செய்கின்றாய்) ஆற்றாமைமிகமிக வவனைக்கேட்கு மித்தனையிறே. (என்தாமரைக்கண்ணாவென்றும்) "ஸ்வநேத்ர நாஶேந ஸமர்யோஷம் வாஶய" என்னாநின்றாள். கிட்டின ஸமயத்தில் "நானுமென்னுடைமையுநீயிட்டவழக் கன்றோ" என்றது கண்ணாலேயிறே,அதிலேயிறே இவளெழுதிக் கொடுத்தது. கண்ணாலேநோக்கியணையும் படியைநினைத்து அந்த ஸாவநாவ்யஷ்டித்தாலே கலந்து பிரிந்தாப்போலே கண்ணீர்மல்கவிருக்கும். (என் செய்கேனித்யாதி) எறிநீர் - அலையெறிகிற நீரையுடைய திருவரங்கத்தாய், அஶக்தையான நான்என்செய்கே னென்றும் - என் தாபமாறும்படி அவ்வலையேற்றிலே கொண்டுபோய்ப் போகவல்லிகோளோ வென்னா நின்றாள். (வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து) அப்போதேகிட்டப்பெறாமையாலே ஆசைப்பட்ட நாமழகியதாகப்பெற் றோமென்று நெடுமூச்செறியா நிற்கும். "உஷ்ணம் தீர்க்கநிஶ்வஸ்ய வ்யாக்ஷாநு வஹ்வயாமிண:" நெடுமூச் சாலே தன் பகையறுக்கப் பாராநின்றாள். இப்படி உஷ்ணநிஶ்வஸியாநின்றுகொண்டு பரிஹாரமுமில்லையோவென் னும்படி உருகாநின்றாள்.

மூ— முன்செய்தவினையே முகப்படா யென்றும் முகில்வண்ணா தகுவதோ வென்றும் ।
முன்செய்திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்த ளந்தாயென்கொலோ முடிகின்ற திவட்கே ॥ ௨ ॥

ஆ— ஸம்ஶ்லேஷமான வ்யஸநத்தை யநுபவிக்கைக்கு ஜந்மாந்தரத்திலே யென்ன பாபத்தைப் பண்ணினேனோவென்றும். பரமோதாரனே என்னுடைய அபேக்ஷிதம் செய்யாதொழிகை யுன்னுடைய ஔதார்யத்துக்குப் போருமோ வென்றும். நிர்ஹேதுகமாக லோகத்தைப் படைத்து ரக்ஷித்தருளுகிற பரம காருணிகனே இவளுக்கென்னாய் விளையுமோ வென்கிறாள். ௨

இ— முன்செய்த வினையேமுகப்படா யென்கிறதற்குத் தா+ர் (ஸம்ஶ்லேஷமான வித்யாதியால்) முகில்வண்ணா தகுவதோவென்று மென்கிறதற்குத் தார் (பரமோதாராதியால்) முன்செய்திவ்வுலக முண்டுமிழ்ந்தளந்தாயென்கிறதற்குத் தா+ர்(நிர்ஹேதுக இத்யாதியால்.) * * * * *

இ—ஸ— முன் செய்த - பூர்வஜந்மத்திலே என்னாலே செய்யப்பட்ட, வினையே - கர்மமே, முகப்படா யென்றும் - ரூபத்திலே ஸம்போதியா யென்றுசொல்லா நிற்கும், என் கண்ணுக்குத் தோற்றும்படி வந்து நில்லாயென்று சொல்லா நிற்கிறா ளென்றபடி. தானித்தனை க்லேஶப்படச்செய்ததொ மவனொன்றுஞ் செய்யா தொழிந்தவாறே "மமைவ து:ஷ்க்ருதம் கிஞ்சித் மஹதஸ்தி நஸம்ஶய:" என்கிற கணக்கிலே தனக்கொரு து:ஷ்கர்மம் ப்ரதிபந்தமாயிருக்கிறதாக நினைத்து பரமகாருணிகனையுங்கூட ப்ரதிபந்திக்கிறவுன்னுடைய க்ருபயத்தைநாலொருக்கால்கண்ணாலே காணவாராவென்று தன்னாற்றாமையாலலற்றுகிறாளென்று கருத்து. முகில் வண்ணா - மேகஸ்வபாவனே, வண்ணம் - ஸ்வபாவம், நிரபேக்ஷ பரமோதாரனே என்றபடி. தகுவதோ என்றும் - உசிதமோ வென்றுசொல்லா நின்றாள், தகுவது - உசிதம், நீ யிப்படிமுகங் காட்டாதிருக்கிற இது பரமோதாரனான உனக்கு உசிதமோ என்னாநின்றா ளென்றபடி. முன்- பூர்வகாலத்திலே, ஆத்மாக்களெல்லாம் அசித்விஶேஷிதங்களாய் தங்களுக்கொரு புருஷார்த்தங்களை யபேக்ஷிக்கவும் மாட்டாதே கிடக்கிற தஶையிலேயென்றபடி. இவ்வுலகம்- இந்தலோகத்தை, செய்து - ஸ்ருஷ்டித்து, உண்டு- ப்ரளயாபத்திலே வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்து - பஹிஸ்ஸ்ருஷ்டித்து, அளந்தாய் - பிறர் கொண்டு போகாதபடி த்ரிவிக்ரமனா யளந்து கொண்டவனே, நீ யித்தனை பரமோதாரனன்றோ வென்றபடி. இவட்கு - உம்மை யொழிய தரிக்கமாட்டாதவளான இவளுக்கு, முடிகின்றது- அபாயமஸிக்கப்புகுகிறது, என்கொலோ - என்னவாயிருக்கிறதோ, இவளுடைய கர்மமே ஜயிக்கப்புகுகிறதோ உன்னுடைய அநுக்ரஹமேஜயிக்கப்புகுகிறதோஎன்றுகருத்து. ௨

ஒ— முன்செய்த வினையே முகப்படாயென்றும்- ஜந்மாந்தரக்ருதபாப ஸஞ்சித யாத்மக்லேஶிதவதி, முகில்வண்ணா தகுவதோ என்றும் - ஹேமேகவர்ண உசிதமேதமிதி வததி, இவ்வுலகம் முன்செய்து- ஜகதாதௌ ஸ்ருஷ்ட்வா, உண்டு உமிழ்ந்து அளந்தாய் - நிகீர்ய உத்கீர்ய மிதவந், வ+க்ஷ்ம் "நிவிருஜமதி"தி. இவளுக்குமுடிகின்றதுஎன்கொலோ-அஸ்யா:கோவாக்ஷய:பயவஸாதித்யக்ஷய:. ௨

ப— (முன்செய்தவினையே) நான்முன்பு பண்ணின பாபமே என்முன்னே வந்து நிற்கவல்லையே யென்றும்-நீமுகங்காட்டினாயாகில், என்பாபமுமென்றுகொண்டு, தாமரைக் கண்ணாவென்செய்கின்றாய் யென்றவனைவெறுத்துக்கொள்ளாதொழியலாயிற்றே. "மமைவது:ஷ்க்ருதம்கிஞ்சித் மஹதஸ்தி" என்றாளிறே பிராட்டியும். (முகில்)இப்படிஇவளிடத்தில் பண்ணுமதுஉம்முடையஔதார்யகுணத்துக்கும் தகவுக்கும்போருமோ என்றும். "லோகேஷாயஶ்ரவிதஸ்யஸ்யாஸ" என்கிறவும்முடைய ஸிஞானத்துக்குச்சேருமோயிதென்கிறாள். நம் ஔதார்யமெங்கே ஜயிக்கக்கண்டு சொல்லுகிறதென்ன. (முன்செய்தித்யாதி) காரணகேவலபரிஸ்பந்தமான வித்தை வெறுமுன் க்ருபையாலே யுண்டாக்கி ப்ரளயாபத்திலே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து உள்ளேகிடந்து நோவுபடாதபடி புறப்படவிட்டு எல்லைநடந்து மீட்டுக்கொண்டு ஸர்வவிய ரக்ஷணம் பண்ணிற்றில்லையோ. வ+க்ஷ்ம் "நிவிருஜமதநஸ்ரஷ்டா தாமேஶ்ச" மிதி. (என்கொலோ) இவளளவில் பதிவ்ரதாவமேயோஜயிக்கப் புகுகிறது நீர் ரக்ஷிக்கிற ஜாதிக்கு மிவளுக்குமொருவாசி யுண்டாகநினைத்திருக்கிறீரோ; இவளுமக்கு ரக்ஷ்யோ ரக்ஷ்யவஹிர்பூதையோ. ௨

மூ— வட்கில ளிறையு மணி வண்ணா வென்னும் வானமே நோக்கு மையாக்கு ।
உட்குடை யசுர ருயிரெல்லா முண்ட வொருவனே யென்னு முள்ளுருகும் ।

ஆ— (வட்கிலள்) உன்னைக் காணப்பெருக ஆஸக்தையாலே தன்னுடைய ஸ்வாபாவிக நிரவத்யமான ஸ்ரீ ஸ்வகுணங்களையுமிழந்தாள். பின்னை நெடும்போதுகூட ஸௌலப்யாய் நிரதிசய ஸௌஜந்யஸௌ ஸௌசீல்யாதி கல்யாணகுணங்களை யுடையவனே யென்னும். ஸ்ரீமதேஜம்ஸாழ்வானுக்கு வந்து தோற்றின போலே பெரியதிருவடி திருக்கோளிலே யேறியருளிவந்து தோன்றுவதுகாணென்று ஆகாசத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும். அங்குக்காணாதொழிந்தவாறே மயங்கும். விரோதிஸம்ஹார ஸாமர்த்யஸூசகமான அதிஸாஹஸரான அஸுரரையெல்லாம் நிரஸித்து நிரவத்யமான ஸௌசீல்யத்தையுடையவனே, உன்னைக் காண்கைக்கென்பக்கலுள்ள ப்ரதிபந்தகத்தையெல்லாம் போக்கியருளாய் என்னும். பின்னையும் அவன் வரக்காணாமையாலே நெஞ்சுருகும்.

மூன்றாம் பாட்டு.

இ— வட்கிலளிறையும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) ஸ்ரீ ஸ்வகுணங்களையு மென்றது ஸ்ரீ ஸ்வத்துக்கு ஸாதாரணமான லஜ்ஜாதிகளையுமென்றபடி. மணிவண்ணாவென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (நிரதிசயேத்யாதியால்) வானமே நோக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்ரீமதேஜம்ஸேத்யாதியால்) மையாக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அங்குக்காணாதித்யாதியால்) ப்ரதிபந்தக என்கிறதுக்கு போக்கியருளாயென்னுமென்கிறவிடத்தில் என்னுமென்கிற க்ரியையோடே அந்வயம். உட்குடை யசுரருயிரெல்லாமுண்ட வொருவனென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அஸுரேத்யாதிபோக்கியருளாயென்னுமித்யந்தம்)

இ—ஶ— ௩ * இறையும் - ஸர்வதோபி, வட்கு - லஜ்ஜை, இலள் - இல்லாதவளானாள், வட்குதல்-வெள்குதலாய் லஜ்ஜையைச் சொல்லுகிறது. லஜ்ஜையில்லாமையை நீ கண்டபடி எங்ஙனேயென்னச் சொல்லுகிறாள். மணிவண்ணாவென்னும் - ஸௌலப்யமுடையவனேயென்று சொல்லுகிறாள். வண்ணம்- ஸ்வபாவம், மணிபோலே முந்தானையிலே முடிந்து ஆளலாம்படி ஸுலபனாயிருக்குமவனேயென்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. பெற்ற தாய்முன்பென்று ஸங்கோசப்படாதே யிப்படி தன் நாயகனைச் சொல்லுகிறபோதே இவள் லஜ்ஜையில்லாதவளானாளென்றறிந்தேனென்று கருத்து. வானமே நோக்கும் - ஆகாசத்தையே பாராநிற்கும், மணிவண்ணாவென்று தான் கூப்பிடுகிற வார்த்தையைக் கேட்டவன் வருகைதப்பாதென்று பார்த்து நீ பெரிய திருவடிமேலே யேறியெழுந்தருளும் ப்ரதேசமான ஆகாசத்தைப் பாராநிற்கிறாளென்றபடி. வானமே என்கிற அவதாரணத்தாலே நிரந்தரமாகப் பார்க்கிறாளென்று தோற்றுகிறது. மையாக்கும் - அப்படி வரக்காணாமையாலே மோஹியாநிற்கும். மையாக்கை- மோஹிக்கை, உட்கு - ஸாமர்த்யத்தை, உடை- உடையவர்களான, இந்த்ராதிகளை ஜயிக்கும்படி ப்ரபலரான என்றபடி. உட்கென்று - ஸாமர்த்யத்துக்குப் பேர். அசுரர் - அஸுரர்களுடைய, உயிரெல்லாம் - ப்ராணன்களெல்லாவற்றையும், உண்ட - அபஹரித்தவனை, ஒருவனே என்னும்- அத்விதீயனேயென்று சொல்லாநிற்கிறாள், என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களை நிரஸிக்கைக்குனக்கு ஸாமர்த்யமில்லையோவென்று கருத்தாலே இப்படி சொல்லுகிறாளென்று தாத்பர்யம். உள்ளுருகும் - பின்னையும் வாராமையாலே நெஞ்சு நீராயுருகாநிற்கிறாள்.

ஒ— ௩ * வட்குத் தெரிதி। இறையும் வட்கு இலள்-லவமாத்ரமபி லஜ்ஜா நாஸ்தி, மணிவண்ணா ஏன்னும் - மணிவர்ண என்று வக்தீத்யர்த்தி, வானமே நோக்கும் - ஆகாசமேவ பஸ்யதி, மையாக்கும் - மோஹ்யதி, உட்குடை அசுரர் உயிரெல்லாம் உண்ட ஒருவனே என்னும்- பலவதாம் அஸுராணாம் ஸர்வப்ராணாபஹாரின் அத்விதீய இதி வக்தி, உள்ளுருகும் - த்ரவதி அந்தராத்மா இதி,

ப— மூன்றாம்பாட்டில், இவளிலவஸ்தையைப் ப்ரார்த்தையாகைக்கு இவளையிட்டத்தில் நீ செய்கிறதென்னென்கிறாள். (வட்கிலளிறையும்) இவளேதத்தும் லஜ்ஜையுடையளா யிருக்கிறிலள். இவள் லஜ்ஜை குடிபோனமைக்கு ஸம்வாதமென்னென்னில் ; (மணிவண்ணாவென்னும்) பெற்றதாய்முன்னே வடிவழகைச்சொல்லாநின்றாள். ஸத்ருநாமக்ரஹணம் பண்ணுவது வடிவழகைச் சொல்லுவது ஸமுதாயத்தைச் சொல்லுவதாகாநின்றாள் ‘கத்ரூஷ்ட வஸ்த்ரவஸநா ஶ்ரீஷ்கார்ஶ்வஸ்ரீநீ । தேநஷ்கெலிநார்ஷதீ தேவதேவ கிம்விது ப்ரவீஷ’ என்று எல்லாவுரையிலும் வாய் விடக்கடவ தன்றிக்கே யிருப்ப தொன்றிறே இது. (வானமே) ‘மணிவண்ணா’ வென்கிறவார்த்தையைக்கேட்டிருக்கக்கூடுமவன், ஆகாசவழியே தோற்றியருளுமென்று ஆகாசத்தையே பாராநிற்கும். அங்குவந்து தோற்றக்காணாமையாலே (மையாக்கும்) மயங்காநின்றாள், அறிவுகெடாநின்றாள். மயங்கத்தீருமோ விரோதி கனத்திருக்கிலென்ன ; (உட்குடையித்யாதி) உட்கென்றுமிடுக்கு. மிடுக்குடையவஸுரவர்க்கத்தினுடைய (உயிரெல்லாமுண்ட) “வைளஜநாதுர்நஶ்ருஸ:” என்கிறபடியே

மூ— கட்கிலீ யுன்னைக் காணுமா றருளாய்காகுத்தா கண்ணனே யென்னும் [illegible] திட்
கொடி மதிள்சூழ் திருவரங்கத்தா யிவள் திறத்தென் செய்கின்றாயே ॥ ௩ ॥

ஆ— ப்ராக்ருதமான சக்ஷுஸ்ஸுக்களுக்கு நாமொருநாளும் விஷயமாகோமென்னு முகைக்கொரு நிர்பந்த முண்டாகில் நாமொருத்தியு முன்னைக்காணும்படி க்ருபைபண்ணு மென்னும். அங்ஙனே செய்யக்கட வதோவென்னில், உன்னைக்காணவேணுமென்றாசைப்பட்டார் காண்கைக்காகவன்றோ சக்ரவர்த்தித் திருமகனும் ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமகனும் பிறந்தருளிற்றென்று சொல்லும். இவளோட ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக யுஜவதாகாரு க்ருதமான ப்ராகாரங்களாலே பரிவ்ருதமான கோயி லிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற நீ இவள்திறத்தென்செய்ய நினைத்தருளிறை யென்கிறாள். ௩

இ— கட்கிலீயுன்னைக்காணுமாறருளாயென்கிற ஸம்ஶ்லேஷ ப்ரகாரத்துக்கு ஹேது (ப்ராக்ருதமாய விதூரதியால்) மணிவண்ணனென்று ஸௌலப்யத்தை யநுஸந்தித்தவள் காகுத்தா கண்ணனே யென்று பின்னையும பின்னையுமந்த ஸௌலப்யத்தை ஸ்தாபிக்கச் சொல்லுவானேனென்னஅவற்றுக்கு ஹேது சொல்லு கைக்காக வர்த்தியர் (அங்ஙனேசெய்ய விதூரதியால்) அவற்றுக்குத் தாத்பர்யம் (உகந்தருளின நிலமித்யா தியால்) திட்கொடி மதிள்சூழ் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இவளோட ஐக்யதியால்) * * *

இ—ப— கட்கு - கண்ணுக்கு, இலீ - இல்லாதவனே, ப்ராக்ருத சக்ஷுஸ்ஸுக்கு [illegible] வனே என்றபடி. உன்னை - ஸர்வவிபுவான வுன்னை, காணுமாறு - காணும் ப்ரகாரம், [illegible] என்கண்ணா லே காணும்படி என்கை. அருளாய் - க்ருபை பண்ணவேணும், ப்ராக்ருத சக்ஷுஸ்ஸுக்கு [illegible] னென்கிற நியமத்தை எனக்கொருத்திக்குமாத்ரம் நிவ்ருத்திக்கத்தாளாகாதோ என்று [illegible] நா மந்த நியமத்தை யாரேனு மொருவர்க்கு நிவ்ருத்தியாக்கித் தந்தோமோ வென்னச் சொல்லுகிறாள். காகுத்தா - காகுத்ஸ்தா, சக்ரவர்த்தித்திருமகனா யவதரித்து "த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" மென்றும் [illegible] நம் ஶ்லோகம் ஸாக்ஷாத்பர்யம் ஸம்வேதகாரம் | ததர்ஶ விஷ்டிதாகாரா ராமஸ்ய [illegible]" என்றும் நாட்டோடும் காட்டோடும் வாசியற எல்லார்க்கும் முன்னே நீ காட்டிற்றில்லையோ என்று [illegible]. அவ்வ ருக்கால் செய்த தத்தனையன்றோ வென்னச் சொல்லுகிறாள். கண்ணனே - க்ருஷ்ணனே. '[illegible] ஸர்வ ஶ்ருவாணி:' என்கிறபடியே இடைச்சிகளுக்குக்கூட உன்னை நீ காட்டினையில்லையோ என்று கருத்து. என்னும் - இப்படி சொல்லாநிற்கும், திண் - த்ருடமான, ஸேனாபரிஸ்பந்தனுக்கு விரவித் மாகையாலே த்ருடதமான என்றபடி. இது ப்ராகாரத்துக்கு விஶேஷணம். [illegible] யென்கிற விடத்தில் ணகாரஸ்ய டகாரவிரோ டகாராதேஶ:. கொடி மதிள் - த்வஜாலங்க்ருதமான ப்ராகா ரத்தாலே, கொடி - த்வஜம், ஶாகபார்த்திவவத்ஸமாஸ:. சூழ் - பரிவ்ருதமான [illegible] த்ரய - ஸ்ரீரங்கத்திலே இருக்கிறவனே, அவதார காலத்திலே யுதவாதாரிழக்க [illegible] பார்த்து ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யஸந்நிஹிதனா யிருக்கிறவனே என்றபடி. இவள்திறத்து - இவள் [illegible], என் செய்திட்டாய் - என்னசெய்யாய, இடு என்பது ஸ்வார்த்த ப்ரயோகம். என்செய் [illegible] யென்ற படி. உபேக்ஷித்து நினைத்தாயோ வென்னை. ௩

ஒ— கட்குஇலீ உன்னைக்காணுமாறு அருளாய - ஸ்வஸ்தத்வ [illegible] மானனை, காகுத்தா கண்ணனே என்னும் - காகுத்ஸ்த க்ருஷ்ணேதி வததி, திண்கொடி மதிள்சூழ் [illegible] ய-த்ருடத்வஜயுக்த ப்ராகார பரிவ்ருத ஸ்ரீரங்கவாஸின், இவள்திறத்து - அஸ்யாவிஷயே, என் [illegible] திட்டாயே. கோவஜநகாவர்யாராம க்ருதவாநஸி தத்வத: ௩

ப— தனிவீரனையொருத்திவாழ்க்கைக் காணவேணுமென்ற தான்வீரவத்தீனென்னுமிடந்தோற்றச்சொல்லாநின்றாள் "[illegible] த்ருஷ்டி:" என்னுமவனிறே. (உள்ளுருகும்) அந்த வனகவீரஸத்தை நினைத்தானைக்கு நிலை யமிழாமொழி வானேனென்று நீப்பண்டம்போலேயுருகும். உருகுங்காட்டிலதீந்த்ரியவஸ்து கண்ணுக்கிலக்காமோவென் பர்களே; அத்தையே கட்கிலீயென்று சொல்லி உன்னைக்காணுமாறருளாய் என்னுகின்றாள். கண்ணுக்குக் காணவரிய நீ நான்காணும்படி யருளவேணுமென்னு நின்றாள். "நசக்ஷுஷா ஈஶ்ய ஸ்தே" என்றிருக்கஅரு ளாலே நாமாருக்குக் காட்டினோமென்ன (காகுத்தாகண்ணனே) "ராமேணாஸ்ய மாயுஷ: பராவாஸ்" "தாஸாமாவிரபூச்சௌரி:" என்கிறபடியே நகரத்திலுள்ளார்க்கும் வநவாஸிகளுக்கும்காட்டிக்கொண்டு திரிந் திலையோவென்னுநின்றாள். அவதாரகாலத்திலுதவிற்றில்லையேயென்ன(திட்கொடியிற்றாழ்)அவதாரகாலத் திலுதவப்பெறாதார்காணும்படியருளுகைக்கன்றோதிண்மையுள்ளகொடிகட்டிமதிளுமிட்டுக்கொண்டுபாங்காக வந்துசாய்ந்தருளிற்று. (இவள்திறத்தென்செய்கிட்டாயே) இவளிப்படிபிச்சேறவென்னமருந்திட்டாய். ௩

மூ— இட்டகாலிட்டகையளாயிருக்குமெழுந்துலாய்மயங்குங் கைகூப்பும் | கட்டமேகாதலென்று மூர்ச்சிக்குங் கடல்வண்ணா கடியைகாணென்னும் | வட்டவாய்நேமி

ஆ— (இட்டகால்) இவள்வராயீநவெஷ்டிதமான கரசரணாத்யவயவங்களையுடையவளாயிருக்கும். இப்படி வெஷ்டிதக்ஷமையன்றிக்கேயிருக்கச்செய்தே யவஸாநஸமயத்திலே ப்ரதீபம்போலே ஸஹஸா எழுந்துலாவி மயங்கிக்கிடக்கும். பின்னையும் ப்ரபந்நையாய்த் தன்னுடைய வ்யஸநாதிஶயத்தாலே உன்னைத்தொழாநிற்கும். 'ஸ்நேஹமானதித்தனை பொல்லாததாகாதே; ஸ்நேஹவ்யக்திகளெல்லாரார் என்னை ஸாஹஸம் பண்ணுவிப்பாரோ' வென்று சொல்லி மோஹிக்கும். அதிஶயிதாதிஶய ஸௌந்தர்ய கம்ப்ரான ஸமுத்ரவர்ணனே யென்றுன்னைச் சொல்லுகிற விதெல்லாம்போய் நீ ஸாதிய நிர்க்ருணனானாயென்று சொல்லும், வளைந்திருக்கும் கையிலே திருவாழியையேந்திக்

நாலாம் பாட்டு.

இ— இட்டகாலிட்டகையளாயிருக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இவள் வராயீ நெத்யாதியால்) எழுந்துலாய்மயங்குமென்கிறவிடத்தில் ஸஹிதவ்ருத்தாவநுமந் தாத்பர்யம் (இப்படி வெஷ்டிதக்ஷமையித்யாதியால்) கட்டமே காதலென்று மூர்ச்சிக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்நேஹமானதித்யாதியாலே) கடல்வண்ணா கடியைகாணென்கிற ஸம்போதநாஹாரத்துக்கு தாத்பர்யம் (அதிஶயிதாதிஶயெத்யாதி சொல்லுமென்னுமளவாலே) சால வென்றதாமிவர் பொன்னபடி.

இ—ஶ— ச * இட்டகாலிட்ட கையளாயிருக்கும் - இடப்பட்ட காலகளை யுடையவளாய் இடப்பட்ட கைகளை யுடையவளாயிருக்கிறாள், தான் வெஷ்டிதக்ஷமையல்லாமையாலே "ஸமீஹிதும் த்வஸ்யது வ்ரதீணாம் வராதஸுவிவராஶயாம்ஸி" என்கிறபடியே வைவிராவிட்டு வைத்தபடியே நிஶ்சலமாய்க் கிடக்கிற கரசரணங்களை யுடையவளாயிருக்கிறாளென்றபடி. எழுந்து- கிளம்பி, அணையப்புகுகிற விளக்குப்போலே ஸஹஸாத்தாக எழுந்திருந்தா என்றபடி. உலா - உலாவி, ஸஞ்சரித்தென்றபடி மயங்கும் - மோஹித்துக் கிடக்கும், கைகூப்பும் - மோஹந்தெளிந்தவாறே வ்யஸநம் பொறுக்க மாட்டாதே யஞ்ஜலிபண்ணுநிற்கும், காதல் - ஸ்நேஹமானது, கட்டமென்று - கஷ்டமென்றுசொல்லி, பலாத்விஶ்லேஷ ஸதுகைக்கு நிதாநமே யொழிய அத்தாலொரு ஸம்பவமில்லையென்று அதை நிந்தித்தென்றபடி. மூர்ச்சிக்கும் - மோஹியாநிற்கும், கடல் வண்ணா - ஸமுத்ரஸமானவர்ண, கம்பீரஸ்வபாவனே என்றபடி. அதிஶயிதாதிஶயா ஸௌந்தர்யகம்ப்ரான ஸமுத்ரவர்ணனே என்கை. கடியைகாணென்னும் - நீ கடியனானாயென்று சொல்லாநிற்கும், கடியன் - க்ரூரன், இங்கு நிர்க்ருணனைச் சொல்லுகிறது கடல்வண்ணா என்றது ஸர்வாபேக்ஷாபஸம்போதநம், உன்னை ஸௌந்தர்ய ஸமுத்ரவர்ணனாக ஸ்துதிப்போம், நீ நிர்க்ருணனானாய் என்று அபிப்ராயம். கடியன் ஸர்வோச்சிதனைச் சொல்லும்போது கடியையென்று ஸம்போதநமாயிருக்கும் வட்டவாய - வட்டமான வாயையுடையதான, ஸர்வதஸ்ஸமானாகச் சுற்றிலும் வாயையுடைத்தான என்றபடி. நேமி - வக்ரத்தை யுடைத்தான,"

ஒ—ச* இட்டகாலிட்ட இட்டகால இட்டகையளாய் இருக்கும் - நிஶ்சேஷ்டிதகரசரணா ஸுவஸ்திதவ தத்ரவஸ்ய வெயவாயதிஷ்டதெ, எழுந்து உலாய்மயங்கும் - உத்தாயசஞ்சரா ஸம்முஹ்யதி, கைகூப்பும் - அஞ்ஜலிம்பத்நாதி, காதல் கட்டமென்று மூர்ச்சிக்கும் - விஷ்டா நுராகா கஷ்ட இதி ஸம்முஹ்யதி, கடல்வண்ணா கடியை காண்என்னும் - ஹேஸமுத்ரவர்ண நிர்த்தயோஸீதிவததி. வட்டவாய்நேமி வலங்கையாவென்னும்-

ப— நாலாம்பாட்டில், உடைமையொழிய ஜீவிக்கமாட்டாத விவளிறத்திலே எம்செய்ததுவாயென்றருக்கிறதென்கிறாள் (இட்டகாலித்யாதி) இவளவயவங்களிவளயீனமல்லாமையாலே தோழிமாரிட்டு வைத்த காலையும் கையையுமுடையளாயிருக்கும். "ஸமீஹிதும் த்வஸ்யது வ்ரதீணாம் வராதஸுவிவராஶயாம்ஸி" என்னும்படியாயிராநின்றாள். (எழுந்துலாய மயங்கும்) அவியும் விளக்குக் கிளாந்தெரியுமாப்போலே அடியற்ற வெழுச்சியும் அடிபற்றவுலாவுகையுமாயிராநின்றது. அதுகிளம்பின ஸம்ப்ரமத்திலே அவியுமாபோலே மயங்காநின்றாள். (கைகூப்பும்) உணர்த்தியில் தொழுமவளல்லளாயும் ஆற்றாமையிலே மயங்கித் தொழாநின்றாள். மயக்கம்- மோஹம், மோஹந்தெளிந்தவாறே கைகூப்புமென்றுமாம். இப்போதும் "யஸ்யாம் ப்ரயஸ்ஸர்வா வாஸ்யுப்ரபக மோஹவதி" என்னும்படி ஷயிக்கக் காணமையாலே (கட்டமே காதலென்று) ஒருதலை ஸ்நேஹம் கஷ்டமென்று வெறுத்து மோஹிக்கும். பரவஶையாகாநின்றாள். (கடல்) ஸகல பதார்த்தங்களையும் தன்னுள்ளே அடக்கி ஒன்றையொன்று நலியாதபடி நோக்குமாயிற்று. அப்படியே ஸர்வரக்ஷகனான நீ (கடியைகாணென்னும்) நிர்க்ருணனென்னும். உனக்குள் விரோதியைப் போக்கவாலிகாரமில்லையோ, (வட்டவாய்நேமி) எங்கும்வாயான திருவாழியை வலக்கையிலுடையவனே என்னும்.

மூ— வலங்கையாவென்னும் வந்திடாயென்றென்றே மயங்கும்சிட்டனே
செழுநீர் திருவரங்கத்தா யிவடிறத் தென் சிந்தித்தாயே ॥ ௪ ॥

ஆ— கொண்டிருக்கிற வழகை நான் காணும்படி வந்திடாயென்று சொல்லுவாள் இருக்கும். முடியச் சொல்லக்கூடாமையாலே வலங்கையாவென்னும். பின்னையும் நெடும்போது கூட வந்திடாயென்னும். வார்த்தைகாணாமையாலே பின்னையும் வந்திடாயென்னும். வார்த்தைகாணாமையாலே மயங்கும். இங்ஙனே சொல்லாநிற்கும். செழுநீர் திருவரங்கத்தாயிதுவோ உன்னுடைய சீலமும், இவள் திறத்து என் செய்ய நினைத்திருக்கிறாய் என்கிறாள். ௪

இ— க்ஷமையல்லாமை என்றது க்ஷமையல்லாமையாலே என்றபடி. நெடும்போது கூட என்றது தீர்க்ககாலமான பின்பு என்றபடி. தீர்க்ககாலமவன் வாராதிருக்கவிறே என்கை. என்றென்றே என்கிற வீப்ஸைக்குத் தாத்பர்யம் (வார்த்தைகாணாமையாலே பின்னையும் மிகவழியால்) மயங்கும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (வார்த்தைகாணாமையாலே மயங்குமென்று) இவ்வளவுக்கும் வக்தாவாயுள்ளாள் தாத்பர்யம் (இங்ஙனே சொல்லாநிற்குமென்று) இப்படியே மோஹமும் தெளிவுமாய் நடவாநிற்குமென்றபடி. சிட்டனே யென்கிற தற்குத் தாத்பர்யம் (இதுவோ உன் ஸ்வபாவம்) * * * * * * *

இ—ம— வலங்கையாவென்னும்-தக்ஷிணஹஸ்தத்தை யுடையவனேயென்று சொல்லாநின்று முடியச்சொல்லமாட்டாமையாலே பின்னையும் பேரை வேணுமென்று சொல்லுவதாய் முடியச் சொல்லமாட்டாமையாலே யவஸந்நையாய் நிற்குமென்றபடி. வந்திடாயென்றென்றே - நீவரவேணுமென்றென்றே வார்த்தைகாணாது இப்படியென்று ஸாவதாநையாயிருக்கும். அவஸாநத்திலே விஶ்ரமித்து வசநங்களும் குறைவாகையாலே சொல்லுகிறபடி. மயங்கும் - பின்னையும் வார்த்தைகாணாமையாலே மோஹியாநிற்கும், சிட்டனே - ஶிஷ்டனே, ஸதாசாரத்தை யுடையவனே என்றபடி. இது மஹாநுபாவமான ஸம்போதநம். உம்முடைய ஶிஷ்டதை மிகவும் விலக்ஷணமாயிருந்ததது, அபலைகள் குடிகெடுக்கைக்கு அழகியதாக ஆநுஶம்ஸ்ய ப்ரதாநராயிருந்தீர் வ்யூஹங்களைப் பண்ணிப் பூணூலை வெளுக்கவிட்டுக்கொண்டு கையிலே பவித்ரத்தையுமிட்டு ஸ்வாத்யாயஞ் சொல்லிக்கொண்டு திரிவாரைப்போலேயிருந்தது உம்முடைய ரீதியென்று கருத்து. செழு- ரமணீயமான, செழு-ரமணீயவாரி நீர் - ஜலங்களை யுடைத்தான, திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே யிருக்கிறவனே, ஶிஷ்டனாவனை பண்ணிக்கொண்டு நீர்க்கரையிலே கிடக்கிறவனே என்றபடி. தண்ணீர்ப்பந்தலிலே வாய்க்கரை நிங்கினைப்போலேயா யிருக்கிறது நீ யிவ்வூரில் வஸிக்கிறது என்று கருத்து. இவள் திறத்து - உம்முடைய விஶ்லேஷாகாரத்திலே மோஹிக்கும் ஸ்வபாவையான இவள்விஷயத்திலே, என்சிந்தித்தாய் - என்ன சிந்தித்தாய், இவளை மோஹிப்பிக்கவே சிந்தித்திருக்கிறாயோ தேறப்பண்ணவைக்க நினைத்திருக்கிறாயோ என்றபடி. இப்படி யிப்பாட்டிலே யவளை மஹிஷ்ட்டையாலே ஆஶ்ரிதர் வ்யஸநாதுராயநன்னை மஹிமைத்தால் "நக்ஷத்ரதாராகண பாஸ்கரஶோபி ராஜ்யம் | ஸஸ்ய ப்ரதாநாஸ்த்வம்பூராணா ॥ வாஸாவ மம்புவிவ ஸாநயந ஜநம்" என்கிறபடியே யவர்களைக் காணாமல் ஸம்ஜ்ஞபித்து அந்த மைத்ரீயைஸம்பிப்பிக்குமென்கிறது மஹவைஷ்ணவம் திருவாய்மொழிக்கு வ்யாஹ்ருதியென்று ஸங்கதி காரியம். ௪

ஒ— வக்ஷ்யமாணே விவக்ஷ்ய தக்ஷிண ஹஸ்த இதி, வந்திடாயென்றென்றே மயங்கும்-ஆக்ரோஶ விலக்ஷணம் இதி, சிட்டனே-ஶிஷ்டாசாரஸம்பந்ந "ஸாங்கா" இதி செழுநீர் திருவரங்கத் தாய் - ஸரஸ்வஜல ஸ்ரீரங்கவாஸின், இவள் திறத்து என் சிந்தித்தாயே - அஸ்யா விஷயே கிம் சிந்திதவாநஸி, ஸஞ்ஜீவநாய சிந்திதவாநஸியா, விநாஶாய சிந்திதவாநஸி வேத்யர்த்த:. அதஸ்துநாஶாந்த ஶிஷ்டஸ்ய தவநுசிதம் ஶிஷ்டஸ்வபாவ்யாய:. ௪

ப— (வந்திடாய்) வந்திடாயென்றென்றே சொல்லாநின்று கொண்டு மயங்கும். வியக்தமதி சொல்லுக்குச்சொல்லுவிக்கிறபடி. அதுக்காரணமுள்ளநம்மொருட்டுமயங்குகிறாளென்னவுண்டோ (சிட்டனே) ஶிஷ்டாசாரத்தைப் பண்ணியிருக்குமவனே, ஐயா, உம்மைப்பெறுகைக்கு ப்ரத்யேகமாய் ஸாதநதுக்களே, உம்முடையபடி சாலவழகிதாயிருந்தது உம்மைப்போலே சிலஶிஷ்டர்களமைந்திருந்ததிறே அபலைகள் குடிகெடுக்கைக்கு, அழகிதாக ஆநுஶம்ஸ்ய ப்ரதாநராயிருந்தீர். வ்யூஹங்களைப்பண்ணிப் பூணூலை வெளுக்கவிட்டுக் கையிலே பவித்ரத்தையுமிட்டோத்துச் சொல்லித்திரிவாரைப்போலேயிருந்தது ! உம்முடையபடி. (செழுநீர்) தண்ணீர்ப்பந்தலிலே வாய்க்கரை நிங்கினவோபாதியாகாதே நீரிவ்வூரில்சாய்ந்தது. (இவள் திறத்தென்சிந்தித்தாயே) அவன்நினைவேகாரியமாய்த்தலைக்கட்டுமென்று அவனைச் சாலைகட்டிக் கேட்கிறாள் "ஶ்ரேயோ ஹ்யாயதிகேஶவ:" என்னுமது விஷயத்தில்சிந்திப்பானுமவனிறே. இங்ஙனே ஶோநாஶமாயேபோ மித்தனையோ? நிர்வாஹமாகக் கடவதோ. ௪

மூ— சிந்திக்குந் திசைக்குந்தேறுங் கைகூப்புந்

ஆ— (சிந்திக்கும்) உன்னழகையு முன்னழகோடு பண்டு ஸம்ஶ்லேஷித்த படியையும் நினைக்கும். நினையா மோஹிக்கும். நெடும்போதுகூட உபஸம்ஜ்ஞையாம். தன்னுடைய அபேக்ஷிதம் பெறுகைக்காக உன்னைத் தொழாநிற்கும். தன்னுடைய வ்யஸநம் பொறுக்க மாட்டாமையாலே

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— சிந்திக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (உன்னழகையு மித்யாதியால்) திசைக்கு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (நினையாமோஹிக்குமென்று) நினையாஎன்றது நினைத்தவாறே என்றபடி. தேறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (நெடுமித்யாதியால்) தன்னுடைய வித்யாதி வாக்யத்வயம் ஸ்பஷ்டார்த்தம்.

இ—ஶ— ரு * அந்திபோது - அஸுரர்களுக்கு பலம் வர்த்திக்கிற ஸந்த்யாகாலத்திலே, அவுணனுடல் - ஹிரண்யனுடைய தேஹத்தை, அவுணன் - ஹிரண்யன். இடந்தானே - ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்காகப் பிளந்தவனே, இடக்குகை - நகத்தாலே பிளக்குகை, "ஶ்ரீத்ஸ்வ ஶ்ரீஹஸ்வ" மென்று தெளிவோடே இருப்பார்க்கோ நீ யுதவலாவது, மோஹத்தாலே மோஹித்துக்கிடப்பார்க்குதவலாகாதோ. அங்குஸ்தம்பம் என்றொரு காரணியமும் பார்த்தாப்போலே இவளை ரக்ஷிக்கைக்கு அப்படியே ஒருகாரணியந்தான் பார்க்கவேணுமோ வென்று கருத்து. ப்ரஹ்லாதனென்பானொருவனுக் கொருக்காலுதவினோ மென்றால் அப்படியெல்லார்க்கும் நாமுதவப்போமோ வென்னச் சொல்லுகிறாள். அலைகடல் - அலையாநிற்கிற ஸமுத்ரத்தை, தேவாஸுரர்களுக்குங்கூட நினைத்தபடி காயநங்கொள்ள வொண்ணாதபடி அதிகம்பீரமா யிருக்கிற க்ஷீரஸமுத்ரத்தை என்றபடி. கடைந்த - அவர்களுக்காகவே நம்பண்ணிகொடுத்தவனான, ஆரமுதே - அபிவாஞ்சிதமே, நிரதிஶயபோக்யபூதனே என்றபடி. உன்னைக்கொண்டொரு ப்ரயோஜநாந்தரங்கொள்ளுவார்க்கோ நீயுதவலாவது. உன்னையே ப்ரயோஜநமாகப்பற்றினார்க்குதவலாகாதோவென்று கருத்து. சந்தித்து - ஸந்தித்து, உன்னைக்கிட்டி என்றபடி. மநோவாக்காய மென்றிக்கே பாஹ்யாதி கரணங்களாலும் அநுபவிக்கும்படி உன்னையடைந்து என்றபடி. உன்சரணம் - உன்னுடைய திருவடிகளை, சார்வதே - சார்வதாகவே, உன்திருவடிகளோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம் பெறுகைக்காகவே என்றபடி. வலித்த - வலித்தவளான, வலிக்கை - கரைந்துபோகாதே த்ருடமாயிருக்கை. " ஜீவிதம் ... " என்கிற கணக்கிலே என்றேனு மொருநாளுன் திருவடிகளோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம் பெறவேணுமென்னு மாசையாலே தன்ஶரீரத்தை நீராயுருகிப் போகாதபடி தரித்துக்கொண்டு இருக்கிறவளான என்று பாவார்த்தம். தையலை - பெண்பிள்ளையை, தையலென்று பெண்பிள்ளைக்குப்பேர். மையல் செய்தானே - மோஹம்பண்ணிவித்தவனே, மையல் - மோஹம், இவளை இப்படி மோஹிப்பித்து க்லேஶப்படுத்துகிறவனே என்று ஸகண்டகமான ஸம்போதநம். சிந்திக்கும் - உன்னுடைய கமநீய ஸௌந்தர்யாவயவங்களையும் உன்னோடுதான் பண்டு ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியையும் சிந்தியாநிற்கும், திசைக்கும்- அந்த ஸம்ஶ்லேஷமிப்போது பெறாமையாலே மோஹியாநிற்கும், தேறும்-தெளியும், நெடும்போது போன பின்பு பின்னையும் உபஸம்ஜ்ஞையா மென்றபடி. கைகூப்பும் - மோஹந் தெளிந்தவாறே தன்னபேக்ஷிதம்

ஓ— ரு * (சிந்திகுமிதி) சிந்திக்கும - ஸௌந்தர்யாதி குணாநுசிந்தயதி, திசைக்கும்- மோஹ்யதி, தேறும் - மோஹாத் ..., கைகூப்பும் - அஞ்ஜலிங்கரோதி,

ப— ஐந்தாம்பாட்டில், இவளுக்கு ப்ரதிக்ஷணம் ஜநித்தொன்றோடொன்று சேராதே வருகிற அவஸ்தா பேதங்களை யறிவித்திவளை இப்படிபடுத்துகை யும்முடைய நீர்மைக்குப் போருமோவென்கிறாள். (சிந்திக்குமித்யாதி) உம்முடைய ஸௌந்தர்யாதிகளையு மும்மோட்டைக் கலவியையும் நினைக்கும். மோஹத்தோபாதி இதுவுமொரு விக்ருதியா யிருக்கிறபடி. (திசைக்கும்) அறிவழியாநிற்கும். (தேறும்) அஸம்ஹிதமாகத்தேறாநிற்கும். இதுதானும் ஸ்வபாவமாமாயிருக்கிறதாயிற்று. ஸந்நிபாதரோகையில் பிறக்கும்தெளிவுபோலே. (கைகூப்பும்) கிழேமயங்குங் கைகூப்புமென்றது இங்கே (தேறுங்கைகூப்பும்) என்றது. "நித்ராணுவி ..."

மூ— திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும் ॥ வந்திக்குமாங்கே மழைக்கண்ணீர்மல்க வந்திடாயென்றென்றேமயங்கும் । அந்திப்போதவுணனுடலிடந்தானேயலைகடல்கடைந்தவாரமுதே । சந்தித்துன்சரணஞ்சார்வதேவலித்ததையலை மையல்செய்தானே ॥ ௫ ॥

ஆ— திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும், ஸ்வாமிநியாயிருந்துவைத்தே நாயஹீநையைப்போலேதிருவடிகளிலேவிழுந்துகிடக்கும், அங்ஙனே விழுந்துகிடந்து தன்னுடையவழகியகண்கள்நீர்மல்கவந்திடாயென்றென்றேமயங்காநிற்கும். உன்திருவடிகளை யொருக்கால்கண்டு ஸம்ச்லேஷிக்கவேணுமென்னுமாசையாலே தன்னை யழித்துக்கொண்டிருக்கிறவிப்பெண்பிள்ளையை இப்பாடுபடுத்தவேணுமோ, உன்னுடைய நிரவதிகமான வாச்ரிதவாத்ஸல்யமெல்லாம் எங்ஙனே போயிற்றென்கிறாள். ௫

இ— வந்திக்குமென்கிறதற்குத் தா+ர் (ஸ்வாமிநீ யித்யாதியால்) ஆங்கேயென்கிறதற்குத் தா+ர் (அங்ஙனேவிழுந்துகிடந்துஎன்று) த்விதீயபாதத்துக்குத்தா+ர்(உன்திருவடிகளையித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத்தா+ர் (உன்னுடைய நிரவதிகமித்யாதியால்.) * * * *

இ—ரு— பெறுகைக்காகவுன்னைக்குறித்துஅஞ்ஜலிபண்ணாநிற்கும். திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும்-ஸ்ரீரங்கத்துக்குள்ளேஇருக்குமவனேஎன்றுசொல்லாநிற்கும், இப்படிநீஸந்நிஹிதனாயிருக்கச்செய்தேயெனக்கு[illegible]னென்றுதன்ஆற்றாமையாலே சொல்லாநிற்குமென்றபடி. வந்திக்கும் - வந்தநம்பண்ணாநிற்கும், அநாதையைப்போலே காலுண்டுந் தோற்ற உன் திருவடிகளைநினைத்துத்தெண்டனிட்டுக்கிடக்குமென்றபடி. ஆங்கே - அவ்வவஸ்தையிலே, அப்படி தெண்டனிட்டபடியே கிடக்கச்செய்தே என்றபடி. மழைக்கண்-மழைபோலே குளிர்ந்திருக்கிற கண்களுடைய, நீர் - ஜலங்களானவை, மல்க - ப்ரவஹிக்க, வந்திடா யென்றென்றே - நீர் வரவேணுமென்றென்றே சொல்லி, மயங்கும் -பின்னையும் வரக்காணாமையாலே மோஹியாநிற்கும், காமார்த்தர்களுடைய விகாரங்களில் இவளுக்கில்லாததில்லையென்றுகருத்து. ௫

ஓ— திருவரங்கத்துள்ளாய் என்னும் - ஸ்ரீரங்கவாஸிந்நிதிவததி, வந்திக்கும்- ஸ்தௌதி, ஆங்கே - தத்ரைவ ஸமயாம, மழைக்கண் நீர்மல்க- அச்ருப்ரவாஹ ப்ரவர்த்தமாநா ஸதீ, வந்திடாய்என்று என்றேமயங்கும்- ஆகச்சேதி உக்த்வா மோஹ்யதி, அந்திப்போது அவுணன் உடல் இடந்தானே- ஸாயங்காலே ஹிரண்யசரீர பேதித, யத்வா "விச்லேஷத்யாதி". அலைகடல் கடைந்த ஆரமுதே - மதிதஸாகர ஸம்பூத அம்ருத, சந்தித்து உன் சரணம் சார்வதே வலித்த - உபஸ்ருத்ய த்வச்சரணஸமாச்ரயணமேவ நிச்சித்தம், தையலை - ஸ்த்ரியம், மையல் செய்தானே - மோஹம் ப்ராபிதவந்த்யஸி. ௫

ப— என்னுமாப்போலேஇவளுக்குப்ரக்ருதி. (திருவரங்கத்துள்ளாயென்றும்வந்திக்கும்)இத்தசைக்குதவ அவ்வூரிடங்கொண்டவனேஎன்றதுக்குத்தான்ஸந்நிஹிதையாய்அறுகொண்டே ஸ்தோத்ரம்பண்ணுநின்றுளென்னுதல்,திருவடிகளிலே விழுந்துகிடக்குமென்னுதல். (ஆங்கே) அவ்வவஸ்தையிலே, (மழைக்கண்ணீரித்யாதி) வந்திடாயென்றென்றே சொல்லி அச்சொலவோடே அறிவுகெடும். (அந்திப்போதித்யாதி) "ஸ்த்ரீபுத்ரம்ஸபுத்ரம்" என்று தெளிந்திருப்பார்க்கோ உதவலாவது, அறிவுகெடுவார்க்குதவலாகாதோ,அவன் வரத்துக்குஅவிரோதமாயிருப்பதொருகாலத்திலே ஆஸ்ரிதப்ரக்ருதியாயிருக்கிறவவனுடையசரீரத்தைப்பிளந்து போகட்டிலையோ. ஸ்தோத்ரம் "விஷ்ணுநாஸிம்ஹரூபிணா" இதி. அதொருக்கால் சிறுவனுக்குதவினமையுண்டு, அது தப்பிற்றிறேயென்ன;பின்போநீ யுதவாதது (அலைகடல்கடைந்த) ப்ரயோஜநாந்தரபரருக்கு முகப்படக் கடலைக்கடைந்து அப்போதுள்ள வழகைக்காட்டி எனக்கு வசீகரணமாக்கினவனே, உன்னைக்கொண்டொரு ப்ரயோஜநங் கொள்வார்க்கோஉதவலாவது, உன்னையேப்ரயோஜநமென்றிருப்பார்க்குதவலாகாதோ(சந்தித்தித்யாதி)உன்னோடேபொருந்தி ஸம்ச்லேஷத்தைப்பண்ணிஉன்திருவடிகளைச்சாரவேணுமென்று வ்யவஸிதையாயிருக்கிறவிவளை யிப்படியறிவுகெடுப்பதே. (வலித்த)வ்யவஸாயத்தாலே யழித்த "தாவஸ்ஹம் ந ஜீவிஷ்யே" என்றுகாணு மிருக்கிறது. (மையல் செய்தானே) மயக்கப் பண்ணினவனே. சிந்திக்குமித்யந்வயஃ. ௫

மூ— மையல்செய்தென்னைமனங்கவர்ந்தானேயென்னுமாமாயனேயென்னுஞ் | செய்ய வாய்மணியேயென்னுந் தண்புனல்சூழ் திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும் | வெய்ய

ஆ— (மையல்செய்து) அதிக்ஷுத்ரமான காகத்தின் பக்கலிலே ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தை விட்டருளின உன்னுடைய ஸர்வவசீகரணமான ப்ரணயித்வ குணத்தாலே என்னுடைய நெஞ்சை அபஹரித்தவனே என்னும். ஸர்வோத்தமமான உன்னுடைய ஆஸ்ரித ஸுலபமான ஸௌலப்யத்தை ப்ரகாசிப்பித்து ஆஸ்ரிதஸுலபனே என்றுசொல்லும். நிரதிசயதீப்தியுக்தமாயிருப்பதொரு நீலரத்நஞ் செந்தாமரைப் பூத்தாப்போலே யிருந்த திருவுடம்பையும் திருப்பவளத்தையு முடையவனே என்றவ்வழகைச்சொல்லும். அடியேனுக்கு ஸுலபனாம்பண்ணுகைக்காக வன்றோ கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறதென்னும். ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வசக்தியுமா

ஆறும்பாட்டு.

இ— மையல்செய்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அதிக்ஷுத்ரேத்யாதியால்) பெரியபெருமாளுக்கு ராமாவதாரம் ஸந்நிஹிதமாகையால் மையல் செய்தென்றது ராமாவதாரத்தில் ப்ரணயித்வகார்யத்தை விவக்ஷிக்கிறது என்கை யுசிதமென்றுகருத்து. என்னை மனங்கவர்ந்தானே என்னு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (என்னுடைய வித்யாதியால்) மாமாயனே என்னு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வோத்தமேத்யாதியால) செய்யவாய்மணியே என்று ஸௌலப்யமும் ஸர்வோத்தமமிறே. செய்யவாய் மணியேயென்னும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (நிரதிசயேத்யாதியால்) விண்ணோர்முத லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வஜ்ஞனுமித்யாதியால்)

இ—ஶ— ஸூ॰ மையல் செய்து - பிசசேறினருடைய வ்யாபாரத்தைச் செய்து, மையலென்று பிச்சுக்கும பிச்சேறினருடைய வ்யாபாரத்துக்கும் பேர். ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள்பக்கல் பிச்சாலே அதிக்ஷுத்ரமான காகததின்மேலே ப்ரஹ்மாஸ்த்ரப்ரயோகத்தைப்பண்ணி என்றபடி. இப்படி ப்ரணயிகள் பக்கலிலே தனக்குண்டான ஸக்தியுள்ளதாகக் காண்பித்தென்கை. என்னை - உன்னுடைய க்ருத்யங்களறியாதவென்னை, மனம் - நெஞ்சை. த்விதீயார்த்தம். என்னுடையநெஞ்சை என்றபடி. கவர்ந்தானேஎன்னும் - அபஹரித்தவனே என்று சொல்லாநிற்கும், கவருகை - அபஹரிக்கை. இங்கே அபஹரிக்கையைச் சொல்லுகிறது. மாமாயனேஎன்னும் - ஆஸ்ரிதஸுலபனே என்று சொலலாநிற்கும், ஆஸ்ரித ஸௌலப்ய முடையவனே என்று சொல்லாநிற்கும் என்றபடி. அதையே விவரிக்கிறாள் மேல். செய்யவாய் மணியே என்னும் - நாராயணத்தையுடைதான நீலமணியேஎன்றுசொல்லாநிற்கும். நானுன்னுடையசொத்தன்றோ என்றுப்போலே ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே ஸவிநயமாக விலகிக்குறித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்லும்போது ஸ்மிதவிகஸிதமான உம்முடைய அதரத்தையும் அக்காலத்தில் திருமேனி யொளியையும் நினைக்கிறாளென்றுகருத்து. தண்புனல் - குளிர்ந்த ஜலங்களாலே, ஶிஶிராமலமான பாவநீய ஸலிலங்களாலே என்றபடி. சூழ் - வளியப்பட்ட, ஶ்ரமபரிஹரணங்களுடைய குளிர்ச்சிபோலே யிராநின்றதவ்வூரில்குளிர்ச்சியுமென்றுகருத்து. திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும்- ஸ்ரீரங்கத்திலேநித்யஸந்நிஹிதனே

ஒ— ஸூ॰(மையலிதி) மையல்செயதுஎன்னை - ப்ரேமபரவஶா, மனங் கவர்ந்தானேஎன்னும்- சித்தாபஹர்த்தா இதிவததி, மாமாயனேஎன்னும் - ஆஸ்ரிதஸுலப இதிவததி, செய்யவாய் மணியேயென்னும- ஶோணாதர நீலரத்னஸத்ருஶ இதிவததி, தண்புனல்சூழ்திருவரங்கத்து உள்ளாய்என்னும்-ஶீதல

ப— ஆறும்பாட்டில், இவளிவ்வள வாவதற்கு அதிகாரமாயிருக்க, நீஇவளார்த்தி தீர்த்தருளா தொழிகைக்குக்காரணம் என்னுடைய அபாக்யமென்கிறாள். (மையல்செய்து) உணர்த்தியுண்டாகில்நெஞ்சிழவாள்காணும். (என்னை) கடலை தறைகண்டானென்று மாப்போலே. (மனம்) கொன்று கிழிச்சீரையறுப்பாரைப்போலே. (மாமாயனே) மையல்செய்த வ்யாபாரங்கள். கலக்கிற ஸமயத்தில் தாழநின்று கையைக்காலைப் பிடித்துப் பரிமாறின பரிமாற்றங்காணுமிவள் நெஞ்சில்பட்டுக் கிடக்கிறது. (செய்ய) ஸௌலப்யம் பிறந்து நானுன்சாக்கன்றோ என்று சொலலுகிறபோதை அதரத்தில்பழுப்பு. "ஸவிலாஸஸ்மிதாதரம்" மென்னக் கடவதிறே. (மணியே) ஸ்மிதம் பண்ணுகிறபோது வடிவிலே எங்குமொக்கவொரு செவ்வி பிறந்தபடி. (தண்புனல்) ஸ்மிதத்திலும் வடிவிலும் குளிர்த்திபோலே பாயிற்றூரில் குளிர்த்தியும்.

மூ— வாடண்டு சங்கு சக்கரம் வில் லேந்தும் விண்ணோர் முதலென்னும் ।
பைகொள்பாம்பணையா யிவடிறத்தருளாய் பாவியேன் செயற்பாலதுவே ॥ சு ॥

ஆ— யதூ²ஷ்டமா யிருந்த ரமணீய ஸௌந்த³ர்யாதி³ தி³வ்யாயுத⁴ங்களை யேந்தியருளுகிற தெனக்காக வன்றேவென்னும். இவளுக்காக நீ கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளா நிற்கச்செய்தே இவள்பக்கல் க்ருபைபண்ணியருளுகிறதில்லை, இதுக்குஹேதுஎன்னுடையபாவமேயிறேஎன்கிறாள். சு

இ— வெய்யவாளித்³யாதி³க்குத்தாத்பர்ய (ஸதூ²ஷ்டமித்யாதி³யால்) பைகொள்பாம்பணையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (இவளுக்காக நீயித்யாதி³யால்) இவள்திறத்தருளாயென்கிறதையுரைத்தார் (இவள்பக்கலித்யாதி³யால்) பாவியேன்செயற்பாலது வென்பதற்குத் தாத்பர்ய (இதுக்கு ஹேதுவித்யாதி³யால்.) * * *

இ—ஸ— யிருக்கிறவனேஎன்று சொல்லாநிற்கும். வெய்ய-உக்³ரங்களான, ஆஸ்ரிதவிரோதிகள்பக்கல அதிதீக்ஷ்ணங்களான என்றபடி. வாள்தண்டு சங்குசக்கரம்வில் - ஸ்வமஹாஸௌந்த³ர்ய ஸாம்யங்களை,ஏந்தும்- ஏந்திக்கொண்டிருக்கிறவனான, “வாதஶ்ருணதரக்ஷாயாம் விலம்பேஸஹந்தே । ஸதாவனாயஶ்ஷம்வி ஹ்ருத்ஸ: ஶ்ரீரங்கநாயக:” என்னும்படியேரக்ஷணோத்³யமம் தோன்றும்படி ஸவ்யா யசித்துக் கொண்டிருக்கிறவனான என்றபடி. உன்னுடைய தி³வ்யாயுதம் வைரிகளை நலியுமாப்போலேகாமிநிகளையும் நலியாநின்றது. “க்ஷத்ரியெ ஐயாயுதெ வாவொ நாதஸ்ஸப்லாவ ஹவெஷித்தி” என்னும்படியான விவ்வாயுதங்களையே கொண்டு நீ பெண்பிள்ளைகளை இங்கே அழப்பண்ணலாமோ. இங்ஙனேயோ நீஸஜ்ஜ சித்தர்கள்பக்கல் ஸநேயிருப்ப தென்கிறாளென்று கருத்து. விண்ணோர் முதலென்னும் - வாஸ்தவ்யாஸ வாஸிகளுக்குநிதா நபூதனென்னுநிற்கும்·அவர்களுடையஸத்தைக்கும்ஸ்ரவணத்துக்கும்நிவர்த்தகனும்படி ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியா யிருக்குமவனென்று சொல்லாநிற்கிறாள் என்றபடி. பைகொள் - பையைக்கொள்ளாநிற்கிற, பையென்று படத்துக்குப்பேர். ஸ்வீயதி³வ்யஸம்ஶவிஶேஷ ஸம்ஸ்பர்ஶ ஸந்தி³த ஸஹோத³ விகஸிதபணாஸஹஸ்ரனான என்றபடி. பாம்பு - நாகத்தை, அணையாய - ஶயநமாக வுடையவனே, இவளுக்காக இங்கேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே என்றபடி. இவள்திறத்து - நீதி³வ்யஶயநத்திலே ஸம்வஶயிதனாயிருக்கத் தறைப்பட்டுக்கிடந்து அலற்றுகிற விவள் விஷயத்திலே, அருளாய்- க்ருபை பண்ணுகிறாயில்லை, பாவியேன் - இவளை இப்படி காண்கைக்கிடான பாவங்களை யுடையவளான வென்னுடைய, செயற் பாலது - கர்மத்திலே யிருப்பது, செயல் - கர்மம், பால் - இடம், பாலிலே யிருக்குமது பாலது. இப்படி நீ யிவள்பக்கல் க்ருபைபண்ணாமைக்கு நிபந்தநம் என்னுடைய து³ஷ்கர்மத்திலே யிருக்கிறதென்று பரமார்த்தம். சு

ஓ— காவேரீஜலவாஸிவ்ரத ஶ்ரீரங்கவாஸிந்நிதிவதி,வெய்யவாள தண்டுசங்குசக்கரம்வில்லேந்தும் விண்ணோர்முதல்என்னும் - உக்³ரவஜ்ர மஹாஸௌந்த³ர்ய யந்த்ரபுர நித்யஸூரி நிவாஸஹேதி வததி, பைகொள் பாம்பு அணையாய் - வேவாஸ்ரமாவி பூஜஶயந, வா+க்ஷம் “உரகஶயநத” இதி. இவள் திறத்து - அஸ்யாவிஷயே, பாவியேன் - பாபிஷ்டயாபே, செயற்பாலது அருளாய் - கர்தவ்ய ப்ரகார மேவ ஹாரணேதும்யஸ்ஸ:. சு

ப— (வெய்யவா ளித்யாதி³)விரோதி விஷயத்திலே வெம்மையே வடிவான தி³வ்யாயுதங்களை யுடையவனே, இவை உகப்பாரையும்தோற்பிக்கைக் குடலாயிருக்குமிறே. (விண்ணோர்) அந்த தி³வ்யாயுதங்களோட்டைச் சேர்த்தி யழகைநித்யஸூரிகளுக் கநுபவிப்பித்துக்கொண்டு அவர்களுடைய ஸத்தாதி நிர்வாஹகனே. (பைகொள்) வா+க்ஷம் “உரகஶயநத” இதி. விகஸிதபணனான திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகவுடையவனே தனிப்படுக்கையிலே சாய்வதேநீர் இவள் தறைக்கிடைகிடக்க. (இவள்திறத்து) படுக்கைச்சேற்றிபெறுவிட்டால் நாட்டுக்குப் பண்ணுமருளுமின்றிக்கே யொழியவேணுமோ. (பாவியேன்) நீ அருளாதவாரயல்ல, இவளதுபெறுவிடில்.ஜீவிப்பாளாயல்ல. இதுக்கடிநான் பண்ணின பாவமிறே. (பாவியேன் செயற்பாலது அருளாய்) இனிநான் செய்யும் ப்ரகாரம் அருளிச்செய்யவேணும். சு

மூ— பாலதுன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாய்பற்றிலார்பற்ற நின்றானே | கால சக்கரத்தாய் கடலிடங் கொண்ட

ஆ— (பாலதுன்பங்கள்) ஸுகதுக்கங்களை யநுகூலப்ரதிகூலஸ்வரூபமாக நீ பண்ணின வ்யவஸ்தையைஎன்னளவிலே விபரீதமாக்கவோ பார்த்தருளிற்றென்னும், உன்னுடைய ஆச்ரித ரக்ஷணமெங்கேபோயிற்றென்னும், ஆச்ரிதவிரோதிகளுடைய வாயனவைகளை நிரஸ ஸாதனமான திருவாழியை ஏந்திக்கொண்டிருக்கிற தடியேனுக்காக வன்றோ வென்னும், திருப்பாற்கடலிலேகண்வளர்ந்தருளுகிறதும்

ஏழாம் பாட்டு.

இ— பாலதுன்பங்களின்பங்கள் படைத்தா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸுகது:கநிர்வாஹகத்வத்தால்) (அநுகூலப்ரதிகூலர்களுக்கும் ஸுகது:கங்களுக்கும் ஸ்வாமியாக என்றபடி. பற்றிலார்பற்ற நின்றானே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (உன்னுடைய விக்ரஹத்தால்) காலசக்கரத்தா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஆச்ரித விரோதிகளுடைய விநாசத்தால்) கடலிடங்கொண்ட என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (திருப்பாற்கடலிலே யிருப்பால்)

இ-அ— எ * பால - பாலாக, இரண்டுபாலாக என்றபடி. பாலென்றுஸாமம். ப்ரதிகூலர்க்கு து:க மும் அநுகூலர்க்கு ஸுகமும் என்றிப்படி இரண்டுஸாமமாக என்றபடி. துன்பங்களின்பங்கள்-ஸுகங்களையும் து:கங்களையும், துன்பம் - து:கம், இன்பம் - ஸுகம். படைத்தாய் - ஸ்ருஷ்டித்தவனே, இது ஸாமிப்ராயவசனம். இப்படி யநாதியாக நீகட்டினமர்யாதையை என்பக்கலிலே விபரீதமாக் கிறாயோவென் றபிப்ராயம். ஸம்பந்தமொன்று மில்லாதாரை விஷயீகரிக்கப்போமோவென்னச்சொல்லு கிறாள். பற்றிலார் - ஸம்பந்தமில்லாதார், பற்று- ஸம்பந்தம், ஒருஸம்பந்தமுமில்லாதாரென்றபடி. பற்ற - ஆச்ரயிக்கும்படி. நின்றானே - நின்றவனே, ஸம்பந்தமின்றியே யவர்ஜநீயமாயிருக்கிற காகாஸுரன் முதலானவர்களு முன்னை யாச்ரயிக்கும்படி நின்றவனே என்றபடி. இவ்வாச ரணா சரணத்வஸ்வபாவ முனக்கு இப்போதுபோய்விட்டதோவென்றுகருத்து.ஆனாலும் ப்ரதிபந்தகங்க ளிருக்க விடப்போகுமோ ஸமீகரிக்கக்கூடுமோ வென்னச்சொல்லுகிறாள். காலசக்கரத்தாய் - ஆச்ரிதவிரோதி களுக்கு ம்ருத்யுவாயிருக்கிற சக்கரத்தை யுடையவனே. காலோம்ருத்யு:, ம்ருத்யுதிவஸ [illegible] மாகவன்றோ நீதிருவாழி யேந்திக்கொண்டிருக்கிறதென்று கருத்து. ஆனாலும்ஆச்ரிதரக்ஷணார்த்தமாய் ஸ்ரீவை குண்டத்திலே யன்றோ நாமிருக்கிறதென்னச்செல்லுகிறாள் மேல்,கடலிடங்கொண்ட - க்ஷீராப்தியிலே

ஒ— எ * (பாலதுன்பங்களி) பாலதுன்பங்கள் இன்பங்கள்படைத்தாய் - பரப பரபரணேஹஸ் ஹேதுவிபேஷஸ்த்யாதயா து:கஸுகே ஸ்ருஷ்டவந், யதுக்தம் “ஸுகது:கஸ்ப்ர [illegible] ஸ்ப்ருஷ்டா” இதி. பற்றுஇலார்பற்ற நின்றானே- ஸாதநாந்தர ஸம்பந்தராஹித்யாநந்யவிஷயஸ்ய ஸ்திதாநாம்ப்ராப்யதயாஸ்திதவந், காலசக்கரத்தாய்- காலவத்ப்ரவர்தக, கடல்இடங்கொண்ட-ஸமுத்ரம்

பு— ஏழாம்பாட்டில், நலிவதெல்லா மநாச்ரிதவிஷயமாய் கைமுதலொன்றுமில்லாதார் பற்றினால் ஆக்ஷி க்ககடவதீர்மையையுடையஉன்ஸந்நிதியிலேஇதகோமளக் கொழுந்துஇதெல்லாம்படுகிறது என்னோட்டை ஸம்பந்தமென்று மநோரதிக்கிறாள்.(பாலவிக்ரஹ) முறைமுறையிலே(துன்பங்களிக்ரஹ)மர்யாதைதவ ராமல் அநாச்ரிதர்க்கு து:கத்தையு மாச்ரிதர்க்கு ஸுகத்தையுமுண்டாக்கினவனே. யதுக்தம் “ஸுகது:கஸ்ப்ர [illegible] ஸ்ப்ருஷ்டா நாஸ” இதி. செய்குந்தாவருந் தீமையுன்னடியார்க்குத்தீர்த் தசு ரர்க்குத் தீமைகள்செய்குந்தனன்றோ. (பற்றிலார்) உம்முடையபக்கல் பற்றறுத்துக்கொண்ட காகம்போல் வாருக்கும் சரணாகுணநின்றவனே, அதுக்குமொருகாலமுண்டென்ன (காலசக்கரத்தாய்)காலவத்ப்ரவர்த்தகனே, அதுவும் நீயிட்டவழக்கன்றோ, பகலையிரவாக்கவல்லையோ, யதா, ப்ரதிபந்தகமுண்டென்னில்; அதுக்கும்ருத்யுவான திருவாழியையன்றோ தரித்திருக்கிறது. (கடல்) ஒருகடலில் ஒருகடல்சாய்ந்தாப்

மூ— கடல்வண்ணா கண்ணனேயென்னுஞ் | சேல்கொடண் புனல்சூழ்
திருவரங்கத்தாயென்னு மென்றீர்த்தனேயென்னுங் | கோலமா
மழைகண் பனிமல்கவிருக்குமென் னுடைக்கோமளக்கொழுந்தே ॥ எ ॥

ஆ— ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமகனாகவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளினதும் கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறதும் ஆஸ்ரிதார்த்தமாக வன்றோ வென்னும், ஸமஸ்தஜகத்காரணபூதனான ஸர்வேஸ்வரனாய் விரோதிகளான ப்ரதிபந்தகங்களையும் போக்கினாப்போலே ஸகலஸம்ஸ்லேஷ விரோதியான வென்னுடைய பாபங்களையும் போக்கியருளாயென்றும் சொல்லிக்கொண்டிப்பி வென்னுஞ் சொல்லுங்கூடப் பொறுக்கமாட்டாதபடி ஸுகுமாரையான வென்னுடைய பெண்பிள்ளை தன்னுடைய வழகியகண்கள் நீர்மல்க விருக்குமென்கிறாள். எ

இ— கண்ணனே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்ரீநந்தகோப ரிதிஹாஸியால்) திருவரங்கத்தா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (கோயிலிலே யிதிஹாஸியால்) என்றீர்த்தனே என்னும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸமஸ்தஜகத்காரணாதிஹாஸி சொல்லிக்கொண்டென்று மளவாலே) கோமளக்கொழுந் தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (பிரிவென்னுஞ் சொல்லு மிதிஹாஸியால்.) ❋ ❋ ❋ ❋ ❋ ❋ ❋ ❋

இ—ஸ— ஸாதனத்தைக்கொண்டவனை, கடல்வண்ணா-ஸமுத்ரவர்ணனே, ஒருகடலிலேயொருகடல்சாய்ந்தாப்போலேஇருக்கிறவனேஎன்றபடி. ஆஸ்ரிதஸம்ரக்ஷணார்த்தமாகவன்றோக்ஷீரஸமுத்ரத்தில் கண்வளர்ந்தருளுகிறதென்று கருத்து. கண்ணனே- க்ருஷ்ணனே, க்ஷீராணவத்திலேவரமாட்டாதார்க்குமாஸ்ரயணீயனாகைக்காக வன்றோ ‘‘நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம்புரீம்’’ என்கிறபடியே க்ருஷ்ணனாய்வந்து அவதரித்தருளிற்றென்றுகருத்து. என்னும் - என்னாநிற்கும்,இப்படிசொல்லாநிற்குமென்றபடி. சேல்கொள் - மத்ஸ்யங்களைக் கொண்டிருக்கிறவையான, சேல் - மத்ஸ்யம். மத்ஸ்யங்களை யுடைத்தானவையான என்றபடி. மத்ஸ்யங்கள் ஜலத்தைப்பிரிந்து ஜீவிக்கிலன்றோநா னுன்னைப் பிரிந்து ஜீவிக்கவல்லளாவது என்று கருத்து. தண்புனல் - ஶீதளங்களான ஜலங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவரங்கத்தாயென்னும் - ஸ்ரீரங்கத்திலேயிருக்கிறவனேஎன்றுசொல்லாநிற்கும்,அந்தக்ருஷ்ணாவதாரத்திலும்உதவாதார்க்காகவன்றோ கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்து அருளுகிற தென்கிறாளென்றுகருத்து. என்றீர்த்தனே என்னும் - என்னுடைய தீர்த்தனே என்னாநிற்கும். எனக்கு பாவநபூதனே என்னாநிற்குமென்றபடி. எனக்கு ஸம்ஶ்லேஷ விரோதிகளையெல்லாம் போக்கினவனே என்னாநிற்கிறாளென்கை. என்னுடைய - மதீயையான, கோமளக்கொழுந்து - ஸுகுமாரமான அங்குரம்போலே அத்யந்தஸுகுமாரையான பெண்ணானவள், கொழுந்து - அங்குரம், கோல - ரமணீயங்களான, மா - மஹத்துக்களான, விஶாலங்களான என்றபடி. மழை- வர்ஷம்போலே ஶீதளங்களான, கண்- நேத்ரங்கள், பனிமல்க-ஜலம்ப்ரவஹிக்க, இருக்கும்- நிஶ்சேஷ்டையாயிருக்கும், தன்னுடைய வார்த்தையு நிக்கெல்லாமவன் வாராதொழிந்தவாறே இப்படி கண்ணீர் மல்க விருக்குமென்று கருத்து. எ

ஓ— ஸாதனமென நாம்நி க்ருதவநு, கடல்வண்ணா-ஸமுத்ரவர்ண, கண்ணனே-க்ருஷ்ண,என்னும்-இதிவததி, சேல்கொள்தண்புனல்சூழ்திருவரங்கத்தாய் என்னும்-மத்ஸ்யஸம்ருத்தஶீதளஜலபரிவ்ருதஸ்ரீரங்கவாஸிந இதிவததி, என்றீர்த்தனேயென்னும் - மத்பாவநஹேதோ இதிவததி,கோலமாமழைக்கண் பனிமல்க இருக்கும் - ஸுந்தரநயநே ப்ரஸ்ரவஜலவத்ய யாதிஷ்டதி,என்னுடை கோமளக்கொழுந்தே-மதீயா கோமளபல்லவஸத்ருஶீயம் ஸ்த்ரீ: இதிதி பராங்குஶநாயகீ: எ

ப— போலேயணித்தாகத் திருப்பாற்கடலிலேசாய்ந்ததெனக்காகவன்றோ. அவ்வளவோ ‘‘நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய’’ என்று அக்கிடையை விட்டு கண்ணனா யிவ்விடத்திலேவந்து தவிர்ந்திலையோ. அன்றுதவாதவர்க்கும் அருளவன்றோயிக்கிடை.(சேல்கொள்) அவ்வூரில் வர்த்திக்கிற வுமக்குப்போருமோ, மத்ஸ்யஸாதநீயையான விவளுக்கு ஜலஸாதநீயரான நீர்முகங்கொடாதொழிகிறவிடம் (என்றீர்த்தனே) நான் ஸ்வமாஹிக்குந் துறையானவனே. (என்னும்) இப்படி சொல்லிக்கொண்டு (கோலவிதிஹாஸி) அழகுவிஞ்சின கண்ணிலே கண்ணீர்விஞ்சும்படி நிவர்த்ரவாரையா யிராநிற்கும். என்னுடைய ஸுகுமாரமங்குரம்போலே மெல்லியளாயிருக்கிறவிவள் உபவ்ருத்தம் தேட்டமான வளவிலே தறையிலே படாவிடுவதே என்று நோவுபடுகிறாள் தன்னிலே திருத்தாயார். எ

மூ— கொழுந்து வானவர்கட் கென்னுங் குன்றேந்திக் கோநிரை காத்தவ னென்னும்। அழுந்தொழுமாவியனல வெவ்வுயிர்க்கு மஞ்சனவண்ணனே யென்னும்।

ஆ— (கொழுந்து) ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனாய் அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய் ஸர்வாத்யக்ஷனாயிருந்து வைத்து கோபவேஷ ஸம்ஸ்திதனுக்கொண்டு பிறந்தருளி ஹஸ்தத்தினாலே அதிவ்ருஷ்டிபீடிதரான கோபகோபீஜநங்களையும் பசுக்களையும் ஸ்ரீகோவர்த்தனத்தை யெடுத்துரக்ஷித்தருளின உன்னுடைய நிரவதிகமான காருண்யகுணத்துக்குங்கூட விஷயமல்லேனோ வென்னும். பின்னையும் நீ பார்த்தருளா தொழிந்தவாறே யழாநிற்கும். தன்னுடைய அபேக்ஷிதம் பெறுகைக்காக உன்னைத்தொழாநிற்கும். தன்னுடைய ஆத்மஸ்வரூபம் ஸம்ஹாரமாம்படி தீர்க்கோஷ்ணநிஶ்வாஸத்தைப் பண்ணும். என்னுடைய ஸந்தாபமெல்லாம் போம்படி உன்னுடைய அதிஶீதளமான ஸுந்தரமேனியைக்காட்டி யருளாயென்னும்.

எட்டாம் பாட்டு.

இ— கொழுந்து வானவர்கட் கென்கிற விடத்தில் பரத்வத்தை யருளிச்செய்தார் (ஸ்ரீவைகுண்ட இத்யாதியால்) அத்தையுரைசெய்தார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) இங்கே ஸ்வாதந்த்ர்யம் அருளிச்செய்தார் (ஸர்வாத்யக்ஷ இத்யாதியால்) குன்றேந்தி என்கிறவிடத்தில் ஸௌலப்யத்தை யருளிச்செய்தார் (கோபவேஷ இத்யாதியால்) குன்றேந்திக்கோநிரை காத்தவனென்னு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஹஸ்தத்தினாலே இத்யாதி அல்லேனோவென்று இத்யந்த) ஆவியனல வெவ்வுயிர்க்கு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தன்னுடைய ஆத்ம இத்யாதியால்)

இ—ப— அ* வானவர்கட்கு - பரமவ்யோமவாஸிகளுக்கு, நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. கொழுந்தென்னும் - கொழுந்துபோலே ப்ரதானனென்று சொல்லாநிற்கும், அவர்களுக்கு நிர்வாஹகஸ்வாமி ஸேநாபதியா யிருக்கிறவனென்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. குன்று - பர்வதத்தை, கோவர்த்தனத்தை யென்றபடி. ஏந்தி - கையிலே தரித்து, கோநிரை - கோஸமூஹத்தை, காத்தவ னென்னும் - ரக்ஷித்தவனென்று சொல்லாநிற்கும், அவனுக்குப் பக்ஷமில்லாமையாலே யென்னஹிதமிழக்கிறேனோ ஸௌஹார்த்தமில்லாமையாலே இழக்கிறேனோவென்று வாக்யஶேஷத்துக்குத் தாத்பர்யம். அழும் - பின்னையும் நீ வாராதொழிந்தவாறே அழாநிற்கும், தொழும் - உன்னைக்குறித்தஞ்ஜலி பண்ணாநிற்கும், ஆவி - ஆத்மாவானது, அனலவெவ்வு - அனலாலே வேகும்படி, ஶோகாக்நியாலே தக்தமாம்படி. உயிர்க்கும் - பெருமூச்சு விடாநிற்கும், அஞ்சனவண்ணனே யென்னும் - என்னை யிப்படியாக்கின நீலவிக்ரஹத்தை யுடையவனென்று சொல்லாநிற்கும்,

ஒ— (கொழுந்தித்யாதி) கொழுந்து வானவர்கட்கு என்றும் - நித்யஸூரிஶ்ரேஷ்ட இதிவததி, குன்று ஏந்தி கோநிரைகாத்தவ னென்னும் - பர்வதமுத்த்ருத்ய கோகணம் ரக்ஷிதவாநிதிவததி, யதோக்தம் "உபக்ரியா தத்பரதா" இதி. அழும்தொழும் - ரோதிதி ப்ரணமதி, ஆவிஅனல- ஆத்மஸ்வரூபம் யதா தக்தம் பவதி யதா, வெவ்வு உயிர்க்கும் - தீர்க்கம் நிஶ்வஸிதி, அஞ்சனவண்ணனே என்னும்- ஸுந்தரவர்ண இதிவததி,

ப— எட்டாம்பாட்டில், இவளுக்கு மேன்மேலென வருகிற நோவுகள் தீர்க்கைக்கு நான் செய்வதென்னென்கிறாள் (கொழுந்து வானவர்கட் கென்னும்) நித்யஸூரிகள் போராக நீகொழுந்தானவனே. ப்ரதானனென்னுமாம் (குன்றேந்தி) பசுக்களுக்கும் தத்ப்ராயரான இடையருக்கு முதவினவனன்றோ, யதோக்தம் "உபக்ரியா தத்பரதா" இதி. மேன்மையில்லாமை யிழக்கிறேனோ, நீர்மையில்லாமை யிழக்கிறேனோ வென்னும். (அழும்) பாலர் செய்வதையுஞ் செய்யுமென்னுதல், ஞானிகள் செய்வதையுஞ் செய்யுமென்னுதல் அதுக்குமேலும் "தீர்க்கோஷ்ணநிஶ்வாஸம்" என்கிறபடியே (ஆவி) ஆத்மவஸ்து (அனல) தக்தமாம்படி (வெவ்வுயிர்க்கும்) வெவ்விதான நெடுமூச்செறியும் (அஞ்சன) நெருப்பிலே நீரை சொரிந்தாப் போலே அக்குளிர்ந்த வடிவைக்கொடுவந்து தோற்றவல்லையே என்னும்.

மூ— எழுந்துமேல்நோக்கியிமைப்பிலளிருக்குமெங்ஙனே நோக்குகேனென்னுஞ்! செ
ழுந்தடம் புனல் சூழ்த் திருவரங்கத்தா யென்செய்கே னென் றிருமகட்கே ‖அ‖
என்றிருமகள் சேர்மார்வனே யென்னு

ஆ— நீவரும்படிகாணவேணுமென்றெழுந்திருந்து அநிமிஷரோவை நயாயாகாஶத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும். அங்குங்காணுதொழிந்தவாறே உன்னைக்காண்கைக்கு உபாயமேதோவென்னும். செழுந்தடம்புனல்சூழ்திருவரங்கத்தாய்என்திருமகட்கினிநான்செய்வதென்னென்று கூப்பிடுகிறாள். அ
(என் திருமகள்) ஸர்வலோகஶரண்யையாய்ஸர்வலோகரக்ஷணார்த்தமாய் கடாக்ஷமுடையாளாயிருந்த பெரியபிராட்டிக்கும் ஶேஷியாய்

இ— எழுந்துமேலநோக்கி இமைப்பிலளிருக்கு மென்கிறதற்குத் தா+ர் (நீவரும்படி-உத்தரார்த்தியால்) எங்ஙனேநோக்குகேனென்று மென்கிறதற்குத் தா+ர் (அங்குங்காணுதித்யாதியால.) * * *

ஒன்பதாம் பாட்டு.

திருமகள் சேர்மார்வனே என்னுமென்கிறதற்குத் தா×ர் (ஸவேத்யாதியால்)

இ—ஶ— எழுந்து - இவ்வார்த்தையைக் கேட்டு நீ வருகை ஸம்பாவிதமென்று பாரிப்பாலே எழுந்திருந்து, மேல்நோக்கி - மேலேநோக்கி, ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு வந்தாப்போலே ஆகாஶத்திலே நீவரப்புகுகிறாயென்று கருத்தாலே ஊர்த்வ ஸாமத்திலே பார்த்ததென்றபடி. இமைப்பு - நிமேஷம், இலள் - இல்லாதவளாக, இருக்கும் - இரா நிற்கும், நீ வருகிறதைஅடியே தொடங்கிக் காணவேணுமென்றுமாசையாலே கண்கொட்டாதே பார்த்துக்கொண் டிருக்குமென்றபடி. இமைப்பு என்று நிமேஷம். எங்ஙனே நோக்குகே னென்னும் - அப்படி வரக்காணுதவாறே உன்னைநானெப்படி காணப்புகுகிறேனென்று சொல்லா நிற்கிறாள். செழும் - ரமணீயங்களான, செழு என்று ரமணீயம். தடம் - விஶாலங்களான, புனல் - ஜலங்களாலே, சூழ்-பரிவ்ருதமான",ஸமீகரணஆயஸஸாரஸஸ்நீரை"யானகநகாவமையாலேபரிவ்ருதமானஎன்றபடி. திருவரங்கத்தாய்- ஸ்ரீரங்கத்திலே யிருக்கிறவனே, என்திருமகட்கு - என்னுடையவளான லக்ஷ்மீஸமானையான விப்பெண் பிள்ளைக்கு, என்செய்கேன்- என்னத்தைச் செய்யக்கடவேன், இவ்வார்த்திக்கடியான தேஹத்தை யளவுபடுத்துவேனோ,வாராதவவனை வரப்பண்ணுவேனோ, இவ்விரண்டுமஶக்யமன்றோ வென்றுகருத்து. அ

க * என்திருமகள் - எனக்கு ஸ்வாமிநியான பெரியபிராட்டியார், சேர் - சேர்ந்திருக்கிற, நித்யமாக வஸியாநிற்கிறஎன்றபடி. மார்வனேஎன்னும் - ஸ்பஷ்டம். பெரியபிராட்டியார்க்கு நாள் ஸநவாஹ.

ஜ— எழுந்துமேல்நோக்கிஇமைப்புஇலள்இருக்கும்-உத்தாயாகாஶந்ருஷ்டாநிர்நிமேஷதயாவதிஷ்டதே, எங்ஙனே நோக்குகேன் என்னும் - கேநோபாயேந த்ரக்ஷ்யாமீதிவததி, செழும்தடம்புனல்சூழ் திருவரங்கத்தாய் - ஸுந்தரவிபுலஜலாகாரவாரிஜல பரிவ்ருத ஸ்ரீரங்கதாமாயிந், என்திருமகட்கு - லக்ஷ்மீஸத்ருஶ்யாஃஸ்வகந்யாயாஃ, என்செய்கேன் - ஏதந்நிவ்ருத்தகம் கிம்க்ருத்யம் கரவாணீத்யதுரூஃ. அ

(என்திருமகளிதி)என்திருமகள்சேர்மார்வனேஎன்னும்-ஶ்ரீயஃபதிதேவீஸர்வஸ்ரீதவக்ஷஸ்தலஇதிவததி,

ப— (எழுந்தித்யாதி) வடிவை நினைந்தவாறே யரித் தெழுந்திருந்தவர ஸம்பாவனையுள்ள திசைப்பார்த்து ப்ரயமேவரித்ஸாநமே தொடங்கிக்காணவேணுமென் றிமைகொட்டாதே பார்த்துக் கொண்டிருக்கும். (எங்ஙனே) பின்னையுந் தோற்றக் காணுமையாலே நானுன்னை எந்த ப்ரகாரத்தாலேகாண்பேனென்னும். (செழும்) அழகியதாய் பெருத்தநீர்சூழ்ந்தகோயிலை யிடமாகவுடையவனே, (என்திருமகட்கு) ஸாக்ஷால்லக்ஷ்மீயோடொக்கச் சொல்லலாமானவென் மகட்கு (என்செய்கேன்) எத்தைச் செய்வேன், கதர்வு மடங்கலும் தானேயநுஷ்டித்தாள்,நானினி செய்வதென். அ

ஒன்பதாம்பாடில், இவளுடைய து:க்கத்துக்கொரு முடிவுகாண்கிறிலேனென்கிறாள். (என்திருமகள்சேர்) என்ஸாரத்தை ஸ்வீகரித்தருளின லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டனேஎன்னும். திருமகளுக்குஸாபேக்ஷயா பாரார்த்தைகாரஹாவமும்உபேயஹாவமும்தோற்றவென்திருமகளென்கிறாள். (சேர்மார்வனே)அவளொருக்ஷணம்பிரிய விருக்கிலன்றோவெனக்குப் பேறுதாழ்க்கவேண்டுவது,உன்னிடத்தி லுபாயகுவபூர்த்தியில்லாவிடிலன்றோ எனக்குப்பேறுதாழ்க்கவேண்டுவது, உனக்குஉபேயகுவபூர்த்தியில்லாவிடிலன்றோ நாளுறியிருக்கலாவது,

மூ— மென்னுடையாவியேயென்னும்| நின்திருவெயிற்றாலிடந்து நீகொண்ட நிலமகள் கேள்வனேயென்னும்|அன்றுருவேழுந்தழுவி நீகொண்டவாய்மகளன்பனேயென்னு ந்|

ஆ— உன்னுடைய குணங்களாலே த்ரைலோக்யாதிபதையான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கும்சேஷியாய், தன்னுடைய நிரவதிக ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய ஸௌகந்த்ய லாவண்ய யௌவநாத்ய ஸம்பூர்ண கல்யாண குணங்களாலே பரமோத்க்ருஷ்டையான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கும் ப்ரணயியாயிருந்தநீ; தத்விரஹமாகையாலே என்னை உபேக்ஷியாதொழிகை யாக்கினைப்போலே இன்னமும் தத்விரஹமென்றென்னை யுன்திருக்கண்களாலே பார்த்தருளாயென்றுசொல்லும்.

இ— நீ கொண்ட நிலமகள்கேள்வனேயென்னுமென்கிறதற்குத் தா×ர (உன்னுடைய குணங்களாலே யித்யாதியால்) அன்றுருவேழுந் தழுவி நீகொண்ட என்கிறவிடத்தில் ஸூசித்த வஸ்துத்தை யருளி×ர் (தன்னுடைய நிரவதிகேத்யாதியால்) ஆய்மகளன்பனேயென்னு மென்கிறதற்குத் தா×ர் (நப்பின்னையித்யாதியால்) என்திருமக ளென்கிறவிடத்திலே என் சப்தத்துக்குத் தா×ர் (தத்விரஹமாகையாலே என்று) என்னுடையாவியேயென்னுமென்கிறதற்குத் தா×ர் (என்னை உபேக்ஷேத்யாதியால்) வாக்யத்தி லபிப்ராயம் மரு+ர் (இன்னமுமித்யாதியால்)

இ—ப— த்ருஷ்டிக்கு லக்ஷ்யமான சேஷவஸ்துவையன்றன்றோ நீ என்னையென்று மாதவிக்கிறது. இப்போதுமவளுடைய ப்ரேமாதிசயமாகவென்னைக் கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்கிறாளென்று கருத்து. நின்-உன்னுடைய, திருவெயிற்றால்- ஸ்ரீதம்ஷ்ட்ரையால், எயிறு- தம்ஷ்ட்ர. "ஜஹார வராஹ தம்ஷ்ட்ராக்ரேண கோல ரூபதீம்" என்னும்படி அதிரமணீயமான திவ்யதம்ஷ்ட்ரையாலே என்றபடி. இடந்து- அண்டபித்திதளத்தில்நின்றும் கிண்டெடுத்து, உன்னை யநந்யார்ஹையாக்கிக்கொண்டாகிலும் ப்ரணயிநிகளுக்கு நீ காரியஞ் செய்யுமவனல்லையோவென்கிறாளென்றுகருத்து. நீகொண்ட - இப்படி உன்னுடையப்ரணயித்வ குணத்தைக்காட்டி நீயுனக்கு சேஷமாக்கிக்கொண்ட, நிலமகள் - பூமிப்பிராட்டிக்கு, கேள்வனே என்றும் - வல்லபனே என்றுசொல்லாநிற்கும், அன்று- க்ருஷ்ணனோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறுவேனோவென்று நப்பின்னைப்பிராட்டிவரிதாவப் படாநின்றவந்த காலத்தில், உரு - இடிபோலே பயங்கரமான த்வநியை யுடையவையான வ்ருஷபங்களை, உருவென்று இடிபோலே பயங்கரத்வநியான வஸ்துவுக்குப்பேர். ஏழு - ஏழுகளையும், தழுவி - ஆலிங்கநம் பண்ணி, மாயதேஹநத்தாலே வீவிந்தென்றபடி. நீலாகாந்தாலிங்கந ஸம்ஶ்லேஷஸாதநமாகையாலே தத் ஸம்ஶ்லேஷம்போலே க்ருஷ்ணனுக்கு போக்யமாயிருந்ததென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக தேஹநத்தை தழுவுத லாகச் சொல்லுகிறாள். நீகொண்ட - நீயுனக்காக்கிக்கொண்ட, ஆய்மகள் - கோப கந்யகைக்கு, நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கென்றபடி அன்பனேயென்றும்- ப்ரியதமனே என்று சொல்லாநிற்கும். இப்படியவர்கள்பக்கலிலே ஸ்நேஹியாயிருந்த நீ அவர்களுக்கு சேஷமான வென்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணாதொழிவதென்னனே யென்கிறாளென்று கருத்து.

ஞ— என்னுடை ஆவியே என்னும் - மத்ப்ராணபூதேதி வததி, நின்திரு எயிற்றால் இடந்து நீகொண்ட நிலமகள்கேள்வனே என்னும்- ஸ்வகீயயா ஸ்ரீமத்தம்ஷ்ட்ரயா உத்ருதஸ்ய பூதேவ்யா: பூமிதேவ்யா: ப்ரியநாயகேதி வததி, அன்று உரு ஏழும்தழுவிநீகொண்ட ஆய்மகள் அன்பனே என்னும்- ததாஸப்தவ்ருஷப வ்யக்திவிசேஷாநுஶ்லிஷ்டஸ்வவிக்ரஹஸ்ய கோபகந்யாயா: காந்தேதிவததி,

ப— (என்னுடை யாவியே) இவ்விஶிஷ்டமே கிடரிவளுக்கு ப்ராணம். இத்தா லாசார்யாதிகளும சேஷிக்கும்போலே உபாயவிஷயநமென்றதாயிற்று (நின்னித்யாதி) உன்னுடைய (திருவெயிற்றால்) தம்ஷ்ட்ரையாலே (இடந்து) இடந்தெடுத்து (நீகொண்ட) அதீநமாகக்கொண்ட (நிலமகள்கேள்வனே) ஸ்ரீபூமிக்கு ஸத்ருச நாயகனே, உன்னையழிய மாறியுமன்றோ ப்ரணயிநிகளுக்குக் காரியஞ் செய்வது என்னாநின்றாள். (அன்றித்யாதி) ஒருநாளுதவினநீ இன்றுதவினா லாகாதோ, நப்பின்னைப்பிராட்டியினுடைய தசையை அன்றென்னு மித்தனை (உரு) இடி, இடிபோலே பயங்கரத்வநியான ஜீவஜந்துக்க ளேழையும் நப்பின்னைப் பிராட்டியுடைய திருமுலைத்தடங்களைப்போலே தழுவி (நீகொண்ட) நீஸ்வீகரித்த, (ஆய்மகளன்பனே) நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கதீநனே, என்னைக்கைவிட்டுஎன்னாஶ்ரிதைகள்பக்கலிலெங்ஙனே முகம்பெறவிருக்கிறாயென்னாநின்றாள்,

மூ— தென்திருவரங்கங் கோயில் கொண்டானே தெளிகிலேன் முடிவிவள் தனக்கே ॥ ௬ ॥
முடிவிவள் தனக்கொன்றறிகிலே னென்னு மூவுலகாளியே யென்னுங் । கடிகமழ்
கொன்றைச் சடையனே யென்னு நான்முகக் கடவுளே யென்னும் ।

ஆ— இவளுக்காகக் கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற நீ இவளைப் பார்த்தருளுகிறதில்லை, இனியிவளுக்கென்னாய் விளையுமென்றொன்று மறிகிறிலேனென்கிறாள். ௬

(முடிவிவள் தனக்கு) இப்பெண்பிள்ளை தனக்கு முடிகைக் கொருஉபாயமறிகிலேனென்னும், ப்ரஹ்மாதி ஸகல தேவதைகளுக்கும் அந்தராத்மதயா வஸ்திதனாயவர்களுடைய ஸத்தை ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகளை நிர்வஹிக்கின்றவனே உன்திருவடிகளிலவர்களோபாதி யுறவு போராதோ வென்னும்.

இ— தாஸீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (இவளுக்காகவித்யாதியால்.) * * * * *

பத்தாம் பாட்டு.

மூவுலகித்யாதி கடவுளேயென்னு மித்யந்தத்துக்கு வ்யாக்யானம் தாத்பர்யம் ப்ரஹ்மாதி தேவதாதி யால்) இதுக்குப் பாவம் தாத்பர்யம் (உன் திருவடிகளி லித்யாதியால்)

இ—ப— தென் - ஸுந்தரமான, திருவரங்கம் - ஸ்ரீரங்கத்தை, கோயில் கொண்டானே - கோயிலாகக் கொண்டவனே, அவதாரத்திலே யுதவாதாருன்னை யிழந்து போகாதபடி கோயிலே நித்யவாஸஸ்தானமாக ஸ்வீகரித்தவனே என்றபடி. இவள்தனக்கு-இப்பெண்பிள்ளைக்கு, தன்னென்றுஸ்வாதந்த்ர்யமும். முடிவு - அவஸானத்தை,முடிவு - அவஸானம், தெளிகிலேன் - தெளியமாட்டுகிறேனில்லை, நீயத்தனை ரக்ஷணவானேயாகிலு மிவளுடைய வ்யஸனஸங்கடத்தைப் பார்த்தாலிருக்கு முடியுண்டாகப் புகுகிறதாக வெனக்குத் தோற்றுகிறதில்லை என்றபடி. ௬

* ௧௦ இவள் - இப்பெண் பிள்ளையானவள், தனக்கு - விரஹாக்நி தக்தையான தனக்கு, முடிவொன்று - முடிவை யொன்றையும், முடிகைக்குபாயமொன்றையு மென்றபடி.. இங்கு முடிவு ஶப்தம் முடிகைக்குபாயபரம். அறிகிலேனென்னும்- அறியமாட்டுகிறிலே னென்றுசொல்லுகிறாள். இந்தவிரஹ தசையிலே தனக்கு முடிகையே நன்மை யென்று நினைத்து அதுக் குபாய மொன்று மறியமாட்டுகிறிலே னென்று சொல்லாநிற்கிறாளென்று கருத்து. மூவுலகாளியே என்னும் - மூன்று லோகங்களையு மாளுகிற விஷ்ணுக் கந்தராத்மபூதனே என்று சொல்லுகிறாளென்றபடி. கடி - பரிமளமானது, கமழ் - பரிமளியாநிற்கிற, கமழ்கை - பரிமளிக்கை. பரிமளம் ப்ரஸரியாநிற்கிற என்றபடி. கொன்றைச் சடையனே யென்னும்-கொன்றைப்பூவை ஜடையிலே யுடையவனேயென்னாநிற்கிறாள். ருத்ரனுக்கந்தராத்மபூதனே என்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி.. நான்முக - சதுர்முகமான,கடவுளேயென்னும்-தேவனேயென்று

ஒ— தென் திருவரங்கம் கோயில் கொண்டானே - ஸுந்தர ஸ்ரீரங்க நித்யதேஶஸ வாஸ்பக்ஷீகர்த்து, இவள்தனக்கு முடிவுதெளிகிலேன்- அஸ்யாத்வஸ்யாந்தம் நபஶ்யாமி த்வயாபி. ௬

(முடிவிதி) முடிவுஇவள்தனக்கு ஒன்றுஅறிகிலேன்என்னும் - ஐயம்ஸ்தாலஸ்யாத்வஸ்யாந்தம் அபிநபஶ்யாமீதிவததி,மூவுலகு ஆளியேயென்னும் - த்ரைலோக்யநாயகேதிவததி, கடிநாறிம்கொன்றை சடையனே என்னும் - ஸுகந்தவாஸிதாரக்வதாஜடாயுத ருத்ராந்தராத்மந் இதி வததி, நான்முக கடவுளே என்னும் - சதுர்முகதேவதாந்தராத்மந் இதிவததி,

ப— (தென்திருவரங்கம்) அவதாரங்கள் போலன்றியே அழியாதாய் ஸர்வஸம்பந்ந ஸ்ரீரங்கமான விக் கோயிலிலே நித்யவாஸம் பண்ணுமவனே, இதுபிற்பாடர்க்குதவவன்றோ (இவள் தனக்கு முடிவு தெளிகிலேன், இவளுக்காதிபயமவஸாந ப்ரகார மறிகிறிலேன். ௬

பத்தாம்பாட்டில், இனிகிட்டமாட்டாளோவென்னும்படி யவஸன்னையான விவள் பெரிய பெருமாள். திருவடிகளை ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றாள் என்கிறாள். (முடிவிவள் தனக்கித்யாதி) பெண்பிள்ளைவார்த்தையைத் திருத்தாயார் அநுபாஷிக்கையாலே இவள் தனக்கு முடிவொன்று அறிகிலேனென்னா நின்றாளென்கிறாள் இத்துஃகஸாகரத்தைக் கரைகாணும் வழி அறிகிலே னென்னாநின்றாள் (மூவுலகித்யாதி) த்ரைலோக்யத்துக்குங்கடவனான விஷ்ணுக் கந்தர்யாமியாய் நின்று அவனுடைய அதிகாரத்தை நிர்வஹிக்கிறவனே (கடியித்யாதி) பரிமளத்தை யுடைத்தான கொன்றையை ஜடையிலே யுடைய ருத்ராந்தர்யாமியாய் அவனுடைய பதத்தை நிர்வஹிக்கிறவனே (நான்முகேத்யாதி) சதுர்முகனானவனுக்கு அந்தராத்ம

மூ— வடிவுடைவானோர் தலைவனேயென்னும்வண்டிரு
வரங்கனேயென்னும்।அடியடையாதாள்போலிவ

ஆ — அயர்வறு மமரர்களையுங்கூடத் தோற்பித்தடிமை யாக்கிக்கொண்டிருக்கிற வுன்னைக் காட்டியருளா யென்னும். கோயிலிலே புகுந்து கண்வளர்ந்தருளி ஆஶ்ரிதருக் காதாரம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற பரமோதாரனே யென்னும். இனி பெருமாள் திருவடிகளைச் சேர்ந்து முடியமாட்டாள் போய்முடிந்தா ளென்னும்படி அத்யந்தபரவஶையான விவள், ப்ரஸித்தமானவிந்த விஶ்லேஷதிவஸமான நிரவதிகது:கமெல்லாம் விஸ்மிதமாம்படி தானாசைப்பட்டபடியே

இ— வடிவுடைவானோர் தலைவனேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (அயர்வறு மித்யாதியால்) வண்டிருவரங்கனே யென்னு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (கோயிலிலே யித்யாதியால்) அடியடையாதாள் போலிவ ளென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (பெருமாள்திருவடிகளையித்யாதியால்) சேர்ந்து முடியவென்றது சேர்ந்து தலைக்கட்ட என்றபடி. போய்முடிந்தாளென்றது மிகவுமஶக்தையானா ளென்றபடி. அதிபரவஶையானாளென்று கருத்து. அணுகி யித்யாதிக்குத் தாத்பர்ய (ப்ரஸித்தமான வித்யாதிகளால்) இத்தால் ஸர்வேஶ்வரனிவளுடைய வார்த்தியை யறிந்து தன் ஶீலாதிஶயத்தாலும் ஔதார்யத்தாலு மிவளுடைய வ்யாஸங்ஸம்ஶ்லேஷத்தை விஶேஷித்து ப்ரகாஶிப்பிக்க, இவளுக்கதனால் பிறந்தவாஶ்வாஸத்தைக்கண்டுதாயார் ஸஹர்ஷையாய்ச்சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதிஸங்க்ரஹம். * * * * * * * *

இ—ஶ— நிற்கிறாள். கடவுள்-தைவம், பரதேவதைக்கதாபர்ஸம்ஸாத்தனேஎன்றுசொல்லா நிற்கிறாளென்றபடி. ப்ரயோஜநாந்தரபரரானப்ரஹ்மாதிதேவர்களோடுள்ளவுறவுக்கதைகஜீவிதையான என்னோடுனக் கிலையோ வென்று ஸாக்ஷதாக்ஷேபம். வடிவுடை - திவ்யரூபத்தை யுடையவர்களான, ஸமஸ்த கல்யாண குணமெல்லாம் வடிவிலே தோற்றும்படி யுஜ்வலரூப ஶாலிகளான என்றபடி. வானோர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, தலைவனேயென்னும் - ப்ரதானனேஎன்னாநிற்கிறாள் உன்னழகாலேயவர்களைத் தோற்பித்தடிமை யாக்கிக்கொண்டு அவர்களுக்கு ஶேஷியாயிருக்கிறவனே என்று சொல்லாநிற்கிறா ளென்றபடி. அவர்களுக்கு நீயுன்னைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்குமாப்போலேஎனக்கு முன்னைக்காட்டியருளாயென்கிறாள் என்று தாத்பர்யம். வண் - உதாரமான, திருவரங்கத்தாயென்னும் - ஶ்ரீரங்கத்திலேயிருக்கிறவனேஎன்னாநிற்கும். நித்யஸூரிகள் மாத்ரமநுபவிக்கிறதாய்ப் போகாதே ஸம்ஸாரிகளு மநுபவிக்கும்படி கோயிலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற பரமோதாரனே என்கிறாளென்று ஸாபிப்ராயம். நீ கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸேவைநான் பெறவேண்டாவோ என்கிறாளென்று பரமதாத்பர்யம். அடி - அவன்திருவடிகளை, அடையாதாள்போல் - அடையாதவள்போலே இருந்தவளான, இந்த விரஹத்தாலே யிவள் முடிந்து போமித்தனையொழிய இனியவன்திருவடிகளை யடையமாட்டா ளென்னும்படி இருந்தவளான என்றபடி. இவள் - இப்பெண்பிள்ளையானவள்,

ஒ— வடிவுடை வானோர் தலைவனே என்னும் - திவ்யவிக்ரஹமங்களநித்யஸூரிநிவஹஸேவித இதி, தைவம் ராஜ்யம் பரதேவவாதி ஶப்தயோஸ்த்ஸ்வயம் ஸ்திதயா நிவஹஸ: ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்தித: என்னும் வடிவுடைவானோர் தலைவ னித்ய என்னும்- ஐஶ்வர்யவதீதி நாஸ்யஷ்: ஸ்வதேஶ ஸ்வாத்ம்யம்: ஐஶ்வர்ய ப்ரபுத்வம் ப்ரஸித்தவிக்ரஹவிஶிஷ்டதைவகாரணஸஞ்சிதத்வாத்யஷ்: இதி யாதநாவாயம் நிவஹஸ:. வண் திருஅரங்கனேஎன்னும்-ஸதீவீநஶ்ரீரங்கவாஸிந்நிதி, அடையாதாள் போல் - ஸ்வதார ஸாஸ்யணா ஹிதேவஸிதா ஐயம்,

ப— வானவனே என்னாநின்றாள் (வடிவுடை)ஸமஸ்தகல்யாணத்தால்வந்தஸௌந்தர்யம்வடிவிலேதோற்றும்படியிருக்கிற ஸூரிகளுக்குத தலைவனே என்னாநின்றாள் (வண்) நித்யஸூரிகளே யநுபவித்துப் போகையன்றிக்கே ஸம்ஸாரிகளு மிழவாமைக்கன்றோ இங்குவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறது. இங்குச்சாய்ந்தருளின தின் ஸேவைநான் பெறவேண்டாவோ வென்னாநின்றாள். வண்மை - ஆசைப்பட்டார்க்கு தன்னைக் கொடுக்கு மௌதார்யம். (அடியடையாதாளித்யாதி) திருவடிகளைக் கிட்டயாட்டாள்போலே யிருந்து இவள்க்ருத்தாலே

மூ— எணுங் கியடைந்தனள்முகில்வண்ணனடியே॥ ௧௦॥ முகில்வண்ணனடி
யையடைந்தருள்சூடி யுய்ந்தவன் மொய்புனற்பொருநல் துகில்வண்
ணத்தூநீர்சேர்ப்பன்வண்பொழில்சூழ்வண்குருகூர்ச்சடகோபன் ।

ஆ— பெரிய பெருமாள் திருவடிகளையே ஸம்ச்லேஷிக்கப் பெற்றாள் என்றிவருடைய திருத்தாயார் ஹ்ருஷ்டையாகிறாள்.

௧௦

(முகில்வண்ணன்) பெரிய பெருமாள் திருவடிகளைச் சேர்ந்து ஸர்வாபேக்ஷித ஸம்ச்லேஷமும் பண்ணப் பெறுகையாலே, உஜ்ஜீவநராய் ஸர்வஸ்வஸ்ரூப ஸம்ருத்தமான திருப்பொருநலாலும் அதிரமணீய திவ்ய ஸம்ஸ்தாந விசேஷங்களாலும் பரிவ்ருதமான திவ்ய நகர நிரூபணீயமான சடகோபன்,

நிகமனம்.

இ— முகில்வண்ணனடியை யடைந்தருள்சூடி யுய்ந்தவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (பெரியவிஷ்ணுத்வியால்) மொய்புனற் பொருநல்துகில் வண்ணத் தூநீர்சேர்ப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸம்பந்தவிஷயத்வியால்) வண்பொழில்சூழ் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (திவ்யதேசவிஷயத்வியால்). வண்குருகூர்ச்சடகோபனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (திவ்யநகரவிஷயத்வியால்)

இ—ப— முகில்வண்ணன்-மேகஸ்வபாவனானவனுடைய, முகில்- மேகம், ஐச்வர்யங்களில் பாராமல் வர்ஷிக்கும் மேகம்போலே ஸர்வர்க்கும் உபகரிக்கும் ஸ்வபாவரான பெரியபெருமாளுடைய என்றபடி. அடி - திருவடிகளை, அணுகி - கிட்டி, அடைந்தனள் - அடைந்தாள், சேஷியிலே விசேஷமாக ஸம்ச்லேஷிக்கப் பெற்று ஜீவித்தாளென்று கருத்து.

௧௦

கக ※ முகில்வண்ணன் - மேகவர்ணரான பெரியபெருமாளுடைய, அடியை - திருவடிகளை, அடைந்து - ஸம்ச்லேஷித்து, சேஷியிலே விசேஷமாக ஸம்ச்லேஷித்தென்றபடி. அருள்சூடி - க்ருபையை சிரஸாவஹித்து, அவருடைய ப்ரஸாதத்தைப் பெற்றுவென்றபடி. உய்ந்தவன்- உஜ்ஜீவித்தவரான, விரஹ தாபந்தீர்ந்து ஜீவித்தவரான என்றபடி. மொய் - நிபிடங்களான, ஸமூஹங்களான என்றபடி. புனல் - ஜலங்களை யுடைத்தான, பொருநல் - தாம்ரபர்ணியினுடைய, இதுக்கு நீர் என்கிறத்தோடே அந்வயம். துகில்வண்ண - படவர்ணமும் போலே, துகில்- படவஸ்த்ரம், தூ - சுத்தமான, "ரமணீயம் ப்ரஸந்நாம்பு ஸந்மநுஷ்யமநோ யதா" என்கிறபடியே அதிஸ்வச்சமான என்றபடி. நீர் - ஜலத்தை, சேர்ப்பன் - சேர்ந்தவரான, தாம்ரபர்ணீ ஸமீபஸ்தரான என்றபடி. வண் - அதி ஸுந்தரங்களான, பொழில் - உத்யானங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, வண்குருகூர் - அதிரமணீய திருநகரியில், சடகோபன் - ஆழ்வாரானவர்,

ஒ— அணுகி - கவஸ்தீவம்ப்ராப்ய, முகில்வண்ணன் அடியை அடைந்தனள் - மேகவர்ணஸ்ய தவசரணௌ ஸம்ப்ராப்தவதீ.

௧௦

(முகில்வண்ணனிதி) முகில்வண்ணன் - மேகவர்ணஸ்ய ஸம்பந்தஃ, அடியை அடைந்து - சரணௌ ப்ராப்ய, அருள்சூடி - க்ருபாம் சிரஸா த்ருத்வா, உய்ந்தவன் - உஜ்ஜீவிதேந, மொய்புனல் பொருநல் - ஸம்ருத்தஜல தாம்ரபர்ண்யாஃ, துகில்வண்ணத்தூநீர்சேர்ப்பன் - படவர்ண ஸுந்தரஜல பரி ஸம்ஸ்லிஷ்டேந ப்ரதேசபாக்ஷ : வண்பொழில்சூழ் - ஸுரம்யோத்யாந பரிவ்ருதஃ குருகூர்ச் சடகோபன் - நிரதிசயஸம்ஸ்லிஷ்ட காராகாரயோ ஸம்ஸ்தாநே,

ப— முகில்வண்ண னடியை (அணுகி) கிட்டி, (அடைந்தனள்) ப்ராபித்தாள், இது ஸ்தநஸாந்நித்யத் திலேயொருவைசத்யத்தைச் சொன்னபடி.

௧௦

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை இப்பாவத்தோடே யப்யஸிக்கவல்லார் திருநாட்டிலே நித்ய ஸூரிகளாலே சூழப்பெறுவ ரென்கிறார். (முகிலித்யாதி) பெரியபெருமாள் திருவடிகளைக்கிட்டி யங்குத்தை ப்ரஸாதத்தைப்பெற்று ஜீவித்தவன். (உய்ந்தவன்) உஜ்ஜீவித்தவராய், (மொய் புனல்) மிக்கஜலத்தையுடைய திருப்பொருநலுடையதாய் துகில்வண்ணத்தையுடைத்தான (தூநீர்சேர்ப்பன்) ப்ரஸந்ந ஸ்வச்சத்தை யுடைத்தாயிருந்ததான (வண்குருகூர்) அதுக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார் (மொய்புனலித்யாதி) மிக்க ஜலத்தையுடைய பொருநலும் திருத்தாம்ரபர்ணியும் துகிலினுடைய வண்ணத்தை யுடைத்தான "ரமணீயம் ப்ரஸந்நாம்பு" என்கிறபடியே ப்ரஸந்நம் (நீர்சேர்ப்பன்) நீர்த்துறைவனென்றபடி. திருச்சங்கணித் துறைவனிறே.

மூ— முகில்வண்ண னடிமேற்சொன்ன சொல்மாலை யாயிரத்திப் பத்தும்வல்லார் |
முகில்வண்ணவானத் திமையவர்சூழ விருப்பர் பேரின்ப வெள்ளத்தே ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— முகில்வண்ண னடிமேற்சொன்னசொல்மாலையாயிரத் திப்பத்தும் வல்லார், பெரிய பெருமாள் திருமேனியில் நீலமான ஜ்யோதிஸ்ஸின் வெள்ளத்தாலே நீலவர்ணமான திருநாட்டிலேயயர்வறுமமரர்கள்சூழ ஸகலஸம்ருத்திக பரமபதப்ராப்தாநந்தஜநித நிரவதிகாநந்த ஸந்தோஹாரணவாந்தர்நிமக்நரா யிருப்பரென்கிறார். கக

திருக்குருகைப் பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ— முகில்வண்ண வானத்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (பெரியபெருமாளின் த்யாதியால்) இமையவர்சூழ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அயர்வறு மித்யாதியால்) பேரின்ப வெள்ளத்தே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸகல ஸம்ருத்திகேத்யாதியால்) * * * * * * * * * * *

இ—ஸ— முகில்வண்ண னடிமேற்சொன்ன- நீலவர்ணன்விஷயமாகவருளிச்செய்ததான,சொல்மாலையாயிரத்து - ஸூக்திரூபஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும் - இந்த பத்து பாட்டுகளையும், வல்லார்-அப்யஸிக்கவல்லார்கள், முகிலவண்ண - நீலவர்ணமான, பெரியபெருமாளுடைய திருமேனியி லத்யுஜ்ஜ்வலகாந்திப்ரவாஹங்களாலே நீலவர்ணமான என்றபடி. வானத்து - பரமவ்யோமத்திலே, இமையவர் - தேவர்கள், நித்யஸூரிக ளென்றபடி சூழ - இவர்கள்பக்கலாதராதிசயத்தாலேசூழ்ந்துகொண் டிருக்க, பேரின்ப வெள்ளத்தே - மஹாநந்த ப்ரவாஹத்திலே, இன்பம் - ஆநந்தம், பரிபூர்ணஸமஸ்தாநந்தத்திலேஎன்றபடி. இருப்பர்- நித்யமாக ப்ரதிஷ்டிதராவர்கள். கக

ஜ்ஞாநவைராக்ய ப்ரஷ்டாநலேவயி ஸ்ரீமதேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:.

ஞ— முகில் வண்ணன் அடிமேல்சொன்ன சொல்மாலை ஆயிரத்துள் - நீலமேகவர்ண ஸமஸ்தகாரணாரவிந்த விஷயே ப்ரணீதே ஸூக்திரூபமாயாஸஹஸ்ரே, இப்பத்தும்வல்லார் - ஏதத்தசகஸ்யாப்யேதார:, முகில் வண்ண வானத்து - நீல மேகவர்ண ஸமஸ்தாவாஸபூத பரமாகாஸே, பேர்இன்ப வெள்ளத்து - மஹாநந்த ஸாகரே,இமையவர்சூழ இருப்பர் - ஸ்பஷ்டம். கக

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:.

ப— (முகிலித்யாதி) முகில் வண்ணனை பெரிய பெருமாள் அடிமேற்சொன்ன வாயிரத்துளிப்பத்தும் வல்லார் முகில்வண்ணனுப் பரமபதத்துள்ளவனுடைய நிழலீட்டாலே அவன்படியாயிருக்கிற பரமபதத்திலே நித்யஸூரிகள்திரளவிருக்க அவர்கள்நடுவேயாநந்தநிமக்நராயிருந்தநுபவிக்கப்பெறுமவர்கள். கக

ஸ்ரீமூலகோபயதிராஜ காரகேஸரிமஹாந மஹாதேசிகேப்யோ நம:.

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராஹாய ஸம்யமீந்த்ர மஹா தேசிகாய நம:.

———)(———(***)———)(———

ஸ்ரீ:

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்ய ரத்நாவளி:

(o)

(கங்குலும் பகலும்.)

ஸ்ரீரங்கேஶயநீயாந் நிகிலஜநநஸ்ருஷ்டாத்ரேர் ஶாகிநா
விஸ்தாரிஷுஸாவா உரஶய்ய நதஃ பாண்டவார்த்தநாதவம் !
ஶர்மஶர்மப்ரதாநாந் ஜலதநிபதநோர் வக்த்ரயாத்ரார்ஹகாந்
ஸாதீஸாநாம் விமஹர்த்தா ஶேவஶய்ய திவ்ய த்வாஹஸிதோ ஶௌரி:॥

(ஸ்ரீரங்கேஶயநீயாநாந்) செங்கயல்பாய் நீர்திருவரங்கத்தாய் - தியக்குகளுக்குங்கூடக் களித்தநுவதிக்கும்படி ஸ்ரமஹரமான ஜலஸம்ருத்தியையுடைய ஸ்ரீரங்கத்திலே யெழுந்தருளி யிருக்கையாலும், (நிகிலஜநநஸ்ருஷ்டாத்ரேர்:) முன்செய்திவ்வுலக முண்டுமிழ்ந்தளந்தாய் - எல்லாலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கையாலும், ஸ்ருஷ்டிஸமயத்தாலே கடாக்ஷமாயையிலே “காகுத்தா கண்ணனேயென்னும்” என்று சொல்லுகிற அவதீர்யாக்ஷகங்களும் ஸம்க்ருஹிக்கப்படுகிறது. (ஶாகிநா) சிட்டனே - வஶிஷ்டனுகையாலும், (விஸ்தாரிஷுஸாவாந்) அந்திப்போ தவுணனுட லிடந்தானே - விரோதியான ஹிரண்யனை ஸம்ஹரிக்கையாலும், (உரஶய்ய நத:) பைகொள் பாம்பணையாய் - தன்திருமேனி ஸ்பர்ஶத்தா லுண்டான ஹர்ஷத்தாலே விகஸிதமான பணங்களையுடைய திருவனந்தாழ்வானை திருப்படுக்கையாகவுடைய னுகையாலும், (பாண்டவார்த்தநாதவம் ஶர்மஶர்ம ப்ரதாநாந்) பாலதுன்பங்க ளின்பங்கள் படைத்தாய், வேதநருடைய கர்மாநுரூபமாக ஸுகது:கங்களைக்கொடுக்கு மவனுகையாலும், (ஜலதநிபதநயா உவக்த்ரயாத்ராரக்ஷாந்) இங்கே க்ரமம் விவக்ஷிதமன்று. குன்றேந்திக் கோநிரை காத்தவனென்னும்- நின் திருவெயிற்றுவிதாத்ரி. முகில்வண்ணனடியை - கோவர்த்தநத்தை எடுத்து கோகோபாலர்க் குபகரிக்கையாலும், வராஹ ரூபத்தைக்கொண்டு பூமிக்குபகரிக்கையாலும், வர்ஷுக வலாஹகம்போலே ஸ்யாமமாய்க் குளிர்ந்திருக்கிற வடிவையுடையனுகையாலும், எல்லார்க்கும் ஸ்வாமியான ஸ்ரீரங்கநாயகஸ்வாமிகளுடைய மஹத்வத்தை ஸதிப்பியா நிற்கிறனென்று “கங்குலும்பகலும்” என்கிற தஶகத்திலே காரி மாறன் அருளிச்செய்தா னென்கிறர். * * * * * * * * *

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்தில் இரண்டாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆ— (வெள்ளைச்சுரிசங்கு) இப்பிராட்டியோடே பெரியபெருமாள் ஸம்ஶ்லேஷரஸத்தை யநுபவித்து அந்த ஸம்ஶ்லேஷரஸ முள்ளடங்காதபடி பெருகினவாறே அதுஸாத்மிக்கைக்காகவுமாஶ்ரித ரக்ஷணார்த்தமாகவுந் தென்திருப்பேரையிலே எழுந்தருளத் திருவுள்ளத்தே கோலியருளி, இவளுடைய ஸமாதாநார்த்தமாகவிவளிடத்திலே க்ருத்ரிமஸாந்த்வநத்தைப்பண்ணியருளி தென்திருப்பேரையிலே வேட்டைக்குப் போய் வருகிறோமென் றருளிச்செய்ய, இப்படி வஞ்சிதையானவிவள அஜ்ஞாதவிஶ்லேஷையாகையாலுமிவனெழுந்தருளுகை யிவனைக்காணாதொழிகைக்கு ஹேதுவென்னுமிடமறியாமையாலு மெழுந்தருளஸம்மதித்துவிஜயத்தை யாஶாஸித்து

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ— கீழ்ப்பாட்டில்சொன்னபடியே ஆழ்வார் பெரியபெருமாளோடு ப்ரதமஸம்ஶ்லேஷ விஶேஷத்தைப் பெற்று ஸந்துஷ்டராயிருக்க விஶ்லேஷ தஶையிலபோலே இத்திருவாய்மொழியிலே விரஹிணியானவொரு பிராட்டியினுடையபேச்சுக்களைப் பேசுகையஸங்கதமன்றோவென்ன, இப்போதிவர் ப்ரதமாநுபவ விஶேஷமாத்ரத்தாலே ஸந்துஷ்டராயிருந்தாரேயாகிலும் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷங் கிடையாமையாலே பின்னையுமவஸந்நராய் இப்போதவனோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம் பெறவேணுமென்று த்வரைப்படுகிற தம்முடைய தஶையை. பெரியபெருமாளோடு ஸம்ஶ்லேஷித்துப் பிரிந்து விரஹார்த்தையான வொருபிராட்டியானவள் தான் திருப்பேரையில செல்லவேணுமென்று அன்னைமாரையும் தோழிமாரையுங் குறித்துச் சொல்லுகிற வாக்யரூபத்தாலே பேசுகிறாரென்கிற கருத்தாலேயவதரிப்பிக்கிறார் (இப்பிராட்டியோடேயித்யாதியால) இப்படி ஸ்வரூபத்திலே இத்திருவாய்மொழி ஸங்கதமானாலும், ஶப்தரூபத்திலே பெரியபெருமாளோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்று கீழ்த்திருவாய் மொழியிலே வ்யஸநப்பட்ட விப்பிராட்டி யித்திருவாய்மொழியிலே திருப்பேரையிலேசெல்லவேணுமென்று பேசுகையஸங்கதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அந்தஸம்ஶ்லேஷரஸமித்யாதியால்) இக்கணஸம்ஶ்லேஷம் நடவாநிற்க, இவளவன்விஶ்லேஷத்தை ஸஹிப்பளோ, இவள் ஸஹிக்கவில்லையாகில் அவனிவளை விஶ்லேஷித்துப்போகை யுசிதமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவளுடைய ஸமாதாநார்த்தமாகவித்யாதியால்) (அஜ்ஞாதவிஶ்லேஷையாகையாலுமென்றது ஸம்ஶ்லேஷரஸ த்ருப்தையாகையாலே விஶ்லேஷமின்னபடி யிருக்குமென்று தெரியாதே போம்படி அத்தை மறந்தவளாகையாலு மென்றபடி. (இவனெழுந்தருளுகை யித்யாதி) இவன் திருப்பேரைக் கெழுந்தருளுகிறது இவனைக்காணாதே போருகைக்கு ஹேதுவென்னு மிடத்தை யறியமாட்டாதபடி ருஜுஶீலையாகையாலு மென்றபடி இவன் திருப்பேரைக் கெழுந்தருளுகிறதுவும ஒரு ஸம்ஶ்லேஷ விஶேஷ மென்றே எண்ணிக்கொண்டிருந்தா ளென்று கருத்து. இப்படி அவனைப்பிரிந்த விவள்வசனுந் தன்னோடு அவன் ஸம்ஶ்லேஷித்திருந்த தஶையிலுண்டான வவனுடைய வழகுகளை நினைந்துச்சொல்லு மத்தனையொழிய வக்ஷஸ்ஸ்தலத்திலே யிருக்கிறதான் காணாதவவனுடைய வ்யாபாரங்களைவெள்ளைச்சுரிசங்கொடித்யாதியாலே யிவள் பேசக்கூடுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (விஜயத்தை யித்யாதியால்)

ஒ— ஸம்ஶ்லிஷ்டீயதஶைக விரஹவிஷ்ணா ஸ்ரீரங்கநாயகீ தத்ப்ரேரிதத்ருஶா ஹா ஸந்நிஹிதம் திருப்பேரை திவ்யதேஶம் கந்தும் வ்யவஸிதா மாத்ராதிஹிதவாக்யமாணா "ஶாக்ஷகோ நமஸ்ஸு: பரவே நிருபம: ஶோ வகாரி விகாஜிஷ்ணுஸௌநிஷ்டவ்யாஸகூட உதாரவிபவ நக்ஷத்ரஸத்மக்கோம்ஸாய த்ருஶ்ய: | ஶ்ரீவத்ஸாங்க ஸ்ரீ ஶகாரவாரஸங்கம்பஸ்வாமகாந்த்ர ஶேஷ ஸ்வம்மாத்ருஶாவ வ்யாடயதி ஹரி ஶ்லோத்ருஶம்ஸநாமி:" ‖ இத்யுக்தீத்ரா ஶாக்ஷகாதிநா நந்ஸாய கவஶ்ய திவ்யதேஶம் ஜகிஷ்யாமீத்ராஹ.

ப— அடியையடைந்தாள் போலிவளணுகி யடைந்தன ளென்னுமபடி முகில வண்ணனை பெரிய பெருமாள்திருவடியையடைந்த விப்பிராட்டியோடேபெரியபெருமாள் ஸம்ஶ்லேஷரஸத்தை யநுபவித்துஅந்த ஸம்ஶ்லேஷரஸ முள்ளடங்காதபடி ஶயநாகமாகப் பெருகினவாறே, அது ஸாத்மிக்கைக்காகவு மாஶ்ரித ரக்ஷணார்த்தமாகவுந் தென் திருப்பேரையில் எழுந்தருளத் திருவுள்ளத்தேகோலியருளி, இவளுடைய ஸமாதாநார்த்தமாக விவளை க்ருத்ரிமஸாந்த்வநத்தைப் பண்ணியருளித் தென் திருப்பேரையிலே வேட்டைக்குப் போய் வருகிறோமென்றருளிச்செய்தருள, இப்படிவஞ்சிதையானவிவள் அஜ்ஞாத விஶ்லேஷையாகையாலும், இவனெழுந்தருளுகை இவனைக் காணாதொழிகைக்குஹேதுவென்னுமிடம் அறியாமையாலும் எழுந்தருள ஸம்மதித்துவிஜயத்தை யாஶாஸித்து

மூ— வெள்ளைச் சுரிசங்கொடாழியேந்தித்

ஆ— ஆஶீர்வாதங்களைக் கொடுத்தருளி "ஶுபாஶ் சந்தநவப்ராஜ கந்தமால்யாநி ஸம்ப்ரயுஜ்ய" என்னும் ப்ரக்ரியையாலே திருப்பல்லாண்டு பாடிக்கொண்டு திருவணுக்கன் திருவாசலளவும் பின்னே யெழுந்தருளப்பெரியதிருவடி திருத்தோளிலே யேறியருளி ஒரு தாமரைத் தடாகம் மலர்ந்தாப் போலேயிருந்த திருக்கண்களாலேயிவளைப்பிரிந்துபார்த்தருளி, இவளாலேயநுஜ்ஞாதனாய்த்தென் திருப்பேரையிலே யெழுந்தருள, இவளவனைக்காணாமையாலே அத்யந்தவ்யஸநையாய் அவனெழுந் தருளியிருந்த தென்திருப்பேரையிலே யெழுந்தருள வுபக்ரமிக்க இவளுடைய திருத்தாயாரும் தோழிமாரும் மற்றுமுள்ள பந்துக்களுமிவளை ப்ரதிபந்திக்க, நான்போகை தவிரேன், தனியே போனாளென்னும்பழியுங்களுக்கு வாராமே நீங்களேயென்னைத்தென்திருப்பேரையிலேயீண்டனக் கொண்டுபோய்விடுங்கோளென்கிறாள்.

நிரதிஶயஸௌந்தர்ய விஶிஷ்ட நிரவதிக ஸௌரப்யயுக்தம்போலே யிருந்த ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத் தையும், நிரதிஶய தீப்தியுக்தஸூர்யமண்டலம்போலேயிருந்த திருவாழியையு மேந்தி,

இ— ஆஶீர்வாதங்களைக் கொடுத்தருளி என்கிறவிடத்திலே "ததஸ்ஸ்வஸ்த்யயநம் க்ருத்வா மந்த்ரவித் விஜயைஷிணா ஜ்ஞாதிபிஸ் ஸஹ ராமஸ்ய ப்ரயாணே ஸ்வஸ்திவாசநம்" என்கிறஶ்லோகமிஹ ப்ரேக்ஷ்யம். திருவணுக்கன் திருவாசலளவுஞ் சென்று ப்ரயாணமங்களங்களையெல்லாங் காண்கையாலே இவளவற்றைச் சொல்லக்கூடுமென்றதாய்த்து. பிரிந்து பார்த்தருளி என்றது திரும்பிப்பார்த்தருளியென்றபடி. ❋

வெள்ளைச்சுரிசங்கொடு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (நிரதிஶயஸௌந்தர்யாதியால்) ஆழியேந்தியென் கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (நிரதிஶய தீப்த்யாதியால்)

ஈ—ஶ— க ❋ அன்னைமீர்காள் - மாத்ருஜநங்காள், வெள்ளை - தவளமான, ஶ்யாமளமான திருமேனிக் குப் ப்ரதிபடமாம்படி அதிதவளமான என்றபடி. சுரிசங்கொடு - சுரியையுடைத்தான ஶங்கத்தோடே, சுரி-சுழல், அதாவது சுழிபோலே வர்த்துலமான ஆவர்த்தரூபஸம்ஸ்தாநவிஶேஷத்தையுடைத்தான ஸ்ரீபா ஞ்சஜந்ய விஶேஷத்தோடேகூட என்றபடி. ஆழி - சக்ரத்தை, அப்படியொருவிஶேஷண மிட்டுச்சொல்ல வொண்ணாதபடி அதிஸுந்தரமான ஸ்ரீஸுதர்ஶநத்தைஎன்றபடி. ஏந்தி-அவற்றின் ப்ராதிஶயத்தாலே திருக்கைகளாலே ஏந்திக்கொண்டென்றபடி.

ஒ— (வெள்ளை இதி) வெள்ளை சுரி சங்கொடு ஆழி ஏந்தி - தவளேந ஸுஷிரவதா ஶங்கேந ஸஹசக்ரம் த்ருத்வா,

ப— ஆஶீர்வாதங்களைக் கொடுத்தருளி "ஶுபாஶ் சந்தநவப்ராஜ கந்தமால்யாநி ஸம்ப்ரயுஜ்ய" என்னும் ப்ரக்ரியையாலேதிருப்பல்லாண்டுபாடித் திருவணுக்கன் திருவாசலளவும் பின்னே யெழுந்தருள பெரியதிரு வடி திருத்தோளிலே யேறியருளி, ஒரு தாமரைத்தடாக மலர்ந்தாப்போலே யிருந்த திருக்கண்களாலே யிவளைப்பிரிந்து பார்த்தருளி, இவளாலே அநுஜ்ஞாதனாய்த் தென் திருப்பேரையிலே யெழுந்தருள, இவ ளைக் காணாமையாலே அத்யந்த வ்யஸநையாய் அவனெழுந்தருளி யிருந்த தென்திருப்பேரையிலே எழுந் தருள வுபக்ரமிக்க விவளுடைய திருத்தாயாரும் மற்றுமுள்ள பந்துக்களு மிவளை ப்ரதிபந்திக்க நான் போகை தவிரேன் தனியே போனாளென்னும் பழி யுங்களுக்கு வாராமை நீங்களே யென்னைத் தென் திருப்பேரையிலே ஈண்டெனக்கொண்டுபோய் விடுங்கோளென்கிறாள்.

இப்படி கங்குலும்பகலு மென்கிற விரண்டாந்திருவாய்மொழியில் ஸர்வேஶ்வரனுடைய ப்ரஸாதித ஸ்வ ஜநதாஶரண்ய ரக்ஷைகஸாமர்த்யத்தை யுபபாதித்தருளி மேல் ஸமாஶ்ரித ப்ரகடித்க்ருதஜ்ஞத்வத்தை உபபாதிக்கிறார். ததுக்தம் "ஶ்ராந்தக்லேஶ த்விஸரணாஸிஃ" இதி.

இதில்முதல்பாட்டில், பிராட்டி பாவபந்தமாம்படி தனக்கு வர்த்திக்கிற வ்யஸநத்தாலேதென் திருப்பேரையிலே போகவேணுமென்று தனக்குப் பிறந்த தஶையை திருத்தாயார்க்குச் சொல்லுகிறாள். (வெள்ளைச்சுரிசங்கொடாழியேந்தி) "தவளவொண் சங்குசக்கர மென்றபடியை யநுவதிக்கிறபடி. முகில் வண்ணனென்றவன்நிறத்துக்குப்ப்ரதிபடமான வெளுப்பையுஞ்சுரியையுமுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை யும் பாவபந்தமான வழகையு முடைத்தான திருவாழியையும் ஏந்தி.

மூ — தாமரைக்கண்ணனென் னெஞ்சினூடே| புள்ளைக்கடாகின்ற
வாற்றைக்காணீரென்சொல்லிச்சொல்லுகேனன்னைமீர்காள்|

ஆ — பொன்மலையின்மீமிசைக்கார்முகில்போலே பெரியதிருவடிதிருத்தோளிலேயேறியருளி, இலங்கொளி சேராவிந்தம்போன்ற நீண்டகண்களை யுடையனானவனென்னெஞ்சினூடேசாரிகைத்திரிந்தருளுகிற படி நீங்கள் காண்கிறிலிகோள். இன்னபடியென் றெனக்குச் சொல்லநிலமாகிறதில்லை. ஆதலாலவனையொரு க்ஷணங்காணுதொழியில் தரிக்கமாட்டேன்;

இ — புள்ளைக்கடாகின்றவென்கிறவிடத்தில ஸம்ப்ரஸிஜாஸம்ப்ருக்தயருத்தர் (பொன்மலையித்யாதியால்)மீமிசை என்றது உபரி என்றபடி. கநகாசலொபரிகாளமேகம்போலே என்றபடி. தாமரைக்கண்ண னென் கிறதற்கு திருமொழிப்பாசுரந்தாலே தாத்தர் (இலங்கொளியித்யாதியால்) இலங்கொளி- விளங்காநிற்கிற காந்தியானது, சேர்- சேர்ந்திருக்கிற, காந்திவ்யவஸ்தமாயிருக்கிறவென்றபடி. அரவிந்தம்போன்ற- ஸாவிந் ஸத்ருசமான, புள்ளைக்கடாகின்றவாற்றை என்கிறதற்குத் தாத்தர் (சாரிகை இத்யாதியால்) என்சொல் லிச் சொல்லுகே னென்கிறதற்குத் தாத்தர் (இன்னபடி இத்யாதியால்) வசவப்ரஸ்ருத்துக்குப் வாசகதா த்தர் (ஆதலாலித்யாதியால்)

ஈ—ப — தாமரைக்கண்ணன்-ஸ்ரவண தாசேர ஸவிவொவநன், அவயவங்களையுந்திருக்கண்களையும்சேரவநவ லாபித்தது இவைகளுடைய ஸந்நநு ஸஹாவம்ஸந்நநுத்துக்குண்டா யிருக்கையாலே. அதாவது திருக்கண்களைப்போலே திவ்யாவயவங்களும் திருமேனிக்கலங்காரமா யிருக்கையாலும் திவ்யாவயவங்களைப் போலே திருக்கண்களும் எல்லாரையுந்தோற்றுங்காலிலே விழப்பண்ணுகையாலு மென்றபடி. என்னெஞ் சின் - என் நெஞ்சினுடைய, ஊடே - மத்யத்திலே, புள்ளை-பக்ஷியை, கடாகின்ற- அதிவேகமாக நடத் துகிற, ஆற்றை - ப்ரகாரத்தை. ஆறு - ப்ரகாரம், கடாகின்றஆற்றைஎன்கிறவிடத்திலே ஸந்தியிலே டகாராகமம். காணீர் - காண்கிறிகோளிலே, உங்கள்நெஞ்சிலேதோற்றுத ரூபத்தைக் கொண்டு நீங்க ளிதுகூடாதென்றிருக்கக்கூடுமோ வென்றுகருத்து. நாங்கள் காணுமாகில் நீசொல்லலாகாதோவென்ன உத்தரஞ் சொல்லுகிறுள். என் சொல்லி - என்ன பாசுரத்தைச் சொல்லி, சொல்லுகேன் - என்னெஞ்சில் நடக்கிற வாஸ்யத்தைச் சொல்லக்கடவே னென்றபடி. அதுவாசாமகோசரமென்று கருத்து.

ஒ — தாமரைக்கண்ணன் - புண்டரீகாக்ஷ:, என் நெஞ்சின் ஊடே - மத்யதேசே, புள்ளைகடாகின்ற ஆற் றைகாணீர்- பக்ஷிவாஹனப்ரகாரஸஹிதந்தவஸ்யதி, ஸமஸ்தாஸந்தப்ரக்ஷாகஸித்யஸ்ய: வா த்தா "வத்தாக்ஷம் ஸங்ஹ்யஸ்ய" இதி. என்சொல்லிசொல்லுகேன்அன்னைமீர்காள்-ஹேமாதர: கம்வாவ கம்ஸம் வ்யதிகதமஸம்வ்யதிவர்ஷ்யாமிதாத்ருஸாஸம்வ்யதிவாசகஸப்தவவநாஸ்தீத்யா:.

ப — குளிர்த்தி செவ்வி விகாஸங்களாலே தாமரைபோலுள்ள திருக்கண்வழியே அகவாயில் தண்ணளி யைக் காட்டுமவன். கண்களோடு திவ்யாவயவங்களைக் கூட்டுகிறது அழகுக்குத் தோற்பித்தபடிக்கு. திருக்க ண்களும் "ஜிதந்தே" என்னப பண்ணுமிறே. கைக்கு ஆழ்வார்க ளாபரணமா யிருக்குமாப்போலேயாயி ற்றுமுகத்துக்குத்திருக்கண்களாபரணமாயிருக்கும்படியும். தங்கள்நெஞ்சிலில்லாமையாலேஇதுகூடாதென் றிருப்பார். அதுக்காக(என்னெஞ்சினூடேஎன்கிறுள். (புள்ளைக்கடாகின்ற)ஹம்ஸவக்ரவாகங்கள்போலே ஆழ் வார்களும்நாடுபடவலர்ந்ததாமரைபோலேயிருக்கிறதிவ்யாவயவங்களும், அத்தடாகத்தில்நீருமிழையும்போலே யிருக்கிற திருமேனியுமாய், அத்தைத்தனிய வொரு மேருவஹித்தாப்போலேயிருக்கிறபெரியதிருவடியோ டேயிவர்திருவுள்ளத்தே யுலாவுகிறபடி. "அரவத்தமளியினோடு மழகியபாற்கடலோடு மரவிந்தப்பாவையுந் தானுமகம்படிவந்து புகுந்து" என்கிறபடி. (கடாகின்ற) அகவாயில்நின்று சுழிக்கு மித்தனையோ, என்றவன் கூவித்து வடிம்பிட்டுத் தாக்க, " ஓங்காண், நீயறிந்தாயோ " என்று வெருவித்து மீளாநிற்கும் (கடாகின்ற வாற்றைக் காணீர்) நடத்துகிற ப்ரகாரத்தைக்காணீர். காணலாமான வஸ்துவேநத்துக் குவலக்ஷணம் வே ணுமோ, காண்கிறிலீர். வஸ்துவேநமும் காயப்ரகாரமன்றிக்கே யொழிகிறது நிரோயிக்கிற நிவப்யத்தா லேயிறே. உங்களுக்குவசவொவக்ஷங்கேட்கிறதில்லையோ. ப்ரஸித்தமான வஸ்துவேஷம்லக்ஷிக்க வேண்டுவ தே. என்னைப்போலேஉட்கண்ணாலேகாணிகோள். நாங்கள்கண்டிலோம், கண்டநீசொல்லிக் காணென்றுர்கள் (என்சொல்லிச்சொல்லுகேன்)உங்களுக்கென்னபாசுரமிட்டத்தைச்சொல்லுவது. உங்கள்கண்ணுக்கு விஷ யமாகாதாப்போலேயென்வாக்குக்குவிஷயமாகிறதில்லை. உட்கண்ணாலேகண்டவிஷயம் ஐயத்தாராவஹித்த் தாலேசொல்லிமுடிக்கப்போகாது. (அன்னைமீர்காள்)ஜாதாம்ஸங்கொண்டு "யொயயதஃவரஸ்ரம்பன்ன

மூ— வெள்ளச்சுகமவன்வீற்றிருந்தவேதவொலியும்விழாவொலியும் । பிள்ளைக்குழாவிளையாட்டொலியுமறாத் திருப்பேரையிற் சேர்வன்நானே ॥ க॥

ஆ— வேதகோஷத்தாலும் மஹோத்ஸவ கோஷத்தாலும் க்ரீடாபரரான பாலர்களுடைய பரிபாஷா மணஸ்துதி கோஷத்தாலும் ஸம்ருத்தமான திருப்பேரையிலே ஐச்வர்ய ஜநித நிரவதிக ஸௌந்தர்யத்தையுடைய நித்யனாய் ஸம்ருத்தனாய்க் கொண்டிருக்கிற இருப்பைக் காணவேணும்; நீங்களென்னைக் கொண்டுபோய் விடீர்களாகில் நானேயாகிலும் போவேனென்று தன்னை ப்ரதிஷேதிக்கிற தாயாரையும் தோழிமாரையுங் குறித்துச்சொல்லுகிறாள். க

இ— வேதவொலியுமித்யாதிவிளையாட்டொலியுமறா இத்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யம் (வேதேத்யாதியால்)க்ரீடாபரரானவென்கிறவிடத்திலே "பாலாச்சவிக்ரீடாபரா ந்ருத்யகீதாதிரதாஸ்ஸம்பவ: । ராமாஷிதவதாம் பஞ்சாரஸுநாராவ ப்ரியம்வதா:" என்கிற ச்லோகஸித்தம். வெள்ளச்சுகமவன் வீற்றிருந்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஐச்வர்யேத்யாதியால்)சேர்வன்நானே என்கிறவிடத்திலவதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யம்(நீங்களென்னையித்யாதியால்)சேர்வன்நானேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (நானேயாகிலுமித்யாதியால்.) * *

இ—ப— வெள்ளச் சுகம் - வெள்ளமான ஸுகங்களை யுடையவனான, நிரவதிகாநந்த பரிதனான வென்றபடி. அவன் - அந்த ப்ரஸித்தனே, வீற்றிருந்த - வீறுதோன்றும்படி இருந்த, வீறு- உத்கர்ஷமும், ஸமுத்கர்ஷமுந்தோன்றும்படி எழுந்தருளி இருந்தவிடமான என்றபடி. இது திருப்பேரைக்கு விசேஷணம். வேதவொலியும் - வேதகோஷமும், ஒலி-கோஷம், விழாவொலியும் - உத்ஸவ கோஷமும், விழா - உத்ஸவம், உத்ஸவங்களிலுண்டான மங்களவாத்யாதி கோஷமுமென்றபடி. பிள்ளைக் குழா - பாலஸமூஹத்தினுடைய, குழா - ஸமூஹம், விளையாட்டொலியும் - க்ரீடநத்திலுண்டானகோஷமும், க்ரீடநகாலத்திலே பரஸ்பரமவர்கள் சொல்லுகிற மதவசன கயாகோலாஹலமுமென்றபடி. அறா - அறாததான, விச்சேதியாததானவென்றபடி. இதுவெல்லாம் நித்யமாக நடவாநிற்கிறதான வென்றபடி. திருப்பேரையில் - திருப்பேரையென்கிற திவ்யநகரத்திலே, நானே - நான்தானே, நீங்கள் கொண்டுபோய் விடீர்களாகில்நான்தானேயாகிலு மென்றபடி. சேர்வன் - போவேன். க

ஒ— வெள்ள சுகம் அவன் வீற்றிருந்த - ஆநந்தப்ரவாஹ யுக்தஸ்ய ஸமுத்கர்ஷஸ்யாஸிகாயாஸ்ஸதே, வேத ஒலியும் விழா ஒலியும் பிள்ளை குழா விளையாட்டு ஒலியும் அறா - வேதகோஷேண உத்ஸவ கோஷேண பால ஸமூஹக்ரீடா கோஷேணச அவிநாஸதே, திருப்பேரையில் - உதிதஸஜ்ஞதிவ்ய தேசே, நானேசேர்வன் - அஹமேகாகிநேவ கமிஷ்யாமி த்யபூ:. க

ப— லாயிற்றிரேவஸஜாதீயைகளானீர்கோளாகில். என்னவஸ்தாஜ்ஞாநமுமன்றிக்கேநிஷேதிக்கைக்குப்பழமைகொண்டாடுகிறீர்கோளித்தனையிறே. ஆகில்நீதான்செய்யப்பார்த்ததென்னென்ன; ஹிதஞ்சொல்லிமீட்க நினைப்பாரில்லாதவூரிலேபோய்ப் புகுமித்தனையென்கிறாள். (வெள்ளச்சுகமவன்)சுகவெள்ளத்தையுடையவன். விச்லேஷதசையிலும் ஸம்ச்லேஷஜநிதமானநிரதிசயஸுகம்மாறாதவன்.(வெள்ளை)என்றுபாடமானபோது மறுவற்ற ஸுகமென்கை.(அவன்வீற்றிருந்த)(தென்றிருப்பேரையில்)என்றந்வயம்.(வீற்றிருந்த)இத்தலையைத்தோற்பித்து தன் வெற்றியெல்லாம் அவ்விருப்பிலே தோற்றும்படி யிருந்த. அவன்மெய்மறந்தப்படி யிருந்தால் நாமும் மெய்மறந்திருக்கவோ, பரிபூர்ணனுமவன் செருக்காலே யிருந்தால், குறைவாளராய் நோவுபடுகிற நாமுமிருக்கவோ. அவன் முறைதப்பி நின்றால் நாமும்முறைதப்புமித்தனையன்றோ.(வேதவொலியும்) வேதகோஷமும் அவன் நெஞ்சொழிந்து பழம் புணர்ப்பையும் "ஜிதந்தே"என்னும்படிவெற்றிமாலைகளையும் கேளாநின்றான் காணும். (விழாவொலியும்) உத்ஸவ கோலாஹலமும்,(பிள்ளைக்குழா விளையாட்டொலியும்)"பாலாச்சவிக்ரீடாபரா ந்ருத்யகீதாதிரதாஸ்ஸம்பவ:" என்கிறபடியே அவ்வூரில்பருவம் நிரம்பாதபிள்ளைகளுமகப்பட மகரநெடுங் குழைக்காதனுடைய வடிவழகிலேதோற்று ஸம்பூதவித்து தத்விஷயக ஜயகோஷம்பண்ணாநிற்பர்கள். இதுவும் (அறா) அவிச்சிந்நமாய்நடக்குந்திருப்பேரையிலே (நான்சேர்வன்) ஜயித்தாரிருந்த விடத்தே தோற்றார் சென்று விழுமத்தனையிறே. தாமரைக்கண்ணனெனெஞ்சினூடேயிதெத்யதநந்தரம் 'வத்ஸாஜ்ஞேந ஹ்ருஜ்ஞஸ்ய" இதி. க

மூ— நானக்கருங்குழற் றோழிமீர்கா ளன்னையர்காளயற்
சேரியீர்காள்! நானித்தனிநெஞ்சங் காக்கமாட்டேன்

ஆ— (நானக்கருங்குழல்) ஸுரபிலை நீலகுடிலகுந்தள ஸநாதங்களை யுடைய தோழிமாரு மன்னையரும் மற்றுமுள்ள பந்துஜனங்களும், நீதனியேபோகை யீடல்லவென்று சொல்ல, அவர்களைக்குறித்து நானென்னுடைய ஸ்வதந்த்ரமானநெஞ்சைக்காக்கமாட்டேன்,

இரண்டாம் பாட்டு.

இ— நான்திருப்பேரையிலே போயல்லது நில்லேனென்று சொல்லவந்தவிவளத்தையிப்பாட்டிலே என்னெஞ்சவன்பக்கலிலேகிடக்கிறதென்று சொல்லுகை யஸம்மதமன்றோ வென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ் சொல்லுகைக்காக வவதாரிகை (ஸுரபிலை த்யாதியால்) இத்தால் ப்ரதமபாதத்தில் பதங்களுக்கர்த்தமும் ஸூசிதமாயிற்று. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்ய (நானென்னுடைய வித்யாதியால்)

இ—ப— உ. ✱ நானக் கருங்குழல் - ஸுரபிலை ஸுசிதங்களான குந்தளங்களை யுடையவர்களான, நானமென்று மயிர்முடிக்கிடும் கந்தத்ரவ்யத்துக்குப்பேர். நானக்கருங்குழலென்று ஸாகவார்த்திவ வத்ஸமாஸ:. இப்படி ஸுரபிலஸுசித குந்தளங்களான வுங்கள் ஸந்நிதி யில்லையாகில் நானங்குப்போகநினையாதிரேனோ வென்றுகருத்து. இவளோடு ஸம்ஶ்லேஷ காலத்திலே தானேசாற்றிக்கழித்தவையாய் "பரிஷ்வங்க ஸங்காந்த தோஷம்" என்கிறகணக்கிலே தங்களுக்கவன் ப்ரஸாதித்தருளினவையான ஸுரபிலத்ரவ்யங்களை யெல்லாமிததோழிமார்கள் அவன் பக்கல் ப்ரீதியாலே ஆதராதிசயித்துக்கொண்டிருக்கையாலே யவர்களுடைய ஸந்நிதியே யிவளுக்கு தத்கந்த வெஷ்டிதாதி ஸ்மாரகமாய்க்கொண்டு பாதகமா யிருக்கையாலே இப்படி சொல்லுகிறாள். தோழிமீர்காள் - ஸகிகாள், அன்னையர்காள் - தாய்மார்காள், அயல் - அசலாரான, ஸவிதோத்பந்ந ப்ராதிவேஸ்யரான என்றபடி. செரியீர்காள் - ஊரிலிருக்கிற ஸ்த்ரீகாள், சேரி - ஊர், சேரியிலிருக்குமவர்கள் சேரியார். சேரியீர்களென்று ஸம்போதநம். அந்தரங்கதைகளான தோழிமாரோடந்தரங்கைகளான தாய்மாரோடு அந்தரங்கரல்லாரான ஊராரோடு வாசியற இவளுடைய பாவத்தை யெல்லாரு மறியும்படியாய்த் திவளுடைய வாத்ஸல்யாதிசயம். நான்- அவன்பேர் சொன்னால் நையும் ப்ரக்ருதியான நான், இத்தனி நெஞ்சம் - இந்த தனிநெஞ்சத்தை, சொல்லிற்று கேளாதே ஸ்வதந்த்ரமான விந்த மநஸ்ஸை என்றபடி. "மாமஸ்கீகாரிஷ்யந்தி" என்றுகொண்டு ஒருவரையும் பாராதே போகாநின்ற விந்த மநஸ்ஸை யென்கை. காக்கமாட்டேன்- அவன் பக்கல் போகாதே தகையமாட்டேன்,

ஒ— (நானக்கருங்குழலித்தி)நானகரும்குழல் - ஸுரபில த்ரவ்யவாஸித நீலகேஸ பாஸமாக்நா:, தோழிமீர்காள் - ஹேஸகீஜநா:, அன்னையர்காள் - ஹேமாத்ருஜநா:, அயல்சேரியீர்காள்- ஸமீபஸ்தாமவாஸிந:, நான் இத்தனி நெஞ்சம் காக்க மாட்டேன்-அஹம் அஸஹாயமதீயஸ்வதந்த்ர சித்தம் ரக்ஷிதும் நஸக்நோமி,

ப— இரண்டாம் பாட்டில், தாய்மாரோடு தோழிமாரும் அயற்சேரியாரும் திரண்டுஹிதஞ்சொல்ல, உங்கள் ஹிதவசநங் கேளாதபடி என்னெஞ்சைக்கடல்கொண்டது காணுங்கோளென்கிறாள். (நானக்கருங்குழலித்யாதி) நறுநாற்றமுள்ள கருங்குழலி, யிவள்மயிர்முடி பேணாதே, ஸுரபிலங்காணில் முடியும்படியாயிருக்க, இவர்கள்குழல்பேணி ஸுரபிலங்கொண்டு காரியங்கொள்ளப்போருமோ வென்னில்; தாங்கள் தளர்ந்துகாட்டிலிவள் மிகவுந் தளருமென் றெப்பித்துக்கொண் டிருப்பார்கள். தந்தாமுடைய ஸந்நிதி யில்லையாகில் நானிங்கேயாறியிரேனோ வென்று ஸ்வமதந்தோற்றும்படி சொல்லுகிறாள் நானக்கருங்குழ லென்றது கொண்டு (தோழிமீர்காள்) ப்ரியஞ்சொல்வாரும் ஹிதஞ்சொல்வார் கோடியிலே புகுவதே. எல்லாரையு மொக்க ஸம்போதிக்கும்படி யாயிற்று, தன்னவஸ்தை ஜகத்ஸாக்ஷிகமானபடி. (தோழிமீர்காளித்யாதி) எங்ஙனே நானுகந்ததுகந்திகோள், எங்ஙனேஎனக்கு ப்ரியஹிதம் பார்த்திகோள், எங்ஙனே யதாஸீநைகளாயிருந்திகோள். "மாம்ஸமா நயதக்ஷிப்ரம், 'தயாக்ஷமா க்ஷயாத்வயி' 'பாபாயமேபவாக்ஷஹி" என்றுபிராட்டி ராவணனைக் குறித்துச் சொன்னாப்போலே ப்ரதிகூலர்க்குங்கூட தயைபண்ணவேண்டும்படிகாணுமிவளுடைய தசை. எங்கள்பக்கல் குறையுண்டோ, நீ மர்யாதை தப்பினவாறே நாங்களும்முறைதப்பினோமித்தனையன்றோ வென்ன (நானித்யாதி) இந்த ஸ்வதந்த்ரமானநெஞ்சை நான் தகையமாட்டேன். உன்னெஞ்சுனக்கு விதேயமாக வேண்டாவோவென்னில்;

மூ— னென்வசமன்றிராப்பகற்போய்த் | தேன்மொய்த்தபூம்பொழிற்
றண்பணைசூழ் தென் றிருப்பேரையில் வீற்றிருந்த | வானப்பிரான்
மணிவண்ணன் கண்ணன் செங்கனிவாயின் றிறத்ததுவே ‖ உ ‖

ஆ— எனக்கு விதேயமன்று, ஸம்ஸ்ருத ஸம்ஸாரிகளைக்காகத் திருநாட்டில் நின்றும் ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமகனாய்வந்துபிறந்தருளி, அக்காலத்தில்பெறாதாருடைய இழவுதீரும்படி, தேன்மொய்த்த பூம்பொழில்தண்பணைசூழ் தென்றிருப்பேரையில் ஸர்வஸுலபனாயெழுந்தருளி யிருந்தவனுடைய ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே புதுக்கணித்த திருப்பவளத்திலே யென் னெஞ்சிராப்பகல்போய்ப் படிந்து கிடக்கும், இனிநானெங்ஙனே போகாதிருக்கும்படி யென்கிறாள். உ

இ— மணிவண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸம்ஸ்ருதேத்யாதியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்ரீவஸுதேவேத்யாதியால்) அக்காலத்திற் பெறாதாருடைய என்றது அந்த க்ருஷ்ணாவதார ஸமயத்திலே யநுபவிக்கப் பெறாதாருடைய என்றபடி. வானப்பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வஸுலபனித்யாதியால்) பாட்டுக்குப்பரமதாத்பர்யம் (இனிநானித்யாதியால்.) * * * * *

இ—ப— என்வசமன்று- எனக்கு விதேயமன்று, இது-இந்த ஸ்தலமானது, இராப்பகல்-ராத்ரிந்திவம், சில போது பகவத்விஷயமும் சிலபோது ஸம்ஸாரயாத்ரையுமாயிருக்கத்தக்கதன்றிறே ஹ்ருதயங்கள் சொல்லுகிறது கலாவதேதன்றுகருத்து. போய்-விட்டுப்போய், இதுக்கு நிறுத்ததுவென்றதிற் தாத்பர்யம். தேன்-வண்டுகளானவை தேன்என்று வண்டுக்குமபேர். மொய்த்த-நிவிடமாகச்சூழ்ந்துக்கொண்டிருக்கிற, பூம்பொழில்- புஷ்போத்யானங்களாலும், தண்-ஶீதளங்களான, பணை-நீர்நிலங்களாலும், பணை-நீர்நிலம், சூழ்-பரிவ்ருதமான, தென்-தக்ஷிணதேஶீயமான, திருப்பேரையில் - திருப்பேரையென்கிற திவ்யநகரத்திலே, வீற்று- வீறும்பற்று, வீறு - உத்கர்ஷம், ஸர்வஸ்வாமித்வமெல்லாம் தோற்றும்படியென்கை. இருந்த- எழுந்தருளியிருந்தவனை, வானப்பிரான் - பரமபதத்திலிருக்கும் முதலுபகாரகனானவன், வானம் - பரமபதம், பரம பதத்திலே தானிருக்கிறபடியை யெல்லாம் நமக்காக இங்கே யிருந்துகாட்டுகிற உபகாரகனானவன் என்றபடி. மணிவண்ணன் - நீலமணிவர்ணனை, மணிபோலே முடிந்தாளலாம்படி ஸுலபனானவனென்றபடி. கண்ணன் - க்ருஷ்ணனுடைய, செங்கனிவாயின் திறத்தது- சிவந்தகனிபோலேயிருக்கிற அதரத்தின் விஷயத்திலே யிருக்கிறது கனி - பழம், இங்கே பிம்பபலமும் விவக்ஷிதம். திறம் - விஷயம், திறத்தி லிருக்குமது திறத்தது, தத்ஸக்தமாயிருக்கிறதென்றபடி. ஆதலால்நானங்குப்போய்ச்சேராதிருக்கமாட்டேனென்றாளாகுது. உ

ஒ— என்வசம் அன்று இது-ஏதந்மம வஶம் நபவதி, இராப்பகல்போய்- நக்தந்திவம்கத்வா, தேன்மொய்த்த பூம்பொழில் - மதுபஸம்வ்ருதோத்யாநயுக்தே, தண்பணைசூழ் - ஶீதோத்யாந பரிவ்ருதே, தென் திருப்பேரையில் -ஸுந்தர திருப்பேரை திவ்யதேஶே, வீற்றிருந்த- ஸர்வோத்கர்ஷதயாவஸத:, வானபிரான்-தேவதேவஸ்ய, வக்ஷ்யம் "பரமவ்யோம" இதி. மணிவண்ணன் கண்ணன் - நீலமணிவர்ணஸ்ய க்ருஷ்ணஸ்ய, செங்கனிவாயின் திறத்ததுவே - ஶோணபிம்பபலாதரஸோபாமேவ ததீயதாம்கத:. உ

ப— (என்வசமன்று)எனக்குவிதேயமல்ல,என்செய்வோம்,தாய்வேறுகண்டுவேறுக்கும்விஷயமானால்.எனக்குத்தானென்றிருக்கும்நிலைகுலைந்தது. தன்வழிபோனதொழுகும்படியாயிற்று. ஸஹ்யமாயிருப்பதொருபோது பார்த்து ஸகிந்துசொல்லவேண்டாவோவென்ன இராப்பகலென்னைவிட்டுப்போய் (தேன்மொய்த்தவித்யாதி) தேன் - வண்டு, வண்டு மொய்த்து பூத்தபொழிலையும் குளிர்ந்த நீர் நிலங்களையு முடைத்தான திருப்பேரையிலே (வீற்றிருந்த) பரமபதத் திருப்படங்களும் தோற்றும்படியிருக்க (வானப்பிரான்) கண்ணழிவற்ற மேன்மையை யுடையனாய் இங்கே யிருந்துகாட்டின உபகாரகன் (மணிவண்ணன்) வடிவிலும் தண்ணளி யுடையவன் (கண்ணன்) அவ்வடிவை இங்குள்ளார்க்குக் கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கிறவன் (வானப்பிரானித்யாதி,)மேன்மையைவிடவோ,வடிவழகைவிடவோ,சீர்மையைவிடவோ. (செங்கனிவாயின்றிறத்ததுவே)கிண்ணகத்தி லொருசுழியி லகப்படுவாரைப்போலே, வாய்க்கரையிலேயகப்பட்டது. சிவந்துகனிந்ததிருப்பவளத்தினிடையாட்டத்தது. ஆசைப்பட்டவிஷயத்தைக் கரைகண்டதாகிலன்றோமீளுவது. வானப்பிரானித்யத்ர "பரமவ்யோம" இதி. உ

மூ— செங்கனிவாயின்றிறத்ததாயுஞ்செஞ்சுடர் நீண்முடித் தாழ்ந்ததாயுஞ் ।
சங்கொடுசக்கரங் கண்டுகந்துந் தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத் தீர்ந்துந்।
திங்களு நாளும் விழாவருத தென்றிருப் பேரையில் வீற்றிருந்த ।

ஆ— (செங்கனிவாயின்) உன்னுடையலஜ்ஜைக்கும் நிறைவுக்கும்போருமோதனியே போகையென்று தோழிசொல்ல ; திருப்பவளத்தழகிலேபோய்ப்படிந்தும், திருப்பவளத்திலொளிகொழுந்துவிட்டு மேனோக்கி வளர்ந்ததோ வென்னும்படி நீண்டிருந்த திருவபிஷேகத்தி லழகிலே தாழ்ந்தும், திருவாழியுந் திருச்சங்குமேந்தின வழகைக்கண்டுகந்தும், மற்றோரழகுக் குரித்தல்லாதபடி தாமரைக் கண்களுக் கற்றுத்தீர்ந்தும், என்னுடைய நெஞ்சானது, திங்களும் நாளும் விழாவருததென்றிருப் பேரையிலேவீற்றிருந்த

மூன்றாம்பாட்டு.

இ— ஸ்நேஹவன்பக்கலிலே ப்ரவணமாயிருக்கிறதென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வஸ்துத்தையேசொல்லுகிற தாகையா லிப்பாட்டு வ்யாக்யானந்தரமென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ் சொல்லுகைக்காக வவதாரிகை (உன்னுடைய விதர்ஶநியால்) லஜ்ஜாதிகள் நிஶ்ஶேஷமாய்ப் போயிற்றென்கையிலேபாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் வ்யாக்யானந்தரமில்லையென்றதாய்த்து. நிறைவு - அடக்கம். அதாவது நெஞ்சிலேயோடுகிறது. ஒருவர்க்குந் தெரியாதபடி யிருக்கை. செஞ்சுடர் நீண்முடித்தாழ்ந்ததாயு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (திருப்பவளத்திலொளி யிதர்ஶநியால்) தாமரைக்கண்களுக் கற்றுத் தீர்ந்து மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (மற்றோரழகுக் கிதர்ஶநியால்) உரிததல்லாதபடியென்றது ஶேஷமாகாதபடி யென்கை. உரித்து-ஶேஷபூதம். * *

இ—ப— ௯ * தோழி - வாராய் ஸகியே, என்னெஞ்சம்- என்னுடைய ஹ்ருதயமானது, செங்கனிவாயின் றிறத்ததாயும் - சிவந்தகனிபோலே யிருக்கிற வதரவிஷயத்திலேஅதிப்ரவணமாயும், செஞ்சுடர்-அருண கிரணஶாலியான, நீண்முடி - உத்துங்கமானகிரீடத்திலே, தாழ்ந்ததாயும்-ப்ரவணமானதாயும், சங்கொடு-ஶங்கத்தோடு, சக்கரம்- சக்ரத்தையும், கண்டுகந்தும்- அநுபவித்துஸந்தோஷித்தும், தாமரைக்கண்களுக்கு-தாமரஸ ஸத்ருஶங்களான நேத்ரங்களுக்கு, அற்றுத்தீர்ந்தும் - மற்றொரு அவயவங்களுக்கும் ஶேஷமாகாதபடி யவற்றுக்கே ஶேஷமாயு மென்றபடி. இதுக்குநிறையு மிழந்தது வென்கிறத்தோடே அந்வயம். திங்களும் - மாஸங்களிலும், நாளும் - திநங்களிலும், விழா - உத்ஸவங்கள், மாஸோத்ஸவங்களும் நித்யோத்ஸவங்களுமென்றபடி. அருத - விச்சேதியாததான, தென்றிருப்பேரையில் வீற்றிருந்த - ஸ்பஷ்டம்.

ஒ— (செங்கனிவாயிதி) செங்கனிவாயின் றிறத்ததாயும் - ஶோணபிம்ப ஸத்ருஶாதராதீநதயா, செஞ்சுடர் நீண்முடி தாழ்ந்ததாயும்- ரக்தஜ்யோதிரூப தீர்க்ககிரீட ப்ரவணஞ்ச, சங்கொடு சக்கரம்கண்டு உகந்தும்- ஶங்கஸஹித சக்ரதர்ஶந ஹ்ருஷ்டஞ்ச, தாமரைகண்களுக்குஅற்றுதீர்ந்தும்-அம்போஜநயநயோ: உதாரப்ராவண்யாதிஶய ஶேஷத்வம் தச்சேஷியஞ்ச, என்னெஞ்சம் - மதீயசித்தம், திங்களும் நாளும் விழாஅருத- ப்ரதிமாஸம் ப்ரதிதிநஞ்ச உத்ஸவவிச்சேதரஹிதே, தென்திருப்பேரையில்- தக்ஷிணதிருப்பேரை திவ்யதேஶே, வீற்றிருந்த - ஸர்வோத்க்ருஷ்டதயா வஸத:,

ப— மூன்றாம்பாட்டில், மற்றவாடங்கலும்நமக்குநிலமன்றென்றுகைவாங்க, தோழிபொருத்தியும் நின்று நமக்கிது போராதுகாண், நெஞ்சை யொருங்கப் பிடித்து யரித்திருக்கவேண்டாவோ வென்ன,அந்நெஞ்சு தானினிச் செய்வதென், அதுவுந்தனக்குள்ளதடங்கலுமிழந்ததுகா ணென்கிறாள். (செங்கனிவாயின்றிறத்ததாயும்) "ஸர்வகந்த: ஸர்வரஸ:" என்கிறபடியே யநுபவியாநின்றால் பிறக்கும் நாநாரஸம் அவயவங்கள்தோறும் தனித்தனியே நெஞ்சுக்குண்டாகாநின்றது. பிரிவை ப்ரஸங்கித்து வாடினமுதங்கிளையு முவக்ருத்து தழு தழுத்து வருகிற திருவதரத்திலே யகப்பட்டபடி. அதிலும் அதரத்தில் பழுப்புக்குள் ளிழியமாட்டுகிறதில்லை. அவ்வாயிற் செல்லுந் தாழ்ச்சிதானொரு ஸம்ஸாரத்துக்குப் போருமாகாதே. பிரிவை ப்ரஸங்கித்துப் போகின்றபோது, உபயவிபூதிநாயகர், என்றுதோற்றும்படி யிருக்கிற திருவபிஷேகத்தைக்கண்டு தறைப்பட்டுக் காலைப்பிடித்தது. (சங்கொடிதர்ஶநி) பிரிந்தால் விரோதியைப் போக்க வரிகரமாய் வைத்தகண்மாற வொண்ணாத வழகையுடைய வாழ்வார்களைக்கண்டுகந்தது (தாமரை) "தவாஸ்மி" என்று சொல்லப்புக்குமாட்டா தொழிந்தால், குறையுந் தலைக்கட்டினதிருக்கண்களுக் காயிற்ற நந்யார்ஹமாக வெழுதிக்கொடுத்தது. நெஞ்சிப்படி விஷயாதீநமாகப் பலவடிவு கொண்டு (திங்களுமிதர்ஶநி) ப்ரதிமாஸம் ப்ரதிதிநம் உத்ஸவங்களிடைவிடாதமாஸத்திருநாளும் நித்யத்திருநாளுமோவாதபடி

மூ— நங்கள்பிரானுக் கென்னெஞ்சந் தோழிநாணு நிறையு மிழந்ததுவே ‖ ௩‖
இழந்தவெம்மாமைத் திறத்துப் போனவென்னெஞ்சினாருமங்கே யொழிந்தார் ‖

ஆ— நங்கள் பிரானுக்கு நாணும் நிறைவு மிழந்தது ; இனி எனக்கு நாணும்நிறைவுமுண்டோவென்று தோழியை நோக்கிச் சொல்லுகிறாள். ௩

(இழந்த) பக்ஷமோ அபக்ஷமோவென்று நிரூபியாதே போகப் பெறலாமோவென்றன்னைமார் தன்னைமுனிய ; இழந்தவெம்மாமைத் திறத்துப்போன வென்னெஞ்சினாரு மவனுடைய வழகைக் கண்டு என்னைமறந்து, வாராதேயங்ஙனே யொழிந்தார் ;

நாலாம் பாட்டு.

இ— திருப்பேரைக்கு நான்தானே போவேனென்றபோதே தானவன்பக்க லகுலீஸதை யென்றுமிடம் ஸுஷடமாயிருக்க விப்பாட்டிலு மவ்வாசத்தைச் சொல்லுகை வக்தராக்ஷியன்றோ வென்ன விருக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதார் (பக்ஷமோ விதருஷியால்) அங்கே யொழிந்தாரென்கிறதற்குந் தாதர் (அவனுடையவழகை யிதருஷியால்)

இ—ப— நங்கள் பிரானுக்கு - நமமுடைய வுபகாரகனுக்கு, சுவபூரவதாரத்தாலே நமக்குவசமானவனு யுபகாரகனானவனுக்கு. நாணும் - லஜ்ஜையும், நிறையும் - அடக்கத்தையும், இழந்தது - ஸுஷடம். வாசகாரம்வாக்யவதாரணம். ௩

௪* இழந்த- என்றாலே இழக்கப்பட்டதான, அவனவஹரித்துக்கொண்டுபோனதான வென்றபடி. எம்மாமை- என்னுடைய மாமையுடைய, திறத்து- விஷயத்திலே, மாமை-காந்தி, அவ னவஹரித்துக்கொண்டுபோன வென்னுடைய காந்திக்காக வென்றபடி. போன - அவன்பக்கலிலே போனதான, என்னெஞ்சினாரும்- என்னுடைய நெஞ்சம், அவனுக்காக வன்றிக்கே என் காந்திக்காகப்போன வென் நெஞ்சமென்றபடி. நெஞ்சினாருமென்கிறவ ஹுவசநம்அங்கேபோயவரோடேகூடினவாறோமிகவும்பெரியவராயெ ன்னைமறந்துவிட்டாரென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. அங்கே-அவ்விடத்திலேதானே, ஒழிந்தார்-நின்றுவிட்டார்,

ஓ— நங்கள்பிரானுக்கு-ஸ்வஸ்வாமிநே, வா + க்த்வா "ஷோவகாரீ" இதி. நாணும்நிறையும்இழந்தது.வே-லஜ்ஜா ஸ்ரீ. ஸங்கோசவாச்சிநஹராவிதருஷஸ்ய. உதீர்த்துமவகவஹூர்த ஜ்ஜாவாசிநஹீஅஷிதருஷஸ்ய. ௩

(இழந்தவிதி) இழந்த எம்மாமைதிறத்து - ஸவஹூர்த உக்காந்திவிஷயே, ஸவஹூர்த உக்காந்தி வ்யதருஹரணாஸ்ய திதியாவக. போன என் நெஞ்சினாரும் அங்கே ஒழிந்தார், மதநோநாவைவி த பெதரவஷிதாநி, ஸதருதருவஹூவநா ஓநோ நாவிவரவேராஷவ்ய ஷிரஷெதாண வஸெவாஸ ஸூரஷ ஊஷதிகுவாமமாஹிவாயம்.

ப— (வீற்றிருந்த நங்களபிரானுக்கு) இவ்விருப்புநமக்காக்கிக்கொண்டிருக்கிற வுபகாரகனுக்கு. வா + க்த்வா "ஷோவகாரீ" இதி. (என்னெஞ்சந்தோழி)என்னெஞ்சினுடைய வன்மையும், நீ என்னெஞ்சைத் திருத்திக் கற்பிக்கப்பட்டவருத்தமும்அறிவுதியிறே (நாணுநிறையு மிழந்ததுவே) நான்தன்னை யிழந்தேன், நான் தன்னுடைய லஜ்ஜாவாசிக ளிரண்டையு மிழந்தது. இன்னெஞ்சை நா னெங்ஙனே தோழி யொருங்கப் பிடிப்பதென்கிறாள். ௩

நாலாம்பாட்டில், வருந்தியாகிலுமேதேனுமொன்றைக்கொண்டு போதுபோக்காதே இங்ஙனே செய்யலாமோவென்றுபொடிகிற தாய்மாரைக்குறித்துஎன்னெஞ்சமவனாலேயபஹூதமாயிற்று. நானெதைக் கொண்டு போதுபோக்குவ தென்கிறாள். (இழந்தவெம்மாமை) நமக்குள்ளது கொடுபோகிலும் நம்ஹேஷீக்குள்ள நிறத்தைக்கொடுபோகை யாவதென்னென்றஹிஸமித்து இப்போதே மீட்டுக்கொண்டுவருகிறேனென்று கூறித்துப்போன. (என்னெஞ்சினாரும்) என்னையொழிந்தங்கே நின்றார். யமா நிறந்தடக்கமாகவிழந்தவையடைய மீட்பதாகச் சொல்லிப்போன நெஞ்சினாருமங்கே கால்தாழ்ந்தார். வினைத்தலையிலே படையறுக்குமாப்போலே. வரிசையுங்கொடுத்துத் தம்மோடு ஸாதருவத்தியும் கொடுத்தார். வினைத்தலையில் படையறுக்கையாவது, யக்ஷஸயத்திலே யெதிர்த்தலையில் ஸேனையைத் தன்பக்கலிலே யாக்கிக்கொள்ளுகை. "ராஜாஹேஹுஷவிபீஷணஃ" என்னுமாப்போலே வரிசைபெற்றுத் திரியாநின்றார். (நெஞ்சினாரும்) நிறமீட்கப்போனாரும் நிறங்கொடுபோனாரோடொத்தார்

மூ— உழந்தினி யாரைக்கொண் டென்னுசாகோ வோதக்கட லொலிபோல வெங்கு।
மெழுந்த நல்வேதத் தொலி நின்றோங்கு தென் றிருப்பேரையில் வீற்றிருந்த।
முழங்குசங்கக்கையன் மாயத்தாழ்ந்தே னன்னையர்காளென்னையென்முனிந்தே॥௬॥

ஆ— இனி இங்கிருந்தென்ன ஸஹாயம்பார்ப்பது, ஆரோடே நிரூபிப்பது. ஓதங்கிளருகிற கடலினுடையகோஷம்போலே இருந்தசேதநமானவேதகோஷத்தாலேஸம்ருத்தமானதென்றிருப்பேரையிலேவீற்றிருந்தருளினவனுடைய, நண்ணுவசுரர் நலிவெய்தநல்ல வமரர் பொலிவெய்தும்படி முழங்குகிற ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையேந்தினவழகு வெள்ளத்திலேபுக்கழுந்தினேன். இனியென்னைமுனிந்து ப்ரயோஜநமென்னென்றுதன்னுடைய வன்னைமாரைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ௬

இ— உழந்தினியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இனியித்யாதியால) ஆரைக்கொண் டென்னுசாகோ என்கிறதற்குத்தாத்பர்யம் (ஆரோடேயித்யாதியால்)நல்வேதஎன்கிறத்தைஉரைக்கிறார்(சேதநமித்யாதியால்)ஓங்குஎன்கிறத்தை உரைக்கிறார் (ஸம்ருத்தமானவென்று) முழங்குஎன்கிறதற்குத்தாத்பர்யம்(நண்ணுவசுரரித்யாதியால்)சுலோகார்த்தம்:-நண்ணு-தன்னையாஶ்ரயியாதவர்களான,அசுரர்-அஸுரர்களானவர்கள்,நலிவு-வியஸநத்தை,எய்து-அடைந்து, நல்ல-நல்லவர்களான, தன்னையாஶ்ரயித்தவர்களானவென்றபடி. அமரர்-தேவர்களானவர்கள்,பொலிவு-வ்ருத்தியை, எய்தும்படி- அடையும்படி. மாயத்தாழ்ந்தே னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அழகித்யாதியால்) ※

இ—ப— இனி-இத:பரம், உழந்து - வருந்தி, அவனழகைக்கண் டென்றபடி. ஆரைக் கொண்டு-ஆரைஸஹாயமாகக்கொண்டு, என்-என்னத்தை, எந்தவஸ்துத்தைஎன்றபடி. உசாகோ-உசாவுவேன்,ஸம்லாபம் பண்ணி நிரூபிக்கக்கடவேனென்றபடி. உசாவுகை - ஸம்லாபம்பண்ணுகை, கோ வென்றது கிம்ஶப்தபர்யாயமாய்க்கொண்டு க்ஷேபார்த்தம். நெஞ்சு போனபின்பு யாரோடும் நிரூபிக்கக்கூடுமோ வென்றுகருத்து. ஓதக்கடல் - ஓதத்தை யுடைத்தான ஸமுத்ரத்தில், ஓதம் - தரங்க ஸங்கமணம், ஒலிபோல - கோஷம்போலே, எங்கும்- ஸர்வப்ரதேசத்திலும், எழுந்த - உஜ்ஜ்ரும்பிதங்களான, நல்- சேதநமான, வேதத்து- வேதங்களினுடைய, ஒலி - கோஷமானது, நின்று-ஸ்தாயியாய்க்கொண்டு, ஓங்கு- ஓங்காநின்ற, ஸம்ருத்தமாகாநின்றவென்றபடி. தென்றிருப்பேரையில்வீற்றிருந்த- ஸ்வஷம், முழங்கு- சப்தாயமாநமான, அந்த வேதகோஷ ப்ரதித்வநியாலே ஶப்தாயமாநமாகா நின்றவென்றபடி. சங்கக்கையன் - ஶங்கத்தைக் கையிலே யுடையவனான வெம்பெருமானுடைய, மாயத்து - மாயையிலே, ஆஶ்சர்யமான வழகிலே, ஆழ்ந்தேன் - மக்நையானேன், அன்னையர்காள் - தாய்மார்காள், என்னை - இப்படி யிருக்கிற வென்னை, முனிந்து - கோபித்து, என்- என்னப்ரயோஜந முண்டு, நீங்கள் தாய்மாரான மாத்ருத்தாலே கோபிக்கபோமோ வென்று கருத்து. ௬

ஒ— இனி உழந்து ஆரைகொண்டு - இத: பரம் பரிக்லேசகம் ஸஹாய மேலும்பரு, என் உசாகோ - கிம்வக்ஷ்யாமி, ஓத கடல் ஒலி போல - தரங்கயுக்த ஸமுத்ர கோஷவத், எங்கும் எழுந்தநல்வேதத்து ஒலிநின்றுஓங்கு - ஸதீவீந ஸ்திரவ்ருத்த வேதகோஷே, தென் திருப்பேரையில் - ஸுந்தர திருப்பேரைஸ்ரீதேசே, வீற்றிருந்த - ஸவிபூதிகஸ்ரேஷ்ட தயா வஸத:, முழங்குசங்ககையன்- ஸ்வநஜ்ஜஹஸ்தஸ்ய, வச்ரம் "விஜயத்துவம்" இதி. மாயத்துஆழ்ந்தேன்- மாயாயாம்மக்நாஸ்மி, அன்னையர்காள்-ஹேமாதர:, என்னை யென்முனிந்தே - மயிகோபம்க்ருத்வா கிம்ப்ரயோஜநம் ஸ்விதேஸ்ஷிதம் ஸப்தம். ௬

ப— (உழந்தித்யாதி) இனி நெஞ்சு போனபின்பு, உழந்து - வரிந்து (ஆரைக்கொண்டு) ஆரோடே கூடவத்தைச்சொல்லி (உசாகோ) நான்காலும் போக்குவது. தேஹாத்மாபிமாநிகளான ஸம்ஸாரிகளைக் கொண்டு போதுபோக்கவோ, "ஶரம்ஸ்வோஹம்" என்றிருக்கிற ப்ரஹ்மாநாதிகளைக் கொண்டு போது போக்கவோ, ஸமவேதநஹவத்திலே யநந்யவராயிருக்கிறநித்யஸூரிகளைக்கொண்டுபோதுபோக்கவோ இத்தலையை யுரிகூரைக்கொண்டு போனவனைக் கொண்டு போது போக்கவோ ; ஆரைக்கொண்டெத்தையுசாவுவது. (என்னுசாகோ) "ஸோஹாதஸதத்ராஹம்" என்னும்படியே யெனக்குமேதேனு முண்டோ, ஆனால் செய்யவடுப்பதென்னென்னில்(ஓதக்கடலித்யாதி)திரைக்கிளப்பத்தையுடையஸமுத்ரகோஷம்போலேஎங்குங்கிளர்ந்துஸாமகோஷமானது(நின்றோங்கு)எக்காலத்திலும் நின்றுபரம்பாநின்றுள்ள (தென்றிருப்பேரையில்வீற்றிருந்த முழங்குசங்கக்கையன்) வேதத்வநியானது ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தைக்கிட்டிப்ரதித்வநியெழாநிற்கும். (மாயத்தாழ்ந்தேன்) அவனுடையஸௌந்தர்யலக்ஷணாதிகளிலே மீளவொண்ணாதபடி யகப்பட்டேன். ௬

மூ— முனிந்துசகட முதைத்து மாயப்பேய்முலையுண்டு மருதிடைபோய்க் । கனிந்தவிள வுக்குக் கன்றெறிந்த கண்ணபிரானுக்கென் பெண்மை தோற்றேன் । முனிந்தினி

ஆ— (முனிந்து) உன்னுடையஸ்த்ரீத்வத்துக்குப் போருமோவென்றவர்கள் பின்னையுந்தன்னைமுனிய, ஸந்த்ராஸ்தீரூபாய்ரோஷத்தாலேஶகடத்தைப்பாய்ந்தழிவுசேஷ்டிதத்துக்கும்வஞ்சனையால்வந்தபேய்ச்சிமாயுமபடிமுலையுண்டசேஷ்டிதத்துக்கும், கனிந்தவிளவுக்குக் கன்றெறிகைக்காக விளங்கனியைக்குறித்துப்பார்த்தருளினபார்வைக்குமென்பெண்மைதோற்றேன். நீங்களினியென்னைமுனிந்து

ஐந்தாம் பாட்டு.

இ— அவன்பக்கல் ஜ்ஞாநதஶாபந்நையானேன், என்னைநீங்கள் முனிகிறதென்ன ப்ரயோஜநமென்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தையே சொல்லுகையாலே இப்பாட்டு புநருக்தியன்றோவென்ன வ+ர் (உன்னுடைய வித்யாஷியால்) முனிந்து சகடமுதைத்து என்கிறதற்குத் தா+ர் (ஸம்ரம்பதஶாஷியால்) மாயப்பேய் முலையுண்டு என்கிறதற்குத் தா+ர் (வஞ்சனையா விதஶாஷியால்)

இ—ஶ— ரு * முனிந்து-கோபித்து, “ஸந்த்ராஸ்தீர்வ்யாரோஷஹ” என்கிறபடியேஸந்த்ராஸ்தீர்யாய் அது விளம்பித்தவாறே கோபித்தென்றபடி. சகடம் - ஶகடத்தை, உதைத்து - திருவடிகளாலே தாடநம்பண்ணி, மாய - வஞ்சகையான, பேய் - பூதனையினுடைய, முலை - ஸ்தநத்தை, உண்டு - அமுது செய்து, மருது - அர்ஜுநவ்ருக்ஷங்களுடைய, இடை - மத்யத்திலே, போய் - அஸுராவிஷ்டங்களானவையாற்றிலகப்படாதே தப்பிப்போய், கனிந்த - பக்வமான, விளவுக்கு - கபித்தவ்ருக்ஷத்துக்கு, விளவு-கபித்தம், கன்றெறிந்த - வத்ஸத்தை எடுத்தெறிந்தவனை, கபித்தாகாரனாய்நின்ற அஸுரன்மேலேவத்ஸாகாரனாய்வந்திருந்தஅஸுரனைஅநாயாஸேநகலலெறிவாரைப்போலே எறிந்தவிசித்ரசேஷ்டிதனையென்றபடி. கண்ணபிரானுக்கு - க்ருஷ்ணனை உபகாரகனுக்கு, அந்தக்ருஷ்ணாவதாரத்தில் விசித்ரசரித்ரங்களையெல்லாம் எனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்த உபகாரகனுக்கென்றபடி. என்பெண்மை - என்னுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தை, தோற்றேன்-இழந்தேன், இனி- இப்படியானபின்பு, அன்னைமீர்-தாய்மார்காள், முனிந்து-என்னைகோபித்து,

ஒ— (முனிந்திதி) முனிந்து சகடம் உதைத்து - கோபாத் ஶகடாஸுரனுரணேந தாடிதவதஃ, மாய பேய் முலை உண்டு- வஞ்சக பூதநாஸ்தநம் பீத்வா, மருது இடை போய் - அர்ஜுநயோர் மத்யம் கத்வா, கனிந்த விளவுக்கு கன்று எறிந்த- பக்வேந அஸுராவிஷ்டகபித்தவ்ருக்ஷே அஸுராவிஷ்டவத்ஸாந் க்ஷிப்தவதஃ, கண்ணபிரானுக்கு - க்ருஷ்ணஸ்வாமிநஃ, என்பெண்மை தோற்றேன் - மதீயம்ஸ்த்ரீத்வம் ந்யஸ்தவத்யஸ்மி, இனி முனிந்து - அதஃபரம்கோபித்வா,

ப— ஐந்தாம்பாட்டில், இங்ஙனே விரைகை ஸ்த்ரீத்வத்துக்குப் போராது காண், என்று தாய்மாரிசைக்க; அதுவும் பண்டேபோயிற்று. ப்ரயோஜநமில்லாத தஶையிலேகொடுபோகவில்லாதே, என்னையேக்கவே கொடுபோய்த்தென்றிருப்பேரையிலே விடுங்கோளென்கிறாள். முனிகிறதுதானெனக்கு ஹிதம்பார்த்தே, ஆனாலென் ஹிதத்திலே ப்ரவர்த்திக்கப்பாருங்கோள். (முனிந்திதஶாஷி) ஹிதமுமாய் ப்ரியமுமான முனிவிலே யகப்பட்ட நான் அஹிதமுமாயப்ரியமுமான வுங்கள் முனிவுக்கு மீளுவனோ. (முனிந்து சகடமுதைத்து) முலைவரவு தாழ்த்ததென்று சீறி நீட்டின திருவடிகளுக் கிலக்காய்ப் பொடிபட்டதாயிற்று சகடம் “ஸந்த்ராஸ்தீர் வ்யாரோஷஹ”விறே. (மாயப் பேய் முலையுண்டு)முலையை நினைத்துச்சீறினான்,என்று முலைகொடுக்கத் தாய்வடிவு கொண்டுவந்த வஞ்சகையான பேய்ச்சியை முடித்து. (மருதிடைபோய்) முலையுண்டால் தவழ மத்தனையிறே.புறம்பு நின்றும்வந்து நலிகையன்றிக்கே நின்றவிடத்தே நின்று தப்பாமே கொல்ல நினைத்த யமளார்ஜுநங்களைப் பொடிபடுத்தி. (கனிந்தவிதஶாஷி) அஸுராவேஶத்தாலே ஒன்று கனிந்த விளவாய், ஒன்றுகன்றாய் நின்றது ; அதிலே யொன்றையிட் டொன்றை யெறிந்து இரண்டையும் முடித்த (கண்ணபிரானுக் கென்பெண்மை தோற்றேன்) “அதோஸிமொகே பெகைவ ப்ரயிதஃபார்த்தோஹ்ஃ” என்றும் “ஜாநாதிபார்த்தஸ்ஸம்” என்றுஞ்சொல்லுகிற தன்னுடைய பாரம்யத்தைக் காட்டிக்காணு மிவளுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தை யபஹரித்தது (முனிந்திதஶாஷி) இனிமீட்கலாமென்றோ நினைக்கிறது. மீட்க நினைக்கிற நீங்க ளவனுடைய அபதாநங்களுக்கு முன்னேயன்றோ மீட்கப் பார்ப்பது.

மூ— யென்செய்தீ ரன்னைமீர்காள் முன்னியவன்வந்துவீற்றிருந்த | கனிந்த
பொழிற் றிருப்பேரையிற்கே காலம்பெற வென்னைக் காட்டுமினே ‖௫‖
காலம்பெற வென்னைக் காட்டுமின்கள் காதல் கடலின் மிகப்பெரிதா |

ஆ— செய்வதென்; என்னுடையவரவுபார்த்து முன்னமேபோயவன்வீற்றிருந்த, நிரவதிகபோக்யமான சோலையை யுடைத்தான தென்றிருப்பேரையிலே கொண்டுபோயவன் பக்கலிலே யென்னை யீண்டக்காட்டிக் கொடுங்கோ ளென்கிறாள். ௫

(காலம்பெற) வேட்டைக்கெழுந்தருளினவத்தனையன்றோ, இப்போதேயெழுந்தருளுகிறானிறே. இங்ஙனே பதறவேணுமோ, என்று அவர்கள் சொல்ல; எனக்கவன்திறத்திலுள்ள அபிநிவேச வெள்ளத்துக்கொரு முடிவில்லை,

இ— முன்னியவன் வீற்றிருந்த என்கிறதற்குத் தா+ர் (என்னுடையவரவித்யாதியால்) கனிந்தபொழிலென்கிறதற்குத் தா×ர் (நிரவதிகேத்யாதியால்) திருப்பேரையித்யாதிக்குத் தா×ர் (தென்றிருப்பேரையிலேயித்யாதியால்.) * * * * * * * * *

ஆறும்பாட்டு

எனக்கவன் பக்கலிலே அபிநிவேசமத்யந்தமென்றும் என்னைத் திருப்பேரையிலே கொண்டுபோய்க் காட்டுங்கோளென்றும் கீழேசொன்ன வசனங்களையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யாக்யானம் வேண்டாம் ஏன்றோவென்ன வவ+ர் (வேட்டைக் கித்யாதியால்) காதல் கடலின் மிகப்பெரிதா லென்கிறதற்குத் தா+ர் (எனக்கித்யாதியால்)

இ—ப— எனசெய்தீர் - என்னகாயஞ்செயயா நிறகிறிகோள், இந்தமுனிவாலொரு ப்ரயோஜநமுமில்லையென்றபடி. முன்னி - ஸங்கல்ப்ய, என்னுடைய வரவு பார்த்துக்கொண்டு எனக்கு முன்னேதானே என்றபடி. அவன்வந்து வீற்றிருந்த- அவன்வந்தெழுந்தருளி யிருந்தவிடமான, கனிந்தபொழில்- பரிபக்வமான உத்யானங்களையுடைத்தான, திருப்பேரையிற்கே-திருப்பேரையெனகிறதிவ்யநகரத்துக்கு, காலம்பெற - சீக்ரமாக,என்னை-அவன்வருமளவும்விளம்பம் பொறுக்கமாட்டாதவென்னை, காட்டுமின்- காட்டுங்கோள், திருப்பேரையிலிருக்கிறவனுக் கென்னைக் கொண்டுபோய் சீக்ரமாகக் காட்டுங்கோளென்றபடி. ௫

௬ * காதல் - அபிநிவேசமானது, எனக்கவனைக் காணவேணுமென்கிற அபிநிவேசமானதென்றபடி. கடலில் - ஸமுத்ரத்தைக்காட்டில், மிகப்பெரிது - மிகவும் பெரியதாயிருக்கிறது, ஆலென்று

ஓ— என்செயதீர்-கிம்கரிஷ்யத, அன்னைமீர்காள்-மாதர:,முன்னி அவன்வந்துவீற்றிருந்த ஸங்கல்ப்யாகத்ய தேநாத்யாஸிதே,கனிந்தபொழில்-பரிபக்வோத்யாநயுக்தே, திருப்பேரையிற்கே - திருப் பேரைதிவ்ய தேசே,காலம்பெற - காலாதிக்ரமம் விநா,சீக்ரமித்யர்த்த:. என்னைகாட்டு மினே-மாம்.ஸமர்ப்பயத ப்ரதர்சயதேத்யர்த்த: ௫

(காலம்பெறவிதி) காலம்பெறஎன்னை காட்டுமின்கள்-சீக்ரமேவமாம்ஸமீபம்ப்ராபயத,காதல் கடலில்மிகபெரிதுஆல்-மதீயோநுராக:ஸமுத்ராதப்யதிகோபவதி,அத+க்ஷம் "அபாரவிரஹஸாகரா"இதி.

ப— (என்செய்தீர்) எனக்கநர்த்தமைகளானீரல்லீர்,மீட்கத்துடங்கினதுதலைக்கட்டிற்றன்று. (அன்னைமீர்காள்)ஜந்மப்ரப்ருதியென்ப்ரக்ருதியறிந்துபோருகிறநீங்கள்மீட்கப்பார்ப்பதே.அவன்பண்ணின வுபகாரங்களை யறியாமையிறே நீங்கள் பொடிகிறது.பெற்றுவளர்த்த வுங்களுடைய வுபகாரமும் நினைக்கவேணுங்காணென்ன (முன்னியவன்) உபகாரத்தில் முற்பாடனவன் காணுங்கோள். (முன்னி) முற்பாடனாய் நின்று "ஸங்கல்ப்ய" என்னும்படியே யென்னைப்பெறுகைக் கவஸரப்ரதீக்ஷனாய்க்கொண்டு தன்வேறுபாடு தோற்றவிருக்கிற (கனிந்தவித்யாதி) கொண்டுபுக்குக் காட்டுவார் தாழ்வே, அங்குள்ளதெல்லாம் பக்வமாயிருக்கும். கனிந்தமாங்கண்டால் சுவாராவேசமுண்டு என்று அஞ்சவேண்டாத சோலை (காலம்பெறவித்யாதி) இக்குடிக்கு மெனக்கும் பரிஹாரமொன்றேயிறே. பின்னையு மென்னையங்கேகொண்டுபோய்ப் பரிஹரிக்கை தவிரிகோள்; நானுளேனாணபோதே அத்தைச்செய்யப் பாருங்கோள். பின்னை மதேஜதே வ்ருதவம்யமாகாமே, நான் ஜீவிக்குமெல்லையிலே காட்டுங்கோள். கன்றெறிந்த உதேத்தக்ஷம்"கநிஷ்ப்ரஹதே"தி. ௬

ஆறும்பாட்டில், இனிஎனக்கிங்குத்தரிப்பதரிது,ஈண்டெனவென்னைத்தென்றிருப்பேரையிலேகொடுபுக்கு மகரநெடுங் குழைக்காதனைக் காட்டுங்கோ ளென்கிறாள். (காலம்பெறவித்யாதி) இதுக்குப்பரிஹாரமிதல்லதில்லை, இனி யென்மேல் குற்றமில்லை, இப்படி கடுக வேண்டுவானே னென்னில் (காதல்) இக்காத

௬— நீலமுகில்வண்ணத்தெம்பெருமானிற்கு முன்னேவந்தென்கைக்குமெய்தான்|
ஞாலத்தவன் வந்து வீற்றிருந்த நான்மறை யாளரும் வேள்வி யோவாத்|

ஆ— நீலமேக ஸத்ருசமான திவ்யரூபத்தினுடைய வழகாலே யென்னைத் தோற்பித்தடிமையாக்கினவ னென்கண்ணின்முன்னேவந்துதோற்றுநிற்கும் என்கைக்குமெய்தான். பரமை-காந்திகளாய்ப் பகவ வேதை ஸித்தமான நெறிநின்று ஸ்வப்ரயோஜநம் கருதாத நிரதிசய வேதவித்துக்களான திவ்ய ஜநங்களாலே ஸதத ஸேவ்யமானுமாய்,

இ— த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (நீலமேகஸத்ருசமாகியால்) வேள்விபோவாமலென்கிற புத்ததாத்பர்யம் (பரமைகாந்திகளாகியால்) நான்மறையாளருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (வேதவித்துக்களாகியால்)

இ—ப— வேதநேத்ரம் ஆதலால் அவனுகவருமளவும் விளம்பம் பொறுக்கமாட்டேனென்றுகருத்து. ஆனாலும் காதலை யளவுபடுத்திக்கொண்டு நீநாங்கள் சொல்லுகிற வார்த்தையைக்கேட்கவேண்டாவோவென்னச்சொல்லுகிறாள். நீலமுகில் வண்ணத்து - நீலமேகவர்ணத்தை யுடையவனுன, வண்ணத்தை யுடையவன் வண்ணத்தன் வண்ணத்தெம்பெருமானென்று ஸம்போதநம். எம்பெருமான்-அவ்வழகாலே என்னை யடிமை யாக்கிக்கொண்டவன், முன்னே வந்து - என்கண் முன்னேவந்து, நிற்கும் - நிலை நிற்கிறான், கண்ணுக்கு தோற்றுமாப்போலே தோற்றுநிற்கிறானென்றபடி இப்படியவனவந்து முன்னே நின்றானாகில் நாங்கள் வார்த்தையைக்கேட்டு மீளவேணும் அங்ஙனிப்படி வந்து முன்னேநிற்க வென்னால் மீளப்போமோ வென்றுகருத்து. இப்படியவன்வந்து முன்னே நின்றானாகில் உனக்கென்ன தலைக்கட்டித்த தென்னச் சொல்லுகிறாள். என்கைக்கும் - என்னுடைய கைகளுக்கும், எய்தான் - எட்டான், வார்த்தை சொல்லுதல் அணைத்தல் செய்யாமை மாத்ரமன்று. கைக்குங் கூடக்கிட்டுகிறானில்லை யென்றபடி. ஆனால் நீ செய்யநினைக்கிற தென்னென்னில் சொல்லுகிறாள்மேல், ஞாலத்து - ஸம்ஸாரத்திலே, அவன் - அந்த ஸர்வேஶ்வரன், வந்து-தன்னழகோடே வந்து, வீற்று - வீறுபெற்று, தன்னுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வ வைபவம் ப்ரகாசிக்கும் படியென்கை. இருந்த - எழுந்தருளி யிருந்த ஸ்தலமான, இது திருப்பேரைக்கு விஶேஷணம். நான்மறை யாளரும் - சதுர்வேத பாரகரான திவ்ய பரமைகாந்திகளும, மறை - வேதம், மறையுடையயவர்கள் மறை யாளர், மறையாளருமென்கிற பஹுவசநத்தினாலே விருகிற வகாரம் கவரி வீசு மென்கிறதோடே ஸமுச்சயார்த்தம். ஸர்வஜ்ஞரான பரமைகாந்திகளும் அஜ்ஞர்களான செங்நெற்களும ஒக்க கைங்கர்யம் பண்ணும்படி யிருக்கிற என்று ஸமுச்சயத்துக்குத் தாத்பர்யம். வேள்வி - யாகங்களிலே, நித்ய நைமித்திக கர்மங்களான யாகங்களிலே என்றபடி. ஓவா - ஓயாதவிடமான, ஸர்வதா நித்ய நைமித்திக கர்மங்களைய நுஷ்டியாநிற்கிறவிடமானஎன்றபடி. இதுவும் திருப்பேரைக்கு விஶேஷணம்.

ஒ— நீலமுகில் வண்ணத்து எம்பெருமான் - நீலமேக வர்ணரூப ஸர்வேஶ்வரன், முன்னே வந்து நிற்கும் - ப்ரத்யக்ஷமாக ஸந்நிஹிதன், என்கைக்கும் எய்தான் - ஸம்ஶ்லேஷார்ஹ நவர்த்தி, ஞாலத்து அவன் வந்து வீற்றிருந்த - ஸம்ஸார ஸாக்ஷாத் ப்ரகாஶமான ஸ்தாநமாகிய, நான்மறையாளரும் வேள்விஓவா- சதுர்வேதவித்துக்களாகி யாகாதிகர்மங்கள் அநவரதம்,

ப— ளவுபட்டேயிருக்கிறது முற்சொன்ன வார்த்தையைக்காணுங்கோள், நீங்கள்நினைக்கிறது கடல் புரையவென்றே,வத்து "ஸமுத்ரஇவ காம்பீர்யே" இதி. ஆனாலும்காதலை அளவுபடுத்திஎங்கள்வார்த்தையைக் கேட்டெங்களோடே யொழுகவேண்டாவோ வென்னில் (நீல) நாஙுங்கள்வழியேபோகவோ, என்னையப்படி சேர்த்துவிடவந்துமுன்னேநிற்க மீளும்படியென். ஆனாலுனக்குப் பொல்லாதோ வென்ன (என்கைக்குமெய் தான்) அழகிதேயெனக்கிப்படி தாப்பெறில், அணைத்தல் செய்யாமையேயன்று; என்கைக்கு மெட்டுகிறி லன். இனிநீ செய்யப்பார்க்கிற தென்னென்ன; அவனைக் கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கலாந் தேசத்திலே போகப்பார்த்தேன். நீங்களே அங்கென்னைக் கொண்டுபோங்கோளென்கிறாள். (ஞாலமித்யாதி) ஸம்ஸாரத்திலே யவன்வந்து வீற்றிருந்தவிடமாய் (நான்மறை) சதுர்வேதிகளுடைய உபாஸநமே வைதிகக்ரியை ஸதா நமஸ்ஸமாய் நடக்கிறதாய்

மூ— கோலச்செந்நெற்கள்கவரிவீசுங் கூடுபுனற்றிருப்பேரையிற்கே'கு!
பேரெயிற் சூழ் கடற் றென் னிலங்கை செற்ற பிரான் வந்து

ஆ— ஸுதிரக்ஷணீய வரிண தஸாலி வாரங்களாலே வீஜ்யமாநமாய், ஸம்ருத்தஸஸ்ய ஸம்பந்ந தாமே வஸ்தவிஸ வரிவ்ருதமாயிருந்த திருப்பேரையிலே யெனக்காக வெழுந்தருளியிருந்த பெரிய பெருமாள் பக்கலிலே காலம்பெற வென்னைக் காட்டுமின்க ளென்று தன்னுடைய வன்னைமாரை நோக்கிச் சொல்லுகிருள், ௬

(பேரெயில்) உனக்கவன் பக்கலுள்ள வஸ்திவெஸம் நிரவதிகமா யிருந்ததாகிலும், அவனெழுந்தருளு மளவு மிங்கேயிருக்குமத்தனை,அங்குப் போகை யுக்தமன்றென்று தோழிசொலல; ஸுத்ருட்ஷ்த வப்ராகாரஜலதி வரிவாவ்ருதமான லங்கையிலே ராவணனை ஸபுத்ரஜநவாம்யவமாகச் சொன்றருளின

இ— கோலச் செந்நெற்கள் கவரிவீசு மெனகிறதற்குத் தாத்பர்ய (ஸுதிரக்ஷணீயெத்யாதியால்) கூடுபுனலென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (ஸம்ருத்தஸஸ்யெத்யாதியால்) ஞாலத்தவன் வீற்றிருந்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (எனக்காக வித்யாதியால்.) ❋ ❋ ❋ ❋ ❋ ❋ ❋ ❋

ஏழாம் பாட்டு.

நெஞ்சங்கே போயிற்றென்றும் திரும்பி வரக்காணே னென்றும் எனக்கிங்காரு மில்லை யென்றும் நானுமங்கே போவேனென்றும் கீழ்ச்சொன்ன வசனங்களையே யிப்பாட்டிலுஞ் சொல்லுவானே னென்னவத்பர் (உனக்கித்யாதியால்) பேரெயி லென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (ஸுத்ருட்ஷ்தெத்யாதியால்) சூழ்கடற்றென்னிலங்கை செற்றபிரா னென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (ஜலதீத்யாதியால்)

இ—ப— கோல-ரக்ஷணீயங்களான,செந்நெற்கள்-வரிவாகஉசையிலேசிவந்திருக்கிறநெல்லுகளானவை, கவரிவீசும்-வாரம் வீசாநிற்கிற, வாகவிநம்ரங்களானகஸங்கள் வவநாகம்வித ஸிரஸ்ஸங்களாய்க்கொண்டு அசைகிறபோது வாரம் வீசுகிறப்போலே யிருக்கிறதென்றுகருத்து. நான்மறையாளரும் வேள்வியிலே ஓயாதவர்களாய் செந்நெற்களும் கவரிவீசுகிறனவா யிருக்கிற ஸ்தமான என்று வக்தாஸயம். கூடு புனல்- கூடினஜலங்களையுடைத்தான, சேர்ந்தஜலங்களையுடைத்தானவென்றபடி. அந்தஸமயஸ்தாராயநங்களுக்கும்செந்நெற்களுக்குமநுரூபமானஜலஸம்ருத்தியையுடை த்தானவென்கை.திருப்பேரையிற்கே-திருப்பேரையென்கிற திவ்யநகரத்திற்கே, என்னை - விஸம்வாதக்ஷமையான வென்னை, காலம்பெற- ஸீக்ரமாக, காட்டுமின்கள் - காட்டுங்கோள், திருப்பேரையிலே கொண்டுபோய் விடுங்கோ ளென்றபடி. ௬

பேர் - பெரியதான, ஸுத்ருட்ஷ்தமான வென்றபடி. எயில் - ப்ராகாரத்தாலே, எயில் - ப்ராகாரம், சூழ் - வரிவ்ருதமான, கடற்றென்னிலங்கை - கடலையுடைத்தான தக்ஷிணதிக்கிலிருக்கிற லங்கையை, ஸமுத்ரத்தை யகழாகவுடைத்தாய் யவேபரம்போலே ஸயங்கரமான லங்கையிலிருக்கிற ராவணாதிகளை யென்றபடி. செற்ற - ஹதித்தவரான, பிரான் - அத்தாலே ஜகத்துக்கெல்லா முபகாரகனானவன், வந்து - உபரத்திலே தேடிக்கொண்டுபோக வேண்டாதபடி தானே கிட்டிவந்து,

ஒ— கோலசெந்நெற்கள் கவரிவீசும்- தஸநீயநீவாரெவீஜ்யமாந வாரவபக்ஷே, கூடுபுனல்திருப்பேரையிற்கே - ஸுஸம்ருத்த ஜலநீஜல வாதாஸஜல ரூப ஜலத்ரயயபக்ஷே திருப்பேரை திவ்யதேஸ, ஸாம்ஸாரிநம் ப்ரதஸநீயம் தர்ஸயத வஸவெநீணாநய:. ௬

(பேரெயிலித்) பேரெயில்- ஸுஹாப்ராகாரயக்தாம், சூழ்கடல்- ஸமுத்ராவ்ருதாம், தென்இலங்கை செற்றபிரான் - தக்ஷிணலங்காம் ஸம்ஹ்ருதவத: ஸ்வாமிந:, வக்தும் "ரக்ஷக"இதி. வந்து - ஆகத்ய,

ப— (கோலச் செந்நெற்கள்) தஸநீயமான செந்நெற்களானவை அங்குள்ளதைக்குக் கவரி வீசினைப்போலே அசையாநிற்கும். (கூடுபுனை) ஆற்றுநீரூற்றுநீர்வர்ஷஜல மிவைமூன்றுங் கூடியிருக்கையாலே ஜலஸம்ருத்தியை யுடைத்தாயிருக்கிற (திருப்பேரையிற்கே) (காலம்பெறவென்னைக்காட்டுமின்கள்)என்விடாய் தீர ஸ்ரேஷ்டமான தேஸத்திலேகொண்டுபோய்ப்புகப் பாருங்கோள். ௬

ஏழாம்பாட்டில், "ஸமெத்யவா ஹம்மஹிஷ்யா விஸுக்ஷணே நமதாம்மதிம்" என்ற பெருமாளைப்போலே யிப்பிராட்டியும் என்னெஞ்சுதரிக்கைக்கு விரகுபார்த்துத் திருப்பேரையிலே புக்காப்போலே நானு மங்கே புகுமத்தனை என்கிருள் (பேரெயிலித்யாதி) பெரியமதிள் (சூழ்கடல்) பெரியமதிளைச்சூழ்ந்த கடலையுடைத்தான (தென்னிலங்கை செற்றபிரான்) அவ்வூரை மூலையடியே நடக்கப்பண்ணின வுபகாரகன்.

மூ— வீற்றிருந்த । பேரையிற்கேபுக்கென்னெஞ்சநாடிப் பேர்த்துவரவெங்குங் காணமாட்டேன் । ஆரையினியிங்குடையந் தோழியென்னெஞ்சங்கூவவல்லாருமில்லை ।யாரையினிக்கொண் டென்சாதிக்கின்ற தென்னெஞ்சங்கண்டதுவே கண்டேனே ॥ எ ॥

ஆ— விஜய லக்ஷ்மீ பரிவ்ருதனைக் கொண்டு தென் திருப்பேரையிலே யெழுந்தருளி யிருந்த விருப்பைக்கண்டென்னெஞ்சின்னம்மீண்டுவாராது; எனக்கிங்கொருதுணையுமில்லை, துணையானவென்னெஞ்சை யழைக்க வல்லாருமில்லை இங்காரைக்கொண்டென்ன ப்ரயோஜநம்ஸாதிப்பதுஇனியென்னெஞ்சுபுக்கதேசத்திலேபோய்ப்புகுமித்தனையென்றுதன்தோழியைக்குறித் தச்சொல்லுகிருள். எ

இ— வீற்றிருந்தவெங்கிறதற்குத்தாத்பர்யம்(விஜயேத்யாதியால்)பேர்த்துவரவெங்குங்காணமாட்டேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (நெஞ்சின்ன மித்யாதியால்) ஆரையினி யிங்குடைய மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (துணையானவென்னெஞ்சை யித்யாதியால்) என்னெஞ்சங் கண்டதுவே கண்டே னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இனியென்னெஞ்சித்யாதியால்.) * * * * * * * *

இ—ஸ— வீற்று-வீறுபெற்று,அந்தவிஜயலக்ஷ்மியெல்லாமசுத்ருஜ்யமாயத்தோன்றும்படி. இருந்த-எழுந்தருளியிருந்தவிடமான,அவன்ப்ரதிகூலநிரஸநம்பண்ணிவிடாய்த்திருந்து இருக்கிறன்"ஸத்ராஸம்பரிஷஸ்வஜே"என்கிறபடியேபரிரம்பவ்யாபாரம்பண்ணப் போகவேணுமென்றுகருத்து.பேரையிற்கே- திருப்பேரையிலே;புக்கு-ப்ரவேசித்து,நாடி-அவனைத்தேடி,என்னெஞ்சம்-என்னுடையநெஞ்சானது,பேர்த்து-மீண்டு, எங்கும்-ஒருவிடத்திலேயும்,வரக்காணமாட்டேன்- வருமடிகாணமாட்டுகிறேனில்லை,இனிய வரமாட்டாதென்றுகருத்து. இனி-இப்படி நெஞ்சு வாராதொழிந்தபின்பு, தோழி - என்னோடு ஸஜாதீயையானஸகியே, இங்கு - இவ்வவஸ்தையிலே, ஆரையுடையம் - ஆரை ஸஹாயமாக வுடையோம், ஒருவரும் ஸஹாயமில்லையென்றபடி.என்னெஞ்சம்-அங்கேபோன வென்னுடையநெஞ்சை, கூவவல்லாருமில்லை - அழைக்கத் தக்கவருமில்லை, நெஞ்சைத்திருப்பவும் ஒருவராலேயும்ஸக்யமன்றென்றபடி. இனி- இப்படி நெஞ்சுவாராதேபோய் நீயுமென்னைப்போலே து:க்கிதையா யிருந்தபின் பென்றபடி. ஆரைக்கொண்டு - எந்த ஸஹாயத்தைக் கொண்டு, என் - என்ன ப்ரயோஜநத்தை, சாதிக்கின்றது - ஸாதிக்கிறது, இனி யிங்கே நமக்கொரு ப்ரயோஜநமுமில்லை என்றபடி. என்னெஞ்சங்கண்டதுவே-என்னுடைய நெஞ்சுகண்டவிஷயத்தையே, கண்டேனே - நானும்கண்டு விட்டேன். எ

ஒ— வீற்றிருந்த- விலக்ஷணாவஸ்தாநாஸ்ரயே, பேரையிற்கே - திருப்பேரை திவ்யதேசே, புக்கு நாடிஎன்நெஞ்சம் - மதீயமனு: ப்ரவிஸ்ய அந்விஷ்ய,பேர்த்துவாஎங்கும்காணமாட்டேன்-ப்ரத்யாகமநம்க்வாபி நபஸ்யாமீத்யர்த்த:.மத்ஸ்மீபமாகமநேசக்திநாஸ்தி.என்நெஞ்சம்கூவவல்லாரும்இல்லை - அநுகூலவ்யாவ்ருத்தி, மதஸ்யோக்தி த்வமிவ ஸஹாய நாஸ்தி ஸஹாயோ நாஸ்தி,இனி ஆரைகொண்டு எனசாதிக்கின்றது - ஸஹாயமந்வேஷ்ய கிம் ஸாதயிஷ்யாமி ஸர்வம் ஸக்யம், என்நெஞ்சங் கண்டதுவே கண்டேனே - ஸ்வமநஸா த்ருஷ்டவஸ்து த்ருஷ்ட:, கலியே மநோமய ஸ்வஸ்யாபி அநுபூத இதிபாவ:. எ

ப— (வந்துவீற்றிருந்த) அப்போதுமுகம்மாற வைத்தவிழவிநீ வணக்கலாம்படிகிட்டவந்திருக்கிற "நீ வொநத்ர தாரவேஸ்வ ப்ரதிகூலாவிஷ்டோஸம்"என்றுனிறேஅன்றவன். இதுக்காளவந்தாரருளிச்செய்யும்படி'நத்ரதோஷத்தால் வந்ததுபோக்கி ஜீவதோஷத்தால்வந்ததன்'றென்று.விஜயஸ்ஸாம்க்ரஹிதநையாயிறே அப்போது மவளிருந்தது. (செற்றபிரான் வந்து வீற்றிருந்த) ப்ரதிகூலநிரஸநம்பண்ணி விடாய்த்து வந்திருக்க "ஸத்ராஸம் பரிஷஸ்வஜே" என்னும்படியேபரிரம்பவ்யாபாரம் பண்ணப்போகவேணும் (பேரையிற்கே) அவனிருந்ததிருப்பேரையிலேபுக்குத்தேடிஎன்னெஞ்சானது (பேர்த்துவா)மீண்டோரிடத்திலும் வரக்காண்கிறிலேன், சண்டு ஜீவியாதே நானிங்ஙனே முடியுமித்தனை யாகாதே கஹிதம் பெறுந்தனையும்,அவனுக்காக ப்ரதீக்ஷநம்பண்ணியாசித்திருக்கவேண்டாவோவென்னில் (ஆரையித்யாதி) இவ்வவஸ்தையிலாரைத்துணையாகவுடையோம் (தோழி) நெஞ்சிலண்ணியரானேவென்னில்,என்னில்முன்னமவனுக்குமாயுமவளன்றோநீயென்கிறுள். (என்னெஞ்சங்கூவவல்லாருமில்லை)உனக்குக்கால்கள்நடைதாராது. அல்லாதார்க்குக் காட்டவேணுமென்றும் கூரையில்லை. இனி ஆர்நெஞ்சை யழைப்பார். இனி ஆரைக்கொண்டென்ன ப்ரயோஜநத்தைஸாதிப்பது, ஆகையாலென்னெஞ்சுபோனவழியேபோகபார்த்தேன். தென்னிலங்கைசெற்றபிரா னிதித்ரதஸம் "ரக்ஷக"இதி. எ

மூ— கண்டதுவே கொண்டெல்லாருங்கூடிக் கார்க்கடல்வண்ணனோ
டென்றிறத்துக் ! கொண்டலர் தூற்றிற்றது முதலாக் கொண்ட
வென்காத லுரைக்கிற்றோழி ! மண்டிணிஞாலமு மேழ்கடலும்

ஆ— (கண்டதுவே கொண்டு) ஸுந்தரமான ஸந்நிவேசம் ஸூக்ஷ்மமா யிருக்கச் செய்தே புறம்பு தோற்றுகிற ஶரீரத்தையே கொண்டு தத்காரணமான வென்ன ஸந்நிவேசத்தைக் குற்றமாகவுங்கொண்டு, லோகமெல்லாங்கூடி, ஒருத்திக் கெம்பெருமான் பக்கலுள்ள ஸந்நிவேசமே! , இப்படி யஸந்நிவேசிக்கை குடிப்பழியன்றோ, என்று என்னை யலர்தூற்ற, அதடியாகக் கொண்டு கிளர்ந்தெழுந்தவென்ன ஸந்நிவேசத்தின்பெருமை சொல்லநிலமன்று,சொலவில்,தோழி, இவ்வஸம்வேத்யமான வண்டங்களு

எட்டாம்பாட்டு.

இ— கண்டதுவேகொண்டென்கிறதற்குத்தாத்பர்ய (ஸுந்தரமானவிதர்ஶியால்)கார்க்கடல்வண்ணனோடென்கிறதற்குத்தாத்பர்ய(தத்ஸ்வரூபதர்ஶியால்)என்திறததுங்கொண்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்ய(என்னஸந்நிவேசத்தையிதர்ஶியால்) உரைக்கிலென்கிறயத்னஸாத்தாலேஸம்ஹிதமாகிறவஸ்துத்தைபருத்பர (சொல்லநிலமன்றென்று) மண்டிணிஞாலமுமேழ்கடலுமென்கிறதற்குத்தாத்பர்ய (இவ்வஸம்வேத்யதர்ஶியால)

இ—ஶ— அ * தோழி - ஸகியே, கண்டதுவேகொண்டு - வெளியிலே காணப்படுகிற ஶரீரத்தைக் கொண்டு, உள்ளேயிருக்கிற வென்னஸந்நிவேசததை யறியாதே மேல் காணப்படுகிற தஜ்ஜாதீயத்வத்தைக்கொண் டென்றபடி. எல்லாருங்கூடி- ப்ரியவரான தோழிமாரும் ஹிதவரானவன்னைமாரு மெல்லாரு மேகமாய்க் கூடிககொண்டு, கார் - நீலவர்ணமான, கடல - ஸமுத்ரத்தினுடைய, வண்ணனோடு - வர்ணத்தை யுடையவனோடே, என்திறத்து - என்பக்கலுள்ளத்தை, இங்குதிற ரூபம் திறத்திலே யிருக்கிற வஸ்துவைக்காட்டுகிறது. என்பக்கலுள்ள ஸந்நிவேசத்தை யென்றபடி. அவனோடெனக் குண்டான ஸாஸ்த்ரீயத்தை யென்றபடி. கொண்டு - க்ரஹித்து, அத்தையொரு குற்றமாக க்ரஹித்தென்று தாத்பர்யம். அலர் தூற்றிற்றதுமுதலா - பழிதூற்றினவதுவே முதலாக, அலர் - பழி. நீஙகள் திறளாக வசவாதஞ் சொன்னதுவே உத்தம்ஸகமாக வென்றபடி. கொண்ட- இடங்கொண்டதான, அத்யந்தவ்ருத்தமான தானஎன்றபடி. நீங்கள் பேசாதிருந்திகோளாகில் என்னுடைய ஸந்நிவேசமளவுபடாதோ வென்று கருத்து. என்காதல் - என்னுடைய ஸந்நிவேசததை, உரைககில் - சொல்லப்புக்கால், மண் - ப்ருத்வீகைக ளாலே, திணி - திணிந்திருந்ததான, ப்ருத்வவ்யமானஎன்றபடி. ஞாலமும் - ஸம்லோகமும், ஏழ்கடலும்-

ஒ— அ*(கண்டதிதி) கண்டதுவேகொண்டு-ப்ரேமாவஸ்த்தக்ருதமேஹவைவர்ண்யஶரீரம்த்ருஷ்ட்வா, எல்லாருங்கூடி - ஶத்ருமித்ரவைசித்ரியா, கார்கடல்வண்ணனோடு என்திறத்து-நீலஸமுத்ரவர்ணநஸமேதஸ்ஸஹ ஸம்ஶ்லிஷ்டேய, வாக்யம் “ஸம்போயித்ரா” இதி. கொண்டு - ஶ்ரோத்ரநாமம் ஸ்ம்ருத்வா, அலர் தூற்றிற்று - ஸவாத ஸாமாந்ய உக்தோஷிதவந்தஃ, அது முதலா - தத்ஸ்த்ருதி, கொண்டஎன்காதல் உரைக்கில்- வர்த்ருஷ்டேமேவதீஶமய்யஶோந, மண்திணிஞாலமும்- ப்ருதிவீபம் ஸம்லோகம், ஏழ்கடலும் - ஸப்தஸாகராந,

ப— எட்டாம்பாட்டில், எனக்கவனைக் காணவேணுமென் றஸந்நிவேசம் அறமிக்கது ; ஆனபின்பு நீங்களாக விசையிகோளாகில், தென்திருப்பேரையிலேநான்போய்ப்புகுவேன் என்கிறாள். (கண்டதுவேகொண்டு) கண்ட வைவர்ண்யத்தையே கொண்டு, புறவிதழ்கண்டு படுகிறபடி இதுவானால், அகவாயிலோடுகிறதறியி லென்படுவார்கள். (எல்லாருங்கூடி) பிறரைபபழிசொல்ல வென்னில தன்னில்தான் சேராதவர்களும் சேருவர்களிறே, (கார்க்கடல்வண்ணனோ டென்திறத்துக்கொண்டு) இவள்நிறம் விவர்ணமாம்போது அவன்நிறத்தையிழந்ததாக வேண்டாவோ வென்ன,என்னிடையாட்டத்தேஶ்ரேஷ்டமான நிறத்தையுடையவனோடே கூட்டி (தூற்றிற்றது முதலாக்கொண்ட வென்காத லுரைக்கில்) பழியைத்தூற்றின வதுவே ஹேதுவாக ஸதஸாவமாகப் பணைத்திடங்கொண்ட வென்காதலை யுரைக்கில “யதோவாசஃ” என்கிறபடியே இக்காதலுக்கு விஷயஸம்பந்தனானவனையும் விளாக்கொலைகொள்ளவற்றுக்கிடாய். (தோழீ) இக்காதலை விளைக்கைக்கு நீபண்ணின க்ருஷி அறிவுதியிறே. இப்போதிருக்கிறபடி பாராய். கடலின்மிகப் பெரிதால்என்றவிடமோராதேசொன்னோம், பெரியவற்றில் பெரியதென்றே சொல்லவடுப்பது என்கிறாள். (மண்டிணி இத்யாதி) மண்ணாலே நெருங்கின ஸம்ஹதியென்ன அத்தைச்சூழ்ந்த ஏழ்கடலென்ன,

மூ— நீள்விசும்புங் கழியப்பெரிதால் ! தெண்டிரை சூழ்ந்தவன்வீற்றிருந்ததென்திருப் பேரையிற் சேர்வன் சென்றே ‖அ‖ சேர்வன் சென்றென்னுடைத் தோழிமீர்கா ளன்னையர்கா ளென்னைத் தேற்றவேண்டா ! நீர்க ளுரைக்கின்ற தென் னிதற்

ஆ— மளவிறந்ததிருநாடும்நிறையப்பெருகி அதுவுமிடம்போராமை பொங்கிப் பெருகாநின்றது, ஆத லாலவ னெழுந்தருளி யிருந்த தென்திருப்பேரையிலே நானேயாகிலுஞ் சென்று ஸம்ஶ்லேஷிக்கை தவிரேன் என்கிறாள். அ

(சேர்வன்சென்று) இப்போதேதானே எழுந்தருளுகிறானிறே, இப்படிபதறவேணுமோவென் றும் போகைதானுமீடல்ல வென்றுந் தோழிமாருமன்னையருஞ்சொல்ல ; நீங்க ளென்னையொன்றுந் தேற்றவேண்டா. போகைக்கு நீங்கள் சொல்லும் விரோதமென் ; போனால்வரக்கடவ விரோத முண்டோவென் றிவள் சொல்ல,

இ— நீள் விசும்பு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அளவிறந்ததிருநாடு) கழியப் பெரிது என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அதுவுமிடம்போராமை.) * * * * * * * * * *

ஒன்பதாம் பாட்டு.

நீர்களுரைக்கின்றதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (நீங்களிதுதொடக்கமாக) இங்கவிவக்ஷிதார்த்தம் மறுத்தல் (போனால் வருவதாக)

ஓ—ஸ— ஸப்தஸாகரங்களும்,நீள்-அதிவிபுலமான,விசும்பும்-ஆகாஶமும்,பரமவ்யோமமுமென்றபடி. கழிய-அதிக்ராந்தமாம்படி, இவையெல்லா மேகதேஶமாம்படி இவையித்தனையும்விஞ்சியென்றபடி. பெரிது-பெரியதா யிருக்கிறது, ஆல் - விஷாதத்யோதகம். தெண் - தெளிந்தவையான, திரை- தரங்கங்களாலே, தாமரவணீய ஸலிலதரங்கங்களாலே என்றபடி. சூழ்ந்து - சூழப்பட்டு, அவன் வீற்றிருந்த - அவனெ ழுந்தருளியிருந்த விடமான, “தஸ்யாபவ நதம்பேஷ நா நாவர்ண ஸமப்ரபேஷ | விஹரந்த்யா ஸஹ ஶ்ரீ யா தவாம்ஸ ஸம்வாவிஶம்” என்கிறபடியே ஸதாஸவயோக்யமான தேஶத்திலேபோய்ப் புகக்கட வேனென்றபடி. தென்திருப்பேரையில் - தக்ஷிணதேஶஸ்திதமான திருப்பேரையிலே, சென்று சேர்வன்- போய்ச்சேருவேன். அ

௯ * என்னுடைத் தோழிமீர்காள் - என்னுடைய ஸகிகாள், அன்னையர்காள் - தாய்மார்காள், என்னை - அங்குப்போகையிலே துணிந்திருக்கிற வென்னை, தேற்றவேண்டா - நீங்களாஶ்வாஸநம் பண்ண வேண்டா, இதற்கு - நானங்கேபோகிறவிதுக்கு, என் - என்னத்தை, என்ன விரோதத்தை, நீர்கள் - நீங் கள், உரைக்கின்றது - சொல்லுகிறது, இதுக்கொரு விரோத முண்டோ சொல்லுகைக்கென்று கருத்து.

ஓ— நீள்விசும்பும் கழியப்பெரிதால் - மஹாப்ரகாஶனு அதீத்ய மஹாநவகஸ, ஸ ததாஹவ வாதோக்ரோவ மஹவ்யவஸியகா ஶத்ருதத்யம்:, தெண்திரைசூழ்ந்து - ஸ்வச்சதரவணீய தரங்கா வ்ருதே, அவன் வீற்றிருந்த - தஸ்யாஸ்யாநஸ்தே, தென் திருப்பேரையில் - ஸுந்தர திருப்பேரை விக்யதேஶ, சென்றுசேர்வன் - மகவாதம் ப்ராப்ஸ்யாமீத்யம்:. அ

(சேர்வனிதி) சென்றுசேர்வன் - தநேஶம்மகவா ப்ராப்ஸ்யாமி, என்னுடை தோழிமீர்காள் அன் னையர்கள் - ஹேஸ்ஸவீஜநா: ஹேமாத்ருஜநாஸ், என்னைத்தேற்ற வேண்டா - மநவ்ருதிவ்யூர்ய மமா ஶ்வாஸநம் யூஷ்மாபி நகர்தவ்யம், நீர்கள் உரைக்கின்றது என்இதற்கு- அஸ்மின்விஷயே யூஷ்மாபிரவ்யு

ப— அவற்றுக்கெல்லா மவகாஶதாகாஶமென்ன, இவையெல்லாம் தனக்குள்ளே ஆழ்பட அவ்வருகே பெருத்திரா நின்றது. ஆனால் செய்யப்பார்த்த தென்னென்ன, (தெண்டிரையித்யாதி) தெளிந்ததிரைக ளாலேசூழப்பட்ட (அவன்வீற்றிருந்ததென்திருப்பேரையில்) என்தாபமாறும்படிசென்றுசேரக்கடவேன். கடல்வண்ண னித்யாதௌ “ஸம்ஶ்லேஷயிஷ்யஸ்” இதி. அ

ஒன்பதாம்பாட்டில், எல்லாருமுனக்கித்தனையாகாதென்று தேற்றப்புக்கார்கள்,நீங்களினியென்னைத் தேற்றி ப்ரயோஜநமில்லை,தென்திருப்பேரையிலேபோய்ப்புகக்கடவேனென்கிறாள். (சேர்வன்சென்று)உன் னூற்றாமையாலே சிலசொல்லுகிறாயாகிலிது கடைப்படவற்றோவென்ன ; அவஶ்யமங்கே புக்கல்லது விடே னென்கிறாள். (என்னுடை) எனக்காயிருந்த தோழிமீர்காள், தோழிமாரோடு தாய்மாரோடுவாசியில்லைகாணு மிவளைத்தேற்றப் போகாமைக்கு. (தேற்றவேண்டா) தேற்றவேண்டுவதில்லை, (இதற்கு நீர்களுரைக்கின்ற தென்) எந்நிலைக்கு நீங்களென்ன வார்த்தை சொல்லுவது, போகையிலே துணிந்திருக்கிற வென்னை புறப் படுகைபழியென்றிருக்கிற நீங்கள்சொல்லுவதென்,ஆனாலும்நெஞ்சுமடக்கமுமுடையார்க்கிதுவார்த்தையோ

மூ— தென்னெஞ்சு நிறைவு மெனக்கிங்கில்லை ! கார்வண்ணன்கார்க்
கடல்ஞால முண்ட கண்ணபிரான் வந்து வீற்றிருந்த ! ஏர்வள
வொண்கழனிப் பழனத்தென் திருப்பேரெயின் மாநகரே ॥௬॥

ஆ— உன்னுடைய தைர்ய வாத்ஸல்யாதிகளுக்குப் போராது என்று அவர்கள் சொல்ல, அவனுடைய ஸௌந்தர்ய ஸௌசீல்ய காருண்யாதி குணங்களாலே யென்னுடைய தைர்ய வாத்ஸல்யாதிக ளபஹ்ருதங்க ளாயிற்றன ; ஆதலாலதிஸம்ருத்தமா யதிரமணீயமாயென்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகவவனவந்தெழுந்தருளியிருந்த தென்றிருப்பேரையிலேசேர்வன்செல்வனென்கிறாள். ௬

இ— நெஞ்சு நிறைவு மில்லை யென்கிற வசனத்தால் உக்தமா யிருக்கையாலே யிங்கத்தைச் சொல்லுகை வ்யர்த்தமன்றோ வென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ் சொல்லுகைக்காக வசனம் (உன்னுடைய தைர்யாதியால்) கார்வண்ண னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸௌந்தர்யத்தாலே) கண்ணபிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸௌசீல்யத்தாலே) கார்க்கடல் ஞாலமுண்ட எனகிறதற்குத் தாத்பர்யம் (காருண்யாதியால்) நெஞ்சுநிறைவு மெனக்கிங்கில்லை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (என்னுடையவித்யாதியால்) ஏர்வள என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அதிஸம்ருத்தமாயென்று) ஒண்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அதிரமணீயமாயென்று) வந்து வீற்றிருந்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (என்னோடித்யாதியால்.) * * *

இ—ப— நீபோகையுன்னுடையதைர்யவாத்ஸல்யாதிகளுக்குவிருத்தமன்றோவென்னில்; நெஞ்சும்-தைர்யம், நிறைவும்-வாத்ஸல்யாதிகுணஸம்ருத்தியும், எனக்கிங்கில்லை-ஶேஷம். எல்லாமவனாலேயபஹ்ருதமாயிற்றென்றுகருத்து. கார்வண்ணன் - நீலவர்ணனான, கார்க்கடல் ஞாலமுண்ட - நீலவர்ணமான ஸமுத்ரத்தை யுடைத்தான ஸ்ருஷ்டியை ப்ரளயத்திலே வயிற்றிலே வைத்துரக்ஷித்தவனான, கண்ணபிரான்- க்ருஷ்ணனாயவதரித்து உபகாரகனானவன், என்னுடைய நெஞ்சையும நிறைவையு மபஹரிக்கைக்கிடான ஸௌந்தர்யகாருண்ய ஸௌசீல்யாதிகளை யுடையவனானவனென்று பாவம். வந்து - என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக முன்னமேவந்து, வீற்றிருந்த - ஸவைபவனாயக்கொண்டு வஸிக்கிற விடமான, ஏர்வள - ஏர்களுடைய ஸம்ருத்தியை யுடையவையான, ஏர்-க்ருஷியிலேநியுக்தமானஅநடுஹம், வளம்-ஸம்ருத்தி, ஒண் - ரமணீயங்களான, கழனிப்பழன - கழனிகளையும் பழனங்களையு முடைத்தான, கழனி - வ்ரீஹிக்ஷேத்ரம். பழனம்-நீர்நிலம், தென் - தக்ஷிணதேஶஸ்தமான, திருபபேரெயிலமாநகர் - திருப்பேரெயிலாகிற மஹாநகரத்தை, சென்று-போய்- நீங்கள்சொல்லுகிற வார்த்தைக்கு மீளாதே போயென்றபடி. சேர்வன் - அடைவேன், வழியிலே நில்லாதே சேர்ந்துவிடுவேனென்றபடி. ௬

ஒ— மே நாத்ய:கோவாஸ்தி தத்ய:. நெஞ்சும்நிறைவும்எனக்குஇங்குஇலலை-அத்ரதேஶே மேநஸ்தைர்யஸ்யலக்ஷண பூர்த்திஸ்து நாஸ்தி, கார்வண்ணன்-நீலவர்ணஸ், கார்கடல்ஞாலம்உண்டகண்ணபிரான்-நீலஸமுத்ராவ்ருதஸ்ருஷ்டிம் ப்ரளயேஸுக்தவத: க்ருஷ்ணஸ்வாமிந:, வசனம் “ஆபத்ஸம்ரக்ஷகஶ்ரீ”ரிதி. வந்துவீற்றிருந்த - ஆகத்யவாஸஸ்தானஸ்ருஷ்டே, ஏர்வள- அநடுத்ஸம்ருத்த:, ஒண்கழனி- தர்ஶநீயக்ஷேத்ரை:, பழனம் - ஜலப்ராசுர்யதேஶை:, தென்திருப்பேரெயில்மாநகரே-ஸம்பூர்ண திருப்பேரெயில்ஸஞ்ஜ்ஞிதே மஹாநகரே, சென்றுசேர்வனிதி பூர்வேணாந்வய:. ௬

ப— வென்ன(நெஞ்சுநிறைவுமெனக்கிங்கில்லை)நிறைவாவது-அடக்கம,நெஞ்சாவது-அதிட்டுவைக்குங்கலம். (கார்வண்ணனித்யாதி) ஆதலால் (கார்வண்ணன்) நீலவர்ணனாய், அவ்வளவோ (ஞாலமுண்ட) தளர்ந்தவர்களை ரக்ஷிக்குமவனாய், வசனம் “ஆபத்ஸம்ரக்ஷகஶ்ரீ”ரிதி. அவ்வளவுமன்றியே (கண்ணபிரான்) தன்னைப் பிறர்க்காக்கிவைக்கு முபகாரகன். (வந்தித்யாதி) தன்னைஸர்வமெல்லாம தோற்றும்படி யிருந்த. (ஏரித்யாதி) ஏரினுடைய (வளம்) ஸம்ருத்தியையுடைத்தா யழகிதான கழனியையும் நீர்நிலங்களையு முடைய திருப்பேரெயிலாகிற மாநகரிலே (சென்றுசேர்வன்) உங்கள்தடைக்கு மீளுதல் அவ்வழியில் நிற்றல்செய்யேன், என்னைத்தேற்றவேண்டா. ௬

மூ— நகரமு நாடும் பிறவுந் தேர்வேனுணைக் கில்லையென் றோழிமீர்காள் । சிகரமணி நெடுமாடநீடு தென்றிருப்பேரையில்வீற்றிருந்த । மகரநெடுங்குழைக்காதன் மாய

ஆ— (நகரமும்) அவனெழுந்தருளியிருந்த தென்றிருப்பேரையிலே போவாயேயாகில்லூருநாடும்மற்று மெல்லாருமுன்னைப் பழிசொல்லாரோவென்று தோழிமார் சொல்ல; அவர்களையிறே நான் தேடுகிறதென்றிவள் சொல்ல, பழிசொன்னாலுனக்கு லஜ்ஜையாகாதோ வென்று பின்னையுந் தோழிமார் சொல்ல, அவனுடையநிரதிசயஸௌந்தர்யாதி கல்யாண குணங்களாலு

பத்தாம் பாட்டு.

இ— திருப்பேரை போவேனென்று சொல்லாநின்ற விவள் நகரமும் நாடுந்தேர்வேனென்றுசொல்லுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன விதுக்குந் தாத்பர்யஞ் சொல்லுகைக்காக வருகிறார் (அவனிதர்சியால) நகரமு நாடும் பிறவுந்தேர்வே னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அவர்களையிறேயிதர்சியால்) என்னெஞ்சம் கவர்ந்தென் றிப்பாட்டிற் சொல்லுகிற விது கீழோடே வ்யாவ்ருத்தியன்றோவென்னவிதுக்குந் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக் காக வருகிறார் (பழிசொன்னாலிதர்சியால்) மாயன் மகரநெடுங்குழைக்காதன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அவ னுடைய நிரதிசயௌதர்சியால்)

இ—ப— ௧0 * என்தோழிமீர்காள் - என்னுடைய ஸகிகாள், நகரமும்- நகரங்களையும், நாடும் - ஜநபதங்களையும், பிறவும்-மற்றுமுள்ள ப்ரதேசங்களையும், லக்ஷணயா தத்ரஸ்திதரான ஜநங்களெல்லாரையு மென்றபடி. தேர்வேன்- தேடாநிற்கிறேன், அவர்களெல்லாருங்கூடி எனக்குப்பழிசொல்லவேணுமென்று அவர்களைத்தேடா நிற்கிறேனென்று கருத்து. நீங்களென்னைக் கொண்டுபோ யவனோடே சேர்க்கோளாகில அவன்தானும் வாரானாகில் இனியவனோடே யென்னைக்கூட்டிப் பழிசொல்லுவாருடைய வார்த்தைகளாகிற ஸூக்தங்களைக் காதாலே பானமபண்ணியிறே யெனக்கும் பண்ணவேண்டுவதென்றுகருத்து. அவர்கள்பழி சொன்னாலுனக்கு லஜ்ஜை யாகாதோவென்னில்; நாணெனக்கில்லை - லஜ்ஜையெனக்கில்லை, நாண்- லஜ்ஜை. என னையவனோடே கூட்டிச்சொல்லுகிற பழிகளைக் கேட்கையே யெனக்குப் ப்ராப்யமானபின்பு லஜ்ஜைக்கு ப்ரஸக்தியுண்டோவென்று கருத்து. இவ்வளவேயன்று, சிகர- சிகரங்களை யுடையவையான, மணி - ரத்நமயங்களான, நெடு - உந்நதங்களான, மாட - ஸௌதங்களையுடைத்தான, நீடு-தீர்க்கமான, ப்ராகாரஸ்தாயியான என்றபடி. தென்- தக்ஷிணதேசஸ்திதமான, திருப்பேரையில்- திருப்பேரையென்கிற திவ்யநகரத்திலே, வீற்றிருந்த - ஸர்வோத்கர்ஷத்தோடே யெழுந்தருளி யிருந்தவனான, மகர - மகரத்தை யுடைத்தான, மகராகாரங்களான ஆபரணங்களை யுடைத்தான, நெடும் - தீர்க்கங்களான, உபயாம்ஸ விலம்பிகளான என்றபடி. குழைக்காதன்- மகராகாரங்களான கர்ணபூஷணங்களை யுடையவனான, மாயன் - இவ்வவயவ ஶோபைகளாலே ஆச்சர்யபூதனான,

ஔ— ௧0*(நகரமிதி) நகரமும்நாடும்பிறவும்தேர்வேன்-பட்டணதேசாந்யதேசஸ்தானாம் ஸர்வதேசவாஸிநாம் பரிவாதம் ஶ்ருணோமி, நாண்எனக்குஇல்லை - லஜ்ஜா நாஸ்தி, என்தோழிமீர்காள் - ஹேஸகீஜநா:, சிகர மணிநெடுமாட - ஸஶிகரமணிமயதீர்க ஸௌதஶோபிதே, நீடுதென்திருப்பேரையில்- தக்ஷிண ஸ்தித திருப்பேரை திவ்யதேசே, வீற்றிருந்த- ஸர்வாதிஶாயிதயாவஸ்தித:, மகரநெடுங் குழை காதன் - மகராகார தீர்ககுண்டலாலங்க்ருத கர்ண:, ததுக்தம் "மகரகுண்டலம்" இதி. மாயன் - ஆச்சர்யசேஷ்டித:,

ப— பத்தாம்பாட்டில், இருந்ததே குடியாக நாட்டாருன்னைப் பழிசொல்லார்களோவென்று தோழிமார் சொல்ல; அவர்களன்றோவெனக்குத் தேட்டமென்கிறாள். (நகரமிதர்சி) நகரமும் நாடும் பிறவும் மற்றுமுள்ள வஸ்துநாதிகளும் (தேர்வேன்) நாடாராயக்கடவேன், அங்குள்ளாருடைய பழியன்றோ வெனக்குத்தேட்டம், நீங்கள் சேர்க்கோளாகில், அவன்தானாக வாரானாகில், அவனுடனே கூட்டிப்பழிசொல்லுகிற விவர்களன்றோ ஸத்தையை நோக்குகிறார்கள். "அலரெழிலாருயிர் நிற்கும்" என்றக்கடவதிறே. (நாணெனக்கில்லை) லஜ்ஜையிங்கில்லாமையே யன்று, அங்குப்போனாலுமில்லை; (என்தோழிமீர்காள்) இதுநானுங்களுக்குச்சொல்லி யறியவேண்டும்படியாவதே. (சிகரமிதர்சி) பர்வதசிகரங்களைக்கொண்டு வைத்தாப்போலே ஓக்க முடைத்தாய் ரத்நமயமான மாடங்களையுடைய பெரிதான தென்றிருப்பேரையிலேவீற்றிருந்த மகராகாரமானபெரிய ஆபரணத்தையுடையகர்ணபூஷணங்களையுடையவன். யதுக்தம் "மகரகுண்டலம்" இதி. அவனுடைய ஓரோரவயவங்களிலே படிந்தாரைமீட்கலாயோவிருப்பது. (மாயன்) தேஹகாந்தியாலும் மாதுர்யங்களாலும் ஆச்சர்யபூதன். எவ்வகையாலு மாஶ்ரிதபக்ஷபாதமுள்ளவனென்றபடி.

மூ— நூற்றுவரை யன்றுமங்கநூற்ற | நிகரின்முகில்வண்ணனேமியானென் னெஞ்சங் கவர்ந்தெனையூழியானே।௧௦॥ ஊழிதோறூழியுருவும்பேரும்செய்கையும்வேறவன்

ஆ— மவனுடைய வாஸுதேவ திவ்யசேஷ்டிதங்களாலு மென்னுடைய நெஞ்சம் ஐஸ்வர்ய மபஹ்ருதமா பெத்தனை காலமுண்டு; ஆதலா லினித் தென்திருப்பேரையிலே நானே யாகிலும் போமத்தனை யென்றத்யவஸிக்கிறாள். ௧௦

(ஊழிதோறூழி) வ்யக்தியைம் விஜாதீயவ நாம சேஷ்டிதனைக்கொண்டு

இ— நூற்றுவரை யிதுமுதல் நேமியானிதுவரைக்குத் தாத்பர்யம் (அவனுடைய வாஸுதேவத்வாதியால்) என்னெஞ்சங் கவர்ந் தெனையூழியான் நாணெனக்கில்லை என்கிற விரண்டுக்குங் கூடத் தாத்பர்யம் (என்னுடைய நெஞ்சுமிதுவாதியால்.) * * * * * * * * *

நிகமனம்.

ஊழிதோறூழியுருவும்பேருஞ்செய்கையும்வேறவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்(வ்யக்தியைமிதுவாதியால்)

இ—ஸ— அன்று - அந்த பாரதயுத்த ஸமயத்திலே, நூற்றுவரை - ஸதஸங்க்யரான துர்யோதன நாதிகளை, மங்க - நசிக்கும்படி, நூற்ற - ஸங்கல்பித்தவனை, நூற்கை - ஸங்கல்பமாவது நினைக்கை. நிகரில் - ஸத்ருசரில்லாதவரான, முகில் வண்ணன் - மேகவர்ணனை, ஆச்ரித வ்யக்திகளை நாமத் தாலே ஈடுபடுத்துமவனை என்றபடி. நேமியான் - சக்ரபாணியானவன், ஆச்ரித ஸம்ரக்ஷணார்த்தம் பகலை இரவாக்கும் ஸ்ரீஸுதர்சநத்தை யுடையவனான வுபகாரகன், என்னெஞ்சங்கவர்ந்து - என்னுடைய மநஸ்ஸை யபஹரித்து, எனையூழியான்- எத்தனையோ கல்பத்தையுடையவன், அநந்தகாலத்தையுடையவனென் றபடி. அவனென் மநஸ்ஸை யபஹரித்துக்கொண்டுபோய் அநந்தகால மாயிற்றென்றுகருத்து. ௧௦

௧௧. ஊழிதோறூழி - ஊழியூழி தோறுமென் றநுயிப்பது. கல்பம்கல்பந்தோறுமென்றபடி. உருவும் - ரூபங்களும், பேரும் - திருநாமங்களும், செய்கையும் - திவ்யசேஷ்டிதங்களும், வேறவன் - வேறாக வுடையவனைக்கொண்டு, ராமக்ருஷ்ணந்ருஸிம்ஹாதிரூபவிசேஷவிஜாதீயநாமவ்யாபாரங்களை

ஒ— நூற்றுவரை அன்று மங்க நூற்ற - துர்யோதநாதி தார்த்தராஷ்ட்ர விநாசாய க்ருத ஸங்கல்ப:, நிகரில் - அஸத்ருச:, முகில்வண்ணன் - மேகவர்ண:, நேமியான் - சக்ரபாணி:, என் னெஞ்சம் கவர்ந்து - மதீயம் மந: அபஹ்ருத்ய, எனையூழியானே - அநேககால ஸ்தித ஏவ:. அபஹ்ருத்யாபி மோஹயதி ஜகாம:. அதஸ்தவ ந மோக்ஷ்யே இதிபாவ: ௧௦

௧௧ * (ஊழிதோறிதி) ஊழிதோறு ஊழி - வ்யக்திகல்பம், உருவும்பேரும்செய்கையும் வேறவன்- விஜாதிவிஜாதீயநாமரூப க்ரியாவானிதம்,

ப— (நூற்றுவரை) துர்யோதநாதிகளை பாரதஸமரம்பத்துர்க்குமானவன்று நசிக்கும்படிஸங்கல்பித்த, (நிகரில்)ஒப்பில்லாதமேகம்போலேவடிவழகுடையவன்(நேமியான்)ஆச்ரித விரோதிகளைபோக்கும்போது பகலையிரவாக்கும் வசிகாரத்தை யுடையவன். திருவாழியைக்கொண்டு ஜீவாதிகளையுந்தடாநிற்குமிறே. (நிகரிலிதுவாதி) துர்யோதநாதிகளுக்கு மின்னுமிடியுமாய் வாரவர்க ளாதிபதிரவஷிடித்துநின்றபடி. அவனுன்னை நினையாதபின்பு நீயே பயன்வரும்படியாக ஸங்கல்பித்தாலோவென்னு; அதற்கு நெஞ்சுவேணுமே (நெஞ்சிதுவாதி). வடிவழகையுமாயுதச்சேர்த்தியையுங்காட்டி, அவனென்னெஞ்சையபஹரித்துப்போய் எத்தனைகாலுந்தான்! கல்பநகல்பமுண்டே. ௧௦

நிமஷத்தில், இத்திருவாய்மொழி அநுஸந்தாநத்தோடு கற்றார் பரமபதமேகமுகபத்திலவமாமனென் கிறார். (ஊழிதோறிதுவாதி) வ்யக்திகல்பம் (உருவும்) ரூபம் (பேரும்) நாமமும் (செய்கையும்) வ்யாபார ங்களையும் (வேறவன்) வேறாகவுடையனைக் கொண்டுவைத்தே ரக்ஷிக்குமவனாய்,

மூ— வையங்காக்கும்| ஆழிநீர்வண்ணனை யச்சுதனையணி குருகூர்ச்சடகோபன்சொன் ன | கேழிலந்தாதியோராயிரத்துள்ளிவை திருப்பேரையின்மேயபத்து | மாழியங் கையனையேத்தவல்லாரவரடிமைத்திறத் தாழியாரே ‖௧௧‖

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— ஸாஸாரணதிவ்ய ரூபவைண வதீண்டுண யாஶ்ரிதரை ரக்ஷித்தருளும் ஸ்வபாவனாயிருந்த வச்சுதனை யணிகுருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன, ஸகலகுணங்களாலும் நிரவமோயிருந்ததிரு வாய்மொழியில் தெனறிருப்பேரையைச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழியைக்கொண்டு, அவனுடைய திருவாழியுங்கையுமாயிருக்குமழகையேத்தவல்லார்திருவாழியோடொக்கவடிமைசெய்யப்பெறுவா ரென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப் பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— ஆழிநீரவண்ணனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸாஸாரணைதிவ்யாரூபியால்) வையங்காக்குமென்கிற தற்குத் தாத்பர்யம் (ஆஶ்ரிதைதிவ்யாரூபியால்) இவ்வளவாலே ஸாஶ்ரிதர்க்குத் தன்னுடையஸௌலப்யத்தைத் தானேவ்யகாஶிப்பிக்குமென்கிற ஸமஸ்தணம் இத்திருவாய்மொழிக்குவ்யதிரேகமென்று ஸூசிதமாயி ற்று. கேழிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸகலகுணாதிவ்யாரூபியால்) ஆழியங்கையனையேத்தவல்லாரவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அவனுடைய திருவாழியு மிதிவ்யாரூபியால்) அடிமைத் திறத்தாழியா ரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (திருவாழியோடிதிவ்யாரூபியால்.) * * * * * * * *

இ—ஶ— யுடையவனுக்கொண்டு, வையம-ஸமஸ்தலோகங்களையும், காக்கும- ரக்ஷிக்கும்ஸ்வபாவனை, ஆழி நீர்வண்ணனை ஸமுத்ரஜலம்போலேஶ்ரமஹரமானவண்ணத்தையுடையவனை, ஆழி - ஸமுத்ரம். ரக்ஷியாதே யுபேக்ஷிக்கு யிருந்தாலும் விடவொண்ணாதபடியான வடிவழகை யுடையவனை யென்றபடி அச்சுதனை - ஆஶ்ரிதரைக் கைவிடாதவனானவனை, அணி - அலங்காரமான, ஜகத்துக்கெல்லாமலங்காரமாயிருக்கிற என் றபடி. குருகூர் - திருநகரியி லிருக்கிற, சடகோபன் சொன்ன - ஸ்ரேஷ்டம். கேழில்- ஸத்ருஶரஹிதமான, கேழ் - ஸத்ருஶம், அந்தாதி - அந்தாதிரூபமான, ஓர் - விலக்ஷணமான, ஒருபடியாலு மொப்பில்லாததான என்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், திருப்பேரையில் மேய - திருப்பேரையின் மேலேசேர்ந்த, தத் விஷயமான என்றபடி. இவைபத்தும் - இந்தபத்து பாட்டுக்களையும் கொண்டு, ஆழியங் கையனை - ஸ்ரீஸுதர்ஶநத்தாலே அழகியதான கையையுடையவனை, ஏத்தவல்லாரவர்-ஸ்தோத்ரிக்க ஸமர்த்தரானவர்கள், அடிமைத் திறத்து - கைங்கர்ய விஷயத்திலே, ஆழியார் - ஸுதர்ஶநாழ்வார்கள், ஸ்ரீஸுதர்ஶநாழ்வானைப் போ லே அந்தரங்க கைங்கர்யங்கள்பண்ணப் பெறுவரென்றபடி. ௧௧

ஜ்ஞாநவைராக்ய நிஷ்டாந ஸேவேஶ்ரீவேதாந்தாசார்ய ராமானுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

ஒ— வையம் காக்கும் ஆழிநீவண்ணனை அச்சுதனை - ஸகலரக்ஷகம்ஸமுத்ரஜலவர்ண விம்ருதவிக்ரஹம், அணிகுருகூர்ச் சடகோபன் சொன்ன - ஸகலலோக ஸம்ஷ்ணை காரணகாயீஸம்கோடைவேந்த்ரேண, கேழ்இல் அந்தாதி ஓர் ஆயிரத்துள் - நிஸ்ஸமாநாதிஸந்தே ஸுதீபஸஹஸ்ர, இவை திருப்பே ரையில் மேயபத்தும் - திருப்பேரை திவ்யதேஶவிஷயகேந ஸதஶகேந, ஆழிஅம்கையனை யேத்தவ ல்லார் - சக்ரஹஸ்தம் ஸ்தோதும் ஸமர்த்தா:, அவர் அடிமைதிறத்து ஆழியாரே - தத்கைங்கர்ய விஷயே நிஷ்டாதவிஷ்யா:. ௧௧ ஸ்ரீவேத ஸ்ரீரங்கராமானுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

ப— (ஆழிநீர்வண்ணன்) கார்க்கடல்வண்ணனாய் (அச்சுதனை) இஸ்வபாவங்களுக்கொருநாளும் ச்யுதியில் லாதவனை (அணி) ஜகதலங்காரமான குருகூருக்குநிர்வாஹகனானசடகோபன்சொன்ன (கேழில்) ஒ ப்பில்லாத அந்தாதியான வாயிரத்துள் திருப்பேரையிலே சேர்ந்த விப்பத்தைக்கொண்டு (ஆழியங்கையனை) அழகியகையி லழகிய திருவாழியையேந்தினதுகொண்டு மிகவு மழகியனை ஸ்தோத்ரிக்க வல்லவர்கள்(அடிமை திறத்தாழியாரே) ஶேஷவ்ருத்திவிஷயத்தி லவகாஹரே. ௧௧

ஸ்ரீவேதாந்தகோவ யதிராஜகருணாகலா ஜீவாத்ம தேஶிகேந்த்ர நம:

ஸ்ரீவேதஸ்ரீவராககோபமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

—(‡—)(o)(—‡)—

(வெள்ளைச் சுரிசங்கு.)

—)o(o)o(—

பத்மாக்ஷோ ந ஸ்ப்ருஷ்ட: பரமபதநிலய ஸ்வாவகாஶீ விமஜ்ஜ
ஜ்ஜம்போ நிஷ்டப்ரஸக்தக்ஷதிரதிவிஷயஸ்நேஹ த்ருஷ்டாம்போதிஸத்ருஶ: ।
ஆபத்ஸம்ரக்ஷக: ஸ்ரீமகரவரலஸத்கர்ணிகா ஸ்வாங்கஸாந்த்ரா
ஸ்வோக்த்யா ஸ்வஸம்போத்ய பூஷாபவம் ப்ரகடயதி ஹரி: ஶ்லிஷ்டஸம்ஸத்தநோதி: ॥ ௬௩ ॥

(பத்மாக்ஷோ ந ஸ்ப்ருஷ்ட:) தாமரைக்கண்ணனென்னெஞ்சினூடே - ஸாக்ஷாஜ ஸத்ருஶ நயநனாய்க் கொண்டு ஹ்ருதயத்திலே ப்ரகாஶிக்குமவனாய், (பரமபதநிலய:) வானப்பிரான் - பரமபதநிலயனுமாய், (ஸ்வாவகாஶீ) தென்திருப்பேரையில் வீற்றிருந்த நங்கள் பிரானுக்கு - ஆஶ்ரிதார்த்தமாகத்தென்திருப் பேரையிலே வந்துவீற்றிருந் தவகாஶிக்குமவனாய், (விமஜ்ஜஜ்ஜம்ப:) முழங்கு சங்கக்கையன், அநுகூலர் வாழவும் ப்ரதிகூலர் நடுங்கவும் முழங்காநிற்கிற ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை யுடையனுமாய், (அநிஷ்ட ப்ரஸக்த) முனிந்துசகட மிதேறி - ஶகடாஸுர நிரஸந பூர்வகமான அநிஷ்டநிவர்த்தநாதிகளைப் பண்ணுமவனாய், (அதிவிஷயஸ்நேஹ:) காதல்கடலின் மிகப்பெரிதால் - ஆஶ்ரிதர்க்குத் தன்னிடத்திலே ஸ்நேஹத்தை வர்த்திப்பிக்கு மவனாய், (ரக்ஷக:) பேரெயில் சூழ்கடலிதேறி - அவதரித்தருளி விரோதி நிரஸந பூர்வகமாக லோகங்களுக்கு ரக்ஷகனுமாய், (அம்போதிஸத்ருஶ:) கார்க்கடல் வண்ணனோ டென்திறத்து - கடல்போலே ஶ்யாமளமான வடிவையுடையவனுமாய், (ஆபத்ஸம்ரக்ஷக:) கார்க்கடல்ஞால முண்ட கண்ணபிரான் - ப்ரளயாபத்திலே யெல்லாரையும் திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷிக்கு மவனாய், (ஸ்ரீமகரவரலஸத்கர்ணிகாஸ்வாங்கஸாந்த்ரா) மகரநெடுங்குழைக்காதன் மாயன் - ஸௌந்தர்யமாய்த் திருமேனி காந்தியாலே விளங்காநிற்கிற திருக்கர்ணபூஷணங்களை யுடையனுமா யிருக்கிற தென்திருப்பேரையி லெம்பெருமான் ஆஶ்ரித விஷயத்திலே தன்னுடைய ரக்ஷகத்வத்தை ப்ரகாஶிப்பியா நிற்கிறானென்று 'வெள்ளைச்சுரிசங்கு' என்கிற தஶகத்திலே யாழ்வார் வெளியிட்டருளினாரென்கிறார். * * ॥ ௬௩ ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆ— (ஆழியெழ) இப்படி தென்திருப்பேரையிலே தாமேபோக வ்யவஸித்திருந்த ஸமயத்திலே "யதாவ்ருஜதி ஸம்ஹாரே ஹாரோஷ்டு நமஸ்யவா | மஹாஸஸ்ஸித்ருஷஹிதோ நாவிஜித்ய நிவர்த்ததே || ஸம்ஹாரே த்ரிவிக்ரமஸ்ய கர்ஜமாநோ ரயேணவா | ஸஸர்வ ஸுஜநஸ்ஸத்வம் கரயம் பரிவ்ருஜதி" என்னும் ப்ரக்ரியையாலே தென் திருப்பேரையிலே ஸ்வயமாகவுமாக வெழுந்தருளின பெரிய பெருமாள் விஜயலக்ஷ்மீ பரிவ்ருதராய்க்கொண் டெழுந்தருளின படியைக் கண்டு நிரதிசய ப்ரீதியுக்தராய் ஸாஹ்லாத ஸந்நதராய்க்கொண்டு "தம்த்ருஷ்டா சத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம் | பபூவ ஹ்ருஷ்டா வைதேஹீ பர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே" என்னும் ந்யாயத்தாலே ப்ரதிகூல நிரஸநஜநித ஸ்ரமத்துக்கு சிசிரோபசாரமாகப் பெரிய பெருமாளோடே ஸம்ச்லேஷித்து, ததீயதிவ்யசேஷ்டிதங்களைச்சொல்லி ' என்னப்பன்செய்தருளின படியென், பிரான் செய்தருளினபடி என்' என்று அநுபவிக்கிறார்.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி விரஹார்த்தராய் இப்போதே தென்திருப்பேரையிலேபோய் அவனோடே ஸம்ச்லேஷிக்க வேணுமென்றலற்றின வாழ்வாரநந்தர மித்திருவாய்மொழியிலே யவனுடைய ப்ரதிகூலநிரஸநாதி திவ்யசரித்ரங்களைப்பேசுகை யஸம்பவமன்றோ வென்ன வவர் (இப்படி ஜகதாதியால்) கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பாஹ்யஸம்ச்லேஷாலாபத்தாலே வந்த வ்யவஸாயத்தாலே ஸந்நதாநுபவமும் கலங்கித் தென்திருப்பேரையிலேபோக வ்யவஸித்த விவருடைய வார்த்தியைக்கண்டு பெரியபெருமா ளிவர்க்குத் தாம் விஜயலக்ஷ்மீ பரிவ்ருதராய்க்கொண் டெழுந்தருளுகிறபடியை ப்ரத்யக்ஷவிஷயமாக ஸந்நிதானத்தாலே யநுபவிக்கும்படி பண்ணியருள, அத்தாலே ப்ரஹ்ருஷ்டரா யிப்படி பேசுகிறாரென்றபடி.

ஒ— த்ருதீயதசகே விச்லேஷ வ்யஸந ஸந்தாபய திருப்பேரை திவ்யதேசம் கந்தும் க்ருத நிச்சய: "விக்ராந்த்யாதிஷ்வநார்த்த தர்சநசௌர்ய ஹேதுபூதயா ஸ்வதர்சநேச்சாநந்தரமஹிம சரணாபேக்ஷ ராஜப்ரஹாரக | ஸ்ரீகர கோவர்த்தந தர்சந ஸேஷநாம ஸ்ரீகரஸ்த்ரஷ்டி யுத்த மாவஸ்தாநே த்ரைலோக்யவிஜயம் ஸ்ரீசௌரே" இத்யுக்த்யா ஸர்வதா ப்ரதிபத்தாதி தைத்ரேயாத்ய ஸ்தோத்ரதீதி ஸுவதார விஜயாவதாநாதி அநுஸந்தாய ஹ்ருஷ்யதி.

ப— இப்படிதிருப்பேரையிலேதானேபோக வ்யவஸித்திருந்தஸமயத்திலே "யதாவ்ருஜதி ஸம்ஹாரே ஹாரோஷ்டு நமஸ்யவா | மஹாஸஸ்ஸித்ருஷஹிதோ நாவிஜித்ய நிவர்த்ததே || ஸம்ஹாரே த்ரிவிக்ரமஸ்ய கர்ஜமாநோ ரயேணவா | ஸஸர்வ ஸுஜநஸ்ஸத்வம் கரயம் பரிவ்ருஜதி" என்னும் ப்ரக்ரியையாலே தென்திருப்பேரிலே ஸ்வயமாகவுமாக வெழுந்தருளின பெரியபெருமாள் விஜயலக்ஷ்மீபரிவ்ருதராய்க்கொண்டுதிருப்பிஎழுந்தருளினபடியைக்கண்டு நிரதிசயப்ரீதியுக்தராய்ஸாஹ்லாதஸந்நதராய்க்கொண்டு "தம்த்ருஷ்டா சத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம் | பபூவ ஹ்ருஷ்டா வைதேஹீ பர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே" என்னும் ந்யாயத்தாலே ப்ரதிகூல நிரஸந ஜநித ஸ்ரமத்துக்கு சிசிரோபசாரமாகப்பெரியபெருமாளோடேஸம்ச்லேஷித்து ததீயதிவ்யவிஜயசேஷ்டிதங்களைச்சொல்லி 'என்னப்பன்செய்தருளினபடியென், என்பிரான் செய்தருளினபடி' என்றென் றநுபவிக்கிறார்.

இப்படி மூன்றுந்திருவாய்மொழியானவெள்ளைச்சுரிசங்கிலே ஆச்ரித ப்ரதிகூல நிரஸநத்தைக்கொண்டும் ஸாமர்த்யத்தைக்கொண்டும் ஸர்வனுடைய ஸர்வாதிசயத்தையும் பாவதித்தருளி மேலவனுடைய ஸௌசீல்ய ப்ரக்ரியத்தை பாவபதித் தருளுகிறார். ததுக்தம் "விக்ராந்த்ய + ஸ்ரீசௌரே:" இதி. திருவுலகளந்தருளின பெரிய விஜயத்தை யநுஸந்திக்கிறார்.

மூ— ஆழியெழச் சங்கும் வில்லுமெழத் திசை ! வாழியெழத்தண்
டும் வாளுமெழ வண்டம் !மோழையெழ முடிபாத மெழ்

ஆ— ஸ்ர்வேஶ்வரன் த்ரிவிக்ரமனாய் லோகங்களை அளந்தருளினபோது திவ்யாயுதங்களும் ஸஹாயமாய்ப் பாங்காக வந்தனவென்னும்படி விசேஷித்து அந்த திவ்யாபதானத்தை அனுஸந்திக்கிறார் ...

முதற் பாட்டு.

இ— திசைவாழியெழ வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸகலதேவதைகளும் ஸ்தோத்ரம் பண்ணியபடி) அண்டம் மோழை யெழ வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸூர்யனுடைய ஸ்தானம்) முடிபாதமெழ ஆழியெழச்சங்கும்வில்லுமெழத்தண்டும் வாளுமெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸாத்விக ஸந்தோஷத்தாலே)

இ—ஶ— க * திசை - திக்குகளிலே, ஸர்வதிக்குகளிலேயு மென்றபடி. வாழி - மங்களாஶாஸந மானது, எழ - கிளம்பாநிற்க, தேவர்ஷி ஸித்தஸம்யமிகளுடைய வாழிவாழியென்னுப்போலே சொல் லுகிற மங்களாஶாஸந த்வநிகள் திக்குகள்தோறுங் கிளம்பாநிற்கவென்றபடி. எழுகை - கிளம்புகை. அண் டம்மோழையெழ முடிபாதமெழ - அண்டம்குமிழி கிளம்பும்படி முடியும் பாதமும் வளராநிற்க, மோழை - குமிழி. திருமேனிவளர்த்திக்கு அண்டமானது இடம் போராமையாலே நெருங்கி அண்டபித்தி பிளந்து ஆவரண ஜலமுள்ளே புகும்படி திருமுடியும் திருவடிகளும் வளராநிற்கவென்றபடி. ஆழி - ஸுதர்ஶநம், எழ - ஜ்வலியாநிற்க, வாமநன் வளரத்தொடங்கினவாறே ஸுதர்ஶநத்தினுடைய ஸ்பர்ஶத்தால் வீரர்கள் மேல் விழப்புகுகிறார்களென்று ஶேஷஶாயியான ஸர்வாதிகாரியான திருவாழியாழ்வான் ஸஸம்ரம்பமாகத் திருக்கை யிலேவந்தேறி ப்ரதிபக்ஷநிரஸநத்துக்கு உறுப்பாய்க் கொண்டு அண்டமெல்லாம் நிறையும்படி ஜ்வலியாநிற்கவென்றபடி சங்கும் வில்லுமெழ-ஶங்கமும் ஶார்ங்கமும் ஜ்வலியாநிற்க, தண்டும்வாளுமெழ-

ஒ— க * (ஆழி பிதி) ஆழியெழ-ஸுதர்ஶநஜ்வலந ஶங்கஶார்ங்க ப்ரவ்ருத்தி, சங்கும்வில்லும் எழ - ஸ்ரீவாமநன் ஸர்வேஶ்வர ப்ரவ்ருத்தி, திசைவாழியெழ - ஸர்வ ஸுரஸம்ஸேவ்ய மங்களஶாஸந ப்ரவ்ருத்தி, தண்டும் வாளும் எழ - கௌமோதகீ நந்தகயோஸ் ப்ரவ்ருத்தி; அண்டம் மோழை எழ - ஸ்ரீவாமந விக்ரஹ ப்ரவ்ருத்தி ஜலப்ரவேஶ ப்ரவ்ருத்தி, முடிபாதமெழ - ஶிரஸ்சரணாதிகளின் ஸர்வவ்யாபக ப்ரவ்ருத்தி,

ப— (ஆழியெழ) சேதநருடைய த்ருஷ்டியைக் காற்கீழே யிட்டுக்கொள்ளவேணும் என்னுங்கருத்துள்ள விது ஸர்வேஶ்வரனுக்கேயிறே, அவ்வபிஸந்தியின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தேயு மவனுக்கு முன்பே வரிசு ரம் முற்பட்டபடி. "ரஞ்சயிஷ்யாமி யாவத்தே ஸாஹஸ்ரதளோ ரணம்" என்னும்படி இளைய பெருமாள் காட்டுக்கு முற்பட்டாப்போலே. ஹரிராஜனை திருவாழியாழ்வான் கிளம்பும்படியாகவும், வரிசுரம் சிறந்த ஸுக்ரீவாதிகள் ராவணன்மேலே பாய்ந்தாப்போலேயிது. "தமாபதந்தம் ஸஹஸா ஸ்வதேஜஸா ஸந்தீப்ய ... யோத்ஸ்யமாநோ விஶ்வகர்மாத்மா" என்னும்படி யாயிற்று. கூஸ்தானத்தே புறப்படக்கடவார் ஸ்ய ஸ்தானத்தைக் கண்டால் பேசாதிரார்களிறே. (ஆழியெழ) இவன் வளர்ந்தருளுகைக்குக் கணிசித்தபடியைக் கண்டு தனியாகவொண்ணாதென்றுஸம்ப்ரப்பட்டுத் திருவாழியாழ்வானொருகையிலே யேறினார். (சங்கும்வில்லு மெழ) துசியேறினவர்கள் பொரப்புக்கவாறே நின்ற விளவணிகலங்கி மேலே நடக்குமாப்போலே, மற்றை யாழ்வார்களும் மற்றைக்கையிலே யேறினார்கள். "இடங்கை வலம்புரி நின்றார்ப்ப" என்னும்படியே சங்கு கொண்டு விசேஷித்து அவதரிக்கவும், (வில்லுமெழத்தண்டும்வாளுமெழ) மற்றை திவ்யாயுதங்களெழும் படியாகவும், (திசைவாழியெழ) அவனுக்கென்வருகிறதோ வென்றாயிற்று திவ்யாயுதங்கள் கிளருகிறது. அவைகளுக்கு மவனுக்கு மென்வருகிறதோவென்று திக்குகள்தோறு மநுஷ்யருடைய மங்களாஶாஸந மெல்லாம் கிளம்பும்படியாகவும், "ஏத்தவேழுலகங்கொண்ட கோலக்கூத்த" னிறே. (அண்டம் மோழை யெழ) ஜகத்துக்குச் சேஷமோக்ஷங்கொடுப்பதாகவிறேயுவகச்சித்தது. இவனுக்குக்கணிசமவ்வளவல்லாமை யாலேஸாவகாஶமுள்ளவிடமெங்கும்சென்றளந்து அண்டகபாலம்பிளந்தாவரணஜலங்குமிழி கிளம்பும் படியாகவும், (முடிபாதமெழ) வளர்ந்தருளின சௌந்தர்யத்தாலே திருமுடியும் ஸ்ரீபாதமும் அதுமேலுமிதி

மூ— வப்ப | னாழியெழ வுலகங்கொண்டவாறே ||௧|| ஆறுமலைக்
கெதிர்ந்தோடு மொலியர | வூறுசுலாய் மலைதேய்க்கு மொலி

ஆ— என்னப்பன் மஹாபலியை ஜயித்துலோகத்தையளந்துகொண்டருளினபடியென்னென்கிறார். ௧
(ஆறு) கடைந்தருளுகிறபோது மலைகளிற்காட்டில் கடலுக்குகையாலே, ஆறுமலையை நோக்கி யோடுகிற வோசையும், பாம்பினுடம்பைச்சுற்றி மலையைத் தேய்க்கிற த்வநியும்,

இ— உலகங்கொண்டவாறே யென்கிறதற்குத் தா+ர் (என்னப்பன் மஹாபலியை யித்யாதியால்.) *

இரண்டாம் பாட்டு.

ஆறுமலைக்கெதிர்ந்தோடு மொலியென்கிறதற்குத் தா+ர் (கடைந்தருளுகிற வித்யாதியால்); உக்குகையாலே என்றது ஊர்த்வமுகமாக ப்ரவாஹமாகையாலேஎன்றபடி. அரவூறுசுலாய் மலைதேய்க்கு மொலியென்கிறதற்குத் தா+ர் (பாம்பினித்யாதியால்)

இ—ப— மழையும்வஸுமும்ஜ்ரூம்பியாநிற்க, ப்ரயாணமானஸ்ரீஸாத்யஸநாழ்வான்முன்னேகிளம்பப்பின் ஜ்யேஷ்டஸ்ரீவாநுஜநம்முமஸாத்ப்யாதிகளும்ஜ்ரூம்பியாநிற்கவென்றுவ்யாக்யானம். ஊழி-காலமானது, எழ-ஜ்ரூம்பிக்கும்படி, மஹாபலியாலே வீணைப்பட்ட காலம்போய் நல்ல காலமாம்படி யென்கை. அப்பன் - மஹோபகாரகனான ஸர்வேஸ்வரன், உலகங்கொண்டவாறே - லோகங்களை யளந்துகொண்ட ப்ரகாரம், கொண்டஆறு என்கிற விடத்திலே ஸந்தோவகாரமாம். இப்படி லோகங்களை யளந்துகொண்ட ப்ரகாரமென்ன வாஸ்சர்யமென்றுகருத்து. ௧

௨* அப்பன் - மஹோபகாரகனானவென்னுண்டவன், சாறுபட - ஸாரமுண்டாம்படி, க்ஷீர ஸமுத்ரத்தில் நீரெல்லாம் கோதாயதிலே ஸாரமுண்டாம்படி யென்கை. அமுதங்கொண்ட நான்று - க்ஷீர தத்தைக்கடைந்தெடுத்த வந்தகாலத்திலே, ஆறு- நதிகளானவை, மலைக்கு- ஸ்வோத்பத்தி ஸ்தாநங்களான பர்வதங்களுக்கு, எதிர்ந்து - எதிர்த்து, ஓடுமொலி - ஓடுகிற கோஷமும், மதநவேக வசீக்ருத மாய் ஸாகரஜலம் ஸ்வோத்பத்திஸ்தானம் ப்ரதிசலிதமாம்படி உஜ்ஜ்ரூம்பிக்கையாலே ஆறுகளெதிர்த்து அதிவேகமாகத் திரும்பிக்கொண்டோடுகிற கோஷமுமென்றபடி. அரவூறு - ஸர்ப்பத்தினுடைய உடலாலே, அரவு - ஸர்ப்பம், ஊறு- உடல். வாஸுகியினுடைய உடலாலே என்றபடி. சுலாய் - சுற்றி, மலை- மந்தரபர்வதத்தை தேய்க்குமொலி - தேய்க்கிற கோஷமும், மதநஸமயத்திலே வாஸுகியாகிற கயிற்றை யிழுக்கும்போது மந்தரகிரியோடுஉரைத்தலாலே உண்டான சரசரவென்கிற மஹாகோஷமுமென்றபடி.

ஒ— ஊழிஎழ -ஸர்வோத்தரகாலவைஸ்ரூப்யேந, அப்பன்உலகங்கொண்டஆறே- ஸ்வாமிநா க்ருதோ லோகாநாக்ரமணப்ரகார ஆஸ்சர்ய: ஏவம்பூதம் "விக்ராந்த்ய விஷ்ணுநா" இதி. ௧

௨* க்ஷீராப்தி மதநகோஷம் வர்ணயதி (ஆறிதி) ஆறுமலைக்குஎதிர்ந்து ஓடும் ஒலி - ஸமுத்ரமதந ப்ரவ்ருத்தாநாம் நதீநாம் ப்ரதி ஸ்வோத்பத்தி ப்ரதிவாரப்ரத்யாவர்த்தந த்வநி:, அரவு ஊறுசுலாய் - வாஸுகிஸம்ஜ்ஞக ஸர்ப்பஸரீர ஸம்வேஷ்டித, மலைதேய்க்கும் ஒலி - மந்தரபர்வத கர்ஷண த்வநி:,

ப— கீழ்ம்விழ. "ஒண்மிதியிற் புனலுருவியொருகால்நிற்ப" என்கிறபடியேகீழில் ப்ரஹ்மாண்டகடாஹத்தையுருவி நிற்கக்கீழிலாவரணஜலம்மேலெழும்பும்படி பாதமெழ, யத்வா, திருவபிஷேகத்தளவும் திருவடிகள்கிளர. முடிமேலே பாதமெழ என்றுமாம், ந்ருத்த லக்ஷணத்துக்காக. (ஊழியெழ) மஹாபலி ஸ்வராஜ்யமாக ராஜ்யம்பண்ணும் காலம்போய் நல்ல காலமெழும்படியாக, (அப்பனுலகங் கொண்டவாறே) மஹோபகாரகனான ஸ்ரீவாமநனுலகங்கொண்ட ஆஸ்சர்ய மிருந்தபடியென், (அப்பன்) இந்த்ரனுக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுத்த செயலாலே யெனக்கு ஸத்தையை ப்ரகாசிப்பித்தவன், உலகங்கொண்ட இத்யத்ர "விக்ராந்த்ய விஷ்ணுநா" இதி. ௧

இரண்டாம்பாட்டில், ஸமுத்ரமதநவைசித்ர்யை யநுஸந்திக்கிறார். (ஆறி த்யாதி) கடலிலே மந்தரத்தை நட்டவாறே கடல் கொந்தளித்தது, அது கொண்டாறுகளானவை ஸ்வோத்பத்திஸ்தாநங்களானமலைகளுக்கெதிரே வேகத்தாலே ஓடுகிறவொலியும், (அரவூறுசுலாய்) ஊறு-உடம்பு, வாஸுகியாகிற வரவை மந்தரமாகிறமலையிலே(சுலாய்) சுற்றிக்கடைகிறபோதைச் சாசாவென்கிற த்வநியும்,

மூ— கடன்மாறுசுழன்றழைக்கின்றவொலியப்பன் । சாறுபடவமுதங்கொண்டநான்றே ॥ உ ॥
நான்றிலவேழ்மண்ணுந் தானத்தவேபின்னும் । நான்றிலவேழ்மலை தானத்தவே

ஆ— ஸமுத்ரத்தைமதித்தபோதிடமும் வலமுமாய்ச்சுழன்று கோஷிக்கிற கோஷமும், என்னப்பன் நீர்கோதாம்படி பசைபடக்கடைந் தம்ருதம் வாங்கினநாளிவையெல்லா முளவாயினவென்று ஸமுத்ரமதநக்ரியையை அநுஸந்திக்கிறார். உ

(நான்றில) என்னப்பன் ப்ரளயதசையான ப்ருதிவியைத் திருவெயிற்றாலே யிடந்தெடுத் தருளினபோது, ஸப்தத்வீபங்களும் ஸப்தகுல பர்வதங்களும்

இ— கடல்மாறு சுழன்றழைக்கின்ற வொலி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸமுத்ரத்தை யித்யாதியால்) சாறுபட வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (நீரித்யாதியால்) பசைபடவென்றது ஸாரமுண்டாகவென்றபடி. அமுதங்கொண்ட நான்றே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (கடைந்தம்ருத மித்யாதியால்.) * * *

மூன்றும்பாட்டு.

ஊன்றி யித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (ப்ரளயதசையித்யாதியால்) நான்றிலதானத்தவே என்கிறவற்றுக்குத் தாத்பர்யம் (தங்களுடையவித்யாதியால்)

இ—ப— கடல் - ஸமுத்ரமானது மாறு சுழன்று - மாறிமாறிச்சூழ்ந்து, மதநவேகத்தாலே ஸவ்யாபஸவ்யமாகச் சூழ்ந்தென்றபடி. அழைக்கின்ற- கூப்பிடாநிற்கிற, அழைக்கை - கூப்பிடுகை. ஒலி - கோஷமும், அம்ருதமதநத்திலேயிங்க வ்ருத்தாந்தங்களெல்லாம் நடந்தனவென்று விஸ்தாரமாயவனுடைய அம்ருதமதந வைசித்ர்யைய நுஸந்திக்கிறார். உ

௩ * அப்பன் - என்னுடையவன், ஊன்றி - குத்தி, ப்ரளயத்திலே அண்டபித்தியோ டொட்டிக்கிடந்த ப்ருதிவிக்கு அத்தோடே ஒட்டுவிடும்படி தம்ஷ்ட்ராக்ரத்தாலே குத்தி என்றபடி. இடந்து-அண்டபித்தியின்றுமிடந்து, எயிற்றில் - தம்ஷ்ட்ரையில், எயிறு - தம்ஷ்ட்ரை. கொண்ட நாள் - எடுத்துக் கொண்டருளின காலத்திலே, நான்றில - நான்றுதலை, நான்றுகை - ஸ்வஸ்தாநத்தை விட்டு வழிக்கை, ஸ்வஸ்தாநத்தை விட்டுச் வழியாதவையாய்க் கொண்டென்றபடி. ஏழ்மண்ணும் - ஸப்தத்வீபங்களும், தானத்த - ஸ்வஸ்தாநஸ்தங்களாயின, தானம் -ஸ்தாநம், தானத்திலே யிருக்குமவை தானத்த, ஏகாரம் வாக்யாலங்காரம். தானத்தவ என்கிறவிடத்திலே ஸம்பந்தவகாரார்த்த:. பின்னும் - இதின்மேலே, இந்த வாஸ்யமொன்றுமே யமைந்திருக்க இதின்மேலே யென்றபடி. நான்றில - நான்றுதலையாய்க்கொண்டு, ஸ்வஸ்வஸ்தாநங்களினின்றும் வழியாதவையாய்க்கொண்டென்றபடி. ஏழ்மலை-ஸப்தகுலாசலங்கள், தானத்த -ஸ்வஸ்தாநஸ்தங்களாயின, ஏகாரம்

ஒ— கடல்மாறுசுழன்று அழைக்கின்றஒலி-ஸமுத்ரஸ்ய ஸவ்யாபஸவ்யாவர்த்தநேந ஹ்ராதிநோ க்ரோசமாநஸ்ய நிஸ்வந இத்யர்த்த: அப்பன்சாறுபட அமுதம்கொண்ட நான்றே - ஸ்வாமிநா தேவதாநாம் ஸாரவத் அம்ருதமந்தநஸமயே இத்யர்த்த:. பூர்ணிமீதி வாக்யசேஷ:. அத்ர ஶ்லோகம் "அம்ருதமதந" இதி. உ

௩ * அநந்தரம் ப்ருதிவ்யுத்தாரண வ்ருத்தாந்தம் அநுஸந்தத்தே (நான்றிலவிதி) நான்றுஇல ஏழ்மண்ணும் தானத்தவே - அநபஹிதாஸ்ஸந்த: ஸப்தத்வீபா: ஸ்வஸ்வஸ்தாநஸ்திதா இத்யர்த்த: பின்னும்-அநந்தரம், நான்று இல ஏழ்மலை தானத்தவே- ஸப்தகுலபர்வதா அபி அநபஹிதாஸ்ஸந்த: ஸ்வஸ்வஸ்தாநஸ்திதா இத்யர்த்த:.

ப— (கடல்)க்ஷீரத்தைக்கட்டுககடைகையாலேகடலிடமவலமாகமாறிக்கீழ்ககடலமேல்கடலாய்கடைகிறபோதுகிடாப்பாய்தல்போலேதிரையோடுதிரைதாக்கிக்கிளருகிறவொலியும், (அப்பன்)உபகாரகன், (சாறுபட) தேவர்களுக்காஹார முண்டாம்படியாக, (அமுதங்கொண்ட நான்றே) அம்ருதமதநகாலத்திலே ஆறுமலை செல்லும்படி இவையெல்லா முண்டாயிற்று.இந்தவாஸ்யமிருந்தபடியென், அமுதங்கொண்டவித்யத்ர ஶ்லோகம்"அம்ருதமதந"ஸ்ருதி. உ

மஹாவராஹவ்ருத்தாந்தத்தை யநுஸந்திக்கிறார். (நான்றிலவித்யாதி) (அப்பனூன்றி)வராஹரூபியானஸர்வேஶ்வரன்ப்ருதிவியை அண்டபித்தியி னொட்டுவிடும்படி குத்தியிடந்தெடுத்துஎயிற்றின்மேலேகொண்டகாலத்திலே(நான்றில)ஒன்றும்நாலாதேவிபர்யஸ்தமாம்படி.வழியாதே, இவன்பெரியவாளைத்தொழிலைச்செய்யா நிற்கச் செய்தேயும் ஒன்றும்நாலாதே, (ஏழ்மண்ணும்) ஸப்தத்வீபமும், (தானத்தவே) ஸ்வஸ்தாநத்திலே கிடக்கும்படியாயிற்று. அத்ர ஶ்லோகம் "உத்த்ருதே ஸபர்வதயா தரா" இதி. விபர்யஸ்தமாகாதபடி ஆதாரமானவன் ஸங்கல்பித்துக்கொண்டுகூடிநின்றான்கிடீர் ! (பின்னும்) அதுக்குமேலே, (நான்றிலவேழ்) ஸப்தகுலபர்வதங்களொன்றும் வழியாதே ஸ்வஸ்வஸ்தாநத்திலே நிற்கும்படியாயிற்று.

மூ— பின்னும் | நான்றிலவேழ்கடல் தானத்தவேயப்ப | னான்றி
யிடந்தெயிற்றிற்கொண்டநாளே||௧|| நாளுமெழநில நீருமெழ
விண்ணும் | கோளுமெழவெரிகாலுமெழமலை| தாளுமெழச்

ஆ— ஸர்வஸத்த்வங்களும் தந்தாமுடைய ஸ்தானங்களிலே நிஸ்சலமாயிருக்கும்படி யெடுத்தருளினன்; இதென்ன ஆஸ்சர்யம்! என்னப்ப னென்னப்ப னென்கிறார். ௧

(நாளுமெழ) ஸம்வத்ஸராதிரூபமான காலத்தையும், ப்ருதிவ்யாதி பஞ்சபூதங்களையும் ஸகலாவயவங்களையும்,

இ— பாட்டுதோறு மப்பனப்ப னென்கிறது நிரவதிகப்ரீதியாலேவாயன்னிக் கவமுறாதச்சொல்லு கிறதென்றுவ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக வருளிச்செய்கிறார் (என்னப்ப னென்னப்பனென்கிறாரென்று.) * * *

நாலாம் பாட்டு.

நாளுமெழ வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸம்வத்ஸராதியால்) நிலவித்யாதி காலுமெழ வித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (ப்ருதிவ்யாதியால்) மலைதாளுமெழ வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸகலவ்ருத்யாதியால்)

இ—ப— வாக்யாலங்காரம். ஆஸ்சர்யத்யோதகமா. இதென்ன ஆஸ்சர்யமென்றபடி. பின்னும்-இதின் மேலேயும், இந்தஸௌஸ்ல்யத்தின் மேலேயும் என்றபடி. நான்றில-வழியாதவையாய்க்கொண்டு, ஏழ்கடல்-ஸர்வஸத்த்வங்களும், தானத்த - ஸ்வஸ்தானங்களாயுள்ளன, ஏ ஆகார ஆஸ்சர்யப்ரஸ்நக. இதென்னஆஸ்சர்யமென்றபடி. ௧

ச * நாளும் - ஸம்வத்ஸரங்களும், இது உபலக்ஷணம். க்ஷணமுஹூர்த்தாதி ஸகலகாலங்களுமென்றபடி. எழ-போக, எழுகை - போகை, நிலைகுலைந்துபோக என்றபடி. நிலம்- ப்ருதிவியும், நீரும்- ஜலமும், எழ - நிலைகுலைந்துபோக, விண்ணும - ஆகாஸமும், கோளும் - தேஜஸ்ஸும், நக்ஷத்ராதி தேஜஸ்ஸுக்களு மென்றபடி. கோள் - தேஜஸ். எழ - நிலைகுலைந்துபோக, எரி - அக்நியும், காலும் - வாயுவும், எழ - ஸஷ்டம். மலைதாளும் - பர்வதங்களுடைய மூலங்களும், எழ - பர்வதங்களெல்லாம்

ஓ— பின்னும் நான்றுஇல ஏழ்கடல்தானத்தவே - பரஸ்பர ஸர்வஸத்த்வாதி ஸ்வஸ்தானநிஷ்டா: ஸர்வஸ்வஸ்தாநஸ்திதா ஏதத்ஆஸ்சர்யம், ஊன்றிஇடந்து - ஏகதம்ஷ்ட்ராக்ரே ஸ்தாபயித்வா உத்த்ருத்ய, எயிற்றில்அப்பன் கொண்டநாளே-ஏகதம்ஷ்ட்ரயா ஸ்வாமிநா த்ருதயா தரண்யா நிஜஉத்த்ருதா:, வர்த்திதோ உத்த்ருதேஷ்டயா த்ருத”இதி

(நாளுமிதி) நாளும்எழ - காலஸம்ப்ரயாதர காலவிநாஸாய, நிலநீரும்எழ - ப்ருதிவீ ஜலயோ நாஸாய, விண்ணும் கோளும்எழ - ஆகாஸஸ்ய நக்ஷத்ரணாம் விநாஸாய, எரிகாலும் எழ - அக்நிவாய்வோ நாஸாய, மலைதாளும்எழ - பர்வதமூலானாம் நாஸாய,

ப— (பின்னும்) அதுக்கு மேலும்,(நான்றிலவேழ்கடல்) கடலேழும் உலியாதே ஸ்வஸ்தானத்திலே கிடக்கும்படியாக, கல்லினுடைய காடிந்யமும்கடலினுடைய த்ரவத்ரவ்யமும்ஸம்யோஜகம், இவன்ஸங்கல்பமே காரணமென்கை. “த்ருஸ்வஸ்ஸமுத்ரேஷு” த்யாதி. இவற்றிலொரு வ்யாபாரமேயமையும்கிடீர்! அதுக்குமேலே வினையுஞ் செய்தானென்கைக்காகப்பின்னும் பின்னுமென்றது. இந்தஆஸ்சர்ய முமிருந்தபடியென் என்னப்பனென்னப்பனென்கிறார். ௧

நாலாம்பாட்டில், ஸம்ஹாரஸமயத்தில் ரக்ஷணப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார். (நாளுமெழ) ‘நாஹோ நராத்ரி:’ என்னும்படியே காலவ்யவஸ்தைபோகவும், (நிலநீருமெழ) காரணங்களோடு காரியங்களோடு வாசியறவுள்ளேபுக (விண்ணும்கோளுமெழ) கோள்-க்ரஹங்கள்,ஆகாஸமுமதுக்குள்ள க்ரஹங்களும் போகவும், (எரிகாலுமெழ) அக்நிதத்வமும் வாயுதத்வமும்போக, (மலைதாளுமெழ)பர்வதங்களடியோடே

மூ— சுடர்தானுமெழவப்ப । னூளியெழ வுலகமுண்ட வூணே ॥ ௪ ॥ ஊணுடை
மல்லர் ததர்ந்த வொலி மன்ன । ராணுடைச் சேனை நடுங்கு மொலி

ஆ— நக்ஷத்ர ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களையும், ப்ரளயகால ஸம்வர்த்தகாக்நி ஸமுத்தமான ஸர்வ ஜகத்தையும் ஸ்நாயாஸேந பக்ஷணம் பண்ணினாப்போலே நிரவசேஷமாக வுண்டருளினானென்னப்ப னென்னப்படனென்கிறார். ௪

(ஊணுடை மல்லர்) அதிபலவான்களான த்வேஷிகளுடைய விஜம்ஸநத்வநியும், ஸௌபத்ராதிவதித்ருஷ்டி ப்ரஸந்நஸஹிதரான ராஜாக்களுடைய ஸம்ப்ரமிதமான கோஷமும்,

இ— சுடர்தானுமெழ வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (நக்ஷத்ராதிகளால) உலகமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ப்ரளயகாலாதிகளால்) ஊளியெழ வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்நாயாஸேநேத்யாதிகளால) உண்டவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (நிரவசேஷ மித்யாதிகளால்.) * * * * *

ஐந்தாம் பாட்டு.

ஆணுடைச்சேனை மன்னர் நடுங்குமொலி யென்றநுவதித்துத் தாத்பர்யம் (ஸௌபத்ராதிகளால்)

இ—ஸ— ே ாகவென்றபடி. சுடர்தானும - நக்ஷத்ராதிகளானஜ்யோதிஸ்ஸுக்களு மென்றபடி. தானுமென்று ஸாகல்யார்த்தோயமு:. எழ - த்வஷ்ட, இதுக்கு உலகமுண்ட வூணே என்கிறத்தோடே அந்வயம். அப்பன் - ப்ரளயாபந்நரானவரை யுபகாரகனை ஸர்வேச்வரன், ஊளி - உறுஞ்சுகிற த்வநியானது, எழ - கிளம்புமபடி, உறுஞ்சினாப்போலே யநாயாஸமாக வென்று தாத்பர்யம். உலகமுண்டவூண் - லோகங்களை ஸம்ஹ்ருத்தபக்ஷணம். இப்படி ஸகலபதார்த்தங்களும் நிச்சேஷமாய்ப்போமபடி ப்ரளயதசையிலேலோகங்களை ரக்ஷித்தவிது என்னவாச்சர்யமிதி யென்றபடி. ௪

ரு * அப்பன் - ஆச்ரித பக்ஷவாதியான வென்னப்பன், காணுடை - காண்கையை யுடைத்தான, அத்யந்தர்சநீயமான வென்றபடி. பாரதம் - பாரதத்திலே, பாரதஸமரத்திலேயென்றபடி. கையெறிபோழ்து - கையெறிந்தபோது, அதாவது ஸேநையை ப்ரோத்ஸாஹித்து நீங்களின்னபடி செய்யுங்கோள் நாங்களின்னபடி செயகிறோமென்று யுத்தாரம்பத்திலே கைதட்டினபோதென்றபடி. ஊணுடை - ஊணையுடையவரான, பஹுவிதமான ஆஹாரங்களை யுடையவரான வென்றபடி. யுத்தத்திலே உத்ஸாஹாதிக்ய முண்டாகைக்காக பஹுவிதமான மாம்ஸாத்யாஹாரங்களை பக்ஷித்து யுத்தத்திலே ப்ரவ்ருத்தரான வென்கை, மல்லர் - மல்லரானவர்கள், ததர்ந்தவொலி - நெருங்கின வொலியும், ததர்த்தல்-நெருங்குதல், யுத்தத்திலே பரஸ்பரம் நெருங்கி சரீரம்முறிகிற படபடாரவமு மென்றபடி. ஆணுடை - பௌருஷத்தை யுடைத்தான, ஆண் - பௌருஷம். சேனை - ஸேநையை யுடையவர்களான, மன்னர் - துர்யோதந ஸேநையில் ராஜாக்கள், நடுங்குமொலி - பயத்தினாலே நடுங்குகிற வொலியும், தான் ஸாரதியாய்க் கொண்டு அர்ஜுநரதத்தை நடத்திக்கொண் டெழுந்தருளினவாறே பயத்தாலே நடுங்காநிற்கிற சத்ருராஜாக்களுடைய கோஷமுமென்றபடி.

ஒ— சுடர்தானும்எழ - நக்ஷத்ராதி தேஜஸ்ஸுக்கள் விநாசாய, ஊளிஎழ - ப்ரக்ஷணகோஷ விஜ்ரும்ஹணே, அப்பன் உலகம்கொண்டஆறே - ஸ்வாமிநாக்ருதஸ்ய ப்ரளயகாலே லோகஸம்ஹாரஸ்ய ப்ரகாரோயமித்யர்த்த:. வத்யந்தம் "அஸ்லோகாந்" தி. ௪

ரு * பாரதஸமரப்ரவ்ருத்திகாலே நிம்நஸம்யுக்தே (ஊணிதி) ஊண்உடைமல்லர்ததர்ந்தஒலி-ஆஹாரவதாம் சாவீர்யஸம்பந்நிநாம்,மன்னர்ஆண்உடைச்சேனைநடுங்கும்ஒலி-ராஜ்ஞாம்பௌருஷயுக்தஸேநாகம்பநத்,

ப— (சுடர்தானுமெழ) "ஸநக்ஷத்ராணி" என்னுமபடியே மற்ற தேஜஸ்ஸுக்களும்போக, (அப்பனூளியெழவுலகமுண்டவூணே) ஊளி-சப்தம். "யஸ்யப்ரஹ்மச க்ஷத்ரம்சோபேஓதந:" என்கிறபடியே அறவிஞ்சின பாவங்களைப் பண்ணுதபடி ஜகத்ரக்ஷ ஸம்ஹாரணோபகாரக னிவற்றை யுறிஞ்சின வோசைகளா, ஸம்ஹாரப்ரளயத்திலே கர்த்தாவாய் லோகத்தை ஊணிசைந்தபடியென். இப்பாட்டை அவாந்தரப்ரளயத்தில் ரக்ஷணப்ரகாரபரமாயும் யோஜிக்கலாம். வத்யந்தம் "அஸ்லோகாந்" தி. ௪

ஐந்தாம்பாட்டில், பாரதஸமர வ்ருத்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஊணித்யாதி) மல்லென்றுமிடுக்கு. ஆஹாரவத்தைதையுடைத்தாய் மிடுக்கையுமுடைய துர்யோதந வலிகாரம் தேர்க்காலிலேநெரிந்த வோசை, (மன்னரித்யாதி) ராஜாக்களுடைய ஆண்பிள்ளைத் தனத்தை யுடைத்தான ஸேநை, க்ருஷ்ணன் ஸாரத்யம்பண்ணுவதாக எறிநானென்றுகேட்டவாறே நாம் முடிந்தோமன்றோவென்றுஅவ்வளவில் குடல் குழம்பி நடுங்கிக்கூப்பிடுகிற த்வநியும்,

மூ— விண்ணு | ளேனுடைத்தேவர் வெளிப்பட்ட வொலி யப்பன் |
காணுடைப்பாரதங்கை யெறிபோழ்தே ||௬|| போழ்து மெலிந்த
புன் செக்கரில் வான்றிசை | சூழுமெழுந் துதிரப் புனலா

ஆ— ப்ரசித்தரான ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸ்தவிஷய ஸ்தோத்ர கோஷமுமெழும்படி ஸௌந்தர்யமான மஹாபாரதயுத்தத்திலேயணிவகுத்தென்னப்பன் ஸம்ஹாரம்பண்ணினபடியென்னென்கிறார் ௬ (போழ்து) வஸ்துஸந்த்யா ஸமயத்திலே ஸகல தேவ நவிரம் ராத்ரிவருமபடி சமுபடிதமாம்படி,

இ— ஏனுடைத்தேவர் வெளிப்பட்டவொலி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ப்ரசித்தரான வித்யாதியால) காணுடையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (ஸௌந்தர்யமான வித்யாதியால்) * * * *

ஆறும் பாட்டு.

போழ்து மெலிந்த புன்செக்கரி லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (வஸ்துஸந்த்யாதியால்) வான்றிசைசூழு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸகலேத்யாதியால்) எழுந்துதிரப்புனலா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ராத்ரேத்யாதியால்) இதுக்குப் பிளந்தருளினபடி யென்கிறதோடே யந்வயம்.

இ—ஸ— ஏனுடை - ஏனையுடையவர்களான, ஜகத்திலெண்ணப்பட்டவர்களான வென்றபடி. மிகவும் ப்ரஸித்தர்களான வென்கை. தேவர் - ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள், விண்ணுள் - ஆகாசத்திலே, வெளிப்பட்டவொலி - வந்துதோன்றினகோஷமும், யுத்தஸௌந்தர்யமாக ஆகாசத்திலேவந்துதோன்றி க்ருஷ்ணனுடைய ஸௌர்ய வீர்யாதிகளைக் கொண்டாடுகிற மஹாகோஷமும், இவையெல்லாமுண்டாயிற்றன, இதென்ன வத்புதமென்று கருத்து. ௬

௬ * போழ்து - காலமானது, ஸந்த்யையானதென்றபடி. மெலிந்த - க்ஷயித்த, மெலிகை - க்ஷயிக்கை, புன்-புல்லியதான, ஸூக்ஷ்மமானவென்றபடி. செக்கரில் - சிவந்தத்திலே, ரக்தவர்ணமான ஸந்த்யாகாலத்திலே யென்றபடி. செக்கர் - சிவந்தது, ஸகலதேவக்ஷயித்த ஸந்த்யாகாலமாவது வஸ்துஸந்த்யாகாலம், வஸ்துஸந்த்யாகாலத்திலென்று வ்யாக்யானம். வான் - ஆகாசமும், திசை - திக்குகளும், சூழும் - சுற்றிலும், எங்குமென்றபடி. எழுந்து - கிளம்பி, உதிரப்புனலா - ரக்தஜலமாக, எங்கும்ரக்தப்ரவாஹமாம்படி எனகை.

ஒ— விண்ணுள்ஏனுடைதேவர் வெளிப்பட்டஒலி - ககநேஸ்ரேஷ்ட கணநீயாநாம் ப்ரஹ்மாதிதேவாநாம் ப்ராதுர்பாவநாம் ஸ்துதிஸ்ச, அப்பன்பாரதம காணுடை கையெறிபோழ்தே - ஸ்வாமிநா ஸௌந்தர்யஸம்ஹாரண ஸமயே ஸௌந்தர்ய ஸங்க்ஷேப ஸமயஜாதம் யுத்தம். ஸர்வஜகத்யாதி பராக்ரமைஸ்ச நயம். வக்தவ்ய "ஸ்ருதிஸார ஸாரண" இதி. ௬

௬ *(போழ்திதி) போழ்துமெலிந்த-க்ஷீணஸந்த்யே, புன்செக்கரில்-ஸந்த்யாகாலே, திசைசூழ எழுந்து உதிரபுனலா - ஆகாசேதிக்ஷு ஸர்வாஸ்வபி ப்ராப்தாஸ்ச ரக்தஜலம் ப்ரவாஹவதி யதா,

ப— (விண்ணுளித்யாதி) ஸமுத்வசத்தில் ஒரோவிருப்பிடங்களை யுடையராயிருக்கிற தேவஜாதியானது ஸௌந்தர்யம்கண்ணுக்குத்தோற்றுநின்றுகொண்டுகொண்டாடுகிறவோசையும்(அப்பன்)ஸம்ஹாரணம்பண்ணினவுபகாரகன், (காணுடையித்யாதி) கண்படைத்ததற்கு ப்ரயோஜநம்அற்றைநிலையைக் காண்கையிறே, ஸேநாபதியும், கையுமுழவுகோலும் சிறுவாய்க்கயிறும், நான்றின திருவடிகளுமாய் நிற்கிறநிலையிறே. 'கா' மென்கிற நிலையிறேயிது. ஸௌந்தர்யமானபாரதம்(கையெறிபோழ்து) கையுமணியும் வகுத்து அங்கோடு இங்கோடலாவிப்படைபொருத்தி, நீங்களின்னபடிசெய்யக்கடவீர்கள், நாங்களின்னபடி செய்யக்கடவோம் என்று கைதட்டிவிட்டபோதிந்த த்வநியெல்லா முண்டாயிற்று. வக்தவ்யம் " ஸ்ருதிஸார ஸாரண " இதி. ௬

ஆறும்பாட்டில், ஹிரண்யவத வ்ருத்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (போழ்து மெலிந்த) போழ்து போகாநிற்கச்செய்தே (புன்செக்கரில்) செக்கர்வானமிடுகிற வளவிலே (வான்றிசை சூழுமெழுந் துதிரப் புனலா) பரப்பையுடைத்தானவாகாசம் திக்குகளடங்கலும் சூழக்கிளம்பிரக்தஜலமாம்படியாக.

மூ— மலைகீழ்துபிளந்தசிங்கமொத்ததாலப்பனாழ்துயர்செய்தசுரரைக்கொல்லு
மாறேஎ மாறுநிறைத்திரைக்குஞ்சரங்களின நூறுபிணமலைபோல்புரளக்

ஆ— ஹிரண்யவராத்திலே யேறி யொரு ஸிம்ஹமானது ஹிரண்யவராத்தைப் பிளந்தாப்போலே ஹிரண்யனை வதியதனும்படிபண்ணி யென்னப்பன் பிளந்தருளினபடி யென்னென்கிறார். ௬
(மாறுநிறைத்து) சாரிகைவருகிற மௌஹூர்த்திகபத்தாலே ஸகல திக்குக்களிலும் நின்று விட்ட திருச்சரங்கள் யாவதெவ தன்னிலே சந்தித்திரைக்கும்படியாகவும், ராக்ஷஸ ஶரீரங்கள் விஸதமாம்படியும் விஹதமாம்படியும் ஸம்ஹ்ருஷ்டமாம்படியும் வ்யூஹமாம்படியும் ஸமுத்வீதமாம்படியும்,

இ— மலைகீழ்துபிளந்த சிங்க மொத்ததா லென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (ஹிரண்யவிதாரியால்) ஆழ்துயர் செய்திதாரிக்குத் தாத்பர்ய (ஹிரண்யனையிதாரியால்.) * * * * * * *

ஏழாம்பாட்டு.

மாறுநிறைத்திரைக்குஞ் சரங்களென்கிறதக்குத் தாத்பர்ய (சாரிகையிதாரியால்) சாரிகை ஸம்ஹாரகாரமாக யாடீவனுராணம். இன நூறுபிணம் மலைபோல்புரள வென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (ராக்ஷஸ தாரியால்) இங்கு "விஸதம் விஹதம் ஸம்ஹ்ருஷ்டம் வ்யூஹம் ஸமுத்வீத" மென்கிற ஶ்லோகஸ்ம்ருதியெல்லாம்.

இ—ஶ— அப்பன் - ஸ்ரீவ்யூஹார்த்தனுக்குப்போலே ஆஶ்ரித செல்லார்க்கும் ஆபத்ஸஹஜன உபகாரகன், ஆழ் - கபாயமான, ஹரியக்ஷமான வென்றபடி. துயர் - துக்கத்தை, செய்து - பண்ணிவித்து, மிகவும் க்லேஶப்படுத்தி யென்றபடி. அசுரரை- அஸுரனை, தஸ்ய சுகிவஶுகஸ தேவதநாசமும் ப்ரஸாதநம். கொல்லுமாறு - ஸம்ஹரிக்கும் ப்ரகாரம, மலை - பர்வதத்தை, கீழ்து- கீழாக, தனக்குக்கீழே யாம்படி, தான்மேலே ஏறிக்கொண்டென்றபடி. பிளந்த - விதாரணம்பண்ணின, சிங்கம் - ஸிம்ஹத்துக்கு, ஒத்தது - ஸத்ருஶமாயிருந்தது, ஆலென்று விஸ்மயதோதகம். இதென்னவத்புதமென்றபடி. ௬

எ * இன நூறு - நூறு இன மென்று மாறி யந்வயிப்பது. நூறு நூறுகக் கூட்டமா யென்றபடி. இனம் - கூட்டம், பிணம் - ஶவங்களானவை, ராக்ஷஸஶவங்களானவை யென்றபடி. மலைபோல் - பர்வதங்கள் போல், புரள - ஸமுத்ரத்திலே கிடந்து புரளும்படியாகவும், கடல் - ஸமுத்ரமானது, ஆறு மடுத்து - ஆறுகளிலே எதிர்த்து, உதிரப்புனலா - ருதிரஜலமாகவும், ஸமுத்ரமெல்லாம் ரக்தப்ரவாஹங்களாலே சுதி ப்ரவ்ருத்தமாய் நதிகளிலே எதிர்க்கும்படியாகவுமென்றபடி. இதுக்கு இலங்கை செற்ற வென்கிறத்தோடே யந்வயம்.

ஒ— மலைகீழ்துபிளந்தசிங்கம்ஒத்ததுஆல்அப்பன்-பர்வதம்விதாரிதவதாஸிம்ஹஸத்ருஶதயா வஸ்திதஸ்ஸ்வாமீ த்ருஶ்யதே. ஆழ்துயர்செய்து அசுரரை கொல்லுமாறே - கபாயாதிதுஃகோதி உத்பாத்ய ஹிரண்யாஸுரஸ்ய ஸம்ஹரணஸமய ஏத்ருஶ்யதே, தத்ரார்த்தம் "ஜித த்ருணாஜ வ்யூஹார" இதி. ௬

எ*(மாறிதி) மாறுநிறைத்துஇரைக்கும்-ஸமீசீநதயா ஆகதத்ஸப்ராயோதேநஃ,இனநூறுசரங்கள் - அநேகஶதஸங்க்யா பாணைஃ, மலைபோல் பிணம்புரள - ஶவேஷ பர்வதவல்லோஸு,

ப— (மலைகீழ்துபிளந்தசிங்கமொத்ததால்)ஒருமலையைக்கீழேயிட்டுக்கொண்டுமேலேயிருந்ததையிரண்டு கூறாகப்பிளந்தஸிம்ஹம்போலே."இரண்டுகூறுசெய்துகந்தசிங்க"மென்னக்கடவதிறே. (கீழ்ந்து) என்றுமாம். (கீழ்ந்து) உகந்து, (அப்பனுழ்துயர்செய்து) தமப்பன் பகையானபோ துதவின நரஸிம்ஹன், ஹிரண்யனுக்கு மிகவும்துஃகத்தைவிளைத்து. நரஸிம்ஹத்தினுடைய மொருந்த [தூறு மண்டின] ஸ்வத்தைக்கண்ட போதே,மேல்போய நாஶவிக்கக்கடவ நாஶவமடையப்போதேப நாஶவித்தான் கிடீர்! (அசுரரைகொல்லுமாறே)ஹிரண்யனைக்கொல்லும் ப்ரகாரம், இத்தால் "ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஃ" என்கிறபடியே தான் தனக்குப்பகையானபோதுமவனேயுதவுவனென்றதாயிற்று. தத்ரார்த்தம்"ஜித த்ருணாஜவ்யூஹார"இதி. ௬

ஏழாம்பாட்டில், ஸங்காரஸம்ஹரண ப்ரகாரத்தை யநுஸந்திக்கிறார் (மாறிதாரி) சாரிகைவந்த சடக்கு. விட்ட வம்புகள், எதிரெதிராக நிறைத்து ஒன்றோடொன்று உரையு மதுகொண்டு (இரைக்கும்) கலார் கல்லரென்றுதிக்கிற, (சரங்கள்) சரங்களாலே, (இன நூறுபிணம்மலைபோல்புரள) இனமினமாக நூறு நூறும்படி ராக்ஷஸ ஶவங்கள் மலைபோலே புரண்டுவிழவும்,

மூ— கடலாறு மடுத் துதிரப் புனலா வப்ப ! னீறுபட விலங்கை செற்றநேரே ‖ எ ‖
நேர்சரிநதான்கொடிக்கோழிகொண்டான்பின்னு! நேர்சரிந்தானெரியுமனலோன்

ஆ — ருதிரவெள்ளத்தாலே கடலெல்லாம் நிறைந்தாறுகளிலே எதிர்க்கும்படியும் ராவணனை வதித்தென்னப்பன் பொடிபட விலங்கையைச்செற்றுனென்கிறார். எ

(நேர் சரிந்தான்) வாணனுடைய தோள்களைத் துணிததவன்று ; தோற்கைக்குக் கொடிகட்டிக்கொண்டு வந்தாப்போலே ஸுப்ரஹ்மண்யன் முதுகாகத் தோற்றான், கிளர்ந்தெரிகிற வஹ்நியுமப்படியே தோற்றான்,

இ— கடலாறுமடுத்த துதிரப்புனலா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (ருதிரவ்ருத்தியால) இந்த்ரஜித்வதத்தைச் சொல்லுகிறது.(ராவணவதத்தைவதித்தெனறு.) * * * * *

எட்டாம் பாட்டு.

வாணன் திண்டோள் கொண்டவன்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (வாணனுடைய விருத்தியால்) கொடிக்கோழி கொண்டா னென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (தோற்கைக்கிருத்தியால்) நேர்சரிந்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (முகமாகத் தோற்றுனென்று) ஸ்பஷ்டம் தோற்று னென்றபடி. நேர்சரிந்தா னெரியுமனலோ னென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (கிளர்ந்தித்ருத்தியால்)

இ—ஸ— அபபன் - ஸமஸ்த ஜகத்காரணபூதனை வஸுதேவர்திருமகன், இலங்கை - லங்கையை, நீறுபட - ஸ்தலமாமபடி, செற்றநேரே - அழித்த காலத்திலே, ஸம்ரமணத்தின காலத்திலேயென்றபடி. நேரொன்றுகாலும்.சரங்கள் - வாணங்களானவை, மாறு - எதிர்க்க, ஒன்றுக்கொன்று எதிர்க்க வென்றபடி. நிறைத்து - வஹ்வஹ்யாக ஸம்ஸக்தங்களாயென்றபடி. இரைக்கும் - ஸஞ்சரியாநிற்கும், பெருமாள் ஸம்ஹார காரமாக ஓடியோடி ராக்ஷஸர்களை வதிக்கும்போது மேற்கு திக்கில் நின்றும்புறப்பட்ட ராவணர்கள் கிழக்கே வருவதற்கு முன்னே இவருடைய வேகத்தாலே கிழக்கில்நின்றும் ராவணர்கள்திரேபுறப் படுகையாலே இப்படிஎட்டு திக்கிலுமிவருடைய ராமபாணங்கள் ஒன்றுக்கொன்று எதிர்த்தடிபட்டுவடவட வென்று கோஷங்கள் ஸஞ்சரியாநிற்கும். இதென்னவசந்த்ரத மென்றபடி. எ

அ*அப்பன்-என்னப்பனானவன், நேர்சரி - நேரில் நின்றும் சரிந்தவனான, நேர் - எதிர், தான் முன்னேவந்து நிற்கமாட்டாதே ருத்ராதிகளை முன்னிட்டுப்பின்னே ஒதுங்கி இருந்தவனானென்றபடி. வாணன்- வாணனுடைய, திண் - த்ருடங்களான, ருத்ரவரபலத்தாலே த்ருடங்களான என்றபடி. தோள் - புஜங்களை, கொண்டவன்று-ஜயித்ததவன்றைக்கு, கொள்ளுகை-ஜயிக்கை, அழித்தவன்றைக்கென்றபடி. கோழி- மயிலை, கோழியென்று மயிலுக்கும்பேர். கொடி - த்வஜத்திலே, கொண்டான்- கொண்டிருக்கிறவன், மயூர த்வஜனான ஸுப்ரஹ்மண்யனென்றபடி. நேர்சரிந்தான் - நேரில் நின்றும சரிந்துபோனான், எதிரே நிற்கமாட்டாதே ஒதுங்கிப்போனா னென்றபடி. பின்னும் - அதின் மேலே, எரியும் - ஜ்வலியாநிற்கிற, அனலோன் - அக்நியும், நேர்சரிந்தான் - முன்னே நிற்கமாட்டாதே போனான்,

ஒ— கடல்ஆறு மடுத்து- ஸமுத்ரே நத்யஸ்ஸமேதயா ப்ரவிஷ்ட,உதிரபபுனலா-ருதிரஜலரூபயா ப்ரவஹதயா, அப்பன்நீறுபட இலங்கைசெற்றநேரே- லங்காம் ஸ்தலமாத்ரம் யதாபவதி ததா லங்காவாஸராக்ஷஸாநாம் ஹதவத: ஸமயே. வா +க்யம் "லங்காவஸ்கொவகஃஷா" இதி. எ

அ* வாணபாஹு காரஸைந்யம் யதா (நேரிதி) கொடிக்கோழிகொண்டான்நேர்சரிந்தான்-மயூர த்வஜ ஸுப்ரஹ்மண்யோபி ஸந்முகாத் அபஸ்ருத ஜிதவாந், பின்னும் - தத:, எரியும் அனலோன் நேர்சரிநதான் - ஜ்வலந ஜ்வலநோபி விமுகோபவ திதி:.

ப— (கடலித்யாதி) "ஸமுத்ரம் ராவண ஸமாப்ய திஷ்ட" மென்னுமபடியுள்ளகடல் ருதிரவெள்ளத்தாலே நிரம்பி அந்த ருதிரஜலமாறுகளிலே மடுக்கும்படியாகவும், (அப்பன்) வஸுதேவர்திருமகனுயவதரித்த உபகாரகன்(இலங்கை நீறுபட செற்றநேறே)லங்கைஸ்தலமாம்படியாக வழித்தசெவ்வையிருந்தபடியென். வா +க்யம்"லங்காவஸ்ஸமாப்தஸாவா"இதி. எ

எட்டாம்பாட்டில், வாணவிஜயவ்ருத்தாந்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (கொடிக்கோழிகொண்டான்நேர் சரிந்தான்) மயிலைக் கொண்ட தேவஸேநாபதியான ஸுப்ரஹ்மண்யன் தோற்றரவிலே எதிர்நில்லாமல் சாய்ந்துபோனான். (பின்னுமித்யாதி) அவ்வளவிலே நாற்பத்தொன்பது அக்நிகளும் பெரியகிளர்த்தியோடே எரிந்துதோற்றின, அப்படிதோற்றின வஹ்நியும் நேர்சரிந்தான்.

மூ— பின்னும் | நேர்சரிந்தான் முக்கண் மூர்த்தி கண்டீரப்ப | னேர்சரி வாணன்
திண்டோள் கொண்டவன்றே ‖அ‖ அன்று மண்ணீ ரெரிகால் விண்மலை
முத | லன்று சுடரிரண்டு பிறவும் பின்னு | மன்று மழை யுயிர் தேவு

ஆ— த்ரிணேத்ரனும்பாணஜயவ்ரீளையாலே முகம்பிதனாய்க்கொண்டுபோனான், என்னப்பன்ஜயித்தருளினபடியென்னென்கிறார். ௮

(அன்று) ஸங்கல்பத்தாலே நிகில ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணியருளுகிற ஸர்வேஶ்வரனுக்கு சத்ருவத வ்யதிக்ரமநிரஸநமொருபொருளோவென்கிறார். ௯

இ— கண்டீரென்கிறபதம் ப்ரயோகித்ததற்குத்தாத்பர்யம்(பாணஜயேத்யாதியால்) முக்கண்மூர்த்திகண்டீரென்று இவரவனை முக்கண்ணனாக விஶேஷித்து எல்லாருக்குங் காட்டுகையாலேயவன் வ்ரீளையாலே தன்னை மறைத்துக்கொண்டுபோகிறதாகத்தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. பாட்டுக்குப்பரமதாத்பர்யமருளுகிறார்(என்னப்பனித்யாதியால்.) * * * * * * * *

ஒன்பதாம் பாட்டு.

பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம் (ஸங்கல்பேத்யாதியால்.) * * * * * * *

இ—ப— பின்னும்-இவ்வளவுமன்றிக்கேஅதின்மேலே,முக்கண்-த்ரிணேத்ரனான,மூர்த்தி-ஸ்வாமியானவன், சதிப்ரஶம்ஸாவாசகம். தான்ஜகத்ஸ்வாமியென்கிற அபிமாநத்தை யுடையவனான ருத்ரனென்றபடி. நேர்சரிந்தான் கண்டீர் - முன்னே நிற்கமாட்டாதே ஓடிப்போனான்கிடீர்! அவன்வ்ரீளையாலே தன்னை மறைத்துக்கொண்டுபோக இவர் முக்கண்மூர்த்தி கண்டீரென்று கண்ணைக்காட்டுகிறார். ௮

௯ * அப்பன் - ஜகதுபகாரகனான ஸர்வோபகாரகனானவன், மண் - ப்ருதிவியையும், நீர்-ஜலத்தையும், எரி - அக்நியையும், கால் - வாயுவையும், விண் - ஆகாஶத்தையும், மலைமுதல்-பர்வதங்கள் முதலானவற்றையும், த்ருதீயபாதத்தில் செய்தது மென்கிறபதத்தை கீழ்மூன்றுபாதத்திலுமநுஷங்கிப்பது. செய்ததும்-ஸ்ருஷ்டித்ததும், அன்று - அன்றைக்கே, ஸங்கல்பித்தபோதே யென்றபடி. க்ஷணாந்தரத்திலே ஸ்ருஷ்டித்தானல்லது விளம்பங்கூடி ஸ்ருஷ்டித்தானல்ல னென்றபடி. இரண்டு சுடரென்று மாறியந்வயிப்பது. இரண்டு தேஜஸ்ஸுக்களை, ஸூர்யசந்த்ரமஸ்ஸுக்களை யென்றபடி. பிறவும்-மற்றுமுள்ள க்ரஹநக்ஷத்ராதி தேஜஸ்ஸுக்களையு மென்றபடி. செய்ததுவும்- ஸ்ருஷ்டித்ததுவும், அன்று - தத்க்ஷணத்திலே, பின்னும் - அதுக்குமேலே, மழை - வர்ஷத்தையும், உயிர் - அந்த வர்ஷோபஜீவிகளான ப்ராணிகளையும், தேவும் - அந்த வர்ஷப்ரதான தேவதைகளையும்,

ஒ— பின்னும் முக்கண்மூர்த்தி கண்டீர் நேர்சரிந்தான்-ஸ்வாமித்ரிணேத்ரோ ருத்ரோபி விமுகோ பவதித்யர்த்த:. அப்பன்நேர்சரி வாணன் திண்டோள் கொண்ட அன்றே - ஸ்வாமிந: விமுகீபவத்பாணாஸுரபாஹுவநச்சேதநஸமய இத்யர்த்த:. யதுக்தம் “அஸுரபுஜவநச்சேதநா” இதி. ௮

௯*ஜகத்ஸ்ருஷ்டிப்ரகாரமநுஸந்தத்தே(அன்றீதி)அன்று-ஸ்ருஷ்டிஸமயே,மண்நீர்எரிகால் விண்மலை முதல் - ப்ருதிவ்யப்தேஜோவாய்வாகாஶ பர்வதாதி பதார்த்தா: ஸ்ருஷ்டா:, அன்று சுடர் இரண்டு - ததாநீமேவ சந்த்ரஸூர்யௌஸ்ருஷ்டௌ,பிறவும்- நக்ஷத்ராதிதேஜ:பதார்த்தாஸ்ஸ்ருஷ்டா:,பின்னும்;அன்று மழைஉயிர்தேவும்மற்றும்- பர்ஜந்ய, தேவா: ப்ராணிநோதேவா: அவஶிஷ்டா: பதார்த்தாஸ்ஸ்ருஷ்டா:,

ப— (பின்னுமித்யாதி) இவர்களிருவரும் நேர்நில்லாதே சாய்ந்த பின்பும் வந்துதோற்றின ருத்ரன் கண்ணைப் புதைத்துக் கெட்டோடத் துடங்கினான். அவன்தன்னை மறைத்துக் கொண்டுபோக, இவர் முக்கண் மூர்த்தி கண்டீரென்று கண்ணைக்காட்டிக்கொடுக்கிறார். (அப்பன்) நிருபாதிகரக்ஷகன், (நேர்சரிவாணன்) ப்ரதானனான பாணனுமெதிர் நில்லாமல் சாய்ந்துபோகப்புக, அவனுடைய திண்ணியதோள்களைத் துணித்து வெற்றிகொண்ட வன்று (திண்டோள்கொண்ட) உவைஷிதவ்ரீடையாக வொண்ணாதென்று கரத்தைக் கழித்துவிட்டபடி. இத்தால் ஸர்வாங்கே டெதிர்த்தவனுடைய தேவதாந்தரபஜநஸமயமிதுவென்றதாயிற்று. யதுக்தம் “அஸுரபுஜவநச்சேதநா” இதி. ௮

ஒன்பதாம்பாட்டில், ஜகத்ஸ்ருஷ்டிரூப விஜயத்தை யநுஸந்திக்கிறார். (அன்றித்யாதி) (அன்று) ஸ்ருஷ்டிஸமயே “அபஏவஸஸர்ஜாதௌ”என்கிறபடியே ஜலப்ருதிவீ தேஜோவாய்வாகாஶ பர்வதாதி பதார்த்தமும் ஸ்ருஷ்டமாயிற்று. (அன்று) தத்ஸ்ருஷ்ட்யநந்தரமேவ. (சுடரிரண்டு) சந்த்ரஸூர்யர்களும் ஸ்ருஷ்டரானார்கள். (பிறவும்)மற்றுமுண்டான தேஜஸ்ஸுக்களுமுண்டாயின, (பின்னும்) பர்ஜந்ய, (அன்று) அக்காலத்திலேதானே, (மழை) வர்ஷங்களையும், (உயிர்) தஜ்ஜந்யஜந்துக்களையும்,(தேவும்)இந்த்ராவருணாதி

மூ— மற்றுமப்ப ! னன்றுமுதலுலகஞ் செய்ததுமேகூ॥ மேய்நிரை கீழ்புகமாபுரளச் சுனை ! வாய்நிறைநீர்பிளிறிச்சொரியவின !வாநிரைபாடியங்கேயொடுங்கவப்பன்॥

ஆ— (மேய்நிரை) வத்ஸங்களுக்கு மிடையர்க்கும், கீழேபுக்கு நிர்பயமாக வஸிக்கும்படியாகவும், ஹிம்ஸ்ரமான வந்யஜந்துக்கள் கீழே புரளும்படியாகவும், பர்வதஸ்தமான ஸரஸ்ஸுக்கள் ப்ரவாஹமாய் ஸ்ரோதஸ்ஸாய் ப்ரவஹிக்கும்படியாகவும்,

பத்தாம் பாட்டு.

இ— மேய்நிரைகீழ்புக இனவாநிரைபாடியங்கே யொடுங்கவென்கிற விரண்டுக்கும் தாத்பர்யம் (வத்ஸங்களுக்கு மித்யாதியால்) மாபுரளவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஹிம்ஸ்ரேத்யாதியால) சுனைவாய்நிறைநீர் பிளிறிச்சொரிய வெனகிறதற்குத் தாத்பர்யம் (பர்வதேத்யாதியால்)

இ—ப— மற்றும்- இன்னுமுள்ளவதாரங்களையும்,செய்ததுவும்-ஸ்ருஷ்டித்ததும, அன்று - ஸங்கல்பித்த க்ஷணத்திலேதானே, முதல் - ஆதிஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே, உலகஞ் செய்ததும் - லோகங்களை ஸ்ருஷ்டித்ததும், அன்று - தத்க்ஷணத்திலேதானே, இதென்ன வாஸ்சர்யமென்று கருத்து. இப்படி ஸங்கல்பமாத்ரத்திலே ஸகலஸ்ருஷ்டியும் பண்ணுகிறவனுக்குச்சொன்னவத்ஸரக்ஷணாதிகள் ஒரு ஆஸ்சர்யமோ வென்று பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம். கூ

கo * மேய்நிரை - வத்ஸங்களுடைய கூட்டங்கள், மேய் - மேயுமவை, வத்ஸங்களென்றபடி. கீழ்புக - கீழேபுகும்படியாகவும், கீழேபுக்கு வர்ஷபீடையின்றிக்கே ஸுகமாயிருக்கும்படியாகவு மென்றபடி. மா - மிருகங்களானவை, வந்யஜாதிக ளென்றபடி. மா ஶப்தம் மிருகவாசகம். புரள - புரளும்படியாகவும், சுனை - பர்வதஸரஸ்ஸுக்களுடைய, வாய்நிறை-வாயளவும் நிறைந்தவையான,நீர்-ஜலங்கள், பிளிறி - ப்ரவஹித்து, பிளிறுகை - ப்ரவஹிக்கை, சொரிய - திரளாக வர்ஷிக்க, கோவர்த்தன கிரியை யெடுத்துத் தலைகீழாகப் பிடிக்கையாலே சுனைநீரெல்லாம் சொரியும்படியாகவு மென்றபடி. இன - கூட்டங் கூட்டமாக, ஆநிரை - கோபங்க்திகளை யுடைத்தான, பாடி-திருவாய்ப்பாடியானது, அங்கேயொடுங்க-அதின் கீழேவந்தடங்கும்படியாகவும், அப்பன் - ஆபத்ஸகனான க்ருஷ்ணன்,

ஒ— அப்பனுலகம்செய்ததும்-ஸர்வதா ஜகதஸ்ஸ்ருஷ்டிநனு,வாக்யம் ‘லோகஸ்ருஷ்டௌ’ரிதி. அன்று முதல்- ததாப்ரப்ருத்யேவ, ததஃ ப்ரப்ருதி த்ராயாம் காயந்வதாரணஃ நஸம்ஶய. கூ

கo * கோவர்த்தனோத்தாரணப்ரஸங்கேந (மேய்நிரையிதி)மேய்நிரைகீழ்புக-ஸம்க்ஷணாயஸமு ரதி கோகணே கிரேரதஸ் திஷ்டதி, மாபுரள - மஜாதிஷ்ட ஸ்வமேஷு பதிதா வேஷ்டநே நேஷ்ட, சுனைவாய்நிறைநீர்பிளிறிச்சொரிய-பர்வதநிர்ஜர ஜலஸம்பூர்ண ஜலேஷு ஸ்ரோதஸ் ப்ரவஹந்து, இனஆநிரைபாடி அங்கே ஒடுங்க - ஸம்வீதா நாம் கோஸந்ததீநாம் வ்ரஜஸ்ய தத்ர ஸம்ரக்ஷிதம், அப்பன் - ஸ்வாமீ,

ப— தேவதைகளையும் (மற்றும்) ப்ராணிகளையும் ஸ்ருஷ்டித்து; (அப்பன்) ஸர்வாபத்ஸகனானவன், அன்றுமுதல்காணு மிவ்வுலகம்செய்தது. "ஸதேவ" என்கிறதசையிலே நாமரூபங்களை யிழந்து கிடக்க "பஹுஸ்யா" மென்று ஸங்கல்பித்தவன்றுமுதலாகக் காணுமிவ்வுலகம் செய்தது. வாக்யம் "நாந்யதகிஞ்சநமிஷத்" என்னும்படியாகவிருந்தது வாக்யம் "லோகஸ்ருஷ்டௌ" ரிதி. கூ

பத்தாம்பாட்டில், கோவர்த்தநோத்தாரணம்பண்ணி ரக்ஷித்தசெயலை யநுஸந்திக்கிறார். (மேய்நிரை கீழ்புக) அந்நாள் மற்றிடத்தில் மேய்கிற வத்ஸங்களிதின்கீழே யொதுங்கும்படியாகவும், (மாபுரள) மா - ம்ருகம், அங்குள்ள ம்ருகாதிகள் புரண்டுவிழும்படியாகவும் (சுனையித்யாதி)சுனைகளுடையவாயளவும்நிறைந்த நீரானது (பிளிறிச்சொரிய) ஸலஸலவென்று பெரிய ப்ரவாஹத்தோடே சொரியும்படியாகவும், (இனவாநிரையித்யாதி) இனமினமான வத்ஸத்திரளை யுடைத்தான திருவாய்பாடியுமங்கே யொதுங்கும்படியாகவும்; (அப்பன்) ஆபத்ஸகனான வுபகாரகன்,

மூ— தீமழைகாத்துக்குன்றமெடுத்தானே ।௰। குன்றமெடுத்தபிரானடியா
ரொடு । மொன்றிநின்ற சடகோபனுரைசெய । னன்றி புனைந்த வோ
ராயிரத்துள்ளிவை । வென்றிதரும் பத்தும் மேவிக்கற்பார்க்கே ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— ஸ்ரீகோவர்த்தநத்தையெடுத்தருளி, பாதகமான வர்ஷத்தைத் தடுத்தருளி, ஜகத்தை ரக்ஷித்தரு ளினனென்னப்ப னென்னப்ப னென்கிறார். ௰

(குன்றமெடுத்த) ஆழ்வார் தாமும் கோவர்த்தநத்தின்கீழே திருவாயரோடேகூடிநின்று கோ வர்த்தநோத்தாரண வ்ருத்தாந்த விஜயாநுபவ ஸம்ருத்தி வெளியிட்டதங்களையும் ஏத்தின திருவாய்மொ ழியை ஸாதரமாகக் கற்பவர்க்கு, இத்திருவாய்மொழியி லோரோர்பாட்டே விஜயத்தைக் கொடுக்குமென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப் பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— தீமழை காத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (பாதகநிவ்ருத்தியால்) பாட்டுதோறுமப்பனப்ப னென்றது ப்ரீதிஸூசகமென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக அநுஸந்தேயம். * * * *

நிகமனம்.

குன்றமெடுத்தபிரா னடியாரொடு மொன்றிநின்ற வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஆழ்வார்தாமு மித்ருதி யால்) நன்றிபுனைந்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (கோவர்த்தநோத்ருதியால்) மேவிக்கற்பார்க்கென்கிறதற் குத் தாத்பர்யம் (ஸாதரமாக வித்ருதியால்) இவைபத்தும் வென்றிதரு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இத்திரு வாய்மொழியி வித்ருதியால்.) * * * * * * * *

இ—ஶ— தீமழை- க்ரூரமான மழையை, காத்து,நிவாரணம்பண்ணி,குன்றம்-கோவர்த்தந பர்வத த்தை, எடுத்தானே - ஸ்பஷ்டம். இதென்னவிசித்ரமென்றபடி. ௰

௧௧ * குன்ற மெடுத்த - கோவர்த்தந கிரியை யெடுத்தவனான, பிரான் - உபகாரக னுடைய, அடியாரொடும் - தாஸர்களோடே, கோவர்த்தநதாரணனுடைய ஸௌலப்ய ஸௌசீல்யாதி கல்யாண குணங்களாலே தாஸ்யபாவமடைந்த கோபர்களோடே, ஒன்றி நின்ற - ஸங்கீர்த்தித்து நின்றவரான, அவர்களுக்கு தாஸ்யத்தை ஸஹித்து நின்றவரானவென்றபடி. சடகோபன் - ஆழ்வாருடைய, உரைசெயல்- உக்திசெய்கையான, வாசிககைங்கர்ய ஸ்வரூபமான வென்றபடி. நன்றிபுனைந்த- நன்மையைப்புனைந்த தான, புனைகை - தொடுக்கை. ஸர்வேச்வரனுடைய விசித்ரசேஷ்டிதங்களையடைவடைவே ப்ரதிபா தித்ததானவென்றபடி. இது பத்துக்கு விசேஷணம். ஓர் - அத்விதீயமான, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இவைபத்தும்-இந்தபத்து பாட்டுக்களும், இதுக்குத்தரு மென்கிறத்தோடே யந்வயம். மேவி - ஆதரித்து, கற்பார்க்கு - அப்யஸிக்கிறவர்களுக்கு, வென்றி - ஜயத்தை, தரும் - கொடுக்கும்.

ஒ— தீமழை காத்து குன்றம் எடுத்தானே - கோரம் வர்ஷம் நிவார்ய கோவர்த்தந உத்த்ருதவா நித்யர்த்த:. உக்தஞ்ச "யஸ்த்வா கோவர்த்தநோத்ருதே" இதி. ௰

௧௧ *(குன்றமிதி) குன்றம்எடுத்தபிரான் அடியாரொடும்ஒன்றி நின்ற - கோவர்த்தநதாரண ஸம்ப வ தாஸஜநை: ஸங்கதஸ்தயாஸ்தித:, சடகோபன் உரைசெயல் - ஶடகோபஸ்ய வாக்ப்ரவ்ருத்திரூபே, நன்றி புனைந்தஓர் ஆயிரத்துள்-ஸுஷ்டு ஸந்ததே அத்விதீயஸஹஸ்ரே,இவைபத்தும்-ஏதத்

ப— விநாசத்தை விளைக்கவந்த மழை யாகையாலே (தீமழை) என்கிறார். கோவர்த்தநத்தையெடுத் துத் தீமழை காத்தான். ராவணாதிகளாகில்றே யழியச் செய்யலாவது, அநந்யார்க்கு வந்த வ்யாதிக்ரம மாகையாலே செய்யலாவதித்தனையே யாயிற்று. உக்தஞ்ச "யஸ்த்வா கோவர்த்தநோத்ருதே" இதி. ௰

நிகமத்தி லித்திருவாய்மொழியை யப்யஸித்தவர்களுக்கு இதுதானேவிஜயத்தைக்கொடுக்குமென் கிறார். (குன்றமித்யாதி) கோவர்த்தநோத்தாரணம் பண்ணினபோது அந்நீர்மையிலுமழகிலு மீடுபட்டவர்க ளோடுகூடநின்று தாமும் ப்ரீதராய், ப்ரீதிக்குப்போக்குவீடாகச்சொன்னதாயிற்று. வாசிகவ்ருத்திரூப மாகையாலே உரைசெயலென்கிறார். (நன்றி) நன்றாக, (புனைந்த) தொடுத்த (ஆயிரத்துள்) விஜயப்ரதிபாத கமான விப்பத்தும், (மேவிக் கற்பார்க்கு) அபிநிவேசத்தோடே விச்வாஸயுக்தமாக அப்யஸிப்பார்க்கு (வென்றி

இ—ரு— ஸௌந்தர்யபூர்த்திகளுக்கு ஸௌந்தர்யவிரோதியானவர்கள் ஜயத்தைப்பண்ணிக்கொடுக்கும். தேவ ஜாதிகளுக்கு தத்விரோதி ஜயத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்கும். ஸர்வஸ்வாதீனர்களானவர்களுக்கு ஸ்வவிரோதியானவர்களின் ஜயத்தைப்பண்ணிக்கொடுக்கும். ஸர்வஜ்ஞர்க்குமெங்கும் விரோதியானவர்களின் ஜயத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்குமென்றபடி. ௧௧

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமேவ ஸ்ரீமதேவராஜராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:.

ஒ— ஸமஸ்தம், மேவி கற்பார்க்கு - ஸ்ரீஸூக்திஸந்தானம், வென்றிதரும் - ஜயம்ப்ரயச்சதி ஸந்த்யை: ௧௧
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:

ப— தரும்) விஜயத்தைக் கொடுக்கும். ஸம்ஜீவ்ய த்விஜாத ஸ்ரீமத்விஜய வீரநாதா | ததாஸ்யஸ்ய ஸதா
ஸேவ்யாவிஜயஸ்ஸர்வதேதாஸ்ய:॥*॥ ௧௧

ஸ்ரீமத்வேங்கடயதிராஜசரணகமல நிஷ்டாநு தேசிகேந்த்ராய நம:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராஹவஸம்யமீந்த்ர மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(ஆழி யெழ.)

விக்ராந்த்யா விஷ்வநாதா மதமதநத ஸ்ரேயஸ்ருஷ்டேத யாத்ரா:
கல்ப ப்ரோகாதநாத் க்ஷிதிதர தரணா தைத்யராஜஸ்யஹாரார் |
லங்கா ஸம்ஹோமகர்தா தஸ ஸ்ர ஸஹஸ்ரநமேத நா லோகஸ்ருஷ்டே
ஸ்ருஷ்ட்யாமோக்ஷநாதே ஸ்வாதீநஜமதவந வ்யக்தியம் ஸ்ரீமதீஹ॥அச॥

(விக்ராந்த்யாவிஷ்வநாம்) உலகங்கொண்டவாறே - த்ரிவிக்ரமனாய்க்கொண்டு லோகங்களை யளக்கையாலும், (அம்ருதமதநத:) அமுதங்கொண்டவாறே - அம்ருதமதிக்குமாகக் கடலைக்கடைகையாலும், (உத்ஸ்ருஷ்டேர்ஹந்த யாத்ரா:) ஊன்றியிடந்தெயிற்றிற் கொண்டவாறே- வராஹாவதாரத்தைக்கொண்டு பூமியை யுத்தரிக்கையாலும், (கல்ப ப்ரோகாதநாத்) உலகமுண்ட வூணே - ப்ரளயகாலத்திலே லோகங்களையும் விழுங்குகையாலும், (க்ஷிதிதர தரணாத்) காணுடைப்பாரதங் கையறைபோழ்தே-ஸாரதயுத்தத்தை நடத்தி பூபாரத்தை யபஹரிக்கையாலும், (தைத்யராஜஸ்யஹாரார்) அசுரரைக் கொல்லுமாறே - ந்ருஸிம்ஹனாய்க்கொண்டு விரோதியான ஹிரண்யனை ஸம்ஹரிக்கையாலும்,(லங்காஸம்ஹோமகர்தா) நீறுபட விலங்கை செற்றநேரே - குளவிக்கூடுபோலே ராக்ஷஸ ஸமூஹவாஸமான விலங்கையை நீறுக்குகைபாலும், (தஸஸ்ரஸஹஸ்ரநமேதநா) வாணன் றிண்டோள் கொண்ட வன்றே - கைவிஞ்சின பாணாஸுரனுடைய கரங்களைக் கழிக்கையாலும், (லோகஸ்ருஷ்டே:) அன்றுமுதலுலகம்செய்ததுமே- முதலிலே லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலும், (ஸ்ருஷ்ட்யாமோக்ஷநாதே:)நீமழைகாத்துக்குன்றமெடுத்தானே-கோவர்த்தனமாக கோவர்த்தனத்தை யரிக்கையாலும், எம்பெருமானை தன்னுடைய ரக்ஷாவ்யாபாரங்களை வெளியிடாநிற்கிறவனாக " ஆழியெழக் சங்கு "மென்கிற ஸமஸ்தத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். அச

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்தில் நாலாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூ— கற்பாரிராமபிரானையல்லால் மற்றுங்கற்பரோ !

ஆ— (கற்பாரிராமபிரானை) ப்ரஸ்துதமேதத்யோகத்விகத்வேனாபேக்ஷிதமானவிஜயாதி சேஷ்டிதங்களுடைய அவதாரவிசேஷங்களையே அனுபவிக்கிறார். முதலில் ப்ரஸ்துதசங்கல்பித சேஷ்டிதங்களிலே திருவுள்ளம் தாழ்ந்துமற்றும் ப்ரஸ்துதசேஷ்டிதங்களையும் ததீயமென்னு மிவ்வாகாரத்தாலே அனுபவிக்கிறார்.

ப்ராக்ருதவஸ்துக்களை யாதொரு போக்ய மோக்ஷமாயிருக்கக் கடவவிப் ப்ராக்ருத ஸம்ஸாரத்திலே வைத்துக்கொண்டு திருவயோத்யா திருநகரியிலே வர்த்திக்கிற

ஐந்தாந் திருவாய்மொழி.

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியிற் சொன்ன அவதார சேஷ்டிதங்களையே யித்திருவாய்மொழியிலுஞ் சொல்லுகிற தாகையாலே யித்திருவாய்மொழி புநருக்தி யன்றோ வென்ன வருளிச் செய்கிறார் (ப்ரஸ்துதேத்யாதியால்) இப்படியாகில் முந்தினவையான வராஹாதிபூர்வாவதாரங்களை முற்படச் சொல்லாதே கற்பாரிராமபிரானை யித்யாதியாலே ராமாவதாரத்தை முற்படச்சொல்லுகை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன ப்ராகாரா ந்தரேண வருளிச் செய்கிறார் (முதலேத்யாதியால்) தாழ்ந்து என்றது மிகவும் ப்ரவணமா யென்றபடி. *

மூதற் பாட்டு.

நான்முகனார் பெற்ற நாட்டுளே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) வைத்துக் கொண்டு என்கிறதற்குத் தன் திருவடிகளே யித்யாதியோடே யந்வயம்.

ஓ— ஸர்வம் புண்யமுபஸம்ஸ்கே கவதாரவிஜயாவதானநிர்வா ஸம்ஸாரமாய "ஸாகேதேத்ருக்தியானங்க ஸ்ரீராமஜநநம் ஸர்வலோகரக்ஷகஸாகேதவைஷ்ணவாய ஜ்ஞாநா ஜ்ஞமத்யக்ருதே ராஜ்யேத ஸம்ஜ்ஞிதேவர: | யாநாஸ்யம் வாநரங்கள ஸ்ரீவஹஜக்ஷேநே தேபுராக்ஷநா த்ருஷ்யேதை: ஸ்வஸம் ஸர்வ்யாஸ்யம்ஸ்யம் ப்ராக்ருதிஹரி ஸ்வேதத்யா ஜாயிதேத" இத்யுக்தஸ்ரீத்யா வணுகேஷம்கே ஸமஸ்த ஸ்வபுஸ்வஹஸ்ஸம் ப்ரதம்ஸ்யுதே.

*கற்பார் - ஸஹ்ருதய:, இராமபிரானைஅல்லால் - ராஜநந்தநம் ஸ்ரீநிவாஸா, தத்ப்ரதிபாதக ஸஸ்மம் விதேநதியாவக. மற்றும் கற்பரோ- அந்யேஷாம்கிம்,

ப— கீழேயிப்படி யெம்பெருமானுடைய விஜயங்களையே யனுபவித்தவராய் இவ்விஜயங்க ளெல்லாம் ஆஸ்ரிதார்த்தமா யிருக்கும்படியை யநுஸந்தித்து "நதேரூபம் நசாகாரோ நாயுதாநி நசாஸ்பதம் | ததாபி புருஷாகாரோ பக்தாநாம் ப்ரகாஸஸே" என்கிறபடியே யெம்பெருமான்தன் னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளுடைய மற்றசெயல்களையு மநுஸந்தித்து "யஸ்ய ஹிரண்ய நிபம் நிஹிதம்பூர்வரி ஸஹஸ்ரேணா நவிதேயத:" என்கிறபடியே அவனதானஸம்பத்தெல்லாந்தங்களதா யிருக்க, அதறியாதே அவனைவிட்டுஸம்ஸாரிகள் புறம்பேபோதுபோக்குவதேஎன்று ஆஸ்சர்யப்படுகிறார்.

இப்படி நாலாந் திருவாய்மொழியான ஆழிவெழச் சங்கிலே அவனுடைய ஸர்வஜமதவ ப்ரகிரு யகத்தை யுபபாதித்தருளி மேல் ஸ்வஸேவிகஸௌலப்யத்தை ஸ்வபுஜங்க ஸ்வஹிக விஸய த்ரு கத்தை யுபபாதித்தருளுகிறார். ததுக்தம் "ஸாகேதேத்ருக்தியானங்கதேத"இதி.

இதில் முதல்பாட்டில்,கல்வியிலாதாரமுடையார்,திருவயோத்யையிலுள்ளஸகலஜீவராசிகளையும் திருநாட்டி லுள்ளாரைப்போலே தன்திருவடிகளே யாதொருபோக்ய மோக்ஷமாக்கி ஸம்ஸார லோகங்களிலே யுத்தமமான லோகத்திலே வைத்தருளின இந்தவுபகார ஸ்ரீமானை சக்ரவர்த்தித்திரு மகனை யல்லது கற்பரோ வென்கிறார். (கற்பாரித்யாதி) அப்போதைக் கினிதாயாதல் பின்பு நன்மையை விளைக்குமென்னுதல் கல்வியாலாதாரமுடையார்.(இராம)ராமனென்கிறவித்தால்இனியஸௌந்தர்யாலுமழகாலும், ராமயதியென்கிறபடியேபுறம்புபோகாமல்கட்டுமவனென்கிறது.பிரானென்றதுகொண்டுஅந்தராமயித்ருகமும்

மூ— புற்பாமுதலாப்புல்லெறும்பாதி யொன்றின்றியே । நற்பாலயோத்தியில்வாழுஞ்
சராசர முற்றவு । நற்பாலுக் குய்த்தனன் நான்முகனார் பெற்ற நாட்டுளே ॥ க ॥

ஆ— உபயவிபூதி நிர்வாஹ ஜந்துக்களையும் கர்மயோமாநுரூபாயம் பண்ணாதிருக்கச் செய்தேயும் திருநாட்டிலுள்ளாரைப்போலே தன்திருவடிகளே ப்ராப்யவொதக ஹோமமாக்கி யருளினவிம் மஹாகுணத்தை யுடையனா யிருந்த

இ— புற்பாமுதலாப் புல்லெறும்பாதி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (உபயவிபூதியால்) ஒன்றின்றியே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (கர்மயோமாநுரூபியால்) நற்பாலுக்குய்த்தனனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (திருநாட்டிலிதாழி குணத்தை யுடையனென்று மளவாலே)

இ—ப— க * நான்முகனார் - சதுர்முகனான, ஸ்ருஷ்டிக்கு உத்க்ருஷ்டனானதையும் வசனம். பெற்ற - ஸ்ருஷ்டித்த, கர்மவஶ்யனான சதுர்முகனாலே ஸ்ருஷ்டமாய் தத்யாதமுமா யிருக்கையாலே கர்மவஶ்யனான தென்று தாத்பர்யம். நாட்டுளே - ஜகத்துக்குள்ளே, இதுக்கு நற்பாலுக்குய்த்தனனென்கிறத்தோடே யந்வயம். புற்பாமுதலா வென்கிறதை பாபுல் முதலாவென்று மாறி யந்வயிப்பது, பா - பாவினவையான, பரவுகை - பரம்புகை, ஸர்வமெல்லாம் படர்ந்தவையான வென்றபடி. புல் முதலா - உபயபூதி த்ருணங்கள் முதலாக, புல் - க்ஷுத்ர ஜந்துக்களான, புல்லென்று க்ஷுத்ரத்துக்கும் பேர். எறும்பாதி - எறும்புமுதலாக, ஸ்தாவரங்களிற் கடையான த்ருணங்களும், ஜங்கமங்களிற் கடையான சிற்றெறும்பும்முதலாகவென்று வசனமும். ஸர்வாஹமானது நிகிலமுத்திலே முற்பட வோடுமாப்போலே யிந்த க்ஷுத்ரஜந்துக்கள் பக்கலிலேயிறே ஸ்ரீராமனுடைய க்ருபையானது முற்பட ப்ரவஹிக்கு மென்று கருத்து. இதுக்குச் சராசர மென்கிறத்தோடே யந்வயம். நற்பால் - நல்ல ப்ரதேசங்களை யுடைத்தான, ஸக்திஹேதுவான வுபாயமொன்று மில்லாதார்க்கும் ஸர்வஸுலபத்வத்தாலே ஸ்ரீராமபக்தி வஶ்யமாயிருந்த ப்ரதேசங்களை யுடைத்தான வென்றபடி. அயோத்தியில - அயோத்யையில, வாழும் - வாழாநிற்கிறவையான, ராமகுணாநுபவத்தாலே ஸர்வியா நிற்கிறவையான வென்றபடி. சராசரம் முற்றவும் - சராசரமெல்லாவற்றையும், ஒன்றின்றியே - கர்மயோமாநுரூபாய மொன்றில்லாதிருக்கச் செய்தேயும், நற்பாலுக்கு - நல்ல ஸ்வபாவத்திலே, ராமஸ்மரணாபு விமேநக ப்ராபக வொதக ஹோமஸ்யமாகிற நல்ல ஸ்வபாவத்திலே யென்றபடி. அங்கு இங்கு என்னுமாப்போலே பாலுக்கென்று ஸப்தம்யர்த்தம். உய்த்தனன் - ப்ரவேஶிப்பித்தான், உய்க்கை - ப்ரவேஶிப்பிக்கை, நல்ஸஹாவநிஷ்டராக்கினா னென்றபடி.

ஒ— புல்பாமுதலா - த்ருணவதாம்ய ப்ரஸ்ருதி ஸ்தாவரஶேஷம், புல்லெறும்பு ஆதி - ஸூக்ஷ்ம பிபீலிகா ப்ரஸ்ருதி ஜங்கமஶேஷம், ஒன்று இன்றியே - ஸாதநேந, நல்பால் அயோத்தியில் வாழும் சராசரம் முற்றவும் - ஸஜீவ ஸ்வபாவாநு அயோத்யாயாம் ஸாநந்தம் வஸத: சராசர பதாம்புந ஸவம்நு, நான்முகனார்பெற்ற நாட்டுளே - சதுர்முகஸ்ருஷ்ட லோகேஷு, நல்பாலுக்குஉய்த்தனன் - உத்க்ருஷ்ட

ப— பிறர்கேயா யிருக்கு முபகாரகங்கு சொல்லுகிறது. ஸகலம் ஸம்பதனாய் "ஸர்வோபாதி வஸா தாநா" மென்னும்படியான விராமபிரானையல்லால் மேவேறயுஞ்சிலவைற்றைக்கற்பரோ, "ஸைஷ ஹரேவோ தோராஜநு... ஸாவொநாநந்த்யமநு" என்னுமாப்போலே. ஸ்ஷமமானதுபெருமாள்பக்கல் உக்ரவதிருகிலே. ஸக்திபாவது இளையபெருமாள்கிலே. ரஜநய தீகிராஜநு என்றது. இநின்காயமும் ஸ்ஷமம். ஸவஸ்தோகவ ஜயஸீமன் வீரன். ஸதக்காயமும் ஸக்தி. "நாநந்த்யமநு" என்றது "கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே" என்னுமாப்போலே. மற்றையவற்றைவிட் டிவனைக்கற்கைக்குஹேதுசொல்லுகிறதுமேல். (புற்பாமுதலா)படருகிறபுல்முதலாய், (புல்) க்ஷுத்ரமான, (எறும்பாதி)எறும்புமுதலாகவும், ஸ்தாவரங்களில் தண்ணியது புல்லு, ஜங்கமங்களில் தண்ணியது எறும்பு, இவையிரண்டையு மொக்க வெடுக்கையாலே யவனுடைய க்ருபாப்ரயாஸாந்நீதா விஷயத்தை இவ்வளவையி லென்று தெளியப்போகாதென்றதாயிற்று. அவர்களுடைய கர்மவிபாகத்தை அது ஸ்வாயத்தமானதுகொண்டு அவனே யறியுமிறே. அதடியாக (புற்பாமுதலாப் புல்லெறும்பாதி) அப்போது விஶேஷக்ருபாவிஷயமாய் அதேயடியாகவக்காலத்தில், நற்பாலயோத்தியில்வாழுமதாயிற்று, நல்லதேஶமாயுள்ளவயோத்யியே,(வாழும்)அவனுடையஸாந்நித்யஸாந்நித்யங்களில் "அகாரணஹரி நொவ்ருக்ஷா: அவிவ்ருக்ஷா:வேஷ்டிதா நா:" என்னும்படியாயும் அவன்திருவடிபட்டுமவன்கடாக்ஷத்துக்கிலக்காயும்வாழ்ச்சியுள்ள,(சராசரம்முற்றவும்)ஜங்கமஸ்தாவரங்களெல்லாவற்றையும், (நான்முகனார்பெற்றநாட்டுளே)சதுர்முகஸ்ருஷ்டமானஜகத்துக்குள்ளே,(நற்பாலுக்குஒன்றின்றியேஉய்த்தனன்).

ஆ— விராமபிரானை யல்லால் மற்றுங்கற்பரோ வென் றவனுடைய குணங்களை யநுஸந்திக்கிறார். க
(நாட்டிற் பிறந்தவர்) தான் திருவவதாரம்பண்ணியருளின திருநகரியிலேவஸிக்கிற ஜந்து-க்களைத் தன்திருவடியேயாரகவொஷக ஸோமரூமாகப் பண்ணிறுனென்னுமிதோ சேற்றமோ, ஸந்த்யாவந்தனத்தினுடைய து:க்கம் பொறுக்கமாட்டாமை தவிரொரசி நிரஸநம் பண்ணியருளின ஸௌகுண்யத்தைப் பார்த்தாலென்கிறார்.

இ— இத்திருவாய்மொழியினுவகாரத்திலே யிப்படிசொல்லுகையாலே ஸ்ரீவிஜநாத வ்யணயிகமென்கிற ஸமவஸ்தணம் இங்கு வ்யதிவாதமென்று ஸூசிதமாயிற்று. * * * *

இரண்டாம் பாட்டு.

கீழ்ப் பாட்டிற்சொன்ன ஸர்வஜநாவகாரகத்தையே சொல்லுகையாலே யிப்பாட்டு வசந ராக்தியன்றோவென்ன வருகிர் (தான்திருவிதரீயால்)

இ— ரா— "விஷயே தே ஹாராஜ ராமவ்யஸநகர்ஶிதா: । அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா: ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா: ॥ உபதப்தோதகா நத்ய: பல்வலாநி ஸராம்ஸி ச" என்னும்படி பண்ணியருளினனென்கை. ஆதலாலென்று ஒரு பதங் கூட்டிக்கொள்ளுக. கற்பார் - கற்குமவர்கள், புருஷார்த்தங்களை யநுஸந்திக்க வேண்டுமென்று இச்சையுடையவர்களென்றபடி. இராமபிரானையல்லால் - ராமனாய் ஸௌலப்யகாரகனானவனையொழிய, மற்றும்-வேறொன்றையும், பரத்வத்தையுமவதாரங்களையுமென்றபடி. கற்பரோ-அநுஸந்திப்பரோ, "ஸ்ரீஸோ வரோ ராஜநுஜயிநித்யம் ப்ரதிஷ்டித: । ஸத்யாநிய தாவீரஹாவோ நாநாத்ர ஸஜதி" என்றிறே யிருப்பர்களென்று கருத்து. இவனையொழியவேறு ப்ராப்யமும் ஹிதமுமுண்டோவென்று கருத்து. இராமனென்கிறவித்தாலே ப்ராப்யமுஞ்சொல்லிற்று. ரமயதீதிராம:என்றதிறே. "அதீவப்ரியதர்ஶநம், த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம், நவதரநா நந:கம்புக்ரீவா, நயோதாஸ்ய । நரஸ்ரேஷ்டாத்யா ... ராமோவிக்ரஹவாந் தர்ம:" என்னும்படியிறே ப்ராப்யமும் ஹிதமு மிருக்கும்படி. க

ஒ— ஸர்வம் லோகம் ப்ராவிதவாநித்யர்த்த:. தஸ்மாத்தம்விநா கஸ்யசித்ப்ராப்யம் நாஸ்தீதி பாவம். தத்துக்தம் "ஸாகேதே தேஜ:ஸ்தநா"திதி. க

உ* (நாட்டில் இதி) நாட்டில்பிறந்தவர் நாரணர்க்குஅன்றிஆள்ஆவரோ - லோகேஉத்பந்நஜநா: நாராயணஸ்ய திரிக்தஸ்ய தாஸா பவந்திகிம்,

---

பு— நல்ல விடமான ப்ராப்யஸ்தலத்திலே இவ்வவஸ்தையிலோ ருவாயமு மநுஷ்டியாதிருக்கச்செய்தேயும் வைத்தான், தன்றிருவடிகளை யாரகவொஷக ஸோமரூமாக்கிவைத்தானென்றபடி. தன்னைப் பெற்றபோது ஜீவிக்கும்படியாய் பெறாதபோது ருவும்படியான தன்மையை யுண்டாக்கின விராமபிரானையொழிய வேறேயுஞ் சிலவற்றைக் கற்பரோ, ... ப்ராப்யமாகும் "ஸாகேதே ஸ்திர நாக்ஷபரவாஜநஷா" இதி. க

இரண்டாம்பாட்டில், தான் திருவவதாரம்பண்ணியருளின திருநகரத்தில் வஸிக்கிற ஜந்துக்களை நற்பாலுக்குய்த்ததோ சேற்றமோ; பராதீந:பரஸஹிஷ்ணுவாய் து:க்கஜநவிரோதிநிரஸநம் பண்ணின ஸௌகுண்யத்தைப் பார்த்தாலென்கிறார். (நாட்டிவித்ருதி) ராமகுணங்கள் நடையாடு மிடத்திலே பிறந்தவர்கள், (நாரணர்க்கு) பெருமானுக்கு ஆளன்றியாவரோவென்றபடி. ப்ரஹ்லாதிகளும் "ஸர்வநாராயணோதேவ:" என்றார்களிறே. ப்ராவணஸமரண ஸாக்ஷாதிகளும் ஸர்வவிஷயக ... ஸௌஸ்ர்யாதிகளும் பெருமானுக்கே யுள்ளதாகையாலே பெருமானை நாராயணனென்னத் தட்டில்லையிறே. கீழ்ப்பாட்டிலே கற்பரோவென்றது, இங்காளன்றி யாவரோவென்றது. இத்தால் கல்விக்கு ஸமும் ஆளாகையென்றபடி. "ஸுஷுவம் வநவாஸாய" என்னுமாப்போலே.

மூ— நாட்டிற்பிறந்தவர் நாரணர்க்காளன்றியாவரோ । நாட்டிற்பிறந்துபடாதன பட்டுமனிசர்க்காய்। நாட்டைநலியுமரக்கரைநாடித்தடிந்திட்டு। நாட்டையளித்

ஆ— ராவணவயாதிகளான தேவர்களாலே யத்னத்தைப் தனக்கு விஸத்ருஶமான ஸம்ஸாரலோகத்திலே தத்ஜாதீயனாய்வந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளி, ஒரு ஸம்ஸாரியாதும் துக்கப்படிலும் தான் அதிமாத்ரதுக்கிதனாய் தஶரத நந்தனான விராயவந்திரி ராவணவயாதிகளான ராக்ஷஸரை யெல்லாரையும் விதூரவனவாஸவ்ராஜ வனத்திலேயெழுந்தருளித் தேடித்தேடிவயிற்தருளிஇப்படிலோகத்தை ரக்ஷித்தருளி

இ— நாட்டிற்பிறந்தென்கிறவிடத்தில ஸௌலப்யத்தையருளிச்செய்தார் (ராவணொதராதியால்) அதுக்குத் தார் (தனக்குவிஸத்ருஶமிதராதியால்) இவ்விடத்திலே "ஸஹிதேதெவ ராஷீணாம்ஸ ராவணஸ்யவயாதிகள்। அதிதிகாரே ஸம்ஸாரலோகேஜநிஷ்யஸநாதந:" என்கிறவசநமிவெநதம். மனிசர்க்காயென் கிறதற்குத் தார் (ஒரு ஸம்ஸாரிதராதியால்) படாதனபட்டென்கிறதற்குத் தார் (தானிதராதியால்) நாட்டைநலியுமரக்கரையென்கிறதற்குத்தார் (தஶரதராதியால்) நாடியென்கிறவிடத்தில ஸௌலப்யத்தையருளிச்செய்தார் (விதூர வனஎதராதியால்) நாடித்தடிந்திட்டென்கிறதற்குத்தார் (தேடியிதராதியால்) நாட்டையளித் தென்கிறதற்குத் தார் (இப்படி லோகத்தை யிதராதியால்)

இ—மு— உ * நாட்டில் - ஸம்ஸாரிகள்கூட ஜந்மங்களைப்படும்படி யிருக்கிறவிந்த ஸம்ஸாரலோகத் திலே, பிறந்து - கருணையோடு தானவந்துபிறந்து, மனிசர்க்காய் - ஸம்ஸாரிகளுக்காக, திருவயோத்தியிலுள்ளார் மற்றையூராரென்கிற வாசியற வெல்லாஸம்ஸாரிகளுக்காகவு மென்றபடி. படாதனபட்டு - ஒருவரும் படாத துக்கங்களைப்பட்டு, "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருஶம்பவதிதுக்கித:" என்கிற படியே யெவனுக்கிலுமொருவன் துக்கப்பட்டாலும் தான் மிகவும் துக்கிதனா யென்றபடி. இதுக்கு தடிந் திட்டு என்கிறதோடே யந்வயம். நாட்டை - லோகத்தை, நலியும் - ஹிம்ஸிக்குமவர்களான, அரக்கரை - ராக்ஷஸர்களை, விராதகராதிகளை யென்றபடி. நாடி - தேடி, அவர்களிருந்தவிடந் தேடிக்கொண்டு போயென்றபடி. தடிந்திட்டு - ஸம்ஹரித்து, தடிதல் - ஸம்ஹரித்தல், இட்டு என்பது ஸாதுஸம்ப்ரதாய மாம். நாட்டையளித்து - இப்படி லோகத்தை ரக்ஷித்து,

ஒ— நாட்டில் பிறந்து - க்ஷேத்ரலோகே ஜநிக்க, படாதன பட்டு மனிசர்க்காய் - ப்ராணிஸம் ரக்ஷணாய ஸந்தாபாநுபவம், நாட்டைநலியும் அரக்கரை - ஜகத்பாதகாந் ராக்ஷஸாந், நாடிதடிந்திட்டு - விசித்யஸம்ஹ்ருத்ய, நாட்டை அளித்து - லோகம் ரக்ஷித்வா,

ப— (நாட்டிலிதராதி) ஸகலஸம்ஸாரிகளுக்கும், ஸர்வஸ்வரனும்கூடவருவருக்கும்தேசத்திலேபிறந்து "ஸஹிதேதெவ" ரித்யாதி. "ஸஜஜ்ஞே" அவர்கள்படும்துக்கத்தளவுமன்றிக்கேகடலுக்குஅக்கரையிலே உயிரு மிக்கரையிலே உடலுமாம்படியான ஜநகராஜன்திருமகள்விஶ்லேஷமென்ன, பெரியவுடையார்நிர்யாணமென்ன, வனவாஸாதிதுக்கங்களையும்பட்டு, அதுக்குமேலேசெயல்நன்றறியாத ஸம்ஸாரிகளுக்காக, நிரவராயமான நாட் டைநலியுகிறராவணாதிகளை அரக்கரை, (நாடி) அவர்களிருந்தவிடங்களிலேதேடி, (தடிந்திட்டு) கொன்றிட்டு, (நாட் டையளித்திதராதி) லங்காபுரத்திலே விஜயஸ்ரீவரிவந்தாராய்க்கொண்டு எழுந்தருளிநிற்கிற வளவிலே ப்ரஹ்மாதி தேவர்கள்வந்து "தத்ஸஹஸ்ரம் ... ..." என்ன இவ்வளவிலே "ஷட்விஸ்யநஸ்ரீமாந்" என்று கொண்டாடும்படியான ராஜ்யநாடு தேவருடைய விஶ்லேஷத்தாலே வீதஷட்வாயமாய் கிடக்கிறது, திருத்தாயாரும் திருத்தம்பிமாரும் படைவீட்டிலுள்ள ஜநங்களும் உஜ் ஜீவிக்கும்படி சிலநாளெழுந்தருளி யிருக்கவேணுமென்ன, "கடல்ஞாலத்தளி மிக்கா"னென்னும்படியே பதி னோராயிரமாண்டு ஏழுந்தருளியிருந்து நாட்டை கவர்த்தவாராதபடி ரக்ஷித்து,

மூ— துய்யச்செய்து நடந்தமை கேட்டுமே ||உ||

ஆ— "தமிஜநஃக்ரூ தஂகாயஂ—வ்ரு ஹூஷோத்வாக்ரூ" என்று ப்ரஹ்மாவிண்ணப்பஞ்செய்தபோதே யெழுந்தருளாதே விஶ்லேஷத்தாலே விநஷ்டப்ராயமான திருநகரியில் ஸ்தாவரஜங்கமத்தையெல்லா மீண்டெழுந்தருளி யுய்யச்செய்து பின்னை திருநாட்டிலே யெழுந்தருளின விம்ஹாமஹாத்மத்தைக் கேட்டும் வேதநராயிருப்பார் "ஸவாஸுதோராயணோதேவ:" என்றுசொல்லப்படுகிற தஶரதாத்மஜ னை நாராயணனுக்கடிமை யாகாதிருக்கும்படி யெங்ஙனே யென்கிறார். உ

(கேட்பார்கள்) ஶ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீதரு தேவநிரஸநம் பண்ணியருளு மிதுதானு மொருமஹிமமோ;

இ— நாட்டையளித்தென்றிருக்கச்செய்தேஉய்யச்செய்துஎன்றுசொல்லுகைவேறுபாடுண்டாயென்னோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்ய (தமிஜநஃக்ரூ தஶத்யாதி செய்தென்னுமளவாலே) நடந்தமை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (பின்னை திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) நாட்டிற்பிறந்தவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (வேதநராயிருப்பாரென்று) தஶரதாத்மஜனுக்காளாகாதவர் நாட்டிற்பிறந்தாரோடு கூட்டன்று, வேதநமில்லாத காஷ்டப்ராயரென் கிறாரென்று கருத்து. தஶரதாத்மஜனை நாராயணனென்று சொல்லப்போமோ வென்ன வருத்தர் (ஸவா ஸுதேத்யாதியால்) ஆளன்றியாவரோ வென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (அடிமை யித்யாதியால்.) * * *

மூன்றும் பாட்டு.

தேவாதிஸகலஜந்துக்களையும்ரக்ஷித்தவாஶ்சர்யத்தைச்சொன்னவிப்பாட்டிலே ஶிஶுபாலனை யொருத்தனை ரக்ஷித்த விதை யொரு ஆஶ்சர்யமாகச் சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோ வென்ன வதற்கு (ஶ்ரீவைஷ்ணவத்யாதியால்) அநுகூலரை ரக்ஷிக்கிறதிற்காட்டில் ப்ரதிகூலனை ரக்ஷிக்கை யாஶ்சர்யமாகை யாலே சொல்லுகிறாரென்று கருத்து.

இ—ஸ— உய்யச்செய்து - உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணி, ராவணவதமான மட்டிலே தன்னுடைச்சோதிக கெழுந்த ருளாதே மீண்டுதிருவயோத்யைக்கெழுந்தருளி "அபிவ்ருக்ஷா:பரிம்லாநா:" என்னுமடிகிடந்தஸ்தாவரங்க ளெல்லாவற்றையும் "தேஷவர்ஷஸஹஸ்ராணி தஶவர்ஷஶதாநிச" என்கிறபடியே நெடுங்காலந் தன்னு டையஸௌஶீல்யாதிகளாலே ரஜிப்பித்து வாஸிவாஸநம்பண்ணி யென்றபடி. நடந்தமை-பின்பு எழுந்தரு ளினப்ரகாரத்தை பின்புதன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்தருளினவிந்தமஹாமஹாத்மத்தையென்றபடி. கேட்டும்- ஸ்ரீராமாயணமேவத்தாலே கேட்டிருக்கச்செய்தேயும். இதுக்குஆளன்றியாவரோவென்கிறத்தோடேயந்வயம். நாட்டில்- "ராமோராமோராமஇதிப்ரஜாநாமபவந்கதா: ராமபூதஂஜகதபூத்" என்றிருக்கக்கடவ வொகத்திலே, நாடென்றுல்ராமமஹாவிஷ்ணுமாயலகிராதென்றிருக்கிறார். பிறந்தவர்-ஜநித்தவர்கள், இன்ன ரினியாரென்று விஶேஷமில்லை: பிறப்புடையவர்க ளெல்லாருமென்றபடி. தஶரதாத்மஜனுக்கு ஆளாகாதா ரென்ன பிறப்புப் பிறந்தவரென்று கருத்து. நாரணர்க்கு - நாராயணனுக்கு, வாத்ஸல்யஸௌஶீல்ய ஸௌஶீ ல்யாதிகல்யாணகுணராஶியான தஶரதாத்மஜனுக்கென்றபடி. ஆளன்றியாவரோ-அடிமை யாகாதவர்க ளா யிருப்பார்களோ, "பரவாநஸ்மிகாகுத்ஸ்த" என்னுமிளையபெருமாளைப்போலே பெருமாளுக்கடிமையாகாதே யிருப்பாருமுண்டோவென்றபடி பிறந்தாராளன்றியாவரோ. "ஸ்ரேஷ்டஂஸந்தவாஸாய" என்னுமாப்போலே ஜனித்தவர்கள் ஜந்மஃலத்தை யிழப்பரோவென்று கருத்து. உ

ஒ— உய்யச் செய்து - ஜீவயித்வா, நடந்தமை கேட்டுமே ஸ்வயாமமஹிமக்ஷுத்வா ஶ்ருத்வாபி தத்பூர்வ:. காஷ்டஸ்தாவாஸவதிஷ்டந்தி வதுவேதநாஶ்ரய: வதர்த்தம் "ஸபதேஶாரக்ஷகஸ்ய" இதி உ

ப— (உய்யச்செய்து) "தியஂமேஹ்ருதிமதாஶ்சாபி ஸவேதுராமஶ்ரீவத்ஸ்தா:, விவேஶவைஷ்ணவ ஞ்தேஜஸ்ஸஶரீரஸ்ஸஹாநுஜ:" என்னும்படி யுஜ்ஜீவிப்பித்து, (நடந்தமை) அவ்வடிவோடே ஸபரிகரனாய்க் கொண்டெழுந்தருளினப்ரகாரத்தை.(கேட்டும)கேட்டிருக்கச்செய்தேயும், அவன்மஹிமைகளநடையாடுகிற நாட்டில் பிறக்கப் பெற்றவர்கள் அவர்க்கடிமை யாமதொழிய வேறொருவர்க் கடிமை யாவரோ. வதர்த்தம் "ஸபதேஶா ரக்ஷகஸ்ய" இதி. உ

மூன்றும்பாட்டில், ஶ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீதரு தேவநிரஸநம்பண்ணியருளுமதுதானொருமஹிமமோ ! ப்ரதி கூலனை ஶிஶுபாலனுக்குங்கூடத் தன்றிருவடிகளைக்கொடுத்த விம்ஹாமஹாத்மத்தைப் பார்த்தா லென் றறிவியா நின்றுகொண்டு அவன் பரக்ரூவையை யறிந்தவர்கள் கேஶி ஹந்தாவினுடைய கீர்த்தியை யொழிய வேறொன்றைக் கேட்பரோவென்கிறார் (கேட்பார்களித்யாதி.)

மூ— கேட்பார்கள் கேசவன்கீர்த்தியல்லால் மற்றுங்கேட்பரோ । கேட்பார்செவி சுடுகீழ்மை வசவுகளேவையுஞ் । சேட்பாற் பழம் பகைவன் சிசுபாலன்

ஆ— ப்ரதிகூலனான சிசுபாலனுக்குங்கூடத் தன் திருவடிகளைக்கொடுத்த விம்மஹாகுணத்தைப் பார்த்தாலென்கிறார். ஸர்வேச்வரன் ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யம் ப்ரதிகூலருடைய செவிகளுஞ்சேவும் படி வார்த்தைகளாலே ப்ரதிகூலனாயிருந்த சிசுபாலனுக்குங்கூடத்

இ— கேட்பார் செவி சுடு என்கிற விடத்திலே கேட்பாரென்கிற ஸாமாந்யநிர்தேசத்தாலே ப்ரதி கூலருங்கூட விவக்ஷிதரென்று நினைத்தருளிச்செய்தார் (ஸர்வேச்வரன்) இந்த ஸ்வபாவம் க்ருஷ்ணாவதாரம். கீழ்மை வசவுகளே வையுமென்கிறதுக்குத் தாற்பர்யம் (வாக்ருஷ்டத்தாலே) சேட்பால் பழம் பகைவ னென்கிறதற்குத் தாற்பர்யம் (ப்ரதிகூலத்தாலே)

இ ஸ— ** கேட்பார்செவி- கேட்கிறபேர்களெல்லாருடையகாதுக்கும், சுடு-அக்நிகல்பமாய்க்கொண்டு சுடுமவையான, கீழ்மை - நிக்ருஷ்டங்களான, கீழ்மை - நிக்ருஷ்டம். வசவுகளேயையும் – வாக்ருஷ்டங் களையே சொல்லுமவனான, வசவுகளேவையு மென்றது 'ஒரு நவாகம்வதி' என்னுமாப்போலே ஔபசா ரிகம். சேட்பால் - உத்தமத்தில் உத்தமதையைத் தென்றபடி. ஹிரண்யராவணஜந்மங்கள் தொடங்கி விரோத முத்திலே யென்றபடி. சேண் - உயரம், பாலென்று ஸப்தமீவிபக்த்யர்த்தம். சேண் பாலென்கிறவிடத்திலே ஸம்பந்தமில்லை காலாரகாலமென்றபடி. பழம் - பழையவனான, பகைவன்-வெரியான, பகை- வைரம், பகை யுடையவன் பகைவன். ஹிரண்யாதி ஜந்மந்தொடங்கி விரோதமாக ஸஹஜ வெரியானவென்று பஹுவ்ரீஹி. சிசுபாலன்-சிசுபாலனானவன்,

ஓ— ** (கேட்பாரிதி) கேட்பார்கள்,கேசவன் கீர்த்தியல்லால்மற்றும கேட்பரோ - ச்ரோதார:ஸம வத: கீர்த்திர்விநா நாந்யச்ருண்வந்தி, கேட்பார்செவிசுடு-ச்ரோத்ருணாம்ச்ரோத்ரதாஹகாரி,ச்ரோத்ர ஸம்தாபகாரிண்யாக, கீழ்மை வசவுகளே - நீசநிந்தாவசநாநி, வையும்- ப்ரயோஜகஸ், சேண்பால் பழம்பகை - அதிசயித ஸஹவாஸநாதி வெரிக்ஷஸ், வன்சிசுபாலன் - ப்ரபலசிசுபாலன்,

ப— (கேட்பார்கள்)கீழ்கற்பாரென்றது வாசுதேவனுக்கு பக்தியுடையவன்காரணம். அதில்லாதவன்கற் றிலனுகிலும் கேட்டு விருப்பமிருக்கைக்காகக் கேட்க வேண்டு முண்டிறே. ஸமஸ்தகுணங்களைக் கேட் கையிறே செவிக்கு ப்ரயோஜநம். (கேசவன்) விரோதி நிரஸந ஸீலனான க்ருஷ்ணன் கீர்த்தியல்லது வேறேசிலவற்றை, (கேட்பரோ) "யாதி தாவஜ்ஜ ஹோதாரஹு: லோகஸ்ய: க்ருஷ்ண மாஹாத்ம்ய நிவாத" என்னும்படியிறே கேசியுடைய வாய்க்குள்ளே கையையிட்டுக் கைவிம்ம வளர்ந்து கொடுத்தது. அப்போதிரு பிளவாக விழுந்தான் கேசி. இப்படி கேசிஹந்தாவினுடைய கீர்த்தியல்லால் மற்றும் கேட்பரோ, இங்கு பாட்டுத்தோறும் மற்றுமென்பது அநந்யார்ஹமாய் அநந்யஸாதநமாய் அநந்யபோக்ய னைதுகொண்டு தத்வதந்யஸம்பந்தாபாவம் அர்த்தம். இப்படி யிழிந்தவிழிந்த துறைதோறும் மூழ்க வல்லா ரொருவரிறேயிவர். (கேட்பாரிதி) ஸமஸ்தநைச்யக்கேட்கவேணுமென்றிருப்பார்களுடைய செவிக்கும் அக்நிபோலேசுடக்கடவ நிக்ருஷ்டவாக்கங்களான வாக்ருஷ்டங்களையே சொல்லிவையுமவனாய். ஸமாகாரத்தாலே ஒருநல்லாதையும் யாத்ருச்சிகமாகவு மிவனுக்குக் கலசுமதில்லையென்றபடி. அதுக்கடிசொல்லுகிறதுமேல் (சேட்பால்) சேண்என்றதுமிகுதி. பால் - ஸ்வபாவம். (பழம்பகைவன்) பஹுஜந்மந்தொடங்கி சத்ரு வென் றபடி. ஹிரண்யஜந்மந்தொடங்கி மிகவும் உத்க்ருஷ்டஸ்வபாவனுக்கொண்டு பழையதாகப் பகைவனாய்ப்போருகிற சிசுபாலன். இத்தால்ஜந்மாந்தர ப்ரவ்ருத்தவாஸநை யிஜ்ஜந்மத்திலேயும் ஸமஸ்தநீசதுக்கடியென்றதாயிற்று.

மூ— திருவடி । தாட்பாலடைந்த தன்மையறிவாரை யறிந்துமே ॥௩॥

ஆ— தன் திருவடிகளைக் கொடுத்தருளின ஸ்வபாவத்தை யறிவாரையறிந்து வைத்தும், ஸம்ஶ்ரவணமாயிருப்பதொன்றைக் கேட்க வேண்டியிருப்பாரவர்கள்பக்கலிலே சென்று இக்குணத்தை யன்றி மற்றுமொன்றைக் கேட்பரோவென்கிறார். ௩

(தன்மையறிபவர்) ப்ரதிகூலனை ஶிஶுபாலனை ரக்ஷித்தருளினனென்னு மிதுதானு

இ— திருவடிதாட்பாலடைந்ததன்மையென்றதற்குத் தா+ர் (தன் திருவடிகளையித்யாதியால்) கேட்பாரென்கிறதற்குத் தா+ர் (ஸம்ஶ்ரவணேத்யாதியால்) கேட்பரோ வென்கிற விடத்தில் லகாரவிஶேஷத்தை யரு+ர் (அவர்களித்யாதியால்) அவர்கள்பக்கலிலே யென்றது அந்தக்ருஷ்ணனுடைய ஸ்வபாவத்தை யறிவார் பக்கலிலே யென்றபடி கேசவனித்யாதிக்குத் தா+ர் (இக்குணத்தை யித்யாதியால் * * *

நாலாம்பாட்டு.

கீழும்மேலு மவதாரங்களைச் சொல்லாநிற்க நடுவேயிந்தப்பாட்டிலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வ+ர் (ப்ரதிகூலனை யித்யாதியால்)

இ—ஶ— திருவடி- ஶ்ரீஶௌரியினுடைய, நிரவதிக ஸ்வாமியானவனுடைய வென்றபடி. அடியென்று ஸ்வாமிவாசகம். தாட்பால் - ஶ்ரீபாதத்திலே, தாள்-பாதம். பாலென்று ஸப்தம்யர்த்தகம். அடைந்ததன்மை- அடைந்த ஸ்வபாவத்தை, தன்மை - ஸ்வபாவம். அப்படிப்பட்ட ஶிஶுபாலனுங்கூட திருவடிகளை யடையும்படி பண்ணின க்ருஷ்ணனுடைய ஸ்வபாவத்தை யென்றபடி. அறிவாரை - அறிந்த ஜ்ஞாநாதிகரை, அறிந்தும் - அறிந்திருக்கச்செய்தேயும், கேட்பார்கள் - ஶ்ரவணமாயிருப்ப தொன்றைக் கேட்கவேணுமென் றிச்சையுடையவர்கள், கேசவன் கீர்த்தியல்லால்- கேஶிஹந்தாவான க்ருஷ்ணனுடைய கீர்த்தியையொழிய, ப்ரதிகூல ஶிஶுபாலனுக்குங்கூட மோக்ஷங்கொடுத்த இந்த கீர்த்தியையொழிய வென்றபடி. மற்றும் - வேறொன்றையும், கேட்பரோ- ஸ்பஷ்டம். ௩

ஓ— திருவடி - ஸர்வேஶ்வரஸ்ய ஸ்வஸ்ய, தாட்பால அடைந்த- பாதஸாயுஜ்யம்ப்ராப்தவத:, வ+க்தம் "சைத்யஸ்ய ஸாயுஜ்யதாநா" இதி. தன்மை அறிவாரை அறிந்துமே - ஸ்வபாவஜ்ஞ ப்ரபாவ ஜ்ஞாத்வாபி ஶ்ரோத்ருகாமா: கேஶவகீர்த்திம் விநா அந்யத் ஶ்ருண்வந்தி கிமிதி பாவ:. ௩

ப— (திருவடி தாட்பாலடைந்த) ஸ்வாமியான க்ருஷ்ணன் ஶ்ரீபாதத்திலே ஸாயுஜ்யத்தைப் ப்ராபித்த, வ+க்தம் "சைத்யஸ்ய ஸாயுஜ்யதாநா" இதி. ஸாயுஜ்யமாவது "பரமம் ஸாம்யமுபைதி" என்கிற பரமஸாம்யாபத்தியுடையராய் நித்யகைங்கர்யம் பண்ணப்பெறுகை. இந்த ஸாயுஜ்யம் முக்தருக்கும் நித்யருக்கும் துல்யம். இந்தஸாயுஜ்யஸ்வரூபம் "பரமம் ஸாம்யமுபைதி" "ஸாதர்ம்யமாகதா:" "ஸலோகதாஞ்ச" "ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந்" என்றிவைகளோடு விரோதியாதபடியாக ஸங்க்ரஹமன்றே; ததா "ஸாயுஜ்யம் ப்ரதிபந்நா யே தீவ்ரபக்தாஸ் தபஸ்விந: | கிங்கரா மம தே நித்யம் பவந்தி நிருபத்ரவா:" "முக்தாநாம் பரமா வ்யக்தி: ஸாயுஜ்ய ... | ப்ராப்யாபி ... நித்யகைங்கர்ய விஶேஷிண:" இத்யாதி ப்ரமாண விரோதத்தாலே கேவலபராத்ம்ய ஐக்யரூப ஸாயுஜ்யம் ப்ரஹ்மஸம்பந்த பரமுமன்று. ஸ்வாமி ஸேவக ... ... நித்யகைங்கர்யம் கேவலபராக்ஷ்யமாகவே ஸித்தம். இப்படியிருக்க ஸாயுஜ்யமும் ... தாரதம்யத்தை யுபபாதிக்குமது ... போலே அநாதரணீயம். (தன்மையறிவாரை யறிந்துமே) இந்தமஹாஜ்ஞானமுடையாரையறிந்திருக்கச் செய்தேயும் அவர்கள்பக்கல் தங்களுஜ்ஜீவனப்ரகாரத்தைக் கேட்கவேண்டி யிருக்குமவர்கள் மோக்ஷப்ரதான ஶக்தியில்லாதவர்களைக் கேட்பர்களோ. இங்கு ஶிஶுபாலன்பேறுபெற்றதை நிர்ஹேதுகமாக்கி நிர்ஹேதுகமே ஸர்வருக்கும்பேறென்பார், ஶாஸ்த்ரவஶ்யத்தில் ... மானவனுடைய ஸ்வஸ்யாநத்தைப் பெறுகையில் நிர்ஹேதுகவாத ... இருக்கையாலே ... விடத்தில் ... அவ்வாதத்துக்கு அவகாஶலேஶமு மில்லையாகையா லிவ்விடத்தில் ... ளெல்லாம் ... விசாரங்கள். ௩

நாலாம்பாட்டில், ஶிஶுபாலனுக்குத் தன்னைக்கொடுத்ததோ ரேத்தமோ, ப்ரளயத்திலே மங்கிக் கிடந்த ஜகத்தையுண்டாக்கின ... காரணத்துக்கென்கிறார் (தன்மையறிபவ ரித்யாதி.)

மூ— தன்மையறிபவர்தாமவர்க்காளன்றியாவரோ | பன்மைப்படர்பொருளாது
மில்பாழ்நெடுங்காலத்து | நன்மைப்புனற்பண்ணி நான்முகனைப்பண்ணித்

ஆ— மொருமஹோ! ஸமஸ்த ப்ராணிகளுடைய ஸகல ஜகத்துக்கும் ஸர்வேஶ்வரனான தன் ஸ்வரூபத்தை அறிந்தவர்கள், காரணமான அவனுடைய பெருமையை நன்றாகப் பார்த்தா லென்கிறார். தேவாதிகளானவர்களுடைய ஸமஸ்தத்துக்கும் அவிகாரியாய் ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்னே ஸதஸத்ரூபமாய் ஸகல ப்ராணிகளுடைய ஸ்ருஷ்டியை பண்ணினவனான நாராயணனுடைய ஸ்ருஷ்டி ப்ரகாரத்தாலே, ஸர்வ ஸ்வாமியை அறிந்தவர்கள் ஆச்ரயிக்கையும்

இ— இப்படிமேற்பாட்டுக்களிலும் ஸர்வேஶ்வரனுடைய ப்ரபாவ ஜ்ஞானம் முதலான மஹாகுணங்களை உதாஹரணமாகச்சொல்லுகிறதென்றுகண்டுகொள்வது. த்விதீயவாக்யத்துக்கு அர்த்தம் (தேவதாதிகள்) அவிகாரமென்கிறவித்தாலே நெடுங்காலத்துஎன்றதுவ்யாவ்ருத்தம். ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்பே ஆதுமில்லென்றது வ்யாவ்ருத்தம். ஸகல ப்ராணிகளுக்கும் ஸம்ஹாரமென்கிறவித்தாலே பாழென்றது வ்யாவ்ருத்தம். த்விதீயவாக்யத்தில் ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியை யருளிச் (ஸ்ருஷ்டியால்) நன்மைப்புன லிதாதிக்குத் தாத்பர்யம் (ஸமஷ்டியால்)

இ—மு— ௪ * பன்மைப் படர்பொருள் - பஹுத்வத்தை யுடையவையாய்ப் படர்ந்தவையான வஸ்துக்கள், பன்மை பஹுத்வம், ஸாகவாஸ்ருஷ்டிவசவைபவம். தேவாதிரூபேண பஹுவிதமாய் ஸ்வாதந்த்ர்யம் அநேகவிதமாய் வ்யாப்தமானவஸ்துக்களென்றபடி. ஆதும்-ஒன்றும், இல்-இல்லாத, எல்லாம் ஏகதேசமாகியே ப்ரஹ்மமானவென்றபடி. பாழ்-ஸம்ஹாரமான, ஸகல ப்ராணிகளுக்கும் ஸம்ஹாரமானவென்றபடி. நெடும் - தீர்க்கமான, அவிகாரமான வென்றபடி. காலத்து - காலத்திலே, ப்ரளயகாலத்திலே யென்றபடி. ப்ரளயகாலத்திலே யென்று விவக்ஷிதம். நன்மைப் புனல்-நன்மையை யுடைத்தானஜலத்தை, ஸாகவாஸ்ருஷ்டிவசவைபவம். ஸம்ஹாரிக்கைக்குமவ்வளவன்றிக்கே அபசாரம் பண்ணினவற்றை ரக்ஷிக்குமவற்றை அறியுமதான நன்மையை யுடைத்தான ஜலத்தை யென்றபடி. பண்ணி - ஸ்ருஷ்டித்து, “அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ” என்கிறபடியே முற்படஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. நான்முகனைப்பண்ணி- அண்டத்துக்குள்ளே ப்ரஹ்மாவை ஸ்ருஷ்டித்து, ஸ்ருஷ்டித்தென்னாதே பண்ணியென்றது ப்ரஹ்மாவை அநாயாஸேந ஸ்ருஷ்டித்தபடியாலும். குழமணனைப் பண்ணியென்னுமாப்போலே.

ஒ— ௪ * (தன்மையிதி) தன்மை அறிபவர்தாம் - ஸ்வபாவஜ்ஞா: ப்ராணா:, அவர்க்கு அன்றி ஆள் ஆவரோ - தஸ்யைவ தாஸாபவந்தி, பன்மை படர்பொருள் ஆதும் இல் - பஹுவிதவிகாரமான ஸத்ரூபமற்று, பாழ்நெடுங்காலத்து - ப்ரளயகாலே, நன்மைபுனல் பண்ணி - காரணமாக ஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணி, நான்முகனை பண்ணி - தம் ப்ரஹ்மாணம் ஸ்ருஷ்ட்வா.

ப— (தன்மையறிபவர்) “ஸர்வம்வஶே ப்ரதிஷ்டிதம்” “தஜ்ஜலாந்” என்கிறபடியே ஸ்ருஷ்டியுடையஸ்வபாவத்தை யறியுமவர்களான தாங்கள் (அவர்க்காளன்றியாவரோ) அவன்காரணங்களைக் கொடுத்தது தனக்கடிமை செய்கைக்கிறே. (பன்மை) தேவாதிரூபேண பஹுத்வத்தாய், (படர்பொருள்) விஸ்தீர்ணமான வஸ்துக்களையெல்லாம், (ஆதுமில்) ஒன்றுமின்றியே, (பாழ்) ஸம்ஹாரமான, (நெடுங்காலத்து) அவிகாரமான பஹுகாலம் கிடந்த காலத்திலே, (நன்மையித்யாதி) “அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ” என்கிறபடியே ஸகல காரணமாகிற நன்மையுடைய ஜலஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணி, அண்டஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணி, அண்டஸ்ருஷ்டியளவுமத்தைக்கொண்டு காரியங்கொண்டு, இனிமேல் இதுவுங்கொண்டுகாரியங்கொள்ளுவோமென்று பார்த்து, அதிலே ப்ரஹ்மாவையும்ஸ்ருஷ்டித்து. நான்முகனைப்பண்ணியென்றது ஒருகுழமணனைப் பண்ணினபேரைப்போலே, புனல்பண்ணினபடியேயாணும் நான்முகனைப்பண்ணினது.

மூ— தன்னுள்ளே | தொன்மை மயக்கிய தோற்றிய சூழல்கள்
சிந்தித்தோ ௫ சூழல்கள் சிந்திக்கின் மாயன்கழலன்றிச்சூழ்
வரோ| வாழப் பெரும்புன றன்னு ளழுந்திய ஞாலத்தைத்|

ஆ— தன்னுடைய ஸங்கல்ப மாத்ரத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்தருளின விசித்ர ஸ்ருஷ்டி மூலமான ஸங்கல்பமாகிற ஜகத்தை யறிவார், அந்த ஜகத்காரணனுக்கன்றி யாளாவரோவென்கிறார். ௪
(சூழல்கள்) கிணற்றிலே விழுந்த தன்னுடைய ப்ரஜையை மாதாவானவள் வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே விழுந்து எடுக்குமாப்போலே ரக்ஷகத்விலே நிர்ஹேதுகமான ப்ரயத்னத்தை

இ— தன்னுள்ளே யித்யாதிக்கு தாத்பர்யம் (தன்னுடைய வித்யாதியால) ப்ரயோஜனத்திற்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வஜ்ஞத்வாதியால.) * * * * * * * *

ஐந்தாம்பாட்டு.

பாட்டில அவ்வெம்பெருமானுடைய ஸ்ருஷ்டி ரக்ஷணத்தையருளிச்செய்தார் (கிணற்றிலேயித்யாதியால்) அதீதவாசகானுபவத்தை ஸம்ஹரித்தருளிச்செய்தார் (ரக்ஷகத்வேத்யாதியால)

இ—ப—தன்னுளளே- தன்னுடையஸங்கல்பத்திலே, தொன்மை-அநாதிகாலத்திலே, தொல்-அநாதிகாலம், தொன்மை-அநாதிகாலமும். இப்படியநாதிவாசகமிங்கே லக்ஷணயாயறியப்படும். மயக்கிய-தான்மயக்கின, ஒருவர்க்குந்தெரியாதபடி 'தமேவைகம் அத்விதீயம்' என்னும்படிபண்ணிவித்தனைறபடி. ஸம்ஸாரவாஸனைகளெல்லாம் ஸாஜமாமபடிவேதநாவேதநங்களைப் ப்ரகாரமாயடிமைப்படுத்துவைத்தவென்கை. தோற்றிய - ஸ்ருஷ்டித்த, திரும்பிகாரணமேஜ்ஞானவ்யாபாரத்தாலேயெல்லாவற்றையும்ஸ்ருஷ்டித்தவென்றபடி. சூழலகள்-உபாயங்களை, இப்படி ஜகத்ஸ்ருஷ்டிமாகவவன்பண்ணினஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களையென்றபடி. சிந்தித்து-விசாரித்து, வேதாந்தங்களாலேவாராய்ந்தென்றபடி. தன்மை-ஸ்வபாவங்களை, தன்மை-ஸ்வபாவம், "ஸ்வம்த்ரய காரணம்ஹிமே காரணாதிக தத்வஸம்ப்ரஹ:" என்கிறபடியேஅவன்காரணமாயிவையெல்லாமவனுக்குக் காரணமாயிருக்கிறவிந்த ஸமஸ்தவஸ்து ஸ்வபாவத்தை யென்றபடி. அறிபவர்-அறிந்தவர்கள், தாம்- தாங்கள், ஸர்வஜ்ஞ பூர்வர்களாக வென்றபடி. அவர்க்கன்றி - அந்த ஜகத்காரண பூதரான பெருமானுக்கல்லது, ஆளாவரோ - அடிமையாவர்களோ. ௪

ரு * பெரும் - பெரியதான, அபரிச்சேத்யமான வென்றபடி. புனல் தன்னுள் - ஜலத்துக் குள்ளே. புனல்-ஜலம், தன்னென்று ஸ்வார்த்தே ப்ரயோகம். ஆழ் - ஆழமடி; அம்பகாலத் தளவும் தாழவிழும்படி யென்கை. அழுந்திய - ஹேயமான, ஞாலத்தை - ஸம்ஸாரியை, இதுக்குக்கொண்டவென்கிறத தோடே யந்வயம்.

ஒ— தன்னுள்ளே தொன்மைமயக்கிய- "ஸ்தேவஸௌம்யேதமக்ர ஆஸீத்" இத்யாதி ச்ருத்யா ஸம்ஸாரலேபரஹிதஜகஜ்ஜநகத்வம் ஸ்ருஷ்டிகார்யகரணம் அநாதிகால ஸஹிதமாகிய ஜகத்காரணம், தோற்றிய சூழலகள் - ஸ்ருஷ்டிசக்தி ப்ரகாசமான ஸங்கல்பம், சிந்தித்து-அநுஸந்தாய, சரீரஸ்வரூப ஸாமர்த்யம் அநுபவிக்கத் தகுந்தவர்கள். ஸமர்த்தம் "ஜகத்ஜநயக்ருதே" ரிதி. ௪

ரு * (சூழல்களிதி) சூழல்கள் சிந்திக்கில் - ஜகத்ரக்ஷணாவசரத்திலே ஸர்வஜ்ஞரியையே விருத்தப்ரவ்ருத்தி, மாயன்கழல் அன்றி சூழ்வரோ - ஸ்வயம்ப்ரவ்ருத்தியாய் அஹந்தாஸ்வதந்த்ரம் ப்ரகாசிக்கும், ஆழ்பெரும்புனல் தன்னுள் - ஸமாபேக்ஷிதஜலே, அழுந்திய ஞாலத்தை- ஸம்ஸாரிணம்,

ப— (தன்னுளளே) தனஸங்கல்ப ஸஹஸ்ரைகதேசத்திலே (தொன்மை) பழயதாக, (மயக்கிய) "ஸதேவ" என்றுள்ளதா னென்கிற சொல்லுக்குள்ளே ஸமஷ்டிமாமபடி பண்ணி (தோற்றிய) பின்னையும "பஹுஸ்யாம்" என்றுதொடங்கி ஸமஸ்தவஸ்துவையும்தோற்றிவித்த, (சூழலகள்) விரகுகளைஅநுஸந்தித்து (தன்மை யறிபவர் தாமவர்க்காளன்றி யாவரோ) தங்கள் தத்வஜ்ஞாநாநுரூபமாக க்ருஷ்ணனுக்கொழியவேறொருவர்க் காளாவரோ. ஸமர்த்தம். "ஜகத்ஜநயக்ருதே" ரிதி. ௪

ஐந்தாம்பாட்டில, ஜகத்ஸ்ருஷ்டிபண்ணினதோரேத்தமோ ஸ்ருஷ்டமானஜகத்தை ப்ரளயங்கொள்ள மஹாவராஹமாயெடுத்து ரக்ஷித்த ஸ்ருஷ்டத்துகென்கிறார். (சூழல்கள் சிந்திக்கில்) தந்தாமஹிதங்கள் ஸித்திக்கைக்கு நல்விரகு நினைக்கில், (மாயனித்யாதி) ரக்ஷ்யஸ்வாமித்தராக்ஷணத்தில், தான்தன்னைப்பேணாதே நோக்கு மாஸ்ரயபூதனனவனுடைய திருவடிகளையல்லது பற்றுவரோ, ஆழத்தையுடைத்தான, (பெரும் புனல்) மிக்கஜலத்திலே அழுந்திமுழுகிப்போ யண்டபித்தியிலே சென்றொட்டின ஸம்ஸாரியை,

மூ— தாழப்படாமற் றன்பா லொருகோட்டிடைத்தான்கொண்ட |
கேழற் றிருவுருவாயிற்றுக்கேட்டு மூணர்ந்துமே ‖ரு‖ கேட்டு
முணர்ந்தவர்கேசவற்காளன்றியாவரோ|வாட்டமிலாவண்மை

ஆ— வராஹரூபயாநுய் கூணத்திலே சென்று முழுகி யெடுத்தருளின விம்ஹா மணத்தைக் கேட்டு ஶ்ருதமானத்தை ஸ்மரித்திருந்து வைத்து, தங்களுக்கொரு ப்ராப்ய ஸாதநத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கில் அந்த ஸர்வ ரக்ஷகனானவனுடைய திருவடிகளையல்ல தாஶ்ரயிப்பரோவென்கிறார். ரு

(கேட்டுமுணர்ந்தவர்) மஹாபலியாகிற மஹாஸுரனுக்கே வேபித்தமாய், தந்நிரஸநார்த்தமான தேவஸமூஹத்தாலே யதிர்த்தனான வெம்பெருமான், அவனுடைய வைதாயத்தாலே ஸர்வ வெனைவனை நிரஸிக்கமாட்டாமை

இ— உதாரத்துக்குத் தாத்பர்யம் (வராஹேதத்ராதியால்) உணர்ந்து என்கிற பதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஶ்ருதமிதராதியால்) சூழல்கள் சிந்திக்கி லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தங்களுக் கித்ராதியால்) மாயன் கழலன்றிச் சூழ்வரோ வென்கிறதற்குத்தாத்பர்யம் (அந்தவாஶ்ரயேத்த்ராதியால்.) * * *

ஆறும்பாட்டு.

மாவலி யித்ராதி இரந்தார்க் கித்ஸத்திற்குத் தாத்பர்யம் (மஹாபலீத்ராதியால்) வாட்டமிலா வண்மை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அவனுடையவைதாயத்தாலே யித்ராதியால்)

இ—ஶ— தாழப் படாமல - விளம்பிககப் படாமல், தாழுகை - விளம்பிககை, சுதிஶீக்ரமாக வென்றபடி. தன்பால் - தன்னிடத்திலே, தன்திருமேனியிலே என்றபடி. ஒரு - ஏகதேஶமான, கோட்டிடை - தம்ஷ்ட்ராக்ரத்திலே, கோட்டு - தம்ஷ்ட்ரா, இடை - அக்ரம், தம்ஷ்ட்ரையிலே என்றபடி. கொண்ட - தரித்தவனை, கேழற்றிருவுருவாயிற்று - வராஹமான வழகிய ரூபவானானை, கேழல் - வராஹம். கேட்டும் - வைதிகஸ ப்ராமணாதிகளாலே கேட்டிருக்கச்செய்தேயும், உணர்ந்தும் - அறிந்தும், கேட்டிருந்தவித்தை ஸ்மரித்திருக்கச் செய்தேயு மென்றபடி. இதுக்குக கழலன்றிச் சூழ்வரோ வென்கிற தோடே யந்வயம், சூழல்கள் - உபாயங்களை, ப்ராப்ய ஸாதநங்களை யென்றபடி. சிந்திக்கில - அநுஷ்டிக்கவேணுமென்று ஸிம்ஹித்தால், மாயன்கழலன்றி - ஸர்வ ரக்ஷகனானவனுடைய திருவடிகளையொழிய, சூழ்வரோ - ஆஶ்ரயிப்பரோ வென்றபடி. ரு

௬ * வாட்டமிலா - ஹாநியில்லாததான, ஒருக்காலு மௌதாயம் குறையாததான வென்றபடி. வண்மை - உதாரமானகையை யுடையவனை, எத்தனைகாலும் தாநம்பண்ணினாலும் ஔதாயம்வாடாதே

ஒ— தாழப்படாமல- சுயஃபதநாஶாவாய, தன்பால் ஒருகோட்டு இடை-ஸ்வீயைகஶ்ருங்கவக்த்ரதேஶே, தான்கொண்ட - ஸ்வயம் த்ருதவத, ஏதத்கம் "உத்ருதாஸி வராஹேண" இதி. கேழல் திரு உருவாயிற்று-ஸ்ரீவராஹ ரூபிதயா ஸவநம், கேட்டும - ஶ்ருத்வாபி, உணர்ந்தும் - விஜ்ஞாயாபி, தத்ராணார்த்தி ஆஶ்ரயம் கிகிதி வரவெங்ணாநுப:. ரு

௬ * (கேட்டுமிதி) கேட்டும்உணர்ந்தவர்-ஶாஸ்த்ரஶ்ரவணாஜ்ஞாதவஜ்ஞாவி,கேசவற்கு அன்றி ஆள்ஆவரோ - ஸமவத்ரிஸிஸ்ந்ரு தாஸாஸவந்திகிம், வாட்டம் இலாவண்மை - விச்சேதரஹித ஔதாய

ப— (தாழப் படாமல்) மங்காமல், (தன்பாலொரு கோட்டிடை) மஹாவராஹவிக்ரஹத்தன் திருமேனியிலேகதேஶமாயிருப்பதோர்கோட்டினிடத்திலே, திருவெயிற்றினேகதேஶத்திலே,(தான்கொண்ட) தானேயிடந்தெடுத்துக்கொண்ட,(கேழல்)ஸ்ரீவராஹரூபியான,(திருவுருவாயிற்று) அழிவுக்கிட்டவடிவுக்கேயால தநிவழிக்க வேண்டும்படியை, (கேட்டுமுணர்ந்துமே) ஶ்ரவணமநநங்களைப் பண்ணியும் (சூழல்களித்ராதி) "மானமிலாப்பன்றியாந்தேசுடையதேவ"ரென்னக்கடவதிறே.ஏதத்கம்"உத்ருதாஸி வராஹேண"இதி.ரு

ஆறும்பாட்டில் கீழ்ச்சொன்ன மணந்தானோ சேத்தமோ! "ததஸ்ஸர்வாத்மநா ஹரியாக" என்கிற தன் ஸ்வரூபத்தையுங்கூட வநுஸந்தித்துஸ்ரீவாமநனையிருந்துரக்ஷையாரக்ஷித்தமஹா மணத்துக்கென்கிறார். (கேட்டுமித்ராதி) ஸத்ப்ரவாஸவேதாந்தஶாஸ்த்ர ஶ்ரவணம்பண்ணித்தெளிந்திருக்குமவர்கள்"ஆவாஹவாம்ஸம்" என்கிறபடியே தன்னில்மேலானவ ரில்லாதபடிதானே யாஶ்ரயணீயனானவனுக் கொழியஆளாவரோ. (வாட்டமிலாவண்மை) ஒருக்காலும் சுவறாத ஔதாயத்தை யுடைய.

மூ— மாவலி வாதிக்க வாதிப்புண் டீட்டங்கொ டேவர்கள் சென்றிரந்தார்க்
கிடர்நீக்கிய கோட்டங்கை வாமனனாய்ச் செய்தகூத்துக்கள் கண்டுமே ௬॥

ஆ— ஶ்ரீவாமநனாய்வந்துபிறந்தருளி, அர்த்தியுமாக "ஈத்ருஶவ்ருத்திம் க்ருஹீயாஸ" என்கிற தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தையுங்கூட வநாயாகவித்துக் கொண்டவனுடைய ஜமதை "கொள்வனான் மாவலிமூவடிதா" வென்றிரந்து கொண்டு செய்தருளின வ்யாபாரங்களைக்கண்டு வைத்து மறிவுடையாராயிருப்பார் ப்ரஹ்மேஶாநாதிகளுக்குக் காரணபூதனான ஶ்ரீவாமநனுக் கல்லது ஆளாவரோ வென்கிறார். ௬

இ— கோட்டங்கைவாமனனாயென்கிற தற்குத் தா+ர் (ஶ்ரீவாமநனித்யாதியால்) செய்தகூத்துக்க ளென்கிறதற்குத் தா+ர் (அவனுடைய ஜமத்தை யித்யாதியால்) கேட்டு முணர்ந்தவ ரென்கிறதற்குத் தா+ர் (அறிவுடையாராயிருப்பாரென்று) கேஶவஸம்பந்தத்துக்குத் தா+ர் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்.) * * *

இ— ஸ - உத்தரோத்தரமான ஆனைகையையுடையவனானவென்றுமபிப்ராயமும். இப்படி மஹாபலி ஔதார்யமாகிற மஹாகுணமிருக்கையாலே அவனை ராவணாதிகளைக்கொன்றாப்போலேகொல்லமாட்டாதேதான் யாசகனாய் வந்தானென்று கருத்து. மாவலி - மஹாபலியானவன், வாதிக்க - பாதிக்க, பாதித்தத்தினாலேயென்றபடி. வாதிப்பு - பாதையை. உண்டு - அநுபவித்து. ஈட்டங்கொள் - கூட்டங்கொண்டவர்களான, ஸமூஹீபூதரான வென்றபடி. ஈட்டம்- ஸமூஹம். ப்ராணிகள்போலே பரஸ்பரரக்ஷையும் ஸஹியாமையாலே சேரச் சேத்தியாயிருந்துவைத்து, மஹாபலி பீடிக்கத்தொடங்கினவாறேஸம்ஹாஸிநராய காட்யமுமாகக்கூட்டங்கூடினவர்களான வென்றபடி. தேவர்கள்- தெய்வதைகள், சென்று - தான் எழுந்தருளியிருக்கிறவிடத்திலேவந்து, இரந்தார்க்கு- யாசிந்தவர்களுக்கு, பூர்வமதெய்வஸ்தாநிகளாயிருந்துவைத்து இப்போது தஸ்வராய்வந்து யாசித்தவர்களுக்கென்று பாவமும். இடர்நீக்கிய -துக்கத்தைப்போக்கினவனான, இடர் - துக்கம். யாசித்த வஸ்துத்தைச் செய்கிறோமென்கிற ப்ரதிஜ்ஞா வசநத்தாலே யவர்களுடைய மநோதுக்கத்தைப் போக்கினவனான வென்றபடி. கோட்டு - குவிந்ததான, மஹாபலியினுடைய தாநஜல மேர்க்கைக்காகக் குவிந்ததான வென்றபடி. அம் - அழகிய அழகியதான, கை- ஹஸ்தத்தை யுடையவனான, வாமனனாய் - வாமநப்ரஹ்மசாரிரூபனாய், செய்த கூத்துக்கள் - பண்ணின வ்யாபாரசேஷ்டிதங்களை, அதாவது அன்றேபிறந்து அன்றேவளர்ந்து அன்றே ஶிக்ஷையிலே யபிகரித்து மஹாபலி யஜ்ஞவாடத்திலே க்ருஷ்ணாஜிநமும் யஜ்ஞோபவீதமும் முஞ்சியுமான விநீத வேஷத்துடனே வந்துநின்று "கொள்வனான்மாவலிமூவடிதா" வென்றுமநோஜ்ஞத்தைப்பண்ணிச்சிறியகாலைக்காட்டிப் பெரியகாலாலேயளந்துகொண்டவிந்த வ்யாபாரசேஷ்டிதங்களையென்றபடி. கண்டும்-நன்றாகவறிந்திருக்கச்செய்தேயும், இதுக்கு ஆளாவரோவென்கிறத்தோடேயந்வயம். கேட்டும்-பிறர்சொல்லக்கேட்டும், உணர்ந்தவர்-அறிந்திருக்கிறவர்கள், தஞ்சேஷ்டிதங்களைப் பிறர்சொல்லக்கேட்டும்தாங்கள் மநநத்தாலே நிரூபித்தறிந்துமிருக்கிறவர்கள், கேசவர்ககன்றி - "கஶ்ச ப்ரஹ்மேஶாநௌ ஸர்வதேஹிநாம்," ஆவாமங்கேம

ஒ— பாஷ்யம், மாவலிவாதிக்க-மஹாபலேர் பாதநேந, வாதிப்புஉண்டு-பாதாம்பவித்வா, ஈட்டங்கொள் - ஸமூஹீபூதாநாம், தேவர்கள் - தேவாநாம், சென்று இரந்தார்க்கு - ஸமீபே ஆகத்யயாசமாநாநாம், இடர்நீக்கிய - துக்கம்நிவர்த்தயதஃ, கோட்டங்கை வாமனனாய்-யாசநவக்ரமநோஜ்ஞஹஸ்த வாமநரூபேண, செய்தகூத்துக்கள் கண்டும்- க்ருதாந்வ்யாபாராந்க்ருத்வா த்ருஷ்ட்வாபி, அந்யேஷாமாஶ்ரிதவ்யாத்ருஷ்டிரூபணாந்தபஃ. ஸர்த்தம் "யாச்ஞாஸ்யும் வாமநக்ரா"விதி. ௬

ப— (மாவலியித்யாதி) மஹாபலியானவன் பாதிக்க பாதையைப்பட்டு (ஈட்டங்கொள்தேவா) திரண்ட தெவர்கள், அவத்தின் கனத்தாலேஸ்வஸ்தாநங்கள்போய்த்தாங்களேசென்று ஶரணாகதரான தெவர்களுக்கு,(இடர்நீக்கிய)ரக்ஷணப்ரதிஜ்ஞையினாலே துக்கநிவர்த்தகனாய்க்கொண்டு, (கோட்டங்கைவாமனனாய்) நீரேர்க்கக் குவித்த வழகியகையை யுடையவனாய், "பொல்லாக் குறளுருவாய்ப் பொற்கையில்நீரேற்று" என்னக்கடவதிறே, (செய்தவித்யாதி) அன்றேபிறந் தன்றேவளர்ந்து அன்றேஶிக்ஷையிலபிகரித்து மஹாபலி யஜ்ஞவாடத்தளவும் செல்ல ஸமர்த் தெளியும்படிப் பதறிநடந்து சென்று புக்கு, க்ருஷ்ணாஜிநமும்

மூ— கண்டுந்தெளிந்துங்கற்றார் கண்ணற்காளன்றியாவரோ! வண்டுண்மலர்த்
தொங்கல் மார்க்கண்டேயனுக்கு வாழுநா ளிண்டைச் சடைமுடி யீச

ஆ— (கண்டும்தெளிந்தும்) மாதாபிதாக்களாலே ஸாதாதவஸாநுப்புனுப்பநகரதப்வேவுமுஷித்து ஆயிருந்த மார்க்கண்டேயன், தன்னுடைய ஆபத்ஸகமாக ருத்ரனை யாச்ரயிக்க அவனும் 'ஸ்ரீ ஹரி தவிஷ்யுமாக நானும் ஸர்வேச்வரனை நோக்கி தபஸ்ஸையும் பண்ணிவதியுக்கிற'தென்று சொல்லி தன்னுடைய தமொவெவஷத்தையுங்காட்டி,

ஏழாம்பாட்டு.

இ— வண்டுண்மலர்த்தொங்கல் என்கிறவிடத்திலே சுமுபாசுவிஷிக்கிற வஸ்துத்தை யருளி+ர் (மாதே த்யாதியால) அதுக்குத் தா+ர் (அநந்தரவிதியாதியால்) வாழுநாளெனகிறதற்குத் தா+ர (தன்னுடையவித்யாதியால்) இங்கு ஷவிதாஸமருளி+ர் (ருத்ரனை யித்யாதியால்) இண்டைச்சடைமுடி யீசனென்கிறதற்குத்தா+ர் (ஸ்ரீஸ்ரீஹரிதமித்யாதியால)

இ—ஸ— ஸம்ஸூதளதலாசுகேஸவநாமோநு" என்கிறபடியே ப்ரஹ்மருத்ராதிகாரணமூதரான வர்க்கல்லது, "வாகுசப்ராஷிஸா ஷாஷ்நுஃப்ராவகுஷ நூஷா|கவமொரா உதீயர தீர்தஷுகொமிகஷ்தா மணாதா" என்னும்படி யவர்களுக் காரயநாயிருந்த ஸ்ரீமந்நனுக் கலதெ என்றபடி. ஆராவரோ அடிமையாவர்களோ. ௬

எ * வண்டுண் - வண்டுகளுண்ணாநிற்கிற, மகாநதவமுணமாகையாலே வண்டுகளாலே யாஷாதநம்பண்ணப்படாநிற்கிற வென்றபடி. மலர்-வஷ்ஙகளை யுடைத்தான, தொங்கல் - மாலையை யுடையவனை, மாதாபிதாக்களாலே ஷ்ஷஹாதிஸயததாலேஸவழதா கூடுக்ஷ தனைவென்றபடி. மார்க்கண்டேயனுக்கு-மார்க்கண்டேயனுக்கு,வாழுநாள-வாழுநாளைக்காக, ஜீவித்திருக்குமகாலமுண்டாகைக்காகவென்றபடி. சுவோதரதப்பி ஜீவித்திருக்குங்காலமுண்டாகைக்காகவென்கை. இதுக்குச்செலவென்கிறதேதாடே யதுயம். இண்டைச்சடை-பஷஹமானஜடையை,இண்டை - பஷஹம். முடி- ஸிரஷ்ஸியேயுடையவனை, தன்னுடைய தவொநிஷ்கூம தோற்றும்படி யிருக்கிறவனை வென்றபடி. ஈசன் - ருத்ரனவன்,

ஓ— எ*(கண்டுமிதி) கண்டும்தெளிந்தும கற்றார- வெஷஸாஷ ராஷ்ரஸ ஸாஷிநஃஸாஷ்ஷணாஸமுநஷாஸஷஸமிவெகம்ப்ராவுஹ வதமாநாம்,கண்ணற்குஆள் அன்றிஆவரோ-க்ருஷ்ணவதிரிக்ஷஸ்ஷாஸாஸவதிகிம், வண்டு உண்மலர்தொங்கல் மார்க்கண்டேயனுக்கு - ஹரீவீயமாநவஷ்மாமுஸாஷிநெமார்க்கண்டெயஸ்ய,ஷாமொஷித யளவநஸாஷிநஉதியாவக, வாழுநாள் - உஜ்ஜீவநகாலெ,சுவஸாநம் ப்ராஷ்தியாவக. இண்டை-மாலாயஷ : சடைமுடிஈசன் - ஜடாயரஸிரவிஸிவெ,

ப— யஜ்ஞாவவீதமும முஞ்சியுமான விந்த வெஷத்தோடே நின்று 'கொள்வ' னென்றபோலே சொன்ன வஹ்ஜஷ்தங்களும் சிறியகாலைக் காட்டி பெரிய காலாலே யளந்ததும், வாவவிய நாடகாவுவஹவாரங்களடங்கப்ரதீக்ஷஸமநமாகவநஸம்யித்தும், கேட்டுமுணர்ந்தவர்கள் கேசவர்க்கு ஆளன்றியாவரோ. வா+க்ஷம் "யாதூஷுமார்நவா" இதி. ௬

ஏழாம்பாட்டில், ஸ்ரியஃபதியானதன்னை தாழவிட்டிரந்து ரக்ஷித்ததோரேத்தமோ; தெவதாஹரஸஜநம்பண்ணின மார்க்கண்டேயனைவிஷயீகரித்த விம்ஹாமணததுக்கென்கிறார். (கண்டுமித்யாதி) மார்க்கண்டேயன் பேறுபெற்ற வகையை வராணாதிவேதத்தாலே கண்டுமிவ்வர்த்தத்தைஸம்ஸயாதிகளறத்தெளிந்தும் (கற்றார்) கல்விபெற்றார் க்ருஷ்ணனுக்காளன்றி யாவரோ. (வண்டுண்மலரித்யாதி) வண்டுகள் மதுபானம்பண்ணுகிற பூமாலையுடைய ஸ்ரீமார்க்கண்டேயனுக்கு. (வாழுநாள்) உஜ்ஜீவநகாலத்தையுண்டாக்குகைக்கு. மாதாபிதாக்களிவனை யொப்பித்து விளையாடவிட, அங்கே சுஸரீரிவாக்யத்தாலே யிவனுக்கு ஷோடதமுருகிற்றென்று கேட்டு விதூராதிகள்வெறுக்க, இதுக்கு நீங்களஞ்ச வேண்டாவென்றவன் தன்னுடைய வாயஸமாக ருத்ரனை யாச்ரயிக்க மார்க்கண்டேயனைக் கொண்டு அந்த ருத்ரன் ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளை யாச்ரயிக்க அவனுக்காக மார்க்கண்டேயனுக்கு கண்ணன் ஸதைகரூபமான வாயுஸ்ஸைக் கொடுத்தருளி நிருத்யங்காரகஸ்ந விஷயீகரிப்பதும் செய்தானென்று ப்ரஸித்தமிறே, இவ்வர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார். (இண்டைச்சடைமுடி) அவனுக்கு வாழுநாளுண்டாகைக்காக (இண்டை) மாலை,இவனிட்டமாலையையும் தாபஸவெவஷாவவிந ஜடையையுமுடைய முடியையுடைய, (ஈசன்) ருத்ரன்,

னுடன்கொண் டுசாச்செல்லக் | கொண்டங்குத் தன்
னொடுங் கொண் டுடன்சென்ற துணர்ந்துமே ‖எ‖

ஆ— அவனுடையதிருவடிகளையாஶ்ரயிக்கப்போகிறேனென்று அவனைக்கொண்டுராமன்வந்தாஶ்ரயிக்க, அவனுக்காக ஶ்ரீவிபீஷணனுக்கு ஸஹஜமான ஸாயுஜ்யத்தைக் கொடுத்தருளி நித்யகிங்கரனாக விஷயீகரிப்பதும் செய்தருளின விம்ஶஹ ராமனுடைய குணத்தை யறிந்து வைத்தும் ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞரா யிருப்பார், அந்தக்ருஷ்ணனுக் காளன்றியாவரோ வென்கிறார். எ

இ— உடன்கொண்டுசா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அவனுடையதிருவடிகளையிதர்ஶியால்) ஆஶ்ரயிக்கப் போகிறேனென்றது ஆஶ்ரயிக்கவாருங்கோ ளென்றபடி. செல்லஎன்கிறதற்குத்தாத்பர்யம் (அவனைக்கொண் டிதர்ஶியால்) கொண்டங்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அவனுக்காக விதர்ஶியால்) தன்னொடு மிதர்ஶிக் குத்தாத்பர்யம் (நிதெதர்ஶியால்) கண்டுட்தெளிந்தும் கற்றாரென்கிறதற்குத்தாத்பர்யம்(ஸாரெதர்ஶியால்.)*

இ—ஶ— உசா-உசாவி, ஸம்வாதம்பண்ணி, உசாவுகை-ஸம்வாதம்பண்ணுகை, நான் நாராயணவரணாஶ்ரிதன். நீயுமவனையாஶ்ரயிக்க வாவென்று ஶ்ரீவிபீஷணனோடேஸம்வாதம்பண்ணியென்கை. உடன்கொண்டு-ஶ்ரீவிபீஷணனையுங்கூடவழைத்துக்கொண்டு, செல்ல-ஸமுத்ரதீரவந்துகிட்டினவாறே, அங்கு-அந்தஸமய மிலே, ஶ்ரீவிபீஷணனிப்படி ஶரணாகதனாய்வந்த ஸமயமிலேயென்றபடி. கொண்டு- ஸ்வீகரித்து, அப்படி தேவதாஸர நிஷ்டனான ஶ்ரீவிபீஷணனையும் ரக்ஷ்யத்வேந ஸ்வீகரித்தென்றபடி. தன்னொடுங் கொண்டு-தன்னோடேகூட்டிக்கொண்டு, ரக்ஷித்த ஶத்ருமன்றிக்கே யவனைத்தனக்கு கிங்கரனுக்கியுங்கொண் டென்றபடி. உடன்சென்றது- கூடச்சென்றத்தை, அவனினிதன்னைப் பிரியாதபடியாக வவனை நாராய ணைகநிஷ்டனும்படி பண்ணிக்கொண்டத்தை. உணர்ந்தும் - வாராணாதிஶ்ரவணத்தாலே யறிந்துதிருந்தும், இதுக்குஆளாவரோ வென்கிறத்தோடே யந்வயம். கண்டும்-ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலேயறிந்தும், வ்யஹிதங் களை யிதிஶேஷ:. தெளிந்தும்- ஶங்கைகள் தீரும்படி ஶ்ரவணத்தாலே தெளிந்தும், கற்றார்- இப்படிஶாஸ்த்ரங்களை யப்யஸித்திருக்குமவர்கள், ஸாராஸாரவிவேசநம்பண்ணி யிருக்குமவர்களென்றபடி. கண்ணற் கன்றி - க்ருஷ்ணனுக்கல்லது, ஆளாவரோ- அடிமையாவரோ. எ

ஒ— உடன்கொண்டு உசாசெல்ல - ஶ்ரீவிபீஷணேந ஸஹ ராமத்ய ரக்ஷணீயோயம் ஶ்ரீவிபீஷண இதி விஜ்ஞாபயதிஸதி, அங்கு - தஸ்மின்னேவகாலே, கொண்டு - தம் ஸ்வீக்ருத்ய, தன்னொடும் கொண்டு - ஸ்வீய நேகஷஹாய்ய, உடன்சென்றது - ஸ்வாப்ரயகவிஶதயா தஸ்யாவஸ்தாநம், மோக்ஷப்ரதநமிதியா வக. உணர்ந்துமே- ஜ்ஞாத்வாபி, இதராஸ்யாஸாஸஹவம் கிஞ்சிதிவாஶ்வேஶ்ணா ந்வய:. ஸா+ம் "ஶிவஸஜஶ ஶ்ரமே நமேஶ்ராக்ஷதாநா" இதி. எ

ப— (உடன்கொண்டு) இவனையுங் கூட்டிக்கொண்டு (உசாச்செல்ல) அவனுடைய ஸௌஶீல்யாதி குண ங்களையும் மோக்ஷப்ரதகவாதி குணங்களையு முசாவிக்கொண்டு தேவரால் ரக்ஷணீயனிந்த ஶ்ரீவிபீஷண னென்றுசொல்ல, (அங்கு) அவ்வளவுகொண்டே, (தன்னொடுங்கொண்டு)அவனைவாணையாஸ்வாக ரக்ஷ ணீயனுகத் திருவுள்ளத்திலேகொண்டு, (உடன்கொண்டு)தன்னோடேகூட்டிக்கொண்டு, தன்னுடையஸாஶ்ர வதியையுங் கொடுத்து என்றபடி, (சென்றதுணர்ந்துமே) ஸதா பிரியாதபடி நடந்தவ்ருத்தாந்தத்தைவாரா ணஶ்ரவத்தாலேயுணர்ந்து, (தெளிந்தும்) கண்டுவவைத்தும் (கற்றார்கணற்கா ளன்றியாவரோ) வேறொரு வர்க்காளாவரோ. ஸா+ம் "ஶிவஸஜஶ ஶ்ரமே நமேஶ்ராக்ஷதாநா" இதி. எ

மூ— செல்லவுணர்ந்தவர் செல்வன்றன் சீரன்றிக் கற்பரோ । எல்லையி
லாதபெருந்தவத்தாற் பலசெய்மிறை । அல்ல லமரரைச் செய்யு
மிரணியனாகத்தை । மல்லலரியுருவாய்ச்செய்தமாயமறிந்துமே ॥ ௮ ॥

ஆ— (செல்லவுணர்ந்தவர்) தன்னுடைய தபோபலத்தாலே தேவர்களுக்கு ஸர்வோபத்ரவகாரகனான ஹிரண்யனுடைய ஶரீரத்தை யபரிமிதபரிமாண நரஸிம்ஹரூபதரனாய்க்கொண்டு பிளந்தருளின ஆஶ்சர்யத்தையறிந்துவைத்துமறிவுடையராயிருப்பார், ஆஶ்ரித ஸம்ரக்ஷண நிரதிஶய ஸம்பத்தை யுடையனானவனுடைய அந்த ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்ய குணத்தை யல்லது கற்பரோ வென்கிறார். ௮

எட்டாம் பாட்டு.

இ— எல்லையிலாத பெருந்தவத்தா லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தன்னுடைய விரோதியால்) பலவிரோதி செய்யுமிறுக்குத்துக்குத் தாத்பர்யம் (தேவர்களுக்கு விரோதியால்) மல்லலரியுருவாயிற்றுக்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்வவிரோதி விரோதியால்) செல்ல வுணர்ந்தவ ரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அறிவிரோதியால்) செல்வன்றன் விரோதிக்குத் தாத்பர்யம் (ஆஶ்ரித ஸம்ரக்ஷண விரோதியால்.) * * * * *

இ—ஶ— ௮ * எல்லையிலாத - அவதியில்லாத, அஸங்க்யேயங்களான, பெருந்தவத்தால் - பெரிய தபஸ்ஸுக்களால்; பல - பஹுக்களான, செய் - தன்னால் செய்யப்பட்டவையான, மிறை - மிறுக்குக்களையுடையவனான, லோகபீடைகளை யுடையவனான வென்றபடி. தபஸ்ஸுக்களைப் பண்ணி வரங்களைப் பெற்று லோகங்களை யெல்லாம் பஹுப்ரகாரமாக பீடிக்கிறவனான வென்றபடி. அமரரை - தேவர்களை, அல்லல்செய்யும் - உபத்ரவம் பண்ணுமவனான, அல்லல் - உபத்ரவம், இரணியனாகத்தை - ஹிரண்யனுடைய ஶரீரத்தை, ஆகம் - ஶரீரம், மல்லலரியுருவாய் - பெருமையையுடைய ஸிம்ஹரூபனாய், மல்லல - பெருமை, அரி - ஹரி, ஸிம்ஹமென்றபடி. மஹாபரிமாண நரஸிம்ஹரூபதரனை யென்றபடி. செய்தமாயம்-பண்ணின ஆஶ்சர்யங்களை, பாலனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே ஸ்தம்பத்தில் நின்று ஆவிர்பவிக்கையும் மஹாஸுரனுடைய உடலை நகாக்ரங்களாலே பிளக்கையும் முதலான ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களை யென்றபடி. அறிந்தும் - புராணாதி ஶ்ரவணத்தாலே கேட்டறிந்திருக்கச் செய்தேயும், இதுக்குப் பின்னுமிச் கற்பரோவென்கிறத்தோடே அந்வயம். செல்ல உணர்ந்தவர்- எல்லையளவும் செல்லவறிந்தவர்கள், பூர்ண ஜ்ஞானராயிருக்குமவர்களென்றபடி. செல்வன்தன் சீரன்றி - ஸம்பன்னனுடைய கல்யாண குணங்களை யல்லது, ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணரூப மஹாஸம்பத்தை யுடையவனுடைய ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தை யென்றபடி. கற்பரோ - அப்யஸிப்பரோ, வேறொன்றை மனஸா அநுஸந்திப்பரோ வென்றபடி. ௮

ஒ— ௮*(செல்லவிதி) செல்ல உணர்ந்தவர்- பாரதர்ஶிந:, செல்வன் தன் சீரன்றிகற்பரோ - ஶ்ரீஶஸ்ய கல்யாண குணாந் விஹாயாந்யத் அப்யஸ்யந்தி கிம், எல்லையிலாத பெருந்தவத்தால் - அநவதிக மஹாதபஸா, பலசெய்மிறை - பஹுவிதை: க்ரியமாணோபத்ரவை:, அல்லல் அமரரைசெய்யும் - தேவாநாமுபத்ரவஜநகஸ்ய, இரணியன் - ஹிரண்யஸ்ய, ஆகத்தை - ஶரீரவிஷயே, மல்லல்அரிஉருவாய் - மஹாஸிம்ஹமூர்த்திரூபேண, செய்தமாயம் - க்ருதாந்யாஶ்சர்யசேஷ்டிதாநி, அறிந்தும் - ஜ்ஞாத்வாபி, அந்யத் அப்யஸ்யந்தி கிமிதி பூர்வேணாந்வய:. ௮

ப— எட்டாம்பாட்டில், தேவதாஸம்ரக்ஷணம் பண்ணினவனை ரக்ஷகன் ஸர்வப்ரகாரமாக விஷயீகரித்தானென்பதோ சேற்றமோ; நாமஸஹஸ்ரங்க ளிரண்டையுமேறிட்டுக்கொண்டு ஆஶ்ரிதரக்ஷணம் பண்ணின விம்மஹா குணத்தைக்காட்டிலென்கிறார். (செல்ல வுணர்ந்தவர்) புராண தாத்பர்யங்களினுடைய வெல்லையளவும் செல்லவுணர்ந்தவர். யதா, ஸமஸ்தஶாஸ்த்ரங்களையளவும் செல்லவுணர்ந்தவர்கள், (செல்வன்) ஸ்ரீமானான நரஸிம்ஹனுடைய கல்யாணகுணங்க ளொழியக்கற்பரோ, (எல்லையிலாத பெருந்தவத்தால்) அளவிறந்த மஹாதபஸ்ஸாலே, (பலசெய்மிறையல்ல லமரரைச்செய்யும்) தேவஜாதிக்கிடந்தவிடத்திற் கிடவாதபடி பலமிறுக்குக்களைச்செய்து உபத்ரவத்தைப் பண்ணுகிற ஹிரண்யனுடைய ஶரீரத்தை. (மல்லலரியுருவாய்)மல்லல்-பெருமை,மஹாவிஷ்ணும்,என்கிறபடியே அபரிமித நரஸிம்ஹரூபனாய்க்கொண்டு,(செய்தமாயமறிந்துமே) சிறுக்கனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே தோற்றி ஹிரண்யனுடைய வுடலை யிருபிளவாக்கின ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களையறிந்தும், செல்லவுணர்ந்தவரித்யந்வய:. ௮

மூ— மாயமறிபவர்மாயவற்காளன்றியாவரோ|தாயஞ்செறுமொருநூற்றுவர்மங்கவோரை வர்க்காய்த்|தேசமறியவோர்சாரதியாய்ச்சென்றுசேனையை|நாசஞ்செய்திட்டுநடந்த

ஆ— (மாயமறிபவர்) பாண்டவர்களுக்கு ஸர்வலோக ஸாக்ஷிகமாக ஸாரத்யம் பண்ணி யவர்களுடைய தாயப்ராப்த ராஜ்ய நாஶக விரோதிகளான து:ர்யோதநாதிகளையும், அவர்களுடைய ஸேனைகளையும் நாஶஞ்செய்திட்டு திருநாட்டேற வெழுந்தருளின

ஒன்பதாம் பாட்டு

இ— ஓரைவர்க்காயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (பாண்டவர்களுக்கென்று) தேசமறியவோர் சாரதியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வ ப்ரகாஶியால்) தாயஞ்செறுமொருநூற்றுவர்மங்க வென்கிறதற்குத்தாத்பர்யம் (அவர்களுடைய விரோதியால்) நடந்த கல்வாதைப் யறிந்து மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (திருநாட்டேற விரோதியால்)

இ —ஶ— க ✻ தாயம - தாயத்தை, தாயப்ராப்தமான ராஜ்யாம்ஶத்தையென்றபடி. செறும் - செறுக்கினவர்களான, செறுக்குதல் - பாதித்தல், தாயத்தை பாதிக்கையாவது இவர்களை பஜிக்கவொட்டாதே தாங்களபஹரிக்கை, ஓர் - ஸௌந்தர்யத்திலும் ஶௌர்யத்திலுமத்விதீயரான, நூற்றுவர் - ஶத ஸங்க்யரான து:ர்யோதநாதிகள், மங்க - நஶிக்கும்படி, இதுக்குச்சாரதியா யென்கிறதோடே யந்வயம். ஓர் - அஸஹாயரான, ஒரு ஸாரதியொழிய வேறுதுணை யில்லாதவர்களானவென்றபடி. ஐவர்க்காய்-பஞ்ச ஸங்க்யரான பாண்டவர்களுக்காய், அவர்களுக்குத்தா னொருவனுமே ஸர்வவித பந்துவுமா யென்றபடி. தேசமறிய - தேஶமெல்லா மறியுமபடியாக, இது நிக்ருஷ்டக்ருத்யமாகையாலே இத்தை ரஹஸ்யமாகச் செய்யவேணுமென் றெண்ணாதே “பார்த்தம் ரதி நம் க்ருத்வா ஸாரதிம் ஸர்வலோகஸாக்ஷிகளுக்கார” என்னும்படி உபயஸேனைகளுக்கும நடுவேஸகலதேஶங்களிலுமப்ரஸித்தமாம்படியாகவென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயனான, சாரதியாய்-ஸாரதியாய், சென்று- தேரைநடத்திக்கொண்டு ஸஞ்சரித்து, சேனையை- ஸேனையை நாசமசெய்திட்டு - நாஶம்பண்ணிவித்து, நடந்த— “அவஜாநந்தி மாம் மூடா: மாநுஷீம் தநும் ஆஶ்ரித” மென்கிறபடியே தன்னுடையவிந்த ஸௌஶீல்யாதி குணங்களை யறியமாட்டாதே அவஜ்ஞையைப் படுகிறவிந்தஜகத்தைவிட்டு ஸ்வஸ்தானமான பரமபதத்திலேயேறவெழுந்தருளின,

ஓ— க ✻ (மாயமதி) மாயம் அறிபவர்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதஜ்ஞா:; மாயவற்கு அன்றிஆள்ஆவரோ - ஆஶ்சர்ய சேஷ்டிதக்ருஷ்ண வ்யதிரிக்த தாஸா பவந்தி கிம், தாயமசெறும் - தாயப்ராப்தராஜ்யாபஹாரிண:, ஒரு நூற்றுவர்மங்க - ஶதஸங்க்ய து:ர்யோதநாதி ஶதஸ்ய நாஶாய, ஓரைவர்க்காய் - அஸஹாய பஞ்சபாண்டவார்த்தம், தேசம்அறிய - ஸர்வலோகப்ரஸித்தி, ஓர்சாரதியாய் - அத்விதீயஸாரதிர்பூத்வா, சென்று- ப்ரஸ்தேஶமகத்வா, சேனையைநாசம்செய்திட்டு-ஸேனாம் விநாஶ்ய, நடந்த-ஸ்வதாமகதவத:,

ப — ஒன்பதாம்பாட்டில், ஆஶ்ரிதனுக்காக தாஸவிருத்தியைவந்தவதரித்ததோரேற்றபோர் ஸர்வலோக ஸாக்ஷிகமாக பாண்டவர்களுக்கு ஸாரத்யம் பண்ணினவிந்த ஶீலகுணத்தைக்காட்டி லென்றுகொண்டு அந்தவாஶ்சர்யசேஷ்டிதனுக்கன்றி மற்றொருவர்க் காளாவரோ வென்கிறார். (மாயமறிபவர்) அவன் வ்யாபாரமடங்கலும் ஆஶ்ரிதார்த்தமா யாஶ்சர்யமா யிருக்குமென் றறியுமவர்கள் ஆஶ்ரித பரதந்த்ரனானவனுக்கன்றி ஆளாவரோ. (தாயஞ்செறுமொரு நூற்றுவர்மங்க) தாயப்ராப்தியாலேசெறுகிற நூற்றுவராய் மிடுக்கருமான து:ர்யோதநாதி து:ஷ்டமடங்க மங்கும்படி, (ஓரைவர்க்காய்) தனியான பாண்டவர்களுக்காய் “கஜஸ்ய நாகஸ்மதா” வித்யாதியிற்படியேயிறேபாண்டவர்கள் விஷயததி லவனிருக்கும்படி (தேசமித்யாதி) “பார்த்தம் ரதி நம் க்ருத்வா ஸாரதிம் ஸர்வலோக ஸாக்ஷிகளுக்கார” என்னும்படியே தன்னுடைய பாஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யமித்தால் ஜகத்து ப்ரஸித்தமாம்படி தன்னைத் தாழவிட்டு, (சென்று) தானே ஸஞ்சரித்து, (சேனையை நாசம்செய்திட்டு) ஆயுதமெடுக்க வொண்ணாதென்றுவேண்டிக்கொண்டபடியாலே ஸாரத்யம் பண்ணிகொண்டு தானேசென்று தேர்க்காலிலேஸேனையைத்துகளாக்கிப்புகட்டு, (நடந்த)

மூ— நல்வார்த்தையறிந்துமே ।௯। வார்த்தையறிபவர் மாயவற்காளன்றியாவ
ரோ | போர்த்தபிறப்பொடு நோயொடுமூப்பொ டிறப்பவை | பேர்த்துப்

ஆ—சுத்ரானமந்த்ரத்தையறிந்துவைத்துநல்லதறிவார் அந்தவாஸ்யத்துக்கன்றியாளாவரோவென்கிறார். (வார்த்தை யறிபவர்) "விஷ்ணுஸேஷிஜகத்ஸர்வஸங்கீர்த்யதாம்" என்றுகொண்டாஸ்ரித்தாவையாத்மாக்ரவையை திரோதாநகர ஜந்மவ்யாதிஜரா மரணாதி நிரவதிக துஃகாகரஸம்ஸாரத்தைப்போக்கி

இ— அறிந்து வைத்து என்கிறதற்கு ஆளாவரோ வென்கிறதோடே யந்வயம். ப்ரயோகத்துக்குத் தாத்பர்யம் (நல்லதித்யாதியால்.) * * * * * * *

பத்தாம்பாட்டு.

போர்த்தவித்யாதி பேர்த்தித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யம் (விஷேஸேத்யாதியால்) நாரகஸரீர ப்ராப்தியும் ஜந்மவிஸேஷமாகையால் போர்த்தபிறப்பொடு வென்று ஜந்மநிவ்ருத்தியைச் சொன்னபோதே

இ—ஸ— நல்வார்த்தை- நல்லவார்த்தையை, இப்படியெழுந்தருளின படியைப்பேசின மஹாமந்த்ரத்தை யென்கை. இப்படி க்ருஷ்ணனுடைய ஸௌஸீல்யாதிகுணங்களை ப்ரதிபாதிக்கையிலே ப்ரயோஜநதமமாகையாலே நல்லதான மஹாமந்த்ரத்தை யென்கை. அறிந்தும் -அறிந்திருக்கச் செய்தேயும். இதுக்காளாவரோ வென்கிறதோடே யந்வயம். மாயம் - ஆஸ்சர்யத்தை, அத்யாஸ்சர்யமான விந்த வாஸ்ரித ஸௌலப்யத்தை யென்றபடி. அறிபவர் - அறிந்தவர்கள், மாயவற்கன்றி - அந்தவாஸ்சர்யசேஷ்டிதனான க்ருஷ்ணனுக்கல்லது, ஆளாவரோ - வேறொருவர்க்கு அடிமையாவர்களோ வென்றபடி. ௯

௧௦ * போர்த்த - போர்த்துக்கொண் டிருக்கிற, ஸமயக் ஜ்ஞாநாதிகளைக் காணவொண்ணாதபடி யாத்மாவை மறைத்துக்கொண்டிருக்கிற வென்றபடி. பிறப்பொடு - ஜந்மத்தோடே, நோயொடு - அந்த ஸரீராநுபந்தியான வ்யாதிகளோடு, மூப்பொடு- ஜரையோடு, அந்தவ்யாதிகள்போலே ஔஷதாதிகளையிட்டுப் பரிஹரித்துக்கொள்ளவு மொண்ணாதபடியான ஜரையோடென்றபடி, இறப்பு- மரணமும், அப்படி ஜரையோடே யாகிலும் ஜீவித்திருக்கவுமொட்டாத மரணமுமென்றபடி. அவை-அவையத்தனையையும், பேர்த்து - அடியோடே போக்கி,

ஒ— நல்வார்த்தை- ஸுஸீலஸு கதாஃ, அறிந்துமே - ஜ்ஞாத்வாபி, ஸநந்த்யஸ்வாபாவம் திகிதிவேது வேதணாநந்யஃ. ௯

௧௦ * (வார்த்தையிதி) வார்த்தை அறிபவர் - வஸுதேவஸுதோதிவாக்யஜ்ஞாஃ, மாயவற்கு அன்றிஆள்ஆவரோ - ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதக்ருஷ்ணவ்யதிரிக்த தாஸாஸ்ஸம்பதிகிம், போர்த்த - ஆச்சாதிதாத்ம ஸ்வரூபகம், பிறப்பொடு நோயொடுமூப்பொடு - ஜந்மவ்யாதிஜராஸஹிதம், இறப்பு அவை பேர்த்து - மரணாதி தத்த்வதேஹாதீந்,

ப— (நல்வார்த்தையறிந்துமே) தன்மேலேஸரவர்ஷமாகவர்ஷிக்கிறவித்தண்ணியஸம்பத்தியில்நிறுமதன் வரவுக்கெதிர்கொள்ளுகிறவர் இருந்தவிடத்தே போய்ப் புக்கானென்கிற பெரியவினிய வார்த்தையறிந்து, "க்ருஷ்ணாஸ்ராவதாரண" மித்யாதி. ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத் தன்னையழியமாறிப் பாண்டவர்களுக்காகவுடம்புக்கிடாதே எதிரிகளம்புக்கிலக்காகக்கினவிந்நீர்மைக்குப் போருமோ கீழ்ச்சொன்ன குணங்கள். ௯

பத்தாம்பாட்டில், ஸம்ஸாரிகளான ஸகலரும் நிரவதிக துஃகாகர ஸம்ஸார துஃகத்தீர்ணராக வேணுமென்று மீதோவதீர்ணராய் க்ருஷ்ணஸ்ஸ்வரூபாவாயவதேஸம்பண்ணியருளின விம்மஹாமந்த்ரத்தையறிந்தவர்ஜந்மமரணதுஃகநிவ்ருத்தியை ப்ராப்தராக்கர்க்காளாவர்களோவென்கிறார் (வார்த்தையறிபவர்) "மாமேகம் ஸரணம் வ்ரஜ" "அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றவார்த்தை யறியுமவர்கள். (மாயவற்காளன்றி யாவரோ) "ஸர்வகாமப்ரதம் விஷ்ணும் ..." "ஸர்வாந்யாஸ்ரயதே" "யாவஜ்ஜீவம் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தஸஹிதராவர்" மென்கிறபடியே "அநாதி" என்றுசொல்லப்பட்ட ப்ரக்ருதிஸரீரக ஜமத்காரணனுக்கானமாயவற்காளன்றி யாவரோ, (போர்த்த பிறப்பித்யாதி) இவ்வாத்மாவை யறிய வொண்ணாதபடிசூழப்பொதிந்து கொள்ளுகிறஸரீரஸம்பந்தாவாதகஜந்மத்தோடும்(நோயோடு) தக்ஷுக்தவ்யாதியோடு(மூப்பொடு) அநவஹாயமானஜரையோடு அங்ஙனேயாகிலு மிருக்கவொண்ணாதபடி யிவனுக்க நஷ்டமான, (இறப்பு) விநாஸம், இவையெல்லாம் (பேர்த்து) தள்ளி,

மூ— பெருந்துன்பம் வேரறநீக்கித் தன்றாளின்கீழ்ச் । சேர்த்தி
யவன்செய்யுஞ் சேமத்தை யெண்ணித் தெளிவுற்றே ॥௰॥

ஆ— கைவல்யரூப மஹாநரகத்திலும் புகாமே தன்தாளிணைக்கீழ்ச்சேர்த்து ஆநந்தஸம்ஶ்லேஷத்தைப் பண்ணி யருளும் மஹாகுணத்தை உள்ளபடியே அறிந்து வைத்தும் சேதநராயிருப்பார், ஸூர்யவம்ஶோத்பந்நனான சக்ரவர்த்தித்திருமகனுக் கல்லதாளாவரோவென்கிறார். ௰

இ— நரகநிவ்ருத்தியும் தனித்துச் சொல்லவேண்டாமையாலே பெருந்துன்பமென்றது கைவல்யமென்று கருத்து. அவன்செய்யு மித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (ஆநந்தஹேத்வாதியால்) இத்தா லிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும் ஸூசிதை. கீழ்ப்பாட்டுக்களிற் சொன்ன வுபகாரங்களெல்லா மிச்சேதநர் ஸம்ஸாரத்தேயிருக்கச்செய்தேயிவர்களுக்குப்பண்ணு முபகாரங்கள். அவ்வளவன்றிக்கே ஸம்ஸாரத்தை நிஶ்ஶேஷமாகப்போக்கித் தன்திருவடிகளிலே சேர்த்துக்கொள்ளுகையாகிற மஹாகுணத்தைய நுஸந்திக்கிறு ரிப்பாட்டிலே யென்றதாயிற்று. வார்த்தையறிபவ ரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (சேதநராயிருப்பாரென்று) மாயவற்கென்று ஸாக்ஷாந்நிர்தேஶமாயிருந்தாலும் கற்பாரிராமபிரானையென்றுபக்ரமாநுகுண்யத்தாலேயிவ்வுபஸம்ஹாரமும் ராமவிஷய மென்று நினைத்தருளினர் (ஸூர்யவம்ஶோத்பந்நனித்யாதியால்.) * * * * *

இ—ஶ— பெருந் துன்பம் - பெரிய துக்கத்தை, கைவல்யமாகிற மஹாநரகத்தை யென்றபடி. ஜந்மஜராமரணாதிகளை நிஶ்ஶேஷமாகக் கழிக்க யத்நம் பண்ணுவாரையும் "யம்ப்ராப்ய ந நிவர்த்தந்தே" மென்கிறபடியே அகப்படுத்துமதாகையாலே மஹாநரகமிறே கைவல்யம். வேர - வேரற்றுப் போம்படி, கைவல்யத்தி லாஶாலேஶமும் கிட்டாதபடி யென்கை. நீக்கி - தள்ளிவிட்டு, தன் றாளிணைக்கீழ் - "யாவஜ்ஜீவம் ஹாதஸ் வாக்யம் ஜநார்த்தந । ஶிரஸா தாரயிஷ்யாமி நஶோம் க்ஷமயிஷ்யஸி" என்னும்படி யிருக்கிற தன்திருவடிகளின்கீழே, சேர்த்தி - சேரப்பண்ணி, ஆஶ்ரிதரையிதிஶேஷ:. அவன்- "விதிதஸ்ஸஹி தர்மஜ்ஞ:" என்கிறபடியே வ்யவஸிதனான சக்ரவர்த்தித் திருமகன், செய்யுஞ்சேமத்தை - பண்ணும்க்ஷேமத்தை, ஸ்வஸம்பந்தி மோக்ஷம், அவர்களுக்குபுநராவ்ருத்திவாராதபடி யாவதாத்மபாவியாய் நித்யாநுபவத்தை யவர்களுக்கு நடத்தும்படியை யென்றபடி. எண்ணி - மநநம்பண்ணி, தெளிவு - நிஶ்சயத்தை, உற்று - நன்றாக வடைந்து, உறுகை - ப்ராப்தமாவது, அவனுடைய விம்மஹாகுணத்தை நன்றாகத்தெளிந்தவென்றபடி. இதற்கு மாயவற்காளன்றியாவரோ வென்கிறத்தோடே யந்வயம். வார்த்தையறிபவர்-வ்யவஹார மறிந்தவர்கள், சேதநராயிருப்பாரென்றபடி. விஶேஷஜ்ஞராயிருப்பாரென்று தாத்பர்யம். மாயவற்கன்றி - ஸூர்யவம்ஶோத்பந்நனான தஶரதாத்மஜனுக் கல்லது, ஆளாவரோ—, மற்றொருவர்க் கடிமையாவரோ வென்றபடி, ௰

ஓ— பெரும் துன்பம் வேரறநீக்கி - மஹாதுக்க ஸாதநம் ஸமூலோந்மூல்ய, தன் தாள் இணைக்கீழ் சேர்த்தி-ஸ்வசரணயுகளே ஸம்யோஜ்ய, அவன்செய்யும் சேமத்தை எண்ணி - தத்க்ருதாநிரக்ஷணாதி விசிந்த்ய, தெளிவுஉற்று - நிஶ்சிதஜ்ஞாநம் ப்ராப்ய, ஐதரவ்யாஸாஸம்பந்திவிஶேஷணாந்வய:. தத்ர பெருந்துன்ப மித்யநேநாந்ந்யஸாத்ய மஹாதுக்கவ்யதிரிக்தமோக்ஷரூபமோக்ஷ ப்ரதம். ஸர்வஜ்ஞம் "ஹோஸுதஸ்ஸவ்ரஶ்ரயம் ஸம்ப்ரக்ஷ்யதி ஹரி" ரிதி, ௰

ப— (பெருந்துன்பம்வேரறநீக்கி) அதுக்குமேல்வருகிறஸம்ஸாரதாப நரக க்லேஶங்களை யநுஸந்தாநம்பண்ணி "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றிறே அவனருளினது. "ஸாயுஜ்யஸ்ஸ்தாஸ்ஸாமோதீ ப்ராப்ஸ்யதி" என்றதிறே. (தன்றாளிணைக்கீழ்ச் சேர்த்தி) இப்படிக்கொத்த வ்யவஸ்தி ரஸபோகபாவ ஸம்பந்தத்தாலே தன்திருவடிகளின் கீழ்ச்சேரும்படி பண்ணி, (அவன் செய்யுஞ் சேமத்தை) மோக்ஷப்ரதாந ரூப ரக்ஷணத்தை அவன்செய்யும்படியாய், (எண்ணித்தெளிவுற்று) அவன்செய்த மஹோபகாரத்தை யெண்ணி, நிஶ்சிதஜ்ஞாநத்தையுடையவர் மாயவர்க் காளன்றியாவரோ. ௰௨

மூ— தெளிவுற்று வீவின்றி நின்றவர்க்கின்பக்கதிசெய்யுந் । தெளிவுற்ற
கண்ணனைத் தென் குருகூர்ச் சடகோபன் சொற் । றெளிவுற்ற
வாயிரத்து ளிவைபத்தும் வல்லாரவர் । தெளிவுற்ற சிந்தையர்

ஆ— (தெளிவுற்று ஃநநூ்வுயொஜநமாக வொருக்கால தன்னை நினைத்தவர்களுக்குந் தன் திருவடிகளை ஸூக்ஷமாகக் கொடுத்துவைத்து, பின்னையு மவர்களுக் கொன்றுஞ் செய்யப் பெற்றிலோமென்று அவர்கள்சிகலை நினைத்துக்கொண்டிருக்கு மிந்த உஹாமஹணவிஶிஷ்டனைவெம்பெருமானை ஸாக்ஷாத்கரித்துச் சொன்ன வித்திருவாய்மொழியை வல்லாரிந்த ஜொகத்திலே யிருந்துவைத்தே பவனையறிந்து, தமெஃகஹொமராவரென்கிறூர். ௧௧

திருக்குருகைப் பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

நிகமனம்.

இ— வீவின்றி என்கிறதற்குத் தாத்பர்ர் (ஃநமெநூதூ்ாஷியால்) தெளிவுற்று நின்ற வென்கிறதற்குத் தாத்பர்ர் (ஒருக்காலிதூ்ாஷியால்) இன்பக்கதிசெய்யு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்ர் (தன் திருவடிகளை யிதூ்ாஷியால்) தெளிவுற்ற கண்ணனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ர் (பின்னையுமவர்களுக்கிதூ்ாஷியால்) சிகலையென்றது கிரியையையென்றபடி. அவர்கள்செய்த கிஂசிக்காரத்தை யென்கை. தெளிவுற்ற வாயிரத்து ளென்கிறதற்குத் தாத்பர்ர் (ஸாக்ஷாத்கரித்திதூ்ாஷியால்) தஂசியவாக்குக்குத் தாத்பர்ர் (இந்தஜொகநிலேயிதூ்ாஷியால்.)*

இ—ஶ— ௧௧ * வீவு - நாஶம், விச்சேதமென்றபடி, இன்றி - இல்லாமல், ஃநநூ்வுயொஜநமாயென்றபடி. வுயொஜநாநார ஈஂவியுண்டாகிலிறே ஸமவஸ்ரோஷத்தில்நின்றும்விச்சேதம்வரும், ஆகையாலே வீவின்றி என்றவாறே ஃநநூ்வுயொஜநமாகவென்று ஸலிக்குமிறே. தெளிவு - நல்ஜ்ஞாநத்தை, உற்று - அடைந்து, ஸமவிஷயமாக நல்ல ஸ்மரணத்தைப்பண்ணி யென்றபடி. அவனே வுராவூ்வுராவகமென் றநுஸவித்துஎன்கை. நின்றவர்க்கு - இப்படி யொருக்கால்நினைத்து அபடாவஸ்திராநூவஸாயராயிருக்கிறவர்களுக்கு, இன்ப - ஃதிஸொமூ்மான, கதி - மதியை, ஃதிஸொமூ்மான தன்திருவடிகளினுடைய வநுஸவத்தையென்றபடி. செய்யும் - பண்ணுமவனை, தெளிவுற்ற - ஜ்ஞாநத்தை யடைந்தவனை, அநாவது, அப்படி திருவடிகளை யவர்களுக்குக் கொடுத்தும் இவர்களுக்கொன்றும் செய்யமாட்டிற்றிலோமென்றுநினைத் திருக்குமவனை யென்றபடி. கண்ணனை - க்ருஷ்ணனை, தென் - ஸுநூரமான, குருகூர்ச் சடகோபன் - திருநகரியிலிருக்கிற வாழ்வாருடைய, சொல் - உக்தியான, தெளிவுற்ற - விஶதஜ்ஞாநத்தை யுடைத்தான, "தமிழ்மாலைகள் நாந்தெளியவோதித்தெளியாத மறைநிலங்க டெளிகின்றோமே" என்னும்படி விஶதஜ்ஞாநவுசமானவென்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இவைபத்தும் வல்லார் - ஸுஷ்டம்.

ஒ— ௧௧ * (தெளிவிதி) தெளிவு உற்று - ஸவூ்ஃஜ்ஞாநவுராவூ், வீவு இன்றி நின்றவர்க்கு - தயஸூ்தஃஜ்ஞாநவூ்நாஶஹேரமெணவாவதிஷ்டாநாநாஂ, இன்பகதிசெய்யும் தெளிவு உற்ற - ஸஂவரஃவ மதி வுதஶநுந ஸஂகல்ப யாக்ஷஂ, கண்ணனை - க்ருஷ்ணஂஷிரூ், தென்குருகூர் சடகோபன் சொல் - ஸுநூர ஃராகாயிஶ ஶடகோவவுணீதெ, தெளிவுஉற்ற ஆயிரத்துள் - தஃஜ்ஞாநவுதெ மாயா ஸஹஸ்ரெ, இவைபத்தும் - வஏதஸஶகஂ, வல்லார் - ஃயெூ்தஂ ஸஸேயுஃ,

பு— நிமஸேத்தி விததிருவாய்மொழி யஹூ்ஸித்தார் ஸஂஸாரததுகருள்ளே யிருந்துவைத்தே ஶஂஸஹாவ ரென்கிறூர். (தெளிவிதூ்ாஷி) ஸமவான் வுவத்ஸீக்ருதனுக்கொண்டு, 'ஸ்வராஜ்ஞஃஸ்வயஜேவஸாயந" னென்கிற தெளிவைப்பெற்று, அதற்கு (வீவின்றி) விச்சேதமின்றியே ஸ்திரமாய்நின்றவர்க்கு, (இன்பக்கதி செய்யும்) நிரதிஶயாநநூஷமான வுராவூ்த்தையும் அதுக்குறுப்பானவிபூராஷிமதியையும்கொடுக்குமவனாய், (தெளிவுற்ற) ஸஂஸாரிகளுடைய வஜ்ஞாநாஷிகளைத்தீர்த்து இவர்களுக்குநிதூ்கைஂகயத்தைக் கொடுக்கையிலே தான் தெளிந்தபடியே யிருக்கும் க்ருஷ்ணனை. "ஃஹஂஸ்வாராஷி" என்னும்படியன்றோ, அவன் தெளிவு. (தெளிவுற்றவாயிரம்) அவனுடையமீதோவநிஷத்தைக்காட்டிலும்வாரமெகாஜூ்ரஃவையான நல்லதெளிவை தன்னிவிழிந்தவனுக்குக்கொடுக்குமதான வாயிரத்திலுமவனுடைய உத்ஜொத்தாரஹணாதி ஶயவரமானவிப்பத்து பாட்டையுமே வநுஸவிக்க வல்லாரவர்,

மூ— பாமரு மூவுலகத் துள்ளே ||கக|| ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ஶ— பாமரு - விஸ்தாரத்தை யுடைத்தான, பா - பரப்பு, விஸ்தாரமென்றபடி. மருவுதல்-ஸம்பந்தித்திருத்தல், பகவானுடைய ஸங்கல்பாதீனமாக அதிவிஸ்த்ருதமான வென்றபடி. மூவுலகத் துள்ளே - ஸகலராஜ ஸ்தேஸ்ஸுக்களாலே த்ரிவிதங்களான லோகங்களுக்குள்ளே, தெளிவுற்ற சிந்தையர் - தெளிவை யுடைத்தான சிந்தையை யுடையவர்கள், ப்ரஸந்ந ஸ்வயா யாதாகார ஸ்வப்ரஸந்ந ஹ்ருதய ஸமர்த்த விஷய பேதீக ராவரென்றபடி. கக

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதி ஸ்ரீவேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

ஒ— அவர் பாமரு மூவுலகத்து உள்ளே - விதவிதவைபவஸ்ம்ராஶ்ரித த்ரைலோக்யம், தெளிவுஉற்ற சிந்தையர் - வரிஶுத்தஜ்ஞாநவந்த ஸ்வாந்தா:. கக ஸ்ரீவேதஶ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

ப— (பாமருமூவுலகத்துள்ளே தெளிவுற்றசிந்தையராவர்) பாவத்தைப்பாவென்றுகடைக்குறைத்தலாய் பாவஸம்பந்தமான ஸம்ஸ்ருதியிலேதானே ஜ்ஞாநவைஶத்யத்தைஉடைத்தானசிந்தையயுடையராவர்கள். கக

ஸ்ரீஶ்ரீநிவாஸ யதிராஜமஹாதேஶிக திவ்யபாதுகேப்யோ நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(கற்பாரிராமபிரானை.)

ஸாகேதே ஜந்மிநாம் ஸ்திரசரஜநுஷாம் ஸ்வபதப்ராபகத்வாத்
சைத்யே ஸாயுஜ்யதாநாத் ஜகதுதயக்ருதே ராஜ்யதேஹோத்பவேஷ்வாத் |
யாஞ்சாஸ்யம் வாமநத்வாத் ஶிவபஜகஜநே தேவராஜப்ரதாநாத்
ஸ்வாஹம்ஸம்ப்ராஶ்ரயத்வம் ப்ரகடயதி ஹரி: ஸ்ரீதயாஜ்ஞாயிதேந ||அரு||

(ஸாகேதே ஜந்மிநாம் ஸ்திரசரஜநுஷாம்) புற்பாமுதலாவித்யாதி- அயோத்யைத்திருமகளுக் கொண்டு திருவயோத்யையில் ஜங்கமஸ்தாவர விஶாமமின்றிக்கே யெல்லார்க்கும் மோக்ஷங் கொடுக்கையாலும், (ஸ்வபதப்ராபகத்வாத்) நாட்டிற்பிறந்தித்யாதி - லோகத்தார் படும்பாடடையத்தானேபட்டு,அவர்களுக்கு வாயகனான ராவணனிருந்தவிடத்தே சென்று ஸம்ஹரித்து ஸ்வப்ரகாரத்தாலும் லோகத்தை ரக்ஷிக்கையாலும், (சைத்யே ஸாயுஜ்யதாநாத்) சிசுபாலன் றிருவடி தாட்பாலடைந்த - ப்ரதிகூலனுப்கொண்டு மிகவும் வரிவாதங்களைப் பண்ணின ஶிஶுபாலனுக்கும் ஸாயுஜ்யத்தைக் கொடுக்கையாலும், (ஜகதுதயக்ருதே) ஆதுமில்பாழ்நெடுங்காலத்தித்யாதி- ஒன்றுமின்றிக்கேபாழாய்க் கிடக்கிறகாலத்திலே "அவிபக்தவிஶிஷ்டாநு ப்ரஜாயேஜந்மநவலோக்ய" என்கிறபடியே அவிபக்தராயிருக்கிறவஸ்துவை சேதநருக்கும் கரணகளேபர யோகமாகும்மாக லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலும், (உத்ருதே ஸப்தலோக்யா:) ஆழப்பெரும்புனலித்யாதி - மிக்க ஜலத்திலே யழுந்தின ஸம்ருத்தியை வராஹவேஷத்தைக் கொண்டு எயிற்றாலே யெடுக்கையாலும், (யாஞ்சாஸ்யம்வாமநத்வாத்) ஈட்டங்கொள் தேவர்களித்யாதி - மஹாபலியாலே பாதிக்கப்பட்ட தேவர்களிரக்க, அவர்கள் நிமித்தமாகத்தான் வாமநனாய்க்கொண் டிரப்பாளனாகையாலும், (ஶிவபஜகஜநே தேவராஜப்ரதாநாத்:) வண்டுண்மலர்த்தொங்கலித்யாதி-ஶிவனைபஜித்த மார்க்கண்டேயனை ஶிவன் தன் கையிலே காட்டிக்கொடுக்க, அவனுக்கு மோக்ஷங் கொடுக்கையாலும், சூழ்சுவைத்தாலே - விரோதிநிவர்த்தகமான வாஸவஸாரதிக மோக்ஷோபாயங்கள் ஸம்க்ருஹீதங்கள்.அல்லலமரைச்செய்யுமித்யாதி - ஸாஶ்ரிதரான தேவர்களுக்கு விரோதிகளை ஸம்ஹரிக்கையாலும், ஓரைவர்க்காய்த்தேசமறியவோர் சாரதியாய்ச்சென்று- "பாண்டவாநாம் ஹிதார்த்தாய ஸாரத்யம் ஸர்வலோக ஸாக்ஷிகனுகார" என்கிறபடியே யெல்லாருமறிய அர்ஜுநனை ரதியாக்கிக்கொண்டுநிற்கையாலும், போர்த்தபிறப்பொடித்யாதி- சேதநர்க்கு ஜந்மஜராமரணாதி நிவாரண பூர்வகமாகத் தன் றிருவடிகளிலே சேர்க்கையாகிற மோக்ஷத்தைப் பண்ணுமவனாகையாலும், எம்பெருமான் ஸ்வாபாவிகமான தன்னுடைய ஸர்வஸ்வாமித்வ ஸௌஹார்தத்தை ப்ரகாஶிப்பியா நிற்கிறானென்று "கற்பாரிராமபிரானை" என்கிற தஶகத்திலே யருளிச்செய்யப்பட்ட தென்கிறார். * * * * * * * * அரு

ஸ்ரீவேதாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூ— பாமரு மூவுலகம் படைத்த பற்பநாபாவோ !

ஆ— (பாமரு மூவுலகம்) இப்படியாஸ்ரிதரை ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தைப் போக்கித் தன் திருவடிகளிலே சேர்த்தருளும் ஸ்வபாவங்கள் கிடக்கச்செய்தே நான் பின்னையும் ப்ரக்ருதியோடே கூட வர்த்திக்கிற வத்தனையாகாதேயென்று தத்ஸம்ஸ்லேஷ விரோதியான தம்முடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தாலே அதிஸங்கிதராய், இப்ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தைப் போக்கியருளி யுன் திருவடிகளிலே யென்னைச் சேர்த்தருளவேணுமென்று வக்ஷஸ்ஸ்தலத்திருமகளை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறார்.

தேவாதி ஸ்தாவராந்த நிகிலஜகஜ்ஜால விசித்ர ஸ்ருஷ்டிமான ஸகல லோகங்களையும் படைத்த ஸர்வோபகாரகனே.

ஆறாந் திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸ்ரீபராங்குசனுடைய கல்யாணகுணானுபவங்களை யநுபவியா நின்றுகொண்டு ஹ்ருஷ்டராயிருந்த வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே யாகிஞ்சந்யம் பண்ணுகை யஸம்பாவிதமன்றோ வென்ன வவதாரிகை (இப்படியாஸ்ரிதரை யித்யாதியால்) வக்ஷஸ்ஸ்தலத் திருமகளை யித்யாதி - இதனா லித்திருவாய்மொழிக்கு ஆஸ்ரிதாஸ்ரயணீயத்வமென்கிற ஸ்வபாவம் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று.

முதற்பாட்டு. பாமருமூவுலகம் படைத்த வென்கிறதற்குத்தாற்பர்யம் (தேவாத்யாதியால்) *

இ—ஸ— ௧ * பா - பதார்த்தங்கள், தேவாதி ஸ்தாவராந்த நிகிலஜகஜ்ஜாலங்களென்றபடி. பாவென்று பதார்த்தங்களுக்குப்பெயர். மரு - மருவியிருக்கிற, எங்கும் பதார்த்தங்களாற் சேர்ந்திருக்கிறவென்றபடி. மூவுலகம் - க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகமென்று த்ரிவிதங்களான லோகங்களைப் படைத்த - ஸ்ருஷ்டித்தவனான, இப்படி காரணகாரிய ப்ரதாநத்தாலே ஸர்வஸ்வாமியாதலால் ஸர்வோபகாரகனென்றபடி. இப்படி பெற்றதாயாயிருந்து வைத்தென்னை யுபேக்ஷிக்கலாமோவென்று கருத்து. பற்பநாபா - பத்மநாப, பத்மம்போலே யதிரமணீயமான நாபியை யுடையவனே யென்றபடி. லோகங்களை யெல்லாமுண்டாக்கின பத்மத்தை நாபியிலே யுடையவனேயென்று சொல்லுவாருமுண்டு. ஓவென்று ஆர்த்தியதிசயத்தாலே யாகிஞ்சந்யம் பண்ணுகிறபடி.

ஓ— ஸர்வ ஸ்வாமித்வஸ்ய ஸகலஜகத்காரணத்வம் ப்ரதிபாத்யம் "நாபிபத்மோத்பவாகில ஜகத் ஜந்மா ஸமஸ்த நிர்மாணநிபுண ப்ரஹ்மோத்ப்ரேக்ஷா ஸ்ருஷ்டாதாரக நியந்த ஸம்ஸ்ரித ஸர்வஜ்ஞாய ப்ரஹ்மாதிஸர்வ ஸமஸ்தாநிர்வாஹக ஜகத்ஸர்வ ஸ்ருஷ்டிகாரணாய ஸர்வாஸ்ரய ஸகல ஸமவாயிநிர்வாஹகாய:" இத்யுக்தரீத்யா ஸர்வாஸ்ரிதாஸ்ரயணீயத்வம் ப்ரதிபாத்யதே.

௧*(பாமருவிதி) பாமரு- ஸாராஸார பதார்த்தநிபிடம். மூவுலகம் த்ரிலோகீம், படைத்த- ஸ்ருஷ்டவாந், பற்பநாபாவோ - பத்மநாப, ஓ இத்யார்த்தாயாம், ஸர்வத்ர "நாபிபத்மோத்பவாகில" இதி.

ப— கிழாழியெழச்சங்கிலே அவனுடைய விஜயாநுஸந்தாந ப்ரஸங்கத்தாலே அவனுடைய அவதாரங்களையு மதுக்கடியான க்ருபாதிகுணங்களையும் அநுஸந்தித்து இக்குணங்கள் நடையாடாநிற்க, இது க்கடியான ஸம்ஸாரி சேதநரிதனை யிழப்பதே மற்றொருவரைப்பற்றியென்று விஷாதித்தார். தற்பாலோம், அவனுடைய அவதாரங்களையும்வடிவழகையும் அநுபவிப்போமென்று பார்த்தெடுத்து அவற்றை யப்போதே கிட்டி யநுபவிக்கப்பெறாமல் மிகவும் அவஸன்னராய் ஸர்வேஸ்வரனுக்கு அபேக்ஷித்தி விருப்பரி தாம்படியான ஆர்த்தியாலே நிரம்பிற்றொருகடல் கையெடுத்துக் கூப்பிடுமாப்போலே யுள்ள தம்முடைய ப்ராவண்ய மிருக்கிறபடியையும் விரோதிநிரஸநஸீலனா யிருக்கிறபடியையும் சொல்லி கேட்டாருடைய னிட்டே பெருமிடறுசெய்து அவனைக் கூப்பிடுகிறார்.

இப்படி ஐந்தாந் திருவாய்மொழியான கற்பாரிலே ஸமஸ்த ஸம்ஸாரி சேதநரிதனிவ்ருத்த்யர்த்தமாக ஸகல ஜகஜ்ஜந்ம ஸ்ருஷ்டிகளைப் பண்ணியருளிமேல வனுடைய ஸ்வஜநாக்ருஷ்டாவஸ்தை த்தை யுபபாதித்தருளுகிறார். தத்ரஸ்தம், நாபிபத்மோத்பவாகில ஜகத் ஸ்ருஷ்டிக்ருத்வமிவாக்ருதவோயிதி.

இதில் முதற்பாட்டில், ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப்பண்ணி யுபகரித்தவுன்னை உன்கவடறிந்த நான்கிட்டுவதென்றோ வென்கிறார். (பாமருவித்யாதி) பா-பரப்பு, மரு - மருவியிருக்கை, லோகங்களிலேயுள்ள பரப்பெங்கு மவ்வவர்களிருப்புதந்தாமுக்குநெருக்கமாயிருக்கும்படியான த்ரைலோக்யத்தையுண்டாக்கின பத்மத்தையுடைய நாபியையுடையவனே,இப்படியிலலாதவன்றுவருந்தியுண்டாக்கின நீஉன்றொலுளனனவென்னை,

மூ— பாமரு மூவுலகு மளந்த பற்ப பாதாவோ! தாமரைக்கண்ணாவோ தனியேன்
றனியாளாவோ! தாமரைக்கையாவோவுன்னையென்றுகொல் சேர்வதுவே! ௧।

ஆ— பின்னையுமந்த ஸ்ருஷ்டமான லோகத்திலே ஸ்ரீவாமநனாய்வந்து அவதரித்தருளி அநாலோசித மஹாமஹிமமாக ஸர்வாத்மாக்களுமுஜ்ஜீவிக்கும்படி ஸகலலோகத்தையுமளந்தருளின பரமசீலவானே, எனக்கு நீ யல்லது கதியில்லை, ஆனபின்பு உன்னுடைய அதிரமணீயவிகஸித ஸாரஸீருஹ ஸத்ருசமான திருநாபியையும் விகஸித நளிந ஸத்ருசமான திருவடிகளையும் திருக்கண்களையும் திருக்கைகளையும் கண்களாரளவும் நின்று காணும்படி யுன்னையென்றோ நான்சேர்வதென்றுகூப்பிடுகிறார். ௧

இ— பாமரு மூவுலகுமளந்த வென்கிறதற்குத் தா+ர் (பின்னையு மித்யாதியால்) தனியேன் தனியாளா வென்கிறதற்குத் தா+ர் (எனக்குநீ யித்யாதியால்) பற்பநாப பற்பபாதா தாமரைக்கண்ணா தாமரைக்கையா வென்கிற ஸம்போதநங்களுக்குத் தா+ர் (உன்னுடைய அதிரமணீயேத்யாதியால்) நளிந ஸத்ருசமான வென்றது திருக்கண்கள் திருக்கைகளுக்கும் விசேஷணம். கண்களாரளவு மென்றது கண்கள் த்ருப்தங்களாமளவுமென்றபடி. * * * * * * * *

இ—ஶ— பா - தேவாதி ஸ்தாவராந்த பதார்த்தங்கள், மரு - மருவியிருக்கிற, எங்கும் வ்யாப்தமாகச் சேர்ந்திருக்கிற வென்றபடி. மூவுலகும் - மூன்று லோகங்களையும், அளந்த - த்ரிவிக்ரம தசையிலே யளந்துகொண்டதான, பற்பபாதா - பத்மஸத்ருசபாதங்களையுடையவனே, லோகங்களைஸ்ருஷ்டித்த வளவன்றிக்கே ஸம்ஸ்பர்சமு மிருக்கிறவனே யென்றபடி. ஓவென்றாக்ரந்தநம். தாமரைக் கண்ணா - தாமரஸ விலோசனனே, லோகங்களைப்பெற்று வளர்த்தவுபகாரமாத்ரமொழிய ஸௌஹார்த்தை யின்றிக்கே யிருந்தாயாகில் நானுஜ்ஜீவியேனென்று கருத்து. ஓவென்றாக்ரந்தநம். தனியேன்தனியாளா-தனியேனானவெனக்குத் தனியாளானவனே, உபாயாந்தர மில்லாமையாலே யஸஹாயனான வெனக்கு அத்விதீய ரக்ஷகனானவனே, ஆளன் - ஆண்டவன், ரக்ஷக னென்றபடி. ஆளாவென்று ஸம்போதநம். தாமரைக் கையா - தாமரஸ ஸத்ருச ஹஸ்தனே, உன்னை - நிரதிசய ஸௌந்தர்யனான வுன்னை, என்றுகொல் - என்றைக்கோ, சேர்வது - நானடைவது. ௧

ஒ— பாமருமூவுலகும் அளந்தபற்பபாதாவோ-பதார்த்தவ்யாப்த த்ரிலோக்யாக்ரமண படுபாதபத்ம, தாமரைக்கண்ணாவோ - புண்டரீக நயந, தனியேன் தனி ஆளாவோ - அகிஞ்சநைகஸாதாரணஸாரதிந், தாமரைக் கையாவோ - புண்டரீக ஸத்ருசபாணே, உன்னை சேர்வது என்று கொல் - கதாஸ்ரயணம் அஹமேதித்வயா:. ௧

ப— உன்னைக்கிட்டாதபடி வைத்திருக்கிறதென். ஸம்க்ஷேபம் "நாஹீவஷோராஜஸுகா" இதி. (பாவித்யாதி) பாவென்று பதார்த்தவாசகம்; பாவபாவகமுமாம், பாவத்ரவ்யபாவஸ்ஸ்வரூப ஸ்வநாதேசத்யாதிபதார்த்தங்கள், மருவிநெருங்கியிருந்துள்ள லோகத்ரயத்தையுமளந்த, (பற்ப) பாப்பை யுடைத்தான பாத முடையவனே, நிரபேக்ஷரையு மடிபடுவித்து ரக்ஷிக்கும்நீ இப்போதே யுன்னடிசேர வபேக்ஷித்த வென்னை யுன் திருவடிகளைக் கிட்டாதபடி வைத்திருக்கிறதென், (தாமரைக் கண்ணாவோ) நிரதிசய ஸௌந்தர்யமான உன் கண்ணழகைக்காட்டாய், அவலோகநதாநம்பண்ணாய், (தனியேனித்யாதி) ஸம்ஸாரத்திற் பொருந்தாமைகொண்டு அஸஹாயனானவெனக்கு விரோதியைப்போக்கி, (தனியாளா) அத்விதீயனாய்க்கடவஸாரதியானவனே, (தாமரைக்கையாவோ) அக்ரூரனையுன்திருக்கையால்ஸ்பர்சித்தாப்போலே என்னையுன்திருக்கையால் ஸ்பர்சித் துஜ்ஜீவிப்பிக்கப்பாராய், (உன்னை) இப்படிப்பட்ட உன்னை, (என்றுகொல் சேர்வது) ஒண்டொடியாள் திருமகளோடு நீயிருந்துள்ள நித்யஸூரி பரிஷத்தில் "உடன்கூடுவதென்று கொலோ" வென்று பெருமிடறுசெய்துகூப்பிடுகிறபடி. ௧

மூ— என்றுகொற்சேர்வதந்தோ வர னான்முகனேத்துஞ்செய்ய ! நின்றிருப்பாதத்தையானிலநீரெரிகால்விண்ணுயி! ரென்றிவைதான்முதலாமுற்றுமாய்நின்ற வெந்தாயோ ! குன்றெடுத்தாநிரைமேய்த்தவை காத்தவெங்கூத்தாவோ ! ௨॥

ஆ— (என்றுகொல்) ஹிதாஹிதாதிக ஸர்வஸத்வர்க்களுக்கு மாத்ருஸத்ருசனே, நிர்ஹேதுகமாக ஸ்ரீகோவர்த்தனத்தையெடுத்தருளிப்பசுக்களை ரக்ஷித்தருளினபரமகாருணிகனே, ப்ரஹ்மருத்ர ப்ரதானரானப்ரஹ்மேசானாதிகளுக்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீய நிரதிசய போக்யமான வுன் றிருவடி மலர்களையென்றோநான் சேர்வதென்று கூப்பிடுகிறார். ௨

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— நிலநீரித்யாதி எந்தாயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஹிதாஹிதேத்யாதியால்) குன்றெடுத்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (நிர்ஹேதுகமித்யாதியால்) அரனான்முகனேத்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்(ப்ரஹ்மேசேத்யாதியால்) இத்தால் ப்ரயோஜநாந்தரபரர்களுக்குங்கூட போக்யமான வுன்திருவடிகளை அநந்யப்ரயோஜநனான நான் கிட்டும்படி பண்ணவேணுமென்று கூப்பிடுகிறார் என்று ஸம்மதிஸூசிதை. செய்ய வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (நிரதிசயபோக்யமானவென்று.) * * * * *

இ—ஸ— உ * நிலம் - ப்ருதிவி, நீர் - ஜலம், எரி - அக்நி, கால் - வாயு, விண் - ஆகாசம், உயிர் - ப்ராணிகள், என்றிவைதான் முதலா - என்கிறவிவைமுதலாக, தானென்று ஸாமாநாதிகரண்யப்ரயோகம். முற்றுமாய் நின்ற - ஸமஸ்தப்ரகாரகனாய் நின்றவனான வென்றபடி. எந்தாய்- ஸ்வாமிந், அநாலோசிதகாரணமாக ஸத்தைக்கு மாதாவாய் நின்றவிந்த ஸௌசீல்யத்தாலே யென்னை யடிமைகொண்டவனே யென்றபடி. ஓவென்றுக்ரந்தநம். ஆநிரை - கோபங்க்தியை, மெய்த்து - ஸுஷ்டம். குன்றம் - கோவர்த்தனத்தை, எடுத்து - ஛த்ரம்போலே வுயர்த்தரித்து, அவை - அந்தகோக்களை, காத்த - ரக்ஷித்தவனான, சிலாவர்ஷத்தில் நின்றும் ரக்ஷித்தவனானவென்றபடி. ஆபத்ரக்ஷணைகஸ்வபாவனான வென்கை. என்கூத்தா- என்னுடைய கூத்தனே, கூத்து - விசித்ரசரித்ரம், கூத்தை யுடையவன் கூத்தன். கூத்தாவென்று ஸம்போதநம். கோவர்த்தனோத்தரணாதியான தன்னுடைய விசித்ரசேஷ்டிதத்தை யெனக்கு போக்யமாக ப்ரகாசிப்பித்தவனேஎன்றபடி. ஓவென்று ஹர்ஷம்.

ஒ— உ * (என்றிதி) நிலம்நீர் எரிகால் விண்உயிர் என்றிவைமுதலா - ப்ருதிவ்யப்தேஜோவாய்வாகாச சேதநவர்க்காசேதநாதி : முற்றுமாய்நின்ற - ஸர்வசரீராத்மதயா ஸ்தித, எந்தாயோ - ஹே ஸ்வாமிந், ஆநிரைமேய்த்து - கோசாரணபராயண, குன்று எடுத்து அவைகாத்த - கோவர்த்தநவர்ஷத்ராணாத் கோகணம் ரக்ஷிதவந், என்கூத்தாவோ - ஹே நாநாவிதசேஷ்டித,

ப— இரண்டாம்பாட்டில், ஸர்வர்க்கும் மாத்ருஸத்ருசனாய் கோவர்த்தனத்தையெடுத்து பசுக்களை ரக்ஷித்தருளினவனே, ப்ரஹ்மாதி ஸ்ப்ருஹணீயமான வுன்றிருவடிமலர்களை யென்று நான் சேர்வதென்று கூப்பிடுகிறார். (என்றுகொல் சேர்வதந்தோ) அந்தோ இனியென்று தான் சேரக்கடவேன், என்னையு மன்றியேயொழியக்கிடாய்ப் புகுகிறது, நான்முடிந்தேனென்கிறார். அந்தோவென்கிற ஸ்வரத்தாலே தம்முடைய வாற்றாமையை யாவிஷ்கரிக்கிறார். (அரனித்யாதி) ஸர்வஜ்ஞம் "விரிஞ்சிசிவஸேவ்யம்ஹரிம்" இதி. ப்ரயோஜநாந்தரபரராய் தாமஸராயும் ராஜஸராயுமுள்ள சிவப்ரஹ்மாதிகளாலும் ஸ்துத்யமாய்ஸ்ப்ருஹணீயமாய் சிவந்திருந்துள்ள உன்றிருவடியை அநந்யபரனான நான் கிட்டப்பெறுவதென்றோ, (நிலநீரித்யாதி) ப்ருதிவ்யப்தேஜோவாய்வாகாசங்களும், (உயிர்) ப்ராணிகளும், (என்றிவைதான் முதலா முற்றுமாய் நின்ற) இவைமுதலான ஸகலபதார்த்தங்களுந் தனக்கு சரீரமாய்த் தான் சரீரியானதுகொண்டு தத்தத்பாவாபந்நனாய்நின்ற,(எந்தாய்)ஸர்வவிதபந்துத்வத்தாலுமெனக்குப்பரிவனானவனே, எல்லாமுண்டானாலுமும்மை நோக்குமதிலருமையுண்டேயென்ன, அரியனசெய்தும்நோக்குமவனான வென்குடக்கூத்தனன்றோநீ யென்கிறார். (குன்றித்யாதி) என்னையுன் திருவடிகளையடைவிக்கு மதிலாநிரைமேய்த்தவருத்தமுண்டோ, குன்றெடுத்தவருத்தமுண்டோ,(அவை)கோகோவம்ஸங்கள் கல் வர்ஷத்திலே நோவுபடாதபடியேமு

மூ— காத்த வெங்கூத்தாவோ மலையேந்திக் கன்மாரி தன்னைப் | பூத்தண்டுழாய் முடியாய்ப்புனைகொன்றையஞ்செஞ்சடையாய்| வாய்த்தவென்னான்முகனே

ஆ— (காத்தவெங் கூத்தாவோ) ஸ்வஸ்மிந் ஸர்வ ப்ரஹ்ம ஸர்வ வ்ருஷாதிகளுக்கும் காரணத்வம்

மூன்றும்பாட்டு.

இ— கொன்றைபித்ராதி நான்முகனே பித்ருக்குத் தா+ர் (ஸ்வஸ்மிந் தத்ராதியால்)

இ—ம— அரன்-ஹரனும், நான்முகன்-ப்ரஹ்மாவும், ஏத்தும்-கொண்டாடும்படியான, ஈத்ருசரான வர்க்குங்கூட ஸமாச்ரயணீயமான வென்றபடி. செய்ய-சிவந்ததான, ஸாரமான ஸர்வாதிசாயியான வென்றபடி. நின்திருப்பாதத்தை- உன்னுடைய ஸ்ரீபாதத்தை, யான்-ஸ்வரூபமொன்றுமறிய ப்ரயோஜநனான நான், என்றுகொல் - என்றைக்கோ, சேர்வது-கிட்டுவது, அந்தோ-அய்யோ, ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்கு ஸுலபமான திருவடிகளைய நந்ய ப்ரயோஜநனான நான் கிட்டுகைக்குக் கூப்பிடவேண்டுவதே யென்றுகருத்து. ௨

௩ * மலையேந்தி - கோவர்த்தநத்தை யெடுத்து, கன்மாரி தன்னை - கல் வர்ஷத்தை, உத்க்ருஷ்டமான வர்ஷத்தை யென்றபடி. காத்த - நிவாரணம் பண்ணினவனான, காக்கை - நிவாரணம்பண்ணுகை. என்கூத்தா- என்னுடைய கூத்தனே, கூத்து- ஆச்சர்யசேஷ்டிதம். கூத்தையுடையவன் கூத்தன். கூத்தா வென்று ஸம்போதனம். பூத்தண்டுழாய் முடியாய் - புஷ்பங்களையும் சீதளஸுந்தரமான தளங்களையும் முடியிலே யுடையவனே, புனைகொன்றை - புனைந்த கொன்றையை யுடைத்தான, புனைதல்- தொடுத்தல், தொடுக்கப்பட்ட கொன்றைப்பூவை யுடைத்தான வென்றபடி. அம் - அழகிய அழகியதான, செம் - சிவந்ததான, சடையாய் - ஜடையை யுடையவனே, ஸ்வர்ணமயஜடையை யுடையனான ருத்ரனே யென்றபடி. ருத்ர சரீரகனே யென்கை. ருத்ரனுடைய ஜடைவிசேஷ வர்ணமென்று ப்ரஸித்தமிறே, வாய்த்த-ஸித்தவனான, உனக்குப் புத்ரனாகப் பிறந்தவனாவென்றபடி. என்னான்முகனே- என்னுடையப்ரஹ்மாவே,

ஒ— அரன் நான் முன் ஏத்தும் - ஹரப்ரஹ்மாதி ஸ்துத்யமாநம், செய்யநின் திருப்பாதத்தை - சோணம் ஸ்வதீயசரணம், ஸங்கதம் "விபிரிவஸஜநீயாம்ப்ரஸாதா" இதி. யான் - அஹம், சேர்வது என்றுகொல் - கதா ப்ராப்ஸ்யாமி, அந்தோ - ஹந்தைதத்கஷ்டம். ௨

௩ * (காதத்விஷ்) மலையேந்தி-பர்வததாரணத, கல்மாரிதன்னைக்காத்த - சிலாவர்ஷாத் ரக்ஷித வாந், ஸங்கதம் "மாஜுத்ராணாய்" இதி. என்கூத்தாவோ - அநேகாச்சர்ய சேஷ்டித, பூத்தண்டு ழாய்முடியாய் - புஷ்பிதசீதள தளவி ஹலிதத்தமாலா. புனை கொன்றை அம்செம் சடையாய் - த்ருபிதாரம்ய பத்மஸுந்தரஜடாயா ருத்ரஸ்ய பூரிந், வாய்த்தஎன் நான்முகனே-லோகஸ்ரஷ்ட்ரு

ப— நாளொரு படிப்படவே கோவர்த்தநத்தை யெடுத்துக்காத்த வருத்தந்தானுண்டோ, அப்போது த்ரிவிக்ரமனாய் நின்றவடிவுதான் வல்லாராடினாப்போலே தனக்காகவுண்டுகமாயிருக்கையாலேஎன் குடக்கூத்தாவோவென்கிறாராதல். ௨

மூன்றுமபாட்டில், ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங் காரணமான நீயே ஸமாச்ரயணீயனாகும்படி யென்னைப்பண்ணியருளினாய், ஆகையாலுன்னைக்கிட்டி யநுபவிக்கும்படியாகவும் நீயெனக்கருள்செய்யவேணுமென்கிறார். (காத்தவித்ராதி) கீழ்ச்சொன்னதேவடிம்பிட்டு வேதநஸ்நாநமவதானமானபடி. மலையெடுத்து சிலாவர்ஷத்தைக்காத்த வென்குடக்கூத்தன். ஸங்கதம் "மாம்வத்ராணாய்"இதி. பூத்தஸ்ரேஷ்டமானதிருத்துழாயை திருமுடியிலேயுடையவனே, இத்தாலுன்னையாசைப்பட்டுப்பெருதேவதாஸநப்பட்டுஸ்ரேமடைந்தவருடைய ஸ்ரமத்தைப் போக்குகைக் கன்றோ இவ்வொப்பனை, நீ ஒப்பித்துன் ஸத்தையை நிர்வஹித்துக்கொண்டிருப்பதற்கும்நானுன்னைப்பெருதேவலித்தவிப்பதற்குமென்னசேர்த்தியுண்டென்றதாயிற்று.(புனைபித்ராதி) இங்கு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலுபாயவ்யாவ்ருத்திவிரோதம் பார்தந்த்ர்யம் ஸித்தமென்றுசொல்லுவர்கள். அப்போது "உபாதேத்வஸத்வாஸ்திதி நியமநாதைச்வர்யமித்ரௌ ஸமீக்ஷ்ய" வென்று ஸ்தோத்ரஸூத்ரகாரியங்க்ளவசநமும் விரோதித்து வேதாதிகளும் ஸாமாந்யாம்சத்தில் ப்ரதாரகமாய் அப்ராமாண்யப்ரஸக்தமாம், ஈட்டில் பிரிய நின்றென்றத்தோடும் விரோதிக்கும்.

மூ— வந்தென்னுருயிர்நீயானுலேத்தருங்கீர்த்தியினுயுன்னையெங்குத்தலைப்பெய்வனே ‖ க ‖

ஆ— ஸ்வாமீ ந ஶேஷ்ஷாதவனுமாய், ஜயத்ராஸம்வர்த்தஹித மாகையாலே பர்மாத்மஸ்வமான ஸர்வ்வாணமா ணவிஶிஷ்டனுமா யிருந்தவனே, வஸுதேவீதமான பர்வக்களை ரக்ஷித்தருளுகைக்காக ஸ்ரீமொ வஸுநத்தை யெடுத்துக்கொண்டு நின்றருளின வுன்னுடைய உபாஸநீயமான வந்நிலையையும் அப்போது திருவாயர் திருத்துழாயைககொண் டொப்பித்தருளப் பண்ணின வவ்வழகையும், கேவலமு முன்னுடைய க்ருபையாலே யென்றோ காண்பதென்கிருர். க

(எங்குத்தலைப்பெய்வன்) ப்ரஹ்மாதிஸகலஜநங்களுடையஸத்தாஶ்ரயமேயோகஸகஸ் ஸங்கல்பாயத்தம், அவர்களுடைய வைஶ்வர்யமும் ஸ்வாதீனமன்றோ,

இ— வந்தென்னுருயிர் நீயென்கிறதற்குக தாத்பர்யம் (ஸ்வாமீ நஶேஷ்ஷாதவனுமாயென்று) ஏத்தருங்கீர்த்தி யினு யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஜயத்ராஸம்வத்ராதியால்) வடிவு வாழ்த்துக்குத் தாத்பர்யம் (வஸுதே த்ராதியால்) பூத்தண்டுழாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அப்போது திருவாய ராதியால்) இத்தாலே ஸங்க தியும் ஸூசிதையாயிற்று. கீழ்பாட்டிலே மொவஸு நொஸரணம் ப்ரஸ்தமானவாறே அவ்வழகை நான் காண்பதென்றோவென்று கூப்பிடுகிருரென்று ஸங்கதி. எங்குத்தலைபபெய்வனென்கிறதற்கு தாத்பர்யம் (கேவலமிதராதியால்.) * * * * * * * * * * *

நாலாம் பாட்டு.

ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸ்வாதீஸ்த்ராதிகள் ஸ்வாதீநங்க ளென்னுமிடத்தை கீழ்ப்பாட்டிலே ஸாமாநாயிகரணத்தாலே சொல்லியிருக்க விப்பாட்டிலு மந்தஸாமாநாயிகரணத்தைச் சொல்லுகை வர்ணநார்த்தியன்றோ வென்னவிஸாமாநாயிகரணத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ப்ரஹ்மாதியால)

இ— ப— எனக்குஸ்வாமியாய பக்தவத்ஸலனாயிருக்கிறவனேயென்றபடி. ஏத்தரும- ஏத்துகைக்கரு மையான, ஜநங்களாகையாலேஸ்தோத்ரங்களானவென்றபடி. கீர்த்தியினாய்-கீர்த்திகளையுடையவனே, கீர்த்தியையுடையவன் கீர்த்தியினான். கீர்த்தியினாயென்று ஸம்போதநம். நீ-ஸர்வநியந்தாவானநீ, வந்து- என்னபேக்ஷா நிரபேக்ஷனாகவந்து, என்னுருயிர் - எனக்கு ஸ்வாமியான வாத்மா, ஶேஷத்வ ஸ்திதிப்ர வ்ருத்தி ப்ரயோஜகனென்றபடி. ஆனால்-இப்படியானால், நீ ஸர்வநிர்வாஹகனாய் நானதந்த்ரனு யிருந்தபின்பு என்றபடி. உன்னை - மொவஸுநபரமேமையில் ஸந்நிதியனாயிருந்தவுன்னை, எங்குத் தலைப்பெய்வன் - எங்கே கிட்டப்புகுகிறேன், உன் க்ருபையொழியவெனக்கு வேறுகதியில்லையென்றபடி. தலைப்பெய்கை -கிட்டுகை. க

ஔ— ஶேஷ்யவத்ஸலவானஶேஷன், வந்துஎன்ஆருயிர-ஸ்வயமேவாமதீஶேஷனு ஸூக்தம். ஏத்த அரும் கீர்த்தியினாய் - ஸ்தோத்ரஸீமகீர்த்தே, நீஆனால்- ஸ்வேச்சாதீந வைஶவர்யோகா ஜாதபேக்ஷ, உன்னையெங்கு தலைப்பெய்வனே - கதம்கதம் ப்ராப்நுவாமிதம். க

ப— தஸ்யாதநாதாரணீயம். புனையபபட்டகொன்றையையுடைத்தாயஅழகியதாய்சிவந்திருந்துள்ளஜடை யையுடையபரமேஶ்வரனே, (வாய்த்த) ஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்ஷமனு யுன்னாலே ஸ்ருஷ்டித்த பக்தவத்ஸல ஸ்வத்தையு மெனக்கறிவித்தவனே, இத்தாலநர்வருக்கும் தத்த்வவேக்ஷித ப்ரயோஜன நீ என்னவே க்ஷிதமான வுன்றிருவடிகளை யெனக்குததாத்தட்டேன் னென்றபடி. (வந்தென்னுருயிர்நீயானால்) பிறர்க்குப் பண்ணின வுபகாரத்தைச் சொல்லவேணுமோ, என்பக்கல் பண்ணின வுபகாரந்தானே யமையாதோ, ஸர்வருமாயிருக்கிற வென்னிடத்தில் நீயேவந்து என்னெஞ்சில் புகுந்துன்னையொழிய யறியாதபடியான ஊமையை யெனக்குப்பிறப்பித்து நீயிருந்தாயானால், (ஏத்தருமித்யாதி) இப்படி ஸர்வாயிகனுனபடியாலே என்னாலேத்தப்போகாத கீர்த்தியையுடைய வுன்னை நானுய்வந்தெங்கே கிட்டப்புகுகிறேன், நான் கிட்டும் படியாயும் நீயேயருள்செய்யா யென்றபடி. க

*-நாலாம்பாட்டில், ப்ரஹ்மாதிகளுடையஸத்தையேயோகஸ்வாதீநம்; அவர்களுடைய வைஶ்வர்யமும் ஸ்வாதீநமன்றோ, அத: ப்ரதிபந்தகத்தையும் நீயேபோக்கி உன்திருவடிகளிலே யடியேனைச் சேர்த்தருள

மூ— எங்குத்தலைப்பெய்வ னானெழின் மூவுலகுநீயே | யங்குயர் முக்கட்பிரான்
பிரம பெருமானவனீ | வெங்கதிர் வச்சிரக்கை யிந்திரன் முதலாத் தெய்
வ்நீ | கொங்கலர் தண்ணந்துழாய் முடி யென்னுடைக் கோவலனே |௪|

ஆ— ஆதலால் ப்ரதிபந்தகத்தையும் போக்கியருளி யடியேனை யுன் திருவடிகளிலே சேர்த்தருள வேணுமென்கிறார்.

இ— எங்குத்தலைப்பெய்வனென்கிறதற்குக் கருத்து (ஆதலாலித்யாதியால்) இந்நால் கீழ்ப்பாட்டிலே ப்ரஹ்மாதீநாம் ஸ்வரூபம் ஸ்வாதீநமென்று சொன்னவரிப்பாட்டிலே யவர்களுடைய ஐஶ்வர்யமும் ஸ்வாதீநமென்றுசொல்லிக்கொண்டு ஸ்வாபிமதத்தை யபேக்ஷிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. * *

இ—ம— ௪ * கொங்கலர் தண்ணந்துழாய்முடி - மதுஸ்யந்திவிகஸித ஶீதள ஸுந்தர துளஸியை முடியிலே யுடையவனான, கொங்கு- மது, ஶாகவாதிஷு வஸ ஸம்ஸாரம். அலர்- விகஸிதம், தண்-ஶீதளம், அம் - ஸுந்தரம். என்னுடைக்கோவலனே - என்னுடைய கோபாலனே, உன்னழகையென் நெஞ்சுக்கு ப்ரகாஶிப்பித்த கோபாலனே யென்றபடி. எழில் - உஜ்ஜ்வலங்களான, நாநாவிதவைசித்ர்யங்களான வென்றபடி மூவுலகும் - மூன்றுலோகங்களும், நீயே—, தச்சரீரகன் நீயென்றபடி. அந்தங்களான பதார்த்தங்களெல்லாம் ஸ்வாதீநங்களென்கையிலே தாத்பர்யம். அங்கு அந்தலோகங்களிலே யாவர்களிலும், உயர் - உத்க்ருஷ்டனான, ஜ்ஞாநைஶ்வர்யாதிகளாலேயுத்க்ருஷ்டனானவனென்றபடி, முக்கட்பிரான்-த்ரிநயனனாய் ஸம்ஹாரத்துக்குபகாரகனான சிவனும், முக்கண்பிரானென்கிற விடத்திலே ணகாரஸ்ய ட காராதேஶ:. அவன்- அந்த ப்ரஸித்தனான, பிரமபெருமான்-ப்ரஹ்மாவாகிற ஸ்வாமியும், ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவான ப்ரஹ்மாவும், நீ—, தச்சரீரகனும் நீயென்றபடி, அவர்களுடைய ஸம்பத்ஸ்வரூப பதார்த்தங்கள் ஸ்வாதீநங்களென்றபடி. வெங்கதிர் - வெவ்வியதான கதிரை யுடைத்தான, வெம் ஶப்தம் உஷ்ணவாசி. கதிர்- கிரணம், ப்ரதாபத்திபோலே ப்ரதாபோஜ்ஜ்வலமான வென்றபடி. வச்சிரக்கை - வஜ்ரத்தைக்கையிலே யுடைத்தான, இந்திரன்முதலா - இந்த்ரன் முதலான, தெய்வம் -தேவதைகளும்,-நீ—, தச்சரீரகனும் நீ யென்றபடி. அவர்களுடைய பதார்த்தங்களும் ஸ்வாதீநங்களென்றபடி. நான் - அத்யந்தாகிஞ்சநனான நான், எங்குத்தலைப்பெய்வன் - எங்கே கிட்டப்புகுகிறேன், உன்னையிதிஶேஷ:. அந்தப்ரஹ்மாதிகளுக்குப் பதார்த்தங்களைக் கொடுத்தாப்போலே யென்னுடைய வாஞ்சிதத்தையும் நீயே செய்தருள வேணுமென்று கருத்து. ௪

ஜ— ௪ * (எங்கிதி) நான் எங்குத்தலைப்பெய்வன் - கதம் கஸ்ய ப்ராப்நுயாம், எழில்மூவுலகும்நீயே-உஜ்ஜ்வலத்ரிலோகீஸ்வரூப ஏவ, அங்குஉயர் முக்கண் பிரான் பிரமபெருமான் அவன்நீ - தல்லோகஜ்ஞாநாதிஷ்வதிஶயிதஸ்த்ரிநேத்ர: உபகாரகஸ்சதுர்முக: ஸ்வாமீ ச ஏவ, தத்ரூபீ ச இதி பாவ:. வெங்கதிர் வச்சிரக்கை இந்திரன் முதலா தெய்வம்நீ - உக்ரதேஜோயுக்த வஜ்ரபாணீந்த்ராதிதேவதாரூபீ ச ஏவ, யதுக்தம் "ஸர்வாஸ்ஸ்வாதாரவ நியந்த" இதி. கொங்குஅலர்-மதுவர்ஷிதயா வ்யக்த: தண்அம் துழாய்முடி - ஶீதளஸுந்தர துளஸீ ஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட கோமல, என்னுடை கோவலனே - மதீயஸ்வஸம்பந்த கோபாலக, ஸர்வஸம்பத்தர்க்காரம் கஸ்ய ப்ராப்நுயாதி பாவோ பூர்ணாநுய:. ௪

ப— வேணுமென்கிறார். (எங்குத்தலைப்பெய்வன்நான்) நானேவந்துகிட்டும்படியோநீயிருக்கிறது, (எழிலித்யாதி)த்ரைலோக்யத்திலுண்டான பதார்த்தங்களினுடைய ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளும் உத்கர்ஷங்களும் ஸ்வாதீநமன்றோ, எழில்- உத்க்ருஷ்டம். (அங்கு) அந்தவண்ணத்திலே "ஸம்ஹாரஸ்ரஷ்டாதேவா:" என்றதேவர்களுக் குபகாரகனானமுக்கண்ணனுடையவும், அவனுக்கு ஜநகனானதுகொண்டு (பெருமான்) பெரியோனான பிரமனுடையவும், (உயர்) உத்கர்ஷமானது ஸ்வாதீநம். (வெங்கதிரித்யாதி) வெவ்விய கதிரை யுடைத்தான வஜ்ரஹஸ்தன் துடக்கமான தேவர்களுடைய வுத்கர்ஷமும் நீயிட்டவழக்கு; ஸர்வஸம்பத்தனான வுன்னுடைய உத்கர்ஷம் நானிட்டவழக்காம்படியானு யென்கிறார். (கொங்கலரித்யாதி) கொங்கு-மது, மதுவை யுடைத்தாய் விகஸிதமான செவ்வித்திருத்துழாயாலே யலங்க்ருதமான மயிர்முடியையுடையாய், அவ்வழகை யெனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்த வாஶ்ரிதஸுலபனான க்ருஷ்ணனே, இந்திரன் முதலா - இத்யேதேநோக்தம் "ஸர்வாஸ்ஸ்வாதாரவ நியந்த" இதி. ௪

மூ—என்னுடைக்கோவலனே யென்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே யுன்னுடையுந்திமலருல
கமவைமூன்றும்பரந் | துன்னுடைச்சோதி வெள்ளத்தகம்பாலுன்னைக்கண்டுகொண்டிட்டு

ஆ— (என்னுடைக்கோவலனே) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸத்தாதிஸகலத்துக்கும் ஸாதநமாய் நீ ரக்ஷிக்கவேணுமென்றேரு
மேயாகிலும் ஸ்வதேஹத்தை ஸம்ரக்ஷிக்கிற ப்ராப்தமான ஸகல பதார்த்தங்களிலும்
நிவ்ருத்தியுண்டாகில், ஸ்வரூபானுரூபமான ஸகலலோகங்களுக்கும் ஸர்வவிஷயங்களிலும்
ப்ரவணமான வென்னுடைய ஆத்மா, ப்ரதிபந்தக நிரஸநத்தைப்பண்ணி நிரதிசய தேஜோ
மயமான திருநாட்டிலே யுன்னைக்கண்டு

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— என்னுடையாருயிராரென்று தம்முடைய ஆத்மாவை பஹுவசநத்தாலே சொல்லுகையாலே
மன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யம் சொல்லுகைக்காக அவதாரிகை (ப்ரஹ்மாதிகள்) இவரும்
மன்றோவென்ன விதுக்கு ... உண்டாகிலென்கிறார் முடி
வாரைக்குறித் தெம்பெருமான் நளினசெய்கிறவாகும் சொன்னபடி. உண்டாகிலென்கிறார் முடி
யாததுண்டோ வென்கிறத்தோடே யன்வயம். த்விதீயபாதத்துக்கு அர்த்தம் (ஸ்வரூபாநுரூபமாகவென்னு
டையாருயிராரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்னுடையவாத்மாவென்று) த்ருதீயபாதத்தில் ஸர்வவிஷ
யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபந்தக) அதற்கு அர்த்தம் (நிரதிசய தேஜோ)...

இ—ம— ௫ * என்னுடைக்கோவலனே - என்னுடைய ரக்ஷகனே, பசுக்களை மேய்த்து வா
வென்று நியமிக்கலாம்படி ஸௌலப்யத்தை யெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனே யென்றபடி. என்
னுடைய, எனக்குச் சௌலப்யத்தை ப்ரகாசிப்பித்தவனென்றபடி. பொல்லா - பொல்லாததான,
என்னுடைய, எனக்குச் சௌலப்யத்தை ப்ரகாசிப்பித்தவனென்றபடி. கருமாணிக்கமே - நீலரத்நமே, அந
த்தையாதனான வென்றபடி. அநர்க்கமானவென்று தாத்பர்யம். உன்னுடையுந்தி - உன்னுடைய நாபியில,
ஸம்பந்தமான நீலரத்நம்போலே காந்தியுமான வென்றபடி. உன்னுடையுந்தி - உன்னுடைய நாபியில,
மலர் - புஷ்பத்தில, தாமரைப்புஷ்பத்திலே யுண்டானவென்றபடி. லோகங்களுடைய காரணத்வம்
லாயமுமிவ்விசேஷணம். உலகம் - லோகங்களுடைய, அவை - ப்ரஸித்தங்களான, மூன்றும - மூன்று
விஷயங்களையும், ஸம்ஸ்தவிஷயத்தாலே த்ரவ்யங்களான விஷயங்களை யென்றபடி. பரந்து - வ்யாபி
த்து, ப்ராக்ருத ஸர்வவிஷயங்களிலும் மதுர ப்ரவணமாயிருந்து வைத்தென்றபடி. இதுக்கெங்ஙனே
கொல்வதெய்துவரென்கிறத்தோடே யன்வயம். என்னுடையாருயிரார் - என்னுடைய ஸ்வரூபமான ஆத்மாவான
வர், அந்த ஸர்வவிஷயங்களுக்கும் தம்மையே போக்தாவாக அபிமானித்து ஸ்வதந்த்ரராயிருக்கிறவரா
வர், அந்த ஸர்வவிஷயங்களுக்கும் தம்மையே போக்தாவாக ... தம்மாத்மாவை
த்தாவானவரென்றபடி. இவர் போக்தாவன்றோ, இவர் ஸாதிக்கமாட்டாததுண்டோவென்று தாமாத்மாவை
யுபாலம்பிக்கிறபடி. உன்னுடை - உன்னுடையதான, உனக்கே யஸாதாரணமான வென்றபடி. சோதி
வெள்ளத்து - ஜ்யோதி:ப்ரவாஹத்தை யுடைத்தான, "ஆதித்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத்"
என்கிறபடியே அதிதேஜிஷ்டமானவென்றபடி. அகம்பால் - அகத்தைப்பாகவுடையவனான, அகம்
ஸ்தாநம்" என்கிறபடியே அதிதேஜிஷ்டமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ஸ்தாநமாகவுடையவனான வென்றபடி.
ப்ரஹ்மம், பால் - இடம். அதிதேஜிஷ்டமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ஸ்தாநமாகவுடையவனான வென்றபடி. கண்டு கொண்டிட்டு-
உன்னை —, இப்படியத்யந்த ஸ்தாநவிசிஷ்டனான ஸர்வேச்வரனானவுன்னை யென்றபடி. கண்டு கொண்டிட்டு-

ஓ— ௫ * (என்னுடையிதி) என்னுடைக்கோவலனே - ஸௌலப்யமாவாயக, ஸ்வர்க்கம் "ஸம்ஸ்ரீதே
ஸௌலப்யாவா" இதி. என்பொல்லா கருமாணிக்கமே - ஸௌந்தர்ய நீலமணிக்கு. உன்னுடை உந்தி மலர்
உலகம் அவை மூன்றும்பரந்து - ஸ்வநாபிவிஷ்டம் லோகத்ரயம்வ்யாப்ய, உன்னைசோதிவெள்ளத்து அகம்
பால் - ஸ்வீயதேஜ: ப்ரவாஹாரூப பரமபதே ப்ரதேசஸ்தம், உன்னை - ஸ்வாம,

ப— ஐந்தாம்பாட்டில, இப்படி ஸ்வரிக்கிற நீர் ஸாயுஜ்யத்தை விசேஷித்துப் பண்ணி, நீரே நம்மை
யெய்தீரென்ன, ஸர்வஜ்ஞருமுள்ளவிந்த போக்தாவுக்கப்படி முடியாத ஸாயுஜ்யமுண்டோ வென்று
தம்மை யுபாலம்பித்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார். (என்னுடைக்கோவலனே) வாத்ஸல்யர்களுக்கு மவனிப்படி
ஸௌலப்யமுகவில்லையோவென் றவனுடைய ஸௌலப்யத்தில் ஈடுபட்டு பத: என்னுடைக் கோவலனே என்
கிறார். ஸ்வர்க்கம் "ஸம்ஸ்ரீதே ஸௌலப்யாவா" இதி, (என்பொல்லா) இது வடிவழகிருந்தபடி (பொல்லாமணி)
துளையாமணி, அநர்க்கமான ரத்நம்போலே அழகாலே யெனக்கான நிரவதிக ஸௌந்தர்யத்தை
யுடையவனே, (உன்னுடை யிதி) உன் திருநாபியிலே மலராநின்றுள்ள லோகங்கள் மூன்றிலுமுண்டான

மூ— டென்னுடையாருயிராரெங்ஙனேகொல்வந்தெய்துவரே||௫||வந்தெய்துமாறறியேன்
மல்குநீலச்சுடர்தழைப்பச்|செஞ்சுடர்ச்சோதிகள் பூத்தொருமாணிக்கஞ்சேர்வதுபோ|

ஆ— வ்யாவிக்கும்படி யெங்ஙனே, இம்மஹாத்மாவுக்கு முடியாததுண்டோ வென்று தம்மையுவாலம் பித்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார். ௫

(வந்தெய்துமா றறியேன்) ஸ்யாமமாய் நீலமாயிருந்த ஜ்யோதிஸ்ஸைத் தழைத்து சிவந்த வொளியைப் பூத்தொரு மாணிக்கங் கிடந்தாப்போலே திவ்யரூபமாக நீலஜ்யோதிஸ்ஸாலும்

இ— எங்ஙனேயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (வ்யாவிக்குமித்யாதிபால) என்னாருயிராரென்கிறவைலக்ஷண்யத் துக்குத் தாத்பர்யம் (இம்மஹாத்மேத்யாதிபால.) * * * * * *

ஆறும் பாட்டு.

மல்குநீலச்சுடர் தழைப்ப வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்யாமமித்யாதியால்) செஞ்சுடர்ச் சோதிகள் பூத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (சிவந்தவித்யாதியால்) சேர்வதுபோ லென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (கிடந்தாப் போலென்று) நீலரத்நஸ்தம்பத்தாலே ஸமிதமான வைபவத்தை யந்தர்ப்ய (திவ்யத்யாதியால்)

இ—மு— வாவ்வலக்ஷண்யமா - வந்நுஸவிக்கப்பெற்று, எங்ஙனே மற்ற வந்தெய்துவர் - எப்படிதான் வந்தடைவர், ஸதிஸூக்ஷ்மனை விவ்வாத்மா ஒருக்காலுமடையமாட்டா னென்றபடி. ௫

ஸ்ரீ ௬ * மல்கு - ஸம்ருத்தமான, நீலச்சுடர் - நீலஜ்யோதிஸ்ஸானது, தழைப்ப - தழையாநிற்க, ஸவயக்திகளிலும் நிரவதிகமாகப்பரம் ாநிற்கவென்றபடி. இதுக்குச்சேர்வதுபோ லென்கிறத்தோடே யந்வயம். செஞ்சுடர்-சிவந்தவர்ணத்தை யுடையவையான, சோதிகள்- தேஜஸ்ஸுக்களை, ஸுவர்ணவர்ணங் களான ரச்மிகளையென்றபடி. பூத்து-வ்யாபித்து, நீலஜ்யோதிஸ்ஸின்நடுவே நடுவே வ்யாபித்தாப்போ லே ஸுவர்ணகாந்திகளை யுடைத்தாயென்றபடி. ஒருமாணிக்கம்-விலக்ஷணமான ஒரு நீலரத்நமானது, சேர் வதுபோல்- பதித்துக்கிடந்ததுபோலே, இதுக்குஉறையென்கிறத்தோடேயந்வயம்.

ஒ— என்னுடை,ஆர் உயிரார் - மதீய: ஸ்லாகநீய: ப்ராணா:, எங்ஙனேகொல்- கேநோபாயேந, வந்துகண்டுகொண்டெய்துவரே - ஆகத்ய த்ருஷ்ட்வா ப்ராப்ய உதயாமி:. ௫

* ௬ (வந்திதி) வந்துஎய்தும் ஆறு அறியேன் - ஸுஸந்நியோ வாமதத்யாஸ்ய ப்ராப்த்யுபாயம் நஜா நே, மல்குநீலச்சுடர்- அதிகநீலகாந்திர், தழைப்ப-உத்தரோத்தரம் வர்த்தமாநாயாம், செஞ்சுடர் சோதிகள்- ரக்தகாந்தி கிரணா நாம், பூத்து - வ்யாபிதா நாம். ஒரு மாணிக்கம் சேர்வது போல் - விலக்ஷண மாணிக்ய

ப— விஷயங்கள் தோறும் (பரந்து) தனித்தனியே அதில் கால்தாழ்ந்து இதுவாயிற்று என்றபடி, அது க்குமேல் நீயெட்டாநிலத்தை யிருப்பிடமாகவுடையையாயிருந்தாய்,(உன்னுடையித்யாதி)உனக்கேயஸாதா ரணமாய் அத்யந்தஸூக்ஷ்மமான வப்ராக்ருத தேஜோராசிக்குள்ளே உனக்கஸாதாரணமான ஸ்ரீவைகுண்ட த்திலே யிருக்கிறவுன்னை இந்தக்கண்களால கண்டுகொள்ளும்படி ஒருஉபாயத்தை யிட்டு, (என்னுடை யித்யாதி) என்னுடைய ஜ்ஞாநாதிகளாலும் விஷயப்ரவணமான மநத்தாலும் வைலக்ஷண்யத்தைக்கொ ண்டு மஹாவ்ருக்ஷம்போலே மேனணித்திருக்கிற வென்னுடைய ஆத்மாவானவர் கடுகவந் துன்னைக் கிட்டா ரோ, ஆகையால் ஸ்வரூபனை யுன்னை ஸாயிநயாஸத்தால் எங்ஙனேதான் நான்வந்தெய்தும்படி. ௫

ஆறும்பாட்டில்,உட்கண்ணால்கூட வுன்னுடைய வைலக்ஷண்யதாரதம்யதைக் காண கையரிது, உட்கண்ணால் கண்டெய்தாவிடில் பரிக்கவொட்டுகிறதில்லை, உன்னைக் கண்டெய்தும்படியோ ருவாயமும் காண்கிறிலேனென்கிறார். (வந்தெய்துமாறறியேன்) வந்துகிட்டுமுவாயமறிகிறிலேன். ஆனு லிழந்தாலோ வென்ன, இழக்கலாயோவுன்படி இருக்கிறதென்கிறார் (மல்குநீலச்சுடர் தழைப்ப) வடிவழகிற் குறையுடைமை யென்றிழக்கவோ, உபாயத்வத்தில் தான் உபேயத்வத்தில் தான் குறையுடைமை யென் றிழக்கவோ, இவ்விரண்டாலும்குறையில்லையிறே, திருமார்பனானவுனக்கு. ஸதவநவ்ருவுஷகார மெவ ரிஷ்யந்தா னுனக்கில்லையென்ன வொண்ணுதிறே. (மல்கு) செறிந்த நீலச்சுடரானது பரம்பாநிற்க (செஞ் சுடர்ச்சோதிகள்பூத்து) இடையிடையே சிவந்தசுடரையுடைத்தாயிருந்துள்ள தேஜஸ்ஸுக்களும்பூவலாந் தாப்போலே பூத்து. இவ்விரண்டாலும் திவ்யரூபையிருந்தபடியும், திவ்யாவயவ மிருந்தபடியும சொல்லி ற்று. (ஒருமாணிக்கஞ்சேர்வதுபோல்) ஸந்நிவேசமாம்படி ஒரு மாணிக்யஞ்சேர்ந்தாபபோலே,

மூ— லந்தரமேற் செம்பட்டோடடி யுந்தி கை மார்பு கண் வாய் ।
செஞ்சுடர்ச்சோதி விடவுறையென்றிரு மார்பனையே ॥ சு॥

ஆ— பீதாம்பரசரண நாபீகரோர: கர்த்த கௌஸ்துபஶ்ரீவிராஜித வக்ஷஸ்ஸ்தல லோசநவத நாருண கிரணங்களாலும் தீவ்யமாநனுமாய், ஸ்ரிய:பதியாய்க் கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவுன்னைக்காணத்தொழியில் தரிக்கமாட்டுகிறிலேன், காண்கைக்கோருபாயமுங் காண்கிறிலேனென்கிறார். சு

இ— செம்பட்டோடித்யாதி சோதிவிடவித்யந்தத்துக்கு தாத்பர்யம் (பீதாம்பரேத்யாதியால்) பீதாம்பரனுக்கு சரணநாபீகரோருகர்த்தகௌஸ்துபஶ்ரீவிராஜித வக்ஷஸ்ஸ்தல லோசநவதநன் என்றன்வயம். திருமார்பனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்ரிய:பதியாயென்று, உறை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (கோயிலிலே யித்யாதியால்) வந்தெய்துமாறறியே னென்கிற விடத்தில் லக்ஷ்யார்த்தமான தாத்பர்யம் (காணத்தொழியில் இத்யாதியால்) இதுக்குத் தாத்பர்யம் (காண்கைக்கு இத்யாதியால்.) * * * *

இ—பா— அந்தரமேல்-அனந்தரத்தின்மேலே, அனந்தரம்-பின்பு, மேலிடப் பதிகத்திலென்றபடி. பரிஶீலநத்துக்கு விஷயமிதென்றபடி. செம்பட்டோடு- சிவந்தபட்டோடே, கடிதடவிராஜமானமான பீதாம்பரத்தோடேயென்றபடி. அடி-திருவடிகளும். உந்தி-திருநாபியும், உந்தியென்று நாபிக்குப்பேர். சரணபத்மப்ரகாஶமானபடியாலே நாபியையும் சரவரணாதிகளோடேகூடவெடுக்கக்குறையில்லை. கை-திருக்கைகளும், மார்பு- வக்ஷஸ்ஸ்தலமும், கௌஸ்துபஶ்ரீவிராஜிதமாகையாலே திருமார்பையும் சிவந்தவஸ்துக்களோடே சேரவெடுக்கக்குறையில்லையிறே. கண்- திருக்கண்களும், வாய்-திவ்யாதரமும், செஞ்சுடர்ச்சோதி-அருண கிரணங்களையுடைய தேஜஸ்ஸுகளை, விட-ப்ரஸரிப்பியாநிற்க, உறை-கண்வளர்ந்தருளாநின்ற, கோயிலிலேயென்று கருத்து. என்திருமார்பனை-என் ஸ்வாமிநியான பெரியபிராட்டியாரை வக்ஷஸ்ஸ்தலத்திலேயுடையரான பெரிய பெருமாளையென்றபடி. வந்தெய்துமாறு- வந்துகிட்டுமுபாயத்தை, எய்துகை-கிட்டுகை, ஆறு-உபாயம். அறியேன்-நான்காணேன், நீயேயென்னபிமதத்தைச் செய்தருளவேணுமென்று கருத்து. சு

ஒ— ப்ராக்விவக்ஷிதாருணித்வஸம்பந்தஸ்ய ப்ரக்ருதவஸ்துவ்ருத்தியாவக. அந்தரமேல-கடிப்ரதேஶஸ்யோபரி. செம்பட்டோடு-பீதாம்பரேண ஸஹ, அடி உந்தி கை மார்பு கண் வாய் - ஶ்ரீசரண நாபீகரவக்ஷஸ்ஸ்தல நயநாதரை, செஞ்சுடர்சோதிவிட - ரக்தரஶ்மிஜ்யோதீம்ஷி உத்கிரந்தி உறைஎன்திருமார்பனையே-ஶயாநம் ஸ்வீயம் லக்ஷ்மீவக்ஷஸம், ப்ராப்த்யுபாயம் நஜாநாமீதி ஸம்பந்த: ந்யாய:. சு

ப— இத்தாலிவ்விரண்டுக்கு மாஶ்ரயமானதிருமேனிதன்னைச்சொல்லுகிறது. சேர்வதுஞ்சாலென்றதுக்குப்பொருந்தியிருந்தாப்போலே யென்றுமாம். செஞ்சுடர்ச்சோதியை விஶிஷ்டவஸ்துமாகச் சொல்லுகிறார். (அந்தரமேலித்யாதி) திருவரையினுடைய வழகும் ஸௌந்தர்யமும் பரிபூர்ணமாகையாலே தம்மோடேகலந்தபோது தமக்குத் திருவரை ஸௌந்தர்யமானவாகாரத்தை நினைத்து அந்தரமென்கிறார். அந்தத்திருவரைமேலே, (செம்பட்டோடு) சிவந்த பீதாம்பரத்தோடே, (அடி) திருவடிகள், (உந்தி) திருநாபீகமலமும் திருக்கைகள் திருமார்பு, இதுவும் பெரியபிராட்டியாருடைய திவ்யஸ்பர்ஶத்தால் சிவந்திருக்குமே, அத்தாலிவற்றோடொக்கச் சொல்லலாயிற்று. திருக்கண்கள் திருப்பவள மிவையெல்லாம் (செஞ்சுடர்ச்சோதி விடவுறை) சிவந்தவாகாரத்தையுடைத்தான தேஜஸ்ஸைப் பரப்பாநிற்கும்படி யிருக்கிற, (என் திருமார்பனையே) இவையெல்லாமிவளுறையுந் திருமார்பில்லாவிடில் செஞ்சுடர்சோதிவிடாதுகாணும். திருமார்பிலிருந்துகொண்டே "தஸ்யாஸ்ஸா ஸர்வபூதாநாம்" என்னும்படியாயிற்று. அதனால ஸ்ரீஸூக்தரும் "அஸோவா ஶ்ரீ: ஆதித்யவர்ணே" என்றருளிச்செய்தார். இத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றியே காணும் "ஸர்வம் தேஜஸ்த்வம் ஸர்வார்த்தஸாக்ஷாத்காரம்" என்றுபாயமாருளிச்செய்ததும். (என் திருமார்பனையே) ஆகாரத்ரயத்தாலுமென்ஸ்வாமிநியான பெரியபிராட்டியாரை திருமார்பிலே யுடையவனை வந்தெய்துமாறறியேன். சு

மூ— என்றிரு மார்பன் றன்னை யென் மலைமகள்கூறன்றன்னை | யென்று
மென்னுமகளை யகம்பாற் கொண்ட நான்முகனை | நின்ற சசிபதியை

ஆ— (என்றிருமார்பன்றன்னை) உன்னுடைய போகப்ரவ்ருத்திகள் ஸ்வாதீநமானாப்போலே, ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுடைய போகப்ரவ்ருத்திகளும் ஸ்வாதீநம்;

ஏழாம்பாட்டு.

இ— என்றிருமார்பன்றன்னை யென்று ஸ்ரிய:பதித்வத்தை யிப்பாட்டிலும் சொல்லுகை பௌநருக்த்ய மன்றோவென்ன விது த்ருஷ்டாந்தார்த்தமென்கிறார் (உன்னுடைய வித்யாதியால்) போகப்ரவ்ருத்திக ளென்றது அம்சத்வயம். போகங்களும் ப்ரவ்ருத்திகளு மென்றபடி போகஸமூஹத்தாலே திருமார்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமும் ப்ரவ்ருத்திஸமூஹத்தாலே நிலங்கீண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. ப்ரஹ்மருத்ராதிகளோடே ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸாமாநாதிகரண்ய நிர்தேஶம் பண்ணியிருக்க விப்பாட்டிலு மப்படி ஸாமாநாதிகரித்துச் சொல்லுகை பௌநருக்த்ய மன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யம் (ப்ரஹ்மத்வாதியால்) போகப்ரவ்ருத்திகளு மென்றது பூர்வவத் அம்சத்வயம். அவர்களுடைய போகங்கள் ஸ்வாதீநங்களென்கிறவிவ்வம்சத்தாலே மலைமகளித்யாதிசசிபதியையித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமும்

இ—ஶ— எ* என்றிருமார்பன் றன்னை-என்னைப்பெற்ற தாயான பெரியபிராட்டியாரை வக்ஷஸ்தலத்திலே யுடையவனான, தன்னையென்று ஸ்வார்த்தே ப்ரயோகம், என் - என்னுடையவனான, என்னையாண்டவனான வென்றபடி. தன்னுடைய ஐஶ்வர்யாதிக்யத்தை யெனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தவனானவென்கை. மலைமகள் கூறன்றன்னை - பார்வதியை ஶரீரைகதேஶத்திலே யுடையவனான, மலை மகள் - பார்வதீ, கூறு - பாகம். கூறிலே யுடையவன்கூறன். பார்வதீநித்ய ஸம்ஶ்லிஷ்டருத்ரஶரீரகனான வென்றபடி. என்-என்னுடையவனான, இது சதுர்முகாதிக்கும் விஶேஷணம். சதுர்முகாத்யாதிக்யத்தை யெனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தவனான வென்றபடி. நாமகளை - ஸரஸ்வதியை, நா வென்று நாக்கு. மகள் - பெண், நாக்கிலே யிருக்கும் மகள் நாமகள். என்றும் - ஸர்வதா, அகம்பால் - உள்ளே, அகம்-உள்ளு, பாலென்று ஸப்தம்யர்த்தகம். தன் வதநாரவிந்தத்துக்குள்ளே யென்றபடி. கொண்ட - வைத்துக்கொண்டவனான, ஸரஸ்வதியோடே நித்யம் ஸம்ஶ்லிஷ்டனான வென்றபடி. நான்முகனை- சதுர்முகனான, ஸர்வஸ்ரஷ்ட்ருசதுர்முகஶரீரகனான வென்றபடி. நின்ற "ஸப்ரஹ்மா ஸஶிவஸ்ஸேந்த்ர:" என்றிவர்களோடேகூடச்சொல்லலாம்படி நின்றவனான, சசிபதியை- ஶசீபதியான, தச்சரீரகனான வென்றபடி ப்ராப்தயௌவநரான புத்ரர்களுக்கு உசிதவிஷயங்களிலே விவாஹம்பண்ணிவைக்கும்பிதாவைப்போலே தனக்குப்பிராட்டிபோல் ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ரர்களுக்கு அநுரூபவிவாஹத்தைப்பண்ணி வைத்தவனானவென்றுபாவம்.

ஒ— எ* என்றிருமார்பன்றன்னை - த்வதீயம் ஶ்ரீவக்ஷஸம், என்மலைமகள் கூறன் தன்னை - த்வதீய ஶைலஸுதாஸக்தவிக்ரஹருத்ராத்யாதிக்யம், என்றும் நாமகளை அகம்பால் கொண்ட என் நான் முகனை-ஸதா ஸாவித்ர்யா ஸரஸ்வத்யா த்வதீய சதுர்முகாத்யாதிக்யம், நின்றசசிபதியை - தேவேந்த்ர உக்த்யா ஶசீபதிம் இந்த்ராத்யாதிக்யம்,

ப— ஏழாம்பாட்டில், உன்னுடையவும் ப்ரஹ்மாதிகளுடையவும் போகப்ரவ்ருத்திகள் ஸ்வாதீநம், அத: என்னுடைய அபேக்ஷிதமும் த்வத்ஸாத்யைகலப்யம். நீயோவென்ன அபேக்ஷிதம் செய்தருளுகிறிலை, நானினியுன்னைக் காணப்பெறுதே போமித்தனையாகாதே யென்கிறார். (என்றிருமார்பன்றனை) என் ஸ்வாமிநியான பெரியபிராட்டியாருடைய (திருமார்பன்) திருமுலைத் தடத்திலே சாய்ந்தருளுமவனை, "[illegible]" என்னக்கடவதிறே. (என்மலைமகளித்யாதி) விஶேஷாம்ஶத்தி லூற்றத்தாலே இங்ஙனே யென்னென்கிறார். ஹிமவானுடைய பெண்பிள்ளையைத் தன்னுடம்பி லொரு பார்ஶ்வத்திலே யுடையவனாயிருக்கிற ருத்ரனைத்தானிட்டவழக்காகவுடையனாயிருக்கிறவனை, (என்றுமித்யாதி) என்றுமொக்க நாவிலுள்ள ஸரஸ்வதியை அநவரத ஸஹசரியாகக்கொண்ட சதுர்முகனுக்கு அந்தராத்மாவாயுள்ள என் ஸ்வாமியை, (நின்றசசிபதியை) "ஸப்ரஹ்மாஸஶிவ:" என்றால் "ஸேந்த்ர" மென்றெடுக்கச்சொல்லலாய் நின்ற ஶசீபதியான இந்த்ரனுக்கு அந்தர்யாமியாய் நின்றவனை, ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸ்வரூபமும் போகமும் ஸ்வாதீநமானாப்போலேயிவர்களுடையவிவாஹமும் ஸ்வாதீநமெனைகைக்காக ஸமருளிச்செய்தார். இனி ஸ்வப்ரவ்ருத்தி ஸ்வாதீநமானபடியே ப்ரஹ்மாதிகளுடையப்ரவ்ருத்திகளும் ஸ்வாதீநமென்கிறார்,

மூ— நிலங்கீண் டெயின் மூன்றெரித்த । வென்று புலன் றுறந்த
விசும்பாளியைக் காணேனே ॥ எ ॥ ஆளியைக் காண்பரியா

ஆ— ஆனபின்பு, என்னுடையவபேக்ஷிதமும்ஸ்வாபேக்ஷையும்; இங்ஙனே யிருக்கச்செய்தே, நீயோவென்ன வபேக்ஷிதம் செய்தருளுகிறிலை; நானினி யுன்னைக் காணப்பெறாதே போமத்தனை யாகாதே யென்கிறார். எ

(ஆளியை) ஆளியைக்கண்டகுதிரையைப்போலேயும்,

இ— ப்ரவ்ருத்திகள்ஸ்வாதீநங்களென்கிறவிவ்வம்சத்தாலே எயில்மூன்றெரித்த கார்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. இதுக்கு ஸாதநாபிகாரனென்று நிஷேதிக்கப்படுகிற ருத்ராதிகளை யிட்டு வாழ்த்தி ப்ரஹ்மாதி ஸமஸ்த விசிஷ்டர்களாக நிஷேதிக்கையாலே இஸ்வாதநாதிகாரமென்று அவர்களுடைய ஹோமம் ஸ்வாதீநமென்கையிலே தாத்பர்யஞ்சொல்லுகையிலும் ... ஆகியாலே திருவாராதநாதி ததீயாராதநங்களாலே யவர்களை விஶேஷிக்கையாலே ... ஸ்வாதீநங்க ளென்கையிலே யிவ்விடத்துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகையுங் கூடும் ... விசும்பா ளியை யித்துக்குப் பரதாத்பர்ய மருளிச்செய்தார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) காணேனே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இங்ஙனே யிருக்கவித்யாதியால்.) * * * * * *

எட்டாம்பாட்டு.

ஆளியைக்காண்பரியா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஆளியைபித்யாதியால்)

இ—ஶ— நிலங்கீண்டு-ஸ்வபம் வராஹாவதாரப ... எயில்மூன்றெரித்த-த்ரிபுராஸுரர்களுடைய ... றை, எயில - ப்ராகாரம், உக்தமாயாவதாரத்தைக் காட்டுகிறது. ... ருத்ரனையைக்கொண்டு தஹித்து, புலன் - இந்த்ரியங்களை, வென்று துறந்த - ஜயித்து ... னவனை. வெறுமை - ஜயித்தை. ப்ரஹ்மாதிகளையுங்கொண்டு ... பண்ணினவனை யென்றபடி. ப்ரஹ்மா இந்த்ரியஜயம் பண்ணினத்தையே ... சொல்லுகிறார். விசும்பாளியை - நாகாதிபதியை, விசும்பு-நாகம், இந்த்ர ஸஹ்ராக்ஷனையக்கொண்டு ... யாளுகிற ஸர்வேஶ்வரனை யென்றபடி. ருத்ராதிகளுடைய திருவாராதநாதி ... ஸ்வாதீநங்களென்று ... காணேனே - காணமாட்டேனே, இப்படி ப்ரஹ்மாதி ஸகலஜந்துக்களுக்கும் வாராதாந ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கும் நிர்வாஹகனானவன் என் கார்யஞ் செய்யக் காணாமையாலே யினி நானவனை யிழந்துபோமித்தனை யென்று கருத்து, எ

அ * ஆளியைக்காண் - ஆளியைக்கண்டதான, ஆளியென்று யாளிக்குப்பேர். அதாவது - ஸிம்ஹவெளி யாயிருப்பதொரு ஜந்து விசேஷம். பரிபாய் - அஶ்வமாய், பரி - அஶ்வம், யாளியைக் கண்ட அஶ்வம் போலே சஞ்சலசித்தரா யென்றபடி. ஸிம்ஹவெளியைக் கண்டால் அஶ்வம் நடுங்கும்படி போலேயென்றபடி,

ஒ— நிலங்கீண்டு - ப்ருதிவீமுத்தரித்து, எயில்மூன்றெரித்த - ருத்ரனைக்கொண்டு த்ரிபுர ப்ராகாரங்களை தஹித்து, புலன்வென்று துறந்த - வதாரங்களாக ருத்ரனைக்கொண்டு இந்த்ரியங்களை ஜயித்து வி ஷயாவிதவனும், வக்ஷ்யதி "ப்ரஹ்மாத்ரவதி ரக்ஷா" இதி. விசும்பாளியை - இந்த்ரனைக்கொண்டு ஸ்வர்க்க வாஸியாகாநின்றவனாய், காணேனே - ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் ..., எ

அ * (ஆளியைபித்) ஆளியைகாண்டரியாய் - ஸிம்ஹவிதஸிம்ஹ தர்மமுடைய.

ப— (நிலங்கீண்டித்யாதி) ஸம்ஸ்தியை ஸ்வயம் ஸ்ருஷ்டி வராஹமாயிட்டு ப்ரதிஷ்டிதனாகக்கண்டேடுயும் (எயில்மூன்றெரித்து) ருத்ரனைக்கொண்டு த்ரிபுரத்திலுடைய மதிள்மூன்றையும் எரித்து, "விஷ்ணுராத்மா" என்னக்கடவதிறே (வென்றுபுலன்துறந்த) ப்ரஹ்மாவைக்கொண்டு ஸ்வர்க்கம் நரகம் விஷயமாக இந்த்ரியங்களை வென்று ஒட்டியும், (விசும்பாளியை) இந்த்ரனைக்கொண்டு ஸ்வர்க்க நிர்வாஹத்தைப் பண்ணியும், இப்படி ஸகலமும் ஸ்வாதீநமாயிருக்க நீ யென்னபேக்ஷிதம் செய்தருளாமையாலே, (காணேனே) இங்ஙனே யினிக்காணாதே, முடிந்துபோ மித்தனையாகாதே யென்று க்லேசிக்கிறார். வக்ஷ்யதி "ஸர்வாதேவா நமஸ்யந்தி" இதி. எ

எட்டாம்பாட்டில், மாவிதுடக்கமான ப்ரதிகூல வர்க்கத்தைக் கொன்றருளின ஸர்வேஶ்வரனைக் காணவல்லோமே யென்கிறார். (ஆளியையித்யாதி) இத்தால் ப்ராப்திப்ரதிபந்தகமிருக்க க்லேசிக்கத் தகுமோவென்னில், ப்ரதிபந்தகத்தைப் போக்குவாரும் நீயேயன்றோ வென்று மிடத்தைச் சொல்லுகிறது யாளி)யாளி, (பரி) குதிரை, ஆளியைக்கண்டகுதிரைபோலேயும்,

மூ— யரி காணரியா யரக்க | ரூளை யிட்டன் றிலங்கை கடந்து பிலம்புக்
கொளிப்ப | மீளியம்புள்ளைக்கடாய் விரன்மாலியைக்கொன்றுபின்னு |
மாளுயர் குன்றங்கள் செய்தடர்த்தானையுங் காண்டுங்கொலோ ‖ அ ‖ ஏ

ஆ— ஸிம்ஹத்தைக்கண்டநரியைப்போலேயும், ஹதஸேஷரான ராக்ஷஸரெல்லாரும பீதபீதரா யூளையிட்டு லங்கையினின்றும் ரஸாதலத்திலே புக்கொளிக்கும்படியாக ப்ரதிகூலர்க்கு ம்ருத்யுஸ்வரூபரான பெரியதிருவடிதிருத்தோளிலேயேறிலங்கையைச்சென்றடர்த்தது, அதிப்ரபலராயிருந்த மாலிஸுமாலிகளை ஸஸைந்யமாகக் கொன்றருளினாப்போலே, விரோதியானவென்றுடையவரவங்களையும்போக்கியெனக்கென்றே தன்னைக்காட்டியருளுவதென்கிறார். அ

இ— அரிகாணரியா வென்கிறதற்கு தா+ர் (ஸிம்ஹத்தை யித்யாதியால்) பிலம்புக் கென்கிறதற்குத் தா+ர் (ரஸாதலத்திலே புக்கென்று) மீளியென்கிறதற்குத் தா+ர் (ப்ரதிகூலர்க்கித்யாதியால்) கடா வென்கிறதற்குத் தா+ர் (திருத்தோளிலே யித்யாதியால்) அடர்த்தென்றது பீடித்தென்றபடி. விறலென்கிறதற்குத் தா+ர் (அதிபலவித்யாதியால்) மாலியைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகாட்டுகிறார். (மாலீத்யாதியால்) பின்னுமித்யாதிக்குத் தா+ர் (ஸஸைந்யமித்யாதியால்.) * * *

ஈ—ப— அரிகாண்-ஹரியைக்கண்டதான, அரி-ஸிம்ஹ, நரியாய்-ஜம்புகமாய், காணரியென்கிறவிடத்தில் ணகாரரகாரங்கள் நகாரணகாரவர்ணாதேஸஃ. ஸிம்ஹத்தைக்கண்டநரிபோலே பீதராயென்றபடி. "ஸர்வே யதா ஸிம்ஹா ஸிம்ஹேந அர்த்திதா: | அர்த்தநாயாஸ் ஸர்வே ஸ்வர்ணம் ஸீவிதேநாயதா | ததாதே ராக்ஷஸா யாந்தி விஷ்ணுநா ப்ரபவிஷ்ணுநா" என்று மாலிஸுமாலிகளுடைய யுத்தத்திலே ஸ்ரீ வால்மீகி பகவான் சொன்ன த்ருஷ்டாந்த பாஷையாலே சொல்லுகிறார். அரக்கர் - ராக்ஷஸரானவர்கள், ஹத ஸேஷரான ராக்ஷஸர்களென்றபடி. அன்று - அந்தயுத்தகாலத்திலே, ஊளையிட்டு - பயாதிஸயத்தாலே ஸஸப்தமாகக்கூப்பிட்டு, இலங்கைகடந்து-லங்கையை யதிக்ரமித்து, குளவிகள் கூண்டைவிட்டுப்பறந்து போமாப்போலே லங்கையை விட்டென்றபடி. பிலம்புக்கு - பிலத்தை ப்ரவேஸித்து, துஷ்டஜந்துக்கள் பயத்தாலே பிலத்தை ப்ரவேஸிக்குமாப்போலே ரஸாதலத்திலே ப்ரவேஸித்தென்றபடி. ஒளிப்ப - ஒளிக்கும்படி, இதுஅடர்த்தானை யென்கிறதத்தோடே யந்வயம். மீளி- ம்ருத்யுவான, மீளியென்று ம்ருத்யுவுக்குப்பேர். ப்ரதிகூலர்க்கு ம்ருத்யுவானவென்றபடி. அம்- ஸுந்தரரான, அநுகூலர்க்குத்ஸேவ்யரானவென்றபடி. புள்ளை- கருடனை, கடாய்- கடாவி, ஸவேகமாக நடத்தியென்றபடி. விரல்மாலியை - ப்ரபலனான மாலியென்கிற ராக்ஷஸனை, ஸாகவாத்ருவயஸ்தமாலஃ. கொன்று- ஸம்ஹரித்து, பின்னும்- அதின்மேலேயும், ஆளுயர் குன்றங்கள்செய்து - ஆள்களாலே யுயர்ந்த குன்றங்களைச் செய்து, ராக்ஷஸர்களைக்கொன்றுராக்ஷஸர்களை பர்வதங்களாகக் குவித்தென்றபடி. அடர்த்தானையும் - இப்படி யவர்களை ஸம்ஹரித்தவனையும், அடர்த்தானையு மென்கிறது உகாரஸமுச்சயத்தாலே யவனைக்காண்கை அதிதுர்லபமன்றோவென்று தோற்றுகிறது. காண்டுங்கொலோ- காணப்போமோ, அப்படியும் நமக்கொருகாலம் வருமோவென்று கருத்து. அ

ஓ— அரி காண் நரியாய் - த்ருஷ்டஸிம்ஹ ஜம்புகவத், அரக்கர் ஊளை யிட்டு - ராக்ஷஸா: க்ருதநாதா:, அன்று-மாலி ஸுமாலியுத்தே, இலங்கைகடந்து- லங்காம் விஸ்ருஜ்ய, பிலம்புக்குஒளிப்ப-பாதாளே ப்ரவிஸ்ய யதா அத்ருஸ்யா பவந்தி ததா, மீளிஅம்புள்ளைகடாய் - ம்ருத்யும் ஸுந்தரம் கருத்மந்தம் ஸஞ்சோதய, விரல்மாலியைகொன்று - ப்ரபலம் மாலிநம் ஹத்வா, பின்னும் ஆள் உயர் குன்றங்கள் செய்து- தாநவஸைந்யாநி உந்நதபர்வதாநிவ க்ருதவா, அடர்த்தானையும்- ஸம்ஹ்ருதவந்தம், காண்டும்கொலோ-த்ரக்ஷ்யாமஃகிம். ஸர்வ+ர்வம் "ஸமாநம் ப்ரஸந்நா" இதி. அ

ப— (அரி) ஸிம்ஹத்தைக்கண்ட நரிபோலேயும், அரக்கரில் மாலியாலே ஊளையிட்டென்கிறார். (அன்றித்யாதி) தாசித்தலையில் நேர் நின்று ப்ரவஸிக்க க்ஷமரல்லாமையாலே ஹதஸிஷ்டராய், (இலங்கை கடந்து) லங்கையைவிட்டுப்போய், (பிலம்புக்கொளிப்ப) பிலத்திலேபுக்குபாதாளத்திலே யொளிக்கும்படி, (மீளியம்புள்ளைக்கடாய்) மீளி - பெருமிடுக்கு, பெருமிடுக்கனாய் அழகிய புள்ளைநடத்தி, பெரியதிருவடிமுதுகிலேவந்து தோற்றும்போதை யழகையிறே இவர்கள் ஆசித்துக்கிடப்பது. (விரல்மாலியைக் கொன்று) அதிப்ரபலராயிருந்த மாலிஸுமாலிகளை ஸஸைந்யமாகக் கொன்றருளி, (பின்னும்) பின்னையும், (ஆளுயர்) ஆளாலேஉயர்ந்த, பிணமலையாம்படிபண்ணி,

மூ— காண்டுங்கொலோநெஞ்சமேகடியவினையேமுயலு'மாண்டிறன்மீளிமொய்ம்பி
லரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து'மீண்டுமவன்றம்பிக்கேவிரிநீரிலங்கையருளி।

ஆ— (காண்டுங்கொலோ) பின்னையும் க்ரூரகர்மத்திலே நிரதனாய் வீர்யத்தையுடையனாய் ஸ்ரீஸ்துஸ்ஸ்வாமியுமாயிருந்த ராவணனுடைய குலத்தை நிரஸநத்தைப்பண்ணி, அவனைக்கொன்றோமேயென்றுதிருவுள்ளத்திலே நொந்து, அவன்றம்பியான ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்கு லங்கைராஜ்யத்தைக்கொடுத்தருளி

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— கடியவினையேமுயலுமென்கிறதற்கு தாத்பர்யம் (பின்னையு மிகவாகியால்) பின்னையு மென்றது மிகவு மென்றபடி. ஆண்டிற லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (வீயத்தாகியால்)

இ—ஸ— ௯ ⁕ கடியவினையே - க்ரூரகர்மங்களையே, ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளைப் பிரித்த க்ரூரகர்மங்களையென்றபடி. அவயாரணத்தாலே ஸத்கர்மமென்பதில்லையென்று தோற்றுகிறது. முயலும் - அதிநிவேசத்தோடே வ்யாபரிக்கிறவனை, முயலுகை - அதிநிவேசத்தோடே வ்யாபாரிக்கை. ஆண் - ஆண்மையிலே, வீர்யத்திலே யென்றபடி. திறல் - பராபிபவந ஸாமர்த்யத்தை யுடையவனை, திறல் - பராபிபவந ஸாமர்த்யம். ஆண்திறலென்று வ்யதிகரண பஹுவ்ரீஹி ஆண்திறலென்கிற விடத்திலே டகாராதேசம். வீர்யத்திலே பார்த்தால் ஸமஸ்த ஸாமர்த்யனை யென்றபடி. மீளிமொய்ம்பில் - ம்ருத்யுவைப்போலே மிடுக்கையுடையவனை, மீளி - ம்ருத்யு, மொய்ம்பு-மிடுக்கு. இல்லென்று த்விதீயை. ம்ருத்யுவைப்போலே சக்தியையுடையவனையென்றபடி. அரக்கன்குலத்தை - ராக்ஷஸனுடைய குலத்தை, ராவணனுடைய ஸஹோதரகுமாராதி பந்துவர்க்கமான குலத்தையென்றபடி. தடிந்து- சேதித்து, தடிகை - சேதிக்கை. அவன்றம்பிக்கே - அவனுடையதம்பிக்குத்தானே, விபீஷணாழ்வானுக்கென்றபடி. ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்கு லங்கைராஜ்யங்கொடுத்தது அவன் அநுகூலனாயிருந்தானென்கிற வித்தாலேயன்று. ராவணனைக் கொன்றோமேயென்று திருவுள்ளத்திலேநொந்து இனியவன்றம்பிகளிலும் ராஜ்யத்தைக்கொடுக்கவேணுமென்றுபார்த்து நம்முடைய ஸமாச்ரயத்தாலேயிவனவன்றம்பியாயிருக்கப்பெற்றோமென் றிவ்வாகாரத்தாலேயென்று கருத்து. விரிநீர்-விஸ்த்ருதஜலத்தையுடைத்தான, அதிசயிதஸமுத்ர பரிவ்ருதமான வென்றபடி. இலங்கை - லங்கையை, அருளி-கொடுத்தருளி,

ஒ— ௯ ⁕ (காண்டுங்கோலிதி) நெஞ்சமே காண்டுங்கொலோ- ஹேசேத: த்ரக்ஷ்யாம:, கடியவினையே முயலும - கோரக்ரியாநுஷக்தஸ்ய, ஆண் - வீர்யாட்யஸ்ய, திறல் - பலயுக்தஸ்ய, மீளி - ம்ருத்யுவத், மீளி- ம்ருத்யு:, மொய்ம்புஇல் - பலவத:, அரக்கன்- ராவணஸ்ய, குலத்தைத்தடிந்து- குலம்ஸம்ஹ்ருத்ய, அவன்தம்பிக்கு - தத்அநுஜாய விபீஷணாயைவ, விரிநீர் இலங்கை அருளி - விஸ்த்ருதஜலதிலங்காப்ரதம்,

ப— (அடர்த்தானையுங்காண்டுங்கொலோ) ஸர்வாவயவத்தைஅடர்த்தாப்போலேயென்னுடையவிரோதிவர்க்கமாகவிருக்குமவனையுமோட்டிவெனக்கென்றே தன்னைக்காட்டியருளுவது. கண்டோமாய்த்தலைக்கட்டவல்லோமேயென்றும்படி. ஸர்வத்ர ''ஸர்வாநிரஸந'' இதி. அ

ஒன்பதாம்பாட்டில், ராவணாதிகளைநிரஸித்த தசரதாத்மஜனை நெஞ்சேகாணவல்லோமே யென்கிறார். (காண்டுங்கொலோ நெஞ்சமே) பிரிவில்கட்டிக்கொண்டு கதறுகைக்குக்கூட்டானநீ, திவ்யதூரவனை யநுபவிக்கு மிதுக்குங்கூட்டாய் நாமவனைக்காண வல்லோமேயோ, (கடியவினையே முயலும்) அதிக்ரூர வ்யாபாரங்களைக்கொண்டிருப்பனாய், (ஆண்டிறலிதியாதி) ஆண்பிள்ளைதனத்தில் வந்தால் திறலுடையஸிம்ஹம்போன்ற மிடுக்கை யுடையவர்களுடைய குலத்தை ''ஸர்வேஷாஞ்சைவ ஸர்வராக்ஷஸா'' மென்கிறபடியே நிச்சேஷமாக வறுத்து, மீளி - ஸிம்ஹம். மொய்ம்பு-மிடுக்கு, திறல்-பராபிபவநஸாமர்த்யம். (மீண்டுமிதியாதி)விஸ்தீர்ணத்தையுடையவிலங்கையைராஜ்யமாகக்கொடுத்து, ஸர்வத்ர ''ராவணாநுஜாய'' இதி.

மூ— யாண்டுதன்சோதிபுக்க வமராரியேற்றினையே ॥௯॥ ஏற்றரும்
வைகுந்தத்தை யருளு நமக்காயர்குலத் । தீற்றிளம்பிள்ளை

ஆ— மீண்டெழுந்தருளி ஸ்விஸ்லேஷஜநித நிரவதிகவ்யஸநத்தாலே விநஷ்டப்ராயமான திருவயோத்யா நகரியிலுள்ள ஸ்தாவரஜங்கமாத்மகமான ஸகலஜந்துஜாதத்தையும் ரக்ஷித்தருளி, அவர்களையுங் கூடக்கொண்டு திருநாட்டிலே யெழுந்தருளி, திருமாமணிமண்டபத்திலே அயர்வறுமமரர்கள் நடுவே ப்ரதிகூல நிரஸநமான ஜயத்தோடேகூட வெழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பை,நெஞ்சே நாமுமொருநாள் காணவல்லோமோ வென்கிறார். ௯

(ஏற்றரும்) ஸ்ரீநந்தகோபர் குமாரனாய் வந்துபிறந்தருளி.

இ— மீண்டுமாண்டென றருளிச்செய்தத்தாத்பர்ய (மீண்டெழுந்தருளியித்யாதியால்) தன்சோதிபுக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (அவர்களையுமித்யாதியால்)அமராரியேற்றினையே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (திருமாமணியித்யாதியால்) காண்டுங்கொலோ நெஞ்சமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (நெஞ்சே யித்யாதியால்) * *

பத்தாம் பாட்டு.

ஆயர்குலத்தீற்றிளம்பிள்ளை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (ஸ்ரீநந்தகோபரித்யாதியால்)

ஜி—ஸ— மீண்டுமாண்டு - பின்னையும் பரிபாலநம்பண்ணி, ராவணவதாநந்தரம்மீண்டெழுந்தருளி திருவயோத்யையிலே ஸகலஜந்துக்களையும் பதினோராயிரமாண்டு பரிபாலநம்பண்ணி யென்றபடி. தன் சோதி - தன்னுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸை, அப்ராக்ருதநித்யமான தன்னுடைய பரமபதத்தையென்றபடி. புக்க- “விவேஶ வைஷ்ணவம் தேஜஸ்ஸஶரீரஸ்ஸஹாநுகஃ” என்கிறபடியேயெல்லாரையுங் கூட்டிக்கொண்டு ப்ரவேஶித்தவனை, அமராரியேற்றினை- அமரருடைய ஸரிவ்ருஷபத்தை, அரி-ஸரி.ஸிம்ஹமென்றபடி. ஏறு- வ்ருஷபம், அதீதபக்ஷவசநத்திலே யேற்றினையென்று ரூபமாயிருக்கும்,நித்யஸூரிகளுடைய ஸிம்ஹஶ்ரேஷ்டத்தை யென்றபடி. ராவணாதிப்ரதிகூல நிரஸநஜநிதஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தியாலே நித்யஸூரிகள் நடுவே ஸிம்ஹபோதம்போலேசெருக்கோடே யெழுந்தருளியிருக்குமவனைவஶ்யத்திருமகனை யென்கை. நெஞ்சமே-என்னுடைய மநஸ்ஸே, ஸம்போதநம். காண்டுங்கொலோ - காண்போமோ, காணமாட்டுவோமோ வென்றபடி. ௯

௧௦ * ஆயர் குலத்து - கோபர்களுடைய குலத்திலே, ஈற்றிளம் பிள்ளை - ஈன்றப்பட்டபால குமாரனை, ஈன்றுகை - ஜநிக்கை,இது க்ருஷ்ணனுக்கு விஶேஷணம்.

ஒ— மீண்டும் ஆண்டு - அயோத்யாம் பாலநாநந்தரம் ராஜ்யம் க்ருத்வா, தன்சோதிபுக்க - ஸ்வம் தாம ப்ரவிஷ்டம், அமர் அரிஏற்றினையே - நித்யஸூரி ஸம்கே ஸிம்ஹஶ்ரேஷ்டவத் உபவிஷ்டம், காண்டுங் கொலோ இதி ஸம்போதநம் ஸ்வம் “த்ராதாரம் நாதம்” இதி. ௯

௧௦ *(ஏற்றருமிதி)ஆயர்குலத்து - கோபகுலே ஜாத, ஈற்றுஇளம்பிள்ளை ஒன்றுப்புக்கு - ஸத்ய ஸம்ஜாத பாலகம் ப்ரவிஶ்ய,

ப— (மீண்டுமாண்டு) ராவணவதாநந்தரம் ப்ரஹ்மாதிகள் தன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்தருள வமையுமென்ன அவ்வளவிலே பரதாழ்வான் தேவரீரங்ஙன் செய்தருளவொண்ணாது,திருவபிஷேகத்துக்கு விளம்பிறக்கையாலே திருத்தாய்மாரும் ஸ்ரீஸாதாழ்வானும் மற்றவருமாதுரா யிருக்கிறார்கள்,ஆனபின்பு“ஸூஶ்ராஸத்ஸாதம்நம்” எனகிற டியே யவர்களாதிதீர மீண்டெழுந்தருளி திருமுடிசூடி நாட்டைவாழ்விக்கவேணுமென்ன அப்படியே திருவயோத்யையிலேராஜ்யம்பண்ணி நாட்டைவாழ்வித்தருளி, (தன்சோதிபுக்க)ஸ்வஸ்தாநத்திலேபோயிருக்கிற, (அமராரியேற்றினை) ஸூரிகளுக்கு ஸிம்ஹ ஶ்ரேஷ்டம்போலே செருக்குத்தோன்றவிருக்கிறவனை, நெஞ்சமேகாண்டுங்கொலோ. ௯

பத்தாம்பாட்டில், இப்படிதானே ப்ராப்யனும்ப்ராபகனும்விரோதிநிராஸகனுமானவன் அந்த உஜ்ஜ்வலமான திருநாட்டை நமக்குத் தந்தருளுமென்றுதன்திருவுள்ளத்தையாஶ்வஸிப்பிக்கிறார். (ஏற்றரும்) ஸாயுஜ்ய ஸுகந்தாலேறலாகாத ஸ்ரீவைகுண்டத்தை தன்ஸ்வரூபம் தன்திருவடிகளில் நித்யஸூரான நமக்குதன் க்ருபையாலே தந்தருளும். நம்படிபார்த்துமவனருளுமோவென்ன,அவனதிமநோஜ்ஞன்காண்,நம்படிபாராதென்கிறார்.(ஆயர்குலத்தீற்றிளம்பிள்ளையொன்றுப்புக்கு)“மநோஜ்ஞாயஜ்ஞதேஶாஸ்:”என்னக்கடவதிறே.

மூ— யொன்றாய்ப் புக்கு மாயங்களே யியற்றி | கூற்றியல் கஞ்சனைக்
கொன் றைவர்க்காய்க் கொடுஞ் சேனைதடிந் | தாற்றன் மிக்கான்

ஆ— திண்மொளசுரரைத்தேயவளர்ந்தருளி, ஸம்ஸாரத்திலே போய்ப்புக்கு, ஆஸ்ரிதவிரோதியான கம்ஸனை ஸம்ஹரித்துக் கொன்றருளி, பின்னை பாண்டவர்களுக்காக ஆஸ்ரிதவிரோதிகளான துர்யோதநாதியர், க்ரூரமான அவனுடையஸேனையையும் நிச்சேஷமாக நசிப்பித்து பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுத்து, பின்னையு மவர்களுக்கொன்றும் செய்யாதானைத்

இ— மாயங்களே யியற்றியென்கிறதற்குத் தா+ர் (திண்மொளித்யாதியால்) ஸுராஸுரை:, திண்மொள்- திண்மையைக் கொண்டிருக்கிற, வஜ்ரகோடிகடிநமாத்ரரான வென்றபடி. அசுரரை - அஸுரரை, ப்ரயோஜநாந்தர விதீயாத்ருணாவர்த்த ஸகடாத்யஸுரர்களை யென்றபடி. தேய - க்ஷயிக்கும்படி, வளர்ந்தருளி - அவர்களை க்ஷயிக்கப்பண்ணிக்கொண்டே வளர்ந்தருளியென்றபடி. ஒன்றாய்ப்புக்கென்கிறதற்குத் தா+ர் (ஸம்ஸ்ருதித்யாதியால்) கூற்றியல் கஞ்சனைக் கொன்றென்கிறதற்குத் தா+ர் (ஆஸ்ரிதவிரோதி இத்யாதியால்) ஐவர்க்காய்க்கொடுஞ்சேனைதடிந்தென்கிறதற்குத் தா+ர் (பின்னைபாண்டவர்களுக்கித்யாதியால்) ஆற்றன்மிக்கானென்கிறதற்குத் தா+ர்(பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யத்தை யித்யாதியால்)

இ—ஸ— மாயங்களேயியற்றி-ஆஸ்சர்யங்களையேப்ரவர்த்திப்பித்து,இயற்றுகை-ப்ரவர்த்திப்பிக்கை,வசுதநாத்ருணாவர்த்த ஸகடாத்யஸுர நிரஸநாதிகளான ஆஸ்சர்யங்களையென்றபடி.ஒன்றாய்ப் புக்கு-வ்யாஜத்தாலேப்ரவேசித்து,யநுபமத்துக்குவருகிற ஸம்ஸாரிக்களோடே தானும் ஸம்ஸாரவ்யாஜத்தாலே ஸம்ஸாரியிலே ப்ரவேசித்தென்றபடி. கூற்றியல் - ம்ருத்யுஸ்வபாவனை, கூற்றம் - ம்ருத்யு, இயல் - ஸ்வபாவம்.ம்ருத்யுவுக்குஸ்வபாவமாவதுப்ராணனையும்தேஹத்தையும் பிரிக்கையிறே.ஸ்ரீவஸுதேவ தேவகிகளுக்குப்ராணஸத்ருசனான தன்னை யவர்கள் பக்கல் நின்றும் பிரிக்குமவனை யென்றபடி. கஞ்சனை- கம்ஸனை, கொன்று - ஸம்ஹரித்து, ஐவர்க்காய்- பஞ்சபாண்டவர்களுக்காக, ஸஹ்ருதிஸம்ஸாரவு மவர்களுக்கா யென்றபடி. கொடுஞ்சேனை-கொடியதான ஸேனையை, க்ரூரங்களான துர்யோதநாதி ஸேனைகளை யென்றபடி. தடிந்து -நசிப்பித்து, ஆற்றன் மிக்கான்-பொறுமைமிஞ்சினவனை, ஆற்றல்-பொறுமை. நாம் பாண்டவர்கள்காரியமெல்லாம் ஸாதித்துக் கொடுத்தோமென்று ஸந்துஷ்டனாகாதே "ஸணம்ப்ரவ்ருத்த மிவமே" என்கிறபடியே யிவர்களுக்கொன்றும் செய்யாதானா யிருக்குமவனை யென்றபடி.

ஒ— மாயங்களேயியற்றி-ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதாந்யகார்ஷீத், கூற்றுஇயல்கஞ்சனைக்கொன்று- க்ருதாந்தஸமம் கம்ஸம் ஸம்ஹ்ருத்ய, ஸ்வ+த்தம் "ஸ்வீயாக்ரூராவஹா" ரீதி.ஐவர்க்காய் - பஞ்சபாண்டவார்த்தம்,கொடும்சேனை தடிந்து - க்ரூரஸேநாம் நிஹத்ய, ஆற்றல் மிக்கான்- க்ஷமாதிகஸ்ஸந்,

ப— ஈறென்று முடிவாய், ஈற்றிளம்பிள்ளை யொன்றாய் - மிகவுமிளம்பிள்ளையாய் இடக்குலத்தாரோடேக்கணனை பிள்ளையாய், (ஒன்றாய்) கம்ஸனும் ஜாதனாய் தானும் மருமகனாய் வில்விழவென் றழைத்த வன்று, அவனுடைய யாகஸாலையிலே புக்கு, யதா, சுதிஸிஸுவான வொரு பிள்ளையாய்க்கொண்டு ஆயர்குலத்தைப் புக்கென்றும். (மாயங்களேயியற்றி) ஆஸ்சர்யங்களை முறிப்பது சாபங்கொல்லியை[ரஜகனை] க்கொன்று வரியட்டஞ்சாற்றுவது குவலயாபீடத்தின் கொம்பைமுறிப்பது மல்லரைக்கொல்லுவதாயிப் படியுள்ளவாஸ்சர்யங்களையேப்ரவர்த்திப்பித்து. யதா: இப்வக்ஷத்தில் வசுதநாஸகடாதி நிரஸநாதிவ மாயங்களையே ப்ரவர்த்திப்பித்து, இயற்றுதல்- ப்ரவர்த்திப்பித்தல், (கூற்றியல்) ம்ருத்யுஸ்வபாவனைகம்ஸனைக்கொன்று,(ஐவர்க்காய்க்கொடுஞ்சேனைதடிந்து)பாண்டவர்களுக்காகஸாரதியென்றெதிரிட்டக்ரூரமான ஸேனையைத் தேர்க்காலாலே நெருக்கின, (ஆற்றன்மிக்கான்) ஆற்றலென்று பொறையாய் ஸாமர்த்யத்தில் பொறை மிக்கவனென்கை, அன்றிக்கே ஆற்றலென்று வலியாய், வலிமிக்கவ னென்னுதல்.

மூ— பெரிய பரஞ்சோதி புக்க வரியே ॥௧௦॥ புக்க வரியுருவா
யவுணனுடல் கீண்டுகந்த | சக்கரச் செல்வன் றன்னைக்

ஆ— திருநாட்டிலே போயப் புக்கருளின பரமேச்வரனே அந்த உத்க்ருஷ்டமான திருநாட்டை நமக்கும் தந்தருளுமென்று தம்திருவுள்ளத்தை யாவிஷ்கரிப்பிக்கிறார்.

(புக்கவரியுருவாய்) பாவாதேசமாம்படி தேஜஸ்ஸையுடைய ஸிம்ஹரூபியாய்ப் புக்கு ஹிரண்யனைப்பிளந்தருளி ப்ரஹ்லாதனுக்கு, தத்க்ஷணத்திலே நிரஸ்தஸமஸ்த ஸம்ஸாரப்ரத்யூஹ ஸர்வஸ்வதானம் பண்ணினவனாய், ஆச்ரிதரக்ஷணைக ஸ்வபாவனான விலக்ஷணனான பரமேச்வரனுக்கு ப்ரதிபாதகமாய்,

இ— பெரிய வித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (திருநாட்டிலே யித்யாதியால்) எற்றரு மென்கிறதை யுரைக்கிறார் (உத்க்ருஷ்டமானவென்று) வைகுந்தத்தையருளும்நமக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (திருநாட்டைநமக்குமித்யாதியால்) இந்தா வித் திருவாய்மொழியில் முதலிரண்டு பாட்டுகளாலே ப்ராப்யனென்று சொல்லுமிடத்தைச்சொல்லி மேலெட்டுப்பாட்டுகளாலே ப்ராபகனென்னுமிடத்தைச் சொல்லி ஈந்நனரிரண்டுபாட்டாலேயவனுடையவிரோதிநிரஸநஸாமர்த்யத்தைச்சொல்லியிப்பாட்டிலேயிப்படி யிருக்கிறவனேநமக்கபேக்ஷிதத்தைச்செய்தருளுமென்றுதம்முடையதிருவுள்ளத்தையாவிஷ்கரிப்பிக்கிறாரென்று ஸம்க்ஷிப்தார்த்தம். *

நிகமனம்.

புக்கு அஅரியுருவா பென்று பதச்சேதம்பண்ணி அஅரியுருவா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (பாவா மித்யாதியால்) அவுண னுடல்கீண்டுகந்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஹிரண்யனையித்யாதியால்) சக்கரச் செல்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தத்க்ஷணித்யாதியால்)

இ—ப— பெரிய- அபரிச்சேத்யமான, பரஞ்சோதி-பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸை,ஸ்ரீவைகுண்டத்தையென்றபடி. புக்க - ப்ரவேசித்தவனான, ஸம்ஹாராவதாரணாநந்தரமெழுந்தருளினவனான, அரி - ஹரியானவன், க்ருஷ்ணனாவனென்றபடி. எற்றரும் -எறுதைக்கருமையான, ஸர்வேச்வரன் க்ருபையொழிய உத்க்ருஷ்டமான வென்றபடி. வைகுந்தத்தை-ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, நமக்கருளும்-அவன் க்ருபையொழிய வேறவுபாயமில்லாத நமக்குத் தந்தருளும். ௧௦

௧௧ * அஅரியுருவாய் - அந்த ஹரிரூபனாய், ப்ரஸித்தமான ஸிம்ஹரூபத்தை யுடையனா யென்றபடி. அ என்று ப்ரஸித்திவாசகம். ஈத்ருசநரஸிம்ஹரூபியானா யென்கை. புக்கு ஸபாவிஷயத்திலே ப்ரவேசித்து, அவுணனுடல் - ஹிரண்யனுடைய சரீரத்தை, கீண்டு-பிளந்து,உகந்த-ஆச்ரிதவிரோதிநாசத்தாலே ப்ரஹ்லாதனை,சக்கரச்செல்வன்றன்னை-ஸுதர்சனமென்னுந் திருவாழியாலே ஸகலவ்யாப்த்யைச்வர்யத்தை யுடையனை, சக்கரச்செல்வன்றன்னை-ஸர்வாயுதனை ஸ்ரீசர்ங்கம்,சாங்கவாதிவுபகரணங்கள்

ஒ— பெரியபரஞ்சோதி புக்க - அபரிச்சின்ன பரஜ்யோதிரூபம் பரமபதம், ப்ரவிஷ்ட:, அரியே - ஸிம்ஹ:, எற்றரும்வைகுந்தத்தைநமக்கருளும்- உதாரோ ஹம் வைகுண்டலோகம் தாஸ்யதீத்யர்த்த:. ௧௦

௧௧ * (புக்கவிதி) அஅரியுருவாய்புக்கு - தாத்ருச ஸிம்ஹரூபதயா ப்ரவிச்ய, அவுணன்உடல் கீண்டு உகந்த - ஹிரண்யசரீரம் விதார்ய ஹ்ருஷ்டம், சக்கரசெல்வன்தன்னை- ஸ்ரீஸுதர்சந ஸம்பத்யுக்தம்

ப— (பெரியவித்யாதி) பரமபதத்திலே போய்ப்புக்கபின்பும்கம்ஸன் உக்ரஸேனன் என்று ஆசிலே[ஆயாபத்திலே] வைத்ததையுந்தானுமாயவர்கள்மேலேசீறினவாஸனைநகொண்டு அங்கும்ஹரியானவன்எற்றரும் வைகுந்தத்தை யருளும் நமக்கு. ௧௦

நிகமத்திலித்திருவாய்மொழிகற்றுரை மதிமுகமடந்தையர் விரும்பித்திருப்பல்லாண்டுபாடி ஸ்தாவிப்பரென்கிறார். (புக்கவரியுருவாய்) அவ்வரியுருவாய்ப்புக்கு, நரஸிம்ஹமாய் வந்தவதரித்துப் பண்ணின வகை யெல்லாம்தோற்ற அவ்வரியுருவென்னு மித்தனையாயிற்றுச் சொல்லலாவது. தாதாத்விகமாக ப்ரவேசித்த நரஸிம்ஹரூபத்தை யுடையவனாய் ஹிரண்யனுடலைப்பிளந்துப்புகட்டுசிறுக்கன்விரோதிபோகப் பெற்றோமென் றுகந்த, (சக்கரச்செல்வன்றன்னை) அவனுடனும் திருவுகிருக்களையிருப் பேரகையாலே

மூ— குருகூர்ச சடகோபன்சொன்ன । மிக்கவோராயிரத்துளிவைபத்தும்வல்லா ரவரைத் । தொக்குப் பல்லாண் டிசைத்துக் கவரிசெய்வ ரேழையரே ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— வ்யுத்பத்திஞானும் ஹேதுத்தான திருவாய்மொழிகளி லித்திருவாய்மொழி வல்லார்க்கு ஸமவ ஸ்திவெளுக்க ஸௌமராயிருப்பா ரெல்லாரும், திறந்திறமாக ஸவஷெளஷ வ்யுத்திகளும் பண்ணுவார்களென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— மிக்கவோராயிரதது ளென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய் (வ்யுத்பத்திஞனு மிகுர்ஷியால்) ஏழையரே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய் (ஸமவஷிதர்ஷியால்) தொக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய் (திறந்திறமாக வென்று) பல்லாண்டிதர்ஷிக்குத் தாத்பர்ய் (ஸவெஷதர்ஷியால்.) * * * * * *

இ—ஸ— ஸ்ரேஸ: தன்னை யென்று - ஸ்ராஜேஷநவ்யயோம: குருகூர்ச சடகோபன் சொன்ன - ஸ்லேஷம். மிக்க - அதிஶயிதமாக, ஸமவஹ்ண வ்யுத்பாதகமாகையாலே அதிஶயிதமான வென்றபடி. ஓர்-அத்விதீயமான, ஆயிரத்துளிவைபத்தும் - ஸ்லேஷம். வல்லாரவரை - அப்யஸிக்கவல்லவர்களை, ஏழையர்- அபலைகள், ஸமவஸ்திவெயெஷக வளைகளாய் ஸாமவத கிம்விகார அபலைகளாயிருக்கிற திவ்ய ஸ்த்ரீஸ்வபாவர்க்க ளென்றபடி. தொக்கு - ஸம்ஹீஸுதைகளாய, தொக்குதல்- ஸம்ஹீஸவித்தல். பல்லாண்டு- மங்களாஶாஸநமாயைகளை, இசைத்து- பாடி, கவரி - வாமர வீஜநத்தை, ஸவஷவியொவவாரங்களையு மென்றபடி.செய்வர் - பண்ணுவர்கள். ௧௧

ஜ்ஞாநவைராக்யநஷ்டாநஶேவதி ஸ்ரீவேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

ஓ— ஸமவஸ்ஷியு. குருகூர்சடகோபன் சொன்ன ஓர் ஆயிரத்துள் - கூராகாரமோகோ வெந வ்யுண்டித அத்விதீய மாயாஸஹஸ்ரு, மிக்க இவை பத்தும் - அதிஶயித தேதஶகம், வல்லாரவரை- அப்யஸ்தவ ஸகர்ஷஜநாந், அஸீதவதெதஜநநிதியாவக. ஏழையர் - திவ்யஸ்த்ரீஸ்வபாவ, தொக்கு - ஸம்ஹூ ஸீஸஷ, பல்லாண்டுஇசைத்து-மங்களாநிவ்யாஹ்ய, கவரிசெய்வர்- வாமரெளவீஷஜயம்தீகுஷ்ஷு: ௧௧

ஸ்ரீவேதஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

ப— யழகுக்கு மைஸ்யத்துக்குமுறுப்பானதிருவாழியையுடையவனை, (குருகூரிதர்ஷி) ஆழ்வாரருளிச் செய்த மிக்கபெருமையுடைய, ஆயிரத்துள் ரூதிஷமிக்க வருளிச்செய்த தாகையாலே அத்விதீயமானவிப்ப த்தை,(வல்லாரவரை) வல்லவர்களை, (ஏழையர்) செகலயஷவபமானவஸ்த்ரீஸ்வபாவர்க்கள்(தொக்கு)திரண்டு மங்களாஶாஸநம் பண்ணி, (கவரிசெய்வர்) வாமரவீஜநாதிகளைப் பண்ணி யுவவரியா நிற்பர்கள். ௧௧

ஸ்ரீரங்கநாத யதிராஜகஹாகேஸர திமரேஷ தெஸிகெவேஷ்யா நம:.

ஸ்ரீவேதஸ்ரீவராகாய ஸம்யமீந்த்ர மஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

———)(o)(———

(பாமருமூவுலகம்.)

———(o)———

நாபீபத்மோஜ்ஜ்வலத்வாத் விதிஶிவ பஜநீயாங்க்ரிமத்வாத் ஸ்வவாஞ்சா
த்ராணாமோகத்வ ஸப்தஸப்தாதநாதியோகாத் ஸம்ஶ்ரிதே ஸத்வரத்வாத் ।
வ்யூஹாத்யாவாஸமோக்ஷாத் ஸஸாரநிரஸநாத் த்ராதலங்காநுஜத்வாத்
ஸ்வீயாக்ரூராவஹாரீ ஸகலஸமவாநித்யவாக்ஸூரிஸி: ॥ ௧௦௦ ॥

(நாபீபத்மோஜ்ஜ்வலத்வாத்) பாமருமூவுலகம் படைத்த பற்பநாபாவோ-என்ற ஸ்ருஷ்டி ஹேதுவான திருநாபிகமலத்தாலே யுஜ்ஜ்வலனாகையாலும், (விதிஶிவபஜநீயாங்க்ரிமத்வாத்) அரனயன்முதலானோர் தொழுஞ்செய்யநின்றிருப்பாதத்தை - ப்ரஹ்மருத்ரர்களாலே ஸேவ்யமான திருவடிகளையுடையனாகையாலும், (ஸ்வவாஞ்சாத்ராணமோகத்வ:) காத்தவெங்கூத்தாவோ மலைபேர்த்து-கோவர்த்தநத்தையெடுத்து கோகுலத்தை ரக்ஷிக்கையாலும், (ஸப்தஸப்தாதநாதியோகாத்) எழில்மூவுலகுநீயே யித்யாதி - ஸப்த ஸப்தங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்து நியமிக்கையாலும், (ஸம்ஶ்ரிதே ஸத்வரத்வாத்) என்னுடைய கோவலனே - க்ருஷ்ணாயவதரித்தாஸ்ரிதர்க்கு ஸத்வரனாயிருக்கையாலும், இத்தாலேதானே மேலிற்பாட்டில், என்திருமார்பனேயென்று ஸர்வேஸ்வரத்வைக்கு ஹேதுவாகச்சொல்லப்படுகிறலக்ஷ்மீஸம்பந்தமும் ஸூசிதமாயிற்றென்று திருவுள்ளம். (வ்யூஹாத்யாவாஸமோக்ஷாத்) பொங்கிணடியின் மூன்றெரித்தித்யாதி-"வித்வாந்மாதா ஸமவத:" இத்யாதிகளிற்படியே ப்ரஹ்மசர்யாதி ஆஶ்ரமிகளை விஶேஷித்தவர்களுக்கு அவர்கள்துடங்கின ப்ரவ்ருத்தியாதிகளைத் தலைக்கட்டி அந்தந்த பாபத்துங்களினின்றும் விடுவிக்கையாலும, (ஸஸாரநிரஸநாத்) ஆளியைக்காண் பரியாயித்யாதி - விரோதிகளான ஸஸாரர்களை யோரிடத்திலும் தரிக்கவொட்டாதே நிரஸிக்கையாலும் (த்ராதலங்காநுஜத்வாத்) அரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து மீண்டுமவன்றம்பிக்கேயிரீலங்கையருளி-தஸ்வப்ருக்ஷகியான ராவணனை ஸாத்துவிகர்களோடேகூட ஸம்ஹரித்து ஸகலப்ரக்ஷகியான விபீஷணாழ்வானுக்கு லங்காராஜ்யத்தைக் கொடுத்து ரக்ஷிக்கையாலும், இவற்றாலேதானே மேலிற்பாட்டிலே ஸநத்கும்மாமாய், ஐவர்க்காய் கொடுஞ்சேனை தடிந்து, என்றுசொல்லுகிற ஸர்வக்ருதிகளான ஸர்வபூரய நாதிநிரஸநவைபவங்களான பாண்டவரக்ஷண முமனுக்ஷித்தமென்று கருத்து. இப்படிகளாலே யெம்பெருமான், ஸ்வாஶ்ரிதர் தன்னை யநுபவிக்கப்பெறுதேகூப்பிடுகிறவற்றைப்பரிஹரியாநிற்கிறானென்று "பாமருமூவுலகம்" என்கிற தஶகத்திலே யாழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார். ❋ ❋ ❋ ௧௦௦

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

———(o)———

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழி மூற்றிற்று.

——)(——

ஆ— (ஏழையராவி) இப்படி யெம்பெருமானுடைய வாத்ஸல்யாதிசய [illegible] ஸாபேக்ஷத்தாலே ஸர்வேச்வரன் தனக்குச் செய்தருளிநின்றது கூறும் ஆழ்வார், அவன் செய்தருளாமையாலே, பின்னையும் அவனோடே ஸம்ச்லேஷிக்க ஆசைப்பட்டு, தங்களுடைய [illegible] தங்களாகக்காரராய, தங்கள் ஸம்ச்லேஷமுகமாக வெண்ணியதாய். [illegible] வைபவங்களாலே [illegible] அநுபவித்தாலே கூப்பிடுகிறார்.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— ஏற்றரும் வைகுந்தத்தை யருளும் நமக்கென்றிப்படி யாழ்வாரான வாழ்வார் [illegible] திருவாய்மொழியிலே [illegible] போலே விரஹிணியான பிராட்டியினுடைய பாசுரங்களாலே [illegible] (இப்படி [illegible]) [illegible] வென்கிறதோடே யநுபவம். [illegible] சொன்னபடி. [illegible] என்றபடி [illegible] இத்தாலே [illegible] மென்கிற [illegible] மிந்திருவாய்மொழிக்கு [illegible] யிறது. ஆறிலங்களிலே [illegible] மீனிநாட்டின் திருவாய்மொழிக்கு விசேஷ [illegible], அதிலே [illegible] திகளிரண்டும் ஸமமாயிருக்கும். இதிலே [illegible] யிருக்கும் இவ [illegible] ரென்கிறவதாலே [illegible]. ஏழையராவியுண்ணுமிணைக்கூற்றங்கொலோ வென்றெம்பெருமானுடைய திருக்கண்களை [illegible] களாகச்சொல்லுகையாலே [illegible] (அநுபவ [illegible]) [illegible] த முடைய [illegible] வையுடைய திவ்யாவயவங்களாலே [illegible] வாழ்வார்தாமுடையவாகிய [illegible] [illegible] த்துக்குமவையங்களுக்கும [illegible] மைவைத்தாமாவிஷ்டித்து [illegible] கொண்டல [illegible] வைகரத்தை விரஹிணியான பிராட்டியினுடைய பாசுரங்களாலே [illegible].

ஒ— [illegible]

ப— சிறிற்றிருவாய்மொழியில் "மைகுழ் சுடர்ச்சோதியப்ப" வென்று தொடங்கி "செந்தூர் [illegible] யென்றிருமாலையே" என்றவன் வடிவழகை யநுபவியாதா அவ்வடிவழகு [illegible] ஸற்றிருந்து அதனையே ஸாவிந்து [illegible] வைபவங்களைக் [illegible] மென்றிட [illegible] கையைவிட்ட, [illegible] குப்பிறந்த வாற்றாமையை எம்பெருமானோடே கலந்து பிரிந்து உருவு வெளிப்பாட்டாலே [illegible] னொருபிராட்டி பாசுரத்தாலே பேசுகிறார், [illegible] உனக்கோடுகிற தென்னென்று கேட்ட, அவள் [illegible] திருமாகல [illegible] யாயும் தோளையும் வந்தென்னை நலியாநின்றன, இவற்றைச் சொல்லுமது [illegible] க்கும் அவனுடைய தலைமைக்கும் போராது, ஆனபின்பு தனைத் தனியொரு [illegible] பொடி வாருமாக, நீங்கள் பொடிகிறவைசேட்டுப் [illegible]. உறைப்புக்கிலே [illegible] பின்னிக்கொள்ளவிட்டுப் பிடிக்கவமையும் என்று அவர்களுக்குத்தாபகம் [illegible]. தனக்குப்பிறந்த வாற்றாமையை [illegible] யிருக்கிறது இப்பிறந்த [illegible] மேலே யவைக்கு [illegible] உருவுவெளிப்பாடாகிறது அவனத விடங்களில் [illegible] னை [illegible] யிருப்பது [illegible] யிருக்கும். இக்கவீர்த்தி [illegible] இவ்வாக்கூற்றங்கொலோ வென்னலாம்படியிரே [illegible] யிருக்கும்படி. ஆக இப்படி நமக்குண்டான உருவுவெளிப்பாட்டால அவனுடைய [illegible] யும் மாட்டிய வல்வினைகான [illegible] யும் [illegible] தையும் [illegible] வதயும் [illegible] மும் [illegible] யித்து அதுஸம்ச்லேஷ [illegible] மல்லாமையாலே தன்னுடையவிட்டைத் [illegible] தாய்மாருக்கும் சொல்லானின்றுகொண்டு அவனுடைய திவ்யாவயவங்களை யநுபவிக்கிறார்.

மூ— ஏழையராவி யுண்ணு மிணைக் கூற்றங் கொலோ வறியேன் !
ஆழியங் கண்ண பிரான் றிருக்கண்கள் கொலோ வறியேன் !

ஆ— ஸாபேக்ஷ ஸம்ச்லேஷாபேக்ஷ வநிதாஜந ப்ராணஹாரி ம்ருத்யுத்வயம் கிமோ, அன்றியே ஆபாதரமணீய விக்ராந்த விஜித ஸகலலோகனான வெம்பெருமானுடைய திருக்கண்கள் கொலோ வறிகிறிலேன்,

மூதற் பாட்டு.

இ— ஏழையரென்கிறதற்குக் கா+ர் (ஸாபேக்ஷ தாதியால்) ஆவியுண்ணுமிணைக்கூற்றங்கொலோவென் கிறதற்குக் கா+ர் (ப்ராணஹ்ருதாதியால்) ஆழியங்கண்ணபிரானென்கிறதற்குக் கா+ர் (ஆபாததந்த்ராதியால்) வேதநாவேதநரை யகப்படுத்துவதா கண்ணாலே யாகையாலே தன்னை யகப்படுத்தின கண்களை மற்றை யவயவங்களுக்கு முன்னே யநுபவிக்கிறாரென்று கருத்து.

இ-ப— க ஃ ஏழையராவி - ஏழைகளுடைய ப்ராணனை, ஏழைகள் - சபலைகள். அவன் பக்கலிலே சாபலத்தைப் பண்ணி அவனைக் கிடையாவிடில் தரிக்கமாட்டாத சபலைகளுடைய ப்ராணனை யென்றபடி. இவை சபலைகளையே நாடுகின்றன வத்தனையொழிய இச்சாலேசமுடையனாகிலவனையும் இதுவேண்டாமென்று மீட்கப்பார்க்கிற வன்னை முதலானோரையும் கிட்டுகிறதில்லை. அவனையும் நம்மைப் போலே நலிந்ததாகில் இவைபடுத்துகிற பாட்டை யறிந்து நம்பக்கலிரங்கானோ. அன்னைமுதலானோரைநலிந் ததாகில் அவர்களுமிவள் படுகிறதெல்லாம் படக்கடவளென்றிரார்களோவென்று கருத்து. உண்ணும் - நசிப்பிக் கக்கடவதான, ஏழையரையபிடித்தாலும் அவர்களுடைய தேஹமும் ஸௌந்தர்யமு மிருந்தபடியே யிருக்க ஸாரமாம்போலே ப்ராணனையே உண்கிறதுவென்று கருத்து. இணை - ஸமமான, இவை பரஸ்பரம் ஸங்கேதம் பண்ணிக்கொண்டு ஸாம்யமே யிருக்கிறதுவென்றுகருத்து. கூற்றங்கொலோ - ம்ருத்யுக் களோ, கூற்றம் - ம்ருத்யு, கொலோவென்றவ்யயம் ஸம்சயார்த்தகம். அறியேன் - நிச்சயிக்கமாட்டுகிறே னில்லை, இவை ம்ருத்யுக்களாகி லிப்படி ஸமாநங்களா யிருக்குமோவென்றுகருத்து. அன்றிக்கேயென்று ஒருவகரமத்யாஹாரம். ஆழியங்கண்ணன் - ஸமுத்ரஸத்ருசங்களாய் ஸுந்தரங்களான கண்களையுடையவ னான, ஆழி - ஸமுத்ரம், அம் - ஸுந்தரமான, கண்ணுடையவன் கண்ணன், கண்ணபிரானென்று ஸமாஸம். கம்பீரஸமுத்ரங்களைப் போலே ஆபாததர்சனத்திலேயே யாரையுமுள்ளகப்படுத்தும் ஸ்நிக்தங்க ளான திருக்கண்களை யுடையவனுமென்றபடி பிரான் - முன்பெனக்கு விஷயமானவனென்றும் ஸம்ச்லே ஷித்துபகரித்த க்ருஷ்ணனுடைய, திருக்கண்கள் கொலோ - திருக்கண்தானோ, அறியேன் - அதுவும் நிச்சயிக்கமாட்டுகிறேனில்லேன். இவை யவனுடைய திருக்கண்களாகி லிப்படி பீடகங்களா யிருக்குமோ, ம்ருத்யுஸஜாதீயங்களன்றோ வவனுடைய திருக்கண்களென்று கருத்து

ஒ— க ஃ (ஏழையரித்) ஏழையர் ஆவி உண்ணும் - சபலஸ்த்ரீ ப்ராணஸம்ஹாரி: இணைகூற்றம் கொலோ அறியேன் - ம்ருத்யுத்வயம்வா நஜாநே, ஆழி அம் கண்ணபிரான் - ஸமுத்ரஸுந்தரநேத்ரோபகாரகஸ்ய, திரு கண்கள்கொலோ அறியேன் - ஸ்ரீநயநேவா ந ஜாநே,

ப— இப்படி ஆறுந்திருவாய்மொழியான பாமருவிலே ஸர்வாநுடைய பூஜநாதபூர்வ ஸாக்ஷாத்காரத் தை யுபபாதித்தருளி மேலவனுடைய பூர்ண விஷய தர்சனத்தை அவன ஈநேத்ரோபாஸ்ய வென்கிற ஸங்கதிபூர்த்தியை உபபாதித்தருளுகிறார். ததுக்தம் "ஶ்ரூத்ராந் +த்யாயீ" தி.

இதில் முதற்பாட்டில், முற்பட திருக்கண்களிலழகுவந்து தம்மைநலிகிறபடியைச்சொல்லி அத்தை யநுபவிக்கிறார். (ஏழையரித்யாதி) ஒருவிஷயத்திலே சாபலத்தைப்பண்ணி யதுபெறுவிடில் தரிக்கமாட் டாத சபலைகளான பெண்களுடைய ப்ராணனை நசிக்கக்கடவதான ம்ருத்யுக்களிரண்டோ, (அறியே ன்) வாயகத்தாலே இன்னதென்றறியமாட்டுகிறிலேன் "உயிர்க்கெல்லாம் தாயாயளிக்கின்ற தண்டாமரைக் கண்" என்கிறதை கேட்டிருப்பது. நான் கேட்டபடியன்றிக்கே யெனக்கிரா நின்றது. ம்ருத்யுக்களிருவர் க்ருதஸங்கேதராய் வந்தாலும் தோழிமாரையுந் தாய்மாரையும் விட்டு சபலையான வென்னையே நலிய வேண்டுமதில்லையே, அந்தால் க்ருதஸங்கேத ம்ருத்யுக்களென்றறுதியிடமாட்டுகிறிலேன். இத் தாலுமறியேனென்கிறது. (ஆழியித்யாதி) அன்றிக்கே கடல்போலே கம்பீரமானவடிவையுடைய உப காரகனானுடைய க்ருஷ்ணனுடைய முதலுறவுபண்ணிப் போந்த திருக்கண்கள்தானேயோ, யிதுக்கு முன்பு பிரிந்தறியாமையாலே திருக்கண்கள்பாதகமென்றவ்யுத்பத்தியில்லையாலறியேனென்கிறாள்.

மூ— சூழவுந்தாமரைநாண்மலர்போல் வந்துதோன்றுங்கண்டீர்।
தோழியர்கா ளன்னைமீரென்செய்கேன் றுயராட்டியேனே॥ ௬॥

ஆ— அப்போதலர்ந்த தாமரைப்பூப்போலே சூழவந்துதோன்றி என்னை வாயியாநின்றன,தோழியர்காள்அன்னைமீரென்றும் துஃகமேபடப் பிறந்தேனாகேயென்று "ஸாராஸாரஸுகோ ஸாரஸ்ரீதே ஸாராஸாத ஸஹஸெஜநந்த்ரா" என்ற சோகவநிகையிற் பிராட்டி கூப்பிட்டாப் போலே கூப்பிடுகிறாள். க

இ— தாமரைநாண்மலரென்கிறதற்குக்கருத்து (அப்போதலர்ந்ததாகியால்) தோன்றுங்கண்டீரென்கிறதற்குக்கருத்து (தோன்றியிருக்கியால்) தன்னுடைய வத்ஸலஸ்வாபத்தை நிலையிக்கர்மவராகதோழிமார்க்கு மன்னைமார்க்கும் தன்னுடையவத்ஸநங்களை சொல்லுவானென்னை வருந்தார் (ஸாராஸித்ரா கியால்) அவனைப் பிரிந்திருக்கமாட்டாதேயவையேயரியவள் அவனுடைய திருமுகத்தினழகையிம்பிம்பித்துக்கொண்டுபோருகையாலே யித்திருமுகமண்டலத்திலே யிவளுடைய ஹ்ருதயமகப்பட்டு பாஹ்யவிஷய மநுஸந்திக்கைக்குவக்ஷூராதிகரணங்களுக்குத்தான்ஸஹகாரியாகமாட்டாதேயந்தர்வஸ்வபாயத்தை யேநிரநுபமாகவநுஸந்திக்கையாலே கண்முன்னேவந்து நின்றாப்போலே ப்ரத்யக்ஷதாபந்நமாய்க்கொண்டவ்வழகு ப்ரதிபாஸிக்கத் துணுக்கென்றெழுந்திருந்திவள் கிட்டச்செல்ல, நினைந்தபடி ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் போகாமையாலே நடுக்கடலிலே யகப்பட்டாப்போலே ஸ்ரமஹாக்ஷமையாய் துஃஸஹ துஃகமேவமையாய் இஷ்டஜநங்களை யெல்லாம் நினைத்து முறையிடுகிறாளென்று கருத்து. க

இ—ம— இப்படி வாயகங்களானலவறில் ஏதுமடாதேதப்பிப்போனாலோவென்னச்சொல்லுகிறாள். தாமரை நாண்மலர் போல் - தாமரஸத்தினுடைய நவவைஷம்போல,நாள் - அழகு,நாள்மலரென கிறவிடத்திலேஉகாரஸ்வீகாரவமே னகாரமேஷஸ: சூழவும்-சுற்றிலும்,உமையெல்லாம், பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம்பெருமானேயா யிருந்தாப்போலே யிருக்கிறது.ராக்ஷஸர்களுக்குப்போலே தப்பிப்போகலாகிலன்றேகவளை நளுக்கிக் கண்ணைத் தப்பிப்போகலாவதென்று கருத்து. வந்துதோன்றும் வந்துதோன்றுநின்றது,எதேதவொனறிதிபெலக்ஷ:.கண்டீர் - கண்டீர்களோ,உங்களுக்குத்தோற்றுகிறதில்லையோவென்றுகருத்து.தோழியர்காள் - ஸகிகாள், அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்,துயராட்டியேன்-துஃகத்தையுடையவளானநான்,துயர் - துஃகம்,துயரையுடையவள் துயராட்டி.இஸ்ஸூத்ராலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போதுதுயராட்டியேனென்று ரூபமாயிருக்கும். துஃகவிஶிஷ்டையானநானென்றபடி. என்செய்கேன்- என்னசெய்யக்கடவேன், இந்த துஃகத்துக்கு என்ன பரிஹாரம்பண்ணக்கடவேன், தோற்றுகிற திருக்கண்களைமறைக்கமாட்டேன் கிட்டியநுபவிக்கவும்மாட்டேனென்றபடி. க

ஒ— சூழவும்- ஸர்வத:,தாமரைநாண்மலர்போல்-கமலஸ்ய நவவிகஸ்வரம்,வந்துதோன்றுங்கண்டீர் - ஆகத்யப்ரகாஶதே பஶ்யத,ஸர்வத: "த்ருஷ்ட்வா ஸஹஸ்ரதிஸ்ர" இதி. தோழியர்காள் - ஹேஸகய:,அன்னைமீர்- ஹேமாதர:, துயராட்டியேனே-ஶோகவதீ, என்செய்கேன்-கிம்கரிஷ்யாமி த்வஹம். க

ப— இப்போதுகாண்கிறபடியானால் தப்பினாலோவென்னில், (சூழவுமிருக்கில்) ஸமஸ்தமிடமுமங்கும்பெருமானேயாய்ஸர்வத்துக்குராக்ஷஸர்தப்பலாமென்றாயிற்று,இக்கண்ணழகின் கிழவனானாயிருப்பார்தப்பலாவது, எனக்குச்சுற்றும் வஸ்துபோலே வந்துதோன்றுநின்றது காணுங்கோள். ஸர்வத: "த்ருஷ்ட்வா ஸஹஸ்ரதிஸ்ர"இதி. கலந்தபோது கடாக்ஷித்த செவ்வியாவிப்போது தாமரைநாண்மலர்போலென்கிறாள். (கண்டீர்) உங்களுக்கிது தோற்றுகிறதில்லையோ, (தோழியர்கா ளன்னைமீர்) தோழிமார்க்குச் சொல்லி தாய்மார்க்கு மறைக்குமளவல்லவாயிற்று இவள்தசை. (என்செய்கேன்) எந்த பரிஹாரத்தைப்பண்ணுவேன், இத்தைத்தப்பப் பார்ப்பதோ, அநுபவிக்கப் பார்ப்பதோ, (துயராட்டியேனே) ஸர்வ துஃகத்தை யுண்டாக்குவதான பாவமுடையநான் ப்ரகாஶிக்கிற கண்களை மறைக்கவுங் கூடவில்லை நுகர்விக்கவும் போகிறதில்லை, என்செய்கேன். க

மூ — ஆட்டியுந்தூற்றியு நின்றன்னைமீரென்னை நீர்நலிந்தென்! மாட்டுயர்கற்பகத்தின் வல்லி
யோகொழுந்தோவறியே! னீட்டியவெண்ணெயுண்டான் றிருமூக்கெனதாவியுள்ளே|

ஆ — (ஆட்டியும்) ஸௌரஸ்யாவாதநமாய்க் கொண்டு மூளைத்தெழுந்த கற்பகத்தினுடைய கொ
ழுமையான வல்லியோ, அன்றிக்கே அதினுடைய கொழுந்தோ, அதுவுமன்று, ஈட்டியவெண்ணெயுண்
டான் றிருமூக்கு; அந்த வெண்ணெயினுடைய திவ்யவாஸநா வாஸிதமான திருமூக்கழகென்னு
டைய வாத்மாவினுள்ளே

இரண்டாம் பாட்டு.

இ — மாட்டுயரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸௌரஸ்யத்ருஷ்டியால்) ஸௌரஸ்யத்தையே தனக்குவாதாந
காரணமாக வுடைத்தாய்க் கொண்டென்றபடி. இது மஹோத்ப்ரேக்ஷை. த்ருதீயவாக்யத்தில ஸ்வரூபதா
த்பர்யம் (அந்த வெண்ணெயினுடையவிதத்ருஷ்டியால்)

ஈ — ஶ — ௨. * மாட்டுயர் - மாட்டிலே யுயராநின்ற, மாடு - பரிஸரம், ஸப்தமியிலே டகார லோபம்.
க்ஷீரார்ணவமத்யஸ்த பரிஸரத்திலேஅந்த க்ஷீராம்போத்ஸேகத்தாலே ஸ்நிக்தமாயொருகல்பகக்கொடி
வளருமாப்போலே திருக்கண்களின் பரிஸரத்திலே வளராநின்ற வென்றபடி. கற்பகத்தின் - கல்பகதரு
வினுடைய, வல்லியோ - கொடியோ, கொழுந்தோ - அக்ரமோ, ஊர்த்வமாக நீண்டிருக்கையாலே கொடி
யென்னவுமாம்; அதிஸூக்ஷ்ம கோமளமாய் கூர்மையா யிருக்கையாலே கொழுந் தென்னவுமாமென்று கருத்து
அறியேன் - ஸம்ஶயம். என்னெஞ்சிலே தோற்றுகிற இது கல்பகலதையோ, அதின் கொழுந்தோ, அறியே
னென்று வ்யாக்யானம். ஈட்டிய - திரட்டின, ஈட்டுகை - திரட்டுகை. கடைந்தெடுத்து திரட்டி வைத்ததான
வென்றபடி. க்ருஷ்ணனுக்கு மூக்கைக் கிட்டி மண்டி உண்ணலாம்படி திரளாயிருந்ததானவென்கை. வெண்ணெ
யுண்டான்றிருமூக்கு - வெண்ணெயையுண்டவனுடைய. க்ருஷ்ணனுடைய திவ்யநாஸிகை, இது கல்பகக் கொடியு
மன்று, கொழுந்துமன்று, நவநீதஸௌரஸ்ய முடைத்தா யிருக்கையாலே இந்த க்ருஷ்ணனுடைய திருமூக்கே
யென்று வ்யாக்யானம். இது நிஶ்சயாந்த ஸந்தேஹாலங்காரம். ஸாவநாவ்யாஸங்க ஜநித வைஶத்யாதி
ஶயத்தாலேக்ருஷ்ணனுடைய திருமூக்கில் நவநீத ஸௌரஸ்யமுங்கூடவிவளுக்கிப்போதநுஸந்தேயமாகை
யாலேயிப்படிசொல்லுகிறாள். எனதாவியுள்ளே - என்னுடைய ஆத்மாவினுள்ளே, ஹ்ருதயகுஹைக்குள்ளேயென்றபடி.

ஒ — ௨* (ஆட்டியுமிதி) ஆட்டியும - நாநாவித வ்யாபாரம்க்ருத்வா, தூற்றியும் - அபவாதம் ப்ரோக்த்வா, நின்று -
தத்விஷயே ஸ்தித்வா, அன்னைமீர் - ஹே மாதர:, என்னைநீர் நலிந்து என் - யுஷ்மாபி: மாம் பீடயித்வா ப்ரயோ
ஜநம் வ்யாக்யாஹி, மாடு - ஸமீபே: மாடுஉயர் கற்பகத்தின் வல்லியோ - நயநஸமீபே வர்த்தமாந கல்பக
வல்லீ வா, கொழுந்தோ - பல்லவோ வா, அறியேன் - நஜாநே, யதோக்தம் "ஸம்ஶயாதிஶயிதா நாஸிகாத்"
இதி. ஈட்டிய வெண்ணெ உண்டான் - ராஶீக்ருத நவநீத ப்ராஶிதவத:, திரு மூக்கு - ஸ்ரீநாஸிகா, எனது
ஆவி உள்ளே - ஹ்ருதி,

ப — இரண்டாம்பாட்டில், திருமூக்கினழகு நலிகிறபடியைச் சொல்லுகிறாள். (ஆட்டியும்) தாந் தாம் பிற
ரறியாதே பழிசொல்லி யலைத்தும் (தூற்றியும்) பிறரறியாப் பழிசொல்லியும், (நின்று) ஒருபடிப்படநின்று
இவ்விரண்டையும் நடத்தியும், (அன்னைமீர் என்னைநீர் நலிந்தென்) என் விஷயத்திலே நடக்கும்நீங்கள் ப்ரா
ப்யவிஷயத்தி லீடுபட்ட வென்னை நலிகிறத்தாலென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு, அந்தஉருவு வெளிப்பாட்டைப்
பரிஹரிக்கலாமென்றோ, என்னை மீட்கலாமென்றோ. ஆகிலென்செய்தால் ப்ரயோஜநமுண்டென்ன (மாட்
டியவித்ருஷ்டி) செய்யவல்லிகோளாகில் விஸ்ஸம்ஶயத்தை யறுத்துத் தாருங்கோள், (மாடு) அருகு, அக்கண்
களருகே திருமூக்கிருக்கிறபடி. (உயர்) ஓங்கியிருப்பதோர் ஒழுகுநீட்சியாலேகொடியென்னவுமாய், ஸ்ரூஷை
மாறுமையாலே கொழுந்தென்னவுமா யிராநின்றது. ஸஸ்யா ஸாத்ருஶ்யத்தாலே நிஶ்சயிக்க வரிதாகையாலே
அறியேனென்கிறாள். யதோக்தம் "ஸம்ஶயாதிஶயிதா நாஸிகாத" இதி. எங்களுக்கது நிஶ்சயிக்கப்போ
மோ அதிலவமாஹித்த நீ சொல்லாயென்ன, (ஈட்டியவித்ருஷ்டி) திரட்டிவைத்த வெண்ணெயுண்டான்றிரு
மூக்கென் னெஞ்சுக்குள்ளே,

மூ— மாட்டிய வல்விளக்கின் சுடராய் நிற்கும் வாலியதே ॥ உ ॥
வாலியதோர்கனிகொல்வினையாட்டியேன் வல்வினைகொல் ।

ஆ— யாரொவிதமாய்ஸ்ஹத்தாயிருப்பதொரு விளக்கினுடைய ஜ்வாலையைப்போலே நின்று உஹியாநின்றது; அவ்வளவன்று, அதிலும் வாயகமாயிராநின்றது; என்னையலைத்துக்கொண்டெங்கும் வொஷித்து நின்றென்னை வாயிநதால், அன்னைமீர் உங்களுக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்கிறாள். உ (வாலியதோர்) வஸ்மாயத்ரதாஸமாயிருப்பதொரு கனியோ, அன்றியே; வாயகமாகையாலே ஸஹஜ விரஹ வ்யஸநையாயிருந்தவென்னுடைய ஸ்ஹாவாவமோ,

இ— மாட்டியவித்யாதிகளுக்கு தாத்பர்யம் (ஆரொவிதமித்யாதியால்) வாலியதென்கிறதற்கு தாத்பர்யம் (அவ்வளவித்யாதியால்) ப்ரயோ வாசகத்துக்கு தாத்பர்யம் (என்னையலைத் தித்யாதியால்) இகதால தோழியர்காள் அன்னைமீரென்று கிழேயிவர் முறையிட்டவாறே யவர்களெல்லாரும் வந்திப்படி நியமற்றகிறது யாதுக்காலென்று ப்ரவிந்ததபடி, அவர்களைக்குறித்து இப்படிசொல்லுகிறாளென்று ஸம்மதி ஸூசிதம். * *

மூன்றாம்பாட்டு.

வினையாட்டியேன் வல்வினைகொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (வாயகமித்யாதியால்) வாயகமாகை

இ—ம— மாட்டிய - மாட்டப்பட்டதான, ஏத்தப்பட்டதானவென்றபடி. மாட்டுகை- தூண்டுகை. ஏத்துகையென்றபடி. வல - வல்லியதான, ஸ்ஹத்தானமென்றபடி. விளக்கின் சுடராய் - தீபத்தினுடைய ஜ்வாலையாய், நிற்கும் - ஸ்திரமாயிருக்கிறது, அந்த திருமுகத்திலெஸுடி அவனுடைய திருக்கண்கள் சுற்றியிருந்த ஸாத்ருமாகையாலே அவற்றைகயம்விசு தப்பிறுப, தப்பலாம். இதுவளவு ஸ்தூல வைத்தாசகுளனே பற்றி நிற்கையாலே ஒருபடியாலு மிதைந் தப்பிப்போக முடியாதென்று கருத்து. இங்கு திருமுகத்தை ஸாக்ஷாத்வைப பற்றின தீவஜ்வாலையாகச் சொன்னது சுதர்ஜ்ஜூவுதமாநீயதஸ ஸம்நிவெமமாவியாயிருக்கச்செய்தே தான் பற்றின வஸ்துவை உஹிக்கிறதென்று ப்ரதிபாதிக்கைக்காக. வாலியது, வலியது, வலுவதென்றபடி. தீவஜ்வாலையைக் காட்டிலும் அதிகமாக உஹிக்கிறதென்றபடி. அதை ஸம்விதோக்த்யாதிகளாலே ப்ரதிபம்யிக்கலாம், இதை யொன்றாலும ப்ரதிபம்யிக்க முடிகிறதில்லையென்றதாகவுமாம். அன்னைமீர்-தாய்மார்காள், நீர்-எனக்குப் ப்ரியவரைகளான நீங்கள், ஆட்டியும் - அலற்றியும், ஹிதவாக்யங்களான நிஷேதவாக்யங்களாலே யென்னை யிருந்தவிடத்திலே யிருக்கவொட்டாதே பண்ணியுமென்றபடி. தூற்றியும் - கவவ்யாதி பண்ணிவைத்தும், தூற்றுகை- கவவ்யாதிபண்ணுகை. நீங்களாகவென்னை யகற்றுகிறவளவன்றிக்கே ஊரெல்லாரோடும் என்பக்கல குற்றங்களைச்சொல்லியுமென்றபடி. நின்று - ஸ்திரமாய், ஒருக்கால் சொல்லிவிடுகையன்றிக்கே எப்போதுமிப்படியே சொல்லிக்கொண்டுநின்றென்றபடி. என்னை நலிந்து - இப்படியென்னைப்பீடித்து, என் - என்ன ப்ரயோஜநம். உ

௩ * வாலியது - வலியதான, வலிவக்ஷமான வென்றபடி. ஓர் - விலக்ஷணமான, நிரதிசய ஸௌந்தர்யமாவியானவென்றபடி. கனிகொல - பழமோ, வினையாட்டியேன்- இப்படியாக இப்போதே யநுபவிக்கப் பெறுகைபடி துஷ்க்ருதங்களை யுடையவளானவென்னுடைய, வல- த்ருடமான, அநுபவித்துக் கழிக்க முடியாததானவென்றபடி. வினைகொல் - பாவமோ அன்றிக்கேவித்தஸ்ஸ்வரூபதாவஜநகமாயிருக்குமோ

ஓ— மாட்டிய வல்விளக்கின் - உஜ்வலித பஹுவர்த்திகஸ்ய, நிற்கும் சுடராய - ஸ்திரஜ்வாலாவத், வாலியதே ப்ரகாமத ஐத்யஸ்ய. உ

௩ * (வாலியதோர்கி) வாலியது ஓர் கனிகொல் - ஸஜீவ நசிஷ்டீபம் ஸலம்வா, வினையாட்டியேன வாவிஷ்டாயாஸ, வல்வினைகொல் - ப்ரபலு வாவொவா,

ப— (மாட்டிய) ஏற்றிய, (வாலியது) பெருமையுடைய, (வல) ஸ்திரமான, (விளக்கின் சுடராய நிற்கும்) தீவஜ்வாலையைப்போலே நலியாநின்றது, வாயகக்கூத்தி னுறைப்பை யநுஸந்தித்துச்சொல்லுகிற வாதைத் (மாட்டிய வித்யாதி.) உ

மூன்றாம்பாட்டில், திருப்பவளத்திலழகுவந்து நலிகிறபடியையருளிச்செய்கிறாள். (வாலியதோர்கனி கொல்) என்றுமொக்க வனகாலவமாய் ரஸஹிதமாய் ஸௌமத்யத்தை குறைவற்ற வஷிதீயமான வேலைவேலையோ. (வினையித்யாதி) ஸௌமத்யவஸ்து வாயகமாவது, ஸௌகர்யங்கள் பண்ணின பாவத்தாலேயிறே. ஸௌத்ருதமே விஷமமடியான பாவத்தைப்பண்ணினவென்னுடையபாவமானது வாயகக்கூத்திலுறைத்து இவ்வடிவுகொண்டதோ, (வினையாட்டியேன்) பாவத்தை உடையவென்னுடைய,

மூ— கோலந் திரள் பவளக் கொழுந்துண்டங்கொலோ வறியேன் !
நீல நெடு முகில் போற் றிருமேனி யம்மான் றொண்டைவா !
யேலு நதிசையுளெல்லாம் வநதுதோன்றுமெனின் னுயிர்க்கே [௲||

ஆ— [illegible] கொழுவியதா யிருப்பதொரு முறியோ, அவை [illegible] மல்ல; [illegible] வானுடைய [illegible] மான திருபபவளம், [illegible] கொண்டென்னை முடிக்கைக்காக [illegible] திக்குக்களிலும் வந்துதோன்றா நின்றதென்கிறாள். ௲

இ— [illegible] கோலந்திர ளென்கிறதற்குக் கா + ர் ([illegible]) கொழுவியது - கொழுத்தது, [illegible] தமாகவளர்ந்ததென்றபடி. முறி - [illegible] (அவைபெலலாமித்யாதியால) நீலநெடுமுகில்போலென்கிற விசேஷணத்தாலே [illegible] (தத்வேஷதயாதியால) எனின்னுயிர்க்கே யென்கிறதற்குக் கா + ர (என்னை முடிக்கைக்கா வென்று.) * * * * * * * *

இ—மூ— [illegible] கொவங்களாகையாலே தன்னுடையவா [illegible] சொல்லக் குறையில்லையிறே. கோலந்திரள் - [illegible] கோலம் - [illegible] போலே யிருக்கிறதான வென்றபடி. [illegible] - [illegible] த்திறுடைய, [illegible] த்திறுடைய வென்றபடி. கொழும் - கொழுத்தான- [illegible] வளர்ந்தான வென்றபடி. துண்டங்கொலோ - [illegible], அறியேன் - [illegible] யாலே வாவமென்று நிரூபிக்க மாட்டுகிறிலேன் - [illegible] யிருக்கையாலே கனி [illegible] மாட்டுகிறிலே னென்றபடி. நீல - நீலவணமான, நெடு முகில் போல் - [illegible] போலே யிருக்கிற, திருமேனி - [illegible] யுடையவனுடைய, அம்மான் - [illegible], தொண்டைவாய் - [illegible], தொண்டை - [illegible], வாய் - [illegible] திருமேனிக்கு [illegible] சிவந்திருக்கிற [illegible] தென்றபடி. என் - என்னு [illegible], இனுயிர்க்கு - இனியதான [illegible] த்திற்கென்றபடி. [illegible] சொல்லுகைக்காக வென்கை. ஏலும் - பொருந்தின, இதிலகப்படாதே தப்பிப் போகைக்கு [illegible] வென்றபடி. திசையுளெல்லாம் - திக்குக்களிலெங்கும், பார்த்த பார்த்த திக்குக்க ளெங்கு மென்று [illegible]. வந்துதோனறும் - வந்துதோன்றா நின்றது. ௲

ஏ— கோலந்திரள் பவளம் - [illegible]; கொழுந் துண்டங்கொலோ- [illegible], அறியேன் - [illegible]; நீலநெடுமுகில்போல் - [illegible] திருமேனிஅம்மான் - [illegible]; தொண்டைவாய் - [illegible]; ஏலுமதிசையு ளெல்லாம் - [illegible], வந்து - [illegible]; என்இன உயிர்க்கு - [illegible]; தோன்றும் - [illegible]. ௲

ப— ([illegible]) அழகு திரண்டுள்ள பவளத்தினுடைய [illegible] மான [illegible] வறிகிறிலேன், இன்னதென்று [illegible] யிருக்கிறதில்லை. வா + க்கு "[illegible]" தி. ([illegible]) [illegible] நெடுமுகில்போன்ற [illegible] வையுடைய [illegible] னுடைய [illegible] வடிவுக்குப [illegible] மான, (தொண்டைவாய) கொவ்வைப்பழம்போலேகனிந்து சிவந்திருந்துள்ள திருப்பவளமானது [illegible] பார்த்தாலோவென்ன, (ஏலும்) [illegible] மான (திசையுளெல்லாம) [illegible] என்னுடையவினியவுயிர்க்கு, ப்ராணனை முடிக்கைக்காக வந்து தோன்றுகின்றது. ௲

மூ— இன்னுயிர்க் கேழையர் மேல்வளையு மிணைநீல விற்கொல் | மன்னியசீர் மதனன்கருப்புச்சிலைகொல்மதனன்றன் னுயிர்த்தாதைக்கண்ணபெருமான் புருவமவையே | யென்னுயிர்மேலனவா யடுகின்றன வென்று நின்றே ॥ ௪ ॥

ஆ— (இன்னுயிர்க்கு) பரமபோக்ய ஸமஸ்த்தநத்திலே ஸுலபமான காமிநிஜநத்தினுடைய ப்ராணனையே லக்ஷ்யமாக வுடையவையாய், நம்ரமாய் நீலமாயிருப்பன விரண்டுவிற்களோ, அன்றிக்கே ஜகநனுடைய ஸௌந்தர்ய நிகேதநமான விக்ஷுகோதண்டமோ, இவையெல்லாமல்ல, ஸௌந்தர்யஸாரனான ஜகநனுக்கு ஜநகபூதனான பரமபுருஷனுடைய புருவங்களே, இவை என்னுடைய ப்ராணன்களை யெப்போதும் பாதிக்கின்றனவென்கிறாள். ௪

நாலாம்பாட்டு.

இ— ஏழையரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (பரமபோக்யாதியால்) இன்னுயிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ப்ராணனையே யித்யாதியால்) வளையுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (நம்ரமாயித்யாதியால்) மன்னியசீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸௌந்தர்ய நிகேதநமான வென்று) மதனன்றன்னுயிர்த்தாதை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸௌந்தர்யஸாரனைவென்று) தாமீயவாக்கியத்திற்குத் தாத்பர்யம் (என்னுடைய வித்யாதியால்.) * *

இ—ஸ— ௪ * இன்னுயிர்க்கு - ஸொரப்யமான ப்ராணனுக்காக, ப்ராணனை யபஹரிக்கைக்காகவென்றபடி. ஏழையர்மேல்-அபலைகள் மேலே,பரமபோக்ய ஸமஸ்தநஸுலபைகளான அபலைகள்மேலே யென்றபடி. வளையும் - தாந்தானே நம்ரமாகாநிற்கிற, இணை - அவயமாயிருக்கிற, நீலவிற்கொல்- உத்பலநீல ஸ்ரீபங்களான யநுஸ்ஸுக்களோ, மன்னியசீர் - ஸ்திரமானஸௌந்தர்யத்தையுடைத்தான, சீர் - லக்ஷ்மியாணமம, இங்கு ஸௌந்தர்யம் விவக்ஷிதம். இது கருப்பசிலைக்கு விசேஷணம். மதனன்கருப்புச்சிலைகொல் - ஜகநனுடைய விக்ஷுயநுஸ்ஸோ, சிலை- யநுஸ்ஸு, ஏதேனுமொரு நீயபநுஸ்ஸுக்களாகில் அபலையர் மேலே வளையவேணுமென்று நியமமில்லையிறே. ஆதலாலிவை ஜகநனுடைய யநுஸ்ஸுக்களென்று கருத்து. மதனன்றன் - மதனன் தனக்கு, ஸ்வஸௌந்தர்யத்தாலே லோகங்களை யெல்லாம் மோஹிப்பிக்கிற வந்த ஜகநனுக்குங்கூட வென்று தன் ஸைநந்துக்குக் கருத்து உயிர் - ஸத்தாவான, அவனுக்குங்கூட ஸத்தா ஸ்தித்யாதிஹேதுவான வென்றபடி. தாதை - ஜநகனான, கண்ணபெருமான் - க்ருஷ்ணனான ஸர்வேஸ்வரனுடைய, புருவமவையே - புருவங்கள்தானே, அழகிலே ப்ரஸித்தங்களான வந்தப்புருவங்கள்தானே யென்றபடி. ஜகநயநுஸ்ஸுக்களுக்கித்தனை யதிசயங்கூடுமோ, அவனுக்குங்கூடஜநகனான க்ருஷ்ணனுடைய திருப் புருவங்களே யிவையென்று கருத்து. என்னுயிர் மேலனவாய் - என்ப்ராண விஷயங்களாய்க்கொண்டு, உயிரின்மேலே யிருக்குமவை உயிரின் மேலன, என்ப்ராணபீடிகங்களாய்க் கொண்டென்றபடி. என்றும - ஸர்வகாலமும, என்றும் என்கிற மகாரத்துக்கு ஸந்தியிலே லோபம. நின்று -பாயகங்களாயே ஸ்தாயியாய்நின்று, அடுகின்றன - ஹிம்ஸிக்கிறன. ௪

ஓ— ௪ * (இன்னுயிரிதி) இன்னுயிர்க்கு- ப்ரியம் ஸதீம் மம ப்ராணம்பஹர்தும், ஏழையர்மேல - அபலா ஜநாநபி, வளையும் - நம்ரம், இணைநீல வில்கொல் - நீலயுகளம் யநுஷீவா, மன்னியசீர் - ஸ்திரஸௌந்தர்யாதிமநோஜ்ஞம், மதனன் - மந்மதஸ்ய, கருப்பு சிலைகொல் - இக்ஷுசாபமேவ வா, மதனன் தன் உயிர் தாதை - மந்மதஸ்ய ப்ராணஸ்ய பிதா:, கண்ணபிரான் - க்ருஷ்ணஸ்வாமிந:, புருவம்அவையே - ப்ரூ ஏவ, என்னுயிர்மேலனவாய்- மத்ப்ராணஸ்யோபரி ஸ்திதேஸ்தயா, என்றும்நின்று- நித்யதயா ஸ்திதா, அடுகின்றன-பாதயேதே. அத்ர "ப்ருசாபாவ"இதி. ௪

ப— நாலாம்பாட்டில், திருப்புருவத்தி னழகுவளைந்து கொண்டுவந்து நலிகிறபடியை யருளிச் செய்கிறார். (இன்னுயிர்க் கேழையர்மேல்) என்ஜீவனைக் கொல்லுகைக்காக அபலைகளான அபலைகள் மேலே, வளைப்பாரில்லாமே வளைந்து நலிவதான விரண்டு நீலவில்லோ, (மதனனித்யாதி) மதனன்கையில் வில்லுக்கித்தனை யுரப்புண்டாக மாட்டாது. அவனுக்குங்கூட ஜநகனான, தன்கைச்சார்ங்க மது போல் புருவவட்ட மழகிய க்ருஷ்ணனுடைய திருப்புருவங்கள் தானே யாகவேணும். அத்ர "ப்ருசாபாவேதி". அவையேயென்றவதாரணத்தால் கீழ்ச்சொன்ன வழகுகள் தானடங்கலு மென்னும்படியாகவாயிற்று இதினுடைய பாதகத்வமென்கிறது. (என்னுயிரித்யாதி)இருப்பதங்கேயாயிருக்கச்செய்தேயுமென்னுடைய ஆத்மாவின்மேல் குறிகோலங்களாய் என்னைநலிகைக்காக நித்யத்வத்தை யேறிட்டுக்கொண்டென்று மொக்கநின்றே கொல்லாநின்றது. ௪

மூ— என்றுநின்றேதிகழுஞ் செய்யவீன்சுடர்வெண்மின்னுக்கொ | லன்றியென் னாவியடுமணிமுத்தங் கொலோ வறியேன் | குன்ற மெடுத்த பிரான் முறுவ லெனதாவியடு | மொன்றுமறிகின்றிலே னன்னைமீரெனக் குய்விடமே ||௫||

ஆறு— (என்றுநின்றே) தோன்றி மாயாதே யென்றும் நின்று விளங்காநின்று சிவந்த சுடரை யீறு நின்ற வெள்ளைமின்னோ, அன்றிக்கே; என்னாத்மாவை நோவுபடுத்தாநின்றுள்ள வழகியமுத்துநிரையோ வறிகிறிலேன். கோவர்த்தநோத்தாரணம் பண்ணியாஸ்ரிதர்பக்கல் வாத்ஸல்யமுடையனான க்ருஷ்ணனுடைய முறுவலானது, என்னுடைய ப்ராணனை நலியாநின்றது. அன்னைமீரவனுடைய திருவழகாலே வந்த நலிவைத் தப்பி யுஜ்ஜீவிக்கலா மிடமொன்று மறிகிறிலே னென்கிறாள். ௫

ஐந்தாம் பாட்டு.

இ— என்று நின்றேதிகழு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தோன்றியித்யாதியால்) செய்யசுடர் ஈன்என்றதை விவரித்துத் தாத்பர்யம் (சிவந்தவித்யாதியால்) அணிமுத்தங்கொலோ வென்கிறதற்குத்தாத்பர்யம் (முத்துநிரையோ வென்று) எனதாவியடு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (என்னுடைய வித்யாதியால்) உய்விட மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அவனுடைய வித்யாதியால்) * * * * * * *

இ—ஶ— ௫ * என்றும் - ஸர்வகாலமும், ஸந்தா மகாரஸ்ய லோபஃ. நின்றே திகழும்- ஸ்திரமாய் விளங்காநிற்கிற, லோகத்தில் மின்போலன்றிக்கே ஸ்தாயியாய் விளங்காநிற்கிறதானவென்றபடி. இதுவெண் மின்னுக்கு விசேஷணம். செய்யசுடர் - சிவந்த காந்தியை, ஈன் - ஈனுநிற்கிற, வெண் மின்னுக்கொல் - வெளுத்தமின்னோ, உத்பாதகாந்தியானது பிம்பாதரகாந்தி விஶிஷ்ட தந்தோஜ்ஜ்வலமா யிருக்கையாலே சிவந்த காந்தியை யீனு நிற்கிற வெள்ளை மின்னாகவத்தைச் சொல்லுகிறாள். அன்றி - அன்றிக்கே, என்னாவி - மதாத்மாவை, அடும் - ஹிம்ஸிக்கும் ஸ்வபாவமான அடுகை - ஹிம்ஸிக்கை. அணி-வஶ்யமான, முத்தங்கொலோ - முத்துக்களோ, அறியேன்- நிஶ்சயிக்க மாட்டுகிறிலேன், குன்றமெடுத்த - கோவர்த்தந கிரியை யெடுத்தவனான, பிரான் - அத்தாலே பெண்பிள்ளைகளை மழையினின்றும் காத்துரக்ஷித்துஉபகாரகனானவனுடைய, முறுவல் - அவர்களை ரக்ஷித்த ப்ரீதியாலேயுண்டான ஸ்மிதமானது, எனதாவி-மதாத்மாவை, அடும் - ஹிம்ஸியாநிற்கிறது, கோவர்த்தநத்தின்கீழே நின்ற பெண்பிள்ளைகளுக்கெல்லா மாநந்தஹேதுவான முறுவலெனக் கொருத்திக்கும் ஹிம்ஸகமா யிருக்கிறதென்றுகருத்து. அன்னைமீர்- தாய்மார்காள், எனக்கு-இப்படி யவனுடைய திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யங்களிலே யகப்பட்ட வெனக்கு, உய்விடமொன்றும் - உஜ்ஜீவிக்கத்தக்கவிட மொன்றையும், இவற்றில் நின்றும் தப்பிப்போ யுஜ்ஜீவிக்கும்படியான ஸ்தானத்தை யொன்றையு மென்றபடி. அறிகின்றிலேன்-அறியமாட்டுகிறேனில்லை, எங்கேபோனாலுமிவை யென்னை விடாவென்று கருத்து. ௫

ஓ— ௫ * (என்றிதி) என்றும்நின்றே- நித்யஸ்திரா, திகழும்- ப்ரகாஶமாநா: செய்யசுடர் ஈன்வெண் மின்னுக்கொல் - ரக்தப்ரபோத்பாதக தவளவித்யுதா, அன்றி - அதவா, என் ஆவி அடும் அணி முத்தம் கொலோ - மத்ப்ராண வாதகாலங்காரபூத மௌக்திகாநிகிம், அறியேன்- நஜாநே, குன்றம்எடுத்தபிரான்- கோவர்த்தநம் த்ருதவத: உபகாரகஸ்ய, முறுவல் – ஸ்மிதம், எனதுஆவி - மத்ப்ராணம், அடும்- வாதயதே, வர்த்தமானே "லுட்"இதி. அன்னைமீர் - ஹேமாதர:, எனக்கு உய்வுஇடம் ஒன்றும் அறிகின்றிலேன் - மம ஜீவநயோக்யம் தேஶம் கமபி நஜாநேத்யந்வய:. ௫

பு— ஐந்தாம்பாட்டில், திருமுறுவலினழகுவந்து நலிகிறபடியை யருளிச்செய்கிறார். (என்றுநின்றித்யாதி) என்றுமொக்க மாறாதே யொருபடிப்படநின்று விளங்கா நிற்பதாய் செய்ய சுடரை யீனு நின்றுள்ள வெண் மின்னோ, திருப்பவளத்தில் சிவப்பும் திருமுத்து நிரையில் வெளுப்புமாய் கலந்துதோற்றுகிறபோது, திருப்பவளத்தில் சிவப்பை யதீனுப்போலே யாயிற்றிருக்கிறது. இத்தை 'ஸவிராம்ஶ:' என்பார்களே. என்னை நலிகைக்காக நித்யத்வத்தையுமேறிட்டுக்கொண்டுபல்விறுகிக்கொண்டுவருகிறதுகாணும். அன்றிக்கே: என் ப்ராணனை முடிக்கிறவழகிய திருமுத்து நிரைதானேயோ, கிழ்முத்தினொளி நலிந்தபடி சொல்லிற்று. இங்கே தஶனமும் நலிகிறபடி சொல்லுகிறது. (குன்றமித்யாதி) கோவர்த்தநோத்தாரணம் பண்ணி உபகாரகனானவனுடைய ப்ரீதிஸம்ஜநிதஸ்மிதமானது என்னுடைய வாத்மாவைத் தவிப்பியாநின்றது. அது வெண்மின்னுக்கொல்,அணிமுத்தங்கொலோ வறியேன். வர்த்தமானே "லுட்"இதி. ஆனாலிதுவாராதவிடந் தேடி உஜ்ஜீவிக்கப் பார்த்தாலோ வென்ன, (ஒன்றுமித்யாதி) எனக்குப்போ யுஜ்ஜீவிக்கலாவதோரிடமுண்டோ வென்று நானுந்தேடாநின்றேன், இங்கொதுங்கைக் கோரிடமுங் காண்கிறிலேன். ௫

மூ— உய்விட மேழையர்க்கு மசுரர்க்கு மரக்கர்கட்கு | மெவ்விட மென்றிலங்கி
மகரந்தழைக்குந்தளிர்கொல் | பைவிடப் பாம்பணையான் றிருக்குண்டலக்
காதுகளே | கைவிட லொன்றுமின்றி யடுகின்றன காண்மின்களே ‖ ௬ ‖

ஆ— (உய்விடம்) ஸ்த்ரீகளுக்கும் அஸுரருக்கும் ராக்ஷஸருக்கும் முய்விட மெவ்விடமென் றில ங்கி திருமகரகுண்டலந் தளிர்க்கிற தளிரோ; தன்னோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே விகஸிதமான பண ங்களையும், ப்ரதிகூலர்க் கணுகவொண்ணாத படிநஞ்சையுமுடையனாய், தன்னுடைய ... ருக்கு உத்தம்ஸகனான திருவனந்தாழ்வானை யணையாகவுடையவெம்பெருமானுடைய ... காது களே, நிரந்தரமாகவலியாநின்றன பாரிகோளென்கிறாள். ௬

ஆரும்பாட்டு.

இ— பைவிடமென்கிற பதங்களுக்குச் சேர்ந்தார் (தன்னோட்டை யித்யாதியால்) பாம்பணையா னென்கிற விடத்திலே ஸ்வரூபஸ்வபாவ ஸ்வபாவத்தை யருளினார் (தன்னுடைய வித்யாதியால்) கைவிட லொன்றுமின்றி யென்கிறதற்குச் சேர்ந்தார் (நிரந்தரமாகவென்று.) * * * * * *

இ—ம— ௬ * ஏழையர்க்கும் - பரஸ்த்ரீகளின் பக்கல் ஸ்த்ரீகளான ஸ்த்ரீகளுக்கும் ... ஆஸுரர்க கும் - வேதிகளான அஸுரர்களுக்கும், அரக்கர்கட்கும் - ராக்ஷஸர்களுக்கும், உய்விடம் - உய்வி டம், தப்பிப்போய்ப் பிழைக்குமிட மென்றபடி. எவ்விட மென்று - எங்கவிட மென்று, இது ... தப்பிப்போய்ப் பிழைக்குமிட மொன்றுண்டோ வென்று சொல்லுமென்றபடி. இலங்கி - விளங்கி, ... திவ்யழகைக் கண்டால் ஸ்த்ரீகளுக்கு அஸுர ராக்ஷஸர்களுக்கும் பிழைக்கவிட முண்டோ வென்று கொண்டென்றபடி. இவ்வழகைக்கண்டால அஸுரராக்ஷஸர் ... பொறுக்கமாட்டாதே முடிந்துபோவார்கள், ஸ்த்ரீகள் ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் பெறுமையாலே முடிந்துபோவார்களென்று கருத்து. மகரந்தழைக்கும் - மகர மாகத்தழையாநிற்கிற, தளிர்கொல் - பல்லவங்களோ, மகராகாரமாகத்தழையாநிற்பன சில பல்லவங்களோ வென்றபடி. பைவிடப் பாம்பணையான் - பையையும் விடத்தையு முடைத்தான பாம்பை யணையாக வுடையவனுடைய, பை - பணம். விடம் - விஷம். ஸ்வகாத்ர ஸம்ஸ்பர்ஶ ... விகஸிதங்களான பணங்களையும் ஶத்ருக்களுக்குக் கிட்டவொண்ணாதபடி விஷத்தையு முடையவனான திருவனந்தாழ்வானை யணையாகவுடைய வெம்பெருமானுடைய வென்றபடி. திருக்குண்டலக்காதுகளே - மகரகுண்டலாலங்க்ருதங்களான திருக்காதுகள்தானே, ஸகலங்களென்றபடி. அவற்றுக் கித்தனை வ்யாமோஹ ஶக்தியுண்டோ வென்று கருத்து. கைவிட லொன்று மின்றி - கைவிடுகை யிஷத்து மின்றிக்கே, ஈஷத்து மோயாதே யென்றபடி அடுகின்றன - பீடியாநிற்கிறன, காண்மின்களே - பாருங்கோள், தன்னைபோலே யவர்களுக்கும் ப்ரத்யக்ஷமாகத் தோற்றுமென் றிருக்கிறாள். ௬

ஒ— ௬ * (உய்விடமிதி) ஏழையர்க்கும் அசுரர்க்கும் அரக்கர் கட்கும் - ஸ்த்ரீணாம் அஸுராணாம் ராக்ஷஸா நாஞ்ச, எவ்விடம் - கோவாதேஶ:, உய்வுஇடம் - ஜீவநஹேதுபூததேஶ:, என்று - இதிஸந்த்வ ஶாக்ஷிவத், இலங்கி - ஸ்புரந்த், மகரம் தழைக்கும் தளிர்கொல் - மகராகார வர்ணாஸ்ஸந்தி பல்லவாவா, பைவிடம் பாம்பு அணையான் - விஶாலவிஷஹோமி ஶயநஸ்ய, திருக்குண்டல காதுகளே - ஶ்ரீகுண்டல லங்க்ருதகர்ணௌ, ஏதத்கர்மம் "மகரகுண்டலாலங்க்ருதௌ" இதி. கைவிடல் ஒன்றும் இன்றி - ஸகலப்ரயோகத்யாகம், விஹாயநிரந்தரமித்யர்த்த:, அடுகின்றன - பாதயேதே, காண்மின்கள் - பஶ்யந்து இத்யர்த்த:. ௬

ப— ஆறம்பாட்டில், திருக்காதினழகுவந்து நலிகிறபடியைச் சொல்லுகிறாள். (உய்விடமித்யாதி) ஸ்த்ரீ களான ஸ்த்ரீகளுக்கு மெதிரிடு அஸுரர்க்கும் ராக்ஷஸர்க்கும் தப்பிப்போயப் பிழைக்குமிட மெவ் விடமென் றுஜ்ஜ்வலமாகா நின்றுகொண்டு மகராகாரமாய் தழைத்தன சில தளிர்களோ, அஸுரர அழகு கண்டால் பொறுக்கமாட்டாதே முடிவார்கள். ஸ்த்ரீகள் ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறுதே முடிவார்கள். (பைவிட மித்யாதி) தன்னோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே விகஸிதமாகா நின்றுள்ள பணங்களையும் உகவாதார் முடியும் படியான விஷத்தையுமுடையனான திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாக வுடையவனுடைய ஸ்ப்ருஹணீயமான குண்டலங்களை யுடைத்தான கர்ணங்கள் தானே, ஏதத்கர்மம் "மகரகுண்டலாலங்க்ருதௌ" இதி. இப் போது திருவனந்தாழ்வா னோட்டைச்சேர்த்தியும் வ்யஞ்ஜகமாகிறபடி, (கைவிட வித்யாதி) ஒரு ப்ரகாரத் தாலும் கைவிடாதே முடியா நின்றன, (காண்மின்களே) அவர்களுக்கெல்லா முருவு வெளிப்பாடாய்த் தோற்றுமென்றிருக்கிறாள்.

௬

மூ— காண்மின்க ளன்னையர்கா ளென்று காட்டும்வகையறியேன் ! நாண்
மன்னு வெண் டிங்கள்கொ னயந்தார்கட்கு நச்சிலை கொற் !
சேண் மன்னு நாற்றடந்தோட் பெருமான்றன் றிரு நுதலே !

ஆ— (காண்மின்கள்) (நாள்மன்னு) ஸம்பூர்ணகலையுக்தசந்த்ரனோ, அன்றிக்கே ஆசைப்பட்டார்க்கு நச்சவேண்டாதிருக்கிறதோ, கொழுந்துவிட்டுச்சுற்றுடைத்தான நாலு திருத்தோளையுடைய ஸர்வேச்வரனுடைய திருநெற்றியே,

ஏழாம் பாட்டு.

இ— ப்ரதீகக்ரஹணம் பண்ணியதுக்குத் தாத்பர்யம் (ஸம்பூர்ணேத்யாதியால்) வெண்டிங்கள்கொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அபூர்வேத்யாதியால்) நயந்தார்கட்கு நச்சிலைகொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஆசையித்யாதியால்) நச்சவேண்டாதிருக்கிறதோவென்றது நச்சவேண்டாதபடியிருக்கிறவொரு விலக்ஷணவஸ்துவோ வென்றபடி. சேண்மன்னு நாற்றடந்தோளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (கொழுந்தித்யாதியால்) திருநுதலேயென்கிறத்தை யுரைத்தார் (திருநெற்றியேயென்று)

இ—ஸ— ௭ * நாள்மன்னு - நாள்களிலே மன்னுநிற்கிற, நாள்தோறும் க்ஷயியாமல் வர்த்தியாநிற்கிற வென்றபடி. ஸம்பூர்ணகலனென்றதாயிற்று. வெண் - வெளுத்தவனான, களங்கரஹிதனாயிருக்கையாலே களங்கரஹிதமான ப்ரகாசனனென்றபடி. திங்கள்கொல் - சந்த்ரனோ, திங்கள் - சந்த்ரன். நயந்தார்கட்கு - ஆசைப்பட்டவர்களுக்கு, நயகை-ஆசைப்படுகை தன்னையாசைப்பட்டார்க்கென்றபடி. நச்சிலைகொல் - ஆசையில்லையோ, நச்சு - ஆசை, தன்னையாசைப்பட்டாரை முடித்துவிடுகையாலே இனியவர்களுக்கு தன்னையாசைப்பட வேண்டாதபடியிருக்கிறதோ வென்றபடி. இப்படியாசைப்பட வேண்டாதபடியிருப்பதொரு விலக்ஷண வஸ்துவோ வென்கை. சேண்மன்னு- ஔந்நத்யம் ஸ்திரமாயிருக்கிற, சேண் ஔந்நத்யம். இங்கே ஔந்நத்யத்தைக்காட்டுகிறது. "ஆஜாநுபாஹு ஸம்ப்ருத்தபாஹு" என்கிறபடியே ஆஜாநுலம்பிகளான வென்றபடி. நால் - நாலுகளான, தோளழகுகண்டநுபவிப்பார்க்கு ரஸமிரட்டிக்கும்படி நாலுகளாயிருக்கிறவையான வென்றபடி. தடம் - விசாலங்களான, மாம்ஸளங்களானவென்றபடி. தோள்- புஜங்களையுடையவனான, பெருமான்றன் - அவ்வழகாலே யென்னை யடிமைகொண்டவனுடைய, தன்னென்று ஸ்வாமித்வாநுஸந்தாநம். திருநுதலே - திருநெற்றியே, நுதல் - நெற்றி, மற்றவையொன்றும் இத்தனை ஸர்வாவயங்களாகமாட்டாவென்று கருத்து.

ஒ— ௭ * (காண்மினிதி) அன்னையர்காள் காண்மின்கள்- ஈத்ருசம் மமாப்ரகாரம் பவத்ய: பச்யத, என்று காட்டும் வகை அறியேன் - இதித்ரஷ்டவ்யம் யதோக்தம் தர்சநப்ரகாரம் நஜாநே, நாள் மன்னு வெண் திங்கள்கொல் - ஸம்பூர்ணஸ்திர ப்ரகாசசந்த்ரோவா, யத்து "ஸாமேநதர்சநா ஸாமே" இதி. நயந்தார்கட்கு, ஸ்ப்ருஹயாஸஜ்ஜநாநாம், நச்சுஇலைகொல்-விஷவத்ரூபம்வா, சேண்மன்னுநால்தடம்தோள் - தீர்க்கசதுர்விசாலபுஜஸ்ய, பெருமான் தன் - ஸ்வாமிந:, திருநுதலே - ஸ்ரீலலாடம்,

ப— ஏழாம்பாட்டில், திருநுதலழகுவந்து நலிகிற படியை யருளிச்செய்கிறார். (காண்மின்களித்யாதி) இது நலியாநின்றதென்று சொல்லாநின்றாய், அது எங்களுக்குத் தெரியும்படி சொல்லிக் காணாயென்ன, என்னை நலிகிற ப்ரகாரத்தை அன்னையர்காள் நீங்கள்காணுங்கோள்என்று, காட்டும் ப்ரகார மறிகிறிலேன். என்னைக்குப் பிடி தருதல் உங்களுக்குருவு வெளிப்பாடுண்டாதல் செய்யிலிறே யென்றால் காட்டலாவது. (அன்னையாகாள்) ஆண்களுக்குக்காட்டிலிறே பருவம்நிரம்பின வுங்களுக்குக் காட்டலாவது. (நாண் மன்னித்யாதி) ஸாக்ஷாத் நாள் ஸ்திரமான வெளுத்த திங்கள்கொல், திங்களன்றாகில், இளகிப்பதித்திருக்கையும் வளருகையுமநுஸந்தீயமா யிருக்கையுங்கூடாதிறே. (நயந்தார்கட்கு) ஆசைப்பட்டார்க்கு, ஆசைப்படவேண்டாதிருக்கிற விஷயமோ? அன்றிக்கே; (நச்சிலைகொல்) ஆசைப்பட்டார்க்கு விஷப்பூண்டோ, (சேணித்யாதி) "ஆஜாநுபாஹு ஸம்ப்ருத்தபாஹு" என்கிறபடியே த்ரஷ்டவ்யநுஸந்தீயமான ஔந்நத்யத்தையுடைத்தாய் கல்பகதரு பணைத்தாப்போலே நாலாய்ச் சுற்றுடைத்தாய் ஸுந்தரமா யிருந்துள்ள தோளழகாலே யென்னை யநந்யார்ஹையாக்கினவனானவனுடைய திருநெற்றியே,

மூ— கோண் மன்னி யாவியடுங் கொடியே னுயிர்கோளிழைந்தோள!
கோளிழைத் தாமரையுங் கொடியும் பவளமும வில்லுங் ।

ஆ— இப்படிகோவைபடுகைக்கு வாய்த்தைப் பண்ணினவென் ப்ராணனை முடிக்கையிலே அபிநிவேசித்து நலியாநின்றது, இத்தைக் காண்மின்க ளன்னையர்கா ளென்று காட்டும் வகையறிகி றிலே னென்கிறாள். எ

(கோளிழைத் தாமரையும்) தன்னொளியைத் தனக்காபரணமாக வுடைய தாமரையும், கொடி. யும், பவளமும், வில்லும்,

இ— கொடியே னித்யாதிக்கு தாத்பர்யம் (இப்படியித்யாதியால்) கோண்மன்னி யென்கிறதற்கு தாத்பர்யம் (அபிநிவேசித்தென்று) ஆவியடு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (நலியாநின்றதென்று.) * * *

எட்டாம்பாட்டு.

கோளிழை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தனனொளியை யித்யாதியால்)

இ—ம— கொடியேனுயிர் - பாபிஷ்டையான வென்னுடைய ப்ராணனை, கொடுமை - க்ரூரமாயபுமை பாவமென்றபடி. கொடுமையை யுடையவள் கொடியாள். இஸ்ஸ்வபாவத்தாலே தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும் போது கொடியேனென்று ரூபம். உயிர் - ப்ராணன், கோள்- கொள்ளுகையை, ப்ராணனையபஹரிக் கையை யென்றபடி. கோள் - ஸம்ஹாரம். இழைந்து - நிரூபித்து, இழைக்கை - ரசிக்கை, இங்கு நிரூபிக்கையைச் சொல்லுகிறது. ப்ராணனை யபஹரிக்கையிலே துணிந்தென்று வாக்யார்த்தம். கோண்மன்னி- கொள்ளுகையிலே ஸ்திரமாய், ப்ராணனை யபஹரிக்கையிலே யபிநிவிஷ்டமாயென்றபடி. ஆவி - ஜீவப்ராணனை, அடும் - பீடியாநிற்கிறது, இது நலியா நின்றதென்று சொல்லாநின்றாய், எங்களுக் குத் தெரிகிறதில்லை, எங்களுக்குத் தெரியும்படி சொல்லி காணுமென்ன வதுக்குத் தாமே சொல்லுகிறாள். அன்னையர்காள் - தாய்மார்காள், காண்மின்களென்று-இத்தைக் கண்டுகொள்ளுங்கோளென்று,காட்டும்வகை- காட்டும் ப்ரகாரத்தை, அறியேன் - அறியமாட்டுகிறேனில்லை, எனக்கநுபவிக்கையாதல், என்னைப்போலே யுங்களுக்கும் ப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்கார விஷயமாகையாதல் செய்யிலிறே யுங்களுக்குத் தெரியச்சொல்லலாவதென்று கருத்து. எ

அ * கோளிழை - தன் காந்தியையே தனக்காபரணமாக வுடையவையான, கோள்-காந்தி, இழை - ஆபரணம். தாமரையும் - தாமரஸ வ்ருக்ஷங்களும், கொடியும் - கல்பகலதையும், "கற்பகத்தின் வல்லியோ" வென்றதிறே. பவளமும்- வித்ருமமும், வில்லும்-இந்த்ர நீலமணிமய தநுஸ்ஸுக்களும், "இணை நீலவிற்கொ" லென்றதிறே.

ஒ— கொடியேன் உயிர் - பாபிஷ்டாயா: மம ப்ராணம், கோள் இழைந்து - க்ருஹீதுகாமேயம், கோள் மன்னி ஆவி - பலவஜ்ஜீவப்ராணம், அடும் - பாதயதி. எ

அ * (கோளிதி) கோள் இழைதாமரையும்-காந்திபூஷணாம்போஜங்கள், கொடியும்-லதாச, பவளமும் - ப்ரவாளஞ்ச, வில்லும் - சாபஞ்ச,

ப— (கோளித்யாதி) கோள் அழகும் மிடுக்கும்,மன்னுகை - அவலம்பிக்கை, அவ்விரண்டையு மவலம்பி த்துக்கொண்டு அழகு பாதகமாம்படி கொடுமையுடைய பாபியானவென்னுடைய ப்ராணனுடைய வழ கை யழித்துக்கொள்ளுகையில், (இழைத்து) நிரூபித்து, (ஆவியடும்) ஆத்மாவை நலியாநின்றது. திருநு தலே உதாஹரணம் "ஸாமோபாஸம்ஹ்ருதா"வெதி. எ

எட்டாம்பாட்டில், கீழ்நலிந்தவையெல்லாஞ்சேரவொருமுகமாய்வந்து நலிகிறபடியை யருளிச்செய் கிறார் (கோளிழை யித்யாதி) கோள்- தேஜஸ்ஸும்,அழகும்,இவ்விரண்டும்மேலுள்ளவெல்லாத்திலுமந்வீதம். தன்னொளியுமழகும் தனக்காபரணமான, (தாமரையும்) திருக்கண்களும் (கொடியும்)மூக்கும், (பவளமும்) அதரமும், (வில்லும்) புருவமும்,

மூ— கோளிழைத் தண்முத்தமுந் தளிருங் குளிர் வான்பிறையுங்
கோளிழையாவுடையகொழுஞ்சோதிவட்டங்கொல் கண்ணன்
கோளிழைவாண்முகமாய்க்கொடியேனுயிர்கொள்கின்றதே ॥ ௮ ॥

ஆ— அழகை யாபரணமாக வுடைய குளிர்ந்தமுத்தும், தளிரும், குளிர்ந்தபெருந்தபிறையுமாய், தன்னழகே தனக்காபரணமா யிருக்கிற ஜ்யோதிர்மண்டலமோ; தன்னொளியே தனக்காபரணமாக வுடைய க்ருஷ்ணனுடைய வழகிய திருமுக மென்றொரு பேரை யிட்டுக்கொண்டு, இப்படி நோவு படுகைக்கிடான பாவத்தை யுடைய வென்னுடைய ப்ராணனை நலிகிறதென்கிறாள். ௮

இ— இரண்டாங்கோ ளிழைக்குத் தாத்பர்யம் (அழகை யிதயாதியால்) வான்பிறையு மென்பதை யுரைத்தார் (தன்னழகை யிதயாதியால்) (பெருத்த பிறையு மென்று) கோளிழையாவுடைய வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஜ்யோதிர்மண்டலமென்று) இதுக்குநலிகிறதென்கிறத்தோடே சோதிவட்டங்கொலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அழகிய திருமுக மிதயாதியால்) இத்தால் கீழேழு பாட்டுக் கன்வயம். வாண்முகமா யிதயாதிக்குத்தாத்பர்யம் (அழகிய திருமுக மிதயாதியால்) இத்தால் கீழேழு பாட்டுக் களாலே திருமுகத்தி லவயவ சோபைகளை தனித் தனியே சொல்லி, இப்பாட்டிலே யதின் ஸமுதாய சோபையைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி ஸமவிதை. * * * * *

இ—ப— கோளிழை - தன்னழகையே தனக்காபரணமாக வுடையவையான, கோள் சப்தமிங்கே யழகைக்காட்டுகிறது. தண் - சுசிசீதளங்களான, முத்தமும் - மௌக்திகங்களும், தளிரும் - பல்லவங்களும், குளிர் - சீதளமான, வான் - பெரியதான, வான் சப்தம் விசாலவாசி. "மகாந்தழைக்குந்தளி" சேர்ப்பதிதே. பிறையும் - சந்த்ரகலையும், அஷ்டமீ சந்த்ரனுடைய கலையு மென்றபடி. இவை யித்தனையும் ஸமுதிதமாயிருக்கிற வென்றபடி. இது சோதி வட்டத்துக்கு விசேஷணம். கோள் - தன்னழகையே, இழையாவுடைய - ஆபரணமாக வுடைத்தான, கொழும் - கொழுத்ததான, சுத்ரபாஜ்வமான வென்றபடி. சோதிவட்டங்கொல் - ஜ்யோதிர்மண்டலமோ, இதுக்குக் கொள்கின்ற தென்கிறத்தோடே யன்வயம். கண்ணன் - தன் காந்தியையே தனக்காபரண க்ருஷ்ணனுடைய, இதுக்கு வாண்முகத்தோடே யன்வயம். கோளிழை - தன் காந்தியையே தனக்காபரணமாகவுடைத்தான, வாண்முகமாய்- அழகியதிருமுகமண்டலமாய், திருமுகமண்டலமென்றுபேரிட்டுக்கொண்டென்றபடி. வாள் - உஜ்வலம், அழகியதென்றபடி. கொடியேனுயிர் - அவனழகாலே நோவு படும்படியான பாவத்தை யுடையவளான வென்னுடைய ப்ராணனை, கொள்கின்றது - அபஹரியா நின்றது. ௮

ஒ— கோள்இழை தண் முத்தமும் - காந்தி ஏவாபரண சீதள மௌக்திகஸமூஹம், தளிரும் - பல்லவா ஸ்ச, குளிர்வான பிறையும் - சீதள மஹா சந்த்ரகலையாவ யாக்தம், கோள் இழையாவுடைய - காந்தி ஸாரம்வ, கண்ணன் - கொழும் சோதி வட்டம் கொல் - அபிவ்ருத்த ஜ்யோதிர்மண்டலம்வா, ஆபரண யாக்த: வாள் முகமாய் - நயந நாஸிகாயார ஹரம்க்ருஷ்ணஸ்ய, கோள் இழை - காந்திரேவாபரண யாக்த: ஸுமுகவ ஸமிதே'' தி. கொடியேன் உயிர் கணதுஷ்டயாக்த ஸாநர ப்ரவாஹாவம்ஸக, வக்தும் "ஸுமுகாவ ஸமிதே" தி. கொடியேன் உயிர் ௮ கொள்கின்றதே - பாவிஷ்டாயாமே ப்ராணமேவ ஹரதீத்யந்வய:,

ப— (கோளிழை) தன் தேஜஸ்ஸை தனக்காபரணமாகவுடைய குளிர்ந்ததிருமுத்துநிரையும், இழையிலே கோப்புண்ட முத்துப்போலே யிருக்கிற வெண்முறுவல், (தளிரும்) திருக்காதுகளும், (குளிர்வான் பிறையும்) சீதளமாய் பெருத்த நெற்றியும், (கோளிழையாவுடைய) வஸ்த்ரவமான விவைகளைக்கொள்கையே தனக்காபரணமாக வுடைய, (கொழுஞ்சோதி) வர்த்தமானஜ்யோதி மண்டலமோ, வக்தும் "ஸுமுகை ஸமிதே'' தி. கண்ணனுடைய தன்னழகேதனக்காபரணமாய் ஒளியையுடைத்தான முகமென்றொரு வ்யாஜத்தையிட்டு, உயிர்பெறுங்காலத்திலே [வுயிரிழக்கும்படியான பாவத்தைப்பண்ணின வென்னுடைய ப்ராணனை யபஹரியா நின்றது. ௮

மூ— கொள்கின்ற கோளிருளைச் சுகிர்ந்திட்ட கொழுஞ்சுருளி |
னுள்கொண்ட நீலநன் னூற்றழைகொலன்றுமாயன்குழல்|
விள்கின்றபூந்தண்டுழாய் விரைநாறவந்தென்னுயிரைக் |

ஆ— (கொள்கின்ற) ப்ரளயகாலத்தில் திவாராத்ர விபாகமின்றிக்கே ஐகத்தையடைய வ்யாபியா நின்ற மிக்க தமஸ்ஸைப் புறவாயிலே யெளிதான ஸம்ஸ்த்தைக் கழித்து அதினுள்ளே யுண்டான கொழுவிய விருண்டசுருளினுடைய ஸாரமான கறுத்த நூற்றிரளோ ! அங்ஙன மன்று மாயன்குழல் ஸ்ரீய:பதியான வழகையுடைய க்ருஷ்ணனுடைய திருக்குழல், அதனால் நின்றுள்ள வழகிய திருத்துழாயி னுடைய பரிமளம் நாறவந்து என்னுடைய ப்ராணனை

ஒன்பதாம் பாட்டு.

இ - கொள்கின்ற வென்கிறதற்கு தாத்பர்யம் (வர்ஜயேதாதிய வ்) கோளிருளை யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (மிக தமஸ்ஸை யென்று) சுகிர்ந்திட்ட வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (புறவாயிலே யிதயாதியால்) புறவாயிலே யென்றது பஹிரவயவங்களிலே யென்றபடி. வெளிதான வென்றது மெநயமான பேர்பர மானமென்றபடி. கொழுஞ்சுருளின் என்கிறதற்கு தாத்பர்யம் (அதினுள்ளேயித்யாதியால்) கொழுவிய - கொழுந்த, அதாவது ஸாந்த்ரமானவென்றபடி. உள்கொண்ட நீல நன்னூற்றழைகொலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸாரமான வித்யாதியால்) தாதீபர்யார்த்தகருத்தாத்பர்யம் (அங்ஙனன்றுள்ள வித்யாதியால்)

இ— மூ— கூ * கொள்கின்ற - ஜகத்தை ஸ்வாம்யமாய் வ்யாபியாநிற்கிற, ப்ரளயகாலத்திலே ஸூர்யாதி தேஜஸ்ஸாக்கவில்லாமையாலே நிரந்தரமாக வெங்கும் வ்யாபியாநிற்கிற வென்றபடி. கோள - பலிஷ்டமான, நிபிடமான வென்றபடி. இருளை - தமஸ்ஸை, சுகிர்ந்து - எஃகி, கந்தல் கழியும்படி பண்ணி யென்றபடி. சுகிருதை - எஃகுதை, அதாவது ஸாரம்ஸமெல்லாம்போய் நூல நன்றாக விழுகைக்காக பஞ்சை விலலாலே தறிக்கையை எஃகுகை யென்பார்கள். இட்ட - இடப்பட்டதான, அந்த தமஸ்ஸாலே ரசிக்கப்பட்டதான வென்றபடி. கொழும - கொழுந்ததான, ஸாந்த்ரமான வென்றபடி. சுருளின் - சுருட்டினுடைய, உள்கொண்ட - உள்ளே கொண்டதான, கையழுக்குப்படாதே யுள்ளே நூர்க்கப்பட்டதான வென்றபடி. தமஸ்ஸின் ஸாராம்ஸத்தைத்தானே ஒரு கூர்ச்சாவஸ்ம்போலே சுருட்டி யதினுள்ளே நூர்க்கப்பட்டதானவென்று பதார்த்தம். இத்தனை விசேஷிதத்தாலாயிற்று, இந்நூற்றழை யுபமாநமாகப் போராதென்று சொல்ல யோக்யமாவது. நீல - ஸ்ரீநீலங்களான, நல் - நல்லவையான, ஸூக்ஷ்மங்களான வென்றபடி. நூற்றழைகொல - தந்து ஸமூஹமோ, இது க்ஷேபார்த்தம். உபமேயம் கேட்குமன்று. அந்தநூற்றழை இத்தனை யழகியதா யிருக்கமாட்டுமோவென்றுகருத்து. அன்று - ஆதலால் அந்நூற்றழையு மன்று, மற்றதென்னில், மாயன்குழல் - ஸௌந்தர்ய ஸ்ரீயப்பதியான ஆச்சர்யஸ்வரூபஸௌகுமார்யம் க்ருஷ்ணனுடைய கேசங்கள், விள்கின்ற - விகஸ்வரங்களான, பூம் - ஸதிஸௌரபங்களான, பூம ஸௌரபம் ஸ்நிக்தமானவாவி. தண் - ஸமீபஸ்தங்களான, துழாய் - துளஸியினுடைய, விரை - பரிமளமானது, நாற - பரிமளிக்க, வந்து - சுற்றிலும்வந்து, என்னுயிரை - ஜீவாத்மாவை.

ஒ— கூ * (கொள்கின்றவிதி) கொள்கின்ற கோளிருளை - ஐகத்வ்யாபகம் ப்ரளயகாலம், சுகிர்ந்திட்ட - உத்ருத ஸாராம்ஸம், கொழும் சுருளின் - ஸாந்த்ரஸ்தலபிண்டம், உள்கொண்ட நீலநன்னூல் தழைகொல் - அந்தஃப்ரவேசிதஸூக்ஷ்ம நீலஸ்நிக்த தந்துஸம்பந்தோவா, அன்று - ந, மாயன்குழல் - க்ருஷ்ணஸ்ய கேசபாசோவா, விள்கின்ற பூந்தண்டுழாய் - விகஸ்வரஸௌரபயுக்தஸமீபஸ்த துளஸ்யா:, விரைநாற - பரிமளவ்யாபகமாக, வனமாலை "ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா" இதி. வந்து என்னுயிரைக் கொள்கின்ற

ப— ஒன்பதாம்பாட்டில, கண்ணனுடைய திருக்குழல கறுத்த எழுகுவந்து நலிகிறபடியை யருளிச் செய்கிறார். (கொள்கின்ற வித்யாதி) லோகத்தை யடங்கக் கொள்ளக் கடவதான, (கோளிருளை) மிடுக்கை யுடையவிருளை, (சுகிர்ந்திட்ட) கந்தல் கழியும்படி எஃகி, (கொழுஞ்சுருளின்) அதுதன்னிலே கொழுவியதான ஸம்ஸத்தைச்சுருட்டி அந்தச்சுருளினுடைய. (உள்கொண்ட) கையழுக்குப்படாமல உள்ளே நூற்றுக்கொள்ளப்பட்ட, (நீலநன்னூற்றழைகொல்) நீலமானநிறத்தை யுடைத்தாய நன்றாயிருந்துள்ளவழகிய நூற்றிரளோ, (அன்றுமாயன்குழல்) இத்தனைபரிக்ஷித்தாலாயிற்று, உபமாநமாகவெடுத்ததன்றென்னலாவது. இதப்படிய ன்றுவடிவழகாலாஸ்ரய ஸௌந்தர்யத்தையுடையதிருக்குழல்காண். (விள்கின்றவித்யாதி) விகஸிதஸௌரபவத்தாகுளிர்ந்திருந்துள்ள திருத்துழாயின் பரிமளமானது முகத்திலே யலேபேறிவந்து, (என்னுயிரையித்யாதி)

மூ— கள்கின்றவா றறியீ ரன்னைமீர் கழறா நிற்றிரே ॥ ௯ ॥
நிற்றிமுற்றத்துளென்று நெரித்தகையினிரா யெம்மைநீர்।
சுற்றியுஞ் சூழ்ந்தும்வைதிர் சுடர்ச்சோதி மணிநிறமாய் ।

ஆ— யவஹரிக்கிறபடியறிகிறிலிகோள், ஏதேனுமொன்றைச்சொல்லிப்பொடியாநின்றிகோளென்கிருள். (நிற்றிமுற்றத்துள்) தன்னகத்து முற்றத்தே நின்றுயென்று கூய—க்ஷஞ்செய்தேனாகக்கொண்டு என்னுடைய ஊைஸயை யறிந்த நீங்கள், விடாதே சுற்றியுஞ் சூழ்ந்தும் வையாநின்றிகோள், நிரவயிகதேஜஸ்ஸான ரத்நங்களுடைய வொளியை யுடைத்தாய்க்கொண்டு

இ— கள்கின்றவா றென்கிறதை யுபை-க்கிருர் (கவஹரிக்கும்படியென்று) கழறாநிற்றி ரென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (ஏதேனுமொன்றையித்யாதியால்.) * * * * * *

பத்தாம்பாட்டு.

நிற்றிமுற்றத்து ளென்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய(தன்னகத்தித்யாதியால்) நீரென்கிறதற்குத்தாத்பர்ய (என்னுடையவித்யாதியால்) சுடர்ச்சோதிமணிநிறமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (நிரவயிகேத்யாதியால்)

இ—ஶ— கள்கின்றவாறு-கவஹரிப்பாநிற்கிறப்ரகாரத்தை, கள்கை - கவஹரிகை. ஆறு - ப்ரகாரம், ஸம்பந்த வகாராதேஶ: அறியீர் - அறியமாட்டுகிறிகோ ளில்லை, அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், கழறா நிற்றிர்- கழறாநின்றிகோள், நிர்ப்பந்தித்து வார்த்தைசொல்லா நின்றீர்களென்றபடி. கழறுகை - நிர்ப்பந்தித்து வார்த்தை சொல்லுகை. ௯

க௦ * முற்றத்துள்- க்ருஹ ப்ராங்கணத்திலே, நிற்றி யென்று - நில்லா நிற்கிறுயென்று, "யாந ஶக்யாவார்த்தும் ஹஸ்தேநாகாஶமேவ" என்னும்படி யிருக்கக்கடவ நீயெல்லாருங் காணும் படி முற்றிலேபுறப்பட்டு நில்லாநின்றுயென்றுகோவித்தென்றபடி. நெரித்த-நெரிக்கப்பட்ட, கையினிராய்-கையை யுடையவர்களாய், கையை யுடையவர்கள் கையினர் கஹிநவரைச் சொல்லும்போது கையினி ரென்றாரூவம். கோபித்துவையும்போது கையைநெரித்து வைகிருர்களென்றுகருத்து. நீர் - என்னுடைய ஊைஸயையறிந்த நீங்கள், எம்மை - அவனுடைய ஸௌந்தர்ய ஶீலவணங்களாலே வீஷிக்கப்படாநிற்கிறவென்னை, சுற்றியும்சூழ்ந்தும் - போயும்வந்தும், சுற்றுகை - வெளியிலே திரிகை. சூழ்கை - வந்து கிட்டுகை, வைதிர் - வையாநிற்கிறிகோள், சுடர்ச்சோதி - தேஜஸ்ஸினுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸைப்போலே தக்க ஜ்யோதிஸ்ஸை யுடையவான, ஸூர்யாதி தேஜஸ்வஸ்துக்களுடைய ப்ரபைபோலே தக்க ப்ரபையை யுடைத்தானவென்றபடி. மணிநிறமாய் - ரத்நங்களினுடைய ப்ரபையை யுடைத்தாய்.

ஶ— ஆறு - க்ருஹதேஶே ப்ராணஸ்ய வஹரண ப்ரகாரம், அறியீர்- யூயம் நஜாநீத, அன்னைமீர்-ஹே மாதர:, கழறா நிற்றிரே - தர்ஜயித்வயதய:. ௯

க௦ * முற்றத்துள் நிற்றி என்று - அங்கணே திஷ்டஸீதி, நெரித்த கையினிராய் - பரஸ்பர ஸம்பீடித ஹஸ்தயுக்தாஸ்த:, எம்மை - மாம், நீர் - யூயம், சுற்றியும் சூழ்ந்தும் வைதிர் - பரித: பரிக்ரம்ய நிந்தய:, சுடர் சோதிமணி நிறமாய் - அதிக தேஜோயுக்த மணிஸமாந வர்ணஸ்ய,

ப— நீங்களெல்லாம் ஸர்வமே யிருக்கச்செய்தே யென்னொருத்தி யுடைய வார்த்தைஸ்ஸர்வம்வை வ்யயம் பண்ணும் ப்ரகார மறியீர், (அன்னைமீர்) அறிகிறிலிகோள், ரஸிகதையற்ற நீங்கள், (கழறா நிற்றிரே) அவன்வளயத்துக்கு நானுங் கூட்டுப்பட்டேனாகப் பொடிந்து நியமியாநின்றிகோள், கழறுகை - கஹிஷவித்துவார்த்தை சொல்லுகை. ௯

பத்தாம்பாட்டில், திருவபிஷேகத்திலழகுவந்து நலிகிறபடியையருளிச்செய்கிருர். (நிற்றியித்யாதி) முற்றத்துள் நிற்றி என்று முற்றத்திலே நின்றுயென்று. "யாநஶக்யேத்யாதி". எல்லாருங் காணும்படி முற்றத்திலே நிற்கைக்கு மேற்பட்டபழி யில்லையென்றிந்த ஸாஹஸத்துக்கு நெரித்த கையை யுடையீராய்க்கொண்டு, (எம்மைநீர்) உருவுவெளிப்பாடு புறப்பட விடுவித்து நிறுத்த நிற்கிற வென்னை, இத்தால் நலிவில்லாதபடி ஸாமர்த்யம்பண்ணின நீங்கள் (சுற்றியும் சூழ்ந்தும்) போயும்வந்தும் சூழநின்று பொடியாநிற்றிகோள், (சுடர்ச்சோதியித்யாதி) மிக்கபுகரையுடைத்தானரத்நத்திலுடையதேஜஸ்ஸையுடைத்தாய்க்கொண்டு

மூ— முற்றவிம்மூவுலகும்விரிகின்றசுடர்முடிக்கே |யொற்றுமைக்கொண்டதுள்ள மன்னைமீர் நசையென் னுங்கட்கே ||௧௦|| கட்கரிய பிரமன் சிவ னிந்திர னென்றிவர்க்கும் | கட்கரியகண்ணனைக் குருகூர்ச் சடகோபன்சொன்ன |

ஆ— ஸமஸ்தலோகங்களையுமோரிடமொழியாமேவ்யாபிக்கிறதேஜஸ்ஸையுடைய திருவபிஷேகத்திலென்னுடையஹ்ருதயமகப்பட்டது; இனியென்னைப்பொடிந்தன்னைமீருங்களுக்கொருப்ரயோஜனமில்லையென்கிறாள். ௧௦

(கட்கரிய) சேதநருடைய இந்த்ரியங்களுக்கு விஷயமன்றிக்கேயிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் கண்ணாற்காண வரியனான க்ருஷ்ணனைக் குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன,

இ— முற்றவிம்மூவுலகும் விரிகின்ற சுடர்முடிக்கே யென்கிறதற்குத் தா+ர்(ஸமஸ்தலோகவ்யாபியாய்) ஒற்றுமைக்கொண்டதுள்ள மென்கிறதற்குத் தா+ர் (என்னுடைய ஹ்ருதயமித்யாதியால்) நசையென்னுங்கட்கே யென்கிறதற்குத் தா+ர் (இனியென்னை யித்யாதியால்,) * * * * * *

நிகமனம்.

கட்கரியவென்கிறதற்குத் தா+ர் (சேதநருடைய வித்யாதியால்) இரண்டாங்கட்கரிய பதத்துக்குத் தா+ர் (கண்ணா வித்யாதியால்)

இ—ப— இம் மூவுலகும் - இந்த மூன்று லோகங்களையும், முற்ற-காத்ஸ்ந்யேந, விரிகின்ற-வ்யாபியாநிற்கிற, சுடர்-காந்தியையுடைத்தான, முடிக்கே-முடியிலே, திவ்யகிரீடத்திலே யென்றபடி. அக்கரைக்கே இக்கரைக்கே யென்னுமாப்போலே முடிக்கேயென்றுவஸ்த்வேசம். உள்ளம்- என்னுடையசேதஸ்ஸானது, ஒற்றுமை- ஏககார்யத்தை, கொண்டது-அடைந்துவிட்டது, அன்னைமீர்- தாய்மார்காள், நுங்கட்கு-உங்களுக்கு, நசையென்-ஆசையென்ன, ப்ராப்தயௌவனைகளாய் நாயகஸம்ஶ்லேஷரஸமறிந்த பெண்கள்பக்கலிலே தாய்மார்களுக்காசை யுண்டோ வென்று கருத்து. ௧௦

௧௧ * கட்கு - கண்ணுக்கு, அரிய - அஸாத்யரான, சேதநசக்ஷுஸ்ஸுக்கு க்ராஹ்யரல்லாதவரான வென்றபடி. பிரமன் - ப்ரஹ்மா, சிவன் - ருத்ரன், இந்திரன் - இந்த்ரன், என்றிவர்க்கும் - என்று ப்ரஸித்தரானவந்த தேவர்களுக்கும், கட்கரிய - கண்ணுக் கஸாத்யனான, அவர்கள் கண்ணுக்கும் த்ருஷ்டிபூதனானவன் தமக்கு மறக்க வொண்ணாதபடி நெஞ்சிலே நிலைநின்றானென் றபிப்ராயம். கண்ணனை- ஆஸ்ரித ஸுலபனான க்ருஷ்ணனை, குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன- ஸ்பஷ்டம்.

ஒ— இம்மூவுலகும்முற்றவிரிகின்றசுடர்முடிக்கே-க்ருத்ஸ்நலோகவ்யாபிஜ்யோதிர்மயகிரீடஜுஷே, உள்ளம்-மதீயம் சேதஃ, ஸர்வஜ்ஞம் "ஶ்ருதிவிஶதநய"மிதி. ஒற்றுமைகொண்டது-ஏககார்யம்ப்ராபத், அன்னைமீர்- ஹே மாதரஃ, உங்கட்குநசைஎன் - யுஷ்மாகம் ஆஶிஷா காவாஶாஸ்யதே. ௧௦

௧௧ * கட்கு அரியபிரமன் சிவன் இந்திரனென்று இவர்க்கும்- த்ருஷ்டேரஸாத்யாநாம் ப்ரஹ்மஶிவ இந்த்ர இதி ப்ரஸித்தாநாமேஷாம், கட்குஅரியகண்ணனை- த்ருஷ்டேரஸாத்யம் க்ருஷ்ணமித்ரம், குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - ஶடாரிணாமீஸ ஸம்ப்ரோக்தவத்யுணீதே,

ப— கண்டவிட மெங்கும் பரம்பாநின்றுள்ள தேஜஸ்ஸையுடைய திருவபிஷேகத்திலே, (முற்றுமை கொண்டது உள்ளம்) நெஞ்சானது ஒருமைப் பட்டது. ஏககார்யம் ஸஜித்த தென்றபடி. (அன்னைமீரித்யாதி) தாய்மாரானவர் பெற்றுவளர்த்து போகயோக்யதைபிறந்தால் பின்பு கைப்பிடித்தவன் கையிலே காட்டிக்கொடுத்துக் கடக்கநிற்கு மத்தனைபோக்கி பொடியக்கடவர்களோ, பெற்ற ப்ராப்திகொண்டு வைகிறவுங்களுக்கென் பக்கலிலே நசைபண்ணி யென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு. ௧௦

நிகமத்திலித்திருவாய்மொழி யப்யஸித்தவர்கள் ஸூரிகளோடே நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டராவரென்கிறார். (கட்கரியவித்யாதி) சேதநருடைய கண்ணுக்கறியப்படாத ப்ரஹ்மாதிகளுடைய கண்ணுக்கறியப்படாத க்ருஷ்ணனை, ஆழ்வாருருவு வெளிப்பாட்டாலேசொன்ன.

மூ— வுட்குடையாயிரத்துளிவையு மொருபத்தும் வல்லா ।
ருட்குடைவானவரோ டுடனாயென்று மாயாரே ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— (உட்குடையாயிரம்) ஸாத்ருʼத்தை வஹிக்கவல்ல ஶக்தியோடு ஸமத்தையுடைய வாயிரத்தி லித்திருவாய்மொழி வல்லார், ஸமஸ்தகல்யாண வைஷிஷ்ட்யாதிகளை ஸாக்ஷாத்கரித்து ஸந்தோஷிக்கவல்ல வயர்வறு மமரர்களோடே நித்யஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணப்பெறுவர்க ளென்கிறார். கக

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ— உட்குடை யாயிரமென்று ப்ரதீகக்ரஹணம் பண்ணியதுக்குத் தாத்பர்யம் (ஸாத்ருʼத்தை யித்யாதியால்) இரண்டாமுட்குடை ஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஸமஸ்தகல்யாணேத்யாதியால்) வானவரோ டித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (அயர்வறு மித்யாதியால்.) ❋ ❋ ❋ ❋ ❋ ❋ ❋ ❋

இ—ஶ— உட்குடை - உட்கை யுடைத்தான, உட்கு- ஶக்தி. ஸமஸ்தகல்யாணாதி ப்ரதிபாதந ஶக்தியுக்தமான வென்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இவையும் - இப்படியுமொரு விலக்ஷணங்களான, ஒரு - அத்விதீயங்களான, பத்தும் - பத்து பாட்டுக்களையும், வல்லார் - அப்யஸிக்க வல்லவர்கள், உட்குடை - ஶக்தியை யுடையவரான, ஸமஸ்தகல்யாணங்களை பரிபூர்ணமாக அநுபவிக்கும் ஶக்தியை யுடையவர்களான வென்றபடி. வானவரோடு - நித்யஸூரிகளோடு, உடனாய் - ஸஹவாஸராய், என்றும் - ஸர்வகாலமும், மாயாரே - நசியார்கள், அவர்களைவிட்டுப் பிரியார்களென்றபடி. கக

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதி ஸ்ரீவேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

ஒ— உட்கு உடை - ஸாமர்த்ய யுக்தே, ஸமஸ்த ஸாரஸ்வத ஸாரவாதி ப்ரதிபாதந ஸாமர்த்ய யுக்தியாவஸ். ஆயிரத்துள் - மாயா ஸஹஸ்ரே, இவையும் ஒரு பத்தும் வல்லார்- ஏதத்தஶக தேஶ்யதம் ஶக்தா:, உட்கு உடைவானவரோடு- ஸமஸ்தகல்யாணாநுபவ ஸாமர்த்ய யுக்தை: நித்யஸூரிபி: ஸஹ, உடனாய் - ஸமாந போகாஸ்ஸந்த:, என்றும் - ஸர்வதா, மாயாரே - நநஶ்யந்தி நித்யா:. கக

ஸ்ரீவேதஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

ப— (உட்குடை) தத்வஹிதாதிகளை யுள்ளபடி ப்ரதிபாதிக்கவல்ல ஶக்தியை யுடைத்தான வாயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு ஸமஸ்த ஸௌந்தர்யாதிரூப ப்ரதிபாதகத்வத்தாலே யத்விதீயமான விப்பத்தை யப்யஸிக்கவல்லவர்கள், (உட்கு) மிடுக்கு, நித்யாநுபவம் பண்ணா நின்றாலும் மேன்மேலென ஸமஸ்த குணங்களை பூர்ணமாக வநுபவிக்கைக்கிடான மிடுக்கையுடைய நித்யஸூரிகளோடே ஸஹாஸீநராய், (மாயாரே) ஸம்ஸாரமாகிறவாத்மநாஶமற்றுவதிருப்பர்கள். கக

ஸ்ரீமத்வேங்கட யதிராஜ கருணாலப்த மஹாதேஶிகேப்யோ நம:.

ஸ்ரீவேதஸ்ரீவராஹ ஸம்யமீந்த்ர மஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

(ஏ ழை ய ரா வி.)

(ஶ்லோகம்) [illegible]

ஸ்ரீகாநுகேஶவ:கிரீடீ [illegible] ॥ அஎ ॥

[illegible] ஆழியங்கண்ணபிரான் திருக்கண்கள்கொலோ [illegible] திருக்கண்மலர்களோடும், [illegible] மாட்டியர் கற்பகத்தின் வல்லியோ கொழுந்தோ [illegible] போலேயிருக்கிற [illegible] கோலந்திரள்பவளக் கொழுந்துண்டங்கொலோ [illegible] அழகிய பவளமுறி போலேயும் [illegible] மான கோவைப்பழம்போலேயுமிருக்கிற திருவதரத்தோடும், [illegible] மன்னியசீர்மதனன் [illegible] விருக்கிற திருப்புருவங்களோடும், [illegible] வெண்மின்னுக்கொ [illegible] வெளுத்தமின்போலேயும் முத்துநிரைபோலேயு மிருக்கிற [illegible] மகரம் தழைக்குந் தளிர்கொ [illegible] தளிர்போலே யிருக்கிற திருச்செவியிலே [illegible] மாய் விளங்காநிற்கிற திருக்குண்டலங்களோடும், [illegible] நாண்மன்னு வெண்டிங்கள் கொ [illegible] யமான [illegible] திருநெற்றியோடும, [illegible] கோளிழைத்தாமரையு [illegible] திருக்கண் மலர் - [illegible] திருவதரம், திருப்புருவம, [illegible] திருநெற்றி, இவைகளாலே [illegible] திருமுக மண்டலத்தோடே [illegible] முற்றவிம்மூவுலகும் விரிகின்ற [illegible] முடிக் [illegible] உடையனாய், அதனாலே [illegible] கிரீடீ என்கிற [illegible] தானே முன்னில்பாட்டிலே "கொள்கின்றகோளிருள்" [illegible] திருக்குழல்கற்றையை யுடையனுகையுமுக்கமாயிற்றென்று [illegible] ஆஸ்ரிதர்க்க [illegible] மாகிறுனென்று "ஏழையராவி" [illegible] கிற [illegible] யாழ்வாராலே யருளிச்செய்யப்பட்டதென்கிறார். * * * அஎ

ஸ்ரீமதே [illegible] நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆ— கீழுருவு வெளிப்பாடென் றறிந்து நோவுபடச் செய்தே தன்னைக் காட்டி யார்த்திதீரா தொழிகிற படியையும், அங்ஙனேயிருக்க முடியாதபடி தம்மை நடத்துகிற படியையுங்கண்டு, 'இவ்வாஶ்சர்ய மிருந்தபடியென்' என்றெம்பெருமானுக் கறிவிக்க, அவனும் 'இவ்வளவோ வென்படி' என்று தன்னுடைய விசித்ர விபூதிகத்வத்தைக் காட்டியருளக் கண்டு, 'இதிருந்தபடி யென்!' என்று விஸ்மிதராகிறார்.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியி லெம்பெருமானோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்தை யாசைப்பட்டுப்பெறாமையாலும், ஸாக்ஷாத்க்ருத ததீயதிவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யங்களாலே விஹ்வலனதையாலும், க்லேஶப்பட்ட ஆழ்வார் தஶா இத்திருவாய்மொழியிலே யவனுடைய விபூதிகத்வத்தை விஸ்மிதராய்ப் பேசுகை யஸங்கத மன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கீழித்ராதியால்) உருவு வெளிப்பாடென்றது ரூபப்ரகாஶாவஸ்தையென்றபடி. அதாவது விரஹிணிக்கு வருவதோரவஸ்தாவிஶேஷம். நாயகனைப்பிரிந்துதரிக்கமாட்டாத நாயகியானவள் பிரிந்த க்ஷணந்தொடங்கி யவனுடைய ஸௌந்தர்யாவயவங்களை நிரந்தரமாக நினைத்துக்கொண்டே யிருக்க, அந்த வாஸநாதிஶயத்தாலே "ஜஞ்புவேஹி:பாரா:பஶ்யாஸஸந்ஞ்ஜஷ்வஸ்தே" என்கிறகணக்கிலே பார்த்த பார்த்த விடமெல்லாம் அவன்ரூபம் ப்ரத்யக்ஷமாய்த்தோற்றுகை. (உருவுவெளிப்பாடென்றறிந்தித்யாதி) எம்பெருமானுடைய ரூபம் ப்ரத்யக்ஷதாவஹமாய்த்தோற்றினவாறே யவன் வந்ததாகவே யெண்ணி ஸஹர்ஷமாகவெழுந்திருந்து திருவடிகளைப்பிடிக்க, அதுகையிலே யகப்படாதொழிந்தவாறே,இது உருவுவெளிப்பாடென்றறிந்து நோவுபட்டாரென்று கருத்து. முடியாதபடி யென்றது ஶரீர விஶ்லேஷம் வாராதபடி யென்றபடி."ப்ரஸஜ்ஞேநஜ்ஞப்ராணாம்ஹரஶம்ஶவதி த்ரிவித:" என்னும்படி யிருக்கிறவன் ஆழ்வார் நோவுபடாநிற்க, ஆர்த்தியைத் தீராதொழிகிறவிதுவும், இத்தனைவிரஹதாபம்நடக்கச்செய்தேயு மிவரை முடியாதபடி நடத்துகையு மத்யாஶ்சர்யமிறே. (விசித்ரேத்யாதி) இத்தால் விசித்ர விபூதிகத்வ மென்கிற ஸங்கதிக்ஷணமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்ய மென்றதாயிற்று. ⁕

ஒ— ஏவம் ஸ்வஸ்வரூபஶோக ஸ்வாப்திவிஶேஷ தர்ஶநம் ப்ரதிபாத்ய "ஹரிதேஷ்டம்ஸஹாயவருசேஷ்டாப்ஸு பரமபதேவசுஹ்வி ஶ்ருதநாஷேத்வதே ஷ்ருகாநாம் நியதா ஸரணதஹித ரொத்தாஷ நாநநாஷேத்ரு: த்ரஞ்ஜுயகா ஸ்ஹாஜாம் பஹுஶஸகரணா ஶ்வஸம்ஹேஷஸாவா ஸ்ரீஶாநா ஶ்ரய நாநாவிதவஜதி ததஶ்ரய: ப்ரதாவாதி"இத்யுக்தரீத்யா ஷஷ்டேஶோக ஶ்ர்யந நாநாவிதவகம் ப்ரதிபாத்யதே.

ப— இப்படி கீழுருவு வெளிப்பாடாய்ச் சென்றது. 'இப்படியுருவுவெளிப்பாடுண்டாயிருக்கச்செய்தேயு மெனக்கு நீகைக்கெட்டாமலே நின்று, பின்னையுமிஸ்ஸம்ஸாரத்திலே வைத்துப்போருகிற வாஶ்சர்யத்தை யெனக்கருளிச் செய்யவேணு' மென்ன, ஒன்றைக் கேட்கவேறே சிலவற்றைச் சொல்லுவாரைப்போலே 'இதொன்றுங்கண்டோமோ ஆஶ்சர்யப்படுகிறது' இவ்வளவல்லாத நம்முடைய விசித்ர ஜகதாகாரதையைப் பாரீர்' என்று காட்டிக்கொடுக்க, சக்ரவர்த்தி, யமுனையிலே முழுகினபோதந்தஜலத்தில் பிள்ளைகளைக் கண்டஞ்சிக்கரையிலேயேற, அங்குமவர்களைக்கண்டு "ஜகதேதந்மஹாஶ்சர்யம் ரூபம் யஸ்ய மஹாத்மந: தேநாஶ்சர்யவரேணாஹம் பவதா க்ருஷ்ண ஸங்கத:" என்றுகொண்டாஶ்சர்யப்பட்டாப்போலே இவருமந்தவிசித்ர ஜகதாகாரதையைக் கண்டு விஸ்மிதராகிறார்.

இப்படி ஏழாந்திருவாய்மொழியான வேழையாவியிலே ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வப்ரதிஶீஷ தர்ஶநத்தை ப்ரதிபாதித்தருளி மேல் விசித்ர விபூதி ஶ்லேஷத்தை ப்ரதிபாதித் தருளுகிறார். தத்வஜ்ஞம் "ஷஷ்டே:+ப்ரதாவாதீ" தி.

மூ— மாயாவாமனனேமதுசூதா நீயருளாய் | தீயாய் நீராய் நிலனாய்விசும்
பாய்க்காலாய்த் | தாயாய்த் தந்தையாய் மக்களாய் மற்றுமாய்முற்று
மாய் | நீயாய் நீநின்றவா றிவை யென்ன நியாயங்களோ ‖ க ‖

ஆ— (மாயாவாமனனே) ஆஶ்சர்யபூதனாய் ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஶீலனான நீ யென்னைத் தெளிவிக்க வேண்டும். லோகத்தில், அக்நிஜலபூம்யாகாஶவாயுக்களையும் தாயையுந் தந்தையையும மக்களையும் மற்றெல்லாரையும்விபூதியாகவுடையையாய், இவற்றோடுபிரிய அஸாதாரணாகாரத்தையுமுடையையாய்க்கொண்டுநீநின்றபடி என்னென்று விஸ்மிதராய் எம்பெருமானைக்கேட்கிறார். க

முதற்பாட்டு.

இ— மாயாவாமனனே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதத்வாதியால்) மதுசூதாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஆஶ்ரிதரக்ஷகத்வாதியால்) நீயருளா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (நீயித்யாதியால) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (லோகத்திலே யித்யாதியால்) நீயாய் நீ நின்றவாறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இவற்றோடித்யாதியால்) இவற்றோடு பிரிய வென்றது இவற்றிற் காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமாக வென்றபடி. இவை யித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (விஸ்மிதரித்யாதியால்.) ✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻

இ—ஶ— க ✻ மாயா - ஆஶ்சர்யபூதனே, இத்திருவாய்மொழியில சொல்லப்புகுகிற ஆஶ்சர்யப்ரகாரங்களையெல்லாம் ஸாமாந்யமாக நிர்தேஶித்தபடி. அதிலே யொன்றை யுதாஹரிக்கிறார். வாமனனே - மஹாபலியை மாட்டுமணியாகச் சுருக்கினாப்போலே ஆஶ்சர்யமான வாமநரூபத்தையுடையவனே, மதுசூதா - மதுஸூதநனே, ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸந ஸ்வபாவனேயென்றபடி. நீயருளாய்- நீயேயருள் செய்யவேணும், மேல் நான் கேட்கப்புகுகிற அர்த்தங்களை நீயே யருள் செய்யவேணு மென்றபடி. தீயாய் - அக்நியாய், நீராய் - ஜலமாய், நிலனாய் - ப்ருதிவியாய் விசும்பாய்- ஆகாஶமாய், காலாய்- வாயுவாய், தத்தத் ப்ரகாரகனென்றபடி. தாயாய் - லோகத்திலே மாதாக்களாயிருக்கிற ஜநங்களாய், தந்தையாய்-பிதாக்களாய், மக்களாய் - புத்ரர்களாய், மற்றுமாய் - இன்னுமுள்ளஸம்பந்திகளாய்,முற்றுமாய்-அநுக்திஸித்த ஸர்வஜநங்களுமாய்,காரணபூத பூதவர்க்கமுமாய் கார்யபூத மாதாபித்ராதிகளுமாயஎன்றபடி. நீயாய் - உன்னுடைய அஸாதாரணாகார விஶிஷ்டனா யென்றபடி. இத்தனையுமா யிருக்கச் செய்தேயும் தத்கததோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாய்க்கொண்டு "ஸத்யஞான ஸத்யஸேவக" என்கிறபடியே ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனாயென்கை. இவைநீ நின்றவாறு - நீநின்றவிந்த ப்ரகாரங்கள், ஆறு - ப்ரகாரம், என்ன

ஒ— க ✻ மாயாவாமனனே- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதவாமந, மதுசூதாநீஅருளாய - மதுஸூதந த்வம் க்ருபாம் குரு, தீயாய் நீராய் நிலனாய் விசும்பாய் காலாய் - அக்நிஜல பூம்யாகாஶ வாயுரூபதயா, ஸர்வத்ர "ஸம்ஸ்தித" இதி. தாயாய் தந்தையாய் மக்களாய் மற்றுமாய் முற்றுமாய் - மாதாபித்ரு புத்ர ததிதர ஸம்பந்திரூபதயா ஸர்வரூபதயாச, நீயாய் - அஸாதாரண திவ்யமங்கள விக்ரஹ விஶிஷ்டதயாச, நீ நின்றவாறு - த்வதீயாவஸ்தாந ப்ரகார:, என்ன நியாயங்களே - கோவாஸௌ ந்யாய:,

ப— இதில் முதறபாட்டில், விசித்ரமான கார்யகாரணங்களை யெல்லாம விபூதியாகவுடையனாயிருக்கிற விருப்பை யநுஸந்தித்து, இவையென்னபடிக ளென்று ஆஶ்சர்யப்படுகிறார். (மாயா) இப்பதமித்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ரஹம். இப்பதத்திலே சொல்லுகிற ஆஶ்சர்யத்துக்கு நிதர்ஶநத்தைக்காட்டுகிறார். (வாமனனே) அன்றேபிறந் தன்றேவளர்ந்து மஹாபலி பக்கலிலேசென்று அவனைவஞ்சிக்கும்படியெல்லாவற்றையுந்திருவுள்ளம்பற்றி வாமனனே யென்கிறார். மதுவாகிற அஸுரனை நிரஸித்தாப்போலே எனக்கோடுகிற ஸம்ஶயத்தையும் நீயேபோக்கித் தந்தருளவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, மதுசூதா நீயருளாயென்கிறார். நீயேயுன் ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்யவேணும். (தீயாயித்யாதி) இனப்ரகாரங்களை யுடையவான அக்நிஜல பூம்யாகாஶ வாயுக்களுக்கு நிர்வாஹகனாய், ஸர்வத்ர "ஸம்ஸ்தித" இதி. (தாயாயித்யாதி) மற்றுமாய் - ஸம்பந்திகளுமாய், (முற்றுமாய்) ஸர்வத்தையும், தத்தச்சரீரகனான ப்ரகாரமாகவுடையவனாய், உபாதாநகாரணத்தைச் சொல்லிற்று. இதில் வேறுபட்ட நீயாயென்று சொல்லுகிறது. (நீநின்றவாறு) இப்படியிவையெல்லாமாய்க்கொண்டு நீநின்ற ப்ரகாரம். (என்னநியாயங்களோ) என்னவுபபத்திகளாயிருக்கிறன, (நீயாய்) பரஸ்பர விலக்ஷண ஸர்வஶரீரகனான நீ தத்கததோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாயிருக்கை ஒருவரறியவொண்ணாது, (என்னநியாயங்களோ) இந்த ரஹஸ்யோபபத்தியை நீயே யருளிச்செய்யவேணும்,

மூ— அங்கண்மலர்த் தண்டுழாய்முடி யச்சுதனேயருளாய்! திங்களுநாயிறுமாய்ச்செழும் பல்சுடரா யிருளாய்ப் ! பொங்குபொழிமழையாய்ப்புகழாய்ப்பழியாய்ப் பின்னுநீ!

ஆ— (அங்கண்மலர்) அழகிய ஔஜ்ஜ்வல்யத்தோடேகூடின பூவையுடைய திருத்துழாயை திருமுடியிலே யுடையையாய,இவ்வழகுக்கொருநாளுமொருச்யுதியில்லாதவனே,திங்களும்ஞாயிறுமாயழகியதாய் பலவகைப்பட்ட நக்ஷத்ரங்களுமாய் தமஸ்ஸுமாய் பொங்கு பொழி மழையாய் புகழாய் பழி யாய், பின்னும நீ

இரண்டாம் பாட்டு.

இ— அங்கண்மல ரென்கிறதற்குத் தா+ர் (அழகியவித்யாதியால்) அச்சுதனேயென்கிறதற்குத்தா+ர் (இவ்வழகுக் கித்யாதியால்) செழும்பல் சுடரென்கிறதறகுத் தா+ர் (அழகியதா யித்யாதியால்)

இ—ஸ— நியாமகங்கள்-என்ன ந்யாமகங்கள்,என்னஉபகரணங்களென்றபடி.காரணமும்கார்யமும் நீயேயாயிருக்கச்செய்தேயும், நீ தந்த்ரமொத்திருக்கிற ஸம்ஸ்ருஷ்டியிருக்கிறவிப் ப்ரகாரங்களுக்கு ஸா யகங்களான பதார்த்தங்களென்ன வாக்யங்களாயிருக்கிறன, இவற்றை நீயேசொல்ல வேணுமென்றுகருத்து. இந்த ஜகதாகாரங்களாகிய கீழ்மே நெகமுகங்களிலே யநுஸந்தித்தாரேயாகிலும் "அபபொழுதைக் கப்பொழுதென் னாராவமுத" மென்கிற கணக்கிலே யபூர்வம்போலே ரஸிக்கை யாலேஇப்படிவிஸ்மிதராய்ச் சொல்லுகிறார். ௧

உ * அங்கள் - அழகியதான கள்ளை யுடையவையான, கள் - மதுஸ்ராவம். ஔஜ்ஜ்வல்ய நிகரந் மாமிகளானவென்றபடி. கள்மலர்என்கிறவிடத்திலே ளகாரஸ்ய மகாரேணவிரேணகாராதேஶ:. மலர்- புஷ்பங்களை யுடையவனான, தண்டுழாய்முடி - ஶீதளதுளஸிகளை கிரீடத்திலே யுடையவனான, அச்சு தனே -அச்யுதனே, இந்த ஸௌந்தர்யத்துக்கொருக்காலும்ச்யுதியிலலாதவனேயென்றபடி.அருளாய் - நீயருள்செயயவேணும், மேல் சொல்லபபுகுகிற வைசித்ர்யை யென்றபடி. திங்களும் நாயிறுமாய்-விஶ்வா ஹ்லாதகரனான சந்த்ரனும் தாபகரனான ஸூர்யனுமாய், செழும் - அழகியதுகளான, செழுமென்றழகிய துக்குப் பேர். பல் - பஹுவிதங்களான, சுடராய் - தேஜஸ்ஸுக்களாய், நக்ஷத்ரங்களா யென்றபடி. இருளாய் - பதார்த்ததர்ஶநம் பண்ணவொட்டாத தமஸ்ஸாய், பொங்கு பொழி - பொங்கிப் பொழியா நிற்கிற, அத்யந்தம் வர்ஷியாநிற்கிற வென்றபடி. மழையாய் - வர்ஷமாய், புகழாய் - கீர்த்தியாய், பழியாய்- அபகீர்த்தியாய், பின்னும் - அதின்மேலேயும், ஶ்ரவணாதிகமான அபகீர்த்தியாயிருக்கிற விதுக்கு மேலேயு மென்றபடி. இதுக்குக் கூற்றமுமா யென்கிறத்தோடே யந்வயம். நீ - காருண்யகுணஸம்பந்நனான நீ,

ஒ— நமோ ஹ்யஸ்ய ஸ்வாந்த:ஸநகஸநகாத்யைகஸம்த்ருஷ்டம் ; நமோம்போகே ஶேதா: ஸ்வ தேஶ்ரவதா ஸிதாஸுரா தேஶ்ரவதாவா ஸதேஹஜரூஹவதா ஜயஸ்ராஸ்ரவதாவா த்ருஷ்டிஹாவ:. ௧

உ * அம்கள்மலர் தண்துழாய் முடி அச்சுதனே அருளாய்-தர்ஶநீயஔஜ்ஜ்வல்யம்பூஷிதஶீதல துளஸீஸம்ஷித கிரீட அச்யுத க்ருபாம்குரு, திங்களும் நாயிறும்ஆய் - சந்த்ரஸூர்யரூபதயா, வா+க்க " சந்த்ரார்கௌநேத்ரௌ" ஶ்ருதி. செழும் பல் சுடராய் - தர்ஶநீய நேகவித ஹ்ருஹ நக்ஷத்ராதி தேஜோரூபதயா, இருளாய் - அந்தகாரரூபதயா, பொங்கு பொழிமழையாய் - அதிவ்ருஷ்டிவர்ஷக மேகரூபதயா, புகழாய் பழியாய் - கீர்த்திநிந்தா ரூபதயா, பின்னும் நீ - புநஸ்த்வம்,

ப— இரண்டாம்பாட்டில், சந்த்ரஸூர்யாதி பதார்த்தங்களுடைய விபூதியாக வுடையனாயிருக்கிறபடி யை யருளிச்செய்கிறார். (அங்கண்மலரித்யாதி) அழகியதாய்ஔஜ்ஜ்வல்யத்தோடேகூடின மலரையுடைத்தாய் குளிர்ந் திருந்துள்ள திருத்துழாயை திருமுடியிலே யுடையையாய், இவ்வொப்பனை யொருநாளுங் குறையாதவனே யருள் செய்யவேணும். ஶீதனான சந்த்ரனும் உஷ்ணனான ஆதித்யனுமாய் (செழும்) ஶ்ராவ்யமாய்பலபலவிய மான, (சுடராய்) தாராக்ரஹ நக்ஷத்ரங்களான தேஜ: பதார்த்தங்களாய், தமோரூபமான விருளாய், (பொங்கு) அதிவ்ருஷ்டிஹேதுவாய், (பொழி) வர்ஷிக்கிற, (மழையாய்) மேகமாய், (புகழாய்) யஶஸ்ஸாய், (பழியாய்) அயஶஸ்ஸாய், (பின்னும்) அதுக்குமேலே ஸம்ஹாரத்திலே ருத்ராதயஸ்யதிகத்தைச் சொல்லுகிறார்.

மூ— வெங்கண்வெங்கூற்றமுமாயிவையென்னவிசித்திரமே!௨! சித்திரத்தேர்வல
வா திருச்சக்கரத்தாயருளாய்! யெத்தனையோருகமுமவையாயவற்றுள்ளியலு!

ஆ— வெவ்விய கண்ணையுடைய வெவ்விய ம்ருத்யுவுமான படிகளென்ன வைசித்ர்யதானென்கிறார். ௨ (சித்திரத்தேர்வலவா) ஸாரத்யம்பண்ணும்போது ஆஸ்சர்யமாம்படி தேரைநடத்தவல்லவனே ஜயத்ரதவதத்தின்று பகலை யிரவாக்கின ஆஸ்சர்யமான திருவாழியை யுடையவனே, க்ருதாதிகளான அநேக யுகங்களையும், அவ்வவகாலங்களி லுண்டான

இ— வெங்கண்வெங்கூற்றமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (வெவ்வியம்ருத்யுவாகியால்) வெவ்வியது-உருமானது.*

மூன்றும் பாட்டு.

சித்திரத்தேர்வலவாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸாரத்யமித்யாதியால்) திருச்சக்கரத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஜயத்ரதேத்யாதியால்) எத்தனையோருகமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (க்ருதாதீத்யாதியால்) அவற்றுள்ளியலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அவ்வவகாலங்களிலுண்டானவென்று) அந்தந்தகாலங்களிலுண்டானவென்றபடி.

இ—ஶ— வெங்கண் - வெவ்விய கண்ணை யுடைத்தான, க்ரூரமான த்ருஷ்டியை யுடைத்தான வென்றபடி. வெங்கூற்றமும் - க்ரூரமான ம்ருத்யுவும், க்ரூரஸ்வபாவமான ம்ருத்யுவுமென்றபடி. கூற்றம்- ம்ருத்யு; ஆமிவை - ஆகிறவிவை, நீயே யித்தனையுமாகிற விந்த ப்ரகாரங்க ளென்றபடி. என்ன விசித்திரம் - என்னவிசித்ரம், என்ன ஆஸ்சர்யமென்றபடி. ௨

௩ * சித்திரத்தேர் வலவா - விசித்ரமாகத் தேரிலே வலவனே, வலவன் – ஸாரதி, ஸாரத்யம் பண்ணும்போது விசித்ரமாகத் தேரைநடத்தவல்லவனானவனே, பீஷ்மத்ரோணாதிகள் விடுகிற வாணங்கள் தப்பிப்போம்படியாகவும் அர்ஜுநன் விடுகிற வாணங்கள் தப்பாதே இலக்கிலே விழும்படியாகவும் அர்ஜு நன் விட்ட வாணங்கள் தன்தேருக்குப் பிந்தும்படி வாணவேகமாக்ஷேபமாகும்படியும் மற்றுமிப்படி. விசித்ரமாகத் தேரை நடத்த வல்லவனே யென்றபடி. திருச்சக்கரத்தாய் - ஸ்ரீஸுதர்ஶநத்தை யுடைய வனே, சக்கர முடையவன் சக்கரத்தான், ஸம்போதியிலே சக்கரத்தா யென்று ரூபம். பகலை யிரவாக்கின ஆஸ்சர்ய யுக்தனே யென்றபடி. அருளாய்- நீயருள் செய்யவேணும், எத்தனை- அநேகங்களான, க்ருத த்ரேதாதி ரூபேண பஹுவிதங்களான வென்றபடி. ஓர்- அத்விதீயங்களான, ஒன்றுக்கொன்று ஸத்ருஶங்க ளாகமாட்டாமையாலே யத்விதீயங்களான வென்றபடி. அவை - ப்ரஸித்தங்களான, உகமுமாய் - யுகங்களுமாய், அவற்றுள்- அந்த யுகங்களுக்குள்ளே, இயலும்- ப்ரவ்ருத்தியாநிற்கிற, அந்தகாலவஸ்துக் களாய் நடவாநிற்கிறவென்றபடி.

ஒ— வெம்கண்வெம்கூற்றமுமாய் - உக்ரநேத்ர க்ரூரம்ருத்யு ரூபதயாவா வஸ்திதோஸி, இவையென்ன விசித்திரமே - ஏதாத்ருஶ வைபவ விருத்த ரூபதயா வஸ்தாநம் கிமிதம் விசித்ரமித்யர்த்த:. ௨

௩ * சித்திரத்தேர் வலவா- விசித்ரரத ஸாரதிஸ்ஸாரதே, திருச்சக்கரத்தாய் - ஸ்ரீசக்ரஹஸ்த,அரு ளாய்-க்ருபாகுரு, எத்தனைஓர் உகமும் அவையாய் - அநேக யுகாத்மகால ரூபதயா, ஏதத்ச "ஸகலயுகமநமைத" மிதி. அவற்றுள் இயலும் - தத்தத்யுகவர்த்தி [ஞானேநகாகாரகோஹந] ஸம்ஸார:

ப— (வெங்கண்) அஞ்சுகன் நன்றேர்ந்த னென்றும்படி வெவ்வியதான நோக்கை யுடையை வெவ்விய கூற்றமுமாய், ஏதத்ச "ஸம்ஹாரயுகாஹமேவ" மிதி. (இவை) இந்த ப்ரகாரங்கள், வைபவ விருத்த ரூபதயாவஸ்தாந மென்ன விசித்ரம்தான். ௨

மூன்றும்பாட்டில், க்ருதாதியுகங்களையும் தத்ததவ ஸ்தாநாதிகளையும் விபூதியாகவுடையனா யிருக்கிறபடியையருளிச்செய்கிறார். (சித்ரவித்யாதி) த்ரோணவ்யூஹம்த்து வாயிலைப்பற்றிநிற்க, அவனை வளைந்து அவனுக்கவ்வருகே தேரைக்கொடுபோகை. பீஷ்மன்கையி லம்பு தூரப்போய் விழும், அர்ஜுநன் கையிலம்பு இவ்வருகே விழும். ஆகையால், அர்ஜுநனம்பு விடப் புக்கவாறே தேரைக் கிட்ட நிறுத்தியும் அவனம்புவிடப் புக்கவாறே தேரைப்பின்னே கொடுபோயுமிப்படி தேரை நடத்தும்படியைப்பற்ற சித்திர த்தேர் வலவாவென்கிறது. விசித்ரமாகத்தேரைநடத்த வல்லவனே, (திருச்சக்கரத்தாய்) பகலையிரவாக்கின திருவாழியை யுடையவனே அருளிச்செய்யவேணும். (எத்தனையித்யாதி) க்ருதாதி யுகங்களுக் கெல்லாம் நிர்வாஹகனாய், (அவற்றுள்ளியலும்) அவற்றுக்குள்ளே காலகால்யமாய் வர்த்திக்கிற,

மூ— மொத்தவொண் பல்பொருள்களுலப்பிலனவாய்வியவாய்!
வித்தகத்தா னிற்றிநீ யிவையென்ன விடமங்களே ‖ ௫ ‖
கள்ளவிழ்தாமரைக்கட் கண்ணனே யெனக்கொன்றருளாய் !

ஆ— ஒரோவகையாலே யொத்ததும்,ஓரோவகையாலே வேறுபட்டும், தேவதிர்யக்மனுஷ்யாதி ரூபேண,பல வாய்,ப்ரதிவ்யக்தியம்வ்யமானபதார்த்தங்களையும் விபூதியாக வுடையையாய், இப்படி விஸ்ம யநீயனாய் நில்லாநின்றாய்,இவையென்ன சோச்சேர்த்திக ளென்கிறார். ௫

(கள்ளவிழ்) ஸௌகந்த்யயுக்தமான தாமரைபோன்ற திருக்கண்களையுடைய கண்ணனே, எனக்கோன் றருளிசசெய்யவேணும்,

இ— ஒண் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஓரோவகை யித்யாதியால) வியவா யெனகிறதறகுத தாத்பர்யம் (ஓரோவகையாலேவேறுபட்டுமென்று) பலவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தேவ இத்யாதியால்) உலப்பிலென்கிற தறகுத தாத்பர்யம் ப்ரதிவ்யக்தீத்யாதியால்) பொருள்களாயென் றநுயித்துத்தாத்பர்யம் (பதார்த்தங்களையித்யாதி யால்) ஆச்சர்யவாசித்துக்குத் தாத்பர்யம் (இப்படிவிஸ்மயநீயனித்யாதியால.) * * * *

நாலாம் பாட்டு.

கள்ளவிழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸௌகந்த்யயுக்தியானவென்று)

இ—ஸ— ஒத்த - ஸத்ருசங்களான, ஓரோரா காரங்களாலே பரஸ்பர ஸத்ருசங்களான வென்றபடி. வியவாய் - விலக்ஷணங்களா யிருப்பதுகளான, மற்றோராகாரத்தாலே பரஸ்பர விலக்ஷணங்களானவென் றபடி. ஒண் - ஒள்ளியதுகளான, ஶோபநங்களான வென்றபடி பல் - தேவதிர்யக்மனுஷ்யாதி ரூபேண பஹுவிதங்களான, உலப்பிலன - கவயியில்லாதவைகளான, உலப்பு - கவயி, தேவாதிவ்யக்திகளுக்கும் ஜாதி களாலு மஸங்க்யாதங்களான வென்றபடி. பொருள்களாய் - பதார்த்தங்களாய், தத்ப்ரகாரகனாயென் றபடி. வித்தகத்தால் - விஸ்மயநீயதையால், இப்படி விசித்ரபதார்த்தப்ரகாரகனாகிற விஸ்மயநீய தையாலே யென்றபடி. நீநிற்றி - நீ நில்லாநிற்கிறாய், இவை யென்னவிடமங்கள்- இவைஎன்ன விஷமங்கள், இந்த வயடிதவடநங்கள் ஆச்சர்யங்க ளென்றபடி. ௫

௪ * கள்ளவிழ் - கள்ளாக ளவிழாநிற்கிற, கள் - மாதுர்யம், அவிழுகை - ஸ்ரவணம், ஸ்ர வகரமான வென்றபடி. தலக்ஷணவிகஸிதமான வென்கை. தாமரைக்கண் - தாமரஸம்போலே யிருக் கிற திருக்கண்களை யுடையவனான, கண் கண்ணனே என்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்ய ககாரேவரே டகாரா தேஶ:. கண்ணனே- க்ருஷ்ணனே, எனக்கொன்றருளாய்- எனக்கொன்றருளிச்செய்யவேணும்,

ஓ— ஒண்-உஜ்வல: உலபபிலனவாய்-கவயிரஹித:வியவாய்பலபொருள்களாய்-[ஸுரநராதிரூபேண]விலக்ஷண ஸதா நைகபதார்த்தரூபவான், வித்தகத்தால் நிற்றிநீ- விஸ்மயநீயதயாஸம் ஸ்திதோஸி,இவை என்னவிடமங்களே- கிமேதத்ஸங்கதம், ஏகஸ்ய நைகரூபதயாவஸ்திதே ரஸங்கதத்வாதிதிபாவ:. ௫

௪ * கள் - மதுபங்க: அவிழ் - விகஸ்வர : தாமரைகண் -பங்கஜாக்ஷ ஸத்ருஶநயந, கண்ணனே- ஹேக்ருஷ்ண, எனக்கு ஒன்று அருளாய் - மமைகமநுக்ருஹாண,

ப— (ஒத்தவித்யாதி) ஜாதிநிகாகாரதயா ஒத்திருப்பதாய, ஜாத்யவாந்தரங்களாலே(ஒண்)ஒள்ளியதாய் (வியவாய்)விவிதமாய், தேவதிர்யக்மனுஷ்யாகாரங்களாலே விவிதமாயிருப்பதாய்,(பல்)ஒவ்வொருபிறவியிலே பலவிதமான(பொருள்கள்)சேதநபதார்த்தங்களை, (உலப்பிலனவாய்)அஸங்க்யாதங்களான ப்ரகாரமாக வுடையையாய், யதா (வியவாய் வித்தகத்தாய்நிற்றிநீ) அவிஸ்ரீரகணுமதத்தோஷாஸ்ப்ருஷ்டதயாவிஸ்ம யநீயனாய்க்கொண்டு நில்லாநின்றாய், இவையென்னசோச்சேர்த்தியானசெயல்கள்தான்.(விடமங்கள்) விஷமங்கள், ஏதத்ஸம் "ஸகலமபிமமைதத்" ரிதி. ௫

நாலாம்பாட்டில், நித்யாநித்ய பதார்த்தங்களை விபூதியாகவுடையனா யிருக்கிறபடியை யருளிச் செய்கிறார். (கள்ளவிழித்யாதி) அப்போதலர்ந்த ஸௌரபிதமான தாமரைப்பூப்போலே யிருக்கிறதிருகண் களை யுடையனாய் ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கிறவனே, அவனுடையசேதநாசேதந ஸம்பந்தவைலக்ஷணத்தையும் ஸர்வ ஜ்ஞதையுமருளுகைக்குருப்பாகத்திருவுள்ளம்பற்றி"கள்ளவிழ்தாமரைக்கட்கண்ணனே" யென்றருளிச்செய்தது.

மூ— யுள்ளது மில்லதுமா யுலப்பிலனவாய் வியவாய் | வெள்ளத் தடங்கடலுள் விடநாகணைமேல்மருவி | யுள்ளப்பல்யோகு செய்தி யிவையென்ன வுபாயங்களே |௪||

ஆ— நித்யமா யிருக்கையாலே யுண்டென்று சொல்லலாம் சேதநனும், பரிணாமஸ்வபாவமாய்க்கொண்டு ப்ரதிக்ஷண வேஷாந்தராஸாக்காரகையாலே யில்லை யென்னலாம் ப்ரக்ருதியுமாய், வெள்ளத் தடங்கடலுள் விடநாகணைமேல்மருவி திருவுள்ளத்தாலே பலரக்ஷண வினைகளைப் பண்ணாநிற்றி, இவையென்ன விரகுகளென்கிறார். ௪

இ— உள்ளதுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (நித்யமாயென்று) இல்லதுமா யென்றதற்குத் தாத்பர்யம் (பரிணாமித்வாதியால்) தாரீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (திருவுள்ளத்தாலே யித்யாதியால்.) * * *

இ—ஸ— உள்ளதும்-ஸதசேதநாசேதநமாகையாலே அஸ்திஶப்தவாச்யமான சேதந வஸ்துவும், இல்லதுமாய்-ஸததவிகாரஶீலமாகையாலே நாஸ்திஶப்தவாச்யமான அசேதநமுமாய், அசித்ப்ரக்ருதியுமா யென்றபடி. உலப்பிலனவாய்- அவதியில்லாதவையாய், வியவாய்-விலக்ஷணங்களானவஸ்துக்களாய், தஸ்ப்ரகாரகனுமென்றபடி. வெள்ளம் - வருணாஜமான, தடம் - விஶாலமான, கடலுள் - க்ஷீரார்ணவத்திலே, விடநாகணைமேல்- விஷத்தையுடைத்தான நாகஶயநத்தின்மேல், விடம்- விஷம், ஶாகவாத்ருவவக்ஷஸாஸ:. ப்ரதிகூலர்க்குக் கிட்டவொண்ணாதபடி விஷஶாலியான ஶேஷஶயநத்தின்மேலே யென்றபடி. மருவி - ஆதரித்து, ஸாதரமாகக்கண்வளர்ந்தருளியென்றபடி. உள்ளப்பல்யோகு- உள்ளத்தாலே பஹுவிதயோகங்களை, செய்தி-செய்யாநிற்கிறாய், யோகம் - வினை, திருவுள்ளத்தாலேபஹுவிதரக்ஷணவினைகளைப் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாய் யென்றபடி. இவை யென்ன வுபாயங்கள் - அவதாரணோபாயமோ, அநிஷ்டநிவ்ருத்த்யுபாயமோ, அபிமதப்ராபணோபாயமோ, ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷோபாயமோ, அறிகிறிலேன். ஒன்றை நிஷ்கர்ஷித்து அருளிச்செய்யவேணும். ௪

ஒ— உள்ளதும்இல்லதுமாய்-ஸதஸச்சப்தநிர்திஷ்டநித்யாநித்யவஸ்துஸ்வரூபசேதநாசேதநவஸ்து,உலப்புஇலனவாய்-நிரவதிகாஸ்ரவஸ்து,வியவாய்-வராஸ்ரநிரவதிகாத்ஸ்நவிசித்ரவஸ்துவஸ்து,அநந்தம்“வஸ்துஷ்வஸ்து தநா சேஷ்யு” ரிதி.வெள்ள- ஜலஸம்ருத்தியுக்த: தடம்- விஶால : கடலுள் - ஸமுத்ரே, விடநாகு அணைமேல் - விஷஸஹஜஶய்யாயாவபி, மருவி-ஶயிக்வா, உள்ளம்-ஹ்ருதயே, பல்யோகு செய்தி - பஹுவிதரக்ஷணோபயோகி யோகநித்ராம் க்ருதவாநஸி, இவைஎன்ன உபாயங்களே - ஏதே கேவா உபாயா:, ஸர்வாத்மக்ஷஸ்ய தேயோகநித்ராகிமர்த்தா. கதம்வாயாம்யோகநித்ராயாம் அநுஸந்தேஹாநாஸதேஹவிஷயாந்வேஷணி நிஶ்பநம்வாகிமர்த்தம். நஹியோகமஹாத்ஸ்த்ய தஶ்ஶயநஸம்பவதி. அத:கோஸௌவநுஸேநாபாயஇதிபாவ:.

ப— (உள்ளதித்யாதி) (உலப்பிலனவாய்) அஸம்க்யாதமாகவுள்ளதாய், ஸதாஅஸ்திஶப்தவாச்யமானசேதநங்களுக்கு நிர்வாஹகனாய், ததாஅஸம்க்யாதமான, (வியவாய்) ஸதாநாஸ்திஶப்தவாச்யமாயுள்ள அசேதநங்களுக்குநிர்வாஹகனாய். “யத்த்ர்காலாதநேரணாவி” “ஸத்த்வத்யாஸவக”என்னக்கடவதிறே. அநந்தம் “ஸகலயந்மமதே வஸ்துஷ்வி”ரிதி. (வெள்ள) வெளுத்து விஶாலமாய் ஶீதளமுமான திருப்பாற்கடலிலே ப்ரதிகூலர்க்குக் கிட்டவொண்ணாதபடி விஷத்தை யுமிழாநின்றுள்ள திருவனந்தாழ்வான் மேலே பொருந்தி “ஆங்காரவார மதுகேட் டழலுமிழும் பூங்காரவணையான்” என்கிறபடியே, அஸாதந ஸயஶம்கை பண்ணி அழலுமிழு மவனிறே. (உள்ளம்) திருவுள்ளத்திலே பல ரக்ஷண வினைபண்ணி தத்சேதந ரிடத்திலே தத்தஜ்ஞாநாநாம ப்ரவத்தநாதி விஷயமாகவும், அதில் சிலருக்குத்தம்மைக் கிட்டுகைக் குறிப்பாகவு முபாயசிந்தநம் பண்ணிக்கொண்டு கண்வளருகிறபடி, (இவை யென்ன வுபாயங்களே) ஸர்வாத்மகனுக்கு யோகநித்ரைகள் வேண்டுமோ, வேண்டிலும் ஸமுத்ர மத்யத்திலே பரமஹோஶயநனாய் யோகநித்ரை பண்ணவேண்டுவது. விசாரந்தானுனக் கவதாரணோபாயமோ, என்ன நிஷ்டநிவ்ருத்த்யுபாயமோ, (எனக்கொன்றருளாய்) ஒன்றை நிஷ்கர்ஷித்துச்சொல்லவேணும். ௪

மூ— பாசங்கணீக்கி யென்னை யுனக்கேயறக் கொண்டிட்டுநீ । வாசமலர்த் தண்
டுழாய்முடி மாயவனேயருளாய் । காயமுஞ்சீவனுமாய்க்கழிவாய்ப்பிறப்பாய்
ப்பின்னுநீ । மாயங்கள் செய்துவைத்தி யிவையென்ன மயக்குக்களே ॥ ௫ ॥

ஆ— (பாசங்கணீக்கி) ஸுஜாதவாஸனை தாஸதுலஸீ ஸம்ருத்தமான திருமுடியையுடையையாய், ஆஸ்சர்ய ஸம்ருத்தனான நீ, ப்ராக்ருதவிஷய ப்ராவண்யத்தைத் தவிர்த்து ஸ்வசேஷபூதனாகும்படி என்னைப் பண்ணிவைத்து, பின்னையுமிப் ப்ரக்ருதியிலே யிட்டுவைக்கிற ஆஸ்சர்யத்தை யருளிச்செய்யவேணும். ஶரீரஜீவ ஜந்மமரணாதி நிவர்த்தகனாய், ஸவிஷயாதிகளாகிற ஸஞ்சநங்களைப் பண்ணிவையாநின்றாய். இவை யென்ன ஆஸ்சர்ய ப்ரவ்ருத்திகளென்கிறார். ௫

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஸுஜாதேத்யாதியால்) பாசங்கணீக்கி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) என்னை யுனக்கே யறக்கொண்டிட் டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்வசேஷேத்யாதியால்) அருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (பின்னையுமித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஶரீரேத்யாதியால்) மாயங்கள் செயதுவைத்தி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸவிஷயாதிகளித்யாதியால்) ஸஞ்சநங்கள்-சாஸ்த்ரஸங்கேதங்கள். * * * * * * * . *

இ—ஶ— ௫ * வாசமலர் - வாஸனையையும் மலரையு முடைத்தான, பரிமளப்ரசுரமாய் ப்ரசஸ்தமுமான வென்றபடி. தண்டுழாய்முடி - ஶீதள துலஸியை முடியிலே யுடையவனே. மாயவனே - ஆஸ்சர்யஸம்ருத்தனே, அருளாய் - ஸ்பஷ்டம், பாசங்கள் - ப்ராக்ருதவிஷயாஸக்திகளை, நீக்கி - நிவர்த்திப்பித்து, பாசங்கள் நீக்கி என்கிறவிடத்தில் ளகாரஸ்ய நகாரேவரே ணகார வர்ணாதேஶ:. என்னை - ஸ்வசேஷபூதனான வென்னை. உனக்கேயற - உனக்கே யறும்படி, மற்றொருவருக்கு மன்றிக்கே யுனக்கே சேஷமாகத் தீரும்படி என்கை. கொண்டிட்டு - ஸ்வீகரித்து, பின்னும் - இப்படி ஸ்வீகரித்தும், இதுக்கு மாயங்கள் செய்து வைத்தி என்கிறத்தோடே யந்வயம். காயமும் - ஶரீரமும், சீவனுமாய் - ஜீவாத்மாவுமாய், கழிவாய் - நிவ்ருத்தியாய், ஶரீர நிவ்ருத்திரூப மரணமா யென்றபடி. பிறப்பாய் - ஜந்மமாய், நீமாயங்கள் செய்து வைத்தி - நீ மாயங்களைச் செய்து வையாநிற்கிறாய். ஸவிஷயாஸக்த்யாஸநாதிகளாகிற சாஸ்த்ரஸங்கேதங்களைப் பண்ணிவையா நிற்கிறா யென்றபடி. இவையென்ன மயக்குக்கள் - இவையென்ன ஆஸ்சர்ய வ்யாபாரங்கள். இந்த ஸம்ஸாரத்திலே ருசியில்லாதவனாய் ஸ்வசேஷபூதனாம்படி என்னைப் பண்ணி பின்னையுமித்த ஸம்ஸாரத்திலே நிறுத்தி யரித்திருக்கும்படி பண்ணுகையாகிற விவைகளென்ன ஆஸ்சர்யவ்யாபாரங்களென்றபடி. இத்திருவாய்மொழிக்கு நிதானமிப்பாட்டி னர்த்தம். இவ்வர்த்தத்தைக் கேட்க்கவந்து தஸ்ய ஸம்மதத்தாலேயிறே மற்றவிசேஷங்களை யெல்லாம ப்ரஸம்ஸிக்கது. ௫

ஒ— ௫ * பாசங்கள் நீக்கி - சாஸ்த்ர ஸம்பாதநீராஸ்ய, என்னை உனக்கே அறகொண்டிட்டு - மாம் ஸ்வசேஷதயா அங்கீக்ருத்ய, வாச - ஸௌரபம் : மலர் - ப்ரஸூநம் : தண்டுழாய்முடி - ஶீதள துலஸீ ஸம்ருத்திரீடோத்தமாங்க, மாயவனே-ஆஸ்சர்யசேஷ்டித, காயமும்சீவனுமாய்- ஶரீரஸம்ப்ராதா ஜீவஸம்ருத்தஸ்வஸந், ஸர்வஸ்ய "சோகாநாம்" இத்யுக்தி. கழிவாய்பிறப்பாய்-நாஶரூபஸ்வஸந் உத்பத்தி ரூபஸ்வஸந், பின்னும் - அநந்தரம், நீ - த்வம், மாயங்கள் செய்துவைத்தி - அநேகாஸ்சர்ய சேஷ்டிதாநிக்ருதவாநஸி, இவை என்னமயக்குகள்-ஏதேகீத்ருஶா: சாஸ்த்ரஜநகவ்யாபாரா:, நீஅருளாய்-ஸ்வசேஷப்ருஹாணேத்யர்த்த:. ௫

ப— ஐந்தாம் பாட்டில், மயர்வறமதிநல மருளின பின்னையும் எனக்குப் பொருந்தாத ஸம்ஸாரத்திலே யென்னை வைத்து ஜீவிப்பித்துக்கொண்டு போருகிற ஆஸ்சர்யமிருந்தபடியை யெனக்கருளிச் செய்யவேணு மென்கிறார். (பாசங்கள்நீக்கி) சாஸ்த்ர ஸம்பாதநமான விஷயங்களைக் கழித்து, விஷயாந்தரங்களிலேகால் தாழ்ந்திருக்கிறவென்னை,(உனக்கேயறக்கொண்டிட்டு) 'தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளு' மென்கிறபடியே நீயே ஸ்வசேஷப்ரயோஜநமாக வுனக்கே சேஷதயா அங்கீகரித்து வைத்து, (வாசமலரித்யாதி) பரிமளத்தை யுடைத்தாய் மலரோடே கூடின ஶ்ரேஷ்டமான திருத்துழாய் மாலையை திருமுடியிலே யுடைய ஆஸ்சர்ய ஸௌந்தர்யபூர்ணனே. உன்னழகைக் காட்டியிறே நீ பாசங்கள் நீக்கிற்றும் உனக்கே யறக்கொண்டதும். (அருளாய்) இங்கே இட்டுவைத்து நலிகைக்காகவோ யிவ்வளவென்னை ப்புகுர நிறுத்தினது. இப்ரஶ்நபூர்வமித்திருவாய்மொழிக்கு நிதானம். (காயமித்யாதி) ஶரீரமும் ஜீவனுமாய் இதற்கு வாக்கடவ விநாஶோத்பத்திகளும் நீயிட்ட வழக்காம்படி யிருக்க பின்னையும் நீயே ஜீவன் ஶரீராதிகளிலே ஸக்தனும்படி

மூ— மயக்கா வாமனனே மதியாம்வண்ண மொன்றருளாய்! அயர்ப்பாய்த் தேற்ற
மூமா யழலாய்க் குளிராய் வியவாய்! வியப்பாய் வென்றிகளாய் வினையாய்ப்
பயனாய்ப்பின்னுநீ! துயக்கா நீநின்றவா றிவையென்ன துயரங்களே! ௬

ஆ— (மயக்காவாமனனே) ஸ்ரீவாமநனை மஹாபலிபக்கல் சென்று, நினைத்தது முடித்துக்கொள்ளவல்ல விரகனை நீ தெளிவுடையேனாம்படி யொன்றுபண்ணி யருளாய், ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்களோடு உஷ்ண ஶீத விஸ்மய விஜய பாவபாவங்கள் தத்பலங்கள், அதுக்குமேலே, ஸம்ஶயாஜ்ஞாநாதிகளை நீ நின்ற ப்ரகாரமென்ன து:க்கரமாகிறது ஒன்கிறார் ௬

ஆறும் பாட்டு.

இ— மயக்காவாமனனே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்ரீவாமநனிதாதியால்) மதியாம் வண்ண மொன்றருளா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தெளிவிததாதியால) அயர்ப்பாய்த் தேற்றமுமா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்களை) அழலாய்க் குளிரா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (உஷ்ணஶீதங்களை) வியவாய்வியப்பா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (விஸ்மயாதியால) வினையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (பாபபுண்யங்களை) பயனாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தத்பலாதியால) துயக்காயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸம்ஶயாதியால) *

இ—மு— ௬ * மயக்கா - மயக்குமவனை, வடிவழகாலும் நடையழகாலும் முக்தியாலும் எல்லாரையும் மோஹிப்பிக்குமவனை யென்றபடி. வாமனனே - ஸ்ரீவாமநரூபத்தை யுடையவனே, மதியாம் வண்ணம் - வண்ணமுண்டாம்படி, எனக்கு நல்கநீயுந் தெளிவுண்டாம்படி யென்கை. ஒன்றருளாய் - ஒன்றுபண்ணி யருளவேணும், அயர்ப்பாய் - அஜ்ஞாநமாய், லோகத்திலுள்ள அஜ்ஞாநத்தை யெல்லாம் தனக்கு ஶரீரமாகவுடையவனே யென்றபடி. அயர்ப்பு - அஜ்ஞாநம், தேற்றமுமாய் - தெளிவுமாய், விபரீதஜ்ஞாநமுமா யென்றபடி. லோகத்தில் விபரீதஜ்ஞாநங்களை ப்ரகாரமாகவுடையவனே யென்கை. அழலாய் - உஷ்ணப்ரகாரனாய், அழலென்று உஷ்ணத்துக்குப்பேர். குளிராய் - ஶீதமாய், வியப்பா யென்கிறதை முற்பட வநுவதித்து வியப்பாய் - விஸ்மயமாய், தத்ப்ரகாரகனா யென்றபடி. வியப்பு - விஸ்மயம். வியவாய் - விலக்ஷணமாய், விஸ்மய விலக்ஷணமான வஸ்துவத்தையும் ப்ரகாரமாக வுடையவனே யென்றபடி. வியந்தது - விலக்ஷண மானது. வென்றிகளாய் - ஜயங்களாய், வினையாய் - கர்மங்களாய், பாபபுண்யங்களா யென்றபடி. பயனாய் - பலங்களாய், பயன் - பலம். பின்னும் - அதின் மேலேயும், நீ துயக்கா - ஸம்ஶயஜ்ஞாநத்தை

ஓ— ௬ * மயக்காவாமனனே - மோஹகவாமந, மதியாம் வண்ணம் - ஸம்ஶயஜ்ஞாநநாஶ ப்ரகாரம், ஒன்று அருளாய் - ஏகம் ப்ரஸாதய, அயர்ப்பு ஆய தேற்றமும் ஆய் - விஸ்மரண விஶாரண ரூப தயா, "ஸ்மரண தீதமிவாதாந்தா" இதி. அழலாய் குளிராய், உஷ்ண ஶீத ரூபதயா, வியவாய் - விலக்ஷண தயா, வியப்பாய் - விஸ்மரண ரூப தயா, வென்றிகளாய் - விஜய ரூப தயா, வினை - பாப புண்ய ரூப தயா, பயனாய் - தத்பல ரூப தயா, பின்னும் - பஶ்சாத், துயக்காய் - மோஹக தயா ச, நீ நின்ற ஆறு - ஸம்தேஹபூர்விதி ப்ரகாரா:, என்ன துயரங்களே - கீத்ருஶா: ஶோக ரூப வ்யாபாரா:, அநாத்யவிவேகா:. ௬

ப— ஸம்ஶயாதி ரூப வஸ்துக்களைப் பண்ணிவையாநின்றாய். இவையென்ன ஸ்வ்யாபாரங்களாயிருக்கிறன. அநாயெய்தது எங்கு மதிக்கக் கடவது. இது என்ன மோஹயோக நியமங்களை, "காயவிஷ்த்ருந்தூ ஈஸ்வரே" இதி. ௬

ஆறாம்பாட்டில், விஸ்மரணாதி ரூப விரூப விசித்ர பதார்த்தங்களை விபூதியாக வுடையனா யிருக்கிறபடியை யருளிச்செய்கிறார். (மயக்கா) இன்றொன்றினறிகதே, ஆசேஷமாகக்கிட்டிறாயையும் மயங்கப்பண்ணுமவனே, அதெங்ஙனேகண்டோமென்னில், (வாமனனே) தேவகார்யஞ்செய்யப்பிறந்து அந்த தேவர்களை நெருக்கின மஹாபலிதானே நெஞ்சு நெகிழ்ந்து உன்கையிலே நீர்வார்த்துத் தாமே யிசைந்து தரும்படி மயங்கப்பண்ணினவனே, (மதியாமிதாதி) நான்தெளிவையுடையேனாம்படிபண்ணியருளவேணும், (அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாய்) "ஸ்மரண தீதமிவாதாந்தா" இதி. விஸ்ம்ருதியுந் தெளிவுமாய், "மத்தஸ்ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞாநமபோஹநஞ்ச" இதே, (அழலாய்க்குளிராய்) உஷ்ணஶீதங்களாய், (வியவாய்) விஸ்மயநீயமாய், (வென்றிகளாய்) விஜயங்களாய் (வினையாய்ப்பயனாய்) கர்மதத்பலங்களுமாய்.(பின்னும்நீதுயக்காய்) இதெல்லாம் நீயிட்ட வழக்கென்றறிவித்தும் ஸம்ஶயாதிகளைப் பண்ணிக்கொண்டு நீநின்றப்ரகாரம், (இவையென்ன துயரங்களே) உனக்கு லீலையாயிராநின்றது, எங்களுக்கு து:க்கமாயிராநின்றது, அத: மதியாம் வண்ணமொன்றருளாய். ௬

மூ—துயரங்கள்செய்யுங்கண்ணா சுடர்நீண்முடியாயருளாய்| துயரஞ்செய்மானங்களாய். மதனாகி யுகவைகளாய்த் | துயரஞ்செய் காமங்களாய்த் துலையாய் நிலையாய் நடையாய்த் | துயரங்கள் செய்துவைத்தி யிவையென்ன சுண்டாயங்களே ||எ||

ஆ— (துயரங்கள்செய்யுங்கண்ணா சுடர்நீண்முடியாயருளாய்) உன்னுடையதிருவபிஷேகத்தி லழகாலே நலியும் க்ருஷ்ணனே, அப்படியே விபூதியினுடைய வாஸ்யத்தாலேயும் நலிவுபடாமே தெளிவிக்கவேணும். து:க்கஹேதுவான அபிமானம், அத்தாலேவந்த தர்ப்பம், உகப்பு - து:க்கரூபமான காமம், ஸஞ்சரணம், ஸ்திதிகமனங்கள், ஸம்ஸாரமாய் து:க்காத்மகமான வ்யாபாரங்களைப் பண்ணிவைத்தாய், இவையென்ன விளையாட்டுகளென்கிறார். எ

ஏழாம் பாட்டு.

இ— ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யம் (உன்னுடைய விபூதியால்) துயரஞ்செய் மானங்களா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (து:க்கஹேதுவான விபூதியால்) துலையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸஞ்சரணமென்று) நிலையாய் நடையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்திதிகமனங்களென்று) துயரங்கள் செய்து வைத்தி யென்கிற தற்குத் தாத்பர்யம் (ஸம்ஸ்ருதியால்.) * * * * * * * *

ஈ—ஶ—ஶரீரமாகவுடையனுடைய, துயரத்து-க்ருஷ்யாஜ்ஞாநம். நீநினைவாறு-நீநின்றவ்யாபாரங்கள், இவையென்னதுயரங்கள்- இவையென்ன து:க்காத்மகங்கள், இப்படிஶரீரதானாதி ஸம்பந்தஶரீரகனாயிருக்கிற விசித்ரவ்யாபாரங்களுனக்குலீலையாயிருக்கிறன. எங்களுக்கிவை து:க்காத்மகங்களாயிருக்கிறனவென்றபடி.

எ * சுடர் - தேஜோரூபமான, நீள் - உத்துங்கமான, முடியாய் - கிரீடத்தை யுடையவனே, முடியையுடையவன் முடியான். முடியாயென்று ஸம்போதி. துயரங்கள் செய்யும் - து:க்கங்களைப் பண்ணாநிற்கிற, துயர் - து:க்கம், உன்னுடைய திருவபிஷேகத்தி லழகைக்காட்டி என்னை க்லேஶப்படுத்தாநிற்கிற வனான வென்றபடி. கண்ணா - க்ருஷ்ணனே, அருளாய் - நீ க்ருபை பண்ணவேணும், இந்த விபூதி வைசித்ர்யத்தைக்கண்டு நான் நலிவுபடாதபடி யென்னைத தெளிவித்து க்ருபை பண்ணவேணும். துயரஞ் செய் - து:க்கங்களைப் பண்ணக்கடவதான, மானங்களாய் - அபிமானங்களாய், ஸமூஹங்களா யென்றபடி. மதனாகி - தர்ப்பமாய், அபிஜநாதிபி: ஸமேஷ்வாத்மஸ்வ பாவ: ஸமூஹ:. க்ருதக்ருத்ய போஹவஸமஹோஹஷேபா தர்ப்ப:. மதமென்கிற ஶப்தத்துக்கு மதனென்று னகாராகம வ்யத்யயமு முண்டு. உகவைகளாய் - ப்ரீதிகளாய், துயரஞ்செய் - "காமக்ரோதா யோகிஜாயதே" "பஞ்சிநாஶாத் ப்ரணஶ்யதி" என்கிற படியே து:க்கங்களை யுண்டாக்கக்கடவதான, காமங்களாய்- ஸங்கமாய், துலையாய- தூக்கமாய், ஶரீரகுணங்களா யென்றபடி. துலை - தூக்கம். நிலையாய் - ஸ்திதியாய், நடையாய் - கமனமாய், துயரங்கள் செய்து வைத்தி - து:க்கங்களைப் பண்ணிவையாநிற்கிறாய், இவை யென்ன சுண்டாயங்கள்- இவையென்ன ஸாதஸ்ய

ஒ— எ * துயரங்கள் செய்யுங் கண்ணா - ஸம்ஸார து:க்ககாரிந் க்ருஷ்ண, சுடர்நீள்முடியாய் - ஜ்யோதி ரூப தீர்க்கிரீட. ஜாஷ்ட, அருளாய்- அநுக்ரஹாண, துயரஞ்செய் மானங்கள்ஆய்- து:க்காவஹ து:க அபிமாநரூபதயா, மதன்ஆகி - தர்பரூபதயா, உகவைகள் ஆய் - ப்ரீதிரூபதயா, துயரஞ்செய்காமங்கள் ஆய் - து:க்காவஹ காமரூபதயா, நிலைஆய் நடைஆய் - ஸ்திதிகதி ரூபதயா, துயரங்கள் செய்து - து:க்காவஹ வ்யாபாராந் க்ருத்வா, ஸந்தேஹம் "ரஞ்ஜநாதேஷு"ரிதி. வைத்தி-ஸ்தாபிதவாநஸி, இவை என்ன சுண்டாயங்களே - ஏதா: காஶ்சா:, சுண்டாயம் - ஸாதஸ்யவ்யவஸ்தி:. எ

ப— ஏழாம்பாட்டில், து:க்கஹேதுவான அபிமாநந்தொடக்கமானவைகளை விபூதியாக வுடையனாயிருக்கிறபடியை யருளிச்செய்கிறார். (துயரங்களித்யாதி) து:க்கங்களைப் பண்ணக்கடவ க்ருஷ்ணனே, இது திருவபிஷேகத்தி லழகைக் காட்டியுமாயிற்று. (சுடர்) ஸமஸ்தீயமா யுபயவிபூதிக்கும் சூடினமுடியுடையவனே, (அருளாய்) உன் விபூதிஸம்பந்தத்தாலு முன் திருவபிஷேகத் தழகாலும் நலிவுபடாதபடிபண்ணி யருளவேணும், (துயரஞ்செய்) து:க்கஹேது ஸம்பந்தாபிமானங்களாய், (மதனாகி) து:ரபிமாநஹேதுக மான தர்ப்பாவாத்மக ஸமூஹமுமாய், (உகவைகளாய்) அத்தால்வந்த ஶரீரகுணஸஞ்சரணாதிகளாய், (நிலையாய் நடையாய்) ஸ்திதிகமனங்களுமாய், இதெல்லாம் நீயிட்டவழக்காயென்றபடி. ஸந்தேஹம் "உந்நாதநாதேஷு"ரிதி. அத்தவ்யங்களுக்கு ஶரீரிபாயவனைச்சொல்லவொண்ணாதிறே. (துயரங்கள்செய்துவைத்தி) இப்படி வேதநர்க்கு து:க்கங்களைப்பண்ணி வைப்புதி. (இவையென்னசுண்டாயங்களே) இவையென்னவபரது:க்கம் பாராதஸாதஸ்ய வ்யவஸ்திகள்தான். அருளாய். எ

மூ— என்னசுண்டாயங்களானின்றிட்டாயென்னையாளுங்கண்ணா! இன்னதோர்தன்மையையென்றுன்னையாவர்க்குந்தேற்றரியை! முன்னியமூவுலகுமவையாயவற்றைப்படைத்துப் பின்னுமுள்ளாய்புறத்தா யிவையென்ன வியற்கைகளே ‖அ‖

ஆ— (என்னசுண்டாயங்கள்) என்ன ஸ்ரீயஃபதியாய் நிற்கின்றாய், என்னை யடிமை கொள்ளுகிற க்ருஷ்ணனே, இன்னதொரு ஸ்வபாவமென்று ஜ்ஞாநாதிகருக்கு மறியவொண்ணாத நீ, பழையதான மூவுலகுக்குங்கடவையாய், அவற்றை ஸ்ருஷ்டித்து, பின்னையுமந்தர்பஹிஸ்ச வ்யாபித்துநின்றாய், இவை யென்ன வாஶ்சர்யமென்கிறார். அ

எட்டாம்பாட்டு.

இ— என்ன சுண்டயங்களா னின்றிட்டா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (என்னைஸ்ரீமைஶ்வர்யாதியால்) அதீய வார்த்தைக்குத் தாத்பர்யம் (இன்னதொருவித்யாதியால்) முன்னியமூவுலகு மவையா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (பழையதானவித்யாதியால்) உள்ளாய் புறத்தா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அந்தர்பஹிரித்யாதியால்.) *

இ—ப— வ்யாப்திகள், உனக்கிவைஸ்ரீமத்பாவஸ்வாபாவ்ய வ்யாப்திகளாயிருக்கிறன, எங்களுக்கு ஆஶ்சர்யங்களாயிருக்கிறன வென்றபடி. எ

அ * என்ன சுண்டாயங்களால் - என்ன ஸ்வாதந்த்ர்யவ்யாப்திகளாலே, நின்றிட்டாய் - நின்றருளினாய், எத்தனையாஶ்சர்யமான ஸ்ரீமைகளை யுடையவனாய் நின்றருளினாயென்று பாவம். என்னை யாளுங் கண்ணா - உன் குணங்களைக்காட்டி என்னையடிமைகொள்ளுகிற க்ருஷ்ணனே, இன்னதோர் தன்மையையென்று - இன்னபடியான வொரு ப்ரகாரத்தை யுடையவனென்று, தன்மை - ப்ரகாரம், உன்னை - ஆஶ்சர்யஸ்வபாவனான வுன்னை, யாவர்க்கும் - எத்தனை ஜ்ஞாநாதிகர்க்கும், தேற்றரியை - நீதேறிகைக்கரியனானவன், அறிகைக்கஶக்யனென்றபடி. அரியன் - அஶக்யன், ஸம்போதனைச்சொல்லும்போது அரியையென்று ரூபமாயிருக்கும், முன்னிய - அநாதியான, ப்ரவாஹாநாதியான வென்றபடி. மூவுலகுமவையாய் அந்தமூன்று லோகங்களுமாய் க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகமென்று ப்ரஸித்தங்களான த்ரிவிதலோகங்களுக்கும் ஶேஷியாயென்றபடி. அவற்றைப்படைத்து- அந்த லோகங்களை ஸ்ருஷ்டித்து, பின்னும்- அதின்மேலேயும், உள்ளாய் - அந்தர்வ்யாபியாநின்றாய், உள்ளே யிருக்குமவன் உள்ளான், ஸம்போதனைச் சொல்லும்போது உள்ளாயென்று ரூபமாயிருக்கும். புறத்தாய் - பஹிஷ்டனாயிராநின்றாய், புறத்திலே யிருக்குமவன் புறத்தான். ஸம்போதனைச்சொல்லும்போது புறத்தாயென்று ரூபம். இவை யென்ன வியற்கைகள். வியற்கை-ஸ்வபாவம். இதென்ன வாஶ்சர்யஸ்வபாவங்களென்றபடி. அ

ஒ— அ * என்ன சுண்டாயங்களால - காஃஶ்ரீஃஶ்ரியஃ; ஏவமேவ நின்றிட்டாய் - ஏகப்ரகாரேண ஸ்திதவாநஸி, என்கண்ணா - மத்ஸ்வாமிந்க்ருஷ்ண, இன்னது ஓர் தன்மையென்று - அயமேதத் ஸ்வபாவ இதி, உன்னை யாவர்க்கும் தேற்றரியை - த்வம் ஸர்வைரபி ஜ்ஞாதுமஶக்யஃ, ஸர்வஜ்ஞம் "ஆஶ்சர்யகா" இதி. முன்னியமூவுலகும் அவையாய்- விரஜந த்ரிலோகீஶரீரஸ்ஸந், அவற்றைபடைத்து - தாம்ஸ்லோகாந் ஸ்ருஷ்ட்வா, பின்னும் - புநஸ்ச, உள்ளாய் புறத்தாய்- அந்தர்பஹிஸ்ச வ்யாப்தவாநஸி, இவையென்ன வியற்கைகளே - காவா ஏதாஃ ஸ்வாபாவிகவ்ருத்தய ஆஶ்சர்யஃ. அ

ப— எட்டாம்பாட்டில், ஸகலஜகத்தையும் ஸ்ருஷ்டித்து அந்தர்பஹிஶ்சவ்யாபித்து ஆஶ்சர்யரூபனாயிருக்கிற திதுவென்ன வாஶ்சர்யமென்கிறார். (என்னவித்யாதி) ஸ்வாதந்த்ர்யமாயுள்ள வென்ன ஸ்ரீமைகளை யுடையையாய் என்ன ப்ரகாரத்திலே நின்றாய், என்னையடிமை கொள்ளுகிறக்ருஷ்ணனே, (இன்னதோரித்யாதி) இன்னபடிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தை யுடையையென்று ஸர்வப்ரகாரஸம்ருத்தனானவுன்னை யெத்தனையேனு மதிஶயித ஜ்ஞாநானவர்களாலும் அறியவொண்ணாதபடிநிற்புதி. ஸர்வஜ்ஞம் "ஆஶ்சர்யகா" இதி. (முன்னிய) ப்ரவாஹாநாதியான த்ரிலோகஶரீரகனாய், யதா, ஸ்வரூபதஃ அநாதியான த்ரிவித சேதந ஶரீரகனாய், (அவற்றைப்படைத்து) அந்த லோகங்களை ஸ்ருஷ்டித்து, சேதநானபோது அவர்களுக்கு ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்த்யாதிகளை யுண்டாக்கி பின்னுமந்தர்பஹிஶ்ச வ்யாபித்து நிற்கிறவனே, (வியற்கைகளே) இவையென்ன ஸ்வாபாவிகாஶ்சர்ய வ்ருத்திகளா யிருக்கிறன. அ

மூ— என்ன வியற்கைகளா லெங்ஙனே நின்றிட்டா யென்கண்ணா ! துன்னு
கரசரண முதலாக வெல்லா வுறுப்பு ! முன்னு சுவை யொளியூ றொலி
நாற்றமுற்று நீயே ! யுன்னை யுணரவுறி லுலப்பில்லை நுணுக்கங்களே ‖௯‖

ஆ— (என்ன வியற்கைகள்) என்ன ஸ்வபாவங்களை யுடையனாய் எந்த வாகாரத்திலே நிற்கிறாய எனக்கு ஸர்வஜ்ஞனான க்ருஷ்ணனே, நெருங்கின கரசரண முதலானவெல்லா (உறுப்பும்) அவயவங்களுக்கும், ரஸம், ரூபம், ஸ்பர்சம், சப்தம், கந்தம் இவையெல்லாவற்றுக்குங் கடவையான வுன்னை யநுபவிக்கப் புக்கால் உன்னுடைய வைலக்ஷண்யத்துக்கு முடிவில்லையென்கிறார். ௯

ஒன்பதாம் பாட்டு.

இ— எங்ஙனே நின்றிட்டா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (எந்தவாகாரத்திலேநிற்கிறாயென்று) என்கண்ணா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (எனக்கித்யாதியால்) துன்னுஎன்கிறதை யுரைக்கிறார். (நெருங்கினவென்று) நிபிடங்களான வென்றபடி. உறுப்புமென்று வ்யதிரிக்தஸங்க்ரஹணம். அவயவங்களுக்கு மென்றது - அதினர்த்தத்தைச்சொன்னபடி, த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ரஸமித்யாதியால்) உன்னை யுணரவுறி லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (உன்னை யித்யாதியால்) உலப்பில்லை நுணுக்கங்க ளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (உன்னுடைய வித்யாதியால்.) * * * * * * * * *

இ—ஶ— ௯ * என்கண்ணா - என்னுடையக்ருஷ்ணனே, எனக்குஸர்வஜ்ஞனான க்ருஷ்ணனே யென்றபடி. என்ன வியற்கைகளால் - என்ன வாஸ்சர்ய ஸ்வபாவங்களாலே, என்ன வாஸ்சர்ய ஸ்வபாவ யுக்தனோ யென்று தாத்பர்யம். எங்ஙனே நின்றிட்டாய் - என்ன ப்ரகாரத்திலே நின்றருளினாய்; எத்தனை விசித்ர விபூதிகளாய் நின்றருளினா யென்றபடி. துன்னு - நிபிடங்களான, சரீரத்திலே நிபிடங்களா யிருக்கிற வென்றபடி. கரசரணமுதலாக - கரசரண ப்ரப்ருதிகளான, எல்லா வுறுப்பும் - எல்லா வவயவங்களும், உறுப்பு - அவயவம், இதுக்கு நீயே யென்கிறதோடே யந்வயம். உன்னு - உன்னப்படுமதான, ஸௌந்தர்யமாகையாலே யாசைப்படும்படி யிருக்குமவையான வென்றபடி. உன்னுகை - ஆசைப்படுகை, சுவை - ரஸம், ஒளி - ரூபம், ஒளி யென்று ரூபத்துக்கும்பேர், ஊறு - ஸ்பர்சம், ஊறுகை ஸ்பர்சிக்கையிறே. ஒலி - சப்தம், நாற்றம் - கந்தம், நாற்றமென்கிற விடத்தில் மகாரம் ஸந்தியிலே லுப்தம். முற்றும் - க்ருத்ஸ்நமும், நீயே - இவை யித்தனையையும் ப்ரகாரமாக வுடையவன்நீயேயென்றபடி. உன்னையுணர - உன்னையறிகைக்கு, உறில் - அபேக்ஷிக்கில், நுணுக்கங்கள் - ஸூக்ஷ்மங்கள், நுணுக்கம் - ஸூக்ஷ்மம், வைலக்ஷண்யங்களென்றபடி. உலப்பில்லை - அவதியில்லை, அநந்தங்களா யிருக்கிறன வென்றபடி. ௯

ஒ— ௯ * என்ன வியற்கைகளால் - கை: ஸ்வபாவை:, நின்றிட்டாய் - ஸ்திதவாநஸி, உக்தம் "ஸ்வபாஜாம் பஹுஸாகாரணா" இதி. என்னை ஆளும் கண்ணா - மாம் சாஸிதவாந் க்ருஷ்ண, துன்னு - நிபிட: கரசரணம்முதலாக எல்லா உறுப்பும் - பாணிபாத ப்ரப்ருதி ஸகலேந்த்ரிய ரூபதயா, உன்னு - விலக்ஷண: சுவையொளி ஊறுஒலி நாற்றம் முற்றும் நீயே - ரஸரூப ஸ்பர்சசப்த கந்தாதி ஸ்வரூபதயா ஸ்தித ஸ்த்வமேவ, உன்னை உணர உறில - த்வயி ஜ்ஞாதவ்யே, நுணுக்கங்களே - த்வதீய ஸூக்ஷ்ம ஸ்வபாவாநாம், உலப்பு இல்லை - அவதிர் ந த்ருஶ்யதே. ௯

ப— ஒன்பதாமபாட்டில், ஜ்ஞாநகர்மேந்த்ரிய சப்தாதிகளு மவனுக்கு விபூதியானபடியை யநுஸந்திக்கிறார். (என்ன வியற்கை யித்யாதி) என்ன ஸ்வபாவங்களை யுடையையாய்க் கொண்டென்ன ப்ரகாரத்தாலே நிற்கிறாய் எனக்கு ஸர்வஜ்ஞனான க்ருஷ்ணனே, (துன்னித்யாதி) நெருங்கியிருக்கிற கரசரணங்கள் தொடக்கமான, (எல்லா வுறுப்பும்) கரணங்களும், (உன்னு) ஆசைப்படுமதான, (சுவை) ரஸம், (ஒளி) ரூபம், (ஊறு) ஸ்பர்சம், (ஒலி) சப்தம், (நாற்றம்) கந்தம், இவைகளாகிற (முற்றும்) ஸகலவிஷயங்களும், நீயிட்ட வழக்கு. உக்தம் "ஸ்வபாஜாம் பஹுஸாகாரணா" இதி. (உன்னையுணர வுறில்) உன்னை நிரூபித்து அறியநினைக்கில், (உலப்பில்லை நுணுக்கங்களே) நுணுக்கம் - ஸௌக்ஷ்ம்யம். ஸூக்ஷ்மமான உன் வைலக்ஷண்யத்துக்கு முடிவில்லை. ௯

மூ— இல்லை நுணுக்கங்களே யிதனிற் பிறிதென்னும் வண்ணந் ।
தொல்லைநன்னூலிற்சொன்ன வுருவுமருவு நீயே । யல்லித்துழா யல
ங்கலணிமார்பவென்னச்சுதனே । வல்லதோர் வண்ணஞ் சொன்னு

ஆ— (இல்லை) இதிற்காட்டில், (பிறிது) வேறு ஸூக்ஷ்மமில்லை யென்னும்படி பழையதான வேதாந்தத்திலே சொன்ன அசித்துக்கும் சித்துக்கும் நிர்வாஹகனானவனே, அல்லியையுடைய திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதமான அழகிய மார்பை யுடையையாய், இவ்வழகுக்கொருநாளு மொழிவில்லாதவனே, வேதங்களும் ஸநகாதி யோகிகளும் உன்னுடைய ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளைப் பேசப்புக்கால்,

பத்தாம் பாட்டு.

இ— தொல்லைநன்னூலென்கிறதற்குத் தா+ர் (பழையதான வித்யாதியால்) உருவுமருவுநீயேயென்கிறதற்குத் தா+ர் (அசித்துக்கு மித்யாதியால்) அச்சுதனே யென்கிறதற்குத் தா+ர் (இவ்வழகுக்கித்யாதியால்) தாஸீயவாதத்துக்குத் தா+ர (வேதங்களுமித்யாதியால்) இந்தயோஜனையிலே உனக்காம்வண்ண

இ—ஶ— கo * இதனில் - இதிற்காட்டில், பிறிது - வேறு, நுணுக்கங்கள் - ஸூக்ஷ்மங்களானவை, இல்லையென்னும் வண்ணம் - இல்லையென்னும்படி, இதுக்குச்சொன்ன வென்கிறதோடே யன்வயம். தொல்லை - அநாதியான, நன்னூலில்- நல்ல ஶாஸ்த்ரத்திலே, நூல் - ஶாஸ்த்ரம், அபௌருஷேயமான வேதாந்தத்திலே யென்றபடி. சொன்ன- சொல்லப்பட்டதான, "அணோரணீயா னமஹதோ மஹீயான்" இத்யாதி வேதாந்தவாக்யங்களிலே அணுத்வாபேக்ஷயா ஸூக்ஷ்மமாகச் சொல்லப்பட்டதானவென்றபடி. உருவும்- ரூபவிஶிஷ்டமும், காயரூபமையிலே ரூபாஶ்ரயமாகத்தக்க ஶரீரத்வப்ரயுக்தியுமென்றபடி. அருவும்-அரூபியும், காரணாவஸ்தாபந்நனை ஜீவாத்மாவும். நீயே- இவை யித்தனையையும் ப்ரகாரமாக வுடையவன் நீயென்றபடி. அல்லித்துழாய் - பூந்தாதை யுடையவையான தளஸிகளுடைய, அலங்கல்- மாலையை, அணி - அலங்காரமாக வுடைத்தான, மார்ப - வக்ஷஸ்ஸை யுடையவனே, அலங்கல் - மாலை, அணி - அலங்காரம், என்னச்சுதனே - என்னுடைய அச்யுதனே, இவ்வழகுக் கொருநாளும் ச்யுதியில்லாதபடியை யெனக்குக் காட்டினவனே யென்றபடி. அச்யுதபதத்தாலே ஸ்வாமித்வியோகமும், ஸ்வரூபாதத்தாலே ஸ்வரூப விக்ரஹாதி நித்யவிஶேஷியோகமும் சொல்லிற்றாயிற்று. வல்லதோர்வண்ணம் - தாங்களறிந்ததொரு ப்ரகாரத்தை, சொன்னால் - சொன்னார்களாகில், வேதங்களும் ஸநகாதிகளு மிதிஶேஷ:.

ஒ— கo * இதனில்பிறிது நுணுக்கங்களே இல்லை- ஏதத்ஸ்யாத்ஸூக்ஷ்மத்வமிதி ஸூக்ஷ்மபதார்த்தாந்தரம் நாஸ்தி, என்னும்வண்ணம் - இதி ப்ரகாரேண ப்ரதிபாதகே, தொல்லை நல்நூலில் - ஸமீசீநே அநாதி ஸித்தே வேதரூபே ஶாஸ்த்ரே, சொன்ன உருவும் அருவும் நீயே - உக்தே சேதந சேதந பதார்த்தரூப ஶரீரகஸ்த்வமேவ, ஏதத்ஸூக்தம் "வேதவேத்யஸ்ஸாஹாவா" இதி. அல்லித்துழாய் அலங்கல்- பத்ரித தளஸீமாலயா, அணிமார்ப- அலங்க்ருதவக்ஷஸ்ஸ, என் அச்சுதனே - ஸ்வஸ்வாமிந் அச்யுத, வல்லது ஓர் வண்ணம் சொன்னால் - ஶாஸ்த்ராதி ஸூக்ஷ்மேக்ஷ: யதாஶக்தி ஏகம்வீது ப்ரகாரேணபிதத,

ப— பத்தாம் பாட்டில், வேதவேத்யத்வத்தை அசித்சேதநவிஶிஷ்டவிபூதிகளையருளிச் செய்கிறார். (இல்லை யித்யாதி) இதனில்- இதிற்காட்டில், (பிறிது) வேறு (நுணுக்கம்) ஸூக்ஷ்மமில்லை யென்னும்படி. தொல்லை - அநாதியான, அபௌருஷேயமாகிற நலமையுடைய, (நூல்) ஶாஸ்த்ரமாகிறவேதத்தில், (சொன்ன) சொல்லப்பட்ட, உருவும்- அசித்ஸ்வரூபவஸ்துவையும் (அருவும்) சேதநரூப ஸூக்ஷ்மமானதத்ஸ்வரூபவஸ்துவையும், "ஸதேவ" என்கிற ஶ்ருதியாலே நீயேயானாய், (அல்லியித்யாதி) இப்படிவிஶிஷ்டமூர்த்தியே யன்றியே, (அல்லி) பூவையுடைத்தான திருத்துழாயினுடைய, (அலங்கல்) மாலையாலே, (அணி) அலங்க்ருதமான வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தையுடையனாய் அவ்வொப்பனைக் கொருநாளு மழிவில்லாதபடி எனக்குப்ரகாஶிப்பித்தவனே, (வல்லதோர்) வேதவைதிக ப்ரபுஷர்களான வுனக்கு ஶாஸ்த்ராக்களானவர்கள் யதாஶக்தி தான் வல்லபடி, (ஓர்வண்ணம்) ஒரு ப்ரகாரஞ்சொன்னு லதுதானே தேவர்க்கு ப்ரகாரமாம். ஏதத்ஸூக்தம் "வேதவேத்யஸ்ஸாஹாவா" இதி. அதுவேஎன்னுமது அதுவோ என்றதாய் உன் ப்ரகாரமெவ்வளவோ, அவ ஶிஷ்டங்கா ணென்றுமாம். கo

மூ— லதுவேயுனக்காம்வண்ணமே|| க0|| ஆம்வண்ணமின்னதொன்றென்றறிவத
ரியவரியை| யாம்வண்ணத்தாற் குருகூர்ச்சடகோபனறிந்துரைத்த| வாம்வ
ண்ணவொண்டமிழ்களிவையாயிரத்துளிப்பத்து|மாம்வண்ணத்தாலுரைப்பா

ஆ— பேசின வம்சம் பேசிற்றுமத்தனைபோக்கி பேசாததுக் கவயியில்லை. ஸ்வயவா உனக்கு நல்லராய் உன் ஸ்வங்களிலே யீடுபட்டிருப்பார் உன்னை யேதனுமொருபடி பேசினுல் அதுவே யுனக்காம் வ்யாபாரமென்கிறுர். க0

(ஆம்வண்ணம்) ஒருவராலு மொருவகையு மறியவொண்ணுத ஸர்வேச்வரனை யுள்ளபடியே யறிந்தங்குத்தைக்கு ஸத்ருசமாக வாழ்வாரருளிச்செய்த வாயிரத்திலு மித்திருவாய் மொழியை யபாஸக்தி சொல்லுமவர்களே

இ— மெனகிற விடத்திலே காகாக்ஷநிக்ஷீக்கவேண்டுகையாலே யிந்த யொஜனை க்லிஷ்டமாகையாலே யொஜநாந்தர மருளிச்செய்கிறுர் (ஸ்யவெத்யாதியால்.) * * * * *

நிகமனம்.

வ்யாபாரத்துக்குத் தாத்பர்ர் (ஒருவராலுமித்யாதியால்) ஆம்வண்ணத்தா லறிந்தெ்ன் றநுயித்துத் தாத்பர்ர் (உள்ளபடியே யறிந்தென்று) த்ருதீயபாதத்தில் ஆம்வண்ண ஸ்வபத்துக்குக் தாத்பர்ர் (அங்குத்தைக்கு ஸத்ருசமாகவென்று) ஆம்வண்ணத்தா லுரைப்பா ரென்கிறதற்குக் தாத்பர்ர் (யபாஸக்த்யாதியால்)

இ—ஸ— அதுவே - தத்ரூதமே, உனக்காம்வண்ணமே - உனக்கஸாதாரணமான வ்யாபாரமோ வென்றபடி. அவ்வளவேயுனக்குப் வ்யாபாரமன்று, இன்னுமுன்னுடைய வ்யாபாரங்களவஸிஷ்டங்க ளென்றபடி. இது ஆறாயிரப்படியில் வ்யாபாரயொஜநைக் கநுகுணமான ஸ்வாரஸ்யம். த்விதீய யொஜநைக்கு ஸ்வாரஸ்யமெங்ஙனே யென்னில்; வல்லதோர் வண்ணம் சொன்னுல்- உன்பக்கல் ப்ரேமிகளாயிருப்பார் தாங்கள் வல்லதேதேனுமொரு வ்யாபாரத்தைச் சொன்னுல், ஏதேனுமொருபடி யுன்னைப்பேசினு லென்றபடி. அதுவே யுனக்காம் வண்ணம் - அதுவே யுனக்கு நல்ல வ்யாபாரமாம்படி ஆஸ்ரித ஸ்வத்ருனுயிருப்புதி யென்றபடி க0

கக * ஆம் வண்ணம் - ஆகாநிற்கிற வ்யாபாரம், அவனுக்குண்டா யிருக்கிற வ்யாபார மென்றபடி, இன்னதொன்றென்று - இப்படிப்பட்டதா யிருப்பதொன்றென்று, அறிவதரிய - அறிவதிலே யரியவனுன, அறிகைக்கஸக்யனுன வென்றபடி. அரியை - ஹரியை, ஆம் வண்ணத்தால் - உண்டாயிருக்கிறவ்யாபாரத்தாலே, உள்ளபடியே யென்றபடி. அறிந்து குருகூர்ச்சடகோபனுரைத்த- ஸ்பஷ்டம், ஆம்வண்ணம்-ஆகத்தக்கபடியான, அவனுக்கநுரூபமாம்படியான வென்றபடி. ஒண் - அழகியதான, தமிழ்களிவை - இந்த த்ரமிடமாலைகளுடைய, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும் - இந்த பத்து பாட்டுக்களையும், ஆம்வண்ணத்தால் - ஆன வ்யாபாரத்தாலே, உங்களுக்கு ஸக்யமான வ்யாபாரத்தாலே யென்றபடி- ஸ்வஜ்ஞாநத்தோடே யாதல், அதன்றிக்கே யாதல், ஸாநுஸந்தமாக வாதல், கேவலமாகவாத லென்றபடி. உரைப்பார்- சொல்லுமவர்கள்,

ஓ— அதுவேஉனக்குஆம்வண்ணமே-ஸவஏவ வ்யாபாரஸ்ஸ்வஸ்ய ஸ்வீ தவ்யாபாரோ ஸவதீத்யர்த்த:. க0

கக * ஆம்வண்ணம்இன்னது என்று என்று - ஸர்வேச்வரஸ்ய ஸ்வ நவஸ்ராவொஸாவிதிஜ்ஞேத்யம், அறிவதுஅரிய அரியை - ஜ்ஞாதுமஸக்யம் ஹரிம், ஆம்வண்ணத்தால் அறிந்து- ஸங்ஸ்ராவயாதபாஜ்ஞாத்வா, குருகூர்ச்சடகோபன் - ஸ்ரீஸடகோபஸம்ஜ்ஞேந, உரைத்த - வ்யஹ்ருதே, ஆம் வண்ணம் ஒண் தமிழ்கள் ஆயிரத்துள் - உசிதவ்யாபாரயுக்தே ஸுந்தர த்ராவிட பாஷாரூப காதாஸஹஸ்ரே, இவைபத்தும் - ஏதத்தஸகம், ஆம்வண்ணத்தா லுரைப்பார்- உசிதவ்யாபாரேண ஸநுஸந்தயாநா:,

ப— நிகமத்திலிங்குத்தைக்குத் தகுதியான வித்திருவாய்மொழி வல்லார் என்றைக்கும்க்ருதக்ருத்யரென்கிறுர் (ஆம்வண்ண மித்யாதி) அவன் வ்யாபாரமின்னபடி யாமென்றோராகாரத்தையு மின்னதென் றறிகைக்கு அரியனுன ஹரியை, (ஆம்வண்ணத்தால்) அவன் க்ருபையாலே, (அறிந்து) உள்ளபடி யறிந்து, (ஆம்வண்ணத்தால்) அங்குத்தைக்கநுரூபமாக,(உரைத்த) அருளிச்செய்த, (ஆம்) நல்லதான. (வண்ணம்) ஸரஸ்வை யுடைத்தாய், (ஒண்) ஸவர்ணயிகாரமாகிற நன்மை யுடைத்தான தமிழாயிருந்துள்ள வாயிரத்துளிந்த பத்தையும், ஏஷா - அவனுக்குத் தகுதியாம்படி யிருக்கிற வழகிய ஸ்ராவ்யமான தமிழென்னுதல், (ஆம்வண்ணத்தால்) தங்களளவுக்காம்வ்யாபாரத்துக்கிடாகச் சொல்ல வல்லவர்கள்,

மூ— ரமைந்தார்தமக் கென்றைக்குமே ॥௧௧॥ ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— என்றைக்கும் க்ருதக்ருத்யரென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப் பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— அமைந்தார் தமக்கென்கிறதற்குக் கர்த்தா (க்ருதக்ருத்யரென்று.) * * *

இ—ப— என்றைக்கும் - ஸர்வ காலத்திலும், தமக்கமைந்தார் - தமக்கு ஸம்பூர்ணராயிருப்பார்கள், அமைவு - ஸம்பூர்த்தி. அவர்களுக்கு த்ரவ்யமும் ஸம்பாதிக்க வேண்டா, இத்திருவாய்மொழியின் ஸம்பந்தத்தாலே க்ருதக்ருத்யராய் விடுவார்களென்றபடி. ௧௧

ஜ்ஞாநவைராக்ய நிதயே ஸ்ரீமதே ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:.

ஒ— என்றைக்கும் - ஸர்வதா, தமக்கு - ஸ்வார்த்தம், அமைந்தார் - ஸம்பூர்ணா:, உக்த நிர் வேதோ க்த்யர்த்தம். க்ருதார்த்தா இதி ஸம்பூர்ணதார்த்தா:. ௧௧

ஸ்ரீமதே நாராயண முநயே மஹாதேசிகாய நம:.

ப— (தமக்கு) தங்களுக்கு, (என்றைக்கும்) யாவதாத்மபாவியான ஸந்தோஷத்துக்காக, (அமைந்தார்) அமைவுடையவரானார், சமத்துடையவரானாரென்றபடி. ௧௧

ஸ்ரீவாத்ஸ்ய யதிராஜ கமலசேவா நிமக்ந மஹாதேசிகேப்யோ நம:.

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ ஸமீசீந மஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:.

(மாயாவாமனனே.)

ஸம்வேதும்ஸ்தயா ஸோமநக்ஷத்ர ஜகதேக ஸ்ரஷ்டா நாமநேக:

※ லோகே ப்ராதிஷ்டா ஸம்ஹார ஜகதேக காரண ஸ்தா※ நாநா நாமநேக: ।

தத்ஸ்வரூப்யமோ க்ஷேமம் ஸுகமஹாகரணாம் ஸ்வரூபவைபவ மஹாதா

ஸ்ரீ நாதஸ்ய நாராயண இதி தத்ஸம்பூர்ண: ப்ரதீதவான் ॥௮௮॥

(ஸம்வேத:) தீயாய் நீராயிநின்றாய் - ஸமஸ்தங்களாலும், (ஸதேயரூபைவேத:) திங்களும் ஞாயிறுமாயிநின்றாய் - ஸதேயாதிநக்ஷத்ராதிகளாலும், (ஸகலஜகதேக ஸ்ரஷ்டா) எத்தனையோ ருகமுமவையாயிநின்றாய் - க்ருதத்ரேதாதி ஸகலகாலவர்த்தி ஸதாஸ்ரக்ஷகளாலும், (வேத நாமநேக:) உள்ளதுமில்லதுமாயிநின்றாய் - நித்யநித்யங்களான வேதநாமவேதந ஸம்ஸ்தங்களாலும், (லோகே நாம ப்ரதிஷ்டா) காயமுஞ்சீவனுமாயிநின்றாய் - தாநாதாந: ஜந்துவிநாஸாதிகளை யுண்டாக்கிறதாகத்தான் கட்டிவைத்த லோகஸம்பத்தையாலும், (ஸம்ஹார ஜகதேக காரண ஸ்தாந) அயர்ப்பாய்த் தேற்றமுமாய் - ஸம்ஹார விஸரணங்களை யுண்டாக்குகையாலும், (நாநா நாமநேக:) துயரஞ்செய் மானங்களாயிநின்றாய்- நாநாவிதாதிகளாலும், (தத்ஸ்வரூப்யமோக்ஷேமம்) இன்னதோர் தன்மையை யென்றுன்னை யாவர்க்கும் தேற்றரியை- இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தை யுடையவனென்று எத்தனையேனு மதியிடைநானாலுமறியவொண்ணாதபடி நிற்கையாலும், (ஸுகமஹாகரணாம்) நின்றிட்டாயென்னையாளுங்கண்ணா - தன்னையாஸ்ரயித்த பேர்களுக்கு நன்மைகளைப் பண்ணுகையாலும், (ஸ்வரூபவைபவ மஹாதா) தொல்லைநன்னூலிற்சொன்ன வுருவுமருவு நீயே, ஸமஸ்த விதவிதிஸிஷ்டதயா "ஸர்வவேதாந்தஸம்ப்ரதீ" இதிநாதியாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகையாலும், எம்பெருமானுஸ்ஸ்ய விஸ்வாதிகனென்று "மாயாவாமனனே" என்கிற தஸகத்திலேமாறனாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டதென்கிறார். * * * * * * ॥௮௮॥

※ காயகேஸ்த்ரீஜாதேவை:, நானாநாமநேக:" என்று பதினெண்ணாயிரத்தில் வாக்யம்.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆ — இப்படி ஔதார்யமான ஜநகத்வத்தையும், ஸர்வாத்ம ஸாதாரண ரக்ஷகத்வத்தை யும், இவையவன்பக்கலிலே ஸம்பந்தமாயிருக்கிற படியையு மநுஸந்தித் தத்வஜ்ஞ விஸ்மிதராய், நிரதிசய ப்ரீதியுக்தராய், நிரஸ்தஸமஸ்த ப்ரஸக்த வ்யஸநராயிருந்து, நிரவதிகாஶ்சர்ய மய வியாபாரத்தை யுள்ளபடியே சொன்னார். இதுதானும் நிரூபித்தவாறே யவன் செயலா யிருந்தது, இத்தை யநுஸந்தித்து,

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ — ஸம்ஸார தாபத்தைப் பொறுக்க மாட்டாதே வ்யஸநப்படுகிற தம்மை இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே வைத்து யரிப்பிக்கிற ஆஶ்சர்யத்தை யநுஸந்தித்து தத்ப்ரஸங்கத்தாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே யவனுடைய விசித்ர விபூதிகத்வத்தை யநுபவித்த ஆழ்வார் ப்ராஸங்கிகமான அவ்வநுபவம் தலைக்கட்டின பின்பு பழையபடியே யவிச்சேதித ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்திக்க ப்ராப்தமா யிருக்க ஸம்ஸாரத்திலே பொருந்துவார் சொல்லுமாப்போலே தம்மை யிச்சரீரத்தோடே வைத்துக் கவிபாடுவிக்கிற வித்தை யித்திருவாய்மொழியிலே கொண்டாடிக்கொண்டு பேசுகை யஸம்பந்த மன்றோ வென்ன வித்தை யவதரிப்பிக்கைக்காக வ்ருத்தாம்ஶத்தை யநுவதிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) நிரஸ்ததாதி - இங்கு வ்யஸநமாவது-ஸம்ஸாரஸம்பந்த ப்ரதிபந்தகபாகத்தை யவன் நிவர்த்திப்பியாமையாலே வந்த து:கம். அவனுடைய விபூதி வைசித்ர்யத்தைக்கண்ட ப்ரீதியாலே யிந்த து:கம் நிவ்ருத்த மாயிற்றென்றுகருத்து. இந்த வ்ருத்தாநுவாதத்தாலே யஸாங்கத்யஶங்கைக்குப் பரிஹார மென்னுமிற் றென்ன வருமா (இதுதானுமித்யாதி) இதுதானு மென்றது இப்படி தான்சொன்னதுதானு மென்றபடி. இது தானுமென்கிற விடத்தில் உகாரார்த்தத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன ஆஶ்சர்யங்கள்போலே யிதுவுமொரு ஆஶ்சர்யமென்று வ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. நிரூபித்தவாறே யித்யாதி - ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் பொறுக்க மாட்டாதே வ்யஸநப்படா நின்றதாம். அந்த க்லேசங்களைமறந்தவனுடைய விசித்ரவிபூதியோகத்தைப்பேசி விஸ்மித ராய் ப்ரக்ருதியோடு பொருந்தாத தாமிப்ப்ரக்ருதியோடே யிருந்துகொண்டு இதென்ன செய்கிறோமென்று சிந்தித்து ஸர்வேஶ்வரன் விரோதியாயுள்ள ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை யறுத்தருளவேணுமென்று பலகால மபேக்ஷிக்கச் செய்தேயுமவன் செய்தருளாமைக்குக் காரணமென்னென்று நிரூபித்தவாறே ஶாரதத்திலே ஹம்ஸரைவைத்து லோகத்தாருக்கு யர்த்தத்தைச் சொல்லிவைத்தாப்போலே தன்னை யாஶ்ரயித்தார்க்கும் தனக்கும் போகார்த்தமாகத் தம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவிக்கைக்கொள்ள நினைக்கிறவனுடைய வ்யாபார மிதென்னுமிடத்தைக் கண்டாரென்றபடி.

ஒ — ஸ்வவிஷயே ஶேஷிணி விஸ்மயநீய விபூதிகத்வம் ப்ரதிபாத்ய "லோகாஶ்சர்யாவஹவிபவ காருண்யாதுர்வாஹ்ருத்ஸ்ம்ஹணகாந்த ஜீவாவாதகக்காந்த்வபுரித வடநா ஶக்திவைகுண்ட யோகாத் | ஸ்வாத்மாந ஸ்வவக்த்ராய ஜநயிதா ஸ்வஸ்ஹகாரித்வாத் ஸ்வஸ்தோத்ரே விஷ்ணுப்ரதத்தவக்த்ருத்வ விஷயே ஸாநுபந்தத்வமாயத்" இதி ஶ்ரீமத்ப்ரதத்தவக்த்ரா ப்ரஹித ஸ்வஸ்தோத்ர நியோஜகத்வம் ப்ரதிபாத்யதே.

ப — கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே ஸம்ஸாரத்தில் பொருந்தாமையுண்டாய உன்னையொழியச்செல்லாமை யுண்டாய் நீயே உபாயமா யிருக்கப் பின்னையு மிங்கே யென்னைவைத்துஜீவிப்பித்துக்கொடுபோகுகிற ஆஶ்சர்ய மிருந்தபடியென், இத்தைப்பருளிச் செய்யவேணும், என்ன, கண்டீரே தானிதோ ராஶ்சர்ய மிருந்தபடி யென்று அவ்வழியாலே தன்னுடைய ஔதார்ய ஜநகத்வத்தையும் ஸர்வாத்ம ஸாதாரணரக்ஷகத்வத்தையும், இவை தன்பக்கலிலே ஸம்பந்தமா யிருக்கிறபடியையும் காட்ட அநுஸந்தித்து தத்வஜ்ஞ விஸ்மிதராய் நிரதிசய ப்ரீதியுக்தராய், நிரஸ்த ஸமஸ்த ப்ரஸக்த வ்யஸநரா யிருந்து, அவனுடைய நிரவதிகாஶ்சர்ய உபயவியாபாரத்தை யுள்ளபடி சொன்னார். அநந்தரம் பழையபடியே கேட்கத் தொடங்குகிறார். அதுக்கு 'தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" யென்று சொன்னவரிப்படி பழையபடியே கேட்கத் தகுமே. உம்மைக்கொண்டு ஸ்ரீஹம்ஸரை ஶாரதத்திலே யிட்டுவைத்து நாட்டுக்குவெளிச்சிறப்பைப் பண ணிக் கொடுத்தாப்போலே நமக்கும் நம்முடையார்க்கும் ஆநந்தாவஹமாகச் சில ப்ரபந்தங்களைப் பண்ணி வைக்கப் பார்த்தோம். அது தலைக்கட்டுந்தனையுங்காணு மும்மை நாமிங்கே வைப்பதென் றருளிச் செய்ய, இவருமத்தை யநுஸந்தித்து ஸர்வேஶ்வரன் தனக்கோர் குறையுண்டாய் அக்குறைகளைத் தம்மைக்கொ ண்டு தீர்ப்பதாகச்சொன்ன வார்த்தையைப் பொறுதவராய் இப்ப்ரபந்தாவதரணக்ரமத்தை நிரூபித்து எத்தைப்பார்க்கிலுமிதெல்லா மவன்செயலாயிருக்கிறபடிகண்டு

மூ— என்றைக்கு மென்னை யுய்யக்கொண்டு போகிய | வன்றைக்கன்
றென்னைத் தன்னாக்கி யென்னாற் றன்னை | யின்றமிழ்ப் பாடிய

ஆ— ஸர்வேஶ்வரன் இருந்து என்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழி சொல்லுவித்தருளுவதே! என்று தம்மைக்கொண்டு திருவாய்மொழி பாடுவித்தருளின அவனுடைய ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யாதி குணங்களை ஸர்வாநந்த ஜநக ப்ரவ்ருத்தியாலே சொல்லுகிறார்.

(என்றைக்குமென்னை) ஆத்மாநாத்மாவிவேகமற்று ஸம்ஸாரித்து, உத்தமமென்னைத் தன்னைப்போலே விஸஜ்ஜமாக்கி, என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு திருவாய்மொழி பாடுந்தன்னுடைய

இ— ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி - வேதங்களும் ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் தொடக்கமாக வுண்டான ரிஷிகள் சொன்ன கவிகளும் எனக்கு முந்தினவர்களான முதலாழ்வார்கள் அருளிச்செய்த கவிகளுமிருக்க ஸர்வேஶ்வரன் என்னைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொள்ளுகிறவிதென்ன ஆஶ்சர்யமென்றபடி. சொல்லுவித்தருளுவதே யென்றென்கிறதுக்கு சொல்லுகிறாரென்கிறத்தோடே அந்வயம்.

*

மூன்றாம் பாட்டு-

என்றைக்குமென்னை யுய்யக்கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஆத்மாநாத்மேத்யாதியால்) என்னைத் தன்னாக்கி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (என்னை யித்யாதியால்) என்னாற்றன்னை யின்றமிழ்பாடிய வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (என்னை யுபகரணமித்யாதியால்)

இ—ஸ— க * என்றைக்கும் - எல்லாக் காலத்துக்கும், மேலுள்ள ஸம்ஸாரத்துக்குமென்றபடி. யாவதாத்மாவியாக மேலெல்லாமநுவர்த்திக்குமபடி யென்கை. என்னை - ஸம்ஸாரிகளிலொருவனான என்னை, உய்யக்கொண்டு- உஜ்ஜீவிப்பித்து, ஸம்ஸாரவிமோசநம் பண்ணினதென்றபடி. போகிய - போனவையான, அன்றைக்கன்று - அந்தந்த நாளோடும், என்னைத் தன்னாக்கி - என்னைத் தன்னோடொக்க, ஸாம்யாபத்தியான வென்னைத் தன்னைப்போலே விஸஜ்ஜமாக்கி யென்றபடி. என்னால் - ஞாநஶக்த்யாதிகளொன்றுமில்லாத வென்னைக்கொண்டு, தன்னை - வேதங்களும் ரிஷிகளும் வ்யாஸாதிகளுக்கும் பரிச்சேதிக்க முடியாத தன்னை, இன் - மதுரமான, ஸர்வலோகத்துக்கும் ரஸிக்கலாம்படியிருக்குமவையான வென்றபடி. தமிழ்- ஸர்வாதிகாரமாம்படி த்ராவிடபாஷையான, பாடிய - பாடின,

ஒ— க * போகிய அன்றைக்கு அன்று - யத்ராகாலே நிவர்த்தந்தே, ஸர்வஜ்ஞ கால பர்யந்தம் ஸர்வ காலம், என்னை - ஸம்ஸாரிணம், என்னை உய்யக்கொண்டு- ஸம்ஸாரதுக்காத் உத்தாரித, என்னைத் தன்னாக்கி - ஸாம்யாபத்திரூபம் ப்ராப்ய, என்னால் தன்னை இன் தமிழ் பாடிய - ஸாதாநம் மோக்ஷம் தர்ஶயித்வா மத்த்வாரகம் ஸ்வாத்மாநம் ப்ரகாஶ்ய,

ப— ஸர்வேஶ்வரன் இருந்து என்னைக்கொண்டு இத்திருவாய்மொழி சொல்லுவித்தருளுவதே! இதென்ன ஸௌஶீல்யந்தான், இதென்ன ஸௌலப்யந்தான், இதென்ன வாத்ஸல்யந்தான், இதென்ன நீர்மைதான், என்று ஸர்வேஶ்வரன் தம்பக்கலிலே பண்ணினவுபகாரத்தை யநுஸந்தித்து அதுக்கேற்ற ப்ரத்யுபகாரங் காணாமையாலே நெஞ்சுருகிச் சொல்லுகிறது.

இப்படி எட்டாந்திருவாய்மொழியான "மாயாவாமனனே" யென்கிற திருவாய்மொழியிலே ஸர்வேஶ்வரனுடைய விசித்ர விபூதிகத்வத்தை யநுபவித்தருளி மேலுஜ்ஜீவநபாரதந்த்ர்ய ஸங்கோசநிவ்ருத்தியை ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸௌலப்யத்தை யநுபவித்தருளுகிறார். தத்ஸர்வம். "ஸர்வஶக்தி ஸமாஶ்ரய" இதி.

இதில் முதற்பாட்டில், ஸம்ஸாரியாயிருக்கிற வென்னை ஜ்ஞாநஶக்திகளுடையேனும்படி பண்ணி யென்னையிட்டுத் திருவாய்மொழி பாடுவித்துக்கொண்ட வுபகாரத்தை யநுஸந்தித்து தரிக்கமாட்டுகிறிலேனென்கிறார். (என்றைக்குமென்னையுய்யக்கொண்டு) ப்ரயோஜநாந்தரம் யாவதாத்மாவியென்றபடி. ஸர்வேஶ்வரன் ஸம்ஸாரிகளில் ஒருவனை விஷயீகரித்தாலது யாவதாத்மாவி அநுஜீவநமாய் அது தன்னையேயென்று மொக்க ஸ்வீகரிக்கலாம்படி யிருக்குமாயிற்று. இப்படிப்பட்ட விஷயீகாரந்தன்னை யொருக்கால் பண்ணிவிட வத்தனையோ வென்னில், (போகிய வன்றைக்கன்று) கழியுகிற நாள்தோறும் விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணி, (என்னைத்தன்னாக்கி) ஸர்வஜ்ஞனை யஶக்தனை வென்னைத் தன்னோடொத்த ஜ்ஞாநஶக்திகளுடையேனும்படி பண்ணி, யத்தாதனக்கேயாளாம்படிபண்ணி. தன்னால் ஜ்ஞாநஶக்திகளை வென்னாலே வேதங்களுக்கும விஷயனாம்படியிருக்கிற தன்னை, "யதோவாச:" "யஸ்யாமதம்" இத்யாதி. (இன்தமிழ்பாடிய) இதுதன்னி லக்ஷ்யமும் பரிமாற்றமு மறியாவிடிலும் சொல்லி னினிமைதானே யாகர்ஷகமா

மூ— வீசனை யாதியாய் । நின்ற வென் சோதியை யென்சொல்லி
நிற்பனோ ॥ ௨॥ என்சொல்லி நிற்ப னென்னின் னுயிரின் றொன்றாய் ।

ஆ— ஸர்வஶக்தித்வத்தையும், ஸ்வதந்த்ரஸ்வரூபமாய் நிரதிசய நிரவதிக தேஜஸ்ஸையும் எத்தைச்சொல்லியநுபவிப்பன். ஸ்வாதந்த்ர்யமுள்ளதெல்லாம்சொன்னாற்றானவனோவென்கிறார். க
(என்சொல்லி) என்னையுமொரு வஸ்துவாகக்கொண்டு

இ— ஈசனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (ஸர்வஶக்தித்வத்தையு மென்று) ஆதியாய் நின்ற வென்சோதியை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய(ஸ்வதந்த்ரஸ்வரூபமென்றபடியால்) என்சொல்லி நிற்பனோ வென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (எத்தைச் சொல்லியித்யாதியால்.) * * * * * * * * * *

இரண்டாம் பாட்டு.

என்னின்னுயிரின்றொன்றா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (என்னையித்யாதியால்)

இ—ப— ஈசனை-ஸர்வநியந்தாவான, ஸர்வகாரியப்ரஸக்தனானவென்றபடி. ஸர்வஶக்தனாகையாலே த்ருணத்தை ப்ரஹ்மாஸ்த்ரமாக்கினாப்போலே யென்னைக்கொண்டுதன்னைக்கவிபாடவும் வல்லவனேயென்று கருத்து. நானொரு உபகரண மிருந்தபோதும். கவிபாடினவ னவனென்று திருவுள்ளம். தன்னையின் தமிழ்பாடிய வென்று விசேஷிக்கவும். ஆதியாய் நின்ற - இதற்கு ஹேதுகாரணமாய் நின்றவனை, எனக்கதாராதாவாய் நின்று கவிபாடுகையாலே யிக்கவிக்கு ப்ரதானகாரணமாய்நின்றவனையென்றபடி. என்சோதியை-என னுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸை, தானிப்ரபந்தஞ் செய்கருளி யத்தாலே க்ருதஜ்ஞனாயிருக்குமிருப்பை யெனக்குக் காட்டினவனை யென்றபடி. என் சொல்லி நிற்பனோ - யென்னவாசகஞ் சொல்லி நிற்கக்கடவேன். அவனுடைய ஸர்வஶக்தித்வ ஸௌஶீல்ய வாத்ஸல்யாதிகளிலே எத்தைச்சொல்லி நிற்கக்கடவே னென்றபடி. ஒரோருமஹாகுணங்களைக் காலதத்வமுள்ளதனையும் பேசினாலும் முடியுமோ வென்று கருத்து. க

உ * என் - என்னுடைய, இன் - இனியதான, நல்லதான வென்றபடி. விபரீத லக்ஷணயா ஹேயமானவென்றபடி. உயிர் - ஆத்மாவானது, இன்று - இன்றைக்கு, ஒன்றாய் - ஒரு பதார்த்தமாய், இத்தனைநாளஸத்கல்பமான விதின்றைக்கொரு வஸ்துவா யென்றபடி.

ஓ— ஈசனை-ஸர்வஶக்திம், "ஸர்வஜ்ஞம் ஸர்வவித்" இதி. ஆதியாய்நின்ற-ஸர்வப்ரவ்ருத்திஹேதுதயாஸ்தி தம், என்சோதியை-தீப்யஜ்யோதிர்மய விக்ரஹம், என்சொல்லி நிற்பனோ-கீத்ருஶகுணவிசிஷ்டதயா ஸ்துவாமி ப்ரமாணாநுபிஷ்டாரீத்யர்த்த:. மாத்ருசீபக்தியாதவாக்ஷா ஸாமீப்யாகமபவனாநீயஇதிபாவ:. க

உ * என் இன் உயிர் - மத்வேஷரூபஸ்வரூபம், மதாத்மாநமித்யர்த்த:. இன்றுஒன்றாய்- அத்ய ஸத்பதார்த்தம் க்ருத்வா,

ப— யிருக்கும்படிபாடின, யத்ஆ-பாடுவித்த, (ஈசனை)ஸர்வஶக்தியை ஸர்வஜ்ஞம் "ஸர்வவித்"இதி. இதரிதோ அவனுக் கென்றபடி- இனிய திருவாய்மொழியைப் பாடின ஶக்தியை, பாடுவித்த ஶக்தியை, இதுதான் செய்தபடி யென்னென்ன, (ஆதியாய்நின்ற) நான் கவிபாடுகைக்கு ஹேதுவாய் அத்தாலேயுஜ்ஜ்வலனாகவென க்குப் ப்ரகாசித்தவனை, நீரும் கவிபாடினீராகில் பின்னை யிப்படி கிடந்துபடுகிறதென்னென்ன, (என்சொல்லி நிற்பனோ) நானுமவனுக்கு ஸஹகாரிக்கதாயாறியிருக்கிறேனோ, பெற்றபேறுதா னளவுபட்டாறியிருக்கிறேனோ, இப்பேற்றுக் கிடாகவே யென்னைச்செயதேனாய் அத்தாலிது ப்ராப்தமாயிற் றென்றாறி யிருக்கிறேனோ, பெற்றபேறுதான் ஸாத்மிக்குமதாயாறியிருக்கிறேனோ, எத்தைச்சொல்லியறிப்பது, "க்ருஷ்ணேச வாய நம்ப்ராப்ய விஜிநாராயணம் ப்ரஹம் । கொண்டேநு ஹவிஜ்ஜேத்ய உஹாஹாரத க்ருத்ய வெக" என்னாப்போலே யிருக்கிறதாயிற்று. என்னை யுபகரணமாக்கிக்கொண்டு தான்கவிபாடாநிற்கச்செய் தேயும் என்னால்வந்த தோஷம் தட்டாதபடி யென்னால் பாடுவித்தானா யிருக்கிற விதுக்கு நானெத்தைச் சொல்லி யறிப்பது. க

இரண்டாம் பாட்டில், தானே தன்னைக்கவிபாடி நான்பாடினே னென்று லோகத்திலே ப்ரஸித்த மாக்குவதே! இதென்ன மாயந்தானென்று விஸ்மிதராகிறார். (என்சொல்லிநிற்பன்) எத்தைச்சொல்லி நான் தறையில் கால்பாவுவது. ஸந்நிஹிதனான நான் என்வாக்காலே தன்னைக்கவிபாட, அத்தால்தானுமுளனாய்த் தன் ஸம்ருத்தியு முண்டாயிற்றாக நினைத்திரா நின்றானவன். ஆகையாலேதான் தரிக்கைக்கோ ரூற்றங்கோல் காண்கிறிலர் (என்னின்னுயிரின் றொன்றாய்) என்னுயிரானது இன்றொன்றான வின்னுயிராய் கைக்கொண்டு இன்றைக்கு முன்பிது தன்னையொரு வஸ்துவாக நினைத்ததில்லை யென்றாய்த்தவனும் தீர்முமின்னாய்த்தொரு

மூ— யென்சொல்லால்யான்சொன்ன வின்கவியென்பித்துத் | தன்சொல்லாற்றான் றன்னைக்கீர்த்தித்தமாயனென் | முன்சொல்லுமூவுருவா முதல்வனே ॥ உ ॥

ஆ— என்சொல்லால் யான் சொன்ன வின்கவியென்பித்து ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு அந்தர்யாமியாய்நின்று ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப்பண்ணினாப்போலே என்னை யுபகரணமாகக்கொண்டு திருவாய்மொழி பாடியருளின தன்னுடைய விலக்ஷணத்தை யெத்தைச்சொல்லி யநுபவிப்பதென்கிறார். உ

இ— மூவுருவா முதல்வனேயென்கிறதற்குக் கருத்து (ப்ரஹ்மாதிகளால்) ஜகத்ஸ்ருஷ்டிவ்யாபாரத்துக்குக் கருத்து (திருவாய்மொழி பிரபந்தத்தியால்)என்சொல்லிநிற்பனென்கிறதற்குக் கருத்து'எத்தையிதுமாதியால்)*

இ—ஶ— என்சொல்லால் - என்னுடைய சொல்லாலே, யான்சொன்ன - நான்சொன்னதான, இன்கவி - மதுரமானகவிஎன்பித்து-என்னும்படிபண்ணுவித்து, உக்தியுமென்னதன்றிக்கேகவிபாடினவனும்நானன்றிக்கேயிருக்க வுக்திகளுமென்னதாய்கவிபாடினவனும்நானேயென்று லோகத்திலே ப்ரஸித்தியாம்படி பண்ணுவித்தென்று அபிப்ராயம். உபேத்திலே கவியென்று பாட்டுச்சுப்போர். தன்சொல்லால்- தன்னுடைய சொலவாலே, தான் றன்னைக் கீர்த்தித்த - தான் தானே தன்னை ஸ்தோத்ரம் பண்ணின, மாயன் - ஆச்சர்யபூதனுன, என்முன் சொல்லும்- நான் கவிசொல்லும்போதெனக்கு அந்தராத்மாவா யிருந்துகொண்டெனக்கு முன்னுருச் சொல்லுமவனுன,அவன்தான்முன்னே சொல்லிச்சொல்லிப்போக நான்பின்னே சொன்னேனத்தனையென்று கருத்து. மூவுருவாம் -மூன்றுரூபமாகநிற்கிற, த்ரிமூர்த்திரூபனுநிற்கிறவென்றபடி. மூவுருவமென்கிற விடத்தில் மகாரத்துக்கு ஸம்பிதையாலே லோபம்.விவக்ஷிதார்த்தம் ப்ரஹ்மாதிகளுக்குக்கொண்டுபண்ணுகிறாப் போலேப்ரஹ்மாதிகளைஅந்தர்யாமியாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களையுந் தான் பண்ணச்செய்தே ப்ரஹ்மாதிகள் செய்கிறார்களென்றுலோகத்திலே ப்ரஸித்தம்பண்ணுவிக்கிறாப்போலேநான்பண்ணச்செய்தேயு மிப்ப்ரபந்தத்தைநான்பண்ணினதாக ப்ரஸித்தம்பண்ணி வைக்கிறானென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக விஶேஷணம். முதல்வனே-காரணபூதனானவனே, என்சொல்லி நிற்பன்-எத்தைச்சொல்லிநிற்கக்கடவேன். இந்த வாச்சர்யமென்னாலே சொல்லிமுடியாதென்று கருத்து. உ

ஒ— என் சொலலால - மதீயயா வாசா, யான் சொன்ன - மதுக்தம், இன்கவி - ஸரஸ ப்ரபந்தம், என்பித்து - மம லோகே ப்ரக்யாபயித்வா, தன் சொல்லால் தான் தன்னை கீர்த்தித்த - ஸ்வவாசா ஸ்வயமேவ ஸ்வாத்மாநம் ஸ்துதவாந், மாயன் - ஆச்சர்ய சேஷ்டித:, அத்ர "ஆச்சர்ய மாயா" இதி. என் முன் சொல்லும் - மமாக்ரவாசகம், மூவுருவாம முதல்வனே-த்ரிமூர்த்திகாரணபூதம், என்சொல்லி நிற்ப னே -கேந வசநேந ப்ராணாநுபவிஷ்யாமீத்யபிப்ராய:. உ

ப— ஸ்வாபாவிகமாய்இனியதுமாயதுதைமயிதமைதனுமதனைநுகரும்.இப்படிவிஷயீகரித்தவுபகாரத்தைக் கொண்ட காரியந்தானெதென்ன,(என்சொல்லாலித்யாதி)சொல்லு மென்னதாய்சொன்னதும்நானுயது,தானினிய கவியாம்படி நாட்டிலே ப்ரஸித்தமாக்கி,இது தான்வென்று அல்லாதாரோ டொக்க நின்றுகொண்டாடிப் புகழுமாப்போலே,என் சொல்லால் யான் சொன்ன வின்கவி யென்பித்தென்று நின்றீர் இங்ஙனஞ்சொல்லுவ தென்னில், (தன்சொல்லாலித்யாதி) சொல்லும்தன்னது, சொன்னானும் நான், சொல்லிற்றும் தன்னை, தன் வாக்காலே தான் கர்த்தாவாய்க்கொண்டு தன்னை விஷயமாக்கி ஸ்துதித்தவனாய்,கவிபாட்டெண்டேன்நானாகில் இவர் கவிபாடினேன்னானாவது. ஆகிலிதுகூடினபடி.யெங்ஙனே யென்னில், (என்முன் சொல்லும் மாயன்) எனக்குள்ளே யிருந்துதான் முற்சந்தையிடப்பின்னே நான்சொன்னேன். அவனித்தைநான்சொன்னேனென் கைக்காக வெனக்கு முன்னுருச்சொல்லக்கடவ வாச்சர்யபூதன். அத்ர " அந்தஸ்தவா " இதி.தானே காரியஞ்செய்து பிறர்தலையிலே யேறிடு மதவன் ஸ்வபாவமென்கிறதில் நிதர்சநங்காட்டுகிறார், (மூவுருவா முதல்வனே) "ஸ்ருஷ்டிஸ்தத: கரிஷ்யாமி த்வாமாவிஶ்ய ப்ரஜாபதே" "ஶிவரூபேண ஸம்ஹர்த்தா ஜகத:" என்கிறபடியே ப்ரஹ்மாதிகளை தனக்கு ஶரீரமாககொண்டு தானே ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களையும் ப்ராணாதி ப்ரணயந த்ரிவர்ண ஸ்தாநாதிகளையும் பண்ணி யிவர்கள்மேலே யேறிட்டாப்போலே இவரென் மேலே யேறிட்டுக் கவிபாடினேனென்றுகச்சொல்லித் தலைக்கட்டினபடி. இவ்வகையை நான் என் சொல்லி நிற்பன், அவனுபகாரம் பாசுரத்துக்கு நிலமன்றென்றுகருத்து. * உ

மூ— ஆமுதல்வனிவ னென்று தற்றேற்றியென் । னாமுதல்வந்து
புகுந்துநல்லின்கவி । தூமுதற் பத்தர்க்குத் தான்றன்னைச்
சொன்னவென் ।வாய்முதலப்பனை யென்றுமறப்பனோ ॥௩॥

ஆ— (ஆமுதல்வன்) ஆமிவனே ஸர்வேச்வரனென்று தன்னை யுள்ளபடியே யறிவித்து, என்னுவை நியமித்துக்கொண்டு வந்து புகுந்து அபர்வறு மமரர்களுக்கு போக்யமாக நல்லனவாயினியவான கவிகளைத்தான்றன்னைச்சொல்லுகையாகிற விலக்ஷணோபகாரத்தையென்றுமறப்பனென்கிறார். ௩

மூன்றும் பாட்டு.

இ— ஆமுதல்வ னிவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஆமிவனே யித்யாதியால்) தற்றேற்றி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தன்னை யித்யாதியால்) என்னாமுதல்வந்தென் றநுயித்துத் தாத்பர்யம் (என்னுவை யித்யாதியால்) தூமுதற்பத்தர்க்கு நல்லின்கவி யென்றநுயித்துத் தாத்பர்யம் (அபர்வறுமித்யாதியால்) அப்பனையென்று மறப்பனோ வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இம்மஹோபகாரத்தை யித்யாதியால்.) * * * *

இ—ம— ௩ * முதல்வன் - ஜகத்காரணபூதன், இவனு மென்று - இந்த நாராயணனே யென்று, நான்கவிபாடி யேத்தும்படி ஜகத்காரணதயா ஸர்வேச்வரனு யிருப்பானிவனேயென்றபடி. தற்றேற்றி - தன்னை நான் தேறும்படிபண்ணி, தன்னை நானநுபவிக்கும்படி பண்ணியென்றபடி. தற்றேற்றியென்றது ஸ்வாபாவிகமாய்த்தன்னைத் தேற்றியென்கிற வைலக்ஷண்யத்தைநக்கொடுக்கும், என்னாமுதல்- என்னுடைய நாக்குமுதலாக, என்னுடைய வாகிந்த்ரியத்துக்குக் காரணபூதனு யென்றபடி. வந்துபுகுந்து-என்னுக்கிலே வந்து ப்ரவேசித்து, "ஸேநா தேவ தேவ்யா ஸ்ருஷ்டா ஸரஸ்வதீ" என்கிறபடியே ஸ்ரீவால்மீகி பகவானுக்கு வர்ஷகன் ஸ்வரூபமாக ஸரஸ்வதிவந்து நாக்கிலே புகுந்தாப்போலேயன்றிக்கே தன் ப்ரஸாதத்தினுக்கு ஹேதுபூதன் ஸ்வரூபமாக ஸரஸ்வதிவந்து நாக்கிலே புகுந்தாப்போலேயன்றிக்கே தன் ப்ரஸாதத்தினாலே தான் தானேவந்து புகுந்தென்றபடி. தூ - பரிசுத்தரான, முதல் - ப்ரதானரான, ப்ரதானராக வும் ஸம்ஸாரரானவென்று வஹுவசநதாதுபும். பத்தர்க்கு - பக்தர்களுக்கு, நிரதிசயபோக்யமான வஸ்துவை ஸம்ஸாரரானவென்று வஹுவசநதாதுபும். நல்லின்-நல்லவினியவையான, நிரதிசய போக்யங்களான வென்ற களான நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. "கேட்டாரார் வானவர்கள்" என்றதிறே, இன் என்கிறதற்கு ஈனென்று தீர்க்கமாக பாடமுமுண்டு. கவி-கவிகளை, தான்றன்னைச்சொன்ன-தான்தானே தன்னை யுபதேசித்துச் சொன்னவனை, என் வாய் முதல் - என்னுடைய வாக்வ்ருத்திகளுக்குக் காரணபூதனை, அப்பனை - உபகாரகனை, என்று மறப்பனோ - என்றுகிலும் மறப்பேனோ, ஒருநாளும் மறவேனென்றபடி. ௩

ஒ— ௩ * இவன் முதல்வன் ஆம் என்று - அவஸ்யம்வேதாந்தைகவேத்யோ நாராயணோ ஜகத்காரணமிதி, தற்றேற்றிய - ஸ்வவிஷயே விஸ்வாஸம் உத்பாத்ய, என்நாமுதல்வந்து- ஜிஹ்வாமூலம் வ்யாப்ய, புகுந்து- ப்ரவிஸ்ய, நல்லின்கவி- ஸுமதுர ப்ரபந்தமயம், தூமுதல் பத்தர்க்கு - பரிசுத்தானாம் நித்ய ஸூரீணாம் ப்ரீத்யை, தான் தன்னை சொன்ன- ஸ்வாத்மாநம் ஸ்வயமேவப்ரவக்தாரம், யத்வா "காரணம் ஸ்வாத்மநோ ஜந்ம" இதி. என்வாய்முதல் அப்பனை - மதீயவாக்வ்ருத்தி ஹேதுபூதம் மஹோபகாரகம், என்று மறப்பனோ - கதாவிஸ்மரிஷ்யாமி, நகதாபீத்யர்த்த:. ௩

ப— மூன்றும்பாட்டில், பத்தர்க்காக வென்னைக்கொண்டு தான்றன்னைக்கவிபாடின வுபகாரங்களை யொருக்காலும் மறக்க விரகுண்டோ வென்கிறார். (ஆமுதல்வனித்யாதி) இவன் ஸம்ஸாரத்தைத் திருத்துகைக்கு முதல்வனும்படி யாமென்று (தற்றேற்றி) உள்ளதன் திருவுள்ளத்தை யென்பக்கலிலே தெளியும்படி பண்ணி, (என்னாமுதல்வந்து) அதுக்கிடாக முன்னே யென்னுவிலேவந்து புகுந்து, ஸர்வேச்வரன்ப்ரஹ்மாவைக் கடாக்ஷித்து அவன் "ஸேநாதேவ தேவ்யா ஸ்ருஷ்டா ஸரஸ்வதீ" என்கிறபடியே ஸரஸ்வதியை யேவி, இப்படி நாவிரண்டு நிலைநின்றிறே ஸ்ரீவால்மீகிபகவானைப் பேசுவித்தது. அங்ஙனேயிடை யீடில்லை யாயிற்றிவன் என்னுடைய வாக்வ்ருத்திக்கு முதலாய் வந்ததென்றபடி. (நல்லின்கவி) நல்ல வினிய கவியை, (தூமுதற்பத்தர்க்கு) நித்யசுத்தரான ஸூரிகளுக்கு அநுபாவ்யமாம்படி, (தான்றன்னைச்சொன்ன) தானே தன்னைச் சொல்லாநின்று கொண்டு, (என்வாய்முதலப்பனை) யத்வா "காரணம் ஸ்வாத்மநோ ஜந்ம" இதி. என்வாக்வ்ருத்திக்குமுதலானவுபகாரகனை (என்றுமறப்பனோ) எக்காலத்திலே மறப்பேன். அவ்வுபகாரம்ப்ரகாசியாததோர் காலமுண்டாகிலிறே மறக்கலாவது. ௩

மூ— அப்பனையென்று மறப்பனென் னாக்கியே । தப்புதலின்றித்
தனைக்கவிதான்சொல்லி । யொப்பிலாத் தீவினையேனையுய்யக்
கொண்டு । செப்பமே செய்து திரிகின்ற சீர்கண்டே ॥ ௩ ॥

ஆ— (அப்பனையென்று) என்னை யுபகரணமாகக்கொண்டு கவிசொல்லா நிற்கச்செய்தே, தப்பாத படி சொல்லி யொப்பிலாத் தீவினையேனாயிருக்கச்செய்தே யென்னை யாத்மாவாகவுடைமைகொண்டு மேன்மேலென நன்மைசெய்து திரிகின்ற சீர்கண்டு, அப்பனையென்று மறப்பனென்கிறார். ௩

நாலாம் பாட்டு.

இ— என்னாக்கி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (என்னையித்யாதியால்) உய்யக்கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஆத்மாநமித்யாதியால்) செப்பமேசெய்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (மேன்மேலித்யாதியால்) * *

ஈ—ம— ௩ * என்னாக்கியே - தானென்பக்கலிலேயாயே - என்னையுபகரணமாகக் கொண்டே யென்றபடி. அவதாரணத்தாலேயவதாரமுள்ளனை வென்னைக்கொண்டே யென்றபடி [illegible] மன்றோவென்று ஸூசிக்கிறது. இங்கே எம்பெருமானருளிச்செய்யும்படி - [illegible] மாய் தலைக்கட்டும், நான் பாடினேனாகில் வ்யாஸப டுதலுக்காகுமா [illegible] யுபகரணமாகக்கொண்டு கவிபாடா நிற்கச்செய்தேயும் [illegible] வருமவதா [illegible] படி தலைக்கட்டினானிதென்ன வாஶ்சர்யமென்று. தப்புதலின்றி - [illegible] தொடமொன்றுமில்லாமலென்றபடி. தனைக்கவிதான் சொல்லி - [illegible] சொல்லி, ஒப்பிலா - ஸர்வஸாக்ஷிகளான, ஸர்வேஶ்வரன் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளிலே யொப்பில்லாதவனாயிருக்கு மாப்போலே அஜ்ஞாநாஶக்திகளிலே யொப்பிலாதவனென்று கருத்து. தீவினையேனை - [illegible] னை, தீ - க்ரூரம். வினை - கர்மம். வினையுடையவன்வினையான. [illegible] ரூபமாயிருக்கும். உய்யக்கொண்டு - உஜ்ஜீவிப்பித்து; ஆத்மாநமித்யாதி [illegible]. செப்பமே செய்து - மேலும் நன்மைகளையேசெய்து, செப்பம - செவ்வை, இங்கே நன்மை [illegible]. திரிகின்ற சீர்கண்டு - இதுவே காரியமாய்த்திரிகிற சீலத்தைக் கண்டிருந்து, அப்பனை - இப்படி [illegible] உபகாரகனானவனை, என்றுமறப்பன் - என்றாகிலும் மறப்பனோ. இனியவனுபகாரம பண்ணினானென்று [illegible] மோ வென்றபடி. ௩

ஒ— ௩ * அப்பனை யென்று மறப்பன் - [illegible]. என்னாக்கியே- [illegible]. தப்புதல இன்றி தனைகவிதான் சொல்லி - நிரவத்யம் [illegible], ஒப்பு இலா தீவினை யேனை - [illegible], உய்யக்கொண்டு- [illegible], ஶ்ருதிஶ்ச "உஜ்ஜீவாவாஸகாக்கா" இதி. செப்பமேசெய்து - ஆர்ஜவமேவக்ருத்வா, திரிகின்ற சீர்கண்டே - [illegible], என்று மறப்பனோ இதி [illegible]. ௩

ப— நாலாம்பாட்டில, இக்கவிக்கு நிமித்தமானாயிருக்கிற வென்னைக்கொண்டு [illegible] விப்படியன வில் வுபகாரத்தை மறக்கவுபாயமில்லை யென்கிறார். (அப்பனை யென்றுமறப்பன்) உபகாரகனானவனை யென்றுமறப்பன், மறக்கவொண்ணாமைக் கவன்பண்ணின வுபகாரமேதென்னில், (என்னாக்கியே யித்யாதி) என்பக்கலிலே தானாய்த்தப்புதலின்றி,என்னோட்டை ஸம்பந்தத்தால் வந்த தோஷந் தட்டாதபடி, (தனைக்கவி தான்சொல்லி)தன்னைத்தானேகவிசொல்லி,(ஒப்பிலா வித்யாதி)அஜ்ஞாநாதிகளாலே யெனக் கொப்பில்லாதபடி க்ரூரபாபத்தை யுடையேனான வென்னை யுஜ்ஜீவிக்கும்படி கைக்கொண்டு, ஶ்ருதிஶ்ச " உஜ்ஜீவாவாஸகாக்கா" இதி. (செப்பமே யித்யாதி) ஸூரிகளுக்குப்போலே செவ்வைசெய்து வர்த்திக்கிற னொத்தைக்கண்டு வைத்து, (என்றுமறப்பன்)இனிமேலவனுபகாரம்பண்ணினால்த்தான்மறக்கப்போமோ. ௩

மூ— சீர்கண்டுகொண்டு திருந்துநல்லின்கவி | நேர்படயான் சொ
ல்லு நீர்மையி லாமையி | லேர்விலா வென்னைத் தன்னாக்கி
யென்னாற் றன்னைப் | பார்பரவின் கவிபாடும் பரமரே ||௫||

ஆ— (சீர்கண்டு) தன்னுடைய கல்யாணகுணங்களை யுள்ளபடி கண்டுகொண்டு திருந்து நல்லின் கவி நான் சொல்லும் நீர்மையிலாமையில் எனக்கு ஸத்ருசரில்லை, இப்படி குணலேசமின்றியே யிருந்தவென்னைத் தன்னைப்போலே ஜயவ்ருத்தீகஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிசிஷ்டனாக்கி, என்னாற் றன்னை ஸமஸ்தலோகமு மிக்கவியை ஸ்லாகிக்கும்படி யின்கவி பாடும் பரமனை யென்று மறப்பனென்கிறார். ௫

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— சீரென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (தன்னுடைய வித்யாதியால்) ஏர்விலா வென்கிறதற்குத் தாத்பர் (எனக்கித்யாதியால்) என்னைத்தன்னாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர் (இப்படியித்யாதியால்) பார்பரா வென்கிறதற்குத் தாத்பர் (ஸர்வேத்யாதியால்.) * * * * * * * * *

இ—ஸ— ௫ * சீர்- அவனுடைய கல்யாணகுணங்களை, கண்டுகொண்டு- ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டு, திருந்து - திருந்தா நிற்கிற, ஸ்வாபத்யங்களை நன்றாகப் ப்ரதிபாதியா நிற்கிற வென்றபடி. நல் - நல்லதான, ஶப்தார்த்த லக்ஷணோபேதமான, ஈன் - இனியதான, ஸரஸ போக்யமான வென்றபடி. கவி-கவிதை, நேர்பட - வாய்க்கும்படியாக, அவனுக்கு மவன்பக்கல் ப்ரேமவான்களுக்கும், போக்யமாய்க்கொண்டு ஸ்லாகிக்கும்படி யென்கை. யான்சொல்லு நீர்மையி லாமையில் - நான் சொல்லும்படியான நீர்மை யில்லாமையிலே, நீர்மை - ஸ்வபாவம், சொல்லுமென்கிற பகாரத்துக்கு ஸம்பந்தம். நான் சொல்லுகைக்கீடான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி ஸ்வபாவங்க ளில்லாமையிலே யென்றபடி. ஏர்விலா - ஸத்ருசரஹிதனான, ஏர் - ஸத்ருசம், என்னை - இப்படி குணலேசமற்றவனா வென்னை, தன்னாக்கி - தன்னைப்போலே ஸர்வஜ்ஞத்வாதி ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி விசிஷ்டனாக்கி, என்னால் - என்னை யுபகரண மாகக்கொண்டு, தன்னை - ஸர்வேஶ்வரனான தன்னை, இதுக்குப்பாடுமென்கிறத்தோடே நயம். பார்-பூமியானது, பாரென்று பூமிக்கு பேர், ஸமஸ்தலோகமுமென்றபடி. பரவு - கொண்டாடும்படி, பரவுதல் = கொண்டாடுதல், இன்கவி - போக்யமான கவிகளை, பாடும்-பாடாநிற்கிறவனான, பரமர்-ஸர்வோத்க்ருஷ்டனை, இத்தனை யெளியனானவென்னைக்கொண்டு டுப்படிகவிபாடுவித்த வித்தாலே யவனுடையஸர்வேஶ்வரத்வம் ஸாத்ய ங்கொண்டறியவேண்டாதபடி ப்ரத்யக்ஷிதமாயிற்றென்று கருத்து. வஜ்ஜாயாம் ப்ரஹ்மணம். என்று மறப்பனென்று மேலோடே நயம். ௫

ஸ— ௫ * சீர்கண்டுகொண்டு திருந்து- ஸ்வகல்யாண குணாநநுஸந்தாய தத்ப்ரத்யக்ஷாத் நல்லின்கவி நேர்பட - ஸரஸ போக்ய ப்ரபந்தம் ஸ்வயோக்யாத், யான்சொல்லும் நீர்மை இலாமையில் - மதீயஞ்ஞாந ஸாமர்த்ய லக்ஷண ஸ்வபாவ ஸதத்பாவே, என்னை - தாத்ருஶம் மாம், ஏர்வு இலாதன் தாக்கி - ஸத்ருஶ ஸ்வஸாமாந்யம் க்ருத்வா, வக்ஷ்யதே "ஸமயிதவடநாமஸ்த்" இதி. என்னால் மத்தவேந, தன்னை- ஸ்வாத்மாநம், பார்பரவுஇன்கவி- ஸர்வே ஸகலஜநஸ்துத்ய போக்ய ப்ரபந்தம், பாடும்பரமரே- நிஷ்பாதயந், தத்ஸர்வேஶ்வரத்வம் ஸ்ம்ருதிப்ரத்யக்ஷ. ௫

ப— ஐந்தாம்பாட்டில், லோகமெல்லாங் கொண்டாடும்படியான கவியை, இதுக்கயோக்யனான வென்னைக் கொண்டு பாடுவதே! என்ன ஸர்வேஶ்வரனோவென்கிறார். (சீரித்யாதி) ப்ரதிபாத்யமானகல்யாணகுணங்களை யவகாஹித்து, (திரிந்தித்யாதி) அதுக்குப் ப்ரதிபாத்யமாம்படி திருந்தி யிருப்பதாய். (நல்லின்கவி) லக்ஷணோபேதமான வினியகவிகளை, (நேரித்யாதி) கவிவாய்க்கும்படியாக நான்சொல்லுகைக்கீடான ஜ்ஞாந ஶக்த்யாதி ஸ்வபாவமில்லாமையாலே, (ஏர்விலாவித்யாதி) விஸத்ருசனான வென்னைத் தன்னோடொக்க ஜ்ஞாநாதிகளுடையேனாம்படி பண்ணி, (என்னாற்றன்னை) என்னை யுபகரணமாகக்கொண் டவாப்தஸமஸ்தகாமனான தன்னை விஶேஷா விஶேஷஜ்ஞரான வாசியன்றிக்கே பாரிலுள்ளாருடைய, (பரவும்) கொண்டாடும்படி இன்கவிக ளைப்பாடுதலால், (பரமரே) பரமனாயிராநின்றான். கவிபாடுவித்துக் கொண்ட விதுவே போருமவனுடைய உத்கர்ஷமறிகைக்கு, ஏர்விலாவென்னைத் தன்னாக்கியித்யேதத்வக்ஷ்யதே "ஸமயிதவடநாமஸ்த்" இதி. ௫

மூ— இன் கவிபாடும் பரமகவிகளாற் | றன் கவிதான் றன்னைப்
பாடுவியா தின்று | நன்குவந் தென்னுட னாக்கி யென்னாற்
றன்னை | வன் கவி பாடுமென் வைகுந்த நாதனே || ௬ |

ஆ— (இன்கவி) இன்கவிபாடும் பரமகவிகள் தனக்குளரா யிருக்கச்செய்தே, அவர்களைக்கொண்டு தன்னைக்கவிபாடுவியாதே, இன்று நன்குவந்து என்னுள்ளே புகுந்து வேதங்களினுள்ளுமடங்காத தனக்குங்கூட வடங்காத கவிகளைப்பாடின வென் வைகுந்த நாதனை யென்று மறப்பனென்கிறார். ௬

ஆறும் பாட்டு.

இ— ஸஂவாதஸமயத்தில் ஸஂஜாதமானதையருளிச்செய்கிறார் (தனக்குளராயிருக்கச்செய்தேயென்று) இத்தால் பூர்வர்ரான கவிகளில்லாமையாலே யும்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொண்டானி, தன்னையல்லாவிதொரு காரணமோவென்ன விருக்கருத் தார்+ர் இப்பாட்டிலே யென்று ஸங்கதி ஸமத்விதை. என்னுடனாக்கியென்கிறதற்குத்தா+ர் (என்னுள்ளே புகுந்தென்று) வன்ஸ்ஸ்பத்துக்குத்தா+ர் (வேதங்களினித்யாதியால்) அடங்காதவென்றது - அபரிச்சேத்யமான வென்றபடி. தயாவிய காரணமான வென்னை. * *

இ—ப— ௬ * இன் - "வாசொத்யமையவாயாக" மென்கிறபடியே அத்யந்தாநுபாவங்களான, கவிவசூங்களை, பாடும் - பாடத்தக்கவர்களான, பரமகவிகளால் - பரமகவிகளாலே, ஸ்ரீவால்மீகிபராசர வ்யாஸாதிகளாலும் முதலான வாழ்வார்களாலு மென்றபடி. தன்கவி - தனக்கு ஸத்ருசங்களானகவிகளை, தான் றன்னைப்பாடுவியாது - ப்ரயோஜகனான தான் நிரவதிக ஸ்ஹாத்மநான தன்னை முன்புபோலே யிப்போதும் பாடுவித்துக்கொள்ளாதே, இன்று - இப்போது, நன்கு - நன்றாக. உவந்து - உகந்து, இக்கவிபாடுகை தானே ப்ரயோஜநமாக வுகந்தென்றபடி. என்னுடனாக்கி - என்னை யவிநாபூதனாக்கி, உடன் - அவிநாபூதன், என்னையவிநாபூதமான வுபகரணமாக்கி யென்றபடி. என்னால் - அவஸ்தாபூதனானவென்னாலே, தன்னை - அபரிச்சேத்ய ஸ்ஹாத்மநான தன்னை, வன்கவி - ப்ரபலங்களான கவிகளை, ஸர்வேஸ்வரனுங்கும் பரிச்சேதிக்க முடியாதபடி நிரதிசயகாரணமான கவிகளையென்றபடி. பாடும்- பாடாநிற்கிற, என் வைகுந்த நாதனே - என்னுடைய வைகுண்ட நாயனை, தான் ஸ்ரீவைகுண்டநாயனு யெழுந்தருளி யிருக்கிற பெருமையைபபோலே திருவாய்மொழி பாடுவிக்கிற வித்தை தனக்கு மிகவும் பெருமையாகவுடையனுயிருக்கிறவிருப்பை யெனக்குப்ப்ரகாசிப்பித்தவனையென்றபடி. என்றுமறப்பனென்றுகீழோடேயந்வயம். ௬

ஒ— ௬ * இன்கவிபாடும் பரமகவிகளால் - மதுரப்ரபந்த நிர்மாத்ரு மஹாகவிபி:, தன்கவி தான் தன்னைப்பாடுவியாது- ஸ்விஷயப்ரபந்தம் ஸ்வயமகாரயித்வா ஸ்வாத்மநா ஸ்வேநைவ,இன்று- அத்ய, நன்குவந்து - ஸம்யக்ப்ரீதஸ்ஸந், என்னுடனாக்கி - ஸஹகாரிணம் தயா மாம் ஸ்வீக்ருத்ய, என்னால் தன்னை வன்கவிபாடும் என் வைகுந்தநாதனே - மத்வாரா ஸ்விஷய த்ருடப்ரபந்தம் காரிதவாந் மஸ்வாமீ வைகுண்டநாத ஏவ ஸ:. ஸ+க்ஷ "வைகுண்டமோக" இதி. ௬

ப— ஆறாமபாட்டில், வ்யாஸபராசர வால்மீகி ப்ரமுகரான கவிகளைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொள்ளாதே, என்னையுபகரண மாகக்கொண்டு கவிபாடுவதே! என்று விஸ்மயிக்கிறார். (இன்கவிபாடும்) இனிய கவிகளைப் பாடவல்ல மேலான கவிகளாலே. முதலாழ்வார்போல்வாரிறே, பரமகவிகள். (தன்கவி தான் றன்னைப்பாடுவியாது) அவர்களைக்கொண்டு தன்னுடையதான சொல்லாலே ப்ரதிவாத்யனான தன்னைப் பாடுவியாதே, (இன்றுநன்குவந்து) இன்று நானிங்ஙனேயுஜ்ஜீவிக்கும்படிக்கீடாக வென்னையுகந்து, (என்னுடனாக்கி) என்னைப் பிரியாத வுபகரணமாக்கொண்டு, (என்னாற்றன்னை) அதிநிஹீநனான வென்னால் ஸர்வேச்வரனான தன்னை, (வன்கவிபாடும்) தன்பெருமைக்குத்தகுதியாம்படி சொற்செறிவையுடைத்தாய் சிக்கெனக்கவிபாடாநிற்கும், (என்வைகுந்த நாதனே) ஸ்ரீவைகுண்டநாயனுகையால்வந்த வேற்றத்தோ பாதியாக நினைத்திரா நின்றானுயிற்று, இக்கவிப்பாட்டுடையனாகையால் வந்த வேற்றத்தையுமென்கிறார். ஸ+க்ஷ "வைகுண்டமோக". இதி. ௬

மூ— வைகுந்தநாதனென்வல்வினைமாய்ந்தறச் | செய்குந்தன்றன்னையென்னாக்கி
யெனாற்றன்னை | வைகுந்தனைகப்புகழவண்டீன்கவி | செய்குந்தன்றன்னை

ஆ— (வைகுந்த நாதன்) ஸ்ரீவைகுண்ட நாயகனாயிருந்துவைத்து என்னுடைய வல்வினைகளை யெல்லாம் போக்கி, ஆதலால் குந்தனென்னும் திருநாமத்தை யுடையனாய், என்னைத் தன்னைப்போலே தூயனாக்கி எனாற்றன்னை வைகுந்தனைகப் புகழவண்டீன்கவி செய்குந்தன் றன்னைக்

ஏழாம்பாட்டு.

இ— என்வல்வினை மாய்ந்தறச்செய் யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (என்னுடைய வித்யாதியால்) குந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஆதலாலித்யாதியால்) "குந்த: குந்தர: குந்த:" என்றதிறே. தன்னை யென்னாக்கி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (என்னைத் தன்னைப்போலே யித்யாதியால்) தூயனாக்கி- ஸத்ருசனாக்கி. * *

இ—ஸ— எ * வைகுந்தநாதன்-வைகுண்ட நாயகனான தான், "லோகநாய: ஸாகாரஸங்கா ஸாத்ரீவ ஸாயத்தி" என்கிற கணக்கிலே ஸ்ரீவைகுண்ட நாயகனாயிருந்துவைத்து ஒரு ஸம்ஸாரி பக்கலிலே யித்தனை மேல்விழுந்தா லென்னாவறியிருக்கப்போமோ வென்றுகருத்து. என் - பாபம் போகவேணுமென்றுமெண்ணாத வென்னுடைய, வல் - ப்ரபலங்களான, வினை - பாபங்களை, மாய்ந்து - நசித்து, அற - அறும்படி, நிச்சேஷ நிவ்ருத்தமாம்படியென்கை. செய்- செய்தவனான, குந்தன் - குந்தவாஸம்போலே ஸத்ருசனான, தன்னை யென்னாக்கி - என்னைத் தன்னாக்கி யென்று வ்யத்யயங்களை மாறி யநுபிப்பது. ஹேயனான வென்னைத் தன்னைப்போலே யஜ்ஞாநாதி தோஷரஹிதனாக்கி யென்றபடி. என்னால் - இப்படி தான விஷயீகரித்த வென்னால், தன்னை - ஸர்வேச்வரனான தன்னை, வைகுந்தனைகப் புகழ - வைகுண்டனும்படி ஸ்தோத்திக்க, அவனுக்கு வைகுண்டத்வ முண்டாம்படி நான் ஸ்தோத்திக்கவென்றபடி. வைகுண்டத்வமாவது - நித்யஸூரி நாயகத்வம். ஜ்ஞாநாநந்தகுணங்களுக் கொருக்காலும் குண்ட மில்லாதார் விகுண்டர். விகுண்டா நாமயம் பதி: வைகுண்ட:. அவனுக்கு வைகுண்டத்வமுண்டாம்படியிவன் ஸ்தோத்திக்கையாவது-லோகத்திலே யின்னான் வாக்காலே கவிபாடின பின்பு யிவனுக்கைச்வர்யமுண்டாயிற்றென்னுமாப்போலே இவர்புகழ்ந்து கவித்தால் தனக்கு விபூதியுண்டானதாக வவன் நினைத்திருக்குமென்றுகருத்து. வண்- உதாரங்களான, தீன் ஸ்வாதுவான, தீன் என்று ஸ்வாதுவுக்குப்பேர். கவி- கவிகளை, செய்-செய்யாநிற்கிறவனான, குந்தன் றன்னை- குந்தவாஸம்போலே யிருக்கிறவனை, என்னை- கவிபாடுவிக்கை தன்பேறாயிருக்கையாகிற ஸௌசீல்யஸ்வபாவத்தை யுடையவனை யென்றபடி.

ஒ— எ * வைகுந்த நாதன - வைகுண்ட நாயகம், என் வல்வினை மாய்ந்து அற - மதீய ப்ரபல கர்மணாம் ஸவாஸநவிநாசாய, செய்குந்தன் தன்னை - யதாஸ்தாநம் ஸ்தாபநம், என்னால் தன்னை வைகுந்தனைக புகழ- மந்மகேந ஸ்தாபநம் வைகுண்ட நாயகத்வ நிர்வாஹம், வண்ட்டும் "ஸௌசீல்யாதிகே"தி. வண் தீன்கவி - உதாரமதுர ப்ரபந்தம், செய்குந்தன்றன்னை - க்ருதவந்தம்,

ப— ஏழாம்பாட்டில், என்னைக்கொண்டு மஹோதாரமான வினியகவியைப் பாடுவித்துக்கொண்ட மஹோபகாரத்துக்கு இவனைக்காணுதற்கு முள்ளதனையும் அநுபவித்தாலும் த்ருப்தனாகிறிலேன் என்கிறார். (வைகுந்தநாதனித்யாதி) உபகரித்தவ னெனனோடொவ்வாய நின்றுவொருவனாய் நானறியிருக்கிறேனோ, அய்யவறுமமாக்ஷ நிதிபதியொரு ஸம்ஸாரிபக்கலிலே மேல்விழாநின்று லெங்ஙனேயாறியிருக்கும்படி, "லோகநாய: ஸாகாரஸங்கா ஸாத்ரீவம் நாயத்தி" "ஸாரமேவ நமோஞ்ஸ்ய ப்ரஸாத ஸஹிதாங்கதே" போலாயிறறு. (என) வல்வினை போகவேணுமென நிராத வென்னுடைய, (வல்வினை மாய்ந்தறச்செயகுந்தவா றன்னை) வண்ட்டும் "ஸௌசீல்யாதிகே"தி. ப்ரபலவிரோதி நசிக்கும்படி செய்யவல்ல சக்தி யோகத்தையுடையவனை, 'குந்த: குந்தர: குந்த:' என்கிறபடியே "ஸாஹர்த்தஸாயாக்ருத்ய"மென்கிறவுபாஸநக்ருதுக்காய தசக்தியோகத்தையிவ்விடத்திலேசொல்லுகிறது. (தன்னையித்யாதி) என்னைத் தன்னோடொக்கப் பண்ணி, பக்ஷ, தனக்காம்படி பண்ணி, (என்னாற்றன்னை வைகுந்தனைகப்புகழ) நான்தன்னைடபுகழந்தால் தான் வைகுந்தநாதனாவானாகப் பிராநின்றான். (புகழ) புகழும்படி, (வண்டீன்கவி செய்குந்தன் றன்னை) உதாரமா யினிதாயிருந்துள்ள கவியைச் செய்யும்படியான ஸௌசீல்ய ஸ்வபாவத்தை யுடையதன்னை, கவிக்கு வண்மையாவது - ச்ரோதாக்களுக்கு கொடுக்க மாட்டாத தெளிவைத்தருகை. இது ஸ்வபாவ விசேஷமாகில்கவிசெய்யுமதுதன்பேறாகநினைத்திருக்கையாகிற வௌதார்யமாம், அதாவது "துயரறுசுடரடி"யாகையா

மூ— யெந்நாள் சிந்தித்தார்வனோ ‖ எ ‖ ஆர்வனோ வாழியங்கை யெம்பிரான் புகழ் । பார்விண்ணீர் முற்றுங்கலந்து பருகிலு । மோர்விலாவென்னைத் தன்னாக்கி யென்னாற்றன்னைச் । சீர்பெற வின்கவி சொன்ன திறத்துக்கே ‖ அ ‖

ஆ— காலதத்வமெல்லா மநுபவித்தாற்று ணர்வனோவென்கிறார்.

(ஆர்வனோ) என்னைக்கொண்டு தானுளனும்படி கவிபாடினவந்த குணத்தை இவ்வம்ஶாநுவ்ருத்திகளான ஸம்ஸாரிகளுடைய ஶாஸ்த்ரோபகரணங்களையும் அபர்வறு மமார்களுடைய ஶாஸ்த்ரோபகரணங்களையுங்கொண்டு அநுபவித்தாற்றுணர்வனோ வென்கிறார். எ அ

எட்டாம் பாட்டு

இ— சீர்பெற வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தானுளனும்படி யென்று) இன்கவி சொன்ன வென்கிறதுக்கையாலே யெம்பிரான்புகழென்கிறது கவிபாடின விந்த குணத்தைச் சொல்லுகிற தென்கிறார் (கவியித்யாதி யால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (இவ்வம்ஶாநுவ்ருத்திர்வித்யாதி அநுபவித்தாற்றுமெனவ்ணுமளவாலே. *

இ—மூ— சிந்தித்து- அவனுடையவிந்த குணங்களை யநுபவித்ததென்றபடி. எந்நாளார்வன- எந்த காலத்திலே த்ருப்தனாவேன், காலமெல்லாமநுபவித்தாலும் த்ருப்திவாராதென்றபடி. எ

அ * ஏர்விலா வென்னை - ஏர்விலாதவனான வென்னை, ஏர்வு - யோக்யதை. கவிபாடுகைக்கு யோக்யதையான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளில்லாதவனான வென்னை யென்றபடி. தன்னாக்கி - தன்னைப்போலே ஜ்ஞாநாதிபூர்ணனாக்கி, என்னாற்றன்னை - ஸ்வஷ்டம், சீர்பெற- கல்யாண குணங்களுண்டாம்படி, ஸர்வஜ்ஞனுமாய் கல்யாண குணநிதியானவன் நான்கவிபாடின வித்தால் தனக்கு கல்யாண குணங்களுண்டாயிற்றாக நினைத்திருக்கிறானென்றுகருத்து. இன்கவிசொன்ன திறத்துக்கு - மதுரங்களான கவிகளைத் தான் சொன்ன ப்ரகாரத்துக்கு, திறம் - ப்ரகாரம், இதுக்குப்பருகிலு மென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஆழியங்கை - திருவாழியாலே யழகியதான கையை யுடையவனான, எம்பிரான் - இவ்வழகைக் காட்டி யென்னை யடிமை கொண்ட ஸ்வாமியினுடைய, புகழ் - கல்யாணகுணத்தை, என்னால் தன்னைக் கவிபாடுவித்த விக்குணத்தை யென்றபடி. இதுக்குப்பெருகிலு மென்கிறத்தோடே யந்வயம். பார் - ஸ்ருஷ்டியும், தத்ரத்யப்ராணிகளு மென்றபடி. "ஜ்ஞா: க்ரோஶந்தீ"தி லக்ஷணா. விண் - பரமவ்யோமமும், தத்ரஸ்தஜநங்களு மென்றபடி. நீர் - ஜலங்களும், தத்ரஸ்த ப்ராணிகளும். முற்றுங் கலந்து - இவை யித்தனையையுங் கூட்டிக்கொண்டு, இவைற்றி னுடைய ஶாஸ்த்ரோபகரணங்க ளெல்லாத்தையுங் கொண்டென்றபடி. பருகிலும் - பாநம்பண்ணினாலும், அநுபவிக்கிலு மென்றபடி. ஆர்வனோ- த்ருப்தனாவேனோ. அ

ஒ— எந்நாள் - கதாவா, சிந்தித்து ஆர்வன் - விஷயிகவா த்ருப்யாமீத்யர்த்த:.

அ * ஆர்வனோ - த்ருப்யாமிகிம், ஆழி அம்கை எமபிரான் - சக்ரஹஸ்தஸ்ய ஸ்வாமிந உபகாரகஸ்ய, ஶாஸ்த்ரம் "சக்ராயுத"தி. புகழ்- கல்யாணகுணாந், பார் விண் நீர் முற்றும்கலந்து பெருகிலும்- ஸம்ஸாரிகஜநவதிவ்ய ஸவ்யஜீவ ரவார்ஷக்வா அநுபவாபி, ஆர்வனோ யிதி பூர்வேணாந்வய:. ஏர்வு இலா என்னை- யோக்யதா ஹீநம்மாம், தன்னாக்கி - ஸ்வஸாயாரணம் ஜ்ஞாநஸம்பந்நம்க்ருத்வா, சீர்பெற-ஸ்வஸ்ய திவ்யாயாநாய, என்னால்தன்னை இன்கவிசொன்னதிறத்துக்கு- மத்வாரா ஸ்வவிஷய மதுர ப்ரபந்த நிர்மாண ப்ரகாரஸ்ய, ஆர்வனோஇதி பூர்வேணாந்வய:. அ

ப— விவரைக்கொண்டு கவிபாடினபின்பு தன்துயர் தீர்ந்தானாயிருந்தபடி; "ஸ்வஸ்திநேஷ நஷ்ட்ராணா" மென்னக்கடவதிறே. (என்னாளித்யாதி) (ஆர்வன்) த்ருப்தனாவன். சிந்தித்தென்னாளெனக்குத்ருப்திபிறப்பது. உள்ளதனையும் நினைத்தாலு மாராதென்றபடி.

~ எட்டாம்பாட்டில், ஸர்வசேதநருமென்னுடன் கூடி நெடுங்காலமெல்லாம் நானு மவர்களுங் கூட நின்றநுபவித்தாற்றுணர்வனோவென்கிறார். (ஆர்வனோவித்யாதி) கையும்திருவாழியுமானவழகையுடையதனுடையஸௌந்தர்யாதி குணவிஶேஷங்களையென்னுடையகவிக்கிவிஷயமாக்கினமஹோபகாரகனானவென் ஸ்வாமியுடைய கல்யாணகுணங்களை பாரிலுள்ளார் விண்ணிலுள்ளார் (நீர்) நீர்மையுடையராய்க் கொண்டு க்ஷீரார்ணவாதி தத்ஸ்தானத்திலுள்ளார் இவ்வெல்லா சேதநருமாய்க் கலந்து காலமெல்லாம் நின்றநுபவித்தாலும்தான், (ஆர்வனோ) த்ருப்தனாவனோ, அப்படியு மாறுமைக் கவன் பண்ணின உபகாரத்திலே ஜ்ஞாநாதிமானாக்கி (என்னாற்றன்னை) சீர்பெறவின்கவி சொன்ன வென்னை உபகரணமாக்கிக்கொண்டு தாலெனதென்னில் (ஏர்வித்யாதி) கவிபாடுகைக்குத் தகுதியான ஜ்ஞாநாதிகளில்லாத வென்னைத் தன் விஷயத்

மூ— திறத்துக்கே துப்பரவாந் திருமாலின்சீ ! ரிறப் பெதிர் காலம்
பருகிலு மார்வனோ! மறப்பிலா வென்னைத் தன்னாக்கி யென்னாற்
றன்னை ! யுறப்பலவின் கவி சொன்ன வுதவிக்கே ॥ க ॥

ஆ— (திறத்துக்கே) அஜ்ஞானத்துக்கும்கூட வாஸ்ரய மல்லாமையாலே மறிக்கவொண்ணாதிருந்தவென்னைத் தன்னைப்போலே யாக்கி என்னைக்கொண்டு பிராட்டியுந்தானுமாக திருவாய்மொழிபாடினவிம்மஹோ வகாரத்தை முன்புசொன்ன ஸர்வேஶ்வரகாரண மாத்ரோக்கொண்டு ஸதாபதஸவிஷய த்ப்ரதீந மெல்லா மநுபவித்தாற்று ளார்வனோ வென்கிறார். க

ஒன்பதாம் பாட்டு.

இ— மறப்பிலா வென்னை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (அஜ்ஞானத்துக்கு மித்யாதியால்) திருமாலென்கிற வதத்துக்குத் தாத்பர்ய (பிராட்டியுந்தானுமாகவென்று) சீரென்கிறவிடம் தாமீயவாசா நாமாக்கத்தாலே தம்மைக்கொண்டு கவிபாடின ஸாக்ஷத்தைச் சொல்லுகிறதென்று காட்டுகிறார் (திருவாய்மொழி மித்யாதியால்) என்னாள் சிந்தித்தார்வனோவென்று கீழ்ச்சொன்ன வஸ்துத்தையே இறப்பெதிர் காலம் பருகிலு மென்று சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பாட்டு வாக்யார்த்தியன்றோ வென்ன விங்கவிவேசதாஸ்து மருளிச் செய்கிறார் (முன்சொன்னவித்யாதியால்) இறப்பெதிர்கால மென்கிறதற்குத்தாத்பர்ய (ஸர்வேதத்யாதியால்.) ✻

இ—ஸ— க ✻ மறப்பு - விஸ்மரணம், இலா வென்னை - இல்லாதவனை வென்னை, ஸ்மரணமுண்டா மவ னுக்கிறே தத்ஸாவரகமான விஸ்மரணமுண்டாவது. ஒருக்காலும் ஜ்ஞானாஸ்ரய மில்லாமையாலே அஜ்ஞா நாஸ்ரயகமு மில்லாதபடி மறிக்கவொணாவென்னை யென்றபடி. தன்னாக்கி - தன்னைப்போலே மதிஸமித ஜ்ஞானவானாக்கி, என்னால் - "மறந்தேனுன்னைமுன்ன" மென்கிற வநுதாவமுங் கூட வில்லாத வென்னால், தன்னையுற - தன்னை ஸாக்ஷமாக ஸ்பர்சிக்கும்படி, உறுகை - ஸாக்ஷமாகஸ்பர்சிக்கை. "விஶந்திவ்ருத்தே ஶ்வேத தஸ்யதத்ஷ ஶிவஸ்ப்ருஶ" மென்னுமாப்போலே தன்னுடைய ஸ்வரூபஸாமாதிகளை யெல்லாம் வ்யக்த மாக ப்ரகாசிக்கும்படி யென்றபடி. பல் - பஹுக்களான, இன் - அத்யந்தபோக்யங்களான, "வதாவித ஸஸ ஸஹஸ்ராணி ஶ்லோகா நா ஶாகவாந்ருஷி:" என்னுமாப்போலே யிந்த ஸம்ஸாரத்திலே யிப்படி விலக்ஷணங்களான வாயிரம் பாட்டுக்களைப் பாடினானென்று விஶயிக்கிறபடி. கவி - பாட்டுக்களை, சொன்ன வுதவிக்கு - சொன்ன உபகாரத்துக்கு, உதவி - உபகாரம், இதுக்குப் பருகிலு மென்கிறத்தோடே யந்வயம். திறத்துக்கு - ஸகலகாயப்ரகாரங்களுக்கு, திறம் - ப்ரகாரம், ஏய் - அநுரூபமான, ஏயகை - அநுரூபமாகை, துப்பரவாம்- ஸாமர்த்ய்முண்டா யிருக்குமவனான, துப்பரவு- ஸாமர்த்ய்ம், ஸவகாயமு முண்டாகுகைக்கநுரூபமான ஸாமர்த்ய்த்தை யுடையவனையென்றபடி. திருமாலின்- ஶ்ரிய:பதியினுடைய, சீர் - கல்யாணகுணங்களை, இறப்பு - அதீதகாலத்திலே, இறப்பென்றதீதகால ங்களுக்குப்பேர். எதிர்காலம் - ஸவிஷ்யத் காலத்திலும், இது உபலக்ஷணம். வர்த்தமாந காலத்திலுமென் றபடி. பருகிலும் - பாநம்பண்ணினாலும், அநுபவித்தாலு மென்றபடி. ஆர்வனோ - த்ருப்தனாவனோ. க

ஒ— க ✻ என்னை - ஜ்ஞாநஹீநம், மறபபுஇலா தன் ஆக்கி-கவிஸ்மரணஸ்ய ஸ்மாஸாமாரண த்ராஸம் க்ருத்வா, என்னால் - ஶந்நாவேந, தன்னை- ஸ்விஷயே, உறபல் இன்கவிசொன்ன உதவிக்கு- யோஜ்யபஹு விய ஶம்ப்ரபஞ்ச நிஶ்ரண லக்ஷணவேஷ்ர வகாரஸ்ய, திறத்துக்கே துப்பரவாம் - விதிஷித காயதாஸாயந ஸாமர்த்ய: திருமாலின் - லக்ஷ்மீவல்லபஸ்ய, வர்த்தும் "ஜகதிஸந்தா வல்லபஸ்ய" இதி. சீர் - கல்யாண ஸாணாந், இறப்பு - ஸதகாலே, எதிர்காலம் - ஸவிஷ்யத்காலேபி, பருகிலும் - அநு ஸவயாமி, ஆர்வனோ - த்ருப்திம்ப்ராப்ஸ்யாமி கிம் ந த்ருப்யத்:. க

ப— தான்கவிபாடினது கொண்டு தனக்கு ஸஶோ கல்யாணகுண ப்ரஸமும் பிறக்கும்படி யினிய கவி சொன்னப்ரகாரத்துக்கு. இப்ப்ரகாரமொன்றுக்கும் முற்றும் கலந்துபருகிலும் ஆர்வனோ. ஆழியங்கை யிதெய்தத்தாலும் "வகாயாயெ"தி. அ

ஒன்பதாம்பாட்டில் கீழ்ச்சொன்னப்ரகாரத்திலேஸவஶேஷதநஸக்திவிஶிஷ்டனைக்கொண்டுஸவஶ காலநுஸவம் பண்ணினாலு மார்வனோவென்கிறார். (திறத்துக்கேயித்யாதி) நினைத்த நினைத்த காரியமெல் லாம் செய்து தலைக்கட்டும் ப்ரகாரததுக்கீடான ஸாமர்த்ய்த்தை யுடையனான ஶ்ரிய:பதியினுடைய கல்யாணகுணங்களை,திறம்-கூறுபாடு. (இறப்பித்யாதி) அஸகாலஸ்மானவல்லவேதநருடையவுபகாரணங் களை யுடையேனாய்ப் போனகாலமும் மேல்வரக்கடவ காலமும் எல்லாமநுஸவியாநின்றாலும் நான்த்ருப்த னாவனோ, அப்படிக்கு மாறுதொழிகிறது அவன்பண்ணின வுபகாரத்தைஸ்மரிக்கை. (மறப்பிலாவித்யாதி)

மூ— உதவிக் கைம்மாறென் னுயிரென்ன வுற்றெண்ணில் । அதுவுமற்றங்
கவன் றன்னதென்னாற்றன்னைப்।பதவிய வின்கவிபாடிய வப்பனுக்கு।

ஆ— (உதவி) இப்படி யென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழி பாடுவித்தருளின விம் மஹோபகாரத்து
க்குக் கைம்மாறாக வென்னாத்மாவை யவனுக் கடிமையாகக் கொடுக்க வேண்டில், அதுவும் பண்டே
யவனுக் கடிமையாதலால் இங்குமங்கு மிதுக்கொரு கைம்மாறு செய்யலாவதில்லை யென்று அவனு
டைய மஹோபகாரத்தை யநுஸந்திக்கிறார். ௰

பத்தாம் பாட்டு.

இ— என்னாற்றன்னை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இப்படி யித்யாதியால்) ப்ரபந்த வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம்
(மஹோபகாரத்யாதியால்) அதுவுமற்றங்கவன்றன்ன தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அதுவும் பண்டே
யித்யாதியால்.) * * * * * * * * *

இ—ஸ— ௧௦ * உதவி-உபகாரத்துக்கு, என்னைக்கொண்டு கவிபாடுவித்த வுபகாரத்துக்கென்றபடி.
கைம்மாறு - ப்ரத்யுபகாரம், என்னுயிரென்ன - ஆத்மாவென்று, உற்று - மானஸமாக ஸம்ப்ரதாரித்து,
மானஸமாக நிரூபித்தென்றபடி. எண்ணில் - நினைத்துப் பார்க்கில், ஆங்கு- அவ்வவஸ்தையிலே, ப்ரத்யு
பகாரம்பண்ணி யதிக்கவேண்டு மவஸ்தையிலே எனைத்தா யிருப்பதொன்று மில்லாமல் போய் விட்டதெ
ன்று பச்சாத்தாபம். என்றால் ப்ரத்யுபகார விஷயத்துக்குங்கூட யோக்யதை யில்லாத வென்றாலே
தன்னை - மஹோபகாரகனான தன்னை, பதவிய - பக்வங்களான, பதவியது - பக்வமானது, இன - ஸ்வா
துக்களான, கவி- பாட்டுக்களை, பாடிய - பாடினவனான, அப்பனுக்கு - உபகாரகனுக்கு,

ஒ— ௧௦ * உதவிகைம்மாறு என்உயிர் - ஸந்தேவதா ஸவிஷயமோக்ஷ நிரூபண லக்ஷணமேவப்ரத்யுபகா
ரமேவ ப்ரத்யுபகாரமோ ஆத்மநோ, ஆத்மஸமர்ப்பணமேவ ப்ரத்யுபகார உக்தியாவக. என்ன -
வசனமித்யுக்தி, உற்று எண்ணில் - தமதே ஸமர்ப்பண ஸம்ப்ரதாயமேவ, அதுவும்- ததாத்ம ஸ்வ
யமும், மற்று - அந்யதாதீய த்ரவ்யம், ஆங்கு - தஸ்யாநுபாயம் அவன் தன்னது - ஸ்வகீயமேவ,
என்னால் தன்னை - ஸந்தேவதா ஸாத்விஷயே, பதவிய இன்கவி பக்வமதுரா ப்ரபந்தாந், பாடிய அப்ப
னுக்கு-நிர்ஹேதுக விதரண்ஜிதே, வக்தா “விதரணா” இதி. செய்வது எதுவும்ஒன்றும் - கிஞ்சந
ப்ரத்யுபகாரோபயோகி, இங்கும்அங்கேஇல்லை-காலேசமஸ்தமேவ ஸர்வதாப்ரத்யாபகாரமேவநாஸ்தி.௧௦

ப— மறப்புக்கு ஏற்ப வுக்ஷண ப்ரத்யான நினைவுமெனக்கில்லை நினைவுள்ள விடத்தேயிரே மறப்புள்
ளது. ஆக காலாவிச்சின்ன ப்ரீத்யுங்கூட வில்லாத ஸந்த்யை யென்னைத் தன்பக்கல் ஸதாஸ்மிருதியுடையே
னாக்கி, (என்னாற்றன்னை) “மறந்தேனுன்னைமுன்ன” மென்கிற வநுதாபமுங் கூட வினறிகுறைகே யிருக்கிற
வென்னை யிடுவித்தது. “யதோவாசா” என்று வேதங்களும் மீண்ட தன்னை. (உற) உற்றிருப்பதாய், ஸப்த
ஸாகரங்களாய்மருபாருவவென்றுமாம். பலவானவினியகவிகளைச்சொன்ன, (உதவிக்கு) உபகாரத்
துக்கு, இறப்பெதிர்காலம் பருகிலு மார்வமே. திருமாலிருஞ்சோலை “ஜகத்யந்தா வஸுமஹா” இதி. கூ
பத்தாம்பாட்டில், அவ்வாயிக விதரவானவனுடைய வுபகாரத்துக்குப ப்ரத்யுபகார
மொரு ப்ரகாரத்தாலுமில்லை யென்கிறார். (உதவீத்யாதி) கவிபாடுவித்துக்கொண்டவுபகாரமுதவியது
க்கு. (கைம்மாறு) ப்ரத்யுபகாரம். (என்னுயிரென்னவுற்று) என்னவுதேஷாமித்து,எனனில்நிரூபித்
துப் பார்க்கில், (அதுவும்) அந்த வாத்மாவும (மற்று) ததீயசேஷமா அசேதனங்களும், (ஆங்கு) அந்த
ப்ரத்யுபகாரோபயோகியில் (அவன்றன்னது) அவனுக் கஸாதாரண சேஷமாகையாலே, (என்னாற்
றன்னை) ஸவப்ரவிஷ்டனான வென்னால் ஸவப்ரவியோகத்ரஷ்டனான தன்னை, (பதவிய) பக்வமான, ஸம
வர்த்தமான நெஞ்சையும் ஸமவஸிஷ்ய ஸக்தமாகும்படியான வினிய கவியைப்பாடின, (அப்பனுக்கு)
மஹோபகாரகனுக்கு, வக்தா “விதரணா” இதி.

மூ— எதுவு மொன்று மில்லை செய்வதிங்கு மங்கே ‖ க௦ ‖ இங்கு
மங்குந்திருமாலன்றி யின்மைகண் | டங்ஙனே வண் குருகூர்ச்
சடகோப | னிங்ஙனே சொன்ன வோராயிரத் திப்பத்து |

ஆ— (இங்குமங்கும்) ஸ்ரீயப்பதியானவ னல்ல துவகாரக ரில்லையென்னுமிடத்தை யநுஸந்தித்து அந்த ஸாவபௌமரான வாழ்வார், தம்மைத் திருவாய்மொழி பாடுவித்தருளின விம் மஹோபகார த்தைச் சொன்ன வித்திருவாய்மொழி,

---

நிகமனம்

இ— திருமாலன்றி யிங்குமங்கு மின்மைகண் டென் றநுபித்துத் தா+ர் (ஸ்ரீயப்பதீத்ருஷியால்) அங்ங னே யென்கிறதற்குத் தா+ர் (அந்தஸாவபௌமரானவெனறு) இங்ஙனேசொன்ன வென்கிறதற்குத்தா+ர் (தம்மை யித்ருஷியால்.) * * * * * * * *

இ—ஶ — இங்கும - இந்தலோகத்திலும, அங்கும- திருநாட்டிலும, இங்கு-ஸம்ஸாரி தஜ்ஞாநமுடையிருந்த வஸ்துவையிலேயே ப்ரத்யுபகாரமில்லையாகிலும்ஸ்வத்வமெயிலேயே புண்டாகவாமேயென்னவங்குமில்லையென் கிறார். இங்கே சுஜாதிகஸ்ஸாம்ஸாரிகமைதைதை யாகையாலே யேதேனு மொன்றை யென்னதாக ஸ்ரீத்து ப்ரத்யுபகாரமாகக் கொடுக்க நினைத்தாலும் நினைக்கலாம். ஸ்வத்வமையிலே இப்படிநினைக்கவுங்கூட வவ காசமு மில்லையென்று கருத்து. செய்வது - ப்ரத்யுபகாரஞ் செய்யத்தக்கது. எதுவு மொன்று மில்லை - ஏதேனுமொருவஸ்துவில்லை. க௦

கக * திருமாலன்றி - ஸ்ரீவதி யல்லது, இங்கு மங்கும் - ஸுஸ்வதசையிலும் ஸாதசையி லும், இன்மை - இல்லாமை, வேறு ரக்ஷகரில்லாமையை, கண்டு - அநுஸந்தித்து, “பண்டை நாளாலே நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு நின்கோயில் சீத்”தென்றதிறே. அங்ஙனே - அப்படி யிருக்குமவனாக, ஸ்வயமுனுவெஸிக்கிற ஸமயத்திலே செவ்வையாயிருந்து புறம்போனால் கநூயா வாயபோருகிற நமைப்பேர் வன்றிகதே ஸ்ரீஸலீன ஸவபூரகூகனென்கிற ஸாய மொருக்காலும் மாறுதவனான வென்றபடி. வண் - உதாரரான, குருகூர்ச் சடகோ ன் - ஸ்ரவூம். இங்ஙனே சொன்ன - இப்படி சொன்னதான, என்னைக்கொண்டு திருவாயமொழி பாடுவித்தான் இதுக்கொரு ப்ரத்யுபகார மில்லை யென்றிப்படி யருளிச்செய்ததான வென்றபடி. இதுபத்துக்கு விஶேஷணம். ஓர் - அத்விதீயமான, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும் - இந்த பத்து பாட்டுக்களும்,

---

ஒ— கக * இங்கு ம அங்கும திருமாலஅனறிஇன்மைகண்டு- ஸத்ரவாஸத்ரவஸுகீவதிஸ்ர்ய்ஸாரணூ ஸ்ர ஸத்தாஸ்ரீஷா, அங்ஙனே வண்குருகூர் சடகோபன் - தாத்ருஶ ஸ்ஸாவ தீ்ஷோதார ஶடகோ பேந, இங்ஙனே சொன்ன ஓர் ஆயிரத்துள் - வதத ஸிவ்ராயேணாக்த விதக்ஷண ஸாயாஸஹஸ்ரே, இப்பத்தும் - வதாதஶாவதி மாயா:,

---

ப— (இங்கும்) ஸ்ரீஸாலிஸஜ்ஞதியிலும, (அங்கும) நித்யவிஸஜ்ஞதியிலுமேதேனு மொன்று முவகார மாகச்செய்வதில்லை, ஸாயேஶ்ரவாயாநுஸ்ஞாநதசையில் செயயு மாத்ஸலேபுண ஶேத்ஸவஹார வஶ யதிவ்ரத்யுஷ மாகையாலே அதில் ப்ரத்யுபகாரகம்ப்ரஸக்தமே யல்ல, அதுக்கு முன் ஞாத்ஸஶ வபுணமே யப்ரஸக்தம். இப்போதிவ்வாத்ஸஶேபுணத்தை வ்ரஸக்தமாக்கில் ஸவேபுணியனா வாத்ஸதி த்ரு தநீயனாகையாலே தத்ஸேபுணஜநீயகைல ஸ்வயம்ப்ரயோஜநஸ்வாத்தா நுஸந்தாநமாம. எப்போது மிவ்வாத்ஸஶேபுணத்துக்குப் ப்ரத்யுபகாரகாகார மில்லையென்றுகருத்து. க௦

நிமஜத்தில், இத்திருவாய்மொழி யேதேனுமொருபடி சொல்லிலு மாநநத்தை யுண்டாக்கு மென்கி றார். (இங்குமங்கு மித்ருஷி) “பண்டைநாளாலே”யென்கிறபடியே (இங்கும்)ஸுஸ்வதசையிலும்,(அங் கும்) கைங்கர்யதசையிலும், (திருமாலன்றி யின்மைகண்டு) ஸ்ரீயப்பதி யொழிய வேறில்லாமையைக் கண்ட நுஸந்தித்து, இததா லவெராவஸ்ய கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்திகபரவோ வெயக்தம்ஶி திஷமானுப்போலேவெஸ்தாக்ஹவிரதேஸ்ய ரவோவாயகமும் ஸித்ஷமென்றதாயிற்று. (அங் ஙனே) அயத்தின் வஶவெபூரத்தர வம்ஶ ப்ரகாரத்திலே, (இங்ஙனே) இப்ஸாவ வ்ருத்தியோடே சொன்ன

மூ— மெங்ஙனேசொல்லினு மின்பம்பயக்குமே ‖கக‖ ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஆ— எங்ஙனேசொல்லினு மின்பம்பயக்குமென்கிறார். கக

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ஸ— எங்ஙனே சொல்லினும் - ஏதேனுமொருபடி சொல்லினும், ஸாவதாயமன்றிக்கேயொழிந்தாலும் ஸாவதாயமன்றிக்கேயாகில் ஏதேனுமொரு ப்ரகாரஞ்சொல்லினுமென்றபடி. சடகோபனுடைய பாசுரங்களை கற்றவர்களென்றிறே ஸம்ஸாரிகளைக் கடாக்ஷிப்பது. ஆகையாலிவர்களுடைய ஸாவதாய ஸம்ஸாரங்களிரண்டு மப்ரயோஜகங்களென்றருத்து. இன்பம் - ஆநந்தத்தை, போகாநந்தத்தை யென்றபடி. பயக்கும் - ஸவிக்கும், உண்டாக்கு மென்றபடி. பயக்கை - ஸவிகை. கஉ

ஜீயர்ந்தெவராஹ்ரா நமஜ ஸெவயி ஸ்ரீமத்வெதஜ்ஞாநாம நமஜ ஸாமாஜெஶிகாய நம:.

ஒ— எங்ஙனேசொல்லினும்-யதாகதஞ்சிதுக்தவதி இன்பம்பயக்குமே-அநந்தம் ஜநயதிஸ்யை:. கஉ

ஸ்ரீமதெ ஸ்ரீமாராநாம நமஜ ஸாமாஜெஶிகாய நம:.

ப— (எங்ஙனே சொல்லினும்) ஸஞ்வாதம் சொல்லினும், (இன்பம் பயக்கும்) ஸமஸ்த ஸம்ஸாரத்தை நிரதிசயாநந்தத்தை யுண்டாக்கும். கக

ஸ்ரீமதுதாகொவ யதிராஜ கமாமகுஸ நிமநெ ஸாமாஜெஶிகெஸ்ரா நம:.

ஸ்ரீமதெ ஸ்ரீவாநமாவஸயமீதஜ ஸாமாஜெஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:.

(என்றைக்குமென்னை.)

ஸாதித்வாத்ஸ்வாது கவிகரணதயா த்ரவ்யவ்ரஜ்ஞாணத்வாத்
உஜ்ஜீவாதாயகத்வாத் அவஹிதவசநாத் ஸூக்திவைகுண்டயோகாத் |
ஸம்ஸாரக்லேசஹர்த்வாத் ஜலதி ஸதாந்தாவநாஸ்த்ர ஸத்வாத்
ஸ்வஸ்தோத்ரே விஷ்ணுரஸ்மிந் வசநமகரோத் ஸ்வாநுபாவம் ஸ்மகாயம் ‖அக‖

(ஸாதித்வ) இன்றமிழ்பாடிய வீசனை - ஸவாதியாகையாலும், (ஸ்வஸ்யவ்ரஸாவாத்) தன் சொல்லாற்றான்றன்னைக் கீர்த்தித்தமாயன் - அதீயஸ்ய ஸக்தியக்துநகையாலும், (கவிகரணதயா த்ரவ்யவ்ரஜ்ஞாண த்வாத்) என்வாய்முதலப்பனை - ப்ரஜ்ஞாவஜுர்குப்போலே தன் க்ருபையாலே தானே யாஸ்ரிதர்க்கு வாக்கை யுண்டாக்குமவனாகையாலும், (உஜ்ஜீவாதாயகத்வாத்) ஒப்பிலாத் தீவினையேனை யுய்யக்கொண்டு - அதத்ஜ நிக்ருஷ்டர்களை முஜ்ஜீவிப்பிக்கு மவனாகையாலும், (அவஹிதவசநாத் ஸூக்தி) ஏவிமாவென்னைத் தன்னாகவி யிதனால்- தன்னைக் கவிபாடுகைக்கு ஸவஜுவப்ரகாரத்தாலு மபோஹ்யானவர்களையுங்கொண்டு பாடுவிக்கவுங் கொள்ள வல்ல வவஹிதவசநா ஸாமர்த்யத்தை யுடைத்தாகையாலும், (வைகுண்டயோகாத்) வன்கவி பாடு மென்வைகுந்தநாதனை - ஸ்ரீவைகுண்டந்தி லெழுந்தருளி யிருக்கையாலும், (ஸம்ஸாரக்லேச) வல்வினை மாய்ந்தறச் செய்குந்தன்றனை - ஆஸ்ரிதருடைய பாபங்களை நிவ்ருத்தமாம்படி பண்ணவல்ல வஸி ஸம்ஸ ஸ்வாவனாகையாலும், (வக்ரயமய) ஆர்வனோ வாழியங்கை யெம்பிரான் புகழ்- திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடைய னாகையாலும், (ஜலதிஸதாந்தாவநாஸ்த்ர ஸத்வாத்) திருமாலின்சீர் - ஸ்ரிய:பதியாகையாலும், (விதாக்ஷாஸ) பகவிய வின்கவிபாடிய வப்பனுக்கு- ஸ்ரீமஹாவகாரகனாகையாலும், எம்பெருமானாஸ்ரிதனை கநந்யப்ரயோஜந ஸவிஷய ஸ்தோத்ரத்திலே மூட்டா நிற்கிறானென்று "என்றைக்கு மென்னை"யென்கிற தசகத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தா ரென்கிறார். * * * * * ‖அக‖

ஸ்ரீமதெ நிமஜாஞஸாமாஜெஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூ— இன்பம்பயக்க

ஆ— (இன்பம்பயக்க) இப்படி என்னைத் திருவாய்மொழி பாடுவித்தருளுகைக்காகத் திருநாட்டினின்றும் அங்கே யெழுந்தருளியிருந்தபடியே ஸபரிகரமாகத் திருவாறன்விளையிலேவந்து புகுந்து என்னைத் திருவாய்மொழி பாடுவித்தப் பாட்டுக்கேட்டருளி, திருவடி பெருமாள் குணங்களைச்சொல்லக் கேட்டருளி அசோகவநிகையிலே பிராட்டி நிவ்ருத்தையா யிருந்தாப்போலே நிவ்ருத்தனா யிருந்த திருவாறன் விளையை யென்றுசென்று காமநுபவிக்கப்பெறுவதென்று மநோரதிக்கிறார். பரஸ்ய ஸாஹித்யத்தாலே சக்ரவர்த்தி ஸர்ப்ப முண்டாம்படியாகவும்.

பத்தாந் திருவாய்மொழி.

இ— என்னுடைய ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தை யிப்போதே போக்கி யென்னை யுன்றிருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்று "பாமருமூவுலகே" யத்தினை வாழ்வார் ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தமாக வந்த விபூதி விஷயத்திலும் அநுஸந்தாநம் பண்ணத் தாமமைக்கொண்டு கவிபாடுவித்த வாத்ஸல்யத்தை யநுஸந்தித்த விதுவும் தலைக்கட்டினபின்பு பழையபடியே ஸம்ஸார நிவ்ருத்தந் தலையெடுத் தென்னை யிப்போதே திருநாட்டிலே சேர்த்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்க வேண்டியிருக்க விண்மிசை ஸரீரத்தோடே யிருந்து திருவாறன் விளையிலே போயடிமை செய்யவேணுமென் றித்திருவாய்மொழியிலே பேசுகைக்கு ஸம்பந்த மன்றோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யிதத்தாதியால்.)

முதற் பாட்டு. *

இன்பம்பயக்க வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (பரஸ்பர ததாதிபால்)

இ—ஸ— க * இன்பம் - ஆநந்தமானது, பயக்க - ஸவிக்கும்படி, ஸர்வநாதஸாஹித்யத்தாலே தங்களிருவருக்குமாநந்த வ்ருத்தியுண்டாம்படி யென்றபடி.

ஓ— ஸாவ நவதுமே ஸமய தத்வஸ்ய ப்ராகஸ்யேந ஸம்யாய வைகுண்டநித்யயோகா ஸ்ய த விஷயபா ஸந்நிதுப்ர ஜ்ஞாஸா ஜ்ஞாயை ராஜிதமூஹிதே ஸராஜிக் பாணதோ: வணநாமேதுஃ। ஸ்ராஸஸ்ய ஸுஹரக்ஷா ஹிரவித விதியே ஸந்தியாநா ஜீவிகாஜ ஸ்ய ஸந்நாநுஃவஜாதம் விவடயதிஹ ஸிஸ்நேஹ வாதோட ஸூயாயி" இத்யுக்தநீதீ தஸ்மைதமேகே ஸ்நேத்ருக்ய தவஹாரிகம் ப்ரதிபாதிதே.

க * இன்பம்பயக்க - ஸ்தோத்ரநா நஷேத்ராத நாய,

ப— ஸர்வேஸ்வரன் தம்மைக்கொண்டு திருவாய்மொழி பாடுவித்துக்கொண்ட உபகாரத்துக்குப் ப்ரத்யுபகாரமொன்று மில்லையாய்த்தடுமாறினார் கீழிற்றிருவாய்மொழியிலே. இப்படியவனுடைய உபகாரம் ப்ரத்யுபகாரமானபின்பு நம் ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமான கைங்கர்யத்திலே யபேக்ஷிப்பதே யென்றறுதியிட்டார். இனிபடிமையிலாவியுடையவிவர்ஸரீரஸம்பந்தமற்றுவாரவேவப்ராப்தி பண்ணினார் பின்பு செய்கிறோமென்னவவ்வளவு மாறியிருக்குமவரன்னே. ஆகையால் ஸர்வேஸ்வரன் தான் பாடின திருவாய்மொழி கேட்கைக்காகத் திருவாறன்விளையிலே வயஸஙவிஷ்டியிற் சொல்லுகிறபடியே திருவனந்தாழ்வான் மேலே நாச்சிமாரோடுகூடி நித்யஸந்நிதத்தோடே கூட வெழுந்தருளி யிருந்தான். அங்கேபோய்த் திருவாய்மொழி கேட்பித்தடிமைசெய்வோமென்று மநோரதித்து நமக்களவு காணவேணுமோ அத்தேஸப்ராப்திதானே யமையும், அதுதானும் வேண்டா, இங்கே யிருந்தே அங்கேபோவதாக மநோரதிக்கிறதுதானே யமையும். இனிநமத்தேஸத்தை ப்ராப்யமென்று பாவீ பண்ணிப்போருகிறவோபாதி அவனும் நாமிருந்த தேஸத்தைக்குறித்து வரக்கடவன், அவ்வளவிலும்நாமவனை யநுவதித்துவிட்டு நாமத் தேஸத்திலே போய்ப்புகக் கடவோம். அங்கேபோய்ப்புகவேநம்முடைய கைங்கர்யவிரோதிகளடையப் போமென்றிப்படி திருவாறன்விளையிலே போய்ப்புக்கடிமை செய்யக்கடவபடிகளை மநோரதித்தினியாகிறார்.

இப்படி ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியான 'என்றைக்குமென்னை" யிலே ஈஸ்வரனுக்கு ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரகாஸத்தை யுபபாதித்தருளி ஸ்வாத்மஸந்த வரிஹதப்ரகாஸத்தை யுபபாதித் தருளுகிறார். தவோக்தம் "கைங்கர்யம் நித்யநிரதைர்பவத்யாயி" இதி.

இதில்முதற்பாட்டில், திருவாறன்விளையிலேபுக்குஸாப்ஷாய்க்கொண்டடிமைசெய்யுங்காலமாயிற்றே யென்று மநோரதிக்கிறார் (இன்பம்பயக்க) எழில் மலர்மாதருந் தானுமின்பம் பயக்க "கைங்கர்ய

மூ— வெழின் மலர் மாதருந் தானுமிவ் வேழுலகை | யின்பம்
பயக்கவினிதுடன் வீற்றிருந் தாள்கின்ற வெங்கள் பிரா |

ஆ— அயர்வறுமமரர்களுக்கினிதாம்படியாகவும் பிராட்டியோடேகூடத் திருமாமணி மண்டபத்திலே வீற்றிருந்தருளி யிவ்வேழுலகை யின்பம் பயக்கவாள்கின்ற வெங்கள்பிரான்

இ— இனிதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ஆரவற்றேயோவென்றது- ஆநமாட்டுமோ வென்றபடி. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். * * * * * * * *

இ—ப— இனிது-இனிதாக, நித்யஸூரிகளுக்கு போக்யமாக வென்றபடி. இதுக்கு வீற்றிருந்தென்கிற தோடே யந்வயம். எழில் - உஜ்ஜ்வலையான, "ஶோபா ஸம்ருத்திஶோபேஷு" மென்று வக்ஷ்யதிறே திருமக ளே யிவளுக்கநுரூப னென்னும்படி நிரதிஶய ஸௌந்தர்ய லாவண்ய ஶாலிநியான வென்றபடி. மலர் மாதரும்- ஸரஸீருஹவாஸிநியான பெரியபிராட்டியாரும், தானும்- அவளும் மேல்விழும்படி அதிஶோபநாகாரனான தானும், உடன் - இருவருங்கூட, வீற்றிருந்து - வீறுதோற்றவிருந்து,வீறு- உத்கர்ஷம். ஸர்வ ஶேஷித்வரூபமானவுத்கர்ஷந்தோற்றும்படி திருமாமணி மண்டபத்திலேயிருந்தருளி யென்றபடி. இவ்வே ழுலகை-இந்தஸப்தலோகங்களை,லோகஶப்தஇதிலோகா:-ஏதாவதா:. த்ரிகுணாத்மகவ்யக்ததத்வபரிணாமரூ ஜ்ஞாநாந்தஸ்யாபேதநமும் பத்தநித்யாந்த த்ரிவிதசேதநருமென்றிப்படி ஸப்தவிதமான லிங்கங்களான ஸப்த பதார்த்தங்களையுமென்றபடி. இதுங்காள்கின்ற வென்கிறத்தோடே யந்வயம். இன்பம் பயக்க - ஆநந்தம் பிறக்கும்படி, "ராமேண ஸஹிதா ஸீதா ரமதே ஶுபதர்ஶநா" ஸர்வே ஸம்ப்ரமு தாலோகா:" என்கிறபடியே மாதாபிதாக்களான தாங்களிருவருங்கூட விருந்து ரக்ஷிக்கத் தொடங்கின வாறே லோகங்களுக்கு நிரதிஶயாநந்தமுண்டாம்படி யென்னை, ஆள்கின்ற - ஸமீசீநமாக ரக்ஷிக்கிற, எங் கள்பிரான் - எங்களுடைய வுபகாரகன், தன்னுடைய ஸம்பத்தை யெங்களுக்குக் காட்டி யென்னைக்கொ ண்டு திருவாய்மொழி பாடுவித்தெனக்கு மென்னநுபவம்பிறர்களுக்கும் மஹோபகாரகனானவனென்றபடி.

ஒ— எழில்மலர் மாதரும் தானும் - உஜ்ஜ்வல பத்மஸ்தயா தேவ்யாஸஹ ஸ்வயம், இனிது உடன் வீற்று இருந்து - ஸாநந்தம் ஸப்தலோகாநேஷ ஸம்ராஜ்ஞா பரிபாலநம் த்ருடம், ஸர்வே லோகா நிதியோநிதா" இதி. இவ்வேழுலகை - இமாந் ஸப்தலோகாந், இன்பம்பயக்க-ஆநந்தப்ராப்தயே, ஆள கின்ற எங்கள்பிரான் - ஸம்ரக்ஷயதா ஶோபாநிஸ:,

ப— ஸர்வலோகேஶ்வரீ யா ஸா ஸ்வயம்" என்கிறபடியே(எழில்)அதிஶயிதமான ஸௌந்தர்யமுடையவளான பெரிய பிராட்டியாருந் தானும், "அல்லிமலர்மகள் போகமயக்குகளாகியும்நிற்குமம்மான்" என்கிறபடியே பரஸ்பர ஸாஹித்யத்தாலே தங்களுக்கின்பமுண்டாம்படியாகவு மிச்சேற்றிச்சடிமையி லீடுபாடானவயர்வறுமமரர்களு க்கினிதாம்படியாகவும், (இவ்வேழுலகை யித்யாதி) வ்யக்தாவ்யக்தகால ஸம்ஜ்ஞகஸ் ஸேதநத்தாலும் பத்த முக்த நித்யரூபத்தாலும் ஏழுவகைப்பட்ட லோகங்களை, (இன்பம்பயக்க) அவ்வவர்களுக்குசிதமாக வாநந்த வ்ருத்தியுண்டாம்படி, (இனிதுடன்) இவர்களாநந்தத்தைக் கண்டுதான் ஸ்ரேஷ்டனைக்கொண்டு வீற்றிருந்த கோ லத்தால் தான் வ்யாவ்ருத்தி தோன்றவிருந்து, (ஆள்கின்ற) அடிமைகொள்ளா நிற்குமவனை, (இன்பமித்யாதி) (எழில்) ஸௌந்தர்யாதிகுணோபேதையான, ஸ்வாபாவிகத்தால்வந்தமஹாத்ம்யத்தையுடைய லக்ஷ்மியும் அவள் விரும்பும்படியாக வைலக்ஷண்யத்தை யுடைய தானும் பரஸ்பராநந்த முண்டாம்படியாக ஸாஹ ஸார்வஸ்த்தோடேகூட ஸர்வஶேஷித்வ வ்யாவ்ருத்தி தோன்ற விருந்து வ்யக்தாவ்யக்தகால ஸம்ஜ்ஞகாத்மக அசேதநரூபமும் பத்தமுக்தநித்யரூப த்ரிவிதசேதந ரூபமுமாகிற வேழுகைப்பட்ட விந்த லோகங்களை க்ருதார்த்தங்களாம்படி யடிமைகொள்ளா நிற்குமவன், ஸர்வே லோகா நித்ய ஹோமா" இதி. (எங்கள்பிரான்) "கேசவன்றமர்க்குப் பின்பவர்தா மேகாக்கிகளல்லரிறே. என்னையிடுவித்துத் திருவாய்மொழி பாடுவித்துக்கொண்ட வுபகாரகன்,

மூ— அன்புற் றமர்ந்துறைகின்ற வணிபொழில்சூழ் திருவாறன்விளை । யன்புற் றமர்ந்து வலஞ்செய்து கைதொழு நாள்களுமாகுங்கொலோ॥ க॥ ஆகுங்கொலையமொன்றின்றி

ஆ— அன்புற்றமர்ந்துறைகின்ற வணிபொழில சூழ் திருவாறன்விளை யன்புற்றமர்ந்து வலஞ்செய்து கை தொழுநாள்களுமாக வறதேபோ வென்கிறார். க

(ஆகுங்கொல்) ஒரு ஸந்தேஹமின்றிக்கே

இரண்டாம் பாட்டு.

இ— ஆகுங்கொலையமொன்றின்றி யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஒரு ஸந்தேஹ மின்றிக்கே யென்று)

இ—ஶ— அன்பு- ஸ்நேஹத்தை, உற்று- ப்ராப்தமாகவுடைத்தது. திருவாய்மொழி கேட்கைக்கு அநுரூபமாயிருப்பதொரு தேசத்தைப் பெற்றோமென்றந்த தேசத்திலே ப்ரஸ்நேஹபூர்த்தியென்றபடி. அமர்ந்து-ப்ரதிஷ்டிதனாய், அத்தேசத்திலிருந்து திருவாய்மொழி கேட்கையிறகாட்டில் வேறொரு ப்ரயோஜநத்தையபேக்ஷியாதவனாயென்றபடி. உறையும் - அவதாரங்கள்போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதித்துப்போகாதே நித்ய வாஸம் பண்ணுகிற, ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் பாடின ஸ்ரீராமாயணம் கேட்கைக்குத் திருவயோத்யையிலே திருத்தம்பிமாருந்தாமுங்கூடப் பேரோலக்கமாக விருந்தாப்போலே நான்பாடின திருவாய்மொழி கேட்கைக் காகத் திருவனந்தாழ்வான்மேலே நாய்ச்சிமாரோடேகூட நித்யஸூரிகளோடேகூட வவன்வஸிக்கிற தேஶமானதென்றபடி. அணிபொழில் - ஆநுகூல்யாவஹமான வ்ருக்ஷங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவாறன்விளை - திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேஶத்தை, இதுக்கு கைதொழு மென்கிறதோடே யந்வயம். அன்புற்று - திருவாய்மொழி கேட்கைக் கநுரூபமான தேஶமிதுவென்று அத்தேஶத்திலே ப்ரஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி, அமர்ந்து- அத்தேஶவாஸத்திறகாட்டில் வேறொரு ப்ரயோஜநத்தையபேக்ஷியாமல், வலஞ்செய்து - ப்ரதக்ஷிணங்களைப்பண்ணி, கைதொழுநாள்களும - கைகளாலே தொழுமடியான திநங்களும், “வஸாஞ்ஜலி புடா ஹ்ருஷ்டா:” என்கிறபடியே யஞ்ஜலிபண்ணிக்கொண் டநுபவிக்கும திநங்களுமென்றபடி. நாள்களுமென்கிற வுகாரத்தாலே யவற்றினுடைய துர்லபத்வம் ப்ரகாசிக்கிறது - ஆகுங்கொலோ - உண்டாகுமோ. “அபீதாநீம் ஸகாலஸ்யாத் யத்வோத்ய ஸுந்தர்யா ஸஹ ராமோ லக்ஷ்மணஸஹா ப்ரத்யக்ஷம் ஸ்ருஜ்யதி ஹராபவம்” என்னுமாப்போலே யிக்காலமே யக்காலமாகப்போ வென்றபடி. க

உ * ஆகுங்கொலையம - ஆகமாட்டுமோ வென்கிற ஸந்தேஹம், இது ஶக்யமாமோ வென்கிற ஸந்தேஹமென்றபடி. ஐயம - ஸந்தேஹம், ஒன்றின்றி - ஏகதேஶத்து மில்லாமல், இத்தனை யுத்ஸாஹத்தை விவாநருந்த்ஹூவாரிக்கு யோக்யங்களாக ஶக்யமோவென்று கலங்கின தேவர்களுடைய ஸந்தேஹமெல்லாம போம்படியென்கை இதாகு நிமிர் வென்கிறதோடேயந்வயம.

ஒ— அன்பு உற்று - ஸ்நேஹம், அமர்ந்து உறைகின்ற- ஸுப்ரதிஷ்டிததயா நித்யஸந்நியாநாயார ஸுதம், அணிபொழில்சூழ் - தேஶபூமியோத்யாந பரிவ்ருதம், திருவாறன்விளை- வனதத்வஜ்ஞாகைப திவ்யதேஶம், அன்புஉற்று - ஸாதரம், அமர்ந்து வலஞ்செய்து - க்ரமேணைவ ப்ரதக்ஷிணீக்ருத்ய, கைதொழு நாள் களும்- நமஸ்க்ருதம் யோக்யாதிவஸா:, ஆகுங்கொலோ - ஸம்பத்யேரந் கிம் த்ருஶ்யதே:. க

உ * ஐயம் ஒன்று இன்றி - ஸந்தேஹாம்ஶஸ்யாபாவேந, ஸமேதஷட்பாவஸஹ்யஸ் ஸித்தியாவக.

ப— (அன்புற்று) இத்திருவாய்மொழி கேட்கைக்கிடாயிருப்பதோர் தேஶம்பெற்றோமேயென்று விரும்பி, (அமர்ந்து) பொருந்தி, (உறைகின்ற) நித்யவாஸம்பண்ணுகிற. (அணியித்யாதி) தனக்கும் தன்விபூதியி லுள்ளார்க்கு மிருந்து திருவாய்மொழி கேட்குமபடிக்கிடான பரப்பை யுடைத்தாய் தேஶபூமியுமாயிருக்கிற பொழிலாலே சூழப்பட்ட திருவாறன் விளையை, (அன்புற் றித்யாதி) அந்த திருவாறன் விளையிலே நாம் திருவாய்மொழி கேட்பிக்கைக் கிடாயிருப்பதான விதேஶத்தைப் பெற்றோமேயெனகிற விருப்பத்தைப் பண்ணி, (அமர்ந்து) ஒரு ப்ரயோஜநத்தைக் கணிசியாதே, (வலமித்யாதி) ப்ரதக்ஷிணாதிகளைப் பண்ணி வஸாஞ்ஜலி புடராயக்கொண்டு அநுபவிக்கும் நாள்களும் உண்டாகுமோ வென்கிறார். க

இரண்டாம்பாட்டில், திருவாறன்விளையிலே மிக்க வரிஶைத்தை யுடைத்தான நீரைக்கொண்டு திரு நீர்விட்டு ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணிக் கையாலே தொழவுங்கூடவற்றே ! என்கிறார். (ஆகுங்கொலித்யாதி) இது ஆதராதிஶயஸூசகமான வநுபாஷணம். (ஐயமொன்றின்றி யாகுங்கொல்) ஒருஸம்ஶயமின்றிக்கேநமக் கிது கூடவற்றோ, அன்றிக்கே நமக்கிதுகூடுமோ, கூடாதோ, வென்கிற ஸம்ஶயமுங்கூட வன்றிக்கே ஈரடிபேயாகும்பரிசு நிமிர்ந்தாயென்னவுமாம.

மூ— யகலிட முற்றவு மீரடியே । யாகும்பரிசு நிமிர்ந்த திருக்குறளப்ப னமர்ந் துறையு । மாகந்திகழ் கொடி மாடங்கணீடுமதிட்டிருவாறன்விளை । மாகந்தநீர்கொண்டுதூவி வலஞ்செய்துகைதொழக்கூடுங்கொலோ ‖உ‖ கூடுங்கொல்வைகலுங் கோவிந்தனை

ஆ— யகலிடமுற்றவுமீரடியேயாகும்படியளந்தருளின ஸ்ரீவாமநனெழுந்தருளியிருக்கிற, திருவாய்மொழி பாடுவிக்கையாகிற ப்ரஹ்லாத்வத்துக்காகக் கொடிகட்டி யலங்க்ருதமான திருவாறன்விளையை, உந்நதவஸ்துவாகிற ஸாம்ய ஸுவ்யவாஸிதமாய் ஹிமஶீதளமான நீர்கொண்டு தூவி வலஞ்செய்து கைதொழக் கூடுமோவென்கிறார். உ

(கூடுங்கொல்) ஸ்ரீவாமனதாக்ஷ்யாதி கல்யாணகுண விஶிஷ்டனை யெம்பெருமான்

இ— எழுந்தருளியிருக்கிறவென்கிறது திருவாறன்விளைக்கு விஶேஷணம். மாகந்திகழித்யாதி । குத்தார்த்தர் (திருவாய்மொழி யித்யாதியால்) மாகந்தநீ ரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (உந்நதேத்யாதியால்.) * * * *

மூன்றும்பாட்டு.

கோவிந்தனை யித்யாதி வசநங்களுக்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்ரீவாமனேத்யாதியால்) ஸூசிதமாவத்தாலே

இ—ஶ— அகலிடம - விஸ்தீர்ணையான ஸ்ருஷ்டியானது, இடம - ஸ்ருஷ்டி. முற்றவும - க்ருத்ஸ்நமும், ஈரடியேயாகும் பரிசு இரண்டடியே யாகும்படியாக, நிமிர்ந்த - த்ரிவிக்ரமரூ யளந்தவனுடைய, திருக்குறளப்பன் - ஸ்ரீவாமநனை ப்ரஹ்லாதவுகாரகன், குறள் - வாமநன் அமர்ந்துறையும் - பரமோதத்திற் ராட்டிலும பொருந்திவஸிக்கிற ஸ்தலமான, மாகம - ஆகாஶத்திலே, மா - மஹத்து, கம - ஆகாஶமெனறபடி. திகழ் - விளங்காநிற்கிற, கொடி - த்வஜங்களை யுடையவையான, மாடங்கள - ஹர்ம்யங்களையும, நீடு - உந்நதங்களான, மதிள் - ப்ராகாரத்தையு முடைத்தான், மதிள் திருவாறன் பென்கிற விடத்திலே ளகாரஸ்வேர தகாரோச்சாரணே டகாரலோபச்சாந்தஸ:. திருவாறன்விளை - திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேஶத்தை, மாகந்த - மஹாகந்தமான, உந்நதவஸ்துவாகிற திவ்யகந்தவாஸிதமான வென்றபடி. நீர் கொண்டு - ஸலிலங்களைக்கொண்டு, தூவி - 'ஸிஞ்சந்து ஸர்வதோ க்ருத்ஸ்நாம் ஹிமஶீதேந வாரிணா" என்கிற கணக்கிலே யெங்கும் திருநீர் பரிமாறி. வலஞ்செய்து - ப்ரதக்ஷிணங்களைப் பண்ணி, கைதொழக்கூடுங்கொலோ - அஞ்ஜலிபண்ணிக்கொண் டநுபவிக்கக்கூடுமோ. உ

௩ * வைகலும் - ஸர்வதா, கூடுங்கொல் - இது ஸூசநாதிஶயத்தாலே கீழ்ச் சொன்னத்துக்கு அநுஷங்கம். கோவிந்தனை - கோவிந்தனை, கோக்களை ரக்ஷிக்கையாலே ஸ்ரீவாமனதாக்ஷ்ய குண

ஒ— அகலிடம முற்றவும-ஸர்வாஶ்ரயம்காடி விஸ்தீர்ணம் ஸ்ருஷ்டியம் ப்ரவம்ஸதம்ஶம், ஈரடியே ஆகும்பரிசு பெரும் ப்ரகாரேண பதமயாக்ராந்தாஸ்வநிதயா, நிமிர்ந்த திருக்குறளப்பன் - வர்த்திதவத: ஸ்ரீவாமநஸ்வாமிந:, அமர்ந்து உறையும்- ஸாதர நித்யவாஸஸ்தாந ஸ்ருஷ்டே, மாகம் திகழ் கொடிமாடங்கள்- ஆகாஶவ்யாபக த்வஜயுக்த ஹர்ம்யவிஶேஷை:, நீடுமதிள் தீர்க்கப்ராகாரேண ச, திருவாறன் விளை-ஸஜ்ஜிததிவ்யதேஶ, மாகந்தநீர்கொண்டுதூவி- ப்ரவாஹ்ய மஹாஜலேநாப்ஸேசநம், வலஞ்செய்துகைதொழ கூடுங்கொலோ-ப்ரதக்ஷிணீக்ருத்ய நமஸ்காரேணோபசிதத்வம்: ஸர்வஸ்ய "ஸ்ரீதவிஶதே"யேதி. உ

௩* வைகலும்கூடுங்கொல- நித்யம்ஸமேதகிம், கோவிந்தனைமதுஸூதனனை- கோவிந்தஸம்ஜ்ஞமதுஸூதநம்,

ப— (அகலிடம) பரப்பை யுடைத்தான ஸ்ருஷ்டியும ஸர்வலோகங்களு மெல்லாம மிரண்டடியாம்படி வளர்ந்து விஜ்ரும்பித்த, (திருக்குறளப்பன) ஸ்ரீவாமநனையவதரித்த ப்ரஹ்லாதவுகாரகன் (விரும்பி) நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, ஸர்வஸ்ய "ஸ்ரீதவிஶதயே" தி. (மாகந்திகழித்யாதி) ஆகாஶத்தையும் வ்யாபியா நின்றுள்ள கொடிகளை யுடைத்தான மாடங்களையு முயர்ந்திருக்கிற மதிளையுமுடைத்தான திருவாறன் விளையை, (மாகந்தநீர்) மஹாகந்த ஜலங்களைக்கொண்டு (தூவி) 'ஸிஞ்சந்து ஸர்வதோ க்ருத்ஸ்நாம் ஹிமஶீதேந வாரிணா" என்கிறபடியே திருவீதிகளிலே திருநீர்பரிமாறி ப்ரதக்ஷிணங்கள் பண்ணி யஞ்ஜலி பண்ண. (கூடுங்கொலோ) கூடுமோ. உ

மூன்றும்பாட்டில், திருவாறன்விளையிலே யெம்பெருமானையாடுகிறகருடன்மேலேகண்டுஅஞ்ஜலிபண்ணி யநுபவித்த வளவன்றியே திருவாறன விளையைத் தொழவுங் கூடவறறே யென்கிறார். (கூடுங்கொல் வைகலுமென்று) இப்படி கூடவற்றே, (கோவிந்தனித்யாதி) அங்குநிற்கிறவனைக் கண்டால் மூன்றுபடி தொடைக் கொள்ளலா யிருக்கும், ஆஶ்ரித வாத்ஸல்யமும், ஆஶ்ரித விரோதி நிரஸந ஶீலதையும், அநாஶ்ரிதர்க்கு அநபிஸவநீயதையும்.

மூ— மதுசூதனைக்கோளரியை யாடும்பரவைமிசைக்கண்டு கைதொழுதன்றியவனுறையும் பாடும்பெரும்புகழ்நான்மறைவேள்வியைந்தாறங்கம்பன்னினர் வாழ் நீடுபொழிற் றிருவாறன் விளைதொழ வாய்க்குங்கொ ணிச்சலுமே ॥ ௬ ॥

ஆ— பெரியதிருவடிமேலேயெழுந்தருளி யிருக்கும்படியைக்கண்டுகைதொழுகையன்றியே, அவனுக்குங்கூட ப்ராப்யமாய், ஸாங்க ஸகலவேத விதக்ரேஸராய், தத்விஹித பகவதுபாஸநாபராயண ராய் பஞ்சமஹாயஜ்ஞாத்யநுஷ்டாந ஶீலராயிருந்த வைதிகஜனங்கள் வாழ்கிற திருவாறன் விளையை நிச்சலுந் தொழக் கூடுமோவென்கிறார். ௬

இ— விரோதி நிராஸகத்வமும் ஶத்ருக்களுக்கநபிபவநீயத்வமும்விவக்ஷிதம். ஆடுபறவைமிசைக்கண்டு கைதொழுதன்றி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (பெரியவிதாஷியால்) அவனுறையு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அவனுக்குமிதாஷியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஸாம்யதாஷியால்) அதில்ஸாம்ஶப்தத்தாலே ஆறங்கமென்றது வ்யாவ்ருத்தம் பஞ்சமஹாயஜ்ஞ ஶப்தத்தாலே வேள்வியைந் தென்கிறது வ்யாவ்ருத்தம். *

இ-ஶ— விஶிஷ்டனென்றபடி. மதுசூதனை-ஶ்ரியஃபதியை, ரக்ஷ்யவிரோதி நிராஸகனென்றபடி. கோள்-வலிஷ்டமான, அரியை- ஹரியை, ஸிம்ஹத்தை, ஸிம்ஹம்போலே ஶத்ருக்களுக்கநபிபவநீயனை யெம்பெருமானை யென்றபடி. ஆடு - ஆடா நிற்கிற, ஆடுகை - நர்த்தனம்பண்ணுகை. எம்பெருமானுக்கு வாஹநமாயிருக்கிற ஹர்ஷாதிஶயத்தாலே நர்த்தனம் பண்ணுமாப்போலே ஸஞ்சரணஶீலமானவென்றபடி. பரவைமிசை - பக்ஷியின்மேலே, கருடன்மேலே யென்றபடி. கண்டு - திருவாறன் விளையிலின்றும் என்னைக் கடாக்ஷிக்கைக்காக விங்கே யெழுந்தருளக்கண்டு, கைதொழுதன்றி- கைகளாலே தொழுகை யன்றிக்கே, இதுக்குத் தொழவாய்க்குங்கொ லென்கிறதோடே யந்வயம். எழுந்தருளின விடத்திலே யவனைக் காண்கை போராது, அவ்வூரிலேபோ யவனைக்காணவேணும் என்று கருத்து. அவனுறையும்- அவன் நித்யவாஸம் பண்ணா நிற்கிற விடமான, இது திருவாறன்விளைக்கு விஶேஷணம். பாடும் - பாடாநிற்கிற, உச்சைஸ்ஸ்வரமாகச் சொல்லப்படா நிற்கிறவையான வென்றபடி. பெரும்புகழ் - விலக்ஷணகுணப்ரதிபாதகங்களான, நான்மறை- நாலு வேதங்களையும், வேள்வியைந்து- யஜ்ஞங்களைந்தையும், பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களையுமென்றபடி. ஆறங்கம் - ஷடங்கங்களையும், பன்னினர் - நன்றாக நிரூபித்தவர்கள், வாழ் - ஸம்பந்நாதிஶயத்தாலே வாழாநிற்கிற ஸ்தலமான, நீடுபொழில் - விலக்ஷணோத்யாநஸமாவிஷ்டமான, திருவாறன்விளை- திருவாறன்விளை யென்கிற திவ்யதேஶத்தை, நிச்சலும் - நித்யமும், தொழ - ஸேவிக்க, வாய்க்குங்கொல் - கிடைக்குமோ, நித்யமும் ஸேவிக்கும்படி என்றைக்குக் கிடைக்கப் புகுகிறதென் றநுஸந்திக்கிறபடி. ௬

ஔ— கோளரியை - தேஜஸ்விஸிம்ஹ ஸத்ருஶம், ஆடும்பரவைமிசைகண்டு- நந்ருத்யத் பக்ஷிராஜ ஸ்கந்தாவஸ்திதம், கைதொழுது-அஞ்ஜலிம்க்ருத்வா, அன்றி-தாவந்மாத்ரம் விநா, அவன்உறையும்-தந்நித்யஸந்நிதாநதேஶம், பெரும்புகழ்பாடும் நான்மறை - ஸமஸ்தகல்யாணகுண ப்ரகாஶகாந் சதுரோ வேதாந், வக்ஷ்யதி "ஶ்ருதிகீதம்" இதி. வேள்வி ஐந்து - பஞ்சமஹாயஜ்ஞாந், ஆறுஅங்கம்- ஷடங்காநி, பன்னினர்வாழ்-விசாரிதவதாம்ஸாநந்தவாஸஸ்தாநபூதம், நீடுபொழில்-உந்நதோத்யாநவத், திருவாறன்விளை-வநம்திவ்யதேஶம், நிச்சலுமேதொழ-நித்யம் ஸேவிதும், வாய்க்கும்கொலோ-ஸம்பவிஷ்யதி கிம் இதி ஸ்வாமீ. ௬

ப— (கோளரி) "ஜயந்த" மென்கிறபடியே தேஜோமயாத்யந்த ந்ருஸிம்ஹனா யிருக்கை, (ஆடிதாஷி) ஆடு-வெற்றி. வெற்றிப் புள்ளின்மேலேகண்டு, அன்றிக்கேஸர்வேஶ்வரன்வாஹநமென்கிற ஹர்ஷத்தாலேகளித்து ஆடாநின்ற பெரியதிருவடி தோளிலேகண்டு, (கைதொழுதன்றி) அஞ்ஜலிபண்ணிய நுபவித்தவளவன்றியே, (அவனுறையும்) விரும்பி வர்த்திக்குமிடமாய், (பாடும் பெரும்புகழ் நான்மறை) அவனுடைய கல்யாணகுணங்களைப் பாடாநின்றுள்ள நாலுவகைப்பட்ட வேதங்கள். (வேள்வியைந்து) பஞ்சமஹா யஜ்ஞங்கள். (ஆறங்கம்) அங்கங்களாறும், ஶிக்ஷா நிருக்த வ்யாகரண சந்தோ விசிதிகல்ப ஸூத்ர ஜ்யோதிஶ்ஶாஸ்த்ரங்களாகிற அங்கங்க ளாறையும். (பன்னினவாழ்) பாக்க நிரூபித்துப் போருகிறவர்கள் வாழ்வதாய் (நீடு) ஓக்கத்தையுடைத்தான பொழிலையுடைய திருவாறன் விளையை, (தொழவாய்க்குங்கொல் நிச்சலுமே) அங்குத்தை ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களோடே கூட நித்யாநுபவம் பண்ணக்கூட வற்றேயோ. பெரும்புகழ் ப்ரதிபாதகத்வம் "ஶ்ருதிகீதம்" இதி. ௬

மூ— வாய்க்குங்கொ னிச்சலு மெப்பொழுது மனத்தீங்கு நினைக்கப்பெற!
வாய்க்குங்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும்வயல்சூழ் திருவாறன்விளை!
வாய்க்கும் பெரும் புகழ் மூவுலகீசன் வடமதுரைப் பிறந்த | வாய்
க்கு மணி நிறக் கண்ணபிரான் றன் மலரடிப் போதுகளே || ௪ ||

ஆ— (வாய்க்குங்கொல்) ஸ்ரீமதுரையிலே வந்து திருவவதாரம் பண்ணியருளுகையாலே ஸௌலப்ய ஸாத்ம்யகுணங்களையும் ரூபகுணங்களையு முடையனா யிருந்தவனெழுந்தருளியிருந்த திருவாறன்விளையிலே, அவன் திருவடி மலர்களை நெஞ்சாலேயனுபவிக்கக்கூடுமோவென்கிறார். ௪

நாலாம் பாட்டு.

இ— வடமதுரைப்பிறந்த வாய்க்கும் பெரும்புகழென்றது ஆருக்குத் தான் ? (ஸ்ரீமதுரையிலே யித்யாதியால்) வாய்க்கும் மணிநிறமென்கிறது ஆருக்குத் தான் (ரூபவைலக்ஷண்யாதியால்) ப்ராப்யமாவது ஆருக்குத் தான் (நெஞ்சாலேயித்யாதியால்.) * * * * * * * *

இ—ஶ— ௪ * வடமதுரை - உத்தர தேஶஸ்தையான ஸ்ரீமதுரையிலே, பிறந்த - அவதரித்தவனுடைய, வாய்க்கும்- அத்தாலேவாயாநிற்கிற, மதுரையிலே யவதரிக்கையாலே ஸௌலப்யம் ப்ரகாஶியாநிற்கிறவை யானவென்றபடி. பெரும்புகழ் - அபரிச்சின்னங்களான கல்யாணகுணங்களை யுடையவனுடைய, மூவுலகீசன்- த்ரிவிதசேதநாசேதந நியந்தாவான, வாய்க்கும் - ஸித்தியாநிற்கிற, அவதரிக்கையாலே மிகவும் ப்ரகா ஶியாநிற்கிறவென்றபடி, அணி - அலங்காரமான, ஶ்ரீதேஹமான வென்றபடி. நிறம் - காந்தியை யுடையவனை, கண்ணபிரான் றன் - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை ஸ்வாமியாகவுடைய, தன்னென்று ஸ்வாமித்வ ப்ரயோகம். மலர் - விகஸிதங்களான, அடிப்போதுகளை- சரணகமலங்களை, போது - புஷ்பம். இங்கு கமலம் விவக்ஷிதம். இதுக்கு நினைக்கப்பெறவென்கிறதோடே அந்வயம். ஈங்கு இத்தேஶத்திலே, வாய்க்கும் - பஹுஶோமாக ஸித்தியாநிற்கிற, கரும்பும் - இக்ஷுக்களும், பெரும்- பெரியதுகளான, கரும்புகளுக்கும் நிழலாம்படி யுந்தங்களான வென்றபடி. செந்நெலும் - சிவந்த கதிர்களை யுடையவையான நெல்லுப் பயிர்களுமான, வயல் - கழனிகளாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவாறன்விளை- திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேஶத்திலே, நிச்சலும் - நித்யமும், எப்பொழுதும் - ததாவிக்ஷணந்தோறும், மனத்து - மநஸ்ஸி லே, நினைக்கப்பெற - த்யானிக்கப் பெறுகைக்கு, பெறவென்கிற வித்தாலே த்யானிக்கையே பேறென்று தோற் றுகிறது. "ஸம்பந்தம் ஸம்ப்ருதி:" என்றதிறே. வாய்க்குங்கொல - கிடைக்குமோ. ௪

ஒ— ௪ * வாய்க்குங்கரும்பும்பெரும் செந்நெலும்-ஸம்ருத்தி ஶாலீக்ஷுஸிம்ஹா நீவாரை:, வயல்சூழ்- க்ஷேத்ரை: பரிவ்ருதே, திருவாறனவிளை-ஶுபதிவ்யதேஶே, வாய்க்கும்பெரும்புகழ்-ஸமுஜ்ஜ்வலகல்யாண குணஶாலிந:, மூவுலகுஈசன் - த்ரிலோகீநாதஸ்ய, வடமதுரை பிறந்த - உத்தர மதுராவதீர்ணஸ்ய, வாய்க்கு மணிநிறம் - ஸாந்த்ரோதக மணிவர்ணஸ்ய, வண்+ஸ்ரீ "உஜ்ஜ்வல" இதி. கண்ணபிரான் றன்- க்ருஷ்ணஸ்யாவதாரஸ்ய, மலரடிப்போதுகளே - விகஸித ஶ்ரீபாதாரவிந்தே, நிச்சலும் - ஸததம், எப்பொழுதும் - ஸேநாபதேஶ, ஈங்கு - இஹைவ ஜந்மநி, மனத்து நினைக்கப்பெற - மநஸிதீர்த்யா ஸம்ஸ்மர:, வாய்க்குங்கொல் - ஸித்யதி கிம் ஸ்வஸ்ய:. ௪

ப— * நாலாம்பாட்டில, அங்குப்போயநுபவிக்கவேணுமோ. இங்கேயிருந் தங்குத்தைப் பரிமாறுறங் களை நெஞ்சாலே நிரந்தரமாக வநுபவிக்கும்படி வாய்க்கவற்றேயென்கிறார். (வாய்க்குங்கொல் நிச்சலும்) நமக்கிப்போது நாள்தோறுங்கூடவற்றோ, (எப்பொழுதும்) அது தன்னிலும் நித்ராஹிதராம்போலே யொரு காலவிஶேஷத்திலேயாய்ப் போகவொண்ணாது. எல்லாவவஸ்தைகளிலு முண்டாகவேணும். இப்படி. ப்ராப்தாந்தா னெதென்னில்; (மனதித்யாதி) ஈங்கு - இங்கே யிருந்து, (மனத்து) மநஸ்ஸாலே,(நினைக்கப் பெற) த்யானிக்கப்பெறுகை. (நிச்சலும்) எப்பொழுதும் வாய்க்குங்கொல் "[illegible]" என்னக்கடவதிறே. (வாய்க்குமித்யாதி) ஸம்ருத்தமாய் வாய்த்து வளருகிற கரும்பும் அதுக்கு நிழல்செய்யும்படியாய் வளர்ந்த செந்நெலுமான வயலாலே சூழப்பட்ட திருவா றன் விளையிலே, (வாய்க்கும்) ஸம்ருத்தமாய் ஸாமர்த்யாதி ஸௌஹார்தஸஹிதமான (பெரும்புகழ்) நிரதிஶயகல்யாணகுண விஶிஷ்டனாய் மதுரையிலே வந்தவதரித்து, (வாய்க்கும்மணி) வண்+ஸ்ரீ "உஜ்ஜ்வல" இதி. ஸமுத்ரோத்பவ ஸம்ருத்த ப்ரபையாலே யழகிய நீலமணிபோன்ற நிறத்தையுடைய வ்யவஹாரஶீலனான க்ருஷ்ணனுடைய விகாஸத்தையுடைத்தான திருவடிகளாகிற செவ்விப்பூக்களை இங்கும் நினைக்கப்பெற வாய்க்குங்கொல் நிச்சலுமெப் பொழுதும். ௪

மூ— மலரடிப்போதுக ளென்னெஞ்சத் தெப்பொழுதுமிருத்தி வணங்கப் ।
பலரடியார் முன்பருளிய பாம்பணை யப்ப னமர்ந்துறையு । மலரின்
மணிநெடு மாடங்க ணீடுமதிட் டிருவாறன்விளை । யுலகு மலிபுகழ்பாட

ஆ— (மலரடிப் போதுகள்) தன் திருவடிமலர்களை யென்னெஞ்சத் தெப்பொழுது மிருத்திவணங்கித் திருவாய்மொழிபாடி யநுபவிக்கும்படி. திருவனந்தாழ்வான் முதலாகவுள்ள பலரடியார்முன் பருளிய பரமகாருணிக னமர்ந்துறையும திருவாறன் விளையினுடைய வுலகமலிபுகழ் பாட

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— வணங்கவென்கிறதற்குப் ப்ரகரணாநுகுணமாகத் தா+ர் (வணங்கியித்யாதியால்) பாம்பணையென்கிற விசேஷணத்துக்குத் தா+ர் (திருவனந்தாழ்வானித்யாதியால்)

ஈ—ஶ— ரு * மலர் - விகஸிதமான, அடிப்போதுகள் - தன் திருவடித்தாமரைகளை, என்னெஞ்சத்து - என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே, எப்பொழுதும் - ஸர்வகாலங்களிலும், இருத்தி - ப்ரதிஷ்டிதங்களாக்கி, வணங்க-நான் ஸேவிக்கும்படி, திருவாய்மொழிபாடி யநுபவிக்கும்படி யென்கை. இதுக்கருளிய வென்கிறதோடே யந்வயம், பலரடியார்முன்பு - ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவான் ஸ்ரீபராஶரபகவான் முதலாழ்வார்களென்கிற வித்வான்களானவடியார்முன்னே, அடியார் - தாஸ்ய ரஸிகர்கள். அருளிய - என்பக்கல் விசேஷித்து க்ருபைபண்ணினவனான, "[illegible]" என்று முதலிகளெல்லாரு மிருக்கச்செய்தே திருவடிபக்கலிலே விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணினாப்போலே யென்று கருத்து. பாம்பணை - நாகசயநனான, அப்பன் - பரமகாருணிகன், அமர்ந்து - ப்ரதிஷ்டிதனாய், அத்தேசவைலக்ஷண்யத்திற்காட்டில் வேறொன்றை யபிஸந்திபண்ணாமை யென்றபடி, உறையும் - நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸ்தலமான, மலரில் - வ்ருக்ஷங்களை யுடையவையான, இல்லென்றது [illegible]. வ்ருக்ஷாஶ்ரயங்களான வென்றபடி. மணி - ரத்நமயங்களான, நெடு - உத்துங்கங்களான, மாடங்கள் - ஹர்ம்யங்களையும், நீடு - உந்நதங்களான, மதிள் - ப்ராகாரங்களையுமுடைத்தான, திருவாறன்விளை - திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேசத்தினுடைய, இதுக்குப் புகழோடே யந்வயம். உலகமலி - லோகத்திலே மலிந்ததான, ஸர்வப்ரஸித்தமான வென்றபடி. புகழ் - கீர்த்தியை, பாட - பாடினால்,

ஐ — ரு * மலர்அடிப்போதுகள் - விகஸ்வரஸ்ரீபாதாரவிந்தயோ:, விகஸ்வராரவிந்தஸத்ருஶயோ: ஸ்ரீபாதயோ ரிதியாவத், என் னெஞ்சத்து எப்பொழுதும் இருத்தி வணங்க - மந்மநஸி ஸததம் நிவேஶ்ய ஸேவாஸமயே, பலர் அடியார் முன்பு அருளிய - அநேகபக்தாநாம் ஸமக்ஷ: க்ருபாம்ருதவத:, பாம்பு அணைஅப்பன் - ஶேஷஶயநஸ்ய [illegible], ஸப்தமீ "ஶேஷஶாயினே" இதி. அமர்ந்து உறையும் - ஸம்ப்ரதிஷ்டிதவாஸஸ்தாநபூதஸ்ய, மலரில் - வ்ருக்ஷஶாலிந:, மணிநெடு மாடங்கள் - மணிமயோத்துங்கஹர்ம்யாட்யஸ்ய, நீடு மதிள் - தீர்கப்ராகாராட்யஸ்ய, திருவாறன் விளை - ஶ்ரீதிவ்யதேஶஸ்ய, உலகமலி புகழ்பாட - லோகவ்யாப்தகீர்த்திம் கீதவத:,

ப— ஐந்தாம்பாட்டில், திருவாறன்விளையிலே புக்கடிமைசெய்கைக்கு விரோதியானவையெல்லாம் அவனுடையமிக்க புகழைப்பாடப்பறந்துபோமென்கிறார். (மலரடிப்போதித்யாதி) மலர்ந்திருந்துள்ள திருவடிகளாகிற செவ்விப்பூக்களை யென்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே, (எப்பொழுதுமிருத்தி) ஸர்வகால நிரந்தராநுஸந்தாநத்தாலே நிவேசிப்பித்துக்கொண்டு திருவடிகளிலே விழும்படியாக, (பலரடியார்முன்பருளிய) "[illegible]" என்னும்படி முதலிகளெல்லோரு மிருக்கச்செய்தே திருவடி பக்கலிலே விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணினாப்போலே ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவான் ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் ஸ்ரீபராஶரபகவான் "இன்கவிபாடும் பரமகவிகள்" ளென்று சொல்லப்படுகிற முதலாழ்வார்களிவர்கள்முதலானவடியார் பலருண்டாயிருக்க அவர்கள் ஸந்நிதியிலே விசேஷக்ருபை பண்ணியருளின, (பாம்பணையப்ப னமர்ந்துறையும்) பர்யங்கவித்யையிற் சொல்லுகிறபடியே திருவனந்தாழ்வானைப்படுக்கையாகவுடைய ஸர்வேஶ்வரன், படுக்கையைக் காட்டிலும்வந்து விரும்பி வர்த்திக்கிற விடமாய், ஸப்தமீ "ஶேஷஶாயினே" தி. (மலரின் மணிநெடுமாடங்கள்) தேவர்கள் வர்ஷித்த புஷ்பத்தோடேகூட மணிமயமான மாடங்களினுடைய ...க்கத்தையுடைத்தாய் ஓங்கின மதிளையுடைத்தான திருவாறன் விளையிலே நிற்கிறவனுடைய, (உலகமலிபுகழ்பாட) லோகத்திலடங்காதபடியான வவனுடைய கல்யாண குணங்களை ப்ரீதிப்ரேரிதராய்க்கொண்டுபாட

மூ— நம்மேல் வினை யொன்று நில்லா கெடுமே ॥ ௫ ॥ ஒன்று நில்லா கெடு முற்றவுந்
தீவினையுள்ளித்தொழுமின் றொண்டீ ! ரன்றங்கமர் வென்றுருப்பிணி நங்கை யணி
நெடுந் தோள் புணர்ந்தா ! னென்று மெப்போது மென் னெஞ்சந் துதிப்ப

ஆ— நம்முடைய க்லேசமெல்லாந் தீரும், திருவாறன்விளையைப் பாடுங்கோளென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை
க்குறித்தருளிச்செய்கிறார். ௫

(ஒன்று நில்லாகெடும்) அன்றங்கமர்வென்றுருப்பிணி நங்கை யணிநெடுந்தோள் புணர்ந்தருளி
அத் திருமணம் புணர்ந்தருளின திருவழகை யென்று மென்னெஞ்சந் துதிப்ப

இ— பாட்டுக்கு ஸங்காதமு மருளிச்செய்கிறா (திருவாறன்விளையைப் பாடுங்கோ ளிதர்யாஷியால.) *

ஆறும் பாட்டு.

என்னெஞ்சந் துதிப்ப வென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (அத்திருமணமிதர்யாஷியால்.) * * *

இ—ஸ— நம்மேல் வினை- நம்முடைய மேலேயிருக்கிறகர்மங்கள், ஒன்று நில்லா - ஏகதேசத்தும் நில்லா
மல், கெடும்- நஷ்டங்களாம். ௫

௬ * அன்று - சிசுபாலன் விவாஹகரிப்பதாக ஸந்நத்தனாய் வந்திருந்த காலத்திலே,
அங்கு- அந்தயாகஸந்நிதியிலே, அமர்- யுத்தத்திலே, வென்று - ஜயித்து, சிசுபாலாதிகளை யிதிசேஷ:.
நங்கை யுருப்பிணி யென்று மாறி யந்வயிப்பது. நங்கை - கல்யாணகுண பரிபூர்ணையான, நங்கை -
பூர்ணை. உருப்பிணி - ருக்மிணிப் பிராட்டியினுடைய, அணி - அலங்கார பூமிகளான, அணி - அலங்கா
ரம். பூஷணாத்யலங்காரஃ. நெடும் - பெரியதுகளான, அதிசயித ஸௌந்தர்யங்களான வென்றபடி.
தோள் - புஜங்களை, புணர்ந்தான் - ஸம்ஶ்லேஷித்தவனை, என்றும் - ஸர்வதிநங்களிலும், எப்போதும -
ததாபி ஸர்வக்ஷணங்களிலும், என்னெஞ்சம் - என்னுடைய மநஸ்ஸானது, துதிப்ப - ஸ்தோத்திக்கும்படி,
அவ்வவதாநத்தையு மவ்வழகையுங் கொண்டாடும்படி யென்றபடி.

ஒ— நம்மேல்வினை-அஸ்மதாஶ்ரிதாநிபாபாநி, ஒன்றும்நில்லாகெடுமே-ஸர்வேஷாம்நாஶம்கச்சந்தி. ௫
௬ * ஒன்றும் நில்லாகெடும் முற்றவும்தீவினை- ஸர்வாணிபாபாநி நிஶ்ஶேஷம் நாஶம் கச்சந்தி, உள்ளி
தொழுமின் தொண்டீர் - ஹேபக்தா: மநஸாத்யாய ப்ரணமத, அன்று - ருக்மிணீஸ்வயம்வர
காலே, அங்கு - தஸ்மிந் ப்ரதேஶே, அமர் - யுத்தே, வென்று - சிசுபாலாதீந் ஜித்வா, உருப்பிணி
நங்கை - ருக்மிண்யா: தேவ்யா:, அணிநெடும் தோள் - ஸுந்தரதீர்கபுஜௌ, புணர்ந்தான் - ஆலிங்கி
தவத:, ததுக்தம் "ருக்மிண்யா ஸஹிதே" இதி. என்றும் எப்போதும், ப்ரத்யஹம் ப்ரதிக்ஷணம்,
என்னெஞ்சம் துதிப்ப - மதீயம் மந: யதாஸ்தௌதி ததா,

ப— (நம்மேல் வினையொன்று நில்லாகெடுமே) பால்குடிக்கநோய்தீருமாப்போலே நம்மைமேலிட்டுவருத்
திறபாவங்கள்தானேநம்பக்கலொன்றுமில்லாதேகெட்டுப்போம், புக்கவிடந்தெரியாதேபோமென்றபடி. ௫

ஆறும்பாட்டில், எம்பெருமான் பக்கல் பாவமுமுடையார், உங்களுடைய ஸகல து:க்கங்களும்
போம்படி திருவாறன்விளையை நெஞ்சாலே நினைத்தாஶ்ரயிங்கோளென்கிறார். (ஒன்று நில்லாகெடு முற்ற
வுந்தீவினை) "ஸர்வேபாபா நச்யந்தே" "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறபடியே
க்ரூரமான பாவங்களானவை யொன்றும் சேஷியாதபடி நிலைகுலைந்து ஸர்வமும் நசித்துப்போம்.
(உள்ளித் தொழுமின் தொண்டீர்) தொண்டீர் - அநந்யபாவமுடையரான நீங்கள், உள்ளி - அநுஸந்தித்துத்
தொழும்படி பாருங்கோள், (அன்றிதர்யாஷி) அபேக்ஷித்தவர்களுடைய அபேக்ஷித ஸமயத்திலே வந்து
தோற்றுமவனாயிற்று, (அன்று) விவாஹார்த்தமாக சிசுபாலன் படைதிரட்டினவன்று, (அங்கு) இவ
ளிப்படி ஆரியா நின்றான், உடையவன்வந்து கைக்கொள்ளானோவென் றிருக்கிறவளவிலே (அமர்வென்று)
ருக்மியையும் சிசுபாலனையும் யுத்தத்திலேஜயித்து, (உருப்பிணி) ருக்மிணியாகிற, (நங்கை) பரிபூர்ண
வயஸ்ஸையுடையவளுடைய, (அணி) தனக்குத்தானேஆபரணமாய அலங்காரமாய்ஸம்பந்தமாயுமுள்ள, (நெடும்)
ஸௌந்தர்யத்தை யளவிறந்துள்ள தோள்களை ஸம்ஶ்லேஷித்தான், ததுக்தம் "ருக்மிண்யா ஸஹிதே" இதி. (என்று
மிதர்யாஷி) எல்லா லோகத்திலு மெல்லா வவஸ்தைகளிலு மென்னுடைய ஹ்ருதயமானது ஸ்தோத்திக்கும்படி.

மூ— வுள்ளே யிருக்கின்றபிரானின்றவணி திருவாறன்விளையென்னுநீணகரமதுவே ||௬||
நீணகரமதுவே மலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருவாறன்விளை ! நீணகரத்துறைகின்றபிரா

ஆ— வென்னெஞ்சுள்ளே புகுந்திருக்கிற பிரான் நின்றவணி திருவாறன்விளை யென்னும் நீணகரமதுவே உள்ளித்தொழுமின்தொண்டீர், உங்கள் ஸகல து:க்கங்களும் போமென்கிறார். ௬
(நீணகரமதுவே) திருவாறன்விளை யென்னும் நீணகரமதுவே பரப்ராப்யம், அது பெறுகைக்குபாயம் அதிலே நின்றருளின அவன்,

ஏழாம் பாட்டு.

இ— நீணகரமதுவே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (திருவாறனித்யாஸியால்) நீணகரத் துறைகின்ற பிரான் சரணென்கிற பதங்களுக்குத் தாத்பர்யம் (அதுபெறுகைக் கித்யாஸியால்)

இ—ப— உள்ளே - என்னெஞ்சுக்குள்ளே, இருக்கின்ற - ருக்மிணிப் பிராட்டியை க்ரஹணம் பண்ணின போதுள்ளவத்திருக்கோலத்தோடே வந்திருக்கிறவனான, பிரான் - மஹோபகாரகன், நின்ற - எல்லாருங் கண்ணாலே காணும்படி நின்றருளுகிற ஸுலபமான, அணி - ஜகதலங்காரமான, திருவாறன் விளையென்னும்- திருவாறன் விளையென்கிற, நீணகரமது - அந்தப்ரஸித்தமான மஹாநகரத்தை, நீள்நகரமென்கிற விடத்திலே ளகாரலோபோ நகாரஸ்ய ணகாரச்ச ஆதேஸ:. தொண்டீர்-ஸமஸ்தவிஷயத்திலேயாஸக்தியுடையவர்காள், தொண்டு - ஆஸக்தி, தொண்டுடையவர் தொண்டர், தொண்டீரென்று ஸம்போதநம். உள்ளி-மநஸ்ஸாலே த்யாநித்து, தொழுமின் - ஸேவியுங்கோள், தீவினை - க்ரூர பாபங்கள், ஒன்றும் நில்லா - லேசத்தும் நிற்கமாட்டா, முற்றவும் - ஸகல பாபமும், கெடும் - நஷ்டமாய் விடும், கெடுமென்கிற மகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம் லோப:. ௬

எ * அதுவே - அந்த திருவாறன் விளையே, நீணகரம் - தீர்க்காகாரமிருந்து ஸகலவிய லோகங்களும் பண்ணும்படியான ப்ராப்யஸ்தலம், மலர்ச்சோலைகள் - ஸம்பந்ந புஷ்பவ்ருக்ஷங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவாறன்விளை நீணகரத்து - திருவாறன் விளையாகிற மஹாநகரத்திலே, உறைகின்ற - நித்யவாஸம் பண்ணுகிற்கிறவனான, பிரான் - என்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழி பாடுவித்த மஹோபகாரகனான,

ஒ— உள்ளே யிருக்கின்ற பிரான் - ஹ்ருதயஸ்தித ப்ரஸித்தமஹோபகாரகஸ்ய, நின்ற- ஸுலபஸ்ய, அணி-ஸ்ப்ருஹணீயம், திருவாறன்விளை என்னும் நீள்நகரம்அதுவே- திருவாறன்விளைஸம்ஜ்ஞகம் தந்மஹாநகரம், தொழுமின் தொண்டீரிதி ஸம்போதனம். ௬

எ * நீள்நகரம் அதுவே - நித்யமேகமேவ ப்ராப்யம் நீலமேகமாச்யஸ்ய, மலர்சோலைகள் சூழ் - புஷ்பிதோத்யாந பரீதே, திருவாறன்விளை-பஸ்தலஸம்ஜ்ஞகே, நீள்நகரத்து-மஹாநகரே, உறைகின்ற பிரான் - நித்யஸந்நிஹித மஹோபகாரகஸ்ய,

ப— என் னெஞ்சிலே யிருக்கு முபகாரகன். (நின்றவித்யாஸி) ப்ரகாஸியா நிற்கச் செய்தேயும் கண்ணுக் கிலக்காகாதபடியிருக்கை யன்றிக்கே "இவன்நமக்குளன்" என்றசசந்திரும்படி கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கும்படிநிற்கிறவழகிய திருவாறன்விளையாகிற மஹாநகரத்தை உள்ளித்தொழுமின் தொண்டீர், தாமடிமைசெய்ய மநோரதிக்கிறார் உள்ளித்தொழுமின் என்கிறவிராவதேஸத்துக்கு கருத்தென்னென்னில்;இவருக்கு ஸாநுபவந்தான் பரோபதேஸத்தை யொழிந்திராது, நெஞ்சை ஸம்போதித்ததோடு தொண்டீரென்றத்தோடு வாசியில்லை. ௬

ஏழாம்பாட்டில், திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமென்று நின்றீர் அவனன்றோ ப்ராப்யனென்னில் ஸாத்யவிஷயத்துக்கு டலாகையாலே திருவாறன்விளையேப்ராப்யம்,ஸர்வேஸ்வரன்ப்ராபகன், இதுஎன்விஷயமிருக்கும்படி யென்கிறார் (நீணகரமித்யாஸி)கலங்காப்பெருநகரமானநித்யாநுபவம்பண்ணும்ப்ராப்யதேஸமதுவே, என்றும் மலர்மாறாத நித்யவஸந்தமான பொழிலாலே சூழப்பட்ட திருவாறன் விளையாகிறமஹாநகரத்திலே வந்து வதிக்கிற வுபகாரகன்,

மூ— நெடுமால்கண்ணன் விண்ணவர்கோன் | வாணபுரம்புக்கு முக்கட்பிரானைத் தொலைய வெம்போர்கள்செய்து| வாணனை யாயிரந்தோ டுணித்தான் சரணன்றி மற்றொன்றி லமே ||அ|| அன்றி மற்றொன்றில நின்சரணே யென் றகலிரும் பொய்கையின்வாய்|

ஆ— அவனுக்கிருள் அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து ஆச்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலே ஸுலபனாகையாலே, ஸ்ரீமதுரையிலே யாச்ரிதவிஷயமாக வந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளின ஆச்ரித விரோதி நிரஸனைக ஸ்வபாவனான க்ருஷ்ணன், அவனல்லது உபாயமில்லை, அவனை சரணம்புகுவ கோ மென்கிறார். ௭

(அன்றிமற்றொன்றிலம்) சரணம்புக்கால் நம்மவேக்ஷிதம் செய்தருளுமோவென்னில்; ஸர்வேச்வ ரனாவனாய்

இ— நெடுமாலித்யாதி கோனே துணித்தானித்யந்தத்துக்கு வ்யாக்யானமருளிசெய்கிறார் (அவனுக்கிருளித்யாதியால்) அதில்நெடுமாலெனகிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஆச்ரிதவாத்ஸல்யேத்யாதியால்) கண்ணனெனகிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்ரீமதுரையிலே யித்யாதியால்) பண்ணியருளின வென்கிறதற்கு க்ருஷ்ணனுடைய ஸ்வபாவாந்தரமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (ஆச்ரிதவிரோதீத்யாதியால்) அன்றி மற்றொன்றிலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அவன ல்ல இத்யாதியால்)இதுக்குப் பாவதாத்பர்யம் (அவனையித்யாதியால்.) * * * *

எட்டாம்பாட்டு.

அகலிரும்பொய்கையின்வாய் நின்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வேச்வரேத்யாதியால்)

இ—ஸ— விண்ணவர் கோன் - நித்யஸூரி நாயகனை, நெடுமால் - ஆச்ரிதர் பக்கலிலே ஸ்நேஹ வ்யாமோஹத்தை யுடையவனை, கண்ணன் - க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்தவனை, வாணபுரம்புக்கு- பாணாஸுரனுடைய புரத்தை ப்ரவேசித்து, முக்கட்பிரானை- த்ரிநேத்ரனாய் உபகாரகனான ருத்ரனை, தொலைய - முதுகு காட்டுவித்து, ... பாணாஸுரனுக்கு உபகாரகனான ருத்ரனை, இதுக்குப் போர்கள் செய்தென்கிறத் தோடே யந்வயம். கண்பிரான் என்கிற விடத்திலே ணகாரஸ்ய பகாரோபாவே ... துலைய- ஸர்வஜ்ஞனைப்படி, பாணாஸுர ரக்ஷணம் பண்ணினது போருமென்று வருத்துப்படி யென்கை. வெம் போர்கள் செய்து - க்ரூரங்களான யுத்தங்களைப்பண்ணி, வெம்மென்று - உஷ்ணம். போர் - யுத்தம். ருத்ரனை யுத்தங்களைப்பண்ணி யென்று விசேஷணம் ... வாணனை - பாணாஸு ரனை, ஆயிரந்தோள் - ஸஹஸ்ர ஸங்க்யங்களான புஜங்களை, விசேஷணமும். துணித்தான்- சேதித்தவன், சரண் - சரணம், திருவாறன் விளையை ப்ராபிக்கைக்கு உபாயமென்றபடி. அன்றி- அவனையொழிய, மற்றொன்றிலம் - வேறொரு வுபாயமுடையோ மல்லோம். ௭

அ * அகல் - விஸ்தீர்ணமான, இரும் - பெரியதான, கம்பீரமான வென்றபடி. பொய்கையின் வாய்- ஸரஸ்ஸினிடத்திலே, வாய் - இடம்.

ஒ— நெடுமால - ஆச்ரித விஷய வ்யாமோஹயுக்தஸ்ய, கண்ணன- க்ருஷ்ணஸ்ய, விண்ணவர்கோன- நித்யஸூரி நாயகஸ்ய, வாணபுரம் புக்கு- பாணாஸுரபுரம் ப்ரவிச்ய, முக்கண்பிரானை தொலைய- த்ரிநயநஸ்ய உபகாரகஸ்ய ஸம்ஹாரார்த்தம், வெம்போர்கள் செய்து- கோராந் யுத்தாந் க்ருத்வா, வாணனை ஆயிரந்தோள் துணித்தான்- பாணாஸுர பாஹுஸஹஸ்ரச்சேதகஸ்ய, ஸர்வத்ர “யஸ்ய ராஜ்ஞோ ... ”மிதி. சரண்அன்றி-சரணம்விநா, மற்றொன்றுஇலமே- ... ௭

அ * நின்சரணே அன்றிமற்றுஒன்றுஇலம என்று- த்வச்சரணம் விநா ... , அகல்இரும் பொய்கையின்வாய் - விசாலகம்பீரஸரோவரே,

ப— (விண்ணவர் கோன் கண்ணன) அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து ஸம்ஸாரத்திலிருந்து தன்பக் கல் ப்ரீதி யுடையரானவர்கள் பக்கலுண்டான வ்யாமோஹத்தாலே க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்து, (வாண புரமித்யாதி)பாணாஸுரனுடையபட்டணத்தைச்சென்று ஆச்ரித பாணாஸுரனுக்காக வந்த ருத்ரனை, (துலைய)பராஜிதனும்படி க்ரூரமான யுத்தங்களைப்பண்ணி உதைவிட்டு ஹீனமாய் அகவொண்ணாதென் றுபார்த்து பாணாஸுரனுடைய ஸஹஸ்ர புஜங்களையும் சேதித்தவன் (சரண்) அத்தேச ப்ராப்த்யு பாயம், (அன்றிமற்றொன்றிலமே) அவனையொழிய வேறொரு ஸாதநத்தை யுடையோமல்லோம். ஸர்வத்ர “ஸர்வஜ்ஞானமேவ ...”மிதி. ௭

எட்டாம்பாட்டில், திருவாறன்விளையிலேபுக நம்முடையஸகலதுக்கங்களும்போமென்கிறார். (அன் றி இத்யாதியால்) உன்திருவடிகளையல்லதுவேறொரு பற்றுடையேனல்லேனென்று சுயவஸித்து, (அகலிரு மித்யாதி) (அகல்) விஸ்தீர்ணமாய், (இரும்) பெரிய, கம்பீரமென்றபடி. அகலத்தையு மாழத்தையு முடைய

மூ— நின்று தன்னீள்கழலேத்திய வானையின்னெஞ்சிடர் தீர்த்தபிரான் ।
சென்றங் கினிதுறைகின்ற செழும்பொழில்சூழ் திருவாறன்விளை ।
யொன்றிவலஞ்செய்யவொன்றுமோ தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவே ॥௮॥

ஆ— ஶரணாகதனை ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய ஆபத்தை யெல்லாம்போக்கி யவனை ரக்ஷித்தருளின ஶரணாகத வத்ஸலனல்லனோ திருவாறன்விளையிலே யிருக்கிறான், அவன் நம்முடைய அபேக்ஷிதம்செய்தருளும், ஆதலாலுங்களுடைய ஸகல து:க்கங்களும்போம்படி திருவாறன்விளையிலே போய நுஸந்தியுங்கோ ளென்கிறார். ௮

இ— அன்றியித்யாதிக்கு தன்னீள்கழலேத்தியவென்கிறதற்கு அர்த்தம் (ஶரணாகதனையென்று) ஆனையின் நெஞ்சித்யாதிவிளையித்யந்தத்துக்குத் அர்த்தம் (ஸ்ரீகஜேந்த்ராதி இருக்கிறானென்னு மளவாலே) இவ்வளவுக்கும்பரதாத்பர்யம் அர்த்தம் (அவனித்யாதியால்) தாத்பர்யார்த்தத்துக்குத் அர்த்தம் (ஆதலாலித்யாதியால்.) * * * * * * * * *

ஈ— ஶ— நின்று-ப்ராஹ்மணாஶ்ரயத்தைக்கொண்டு நடக்கமாட்டாதே நின்று, இதுச்சேத்தியவென்கிறத்தோடே அந்வயம். நிஶ்சரணையன்றி- உன் திருவடிகளை யொழிய மற்றொன்றிலமென்று- வேறொரு மதியுடையோமல்லோமென்று, தன்- தன்னுடைய, நீள் - நீளுமவையாய், ஆவனிருந்தவிடத்தளவும்வரத்தக்கவையான வென்றபடி, கழல்- திருவடிகளை, ஏத்திய- ஸ்தோத்ரம்பண்ணின, ஆனையின் - ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய, நெஞ்சிடர் - மநஸ்ஸில து:க்கத்தை, தாமரைப்பூக்களை திருவடிகளிலேசாத்தப்பெற்றிலோமென்கிற மநோது:க்கத்தை யென்றபடி. தீர்த்த - நிவாரணம்பண்ணினவனை, பிரான் - மஹோபகாரகன், ஆனையிடரைப் போக்கினதுவும் தமக்குபகரித்ததாக நினைத்திருக்கிறார். சென்று - ஆதராதிஶயத்தாலேவந்து, அங்கு-அவ்விடத்திலே, இனிது- இனிதாக, ஸௌம்யமாக. உறைகின்ற - வஸியாநிற்கிற ஸ்தலமான, இது ஊருக்கு விஶேஷணம். செழும்-அழகியதான, பொழில்- உத்யாநங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருவாறன்விளை - திருவாறனவிளை யென்கிற திவ்யநகரத்தை, ஒன்றி-கிட்டி, வலஞ்செய்ய- ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணினால், தீவினையொன்றும் - க்ரூரபாபங்க ளொன்றும், ஒன்று ஸம்ஶயநம். பாபீஜநங்காளென்றபடி. உள்ளத்தின்சார்வு-உள்ளத்திலேசார்வையுடையவை, அல்ல -மநஸ்ஸிலே ஸ்திதியுடையவையல்ல, மநஸ்ஸிலே நிற்கமாட்டா. நஶித்துப்போமென்கை. ஆகையாலங்கேபோய் அநுஸந்தியுங்கோளென்று தாத்பர்யம். ௮

ஒ— நின்று - ஸ்தித்வா, தன் நீள்கழல் ஏத்திய ஆனையின் - ஸ்வீயதீர்க்கசரணம் ஸ்துதவத: கஜேந்த்ரஸ்ய, நெஞ்சு இடர் தீர்த்த - மநோது:க்கம் நிவர்த்திதவத:, உக்தம் "க்ராஹக்ரஸ்தம் ரக்ஷாமி" இதி. பிரான்-உபகாரகஸ்ய, அங்கு சென்று-வைகுண்டாத்தத்ர ஆகத்ய, இனிது உறைகின்ற- ஸாநந்தம் நிவாஸஸ்தாநம் ஆகதம். செழும்பொழில் சூழ்-ரம்யோத்யாநவேஷ்டிதம், திருவாறன்விளை - திவ்யதேஶம், ஒன்றி வலம் செய்ய - ப்ராப்ய ப்ரதக்ஷிணக்ரியாயாம், தீவினை ஒன்றுமோ - து:க்ருதம் ஸம்பத்யதே கிம், உள்ளத்தின் சார்வு அல்லவே - மநஸி பாபாநி ந திஷ்டந்தி இத்யர்த்த:. மநஸாபி ந ஸ்ப்ருஶந்தீத்யர்த்த:. ௮

ப— மடுவினுடைய, (வாய) இடத்திலே, (நின்று) ஸம்ஸாரத்திலேஸம்ஸ்ருதியுள்ளவிடத்திற்போலே நிற்கும்படியாயிற்றுச்செயல்மாட்சி. "கஜாக்ருஷ்டோ ஜலே க்ராஹ க்ராஹாக்ருஷ்டோ கஜோ ஜலே" என்னும் படிதவிர்ந்து க்ராஹத்தினுடைய வ்யாபாரமேயாய்நின்று (தன்னீள்கழலேத்திய) ஸர்வேஶ்வரனை தன்னுடைய (நீள்) ஆஶ்ரிதரளவுஞ் செல்லும்படியான திருவடிகளை ஸ்துதித்த கஜேந்த்ராழ்வானுடைய (நெஞ்சிடர் தீர்த்த பிரான்) இப்பூவிற் செவ்விமாறுவதற்கு முன்னே திருவடிகளிலே சாத்தப்பெறுகிறிலோம்என்கிற து:க்கத்தையும், நாமடியாக ஸர்வேஶ்வரனுக் கவத்யம் வருகிறதோவென்கிற து:க்கத்தையும் போக்கின உபகாரகன். இவனிப்படி க்லேஶிக்க அவன் ரக்ஷித்தபடியழகிதாயிருந்தது, இவனையே நாமிப்படி ரக்ஷகனென்று நினைத்திருந்தது என்று நாட்டாரிவனையிப்படி நினைக்கிற் செய்வதென்னென்னும்படி யாயிற்று ஸர்வேஶ்வரனுக்கவத்யம். ஆனையிடர் போக்கினவிதை தமக்குபகரித்தானாகநினைத்துப்பிரானென்றது. (சென்றங்கினிதுறைகின்ற) இவனுதவாதவன்று அவ்வானைக்குள்ள இடரோ பாதியும் போருமாயிற்று அத்தேஶத்தை ப்ராபியாதபோது ஸர்வேஶ்வரனுக்குண்டான இடரும். அவன்வந்து தன்னாதரமெல்லாந் தோன்றும்படி வர்த்திக்கிற அழகிய பொழிலாலே சூழப்பட்ட திருவாறன்விளையைக் கிட்டிப் ப்ரதக்ஷிணாதிகளைப் பண்ண, (ஒன்றுமோ) கூடுமோ, கூடுமாகில், (தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவே) அப்போது க்ரூரபாபங்கள் மநஸ்ஸில் ஸ்பர்ஶிக்கைக்கும் கிட்டமாட்டாது. உக்தம் "க்ராஹக்ரஸ்தம் ரக்ஷாமி" இதி. ௮

மூ— தீவினையுள்ளத்தின் சார்வல்லவாகித் தெளிவிசும்பேறலுற்றால் |
நாவினுள்ளுமுள்ளத்துள்ளுமமைந்த தொழிலினுள்ளுநவின்று |
யாவரும்வந்துவணங்கும் பொழிற்றிருவாறன்விளையதனை | மேவி
வலஞ்செய்துகைதொழக்கூடுங்கொலென்னுமென்சிந்தனையே||௯)

ஆ— (தீவினை) திருவாறன்விளையோ ப்ராப்யம், திருநாடன்றோ வென்னில், நிரவசேஷ ப்ரதிபந்தகங்களாய்த் தெளிவிசும்பேறலுற்றால், திருவாறன்விளையைக் கண்டால் திருநாட்டை விட்டு இத்தையே ப்ராப்யமாகக்கொண்டு ஸர்வகரணங்களாலு மநுபவிப்பார், திருநாட்டிலுள்ளார்க்கும் இதுவே ப்ராப்யம், என்னெஞ்சும் திருவாறன்விளையை மேவி வலம் செய்து கைதொழக் கூடுமேயோ வென்று ஆசாஸியா நிற்கும், அதுவே ப்ராப்யமென்கிறார். ௯

ஒன்பதாம் பாட்டு.

இ— திருவாறன்விளை ஸர்வ ஸமாச்ரயணீயமாயிருக்கையாலே விலக்ஷணமாயிருக்க விதனைப் ப்ராப்ய ப்ரதிபந்தகங்களாய்த் திருநாட்டிலே போமவர்கள்வந்த நுபவிப்பரென்றிப் பாட்டிலே சொல்லுகையாலே தமன்றோவென்னவல்லர் (திருவாறன்விளையென்பதைக் கொண்டு) தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகியென்கிறதற்குக் கா + ர் (நிரவசேஷத்தாலே) விதிபவாதம் ஸ்லிஷ்டாக்ஷர ப்ரகாசத்தையருளா (திருவாறன்விளையைக் கண்டாலிதனா லியால்) விதீபவாதம் துக்கத்தக் கா + ர் (ஸவேஷ்டத்தாலேயால்) யாவருமென்கிற பதத்திலே யருளிச்செய்தானான ஸம்ப்ரதாயத்தையரு + ர் (திருநாட்டிலேயிருந்தாலேயால்) பாட்டுக்குப்பவ்யதா + ர் (அதுவே ப்ராப்யமென்று.) * *

இ—ப— ௯ * என் சிந்தனை - என்னுடைய விசேஷநயாம் அது, எனதுடைய ஞாநாயமானவென்றபடி. இதுக்கு கூடுங்கொலென்று மென்கிறத்தே, ஏதோ யநுபவம். தீவினை - துர்வாஸனைகள், உள்ளத்தின்சார்வு - ஹ்ருதயத்திலே சார்வையுடையவை, ஹ்ருதயத்திலே ஸ்திதியையுடையவை. அல்லவாகி - அல்லாதவைகளாய், ஸகலமும் நிவ்ருத்தங்களாயென்றபடி. தெளிவிசும்பு - தெளிவைக் கொடுக்குமாகாசத்தினுடைய, பரமபதமாய் நலமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தினுடையவென்றபடி. ஏறல் - ஆரோஹணமானது, உற்றால் - கிட்டினால், உறுகை - கிட்டுகை. ப்ரதிபந்தகங்களும் நிவ்ருத்தங்களாய் ஸ்ரீவைகுண்டாரோஹணமும் வந்து கிட்டினுலென்று பாவம். இதுக்கு வணங்குமென்கிறதோடே யந்வயம்- நாவினுள்ளும் - வாக்கிலும், உள்ளத்துள்ளும் - ஹ்ருதயத்திலும், அமைந்த- அந்தவாக்ஞாநங்களுக்கு அநுரூபமாம் படியானவுமான, அமைவு - பொருத்தம். தொழிலினுள்ளும் - காயிகவ்யாபாரங்களிலும், த்ரிதீயார்த்தே ஸப்தமீ. த்ரிகரணங்களாலேயென்றபடி. நவின்று - ஸ்துதித்து, நவிலுகை - ஸ்துதிக்கை. ஆதராதிசயத்தாலே ஸமயோசிதமாக அநுபவித்தென்றபடி. யாவரும் - எல்லாரும், முக்தராய்ப்போவாரெல்லாருமென்றபடி. இது நித்யஸூரிகளுக்கு முபலக்ஷணம். வந்துவணங்கும் - இவர்களெல்லாரும் வந்து ஸேவிக்கிற ஸ்தலமான, பொழிற்றிருவாறன்விளையதனை - உத்யாநங்களையுடைத்தான திருவாறன்விளையாகிற வந்த திவ்ய தேசத்தை, மேவி - ஆச்ரயித்து, வலம்செய்து - ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி, கைதொழ- கைகளால் அஞ்ஜலிபண்ணிக்கொண் டநுபவிக்க, கூடுங்கொலென்றபடி - கிடைக்குமோ வென்று நினையா நின்றது. ௯

ஒ— ௯ * தீவினை உள்ளத்தின் சார்வு அல்லவாகி- ஹ்ருதயஸ்தானாம் துர்வாஸநாநாம் நிவ்ருத்தௌ ஸத்யாம், தெளிவிசும்பு ஏறல் உற்றால்- ஸ்வச்சாகாசரூப வைகுண்டாரோஹணப்ராப்தௌ ஸத்யாம், நாவின் உள்ளும் உள்ளத்து உள்ளும் - வாசி மநஸி ச, அமைந்த தொழிலின் உள்ளும் - அநுரூப காயிக வ்யாபாரே ச, நவின்று - ஸ்துத்வா, யாவரும் வந்து வணங்கும - ஸர்வை: ப்ராப்ய ப்ரணம்யமாநம், பொழில் - உத்யாநயுக்தம், திருவாறன்விளை-வர தக்ஷிணகூலஸ்தம், அதனை- தம் திவ்யதேசம், மேவி- ப்ராப்ய, வலம் செய்து கைதொழ கூடுங்கொல் என்னும் என் சிந்தனையே - மதீயமநஸ: ப்ரதக்ஷிண ப்ரணாமாதி ஸித்திர் கிம் ஸ்யாத் இதி சிந்தயதி. வர + க்ஷம் "உபதிஷ்டந்தே" இதி ௯

ப— ஒன்பதாம்பாட்டில், எனக்கு ஸ்ரீவைகுண்டமும் திருவாறன்விளையு மிரண்டும் கிடைப்பதாகில் ஸ்ரீவைகுண்டத்தைவிட்டு திருவாறன்விளையே யமையுமென்னு மென்னெஞ்சமென்கிறார். (தீவினையித்யாதி) பண்டு பண்ணின விசித்ரகர்மவாஸநா ரூபிகளானவை, ப்ரத்யக்ஷமானவை ஸர்வமுமாய்க் கொண்டு, (சார்வல்லவாகி) சேற்றியற்று. (தெளி) திருநாட்டேறப்போக வுத்யோகித்தால், (நாவித்யாதி) எத்தனையேனுமதிசயித ஞானரானவரும் திருநாட்டிலுள்ளாரும் வந்து த்ரிகரணங்களாலே இன்றுமாச்ரயிக்கும்படி நிரதிசயபோக்யமான திருவாறன்விளையை, வர + க்ஷம் "உபதிஷ்டந்தே ஸந்நியாஸா" இதி. (மேவியித்யாதி) அத்தேசத்தைசென்று ப்ராபித்து ப்ரதக்ஷிண ப்ரணாமாதி ஸகலவ்ருத்திகளைப் பண்ண ஸம்பவங் கூடுமோவென்று என்னெஞ்சு நினையாநின்றது. ௯

மூ— சிந்தைமற்றொன்றின் றிறத்ததல்லாத்தன்மைதேவபிரானறியுஞ்!
சிந்தையினாற்செய்வதானறியாதனமாயங்க ளொன்றுமில்லைச்!சிந்
தையினாற்சொல்லினாற் செய்கையா னிலத்தேவர்குழுவணங்குஞ்!
சிந்தைமகிழ்திருவாறன்விளையுறை தீர்த்தனுக்கற்றபின்னே ‖ க௦‖

ஆ— (சிந்தை) திருநாடு ப்ராப்யம், என்னும்ப்ரஸித்தியாலேயும்மைத் திருநாட்டேறக்கொண் டெழுந்தருளிற்செய்வதென்னென்னில்; திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமென்றிருக்கைக்கு விரோதியானவாவனைப் போக்கி யென்னைத் திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமென் றிருக்கப் பண்ணின பின்பு திருவாறன்விளை யென்றால் என்னெஞ்சு தாழ்ந்து கிடக்குமபடியறியாரோ, ஸர்வஜ்ஞனல்லனோவென்கிறார். க௦

பத்தாம் பாட்டு.

இ— திருவாறன்விளை யொழிய வேறொன்றை யென்னெஞ்சறியாதென்றுகீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு ஸங்க்ரஹகீயன்றோ வென்ன விஷயகுத் தாத்பர்யஞ் சொல்லுகைக்காக வவதாரிகை (திருநாட்டிலித்யாதியால்) தீர்த்தனுமென்கிற பதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமித்யாதியால்) தாஸ்ய பதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (என்னையித்யாதியால்) ப்ரயோஜன பதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (திருவாறன்விளையென்றாலித்யாதியால்) வித்தீய பதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வஜ்ஞனல்லனோவென்று.)*

ஈ—ஸ— க௦ *நிலத்தேவர்குழு- ஸம்ஸாரான ஸாதவதருடைய ஸமூஹமானது, குழு - ஸமூஹம், சிந்தையினால்- மநஸ்ஸாலே, சொல்லினால்- வாக்காலே, செய்கையினால்- காயிகவ்யாபாரத்தாலே, வணங்கும்- ஸேவியாநிற்கிற, இதவ்வூருக்கு விசேஷணம். சிந்தைமகிழ்- அநுபவிக்கிறவர்களுடையசித்தத்தை யாநந்திப்பிக்கிறதான, திருவாறன்விளை - திருவாறன்விளை யென்கிற திவ்யதேசத்திலே, உறை - வஸியாநிற்கிற, தீர்த்தனுக்கு - தீர்த்தனுக்கு, பரமபாவநஸ்வபாவனுக்கென்றபடி. அற்றபின்னே - அறுதியாகத் தீர்ந்தபின்பு, அவ்வூரி லெம்பெருமானுக்கே யநந்யார்ஹசேஷமாக வ்யவஸித்துத்தீர்ந்தபின்பென்றபடி. சிந்தை - என்னுடைய சிந்தையானது, மற்றொன்றின் றிறத்ததல்லாத் தன்மை - திருவாறன்விளை யொழிய வேறொன்றின் விஷயத்திலே யிராத ஸ்வபாவத்தை, இங்கு வேறொன்றது திருநாட்டை. அதின் பேர்சொல்லுகையுங்கூட வஸஹ்யமாகையாலே வேறொன்றென்று ஸாமாந்யாக நிர்தேசிக்கிறார். திறம் - விஷயம். திறத்திலே யிருக்குமது திறத்தது. தன்மை - ஸ்வபாவம். வேறொன்றை யுத்தேச்யமாக வுடைத்தாயிராத ஸ்வபாவத்தை யென்றபடி. தேவபிரான் - நித்யஸூரிநாயகன். அறியும் - அறிவன், சிந்தையினால - என்னுடைய மநஸ்ஸாலே, செய்வ - செய்யப்பட்டவையான, மாயங்கள் - ஒருவர்க்குந் தெரியாதே மறைக்கப்பட்ட வஸ்துக்கள், தானறியாதன - ஸர்வஜ்ஞனான தானறியாதவைகள், ஒன்றுமில்லை - என்னுடைய மநஸ்ஸிலே யிருக்கிற வஸ்துக்களிலே அவனறியாததொன்றுமில்லை யென்றபடி. ஆதலாலென்னைத் திருவாறன்விளையிலேதானே கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பனென்று கருத்து. க௦

ஒ— ௧௦*சிந்தையினால் சொல்லினால் செய்கையினால் - மநோவாக்காயவ்யாபாரை:, நிலத்தேவர் குழு வணங்கும்-ஸம்ஸாரிதேவஸமூஹவந்த்யே, சிந்தைமகிழ்-சித்தாஹ்லாதஜநகே, திருவாறன்விளை - கமலாஷீதிவ்யதேசே உறை - நித்யம் நிவஸதஸ்ய, தீர்த்தனுக்கு - பரமபாவநஸ்ய, ஸர்வத்ர ‘ஸம்பந்தேஷஷ்டீ’ இதி. அற்றபின்னே - ததேகசேஷத்வ அத்யவஸாய அநந்தரம், சிந்தை மற்றொன்றின் திறத்ததல்லா- மதீய மநஸ: ததிதரவிஷயே, அல்லாதன்மை-அப்ரவ்ருத்திஸ்வபாவம், தேவபிரான் அறியும்-தேவநாதோ ஜாநாதி, சிந்தையினால்செய்வதான் அறியாதன மாயங்கள் ஒன்றும இல்லை - வித்தகேநோ வஸ்தூநாம் ஹ்ருதயஸ்தாநாம் அவிதிதாவ்யவஹாரா: நஸந்தி கிமுத இதி. க௦

ப— பத்தாமபாட்டில், திருவாறன் விளையிலே வர்த்திக்கிற தீர்த்தன் பக்கலிலே வ்யவஸிதமான பின்பு நெஞ்சுவேறொன்றில் போகாது, என்னுமிட மவன்தானே யறியுமென்கிறார். (சிந்தையித்யாதி) நெஞ்சானது பரமபத ப்ரஸங்கமும் நினையாது. இதின்தன்மை- ஸ்வபாவம்,ஸர்வஜ்ஞனறியும,உன்னெஞ்சிலுள்ளதுக்கவன் ஸாக்ஷியாமோ வென்ன, (சிந்தையித்யாதி) நெஞ்சால் செய்யப்படுவன வற்றில் அவனறியாத வனுநங்க ளொன்றுமில்லை, உள்ளுவா ருள்ளத்தெல்லா முடனிருந்தறியு மவனன்றோ. அவன் நினைப்பிட்டாலன்றோ விவனுக்கு நினைக்கலாவது. அத்தால் “தன்மைதேவானறியு”மென்றது.(சிந்தையினாலித்யாதி) மநோவாக்காயங்கள் மூன்றாலும் ஸம்ஸாரான ஸாத்விகர்கள் திரண்டுவந் தாச்ரயிக்கும்படியாய், (சிந்தை மகிழித்யாதி) அங்கு புக்கநுபவித்தார்களுடைய மநஸ்ஸை மகிழ்விக்கும் திருவாறன்விளையிலே நித்யமாக வஸித்த (தீர்த்தனுக்கு) பரமபாவநனுக்கு. ஸர்வத்ர ‘ஸம்பந்தேஷஷ்டீ’இதி. (அற்றபின்) அநந்யார்ஹசேஷமாம்படி யறுதியிட்டபின்பு, சிந்தைமற்றொன்றின் றிறத்ததல்லாவென் றந்வயம். க௦

மூ— தீர்த்தனுக்கற்றபின் மற்றோர் சரணில்லையென் றெண்ணித் தீர்த்தனுக்கே । தீர்த்தமனத்தனனாகிச்செழுங்குருகூர்ச் சடகோபன்சொன்ன। தீர்த்தங்களாயிரத்துள்ளிவை பத்தும் வல்லார்களைத் தேவர்வைக । தீர்த்தங்களேயென்று பூசித்து நல்கியுரைப்பர்தந்தேவியர்க்கே ‖௧௧‖ ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்

ஆ— (தீர்த்தனுக்கற்றபின்) திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமென் றிருக்கைக்கு விரோதியான வென்னுடைய பாபத்தைப போக்குகையாலே பவித்ரம் அதிலெநின்றருளினவெம்பெருமான், அதிலும் பவித்ரம் அவனைப்ரதிபாதிக்கிற திருவாய்மொழிகள். இவைவல்லாரையுமதிலும் பவித்ரமென்று ஐம்ப்ராதிதேவர்கள் ஸத்கரித்துக்கொண்டுதங்கள் ப்ரணயிநிகளுக்குச்சொல்லுவரென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

நிகமனம்.

இ— மனந்தனாகி யித்தனுக்குச்சார் (திருவாறனிதத்யாதி யெம்பெருமானென்னுமவனாலே) அதில் நின்றருளின வெம்பெருமான் பாபத்தைப் போக்குகையாலே பவித்ரமென்றநுயம். பவித்ரஸ்வபத்தாலே தீர்த்த ஸ்வம் ப்ராப்ராதம். த்ருதீயபாதத்தில் தீர்த்த ஸ்வபத்துக்குச் சார் (அதிலுமித்யாதியால்) திருவாயமொழிக ளதிலும் பவித்ரமென்றநுயம். தீர்த்தங்களேயென்று பூசித்தென்கிறதுக்குச் சார் (இவைவல்லாரித்யாதியால்) ப்ரதிபாதித்த திருவாய்மொழிகளையும் பவித்ரமாக அருளிச்

இ—ஶ— ௧௧ * தீர்த்தனுக்கு - பாவநஸ்வபத்துக்கு, அற்றபின் - அநந்யார்ஹ சேஷமான பின்பு, மற்றோர் சரணில்லை யென்றெண்ணி - வேறொரு உபாயமில்லையென்று நிஶ்சயித்து, தீர்த்தனுக்கே - திருவாறன் விளையிலே யிருக்கிற பரமபாவநனுக்கே, தீர்த்த - சுத்தமான, ஶ்ரீவைகுண்ட நாயகனையும விட்டு இவனுக்கே யடிமையாக ஸங்கல்பித்தானென்றபடி. மனந்தனனாகி - நல்லமனஸ்ஸையுடையவனாய், செழும் - செழித்ததான, ஆத்மகுணங்களைச் செழுப்பிக்கிறதான வென்றபடி. குருகூர்ச் சடகோபன் சொன்ன - திருநகரியிலே யிருக்கிற வாழ்வாரருளிச்செய்ததான, தீர்த்தங்கள் - தீர்த்தங்களான, பரமபாவநங்களான, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், ஆயிரமாட்டுமாயிரந் தீர்த்தமென்றபடி, இவைபத்தும்வல்லார்களை - இந்தபத்துபாட்டுக்களையு மப்யஸிக்கிறவர்களை, தேவர் - ஐம்ப்ராதிதேவதைகள், வைகல்- ஸர்வதா, ஸர்வபுண்ணிய கடலைத் தீண்டலாகாதென்றுபோலே யொருகால் பரியத்தியின்றிக்கே யென்றபடி. தீர்த்தங்களேயென்று- பரமபவித்ர ஸ்வரூபமென்று. ஏகாரத்தாலே அதில் ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. இதுக்கு உரைப்ப ரென்கிறதோடே யந்வயம். பூசித்து - ஸத்கரித்து, நல்கி-ஸ்நேஹித்து, தந்தேவியர்க்கு-

ஒ— ௧௧ * தீர்த்தனுக்கு அற்றபின் - பரமபாவந ஸ்வதஸ்வ ஸமயதஃ அநந்யார்ஹ ஶேஷபூதஸ்வ ஸ்வ ஸாயோத்பந்நஸ்வம், தீர்த்தனுக்கே தீர்த்தமனத்தனனாகி- தீர்த்தபூதே ஸமய ஸ்மிந்நேவ அநந்யார்ஹஸ்வ ஸாயபக்ஷே நஸ்தாவிநா, செழுமகுருகூர்சடகோபன்சொன்ன - ஸம்ருத்த குருகாபுரீஶம் ஶடகோபேந ப்ரணீதே, தீர்த்தங்கள்ஆயிரத்துள்-பாவநமாயா ஸஹஸ்ரே இவைபத்தும்வல்லார்களை-ஏத தஶகஸ்யேதத் தஜ்ஞாந், தேவர் - நித்யஸூரயஃ, வைகல் - ஸர்வதா ஸதா, தீர்த்தங்களே என்று பூசித்து - ஏதே தீர்த்தபூதா இதி பஹு ஸம்மாநயித்வா, நல்கி - ஸ்நேஹ்யேந ஸ்ப்ருஷ்ட்வா, தம் தேவியர்க்கே உரைப்பர் - ஸ்வதேவீப்யஃ தமேதம் வர்ணயந்தீத்யர்த்தஃ. ௧௧

ஶ்ரீமதே ஶ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நமஃ.

ப— நிகமத்திலித்திருவாய்மொழிகற்றவரையாவருமமரர்களுக்கு ஶ்லாக்யநீயரென்கிறார் (தீர்த்தனுக் கற்றபின்னித்யாதி) தன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிஶயத்தாலே தன்னை யொழிந்த விஷயங்களிலுண்டான ருசியைக்கழித்தவனுக்கு, (அற்றபின்) அநந்யார்ஹஶேஷனானபின்பு, (மற்றோர்) அவனையொழிய ரக்ஷகரில்லையென்று தெளிந்து, (தீர்த்தனுக்கே) பாஹ்யவிஷயங்களில் ருசியைப் போக்கினவனுக்கே அறுதியாக வெழுதிக்கொடுத்த நெஞ்சை யுடையராய், (செழும்) ஶ்லாக்யமான குருகாநகரிக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரருளிச்செய்த, (தீர்த்தங்களாயிரம்) தனனினிமையாலே புறம்புள்ளவற்றையு மறக்குமதாய் ஸௌந்தர்யமுமான வாயிரத்திலிப்பத்தையு மப்யஸிக்க வல்லவர்களை, (தேவரித்யாதி) நித்யஸூரிகள் ஸர்வகாலமும்

இ— செய்ததைச் சொன்னபடி, இவைவல்லாரதிலும் பவித்ராசௌதரென்றது - உபந்யாஸிகள் சொன்னதாக வாழ்வார நுஸந்தித்ததைச் சொன்னபடி. * * * * * *

இ—ஸ— தங்களுடைய தேவிகளுக்கு, உரைப்பர்- ஸ்ரீதேவாஸாதலாலேசொல்லாநிற்பர்கள். ௧௧

ஸஹஸ்ரஸம்ஸாரஸங்கா ஸம்பந்தாஸ்ஸ்வஸம்பந்தி ஸுஹ்ருத: ப்ரகடயந்து ஸமேத்ய ப்ரகாசம் ஸம்ஸ்ரிதேஷூ ஸமுஜ்வலாம் ப்ரணயிநாம் । ப்ரோதாநுப்ரூதோ ஸாரணவிசேஷ ஸ்ரீதேவஸ: ஸ்வாந்தயாம்யாதாந் ஸ்வாத்ம ஸம்பந்தி தத்ஸம்ப்ரதாயாபிஹ ॥௯௧॥

ஸ்ரீமத்வேராமாந்தஸ்ய ஸாந்தமதிஸ்ரீஸேவார்த ராமாநுஜ ஸ்வாமிதேசிகாய நம:.

ப— ஸம்ஸாரதோஷ நிவர்த்தகரான பவித்ராசௌதரென்னும்படி சொல்லா நிற்பர்கள் தங்கள் தங்களுடையஸேவிக்களுக்கு. ஆக "ஒழிவில்காலமெல்லா முடனாய்" என்று ததிஷயத்திலேயிவர் ப்ரார்த்தித்ததை இதுகற்ற ததீயவிஷயத்திலேயாக்கி நித்யஸூரிகள் ஸ்வஸேவிக்களோடே கூட இவர்களைக் கொண்டாடிக்கொண் டடிமை செய்வர்களென்றபடி. ௧௧

இதி ஸ்ரீநிகம ஸ்கந்த தேசிகவரண நவநவந்யாஸ ஸம்ஸ்தாந்தரேண
ஸந்நிவாஸஸ ஸந்நிவர காருண்யாஸ்ய ஸ்ரீவ ஸ்ருதவ்ய நிஷாமஸ்ய வம்ஸாஸ்ய வேங்கடதேசிக
காருண்யாஸ்ய ஸ்ரீவாமசேஷ்ய
வரதார்ய யதிநாஸிவிதே ஸ்ரீவைஸ்நவித்தமான்ய வ்யாக்யாஸிகாஷியாதே
ஸமவிஷயே ஸப்தம ஸதகாஸ்ய வணம்.

———(:)———

ஸ்ரீஸப்தகோப யதிராஜ காருணிகேஸ நிஸாந்த ஸ்வாமிதேசிகேப்யோ நம:.
ஸ்ரீதே ஸ்ரீவரதார்யஸம்யமீந்த்ர ஸ்வாமிதேசிகாய நம:.

———(o)———

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவேதநிஷ்டாக்ர்ய ரத்நாவளி:.

(இன்பம்பயக்க.)

வைகுண்ட நித்யமோதா ஸ்ரீத விஸ்ருதயா நந்தகீர்த்யாஸ்ரூகா
ஸேஷஸாயிஸ் ருக்மிண்யாஸக்த ஸாரஜிஹ்வாணதோ: ஸம்பநாதேப்ய:|
ப்ராஸாதஸ்வைஸ்வர்யாக்ஷா திராவித்தவிஷயே ஸந்நியா நாதாதிகாஸ
ஸ்வாத்மாணாம் ஸந:ஸஜாதம் விஸ்டயதிஸ்மி ஸ்ரீஸ்வாமோஹ்யாயி ॥௯௦॥

(வைகுண்டமே நித்யமோதாஸ) இன்பம்பயக்கவித்யாதி- பெரியபிராட்டியாருந் தானுமாகலமந்தமில்லதோர் நாட்டுக்குள்ளே நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலும், (ஸ்ரீத விஸ்ருதயா) அகலிடமுற்றவுமித்யாதி - கூடுங்கொல் வைகலுங் கோவிந்தனை யித்யாதி - வாஸநரூஷாதிரூபேணவதரித் தாஸ்ரிதர்க்குச் சொல்விற்றுச் செய்யுமவனாகையாலும், (க்ஷநந்தகீர்த்யாஸ்ருகாஸ) வாய்க்கும் பெரும்புகழ் மூவுலகீசன்- திராவிக கீர்த்தியாலே யாஜகனாகையாலும், (ஸேஷஸாயிஸ) பாம்பணைப்ப னமர்ந்துறையும் - திருவனந்தாழ்வானைத் திருப்படுக்கையாகவுடையவனாகையாலும், (ருக்மிண்யாஸக்த) உருப்பிணிநங்கையணிநெடுந் தோள் புணர்ந்தான் - ருக்மிணிப்பிராட்டிக் கவிருஷித ஸமயத்திலேயுதவுகையாலும், (ஸாரஜிஹ்வாணதோ: ஸம்பநாதேப்ய:) வாணபுரம்புக்கு முக்கட் பிரானைத் தொலைவெம்போர்கள் செய்து வாணனை பாயிரந்தோள்

துணித்தான் - நெற்றியிலே கண்படைத்த ருத்ரனை ரக்ஷகனாகப் பற்றினோமே என்றிறுமாந்து தேவர்களோடே விரோதித்த பாணாஸுரனிருந்தவிடத்தேசென்று ஸௌஹ்ருதக்ஷகநாயத்தாலே அவனுக்கு ரக்ஷகனான ருத்ரனை முன்னே ஸம்ஹரிக்கப்பண்ணி பின்னை யவனுடைய வாயிரமகரங்களைக்கழிக்கையாலும், (க்ராஹக்ரஸ்த ஸமாக்ஷீக:) அகலிரும் பொய்கையின்வாய்த்ராஹ- ப்ரபலமானமுதலைகையிலே யகப்பட்டநத்யந்தார்த்தியாய் நின்ற கஜேந்த்ராழ்வானை க்ருபைபண்ணி அதில்நின்றும் விடுவித்து ரக்ஷிக்கையாலும், (உசிதவிஷயே ஸந்நிதாநாத்) யாவரும் வந்து வணங்கும் பொழில திருவாறன் விளையதனை - அமர்வறு மமர்களும் வந்தாச்ரயிக்கும்படி ஸர்வாச்ரயமான திருவாறன் விளையிலே யெழுந் தருளுகையாலும், (ஸாலிஸ்யாத்) திருவாறன்விளை யுறை தீர்த்தனுக்கற்றபின்னே - தன்னிடத்திலே ப்ரவணரானவரை உதாவிஷய கிஸ்ப்ருஹராம்படி பண்ணவல்ல வசீகாரஸ ஞானையாலும், திருவாறன் விளை யெம்பெருமான் தன்னை ஸ்ம்ராதும்பண்ணுகிற போகனுடைய துஃகத்தை யெல்லாம் ஸமிப்பியா நிற்கிறானென்று “இன்பம்பயக்க” என்கிற தஸகத்திலே யாழ்வாராலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ❋ ❋ ௧௦

ஸாம்ராஸங்கா ஸஹிஷ்ணும் ப்ரஸமிதஜநதா மஹாஸ்யணம் ஸ்வரக்ஷம்
ப்ராகாஸ்யஸ்ஸ ஸ்வாக்ஷாக்ரமேயிரு ஜநஸௌஹ்ருதாம் தஸாஸ்யஸம் ।
ஸ்வீயாக்ருஷ்டிதோஷம் ஸ்வாரண ஸாவிஸதம் விஷ்யாஹ்ரூ ஸிஹாத்திம்
ஸ்ராதெத்ரபாஜநைராஹ ஸ்வாதிக்ருதவஹாரம் ஸப்தமேதிஷ்டமாரம் ॥௧௧॥

இப்படி ஸப்தமஸதகத்தில் பத்து தஸகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான வஸ்துக்களை ஸங்க்ரஹிக்கிறார்.

ஸாம்ராஸங்கையை ஸஹிக்குமவனாய், ஆஸ்ரிதருடைய மஹாஸ்யயை ஸமிப்பிக்குமவனாய், தன்னுடைய ரக்ஷகத்வத்தை வெளியிடுமவனாய், அதினுடைய ப்ரகாரங்களை ப்ரகாஸிப்பிக்குமவனாய், தன்னுடைய ஸர்வஜந ஸௌஹார்த்தத்தை தர்சிப்பிக்குமவனாய், ஸ்வாஸ்ரிதருடைய கூப்பீட்டைப்பரிஹரிக்குமவனாய், அவர்களுக்கு விஸதமாக ப்ரதிவிஷயனுமாய், ஆஸ்ரயவிஹாதிகனுமாய், ஆஸ்ரிதரை ஸ்வவிஷய ஸ்தோத்ரத்திலே யோஜிக்குமவனாய், ஸ்தோதாக்களுடைய துஃகத்தை ஹரிக்குமவனான வெம்பெருமானை, ஸப்தமஸதகத்திலே ஆஸ்ரிதாநிஷ்டநிவர்த்தகனாக ஆழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ❋ ❋ ௧௧

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஸிகாய நம:

———(o)———

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

———‡—‡———

ஏழாம்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

———(§)———

ஶ்ரீ:

ததேவம் தைந்யோபஜ்ஞம் விஹிதஸவிஶேஷ ப்ரபதந: ஸமாராத்4யாராத்4ய த்ரிஸூரி தஸ்யோத3யஸ்வஸ்வாமிஶயே தே।
அதிஶோபவந்யாஸப்ரஸ்ருதிஸ்ருதிர் அநிஷ்டப்ரஶமநே ஸ்வதந்த்ரம் ஸ்வஶ்ரீஶம் ப்ரஸாதி3ஹி ஸம்ஸாதி3ஹி ஸம்ஸேவ்ய ஹி॥ ௧௫॥
ஸஹஸ்ரஶாட்2யஶங்காவஶமித ஸமஸ்த: ப்ரகடயந் ஸ்வஶோபா4ப்ரகம் ஸம்ஸ்தி2தி க்ருதீர் நிஜஜநப்ரணயிதாம்।

இஶ்லோகத்தில் கீழ்ப்பத்துக்களோடே ஏழாம்பத்துக்குள்ள ஸாமதியை அருளிச்செய்கிறார் (தமே வஸ்த்யாதி) ப்ராப்யஸ்ய ப்ராபகஸ்ய ஶாஸ்த்ரப்ரஸித்3த4 ஸகலாதி3 விஶிஷ்டனான ஶ்ரிய:பதி திருவடிகளிலே கர்மஜ்ஞாநஸம்பந்நனுமாய் ஆசார்யப் பா4ரந்யாஸேந ஶரணவரணம் பண்ணச்செய்தேயும் தம்மபேக்ஷிதம் தலைக்கட்டக் காணாமையாலே விஷண்ணராய் ஆற்றாமையின் மிகுதியாலே 'பஞ்சேந்த்3ரியங்களையிட்டென்னை ஹிம்ஸித்துன் திருவடிகளைச் சேராதபடிபண்ணப் பார்த்தாயாகாதே' என்று "ப்ரணயஶாலிநா நாத2 பரிவிக்ஷோபராவம்" என்கிற கணக்கிலே உபாலம்பி4யா நின்றுகொண்டு ஆஶ்ரிதஜநாநிஷ்டநிவர்த்தநதக்ஷனான எம்பெருமானை அபி4வீக்ஷித்தருளுகிறாரென்கிறார். * * * ௧௫

இஶ்லோகத்தில் ஆஶ்ரிதாநிஷ்ட நிவர்த்தகத்வ ப்ரதிபாத3கமான ஏழாம்பத்தில் பத்து திருவாய்மொழிகளிலும் ப்ரதிபாதி3தங்களான பத்து கு3ணங்களையும் அடைவே ஸங்க்3ரஹித்தருளுகிறார் (ஸஹ்யேதி) உலகமுண்ட பெருவாயாவில் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே ப்ரபத3நம்பண்ணச் செய்தேயும் ஃபலம் கைபுகுராமையாலே விஷண்ணராய் நீஎன்னைஉன் திருவடிகளிலே சேரவொட்டாதபடிபண்ணுகிறாயாகாதே! இப்படி பண்ணுகிற ஶாட்2யத்தாலே உனக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்று முதல்திருவாய்மொழியிலே எம்பெருமானை வைதுக்கொண்டு நிற்கையாலே எம்பெருமான் தன்திறத்தில் ஆஶ்ரிதர் பண்ணும் ஶாட்2யஶங்கையை ஸஹித்தருளுமவன் என்றருளிச்செய்தார். இரண்டாந்திருவாய்மொழியில், பெரியபெருமாளோடே கலந்துபிரிந்தாளொரு பிராட்டியினுடைய திருத்தாயார் எம்பெருமானை நோக்கி 'இவள்திறத்தென் செய்கின்றாயே' என்று ஶங்கிக்கும் பாசுரத்தாலே ஸ்வஜநமநோஹாரியாம் எம்பெருமானுக்குள்ள ப்ரீதியையும் ப்ரீதிவிஷயத்வத்தையும் ப்ரதிபாதி3க்கையாலே ஆஶ்ரிதமநோஹாரகனென்றருளிச்செய்தார். மூன்றாம் திருவாய்மொழியில், ஸமவஸ்தா2ந ப்ரஸங்க3த்தாலே மோஹித்த பிராட்டி பாசுரத்தாலே திருப்பேரைக்குப் போகாமல் நிற்கவல்லேனல்லேனாகாதேயென்று கொண்டு எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதரக்ஷகப்ரகாஶகனென்று அருளிச்செய்தார். நாலாந்திருவாய்மொழியில், எம்பெருமானுடைய அவதாரவ்ருத்தாந்தங்களை அநுஸந்தி4த்து அவன் பண்ணும் ரக்ஷாப்ரகாரங்களை அநுப4விக்கையாலே ரக்ஷாக்ரமப்ரகாஶகனென்றருளிச்செய்தார். ஐந்தாம் திருவாய்மொழியில் 'அன்று சராசரங்களை வைகுந்தத்தேற்றி' என்கிறபடியே கோஸலஜநபத3ஜநி ஜங்க3மஸ்தா2வரஜந்துஜாத தி3வ்யமதிப்ராநப்ரேம ப்ரவர்த்தந தி3வ்யாவதா3நங்களை அநுஸந்தி4த்து அவன் நிகி2லஜந்துஜாதஶரண்யனென்று கொண்டு ஸர்வஜந்துஸாதா4ரண

ஸ்ரீகாந்த ஸ்வாநுபூதௌ ஸ்வஸ்தோத்ர ஸ்வாஸ்ரணவிஸதஸ்ரீத்வவிஷய ஸ்தோத்ர கலைஷு ஜனுஷோ ஸ்தோத்ரஸ்வஸ்ய ஜனக ஸ்பூர்திமாம் ॥

வ்ரு— [illegible]நளிச்செய்தார். ஆறாந் திருவாய்மொழியில், 'உன்னை யென்று கொல் சேர்வதுவே' என் [illegible]டைய நீராம்படி கூப்பிடுகையாலே எம்பெருமான் ஸமாஸ்ரிதர் பண்ணும க்ருதஜ்ஞங்களை ஸஜி [illegible]ன்று அருளிச்செய்தார். ஏழாந்திருவாய்மொழியில், ஸாவதாநகர்ஷத்தாலே வந்து கூடை [illegible] தோற்றுநிற்கச் செய்தேயும் பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷம் கிடையாமையாலே கரைந்து நோவுபடுகிறபாட்டி [illegible]ஸாரத்தாலே எம்பெருமான் ஆஸ்ரிதர் நினைக்குந்தோறும் மனதிலே ப்ரகாஸியா நிற்பனென்று கொண்டு ஸ்ம்ருதிவிஸதத்வத்தை உபபாதித்தருளினர். எட்டாந் திருவாய்மொழியில், எம்பெருமான் தனது ஆஸ்சர்ய நாநாவிபூதிகளைக் காட்டிக் கொடுக்கக்கண்டு அவனது விசித்ரவிபூதி கத்வத்தையருளிச்செய்தார். ஒன்பதாந் திருவாய்மொழியில், 'நீ என்னை இப்ரக்ருதியிலேயென்வைத்தா'யென்று எம்பெருமானைக் கேட்க 'லோகோபகாரார்த்தமாக நம் ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளை உள்ளீடாகவைதத திருவாய்மொழியைப் பாடுவிக்கைக்காக' வென்று அவன் அருளிச்செய்ய, 'ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் உள்ளிட்டார் நிற்க என்னைக்கொண்டு பாடுவிப்பதே!'என்றுகொண்டு எம்பெருமானுடையஸ்தோத்ரப்ரிய கத்வகுணத்தை அருளிச்செய்தார். பத்தாந் திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானைக் கவிபாட வினைகளொன்றும் நில்லாகெடு மென்றுகொண்டு எம்பெருமானுடைய ஸ்தோத்ரஜநாவஹாரகத்வத்தை அருளிச்செய்தார். இப்படி ஸாரஸ்யோத்கர்ஷ ஸம்ஸ்காராதிகளாலே எம்பெருமான் ஆஸ்ரிதாநிஷ்டநிவர்த்தகனென்றருளிச்செய்தாராயிற் றென்கிறர். * * * * * * * ௬௬

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸாய வேதாந்தகுரவே நம:.

———(o)———

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்து முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே ஹயவதந பரப்ரஹ்மணே நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

திருவாய்மொழி-எட்டாம்பத்து.

மூ— தேவிமாராவார்திருமகள்பூமியேவமற்றமரராட்செய்வார்* மேவியவுலகமூன்றவையாட்சிவேண்டுவேண்

---

* திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம். *

ஆ— (தேவிமாராவார்) கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே ப்ரார்த்தித்தபடி பெறாமையாலே அத்யந்தவ்யஸநராய் எம்பெருமானுடைய ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யாதிகுணங்களை அதிஶங்கை பண்ணும்படி கலங்கி "காணுமா

---

* ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷாய நமோஸ்து ஸ்ரீமதே வேதாந்ததேஶிகாய நம:. *

அஶரணஜநபாலநைகஸக்தம் பதிமநபேக்ஷவிஶேஷமேஷ ஸத்ய: ।
அவிரதிஶயஸாஹஸாதிஶங்கீ பரமவிமர்ஶத ஸாஶ்ரிதேஷு ஶங்கீ ॥

* எட்டாம்பத்து. *

இ— தாம்ப்ரார்த்தித்தபடியே ஸம்ஶ்லேஷிக்கலாம்படி திருவாறன்விளையிலே அவன் எழுந்தருளியிருக்கக் காணுமாறுநளாயென்றிவர் இத்திருவாய்மொழியிலே அலற்றுகை யுக்தமன்றோவென்ன ஸமர்த்திக்கிறார்- (கீழில்த்ருதி) ப்ரார்த்தித்தபடியே பெறாமையாலேயென்றது - நினைத்தக்ஷணத்திலே திருவாறன்விளையைக் காணப்பெறாமையாலே யென்றபடி. அதிஶங்கை பண்ணும்படி என்கிறவிடத்தில் "வ்யாதஸ்தோத்ராஜ்ஞாஸ்ய த்ருஷ்ணாஸாநந்தஸ்ஸ்ராவண: । ஸம்ப்ரதாநம்தஸ்ய ஶங்கிதாஸம்க்ஷயாத" என்கிறஶ்லோகம் அபிப்ரேதம். காணுமாறுநளாயென்கிறவித்தாலே த்வரையாம்ப்ராப்யமென்கிற ஸமஸ்தகுணமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. அதாவது:— ஆஸ்ரிதர்காணவேணுமென்று இச்சித்தால் அவனுக்குத்தான்த்ருஶ்யனாகை. இப்பத்தினுபக்ரமத்திலே இப்படிசொல்லுகையாலே ஸகலஹேதுஸாதநத்வம் இப்பத்துக்கெல்லாம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. இத்தால்கீழ்ப்பத்திலே அநிஷ்டநிவர்த்தகத்வத்தைச்சொல்லி இப்படிஅநிஷ்டஸகலமும் தனக்குஸ்வாதீநமானாலும் இஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்டநிவ்ருத்திகளெல்லாம்

ஸ— தேவிமாராவார்- உனக்கநாதிஸித்த மஹிஷிகளாயிருப்பார், திருமகள்பூமி- ஸ்ரீதேவியும் பூமிப்பிராட்டியும், அபிமத ஸாயுஜ்யனைக்கொண்டு நீ கார்யம் செய்யும்படி உனக்கு ஸஹாயைகளாயிருப்பார் ஸ்ரீஸூக்திகள், இப்படி "நகஶ்சிந்நாபராத்யதி" என்பாரும் அருகேயிருக்க எனக்கு க்லேஶப்படவேண்டின ஹேதுவென்னென்று கருத்து. ஏவ- நீ ஆஜ்ஞாபிக்க, கைங்கர்யம் ப்ரியமானாற்போலே "க்ரியதாமிதிமாம்வத" என்கிறபடியே ஏவி அடிமை கொள்ளுகையும் மிகவும் ப்ரியமாயிருக்குமிறே; "அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்கிற ஶ்லோகத்தை இங்கே அநுஸந்திப்பது. ஆட்செய்வார்- கைங்கர்யம்பண்ணுவார், மற்றமரர்- ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு வேறான அமரர், அவர்களுக்கு ப்ரக்ருதியிகளான அமரரென்றபடி. ஸநகாதிவசிஷ்டதாலே பிராட்டிமாருக்குப் பிறக்கும் ரஸாதிஶயம் அவர்களோடவனுக்கு கைங்கர்யம் பண்ணப் பெறுகையாலே தங்களுக்கு முண்டாகையாலே அவர்களோடு ஸாம்யமாக விகல்பிக்கலாம்படி இருக்கிற நித்யஸூரிகளென்கை. "வேதமவல்லார்களைக்கொண்டு" என்கிறபடியே இவர்களெல்லோரும் ஸாக்ஷாத்காரமாயிருக்க நான் க்லேஶப்படுவதே என்றுகருத்து. ஆனாலும் ஸாமர்த்யத்தில் குறையுண்டாகில் கார்யம் செய்யமுடியுமோ வென்னில்; மேவிய- வஶிவிதங்களான, ஆஶ்ரிதமானவென்றபடி. "இதம்ஸர்வம் ப்ரஹ்மாத்மகம்" என்கிறபடியே உன்பக்கல் பொருந்தினவையான என்கை. உலகமூன்றவை- அந்த ப்ரஸித்தங்களான மூன்று லோகங்கள். லோகத்ரயமிதி லோகா:, க்ருதகம். க்ருதகாக்ருதகங்களென்றபடி. ஆட்சி- ஆளப்படுமவை, நியாம்யங்களென்றபடி., வேண்டுவேண்டு- இந்த ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கு தத்தத்காலங்களிலே வேண்டின வேண்டினவையான

மூ— டுருவநின்னுருவம்* பாவியேன்றன்னையடுகின்றகமலக்கண்ணதோர்பவளவாய்மணியே* யாவியேயமுதே
யலைகடல்கடைந்தவப்பனேகாணுமாறருளாய்* ।க॥
காணுமாறருளாயென்றென்றேகலங்கிக்கண்ணநீர்களலமரவினையேன்* பேணுமாறெல்லாம்பேணிநின்பேரே

ஆ— ரருளாய்" என்றுகூப்பிடுகிறார். உக்தோபக்ரீடாநாயகனாய் ஶேஷஶேஷாஶந ப்ராப்யப்ராபக நா நாவிதாநந்த ஸ்ரீஜநஸ்ரீவாஸிகா ஸ்ரீஸ்ரீதவாணயாமஜனாய், நிவிஶஹாஸந நிர்ப்ராணத்ராண ஸம்ஹா ராதிஶீலனாய், க்ருத்தவஸ்த்ராணாஶ்ரமாக உத்யாநமாணவிக்ரஹனாய், ஸௌஸாத்ய்பர்ஸ்ஹாதாஶேஷ ஶோபநகதோஷஸ்ஜபத்மாவநனாய், கத்யாஜஶவிஷ்யாதஸரோஷவநனாய், நீஶரதஷஸ்யஶ்தீவப்ரபவ னாய், எனக்குயாரகனாய், ஹோஹ்யனாய், ப்ராணதஜநஸகூஹித நிவர்தகர்ஷைநகஸஹாவனாய் இருந்த- உன் னைக்காணுமாறருளாயென்கிறார். ।க॥

இ— ஸம்ஹாரநாமணமாகவே செய்தருளுமென்னுமிடத்தை இப்பத்திலேயருளிச்செய்கிறாரென்று கீழ்ப்ப பத்தோடே இப்பத்துக்கு ஸாமதியும்ஸங்கதியாகிறது. இவ்வர்த்தத்தை "கயாநிஷ்டவாஸம் ஸ ஶே" என்றுவாயர் அருளிச்செய்தார். *

முதற்பாட்டு

பூமிபிஷ்ஜத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உக்தீத்யாதியால்) ஏவமற்றமாராட்செய்வார்என்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷத்யாதியால்) உலகமூன்றவையாட்சிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (நிவிஶேத்யாதியால்) பாவியேன்றன்னையடுகின்ற கமலக்கண்ணதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஸாத்யேத்யாதியால்) ஆவியேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குயாரகனென்று) அமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹோஹ்யனென்று) அலைகடல்கடைந்தவப்பனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (ப்ராணதேத்யாதியால) ॥க॥

ஶ— உருவம்- ரூபங்கள், நின்னுருவம்- உனக்கு திவ்யவிக்ரஹங்கள், பாவியேன்றன்னை- உன்னழகு களை யநுபவிக்கப் பெறாதபடி பாபத்தையுடையவனான வென்னை, பாபத்தை யுடையவன் பாவியான். இஶ் பத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது பாவியேன் என்று ரூபமாயிருக்கும். தன்னை யென்று ஸாமாந்ய ப்ரயோகம். அடுகின்ற- பீடியாநின்ற, ஸ்ம்ருதிவிஷயமாகக் கொண்டு பீடியாநின்ற என் றபடி. கமலக்கண்ணது- தாமரைத்ருஶநயநங்களை யுடைத்தான, கண்ணை உடைத்தானது கண்ணது, இதும ணிக்கு விஶேஷணம். ஓர்பவளவாய்- விலக்ஷணப்ரவாளாகாரமான. வாய்- அதரம், அத்யாஜ்ஜ்வல ப்ரவாள ஸத்ருஶாதராதரமான வென்றபடி. மணியே- நீலரத்நமே, ஒரு நீலரத்நமானது தாமரைபூத்தவநமாய் ப்ரவா ளஸத்ருஶாதராதரமாயிருந்தாப்போலே இருக்கிறவனே என்றபடி. ஆவியே- ப்ராணனே, விஶ்லேஷித்ததால் எனக்கு ஜீவிக்கப்போகாதபடி இருக்கிறவனே என்றபடி. ஒரு ஸாமாந்யவிஶேஷமன்று இவருக்கு ப்ராணன், நாய்ச்சிமாரோடும் விபூதியோடும்கூடி அழகிய கண்ணும் வாயும் வடிவுமாயாயிறறிவருடைய ப்ராண னிருப்பது. அமுதே- நிரதிஶயபோக்யனே, தாரகமான ப்ராணனாத்ரமாய் போக்யவஸ்து புறம்பேதே டவேண்டியிராதே போக்யமும் நீயேயாயிருக்கிறவனே என்றபடி. அலை- தேவாஸுரர்களாலே கடைந்து தலைக்கட்டவொண்ணாதபடி அலையாநிற்கிற, கடல்- ஸமுத்ரத்தை, கடைந்த- தமநம்பண்ணிக்கொடுத்தவ னான, அப்பனே- உபகாரகனே, ப்ரயோஜநாந்தரபரருக்கும் அபேக்ஷிதங்களைச்செய்தாகிலும் உபகரி க்குமவனே என்றபடி, காணுமாறு- உன்னை நான் கண்ணாலே கண்டநுபவிக்குமபடி, அருளாய்- நீ க்ருபை பண்ணவேணும். அவர்களுக்குப்போ லெனக்குக் கடல் கடையவேணடா, அவ்வடிவைக்காட்ட அமையும், ப்ரார்த்யமும் ப்ராபகமும் நீயே என்றிருப்பாருக் கிவ்வளவும் செய்யலாகாதோ என்று கருத்து. ॥க॥

காணுமாறருளாய் என்றென்றே- உன்னைநான்காணும்படி க்ருபைபண்ணியருளவேணுமென்றலற்றி யல ற்றியே, கலங்கி- ஶோகித்து, கண்ணநீர்கள்- நேத்ரஜலங்கள், அலமர- வ்யாகுலங்களாய் ப்ரவஹிக்க, வினையேன்- உன்னைக்காணப்பெறாதபடி பாபங்களையுடையவனான நான், பேணுமாறெல்லாம்பேணி- ஆசை ப்படும்படி யெல்லாமாசைப்பட்டு, பேணுகை- ஆசைப்படுகை. ஆசிலும் தூதுவிட்டும் மரணம்புகுந்தும் மோஹித்துக்கிடந்தும் இப்படி ஸஹஸ்ரப்ரகாரமாக வாசைப்பட்டென்றபடி. நின்பெயரேபிதற்றுமாறு -

மூ— பிதற்றுமாறருளெனக்கந்தோ* காணுமாறருளாய்காகுத்தாகண்ணா தொண்டனேன்கற்பகக்கனியே*
பேணுவாரமுதேபெரியதண்புனல்சூழ்பெருநிலமெடுத்தபேராளா* ।உ।
எடுத்தபேராள னந்தகோபன்ற னின்னுயிர்ச்சிறுவனே யசோதைக்* கடுத்த

ஆ—(காணுமாறருளாய்) இப்படிகாணுமாறருளாயென்றென்றேகலங்கிக் கண்ணநீர்களலமருகின்றவென் இதற்குமேல் இல்லையென்னும்படி யாசைப்பட்டாலும் உன்திருநாமங்களையே சொல்லிக்கூப்பிடப்பெறுமிதுவோ எனக்கருளுமருள். இங்ஙனன்றிக்கே காணுமாறருளாய் காணவேணுமோவென்னில், காணவேணுமென்றபேக்ஷித்தார்க்கு சக்ரவர்த்தித்திருமகனாயும் ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனாயும் வந்து திருவவதாரம்பண்ணியன்றோ உன்னைக்காட்டிக்கொடுத்தருளிற்று. நெஞ்சாலே அநுபவிக்கலாம்படி உன்னையெனக்கு ஸௌஹ்ருதமாகத் தந்தருளின பரமோதாரனல்லையோ? மற்றுமாசைப்பட்டாரெல்லாருக்கும் உன்னைஸௌஹ்ருதமாக்கொடுக்குமவனல்லையோ? ப்ரளயார்ணவநிமக்நமான ஜகத்தையெடுத்து ரக்ஷித்தருளின பரமகாருணிகனல்லையோ? காணுமாறருளாயென்கிறார். ॥உ॥

(எடுத்த) ஸ்வதந்த்ரநிதி எடுத்தாப்போலே எடுத்தநுபவிக்கலாம்படி ஸ்ரீநந்தகோபர்க்கும் யசோதைப்

✳ இரண்டாம்பாட்டு.✳

இ— பேணுமாறெல்லாம்பேணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதற்குமேலித்யாதியால்) நின்பெயர்பிதற்றுமாறருளெனக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருநாமங்களையேயித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்தில் விசேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்ன அவற்றிற்கு ப்ரயோஜநம்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (காணவேணுமோவென்று) காகுத்தாகண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமென்றபேக்ஷித்தவர்க்கித்யாதியால்) தொண்டனேன்கற்பகக்கனியே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சாலேயித்யாதியால்) பேணுவாரமுதேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்) பெரியவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயார்ணவேத்யாதியால்) ॥உ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

எடுத்தவித்யாதி களிறேயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதந்த்ரேத்யாதியால்) அடுத்ததோருரு

ப—பின்னையும் காணப்பெறாமையாலே யுன்திருநாமங்களையே அலற்றும்படியே. பெயர் - நாமம், பிதற்றுகை- அலற்றுகை, பிதற்றுமாறுஎன்றது ப்ரகாரம். எனக்கு அருளென்று மாறியன்வயிப்பது. எனக்கு - அநந்யசரணனானவெனக்கு, அருள் - நீபண்ணும்க்ருபை, உன்னைக்காணப்பெறாதே நான் க்லேசப்பட்டலற்றுகையேயோ நீயெனக்குப்பண்ணும்க்ருபையென்று பாவம். அந்தோ - அய்யோ! இது விஷாதோக்தி, காகுத்தா - காகுஸ்த, ஆச்ரிதர்களுடைய அபேக்ஷிதங்களும் கிடைக்கும் காகுஸ்த்தவம்சத்திலே பிறந்தவனேயென்றபடி. கண்ணா - க்ருஷ்ண, பெண்பிறந்தாரும் கலந்தநுபவிக்கும்படி ஸர்வஸுலபனான க்ருஷ்ணனாய்ப்பிறந்தவனேயென்றபடி. தொண்டனேன்கற்பக- அடியேனுடைய கல்பகமே, தொண்டன்- அடியேன், ஸ்வரூபத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனேனென்று ஸ்வபாவமாயிருக்கும், ஸர்வாபீஷ்டவிஷயங்களிலே அடியேனைப்பற்றிருக்கிற எனக்குங்கூட ஸ்நேஹத்தாலே அநுபவிக்கும்படி உன்னைத்தந்தவனேயென்றபடி. கனியே - பழமே, எனக்குபோக்யனானவனேயென்றபடி. பேணுவாரமுதே - உன்னை ஆசைப்பட்டார்க்கு நிரதிசயபோக்யனானவனே, பெரிய - அதிவிபுலமான, தைர்க்யவிஸ்தாரமானமென்றபடி. தண் - சீதளமான, ஸ்வயமாகையாலே ஸூர்யகிரணஸ்பர்சமில்லாமையாலே அத்யந்தசீதளமானவென்றபடி. புனல் - ப்ரளயார்ணவஜலத்தாலே, சூழ் - வ்யாப்தமான, பெருநிலம் - மஹாப்ருதிவியை, எடுத்த- உத்தரித்தவனான, பேராளா - மஹாவராஹனே, காணுமாறு - உன்னைநான்காணும்படி, அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும் ।உ।

எடுத்த - ஸ்வதந்த்ரமாக நிதியெடுத்தாப்போலே உன்னைக்கொண்டெடுத்தவரான, பேராளன் - மஹாபுருஷரான, ஸாஹஸிகரானவென்றபடி. நந்தகோபன்தன் - ஸ்ரீநந்தகோபருடைய, இன் - நிரதிசயபோக்யமான, உயிர் - ப்ராணனான, சிறுவனே - பாலகனே, அசோதைக்கு - யசோதைப்பிராட்டிக்கு, அடுத்த—

மூ— பேரின்பக்குலவிளங்களிறே யடியனேன்பெரியவம்மானே* கடுத்தபோரவுண னுடலிருபிளவாக் கையுகிராண்டவெங்கடலே* யடுத்ததோருருவாயின்றுநீவாராயெங்ஙனந்தேறுவருமரே* ॥ ௩ ॥
உமருகந்துகந்தவுருவநின்னுருவமாகியுன்றனக்கன்பரானு* ரவருகந்தமர்ந்தசெய்கையுன்மாயையறிவொன் றுஞ்சங்கிப்பன்வினையேன்* னமரதுபண்ணிபகலிடம்புடைசூழடுபடையவித்தவம்மானே* யமரர்தமமுதே

ஆ— ப்ராட்டிகளும் பரமபதமும் ஸ்ரீவைகுண்டாதிவ்யதேசங்களும் ... ஸம்ஹிதனாய் ... ஸ்ரீநரஸிம்ஹரூபியாய் ... கொழுவிதாரிதகனகாஜாஹரனாய் ... நிரவதிகாஸ்ரிதவாத்ஸல்ய ஹேதுமாயிருந்துவைத்து ஆஸ்ரிதனான வெனக்கு ஒருவயாயின்று நீவருகிறிலை, வாராதொழிந்தால் உன்னுடைய ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யகுணைகபரரான வாஸ்ரிதஜனங்களெங்ஙனே? ஜீவிக்கும்படியென்கிறார். ॥ ௩ ॥
(உமருகந்து) ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநைகஸ்வபாவனைப், ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யனைப், ஆஸ்ரிதவிரோதி

இ— வாயென்கிறவிடத்திலே யதாஸம்பவத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டேத்யாதியால்) அடுத்த தோருருவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தவிரோதீத்யாதியால்) கடுத்தஇத்யாதிஉகிராண்ட இத்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நவரேத்யாதியால்) எங்கடலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ததீராரணேத்யாதியால்) அடியனேன்பெரியஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதனானவெனக்கித்யாதியால்) எங்ஙனந்தேறுவருமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாராதொழிந்தாலித்யாதியால்) ॥ ௩ ॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதியால்) அமரர்தமமுதேஎன்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யனையென்று) அசுரர்கணஞ்சேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோதிநாஸகனேத்யாதியால்) என்னுடையாருயிரென்கிறதற்குத்

ஶ— அபத்தமாகக்கிட்டின, அபத்தமாக ஶ்லாக்யமானவென்றபடி. இதுகளிறுக்குவிஶேஷணம். பேரின்பம்- உதாரஸ்வபாவமான, இதுவும் களிறுக்குவிஶேஷணம், குலவிளங்களிறே – கோத்ரத்துக்கு இளங்களிறானவனே, களிறு – கஜம், ஶ்ரீவைகுண்டத்திற்கு பாலகஜம்போலே ஶோபிதஸௌந்தர்யனானவனே? யென்றபடி. அடுத்தது - உசிதமான, அடுத்தது - உசிதம், வஜ்ரகொடிகடினஹிரண்யாஸுரதேஹ விதாரணாநுகுணமுமானவென்றபடி. ஓருருவாய் - லோகவிலக்ஷணவிக்ரஹனாய், அத்புதஸ்ரீநரஸிம்ஹவிக்ரஹயுக்தனையென்றபடி. போர - யுத்தத்திலே, கடுத்த – கோபத்தையுடையவனான, அவுணன் – ஹிரண்யனுடைய, உடல் - ஶரீரமானது, இருபிளவா - இரண்டுபிளவாக, இரண்டுஸமமாம்படியாகவென்றபடி கையுகிர் - கரநகங்களை, ஆண்ட – ஆண்டவனான, நியமித்தவனானவென்றபடி. நகங்களைவ்யாபரித்தவனானவென்கை. எங்கடலே - எங்களுடையஸமுத்ரமே, ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யஜலநிதியானவனேயென்றபடி. அடியனேன் - தாஸனானவெனக்கு, பெரிய - பெரியவனான, எட்டவொண்ணாதவீஶ்வரனானவென்றபடி. அம்மானே - ஸ்வாமீ, இன்றுநீ வாராய் - எனக்கிப்படி பாவத்துநடவாநிற்கிற விப்போதும்வருகிறாயில்லை, உமர் - உன்னுடையவர், உன்னுடையகுணங்களையே ஜீவநமாகவுடையவர்களென்றபடி. எங்ஙனந்தேறுவர் - எப்படிவிஶ்வஸிப்பர்கள, தேறுகை - விஶ்வஸிக்கை, ஆஸ்ரிதரெல்லாருமுன்னே விஶ்வஸிக்கைக்காக நீயென்னபேக்ஷிதம் செய்யவேணுமென்றுகருத்து. ॥ ௩ ॥

அமரதுவென்கிறவித்தை அது அமர்என்று மாறியநயிப்பது. அது - அந்தப்ரஸித்தமான, அமர் - யுத்தத்தைப்பண்ணி, உபத்ரவாதித்யாதிரூபத்தாலேயுண்டாக்கி, இதுக்குஅவித்தஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். அகலிடம்புடை - விஸ்தீர்ணையான பூமியினுடைய பரிஸரமெங்கும், இடம் – பூமி, புடை- பரிஸரம், சூழ - வ்யாப்தமான. அடு - ஹிம்ஸகஸ்வபாவமான, அடுகை - ஹிம்ஸிக்கை, படை - ஸேநையை, பாரத ஸேநையையென்றபடி. அவித்த - நஶிப்பித்தவனான, அவித்தல் – நஶிப்பித்தல், அம்மானே – ஸ்வாமீ, அமரர்தம் - அமரர்களுக்கு, தேவப்ரக்ருதியானவாஸ்ரிதர்க்கென்றபடி. தம்மென்று ஸ்வாதந்த்ர்யோக்தம், அமுதே - அம்ருதமே, நிரதிஶயபோக்யபூதனேயென்றபடி. அசுரர்கணஞ்சே - அஸுரர்களுக்கு நஞ்சசு

மூ— அசுரர்கணஞ்சே யென்னுடையாருயிரேயோ* ॥ச॥
ஆருயிரேயோ வகலிடமுழுதும் படைத் திடந் துண்டுமிழ்ந்தளந்த*

ஆ— நாஶகைகஸ்வபாவனாய், எனக்குதாரகனுமாயிருந்த உன்னுடைய ஆஶ்ரிதேச்சாதீநதிவ்யாவதார திவ்யசேஷ்டிதஸ்வபாவமான ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யகுணமொன்றுமே யெனக்குதாரகம். நீவாராமையாலே அதுவுமென்னுடையபாபத்தாலே பொய்யோவென்று ஶங்கியாநின்றேனென்கிறார். ॥ச॥

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனதுகித்யாதியால்) உமருகந்தித்யாதி செய்கையித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேச்சாதீநேத்யாதியால்) அதில் திவ்யசேஷ்டிதஶப்தத்தாலே செய்கையுன்மாயை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. இதில் ஶேஷவாக்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யகுணமென்று) உன்மாயையறிவொன்று மென்கிறவிடத்தி லவ்யயத்தாலே ஸூசிதமாகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுமேயெனக்குதாரகமென்று) இதொன்றுமன்றே எனக்குத்தாரகமாயிருந்தது, இத்தையும் ஶங்கியாநின்றேனென்று சவ்யயத்தாலே ஸூசிதமாகிறதென்றுகருத்து. அமர்ந்தசெய்கையுன்மாயையென்கிறவித்தோடு ஸமபிவ்யாஹாரத்தாலே அறிவுஶப்தம் வாத்ஸல்யகுணவிஷயமானவறிவைச்சொல்லுகிறதென்றுகருத்து. சங்கிப்பன்வினையேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீவாராமையாலே யித்யாதியால்) ॥ச॥

ரா— னவனே, ஆஸுரப்ரக்ருதிகளான ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக்கு நாஶகஸ்வபாவனானவனே யென்றபடி. அசுரர்கள் நஞ்சேயென்கிறவிடத்திலே ளகாரஸ்ய நகாரஸ்ய ணகார உபயோரேகாதேஶ:. என்னுடை- என்னுடைய, ஆர் - பூர்ணமான, உயிரே - ஆத்மாவே, எனக்குஸதாதாரகனேயென்றபடி. அதாவது:— ஆஶ்ரிதர்க்குஶத்ருபூதராய் ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக்கு நாஶகனுமாயிருக்கிற இவ்வாகாரங்களைக்காட்டி யென்னை தரிப்பித்தவனேயென்கை. ஓ! என்றது அவனைக்காணாமையாலேவந்த விஷாதாதிஶயத்யோதகம். உமர் - உன்னுடையவர்கள், ஸ்வாஶ்ரிதரென்றபடி. உகந்துகந்த - [illegible] உகந்ததான, உருவம்- ரூபமானது, நின்னுருவமாகி- உனக்குரூபமாய், இன்னரூபமெங்களுக்கு போக்யமென்று ஆஶ்ரிதர்மிகவுமுகந்ததான ரூபமே உனக்கு திருமேனியாய்என்று பாவம். இதுக்கு [illegible]க்ரியையோடே யந்வயம். உந்தனக்கன்பரானார்- அவர் உன்விஷயத்திலே ப்ரேமவான்களாயிருக்குமவர், ஷஷ்டியானது ஸம்பந்தஸாமாந்யவாசகமாகையாலே உன்றனுக்கு என்கிறவிடத்தில் ஷஷ்டியானது விஷயபரமே. அன்பர் - ப்ரீதிமான்கள், உகந்து - ஸந்நிதிபண்ணி, அமர்ந்தசெய்கை - ப்ரதிஷ்டிதங்களான சேஷ்டிதங்கள், ப்ரயோஜநாந்தரவிமுகராய்வந்து கிட்டும்படியான சேஷ்டிதங்களென்றபடி. உன்மாயை - உன்னுடையவாத்ஸல்யசேஷ்டிதங்கள், ஆயிருக்குமென்று க்ரியாத்யாஹாரம்பண்ணியோஜிப்பது. ஆஶ்ரிதர் ப்ரயோஜநாந்தரவிமுகராய்க்கொண்டு நிரபேக்ஷமாக வுன்னைவந்துகிட்டும்படி யவர்களுக்குமிகவும் ப்ரியங்களாயிருந்த சேஷ்டிதங்களே யுனக்குவ்யாபாரங்களாயிருக்குமென்று பாவம். அறிவொன்றும்- இப்படிநீ யாஶ்ரிதவத்ஸலனாயிருப்பதென்கிற வறிவையொன்றையும், வினையேன்- பாபியாயிருக்குமவற்றிலும் அதிஶங்கைபண்ணும்படியானபாபத்தையுடையவனான நான், சங்கிப்பன்- ஶங்கியாநின்றேன், நீயாஶ்ரிதவத்ஸலனென்கிற வறிவொன்றுமேயெனக்கு தாரகமாயிருந்தது, நீவாராமையாலே அதுவும்பொய்யோவென்று ஶங்கியாநின்றேன், பாபியாகையாலேயென்று பாவம், "வ்யாத: ப்ராஜ்ஞ: க்ஷத்ரஜஸ்ய" என்கிறஶ்லோகத்தை யிங்கேயநுஸந்திப்பது. என்னுடைய ஸாமக்ரீஹாநியாலே நானதிஶங்கைபண்ணுகிறேனத்தனைபோக்கி அவர்பக்கலிலே லேஶத்தும் குணஹாநியில்லையென்கிறாரிறே. ॥ச॥

ஆர்- பூர்ணமான, உயிரே- ப்ராணனே, "ப்ராணஸ்ய ப்ராண:" என்கிறபடியே தாரகமான ப்ராணாதிகளுக்கும் தாரகனாகையாலேயெனக்கு பரிபூர்ணதாரகனானவனே என்றபடி. ஓ! வென்று கேதத்யோதகம். ஸர்வேஶ்வரனானவுன்னை நான் என்னத்தை அபேக்ஷிப்பது. எனக்கு தாரகனான நீயே என் கார்யஞ் செய்ய வேண்டாவோவென்று கருத்து. அகல்- விஸ்தீர்ணமான, இடமுழுதும்- ப்ருதிவியெல்லாத்தையும், படைத்து- நீ ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து- ப்ரளயார்ணவத்தாலே யழிந்துபோகாதபடி உத்தரித்து. உண்டு- அந்த: ப்ரளயேஸதி வயற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்து- ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே உத்கீரணம்பண்ணி,

மூ— பேருயிரேயோபெரியநீர்படைத்தங்குறைந்ததுகடைந்தடைத்துடைத்த* சீருயிரேயோமனிசர்க்குத்தேவர்போலத்தேவர்க்குந்தேவாவோ *வோருயிரேயோவுலகங்கட்கெல்லாமுன்னைநானெங்குவந்துறுகோ*॥ ரு॥

ஆ— (ஆருயிரேயோ) நீரே உபாயங்களை அநுஷ்டித்து என்னை ப்ராபிக்குமத்தனையன்றோவென்னில், எனக்கு தாரகனுய் நிகிலஜகதுதயவிபவகாரணபூதனாய் ஜலதிசயனனாய் நிரவதிகாரண்ய (?) ஸௌசீல்ய ஸ்ருத வாத்ஸல்ய கல்யாணகுணவிசிஷ்டனுய், வயோநியமபந்தமநபேக்ஷ ஸர்வாந் ஸ்ரீயப்பதியாய் ஸ்வாமியுமாய், சுத்தஸ்வபாவங்களாலும் ரூபகுணங்களாலும் மநுஷ்யர்களைக்காட்டில் தேவர்களைத்தனை விலக்ஷணராயிருப்பார். அப்படியே தேவர்கள் மநுஷ்யர் என்னும்படி அந்தகுணங்களால் விலக்ஷ

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— ஸ்வஸ்வப்ராப்தி தமக்கு ஸம்பவிக்குமென்கிற அத்யவஸாயத்தாலே சாறுமாறநருளாமையென்று தத்ப்ராப்தியை ப்ராப்திப்பாகிற விவரிப்பாட்டிலே யுன்னைநானெங்குவந்துறுகோவென்று தத்ப்ராப்திதனக்கு ஸம்பவியாதென்றுசொல்லுகை யஸம்பதமன்றோவென்ன ஸமர்ப்பிக்கிருர் (நீரேயித்யாதியால) நீரேயென்றது - ஸ்வஸ்வஹாயநிரபேக்ஷமாகை நீரேஸ்வதந்த்ரமாயென்றபடி. ஸ்வஸ்வஸஹாயநிரபேக்ஷ ஸ்வபந்தத்தாலே தமக்குஸ்வஸ்வப்ராப்தி ஸம்பவியாதென்கிருர். ஆகையாலே ஸம்பதமென்றுஸம்பதிதமாயிற்று. உபாயங்களையென்றது - ஸக்திப்ரவத்திகளிலேதேனுமொரு வுபாயத்தையென்றபடி. அவனிப்போது விலம்பித்தவாறே முன்புதான்பண்ணினப்ரபத்தி "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய" மென்கிறபடியேயவன் ப்ராப்யாநுகூலமாவாய்ப் பண்ணினதாகையாலே பங்கனன்றிக்கே ஸ்வஸ்வஸஹாயநிரபேக்ஷமாக நீரேயேதேனுமொரு வுபாயத்தை யநுஷ்டிக்கவேணுமென்றிஸ்வராபிப்ராயமோ யென்றுகலங்கி யிப்படிசொல்லுகிருரென்றுகருத்து. ஆருயிரேயோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (எனக்கித்யாதியால்) அகலித்யாதிபேருயிரேயோஎத்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (நிகிலேத்யாதியால்) பெரியநீரித்யாதிசீருயிரேயோவித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (வயோநியேத்யாதியால்) மனிசர்க்கித்யாதிதேவாவோஎத்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (சுத்தகுணங்களாலுமித்யாதியால்) ஒருயிரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர்

ஸ— . வாநஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. அளந்த - மஹாபலிபக்கலஹரித்தவாறே யத்தையளந்து மீட்டுக்கொண்டவனை, பேருயிரே - மஹாதாவே, ஸர்வகாரணிகனேயென்றபடி. ஓ! வென்றுவெகு, ஸ்ருஷ்டியை ஸக்லாவத்துக்களிலும் ரக்ஷித்தநீயே என்னையும்ரக்ஷிக்கவேண்டாவோ, என்னுலொருவுபாய மநுஷ்டிக்கமுடியுமோவென்றுகருத்து. பெரியநீர் - ஸகலலோகஸ்ருஷ்டிஸாதனமான ஏககாரணத்தை, படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, அங்கு - அந்தஏககாரணத்திலே, உறைந்து - கண்வளர்ந்தருளி, அது - அந்தஸமுத்ரத்தை, க்ஷீராணவரூபவேண வரிணமித்த வந்தஸமுத்ரத்தையென்றபடி. கடைந்து - பிராட்டியைலபிக்கைக்காக மதநம்பண்ணி, அடைத்து - லவணாணவாகாரமானவத்தை பிராட்டிக்காகவே ஸேதுவாலேபந்தித்து, உடைத்த - ஸம்ஸாரிகளுக்கு தீர்த்தஸேவாம்படி யநுஷ்டாயியாலேயுடைத்தவனை, சீருயிரே - ஸர்வஸ்வாமியான வஸ்தாவே, சீர் - கல்யாணகுணம், வயோநியமேநாதி ஸம்ஹிதாஹாரத்தாலே யிங்கேப்ராணயிகுணம் விவக்ஷிதம். உயிரேயென்றது சுத்தாபோலேயிருக்குமவனேயென்றபடி. அதாவது:— சுத்தலக்ஷணத்திலவந்தால் ஒருவன்தான் தன்னுடையலக்ஷணத்திலே ப்ராணயியாயிருக்குமாப்போலே யிருக்கிறவனேயென்றபடி. ஓ! வென்றுவெகு, பெரியபிராட்டியாரோடு யோகத்தோடுவாசியற ப்ராணயியானநீ யென்தலையிலேயொரு பாரத்தைச்சுமத்தப்பார்க்கலாமோவென்று கருத்து. மனிசர்க்கு - மநுஷ்யர்க்கு, தேவர்போல - தேவதைகள்போலே, தேவர்க்குந்தேவா - தேவதைகளுக்கும் தேவதையாயிருக்கிறவனே, தேவதைகளை மநுஷ்யஸ்தாநமாக்கி யவர்களைக்காட்டில் ஸர்வப்ரகாரோத்க்ருஷ்டனுயிருக்கிறவனேயென்றபடி. ஓ! வென்றுவெகு, இத்தனை யுத்க்ருஷ்டனையுன்னை நீயே ப்ராபித்தாலல்லது என்னால்கிட்டமுடியுமோவென்றுகருத்து. உலகங்கட்கெல்லாம் - ஸர்வலோகங்களுக்கும், ஒருயிரே - சுத்திதீயாதாவே, ஓ! உகிவெகு, மரீரரக்ஷணமாத்மாவுதன்றோ? மரீரம் தான்றன்னைரக்ஷித்துக்கொள்ளுமோவென்றுகருத்து. உன்னை - ஸர்வஸம்பதனைவுன்னை, நான் - ஸ்வயத்நஸாத்யப்ராப்திக்ஸனுன நான், எங்குவந்துறுகோ - எங்கேவந்துகிட்டுவது, உறுகை - கிட்டுகை, கேவலம்ஸ்வீயயத்தத்தாலே யுன்னைக்கிட்டமுடியாதென்றுகருத்து. ரு

மூ—எங்குவந்துறுகோவென்னையாள்வானேயேழுலகங்களுநீயே* யங்கவர்க்கமைத்ததெய்வமுநீயேயவற்றவை கருமமுநீயே* பொங்கியபுறம்பாற்பொருளுளவேலுமவையுமோநீயின்னேயானால்* மங்கியவருவானெற்பமுநீயேவான்புலனிறந்ததுநீயே* ॥கூ॥

ஆ— க்ஷணப் ஸர்வலோகங்களுக்கும் ஆத்மாவாயிருந்தவுன்னை நான் என்னுடையபந்தத்தாலே எங்ஙனே ப்ராபிக்கும்படியென்கிறார். ॥ரு॥

(எங்குவந்து) ஸர்வலோகங்களும் தச்சரீரபூதமான ப்ரஹ்மருத்ராதிதேவதைகளும் அவைற்றினுடைய க்ரியைகளும் லோகத்துக்குப்புறம்புள்ள பதார்த்தங்களும் ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டமாய் கர்மஸங்குசிதஜ்ஞாநமாய் ஸூக்ஷ்மமாயிருந்த வ்யஷ்டிஸமஷ்டியும் கர்மஸம்பந்தரஹிதமாய், ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமாய், பரிசுத்தமா

இ—(ஸர்வேத்யாதியால்) நானித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானென்னுடையவித்யாதியால்) ॥ரு॥

ஆறாம்பாட்டு.

புறம்பாற்பொருளென்கிறதையுரைக்கிறார் (லோகத்துக்கித்யாதியால்) மங்கியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) ஸம்ஸ்ருஷ்டமாயென்றது - லீநமாயென்றபடி. அருவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்மேத்யாதியால்) நெற்பமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூக்ஷ்மேத்யாதியால்) வான்புலனிறந்தது மென்கிறவிடத்தில் சப்தவிசேஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (கர்மஸம்பந்தேத்யாதியால்) புலனிறந்ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) பரிசுத்தமாயென்றது - அவித்யாவாஸநாதிதோஷாஸ்ப்ருஷ்டமாயென்றபடி. இன்னேயானாலெங்கு

ப— ஏழுலகங்களும் - ஸப்தலோகங்களும், உபலக்ஷணயா ஸப்தலோகஸ்தஜநங்களுமென்றபடி. நீயே - தத்தத் ப்ரகாரகன் நீயேயென்றபடி. அவதாரணமந்யவ்யவச்சேதார்த்தம். அங்கவர்க்கு - அங்குள்ளார்க்கு, அங்கென்றது ப்ரஸித்திவாசகம். ப்ரஸித்ததேவமநுஷ்யஜநங்களுக்கென்றபடி. அமைத்த - வ்யவஸ்திதமாக்கிவைத்த, "தேவானுஷ்ஹாவயதாநேநதேவாஹாவயந்துவ:" என்கிறபடியே ஆராதநத்திலும் ஸம்ருத்தியிலும் வ்யவஸ்திதமாக்கிவைத்தவென்றபடி. தெய்வமுநீயே - ப்ரஹ்மருத்ராதிதேவஶரீரகனும் நீயேயென்றபடி. அவற்றவை - அந்ததேவதாதத்கங்களான, கருமமும் - ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களுமென்றபடி, நீயே - தத்தத் ப்ரகாரகனும் நீதானேயென்கை. பொங்கிய- அபிவ்ருத்தங்களான, உபசோபிதாதங்களானவென்றபடி. புறம்பாற்பொருள்- பஹி: ப்ரதேசத்தில் பதார்த்தங்களும், பால்- ப்ரதேசம். அண்டபஹிஷ்டங்களான மஹதஹங்காராதிபதார்த்தங்கள், உளவேலும் - உண்டாயிருந்தாலும், "விகாரஜநநீமஜ்ஞாமஷ்டரூபா" இத்யாதிப்ரமாணஸித்தங்களாகையாலே யவையுண்டாயிருந்தாலும் என்றபடி. அவையுநீயென்றநயிப்பது. தத்தத் ப்ரகாரகனும் நீயேயென்றபடி. அவையும் த்வதீநங்களாயே யிருக்குமென்றபடி. உளவேலுமென்கிறவஸ்து ப்ரகாரகனும் நீயேயென்றபடி. அவையும் த்வதீநங்களாயேயிருக்குமென்றபடி. உளவேலுமென்கிறவஸ்து வமஸ்தோக்தி ப்ரஹ்மகாரணவாதிகளானநமக்கு ஸாங்க்யாதிகள் ஜகத்காரணமாகச்சொன்ன ப்ரக்ருதிமஹதாதிபதார்த்தங்களை யில்லையென்னவேண்டா, அவையுண்டாகிலும் மதாதீநங்களிறே ச்ருதிகளாலேஸித்திபதார்த்தங்களை யில்லையென்னவேண்டா, அவையுண்டாகிலும் த்வதாதீநங்களிறே என்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக. அவையுமென்கிறவிடத்திலே ஓவென்றது ஸர்வஸ்வாமியான உன்னைப்பற்றவன்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக. அவையுமென்கிறவிடத்திலே ஓவென்றது ஸர்வஸ்வாமியான உன்னை நானெங்ஙனே வந்துகிட்டுவதென்கிற விஷாதத்யோதகம். ஓரென்றுவாமோனால் நானுன்னைக்கிட்டவல்ல ளோவென்கிறவர்த்தத்தை நீவிசாரித்துப்பாரென்றபடி. ஒருகை - விசாரிக்கை, மங்கிய - நஷ்டமான, மங்குதல்- நசித்தல், ப்ரக்ருதியிலேலீநமானவென்றபடி. அருவான் - அரூபமான, ரூபம் - ஆகாரம், அதுஸங்குசிதஜ்ஞாநமென்றபடி ஆத்மவஸ்துவானது ஜ்ஞானைகாகாரமிறே. அருவானெற்பமும் என்கிறவிடத்திலே ஸம்ஹிதாயாம்வர்ணலோபச்சாந்தஸ:. நெற்பமும் - ஸூக்ஷ்மவஸ்துவும், ஸூக்ஷ்மரூபமான க்ஷேத்ரஜ்ஞஸமஷ்டியுமென்றபடி. நீயே - தத்தத்ப்ரகாரகனும் நீயேயென்கை. வான்புலனிறந்ததும்- பரமவ்யோமத்தில் விநிர்முக்தமான வஸ்துவும், வான் - பரமவ்யோமம், புலன் - இந்த்ரியம், இறந்தது - ரஹிதமானது, பரமவ்யோமத்திலேபோய் இந்த்ரியதேஹாதி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தரஹிதமான முக்தஸ்வரூபமுமென்றபடி. நீயே - தத்தத்ப்ரகாரகனும் நீயேயென்றபடி. இனையானால் - இங்ஙனேயானால், இப்படி நீ ஸர்வாத்மாவாயிருந்தாலென்றபடி. எங்குவந்துறுகோ - நானென்னுடையபந்தத்தாலே உன்னையெங்குவந்துகிட்டுவது. என்னையாள்வானே-என்னைரக்ஷித்தருளுகிறவனே, இது ஸாஹித்யஸம்போதநம். இவ்வளவாக தேவ

மூ— இறந்ததுநீயேயெதிர்ந்ததுநீயேநிகழ்வதோநீயின்னேயானால்* சிறந்தநின்றன்மையதுவிதுவுதுவென்
றறிவொன்றுஞ்சங்கிப்பன்வினையேன்* கறந்தபால்நெய்யேநெய்யினின்சுவையேகடலினுள்ளமுதமேயமுதிற்*

ஆ— பிறந்த ஸுக்ஷுஸ்ரூபவமும்நீயே, ஆதலால் என்னுடையபந்தத்தாலே உன்னைநான் எங்ஙனேப்ராபி
க்கும்படி, இதற்குமுன்பு நிர்ஹேதுகமாக என்னைவிஷயீகரித்தாப்போலே இன்னமும் உன்க்ருபையாலே
விஷயீகரித்தருளாயென்கிறார். வக்ஷ்யமாணமான ஸுக்ஷுஸ்ரீஸ்வம் இந்தஸார்வநாயிகாரணத்வமென்னுமிடஞ்
சொல்லிற்றாயிற்று. ||சா||

(இறந்ததுநீயே) ஹேதுபூதவிஷ்யத்வர்த்தமான ஸகலஜகஜ்ஜாதத்துக்குமாதாரவாய் ரக்ஷகனாயிருந்த வுன்

இ—வந்துறுகோவென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ஆதலாலென்றது - நீயி
ப்படிஸர்வஸ்வாரஸ்ஸுகையாலென்றபடி. என்னையாள்வானே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(இதற்குமுன்பித்யாதியால) இப்படிநீயென்னை விஷயீகரிப்பதற்கு என்பக்கலுள்ளது ஒருவ்யாஜமாத்ரமன்றோ?
இதுவொருஹேதுவென்னப்போருமோவென்று நிர்ஹேதுகஸ்வத்துக்குக்கருத்து. ஓருயிரேபா வுலக
ங்கட்கெல்லாமென்று கீழ்ச்சொன்ன வாத்ஸரீரஸவத்தை ஸர்வாநாயிகாரணநிர்தேசங்களாலே இப்பாட்
டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன இந்த ஸர்வாநாயிகாரண வ்யாபிகாரணநிர்தேசங்களிரண்டுக்கும் ப்ரயோஜந
மருளிச்செய்கிறார் (வக்ஷ்யமாணத்யாதியால்) ஸுக்ஷ்மவே ஸரீரத்தைரக்ஷிக்க ப்ராப்தனென்னுமிடம்
சொல்லுகைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வாத்ஸரீரஸவத்தை யிப்பாட்டிலே வாக்யாவர்ஜமாக வி
ஸதிக்கிப்படி. ஸர்வஸ்வாரஸ்ஸனவுன்னை யென்னால்கிட்டக்கூடுமோவென்று சொல்லவந்தவிடத்திலே ஸர்வா
நாயிகாரணநிர்தேசம்பண்ணுகையால் வக்ஷ்யமாணாத்ஸரீரஸவ நிபந்தநமிந்த ஸார்வநாயிகாரணத்வ
மென்றதர்த்தமாகிறதென்றுகருத்து. ||சா||

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

இறந்ததுமித்யாதிஉதுவென்றுஜத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹேதுமித்யாதியால்) இத்
தால்ஸஹிதார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனாயிருந்தவென்று) அறிவொன்றுஞ்சங்கிப்பனென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) "தேனும்பாலும்நெய்யுங்கன்னலுமமுதுமொத்தே"

ஈ— க்ருபையாலே ரக்ஷித்தருளினப்போலே மேலுஞ்செய்தருளவேணுமென்றபிப்ராயம். ||சா||

கறந்தபால் - கறக்கப்பட்டபாலாயிருக்கிறவனே, ஸத்யோதுக்தமான க்ஷீரம்போலே ஸ்வாதுதமமா
யிருக்கிறவனேயென்றபடி. நெய்யே - அதில்ஸாராம்ஸமான நெய்போலேயிருக்கிறவனே, நெய்யின் — அந்த
நெய்யினுடைய, இன்சுவையே - ஸர்வஸ்வாதமான ஸாரமாயிருக்கிறவனே, தத்போக்யனாயிருக்கிற
வனேயென்றபடி. கடலினுள்ளமுதமே — இப்படிலௌகிகபோக்யமன்றியே திவ்யபோக்யமாம்படி உத்தமமாகத்
திற்பிறந்த அம்ருதம்போலிருக்கிறவனே, அமுதிற்பிறந்த - அம்ருதத்திலுண்டான, இன் - ஸுகிதமான,
சுவையே - ரஸம்போலேயிருக்கிறவனே, அதுசுவையென்று மாறியநயிப்பது. அதுசுவைபயனே - அந்த
ரஸத்தாலுண்டானப்ரயோஜநமே, பயன் - ப்ரயோஜநம், ஸுகமென்றபடி. அம்ருதரஸாஸ்வாதஜந்யஸு
கஸர்வஸ்வபோக்யனேயென்றபடி. இப்படி யுக்தோத்தரோத்க்ருஷ்டங்களான ரஸங்களாக நிரூபித்துச்
சொல்லி இவையித்தனையும் அவனுடையபோக்யதைக்குப் போராமையாலே ஸர்வாதிகபோக்யனை வவ
ன்றன்னையே நிர்தேசிக்கிறார்மேல். பின்னைதோள்மணந்த - நீளையினுடைய திருத்தோளோடே ஸம்ஸ்லே
ஷித்தவனை, ஸம்ஸாரியாயிருந்து ஜ்ஞானவனுக்கு அவன்போக்யமாயிருக்குமாப்போலேயாயிற்று இவ
ளுக்கவன் போக்யனாயிருப்பனென்கிறது அத்தம்பதிகளிருவருங்கூடியேயாயிற் றிவருக்குபோக்யராயிருப்ப
து. பேராயா - பெரியஆயனே, மஹாப்ரபாவனை கோபாலனேயென்றபடி. இறந்ததும் — அதீதமானவ
ஸ்துவும், நீயே - தத்ப்ரகாரகனும் நீயேயென்றபடி. எதிர்ந்ததும்நீயே - பவிஷ்யத்வஸ்துஸரீரகனும்
நீயே, எதிர்ந்தது — பவிஷ்யத், நிகழ்வதோநீ - வர்த்தமானவஸ்துப்ரகாரகனும்நீ, நிகழ்வது - வர்த்தமானம்,
இங்கு ஓவென்றதுஸம்பாவ்யார்த்தகம். இன்னேயானால் - இங்ஙனேயானால், நீ காலத்ரயவர்த்திவஸ்துஸரீ
ரகனாயின்பென்றபடி. அதுவிதுவுது - விப்ரக்ருஷ்ட ஸந்நிக்ருஷ்ட மத்யஸ்தவஸ்துக்கள், சிறந்த - ப்ரதா
னனை, போஷகத்தாலே ஸர்வாயிகனனவென்றபடி. நின்தன்மை - உன்னுடையப்ரகாரங்கள், என்றறி

மூ— 'பிறந்தவின்சுவையேசுவையதுபயனேபின்னேதோண்மணந்தபேராயா* ॥௭॥

மணந்தபேராயாமாயத்தான்முழுதும்வல்வினையேனையீர்கின்ற* குணங்களையுடையாயசுரர்வன்கையர்கூற்

ஆ—னுடையவிந்த நிரவதிககாருண்யத்தையும் பொய்யோவென்று ஶங்கியாநின்றேன், அப்படி அதிஶங்கை பண்ணுவானேனென்னில், நிரவதிகஸௌஹார்த்தனாயிருந்த வுன்னைக்காணப்பெறாதொழிந்தால் ஶங்கைபிறவாதோவென்கிறார். ॥௭॥

(மணந்தபேராயா) உம்முடையவபேக்ஷிதஞ் செய்யவேண்டுமாகில் லோகஸம்ஹாரமாகிலும் பண்ணமாட்டோமோவென்னில், அதுக்குத்தரம் மேலிட்டு ப்ரணயஸ்வபாவனாகையாலும் "ஸ்நேஹபூர்வமநுஸ்மரண ஜநஸு ஸ்தபஸ்த்ய" என்னும்படி மெய்யாலே முழுதும்வல்வினையேனையிருந்த வென்னையுங்கூடவீராநின்ற ஸௌஶீல்யாதிகல்யாணகுணங்களை யுடையையாயிருக்கையாலும் ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநைகஸ்வபாவனாயிருக்கையாலும், ஆஶ்ரிதருடைய வாவத்துக்குதவவருகைக்கீடான பெரியதிருவடியை த்வஜவாஹநமாகவுடைய

இ— என்று ஸம்ஶ்லேஷதஶையிற்சொல்லுமத்தை கறந்தபாலித்யாதியாலே இந்தவிரஹதஶையிலேசொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) கறந்தவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) ॥௭॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களும்பண்ணும்படி நானுன்னைக்காணவேணுமென்று ப்ரார்த்தியாநிற்கிற விவரிப்பாட்டிலே வணங்குமாறறியேனென்று வணக்கமாகிற கைங்கர்யமாத்ரமும் தம்மாலேசெய்யமுடியாதென்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால்) ஐந்தாம்பாட்டிற்சொன்னபடியே ஸகலஸம்ஹாரநிரபேக்ஷராக நீரேவக்தாராய் ப்ரவ்ருத்த்யாதிகள்பண்ணமாட்டோராகில் ஓ ஸம்ஹாரமாகிலும் பண்ணமாட்டோமோவென்ன இப்படி உபாயஶூந்யரும் கேவலஸ்வஸத்தாஸாத்யமன்றென்கையிலே பாட்டுக்குப் பரதாத்பர்யமாகையாலிது ஸங்கதமென்றதாயிற்று. மணந்தபேராயா மாயத்தாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மேலிட்டித்யாதியால்) மேலிட்டென்றது - மிகவுமென்றபடி. முழுதுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்நேஹபூர்வேத்யாதியால்) ப்ரக்ரியையாலே முழுதுமென்கிறவ ஒங்களுக்கு ஈர்கின்றவென்கிறதோடே யந்வயம். அசுரரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதீத்யாதியால்) கொடியபுள்ளுயர்த்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதருடையவா

ப—வொன்றுஞ்சங்கிப்பன் - என்கிறவறிவையொன்றையும் அதிஶங்கைபண்ணுகின்றேன். இவையுனக்கு ஸர்வதயாவக்காருண்யகுணங்களாகையாலே யவற்றிற்குவந்த்யேக்ஷத்தை ஸங்கேஶமாககினைத்து காருணிகனாயிருப்பமென்கிற ஜ்ஞாநமொன்றும் எனக்குயாதகமாயிருந்தது. அத்யந்தஸௌஹார்த்தனாயிருந்த வுன்னைக்காணப்பெறாமையாலே அந்தஜ்ஞாநத்தையும் பொய்யென்று ஶங்கியாநின்றேனென்றபடி. வினையேன் - துஷ்கர்மங்களையுடையவனானநான், உன்னுடையகாருண்யம் பொய்யாகாதிறே. இப்படி அதிஶங்கைபண்ணுகைக்குஹேது என்னுடையதுஷ்கர்மமிறே! என்றுக்கருத்து. ॥௭॥

மாயத்தால்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களாலே, மணந்த- ஸ்ரீநிவாஸர்வக்ஷ ஸம்ஶ்லேஷித்தாநந்திப்பித்தவனே, உத்கர்ஷாபகர்ஷம் பாராதே ஆஶ்ரிதரெல்லாரையும் ஸ்ரீநிவாஸர்வக்ஷஸம்ஶ்லேஷிப்பித்தாநந்திப்பித்தவனை வென்றபடி. மணமென்று நாயிகாநாயகயோர்வ்யவஸாநந்த்ரஸமான ஸம்ஶ்லேஷம், தவஹாநந்தரஸமான ஸம்ஶ்லேஷமாத்ரத்தைக் காட்டுகிறது. பேராயா- ஸௌஶீல்ய ஸௌஹார்த்தாதி குணங்களாலே பெரியவனான தேவாவனே, முழுதும்- க்ருத்ஸ்நமும், இதுக்கு ஈர்கின்ற வென்கிறத்தோடே யந்வயம். சில குணங்களீராநிற்கச் சிலகுணங்கள் யாதகங்களாகையன்றிக்கே யெல்லாங்கூடவென்னை யீராநிற்கிறன வென்று கருத்து. வல்வினையேனை- ப்ரபலதுஷ்கர்மங்களையுடையவனானவென்னை, சிலர் ஸ்வீயகுணஜ்ஞாநத்தாலே ஜீவித்திருக்க அந்த குணம் யாதகமாம்படி ப்ரபலபாவத்தைப் பண்ணினேனென்று கருத்து. ஈர்கின்ற- விதாரணம் பண்ணுகின்ற, ஸ்வயத்தாரணங்களாய்க்கொண்டு ஸர்வகாலமும் வ்யாபாநின்றனவென்றபடி. குணங்களை யுடையாய்- ஸௌஶீல்யஸௌந்தர்யாதிகுணங்களை யுடையவனே, வன்கையர்- வலியகையையுடையவர்களான, பலிஷ்டர்களானவென்றபடி. அசுரர்- அஸுரர்களுக்கு, ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக் கென்றபடி. கூற்றமே-

மூ—ற்றமேகொடியபுள்ளுயர்த்தாய்* பணங்களாயிரமுடையபைந்நாகப்பள்ளியாய்பாற்கடற்சேர்ப்பா* வணங் குமாறறியேன்மனமும்வாசகமுஞ்செய்கையும்யானு நீதானே* ॥அ॥

யானுநீதானேயாவதோமெய்யே யருநரகமவையுநீயானால்* வானுயரின்பமெய்திலென்மற்றை நரகமேயெய்

ஆ—வனைகையாலும், திருநாட்டில்நின்றும வந்து ஆஶ்ரிதருடைய ஸம்ஸாரத்தைப்போககப்பற்றுமை யணித்தாகத் திருப்பாற்கடலிலேவந்து திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், உஜ்ஜீவநோபகரணசே ஷ்டிதங்கள் ஸ்வஸங்கல்பாதீநமாய் ஸ்வாதீநமாய் ஸ்வஶரீரமாகையாலும் என்றொலொருசெயலில்லை; ஆதலால் அவனை வணங்குமாறறியேனென்கிறார். ॥அ॥

(யானுநீதானே) உம்முடையஸர்வமுமுள்படஸகலமும்நானேயென்னுமிட மறிந்தீராகி லுமக்கென் பக்கல் ஐஶ்வர்யமுண்டோவென்னில், ஸகலமும்நீயே ஆதலால் இவ்விடத்தேயிருந்தத்தோடு திருநாட்டி

இ—லிருந்தத்தோடு வாசியில்லையென்கிறார் (திருநாட்டிலி த்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலி த்யாதியால) பற்று மையென்றது - அத்தனைவிலம்பம்ஸஹியாமையாலென்றபடி. அணித்தாக - ஸமீபமாக, யானும்மனமுமென்ற தயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஜ்ஜீவநோபவெ த்யாதியால்) (என்றொலி த்யாதி) ஸ்வஸஹாயநிரபே க்ஷமாக வென்றொலொருவுபாயஞ்செய்ய ஸம்ஹவியாதென்றபடி. ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

ஸம்ஸாரத்தில்நின்றுமெடுத்தென்னை யுன்திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்றிவ்வளவே சொல்லவு சிதமாயிருக்க வானுயரி த்யாதியாலே திருநாட்டிலிருந்ததோடு ஸம்ஸாரத்திலிருந்தத்தோடு வாசியில்லையெ ன்றிதைச்சொல்லுவானேனென்ன வ்யதிரேகிக்கிறார் (உம்முடையவி த்யாதியால்) ஐஶ்வர்யமுண்டோவெ ன்றதுக் கிங்கிருந்தத்தோடு திருநாட்டிலிருந்தத்தோடு வாசியுண்டோவென்றுகருத்து. ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலமுமி த்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலா

ஶ—ம்ருத்யுவாயிருக்கிறவனே, கூற்றம்- ம்ருத்யு. கொடிய- ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக்கு க்ரூரமான, புள்- பக்ஷியாலே, ஶராபனுலே யென்றபடி. உயர்த்தாய்- வஹிக்கப்பட்டவனே, பணங்களாயிரமுடைய- ஸஹஸ்ர ஸஹஸ்ரஶாகியான, ஸ்வீயமாதுர்யஸம்ஜநித ஹர்ஷாதிஶய விகஸிதங்களாய் ஸ்வாநுபவ ஸந்தாநத் துக்கு பஹுமுகமாக ஸாதிஶயத்தாலே போக்குவிடலாம்படி ஸஹஸ்ரஸம்க்யங்களான ஃபணங்களை யுடையவனான வென்றபடி. பைந்நாக- பிராட்டிமாருக்கு முனக்கும் விலாஸமாக விருக்கலாம்படி ஊதிவி ஸ்தீர்ணனான திருவனந்தாழ்வானாகிற, பையென்று விஸ்தீர்ணதாவாசி. பள்ளியாய்- படுக்கையை யுடையவனே, பள்ளியுடையவன் பள்ளியான், பள்ளியாயென்று ஸம்போதநம். பாற்கடற்சேர்ப்பா- க்ஷீராணவஶாயியா னவனே, சேர்ப்பன்- ஶயிதன், சேர்ப்பாவென்று ஸம்போதநம். யானும்- நானும், மனமும்- மநஸ்ஸும், வாசகமும்- வாக்கும், செய்கையும்- அநுஷ்டாநஸாதநமான ஶரீரமும், செய்கையென்று யதோசிதமான லக்ஷணை யொழிகைக் காட்டுகிறது. நீ தானே- காணியான நானும் கரணங்களான மநோவாக்காயங்க ளும் நீயே யென்றபடி. தத்ஸ்வீகாரகன் நீயேயென்கை. வணங்குமாறு- வணங்கும் ப்ரகாரத்தை, அறியேன்- இவை யெல்லாம் ஸ்வஸ்வீகாரதயா ஸ்வாதீநங்களான பின்பு நான் ஸ்வதந்த்ரமாக வணங்கும் ப்ரகார மறிகிறிலேனென்றபடி. ॥அ॥

யானுநீதானே யாவதோ- உஜ்ஜீவகாரகன் நீயேயாயிருக்கிற விவ்வர்த்தமோவென்றால், மெய்யே- "ஸம்வாஸஹஸ்ரஸஹ்வேதா" என்று ப்ரமாணஸித்தமாகையாலே ஸத்யம். அரு- அருமையான, எனக்கு உத்ஸஹமான வென்றபடி. நரகவையும்- நரகதுல்யமான ஸம்ஸார துஃகத்திலிருக்கிற பதார்த்த ங்களும், நீ - தத்ஸ்வீகாரகனும் நீயேயென்றபடி. ஆனால் - ஸர்வஸ்வாமித்வப்படியானால், வான் - பரமபதத் திலே, உயர் - உத்க்ருஷ்டமான, இன்பம் - ஆநந்தத்தை, எய்தில் - அடைந்தால், என் - என்னதிஶயம், மற றை - அதுக்கெதிர்த்தட்டான, நரகமே - ஸம்வத்துக்கும் ஶேஷஜ்ஞாநத்துக்கும் விரோதியாகையாலே நரகதுல்யமாயிருக்கிற ஸம்ஸாரதுஃகத்தையே, எய்தில் - அடைந்திருந்தால், என் - என்னகுறை, ஶே ஷஜ்ஞாநம் ப்ரதிஷ்டிதமாயிருந்தாலிரண்டும் துல்யமென்று பட்டர் தாத்பர்யம். எனிலும் - எனாலும், இ ப்படிநிரூபித்தறிந்தாலுமென்றபடி. யானுநீதானாய்த்தெளிதொறும் - நானும்நீயாய்த் தெளிகைதோறும்,

மூ—நிலையினிலும்* யானுநீதானாய்த்தெளிதோறு நன்றுமஞ்சுவனரகநானடைதல்* வானுயரின்பமன்னிவீற்
॥ கூ ॥
றிருந்தாயருளுநின்றாள்களையெனக்கே*
தாள்களையெனக்கேதலைத்தலைச்சிறப்பத்தந்தபேருதவிக்கைம்மாறாத்* தோள்களையாரத்தழுவியென்னுயி

ஆ— விருக்கத்தோடு வாசியில்லை நிரூபிக்கில் அப்படியேயாகிலும் ஸம்ஸாரமும்நீயேயென்னுமிடத்தை யறியச்
செய்தேயும் திருநாட்டிலே நீயேயாயிருக்கிறவிருப்பைக் காணுதேயிருக்கு மிவ்விருப்பாகிற நரகத்தை மிகவும
॥ கூ ॥
ஞ்சாநின்றேன், அருளுநின்தாள்களை யெனக்கேயென்கிறார்.
(தாள்களை) ஸம்ஸாரிகளெல்லாரும் ஹேயத்ருஷ்டியாக ப்ராப்யப்ராபகங்களாயிருக்கச்செய்
தே என்னையுன்றிருவடிகளையே ப்ராப்யப்ராபகங்களாமாயிருக்கும்படி பண்ணியருளின இந்த மஹோ
வகாரமேயமையாதோ, இவ்வுபகாரத்துக்குக்கைம்மாறாக வென்னுடையவாத்மாவை யுனக்கே யடிமையாக

இ—வித்யாதியால்) யானுநீதானாய்த்தெளிதொறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரமுநீயே
யென்னுமிடத்தையித்யாதியால்) கேசவன்றமர் கீழ்மேலெமரென்றிருக்கிறவிவருக்கு நரகப்ரஸக்தியில்லாமை
யாலே நன்றுமஞ்சுவன்னரகநானடைதலென்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(திருநாட்டிலேநீயேயித்யாதியால்) (அதிலிருக்குமிருப்பையென்னுமளவாலே) வானுயரின்பமன்னிவீற்றிருந்தா
யென்கிறதினர்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதமாயிற்று. நீயேயாயிருக்கிறவென்றது - ஸம்ஸாரிக்ஸம்பந்தமற்று காரகனும்
॥ கூ ॥
கலசாதே நீ ஸர்வகாரகனாயிருக்கிறவென்றபடி.

பத்தாம்பாட்டு.

எனக்கேயென்கிறவவதாரணத்தாலே ஸூசிதமாகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளி
த்யாதியால்) தாளித்யாதிதந்தவித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) பேருதவி
யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தமஹோத்யாதியால்) பாட்டிலே தந்த பேருதவிக்கைம்மாறு
வென்று ஸகலவாக்யமாயிருக்கச்செய்தே பண்ணியருளினவென்றிவர் வாக்யபேதம்பண்ணிற்றும் தமக்கவ
ன்ஸுசிதம்பண்ணின உபகாரங்களைக்கண்டு கொண்டாடுகிற விவ்வர்த்தமிப்பாட்டுக்கு விசேஷமெ
ன்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக. த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதிகொ
டுத்துஎன்னுமளவாலே) அதில்வ்ரீதியாலே ஸம்ஹரித்துஎன்கிறவித்தாலே தோள்களையாரத்தழுவியென்கி
றதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. தந்தேனென்னுமென்கிறதற்குக் கொடுத்துமென்கிறத்தோடேயந்வயம்.
வ்ரீதியாலேயென்றது - இவ்வாத்மா அவனுக்கு சேஷமாயிற்றென்னும் வ்ரீதியாலேயென்றபடி. ஸம்ஹரித்து

ப—ஸர்வகாரகன் நீயாகையாலே உபகாரகனும் நீயேயாய்த் தெளியச்செய்தேயுமென்றபடி. இதுக்கு
அஞ்சுவனென்கிறத்தோடே யந்வயம். நான் - சேஷத்வைககாரியான நான், நரகம் - நரகத்தை, நரகத்தை
யொமான ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி. அடைதல் - அடைந்திருக்கையை. நன்றுமஞ்சுவன் - மிகவுமஞ்சாநின்
றேன், சேஷஸ்வஜ்ஞானவிரோதியாகையாலே ஸம்ஸாரத்திலிருக்கையைப்பற்ற மிகவுமஞ்சாநின்றேனென்றப
டி. வான் - பரமவ்யோமத்திலே, உயர் - உத்க்ருஷ்டமான, நிரதிசயமானவென்றபடி. இன்பம்மன்னி - ஆந
ந்தம்ஸ்திரமாய், வீற்றிருந்தாய் - வீறுபெற்றிருந்தவனே, வீறு - உத்கர்ஷம், சேஷிக்கேற்ற உத்கர்ஷந்தோன்
றும்படி ராஜாதிராஜனாயிருந்தவனேயென்றபடி. நின்தாள்களை - சரணங்களை, எனக்கு - இப்படிஸ
॥ கூ ॥
ஸம்ஸாரிதனானவெனக்கு, அருளு - க்ருபைசெய்து ப்ரஸாதித்தருளவேணும்.
எனக்கே - மற்றஸம்ஸாரிகளொருவருக்குமன்றிக்கே யெனக்கேயஸாதாரணமாக, தாள்களை - உன்றி
ருவடிகளை, தலைத்தலைச்சிறப்ப - மேன்மேலெனச்சிறக்கும்படி, சிறக்கை - பரிபூர்ணமாகை, தலையையொ
ன்று மேலச்சொல்லுகிறது. உத்தரோத்தரம்பரிபூர்ணமாம்படியென்கை. ப்ராப்யமும்ப்ராபகமுமொ
ன்றும் எல்லாமிதுவே பர்யாப்தமாம்படியென்று பர்யவஸிதார்த்தம். தந்தபேருதவி - ப்ரஸாதித்தருளி
ன விம்மஹோபகாரத்திற்கு, கைம்மாறு - ப்ரத்யுபகாரமாக, இதுக்கு விலைசெய்தனனென்கிறத்தோடே
யந்வயம். என்னுயிரை - என்னுடைய ஆத்மவஸ்துவை, இதுக்குத்தழுவி விலைசெய்தனனென்கிறத்தோடேயந்வயம். "என
தாவியாரியானார், அதுவுமற்றாங்கவன்றனதே" என்கிறபடியேவன்களைப்போலே ஹர்ஷாதிசயத்தாலே மறந்து
என் னுயிரையென்கிறார். தோள்களையார - தோள்களைவ்யாபிக்கும்படி, தோள்களிரண்டும் நிரம்பும்படியென்கை.

மூ—ஊரயபறவிலைசெய்தனன்சோதீ* தோள்களாயிரத்தாய்முடிகளாயிரத்தாய்துணைமலர்க்கண்களாயிரத்தாய்*
தாள்களாயிரத்தாய்பேர்களாயிரத்தாய்தமியனேன்பெரியவப்பனே* ॥௰॥
பெரியவப்பனைப்பிரமனப்பனையுருத்திரனப்பனைமுனிவர்க்* குரியவப்பனையமரரப்பனையுலகுக்கோர்தனியப்

ஆ— த்தநதேனென்னும் ஶ்ரீதியாலே ஸம்ஹரித்து தம்முடையவாத்மாவை ஆத்மஶேஷமாகக்கொடுத்து இந்த உபகாரத்தைப்பண்ணினவுன்னை பொருக்கால்காணவேணும் காணவெளிதோவென்னில்? காணவேணுமென்றபேக்ஷித்த வாஶ்ரிதர்க்காகவன்றோ நீ பஸம்வெய்யதிவ்யாவயவங்களையும் கஸம்வெய்யகல்யாணகுணங்களையும் உடையையாயிருக்கிறது, உன்னையொழிய வொருக்ஷணமாத்ரமும் செல்லாதிருக்கிறவெனக்கு மரியையாகலாமோ பிரானே? யென்கிறுர். ॥௰॥

இ—என்றது- ஸமர்ப்பணம்பண்ணியென்றபடி. கொடுத்தஎன்கிறதற்கு உபகாரகத்வத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். சோதியென்று காந்திவிஶிஷ்டதயா ஸம்போதநம்பண்ணுகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (இந்தஉபகாரத்தைபித்யாதியால்) ஆதமராநவரை ஸமர்ப்பணம்பண்ணுகைக்காகத்தானிவரை ஸம்ஸாரிகளைப்போலன்றிக்கே ஸ்வரூபாநுரூபகவொஷ்கலொவ்ராக்கினபடியை ப்ரகாஶிப்பிக்க இவரும் அக்குணத்தைக்கொண்டாடி யதுவே ஹேதுவாக வவனையாசைப்படுகிறுரென்று ஸங்கதி ஸூசிதமாயிற்று. உத்தரார்த்தத்தில் விஶேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமேதென்ன வதுசொல்லுகைக்காகவவதாரிப்பிக்கிறுர் (காணவெளிதோவென்னிலென்று) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (காணவேணுமென்றபேக்ஷித்தவித்யாதியால்) அதில் ரூபவங்களையுமென்கிறவித்தாலே தாள்களாயிரத்தாயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமும் குணங்களையுமென்கிறவித்தாலே பேர்களாயிரத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றுயிற்று. தமியனேன்பெரியவப்பனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (உன்னையொழியவித்யாதியால்) ॥௰॥

ஶ— அதிமாத்ரமாகவென்று வாக்யஶேஷம். தழுவி - ஆலிங்கநம்பண்ணி, ஸ்ரீஜநகராஜன்றன்திருமகளை "ஜயம்ஸீதாஉபஸ்திதா" என்றத்யாதரத்தோடே அணைந்துகொடுக்குமாப்போலே உனக்குத்தரப்புகுகிற வஸ்துவென்கிறவ்ருத்தியாலே மஹாமனவாஶ்லேஷம்பண்ணியென்றபடி. அபிமதமானவஸ்துவானது அணைத்துக்கொள்ளலாம்படி தானுந்தோளுமாய்ப் பணைத்ததாயிற்று. உபகாரஸ்ம்ருதியால்வந்த ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே தழுவிக்கொள்ளுமாப்போலே அத்யாதரம்பண்ணியென்று வாக்யஶேஷம். அற - அறும்படி, மற்றொருவரோடு ஸம்பந்தமற்று உனக்கேயஸாதாரணமாம்படியென்கை. விலைசெய்தனன் - விக்ரயம்பண்ணினேன், மீளாதபடிஸமர்ப்பித்தேனென்றபடி. ஆத்மப்ரதாநத்தை விக்ரயமாகச்சொன்னது உபகாரஸ்மரணாநந்தத்தை யஶோத்ரவ்யத்தாலே பெறறவனுபவிக்குமாப்போலே அவன்தன்னுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபவிக்ரஹாதிகளைக்காட்டி வஶீகரித்துக்கொண்ட ஜ்ஞாநியினுடையவாத்மாவை "வாஸுதேவஸ்ஸர்வம்" என்றுதன் ஸ்வரூபவாதிகளிற்காட்டில் அதிகமாகவாதரிக்கைக்காக, சோதீ - ஸ்ப்ருஹணீயமான காந்தியையுடையவனே, தோள்களாயிரத்தாய் - புஜஸஹஸ்ரமுடையவனே, ஆயிரமுடையவன் ஆயிரத்தான், ஆயிரத்தாயென்றுஸம்போதநம். முடிகளாயிரத்தாய் ஶிரஸ்ஸஹஸ்ரமுடையவனே, துணைமலர்க்கண்களாயிரத்தாய் - அம்மாயிருக்கிற தாமரைப்பூக்கள்போலிருக்கிற நேத்ரஸஹஸ்ரமுடையவனே, துணை - அந்யோந்யஸஹாயம், ஒக்கமென்றபடி. தாள்களாயிரத்தாய் - பாதஸஹஸ்ரமுடையவனே, பேர்களாயிரத்தாய் - நாமஸஹஸ்ரமுடையவனே, தத்ஸமாநகுணவாசகநாம ஸஹஸ்ரங்களையுடையவனேயென்று தாத்பர்யம். தமியனேன் - அஸஹாயனானவெனக்கு, உன்னைவிட்டிருக்கமாட்டாத ப்ரக்ருதியானவெனக்கென்றபடி. பெரியவப்பனே - உபகாரகனானவனே, ஸர்வஜ்ஞனான நீயெனக்கு து:க்கஹேதுவாகலாமோவென்றுகருத்து. விலைசெய்தனென்று கீழோடேயந்வயம். ॥௰॥

பெரியவப்பனை - ஸர்வாதிகஸ்வாமியான, ஸர்வஸ்வாமித்வாரஹிதனனவென்றபடி. பிரமனப்பனை - ப்ரஹ்மாவுக்கீஶ்வரனை, உருத்திரனப்பனை - ருத்ரனுக்கீஶ்வரனை, முனிவர்க்கு - ஸநகாதிகளுக்கு, உரியவப்பனை - அஸாதாரணஸ்வாமியான, ஸநகாதிகள் கேவலபகவதநுபவநிஷ்டராகையாலே அவர்கள்பக்கல் விஶேஷகடாக்ஷமுடையவனனவென்றபடி. அமரரப்பனை - தேவதைகளுக்கெல்லாம் ஸ்வாமியான, உலகுக்கு,

மூ—பன்றன்னைப்* பெரியவண்குருகூர்வண்சடகோபன்பேணினவாயிரத்துள்ளு* முரியசொன்மாலையிவைபு ம்பத்திவற்றாலுய்யலாந்தொண்டீர்நங்கட்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(பெரியவப்பனை) ப்ரஹ்மாதிஸகலஸமாராதனங்களுக்கும் ஸர்வலோகத்துக்குமீச்வரனாயிருந்தநீயே யுன்றிருவடிகளைத் தந்தருளவேணுமென்றாசைப்பட்டு "ஸம்ஜ்ஞேயதஸ்மாத்ஸம்க்ஷயாத்" என்றுபிராட்டிசொன்னாப்போலேசொன்ன வுரியசொன்மாலையான வித்திருவாய்மொழியைவல்லார்க் கெம்பெருமானைப்பெறலாம், நான்பட்டபாடுபடவேண்டாம். நீரிப்பாடுபடுவானேனென்னில், இக்கண்ணாலேயிப்போதே காணவேணுமென்றுபடுகிறேன், எம்பெருமானைப்பெறுதொழுகிறேனென்று படுகிறேனல்லேனென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳நிகமனம்.✳

இ— ப்ரமனித்யாதி அமரரப்பனையித்யனைத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) உலகுக்கு ஐத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) பேணினவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயித்யாதிசொன்னஎன்றுமளவாலே) உய்யலாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) இங்கவிசேஷதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்பட்டவித்யாதியால்) ॥கக॥

ஈ—ஸர்வலோகங்களுக்கும், ஓர் - அத்விதீயமான, தனியப்பன்றன்னை - ப்ரதானநாயகனானவனை, இதற்குப்பேணினவென்கிறத்தோடே யந்வயம். பெரியவண்குருகூர் - தேஜஸ்ஸம்பத்பூர்ணமான திருநகரியில், வண்என்று ஸம்பத்பூர்ணம். வண்சடகோபன் - திவ்யப்ரபந்தநிர்மாணத்தாலே உதாரரான ஸம்கோபன். பேணின - ஆசைப்பட்ட, எம்பெருமானைக்காணவாசைப்பட்டுச் சொன்னவையானவென்றபடி. இது பத்துக்குவிசேஷணம். இவைபத்தும்என்று வகாரார்த்தத்தைப் பத்தோடேகூட்டியந்வயிப்பது. இந்தபத்துப்பாட்டுகளுமென்றபடி. ஆயிரத்துள்ளும் - ஆயிரம்பாட்டுகளிலும், உரியசொன்மாலை - யோக்யமானஸூக்திஸமூஹம், ஸர்வஜநோபாதேயமான ஸூக்திஸமூஹமென்றபடி. தொண்டீர் - விஷயாந்தரவிஷயராய்த்திரியும்ஜநங்காள், தொண்டர்- வசவர், தொண்டரென்று ஸம்போதநத்திலே ரூபமாயிருக்கும். நங்கட்கு - இப்படிவசவரானநமக்கு, உங்களுக்கென்றபடி. நங்கட்கென்று நிர்தேசித்தது, அவர்களை ஸ்வஸமானராக நினைத்து ஸ்நேஹத்தாலேசொன்னபடி. இவற்றால் - இந்தபத்துப்பாட்டால், உய்யலாம் - உஜ்ஜீவிக்கலாம், எம்பெருமானைக்கிட்டி யநுபவிக்கலாமென்றபடி. ஆகையாலிவற்றை யப்யஸியுங்கோளென்று தாத்பர்யம். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஸேவ்யஸ்ரீதேசிகாஸஜந்தமஹாதேசிகாயநம:.

ஸ்ரீ:

த்ருதீயோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(தேவிமாராவார்.)

ஸ்ருத்யதீசேவத்யாதிகதாத்மபாவாயைரார்ஷ்யாஸ்ரிதேதஹ்ய
யீநேஹமாவிஹ்ரமக்ஷாத்மவிஷவிதாதேஷாதவமவஷேத்ர ।
ஸாதிகாஸ்ஸ்ரிதாவஸ்யவிமாண தயாஜ்ஞாநிநாதவ்யா:வ
ஸ்வாநேஹ்யாவாதநாவேதஹமர்மிவகயிவாம்ஸர்நேஹ்யாஸ்யாஸ்ய: ॥கூஉ॥

(ஸ்ருத்யதீசேவத்யாதிகதாஸ்) தேவிமாராவாரித்யாதி - லக்ஷ்மீஸமுகிகளை வதிகளாகவும், சேஷசேஷாஸநவேநதயர்களை பரிஜநமாகவும் உடையவனாகையாலும், (ரவாயஷாவயோராஷ்வாஸ) காணுமாறருளாய்காகுத்தா - எடுத்தபேராளன் நந்தகோபன்றனித்யாதி - ஆச்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக ராமக்ருஷ்ணவைண அவதரிக்கையாலும், (ஸ்ராஸ்ரிதேதஹ்யாயீநேஹமாவிஹ்ரமக்ஷாஸ) உமருகந்துகந்தவுருவம் நின்னுருவமாகியித்யாதி - தனக்கபிமதனாயிருந்தவடிவைத் தனக்குத்திருமேனியாகவும், அவர்களுக்கபிமதரானவிக்ரஹங்களைத் தனக்கு அபிமதங்களாகவும் கைக்கொள்ளுமவனாகையாலும், (ஸகலவிதவிதாதஞ

ஆ— தா— (ராத்ரஸமாப்தௌ) ஒருயிரேயோ வுலகங்கட்கெல்லாம் ஏழுலகங்களுமி த்யாதி - ஸர்வஸ்வசேதநா சேதநங்களுக்கு மதாராத்ரவாய்நிற்கையாலும், (ஸ்வாதிஸாக) இறந்ததும்நீயேயி த்யாதி - காலத்ரயத்திலுள்ள பதார்த்தங்களையும் சேஷமாகவுடையவனுகையாலும், (ஸ்வாச்ரிதாபேக்ஷவிசேஷகுணதயா) வல்வினையேனையீர்கின்ற குணங்களையுடையாய்- ஆச்ரிதருடைய ப்ரேமஸ்ஸையாகவீர்க்கவல்ல வாத்ஸல்யாதிகுணங்களை யுடையனுகையாலும், (ஜ்ஞாநிநாம் ப்ரதீப்ஸவஸ்தேநவாத்மநோ சேஷ்டி) யானும்நீதானுய்த்தெளிதொறும் நன்றுமஞ்சுவனி த்யாதி - சேஷஜ்ஞாநயுக்தராய், சேஷியானதன்னிடத்திலே ந்யஸ்தபரராயிருப்பாரையும் ஸ்வஸ்வா த்திலேயைத்தையுண்டாக்கித் தன்னையாதரிக்கபண்ணுமவனுகையாலும், ஆச்ரயத்தாலே ஸாதாரண மெயிலே என்னுயிரையறவிலைசெய்தனன்சோதி என்றுசொல்லப்படுகிற நிரதிசயபோக்யத்வமும் ஸம்ரக்ஷிக்கப்படுகிறது. இப்படிகளாலெம்பெருமான்தன்னைக் காணவேணுமென்றுசைப்படுமவர்களுக்குத் தானேப்ராப்யனுகாநிற்கிறனென்று "தேவிமாராவார்" என்கிறதசகத்திலே யாழ்வாராலேதெளிவிக்கப்பட்டதென்கிறூர்.

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (நங்கள்வரிவளை) இந்தவ்யாக்யாநம்முறுகி எம்பெருமானேடே கலந்துபிரிந்த பிராட்டியாய்க் காணவேணுமென்றுகூப்பிடுகிறூர். ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனை ஸர்வேச்வரனும் "உன்னுடைய கடாக்ஷலக்ஷ்யமாகப் பெறுவதுகாண்" என்றுசைப்படவேண்டும்படியான வடிவையுடைய நீயாசைப்படுதற்கீடாயிருப்பதொரு விஷயமுண்டோ?

இரணடாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிஎம்பெருமானைக்கண்டு அநுபவிக்கவேணுமென்றபிலஷித்து ப்ரார்த்தித்த வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே அநுபாவதசத்தாலே சங்கஞ்சரிந்தனவென்றும் சங்குமணிநிறையுங் கொள்வானென்றும் கோலவளையொடுமாமை கொள்வானென்று மிப்புடைகளிலே யவன்பக்கல்நின்றும் உபாதிவிசேஷங்களையும் தேஹகாந்தியையும் நான்பெறவேணுமென்றும் அதற்காகவவனைக்காணவேணுமென்று மாசைப்படுகை ஸம்மதமன்றே, ஸர்வம்விபுமான அநுபாவதசையாகியால் சிலப்ரயோஜநாந்தரங்களை யவன்பக்கல்நின்றும் நான்பெறவேணுமென்றன்றே ஸ்வாபதேசத்தில்ஸித்திப்பது. ஆகையாலிதுகூடுமோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறூர் (இந்தவ்யாக்யாநமித்யாதியால்) முறுகியென்றது - அத்யந்தமாயென்றபடி. அநுபாவதசையாகிறபடி வமான வித்திருவாய்மொழிக்கு மவனைக்காணவேணுமென்கையே ப்ரயோஜநப்ரதிபாத்யம். அல்லது உபாதிகளைப்பெறவேணுமென்கை ப்ரதிபாத்யமன்று, 'நஹிமேஜீவிதேநார்த்த நைவார்த்தைர்நசபூஷணை: | வஸந்த்யாராக்ஷஸீமத்யே விநாராமம்மஹாரதம்" என்றிருக்கிறபிராட்டிக்கு அவனைக்காண்கையேயொழிய உபாதிகளைப்பெறுகை யபேக்ஷிதமன்றிறே. ஆதலாலத்தைச்சொல்லுவானேனென்னில், தன்னுடைய வ்யாக்யாநம்முறுகினபடியை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக சங்கொடுசாயிழந்தேனென்று உபாதிகளையும தன்திருமேனியொளியையு மிழந்தேனென்றுசொன்னவித்தனை, சங்கும்நிறையுங்கொள்வானித்யாதியாலே யவற்றைப்பெறவேணுமென்றநந்தரஞ்சொன்னதுக்கு மிவனேடுஸம்ச்லேஷிக்கவேணுமென்கையிலே தாத்பர்யம். ஆகையாலவனைக்காணவேணுமென்கையே ஸ்வாபதேசத்திலும் ஸித்திக்கையாலிது ஸம்மதமென்றுகருத்து. முறுகியென்கிறதற்கு பிராட்டியாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். பிராட்டியாயென்றது - பிராட்டிதசையையுடையராயென்றபடி. இதுக்குக் கூப்பிடுகிறூரென்கிறத்தோடே யந்வயம்.

*

முதற்பாட்டு

அவனைக்காணவேணுமென்றுசைப்படுகிற பிராட்டி யிவ்வஸ்தையை யவனுக்குஅறிவிக்க விரும்பாராதே தோழிமாரோடே சில்லஸம்வாதம்பண்ணுவானேனென்ன வருளிச்செய்கிறூர் (ஸ்ரீவைகுண்டேத்யாதியால) ஸர்வேச்வரனுமென்கிறதற்கு ஆசைப்படவென்கிறத்தோடே யந்வயம். பெறுவதுஎன்றது லாபவிஷயமோ

மூ— நங்கள்வரிவளையாயங்காளோநம்முடையேதலர்முன்புநாணி* நுங்கட்கியானொன்றுரைக்குமாற்ற

ஆ—நீயாசைப்பட்ட விஷயமேது என்றும் உனக்குச்சொல்லுகிற வ்யவஸாயமேது என்றுமிவளுடைய தோழி
மார்கேட்க உகவாதார்முன் பென்னுடையவ்யவஸாயத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கையிலுள்ள லஜ்ஜையாலும், அவ்யவஸாயந்தா
ன்நிரவதிகமாயிருக்கையாலே யதுக்குவாசகமாயிருப்பதொரு ஶப்தம் காணாமையாலு மென்னுடையவ்யவ
ஸாயத்தை யுங்களுக்குச்சொல்லமாட்டுகிறிலேன், இப்படி யவ்யவஸாயம்வருகைக்காசைப்பட்டதென்னென்னில்

இ—மமாய் ஆர்தநாதநாஶகம். பெறவேணுமென்றபடி. தோழிமார்கேட்கவென்கிறதற்கு உஹாவாக்யாஸத்தில்
கி் யெயோடேயர்த்தம். நம்முடையேதலர் முன்புநாணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உகவாதா
ரிதாகிகியால்) இங்குதவாதாரென்றது நீயவன்பக்கல ஆஸக்திபண்ணலாகாதென்று தன்னையவன்பக்கல்நின்றும்
நிவர்த்திப்பிக்கிற வன்னைமார்களைச்சொன்னபடி. த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்யவஸாயந்
தானிதாகி மாட்டுகிறிலேன்என்னுமளவாலே) உங்களுக்கென்றது ஸர்வநாமஶப்தமாகையாலே ஸாமீப்ய
வாசமாகையாலேஉகவாதாரென்று ஆப்தைகளான வன்னைமார்களையும் கூட்டிக்கொண்டு தோழிமார்களை
யுஞ்சொல்லுகிறது. அன்னைமார்களுக்கும் தோழிமார்களுக்குமென்றபடி. ததாச லஜ்ஜையாலும் ஶப்தங்காணா
மையாலும் உங்களுக்குச்சொல்லமாட்டுகிறிலேன். லஜ்ஜையாலே யன்னைமார்களுக்குச்சொல்லமாட்டுகிறிலே
ன், ஶப்தங்காணாமையாலே தோழிமார்களுக்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்றபடி. இங்கு அன்னைமார்களு
க்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்றது ஔசித்யாதாநம். உகவாதவர்களான வன்னைமார்களுக்கன்றோ உன்ன
வ்யவஸாயத்தைமறைக்கவேண்டுவது, அந்தரங்கைகளான வெங்களுக்கும் மறைக்கலாமோவென்ன லஜ்ஜையாலே
அன்னைமார்களுக்குச் சொல்லமாட்டாதாப்போலே இதுக்கொரு வாசகஶப்தங்காணாமையாலே யுங்களுக்குச்
சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்கிறாளென்றுகருத்து. இப்படி யவ்யவஸாயம்நிரவதிகமென்று சொன்னபின்பு சங்கஞ்ச
ரிந்தனசாயிழந்தேனிதாகியாலே யத்தைச்சொல்லுகை ஸாதநாந்தரமன்றோவென்ன வ்யவஸ்தாபிக்கிறார் (இப்ப
டியிதாகியால்) வருகைக்குஎன்கிறதற்கு எதுஎன்கிறத்தோடேயர்த்தம். உன்னாலே யபிலஷிக்கப்பட்டதாய்
இத்தனையவ்யவஸாயத்திற்கு ஹேதுவானவிஷயமேதென்றபடி. இவ்வ்யவஸாயத்திற்கு ஹேதுவைச்சொல்லு
கையிலே யுத்தராயத்திற்குத் தாத்பர்யமாகையாலே ஸாதநாந்தரமல்லவென்றதாயிற்று. ஆனாலும் த்ருதீய
வாக்யம் வ்யர்த்தமன்றோவென்னில், என்னவ்யவஸாயத்தை நான்சொல்லவேணுமோ, என்னுடம்பிலே இதுஸ்பஷ்ட

ப— நங்கள் - நம்முடைய, இதுஸாத்விகநிர்வாஹநம், இதுக்காயங்காளென்கிறத்தோடே யர்த்தம். நம
க்கந்தரங்கைகளானவென்றபிப்ராயம். வரிவளையாயங்காள் - தர்ஶநீயவலயஶாலிகளான ஸகிகாள், வரி-
தர்ஶநீயம், வரிவளையென்று பஹுவ்ரீஹி. ஆயங்காள் - ஸகிகாள், சங்கஞ்சரிந்தனவென்னும்படி தான்
சந்துஷ்டஸமைனாய் நிற்கச்செய்தே நீங்கள் தர்ஶநீயவலயவதிகளாயிருப்பதே 'ஸமானஶீலவ்யஸனா
ளா" என்றிருக்கிற வுங்களுடைய அந்தரங்கத்வம் கைமேலேகாணலாயற்றென்றுகருத்து. இவளையாஶ்வஸிப்பி
க்கைக்காகத் தங்களுடையவ்யவஸாயத்தை மறைத்துக்கொண்டு ப்ரஸந்நஸகிகள் ஸந்நிதானங்களையபி
த்துக்கொண்டிருக்கிற விந்த ஹ்ருதயாபிப்ராயத்தை யிவளுமறிவளேயாகிலும் அறியாதவள்போலே யவர்க
ளையிப்படி யுபாலம்பிக்கிறாள். இவர்கள்தன்னை யவன்பக்கல்நின்றும் நிவர்த்திப்பிக்கவுத்யோகிக்கிற ஸகிகள
யிவைச்சில விம்பிதங்களாலேகாண்கையால் ஓ! என்று விஷாதோக்தி. அவர்களைஸம்போதித்துவைத்து வார்த்
தைசொல்லுவதற்குமுன்னே விஷண்ணையாகிறாள், வ்யஸநாதிஶயத்தாலே உன்னவ்யவஸாயத்தை ப்ரகாஶி
க்கன்றோமறைப்பது, அந்தரங்கைகளான வெங்களுக்குச்சொல்லவேண்டாவோ என்ன அதுக்குத்தரஞ்சொ
ல்லுகிறாள். நம்முடையேதலர்முன்பு - நம்முடையமாத்ருக்கள்முன்னே, ஏதலர் - ஶத்ருக்கள், நாயகாபி
ஸரணாத்யுபேக்ஷையானவென்னை ப்ரதிபந்திக்கப்பார்க்கையாலே ஶத்ருக்களான தாய்மார்கள்முன்னே
யென்றபடி. என்னுடையேதலரென்னாதே இப்போது ப்ராதிகூல்யவ்யவஸிதைகளான ஸகிகளையும் த
ன்னோடேகூட்டிக்கொண்டு நம்முடையேதலரென்று நிர்தேஶித்தது நாயகஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷை ஸகிகளோ
டொக்கும்ஸமானைகளென்கிறகருத்தாலே, நாணி - லஜ்ஜித்து, தாய்மார்கள்முன்னே யவ்யவஸாயத்தைச்சொல்ல
லஜ்ஜித்தென்றபடி. நுங்கட்கு - அந்தரங்கைகளான உங்களுக்கு, உரைக்குமாற்றமொன்று என்றவிப்பதா-
சொல்லத்தக்கவாசகமொன்று, மாற்றம் - வாசகம், இவ்வ்யவஸாயத்தை யுங்களுக்குச்சொல்லும்படியான

மூ—நோக்குகின்றேனெங்குங்காணமாட்டேன்* சங்கஞ்சரிந்தனசாயிழந்தேன்றடமுலைபொன்னிறமாய்த்தளர்ந்தேன்* வெங்கட்பறவையின்பாகனெங்கோன்வேங்கடவாணனைவேண்டிச்சென்றே* ॥௧॥

வேண்டிச்சென்றொன்றுபெறுகிற்பாரிலென்னுடைத்தோழியர்நுங்கட்கேலு*

ஆ—தீக்ஷ்ணதிருஷ்டியுக்தவிபக்ஷனான பெரியதிருவடியை வாஹனமாகவுடையதிருவேங்கடமுடையானை யாசைப்பட்டு சங்கம்சரிந்தனசாயிழந்தேன் தடமுலைபொன்னிறமாய்த் தளர்ந்தேனென்கிறாள். ॥௧॥

(வேண்டிச்சென்று) நீயாசைப்பட்டவிஷயந் திருவேங்கடமுடையானாகில்? அதுயோக்யம், உனக்குங்கூட

இ—மன்றேயென்று ஸமாதிப்பிக்கைக்காகச் சொல்லுகிறதாகையாலே த்ருதீயபாதமும் ஸாபிப்ராயமென்று கருத்து. வெங்கணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தீக்ஷ்ண த்ருஷ்டியால்) பறவையின்பாகனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியதிருவடியித்யாதியால்) ஶிஷ்டம் ஸ்பஷ்டம். ॥௧॥

இரண்டாம்பாட்டு.

கீழ்ப்பாட்டில் வ்யவஸாயத்திற்சொன்னவஸ்துத்தையே யுரைக்கும்படியை யந்தோகாண்கிறிலே னென்று சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டில் வ்யவஸாயம் ஸாதாரணமன்றேயென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வ்யவஸ்தாபிக்கிறார் (நீயாசையித்யாதியால்) ஆசைப்பட்டபொருள் பெறுவாரி

ப—வாதேதவ்யையென்றபடி. யான் - இவ்வ்யவஸாயத்தை யநுஷ்டியாநிற்கிறயான், நோக்குகின்றேன் - ஸர்வதோதிக்காய்நின்றேன், எங்குங்காணமாட்டேன் - ஒருவழியிலுமத்தைக் காணமாட்டுகிறிலேனில்லை, நிரவதிகமான விவ்வ்யவஸாயத்திற்கு வ்யாபகமானஸத்வத்தை யொருப்ரகாரத்தாலும் காணமாட்டுகிறிலேனென்றபடி. ஆனாலுன்னுடையவ்யவஸாயம் எங்களுக்குத்தெரியும்படியெங்ஙனே, நிரதிஶயகல்யாணியான வுனக்குங்கூடவித்தனை ஸ்ப்ருஹணீயமான விஷயந்தானேதென்னச் சொல்லுகிறாள்மேல், வெங்கண் - வெவ்வியகண்களையுடைத்தான. ப்ரதிபக்ஷவிஷயத்திலே க்ரூரத்ருஷ்டிக்ஷணமான நேத்ரங்களையுடைத்தானவென்றபடி. வெங்கண்பறவையென்கிறவிடத்திலே ணகாரஸ்வரூபகாரேவரே டகாராதேஶ:. பறவையின் - பக்ஷியினுடைய, கருடனுடையவென்றபடி. பாகன் - நேதாவான, கருடனையேறிக்கொண்டு நடத்துமவனானவென்றபடி. பாகனென்று ரதகஜாதிகளைநடத்துமவனுக்குப்பெயர். எங்கோன் - அந்தகருடாரோஹணஸௌந்தர்யத்தாலே என்னையடிமைகொண்டெனக்கு ஸ்வாமியான, வேங்கடவாணனை - வேங்கடநிவாஸகனை, வாணன் - நிவாஸகன், ஸ்ரீவைகுண்டநாயகன்போலன்றிக்கே ஸர்வஸுலபனாகைக்காகத் திருமலையிலே நின்றருளினவென்றபடி. வேண்டிச்சென்று - ஆசைப்பட்டடைந்து, நிரந்தரமாகவாசைப்பட்டென்றபடி. சங்கம் - வளை, ஜாத்யேகவசநம், என்னுடையவளைகளானவையென்றபடி. சரிந்தன - கட்டோடேவிழுந்துபோயின; அவனைக்காணாதவ்யஸநத்தால்வந்த கார்ஶ்யத்தால் கரத்தில்நின்றும் யதேஷ்டமாகக் கழன்றுபோயினவென்றபடி. சாய் - காந்தியை, ஸ்வாபாவிகஶோபையையென்றபடி. இழந்தேன் - அதுவுமெனக்குப்போய்விட்டதென்றபடி. தடமுலை - விஶாலங்களானஸ்தநங்கள், தடம் - விஶாலம், "ஏகஸ்மிந்நேவ ஜாதாந்தௌ ஸ்தநஸ்பர்ஶகலௌ ஶ்ரீரங்கராஜஹஸ்தோத்தேஶ ஸஞ்சாரநஸம்பந்நே" என்கிறபடியே நாயகனுமேகதேஶத்திலேயடங்கும்படி அதிவிஶாலங்களான ஸ்தநங்களென்றபடி. பொன்னிறமாய் - பொல்லாதநிறத்தையுடையவையாய், பொல்லென்று - பொல்லாதது, பொல்நிறமென்கிறவிடத்திலே லகாரஸ்வரூபகாரேவரே னகாராதேஶ:. விவர்ணமாயென்றபடி. தளர்ந்தேன் - ஶிதிலையானேன், ஶிதிலகாத்ரையானேனென்றபடி. என்னவ்யவஸாயமென்னுடைய ஶரீரத்திலே காணலாகிறதில்லையோவென்று கருத்து. ॥௧॥

சென்று - அவனிருந்தவிடத்திலேபோய், ஒன்று - ஒருப்ரயோஜநத்தை, வேண்டி - அபேக்ஷித்து, பெறுகிற்பாரில் - பெறுகைக்கு, ஸமர்த்தரானவர்களில், கிற்பார் - ஸமர்த்தர் - அபேக்ஷிதமெல்லாம் பெறும்படியான அதிஶயத்தை யுடையவர்களிலே என்றபடி. இங்கதிஶயமாவது அவனுக் கத்யந்தமபிமதையாயிருக்கை, தலையானவென்றொரு பதமத்யாஹரிப்பது - ஶ்ரேஷ்டையானவென்றபடி. யத்வா - பெறுகிற்பாரிலென்றது பெறுகிற்பாரில்லாதவளானவென்றபடி. அதாவதுதானொழிய வபேக்ஷிதம் பெறத்தகுவாரினிலை - என்னுடைய, தோழியர் - ஸகிகாள், நுங்கட்கேலும் - உங்களுக்கேயாகிலும், அன்னைமார்களைப்போ

மூ—மீண்டிதுரைக்கும்படியையந்தோ காண்கின்றிலேனிடராட்டியேன்* காண்டகுதாமரைக்கண்ணன்கள்வன் விண்ணவர்கோன்நங்கள்கோனைக்கண்டால்* ஈண்டியசங்குநிறைவுங்கொள்வானெத்தனைகாலமிளைக்கின்

ஆ—ஸ்ப்ருஹணீயமானவனாகிலும் நீயாசைபபட்டால் கிடையாததுண்டோவென்னில், ஆசைப்பட்டபொருள் பெறுவாரெல்லாரிலும் தலையாயிருக்கச்செய்தேயும ஆசைப்பட்டுப்பெறாதே நான்படுகிறவ்யஸநம் வாசாமகோசரமாகையாலே வ்யஸநப்படுமத்தனையல்லது உங்களுக்குச்சொல்லுகைக்கொரு சொல்லுச்சொல்லக்காண்கிறிலேன், அவனையாசைப்பட்டா லுத்தாரக்ஷணம்பெறாதொழியில் தளர்ந்துகொண்டுநிற்கு மித்தனையோவென்னில், ஸதாநுஸந்தேயமானாலும் அபரிச்சேத்யமாய் வாத்ஸல்யஸூசகமாய் திருக்கண்களையுமுடையனாய் ஸௌலப்யகாஷ்டையில் ஸகலமநோநயநஹரனுமாய் அமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத் தென்னை

இ— ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹயாயிருக்கச்செய்தேயு மதனைப்பெறமாட்டாதே க்லேசப்படுகிறேனென்கையிலே இதுக்குத் தாத்பர்யமாகையாலே வாக்ஶக்தியில்லையென்றதாயிற்று. இவளையவன்பக்கல்நின்றும் நிவர்த்திப்பிக்கவபேக்ஷிக்கிறவர்கள் அவனுனகரு ஸ்ப்ருஹணீயனும்படியான குணமுடையவனல்லன், ஆதலால் அவன்பக்கல் ஸ்ப்ருஹையைவிட்டுவிடென்றிப்படி சொல்லாதே நீயாசைப்பட்டால்கிடையாததுண்டோ வென்றிப்படிசொல்லும்போது திருவேங்கடமுடையானை இவளுச்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீயனாக ஸம்மதித்ததாக வேணுமென்கிறகருத்தாலே யாக்ஷேபஸித்தமாயிற்று. திருவேங்கடமுடையானாகி லென்கிறவித்தாலே ஸ்ரீவேங்கடநாயகனாகில் யாக்ஷமன்றென்றுதோற்றுகிறது. ஸௌந்தர்யமுண்டாகிலு மவனுக்கித்தனை ஸௌலப்யமில்லையிறே. வேண்டிச்சென்றொன்று பெறுகிற்பாரிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டபொருளித்யாதியால்) தலையாய் - ச்ரேஷ்டையாய், இதீயவாக்யத்தி லக்ஷ்யார்த்தவிவக்ஷிக்கிற லக்ஷ்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டுப்பெறாதேயித்யாதியால்) இதீயவாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேயித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலுத்தரார்த்தத்திற்சொன்ன பரீவாதவாக்யத்தையே எத்தனைகாலமிளைக்கின்றேனென் றிப்பாட்டிலுத்தரார்த்தத்திலும் சொல்லுகையாலே இதுவாக்ஶக்தியன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (அவனையாசைப்பட்டாலித்யாதியால்) வ்யஸநம்வந்துவிட்டகாரமாயிற்றென்கையிலே தாத்பர்யமாகையாலே வாக்ஶக்தியில்லையென்றதாயிற்று. காண்டகுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸதாநுஸந்தேயமானாலுமித்யாதியால்) கள்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) நங்கள்கோனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—லன்றிக்கே அநுரூபைகளாயிருக்கிற வுங்களுக்குச் சொல்லுகிறதென்று பார்த்தாலு மென்றபடி. ஈண்டு- இப்போது, முன்பெல்லாமென்னவாக்யம் சொன்னேனேயாகிலும் இப்போது சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்று கருத்து. இது- இந்த வ்யஸநத்தை, மத்த வ்யஸநங்களைச்சொல்லிப் போந்தேனேயாகிலுமிந்த வ்யஸநஞ்சொலல முடிகிறதில்லையென்று கருத்து. உரைக்கும்படியை- சொல்லும் ப்ரகாரத்தை, இடராட்டியேன்நான்- துர்ப்பலியானநான், இடர்- து:கம், இடரையுடையவளிடராட்டி. இச்சப்தத்தாலே தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது இடராட்டியேனென்று ரூடமாயிருக்கும். காண்கின்றிலேன்- காண்கிறிலேனில்லை, அந்தோ- ஐயோ, உங்களுக்குச் சொல்லியாறவேண்டி யிருக்கச்செய்தே சொல்லும்படியைக் காணேனென்று விஷண்ணையாகிறபடி. காண்டகு- காண்கைக்குத் தகுதியான, ஸதாதர்ஶநீயங்களான வென்றபடி. காண்டகு என்கிறவிடத்திலே ணகாரரத்தாரஸ்வ தகாரஸ்வ டகாரமெசஸ:. தாமரைக்கண்ணன்- தாமரஸம்போலேயிருக்கிற கண்களையுடையவனை, கள்வன்- வஞ்சகனை, அக்கண்ணழகாலே ஸகலமநோநயநஹாரியான வென்றபடி. விண்ணவர்கோன்- நித்யஸூரிநாயகனை, நங்கள்கோனை- அவர்களுக்குப் போலே யக்கண்ணழகாலேநமக்கும் ஸ்வாமியானவனை, கண்டால்- காணப்பெற்றால், காணப்பெற்ற வநந்தரமென்கிறபடி. இதுக்குக் கொள்வானென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஈண்டிய- குவிந்ததான, என்பக்கல்நின்றும் அவன்பக்கலிலேபோய் ராசீபூதங்களான வென்றபடி. தன் பக்கல் தனித்திருக்கமாட்டாதவை யெல்லாத்துக்கும் மதியவனே யென்றிருக்கிறாள். சங்கும்- வளையங்களையும், நிறைவும்- என்னுடையகுணவ்ருத்திகளையும், கொள்வான்- வாங்கிக்கொள்ள விசேஷயுடையவளாய், கொள்வானென்றது ஸந்தேஹவ்யாயம், ஆகையாலிது வாங்மாத்ரமன்று, ஸர்வதேசத்திலும் ஸாதாரணமானரூபம். இப்படிதிருத்துவான் தொழுவான்

॥உ॥

மூ— தேனே*
காலமிளைக்கிலல்லால்வினையேனானிளைக்கின்றிலன்கண்டுகொண்மின்* ஞாலமறியப்பழிசுமந்தேனன்னுதலீ

ஆ—யடிமைகொண்ட ஸர்வேஶ்வரனுயிருந்தவனை யாசைப்பட்டுப்பெறாதே யென்னுடைய ஸௌபாக்யாதிஷணங்களையும் ஆபரணங்களையுமிழந்து அவைகொள்கைக்கு நான்வருந்துகிற தெத்தனைகாலமுண்டென்கிறாள். ॥உ॥
(காலமிளைக்கில்) அவனையாசைப்பெட்டுப்பெறாதே யுனக்குள்ளவையு மிழந்தவைபெறுகைக்கு நெடுங்காலம்

இ—(என்னையடிமையித்யாதியால) தாஸீபவாஶ்ரத்தி லஸாதாரண்யத்தைய ருளிச்செய்கிறார் (அவனை யாசைப்பட்டுப்பெறாதேயித்யாதியால்) தாஸீபவாஶ்ரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவைகொள்கைக் கித்யாதியால்) ॥உ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

நான்ப்ராணஹீனையாகாநின்றேனென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னவளிப்பாட்டிலே நானிளைக்கின்றிலனென்று தனக்கு விரஹஜநிதக்லாந்தியில்லாததாகச்சொல்லுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ் சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) காலதத்வமெல்லாம் முடிந்துபோனாலும் நான

ஸ—செய்வானித்யாதியான ஸகலஸௌபாக்யங்களிலெங்கும் கண்டுகொள்வது. எத்தனைகாலம் - ஸர்வேஶ்வரகாலமெல்லாம், ஸத்யஸங்கல்பத்வாதகாலம் ஸர்வேஶ்வரயோஸ்வமாஸைவ. இளைக்கின்றேன் - ப்ராணஹீனையாகாநின்றேன், வஸ்துநிர்தேசத்தாலே இதுக்கு விரக்திகாணேனென்றுதோற்றுகிறது. அவனைக் கண்டு அவன்பக்கல்நின்றும் ஸௌபாக்யாதிகளைவாங்கிக்கொள்ளவேணும் என்றவிதுக்கு விரஹவிஷயமான ஸௌபாக்யாதிகளை அவன்வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தென்னை யாஶ்வஸிப்பித்து ஸ்வாதீனனாயனுக்கொண்டு "ஸௌபாக்யஹஸ்தஸௌபாக்யஸ்யயோ:" என்னும் ஸூக்தியைபாலே தன்கையாலே பூட்டியருளப்பெற வேணுமென்று கருத்து. ஆகையாலிப்படியவன் ஸூக்திபண்ணும்படி அவனோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென் கையிலே யிவ்வுக்திக்குத்தாத்பர்யமாயிற்று. ॥உ॥

நீல - நீலவர்ணமான, மலர் - விகாஸியான, ஸர்வகந்தஸ்வாமியானவென்றபடி. நெடும் - விஸ்தீர்ணமான. ஸவிஶேஷ்யமானவென்றபடி. சோதி - ஜ்யோதிஸ்ஸாலே, ஸ்வஹபாலேயென்றபடி. சூழ்ந்த - வ்யாப்தமான, நீண்டமுகில்வண்ணன் - மேகவர்ணனான, ஸவிஶேஷநீலஜ்யோதி: வ்யாப்தமேகவர்ணனென்று ஸமுதாயார்த்த: கண்ணன் - க்ருஷ்ணன், இவ்வடிவழகைப்பெண்களுக்கே யாக்கிவைக்குமவனென்றபடி. கொண்ட - ஸ்வீகரித்த, அவனாலேயபஹரிக்கப்பட்டவையானவென்றபடி. கோலவளையொடு - அழகியவளைகளோடேகூட, மாமை - காந்தியை, தேஹவர்ணத்தையென்றபடி. கொள்வான் - வாங்கிக்கொள்ளவிச்சையுடையவளாய், காலமுமென்கிறவித்தி லவ்யயத்தை சென்றாளென்கிறதோடே ஸம்பந்திப்பது. எத்தனைகாலங்கூடச்சென்றும் - காலமெல்லாங்கூடநடந்தும், காலமுள்ளதனையும் துடர்ந்தாகிலுமென்றபடி. கொள்வனென்றொரு க்ரியாபதமத்யாஹரிப்பது. அவன்பக்கல்நின்றும் வாங்கிக்கொள்ளுவேன், இளைக்கில் காலமென்றொருவாக்யமும் அல்லால்வினையேன் நானிளைக்கின்றிலனென்றொரு வாக்யமுமாக யோஜிப்பது. இளைக்கில் - ஒழியில், அந்தஸௌபாக்யங்களை யவன்பக்கல்நின்றும் கொள்ளுவதற்குமுன்னே யுபரதமாய்ப்போகிலென்றபடி. காலம் - காலதத்வம், அல்லால் - அல்லது, இதுக்கு இளைக்கின்றிலனென்கிறதோடே யந்வயம். வினையேன் - அவன்ஸம்ஶ்லேஷமென்றாலும் விடவொட்டாத பாவதத்தையுடையவளான, வினையையுடையவள் வினையாள். இஸ்ஸூத்ரத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது வினையேனென்றாகும் நான் - ஸத்யஸங்கல்பிதிவைஶ்வகியான நான், இளைக்கின்றிலன் - இளைக்கிறேனில்லை, உபரதையாகிறேனில்லை, உபரதமாகில் காலமுபரதமாமத்தனையல்லது நானுபரதையாகிறேனில்லையென் றிவ்வாக்யத்திற்கும் விஶேஷார்த்தம் இதுவாவாசொல்லு மத்தனையல்லது உன்னால்நடத்தமுடியுமோவென்னில், கண்டுகொண்மின் - நான்நடத்தப்புகுகிறபடியை நானிப்போது சொல்லவேணுமோ நீங்களே ப்ரத்யக்ஷமாககண்டுகொள்ளுங்கோள், நீ லோகத்தார்க்கு லஜ்ஜிக்கவேண்டாவோவென்னில், ஞாலமறிய - லோகமெல்லாம் ப்ரத்யக்ஷமாம்படி, பழி - அபவாதத்தை. துணிந்துபுறப்பட்டாளென்கிற அபவாதத்தையென்றபடி. சுமந்தேன் - பரிஹரித்துக்கொள்ளவும் ஶக்யமன்றிக்கே. ஸ்வீகாரமாகஸஹித்தேன், நன்னுதலீர் - நல்லதான நுதலையுடைய

மூ— ரினிநாணித்தானென்* நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்தநீண்டமுகில்வண்ணன்கண்ணன்கொண்ட* கோலவ
ளையொடுமாமைகொள்வானெத்தனைகாலமுங்கூடச்சென்றே* ॥ ௩ ॥
கூடச்சென்றேனினியென்கொடுக்கேன்கோல்வளைநெஞ்சத்துடக்கமெல்லாம்* பாடற்றொழியவிழந்துவை

ஆ— வருந்தியும் பெற்றபின்பு இனித்தான்வருந்தினால் கிடைக்குமோ இனியவைபெறுகைக்கு வருந்தாதேவி
ட்டாலோவென்னில் நிரவதிகதேஜோவிசிஷ்ட ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யமான திருமேனியையுடையவ
னை க்ருஷ்ணனலேபவஹ்ருதமான கோலவளைபோடு மாமைகொள்வானுத்யுக்தனான நானெத்தனைகா
லங்கூடச்சென்றாகிலும் கொள்வன் இக்காலதத்வந்தான் முடிந்துபோமத்தனையல்லது நான்கொண்டல்லது
விடேன் இத்தைக்கண்டுகொண்மின், அவன்றானாசைப்படவவனுக்கு மரியையாயிருக்கக்கடவ நீயவனையாசை
ப்பட்டால் உனக்குப்பழிவருமென்று லஜ்ஜிப்பிலேபோமென்னில ஞாலமறியப்பழிசுமந்தேன் நன்னுதலீரினி
நாணித்தானென்னென்கிறாள். ॥ ௩ ॥

(கூடச்சென்றேன்) இதுக்குமுன்பு அவனையாசைப்பட்டு உன்னுடையஉபகரணங்களை யிழந்தாப்போலே

இ— வனைக்கண்டாலல்லது ஒழிபெனென்கையிலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையாலிது ஸங்கமமென்றதாயி
ற்று, நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) நீண்டவி
த்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாதிகேத்யாதியால்) கொள்வானுத்யுக்தனானவென்று
து - கொள்ளவேணுமென்றிச்சையுடையவளா யுத்யுக்தனானவென்றபடி. கொள்வனென்றொருவசனத்
தை யத்யாஹரித்துயோஜிக்கிறார் (சென்றாகிலுங்கொள்வனென்று) வ்யவஸாயத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (இக்காலதத்வமித்யாதியால்) ஸ்வநாயகனிடத்திலே ப்ரீதிபண்ணினால் பழியுண்டாகப் ப்ரஸக்தி
யில்லாமையாலே பழிசுமந்தேனினி நாணித்தானென்னென்றுசொல்கை யஸம்பதமன்றோவென்ன வஸங்க
திப்பிக்கிறார் (அவன்தானித்யாதியால்) அரியையாய் - துர்லபையாய், அவனுக்குத்துர்லபமாம்படி யடை
க்கலமாயிருக்கிற நீ மேல்விழுந்தாசைப்பட்டால் பழிவாராதோவென்றபடி. ॥ ௩ ॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

சங்கஞ்சரிந்தனவித்யாதியாலே யவனையாசைபபட்டு உபாதிகளையிழந்தேனென்று முதற்பாட்டிற்சொன்ன
வர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யர்த்தமன்றோவென்ன வஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இதுக்
கித்யாதியால்) முதற்பாட்டிலே தன்னுடையவ்யவஸாயத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகச்சொன்னாள். உனக்கின்ன

ம— வர்காள், நுதல் - லலாடம், நல்நுதல்என்கிறவிடத்தில லகாரஸ்ய நகாராதேசம். வாராங்
நாமேட்டிகளான ஸகிகாளென்றபடி. இனி - இப்படிபழிசுமந்தபின்பு, நாணித்தானென் - லஜ்ஜித்துத்தானென்ன
ப்ரயோஜநம், ஸர்வாத்ம ப்ரஸித்தமானபின்பு லஜ்ஜித்துப்ரயோஜநமில்லையென்றபடி. இப்படிகொள்வனெ
ன்றொரு க்ரியாபதம்அத்யாஹரித்துயோஜிப்பது இவ்வத்யாஹாரமில்லாதபக்ஷத்திலே ப்ரயோஜநத்வாதம்.
ஸந்தோஷம் நீலமலரித்யாதி வளையொடுமாமை யெத்தனைகாலங்கூடச்சென்றும் கொள்வன்ஞாலமறியப்பழி
யித்யாதியென்றிப்படியந்வயம். இப்பக்ஷத்தில் விவ்வாறுபிரப்படிவாக்யம் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகிறத
த்தனைபோக்கி யிப்பத்துப்பாட்டினைபத்ரதம் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமில்லையென்று கண்டுகொள்வது. ॥ ௩ ॥

மாடக்கொடிமதிள் - மாடங்களையும் கொடியோடேகூடின மதிளையுமுடைத்தான, மாடங்கள - ஹர்ம்ய
ங்கள், கொடி - த்வஜம், மதிள் - ப்ராகாரம், கொடியுடையமதிள் கொடிமதிள், கொடிமதிளென்று த்வந்த்வமொ
விஸர்க்கம். மதிள்தென்குளத்தை என்கிறதுவும் த்வந்த்வமொவிஸர்க்கம் மதிள்தென் என்கிறவிடத்திலே
ளகார தகாரயோ: ப்ரத்யக்ஷகாராதேசம். தென்குளந்தை- தக்ஷிணதிக்கிலிருக்கிற குளந்தையென்கிற திவ்ய
தேசத்திலுடைய, வண்குடபால- தர்சநீயமானபச்சிமஹாரத்திலே, வண்- தர்சநீயம், குடஎன்றுபச்சிமம், பாலெ
ன்று- ஸ்தானம், நின்ற - விஸ்வேஷ்டிதனை, ஆடல்பறவை- ஆடலையுடைத்தான பறவையாலே, ஆடல்-
நர்த்தம. பறவை- பக்ஷி, த்ருதீயாவிஸர்க்கம். ஸர்வேச்வரனுக்கு வாஹநமாயிருக்கப்பெற்ற ஹர்ஷத்தா
திசயத்தாலே தாண்டவிதனை வெந்நிதயனுலேயென்றபடி. உயர்த்த- வஹிக்கப்பட்டவனை, வெல்போர்என்
கிறதை போர்வெல்லென்று மாறியநயிப்பது. யுத்தங்களிலே ஜிதவானென்றபடி. போர்- யுத்தம், ஊர்த்வலோ
கீகரணம். வெல்லென்று ஜிஷ்ணு, ஆழி- ஸ்ரீஸுதர்சநத்தை, வலவனை- வலத்திலேயுடையவனை, ஆழிவலவ

மூ—கல்பல்வளையார் முன்பரிசழிந்தேன்* மாடக்கொடிமதிள் தென்குளந் தைவண்குடபாநின்றமாயக்கூத்த*
னாடற்பறவையுயர்த்தவெல்போராழிவலவனையாதரித்தே* ||ச||
ஆழிவலவனையாதரிப்புமாங்கவனம்மில்வரவுமெல்லாந்* தோழியர்காணம்முடையமேதான்சொல்லுவதோ

ஆ—இனிப்புள்ளவற்றையுமிழவாதே யவனை யாசைப்படத்தவிர்ந்தாலோவென்னில், ஸௌசீல்யவாத்ஸல்ய ப்ராஸாதாட்டாலங்க்ருதமாய், த்வஜவிராஜிதப்ராகாரபரிவ்ருதமாய், தக்ஷிணதிக்விபூஷணபூதமாயிருந்த திருக்குளந்தையில் ப்ரஸாதமானமேலைத்திக்கிலே வைநதேயவாஹனனாய், விஜிதரிபுநிகர ஸாதுஸம்ர விப்ராஜதக்ஷிணஹஸ்தனாய்க்கொண்டு ஸாந்த்ரத்வதர்சநீயனும்படி நின்றருளினவவனை யாதரித்துக்கூடச் சென்றேன், சென்று கோல்வளைநெஞ்சத்துடக்கமெலாம் பாடற்றொழியவிழந்து வைகல்பல்வளையாராமுன்னே பென்ஸ்வமெல்லாமிழந்தேன், இனியென்கொடுக்கேனென்கிறாள். ||ச||

(ஆழிவலவனை) அவனையாசைப்பட்டால் பெறவொண்ணாது, உத்க்ருஷ்டனவன், அவனையாசைப்படவேண்டா

இ—முள்ளவற்றையுமிழக்கப்புகுகிறாயென்று தோழிமார்சொல்ல முன்பேயெல்லாமிழந்தேன் இனியெத்தையிழக்கப்புகுகிறேனென்றிப்பாட்டிலே யதுக்குத்தரம்சொல்லப்புகுகிறாளாகையாலே ஸாகாங்க்ஷையில்லையென்றதாயிற்று. மாடக்கொடிமதிளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌதமிதீத்யாதியால்) தென்குளந்தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தக்ஷிணேத்யாதியால்) வண்குடபாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஸாதேத்யாதியால்) உதாரம் - ஔதார்யம், ஆடற்பறவையுயர்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைநதேயேத்யாதியால்) வெல்போர்ஆழிவலவனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஜிதேத்யாதியால்) நின்றமாயக்கூத்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாந்த்ரேத்யாதியால்) ||ச||

✱ ஐந்தாம்பாட்டு. ✱

அவனோடுஸம்ச்லேஷிக்கச்சென்று அதுபெறாமையாலே என்னுடையவலயாதிகளையுமிழந்தேனென்று கீழ்ப்பாட்டிலே அவனுடைய உத்கர்ஷஞ்சொல்லியிருக்க விப்பாட்டிலே அவன்நம்மில் வரவுமித்யாதியாலே அவனநாதியாக எல்லாருக்கும் ப்ராப்யனென்றுவவாதிக்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன வஸங்கதிப்பிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) இப்படியவனுக்கு உத்கர்ஷஞ்சொல்லுகிற ஸகிகளுக்குத்தரஞ்சொல்லுகிறதாகை

ரா—மென்று வ்யாகரணவைஸாத்ருஷ்டி. திருவாழியை வலத்திருக்கையிலேயுடையவனைனவென்றபடி. மாயக்கூத்தன்-ஆச்சர்யசேஷ்டிதனாவிஷ்க்ருதம். த்ருஷ்டிதர்சநீயமானவனை, "கிம்வித்ரம்பஸமர்ஸம்ஹநநக" மென்கிறபடியே ஸாந்த்ரதர்சநீயமான நிலையுடையவனை ஸ்வாமியையென்றபடி. ஆதரித்து- ஆசைப்பட்டு, கூடச்சென்றேன் - ஸம்ச்லேஷிக்கப்போனேன், கோல்வளைநெஞ்சத்துடக்கம்- சுபாகாரமான, வலயங்கள் ஹ்ருதயம் முதலாகவெல்லாம், பாஹ்யாப்யந்தரங்களான வலயங்களும் ஆந்தரமானஹ்ருதயமுதலாக என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையுமென்றபடி. இதுக்கு இழந்து என்கிறத்தோடே யந்வயம். பாடு-என்பரிஸரத்திலே, அற்று- இல்லாமல், ஒழிய- போம்படி, என்னிடத்திலே லேசமுமில்லாமல் நிச்சேஷமாகப்போம்படி என்றுவ்யாக்யானம். இழந்துபோக்கிவிட்டு, வைகல்பல்வளையார்முன் - ஸர்வகாலமும வலயவதிகளான ஸ்த்ரீகள்முன்னே, வைகலென்று ஸர்வகாலவாசகம். பரிசுஅழிந்தேன் - ஆகாரமிழந்தவளானேன் - பரிசு - ஆகாரம், இங்குலஜ்ஜைபாகிற ஆகாரத்தைச்சொல்லுகிறது. சிலபோதுகழத்தி சிலபோதுபூணத்தக்க வாஹரணமான வலயங்களும், ஒருக்காலுமிழவாத ஸ்த்ரீகள்முன்பே ஒருக்காலும்கழத்தவேண்டாத வாஹரணமான லஜ்ஜையையுங்கூட யிழந்தவளானேனென்று வ்யாக்யானம். இனியென்கொடுக்கேன் — இனியெத்தைக்கொடுக்கப்போகிறேன்; இனியெத்தை யிழக்கப்போகிறேனென்றபடி. எல்லாம்முன்பே இழந்துபோனபின்பு இனிஇழக்கைக்கு ஒன்றுமில்லையென்கை, ||ச||

தொல்லையஞ்சோதி- அநாதிஸாந்த்ரஜ்யோதிஸ்ஸை, தொல்லை- அநாதி, அம்- ஸாந்த்ரம், நித்யஸாந்த்ரஜ்யோதிர்மய விக்ரஹசாலியான என்றபடி. ஆதி- ஜகத்காரணபூதனை, நினைக்குங்கால்- சிந்திக்கும்போது, பராமர்சித்துப் பார்க்கும்போது என்றபடி. இதற்குசுடர்கொளென்கிறத்தோடே அந்வயம். நன்கு- நன்றாக, உணர்வார்க்கும்- அறியத்தக்கவர்களுக்கும், தத்வங்களை யதாவஸ்திதங்களாக வறியத்தக்க ஸ

மூ—விங்கரியதுதா* னூழிதோறூழியொருவனாகநன்குணர்வார்க்குமுணரலாகாச் சூழலுடையசுடர்கொளா ॥ரு॥
தித்தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்காலே*

ஆ—வோவென்னில், பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸான ஸர்வேஶ்வரனை நினைக்கப்புக்கால் ஜ்ஞானவதாரகரெ ஸாராகளான ஸநகாதிமுனிகளுக்கும் ஊழிதோறூழிகூடினாலும் ஒருவனாக உணரவொண்ணாத திவ்யசேஷ்டிதங்களையும், தேஜஃப்ரப்ருதிஸம்பூர்ண கல்யாணகுணத்தையு முடையானொருவனாகிலு மந்த ஸர்வஸுலபனாயிருந்த ஜஃப்ரப்ருதிஸம்பூர்ண கல்யாணகுணத்தையு முடையானொருவனாகிலு மந்த ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்த வனை யாசைப்படுகையும் ஆசைப்பட்டநம்போல்வர் பக்கலவன்வருகையும் நாம்துடங்கியோ? இப்படியரியனு யிருக்கச்செய்தே யாசைப்படுவாரும் பெறுவாருமெத்தனைவர், அவனரியன், அவனையாசைப்படவேண்டாவெ ॥ரு॥
ன்று சொல்லுகையெளிதென்னுச் சொல்லுமித்தனையோவென்கிறாள்.

இ—யாலே இதுஸங்கதம். கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னது "ஸர்வேஶ்வரஸ்ய தஸ்ய கிஞ்சித் ஸுலபத்வம்ஸம்ஶய:" என்கிற படியே நமக்கு ப்ரதிபந்தகங்களிருக்கையாலே விளம்பிக்கிறானென்றுசொன்ன வித்தனையல்லது ஸத்யஞ படியே நமக்கு ப்ரதிபந்தகங்களிருக்கையாலே விளம்பிக்கிறானென்றுசொன்ன வித்தனையல்லது கருத்து. தொல்லையஞ்சோதிநினை துஷ்ப்ராபனென்றுசொன்னபடி யல்லாமையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. தொல்லையஞ்சோதிநினை க்குங்காலென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸித்யாதியால்) நன்குணர்வார்க்குமென் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞானவதாமித்யாதியால்) சூழலுடையசுடர்கொளாதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) உணரவொண்ணாதென்றது - உணரவொண்ணாதபடியானவெ ன்றபடி. ஒருவனாகிலுமென்கிற வ்யுத்பத்தாலே அவர்கள்சொன்ன துஷ்ப்ராபத்வமாத்ரமான வனு டைய துஷ்ப்ராபத்வத்தை யிவள்தானுமநுவதிக்கிறாளென்று ஸூசிதமாயிற்று. இத்தால் ஸாதுக்களு சொல்லவந்தவள் துஷ்ப்ராபத்வஞ் சொல்லுவானேனென்கிற ஶங்கையவகாஶமாயிற்று. ஆழிவலவ னையாதரிப்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தஸர்வேத்யாதியால்) ஆங்கவனம்மில் வரவு மெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டவித்யாதியால்) நம்போல்வரென்றது - ஸ ஸஜாதீயரென்றபடி. நம்முடையமேதானென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (நாம்துடங்கியோவென்று) இவ்வள வுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) சொல்லுவதோவிங்கரியதுதானென்கிறதற்குத் ॥ரு॥
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனரியனித்யாதியால)

ஶ—நகாதிகளுக்குமென்றபடி. ஊழியூழிதோறு என்றதைப்பது. கல்பம்- கல்பந்தோறுமென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞராயத் திலுமென்கை. ஒருவனாகை - ஒருபடிப்பட்டவனாக, ஸர்வஶக்தியனென்று பரிச்சின்னஸ்வபாவனாகவென்றபடி. உண ரலாகாச்சூழலுடைய- அறியவொண்ணாத வஶீகரணோபாயங்களை யுடையவனை, சூழல்- வஶீகரணோ பாயம், அவனை பரிச்சேதித்தறியவொட்டாதவையாய் ஆஶ்ரிதர்க்கு ஆகர்ஷகங்களான திவ்யசேஷ்டிதங்களை யுடையனனையென்றபடி. சுடர்கொள் - சுடரைக்கொண்டிருக்குமவன், சுடர் - தேஜஸ்ஸு, இதுஉபலக்ஷ ணம், தேஜஃப்ரப்ருதிஸம்பூர்ண கல்யாணகுணஸாகரமாயிருக்குமவனென்றபடி. ஆகிலுமென்றொருவஶம் ஆதரிப்பும் - ஆஶ்ரயிக்கை கூட்டிக்கொள்வது, ஆழிவலவனை- திருவாழியை வலத்திருக்கையிலேயுடையவனை, அவன்பரத்வம்போலே ஸௌஶீ ல்யம், ஆசைப்படுகையுமென்றபடி, ஆங்கு - அந்த ஸ்வரூபஸ்வபாவஸ்வரூபயிலே, ஆசைப்பட்டவர்களான நம் ரூத்தையுமுடையவனானவன், நம்மில் - நம்பக்கலிலே, வரவும் - வருகையும், விவைசெய் மையுபேக்ஷித்து வருகையுமென்றபடி. எல்லாம் - அவனையாசைப்படுகையு மவன்வருகையுமாகிற விஷயங் லாம், நம்முடையமேதான் - நம்முதாகவுடையோமே, தானென்றது வாக்யாலங்காரம், ஸ்வஸாமர்த்யாக நட டையோமேஎன்றபடி. இவையெல்லாம்நாமதுடங்கி நடக்கக்கடவனவாக நாம்செய்கிறோமே. ஸ்வாதீனமாக நட க்கிறவையன்றோவென்கை. தோழியர்காள் - என்னோடே ஸமானஶீலைகளாகையாலே யவனுடையஸ்வபாவ ங்களிலே நீங்களுமவகாஹித்திருப்புதிகொளோஎன்று ஸாபிப்ராயஸம்போதனம். சொல்லுவதோ - அவ ன்துஷ்ப்ராபனென்றுசொல்லுகையோ, இங்கரியது - இங்கரியாமையாலிருக்கிறது, அவன்துஷ்ப்ராபனென் றுசொன்னால் நிவாரணம்பண்ணுவாரில்லாத விங்கேயிப்படிசொல்லுகை யருமையோ, அருமையில்லாதவ றே ஸத்யத்தைச்சொல்லுமித்தனையோவென்று கருத்து. தானென்றது வாக்யாலங்காரம், யத்வா, அவனை யாதரிப்பும் அவன்நம்மில்வரவுமாகிற விவையெல்லாந்தான் நாம்துடங்கியுண்டாமவையோ அவன்துஷ்ப்ராவ னென்றுசொல்லுகைதானரியதோ இவையிரண்டுமிப்படியன்றிறே என்றிப்படி தான் ஶப்தயத்துக்கு மந்வய

மூ—தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்காலென்சொல்லளவன்றிமையோர்தமக்கு* மெல்லையிலாதனகூழப்புச்செய் யுமத்திறநிற்கவெம்மாமைகொண்டா* னல்லிமலர்த்தண்டுழாயுந்தாரானூர்க்கிடு கோவினிப்பூசல்சொல்லீர்* வல்லிவளவயல்சூழகுடந்தைமாமலர்க்கண்வளர்கின்றமாலே* ॥ சு ॥

ஆ—(தொல்லையஞ்சோதி) அவனரியனல்லனோவென்னில், நான்சொல்லுமளவோ வவனுடையவருமை? ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்குங்கூட வறியவொண்ணாத ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களையுடையா னொருவனல்லனோ, அத்திறம்நிற்க என்னைவிஷயீகரித்தருளுகைக்காகத்திருக்குடந்தையிலே புகுந்துவைத்தென்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையு

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

இ—இப்படியவனுக்கு ஸாத்ருஶ்யமநாதிஸித்தமென்று சொன்னவிவள் என்சொல்லளவன்றித்யாதியாலே யவனுக்கு ஆதிக்யமுண்டென்றுசொல்லுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனித்யாதியால்) அவனுக்கு ஸாத்ருஶ்யமே அநாதிஸித்தமென்றாயாகிலும் ஆதிக்யமொருக்காலுமில்லையோவென்றபடி. 'யஸ்ய ஸம்ஸாரே ப்ரஹ்மாஜநாதிவ்யாபாரோஷாத்ராம்' 'நத்வாஹந்தே நவிஸ்க்ஷவிஸ' என்றுசொல்லிற்றில்லையோ வென்றுகருத்து. இப்படிஶங்கித்த ஸலிகளைக்குறித்து அவனுக்கு ஆதிக்யமுண்டென்றுசொல்லி யிப்படி ஸவிஷயஆதிக்யனானாலும் என்பக்கலிலே ஸௌலப்யத்தைக்காட்டிப் பின்னையும்விளம்பிக்கிறவனை நான்கூப்பிடாதொழிவேனென்று சொல்லுகிறாளாகையாலே ஸம்மதமென்றதாயிற்று. என்சொல்லளவன்றித்யேதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) இமையோரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேஶ த்யாதியால்) ஸௌலப்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) எம்மாமைகொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ॥ சு ॥

ஈ—அர்த்தமாகவுமாம். ॥ ரு ॥

நினைக்குங்கால் - பராமர்சிக்கும்போது, தொல்லையஞ்சோதி - அநாதிஸ்வாபாவிகஜ்யோதிஸ்ஸானது, நித்யமாய்ஸ்வாபமான ஜ்யோதிர்விக்ரஹஸ்வரூபியானவனென்றபடி. என்சொல்லளவன்று - உக்தியிலடங்கத்தக்கதன்று, அளவு - அடங்கத்தக்கது, "நவர்ஷாயுதஶதைரபி யஸ்ய தஸ்ய ஜநஸ்ய ஸ்வரூபவர்ணனே ஶக்யோஹிஷ்யதி" என்றபடி. இமையோர்தமக்கும் - அநிமிஷர்க்கும், தம்மென்றுஸ்வார்த்தேநாவ்யயோமம். அதிஶயிதஜ்ஞாநரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமென்றபடி. எல்லையிலாதன - அவதியில்லாதவையான, கூழ்ப்பு - ஸம்ஶயங்கள், செய்யும் - பண்ணுகிற்கும், ஜநிப்பிக்குமென்றபடி. அத்திறம் - அந்தஅகாரமானது, அந்தஅதிஶயோக்ஷமானதென்றபடி. நிற்க - நிற்கச்செய்தே, வல்லிவளவயல்சூழ் - வாஷ்டிகளாலும் அழகியவலயங்களாலும் சூழப்பட்டதான, வல்லி - ஶாகை, வளம் - அழகு, குடந்தையிலே, மாமலர்க்கண் - ஶ்யாமாவ்யயாம்போருஹஸத்ருஶங்களான லோசநங்கள், மா - ஶ்யாமமும், வளர்கின்ற - நித்ரைபண்ணுகின்ற, மால் - ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹஸ்வரூபியானவன், நித்ரைபண்ணுகிறகிற லோசநங்களையுடைய, ஆஶ்ரிதவத்ஸலனென்று வடார்த்தம். இப்படிஸந்நிஹிதனுப் வத்ஸலனானவனுடைய ஸர்வேஶ்வரலோசநங்களென்ன (வளர்)வில்மாலீக்கக்காணேனென்றுகருத்து. கூப்பிட்டுக்கேட்கும்படி திருக்குடந்தையிலே ஸந்நிஹிதனென்றுமபிப்ராயம். நித்ரைகண்களுக்குப் போஷணஹேதுவாகையாலே அத்தைக்கண்ணுக்குவளர்த்தியாக வுபசரித்துச்சொல்லுவார்கள். எம்மாமை - என்னுடையகாந்தியை, கொண்டான் அபஹரித்தான், திருக்குடந்தையிலே ஸந்நிஹிதனுபிருக்கிறவித்தாலே தன்னுடைய ஸௌலப்யத்தைக்காட்டிவைத்து பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம்தாராதே விளம்பிக்கையாலே என்காந்தியையபஹரித்தானென்றபடி. அல்லிமலர்த்தண்டுழாயும்- கேஸரஶாலிவாஸ்யமாய் ஶீதளமான திருத்துழாயையும், அல்லிகேஸரம் ஶாகவாயிர்வைகஸ்ஸாரஸ:. யதா அல்லியென்றுமாலையாய் மாலையினுடைய விகஸிதஶீதளதாளஸியையுமென்னவுமாம். அபவா, அல்லிகஸதீர்ணமாய் தகஸ்ரவாரவிகஸித ஶீதளதாஸியையுமென்னவுமாம். தாரான் - தருகிறானில்லை, என்னையிப்படி நோவுபடுத்திவைத்து தான்வந்துஸம்ஶ்லேஷியாவிட்டால் தன்னோடு ஸம்பந்தமுள்ளவற்றையாகிலும் தரலாமிறே, அதுவும்தாரகிறிலனென்று கருத்து. இனி - அவனிப்படி நம்மையப்படுத்தவிடப், ஆர்க்குப்பூசலிடுகோசொல்லீர் - இப்படிநம்பக்கலுறவுபண்ணி நம்மைபபடுததினவனையொழிய மற்றார்க்குக்ரந்தநம்பண்ணுவது சொல்லுங்கோள், பூசல் - க்ரந்தநம், இடுகை- பண்ணுகை, இடுகை

மூ—மாலரிகேசவனாரணன்சீமாதவன்கோவிந்தன்வைகுந்தனென்றன்* றோலமிடவென்னைப்பண்ணிவிட்டிட்டொன்றுமுருவுஞ்சுவடுங்காட்டா* னேலமலர்க்குழலன்னைமீர்காளென்னுடைத்தோழியர்காளென்செய்

ஆ— அபஹரித்துத் தன்திருவடிமலர்களில் அல்லிமலர்த்தண்டுழாயுந் தருகிறிலேன், இப்படி அந்யாயஞ்செய்தவனையொழிய மற்றாரைக்கூப்பிடுவோம் சொல்லீரென்கிறார். ॥௬॥

(மாலரி) இப்படிகூப்பிடச்செய்தேயுந் தன்னைக்காட்டாதிருக்கிறவனை யாசைப்படுவாருண்டோவென்னில், ஸர்வஜ்ஞன், ஸர்வாபஹாரன், ஸர்வவிரோதிநிரஸநஸமர்த்தன், ஸர்வஶேஷி, ஸமஸ்தகல்யாணகுணநிதி, ஶ்ரிய:பதி, ஸௌஶீல்யவான், ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனென்று கூப்பிடும்படி பண்ணிவிட்டொன்று முருவுஞ்சுவடுங்காட்டான் ஏலமலர்க்குழலன்னைமீர்கா ளென்னுடைத்தோழியர்காளென்செய்கேன் வ்யஸநம்பொறுக்கலாயிருக்கிறதில்லை காலம்பலசென்று முங்களானையேகண்டல்லதுவிடேன் நீங்களிதரர்க்குவிரோயத்தைப்பண்ணி லுமுங்களோடுமுதவில்லையென்கிறார். ॥எ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— நங்கள்வரிவளையாயங்காளென்று தனக்கஸாதர்மைகளாகச்சொல்லப்பட்ட ஸகிகளைக்குறித்து உங்களோடே எங்களிடையில்லையென்றுறவறுக்கை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன வ்யதிரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஆசைப்படுவாருண்டோவென்றதுக்கு நீயவனையாசைப்படவேண்டாவென்றுகருத்து. அவர்களிப்படி வ்யதிஸம்யிக்கையாலே யுறவறுக்கிறாளென்றுகருத்து. மாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞத்வாதியால்) அரிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாபஹாரித்வாதியால்) கேசவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவிரோதித்வாதியால்) நாரணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஶேஷித்வாதியால்) சீமாதவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரிய:பதியென்று) கோவிந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஶீல்யத்வாதியால்) வைகுந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீத்வாதியால்) ஓலமிடஎன்கிறதையுரைக்கிறார் (கூப்பிடும்படியென்று) உங்களோடித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) ॥எ॥

ஶ—யென்றது ஸாவஜ்ஞவ்யோமம். ஓஎன்று கிம்ஶப்தாக்ஷேபகம். உறவுண்டானவனைக்குறித்து முறையிடுமத்தனையொழிய வுறவில்லாதாரைக்குறித்து முறையிட்டு ப்ரயோஜநமுண்டோவென்றுகருத்து. ॥௬॥

மால்- ஸர்வவ்யாமோஹமே வடிவாயிருக்குமவன், அரி- ஹரி, ஸர்வாபஹாரன்- கேசவன்- கேஶிஹந்தா, இது உபலக்ஷணம். கேஶிமுதலான ஸர்வவிரோதிகளை நிரஸிக்குமவனென்றபடி. நாரணன்- உபாதாநாதிஸகலகல்யாணகுணாகரன், சீமாதவன்- ஶ்ரீமாதவ: இக்குணங்களை பதிஶயித்தங்களாக்குமவளான லக்ஷ்மிக்கு வல்லபனானவனென்றபடி. கோவிந்தன்- கோவிந்த:, கோக்களோடே மருவும்படியான ஸௌஶீல்யத்தையுடையவனென்றபடி. வைகுந்தன்- வைகுண்ட:, ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனென்றபடி. ஸௌஶீல்யாதிகளைக்கண்டாஶ்ரயித்தார்க்குக்கொடுக்கும்படி கல்யாணமான விபூதியையுடையனென்கை. என்றென்று- இப்படி நிரந்தரமாகச் சொல்லி, ஓலமிட- கூப்பிடும்படி, என்னைப்பண்ணி "ஸ்ருஷ்டம் ஸநவாஸாய" என்ற கணக்கிலேயிப்படி கூப்பிடும்படியாகவே என்னைப்பண்ணி என்றபடி. விட்டு- தன்பக்கல்நின்றும் என்னைப்பிரித்து, இட்டு- ஒரு த்ருணத்தைப் போடுமாப்போலே போகவிட்டு, ஒன்றும்- ஸம்ஸ்லேஷத்தும், உருவும்- ரூபத்தையும், மற்ற வடிவையுமென்றபடி. சுவடும்- தானிருந்தவிடத்துக்கு ஒரு அடையாளமும், சுவடு- அடையாளம், காட்டான் "தாஸாநாவிரபூத்" என்கிற கணக்கிலே தன் திருமேனியை யாதல் ராஸாஶ்ரயத்தில் ஸ்ரீநந்தாழ்வானுக்கு பாதுகாதிகளைப்போலே தானிருந்த விடத்துக்கு அடையாளமாயிருப்பதொன்றை யாதல் காட்டுகிறதில்லை என்றபடி. ஏலமலர்க்குழல்- ஏலம்போலே குளிர்ந்து வாஸிக்கிறின்ற புஷ்பங்களையுடைத்தான குந்தளங்களை யுடையவர்களான, குழல்- குந்தளம், இப்போது ஜீவிதைகளாயிருக்கிற உங்களை இப்படி யலங்க்ருதைகளான நான்காண்பதெப்போது என்று கருத்தாலே இவ்விஶேஷணம். அன்னைமீர்காள்- தாய்மார்காள், என்னுடைத்தோழியர்காள்- அன்னைமார்களைப்போலன்றிக்கே எனக்கஸாதர்மைகளாயிருந்த ஸகிகாள் என்செய்கேன்- எத்தைச் செய்யக்கடவேன்; ஓரடையாளமும் காணாத நானெத்தைச் செய்வேனென்று வ்யஸநாதிஶயத்தாலே சொன்னபடி. காலம்பல சென்றும்-

॥ எ ॥

மூ— கேன்* காலம்பலசென்றுங்காண்பதாணையுங் களோடெங்களிடையில்லையே*
இடையில்லையான்வளர்த்தகிளிகாள்பூவைகள்காள்குயில்காள்மயில்கா* ளுடையநம்மாமையுஞ்சங்குநெஞ்
சுமொன்றுமொழியவொட்டாதுகொண்டா* னடையும்வைகுந்தமும்பாற்கடலுமஞ்சனவெற்புமவைநணிய*

ஆ—(இடையில்லை) தன்னை ப்ரதிபந்தியிக்கிற வன்னைமாரோடுந்தோழிமாரோடு முறவறச்செய்தேயு மவனைக் காணாதொழிந்தவாறே தான்வளர்த்த தன்னுடைய ஸ்மாரகமான கிளிகள், பூவைகள், குயில்கள், மயில்கள், என்கிறவிவற்றோடுள்ள ஸம்பந்தமாகாதே யவனைக்காண்கைக்கு ப்ரதிபந்தகமென்று பார்த்தவற்றைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். அவன் நம்முடையநிறமும் வளையும்நெஞ்சுந்துடக்கமாகவுள்ள ஸர்வஸ்வத்தையு மபஹரித்துக்கொண்டுபோனானாகிலும் வாஸஸ்தாநமான திருநாடும் திருப்பாற்கடலுந்திருமலையுந் தன்னையாசைப்பட்டார்க்குக் காணல்நணியவாகில் காட்டாதொழிவானேனென்னில், உங்கள்பக்கலுள்ள ஸம்பந்தம் நிஷேதமாகப்போனாலல்லதவனவை காண்கொடான், ஆதலாலினியுங்களோடு முறவில்லையென்கிறாள். ॥ அ ॥

* எட்டாம்பத்து. *

இ— இப்படிஸங்கிகளைத்துறந்தாளேயாகிலு மவர்களைப்போலே தன்னை ப்ரதிஷேதிக்கைக்கு யோக்யதையுமில்லாதபடி அசேதநங்களாயிருக்கிற ஶுகஶாரிகாதிகளை யிப்பாட்டிலேதுறக்கிறவிது சுஸம்பந்தமன்றோவென்ன வ்யதிரேகிப்பிக்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) ஸம்பந்தமாகாதேயென்றது - ஸம்பந்தமன்றோவென்றபடி. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) அடையும்வைகுந்தமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாஸேத்யாதியால்) நணியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையாசையித்யாதியால்) காணல்நணியவென்கிறது - காண்கைக்குக்கிட்டினவையென்றபடி. நணியவென்று திருநாடுமுதலான திவ்யதேஶங்களுக்கு ஸௌலப்யத்தைச்சொல்லி யதனாலே யவைகாண்கொண்டானேயென்று அவைத்துக்கு ஸௌலப்யஞ்சொல்லுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன வ்யதிரேகிப்பிக்கிறார் (ஆகிலித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களித்யாதியால்) இத்தால் நணியவென்று ஸௌலப்யஞ்சொன்னது விஷயஸம்பந்திகளுக்கென்று ஸூசிக்கையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு நிஸ்ஸம்பந்தஸம்பந்தமென்கிற ஸமபலக்ஷணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ॥ அ ॥

ஶ— பலகாலம் சென்றபின்பாகிலும், காலமெல்லாமதீதமாகிலு மென்றபடி. காண்பது- காணக்கடவது, ஸாவேதிமிதிப்ரயோகம். நானவனை ஸ்வயங்காண்பே னென்றபடி. ஆணை- இதுக்கு ஶபதம்பண்ணுகிறே னென்றபடி. நானிந்தவுத்யோகத்தை விடேனென்கை. உங்களோடு- இத்தை ப்ரதிபந்திக்கிற வுங்களோடே, எங்களிடையில்லை- எங்களுக்கும் ஸம்பந்தமில்லை, ஸாத்விகஸம்ஸ்தாநம். இடை- ஸம்பந்தம், எனக்கொரு ஸம்பந்தமில்லையென்றபடி. உங்களோடு ஸம்பந்தத்தைவிட்டேனென்கை. ॥ எ ॥

யான்வளர்த்த - என்னாலேவளர்க்கப்பட்டவையான, ரூஷிஹா தன்வளர்த்த மான்போலே நீங்களும்வளர்த்த ஸம்பந்தத்தாலே எனக்கு பந்தகங்களாய்விட்டிகோளென்று கருத்து. யான்வளர்க்கிறவென்னாதே யான்வளர்த்தவென்று ஸந்தாநமாகநிர்தேசித்தது இப்போதுங்கள்பக்க லெனக்காஸக்தியற்றது தோற்றுகைக்காக, கிளிகாள் - ஶுகங்காள், பூவைகள்காள் - ஶாரிகைகாள், குயில்காள்மயில்காள் - ஸ்பஷ்டம், உடையநம்என்கிறத்தை தம்முடையவென்று மாறிபதிப்பது. நம்முடையமாமையும் - ஸாத்விகஸம்ஸ்தாநம் என்னுடையஶோபையையுமென்றபடி. சங்கும் - வலயாதிகளையும், நெஞ்சும் - மநஸ்ஸையும், ஒன்றுமொழியவொட்டாது - ஒன்றுமென்பக்க லவஶேஷிக்கவொட்டாதே, கொண்டான் - அபஹரித்தான், தான்வந்துஸம்ஶ்லேஷியாதே விஶ்லேஷித்தபஹரித்தானென்றபடி. ஆனாலுமென்று ஒருபதங்கூட்டிக்கொள்ளுக. இப்படிவிநாஶனைப்போலே யிருந்தாகிலுமென்றபடி. இதுக்கு நாணியென்கிறத்தோடே யந்வயம். அடையும் - அடையவேண்டுவதான, வாஸஸ்தாநமானவென்றபடி, வைகுந்தமும் - ஸ்ரீவைகுண்டமும், பாற்கடலும் - க்ஷீராப்தியும், அஞ்சனவெற்பும் - அஞ்ஜநாசலமும், உபலக்ஷணமாக ஸ்தலங்களுக்குள்ளே திருமலையும் வாஸஸ்தானத்தோடொக்கச் சொல்லலாயிருக்கிறதென்று கருத்து. அவை - அந்ததிவ்யதேஶங்கள், ஸ்ரீவைகுண்டமும் க்ஷீராப்தியும் அஞ்ஜநாத்ரியுமாகிற வந்ததிவ்யதேஶங்களென்று வ்யாக்யானம். நணிய - கிட்டினவை, அவனைக்

மூ— கடையறப்பாசங்கள்விட்டபின்னையன்றி யவனவைகாண்கொடானே* ॥அ॥
காண்கொடுப்பானல்லனார்க்குந்தன்னைக் கைசெயப்பாலதோர்மாயந்தன்னால்* மாண்குறள்கோலவடிவுகாட்
டிமண்ணும்விண்ணுநிறையமலர்ந்த* சேண்சுடர்த்தோள்கள்பலதழைத் ததேவபிரானென்னிறைவிஞேடு*

ஆ—(காண்கொடுப்பானல்லன்) உனக்குத்தன்னைக்காட்டானேவென்னில்; ஸம்ஸ்ருதிஸக்தவிஷயஸங்கம் விட்
டாலல்லதார்க்குந் தன்னைக்காட்டானென்று அவற்றைநோக்கிச்சொல்லி தத்ஸம்பந்தமான ஸ்வாதந்த்ர்ய
த்தை ப்ரதிபாதிக்கைக்காக நீ அவனைபாசைப்பட்டிதற்குமுன்பு உன்னுடையவுபகரணங்களை யிழந்தாப்
போலே யின்னமுள்ளவற்றையிழவாதே யிருக்கப்பார்க்கிலத்தைவிடு என்றநந்யராயிருப்பார்சொல்ல; அவர்களை
நோக்கி ஸர்வஜ்ஞனுப் ஸர்வஶக்தியாயிருந்த ஸர்வேஶ்வரனுமிப்படி நிர்பந்திக்கமுடியாதென்னும்படி யாஶ்சர்
யமாய் நிரதிஶயஸௌந்தர்யவிஶிஷ்டமுமாய் ஸர்வவஶீகரணமான தன்னுடைய மாண்குறள் கோலவடி

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— காண்கொடுப்பானல்லனென்கிறவாக்யம் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே ஸாநு
ராகமின்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) நீபக்ஷபாதிநியென்றோ உனக்குக்காட்
டானேவென்றுகருத்து. அந்த ஸாகஸாதிகாதிகளைக்குறித்து என்னுடைய ஜாதிகளையெல்லாமிழந்தேன்
இனியென்கொடுக்கேனென்று நாலாம்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தையே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை யஸங்க
தமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (தத்ஸம்பந்தேத்யாதியால்) ப்ரதிபாதிக்கைக்காகவென்கிறதற்கு அநந்ய
ராயிருப்பார் சொல்லவென்கிறத்தோடே யந்வயம். அநந்யரென்றது - ஸம்ஸ்ருதிஸக்தரென்றபடி. கீழேஸகிகளு
க்குச்சொன்னாள், இங்கே அநந்யருக்குச்சொல்லுகிறாளாகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. தன்னால்கைசெயப்
பாலது என்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனித்யாதியால்) மாயமென்றதையுரைக்கிறார்
(ஆஶ்சர்யம யென்று) ஓரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) மாண்குறளென்கிற

ஈ—காணவாசைப்பட்டார்க்கு ஸாதநங்களென்றபடி. ஆகிலவற்றையுனக்கவன் காட்டாதொழிவானேனென்ன
ச்சொல்லுகிறாள். கடையற - ஶேஷமறப்போம்படி, கடை - ஶேஷம், நிஶ்ஶேஷமாகவென்றதாயிற்று
அதாவது:— வாஸனையுங்கூட நஷ்டமாம்படியென்கை. பாசங்கள் - ஆஸக்திகள், ஸம்ஸ்ருதிஸக்தவிஷயாஸ
க்திகளென்றபடி. விட்டபின்னையன்றி - நம்மைவிட்டுப்போனபின்பல்லது, அவன் “வ்யபிசாரதஸம்வேதி
ணாம் யஃக்ருஷ்ணபக்தி । தஸ்யாபத்யநஸ்ய ஸாதநஜநார்தந:” என்னும்படியான ஸ்வா
ஸ்விஶேஷத்தையுடையவன், அவை - அந்தஜிஜ்ஞாஸங்களை, காண்கொடான் - காணும்படிஸங்கல்பியான்; உன்
பக்கலெனக்குள்ள ஆஸக்தியாலே அவற்றையெனக்கவன்காட்டுகிறிலன் என்றுகருத்து. உங்கள்பக்கலாஸக்
தியைவிட்டேனென்றதாயிற்று. ॥அ॥

ஆர்க்கும் - எத்தனையேனுந்தனக்கபிமதரானார்க்கும், தன்னை - அநந்யப்ரயோஜநருக்கு ஶரண்யனான த
ன்னை, காண்கொடுப்பானல்லன் - அநுபவிக்கக்கொடுக்கும் ஸ்வபாவனல்லன், அவர்களுக்கு விஷயானுப
ஸங்கமுண்டாயிருக்கிலென்றுகருத்து. தன்னால் - ஸர்வஜ்ஞனுப் ஸர்வஶக்தனான தன்னாலும், கைசெய் -
கையாலேசெய்கைக்கு, நிர்பந்திக்கைக்கென்றபடி. அப்பாலது - அப்பாற்பட்டதான, நிர்பந்திக்கைக்கு ஶக்யம
ல்லாததென்னும்படியானவென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயமான, நிஸ்ஸமாப்யதிகமிபான வென்றபடி. மாயம் -
ஆஶ்சர்யமான, மாண்குறள்கோல - ப்ரஹ்மசாரிவேஷமான. மாண் - ப்ரஹ்மசாரி, குறள் - வாமநன், வாமந
வ்யாஹவாரிவேஷமானவென்றபடி. வடிவு - ரூபத்தை, காட்டி - மஹாபலியைவஞ்சிக்கைக்காக அவனுக்கு
க்காட்டி, மண்ணும் - பூமிலோகமும், விண்ணும் - ஆகாஶமும், ஊர்த்வலோகங்களுமென்றபடி. நிறைய - நிறை
யும்படி, மலர்ந்த - விஸ்த்ருதனான, த்ரிவிக்ரமாவதாரவிஶிஷ்டனானவென்றபடி. இதுதேவபிரானுக்குவிஶேஷ
ணம். அதிவ்ருத்தியை வ்யாமோஹமான மலர்த்தியாலே உபவாஸித்துதிருமேனியை ஐஶ்வர்யம்போலே ஸர்வ
ஜநஸாதாரணஸமாஹரியென்றுவ்யாஜிப்பிக்கைக்காக. சேண்சுடர் - ப்ரகாஶமான, சேண் - உந்நதம், நிர
திஶயப்ரபையானவென்றபடி. பலதோள்கள் - அநேகபுஜங்கள், தழைத்த - கல்பவ்ருக்ஷங்கள்தழைத்தாப்போலே
தழைத்திருக்கிறவனான, தேவபிரார்க்கு - தேவோபகாரகனானவனுக்கு, மஹாபலிபக்கல்நின்றும் ராஜ்யத்தைமீ
ட்டுக்கொடுத்து தேவர்களுக்குபகாரகனுக்கு என்றபடி. என்னிறைவிஞேடு - என்னுடையபுத்ரியோடே

மூ— நாண்கொடுத்தேனினியென்கொடுக்கே னென்னுடைநன்னுதனங்கைமீர்காள்* ॥௯॥
என்னுடைநன்னுதனங் கைமீர்காள்யானினிச்செய்வதென்னென்னெஞ் சென்னை* நின்னிடையேனல்லே னென்றுநீங்கிநேமியுஞ்ச ங்குமிருகைக்கொண்டு* பன்னெடுஞ்சூழ்சுடர்ஞாயிற்றோடுபான்மதியேந்தியோர்

ஆ— வுகாட்டி, ஈஸ்வரியினுடைய ஸௌந்தர்யங்களையு மபஹரித்து நெய்தல்பூ அலர்ந்தாற்போலே ஸர்வாங்கமும் நிறையும்படி மலர்ந்ததிருமேனியையுங் கற்பகச்சோலைதழைத்தாற்போலே தழைத்த ப்ரதிஸ போஜமான திருத்தோள்களையுமுடையனாயிருந்த தேவபிரானுக்கென்னிறைவினோடு நாண்கொடுத்தேன் இனியென்கொடுக்கேன் என்னுடைநன்னுதல் நங்கைமீர்காளென்று சொல்லுகிறாள். ॥௯॥

(என்னுடை) ஆகிலுமவனையாசைப்படுகை யீடல்லவென்றவர்கள்சொல்ல; நான் தோழிமாரைவிட்டாப்

இ—விடத்தில் ஸ்ரீஸாதிவ்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞ இத்யாதியால்) ஈஸ்வரகாருண்யமாயிருக்கும் ஸர்வ உபகாரணமிறே. வடிவுடையனென்னாதே வடிவுகாட்டியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈஸ்வரீ இத்யாதியால்) மிளிர்ந்தவென்னாதே மலர்ந்தவென்றதால் புஷ்பஸாத்ருஸ்யம்தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (நெய்தலித்யாதியால்) தழைத்தவென்றதால் சோலையோடுஸாத்ருஸ்யந் தோற்றுகிறதென்று நினைத்து உசிதமானசோலையை யருளிச்செய்கிறார் (கற்பகச்சோலையித்யாதியால்) செஞ்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிஸ போஜமானவென்று) ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

லஜ்ஜையையுங்கூடவிழந்தேனென்றபோதே தன்னெஞ்சவன்திருவடிகளிலே ஸக்தமென்னுமிடம் ஸித்தமாயிருக்க விப்பாட்டிலேயத்தைச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (ஆகிலுமித்யாதியால்) சொல்லவென்கிறதற்கு ஈஸ்வராபிப்ராயத்தில் க்ருபையோடேயன்வயம். இப்படி சொன்னவர்களைக்குறித் தென்னெஞ்செனக்கு ஸ்வாதீனமன்றிக்கே போயிற்றென்றுசொல்லுகிறாளாகையாலே யிதுஸங்கதமென்றதாயிற்று. தன்னெஞ்சுதன்னைவிடுகை யஸம்பாவிதமன்றோவென்ன இது ஸம்பாவிதமென்கைக்கு உசிதமான த்ருஷ்டாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நான்தோழிமாரையித்யாதியால்) இவ்வர்த்தமுங்களோடெங்களிடை

ஈ—நிறைவு - ஸம்ருத்தி, பூர்த்தியென்றபடி. ஸ்த்ரீத்வபூர்த்தியென்கை. நாண் - நாணத்தை, லஜ்ஜையையென்றபடி. கொடுத்தேன் - இழந்தேன் அவனையாசைப்பட்டுப்பெறாமையாலே யிழந்தேனென்று வஸ்தார்த்தம். நன்னுதல் - நன்னுதலையுடையவர்களான, நுதல் - லலாடம், துக்கமறியாமையாலே காந்தியுக்தமாயிருந்த லலாடங்களையுடையவர்களானவென்றபடி, என்னுடைநங்கைமீர்காள் என்றநுபிப்பது. என்னுடைய[illegible]பெண்டுகாள், நங்கை - [illegible]பெண்டு, எனக்குஹிதஞ்சொல்ல ப்ராப்தைகளாய் விரஹமறியாமையாலே ஸ்த்ரீத்வாதர்ப்யாதிகுணங்களாலே குறைவற்றவர்களாயிருக்கிற ஸ்த்ரீகாளென்றபடி. இனியென்கொடுக்கேன் - இனியெத்தைக்கொடுக்கப்போகிறேன், எல்லாம்முன்பே யிழந்தபின்பெத்தை இழப்பதென்றபடி. ॥௯॥

என்னெஞ்சு - எனக்கெப்போதும் ஸஹ்யமாயிருந்த வென்னெஞ்சானது, நின்னிடையேனல்லேனென்று - நானுனக்கவகாசமுடையதல்லேனென்று, இடை - அவகாசம், இடை யுடையது இடையது. இஸ்வபத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக் கொள்ளும்போது இடையேனென்று ரூபமாயிருக்கும். என்பக்கலுனக் கவகாசமுண்டாம்படி நானுனக்கு காரணமாயிருப்பேனல்லேனென்றேனென்றபடி. என்னை - தன்னைக்கொண்டு உஜ்ஜீவிக்கவிருக்கிற வென்னை, நீங்கி - விட்டுப்போய், "ஸுக்ருத ஸம்ஜயா" என்று போவாரைப்போலே இனிமீள்கவொண்ணாதபடி ஸம்பந்தமறுத்துவிட்டுப் போயென்று வஸ்தார்த்தம். இதுக்கு அடைந்ததென்கிறதோடே அன்வயம். நேமியும் - சக்ரத்தையும், சங்கும் - ஸங்கத்தையும் இரு கைகொண்டு - இரண்டுகைகளிலும் தரித்துக்கொண்டு, இதுக்கு வருவதொப்பானென்கிறதோடே யன்வயம். பல் - பஹுக்களான, அஸங்க்யாதங்களானவென்றபடி. நெடும் - தீர்க்கங்களான, நிரவதிகங்களானவென்றபடி. சூழ் - சூழ்ந்தவையான, திஸதிக்குகளிலும் வ்யாபகங்களானவென்றபடி. சுடர் - ப்ரபைகளையுடையவையான, ஞாயிற்றோடு - ஸூர்யனோடேகூட, ஞாயிறு - ஸூர்யன், பான்மதி - பால்போலேயிருக்கிற சந்த்ரனையும், மதி - சந்த்ரன், பால் போலே குணங்களையுடையனான சந்த்ரனையுமென்றபடி. ஏந்தி - தரித்துக்கொண்டு இதுக்குவருவதென்கிறதோடே அன்வயம். ஓர்கோல - ஒருவிலக்ஷண ஸ்வரூபமான, நீல - இந்த்ரநீல

மூ—கோலநீல* நன்னெடுங்குன்றம்வருவதொப்பா னாண்மலர்ப்பாதமடைந்ததுவே* ||௰||
பாதமடைவதன்பாசத்தாலேமற்றவன்பாசங்கள்முற்றவிட்டுக்* கோதில்புகழ்க்கண்ணன்றன்னடிமேல்வண் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* தீதிலந்தாதியோராயிரத்துள்

ஆ—போலே யென்னெஞ்சென்னை நின்னிடையேனல்லேனென்றுநீங்கி ஸர்வஸ்மாத்பரனாய், நீலமான திருமேனியையுடையனாய், நிரவதிகதீப்தியுக்த திவ்யாகார நிராகாராலங்க்ருத நிரதிஶயாராதனீய வரணீய ஜங்கம நீலஶைலம்போலேயிருந்த வனுடைய நாண்மலர்ப்பாதமடைந்தது, யானினிச்செய்வதென்? என்னுடைநன்னுதல்நங்கைமீர்காளென்கிறாள். ||௰||

(பாதமடைவதன்) திருவடிகளைச்சேரவேணுமென்னுமாசையாலே தத்வ்யதிரிக்தவிஷயஸங்கத்தை நிஶ்ஶேஷமாகவிட்டு ஸ்வவ்யதிரிக்தஸகலவிஷயஸங்க நிவர்த்தகமான கல்யாணகுணங்களையுடையனான கண்ணன்

இ—யிலலேயென்று தான்சொன்னப்போலே நின்னிடையேனல்லேனென்று நீங்கியென்று தன்னைக்குறித்துத் தன்னுடை நெஞ்சுசொன்னதாகச் சொல்லுகிறவித்தால் தோற்றுகிறதென்று கருத்து. நீலநன்னெடுமித்யாதி நெடுக நீலகிரிஸாத்ருஶ்யத்தாலே ஸ்பர்ஶஸுகமான ஸ்பர்ஶத்தைபுரைக்கிறார் (நீலமானவித்யாதியால்) பன்னெடுஞ்சூழ்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) நாயிறஞ்சுடர்போன்மதி யேந்தியென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (திவ்யாகாரேத்யாதியால்) ஓர்கோலவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) நீலநன்னெடுங்குன்றம் வருவதொப்பான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரணீயேத்யாதியால்) அதில் வரணீயஶப்தத்தாலே நன்ஶப்தம்வ்யாவ்ருத்தம். ஜங்கமஶப்தத்தாலே வருவதென்றதுவ்யாவ்ருத்தம். ||௰||

✳ நிகமனம். ✳

கோதில்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவ்யதிரிக்தஸகலவிஷய ஸங்கநிவர்த்தகமான

ஶ—வர்ணமான, நல்- நல்லதான, உத்தாநத்த ஸவர்ணாகார நிரதிஶய ஸௌந்தர்யமான வென்றபடி, நல் நெடுமென்கிறவிடத்திலே லகாரஸ்ய னகாராதேஶ:. நெடும் உத்துங்கமான, குன்றம்- பர்வதமானது, வருவதொப்பான்- நடந்து வருவதற்கு ஸத்ருஶமானவனுடைய, ஒப்பு- ஸாத்ருஶ்யம், ஒப்புடையவன்- ஒப்பான், நாண்மலர் பாதம்- ஸ்வஷ்டம், அடைந்தது- வத்ததிலேவண்டுபடிந்தாப்போலே சேர்ந்துவிட்டது. நன்னுதல்- நல்லநுதலையுடையவர்களான, லகாரஸ்ய னகாராதேஶ:. வர்ணவ்யத்யயம், நுதல்- லலாடம். ஊர்த்வமறியாமையாலே யொளியழியாத தேஜஸ்ஸையுடையவர்களான வென்றபடி. என்னுடை நங்கைமீர்காள்- என்னுடைய பரிபூர்ணைகாள், நங்கை- பரிபூர்ணை, எனக்கு ஹிதஞ்சொல்ல ஶக்தைகளாய் விரஹமறியாமையாலே மாஹாத்ம்யாதிகுணங்களில் குறைவற்றவர்களாயிருக்கிற ஸ்த்ரீகளென்றபடி. யான்- உங்களைப்போலன்றிக்கேயெல்லாத்தையு மிழந்திருக்கிறநான், இனி- நெஞ்சு என்னைத்துறந்துபோனபின்பு, செய்வது- செய்யத்தக்கது, என்- எது, என்னால்செய்யலாவதொன்றுமில்லை யென்றபடி. நெஞ்சுஸ்வாதீநமன்றிக்கே யென்னைவிட்டுப்போனபின்பு நீங்கள் சொன்னஹிதத்தை யென்னாலேகேட்கமுடியாதென்று கருத்து. ||௰||

பாதமடைவதன் பாசத்தாலே- ஶ்ரீபாதாரவிந்தத்திலாஸக்தியாலே, பாசம்- ஆஸக்தி, இதுக்குவிட்டு என்கிறதோடே அந்வயம். மற்ற- தத்வ்யதிரிக்தங்களான, இதர பதார்த்த விஷயங்களான என்றபடி. வன்- த்ருடங்களான, பாசங்கள்- ஆஸக்திகளை, முற்ற- கார்த்ஸ்ந்யத்தையும், விட்டு, இதுக்குச்சென்ற வென்கிறதோடே அந்வயம். இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு நிஸ்ஸம்ஸாரஸம்பந்த ப்ரதிபாத்யமென்னுமிடத்தை யிவர்தாமே யருளிச்செய்தாராயிற்று கோதில- கோதில்லாததான, கோது- அஸாரம், தன்னை யநுஸந்திப்பாருக்கு இதர விஷயஸங்கம் விட்டுப்போம்படி அத்யந்தஸாரமானவென்றபடி. புகழ - கல்யாணகுணங்களையுடையவனான, கண்ணன்தன்னடிமேல் - க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளின்விஷயமாக, வண் - பரமோதாரனான, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - ஸ்ருஷ்டம், தீதில் - தீதில்லாததான, தீது - தோஷம், ஶப்தகுணதோஷ யாதார்த்ய ஸத்த்வமாகிற தோஷமில்லாததானவென்றபடி. யதா விஷயாநுஸந்தாநாபாவாதி நிவர்த்தகமான வென்றபடி இது பத்துக்குவிஶேஷணம், அந்தாதி - அந்தாதிரூபமான, ஓர் - அத்விதீயமான, ஆயிரத்துள

மூ—இவையுமோர்பத்திசையொடும்வல்லார் ஆதுமோர்தீதிலராகியிங்குமங்குமெல்லாமமைவார்கடாமே* ॥கக॥

ஆ—தன்னடிமேல் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன ஸ்ரவ்யமான இத்திருவாய்மொழியைவல்லார் ஸர்வஸௌஷ்டவராய் அங்குமிங்குமெல்லாப்படியாலும் பரிபூர்ணரென்கிறார். ॥கக॥

இ—(வென்று) தீதிலனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரவ்யமானனென்று) ஆதுமோர்தீதலரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவத்யாதியால்) எல்லாமமைவார்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாப்படியாலுமித்யாதியால்) ॥கக॥

ஸ—ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே ஓர்இவைபத்தும் என்றபடிப்பது. ஸங்கீதமான இந்தப்பத்துப்பாட்டையும், இசையொடும் - ஸாநத்தோடே, ஸஸ்வரமாக மாநமுண்டாம்படியான வேஷத்தோடேயென்றபடி. வல்லார் - ஸஹ்ருதயிக்கவல்லவர்கள், ஆதுமோர்தீது - ஸ்வீக்ருதகைங்கர்யாஸநாதிகளி லேதேனுமொருதோஷமும், இலராகி - இல்லாதவர்களாய், ஆதுமென்கிறவிடத்திலே உபாஸம்பந்தற்றிருக்கச்செய்தே ப்ராப்யம் தலைக்கட்டுகைக்காக யிருக்கையாகிற வைஷம்யமவர்களுக்கில்லையென்று தோற்றுகிறது. தாமே - தாங்களதானே, இவர்களுக்குவிஷயீபாவனையுமபெக்ஷிக்கவேண்டாவென்று கருத்து. இங்குமங்கும் - உபயலோகத்திலும் பரலோகத்திலும், எல்லாமமைவார்கள் - எல்லாம்பரிபூர்ணராவார்கள், அமைவு - பரிப்தி, உபயலோகத்திலே க்ருதக்ருத்யஸமாதாநாதிகளிலும் பரலோகத்திலே ப்ரஹ்மாநந்தமெங்கையாதிகளாலும் பரிபூர்ணராவர்களென்றபடி. ॥சக॥

ஸ்ரீத்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ.

(நங்கள்வரிவளை.)

தார்க்ஷ்யாரூட்யா அர்த்ஹநத்வாத் ஸநயந தயா நீலமேகாக்ருதித்வாத்

ஊர்ஜஸ்வேராம்ருஷ்டிகத்வாத் ஸரஸ்யதயா யோகிஹ்ருத்யத்வவேத்யாத் ।

வைஷம்யாஸ்பதத்வாத் ப்ரதிபதிபதிஸ்வார்ஜநாத் ஸத்வஸங்காத்

நிஸ்ஸம்பாதாஜநாநாம் ஸ்வாமஹத உபாத்யாநயஸ்ஸர்வசி: ॥கூ௩॥

(தார்க்ஷ்யாரூட்யா அர்த்ஹநத்வாத்) வெங்கட்பறவையின்பாகனெங்கோன் - விரோதிநிரஸநத்திலே உத்யுக்தனான வைநதேயனை வாஹநமாகவுடையவனாகையாலும், (ஸநயநதயா) காண்டகுதாமரைக்கண்ணன் - ஸதாதர்சநீயமாய் ஸாராவிஜஸத்ருசமான திருக்கண்மலரையுடையனாகையாலும், (நீலமேகாக்ருதித்வாத்) நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்த நீண்டமுகில்வண்ணன் - வர்ஷர்த்துமேகம்போலேயிருக்கிற வடிவையுடையவனாகையாலும், (ஸ்ரீஸ்வேராம்ருஷ்டிகத்வாத்) வணகுடபால்நின்றமாயக்கூத்தன் - ஆச்சர்ய சேஷ்டிதங்களான சேஷ்டிதங்களையுடையவனாகையாலும், (ஸரஸ்யதயா யோகிஹ்ருத்யத்வவேத்யாத்) ஒருவனைநன்குணர்வார்க்குமுணரலாகா - எத்தனைபேனும் ஸம்சயிதஜ்ஞாநரான யோகிகளாலும் ப்ரஹ்மாதிகளாலும் இன்னபடியென்றறியவொண்ணாதபடி யிருக்குமவனாகையாலும், (வைஷம்யாஸ்பதத்வாத்) மலர்க்கணவளர்கின்றமாலே - ஸ்வாச்ரிதரிடத்திலே மிகவும் வ்யாமோஹத்தைப்பண்ணுகையாலும், (ப்ரதிபதிஸ்வார்ஜநாத்) காலம்பலசென்றுங்காண்பதானை - ஆச்ரிதர்களுமிடத்தில ப்ரதிபத்திசாலிசனுகையாலும், (ஸ்வார்ஜநாத் ஸத்வஸங்காத்) கடையறப்பாசங்களிட்டிட்டு - காண்கொடுப்பானல்லார்க்குந்தன்னை - ஸ்வாஸநமாக உபாயவிஷயஸம்பந்தத்தைவிடாதே ஸ்வபுத்தாலே காணவேணுமிக்குமவர்களுக்கு ஸத்ருசனுகையாலும் (நிஸ்ஸம்பாதாஜநாநாம் ஸ்வாமஹத:) என்னெஞ்சென்னை நின்னிடையேனல்லேனென்று நீங்கியிருத்தி - உபாயவிஷயஸம்பந்தியுடைய மநஸ்ஸு தன்னிடத்திலேசேரும்படி யிருச்குமவனாகையாலும், எம்பெருமான் உபாயவிஷயத்தில் பற்றற்றபேர்களுக்கு ஸத்வஜுஸாமஹனாயிருக்கிறானென்று "நங்கள்வரிவளை" என்கிற தசகத்தாலே ஆழ்வார் நிர்த்தயித்தருளினாரென்கிறார். ॥கூ௩॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

எட்டாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்றாந் திருவாய்மொழி.

மூ— அங்குமிங்கும் வானவர் தானவர் யாவரும்* எங்குமினையையென்றுன்னையறியகிலாதலற்றி* யங்கஞ்

ஆ— (அங்குமிங்கும்) இப்படி எம்பெருமானைப் பிரிந்து வ்யஸநப்படுகிற தமக்கொரு துணையின்றியே யிருக்கிறபடியை யருளிச்செய்கிறார். ஸ்வர்க்காதிலோகங்களிலும் இந்தலோகத்திலும் மற்றெங்கும் வர்த்திக்கிற தேவதாநவப்ரப்ருதிகளாய் ஸர்வாத்மாக்களும் ஸர்வஶக்தனென்றுன்னை யுள்ளபடியறியாதே ஸங்கீர்த்தநம் பண்ணி நாயகனுப், ஸம்ஶ்லேஷ ஶ்ரீபூமிநீளைகளான, ஸர்வஸ்வாமிநியான உன்னைத் தங்களுக்கு ஸ்வாமியான ஸாக்ஷாத் ஸர்வேஶ்வர

இ— இப்படியவனைக்காணவேணுமென்னுமளவன்றியே தம்முடைய வஹிநிவேஶாநுஸாரமாகத் தாமவனைக்காணப் பெறுமையாலே அந்தவ்யஸநமின்னமும் ஶாந்தமாகாதிருக்கச்செய்தே யிப்போது ஸம்ஶ்லேஷமெய்திறபோலே அங்குமிங்கும் வானவர் தானவரித்யாதியாலே யவன் நாமைஶ்வர்யவிஶேஷமாக ஸர்வஸ்மாச்ரயணீயனென்றும் அவனையாச்ரயித்து நாம்ஸம்ஸாரக்லேஶங்களை நிவர்த்திப்பித்துக்கொண்டோமென்று மவனைக்கொண்டாடுகை யஸம்பந்நமென்ன வ்யதிரேகிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தமக்குத்துணையில்லையென்று சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமாகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. தாமிப்படி வ்யஸநப்படச்செய்தேயு மவன் வாராதொழிந்தவாறே ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷங்கள் ஸாவதாநர்களாயிருப்பார் சிலரோடே யாஸாவநம்பண்ணியாகிலும் தரிப்போமெனப்பார்த்து தேஶாந்தரங்களிலே தமக்குஸ்வியதொழிந்தவாறே மிகவுமார்த்தராயத் தைச்சொல்லி விஷாதிக்கிறாரென்றுகருத்து. *

முதற்பாட்டு

இனையையென்றுனை யறியகிலாதலறறியெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஶக்தனித்யாதியால்) ஸர்வஶக்தனென்றது — நிரதிஶயமஹத்வனென்றபடி. ஶ்ரீபூமிநீளைகளோடேயுள்ள வர்த்தந வ்யஞ்ஜகமஹாத்ம்யாதிஶயத்தாலே ஸ்வரூபத்தைய நுளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமியென்று) இன்ன ப்ராப்யத்துக்கென்று விஶேஷியாதே ஸர்வஶரண்யமென்றிருந்தாலும் தேவதாநவஸர்வ வ்யாபாரத்தாலே இஶ்வரரிங்கே வைஶ்வரூப்யமாயவரமாமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தங்களுக்

ப— அங்கும் - அந்தலோகங்களிலும், ஊர்த்வலோகங்களான ஸ்வர்க்காதிகளிலுமென்றபடி. இங்கும் - இந்தலோகத்திலும், எங்கும் - ஸர்வலோகங்களிலும், இன்னுமுள்ள பாதாளாதிகளிலுமென்றபடி. வானவர் - தேவதைகளும், தானவர் - அஸுரர்களும், யாவரும் - ஸர்வரும், மநுஷ்யாதிகளாக வின்னமுள்ளவெதநரெல்லாருமென்றபடி. இங்கு லோகங்களையெடுத்தது இவர்களெல்லாரும் ஸர்வலோகஸ்தாயிகளாய் ஐஶ்வர்ய ஶக்திகளென்று வ்யஞ்ஜிப்பிகைக்காகவும் ஒருலோகத்திலும் தமக்குத்துணையில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவுமாம். இங்கு அஸுரரையெடுத்தது பரமேஶ்வரமஹாத்ம்யத்தையறியாமையாலே, அது அநுகூலரோடு ப்ரதிகூலரோடு வாசியில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. புராணத்திற்சொன்னபடியே ஸத்த்வோதயத்திலே ரதிகாரவிஶேஷம்பெற்றவர்களான ப்ரஹ்லாதவிபீஷணாதிகளைப்போலே அஸுரர்களிலேயும் சிலர் ஸாத்விகஸ்வபாவர்களாய் ஸர்வேஶ்வரனையாஶ்ரயித்திருப்பார் ஸம்ஸாரிகளிறே. உன்னை- ஶ்ரீபூமிநீளைகளோடே கூடியிருப்பவனாயுள்ள ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளாலுமதிஶயமஹத்வனான உன்னை, இனையையென்று- ஸர்வஶக்தனென்று, நிரதிஶயமஹத்வனென்று என்றபடி. இனையான்- ஸர்வஶக்தன் எதிரேயிருக்கிறவனைச் சொல்லும்போது இனையையென்று ரூபமாயிருக்கும். அறியகிலாது- அறியமாட்டாதே, அலற்றி- ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்த்யாதிகளைச்சொல்லிக் கூப்பிட்டு, மஹத்வத்யோதகங்களான ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்யாதிகளைச்சொல்லி யநுபவிக்கவறியாதே ரக்ஷகத்வாவபோதகங்களான ஸர்வஜ்ஞத்வாதிமாத்ரத்தை யலற்றி என்றபடி. இதுக்கு என்பாரென்கிறத்தோடே அந்வயம். பூமகள்- பூவிலுத்பத்தியில்பெண், பூவிலவளிதேம்வடிவு கொண்டாப்போலே ஸுகுமாரியாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருமென்றபடி. மண்மகள்- மண்ணில்பெண், வ்யாபித்துக்கொண்டிருக்கும் ஸர்வஸம்பத்தியான பூமிப்பிராட்டியுமென்றபடி. ஆய்மகள்- கோபகுமாரியும். ஆயர்- கோபர், ஜநகவம்ஶஸௌந்தர்ய ஸௌஶீல்யங்களையுடையவளான நீளையுமென்றபடி. அங்கஞ்சேரும- திருமேனியைச்

மூ— சேரும்பூமகண்மண்மகளாய்மகள்* சங்குசக்கரக்கையவனென்பர்சரணமே* ||க||
சரணமாகியநான்மறைநூல்களுஞ்சாராதே*

ஆ—த்துக்குபாயமென்பர் ஆதலாலெனக்கவர் துணையல்லரென்கிறார். ||க||

(சரணமாகிய) இப்படி ஐஶ்வர்யார்த்திகள் துணையல்லரென்றருளிச்செய்து கைவல்யார்த்திகளுந் தனக்குத்துணையல்லரென்றருளிச்செய்தார். ஐஶ்வர்யோபாய விஷயக ஶாஸ்த்ரங்களைவிட்டு மோக்ஷோபாய விஷயகஶாஸ்த்ரத்தை அப்யஸித்த நாமும் ப்ராக்ருதஸஜாதீயரான திவ்யாநுபவவிமுகராய், ஶாஸ்த்ரைகஸமதிகம்யனான ஸர்வேஶ்வரனை ஶாஸ்த்ரரூபமாக அநுஸந்தித்து உபாஸநத்தைப்பண்ணி ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திமாத்ரத்தை ப்ராப்யமாகப்பற்றினோமித்தனையிறே, அவன்திருவடிகளை ப்ராப்யமாகப்பற்றிற்

இ—கித்யாதியால்) பாட்டுக்கு ஸங்க்ஷேபமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ஆதலாலென்றது— இப்படி ப்ரயோஜநாந்தரபரராகையாலே ஸம்பந்தஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷைக ஸாபேக்ஷரல்லாமையாலென்றபடி. ||க||

✱ இரண்டாம்பாட்டு. ✱

ஸம்பந்தாநுரூபமாயிருக்கிற இவரிப்பாட்டிலே எம்பெருமானையாஶ்ரயித்து ஜராமரணமோக்ஷரூபமான கைவல்யத்தைப்பெற்றோமென்று சொல்லுகை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன வக்தவ்யமாகிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஐஶ்வர்யார்த்திகளை யநுவதித்தது த்ருஷ்டாந்தமாகம். தமக்குத் துணையில்லையென்று சொல்லுகிற ப்ரகரணஸங்கதிமாகவுமாம். ப்ராக்ருதஸமானருக்குத் துணையல்லராகில் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபாத்மாநுஸந்தாநபரர் துணையாகலாமேயென்ன பரமபுருஷார்த்தவிஷயதாத்பர்யஸம்பந்திகர ல்லாமையாலே ஐஶ்வர்யார்த்திகளைப்போலே யவர்களுமெனக்குத் துணையல்லரென்கிறாரென்றுகருத்து. ப்ரமேயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐஶ்வர்யேத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்திலர்த்தவிஶேஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (மோக்ஷேத்யாதியால்) மோக்ஷஶப்தவாச்யமாய் கைவல்யமாம். நாமுமென்கிறவிடத்தில் உம்மையும் அவன்திருவடிகளை ப்ராப்யமாகப்பற்றாமையாலே கீழ்ச்சொன்னஐஶ்வர்யார்த்திகளோடே இக்கைவல்யார்த்திகளை ஸமுச்சயிக்கிறது. ஆயாஸஞ்சொல்லுகிற உத்தரார்த்தத்தின் அர்த்தவிஶேஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) ஆழியைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுநினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஶங்கேத்யாதியால்) ஈசர்க்காளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶரீரேத்யாதியால்) காணப்பல்படையித்யாதியான விஶேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபாஸநேத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) இங்கு ஸம்ஸாரஶப்தம் ஜராமரணாதிபரம். இதுக்கு ஸங்க்ஷேபமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையித்யாதியால்)

ப—சேரும்படி யிருக்கிறவனை, ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளிலே யகப்பட்டுப்பிரியமாட்டாமல் தன் திருமேனியோடே நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டைகளாம்படி யிருக்கிறவனை என்றபடி. "ஒண்டொடியாள் திருமகளும்நீயு" மென்கிற கணக்கிலே உபயவிஷய வைலக்ஷண்யஸமமான வித்திவ்யமஹிஷிகளுடைய சேர்த்தியைக்கண்டால் "வடிவாய் நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்றமங்கையும் பல்லாண்டே" என்று மங்களாஶாஸநம்பண்ணி யநுபவிக்க வறியகிலர். இவர்கள் தங்களுடைய க்ஷுத்ர ப்ரயோஜந ஸாதநத்துக்கு பரிகாரமாக நினைக்கிறார்கள். இவர்களைத்தனை ஸாமாந்யரோ என்றுகருத்து. சங்கு சக்கரக்கையவன்- ஶங்க சக்ரபாணியானவன், கையுந் திருவாழியுமான வழகைக்கண்டால் பரவஶராய் "வடிவார் சோதிவலத்துறையும்சுடராழியும்பல்லாண்டே" என்று மங்களாஶாஸநம் பண்ணியநுபவிக்க வறியகிலர். தங்களுடைய க்ஷேத்ரஸம்பந்திவிரோதிகளை நிரஸிக்கைக்குஉபகரணமுடையவனென்று அநுஸந்திக்கிறார்கள். இதென்ன ஔதார்யமென்றுகருத்து. சரணமென்பர்- உபாயமென்று அநுஸந்தியாநிற்பர். அவனை நிரதிஶயபுருஷார்த்தமென் றநுபவியாதே ஆத்மஸாக்ஷாத்காரபுருஷார்த்த ஸாதநமென்றத்யவஸிப்பரென்றபடி. ஆகையாலெனக் கவர்கள் துணையல்லரென்று கருத்து. ||க||

சரணமாகிய - உபாயமான, மோக்ஷோபாய ஜ்ஞாநஸாதநமானவென்றபடி. நான்மறைநூல்களும் நாலுவேதங்களாகிற ஶாஸ்த்ரங்களையும், மறை - வேதம், நூல் - ஶாஸ்த்ரம் ததுபப்ருஹ்மணங்களான ஸ்ம்ருதி பாதகஶாஸ்த்ரங்களையுமென்றபடி. சாராதே - ஆஶ்ரயியாதே, இதுக்கு ஆராய்மாய்த்தோமென்கிற விரண்டிடத்திலும்அந்வயம். பசு நூல்களுமென்கிறவிடத்தில் ஸமுச்சயத்தை சாராதேயென்கிறவிடத்திலே அந்வயிப்பது

மூ— மரணந்தோற்றம்வான்பிணிமூப்பென்றிவைமாய்த்தோம்* கரணப்பல்படைபற்றறவோடுங்கனலாழி*
அரணத்திண்படையேந்தியவீசற்காளாயே* ॥௨॥
ஆளுமாளாராழியுஞ்சங்குஞ்சுமப்பார்

ஆ— நிலோமிறே. ஆதலால் நீங்களுமெனக்குத் துணையல்லீரென்கிறார். தம்மோடவர்களுக்குண்டான வைஷ்ணவத்வ ப்ரயுக்த ஸாத்ருஶ்யத்தாலே கைங்கர்யார்த்திகளை ஸஹவாஸத்தாலே வ்யபதேஶிக்கிறார். ॥௨॥
(ஆளுமாளார்) தன் தனிமையினுடைய அநுஸந்தானத்தாலே அவன் தனிமையைநினைத்து அவன் தனிமைக்கு

இ— மாய்த்தீரென்னவேண்டியிருக்க மாய்த்தோமென்று தம்மையுமவர்களோடே கூட்டிச்சொல்லுவானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (தம்மோடு ஸாத்ருஶ்யால்) பாட்டிலே ஸஹவாஸமில்லையாகிலும் மாய்த்தோமென்கிற உத்தமபுருஷனாலே ஸஹவாஸவ்யபதேஶம் ஸித்தமென்றுகருத்து. வைஷ்ணவத்வ ப்ரயுக்த ஸாத்ருஶ்யத்தாலே தாமுமவர்களோடொன்பட்டுநின்று தம்மைக்கூட்டி வ்யபதேஶிக்கிறாரென்றபடி. ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

தமக்குத்துணையில்லையென்று விஷாதிக்கிறவிவர் அதைவிட்டு இப்பாட்டிலே அவன் தனியனாகிப்போய் ஸஞ்சரிக்கிறானென்று அநுஸந்திக்கை அஸம்பாவிதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (தன் தனிமையி ஸாத்ருஶ்யால)

ஈ— சாராதேயும் - ஆஶ்ரயியாதிருந்தும், இதுக்கு மாய்த்தோமென்கிறத்தோடே அந்வயம். ஸாத்யஸாதநங்களை அவலம்பியாதேயிருந்தும் ஜராமரணாதிகளைப் போக்கினோமித்தனையொழிய அவனை ஸ்வாமியாகப் பற்றிலோமென்றிப்படி வைஷ்ணவத்வமவர்கள் தமக்குத்துணையாகைக்கு ஸாதகமன்றென்றிவ்வர்த்தம் வ்யதிரேகத்தாலே த்யோதிதமாம், கரணப்பல்படை — இந்த்ரியஸமூஹமானது, படை - ஸேனை, பல்படை - பஹுஸேனை, இஸ்ஸேனையிலே ஸமூஹவாசம், பற்றற - ஸம்பந்தமில்லாமல், பற்று — ஸம்பந்தம், அறவென்று க்ரியாவிஶேஷணம், ப்ராக்ருதவிஷயஸம்பந்தமில்லாமல் என்றபடி. ஓடுங்கனல் - ஓடும்படி ஜ்வலியாநின்ற, கனலுகை - ஜ்வலிக்கை, ஆஶ்ரிதருடைய கரணக்ராமம் நிவ்ருத்தவிஷயஸம்பந்தமாய் நடக்கும்படி ஜ்வலியாநின்றவென்று பாவம். இத்தால் இவர்கள் அவனை ஆஶ்ரயிப்பது இந்த்ரியஜயார்த்தமென்று ஸூசிதம். ஆழி - சக்ரமாகிற, இதுக்குப்படையோடே அந்வயம். அரணம் - ஆஶ்ரிதர்க்கு அரணான, ரக்ஷகமானவென்றபடி. அரண் - ஆஶ்ரிதஸ்வரக்ஷாஸாதநம், இதுக்கு அரணமென்று ஸகாராந்தமாயும் பாடமுண்டு. அதா, அரணத்திண்படையென்று பதச்சேதம், அஎன்று அவ்யயம், அரணுப்பவாஸமானவென்றபடி. திண் - த்ருடமான, ஶத்ருநிரஸநஸமர்த்தமான என்றபடி. படை - ஆயுதத்தை, ஏந்திய - தரித்தவரான, ஈசற்கு - ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, அநுஜாயாம்பந்நவநம். ஆளாய் - தாஸபூதராய், "ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தி யே" என்கிறகட்டளையாலே அவனையுபாஸித்து என்றபடி. மரணம் - தேஹவிஶ்லேஷம், தேஹஶரீரவியோகம், ஆத்மாவினுடைய ஶரீரவியோகமமாவது ப்ராணஸம்ப்ரயோகிக்கையாலே கைவல்யத்திலே ஸூக்ஷ்மஶரீரநாஶத்தையுண்டென்று ஸூசிதம் தோற்றம் - ப்ராதுர்பாவம், ஜநநமென்றபடி. வான்பிணி - மஹாவ்யாதி, வான் - மஹத், பிணி - வ்யாதி, நிவர்த்தியிதாத்யாத்மிகங்களான வ்யாதிகளென்றபடி. மூப்பு - ஜரை, என்றிவை - என்கிறவிதுகளை, மாய்த்தோம் - நஶிப்பித்தோம், வைஷ்ணவத்வப்ரயுக்தத்தாலே வந்த உறவாலே அவர்கள்செய்ததைத்தாம் செய்ததாகவ்யபதேஶித்து மாய்த்தோமென்று உத்தமபுருஷனாலே நிர்த்தேஶிக்கிறார். ஜராமரணாதிநாஶம் விஸர்ஜநீயமாகையாலே ஸூசிதமித்தனைமாத்ரம் இவ்வளவே உத்தேஶ்யமாகப்பற்றினோமித்தனையொழிய அவனை ஸ்வாமியாகப்பற்றிலோமாகையாலே நீங்களுமெனக்குத்துணையன்றென்றதாயிற்று.

ஆளுமாளார் - ஆளையுமாளுகிறாரில்லை, ஆள் — ஆளப்படுமவன், தாஸனென்றபடி. தாஸராயிருக்கிறவரையும் ஏவிக்கொள்ளுகிறாரில்லையென்றபடி. இளையபெருமாள் "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்று கிங்கரஸ்வபாவராயிருக்கச்செய்தேயும், ஶ்ரீவிபீஷணாதிகளையும் ஶ்ரீவாநராதிகளையும் கூட்டிக்கொண்டு எழுந்தருளும்போது அவரை ஏவித் துணையாக்கிக்கொள்ளுகிறாரில்லையென்கை. ஶ்ரியாபதிகளாய் நிரபேக்ஷரான ராக்ஷஸர்க்கு ஸாஹாய்யமான ஸஹகாரணத்திலே இப்படி தனியேயெழுந்தருளுவதே, ஐயோ! அப்பேறுக்கு நான் துணையாகவும் பெற்றிலேனே, அவனுடைய வித்தனிமையயறிந்த நானினியெங்ஙனே யாறியிருப்பேனென்கிறார் என்றுகருத்து. ஆழியும்சங்கும் — ஸ்ரீஸுதர்ஶநத்தையும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும் சுமப்பார் - சுமக்கையாவ

மூ— தாம் * வாளும்வில்லுங்கொண்டுபின்செல்வார்மற்றில்லை * தாளுந்தோளுங்கைகளையாரத்தொழக் காணேன் *

ஆ— தவப்பெறுகிறிலேனென்று சொல்லிக்கொண்டு தம்முடைய தனிமையைச்சொல்லுகிறார். ஸ்ரீவநவாஸ ஸமயமாகவாதல் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனாகவாதல் எழுந்தருளும்போது துணையின்றியே தன்னுடைய ஶங்கசக்ராதிதிவ்யாயுதங்களைத் தானேசுமந்துகொண்டு போகாநிற்கும், வாளும்வில்லுங்கொண்டு பின் செல்வார்மற்றில்லை, தாமெழுந்தருளும்போதவனுடைய திவ்யாயுதங்களைச்சுமந்துகொண்டு அவனதிருவடி.

இ— தனிமை-ஏகாகித்வம், இப்படிநான் ஏகாகியானேனென்று விஷாதித்தவர் ஈஶ்வரஸந்நிதியிலே தனக்குத் தனிமையில்லாமையாலே இறையவனென்னை யிப்படிஸம்ஶ்லேஷிக்கிறதென்று விசாரித்துப்பார்த்தவிடத்தில் சில தேஶங்களிலே தனிமையுள்ளதாகத்தோற்றி யிப்படி ஸ்நேஹாதிஶயமாக அவனுடைய தனிமையைக்கண்டு மிகவும் உத்வேகித்தராய் அவன்தனிமைக்கு நானுதவப்பெறுகிறிலேனென்று விஷாதித்து இப்படி இதனோடொத்தாலும் தமக் குள்ளதனிமையைச்சொல்லி விஷாதிக்கிறாராகையாலே ஸங்கதமென்றபடி. இததாலித திருவாய்மொழியிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவைகாகித்வமென்கிற ஸமாஸநம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. இந்தவஸ்வம் ஶ்ருதிதவ ரம். இளையபெருமாள்முதலானோர் உளராயிருக்க ஆளுமாளாரென்னக்கூடுமோவென்ன அதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டாதிபால்) எழுந்தருளும்போதுஎன்கிறதற்குத் துணையின்றியேயென்கிற விவ் வளவிலேபர்யம். மேலேஸங்கமில்லை. ராமாவதாரத்திலே ஶங்கசக்ராதிகளில்லையிறே. ஸ்ரீவநவாஸநாயக மெழுந்தருளும்போது துணையின்றியேயிற்கும். க்ருஷ்ணாவதாராதிதஶைகளிலே ஶங்கசக்ராதிகளைத் தா னேசுமந்துகொண்டுபோகாநிற்குமென்று வாக்யார்த்த தாத்பர்யம். யதா, துணையின்றியேயென்கிறதற்கு போ காநிற்குமென்கிறத்தோடே அந்வயம். தானேசுமந்துகொண்டு என்கிறத்தோடே அந்வயமில்லை. ததாவ ஸ்ரீவ நவாஸாதிதஶையிலே துணையின்றியேயும் க்ருஷ்ணாவதாராதிதஶைகளிலே ஶங்கசக்ராதிகளைத் தானே சுமந்தும் போகாநிற்குமென்றதாயிற்று. அபவா, வாத்ஸல்யாதிஶயத்தில் விப்லவிநாஶநப்ரகரணத்திலே "ஶங்கம் ஸுதர்ஶநம் ஜ்யாபாதம் ஶார்ங்கஞ்ச ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபம் ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபம் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் பதாதமாத்ஸ் தாமாஜம் । உரஸ்தம் ஸாக்ஷாத் வர்த்தமாநம் தத்தஸ்வரூபம் । ஜாநாஸி ஸர்வநாராயணம் ஸர்வதக்ஷிணம் । ஸர்வாஸ்த்ர ஶஸ்த்ராஸ்த்ரா ஶங்கசக்ராயுதைர்யுக" என்றுசொல்லுகையாலே ஒருகால்விஶேஷத்திலே ராமனுக்கும் திவ்யாயுதஸமுண்டென்றுகருத்தாலே யிப்பாட்டிலே யருளிச்செய்ததாகவுமாம். சுமப்பார்தாம் பின்செல் வார்மற்றில்லை யெனகிறவிடத்திலே வ்யதிக்ரமத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தாமெழுந்தருளும்போதிஸ்ர திபால்) அதாவது:— ராமஜாதிஷ்வாஸநந்நிதிகளே "ஏகாகீ தம்மாதிந" மென்னும்படி ஸஹஸ்ரதநாயக மாய் நடந்தெழுந்தருளும்போது என்கை. நாடுவனென்று ஸாமாந்யம்சொல்லாதே ஞாலத்தேநாடுவனென் றுசொன்னதால காஷாரஸ்ப்ருஷ்ட விரஹிணீஸாத்ருஶ்யம்தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார்

ஶ— தாம் "ஸ்ப்ருஶாமஹே கிம் நராஸ்ஸ்ரீ" என்னும்படி ஸுகுமாராரானதாமே "திவ்யாஸ்த்ரவர்ஷிதவந ஸஜ்ஜ" மெனகிறபடியே ஆபரணமான திவ்யாயுதங்கள் மலையெடுத்தாப்போலே சுமையாயத்தோற்றுகிறது அவனுடைய ஸௌகுமார்யத்தையே யநுஸந்திக்கிறவிவருக்கு எப்போதும் கைகழலாதேயானன்றே, அத்தைமற்றொருவர் தொடக்கூடுமோவென்ன, இவற்றையாகிலும் ஒருவர்சுமக்கலாகாதோ வென்கிறார்மேல், வாளும - வாளைதயும், வில்லும் - ஶார்ங்கஸ்ஸையும், கொண்டு - சுமந்துக்கொண்டு, பின்செல்வார் - "ஸ்ரீமா ந்த்வாநுஜஹ்நாதி லக்ஷ்மணோ நாநுஜாக்ரஜ" என்கிறகணக்கிலே பின்னேபோவார், மற்றில்லை - வெறொ ருவருமில்லை, தாமேஇவற்றையும் சுமந்துக்கொண்டுபோகாநிற்பரென்றபடி. தாளும் - திருவடிகளையும், தோ ளும் - பாஹுக்களையும், இதுக்குக்கரணென்கிறத்தோடே அந்வயம், கைகளையார - என்னுடையகைகள் த்ரு ப்தங்களாமபடி, கைகளையென்கிறவிடத்திலே ஏகாரமத்யமாய் வாக்யாந்வயமாயிருக்கிறது. ஆருகை- த்ரு ப்தமாகை, அவனைப்பிரிந்துவிடாய்த்திருக்கிற வென்கைகள் விடாயெல்லாந்தீரும்படியென்கை. தொழ - ஸே விக்கைக்கு, காணேன் - என்கண்ணாலே காணப்பெறுகிறிலேன், அந்த வாளையும்வில்லையும் நான்சுமந்து கொண்டு "ஏகாகீ தம்மாதிநம்" என்னும்படி ஸ்திரஜீவ ஸௌகுமார்யவாஸிகளான திருவடிகளையும் "ஸாமதுரார்யஸம்ஶ்ரித" என்னும்படி ஆஶ்ரிதர்க்கு ஆஶ்ரயங்களாய் ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷங்களாய் நடை

மூ—நாளுநாளுநாடுவனடியேன்ஞாலத்தே* ௱ஙௗ

ஞாலம்போனகம்பற்றி யோர்முற்றாவுருவாகி* யாலம்பேரிலை யன்னவசஞ்செய்யுமம்மானே* காலம்போவ

ஆ— களையும் திருத்தோள்களையும என்னுடைய கைகளினுடையவிடாய்தீரும்படி தொழக்காணப்பெறுகிறிலேன், "காந்தாரஶ்ரேஷ்டவிஜநேவிஷ்டாஹ்பராவீவகந்யாவிஜ்ஞாவஸீதா" என்றபிராட்டியைப்போலே அவனைக்காணவேணுமென்றாசைப்பட்டு நாளுமநாளுமிந்த ஶோகமாகிறகாட்டிலே தனியேகிடந்து கூப்பிடாநின்றேனென்கிறார், ௱ஙௗ

(ஞாலம்) ஓர்முற்றாவுருவாய் அந்தப்பிள்ளைத்தனத்தாலே ஸர்வஶோகங்களையுமமுதுசெய்து பெரியவெள்ளத்திலே சிறியதோராலிலையிலே யஶோதைப்பிராட்டியைப்போலே அவனைக்காணவேணுமென்றாசைப்பட்டிருப்பாளொரு தாயாருமின்றியே தனியே கண்வளர்ந்தருளுகிற உயெரயில் துணையாயிருக்கப்பெறுமை

இ—(காந்தாரேத்யாதி) என்றபிராட்டியைப்போலேஎன்றது- சொல்லப்பட்டபிராட்டியைப்போலேயென்றபடி.॥

✳நாலாம்பாட்டு.✳

ஞாலம்போனகம்பற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தப்பிள்ளையித்யாதியால்) பிள்ளைத்தனம்- ஶிஶுத்வம். ஶிஶுவானதுதனக்கு ஸாத்ம்யாஸாத்ம்யங்களை நிரூபிக்கவறியாதே தன்னெதிரேகிடந்ததெல்லாவற்றையும் விழுங்கிவைக்குமிறே! இதீபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவெள்ளத்திலேயித்யாதி பெருமையாலுமென்னுமளவாலே) அதில் யஶோதையித்யாதி சுஷ்ருஷாஸாமஸ்யம், இத்

ஶ—யிலேவீசுகிற திருத்தோள்களையும் பரிஷ்வஜிக்கப்பெறுக்ஸேவித்துக்கொண்டு பின்செல்லவேணுமென்று நினைத்தால் அவற்றைக்காணப்பெறுகிறிலேனென்றுகருத்து. அடியேன் - ஶேஷத்வமேஸ்வரூபமானநான், நாளும் நாளும் - திநமநுதிநமும், ஞாலத்தே - ஸ்ருஷ்டியிலே, இந்த ஸம்ஸாரகாந்தாரத்திலேஎன்றபடி. நாடுவன் - தேடாநிற்பன். ௱ந௱

ஓர்- அநிர்வசனீயமான, முற்றா- முற்றாததான, பால்யாவஸ்தமான என்றபடி. உருவாய்- ரூபத்தையுடையவனாய், இவ்வளவென்று நிரூபிக்கவொண்ணாதபடி அத்யந்தபால்யமையுடைத்தான திவ்யரூபத்தையுடையவனாயென்றபடி. ப்ரஹ்மாண்டாதிஸகல கல்பகோடிஸஹஸ்ராயமான ப்ரளயார்ணவதஶைத்திலே அகிலஸஞ்சாரஶிஶுவாய்க்கொண்டு நீ கிடந்தமையை நினைத்தால் நானெங்ஙனே பொறுத்திருக்கும்படியென்று கருத்து. அவனுடைய வடிவுதவடநா ஸாமர்த்யம்போதுவாருக்குத் தோற்றுகிறதில்லை, அந்த நிரதிஶய ஸௌகுமார்யமேயாயிற்று இவர் நெஞ்சிலேயுரைப்பது, அத்தாலே இப்படியஞ்சுகிறார். ஞாலம்போனகம்பற்றி- ஸ்ருஷ்டியை போஜநமாக ஸ்வீகரித்து, போனகம்- போஜநம், கீழ்ச்சொன்னவிவ்வளவேயோவெனக்கு ஸயஸ்தாநம், என்னையும் ஸாத்மியாதென்னும்படி அத்யந்தஶௌகுமார்யத்தையுடையவனை நீ அந்த ஶைஶவத்தாலேயிது ஸாத்மியாதென்றறியாதே ஸ்ருஷ்டிப்பரப்பையெல்லாமெடுத்து விழுங்கிவைத்தாய், உனக்கென்ன தீங்குவருகிறதோவென்று மிகவுமஞ்சாநின்றேனென்றுகருத்து. இத்தனையுமானாலுமொரு தொட்டிலிலேதான் கிடக்கப் பற்றாதோ வென்கிறார் மேல், ஆலம்பேரிலை- ஆலமரத்தினுடைய பேர் ஆதுமானவிலையிலே, இலையென்று பேர்மாத்ரமாயிருக்கிறதத்தனையல்லது ஸாக்ஷாத் இலை யன்றென்றபடி. இலை என்று சொல்லப்போராதபடி அத்யல்பமான வடிவத்திலே என்கை. "வடதளம் ஶிஶுஶ்ஶேதே லோகைகநாதோபி தீ ஶாவயாமாஸவட்யாக்ஷஸ்ய ஜஹ்வேதிவிஸ்மிதி:" என்னக்கடவதிறே! ஒருதொட்டில்தானில்லையாயிற்று, இவ்வாலிலைப்பு மித்தனை சிறியதாகவேணுமோ என்வயிறெரிகைக்கு என்றுகருத்து. அன்னவசம் செய்யும்- உதயஸ்தமயமற நிற்குமவனை, அன்னவசஞ்செய்கையாவது:— ஸூக்ஷ்மமான ஸஞ்சஶயம்படி படுக்கையிலே இடமும் வலமுமாக மாறிமாறிப் புரளுகை, ஶைஶவத்தாலே சுகிவனுவெவஷிதனாய் யஶோதைப்பிராட்டி யிட்ட தொட்டிலிலே செய்யும் வ்யாபாரமெல்லாமிதிலே செய்யுமவனை வென்றபடி. கீழ் ப்ரளயார்ணவமாய் அதின்மேல் ஒரு தொட்டிலுமின்றியே ஆலிலையுமித்தனை சிறியதானால் அகிலஸஞ்சாரஶிஶுவான நீ அதில்கிடந்த விடத்திலேயாகிலும் கிடக்கலாகாதோ! இங்ஙனே துருதுருகையாகப்படவேணுமோபிரானே, ஐயோ! இந்த ப்ரளயத்துக்கு நானென்னசெய்வேனென்று ஶோகஸயாகுலராய் விலபிக்கிறார். அம்மானே- எனக்குஸ்வாமியாயிருக்கிறவனே, நான் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் கிஞ்சித்கரிக்க

மூ—தோர்காரிருளூழியொத்துளதாலுன்* கோலங்காரெழில்காணலுற்றாழுங்கொடியேற்கே* ॥௪॥
கொடியார்மாடக்கோளூரகத்தும்புளிங்குடியு* மடியாதின்னேநீதுயின்மேவிமகிழ்ந்ததுதா* னடியாரல்லற
விர்த்தவசைவோவன்றேலிப்* படிதானீண்டுதாவியவசைவோபணியாயே* ॥ரு॥

ஆ—யாலும் உன்வடிவழகைக்காண வாசைப்பட்டுப்பெருமையாலும் அஸஹ்யமான து:க்கார்ணவத்திலே நிமக்நனாய்க்கிடக்கிற வெனக்கொருக்ஷணமானது கல்பஸஹஸ்ரமான ராத்ரியாமமாய்ச்செல்லுகிறதென்கிறார். ॥௪॥
(கொடியார்) அந்தவிழவுதீரவேணுமென்று ஆச்ரிதர்க்கு ஆச்வாஸநம்பண்ணுகைக்குக் கொடிகட்டிக் கொண்டிருக்கிற திருக்கோளூரிலுந் திருப்புளிங்குடியிலும் போய்ப்புக்கவிடத்திலே தம்மைத்திருக்கண்ணாலேபார்த்தருளுதல், ஒருவார்த்தையருளிச்செய்தல், ஒருதிவ்யசேஷ்டிதத்தைப்பண்ணுதல் செய்தருளாதே யொருபடியே கண்வளரக்கண்டவாறே நீயொருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகிறது ஆச்ரிதவிரோதிநிரஸநஜநித

இ—தாலவனுக்குக் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன தனிமையைக்காட்டில் அஸஹ்யமான தனிமையைநினைத்து விஷாதிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமாயிற்று. கோலங்காரெழில்காணலுற்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்வடிவித்யாதியால்) ஆழும்கொடியேற்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஸஹ்யமானவித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமித்யாதியால்) ராத்ரியாமமா யென்றது- திவாவின்றியே கேவலராத்ரிரூபமான யாமமாயென்றபடி. ॥௪॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

அவனுடையதனிமையைநினைத்து விஷாதிக்கிற விப்ரகரணத்திலே அநாதஜநஸநாதமான திருக்கோளூர்முதலான திவ்யதேசங்களிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியை யநுஸந்திக்கை ப்ரஸக்தமன்றோவென்னவவதாரிப்பிக்கிறார் (அந்தவிழவுதீரவித்யாதியால்) இங்குஇழவானது தாமவனுக்குத் துணையாயிராமையாலும் அவனழகைக்காணப்பெறாமையாலுமுண்டான தம்முடையது:க்கம், தீரவேணுமென்றுஎன்கிறதற்கு புக்கவிடத்திலேயென்கிறத்தோடே அந்வயம். த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயொருபடியே

ஸ—வேண்டும்படி ஸாதிபாயிருக்கிற உனக்கித்தசையிலே துணையாயிருக்கப் பெறறிலேனென்றுகருத்து. காரெழில்- நீலகாந்தியையுடைத்தான, எழில்- காந்தி, நின்கோலம்- உன்னுடைய வழகிய விக்ரஹத்தை, காணல்- காண்கையை, உற்று- ஸம்பாவித்து, ஆசைப்பட்டு என்றபடி. ஆழும்- ஆழாநிற்கிற, து:க்கஸாகரத்திலே மக்நனாகாநிற்கிறவென்றபடி. கொடியேற்கு- மஹாபாபியானவெனக்கு, அதீதமான ஸமயங்களை நினைத்திப்போது வீதனுபித்த ஸமயத்துக்கொரு ப்ரதிகாரமும் காணாதே இது நித்யமாக வநுவர்த்திக்கும்படியான மஹாபாபத்தைப் பண்ணின வெனக்கு என்றபடி. காலம்போவது- ஒருக்ஷணம்போகிறது, ஒருக்ஷணம் போய் த்விதீயக்ஷணம் வருகிற ஸம்யோகமென்றபடி. ஓர்- அத்விதீயமான, காரிருளூழி- மஹாப்ரளயகாலரூபமான கல்பத்துக்கு, ஊழி- கல்பம், ஒத்து- ஸத்ருசமாய், உளது- இராநிற்கிறது. ॥௪॥
கொடியார்மாட- த்வஜநிகரபரிவ்ருதப்ராகாரஶாலியான, கொடி- த்வஜம், மாடம்- ப்ராகாரம், கோளூரகத்தும்- திருக்கோளூர்க்குள்ளேயும், அகம்- உள்ளு, புளிங்குடியும்- திருப்புளிங்குடியிலும், இதுக்குத்துயில்மேவிஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். பலவிடங்களிலேகண்வளருகை ஶ்ரமாதிக்யத்தாலே யன்றோவென்று கருத்து. மடியாது- திரும்பாதே, இடம்வலமாக வஸியாதேயென்றபடி. இன்னே- இப்படியே, ஸர்வகாலமும் ஏகரூபமாயேயென்றபடி. துயில்மேவி- நித்ரையையாச்ரயித்து, துயில்- நித்ரை, நீமகிழ்ந்ததுதான்- அதிஸந்தோஷனாய் நீயுகந்திருக்கிறது, கண்வளரக்கண்வளர மிகுத்துவருகிற திருமுகத்திலொளியாலே கண்வளர்த்தியிலுகப்புத் தோற்றுகிறதென்று கருத்து. இதற்கு அசைவோஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். தானென்றது வாக்யாலங்காரம். அடியாரல்லல்- ஆச்ரிதருடைய து:க்கங்களை, தவிர்த்தவசைவோ- போக்கின ஶ்ரமமோ, அசைவு- ஶ்ரமம், ராவணாதிபீடிதரான தேவர்ஷிஸித்தகந்தர்வாதிகளுக்காக ராவணாதிகளுடனே மஹாஸமரங்களைப்பண்ணி அந்த தேவாதிகளுடைய து:க்கங்களைப்போக்கின ஶ்ரமமோஎன்றபடி. துயில்மேவிமகிழ்ந்தது- து:க்கங்களைப்போக்கின ஶ்ரமமோஎன்றது ஹேதுகார்யயோரைக்யவ்யவஹாரத்தாலே சொன்னபடி. துயில்மேவிமகிழ்ந்தது து:க்கங்களைப்போக்கியருளின ஶ்ரமத்தாலேயோவென்று தாத்பர்யம். அன்றேல்- அன்றாகில், இப்படிதான்- இந்தஸ்திதியைத்தான், படி- ஸ்திதி, ஈண்டு- சீக்ரமாக, நீபிறந்து

மூ—பணியாவமரர்பணிவும்பண்புந்தாமேயா* மணியாழியுஞசங்கமுமேந்துமவர்காண்மின்* றணியாவெந்நோயுலகிறதவிர்ப்பானதிருநீல* மணியார்மேனியொடென்மனஞ்சூழவருவாரே* ௯

ஆ—ஸ்ரூத்தாலேயோ, அன்றிககே தெருஷொதயகுணநிதஸ்ரூத்தாலேயோ வென்றுகொண்டு இவனுக்கொருவ்யஸநமுண்டானதாக ஸங்கித்துவ்யஸநபபடுகிறார். ௯

(பணியாவமரர்) ஆஸ்ரிதவத்ஸலவரானவர்களுக்கு வேண்டிய ஸகலஜநாநிவந்யக நிரதிஸயபெளஸவுக்ருணாய் ஸகலலோகத்துக்கும் நிரஸநமாக ஆத்மஹஷண ஸாவகாரிதிவ்யாயுதயானாய்

இ—ஷிதயுதியால்) த்ருதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோதியாதியால்) சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தெருஷொதயாதியால்) ௯

✳ ஆறும்பாட்டு.✳

பணியாவென்றுவிஸேஷிக்கையாலே அமரர்ஸப்தம்ப்ரஹ்மாதிவாசமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதத்யாதியால்) அதில்ஆஸ்ரிதவென்றது சுதர்ஸநாதர்களுடைய நம். பணிவுமென்கிறதற்கு பணியாயென்கிறத்தோடே ஸஹிஷ்ணுதாத்தால்லஹித்த ஸ்வாத்தையருளிச்செய்கிறார் (செஷத்வாதியால்) ஸம்ஸ்லஷஸ்வாசம். பண்புஸப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஸயபெளஸவ்யமென்று) பணிவும்பண்புந்தாமேயாம் என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யம் கூயாவ்யத்தமென்னுமாபபோலே காரணகாரண பாவமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸெளஸ்வருக்குயென்று) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலலோகாதியால்) அணியாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மஹஷணவென்று) என்மனம் சூழவருவாரேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டியாதியால்) தாவியவசைவோ பணியாயென்று தாம் விஜ்ஞாபிக்கச்செய்தேயும் தமக்கொருவார்த்தை யருளிச்செய்யாதொழிந்தவாறே விஷண்ணராய் கலங்கி கடிநஸ்வாவமானவிஷயத்தை யாசைப்பட்டு வ்யாஸநப்படுகிறோமென்று ஸங்கித்து சுநநாஸம்நிரூபித்துப்பார்த்து அப்படி கடிநஸ்வாவமானவிஷயமன்று நானாசைப்பட்டது, ஸர்வஜநாஸ்ரவரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு மநோரதத்துக்கு விஷயமற மற்று

ஸ—திநத்திலேதானேஎன்றபடி. தாவியவசைவோ- அப்போதான்பிறந்தவனை வுன்னுடைய சுகுமாரமான திருவடியாலே யளந்தருளினஸ்ரூமோ, பணியாய்- அருளிச்செய்யவேணும், ராவணாதிஹோஸ்த்திலே கவிரதஸரஸம்யாநஜ்யாகஷணாதிகளாலே திருத்தோள்கள்நொந்தோ, காடும்மலையுமான ஸூமியளந்தருளினதாலே சுகுமாரமான திருவடிகள்நொந்தோ இங்ஙனேகண்வளர்ந்தருளுகிறது, திருத்தோள்கள் நொந்தாகில்அதைநான்பிடிப்பன், திருவடிகள்நொநதாகில அவைதன்னைப்பிடிப்பனென்றுகருத்து. ௯

பணியா- பணியாதவர்களான, பணிதல்- ஸேவிக்கை, ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்திலே ஒருவரையும் ஸேவியாதவர்களான வென்றபடி. தாங்களே ஸர்வருக்கும் ஸேவ்யராயிருக்குமவரான என்கை. அமரர்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுடைய, பணிவும்- ஸேவையும், பண்பும்- ஸ்வாவமும், ஸெளஸ்யமுமென்றபடி. தாமேயாம்- தாமேயாயிருக்குமவரான, ப்ரஹ்மாதிகள் விஷயமாக ஸர்வரும் பண்ணுகிறஸேவைக்கு மவர்களுடைய ஸெளஸ்யத்துக்கும் தாமே ஹேதுவாயிருக்குமவரான வென்றபடி. உலகில்- லோகத்திலே, தணியா- தணியாதவைகளான, ஒருக்காலும்முடியாதவையானவென்றபடி. வெந்நோய்- வெவ்வியநோய்களை, தாபகரங்களான வ்யாதிகளை, ஆத்யாத்மிகங்களை என்றபடி. தவிர்ப்பான்- நிவர்த்திப்பிக்கக் கடவனாய், அணி ஆரென்கிறதை ஆர் அணி என்று மாறியநயிப்பது. பூர்ணமாஹரணமான என்றபடி. அணி- ஆபரணம், ஸர்வாபரணமும் தாமேயாயிருக்கிறதான என்கை. ஆழியும்சங்கும்- ஸூஷ்டம். ஏந்துமவர் காணமின்- எப்போதும் தரித்துக்கொண்டிருக்குமவர் கிடீர், திருநீலமணி- ஸ்ரீரத்தான நீலரத்நம்போலேயிருக்கிற, ஆர்- பூர்ணமான, த்ருவிகாரமானவென்றபடி. ஸர்வஸ்ரூஹாரமான என்கை. யஹா- என்னெஞ்சினுரென்னுமாப்போலே மணியாயாரென்று பூர்ணஜாபரம்பஹாவநமாய் ரஹாரணிபோலே யிருக்கிற மேனி, என்பது, சுயவா- ஆரென்கிறதைதிருவோடே சுநயிப்பது. திருவார் நீலமணி- ஸ்ரீஸௌஜமான நீலரணிபோலே யிருக்கிறவென்றபடி. மேனியொடு- திருமேனியோடேகூட, இதுக்கு வநவாரென்கிறதோடே சுநயம். என்மனம்- என் நெஞ்சானது, சூழ- தன்னைச்சூழும்படி. தன்னை யாசைப்படும்படி என்கை. வருவார்- இந்த ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்திலே

மூ—வருவார்செல்வார்வண்பரிசாரத்திருந்தவென்* திருவாழ்மார்பற்கென்திறஞ்சொல்லார்செய்வதென்* உரு
வார்சக்கரஞ்சங்குசுமந்திங்கும்மோ* டொருபாடுழல்வானோரடியானுமுளனென்றே* ॥எ॥

ஆ—நிரதிஶயஸ்ப்ருஹணீய ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸ்ஸ்தலனாயிருந்தவவனையாசைப்பட்டுக்கிடீர் நானிப்பாடுபடுகிறதென்கிறார். ॥

(வருவார்) நானிப்பாடுபடாநிற்கச்செய்தே அவனெழுந்தருளாதொழிகிறது என்னுடைய வ்யஸநமறியாமையென்றுபார்த்து ஸ்வகார்யபரராய்ப் போகிறாரும்வருகிறாரும் திருப்பரிசாரத்தேறப்போகிறாராகவும் அங்குநின்றும் வருகிறாராகவும் நிரூபித்து, அவர்கள்திருப்பரிசாரத்திலே எனக்குத்தாயுந்தந்தையுமாய் என்னைத்தேடிக்கொண்டிருக்கிற வென்திருவாழ்மார்பற்கு நிரதிஶயதர்ஶநீய ஸாங்கசக்ராதி திவ்யாயுதங்களைச் சுமந்துகொண்டிந்த லோகத்திலே தனியேயெழுந்தருளும்போது பின்னேசாயையைப்போலே திரிவானோரடியானு முளனென்று என்திறஞ்சொல்லார், செய்வதென்னென்கிறார். ॥எ॥

இ— முள்ளஸர்வலோகங்களுக்கும் ஸர்வப்ரகாரரக்ஷகனாய்க்கொண்டு ஜகத்ஸ்வாமியாயிருக்கிற வவனை யாசைப்பட்டேகிடீர் நானென்னுடைய ஸாஹஸாதிசயாலே இப்பாடுபடுகிறது என்கிறாரென்றுகருத்து. ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

இப்படி ஸர்வஜ்ஞஜகத்ஸ்வாமியாயிருக்கிற வவன் "ஸர்வஹாதாஸதஸஞ்ஜ:" என்னும்படியிருக்கிற தாமதனும் வ்யஸநப்படச்செய்தேயும் வாராதொழிந்தவாறே அவனைவெறுக்கவேண்டியிருக்க என்திறஞ்சொல்லாரென்றிப்பாட்டிலே பரிஜநங்களைவெறுக்கை யுக்தமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (நானிப்படித்யாதியால்) அவன் நம்முடைய வ்யஸநத்தையறியாமையாலே நாமவனைவெறுக்க ப்ரஸக்தியில்லையென்றிருக்கிறாரென்றுகருத்து. ஆனால் பரிஜநங்களும் ஸ்வஸ்வாமிதேஶங்களுக்கு ஸஞ்சரிக்கிறாரத்தனை போக்கித் திருவண்பரிசாரத்துக்கு ஸஞ்சரிக்கிறார்களல்லாமையாலே யவர்களையும்வெறுக்க ப்ரஸக்தியில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகார்யபரராய்மித்யாதியால்) பார்த்துஎன்கிறதற்கு நிரூபித்துஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். நிரூபித்துஎன்கிறதற்கு ஹேதுவாக்யாகத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். என்திருவாழ்வார்மார்பனென்கிறவிடத்தில் என்ஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குத்தாயுமித்யாதியால்) மார்பற்கு என்கிறதற்குச் சொல்லாரென்கிறத்தோடே யந்வயம். உருவாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயதர்ஶநீயமென்று) உம்மோடொருபாடுழல்வானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த லோகத்திலேயித்யாதியால்) ॥எ॥

ஶ— வாராநிற்பர், ஆதலாலவர் ஶிஷ்டஸ்வாமிவரன்று, ஜகத்ஸ்வாமிவரென்றபடி. ॥௬॥

வருவார் செல்வார்- திருவண் பரிசாரத்துக்கும திரு நகரிக்கும் வருவது போவதுமாய்த்திரிகிற ஜநங்காள், வண்- ஸௌந்தர்யமான, பரிசாரத்து, திருப்பரிசாரமென்கிற திவ்யதேஶத்திலே, இருந்த- எழுந்தருளியிருந்தவரான, என்- என்னுடையவரான, எனக்குத்தாயுந் தந்தையும் ரக்ஷகனும் மற்றுமுள்ள ஸர்வவிதபந்துவுமான என்றபடி. திருவாழ்மார்பற்கு- லக்ஷ்மிவாழுகிற திருமார்பையுடைய ஸ்வாமிக்கு, உருவார்- ரூபவைலக்ஷண்யமான, உரு- ரூபம், ஸௌந்தர்ய ஸம்ருத்தமான என்றபடி. சக்கரஞ்சங்கு- திருவாழி திருச்சங்குகளை, சுமந்து- விநய மௌரவத்தாலே ஶிரஸாவஹித்துக்கொண்டு, இங்கு- இந்த லோகத்திலே, உம்மோடு- ஏதேனுமொரு காலவிஶேஷத்திலே தனியே எழுந்தருளுகிற உம்மோடே, ஒருபாடு- ஒரு பார்ஶ்வத்திலே, பாடு- பார்ஶ்வம், பார்ஶ்வத்தைவிடாமல் சாயைபோலே யநுஸரணையென்றபடி. உழல்வான்- திரியுமவனான, ஓர்- ஒருவனான, "ஸர்வஹாதாஸதஸஞ்ஜ:" என்றுனக்குத்தேடவேண்டும்படி தேஜோஹரனனென்றபடி. அடியானும்- தாஸபூதனும், உளனென்று- விஶ்வாஸநனென்று, இல்லையென்றுகை விடவேண்டும்படி ஸர்வஜ்ஞஜ்ஞானவனுமுளனானென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக அடியானுமென்கிறவிடத்தில் லவிஶேஷம். என்திறம்- என் விஷயமான வார்த்தையை, சொல்லார்- சொல்லுகிறார்களில்லை, செய்வதென்? இனி என்னால்செய்யலாவதெது! போவதுவருவதற்கு ஶக்தரானவர்கள் என்பக்கல்தயைபண்ணாதபின்பு ஒரு ப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் க்ஷமனன்றிக்கே "ஶுநவக்ஷஉவாமஜ:" என்னும்படி கிடக்கிறவனான நான் எத்தைச்செய்யக்கடவேனென்றபடி. ॥௮॥

மூ—என்றேலென்னையுன்னேரார்கோலத்திருந்தடிக்கீழ்* நின்றேயாட்செய்யநீகொண்டருளநினைப்பதுதான்*
குன்றேழ்பாரேழ்சூழ்கடன்ஞாலமுழுவேழும்* நின்றேதாவியநீள்கழலாழித்திருமாலே* ॥அ॥
திருமாலுன்முகன்செஞ்சடையானென்றிவர்களெம்* பெருமான்றன்மையையாரறிகிற்பார்பேசியே* நெ

ஆ—(என்றேலென்னை) அவன்ஸர்வஜ்ஞனல்லனோ, அறிந்தருளாமையுண்டோ நினையாமையல்லதென்றுபார்த்து என்னை உன்னேரார்கோலத்திருந்தடிக்கீழ்நின்றே யாட்செய்யும்படி நீ விஷயீகரித்தருளநினைப்பதுதானென்றெ நாமோருவாயாநுஸந்தானம் பண்ணிற்றுபேக்ஷித்து பின்னையும் உபேக்ஷிக்கிறாய் பண்ணித்தருளாதொழிந்தவாறே உன்னுடைய க்ருபையாலே நின்னையாலாகாதே உபேக்ஷிக்கிறசெய்தருளாதொழிகிறதென்றுபார்த்து உன்னுடைய ஸர்வலோகத்தையுமளந்தருளினாப்போலே படியேனுடைய உபேக்ஷிதம் செய்தருளாதொழிகிறதென்று ஸ்வாதந்த்ர்யமாக ஸர்வலோகத்தையுமளந்தருளினாப்போலே ॥அ॥ யென்கிறார்.

✳ எட்டாம்பத்து. ✳

இ— தம்முடையவ்யவஸாயத்தையவனறியான், அதைபவனுக்குச் சொல்லுவாருமில்லை யென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலே என்னைநீ யங்கீகரிக்கநினைப்பதென்றைக்கென்று சொல்லுகை யஸம்பந்தமென்று சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனிஷ்டத்தையால்) நினையாமை - உபேக்ஷிப்பாமை, இவ்வுதாரத்தில் திருவிருத்தமென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமிக்ருபையால் தாழ்ச்சியநுஸந்தானத்துக்கு ப்ரயோஜனமென்னதென்ன வதுசொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமி க்ருதஜ்ஞதாநுஸந்தானத்துக்கு ப்ரயோஜனமெதென்ன வதுசொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் உதாரத்துக்குத் தாத்பர்ய த்யாகியால்) இங்குவாய்ஸூவும் ஸர்வேச்வராதிகாராதிகாரவாயவாம். உதாரத்துக்குத் தாத்பர்ய ॥அ॥ மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்)

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

என்னையங்கீகரிப்பதுதானென்னறைக்கென்று கீழ்ச்சொன்னத்துக்கும் ப்ரஹ்மாதிகள் அவனுடைய வை

மூ— என்னை- க்ருதஜ்ஞனான வென்னை, இதுக்குக்கொண்டருள என்கிறததோடே யன்வயம். உன்- நிர ஸ்திஸயஸௌந்தர்யனான உன்னுடைய, ஏரார் கோலம்- ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களான ஸுலங்காரங்கள், ஏர்- ஸௌ ந்தர்யம், சுபிசோபனங்களான ஸுலக்ஷணங்களென்றபடி. திருந்து - திருந்தியிருக்கிற, நவரேகாதி ஸாமுத்ரிக லக்ஷணங்கள் நன்றாகச்சாத்தியிருக்கிற என்றபடி. அடிக்கீழ் - திருவடிகளின்கீழே, நின்றே "வைகுண்டாதி ஷணங்கள் நன்றாகச்சாத்தியிருக்கிற என்றபடி. அடிமையையே ப்ரயோஜனத் தெ" என்றெருக்ஷார்த்த ப்ரயோஜனத்தை வாங்கிக்கொண்டு போய்விடாதே யடிமையையே ப்ரயோஜன மாகப்பற்றிஎன்று மொக்கவுறமாய்நின்று, ஆள்செய்ய - நானடிமைசெய்யும்படி, நீகொண்டருள - நீஸ்வீகரி த்தருள, நீயேஸ்வீகரித்தாலல்லது நானாகசெய்கிறவடிமை வேண்டாவென்று கருத்து. நினைப்பதுதான் - உபேக்ஷி ப்பதுதான், என்றேல் - என்றைக்கு, ஏலென்றது வாக்யாலங்காரம், இப்போதுஎன்னை ஸ்வீகரியாயாகில் ஸ்வீகரிப்பதுதான் என்றைக்குஎன்று தான்பாவத்துக்குக்கருத்து. குன்றேழ் - ஸப்தகுலபர்வதங்களைத் தையும், பாரேழ் - ஸப்தத்வீபஸமுத்ரங்களையுமென்றபடி. சூழ்- த்வீபங்களைச்சூழ்ந் தையும், பாரேழ் - ஸப்தத்வீபஸமுத்ரங்களையும், பார் - ஸப்தத்வீபஸமுத்ரத்தையுமென்றபடி. சூழ்- த்வீபங்களைச்சூழ்ந் யும், பாரேழ் - ஸப்ததிவஸமுத்ரத்தையும், பார் - ஸப்தத்வீபஸமுத்ரத்தையுமென்றபடி. முழுஞாலம் - இப்படிக்ருத்ஸ்ந திருக்குமவையான, கடலேழுமென்றன்வயிப்பது. ஸமஸ்தஸமுத்ரத்தையும். முழுஞாலம் - இப்படிக்ருத்ஸ்ந ப்ருதிவியையும், நின்றேதாவிய - நின்றவிடத்திலேநின்றே. அளந்ததான, நீள்கழல் - சேஷஸமஸ்தவிருந்தவிட ப்ருதிவியையும், நின்றேதாவிய - நின்றவிடத்திலேநின்றே. அளந்ததான, ஆழித்திருமாலே - ஸுதர்சனனான ஸ்ரீயஃபதியே, நெங்கும்வரும்படி நீண்டதான திருவடிகளையுடையவனான, ஆழித்திருமாலே - ஸுதர்சனனான ஸ்ரீயஃபதியே, திவ்யாயுததிவ்யமஹிஷிகளாலே சுசிசோபனாவனே என்றபடி. நினைப்பதுதானென்றேலென்று கீழோ ॥அ॥ டே ஸம்பந்தம்.

திருமால்? - இது ஸம்போதனம். திருமாலே என்றபடி. பெரிய பிராட்டியாருக்கு ஸ்வாமியாயிருக்கையா கிற வைபவத்தையுடையவனே என்றபடி. எம்பெருமான் தன்மை- ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்வபாவத்தை, தன்மை- ஸ்வபாவம், ஸர்வேச்வரனான உன்னுடைய குணங்களை என்றபடி. இதுக்கு அறிகிற்பாரென்கிற தோடே ஸம்பந்தம். நான்முகன்- வேதவதாரஞ்யமும் யுகபத்தாக்கலாம்படி நாலு முகங்களையுடையவனான ப்ரஹ்மா, செஞ்சடையான்- சிவந்தஜடையை யுடையவன், ஸதா தபஸ்ஸாதனுகையாலே ஜடாதாரியானவ ருத்ரன் என்றபடி. என்றிவர்கள்யார் என்று ஸம்பிப்பது. ப்ரஹ்மருத்ரனென்கிற விவர்கள் ஆர்தானென் னுமொருவருமறியமாட்டாரென்றபடி. பேசியென்- இதைச்சொல்லி றபடி. அறிகிற்பார்- அறியமாட்டுவார்கள், இவர்களொருவருமறியமாட்டாரென்றபடி. பேசியென்- இதைச்சொல்லி என்னப்ரயோஜனம், இது உபபாதிக்கவேண்டுமோ என்றபடி. ஆதலால் நானுன்னை யறிந்தேத்தமாட்டேன்

ஞூ—ருமாமுதல்வாவூழிப்பிரானென்னையாளுடைக்* கருமாமேனியனென்பனென்காதல்கலக்கவே* ||கூ||

ஆ—(திருமால்) ஆகிலுமென்னை யுள்ளபடியறிந்தேத்தினாலல்லது உம்முடைய வ்யாகுலஞ் செய்யக்கடவ தன்றென்னில், திருமால்? எம்பெருமானாயிருந்த வுன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளை ஸர்வஜ்ஞரான ப்ரஹ்மாதிகள்தானறியவல்லரோ, இவ்வர்த்தம் முதவாத்யமோ, ஆனபின்பு சக்திஹீனனான நானறிந்தேத்துகையாவதென்னென்ன, அங்ஙனேயாகில் சுத்திதீயவாத்யகாரணபூதனே "காரணஞ்ச ஜகதஞ்ச ஸாதவஞ்ச ஸுகேசவ: । ஜ்ஞாநயோநேஹவாநு வரிவதம்பரிதமிர" மென்றுசொன்னப்போலே ஸங்கல்பாதத்தாலே க்ருத்ஸ்நாதிஸகலபாபதர்வதங்களை ப்ராக்ருதக்ஷேத்ரவிஷயப்ரவணனானவென்னை யுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கவல்ல நிரவதிகஸௌந்தர்யலாவண்யயௌவநாத்யநந்தகுண நிதியாய், நீலமேகஸத்ருசமான திவ்யரூபவத்தையுடையவனேயென்று சொல்லுவானேனென்னில காத லாலேகலக்குண்டுசொன்னேன் நானறிந்துசொன்னேனல்லேனென்கிறார். ||கூ||

(கலக்கமில்லா) அவனையறிந்தேத்தினீராலோவென்னில், ஸர்வஜ்ஞரான நிரதிசயஜ்ஞாநபக்திகளு

இ—ஸத்தையறியார்களென்கிறதற்குமென்னசேர்த்தியுண்டென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஆகிலுமித்யாதியால்) பஹு. கீழே, ஸர்வலோகமுன்திருவடியாலே ஸம்ஸ்பர்சித்தாயென்று த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில் ஸௌசீல்யத் தையநுஸந்தித்தாப்போலே நிர்ஹேதுகமாகத் தம்முடைய வ்யாகுலஞ்செய்கைக்கு இன்னுமொருஸௌ சீல்யவிசேஷத்தை யநுஸந்திக்கை யுசிதமாயிருக்க ப்ரஹ்மாதிகள் வைபவத்தையறியார்களென் று. வாக்யத்தைபநுஸந்திக்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் என்னவுமாம். திருமால்நான் முகன்என்று ஸம்பந்திதமாயிருந்தாலும் திருமாலென்கிறது ஸம்போதநமாயிருக்கை யுசிதமென்றுநினை த்து அதைப்பிரித்துயோஜிக்கிறார் (திருமாலெம்பெருமானாயிருந்தவென்று) எம்பெருமான் தன்மையென்கி றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுயித்யாதியால்) பேசியென்னென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தமித்யாதியால்) வாக்யதாத்பர்யத்துக்குப் ஹேதுவாக்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆன பின்பித்யாதியால்) நான்ஸ்தோத்ரிக்கமாட்டேனென்றவர் ப்ரேமத்தாலேஸ்தோத்ரிக்கிறேனென்றிவ்வுத்தரவாக்யத்திலே சொல்லுவானேனென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அங்கனேயாகிலித்யா தியால்) அதில்சுத்திதீயேத்யாதியாலே ஒருமாமுதல்வாவென்றதுவ்யாக்யாதம். காரணஞ்சமித்யாதியாலே ஊழிப் பிரானென்றதுவ்யாக்யாதம். காரணஞ்சம் - ஸம்ஹாரார்த்தவக்ஷோவாதிவரிவதந்நம், ஜகதஞ்சம் - ஸாதவ ராணாம்ஸ்ருஷ்ட்யாதிவிஷயதயா வந்தேவநநேவரிவதந்நம், ஸாதவஞ்சம் - க்ருத்ஸ்நாதியாதவரிவதந் நம், ஜ்ஞாநயோநே - ஸர்வஜ்ஞாநாதேந, வரிவதம்பரிதே ப்ரவதம்யதீத்யர்த்த:. ப்ராக்ருதேத்யாதிரூப வத்தை யுடையவனேயென்னுமளவாலே என்னையாளுடைக்கருமேனியனென்றது வ்யாக்யாதம். என்பனென் காதல்கலக்கவேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காதலாலேயித்யாதியால்) ||கூ||

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

நானவனையறிந்தேத்த ஸமர்த்தனல்லேனென்று கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தையே நாம்புகழ்கிறபடுதென்செய்வ தென் றிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) நற்றவஎன்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) முனிவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—ன்னுமிடம்மெகேவாத்யவிஷமன்றோவென்றுகருத்து. என்காதல் என்ப்ரேமமானது,கலக்கஎன் மநஸ்ஸை கலக்கையாலே, இதுக்கு என்பனென்கிறதோடே யந்வயம். ஓர்- சுத்திதீயமான, மாமுதல்வா- மஹாகாரண பூதனே, வாரகாரணபூதனே என்றபடி. ஊழிப்பிரான்- ஸர்வங்களுக்குமுபகாரகனானவனே, ஸர்வாதி காரப்ரவர்த்தகனானவனே என்றபடி. என்னையாளுடை- என்னையாளாக உடைத்தான, கருமா மேனியன்- நீலமேகநீய திவ்யமங்கள விக்ரஹஸ்வரூபியானவனே, என்னை வசீகரிக்கும்படி சுகிரமணீய விக்ரஹ ஸ்வரூ பானவனே என்று வடார்த்தம். என்பன்- என்றுநின்றேன், இப்படி சொல்லாநின்றேனென்றபடி ||கூ||

கலக்கமில்லா - ஒரு காலத்திலும் ஜ்ஞாநத்துக்குக்கலக்க மில்லாதவர்களான நற்றவர் - நல்ல தப ஸ்ஸை யுடையவர்களான, நிரதிசய பக்தியுக்தரான என்றபடி. முனிவர்- மநநசீலர்கள், ஸநகஸநந்தநா திகளான ஸமுதிகளென்றபடி. கரைகண்டோர்- ஸநகஸநந்தந ஸமாதயிபிலுடைய விக்கரைக

மூ — கலக்கமில்லா நற்றவமுனிவர்கரைகண்டோர்* துளக்கமில்லா வானவரெல்லாந்தொழுவார்கள்* மலக்கமெய்தமாகடறன்னைக்கடைந்தானை* உலக்கநாம்புகழ்கிற்பதென்செய்வதுரையீரே* ||௰||
உரையாவெந்நோய்தவிரவருள்நீண்முடியானை* வரையார்மாடமன்னுகுருகூர்ச்சடகோப* னுரையேய்

ஆ — ராய்ஸமஸ்த ஜ்ஞாநஸம்பந்நரான அயர்வறுமமரர்கள் அவனுடைய கல்யாணகுண ஸமுத்ரத்தினுடையவிக்கரைகண்டார் ஸமஸ்தஸ்வரூபஸ்வபாவஜ்ஞரான நித்யஸூரிகள் அவன் திருவடிகளில் ஸாத்ஸ்வரூபஸ்தையைப்பண்ணுவார், க்ஷீராப்தியை க்ஷோபமாம்படி கடைந்தருளினவன் ஸம்ஸ்தையைப்பண்ணப்படுகிறவன், இப்படியிருக்கிறவனை நாமுள்ளபடியறிந்து புகழுகையாவதென்? ஆகில் நீர்புகழ்வானேனென்னில், என்காதலென்னைக்கலக்காநின்றால் நான்செய்வதென், ஆனபின்பு உன்க்ருபையாலே யடிமைகொண்டருளவேணுமென்கிறார். ||௰||

(உரையா) ஊர்ச்சமாய் காலாக்நிஸத்ருசமாயிருந்த விரஹவ்யஸநத்தாலுள்ள ஸந்தாபந்தவிரும்படி நிரதி

இ — (ஸமஸ்தாஹியால்) கரைகண்டோரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய கல்யாணகுணௌதாஹியால்) தொழுவாரென்கிறவிடத்திலே ஸஹித்தவசனத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தஸ்வரூபஸ்வபாவஜ்ஞாஹியால்) துளக்கமில்லா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரிகளென்று) நித்யஸூரிகளிலே சிலபோது சிலர் ஜ்ஞாநாநுஸந்தாநபரராயும்சிலர் ஸ்வரூபஸேவாபரராயுமிருப்பாரென்று கருத்தாலே இப்படி இருவகையாகப்பிரித்தருளிச்செய்தது. தொழுவார்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளிலேயித்யாஹியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷீராப்த்யாஹியால்) உலக்கநாம்புகழ்கிற்பதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிறவித்யாஹியால்) செய்வதுரையீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்காதலித்யாஹியால்) பாட்டுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாஹியால்) ஆனபின்பு- என்னால்ஸ்துதிக்கமுடியாதபின்பு. ||௰||

✳ நிகமனம். ✳

உரையாயென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஊர்ச்சமாயென்று) வெந்நோயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ரா — ண்டவர்கள், "நாஹம்ஜ்ஞாநம் ஸமஸ்தம் தே நாநஞ்சாய ஸோத்யதே" என்கையாலே அக்கரையைக் கண்டவர்கள் என்னக்கூடாதிறே. இக்கரையிலேயிருந்து கடலைக் காணுமாப்போலே ஸமஸ்தஜ்ஞாநங்களை ஸவிஸ்தரமாகக் காணுமவர்களென்றபடி. மற்றுள்ளாரெல்லாம் ஸமஸ்தஜ்ஞாநமம்முமறியாரென்று கருத்து. துளக்கமில்லா— ஒரு காலத்திலும் ஸம்ஶயமில்லாதவர்களான, துளக்கம்- ஸம்ஶயம், நித்யஸூரரான என்றபடி. வானவரெல்லாரும்- ஸூரிகளெல்லாரும், கைங்கர்யபரரான ஸூரிகளெல்லாருமென்றபடி. தொழுவார்கள்- ஸேவிப்பார்கள், அடிமை செய்வார்களென்றபடி. மலக்கம்- க்ஷோபத்தை, எய்த- அடையும்படி, மாகடல்தன்னை- க்ஷீராப்தியை, கடைந்தானை- மதநம் பண்ணினவனை, ஸவிஶேஷஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையுடையவனை என்றபடி. உலக்க- முடிய, குணங்களொன்றும் விடாதே என்றபடி. நாம்- ஸமஸ்தகுணஜ்ஞாநஹீநரானநாம், புகழ்கிற்பது, ஸ்துதிக்கஶக்தராகையாவது, கிற்கை- ஶக்தனாகை, என்- எது, நாம் ஸ்துதிக்க ஶக்தராகை யென்றொருபொருளில்லை என்றபடி. ஆனால் நீர்ஸ்துதிப்பானேனென்னில், செய்வதுரையீர்- என்னால் செய்யலாவதைச் சொல்லீர், நிரவதிகமான ப்ரேமமானது என்னைக்கலக்கினால் என்னால் ஸ்துதியாதிருக்க முடியுமோ என்றபடி. உரையீரென்றெம்பெருமானை கேட்கிறபடி. ||௧௦||

உரையா- உரைக்கப் போகாததான, அநிர்வசநீயமாகையாலே வாக்யாவஸரமான என்றபடி. வெம்- அஸஹ்யமான, நோய்- வ்யாதியானது, விரஹஜ்வரமான தென்றபடி. தவிர- நிவ்ருத்தமாம்படி, அருள்- க்ருபைபண்ணினவனான, நீள்முடியானை- உத்துங்ககிரீடமுடையான எம்பெருமானை, விஷயீகரணஹேதுபூதக்ருபாஸூசகஸர்வேஶ்வரத்வஸூசக கிரீடமுடையானவனை என்று வ்யாக்யாநம். வரையார்- வரைபோலே யார்ந்திருக்கிற, வரை- பர்வதம், மணி பர்வதங்கள்போலே விஶாலங்களாயிருக்கிற என்றபடி. மாடம்- ஸௌதங்கள், மன்னு- ஸ்திரமாயிருக்கிற, குருகூர்- திருநகரியில், சடகோபனுரை- ஆழ்வாருரைத்ததான, ஆழ்வார்நீள்முடியானைச் சொன்னதான என்று வ்யாக்யாநம். இதுபத்துக்கு விஶேஷணம், ஏய்- ஏய்ந்திருக்கிற, ஏய்கை- பொருந்துகை, 'ஸதாநாம் ஸஹஸ்ராதிமித்ரவிஶிஷ்டம் ஶ்ரவணமேய"

மூ—சொற்றொடையோராயிரத்துளிப்பத்தும்* நிரையேவல்லார்நீடுலகத்திற்பிறவாரே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸர்வவிஷயீகாரஸாதகமான காருண்யபரிஸ்பந்தத்தாலே தம்மைவிஷயீகரித்த எம்பெருமானைச் சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை வல்லார் ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் பிறவாரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— (காமஸ்ஸ்ருஷ்ட்யாதியால) அருள்நீள்முடியானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயபோக்யத்வாதியால) அவன்விஷயீகாரஸாதக ப்ரஸங்கம்பண்ணினானென்னுமிடம் நோய்தவிரவருள்நீள்முடியென்றிவரிப்போது அருளிச்செய்கையாலே தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. ॥௧௧॥

ஸ—என்கிறபடியே ஸ்வரங்கள்க்ருத்ஸ்நம்பொருந்தியிருக்கிற என்றபடி. சொற்றொடை— ஸப்தஸந்தர்ப்பத்தை யுடைத்தான, ஓர்- விலக்ஷணமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்- இந்த பத்துப்பாட்டையும், நிரையே- அடைவிலே, அதில்சொன்ன விரஹவ்யஸநத்தை யநுஸந்திப்பார்க்கித்தை யடைவுபடக்கற்கை யரிதென்று கருத்து. வல்லார்- அறிந்தவர்கள், நீடுலகத்தில்- விஸ்தீர்ணமான லோகத்திலே, கேவலவிஸ்தாரமாய்- ஸுகதுக்காநுபவிகள் கிடையாதபடியான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்திலென்றபடி. பிறவார்- நித்யவிபூதியிலே நித்யமாயிருப்பரென்றபடி. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யஸந்தாநஸேவதிஸ்ரீசடகோபராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(அங்குமிங்கும்)

ஸ்ரீஸந்நீநாயகத்வாதரிஸஹகரதயா கல்பஸம்ஸ்தம்பஸாயி
ஸ்ரீஸ்தாநேநவஸதியாநாத்ஸாதுஹிதகரணாத்ஸ்ரீநிவாஸத்வயோகாத் ।
விக்ராந்த்யாவிஷ்டவாநாம்விதிசிவமுகராஜ்யைஸ்ஸௌஷ்டவஸௌலப்யஸம்ருத்தே
லவகாசிஸ்வாஸ்ரிதாநாம்விஹரணஸமயேஸ்ரீபதேஸ்ஸ்ப்ருஹத்வாதி ॥௭௪॥

(ஸ்ரீஸந்நீநாயகத்வாத்) அங்கட்சேரும்பூமகள்மண்மகளாய்மகள் - லக்ஷ்மீஸந்நீநீளைகளுக்கு வல்லபனுகையாலும், (அரிஸஹகரதயா) கனலாழியரணத்திண்படையேந்திய ஆழியுஞ்சங்கும்சுமப்பார்தாம் - திருவாழிதிருச்சங்குகளாலே விளங்காநிற்கிற திருக்கைகளையுடையனாகையாலும், (கல்பஸம்ஸ்தம்பஸாயி) ஓர்முற்றுருவாகி யாலம்பேரிலையன்னவசஞ்செய்யும் - ப்ரளயகாலத்திலே பாலனாய்க்கொண்டாலிலை மேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (ஸ்ரீஸ்தாநேநவஸதியாநாத்) கொடியார்மாடக்கோளூரகத்தும் புளிங்குடியும் - வசனங்களாலே வர்ண்யங்களான ப்ராஸாதங்களையுடைய திருக்கோளூர் திருப்புளிங்குடியென்கிற திவ்யதேசங்களிலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலும், (ஸாதுஹிதகரணாத்) பணியாவமரர்பணிவும் பண்பும்தாமேயாம் - நித்யஸூரிகளுடையபணிவுக்கும் ஜ்ஞாநாதிகளுக்கும் தானேவிஷயமாய்நிற்கையாலும், (ஸ்ரீநிவாஸத்வயோகாத்) திருவாழ்மார்பர்க்கு - பெரியபிராட்டியைத் திருமார்பிலேயுடையவனாகையாலும், (விக்ராந்த்யாவிஷ்டவாநாம்) குன்றேழ்பாரேழ்சூழித்யாதி - த்ரிவிக்ரமனையெல்லாலோகங்களையும் திருவடிகளாலே யளக்கையாலும், (விதிசிவமுகராஜ்யை:) திருமாலநான்முகனித்யாதி - ப்ரஹ்மருத்ரர்களாலே உபஜீவ்யனுகையாலும், (ஸௌஷ்டவஸௌலப்யஸம்ருத்தே) கலக்கமில்லாநற்றவமுனிவரித்யாதி - தன்னைசரணமாகவடைந்த பேரிடத்திலே மிகவும்ஸௌலப்யத்தையுடையனாகையாலும், எம்பெருமான் விஹரணஸமயத்திலே வசமாகியாகையாலே ஆஸ்ரிதர்பரியவேண்டும்படி ஸௌகுமார்யத்தை யுடையனாயிருக்கிறனென்று "அங்குமிங்கு"மென்கிறதசகத்திலே யாழ்வாராலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ॥௭௪॥

ஸ்ரீசடஜித்ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

மூ—வார்கடாவருவியானைமாமலையின்மருப்பிணைக்குவடிறுத்துருட்டி* யூர்கொடிண்பாகனுயிர்செகுத்தரங்கின் மல்லரைக்கொன்றுசூழ்பரண்மேற்* போர்கடாவரசர்புறக்கிடமாடமீமிசைக்

ஆ—(வார்கடாவருவி) இப்படி விரஹவேதநாஸஹிஷ்ணுவான ஆழ்வாருடைய விடாயைப் போக்கியருளுகைக்காக முன்னமே திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையிலே ஒருதாமரைத்தடாகம் நின்றாப்போலே தான்நின்றருளினபடியைக்காட்டக்கண்டு ப்ரீதியாலே ஸகலஜநமநோநயநஹாரி திவ்யசேஷ்டிதஸௌந்தர்யஸ்வரூபாதி கல்யாணகுணகண ஸம்பந்நஸ்வரூபங்களைப்பேசி அந்த தாமரைத்தடாக மிருந்தவிடத்தேறச்செல்லவேணுமென்கிறார். நிஷ்யந்தமான மதஜலமாகிற ஸரித்தையுடைத்தான ஸர்வபார்வதீயமாகிற மஹாபத்

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ—திருவாறன்விளையிலே எம்பெருமானைபநுபவிக்க வாசைப்பட்டுப்பெருமையாலே தேசிமாராவார்துடங்கி மூன்றுதிருவாய்மொழியாலே வ்யஸநப்பட்டவாழ்வார் அத்திருவாறன்விளை யெம்பெருமானைவிட்டு திருச்செங்குன்றூரி லெம்பெருமானைவணிக்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) சேஷித்வ ப்ராணமணஸ்த ஸம்பந்தஸ்வரூபநுக்தி ஸம்ஸ். போக்கியருளுகைக்காக என்றதுக்கு காட்டவென்கிறதத்தே, உடனே ஸமயம் தாமரைத்தடாகம்போலே ஸகிரணியவிஶாலஸீதல விசித்ராகாரமான திருமேனியழகைக்கண்டவாறே திருவாறன்விளையைமறந்து விரஹவேதநாவஸ்தைமெல்லாம் ப்ரஶாந்தமாய் ஸந்தோஷ ஸாகரநிமக்நராய ஸர்வாவயவரைப்போலே ஸந்தோஷஸம்வீதராய் ஸகிலேஶ ப்ரத்யக்ஷஸ முள்ளடங்காமலனுபவிக்கிறாராகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

வார்கடாவருவிஎன்கிறதைபுரைக்கிறார் (நிஷ்யந்தமதேத்யாதியால்) ஆனைமாமலையினென்கிறதையுரைக்கிறார்

ஶ—வார்கடா- வார்கிற மதஜலமாகிற, வார்தல்- பெருகுதல், கடா- மதம், ஸ்வயமேவநிரந்தரநிஷ்யந்தமான மதஜலமாகிற என்றபடி. அருவி- நிர்ஜரத்தை யுடைத்தான, அய்யோ! ப்ரமாதத்தாலேவகைத்தப்பு வந்ததேயென்று ஶோகித்துத் தானுமம்மான்ஹாவனைபண்ணி யிருக்கவேணுமென்றுபார்த்து கம்ஸன் மதகரதூதங்களாலே கஜத்தை உந்மத்தமாக்கி வைத்தானென்று கருத்து. ஆனைமாமலையின்- கைலாஸபார்வதீயமான கஜமாகிற மஹாகிரியினுடைய, மருப்பு- தந்தங்களாகிற, இணைக்குவடு- இரண்டாயிருக்கிற ஶிகரங்களிலே, குவடு- ஶிகரம், இறுத்து- முறித்து, உருட்டி- அந்த யானையைஉருட்டி, தந்தமம்தவெகுலெநயாலே கால்மடங்கியுட்கார்ந்த வானையை கரிப்பானையை யுருட்டுமாப்போலே தன் திருவடியாலே உருட்டியென்றபடி. இதுக்குச்செகுத்து என்கிறதோடே யந்வயம். ஊர்கொள்- ஊர்கையைக்கொள்ளாநிற்கிற, ஊர்கை- ஸஞ்சரிக்கை, ஸஞ்சாரத்தை ஸ்வாதீனமாகிறகிற என்றபடி. அப்படி ஸந்தேமாய் நியமிதமான கஜத்தையும் ஶிக்ஷாவஶத்தாலே நடத்திக்கொண்டு வாராநிற்கிறவனை என்கை. திண்- த்ருடனை, கஜம் ஸஹமாயும் தான் ஸஹநாதவனை என்றபடி. பாகன்- கஜஸாதியினுடைய, உயிர்- ப்ராணனை, செகுத்து- நஶிப்பித்து, ஆனையையுருட்டினவுடனேயிவனுயிரை நஶிப்பியாதபோது அந்தயானையை நஶிப்பித்ததாகாதென்று கருத்து. அரங்கில்- ரங்கத்திலே, அரங்கிலென்கிறவிடத்திலே லகாரவஶ்ய ஸம்ஹிதாயாம் ணகாராதேஶஸ். மல்லபாஶவிநோத ஸ்தலமான ரங்கத்திலிருக்கிற என்றபடி. மல்லரை- சாணூராதி மல்லர்களை, கொன்று- ஸ்ரீவஸுதேவனுந்தானும் கஜதந்தவராயுதராய்க்கொண்டு, மதித்தராய் ரங்கத்திலேபுகுந்தவாறே தயாவிபவமேஸஹஸாநாய்க்கொண்டு யுத்தஸந்நத்தரான மல்லர்களை ஸம்ஹரித்து என்று வடிகாதயம், சூழ்- சூழ்ந்திருக்கிற, அந்த ரங்கஸ்தலத்தில் சுற்றிலுமுண்டாயிருக்கிற என்றபடி. பரண்மேல்- மஞ்சங்கள்மேலிருக்கிற, பரண்- மஞ்சம், இது அரசர்க்கு விஶேஷணம். போர்- யுத்தத்தை, கடா- கடாவுகிறவர்களான, ஸந்நமாகாநிற்கிற தங்களுடையஸேனைநையை யுத்தாஹிப்பித்து உத்தேஶாதரம் யுத்தத்தை நடத்துமவர்களான என்றபடி. அரசர்- கம்ஸாநுவர்த்திகளான ராஜாக்கள், புறக்கிட- பின்புறம் காட்டிப்போம்படி, புறக்கு- பின்புறம், பராங்முகராய் ஓடிப்போம்படி என்கை. இதுக்கு தகர்த்த என்கிறதோடேயந்வயம். மாடமீமிசை- மாடத்தினுடைய உந்நதஸ்தலத்தில்,

மூ—கஞ்சனைத்தகர்த்த* சீர்கொள்சிற்றாயன்றிருச்செங்குன்றூறிற்றிருச்சிற்றாறெங்கள்செல்சார்வே* ||க||

எங்கள்செல்சார்வுயாமுடையமுதமிமையவரப்பனென்னப்பன்* பொங்குமூவுலகும்படைத்தளித்தழிக்கும்

பொருந்துமூவுருவனெம்மருவன்*செங்கயலுகளுந்தேம்பணை

ஆ—தினுடைய உத்பாதமாகிற ஸிவாரங்களைமுறித்தருட்டி யூர்கொள்திணிபாகனுயிர்செகுத்து மஜஜத்வ ராயபாரிபாய் நம்பிமூத்தபிரானும் தானும் மல்லர்களின் ஸ்ரீவிதங்களையுடைய இரண்டுஸிம்ஹங்கள் க்ஷுத்ரமிருகங்கள்நடுவே புக்காப்போலே ரங்கஸ்தலத்திலேபோய்ப்புக்கு குவலயாபீடத்தைக்கொன்று ஸ்ரீமதுராவாஸிகளராய் உத்ஸவதர்சனம் பண்ணத்தில்வராஜிதரான ராஜாக்கள் த்ரஸ்தராய்கெடும்படி யெழப்பாய்ந்து ஸ்ரீமதுராஜனத்துக்கு ஸ்ரீ கம்ஸனை வெண்ணெய்விழுங்கிவெறுங்கலத்தை வெற்பிடையிட்டதனோசைகேட்டு விளையாடினாப்போலே தகர்த்த சீர்கொள்சிற்றாயன்திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறெங்களுக்கு ப்ராப்யமென்கிறார். ||க||

(எங்கள்செல்சார்வு) நமக்குப்ராப்யமாய், நமக்குபோக்யமாய், அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், எனக்கு ஸ்வாமியாய், நிகிலஜகத்காரணபூதனான ஸம்ஹாராதிகளைப், த்ரிமூர்த்திஸ்வரூபனாய், ப்ரத்யக்ஷனாகவும் [illegible]

இ—(காலமெதத்யாதியால்) மருப்பிணைக்குவடிறுத்து என்கிறதை உரைக்கிறார் (உதேத்யாதியால்) அரங்கின்மல்லரைக்கொன்று என்கிறவிடத்திலே பலதேவஸஹாயத்தை யுரைக்கிறார் (மஞ்சேத்யாதியால்) சூழ்பரண்மேல்என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீமதுராவாஸீத்யாதியால்) போர்கடாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (உத்ஸவதர்சனேத்யாதியால்) புறக்கடஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ரஸ்தேத்யாதியால்) மாடமீமிசையென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீமதுரேத்யாதியால்) வாராணப்ரஸித்தமான கம்ஸவதப்ரகாரத்தைநினைத்து காஸனைத்தகர்த்தஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸனையித்யாதியால்). ||க||

✱ இரண்டாம்பாட்டு. ✱

பொருந்துமூவுருவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ரிமூர்த்தீத்யாதில்) அருவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரத்யக்ஷேத்யாதியால்) ஆதியான்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

மூ—மாடம்- ஹர்ம்யம், மீமிசை- உபரிதலம், கஞ்சனை- கம்ஸனை, ஸ்ரீமதுராவாஸிதனான கம்ஸனைஎன்றபடி. தகர்த்த- ஒருபானையை உடைக்குமாப்போலே உடைத்தவனான, தகர்த்தல்- உடைத்தல், "கேசேஷ்வாக்ருஷ்ய விகலத்கிரீடமவநீதலே । ஸ கம்ஸம் பாதயாமாஸ தஸ்யோபரி பபாத ச" என்றும், "கம்ஸனையாஸனம் வ்ருஷ்ணிப்ரவேஷ்டாரம் [illegible]" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே அநாயாஸேந விளையாடி ஸம்ஹரித்தவனான என்றபடி. சீர்கொள்- ஸ்ரீயைக்கொண்டிருக்கிற, சீர்- ஸ்ரீ, சிற்றாயன்- பாலகோபாலனுடைய, ஸாகாத்ருத பாலகோபாலனாயிருந்துவைத்து காலயவநஜராஸந்த ஸம்ஹாரஜநித வீரஸ்ரீயையுடையவனான க்ருஷ்ணனுடைய என்றபடி. திருச்செங்குன்றூரில்- திருச்செங்குன்றூரென்கிற திவ்யதேசத்திலே, திருச்சிற்றாறு- "சோணாதிகம் நாம நதீ" என்றுப்ரஸித்தமான திவ்யநதியானது, எங்கள்செல்சார்வு- எங்களுக்கு செல்லத்தக்கசார்வு, எங்களுக்கு செல்லவேண்டும்படியான ப்ராப்யஸ்தலமென்றபடி. ||க||

எங்கள் செல்சார்வு- எங்களுக்குத்தானிருந்தவிடம் தேடிச் செல்லவேண்டும்படி ப்ராப்யபூதனான, ப்ராப்யவமெங்ஙனேயென்னில்; யாமுடையமுதம்- நமக்கு போக்யபூதனான, போக்யமாகையால் ப்ராப்யவமென்றபடி. கேசவன்தமரில்படியே தம்மநுபவாயிகளும், தம்மோடு ஸாதர்மரென்றுகருத்தாலே எங்கள் யாமுடை என்கிற பஹுவசநம். இமையவரப்பனென்னப்பன்- நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியானஎன்னப்பன், நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியாகையாலே ஸர்வேச்வரனாயிருந்துவைத்து அவர்களையடிமைகொள்ளுமாப்போலே என்னை யடிமைகொள்ளுகிறவனான என்றபடி. பொங்கு- வர்த்தமான, மூவுலகும்- மூன்று லோகத்தையும், படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, அளித்து- ரக்ஷித்து, அழிக்கும்- ஸம்ஹரிக்குமவனான, பொருந்து மூவுருவன்- பொருந்தின மூன்று ரூபங்களை யுடையவனான, அந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளுக்குவிதமான த்ரிமூர்த்திரூபத்தை யுடையவனானவென்றபடி. எம்- நம்முடையவனான, நமக்குத்தன்னவிஷயங்களையெல்லாம் ப்ரகாசிப்பித்தவனான என்றபடி. அருவன்- அரூபனான, ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு அவிஷயனான என்றபடி. செங்கயல் சிவந்தமத்ஸ்யங்கள், கயல்- மத்ஸ்யம், பலவர்ணமுள்ள மத்ஸ்யங்களான மத்ஸ்யங்களென்றபடி. உகளும்- துள்ளும்படியான, உகளுகை- துள்ளுகை, தேம்பணை- தேன்மிஞ்சின பணைகளாலே, வகைவகையானவர்ணங்களான வ்ருக்ஷ

மூ—புடைசூழ்ந்து திருச்செங்குன்றூர்த் திருச்சிற்றாறங்கமர்கின்ற வாதியானல்லால்யாவர் மற்றென்னமர் துணையே॥
என்னமர்பெருமானிமையவர்பெருமானிருநிலமிடந்தவெம்பெருமான் *முன்னைவல்வினைகள்முழுதுடன்மாள

ஆ—ஸர்வேச்வரனாய், ஸர்வகாரணமாய், [illegible] திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கமர்கின்றவனல்
லது மற்றெனக்கொருதுணையில்லையென்கிறார். ॥௨॥

(என்னமர்) [illegible] யிருந்துவைத்து [illegible]
[illegible] யெடுத்தருளினாப்போலே [illegible]
ந [illegible] யெடுத்தருளி [illegible]
ஸம்ருத்தமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரைமேபால்நின்ற வெம்பெருமானுடையதிருவடிகள
ல்லது மற்றுநினைப்பினுமெனக்கொருவ்யாவ்ருமில்லையென்கிறார். ॥௩॥

இ—செய்கிறார் ([illegible]யால்) பாட்டிலேஆதியானென்றது விசேஷ்யமாயிருக்க இதை விசேஷணமாக்
கி திருச்சிற்றாற்றங்கமர்கின்றவனென்கிறதை விசேஷ்யமாக்கிஉரைத்தது அவன் திருச்சிற்றாற்றிலிருப்பே ஆழ்
வாருக்கு உத்தேச்யமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. செங்கயலுகளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் ([illegible]யால்) தேம்பணைபுடைசூழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]யால்)
பணைசப்தம் நதீதீரவாசியானாலும் தேம்பணையென்று அதற்கு [illegible] சொன்னபோதே த
[illegible] கீழ்த்திருவாய்மொழியிலாழ்வாருக்குச்சென்ற [illegible]
[illegible]மென்றுகருத்து. கீழ்த்திருவாய்மொழியில் [illegible] இப்பாட்டுக்க
[illegible]ப்போலே இத்திருவாய்மொழியில் செல்லுகிற [illegible]மென்று இப்பாட்டுக்க
ளின் [illegible]த்தாலே தோற்றுகிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகத்
தாமுமதி [illegible] வசனங்களாலே விவரித்தருளுகிறார். இந்த [illegible] ॥௨॥
[illegible]

✱மூன்றாம்பாட்டு.✱

இமையவர்பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]யால்) என்னமரென்கிற
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]யால்) [illegible]த்துக்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் ([illegible]யால்) என்னையாள்கின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (॥௩॥
[illegible]யால்)

[illegible]ங்களாகையாலே [illegible] நதீதீரங்களாலே என்றபடி. பணை—நதீதீரம்,
தேன்[illegible] தேம்பணையென்று [illegible] புடை—
பார்ச்வமெல்லாம், சூழ்— [illegible]மான, திருச்செங்குன்றூர்— திருச்செங்குன்றூரென்கிற [illegible]த்தில்,
திருச்சிற்றாறங்கு— ஸ்ரீ[illegible] சிற்றாறென்கிற வந்த [illegible]த்திலே, சிற்றாற்றிலென்று சொல்லலாயிருக்க
அங்கு என்றொரு [illegible]மாக [illegible]த்தது அந்த [illegible]த்தினுடைய ஸ்ரீ[illegible]
மென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. அமர்கின்ற— [illegible]காகிற்கிற, [illegible]ங்கள்போலே [illegible]
யாதே, "[illegible]" என்னும்படி நித்யவாஸம்பண்ணாநிற்கிறவனை என்றபடி. ஆதியானல்
லால்— ஸர்வகாரணபூதனையொழிய, மற்று— வேறே, என்னமர்துணை— எனக்கமர்ந்ததுணை, எனக்கு ॥௨॥
நித்யமான ஸஹாயமென்றபடி. யாவர்? யார், ஒருவருமில்லையென்றபடி.

இமையவர்பெருமான் - நித்யஸூரிகளுக்குஸ்வாமியான, [illegible]னையென்றபடி.
என்னமர்பெருமான் - எனக்கமர்ந்தஸ்வாமியான, என்னோடு நித்யஸம்ச்லேஷம் [illegible] ஸ்வாமியானவென்றபடி.
இருநிலம் - விஸ்தீர்ணமான பூமியை, இரு— விஸ்தீர்ணம், இடந்த— [illegible]த்தினின்று [illegible]த்த
வனை, எம்பெருமான் - என்னுடையநாயனை, முன்னை - முன்புநடந்ததான, கீழ்த்திருவாய்மொழியிற்
சொன்னதானவென்றபடி. வல் - த்ருடங்களான, வினைகள் - வ்யஸனங்கள், [illegible]
[illegible]வ்யஸனவாரம், முழுது - க்ருத்ஸ்நமும். உடன் - [illegible], மாள - நசிக்கும்படி, என்[illegible]

ஸ— வென்னையாள்கின்றவெம்பெருமான்* தென்றிசைக்கணிகொள் திருச்செங்குன்றூரிற் றிருச்சிற்றாற்றங் கரைமீபா* னின்றவெம்பெருமானடியல்லால்சரணினைப்பிலும பிறிதில்லையெனக்கே* ||௩||

பிறிதில்லையெனக்குப் பெரியமூவுலகுநிறையப்பேருருவமாய்நிமிர்ந்த* குறியமாணெம்மான்குரைகடல் கடைந்தகோலமாணிக் கமென்னம்மான்* செறிகுலைவாழைகமுகுதெங்கணிசூழ்திருச் செங்குன்றூறில்த் திருச்சிற்று* றறியமெய்ம்மையேநின்றவெம்பெருமானடியிணையல்லதோரரணே* ||௪||

ஆ— (பிறிதில்லை) நிரதிசயபோக்யபூதனாய், ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வசக்தியாய், ஆச்ரிதபக்ஷபாதியாய், ஸௌலப்யாதி குணங்களையுடையனாய், பரமோதாரனாய், ஸௌசீல்யத்தால் பரிபூர்ணனாய் ... மான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையிலே ஆச்ரிதர்க்குத்தன்னை யுள்ளபடியேயறியலாம்படி நின்றருளின வெம்பெருமானடியிணையல்லது ஓரரண்பிறிதிலலையென்கிறார். |௪|

(அல்லதோரரணும்) மற்றுள்ள திருநகரிகளில் ஸாந்நித்யம் பண்ணியிருக்கிறானும் திருச்செங்குன்றூரிலேநின்றரு

☀நாலாம்பாட்டு.☀

இ— குறியமாணெம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசய இத்யாதியால்) உதாத்தனாய் - ஸர்வஜ்ஞனாய், பெரியமூவுலகித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்ய இத்யாதியால்) மெய்ம்மையேயறியவென்றதைபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதர்க்குத்தன்னையித்யாதியால்) ||௪||

☀ஐந்தாம்பாட்டு.☀

மற்றுமுள்ளதிவ்யதேசத்திலெம்பெருமான் ப்ரஸ்துதமான திவ்யதேசத்தெம்பெருமானிற்காட்டில் வேறல்ல னென்றுசொல்லுகை யிங்கநபேக்ஷிதமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (மற்றுள்ளவித்யாதியால்) நல்ல

ரு— கின்ற - என்னையடிமைகொள்ளாநிற்கிற, எமபெருமான் - என்னுடையஉபகாரகன், எனனையடிமை கொள்ளுகிறதாலே உத்கர்ஷம்பெற்றவனாயிருக்கிறவனையென்றபடி. தென்திசைக்கு - தக்ஷிணதிக்குக்கு, அணிகொள் - அணியாகக்கொளளப்படுமதான, அலங்காரமாக எல்லாராலும் அங்கீகரிக்கப்படுமதானவென்றபடி. திருச்செங்குன்றூரில் - ஸ்தலம், திருச்சிற்றாற்றங்கரை - திருச்சிற்றாற்றங்கரையினுடைய, மீபால் - வடமேற்றிலே, பால் - ஸ்தலம், நின்ற - நின்றருளினவனான, எமபெருமான் - அவ்வழகாலேயென்னை யடிமைகொண்டவனுடைய, அடியல்லால் - திருவடிகளையொழிய, எனக்கு - அநந்யகதிகனானவெனக்கு, நினைப்பிலும் - மநோரதத்திலும், பிறிதுசரண்இல்லை - வேறானப்ராப்யப்ராபகமில்லை. ||௩||

குறியமாண் - வாமநவேஷனை, எம்மான் - அந்தவேஷத்தாலே வ்யாமோஹத்தாலேயென்னை யடிமையாக்கிக்கொண்டவனை, பெரிய - அதிவிஸ்தீர்ணங்களான, மூவுலகும - க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகமென்று த்ரிவிதங்களானலோகங்களும், நிறைய - தன்திருமேனியாலே நிறையும்படி, பேருருவமாய் - அதிவிலக்ஷணவிக்ரஹவானாய், நிமிர்ந்த - வளர்ந்தவனை, இந்த்ராதிகளான ஆச்ரிதர்க்காக ஹர்ஷமுண்டாகத் தானுத்யோகித்தகார்யத்தைக்கட்டின ஸந்தோஷத்தாலே தன்னையறியாமல் திருமேனிவளர்ந்ததென்னும்படி தத்க்ஷணத்திலே வளர்ந்தவனானவென்றபடி. குரைகடல் - கோஷிக்கிறஸமுத்ரத்தை, கடைந்த - மதநம்பண்ணினவனை, கோலமாணிக்கம் - அதிஸுந்தரமாணிக்யமான, அத்யுஜ்ஜ்வலமானரூபத்தையுடையவனையென்றபடி. என்னம்மான் - ஸௌந்தர்யத்தையும் அழகையும்காட்டி என்னையடிமைகொண்டவனை, செறிகுலை - ஸாந்த்ரங்களான பழக்குலைகளையுடையவையான, செறிவு - ஸாந்த்ரம், இது கமுகுதெங்குகளுக்கு விசேஷணம், வாழைகமுகுதெங்கு - கதலீக்ரமுகநாளிகேரங்களுடைய, அணி - பங்க்தியாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறு - "உள்ளார்கள்" திவ்யஸ்தலம். அந்த திவ்யநதீதீரஸ்தனங்களெல்லாமென்றபடி. மெய்ம்மையேயறிய - உள்ளபடியேயறியும்படி, மெய்ம்மையேயென்கிறவிசேஷணத்தாலே அந்யதாஜ்ஞாநம்வ்யாவ்ருத்தம். இவனே ஸர்வேச்வரனென்றெல்லாரும் நன்றாகவறியும்படியென்கை. நின்ற - எழுந்தருளியிருக்கிறவனை, எம்பெருமான் - ஸர்வஸ்வாமியினுடைய, அடியிணையல்லது - சரணத்வந்த்வமொழிய, பிறிது - வேறு, எனக்கு - ப்ராப்யப்ராபகாவிசேஷவனானவெனக்கு, ஓரரணில்லை - ஒருரக்ஷகமுமில்லை, அரண் - ரக்ஷகம், ஸம்ஸாரதுக்கநிவர்த்தகமுமில்லையென்றபடி. ||௪||

ரு— அல்லதோரரணுமவனில்வேறில்லை யதுபொருளாகிலுமவனை* யல்லதென்னாவியமர்ந்தணைகில்லாதாதலா லவனுறைகின்ற* நல்லநான்மறையோர்வேள்வியுண்மடுத்தநறும்புகைவிசும்பொளிமறைக்கும்* நல்லநீண் மாடத்திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறெனக்குநல்லரணே* ||ரு||

எனக்குநல்லரணை யெனதாருயிரையிமையவர்தந்தைதாய்தன்னைத்* தனக்குந்தன்றன்மையறிவரியானைத்

ஆ— ஏன அவனையல்லனோ, ஆனபின்பு அவனையரணென்னும் நிர்ப்பந்தமென்னென்னில்? அல்லாததிருநகரிகளில அரணாயிருக்கிறவனும் அவனைப்பல அதுவேறில்லை. பொருளது ஆகிலும் என்னெஞ்சு அவனையல்லது அமர்ந்தணைகில்லாது ஆதலால் அவனுக்காயதனமாய் ஸக்தியாக்ஷத்ர தாமவேதி விப்ரஸாரானவர்களுடைய யாகங்களிலே ஸாதமான ஹவிர்த்தூமயிஹோத்ரயாகத்தாலே திரஸ்க்ருதமநந்தமான நிவிடதேஜஸ்மாய் உபர்யுபரிதாத்ஸநத ப்ராஸாதாலங்க்ருதமான திருச்செங்குன்றூரில்திருச்சிற்றாறெனக்கு நல்லரணென்கிறார். ||ரு||

(எனக்குநல்லரணை) எனக்குநித்யரக்ஷகனாய், எனக்குப்ராணனாய், அயர்வறுமமரர்களுக்குப் பிதாவாய், மாதாவாய், ஸ்வநாவிர்பாவமேயாய ஸர்வஜ்ஞஸர்வசக்தனாய், க்ஷீராணவசாயியாயிருந்த வெம்பெருமானை ஸக்ருதேநாஸாக்ஷாத்கரணாணவிசிஷ்டராய், தனித்தனியே ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ராதிகள் ஜகஜ்ஜநஸ்திதிஸம்ஹார

இ—நான்மறையோரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸக்தாதியால்) வேள்வியுண்மடுத்த நறும்புகைவிசும்பொளிமறைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாகங்களிலேயித்யாதியால்) நல்லநீண்மாடவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபர்யுபரீத்யாதியால்) ||ரு||

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

மனக்கொள்சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸக்ருதேத்யாதியால்) வண்சிவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனித்தனியேயித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்த்திருவாய்மொழியிற்சொன்ன தம்முடைய தனிமைதீருகைக்குஹேதுமானவஸ்துவும். திருச்சிற்றாறென்று ஐந்துபாட்டாலேயருளிச்செய்து இனி யாருமாளாரித்யாதியாலே யவன்தனிமையைநினைத்துத் தாம்சோகித்தசோகமும் தீரும்படி நிரதிசயஜ்ஞாநசக்த்யைச்வர்யாதிவிசிஷ்டத்வம் ஸர்வஸமாச்ரயணீயத்வம் ஸர்வவ்யாபகத்வம் ஸர்வநிர்வாஹகத்வம் உபயவிபூதிநாதத்வம் வரிகள்

ரு— அல்லது - வ்யதிரிக்தமான, ப்ரஸ்தாவப்ராப்தமான வ்யதிரிக்தமானவென்றபடி. ஓரரணும் - ஏதேனுமொருரக்ஷகமும், மற்றுள்ளதிவ்யதேசங்களில் ஸர்வாவதாரமாயிருக்கிறவனுமென்றபடி. அவனில் - திருச்சிற்றாற்றிலிருக்கிறவனிற்காட்டில், வேறில்லை - வேறாயிருப்பதில்லை, அதுபொருள் - அதுவேஸர்வாத்மகம், ஆகிலும் - இப்படியானாலும், அவனல்லது - திருச்சிற்றாற்றிலெம்பெருமானையொழிய, என்னாவி - என்னெஞ்சானது, அமர்ந்து - ப்ரதிஷ்டிதமாய், ஸந்நிதிவிசேஷமாய்க்கொண்டு ஸகலசேதநநிஷ்டமாயென்றபடி. அணை - கிட்டுகைக்கு, கில்லாது - மாட்டாது, ஸ்ரீவைகுண்டநாயன் வ்யதிரிக்தத்திருமகனிற்காட்டில் வேறுபட்டவனென்றன்றோ திருவடி "ஸோவோநாநந்த்யக்ஷத்ரமஹதீ" என்றதென்றுகருத்து. ஆதலால் - ஆகையாலே, அவனுறைகின்ற - அவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவிடமான, நல்ல - நல்லவர்களான, ஸக்தியாக்ஷரானவென்றபடி. நான்மறையோர் - வதாதவேதிகளுடைய, வேள்வியுள் - யாகங்களிலே, மடுத்த - ஸந்நிதாவத்திலே ஸமர்ப்பித்த துகளாலே, ஸாதங்களான ஹவிஸ்ஸுக்களாலேயென்றபடி. நறும் - பரிமளபாநின்ற, புகை - தூமமானது, விசும்பொளி - ஆகாசத்தில், தேஜஸ்ஸுக்களை - ஸூர்யாதிதேஜஸ்ஸுக்களையென்றபடி. மறைக்கும் - ஆச்சாதநம்பண்ணும்படியிருக்கிற, இது திருச்செங்குன்றூருக்கு விசேஷணம். நல்ல - உபர்யுபரீயங்களான, நீண்மாடம் - ஸதாஸ்தலமங்களையுடைத்தான, திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறு - ஸ்தலம், எனக்கு - இவன்பக்கலிப்படி பாவநீதனானவெனக்கு, நல்லரண் - நல்லரக்ஷாஸ்தாநம், விமுக்தோபாஸ்தனவர்த்தநஸ்தாநமென்றபடி. ||ரு||

எனக்குநல்லரணை - நல்லரக்ஷகனை, நித்யரக்ஷகனானவென்றபடி. எனதாருயிரை - ஜீவநப்ராணனை, தன்னுடைய ரக்ஷகவாதிரணங்களைக்காட்டி ஸர்வகாலங்களிலும் எனக்குஸ்தாபகனானவென்றபடி. இமையவர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, தந்தைதாய்தன்னை - பிதாவும்மாதாவுமானவனை, தன்னையென்றது ஸநாதிஸித்தஸம்பந்தம். தனக்கும் - ஸர்வஜ்ஞனான தனக்குங்கூட, தன்தன்மையறிவு - தன்ஸ்வரூபமறிகைக்கு, அரியானை - அசக்யனானவனை, "யோஸ்யாத்யக்ஷ: பரமே வ்யோமந், ஸோ அங்க வேத யதி வா

மூ — தடங்கடற்பள்ளியம்மானை* மனக்கொள்சீர்மூவாயிரவர்வண்சிவனுமயனுந்தானுமொப்பார்வாழ்* கனக்கொள்திண்மாடத்திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறதனுட்கண்டேனே* ॥௬॥

திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறதனுட்கண்டவத்திருவடியென்றுந்* திருச்செய்யகமலக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுஞ்சேவடியுஞ்செய்யகையுந்* திருச்செய்யகமலவுந்தியுஞ்

ஆ — ஸதேவராய், த்ரிஸஹஸ்ரஸங்க்யாஸங்க்யாதரான ஜநங்களாலே ஸமாஶ்ரிதமாய், ஸர்வஸம்ருத்தியுக்தமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள் கண்டேனென்கிறார். ॥௬॥

(திருச்செங்குன்றூரில்) திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள்கண்ட அந்தசீர்கொள்சிற்றாயன் ரமணீயதா ப்ரகர்ஷஸத்ருஶமான திருக்கண்களும் விம்பஸத்ருஶமான திருப்பவளமும் கமலஸத்ருஶமான திருக்கைகளும், கமலஸத்ருஶமான திருநாபியும், நிஜலாவண்யஸம்பதிஶோபிதவ்யாபகவிபவவிலாஸ...

இ — திவ்யதேஶத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பைக் காணப்பெற்றேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸம்பந்தி ... கனக்கொள் திண்மாடமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ருடதரேத்யாதியால்) ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

திருச்செய்யகமலமார்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஜலாஞ்சநேத்யாதியால்) படையுமென்

ஶ — நமேவ" என்றதிறே. தன்னோடும் ஸப்ரேத்தாஸமகந்யனவனாவென்றபடி. தடம் - விஸ்தீர்ணமான, கடல் - க்ஷீரஸாகரத்தை, பள்ளி - படுக்கையாகவுடையவனை, ஸர்வஜீவவாஸிகளான ஸமாவிக்கைக்கும் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளைத்தான் ரக்ஷிக்கைக்குமாக க்ஷீராணவஶாயியானவென்றபடி. அம்மானை - ஸ்வாமியை. இதற்குக் கண்டேனென்கிறதோடே அந்வயம். மனக்கொள் - மனஸ்ஸைக்கொள்ளுமவையான, மநோஹரிகளானவென்றபடி. ஸர்வஜநஸ்ப்ருஹ்யங்களானவென்கை. சீர் - கல்யாணகுணங்களை யுடையவர்களான, வண் - ஸம்பந்நரான, ஜ்ஞாநாதிஸம்பத்தை யுடையவர்களானவென்றபடி. சிவனும் அயனும் - ருத்ரனும்ப்ரஹ்மாவும், தானும் - ஸர்வேஶ்வரனானதானும், ஒப்பார் - ஸத்ருஶமாம்படியிருக்கிறவர்களான, ஒரோருவர் த்ரிமூர்த்திஸ்வரூபமான ஸாத்ருஶ்யத்தையும் செப்ப க்ஷமரானவென்றபடி. மூவாயிரவர் - த்ரிஸஹஸ்ரஸங்க்யர்களான வைஷ்ணவர்கள், அத்திருமேனிக்குப் பரிவாரித்தனையாயிரவருண்டாயிருக்கப்பெற்றோமென்று ஹ்ருஷ்டராகிறபடி. வாழ் - வாழ்கிறவிடமான, ஸபரிகரமான ஸம்ருத்தராய்க்கொண்டு வஸிக்கிறவிடமானவென்றபடி. கனக்கொள் - கனத்தைக்கொண்டிருக்கிற, கனம் - மேகம், ஸம்ப்ரோத்ஸேதங்களானவென்றபடி. திண் - த்ருடங்களான, மாட - க்ருஹங்களையுடைத்தான, அவனுக்குப்பரிவார்தானும் தன்னேத்தமாம்படி அவ்வூர்தானே ப்ரதிகூலருக்கு துஷ்ப்ரவேஶமாயிருக்கப்பெற்றோமென்று கருத்து. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள் - திருச்சிற்றாறு என்கிற திவ்யதேஶத்துக்குள்ளே, கண்டேன் - காணப்பெற்றேன். ॥௬॥

திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள் - ஸ்வஷ்டம், கண்ட - எல்லாராலுங் காணப்பட்டவனை, அத்திருவடி - அந்தஸ்வாமியானவன், அடி - ஸ்வாமி, திருவென்றுவஸ்துஜாதி, திருச்செய்யகமலக்கண்ணும் - ஶ்ரீமத்துக்களாய் ஸரஸ்ஸமஸத்ருஶங்களான நேத்ரங்களும், ப்ரணதஜநங்களைமுற்பட கடாக்ஷிக்கையாலே ஸ்ரோதஸ்ஸ்நாத கமலவனஸ்த வீசிவர்த்திகளாலே ஆஶ்ரிதஸமஸ்தராக்குமவையாய் காந்த்யாதிவிகாஸாதிகளாலே லோகநேத்ராஹாரிகளான திருக்கண்களுமென்றபடி. செவ்வாயும் - சிவந்தவதரமும், அவர்களைக்கண்ட ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே ஸ்வாகதமருளிச்செய்ய வருமாப்போலே ஸ்மிதப்ரகாஶிதவிகஸிதமாயிருக்கையாலே ஆரக்தமான பிம்பாதரமுமென்றபடி. செவ்வடியும் - சிவந்ததிருவடிகளும், அந்த ப்ரபந்நரோக்த ஸூக்திகளாலே விஸ்ராந்த ப்ரபந்நர் ஶிரஸா விழுந்து ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணிக்கொண்டால் அவர்களுக்கு விகஸிதாரவிந்தாரவிந்தம் போலே ஸுகுமாரங்களாயிருக்குமவையான வடிகளுமென்றபடி. செய்யகையும் - சிவந்ததிருக்கைகளும், திருவடிகளிலேவிழுந்தவர்களை ஸ்நேஹத்தாலேயவன் ஸ்பர்ஶிக்கும்போது அவர்களுக்கு ஸர்வாங்கஸ்பர்ஶம் போலே ஸுகோமலமாய் ஸகலஸந்தாபஶாமகங்களாயிருக்கும் திருக்கைகளுமென்றபடி. திருச்செய்யகமலவுந்தியும் - ஶ்ரீமத்தாய் ஸரஸமான கமலஸத்ருஶமான திருநாபியும், உந்தி - நாபி, திருவடிகளிலேவிழுந்

மூ—செய்யகமலமார்புஞ்செய்யவுடையுந்* திருச்செய்யமுடியுமாரமும்படையுந்திகழுமென்சிந்தையுள்ளானை* திகழுமென்சிந்தையுளிருந்தானைச்செழுநிலத்தேவர்கள்நான்மறையோர்* திசைகைகூப்பியேத்துந்திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாற்றங்கரையானைப்* புகர்கொள்வானவர்கள்புகலிடந் தன்னையசுரர்வன்கையர்வெங்

ஆ—மாகையாலே சிவந்ததாமரைபோலேயிருந்த திருமார்பும், திவ்யபீதாம்பரமும், நிரதிசயதேஜோரூபமான திருவபிஷேகமும், திவ்யஹாரமும், ஶங்கசக்ராதிதிவ்யாயுதங்களும், திகழும்வென்சிந்தையுளிருந்தானென்கிறார். ॥௭॥

(திகழுமென்சிந்தையுள்) ஸ்வகுணாநுரக்த ஸகலஹ்ருதயஸஞ்ஜநநபரிவாஹந ஸம்ஹ்ருதிஶீலனாய், ஸக்யாநுத்வதாவதீவ ஸமாவதிஸத்வ ஹாதவஹப்ருஹ்ருதி ஸகலஸாராஜநஶரண்யனாய், தத்ரோப யுஸாரஜந த்ருப்தஸஹிதனாய், உதாவெர்திவிசக்ரவராய், வாஸவாரோஷ வரணபாதஜ நாராய யாக்தராய், க்ருதாஞ்ஜலிகளான ஸத்வஸாரராலே ஸம்ஸ்துத்யமானமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையிலே நின்றருளி என்னெஞ்சிலே நீவ்யாதனாயிருந்தருளினவனை யெத்தைச்சொல்லிப்புகழ்வது,

இ—கிறதைவிவரிக்கிறார் (ஶங்கசக்ராதியால்) அவன்தனிமையைநினைத்துவந்த ஶோகந்தீர்ந்தவாறே அவனையநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதம். ॥௭॥

✳ எட்டாம்பத்து. ✳

பொருந்துமூவுலகித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகுணைரித்யாதியால்) அநுரக்தம் - அநுராகயோகமும், புகர்கொளித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸக்யாமேத்யாதியால்) அசுரரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ரோபயீத்யாதியால்) செழுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாஸவேரோஷேத்யாதியால்) திசைகைகூப்பி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (க்ருதேத்யாதியால்) நிலத்தேவரென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸத்வேத்யாதியால்) ॥அ॥

ஶ—தவர்களை யவனெடுத்தணைத்துக்கொள்ளும்போது விநயஸாயுஸாலநதரான வவர்களுக்கு நிரஹாரமர்கவ நாஹவிக்கும்படி அழகியதாய் காஞ்சீகுணஜணிகிரண விஸரணாரணமாய் வரிதஸ்ஸூஹத நிஜ்யு ஸஹிவெளத்தாலே ஊரவிகவஸித கநகஸத்ருஶமான திருநாபியுமென்றபடி. செய்யகமலமார்பும் - லக்ஷ்மீத நாஸ்த்ரிஞ்ஜிதமாகையாலே காரணநவிநகாஞ்சிபாகமான வக்ஷஸ்ஸ்தலமும், செய்யவுடையும் - ஐந்த்ரநீ லாபதட வரிஷ்டம்ஸந்த்யாதபஸாஹமமான பீதாம்பரமும், உடை - வஸ்த்ரம், திருச்செய்யமுடியும் - பத்மராகமணிகணவஹிதமாகையாலே உத்யதர்க்காஞ்சிஸத்ருஶமான திருவபிஷேகமும், ஆரமும் - திவ்யஹாரமும், படையும் - ஸதாதஶைலாயுதமாய் ஶோபநஶைலாபரணமாயிருக்குமவையான திவ்யா யுதங்களும், படை - ஆயுதம், திகழ - விளங்க - என்றும் - ஸர்வகாலமும், என்சிந்தையுள்ளான் எ ன்னெஞ்சிலேயிருக்குமவன், சிந்தையிலேயிருக்குமவன் சிந்தையுள்ளான். ॥௧॥

பொருந்து - பொருந்துமவையான, தன்னுடைய குணாதிகளாலே அநுரக்தங்களாகத்தக்கவையா ன வென்றபடி. அநுராகயோக்யமாம்படி ஸ்வாபாவிக ஶேஷங்களான வென்கை. மூவுலகும் - மூன்று லோகங்களுடையவும், படைப்பொடு - ஸ்ருஷ்டியோடேகூட, கெடுப்புக்காப்பவன் - ஸம்ஹார ரக்ஷணங்களை யுடையவனான, கெடுப்பு - ஸம்ஹாரணம், காப்பு - ரக்ஷணம், கெடுப்புக்காப்புகளையுடையவன் கெடுப்புக்காப் பவன், ஸ்ருஷ்டியையும் ஸம்ஹார ரக்ஷணங்களையும் பண்ணுமவனானவென்று பதார்த்தம், "க்ருஷ்ணஸ்ருஷ்டிஸ ம்ஹாரா ஸ்திராயிநாம் நியாயிநீம் ஜகத꞉ । ஸ்நாஸஹாபகாரேண ஹ்ருத்ஸஹாரகேஸகாமரவஸி" என்கிறபடியே அவாப்தஸமஸ்தகாமரக மாகையாலே ஸம்ஹாரணமும் உபகாரமான ரக்ஷணவிஶேஷ மாகையால், ஸ்வகுணாநுராகயோக்யவிஷயத்திலே வாசநத்தோடே ஸம்ஹாரத்தையும் சொல்லக்குறை யில்லை. புகர்கொள் - தேஜஸ்ஸைக் கொண்டிருக்கிறவர்களான, தேஜஸ்விகளானவென்றபடி. ஸமஸ்தஸாம்ய கிற ஓஜஸ்ஸைத்தை யுடையவர்களானவென்கை. வானவர்கள் - ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கும், புகலிடந்தன்னை - ஶரணவிஷயமான, புகல் - ஶரணம், ஶரண்யனானவென்றபடி. வன்கையர் - வலியகையை யுடையவர் களான, வலிமை - பலிஷ்டம், பலாதிகரான வென்றபடி. அசுரர் - அஸுரர்களுக்கு, வெங்கூற்றை - க்ரூரம்ருத்யுவான, கூற்று - ம்ருத்யு, ப்ரபலம்ருத்யுவானவன் யமனோவென்னும்படி க்ருஷ்ணதவிரோத்ய

மூ— கூற்றைப்* புகழுமாறறியேன்பொருந்துமூவுலகும்படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவனே* ॥அ॥
படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன்பிரமபரம்பரன்சிவப்பிரானவனே* இடைப்புக்கோருருவுமொழிவில்லையவ
னேபுகழ்வில்லையாவையுந்தானே* கொடைப்பெரும்புகழாரினையர்தன்னானார்கூரியவிசசையோடொழுக்கம்*

ஆ—புகழுமாறறியேனென்கிறார். ॥அ॥

(படைப்பொடு) வித்யோதாரராய், வ்யபதேஶ்யராய், ஸ்வஸத்ருஶராய், நிரதிஶயஸூக்ஷ்மவேதார்த்தஜ்ஞராய், ஆசாராநுஷ்டாநபவித்ராய், நித்யநைஷ்டிக ஸஹஸ்ரஹோமாதி ஸத்கர்மநிஷ்டராயிருந்த திவ்யஜநங்களாலே ஸ்துத்யமானமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையிலமர்ந்தநாதன் ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கு ஸ்வநாதனாயிருக்கும் நிகிலஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரஹேதுபூதனைப், ஸர்வஜ்ஞ...

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ— கொடைப்பெரும்புகழாரென்கிறதை ஸங்க்ரஹித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வித்யோதாரேத்யாதியால்) இனையரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யபதேஶ்யராயென்று) ப்ரஸித்தயா வ்யபதேஶ்யராயென்றபடி. தன்னானாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (ஸ்வஸத்ருஶராயென்று) ஸ்வஸத்ருஶஸ்வபாவம் கூரியவிசசைபோடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) வேதவேத்ய நிரதிஶயஸூக்ஷ்மமாவது ப்ரமாணஷாஸ்த்ரவேத்யமாகை. ஒழுக்கமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசாரேத்யாதியால்) நடைப்பலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யமித்யாதியால்) இயற்கையென்கிறவிடத்தில் ஸ்வாபாவிகத்தையருளிச்செய்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால், அதில் ஸ்வநாதனென்கிறவித்தாலே இடைப்புக்கோருருவுமொழிவில்லையவனேயென்றது வ்யாவ்ருத்தம். யாவையுந்தானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) அதில் ஹேதுமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) புகழ்விலையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தத்திலித்யாதியால்) இதற்கு ஹேதுமருளிச்

ஈ— ஸர்வவிஷயமாகிற ஸாத்ம்யவானவென்றபடி. நான்மறையோர்- சதுர்வேதங்களை யுடையவர்களான, மறை- வேதம், மறையுடையவர் மறையோர், செழு விசக்ஷணரான, ஸர்வோபாதாஷ ஸந்தாநாரா ஸாமிகளான வென்றபடி. நிலத்தேவர்- பூதேவர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், திசைக்கைகூவி- திக்குகள்தோறும் சஞ்சரிபண்ணி, கூவியென்றது கூப்பிடியென்றபடி, ஏத்தும் ஸ்துதிக்கும்படி யிருக்கிற, திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை- அவ்வாற்றங்கரையிலே யிருக்குமவனை, திகழ்- ஸாத்ம்யமாக, என்- சிந்தையுள்- என்னுடைய சிந்தனைக்குள்ளே, இருந்தானை- எழுந்தருளியிருந்தவனை, புகழுமாறு- ஸ்துதிக்கும் ப்ரகாரம், அறியேன்- அவனுடைய ஸௌஶீல்யஸௌலப்யங்கள் வாக்மநஸா பரிச்சேத்யங்களாகையாலே என்னால் ஸ்துதிக்க முடியாதென்றபடி. ॥அ॥

கொடைப் பெரும்புகழார்- வித்யாதாநாதி ஜநித ஸஹாகீர்த்தியை யுடையவர்களான, கொடையென்று தானம். புகழ- கீர்த்தி, புகழையுடையவர் புகழார், இனையர்- இன்னாரின்னாரென்று ப்ரஸித்தரான, தன்னானார்- தானானவர்களுடைய, தனக்கு ஸத்ருஶராயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடையவென்றபடி கூரியவிச்சையோடு- ஸூக்ஷ்மங்களான வித்யையோடே, விச்சை- வித்யை, சுத்ர்தஜ்ஞாநம் முதலான ஸூக்ஷ்மவித்யைகளோடே யென்றபடி. ஒழுக்கம்- ஆசாராநுஷ்டாநங்களான வ்யாபாரங்களும், நடைப்பலி- நித்யம் நடவாநிற்கிற பலிகளும், ப்ரத்யஹநைஷ்டிக ஸஹஸ்ரயஜ்ஞாதிகளு மென்றபடி. இயற்கை- ஸ்வாபாவமாயிருக்கிற, இவைகளையே ஸ்வபாவமாக வுடைத்தான வென்றபடி. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறு- அந்த திவ்யநதீ தீரத்திலே, அமர்ந்த- ப்ரதிஷ்டிதனை, நாதன்- ஸர்வேஶ்வரன், படைப்பொடுகெடுப்புகாப்பவன்- ஸ்ருஷ்டியோடேகூட ஸம்ஹார ரக்ஷணங்களையு முடையவன் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுமவனென்றபடி. அவனே- அந்த ஸர்வேஶ்வரனே, பிரமபரம்பரன்- ப்ரஹ்மாவாகிற பராத்பரன், தேவர்களிற்காட்டில் பரரான இந்த்ராதிகளுக்கும் பரனிறே ப்ரஹ்மா, இப்படி பராத்பரனை ப்ரஹ்மாவைத்தனக்கு ப்ரகாரமாக வுடையவனென்றபடி. சிவப்பிரான்- "ருத்ரம் ஸமாஶ்ரிதாதேவா:" என்கிறபடியே, தேவதைகளுக்கெல்லாம்

மூ—நடைப்பலியியற்கைத் திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறமர்ந்தநாதனே* ॥ கூ ॥

அமர்ந்தநாதனையவரவராகியவர்க்கருளருளுமம்மானை* அமர்ந்ததண்பழனத்திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாற்றங்கரையானை* அமர்ந்தசீர்மூவாயிரவர்வேதியர்கள்தம்பதியவனிதேவர்வாழ்வு* அமர்ந்தமாயோனை முக்கணம்மானைநான்முகனையமர்ந்தேனே* ॥ ய ॥

ஆ— ஜாதாஹ்லாதனாய், ஸர்வஶப்தவாச்யனாயிருக்கும், இவ்வர்த்தத்தில் ஸ்துதியில்லை, புகழுமாறறியேன் என்கிறார். ॥ கூ ॥

(அமர்ந்தநாதனை) ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷைகஸ்வபாவனாய், ஸர்வநாயகனாய், ஆஶ்ரிதஸமீஹிதநிவர்த்தகனாய் த்ரிநேத்ரசதுர்வக்த்ரவிஶிஷ்டனாய், ஶீதளதடாகவாபீயுக்தமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையை ஸாந்நித்யஸ்தானமாகவுடையவனாய், வேதவித்ப்ரவர ஸஹஸ்ரத்ரய ஸேவ்யமாநசரணாரவிந்தனாய் ஸ்வாமியாய் வஶீகரணபூதஶ்ரீஸம்பத ஸ்வவிபூதிஜனங்கள் வாழ்வமர்ந்தமாயோனை யமர்ந்

இ—தேன் (புகழுமாறிதாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே புகழுமாறென்றருளிச்செய்தவாறே படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவனென்றருளிச்செய்த ஸர்வஸ்ருஷ்ட்யாதிவர்ணனமே ஸ்துதியன்றோவென்ன, அதுஸ்வபாவகதநமாகையாலே ஸ்துதியன்று, ஆதலால்புகழுமாறறியேனென்கிறாரென்று ஸமுதாயார்த்தம்.॥

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

அவரவராகியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) அவர்க்கித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதஸமீஹிதேத்யாதியால்) அமர்ந்ததண்பழனவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶீதளேத்யாதியால்) தம்பதி யென்கிறதை திருச்சிற்றாற்றங்கரைக்கு விஶேஷணமாக்கியதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாந்நித்யேத்யாதியால்) அமர்ந்தசீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதவித்ப்ரவரேத்யாதியால்) த்ரிஸஹஸ்ரம் - த்ரிஸஹஸ்ரம், தம்பதியவனிதேவரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்வவிபூத்யாதியால்) இத்திருவாய்மொழி பலபாட்டுக்களிலே த்ரிஸஹஸ்ரஸ்வவிபூதிஜனஸம்ருத்தியை வர்ணிக்

ஸ—உபகாரகனான ஸ்ரஷ்டாவுமவனே யென்றபடி. அவனே- அந்த ஸர்வேஶ்வரனே, இடைப்புக்கு- நடுவேபுகுந்து, ப்ரஹ்மஶிவயோர்மத்யே அவதரித்து என்றபடி. ஓருருவும்- ஒருபதார்த்தத்தையும், உரு- பதார்த்தம், ஒழிவில்லை- ஒரு பதார்த்தத்தையும் விடாதே ஸர்வத்தையும் ரக்ஷியாநிற்பனென்றபடி. யாவையும்- ஸகலபதார்த்தங்களும், தானே- ஸர்வஸ்துக்களையும் ப்ரகாரமாக வுடையவனவனே யென்றபடி. புகழில்லை- இதில் ஸ்துதியில்லை, புகழ்வு- ஸ்துதி. இவையெல்லாம் தத்ஸ்வபாவோக்திமாத்ரமாகையாலே அதனையொழிய ஸ்துதியாகமாட்டாதென்றபடி. ॥ கூ ॥

அமர்ந்தநாதனை - ஸந்நிஹிதநாயகனான, நிருபாதிகநாயகனானவென்றபடி. அவரவராகி - அந்தந்த ஆஶ்ரிதராய், “ராமஸ்ஸீதாவபராஸௌ கோஶ்யம் தேவ்யம் ஸமஜாயத” என்கிறபடியே அவர்களோடேகீபவித்தனாயென்றபடி. அதாவது:— “ஸ ஸர்வாணி பூதாநி ஸர்வேஷாம் ஆத்மா விஶ்வஸ்ய ஜகதோ ஹிதம்” என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷஸ்வபாவனாயென்கை. அவர்க்கு - அந்த ஆஶ்ரிதர்க்கு, அருள் - அருளப்படுமவைகளை, அபேக்ஷிதார்த்தங்களையென்றபடி. அருளுமம்மானை - ப்ரஸாதித்தருளும்ஸ்வாமியான, முக்கணம்மானை - த்ரிநேத்ரனாய்- “ருத்ரம்ஸமாஶ்ரிதாதேவா:” என்கிறபடியே தேவர்களுக்குஸ்வாமியான ருத்ரனுக்கந்தராத்மாவான, நான்முகனை - சதுர்முகாந்தராத்மாவான, தம்பதி - தனக்குவாஸஸ்தானமான, பதி - ஸ்தானம், தம்மென்று வாஞ்ஜியாத்மவாசகம். தனக்கு ஸாந்நித்யயுக்தியானவென்றபடி. இது திருச்சிற்றாறுக்கு விஶேஷணம். அமர்ந்த - ஸந்நிஹிதங்களான, தண்பழன - ஶீதளமான நீர்நிலங்களையுடைத்தான, தடாகங்களையுடைத்தானவென்றபடி. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை - அவ்வாற்றங்கரையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனான, வேதியர் - வைதிகரான, வேதவித்ப்ரவரரானவென்றபடி. அமர்ந்தசீர் - ஸந்நிஹித குணங்களையுடையவர்களான, ஶமதமாதிஸம்பந்நராநிகளானவென்றபடி. மூவாயிரவர் - த்ரிஸஹஸ்ரஸங்க்யரான, அவனிதேவர் - பூமிதேவர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய, வாழ்வு - ஸம்பத்துக்கு, அமர்ந்த- ஸந்நிஹிதனான, அவர்களுக்கு நிரதிஶயாநந்த கைங்கர்யரஸங்களுண்டாகைக்கு உசிதமாம்படி நிரவதிகஸௌலப்ய ஸௌஶீல்யாதிவிஶிஷ்டனானவென்றபடி. மாயோனை - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனை, அமர்ந்தேனே-

மூ—தேனைநன்பாலைக்கன்னலையமுதைத்திருந்துலகுண்டவம்மானை* வானநான்முகனைமலர்ந்ததண்கொப்பூழ்
மலர்மிசைப்படைத்தமாயோனைக்* கோனைவண்குருகூர்வண்சடகோபன் சொன்னவாயிரத்துளிப்பத்தும்*
வானின்மீதேற்றியருள்செய்து முடிக்கும் பிறவிமாமாயக்கூத்தினையே* ‖கக‖

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—தேனென்கிறார்.

(தேனை) உபாயோபேயபூதம் ஸம்ஸாரதப்தர்க்கு போக்யபூதனாய், நிகிலலோகரக்ஷகனாய், ஸநகாதியோகிஹ்ருதயவர்த்திவனாய், ஸுலபதமனாய், ஸர்வஸ்வாமியாயிருந்த திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை வண்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள் இப்பதும் அருள்செய்து வானின்மீதேற்றிப் பின்னை ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தைப் போக்குமென்கிறார். ‖கக‖

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—கையாலே ஸ்பர்சிக்கமாட்டுகிறிலேனென்றவரிப்பாட்டிலேயவனை ஸ்பர்சிக்கமாட்டுகிறிலேனாகிலும் நன்றாகவநுபவிக்கப்பெற்றேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமெ. ‖௰‖

✳ நிகமனம். ✳

கன்னலையென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸம்ஸாரஸூத்தாலே) ஸம்ஸம்- கண்டசர்க்கரை, கோனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரத்வாதியால்) ‖கக‖

ஈ—கிட்டப்பெற்றேனே, அநுபவிக்கப்பெற்றேனேயென்றபடி. ‖௰‖

தேனை - உபாஸகபோக்யனை, நாநாவர்ணரஸ ஸாரஸாரதயா ஸ்வாதுவாயிருந்துள்ள தேன்போலே "ஸர்வரஸ:" என்னும்படி யிருக்குமவனையென்றபடி. நன்பாலை - நல்லபாலை, பாலக்ஷீரம்போலே நிரவதிகபோக்யவிக்ரஹயானவென்றபடி. கன்னலை - ஸம்ஸ்கார்க்கரைபோலே ஸஹாவஸரகனுக் கொண்டு போக்யனை, கன்னல்- இக்ஷுரஸவிகாரம், இங்கே ஸம்ஸ்கார்க்கரையைச்சொல்லுகிறது. அமுதை- அத்யந்தபோக்யனை, திருந்து - திருந்தியிராநின்ற, வ்யவஸ்திதஸ்வபாவங்களாயிருந்துள்ளவென்றபடி. உலகு - லோகங்களை, உண்ட - ப்ரளயகாலத்தில் வயிற்றில்வைத்து ரக்ஷித்தவனை, அம்மானை - ஸ்வாமியான, உபாஸ்யனானவனென்றபடி. வானநான்முகனை - வானத்திலேயிருக்கிற நான்முகனை, ஸர்வலோகஸ்ரஷ்டாவான சதுர்முகனையென்றபடி. இதுக்குப் படைத்தவென்கிறத்தோடே அந்வயம். மலர்ந்த - விகஸிதமான, தண் - ஸீதளமான, ஸுகுமாரமானவென்றபடி. ஸுகந்தமானவென்கை. கொப்பூழ்மலர் - திருநாபியில்பத்மத்தினுடைய, மிசை - மேலே, படைத்தமாயோனை - ஸ்ருஷ்டித்த ஆஸ்சர்யபூதனை, கோனை - ஸ்வாமியை, கோன் - ஸ்வாமி, வண்குருகூர்வண்சடகோபன்சொன்ன - நிரதிசயஔதார்யத்தையுடைத்தான திருநகரியிலிருக்கிற பரமோதாரரான வாழ்வாரருளிச்செய்த, ஆயிரத்துளிப்பத்தும் - ஸஹஸ்ரத்திலித்தசகமானது, அருள்செய்து - க்ருபைபண்ணி, இங்கிருந்தநாள் லௌகிகபதார்த்தங்களையுண்டாக்கி என்றபடி. வானின்மீது - பரமபதத்தின்மேலே, ஏற்றி - அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே யேறவிட்டு, பிறவி - ஸம்ஸாரமாகிற, மாமாயக்கூத்தினை - மஹாஸ்சர்யமான நாடகத்தை, முடிக்கும் - ஸமாப்தமாக்கிவிடும். ‖கக‖

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸேவதி ஸ்ரீமதேஹராதநாஜமஹாதேஸிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(வார்கடாவருவி.)

ப்ரத்யர்த்தி க்ஷோபஹேதும் மஹிதஸுரகணாஸ்த்ரம் ஸ்வவஸேஷம்
ஸ்வாயத்த ஸ்தநாநுக்ஷிப்தமூர்த்திஸ்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரம் ஸ்வஸேஷி ஸம்வே।
த்ராதித்ருப்ய மாஜ்ஞதேஜபக்ருத ஸ்வேச்சாவதார்த்தவ்யஸம்வேத்ய:
ஸ்ரீ ஸங்கேதஸ்ரீநாய: ஸ்ரீதவிஹித ஸஹஸ்ரக்ருஹோத்ஸவ: ‖கூ‖

(ப்ரத்யர்த்தி ஸ்வேச்சா ஸம்ஹாரம்) வார்கடாவருவியிதாதி - உத்தியுடையமிகுதியாலே யொருவரா லுங்

ஊ— தா — கிட்டப்போகாத குவலயாபீடத்தின் கொம்பைப்பிடுங்கி ஸம்ஹரிக்கையாலும், (ஸாஹஸிகஸ்ய தயா) செங்கயலுகளுந்தேம்பணை இத்யாதி - மத்ஸ்யங்கள் களித்து வர்த்திக்கிற நீர்நிலங்களாலே சூழப்பட்ட திருச்செங்குன்றூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (ஸாத்ய க்ஷேத்ரவிசேஷம்) இத்தால் மூன்றுபாட்டிலர்த்தம் ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. என்னமர்பெருமானிமையவர்பெருமான் - ஸம்ஸாரத்திலிருக்கிற சேதநருக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும் வாசியற ஸ்வாமியாகையாலும், பெரியமூவுலகும்நிறையப் பேருருவமாய்நிமிர்ந்த - த்ரைலோக்யமும் வெங்கும் திருவடிகளை வைக்குமாம்படியாக த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தைக்கொண்டு, நிர்ஹேதுக விஷயமற வைக்கையாலும், அல்லதோராருமவனில்லேவேறில்லை - தன்னாலே அவிநாபூதமான ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லாதபடி வைக்கையாலும், (ஸ்வாயத்தரக்ஷ) எனதாருயிரை - தனக்காதாரமில்லாத வெஸ்ஷூதியின்றிக்கே நிற்குமவனாகையாலும், (ஸாநாதஸ்ரீ தஸ்ஸ்ரீஸக்த) திருச்செய்யகமலக்கண்ணு மித்யாதி - ஸ்ரீ திருவடிவாரத்தாவாகையாலும், (ஸ்ரீதேவதைய ஹ்ருதயத்திலே திருக்கண்மலர்முதலான திவ்யாவயவங்களோடேகூட ப்ரகாசிக்கையாலும், (தேவதை ஸர்வேச்வரனாக) புகர்கொள்வானவர்கள் புகலிடந்தன்னை யசுரர்வன்கையர்வன்கூற்றைசுவதிஸம்வேதித்ராதிதஸ்யமோஹாஸ) புகர்கொள்வானவர்கள் புகலிடந்தன்னை - தேவர்களுக்கு ரக்ஷகனும் அஸுரர்களுக்கு ம்ருத்யுமாகையாலும், (ஜகதேகரக்ஷ்யதே:) படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன் - ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுமவனாகையாலும், (தேவதாஸ்ருஷ்டவ்யஷ்டி) (திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றெம்பெருமான், ஸ்ரீ கீர்த்தனக்குப்பிரிந்து ஸ்பர்ப்படவேண்டாதபடி ஸந்நிதியைக்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கிறானென்று "வார்கடாவருவியிலே" யாழ்வாராலே யநுபவிக்கப்பட்டதென்கிறார். ॥கூ௫॥

முக்கணம்மானை நான்முகனை - ப்ரஹ்மாருத்ரர்களுக்கதராத்மாவாய் நிற்கையாலும்,

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (மாயக்கூத்தா) இப்படியந்ததாமரைத்தடாகமிருந்த திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறெறச்செல்ல வேணுமென்று நிஶ்சயித்துப்போக உத்யோகித்தவர் எம்பெருமானைக்காணப்பெறாத விடாயின்மிகுதியாலே போகக்ஷமரன்றியே நான்வரக்ஷமனாகிறிலேன் நீவாராயென்று அத்தாமரைத்தடாகத்தைக் கூப்பிட்டழைக்கிறார். வாமநனும், ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமகனும் வந்து திருவவதாரம்பண்ணி ஸ்ருஷ்டமாய், ஸம்ஹாரமான திவ்யசேஷ்டிதங்களைப்பண்ணுகிறது அடியேனுக்காகவன்றோ, பின்னையும்நான் ஸாக்ஷாத்கரிக்கும் நீயருநாள்காண வுன்னுடைய யாலே காணப்பெறுகிறிலேன், அடியேனுடைய கண்களின்விடாய்தீரும்படி யொருநாள்காண வுன்னுடைய

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி திருச்செங்குன்றூரிலெம்பெருமானை ஸாக்ஷாத்கரியாநுபவித்துக்கொண்டு வர்த்திபோகின்றவர் இத்திருவாய்மொழியிலே ஸாக்ஷாத்காரயலற்றுகை யஸம்பதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தாமரைத்தடாகமென்று ரூபவகாதிஸம்போகத்தாலே எம்பெருமானைச்சொன்னபடி. நீவாராயித்யாதியாலே "அவிவக்ஷாவஸாவேக்ஷஸ்" மென்கிற ஸங்க்ரஹம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிவாத்யமென்றதாயிற்று.

முதற்பாட்டு.

வாமனா கண்ணாவென்கிறவர்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாமநனித்யாதியால்) மாயக்கூத்தா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டமித்யாதியால்) வினையேன்கண்ணாவென்று கூஷணை ஸம்போதநஸம்பாவித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுக்காகவன்றோவென்று) இங்கு கண்ணனுக்குச்சொன்னது ஸர்வஸமவ்யாஹாரத்தாலே வாமநனுக்கும் தாத்பர்யமென்று கருத்து. தம்மை வினையேனென்று ஸம்போதித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்), நிருங் காணவென்னாதே ஒருநாள்காணவென்றதுக் கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுடையவித்யாதியால்)

மூ— மாயக்கூத்தாவாமனா வினையேன்கண்ணாகண்கைகால்* தூயசெய்யமலர்களா சோதிச்செவ்வாய் முகிழதா* சாயல்சாமத்திருமேனி தண்பாசடையாதாமரைநீள்* வாசத்தடம்போல்வருவானே யொருநாள்காண வாராயே* ॥க॥

காணவாராயென்றென்றுகண்ணும்வாயுந்துவர்ந்தடியே*

ஆ—திருக்கண்கைகால்கள் தூயசெய்யமலர்களாகவும, சோதிச்செவ்வாய் முகிழதாகவும், உஜ்ஜ்வலமாய ச்யாமமாயிருந்த திருமேனியைக் குளிர்ந்தஇலையாகவு முடையையாய், வாஸனையையுடைத்தாய் விஸ்தீர்ணமுமாயிருந்த நீ ஒருதாமரைத்தடாகம் நடந்துவருமாப்போலே வாராயென்றுகூப்பிடுகிறார். ॥க॥

(காணவாராய்) காணவாராயென்றென்றுகூப்பிட்டுக் கண்ணும்வாயுந்துவர்ந்து நாணிப்பாடுபடச்செய்தேயும் நீவாராதொழிந்தவாறே உன்னைநிவ்ருத்தனென்று லோகத்தார்சொல்லுகிறாரென் றடியேன்லஜ்ஜித்

இ—க்ருஷ்ணத்ருஷ்ணாதத்வமொருக்கால் நாக்குநனைக்கக்காணவேணுமென்னுமாப்போலே சொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. பதா- வாசத்தடமித்யாதியாலே தாமரைத்தடாகம்போலே வரவேணுமென்றதுக் கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறாரென்னவுமாம். காணவென்கிறதற்கு தாமரையித்யாதியோடே யன்வயம். தண்பாசடையாவென்கிறதை யருளிச்செய்கிறார் (குளிர்ந்தவித்யாதியால்) வாசவென்கிறதை விவரிக்கிறார் (வாஸனையித்யாதியால்) தடம்போல்வருவானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதாமரையித்யாதியால்) ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு.✳

நாணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாணிப்பாடித்யாதி லஜ்ஜித்தென்னுமளவாமே) இதுக்கலமர்ந்தாலென்கிறத்தோடே யன்வயம். நன்னாட்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) தம்மைப்போலேகூப்பிடக் காணாமையாலே நாடெல்லாமவனைக்காணப்பெற்று ஸாவிதமா

ப— வாமனா- எனக்காக வாமனனானவனே, என்கண்ணா- உத்க்ருஷ்டனான வென்னுடைய க்ருஷ்ணா? எனக்காக க்ருஷ்ணனாய்வந்து திருவவதாரம் பண்ணினவனே யென்றபடி. திருவவதாரம் தமக்குக்காரியமாகைமையாலே வினையேனென்கிறார். மாயக்கூத்தா- ஆச்சர்யமாய் ஸ்ப்ருஹணீயங்களான சேஷ்டிதங்களையுடையவனே, கூத்துசப்தமிங்கு வாமனனோடே ஸம்பந்திக்கையால் த்ரிவிக்ரமாதிஸ்ப்ருஹணீய திவ்யசேஷ்டிதங்களெல்லாவற்றையுங்காட்டுகிறது, நவநீதநாட்யத்தைச் சொல்லுகிறதன்று. கூத்துடையவன் கூத்தன், கூத்தாவென்று ஸம்போதனம், கண்கைகால்- ஸ்வீயநயநகரசரணங்கள், கிட்டினாரோடு முதலுறவுபண்ணும் திருக்கண்களும், அக்கண்ணழகி லகப்பட்டாரையணைக்குந்திருக்கைகளும், அந்த ஸ்பர்சத்துக்குத்தோற்று பரவசர்விழுந்த திருவடிகளுமென்றபடி. தூய- நிர்மலங்களான, செய்யமலர்களா- சிவந்த புஷ்பங்களாக, ச்யாமமான திருமேனிக்கு பரபாகமாம்படி சோணகமலங்களாக வென்றபடி. சோதி- ஜ்யோதிஷ்மத்தான, தேஜஸ்விதோஜ்ஜ்வலமான வென்றபடி. செவ்வாய்- சோணாதரமானது, முகிழ்தா- அந்த கோரகமாக, அந்த சோணகமலகோரகமாக வென்றபடி. முகிழ் – கோரகம், "ஜவாகுஸுமநாஸிகா:" என்கிற தத்வமாகையாலே, மாம்ஸலாதிசயத்தாலே தேஜஸ்வித விகாஸோந்முகதசாபந்நமாயிறே திருப்பவளமிருப்பது. சாயல்சாமத்திருமேனி காந்திமத்தாய் ச்யாமளமான திருமேனியானது, சாயல்- காந்தி, சாயல்சாமத் திருமேனியென்று வ்யதிகரணஸமாஸ:. தண்பாசடையா- குளிர்ந்த பச்சிலையாக, அடை- இலை, பாசடை- பச்சிலை, சீதளச்யாமள நவபத்ரமாக வென்றபடி. இப்படி இங்குதிருமேனி நவபத்ரஸ்தாநீயமாய், ஆஸ்யாதிகிரணஜாலமானது, ஸரோஜஸ்தாநீயமாயிருக்கிறது என்றுகருத்து. தாமரைநீள்வாசத்தடம்போல்- தாமரஸாட்யமாய், நிரதிசய விசாலமாய், பரிமளவாஸனையான தடாகம்போலே, வாசம்- வாஸனை, தடம்- தடாகம், வாசத்தடமென்று சாகபார்த்திவவத்ஸமாஸ:. வருவானே- வரும்ஸ்வபாவனே, முன்புதன்பக்கல்வரும்படியை நினைத்தருளிச்செய்தபடி. ஒருநாள்காண- ஒருநாளானாலுமுன்னையென்கண்ணாலேகாணும்படி, வாராய்- வந்தருளவேணும். ॥க॥

காணவாராய் என்றென்று- நானுன்னைக் காணும்படி நீவரவேணுமென்றென்று பலகாலமலற்றி, காணவாராயென்றொருக்கால்சொல்லி, வரக்காணவிட்டால் ஆறியிருக்கவல்லவரன்றே, பின்னையுங்காணவாராய் காணவாராயென்பராயிற்று. கண்ணும்வாயுந்துவர்ந்து- நீ வருகிறாயோவென்று திக்குகள்தோறுமோயாதேபார்

மூ — நாணிந்நாட்டலமர்ந்தாலிரங்கியொருநாணீயந்தோ* காணவாராய்கருநாயிறுதிக்குங்கருமாமாணிக்க*
நாணன்மலைபோல்சுடர்ச்சோதிமுடிசேர்சென்னியம்மானே* ॥உ॥
முடிசேர்சென்னியம்மாநின்மொய்பூந்தாமத

ஆ — நாணுன்னைக்காணப்பெற்று ஸத்ருசமானவிந்நாட்டிலே நானொருவனுமுன்னைக்காணப்பெறாதே கிடந்தலம ர்ந்தால என்பக்கலிலேக்ருபைபண்ணி ராஜஸூர்யநீலாசலஸம்பந்தம்பொருந்தாமனாய், நீலஜ்யோதி ஸ்வரூபனாய், உதயநீலமஹாகிரிவிலஸிதமாய், ஸௌஷ்டவஸௌகுமார்யமாயிருப்பதொரு கரு மாணிக்கமலை நடந்துவருமாப்போலே காணவாராயென்கிறார். ॥உ॥

(முடிசேர) நிரதிஶயபரிமளத்ரவ்யஸ்ஸஜிதமான கேஶபாஶத்தையுடையவனே? யென்றென்

இ — யிருக்கிறதென் றிருக்கிறாரிவரென்றுகருத்து. இரங்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என் பக்கலிலேயித்யாதியால்) முடிஶப்தத்தைக் கருநாயிறுதயரக்தஸ்வாரஸ்யத்தாலே மயிர்முடியைச்சொல்லுகிற தென்றுநினைத்து சுடரித்யாதிகத்த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராஜஸூர்யநேத்யாதியால்) பூர்வாபரம் - ஜ நோக்கும், இதனால் கீழ்ப்பாட்டிலென் விடாய்கெடும்படி தாமரைத்தடாகம்போலே வந்தருளவேணுமென்கிறார் இப்பாட்டிலே என்விடாய்கெடும்படி யழகியமயிர்முடியோடேவந்து தோற்றியருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸம்பந்தமாயிற்று. நீலமணிமயமாவமையாலே உஜ்ஜ்வலத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நீல ஜ்யோதிரித்யாதியால்) கருநாயிறுதிக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உதயநீலேத்யாதியால்) நாணன்மலையென்கிறவிடத்தில் நன்ஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஷ்டவேத்யாதியால்) இது கேஶவிஶேஷணமென்றுகருத்து. ॥உ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

முடிசேர்சென்னிகடிசேர்கண்ணியென்கிறவாக்யங்களுடைய ஸந்நிவேஶார்த்தாலே உஜ்ஜ்வலத்வத்தை

ஶாக்கிறகண்ணும் கூப்பிடுகிற வாயும் உலர்ந்து, கண்ணீர் கைகளாலிறைக்கும் ஶைஶவமென்று தோற் றும்படி கண்பசையற வுலர்ந்தது, கூப்பிடும்வாயும் பசையறவுலர்ந்ததென்றுகருத்து. அடியேன்- உனக்கு மவஶ்யமென்னலாம்படியான நிரவாதிகஸம்பந்தத்தை யுடையவனானநான், நாணி- லஜ்ஜித்து, இப்படிவா ராதொழிந்தவாறே, நாட்டாருன்னை யென்சொல்லுவார்களோவென்று லஜ்ஜித்து என்றபடி. நன்னாட்டு- நல் லநாட்டிலே. உன்னைக்காணப்பெற்று ஸாவிதமாயிருக்கிற நாட்டிலே என்றபடி. உன்னைக்காணப்பெற்ற தி ல்லையாகிலென்னைப்போலே கூப்பிட்டலையாதோ வென்றுகருத்து. அலமர்ந்தால்- தடுமாறினால், உன்னைக் காணப்பெறாதே வ்யஸநப்பட்டாலென்றபடி. இரங்கி- என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி, உனக்கென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷத்தில் அபேக்ஷையிலலாதொழிந்தாலும் வாராதஸ்தகண்டா விரங்கவேண்டாவோவென்று கரு த்து. சுடர்ச்சோதி- ப்ரஹாபாஸ்வமாய் ஸர்வாதிஶயிஜ்யோதிஸ்ஸமான, சுடர்- ப்ரபை, முடிசேர- ம யிர்முடியோடே சேர்ந்திருக்கிற, திவ்யாவயவஸம்ஶ்லிஷ்டமான வென்றபடி. சென்னி- ஶிரஸ்ஸை யுடையவ னான, அம்மானே- ஸர்வேஶ்வரனே, கருநாயிறு- நீலகாந்தியானபிருப்பானொரு ஸூர்யன், உதிக்கும்- ஶிகரத்திலே உதியாநிற்கிற, இதுமலைக்கு விஶேஷணம். உதயநீலாதிவிலஸித ஶிகரமானவென்ற படி. கருமாமாணிக்க- நீலமஹாமாணிக்யமான, நாள்- அதிநவமான, நாளென்று அதிநவவாசி. நாள்நல் மலையென்கிற விடத்திலே, ளகாரஸ்ய ணகாராதேஶ:, நல்- நல்லதான, லோகத்தில் பர்வதங்கள்போ லன்றிக்கே அதிஸௌகுமார்யமான வென்றபடி. மலைபோல்- பர்வதம்போலே, இதுக்கு வாராயென்கிறத் தோடேயந்வயம். நீ- ஒருநாளும் பிரியவொழியாதவழகையுடையவனானநீ, அந்தோ- அய்யோ, உன்னுடைய வழகின் வைலக்ஷண்யத்தை நீயறியாதொழிந்தால் என்னார்த்தியையுமறியாதொழிய வேணுமோவென்று கரு த்து. ஒருநாள்- பலநாள் வரவேணுமென்கிறேனோ, காண- நான்காணும்படி, ஏகதினமாத்ரமாகிலும் யாசிக்கிறேனோவென்று கருத்து. வாராய்- வந்தருளவேணும். ॥உ॥

முடிசேர் சென்னி- கேஶபாஶத்தோடேசேர்ந்த உத்தமாங்கத்தை யுடையவனான, அம்மா- ஸர்வேஶ்வ ரனே, அம்மாவென்று அம்மானுக்கு ஸம்போதநம். நின்- உன்னுடையதான, உனக்கஸாதாரணமான வென்றபடி. மொய்- நிபிடமான, தொடுக்கப்பட்டதான வென்றபடி. பூம்- ஸௌரபமான, தாம- மாலை

மூ— தண்டுழாய்* கடிசேர்கண்ணிபெருமானேயென்றென்றேங்கியழுதக்கால்* படிசேர்மகரக்குழைகளும பவளவாயும்நாற்றோளும்* துடிசேரிடையுமமைந்ததோர் தூநீர்முகில்போறறோன்றாயே* ௩௫ ||

தூநீர்முகில்போறறோன் றுநின்சுடர்கொள்வடிவுங்கனிவாயுந* தேநீர்கமலக்கண்களும்வந்தென்சிந்தைநிறைந்தவா* மாநீர்வெள்ளிமலைதன்மேல்வண்கார்நீலமுகில்போலத்* தூநீர்கடலுட்டுயில்வானேயெந்தாய்

ஆ—றேங்கியழுதக்கால ... போலே வந்து தோன்றுகி றிலையென்கிறார். ||௩௫||

(தூநீர்) ... போலேயிருந்த வுன்னுடைய ... மானதிருவடியும், கனிவாயும், ... மாய், ... மாய், ...

இ—யருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசய ... யால்) துடிசேரிடையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (...) ... ||௩௫||

✳ நாலாம்பாட்டு ✳

தேநீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (... யால்) இவ்விசேஷணத்தால் ... க்குவமித்த வஸ்துக்களையருளிச்செய்கிறார் (... யால) ... போலே வந்தென்சிந்.

ப—யானமான, ... வென்றபடி. கடிசேர என்கிறதை பின்கேயநுபிப்பது. ... சேரா நிற்கும், கடி- ..., நாட்செல்ல நாட்செல்ல ... விஞ்சி வாராநின்றுள்ள வென்றபடி. தண்டு ழாய்கண்ணி- ... யான, பெருமானே- பெரியோனே, என்றென்று- இப்படியே நிரந்தரமாகச்சொல்லி, ஒருக்கால் சொல்லி யாறியிருக்கிறேனென்று தான்தேறியிருக்கிறேனோ. ஏங்கி- தீ ... வத்தாலே யறியும்பிறப்பிடமாட்டாதே ... அழுதக்கால்- நானழுதால், இ துக்குத் தோன்றுமென்கிறத்தோடே ... படிசேர்- படியாய்சேர்ந்திருக்கிற, படி- ... ங்களுக்கு மிகவும் ... ங்களாயிருக்கிற வென்றபடி. மகரக்குழைகளும்- ... ங்களும், பவ ளவாயும்- ..., நாற்றோளும்- ... க்களும், துடிசேர்- துடிக்கு ... மான, துடி- ... மான வென்றபடி. இடையும்- ..., அமைந்தது- சமைந்ததான, இவையித்தனையுமுடைத்தாம்படி ... வென்றபடி. தூநீர்- ... யுடை த்தான, ... மாகையால் ... மான வென்றபடி. ஓர்- ... மான, ... மான வென்றபடி. முகில்போல்- மேகம்போலே, தோன்றாய்- தோன்றுகிறாயில்லை, ... னக்கு இது உசிதமோ ப்ராப்தனேயென்றபடி. நான்காணும்படி வந்துதோன்ற வேணுமென்று கருத்து. ||௩௫||

மாநீர்- ... த்தில், ... மான ஒரு ... த்தில் கிடக்கிற வென்றபடி. வெள்ளிமலைதன் மேலே - ரஜதகிரியின்மேலே, தன்னென்று ... மம். வண் - உதாரமான, ... மான வென்றபடி. கார்நீலமுகில்போல - ... மேகம்போல, கார் - ... ம், தூநீ - ... மான, வெளுத்த ... த்தையுடைத்தானவென்றபடி. கடலுள் - க்ஷீரார்ணவத்திலே, துயில்வானே - கண்வ ளர்ந்திருக்கிறவனே, ரஜதகிரி ... ஶேஷஶயநத்தின் மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனேவென்றபடி. கடலுள்துயில் என்கிறவிடத்தில் ... எந்தாய் - ..., தூநீர்முகில்போல் - ... மேகம்போலே, கண்டபோதே விடாய்கெடும்படியான ... போலே என்றபடி. தோன்றும் - ப்ரகாசிக்கும் ... மான, நின் - ... மான, சுடர்கொள் - சுடரைக்கொண்டிரு க்கிற, சுடர் - ..., உஜ்ஜ்வலமானவென்றபடி. வடிவும் - திருமேனியும், கனிவாயும் - பிம்போஷ்டமும, கனி - பழம், இங்கு பிம்பஃபலம். தேநீர் - தேனாகிறநீரையுடைத்தான, ... மானவென் றபடி. தேன்நீரென்றவிடத்திலே ... கமலக்கண்களும - ... வந்து - என்கண்ணுக்குத்தெரியாதபடிவந்து, என்சிந்தைநிறைந்தவா - என்

மூ— சொல்லமாட்டேனே* ।௪।

சொல்லமாட்டேனடியேனுன்றுளங்குசோதித்திருபாதம்* எல்லையில்சீரிளநாயிறிரண்டுபோலென்னுள்ளவா* வல்லலென்னுமிருள்சேர்தற்குபாயமென்னேயாழிசூழ்* மல்லைஞாலமுழுதுண்டமாநீர்கொண்டல்வண்ணனே* ।௫।

ஆ—விகஸிதமான வாலஸூர்யத்வயம்போலேயிருந்த திருக்கண்களும், நயநமொரவரமன்றியே வந்தென்சிந்தைநிறைந்து ப்ரகாசமாகிறபடி சொல்லநிலமல்லவென்கிறார். ॥௪॥

(சொல்லமாட்டேன்) ப்ரளயகாலமேகஸமானரூபமான ஸௌந்தர்யத்தின்நிறம்போலேயிருந்த திருநிறத்தையுடையவனே உன்னுடைய நிரதிசயதீப்திமானமான திருவடிகள் நிரதிசயதேஜோரூபமாய் நிரவதிகஸௌந்தர்யமியாயிருப்பதிளநாயிறிரண்டுபோலே என்னுள்ளே விளங்குகிறபடி மறக்கவும்முடிகிறதில்லையென்கிறார். ॥௫॥

(கொண்டல்வண்ணா) ஸௌலப்யரூபனே, ஸமேதநியமநமாகாஷ்டி திவ்யவைபவத்தங்களையுடையவனே"

இ—தைநிறைந்தவாவென்று ஸ்வரூபஜியைப்பேசுகை யிங்கே சுஸங்கதமன்றோவென்ன, இதுக்கு ப்ரகரணாநுகுணமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நயநேத்யாதிபடியென்னுமளவாலே) இத்தால் ரூபவர்ணமாக ஓரவதாரமாய்நடவாநிற்க விங்ஙனேபடுவானேனென்ன அதுவேயெனக்குமிகவும் ஹேயகமாகிறதென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥௪॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

ஆழிசூழி த்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயேத்யாதியால்) துளங்குசோதிஎன்கிறத்தையருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) எல்லையில்சீர்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயதேஜோரூபமித்யாதியால்) அல்லலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மறக்கவித்யாதியால்) இத்தாலுன்னழகு என்னெஞ்சிலேநின்று என்னைநலிகிறதென்று கீழ்ப்பாட்டிலேயருளிச்செய்தவ நிப்பாட்டிலே அதுமறக்கவும்முடிகிறதில்லை என்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥௫॥

✳ஆறாம்பாட்டு.✳

குடக்கூத்தாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமேஷ்டித்யாதியால்) ஆளஎன்கிறதற்குத்

ப— ஏசஞ்சிலேநிறைந்தபடியை, சொல்லமாட்டேன் - இந்தப்படியென்றுசொல்ல சக்தனாகிறிலேன். ॥௪॥

ஆழிசூழ்- ஸமுத்ரபரிவ்ருதமான, ஆழி- ஸமுத்ரம், மல்லைஞாலம்- ஸம்ருத்தமான பூமியை, மல்லை ஸம்ருத்தமுழுது- க்ருத்ஸ்நத்தையும், உண்ட- கபளீகரித்ததான, ப்ரளயகாலத்திலே, வ்யாபித்ததானவென்றபடி. மாநீர்- ஜலத்தையுடைத்தான, முழுதுண்ட மாநீரென்று பஹுவ்ரீஹி. ப்ரளயகால ப்ரவ்ருத்தஜலஜலதவர்ணமானவென்றபடி. கொண்டல்வண்ணனே- வர்ஷோந்முகமேகத்தினுடைய வர்ணம்போலேயிருக்கிற வர்ணத்தையுடையவனே, அடியேன்- உன்னழகுக்குத் தோற்றடிமையாயிருக்கிற நான், சொல்லமாட்டேன்- ஸமவயனென்றுசொல்ல சக்தனாகிறிலேன், இப்படிசொல்ல முடியாததென்னில்; உன்- உன்னுடைய, துளங்குசோதி- விளங்காநிற்கும் ஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனை, துளங்குதல்- விளங்குதல், திருப்பாதம்- திருவடிகள், எல்லையில- நிரவதிகமான, சீர்- அழகையுடையவையான, இரண்டு இளநாயிறு போலென்று மாறியாயிப்பது- இரண்டு பாலஸூர்யர்கள்போலே, என்னுள்ளவா- என்னுள்ளத்திராநின்றன, திருவடிகளை பாலஸூர்யர்களாகச்சொன்னது ஆரோக்யமாஸ்தையாலும் கண்ணாலே பருகலாயிருக்கையாலும் பாபிக்கத்துடங்கின விதத்தையென்று வ்யஜிப்பிக்கைக்காகவும். அல்லலென்னும்- அநர்த்தரூபமதாகச் சொல்லப்படுமதான, அல்லல்- அநர்த்தம், இருள்- அந்தகாரமானது, அஜ்ஞாநமானதென்றபடி. விஸ்மரணமென்கை. சேர்தற்கு- வந்து கிட்டுகைக்கு, உபாயமென்னே- உபாயமேது, உபாயமொன்றுமில்லையென்றபடி. நாட்டாரநர்த்தரூபமாகச் சொல்லுகிற அஜ்ஞாநமே இத்தசையில் எனக்குஉத்தேஸ்யம். அநர்த்தநிரஸநக்ஷமமாய அஜ்ஞாநயாதநமானது என் ஹ்ருதயத்திலே விளங்குகையாலே தாத்பர்யாஜ்ஞாநாந்தகாரம் வருகைக்கு ஒரு உபாயமும் காண்கிறிலேன், ஆதலாலதை மறந்துபிழைக்கவும்வழியில்லையென்று கருத்து. ॥௫॥

மூ — கொண்டல்வண்ணா குடக்கூத்தா வினையேன்கண்ணா கண்ணா என் * அண்டவாணாவென்றென்னையாளக்கூப்பிட்டழைத்தக்கால * விண்டன்மேற்றான் மண்மேற்றான் விரிநீர்க்கடற்றான் மற்றுத்தான் * தொண்டனேனுன்கழல்காணவொருநாள்வந்துதோன்றாயே * ||௬||

ஆ — ஸாமுஹீநஜனமென்னுடைய கண்ணா கண்ணா என்று என்னையடிமைகொண்டருளுகைக்காகக் கூப்பிட்டழைத்தக்கால் திருநாட்டில்நின்றாதல் ஸம்ஸ்ருதியிலுள்ள திருநகரிகளில்நின்றாதல் திருப்பாற்கடலில்நின்றாதல ஒருதூணில்நின்றாதல் தொண்டனேனுன்கழல்காண வொருநாள்வந்துதோன்றாயென்கிறார். ||௬||

(வந்துதோன்றாய்) ஆதாரு ஸ்ரீதேஶஸம்பாராஸௌலப்யமான நயநமணிவாதிவடிவங்களையுடைத்தாய்

இ — தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையடிமைகொண்டித்யாதியால) விண்டனமேற்றானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டில்நின்றித்யாதியால்) மண்மேற்றானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்ருதித்யாதியால்) மற்றுத்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதூணித்யாதியால்) நரஸிம்ஹாவதாரத்தை நினைத்தருளிச்செய்தபடி. தாமித்தனைபார்த்தராய் கூப்பிட்டழைக்கச்செய்தேயும் அவன்வாராதொழிந்தவாறே திருச்செங்குன்றூரில்நின்று மெழுந்தருளத்திருவுள்ளமில்லையாகிலும் மற்றெங்கணுமிருந்தாலும் வந்துதோற்றியருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸம்க்ஷிப்தமிதெ. ||௬||

* ஏழாம்பாட்டு *

செந்தண்கமல ஐதிஹ்யத்தையுரைக்கிறார் (ஆதாமியைதிஹ்யயால்) வடநஸம்பதிங்கே ஸம்பாவம். அந்தமிலாக்கதிர்பரப்பி யலர்ந்ததென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிங்கத்யாதியால்)

ப — கொண்டல்வண்ணா - மேகவர்ணனே, "த்ருஷ்ட்வைவ ஹி நமஸ்யாமோ வேம நஷ்டா கிராவயம்" என்கிறபடியே கண்டபோதே விடாய்கெடும்படியான வடிவையுடையவனென்றபடி. குடக்கூத்தா - க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே குடக்கூத்துடையவனே, குடக்கூத்தாவது - பால்குடத்தை தலையிலேவைத்துக்கொண்டு இடையர்களுகளிப்பாலே யாடுங்கூத்து, இதுஉபலக்ஷணம். மனோஹாரி திவ்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனே யென்றபடி. வினையேன்கண்ணா - பாபங்களையுடையவனான வெனக்கு த்ருஷ்டிஸத்ருசனானவனே, கண்போலே யெனக்குஅழகாய் ஸாதாரணமுமாய் ஸர்வகார்யஸாதகனுமா யிருக்குமவனேயென்றபடி. இப்போதவனைக்காணப்பெறாத நிர்வேதத்தாலே வினையேனென்கிறார். கண்ணையிழந்திருக்கும்படியான பாபத்தைப் பண்ணினேனென்றுகருத்து, கண்ணா - ஆஸ்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸுலபனாயிருக்கும் க்ருஷ்ணனே, என்னண்டவாணா - எனக்காக பரமபதவாஸியானவனே, வாணன் - நிவாஸகன், என்னை விஷயீகரிக்கைக்காக பரமபதவாஸியானவனே யென்றபடி. ஜநஸத்காராதிகளாஸ்ரிதார்த்தமாயிருக்குமாப்போலே விபூதியோகமும் தமக்காகவென்றிருக்கிறார் என்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, என்னை - ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யவிஶிஷ்டனான வென்னை, ஆள - நீயடிமைகொள்ளுகைக்காக, ஒருப்ரயோஜநாந்தரத்திற்காக அழைக்கிறேனோவென்று கருத்து. கூப்பிட்டழைத்தக்கால் - விளம்பாஸஹிஷ்ணுதையாலே பெரியஶப்தநாதமாய் முறையிட்டழைத்தக்கால, இதுக்குத் தோன்றாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். என்னுடைய நாதம் செவிப்பட்டாலுனக்கு விளம்பிக்கவும் நினைக்கலாயிருக்கிறதோவென்றுகருத்து. விண்டன்மேற்றான் - விண்மேல்நின்றாதல், விண் - பரமபதம், விண்தன் என்கிறவிடத்தில் ணகாரபரஸவர்ண தகாரஸ்ய டகாராதேஶ:, தன்என்று ஸாமாந்யநிர்தேஶமாத்ரம். பரமபதத்தில் நின்றுமாதலென்றபடி. மண்மேற்றான் - ஸம்ஸ்ருதிமேல்நின்றாதல், ஸம்ஸ்ருதியிலுள்ள திவ்யதேஶங்கள் நின்றுமாதலென்றபடி. விரிநீர் - விஸ்தீர்ணஜலராஶியான, கடற்றான் - ஸமுத்ரத்தினின்றுமாதல், க்ஷீரார்ணவத்தில் நின்றுமாதலென்றபடி. மற்றுத்தான் - இதரஸ்தலத்தில் நின்றுமாதல், உக்தவ்யதிரிக்தமான வேறேதேனுமொருஸ்தலத்தில் நின்றுமாதலென்றபடி. "ஸ்தம்பே ஸபைகவஜ்ரேயமநாவிர்பூதநிதம் நேதி ஜோக்யமேதத்விஶும்நரஸிம்ஹமாபம்" அன்றோவென்றுகருத்து. இதுக்கு வந்துதோன்றாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். தொண்டனேன் - அடியேனான நான், தொண்டன் - அடியேன். இஸ்ஸப்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனேனென்று ரூபமாயிருக்கும். ஸ்வரூபாநுரூபஅடியேனான நானென்றபடி. உன்கழல்காண - திருவடிகளைக்காணும்படி, ஒருநாள் - பலநாள்வேணுமென்கிறேனோ, வந்துதோன்றாய் - வந்துதோன்றியருளவேணும். ||௬||

மூ — வந்துதோன்றாயன்றேலுன் வையந்தாயமலரடிக்கீழ்* முந்திவந்தியானிற்பமுகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்*
செந்தண்கமலக்கண்கைகால்சிவந்தவாயோர்கருநாயிறு* அந்தமிலாக்கதிர்பரப்பியலர்ந்ததொக்குமம்மானே* ॥
ஒக்குமம்மானுருவமென்றுள்ளங்குழைந்துநாணாளும்* தொக்கமேகப்பல்குழாங்கள்காணுந்தோறுந்தொலைவன்

ஆ — நிரவதிகதீப்தியுக்தமாயிருப்பதொரு கருநாயிறுபோலேயிருந்த நீ வந்துதோன்றாய், அன்றேல் ஸநாதோதித விசேஷாவிசேஷ லோகசரண்யமாய், லோகவிக்ராந்தமாயிருந்த உன்திருவடிமலர்களின்கீழே உன்திருவுள்ளத்திலபேக்ஷிதமான கைங்கர்யத்தை நீயருளிச்செய்வதற்குமுன்பே அறிந்துசெய்யக்கடவனாய்ச் சமைந்துநிற்க முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாயென்கிறார். ॥எ॥

(ஒக்குமம்மான்) உன் திருமேனிபோலொக்குமென்று தொக்கமேகப்பல்குழாங்கள் காணுந்தோறும்

இ — வையந்தாயவென்கிறவிடத்தில் த்ருவிக்ரமாவதாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸநாதோதிதேத்யாதியால்) வையந்தாயவென்கிறதையுரைக்கிறார் (லோகவிக்ராந்தமாயென்று) முந்திவந்தியானிற்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவுள்ளத்திலபேக்ஷிதமென்னுமளவாலே) பின்னையுமவன் விளம்பித்தவாறே நீயிங்கேயெழுந்தருளுகை அருதிருவுள்ளமன்றாகில் என்னையங்கே யழைத்துக்கொண்டருளுதல் செய்யவேணுமென்று ஸம்மதிஸந்திதெடாயிற்று. ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

வடிவழகிலே ஸாபிப்ராயத்தைப்பருளிச்செய்கிறார் (உன்னைமறந்திருக்கையால்) இத்தால் நாமும்மை யழைத்துக்கொள்ளுமளவும் பதார்த்தவிஷயங்களிலே வ்யாபரித்து நம்மைமறந்திருமென்ன? அவற்றில் ஸகஸ

ப — செம - ரக்தமான, தண் - சீதளமான, கமலம் - கமலம்போலிருக்கிற, கண் கை கால் - நயனங்களையும் பாதங்களையுமுடைத்தான, சிவந்தவாய் - ரக்தாதரமான, ஓர் - லோகவிலக்ஷணமான, ப்ரஸித்தாதித்யனுக்கு இவ்விசேஷணங்களில்லாமையாலே ஸாத்ருச்யாபாவத்துக்காக இப்படி யருளிச்செய்தபடி. கருநாயிறு - நீலரத்னமானது, அந்தமில்லா - அபரிமிதங்களான, கதிர் - கிரணங்களை, பரப்பி - ஸகலதிக்குகளிலும் ப்ரஸரிப்பித்து, அலர்ந்ததொக்கும் - விகஸிதமானதொத்திருக்குமவனான, விஷமிஸ்ராஸம வ்யாப்தகிரணகபாவிகஸிதமான நீலரத்னத்துக்கு ஸத்ருசனான என்றபடி. அம்மானே - ஸர்வஸ்வாமிந், வந்துதோன்றாய் - என்கண்வட்டத்திலே நீவந்து தோற்றவேணும், அன்றேல் - அன்றாகில், ஸர்வசரண்யனாயிருப்பவனுக்கு என்னுடையக்காண ப்ரஸங்கிக்கையாலே இங்ஙனேயெழுந்தருளத் திருவுள்ளமன்றாகில என்றபடி. இதுக்கு கூவிப்பணிகொள்ளாயென்கிறதோடே அந்வயம். உன் - உன்னுடைய, இதுக்குமலரடியோடே அந்வயம். வையந்தாய - வையத்தைத்தாவின, வையம் - லோகம், லோகவிக்ராந்தமான வசிஷ்டசண்டாள விபாகம்பாராதே ஸகலஜநங்களுடைய தலையிலும் ஸம்ஸ்பர்சித்ததான வென்றபடி. மலரடிக்கீழ - ஸௌகுமார்யமான திருவடிகளின்கீழே, முந்திவந்து - உன் திருவுள்ளத்திலபேக்ஷிதமான கைங்கர்யத்தை நீயருளிச்செய்வதற்கு முன்பேயறிந்து செய்யுமவனாய்க்கிட்டி, யான்நிற்ப - நானிற்கும்படியாக, முகப்பே - உன்முன்பே, கூவி - என்னையழைத்துக்கொண்டு, பணிகொள்ளாய் - நீ கைங்கர்யங்கொண்டருளவேணும், ராமஜ்ஞானத்தாலே யுளிதிருக்கும் ஸ்ரீபரதாழ்வான் ப்ரக்ருதியல்லேன், "ஜநாந்தே விவாஸ்யதாம்" என்று இளையபெருமாள் ப்ரக்ருதியானவனென்றபடி. அடிமைகொண்டல்லது நிற்க வொண்ணாதெனக்கென்று கருத்து. ॥எ॥

அம்மானுருவம் - ஸ்வாமியுடையரூபத்தோடே, ஸ்ரீவத்ஸாங்கமான திருமேனியோடேயென்றபடி. ஒக்குமென்று - ஸத்ருசமாமென்று, நீலஸ்நிக்த்தசீதளத்வாதிகளாலே இந்தமேகங்கள் ஸத்ருசங்களாமென்றபடி. இதுக்கு உள்ளங்குழைந்து தொலைவனென்கிற விரண்டிடத்திலுமந்வயம். தொக்க - ஸம்ஹதங்களான, மேகம் - மேகங்களுடைய, பல் - பஹுப்ரகாரங்களான, குழாங்கள் - யூதங்களை, காணுந்தோறும் - காணும்பொழுதெல்லாம், நாணாளும் - நாளும்நாளும், ப்ரதிதினமுமென்றபடி. நாள்நாளுமென்கிறவிடத்தில் ளகாரநகாரங்களுக்கு ணகாரமாகாதேசம். உள்ளம் - ஹ்ருதயமானது, குழைந்து - சிதிலமாய், நான் - நாட்டார்க்கு ஸ்வாஸ்த்யஹேதுவான மேகதர்சனம் துக்கஹேதுவாம்படியான நான், தொலைவன் - மாண்டுபோகாநிற்பன், தொலைவு - மாளுகை, மரணாவஸ்தையை யடையாநிற்ப

மூ— ஞன்* றக்கவைவர்தமக்காயன்றீரைம்பதின்மர்தாள்சாயப்* புக்கநற்றேர்த்தனிப்பாகா வாராயிதுவோ பொருத்தமே* ॥அ॥

இதுவோ பொருத்தமின்னாழிப்படையாயேறுமிருஞ்சிறைப்புள்* ளதுவேகொடியாவுயர்த்தானே

ஆ—நாளும் உள்ளங்குழைந்து துலைவன் நான் உன்னைமறந்திருக்கவொட்டுகிறதில்லை இந்தவைவர்கள், உன் திருவடிகளையே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்றிருக்குமைவர்க்கு ஸேஷஸாரதியாய், அன்றீரைம்பதின்மர் தாள்சாயப்புக்க நற்றேர்த்தனிப்பாகா? அத்தேரை இங்ஙனே திருத்திக்கொண்டுவாராய்; இதுவோ உன்னுடைய ப்ரணயித்வமென்கிறார். ॥அ॥

இ—ஸத்ருஸ்வபாவக்களுன்னை மறக்கவொட்டுகிறதில்லையென்கிறாரென்று ஸங்கதி. தக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளையேயித்யாதியால்) ராஜ்யாதிகளிலே ஆஸக்தியுண்டாயிருந்ததாகிலும் பாண்டவர்களுக்கு ஸ்ரீநாரதாவஸிதமிஷ்டவ்யாஸ ஸ்ரீக்ருஷ்ண த்வைபாயன ஸம்பவத்தாலே ஸமஸ்தாணுவந்தக்வ ப்ராப்யம் முன்னெனக்குறையில்லையிறே! தேர்த்தனிப்பாகாவாராயென்கிற ஸங்கல்பஸாரத்தாலே அபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அத்தேரையித்யாதியால்) திருத்திக்கொண்டென்றது- திருப்பிக்கொண்டென்றபடி. ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

மின்னாழியென்று திருவாழிக்கு விசேஷணஸாத்ருஸ்யஞ்சொன்னதால் ஹவிர்த்தவகாசத்தையருளிச்செய்கிறார்

ரா—னென்றபடி. தக்க- யோக்யமான, ஸ்வரூபமாக ப்ராப்யப்ராபகங்கள் பாண்டவர்களானவென்றபடி. ஐவர்தமக்காய் - ஐவர்களுக்கும்ஸம்மாய், தம்மென்று ஸாமான்ய ப்ரயோகம், வனுவாண்டவர்களுக் கிஷ்டவிநியோகார்ஹனென்றபடி. அன்று - பாரதயுத்தம் ப்ரவ்ருத்தமான காலத்திலே, ஈரைம்பதின்மர் - வஞ்சனாஸத்கயர், ஸதஸங்க்யரான துர்யோதநாதிகளென்றபடி. ஈரைம்பது- நிர்ணீதஸங்க்யாகம், ஈரைம்பது ஸங்க்யையயுடையவர் ஈரைம்பதின்மர், தாள்சாய - கால்சாயும்படியாக, சின்னாவசேஷங்கள்போலே ஸர்வஜீவ நிரஸ்தராம்படியென்றபடி. புக்க - ஸந்தாநாகம்ப்ரவிஷ்டமான, நல்தேர் - நல்லதேருக்கு, உன்னைஸாரதியாகவுடைத்தாகையாலே ஸ்ராவ்யமான ரதத்துக்குஎன்றபடி. தனிப்பாகா?- அத்விதீயநிவர்த்தகனே, பாகன் - நிவர்த்தகன், ரதியானஅர்ஜுநன் முதுகின்கீழேயொதுங்கும்படி ப்ரயாணத்தைக்கொண்டு ஸாரதியானவனேயென்றபடி. வாராய் - வருகிறாயில்லை, “ஸேநயோருபயோர்மத்யே ரதம்ஸ்தாபய மேऽச்யுத” என்றாலப்படிசெய்யலாவது அர்ஜுநனுக்கேயோ எனக்காக அந்தத்தேரை யிங்கே நடத்தலாகாதோ, ஆஸ்ரிதர்ஐவருமாய் அஸ்வீகர்ஸதஸம்ப்ராதருமானுலோ வுதவலாவது, நான்வனகாக்கியுமாய் விலக்கிற இவேஹாலோகங்கள் அஸங்க்யாதங்களுமான உதவலாகாதோவென்றுகருத்து. இதுவோ பொருத்தம் - இங்ஙனேயோவுன்னுடைய ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷஸ்வபாவம், ஆஸ்ரிதர்க்காக துஷ்க்ருத்யஸாரத்யாதிகளைப்பண்ணினதும், ஆயுதமெடேனென்று ஆயுதமெடுத்ததும் எல்லாம்பொய்யோ, ‘நாராயணாயேதி’ மென்று கவிபாடினவனும் உன்பக்கல் கைக்கூலியாகப்பொய்யைப்பாடினனித்தனையோவென்று கருத்து. வாராய் - எனக்கதெல்லாஞ்செய்யவேணுமோ, ஒருக்கால்முகங்காட்ட வமையுமேயென்றுதிருவுள்ளம். ॥அ॥

மின்னாழி- மின்போலேயிருக்கிற திருவாழியாகிற, ஸ்வநீலஜீமூதஸங்காஸமான திருமேனிக்கு வித்யுல்லதைபோலேயிருக்கிற திருவாழியாகிற வென்றபடி. படையாய்- ஆயுதமுடையவனே, படை- ஆயுதம், படையுடையவன் படையான், படையாயென்று ஸம்போதநத்தில் ரூபம். ஏறும்- ஏறப்படுமதான, திவ்யவாஹநமான என்றபடி. இரும்சிறை- பெரியசிறகை யுடைத்தான, இரும் என்று பெரியது, சிறை- பக்ஷம், அதிவிஸாலபக்ஷஸாலியான வென்றபடி. புள் அதுவே- அந்த பக்ஷியையே, வேதாத்மா ப்ரதிபாதிதனான பெரியதிருவடியையே என்றபடி. கொடியா- த்வஜமாக, உயர்த்தானே- உயரவெடுத்தவனே, ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநத்தைப் ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்குப்போலே அதிகமியோடேவந்தருளி யெனக்கு வடிவழகைக்காட்டியருளவேணுமென்று ஸம்போதநத்துக்கும் தாத்பர்யம். யதா- ப்ரயோஜநாந்தரபரர்களல்லவன்றிக்கே கைங்கர்யைகரஸரான திருவாழியாழ்வான் முதலானோரோடு ஸம்ஸ்லேஷிப்பதும் பொய்யோவென்று கருத்தாகவுமாம். இதுவோபொருத்தம் - இங்ஙனே,

மூ —என்றென்றேங்கியழுதக்கால்* எதுவேயாகக்கருதுங்கொலிம்மாஞாலம்பொறைதீர்ப்பான்* மதுவார் சோலையுத்தரமதுரைப்பிறந்தமாயனே* ॥ கூ ॥

பிறந்தமாயா பாரதம்பொருதமாயா நீயின்னே* சிறந்தகால்தீநீர்வான்மண்பிறவுமாயபெருமானே* கறந்தபாலுள்

ஆ—(இதுவோபொருத்தம்) திருவாழியைமின்னுகவுடைய திவ்யாயுதமாகிற நீ ஐஸ்வர்யத்தையுடையவனே ஆஸ்ரிதருடைய ஆபத்துக்கு உதவவருகைக்கீடான பெரியதிருவடியை திவ்யவாஹநமாகவுடையவனே இதுவோமுடிந்ததென்றென்றேங்கியழுதக்கால் ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷ அஸஹிஷ்ணுவாகையாலே ஸம்ஸ்லேஷ ஹேதுபூதஸம்ஹாரநிஹ்ஸ்வாபாவமாக மதுவார்சோலை யுத்தரமதுரைப்பிறந்த ஆஸ்சர்யபூதனே நீயெதுவாக நினைத்திருக்குமென்கிறார். ॥ கூ ॥

(பிறந்தமாயா) ஸாமான்யத்துக்கு ஸம்பந்தமாகவும், உத்க்ருஷ்டி காரணமாகவும், ஸ்ரீமதுராபுரியிலே பிறந்தருளின ஆஸ்சர்யபூதனே, நீயிப்படி ஸர்வத்ரஸந்நிஹிதனாயிருந்துவைத்து உன்னைக்காட்டியருளுகிறிலை இனியுன்னை யெங்கேகாண்கேனென்கிறார். ॥ ம ॥

இ— (திவ்யாத்யாதியால்) இருஞ்சிறையென்கிறவிஸேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதருடையவித்யாதியால்) இதுவோபொருத்தமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுவோமுடிந்ததென்று) பொறைதீர்ப்பானென்கிறவிடத்தில் ஸ்வபாவிகஸ்வபாவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷ த்யாதியால்) இம்மாஞாலம்பொறைதீர்ப்பானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்லேஷஹேத்வாதியால்) எதுவேயாகவித்யாதியாலே தாமித்தனைகூப்பிடச்செய்தேயும் அவன்வாராதொழிந்தவாறே நம்பக்கல வனெது நினைத்திருக்கிறானோவென்று ஸ்வகதமாக விசாரிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸித்தமென்கை. ॥ கூ ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

பிறந்தமாயாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமான்யாத்யாதியால்) இதில் உத்க்ருஷ்டிகாரணமாக என்கிறவித்தாலே “பாரதம்பொருதமாயா” என்கிறத்தின் தாத்பர்யமும்ஸூசிதம். நீர்தீவான் மண்ணாத்யாதி பெருமானேயத்தக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயிப்படியித்யாதியால்) கறந்தவாத்யாதிபெருமாயாவித்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) நாம் ஸர்வத்ரஸந்நி

ஶ—யோவுன்னுடைய ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷஸ்வபாவம், ஸூரிகள்பக்கல் ஸம்ஸ்லேஷமும் பொய்யோவென்றபடி. என்றென்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, ஏங்கியழுதக்கால் - ஸ்பஷ்டம், இதுக்கு எதுவேயாகக் கருதுங்கொலென்கிறத்தோடே யந்வயம். இம்மாஞாலம் - இந்தமஹாப்ருதிவியினுடைய, பொறை - பாரத்தை, தீர்ப்பான் - தீர்க்கைக்கு இச்சையுடையவனைக்கொண்டு, இதுக்குப் பிறந்தஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். மதுவார்சோலை - மகரந்தஸ்யந்திகளான உத்யாநங்களையுடைத்தான, உத்தரமதுரை - உத்தரதிக்கிலிருக்கிற ஸ்ரீமதுராநகரியிலே, பிறந்த - அவதரித்தவனை, மாயன் - ஆஸ்சர்யபூதன், “தஸ்மாதம்ஸாவதீர்ணம் பாபஜாதம் பதாஞ்ஜஸம் ஸம்வர்த்திஷ்யாமி” என்கிறபடியே ஸர்வஸ்வபாவங்களோடே பிறந்த ஆஸ்சர்யபூதனென்றபடி. எதுவேயாகக்கருதுங்கொல் - எதுவாகநினைத்திருக்குமோ, என் (கண்ணாரக்காண) கண்ணனீர்மார) வருவதாக நினைத்திருக்கிறானோ, கூப்பிட்டேபோவனென்று நினைத்திருக்கிறானோ அழுதேபோவனென்று நினைத்திருக்கிறானோவென்றபடி. ॥ கூ ॥

பிறந்தமாயா - அப்ராக்ருததிவ்யஸம்ஸ்தானத்தை மநுஷ்யஸஜாதீயமாக்கிக்கொண்டு பிறந்தஆஸ்சர்யபூதனே, பாரதம் - பாரதயுத்தத்தை, பொருத - யுத்தம்பண்ணினவனை, “அநவாகங்கநதீ” திகர. பாரதயுத்தத்தைச் செய்தருளினவனைவென்றபடி. மாயா - ஆஸ்சர்யபூதனே, ஆபாயமேடேனென்று ஆபாயமெடுத்தல், பகலையிரவாக்குதலான ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனே என்றபடி. சிறந்த - ஸ்ரேஷ்டமான, காரணகாரகங்களாலே அதிஸயிதமானவென்றபடி, கால் - வாயு, தீ - அக்னி, நீர் - ஜலம், வான் - ஆகாஸம் - மண் - ப்ருதிவீ, பிறவுமாய் - அந்யங்களுமாயிருக்கிற, வாய்வாதிகார்யங்களான தேவமநுஷ்யாதிபதார்த்தங்களுமாயிருக்கிறவென்றபடி. தத்வான்தரங்களுமிருக்கிறதென்கை. பெருமானே - ஸர்வேஸ்வரனே, நீயின்னே - நீயிப்படியிருக்கச்செய்தே, நீயிப்படி ஸந்நிஹிதனாயிருந்துவைத்துமென்றபடி. கறந்த - கறந்தபோதுமான, காலதத்துநாதி க்ருதவர்ணாகாரஹிதமானவென்றபடி. பாலுள் - க்ஷீரத்துக்குள், நெய்

மூ—நெய்போலுலவாறு ளெங்குங்கண்டுகொ* ளிறந்து நின்றபெருமாயா வுன்னையெங்கேகாண்கேனே* ॥௰॥
எங்கேகாண்கேனின் றுழாயம்மான்றன்னையானென்றென்* றங்கேதாழ்ந்தசொற்களாலந்தண்குருகூர்ச்சட
கோபன்* செங்கேழ்சொன்னவாயிரத்துளிவையும்பத்தும்வல்லார்க* ளிங்கேகாணவிப்பிறப்பேமகிழ்வரெ
ல்லிபகலே* ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம். ॥௧௧॥

ஆ—(எங்கேகாண்கேன்) எங்கேகாண்கேனின் றுழாயம்மான்றன்னை யானென்றென்றங்கே ப்ரவணரான
ராய் ப்ரேமார்த்ர விஷயமான சொற்களாலே அந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன் ஸுஸ்வரமாகச்சொன்ன
வாயிரத்துளிவையும் பத்தும்வல்லார்கள் இந்தலோகத்திலே இஜ்ஜந்மத்திலே யெல்லாருங்காண வெம்பெருமானை
யெப்போதுங்காணப்பெற்று மகிழ்வரென்கிறார். திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம். ॥௧௧॥

இ—ஸித்தனுபிருக்கச்செய்தே இப்போதாகவாவேணுமென்கிறதென்னென்ன? அதுக்கு உத்தரஞ்சொல்லுகிறா
ரென்று ஸங்கதிஸூசிதம். ॥௰॥

✳நிகமனம்.✳

அங்கேதாழ்ந்தசொற்களாலென்கிறவிடத்து லக்ஷ்யார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரவணரான
ராயென்று) தாழ்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரேமார்த்ரவிஷயமான) ப்ரேமார்த்ரனுக்கு
விஷயங்களுக்கிறவை. செங்கேழ்ளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுஸ்வரமாக) ॥௧௧॥

ஸ—யேபோல்- நெய்போலே, தத்ருஷ்டாந்தம் க்ஷீரவ்யவஹிதம். க்ஷீரம் கண்ணாலேகாணப்படச்செய்தே
அதிலுள்ளிருக்கிற நெய் காணவரிதானாப்போலென்றபடி. இவ்வுலகெங்கும் - காணப்படுகிற ஸகல
பதார்த்தங்களிலெங்கும். இதுக்கு நின்றவென்கிறதோடே அந்வயம். கண்டுகொள் - கண்டுகொள்ளு
கை, இறந்து - இல்லாமல, கண்ணாலே காணகையில்லாதவனென்றபடி. "வ்யாப்ய ஸர்வாந் ஸமஸ்தலோகாந்
ஸ்திதஸ்ஸர்வஸ்ய சக்ஷுஷாம் | ஸர்வதோப்யத்ருஸ்யோऽஸௌ" என்கிறபடியே உக்த
யோகத்தால் உபாசித்துக்காணுமத்தனையொழிய கண்ணாலேகாணவரியனென்றபடி. நின்ற - இப்படியே
ஸகலமுமிருந்தவனை, பெருமாயா - ஆஸ்சர்ய சேஷ்டிதனே, உன்னை - இப்படி நித்யஸூரிகளுக்குமிருந்தே
நிரதிசயரானவுன்னை, எங்கேகாண்கேன் - எவ்விடத்தில் காணக்கடவேன், திருநாட்டிலேகாண்கைச்கு
ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமறவேணும், அவதாரங்களுக்குப் பிற்பாடனாய்விட்டேன், அர்ச்சாவதாரம் நான்நினைத்தபடி
ஸம்ஸ்லேஷாதிகளைச்செய்யாது, அந்தர்யாமித்வம் ஸர்வஸ்வரூபங்கள் கண்ணுக்குவிஷயமன்று, இனி இவ்வி
ழவோடேமுடிந்துபோமித்தனையாகாதேயென்றுகருத்து. ॥௰॥

என்- அபிகமான, நிரதிசய போக்யமான வென்றபடி. துழாய்- ஸர்வகந்தவிஷயமான திருத்து
ழாயை யுடையவனை, அம்மான்தன்னை ஸர்வேஸ்வரனை, யான்- கண்டல்லது தரிக்கமாட்டாதபடி வல
வனான நான், எங்கேகாண்கேன்- எங்கேகாணக்கடவேன், என்றென்று- இப்படி நிரந்தரமாகச்சொல்லிச்
சொல்லி, ஒருக்கால் சொல்லியாறியிருக்க மாட்டாதே, ஆசைத்தளவுமிப்படியே சொல்லாநிற்பரித்தனையிறே.
அங்கே- தோளுந்திருத்துழாய்மாலையுமான வவனுடையவழகிலே, தாழ்ந்த- ப்ரவணங்களான, சொற்க
ளால- ஸூக்திகளாலே, இதுக்குச்சொன்ன வென்கிறதோடே அந்வயம். அம்- ஸுந்தரமான, தண்- ஸீதள
மான, ஸாவஸாரஸதாவஸாரமான வென்றபடி. குருகூர்- திருநகரியில், சடகோபன்- ஸம்ஸாரிகள் பக்கல
கொலவராயான ஆழ்வார், செங்கு- ஸுஸ்வரம், ஏழ- எழும்படி, ஸுஸ்வர
வைதமாக வென்றபடி. உதாரவதாக்ஷரங்க ளேகாரமெவமாகவென்றபடி. சொன்ன- அருளிச்செய்ததான,
ஆயிரத்துள் இவையும் பத்தும் வல்லார்கள்- இவையும் என்கிறவிடத்தில வ ஸமுச்சயம் இத்திருவாய்மொ
ழியில சென்ன ஸாவஸ்யம் துர்லபமாகையாலே, இவற்றையும் சிலர் அப்யஸிக்க வல்லரோவென்றிவ
ற்றினுடைய வைலக்ஷண்யத்யோதநார்த்தம். பத்துமென்கிறவிடத்தில் வ ஸமுச்சயம் இத்தசகத்தினுடைய கா
ர்த்ஸ்ந்யவாசம். இங்கே- உபயலோகத்திலேதானே, காண- எல்லாருங்காணும்படியாக, ப்ரத்யக்ஷமாக வன்
றிக்கே அதிஸ்பஷ்டமாகவென்றபடி. இப்பிறப்பே- இந்த ஜந்மத்திலேதானே, எல்லியும்- ராத்ரியும், காலை
யும்- பகலும், நிவாரத மொழியாதே என்றபடி. மகிழ்வர்- ஸந்தோஷிப்பார்கள், ஸர்வதா ஸந்தோஷித
ராவார்களென்றபடி. ஜ்ஞாநவைராக்யதாஷ்ட்ராந + ராமாநுஜஸோமதேஸிகாய நம꞉. ॥௧௧॥

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளீ.

(மாயக்கூத்தா.)

ரூபைர் ஹேதி காந்தைஸ் ஸமகுடதயா ஸார்வபௌமத்வ ஸூசாத் அப்திசாயித்வாத்|
நீலஸ்நிக்தாங்கபாவாச் ச்ரிதஸுலபதயா பத்மஸம்வாதஸௌம்யாத்
ஸாரத்யாத் பாண்டவார்த்தே அவநிபரஹ்ருதே: க்ஷீரஸ்தாஜ்யயோகாத்
ஜீவாபேக்ஷாவ்ருதீக்ஷாஸ்பதமதிசயவந்நஸ்தவீதிஷ்ட க்ருஷ்ணம்॥௯௬॥

(ரூபைர் ஹேதிகாந்தைஸ்) மாயக்கூத்தாவாமனா - ரூபங்களாய் ஹேதிகளான வெண்சங்கொண்டையுடையனாகையாலும், (ஸமகுடதயா) சுடர்ச்சோதிமுடிசேர் சென்னியம்மானே - நிரவதிகதேஜோரூபமான திருவபிஷேகத்தையுடையனாகையாலும், (ஸார்வ்யத:) முடிசேர்சென்னியம்மான் - அத்திருவபிஷேகத்தாலே ஸர்வேச்வரத்வந்தோற்ற நிற்கையாலும், (அப்திசாயித்வாத்) தூநீர்கடலுள் துயில்வானே- வரிசையமான பர்யங்கத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (நீலஸ்நிக்தாங்கபாவாத்) மாநீர்க்கொண்டல் வண்ணனே - நீலஸ்நிக்தமான திருநிறத்தையுடையனாகையாலும், (ச்ரிதஸுலபதயா) கொண்டல்வண்ணா குடக்கூத்தா - க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்து ஆச்ரிதர்க்கு ஸுலபனாயிருக்கையாலும், (பத்மஸம்வாதஸௌம்யாத்) செந்தண்கமலக்கண்கைகாலித்யாதி - செந்தாமரைப்பூத்தாப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்மலரையும். திருக்கைகளையும், திருவடிகளையும், நிரவதிகஸௌந்தர்ய நீலஸ்நிக்தமான திருமேனியையுமுடையனாகையாலும், (ஸாரத்யாத் பாண்டவார்த்தே) தக்கவைவர்தமக்காயித்யாதி - ஆச்ரிதனான அர்ஜுநனுக்கு ஸாரத்யத்தைப்பண்ணுகையாலும், (அவநிபரஹ்ருதே:) இம்மாநிலம்பொறைதீர்ப்பான் - வடமதுரையிலேவந்தவதரித்து பூமியினுடையபாரத்தை அவஹரிக்கையாலும், (க்ஷீரஸ்தாஜ்யயோகாத்) கறந்தபாலுள்நெய்யேபோலிவற்றுளெங்குங்கண்டுகொள் - க்ஷீரத்திலே க்ருதமிருக்கிறாப்போலே எல்லாவஸ்துக்களிலும் வ்யாப்தனாய் நிற்கையாலும், எம்பெருமான் ரக்ஷிக்குமிடத்தில் சேதநருடைய அபேக்ஷாவ்ருதீக்ஷனாயிருக்கிறானென்று "மாயக்கூத்தா" என்கிறதசகத்திலே மாறன் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௯௬॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(எல்லியுங்காலையும்) எம்பெருமானென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீரும்படி யருள்செய்தருளினான். ஒருவன் செய்தருளினபடியேயென்றென்று நினைத்துக்கிடக்கும்படி யருள்செய்தருளினான், அவ்வருள்தானென்றால்

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

இ— நல்லவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விடாயெல்லாந்தீரும்படியென்று) ப்ரமேயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனித்யாதிபால்) பாட்டில்வஸ்வாய ஏகவாக்யமாயிருக்க தத்ராஸ்ரயம் வாக்யபரஸ்வமாய் ப்ரவர்த்தித்தது அருள்நல்லதென்றும் அது யாவச்சாஸ்த்ர ஸ்மரணீயமென்றும் இவ்வம்சத்திலும் இவ்வர்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. பாஹ்யஸம்ச்லேஷாபேக்ஷையாலே க்ருதஜ்ஞராயிருந்த வாழ்வார் நல்லவருளென்றும் யாவச்சாஸ்த்ரஸ்மரணீயமென்று மித்தனை கொண்டாடுகைக்கு விஷயம் திருக்கடித்தானத்தில் ஸந்நிதிஸ்ஸித்தமாக மாட்டாமையால் இவ்வுத்தரம் ஸங்கதமன்றோவென்று சங்கிக்கிறார் (அவ்வருளித்யாதிபால்) எதுவென்றது க்ஷேபஹேதுமான ப்ரச்நம், திருக்கடித்தானத்தில் ஸந்நிதிஸ்ஸித்தமும் ஸம்ச்லேஷமாவ விஷயமாகாதென்று க்ஷேபகாபிப்ராயம். இவ்வுத்தரம் ஸங்கதமாம்படி இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

மூ— எல்லியுங்காலையுந்தன்னைநினைந்தெழ* நல்லவருள்கணமக்கேதந்தருள்செய்வா* னல்லியந்தண்ணந்துழாய்முடியப்பனூர்* செல்வர்கள்வாழுந்திருக்கடித்தானமே* ॥௧॥

ஆ— முன்னம்திருக்கடித்தானத்திலே வந்துபுகுந்தருளினனென்கிறார். ॥௧॥
(திருக்கடித்தானமும்) பின்னையுஞ்செய்தருளுகிறான், திருக்கடித்தானத்தையும் என்னெஞ்சையுமொக்க,

இ— (முன்னமித்யாதியால்) முன்னமென்றதுக்குமேல்பாட்டுக்களிலருளிச்செய்யப்புகுகிற ஸ்தாந்ய ஸவிசேஷங்களுக்கும் மேல்த்திருவாய்மொழியில் அருளிச்செய்யப்புகுகிற ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கும் முன்னமென்றுகருத்து. இப்படி திருக்கடித்தானத்தில் அவன்வந்துநிற்கிறவிது பஹுவிதாநந்த்ய ஸம்பந்த ஸம்ஶ்லேஷவிசேஷ ப்ரதாநமாயிருக்கிறதாகையாலே இது ஆழ்வார்க்கிப்போதுமிகவும் ஸ்வாபநவிஷ்டமாகவும் ஞைகயாவிவ்வுத்தராயணம் ஸம்மதமென்றதாயிற்று. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதி ஸமுதி தெகியாயிற்று. எங்ஙனேயென்னில்? மாயக்கூத்தனிலாழ்வாருடைய ஆர்த்தியுக்தியைக் கேட்டு த்வரிதபனுயவருடைய ஆர்த்திதீரும்படி ஸம்ஶ்லேஷித்தருளுகைக்காக வருகையிலே உத்யுக்தனானவெம்பெருமான் இனி நாம் கடுகவேவந்தாட்டில் ஹர்ஷாதிஶயத்தாலே தடுமாறியழியும்படியாய்ப் படுவாராகையாலே த்ருதியைஸாதிப்பித்துப் பின்பு ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்று பார்த்து பதினாலாண்டு பிரிவாலேநொந்த ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்குத் தாமெழுந்தருளின த்ருதி ஸாதித்தபின்பு திருவயோத்யையிலே புக்கருளுகைக்காகத் திருவடியை முற்படப்போகவிட்டு பெருமாள்தாம் ஸ்ரீபரத்வாஜாஶ்ரமத்தே விட்டிருந்தருளினப்போலவும், ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகன் தூதுஎழுந்தருளுகிறபோது த்ருபதராஜர்வஸரான ஸ்ரீவிதுராதிகளுக்குத் தானெழுந்தருளின த்ருதிஸாதித்தபின்பு ஹஸ்திநாபுரத்திலே புக்கருளுகைக்காக "காஶஸ்துநிவஸதிஸவஹா தரிமேஷ்யதி" என்கிறபடியே காஶஸ்தலத்திலே விட்டருளியிருந்தாப்போலவும் ஆழ்வாருக்குத் தாமெழுந்தருளின த்ருதிஸாதித்தபின்புவந்து ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருக்கடித்தானத்திலே வந்துபுகுந்தருளியிவர்பக்கல் அதிவ்யாமோஹனுயிருக்கிறபடியை யிவரநுஸந்தித்து த்ருதராய் இதைப்பேசி யநுபவிக்கிறாரென்று இங்கேஸங்கதி தமாகிறது. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு "ஸ்வதாரணஸஜ்ஜ" மென்கிறஸமவதாரணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

திருக்கடித்தானத்திலிருப்பை யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை பாநருக்தமன்றோவென்ன விங்கு தமெதாதிஶயமான ஸ்தாநவிசேஷத்தைச்சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) (செய்தருளுகிறான்) ஒருஸ்தாநவிசேஷத்தைஉத்தேஶ்ய: உமக்கு ப்ரதிபாதகங்கள் அநேகங்

ப— அல்லியம்- புஷ்பங்களாலே அழகியதான, அல்லி- புஷ்பம், புஷ்பதாராநுஷக்தயா அதிஸுந்தரமானவென்றபடி. தண்- ஶீதளமான, அம்- ஸுகந்தவிஸ்தாரமான, துழாய்- திருத்துழாயை, முடி- திருமுடியிலே யுடையவனுன, அப்பன்- ஸ்வாமியானவன், கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே "மொய்பூந்தாமத்தண்டுழாய் கடிசேர்கண்ணிப் பெருமானே" என்றுநானசைப் பட்டபடியேவந்து தோற்றின ஸ்வாமியானவனென்றபடி. எல்லியும்- ராத்ரியும், காலையும்- பகலும், ஸர்வகாலமு மென்றபடி. தன்னை- என்பக்கல் நிரதிஶய வ்யாமோஹத்தைப்பண்ணின தன்னை, நினைந்து- இதென்ன வ்யாமோஹமென்று விஸ்மயாவஹனைப் ஸ்மரித்துஸ்மரித்து, எழ- எழும்படி, உஜ்ஜீவிக்கும்படியென்கை. நல்ல- நல்லவையான, என்னுடைய விடாயெல்லாந்தீரும்படியான என்றபடி. அருள்கள்- க்ருபைகளை, நமக்கே- மற்றொருவருக்குக் கிடையாதபடி நமக்கே அஸாதாரணமாக, தந்து- ப்ரஸாதித்தருளி, க்ருபாகார்யங்களைச் செய்தருளியென்றபடி. அருள்செய்வான்- மேல்இடைவிடாதே க்ருபாகார்யங்களைச் செய்தருளாநிற்கிறான், ஊர்- இப்படி உபகாரியாயிருக்கிறவனெழுந்தருளியிருக்கிற திவ்யநகரம், செல்வர்கள் வாழும் திருக்கடித்தானம்- ஸ்ரீமான்கள் வாழ்கிற திருக்கடித்தானம், "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" என்கிறபடியே அவிச்சிந்நஸம்ஶ்லேஷ ஸம்பத்தையுடையவரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸதாநுபவ கைங்கர்யங்களாலே நித்ய ஸ்ரீமான்களாய் வர்த்திக்கிற திருக்கடித்தானமென்றபடி. ॥௧॥

மூ—திருக்கடித்தானமுமென்னுடைச்சிந்தையு* மொருங்கடுத்துள்ளேயுறையும்பிரான் கண்டீர்* செருக்கெடுத்தன்று திகைத்தவரக்கரை* யுருக்கெடவாளிபொழிந்தவொருவனே* ॥௨॥

ஒருவரிருவரோர்மூவரெனநின்று* உருவுகரந்துள்ளுந்தோறுந்தித்திப்பான்* திருவமர்மார்பன்திருக்கடித்தானத்தை* மருவியுறைகின்றமாயப்பிரானே* ॥௩॥

ஆ—தனக்கிருப்பிடமாகக்கொண்டருளினான். அவனாரென்னில்? செருக்கெடுத்தன்று திகைத்தவரக்கரை யுருக்கெடவாளிபொழிந்த சக்ரவர்த்தி தநயன், கண்டீரென்கிறார். ॥௨॥

(ஒருவர்) பின்னையுமொருவராயிருவராய் மூவராய்த்தோன்றி உருவுதெரியாதபடிவந்து வாளிபொழிந்தவனென்று அவன்செயலையே அநுஸந்தித்து அதுக்குமேலே இன்று திருக்கடித்தானத்திலு மென்னெஞ்சிலும்

இ—ளாயிருக்க இப்படி அநுஸந்திக்கமாட்டாதேனென்கிற அதிசங்கையைக் காட்டுகிறார் (அவனாரென்னிலென்று) ஆரென்றுசொல்லவரக்ஷகம். ஒருவனுமாகமாட்டானென்றபடி. ராவணாதிநிரஸநம்பண்ணின ஸ்வபாவனானமையாலே என்னுடைய ஸர்வேந்த்ரியங்களையும் நிரோதிக்கிறானென்கிறாரென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (செருக்கெடுத்தித்யாதியால) ॥௨॥

✻ மூன்றாம்பாட்டு ✻

உபாயாந்தரஜ்ஞனானமையாலே "வக்ஷ்யே ஸமாஸேன வ்யூஹ நவ நிவாஸிநம்" என்கிறபடியே யாழ்வாரை மேல்போகவொட்டுகிறதில்லையென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால) பின்னையுமென்கிறதற்கு அநுபவித்துஎன்கிறதோடந்வயம். திருக்கடித்தானத்தில் திவ்யமங்கள விக்ரஹமொன்றேயாயிருக்க இருவர்மூவரென்கையும் அதிப்போது அநுபவமொவாமையாயிருக்க உருவுகரந்து என்கையும் ஸம்பந்தமல்லாமையால் கீழ்ச்சொன்ன வாளிபொழிந்த செயலிலே இதுக்கந்வயமாகவேணுமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வந்தித்யாதியால்) செயலை - வ்யாபாரத்தை, கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னதில்க்காட்டில்

ரா—செருக்கு- மதம், எடுத்து- தலையெடுத்து, உத்கடமாயென்றபடி. ஸர்வேச்வரனாலே மதமதிகமாயென்கை. திகைத்த- மோஹித்தவரான, சக்ரவர்த்தித்திருமகனை ஜயிக்கலாமென்று மோஹித்த மதிகேடரான வென்றபடி. அரக்கரை- ராக்ஷஸர்களை, ராவணாதிகளைக்குறித்து என்றபடி. இதுக்குப்பொழிந்தவென்கிறத்தோடே அந்வயம். அன்று - அக்காலத்தில், ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் தன் திருவுள்ளத்திலும் நீரிலேநெருப்பெழுந்தாப்போலே சிற்றம்விளையும்படி அவர்கள் அபசாரங்களைப்பண்ணின அந்தகாலத்திலே. உருக்கெட — ரூபங்கெடும்படி, "சின்னம் பின்னம் சரைர்தக்தம்" என்கிறபடியே யவர்கள்சரீரங்களழியும்படியென்கை. வாளி - பாணங்களை, பொழிந்த - "சரவர்ஷம் வவர்ஷ ஹ" என்கிறபடியே வர்ஷித்தவனை, ஒருவன்கண்டீர் - ஏகவீரன்கண்டீர், கண்டீரென்றது ஸகலப்ரத்யக்ஷமென்று ஸ்வானுபவஸித்தமென்றுபடியாதகம். திருக்கடித்தானமும் - அந்தஸ்தானத்தையும், என்னுடைச்சிந்தையும் - என்னுடைய சித்தத்தையும், ஒருங்க - ஒருபடிப்பட, எடுத்து - ஸ்வீகரித்து, இரண்டையும்ஏகரூபமாக ஸ்வீகரித்தென்றபடி. இரண்டிலுமேகரூபமாக ப்ரீதிசெய்தருளியென்கை. உள்ளே - இவற்றுக்குள்ளே, உறையும்பிரான் - வஸிப்பாநிற்கிற மஹோபகாரகன். ॥௨॥

ஒருவர் இருவர் ஓர்மூவரெனநின்று - ஸ்வரூபத்தோடு ஸம்ச்லேஷம்பண்ணிப்பருகுகிறபோது முதலிலேயொருவராய், பின்பு அநுபவபாகம் விஞ்சவிஞ்ச இருவர்மூவரென்னும்படிநின்று, அநேகரூபனாய்த்தோன்றி என்றபடி. உருவுகரந்து - அதிதீக்ஷ்ணமான ரூபமமறைந்து, ஸாக்ஷாத்கார ஸம்போகத்துக் கவகாசமில்லாதபடியாகிறவேகம்பின்னையு மதிகமானவாறே நிரதிசயபோக்யமான திவ்யமங்கள விக்ரஹமும் அத்ருச்யமாயென்றபடி. வாளிபொழிந்தவனென் றநுஷங்கிப்பது. சரங்களைவர்ஷித்தவன், திரு - ஸ்ரீயானவள், அமர்- அமர்ந்திருக்கிற, மார்வன் - வக்ஷஸ்ஸையுடையவனைக்கொண்டு, அந்த வீரஸ்ரீயோடே வந்தானென்றபடி. லக்ஷ்மியைத் திருமார்பிலே யுடையவனைக்கொண்டு என்றபடி. திருக்கடித்தானத்தை - ஸ்தானம், மருவி - ஆச்ரயித்து, உறைகின்ற - அங்கே நித்யவாஸம்பண்ணுகின்ற, மாயப்பிரான் - ஆச்சர்யரூபனான உபகாரகனாய், உள்ளுந்தோறும் — அநுஸந்திக்குந்தோறும், உள்ளுகை — அநுஸந்திக்கை, தித்திப்பான் - போக்யனாகின்றான். ॥௩॥

மூ—மாயப்பிரானென்வல்வினைமாய்ந்தற* நேசத்தினனெஞ்சநாடுகுடிகொண்டான்* தேசத்தமரர்திருக்கடித் தானத்தை* வாசப்பொழில்மன்னுகோயில்கொண்டானே* ॥௪॥

கோயில்கொண்டான்றன்றிருக்கடித்தானத்தைக்* கோயில்கொண்டானதனோடுமென்னெஞ்சகம்* கோயில்கொள்தெய்வமெல்லாந்தொழவைகுந்தம்* கோயில்கொண்டகுடக்கூத்தவம்மானே* ॥௫॥

ஆ—பிராட்டியோடேகூடவந்து புகுந்தருளினனென்கிறார். ॥௩॥

(மாயப்பிரான்) இவன்திருக்கடித்தானத்தைக்காட்டிலு மென்னெஞ்சிலே வல்வினைகள்தீரும்படி ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணிக்கொண்டு குடியாகவிருந்தருளினனென்கிறார். ॥௪॥

(கோயில்கொண்டான்) அங்குமிங்குமாயிருந்தருளுகையன்றியே ஸ்நேஹாதிசயத்தாலே திருக்கடித்தானத்தையுமகண்டு என்னெஞ்சினுள்ளே புகுந்தருளினனென்கிறார். ॥௫॥

இ— அதிசயிதாநுராகவிசேஷத்திலே யிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (அதுக்குமேலேயென்று) கீழ்ப்பாட்டில்சொன்ன அநுராகத்துக்குமேலென்றபடி. உள்ளுந்தோறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சிலுமென்று) திருவமர்மார்வன் என்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (பிராட்டியிதயாதியால்) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு ✳

திருக்கடித்தானத்தை வாசப்பொழிலித்யாதியாலே உத்யாநாதிமத்தாகச்சொல்லி நெஞ்சைக்குடியாகச்சொன்னதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவனித்யாதிகொண்டென்னுமளவாலே) இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன அநுராகத்திற்காட்டில் அதிசயமான அநுராகஞ்சொல்லுகிறதென்று ஸம்கதிஸூசிதை. நெஞ்சிலே என்கிறதற்கு ஸ்நேஹத்தையித்யாதியோடே யன்வயம். ஸ்நேஹஸ்வபத்தாலே நேசத்தினலென்கிறவதமும் வ்யாக்யாதம். ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இப்பாட்டுக்கெல்லாம் த்விதீயவாக்யார்த்தத்திலே தாத்பர்யமென்றுநினைத்து தந்நாத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குமித்யாதியால்) ॥௫॥

ப—தேசத்தமரர் - தேஜஸ்ஸையுடையவரானவமரருடைய, தேசம்- தேஜஸ்ஸு, தேசமுடையவர்- தேசத்தார். தேசத்தமரரென்று ஸமஸ்தபதம், நித்யாநுபவத்தாலே தேஜிஷ்டராயிருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கு ப்ராப்யமானவென்றபடி. திருக்கடித்தானத்தை - ஸ்பஷ்டம். வாசப்பொழில - வாஸனையுடையவையான உத்யாநங்கள், ஸர்வகந்தவஸ்துவாஸங்களான உத்யாநங்களென்றபடி. மன்னு - மன்னியிருக்கிற, நித்யமாகவுண்டாயிருக்கிறவென்றபடி. கோயில்- வாஸஸ்தாநமாக, உத்யாநாதிவமாகவென்று வடார்த்தம். கொண்டான்- பரிக்ரஹித்தவனான, மாயபிரான் - ஆச்சர்யகுணசேஷ்டிதங்களையுடைய உபகாரகனான, என்வல்வினை- என்னுடைய ப்ரபலதுஷ்கர்மங்கள், வினைசப்தமிங்கே அசுபமானதுஷ்கர்மவாசகம். காணவாராயென்றென்று கண்ணும்வாயுந்துவர்ந்து துவர்ந்துபட்டதுஷ்கர்மமெல்லாமென்றபடி. மாய்ந்து - நசித்து, அற - நிச்சேஷமாம்படி, நேசத்தினல் - ஸ்நேஹத்தினலே. த்ருதீயத்தில் யகாரசகாரயோ: அபேதத்தாலே இப்பாட்டில்வாக்யத்திலும் த்விதீயவர்ணாநுப்ராஸத்துக்குக் குறையில்லை. நெஞ்சநாடு - நாடுபோலேவிஸ்தீர்ணமான என்னுடையநெஞ்சை, ஸம்ச்லேஷவிச்லேஷங்களை அநுபவித்தநுபவித்துப் பெரியநாடுபோலேவளர்ந்திருக்கிற நெஞ்சையென்றபடி. ஸம்ச்லேஷங்களிலும் விச்லேஷங்களிலும் அவனுடையகுணசேஷ்டிதாதிகளை வளர்ந்தநெஞ்ச அநுஸந்திகையாலே த்ருஷ்டதரஸம்ஸ்காரவத்தால அநவரததீயாதுத்தகுணசேஷ்டிதாத்யவகாஹநஸமர்த்தமாய் விஸ்த்ருதமான நெஞ்சையென்கை. குடிகொண்டான் - ஸ்வவிஷயமாக நித்யவாஸம்பண்ணும்ஸ்தானமாகவரிக்ரஹித்தான். ॥௪॥

கோயில்கொள்- கோயில்களைக்கொண்டவர்களாயிருக்கிற, எம்பெருமானைப்போலே தாங்களும் ஜமதார்யாகையாலே தனித்தனியேயொரு கோயில்களையுடையவர்களான வென்றபடி. தெய்வமெல்லாம் - தேவங்களெல்லாம், அநந்தவிஷ்வக்ஸேநாதிகளெல்லாமென்றபடி. தொழ - ஸேவிக்கும்படி, வைகுந்தம் - ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, கோயில்கொண்ட - தனக்குநிவாஸமாகவுடையவனான, குடக்கூத்தவம்மான் - க்ருஷ்ணவதாரத்தி குடக்கூத்தாடினஸ்வாமியானவன், திருக்கடித்தானத்தை - ஸ்பஷ்டம், கோயில்கொண்டான்தன்- தன்கோயில்

மூ — கூத்தவம்மான் கொடியேனிடர்முற்றவு* மாய்த்தவம்மான் மதுசூதவம்மானுறை* பூத்தபொழிற்றண்டிருக் கடித்தானத்தை* யேத்தகில்லா குறிக்கொண்மினிடரே* ||க||

கொண்மினிடர்கெட வுள்ளத்துக்கோவிந்தன்* மண்விண்முழுது மளந்தவொண்டாமரை* மண்ணவர்தாந்

ஆ — (கூத்தவம்மான்) இஸ்ஸூக்தியெல்லாம் திருக்கடித்தானத்தை யாஶ்ரயித்ததினாலே வந்ததென்னும்வ்ருத்தியாலே ஜயமெகடிஸாதி ப்ருதிகஜமநிரஸநம்பண்ணினாப்போலே ஸ்வகீயமாஹாத்ம்யவெளிச்சாவிஷ்காரத்தாலே ஸவிஶேஷஜநிதயான வென்னுடைய து:க்கத்தைப்போக்கியருளினவனுறைகின்ற திருக்கடித்தானத்தை யேத்தவாருங்கோளென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையழைத்துக்கொண்டு அவர்களோடேகூட வேத்தி ஸ்லாகிக்கிறார். ||க||

✳ ஆறும்பாட்டு ✳

இ — அவன் தம்பக்கல்பண்ணுகிற க்ருபாஸ்ருஹவிஶேஷங்களை க்ருதஜ்ஞமாகக்கப்புக்கவிவர் திருக்கடித்தானத்தை யேத்துங்கோளென்று பரோபதேசம்பண்ணுகை யுபாஸகமன்றோவென்ன? வ்யக்தமாக்கிக்கிறார் (இஸ்ஸூக்தி ஜாத்யாதியால்) வ்ருத்தியாலேயென்கிறதற்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையித்யாதியோடே யந்வயம். மதுசூதவம்மானென் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜயதித்யாதியால்) கூத்தவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகீயத்யாதியால்) கொடியேனிடரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஶேஷேத்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏத்தவாருங்கோளித்யாதியால்) ||க||

ஶ — கொண்டானென்று மாறியநயிப்பது. தனக்கு அஸாதாரணமான வாஸஸ்தானமாக வபிமுகீத்தவனைப் கொண்டு, அதனோடும் - அந்ததிருக்கடித்தானத்தோடேகூட, என்னெஞ்சகம் - என்னுடையமநஸ்ஸுக்குள்ளே, அகம் - உள்ளு. கோயில்கொண்டான் - வாஸஸ்தானமாகவபிமுகீத்தான், கோயிலுக்குவெளியில் செருப்பை வைத்துஉள்ளேபுகக்குத் திருவடித்தொழுவாரைப்போலேயாக வொண்ணுதென்று திருக்கடித்தானத்தோடே என்னெஞ்சிலேபுகுந்தருளினானென்றபடி. ||ரு||

கூத்தவம்மான் - கூத்தையுடைய ஸ்வாமியான, விசித்ரசேஷ்டிதங்களாலே லோகத்துக்கு ஸ்வாமியானவென்றபடி. கொடியேனிடர் முற்றவும் - க்ரூரனானவென்னுடைய து:க்கங்களெல்லாவற்றையும், இடர் - து:க்கம், காணவேணுமென்று மிகவும்நிர்ப்பந்தித்து க்ருதஜ்ஞம்பண்ணின அபராதனானவென்னுடைய விரஹது:க்கங்களை யெல்லாமென்றபடி. மாய்த்தவம்மான் - போக்கினவென்ஸ்வாமியான, மதுசூதவம்மான் - மதுவென்கிற அஸுரனை நிரஸித்தாப்போலே ஆஶ்ரிதருடைய விரோதிகளங்களை நிரஸிக்கும் ஸ்வபாவனான ஸர்வேஶ்வரன், உறை - உறையாநிற்கிற, நித்யமாக வஸியாநிற்கிற ஸ்தலமானவென்றபடி. பூத்தபொழில் - வஸந்தகாலிதயாநஸம்பன்னமான, அவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலே நித்யவஸந்தமான உத்யானங்களையுடையவென்றபடி. கடாக்ஷவஶம்மாறிறேவிறே! வஸந்தம்மாறலாவதென்று கருத்து. தண் - ஶீதலமான, ஸர்வஸ்வாபஹாரமான வென்றபடி. திருக்கடித்தானத்தை - ஸ்தலம். ஏத்த - ஸ்தோத்ரம் பண்ணினவளவிலே, இடர் - து:க்கங்களானவை, நில்லா - நிற்கமாட்டாதுகள், அதை ஸ்தோத்ரப்பண்ணவே து:க்கங்களெல்லாம் நமக்கிது ஸ்தலமன்றென்று கும்மெனத்தேசைவிட்டோடும் என்றபடி. குறிக்கொண்மின் - லக்ஷ்யமாகக் கொள்ளுங்கோள், இது ஸ்துதிமாத்ரமென்றிராதே இதை நன்றாக க்ரஹியுங்கோளென்றபடி. ஆகையால் திருக்கடித்தானத்தை ஸ்தோத்ரம்பண்ண வாருங்கோளென்று கருத்து. ||க||

கோவிந்தன் - கோவிந்தனுடைய, திர்யக்குகளுக்குங்கூட ஸுலபனானவென்றபடி. இதற்குத் தாமரையென்கிறத்தோடே யந்வயம். மண்விண் - பூமியையும் ஆகாஶத்தையும், முழுதும் - அதில் ஒரு தேசத்தும் விடாதே க்ருத்ஸ்நத்தையும், அளந்த - த்ரிவிக்ரமஶேயிலே அளந்தவையான, ஒண் - ஒள்ளியதான, ஸகிரணீயங்களானவென்றபடி. தாமரை - தாமரஸஸத்ருஶங்களை, ஒரு தாமரைப்பூவைக்கொண்டாயிற்று ஸர்வ ஜகதுதிக்ஷங்களையளந்துகொண்டது, ரூபவகாஶிரமெயாக்கி. திருவடிகளையென்றபடி. ஒண்தாமரையென்கிற விடத்தில் ணகாராக்ஷரஸ்ய தகாரஸ்யடகாராதேஶ:. மண்ணவர் - பூமியிலிருக்கிறவர்கள், இடக்கை வலக்கையறியாத ஸகலஜநஶேஷஜாதிஜ்ஞானரல்லாமென்றபடி. தாம்தொழ - தாங்களேதொழாநிற்க, தங்களுக்கே அஸாதாரணமோக்ஷமாக ஜீவியாநிற்கவென்றபடி. பரமபதம் நித்யர்க்கேயாயிருக்குமாப்போலே

॥எ॥

மூ—தொழுவானவர்தாம்வந்து* நண்ணுதிருக்கடித்தானநகரே*
தானநகர்கள்தலைச்சிறந்தெங்கெங்கும்* வானிந்நிலங்கடல்முற்றுமெம்மாயற்கே* யானவிடத்துமென்னெஞ்சுந்திருக்கடித்* தானநகருந்தனதாயப்பதியே* ॥அ॥

ஆ—(கொண்மின்) கோவிந்தனுடைய மண்விண்முழுதுமளந்த வொண்டாமரையை மண்ணவர்தாந்தொழுகிற படியைக்காண்கைக்காக வானவர்தாம்வந்து நண்ணு திருக்கடித்தானநகரைநினையுங்கோள் இடர்கெடுமென்கிறார்॥

(தானநகர்கள்) இப்படி திருக்கடித்தானத்தை யநுபவித்துப் பின்னையுந்தன் பிறந்தகத்துச் செய்தருளின நன்மையைச்சொல்லுகிறார். உம்முடையநெஞ்சும் திருக்கடித்தானமு மெம்பெருமானுக்கிருப்பிடமாகச்சொன்னீர் வானின்னிலங்கடல் முற்றுமவனுக்கிருப்பிடமல்லவோவென்னில்? அங்ஙனேயாகிலு மென்னெஞ்சுந் திருக்கடித்தானமு மவனுக்குப்பிறந்துடைய திருநகரியாயிருக்குமென்கிறார். ॥அ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

இ— உள்ளத்துக்கொண்மினென்று உபதேசித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினையுங்கோளென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் ஏத்துங்கோவென்றார், இப்பாட்டிலே நெஞ்சாலே நினைக்கவமையுமென்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு ✳

தாம்பெற்றஸம்ருத்திகளுக்கெல்லாம் நிதானம் திருக்கடித்தானமென்னும்புத்தியாலே அதைக்கொண்டாடுகின்றவிவர் அதோடொக்கத் தம்முடையநெஞ்சையு மவனுக்கிருப்பிடமாகச்சொல்லுகை யுக்தமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ராஸங்கிகம் பரிஹாரவ்யாஜ ப்ரக்ருத உபபாதிக்கிறாரென்றபடி. ஆனாலும் திருக்கடித்தானமு மென்னுடைநெஞ்சமும் என்கிறவிரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன வசனத்தைச்சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டுபுனருக்தமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால்) தனதாயப்பதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிறந்துடையவித்யாதியால்) பிறந்துடையது - தாயப்ராப்தமானது, திருக்கடித்தானமும தம்முடையநெஞ்சமும் மற்றஸ்தலங்களிற்காட்டில் அவனுக்கு விசேஷாபிமானவிஷயமென்கையிலே இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் புனருக்தியில்லையென்றதாயிற்று. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு ✳

திருக்கடித்தானத்திலே யவன் விசேஷாபிமானியாயிருக்குமென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வசனத்தை "திருக்கடித்தானத்துளாயர்க்கதிபதி யற்புத"னென் றிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகையாலே இதுபுனருக்தியன்றோ

ஸ—உகந்தருளினதேசம் ப்ராயேண ஸம்ஸாரிகளுக்கேயாயிருக்குமென்று திருவுள்ளம். வானவர்தாம்வந்து- நித்யஸூரிகள்தாங்களேவந்து, ஸம்ஸாரிஜநங்களுக்கு ஸௌலப்யமிருக்கிற ஸௌசீல்யகுணத்தாலே ஆக்ருஷ்டராய்க்கொண்டு பரவசராய்த் தாங்களேவந்துஎன்றபடி. இங்குள்ளார் பரமபதத்துக்குப்போவது அநுபவத்தையநுபவிக்கைக்காக, அங்குள்ளாரிங்குவருவது ஸௌசீல்யகுணாநுபவம் பண்ணுகைக்காக என்றுகருத்து. நண்ணு- கிட்டாநின்றுள்ள, திருக்கடித்தானநகர்— அந்தநகரத்தை, இடர்கெட- உங்களுடைய து:க்கங்கள் எல்லாமகெடும்படியாக, உள்ளத்துக்கொண்மின்- ஹ்ருதயத்திலேகொள்ளுங்கோள், த்யாநத்தாலே ஸ்மரியுங்கோளென்றபடி. கொண்மினென்கிறவிடத்தில் ளகாரஸ்ய மகாரபரஸ்ய ணகாராதேச:. ॥எ॥

வான்- பரமபதம், இந்நிலம்- இந்த பூமி, கடல்- க்ஷீரார்ணவம், எங்கெங்கும் முற்றும்- கண்டகண்டவிடங்களெல்லாம், பரமபதபூமி க்ஷீரார்ணவங்களாகிற எல்லாவிடங்களுமென்றபடி. தலைச்சிறந்து- தலையாகச்சிறந்து, தலையென்று உத்க்ருஷ்டம், சிறக்கை- அதிசயிதமாகை. மிகவும் ஸ்லாக்யங்களென்றபடி. எம்மாயற்கே- என்பக்கலிலே அதிநிவிஷ்டனான ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனுக்கே, தானநகர்கள்— ஆவாஸஸ்தாநங்களான நகர்கள், ஆனவிடத்தும்- ஆனவிடத்திலேயும், அவை வாஸஸ்தாநங்களாயிருந்தாலும் என்றபடி. என்னெஞ்சும் திருக்கடித்தான நகரும்- ஸ்ரேஷ்டம். தனதாயப்பதி- தன்னுடைய தாயஸ்தாநம், தனக்கஸாதாரணமாய், தாயப்ராப்தமான ஸ்தாநமென்றபடி. இதையவன் தனக்கு தாயப்ராப்தஸ்தாநமாக அபிமானித்திருக்குமென்கை. ॥அ॥

௯ — தாயப்பதிகடலைச்சிறந்தெங்கெங்கும்* மாயத்தினான்மன்னிவீற்றிருந்தானுறை* தேசத்தமர்திருக்கடித்தானத்து* ளாயர்க்கதிபதியற்புதன்றானே* ॥௯॥

அற்புதனாராயணனரிவாமனன்* னிற்பதுமேவியிருப்பதென்னெஞ்சகம்* நற்புகழ்வேதியர்நான்மறைநின்றதிர்*

ஆ — (தாயப்பதிகள்) எல்லாமவனுக்குத் தாயப்பதிகளன்றோவென்னில்? அதப்படியேயாகிலும் திருக்கடித்தானமென்று லவன்திருவுள்ளம் விழுந்துகிடக்கும்படி ஸுஸ்பஷ்டமென்கிறார். ॥௯॥

(அற்புதன்) இப்படி திருநாடு திருப்பாற்கடல் தொடக்கமாகவுள்ள திருநகரிகளெல்லாவற்றிலும் மத்யஸ்தமாயிருந்த திருக்கடித்தானத்திலேநிற்பது மேவியிருப்பதென்னெஞ்சமென்கிறார். ॥௰॥

இ — வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (எல்லாமித்யாதியால்) பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்படியேயாகிலுமென்று) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கடித்தானமித்யாதியால்) தம்மோடுஸம்ஸ்லேஷத்திலாஸக்தியாலே திருக்கடித்தானத்திலே யவன் விசேஷாபிநிவேசியாயிருக்குமென்று கருத்து. ॥௯॥

பத்தாம்பாட்டு.

திருக்கடித்தானத்தை யவன் விசேஷித்து விரும்பாநிற்குமென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவிடத்தில் அத்தை விரும்புகைக்கு நிபந்தனம் தம்மோடு ஸம்ஸ்லேஷத்தில் ஆஸக்தியென்னுமிடம் கண்ணாலேயன்றிக்கே அபிப்ராயமாத்ரமாயிருக்கையாலே அந்த வெளியிடுகிறதாகையா லிப்பாட்டு கீழ்ப்பாட்டுக்கு சேஷமென்று ஸங்கதிகாட்டுகைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிலர்த்தத்தை அநுவதிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கடித்தானத்திலேயித்யாதியால்) ॥௰॥

ஈ — தாய- தாயமான, தனக்கு நிருபாதிகஸம்பந்தமான வென்றபடி. பதிகள் எங்கெங்கும்- ஸ்தானங்களெல்லாவற்றிலும், இதுக்கு வீற்றிருந்தானென்கிறத்தோடே அந்வயம். தலைச்சிறந்து- தலையாயிருக்குமதொருபடி அதிசயிதனாய், ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாயிருக்குமதொருபடி அதிசயிதனையென்றபடி. ஸம்ருத்திஷ்ஷளஸ்ரீயோகர்ணைஸ்வர்யாபாவென்கை. மாயத்தினால்- ஆஸ்சர்யமான அபிநிவேசத்தினாலே, அபிநிவேசாதிசயஜ்ஞானத்தாலே என்னுதல். "மாயாவயுநம்ஜ்ஞானம்" மென்றதிறே. மன்னி- ஸ்திரமாய், விடாமலென்றபடி. வீற்று- வீறுமைபெற்று, வீறு- உத்கர்ஷம், பரவ்யூஹாதிகளைப் போலன்றிக்கே ஸௌலப்யோத்கர்ஷத்தையுடையவனாயென்றபடி. இருந்தான்- எழுந்தருளியிருந்தவனையென்றபடி. தேசத்தமர்- ஸம்பந்தநுஷங்கத்தாலே தேஜஸ்விகளான நித்யஸூரிகளுடைய, திருக்கடித்தானத்துள் - அவர்களுக்கு ப்ராப்யமான திருக்கடித்தானத்திலே, தானேயுறை- தானே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, தானேயென்ற அவதாரணத்துக்கு "நாஹம்வஸாமி வைகுண்டே நயோகிஹ்ருதயே ரவௌ। மத்பக்தா யத்ர காயந்தி தத்ர திஷ்டாமி நாரத" என்கிறபடியே மற்றஸ்தலங்களிலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு அவனுக்கிருப்பாய்த்தோன்றுகிறதில்லை; என்னோடு ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காகத் திருக்கடித்தானத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமதுவே அவனுக்கிருப்பாகத் தோன்றுகிறதென்றுகருத்து. ஆயர்க்கதிபதி - ஸர்வாதிகனானவன், அற்புதன் - ஆஸ்சர்யபூதன், திவ்யஸ்தலங்களெல்லாம் தனக்குத்தாயப்பதிகளாய் தானுமவற்றிலே வீறுபெற்றருளியிராநிற்கச்செய்தேயு மென்னோடுஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்கு உறுப்பானநிலமென்று திருக்கடித்தானத்தை விசேஷித்து விரும்பாநிற்கிறவவ ஆஸ்சர்யபூதனன்றோவென்றபடி. ॥௯॥

அற்புதன் - ஆஸ்சர்யபூதனை; ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளையுடையவனென்றபடி. நாராயணன் - ரக்ஷ்யவர்க்கத்தை கைவிடாதபடி வாத்ஸல்யாதிகுணாஸ்ரயனான, அரி - ஹரியான, ஸமாஸ்ரிதவிரோதிவர்க்க ஹரணனென்றபடி. வாமனன் - தானர்த்தியாய்ப்பிறந்தாகிலு மாஸ்ரிதருடைய அபேக்ஷிதங்களையும் நிர்வஹித்துக்கொடுக்குமவனான எம்பெருமான், நிற்பது - வஸிப்பது, இதுக்குத் திருக்கடித்தானமென்கிறத்தோடே அந்வயம். நற்புகழ் - நல்லபுகழையுடையவர்களான, நல் புகழென்கிறவிடத்திலே லகாரஸ்ய றகாரவிரேஸாதேசம். புகழ் - கீர்த்தி, அநந்யப்ரயோஜநர்களென்கிற கீர்த்தியையுடையவர்களான வென்றபடி, வேதியர் - வைதிகர்களுடைய, நான்மறை - நாலுவேதங்கள், அவர்களாலே உச்சரிக்கப்படுகிற நாலுவேதங்களென்றபடி. நின்று - ஸ்திரமாக, நிரந்தரமாகவென்றபடி, அதிர் - அதிராநிற்கிற, முழங்குகிற

மூ— கற்பகச்சோலைத்திருக்கடித்தானமே*

சோலைத்திருக்கடித்தானத்துறைதிரு* மாலைமதிட்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* பாலோடமுதன்னவாயிரத்திப்பத்து* மேலைவைகுந்தத்திருத்தும்வியந்தே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(சோலை) சோலைத்திருக்கடித்தானத்துறை திருமால் கவிக்கு ப்ரதிவாக்யன், மதிள் குருகூர்ச்சடகோபன் கவிபாடுகிறான், ஆறிவையெங்ஙனேயிருக்கிறன, இவைவல்லாரை எம்பெருமானொருக்ஷணம்பிரிய ஸஹிக்கமாட்டானென்கிறார். ॥கூ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✳நிகமனம்.✳

இ— பாலோடமுதன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆறுவித்யாதியால்) ஆறென்றது - விஷயமும் அதிஸாரமாய் வக்தாவும் ஆப்ததமாதிகாரியான பின்பு என்றபடி. எங்ஙனேயிருக்கிறனவென்றது - இதினுடையவாஸ்வாதஸாரஜனஸ்ரவமென்றபடி. வைகுந்தத்திருத்துமென்கிறவிடங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) ॥கக॥

ஈ—வென்றபடி. கற்பகச்சோலை - கல்பகவநங்களையுடைத்தான, திருக்கடித்தானம் - இது ஸ்வதேஹத்தையும்பற்ற ஸௌ, திருக்கடித்தானத்திலேயென்றபடி. மேவியிருப்பது - ஆதரித்திருப்பது, திருக்கடித்தானத்திலிருப்பு க்கு ஹேதுமாக உத்தேஸித்திருப்பதுவென்றபடி. என்னெஞ்சகம் - என்னுடைய ஹ்ருதயத்துள், அகம் - உள், என்னெஞ்சிலே வந்துபுகுந்தருளுகைக்காகத் திருக்கடித்தானத்திலே ஸந்நிவிஷ்டனாயிருக்கிறானென்றுகருத்து. ॥ய॥

சோலைத்திருக்கடித்தானத்து - உத்யாநவநங்களையுடைத்தான திருக்கடித்தானத்திலே, உறை - நித்யம் வஸிப்பாநிற்கிற, திருமாலை - ஸ்ரீபதியை, மால் - வ்யாமோஹி, உபஸ்லேஷவிஶேஷ:. மதிள்குருகூர் - ப்ராகாரங்களையுடைத்தான திருநகரியிலே, ஸம்ஸாரதுரிதம் புகவொண்ணாதபடி ரக்ஷையையுடைத்தான திருநகரியிலிருக்கிறவென்றபடி. சடகோபன்சொல் - ஆழ்வாருடைய ஸூக்தியான, "ஸர்வவஸ்தாஸநிதஸ்ய" என்கிறபடியே ஸ்ரீபதிவிஷயமாய் ஆழ்வாரருளிச்செய்ததாகையாலே நிரதிஶயகல்யாணமானவென்று வாதாத்பர்யம். பாலோடமுது - க்ஷீரத்தோடேகூடின அம்ருதத்துக்கு, அன்ன - ஸத்ருஶமான, இது பத்துக்குவிஶேஷணம். பாலென்கிறது - திருக்கடித்தானத்துறை திருமாலாகிறவாஸ்யத்தை, அமுதெனகிற து - சடகோபன்சொல்லாகிற வாசகத்தை, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டும், வகாரத்தாலிவை ப்ரத்யாஸத்திதமாய்க்கொண்டு காயங்களென்றுதோற்றுகிறது. வியந்து - விஸ்மய ப்பட்டு, ஸம்ஸாரத்திலே நம்மை அநுபவிப்பானொருவனுண்டாவதே! என்று விஸ்மயப்பட்டென்றபடி. மேலை வைகுந்தத்து - உத்க்ருஷ்டமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே, இருத்தும் - ப்ரதிஷ்டிதராக்கும், வாநராயுத்திரவதி ராக்குமென்றபடி. ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுக்கு க்ஷணவிஶ்லேஷாஸஹத்வப்ரதராக்குமென்கை இத்திரு வாய்மொழியில் ஸம்பந்தமுடையாரைஉக்தஸேஷ:. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶாலி ஸ்ரீவேதாந்தாசார்ய ராமாநுஜதாஸாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீத்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(எல்லியுஞ்சாலை)

ஸாதகாபீஷ்ட தாநஸ்ய ஸ்ரீதுழாய்முடிநாதஸ்ய ஸ்ரீஸ்லக்ஷணஹாரா
தாஸ்யம் பக்தியக்தாத்மநாஹஜநாலிஷிஸ்யாம்ஸகஸ்வாஸ: ।
ஶோவிந்நஸ்வாஷ்ரேஷாதிதவிஷய தாஸீநஸ்யஸ்தகஸ்வாஸ:
ஸவபக்காராஸ்ஹாரதஸ்வாஸ்வஷ்டவிதாரணேஸஜ்ஜத்ராஹகத்ருஷ்ணம் ॥கூ௭॥

(ஸாதகாபீஷ்ட தாநஸ்ய) அல்லிபந்தண்ணந்துழாய்முடி - தமனீயமான திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதனாயிருக்கையாலும், (ஸ்ரீதுழாய்முடிநாதஸ்) என்னுடைச்சிந்தையுமொருக்கடுத்துள்ளே யுறையும்

ஆ—தா—பிரான் - ஆஸ்ரிதருடைய ஸம்ஶ்லேஷத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாகையாலும், (ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா வாஸ:) திருவமர்மார்வன் - பெரியபிராட்டியார் பொருந்திவர்த்திக்கிற திருமார்வையுடையவனாகையாலும், (ஆஶ்ரு வைசித்ர்யகஸ்வாஸ:) மாயப்பிரானென் - ஆஶ்சர்யபூதமாக உபகரிக்குமவனாகையாலும், (ஸர்வமணஸஜநாக:) கோயில்கொள்தெய்வமெல்லாந்தொழ - நித்யஸூரிகளாலே நிரந்தரம் ஸேவிக்கப்படுகையாலும், (ஸேவிவிய்வஸகஸ்வாஸ:) மதுசூதவம்மானுறை - விரோதிநிரஸநஸ்வபாவனாகையாலும், (ஶௌரிஷ்கஸ்வாஸ:) உள்ளத்துக்கோவிந்தன் - ஸர்வஸுலபனாகையாலும், (கஶேஷாஹிதவிஷயதோஷரீஷ்டஸம்ஸ்த்தகஸ்வாஸ:) வானின்னிலங்கடலித்யாதி - வாமநவ்ருத்தாந்தாதிகளைக்காட்டிலும் ஆஶ்ரிதருடையநேஸ்ஸை கத்யுநாஹிதஸ்யூநமாகவுடையனாகையாலும், (ஸர்வகாரகஸ்வாதகஸ்வாஸ:) ஆயர்க்கதிபதியற்புதன்றானே - ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் மாஸ்யபர்ஸூதனாகையாலும், ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமென்கிறவித்தை விவரணம்பண்ணுகிறது. "அற்புதநாராயணனரிவாமனன்" என்றுமேலிற்பாட்டு, தன்னுடைய ஸ்ருஷ்டமான நாரத்தைத்தான் வாஸஸ்தாநமாகவுடையனுவது, விராடங்களான விரண்டுவடிவைக்கொண்டு விரோதியைநிரஸிப்பது, சிறுகாலைக்காட்டி பெரியகாலாலேயளப்பது, இப்படிகளால் திருக்கடித்தானத் தெம்பெருமானுஸ்ரிதருக்கு ஸுலபவிதரணத்திலே ஸந்நனாயிருக்கிறானென்று "எல்லியுங்காலை" என்கிற உபக்ரமத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ||கக||

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாயநம:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (இருத்தும்வியந்து) இப்படியென்னெஞ்சிலே புகுந்தருளுகிறான், நான்தன்னைப்பிரிந்து பட்டபாடெல்

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— மாயக்கூத்தனில் தமக்கோடின விடாயெல்லாம்மாற்றுகைக்காக எழுந்தருளின வெம்பெருமான்தம்பக்கல்செய்கிற அநுக்ரஹவிஶேஷங்களை ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே அநுஸந்தித்துக்கொண்டநுபவிக்கத்துடங்கின ஆழ்வார் அவற்றில் திருக்கடித்தானத்துநின்று செய்தருளின சிலஅநுக்ரஹவிஶேஷங்களை கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பேசியநுபவித்து அநந்தரமவன் செய்தருளாநின்றதாய் தமக்கு ஸாக்ஷாத்ப்ரத்யக்ஷமான ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷரூபவாநுக்ரஹத்தை யித்திருவாய்மொழியிலே யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசனமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியென்று) இப்படியென்றது - கீழ்த்திருவாய்மொழியிலுமாந்த்ரீத்யாஎன்றபடி. அதாவது:— தான் ஸாத்ரகவெழுந்தருளினால் தத்க்ஷணஸம்ஶ்லேஷஜந்ம ஹிதநிரபேக்ஷப்ரீதிவெள்ளமெனக்கு ஸாத்யமோதென்றுபார்த்து ஸடிதியெழுந்தருளாதே திருக்கடித்தானத்தில்நின்று தானெழுந்தருளினப்ரீதியை எனக்கு ஸாதிப்பித்தருளியென்றபடி. "என்னைத்தன்பொன்னடிக்கீழிருத்தும்" என்கிறவித்தாலும், கருத்தையுறவீற்றிருந்தா"னென்கிறவித்தாலும் நான் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்தையபேக்ஷித்தால் தானென்நெஞ்சிலே புகுந்திராநின்றானென் றிப்பாட்டுக்குப் பொருளாகததோற்றுகிறதாகையாலே 'ஶ்ரோத்ரமுத்ரஸ்மிகாவிதாராநாபமே' என்கிற உபாஸம்பர்யம்போலே இப்பாட்டும் உபாஸம்பாக்யமாய்த்தோற்றுகிறவித்து "பொருத்தமுடைவாமன" னென்று அவனுக்கு ஆஸ்தியஞ்சொல்லுகிறவித்தோடுவிரோதமன்றோவென்ன? "என்னைத்தன் பொன்னடிக்கீ"ழித்யாதிவாக்யத்துக்குத் தமக்குள்ளபாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷையைச் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமன்றிக்கே கீழ் தாம்பட்டவ்யஸநாதத்தை ஸ்வாபாஸம்ஸமர்த்தமாக அநுபவித்தம்ஶவத்தாலே எனக்கவன்பக்கலுள்ள ஆஸக்தியைக்காட்டிலு மவனுக்கென் பக்கலாஸக்தி ஸஹஸ்ரகுணமதிகமாயிராநின்றதென்கையிலே தாத்பர்யமாகையால் விரோதமில்லையென்றுகாட்டுகிறார் (என்னெஞ்சிலேஇத்யாதி பட்டுஎன்னுமளவாலே) இவ்வநுவாதத்திற்கு ஸ்வாபாஸம்ஸமர்த்தவம் பாட்டின்ஸ்வாரஸ்யத்திலே ஸ்பஷ்டமாகிறது. புகுந்தருளுகிறானென்றது- க்ரியாபதமன்று, புகுந்

மூ— இருத்தும்வியந்தென்னைத்தன்பொன்னடிக்கீழென்* றருத்தித்தெனைத்தோர் பலநாளழைத்தேற்குப்*
பொருத்தமுடைவாமனன்றான்புகுந்தென்றன்* கருத்தையுறவீற்றிருந்தான்கண்டுகொண்டே* ||க||

ஆ— லாமொன்றன்றென்னும்படி தானென்னைப்பிரிந்துவ்யஸநப்பட்டு ஒருவண்ணமென்னைக்கண்டுகொண்டு புகுந்து ஸர்வேச்வரனிருந்தருளினான். ஒருவனுடைய ப்ரணயித்வமிருக்கும்படியென்? இவனையாகாதே ஸ்வாமி இதுவோபொருத்தமென்றுசொல்விறறென்கிறார். ||க||

(இருந்தான்) என்னுள்ளேபுகுந்தருளுகிறான், என்னுடைய ஸகலகரணங்களு மிக்ஷணமல்லது மற்றொருநிருளுகிறவனென்றபடி. *

❦ முதற்பாட்டு. ❦

ஒன்றன்றென்னும்படியென்றது - இதொருவ்யஸநமன்றென்று சொல்லலாம்படியென்கை. ஸர்வேச்வரன் ஆழ்வாரைப்பிரிகையாவது - தன்னையிவர நுபவியாதஸமயத்தில் தனக்கிவரோடு ஸாம்யமன்றிக்கேயொழிகை, லோகத்திலும் ஸாதனுக்குவிரஹமாவது ஸாம்ஷயினுடைய ஸம்ஸ்லேஷாதிஸத்தால் பிறந்த ஸாம்யஹாநியிறே! வீற்றிருந்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனிருந்தாதியால்) பொருத்தமுடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனுடையவிருந்தாதியால்) இவ்வாக்யத்தாலே மாயக்கூத்தனில் தாமபேக்ஷித்த பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷமிப்போது ஸித்திக்கவில்லையேயாகிலும் ஜ்ஞாநஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த தம்முடைய ஸதாநிகர்ஷத்தையும் ஸர்வேச்வரன்தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையும்பாராதே தம்பக்கலஸிநிவிஷ்டனாயிருக்கும்படிகளைக்கண்டு தஜ்ஜநிதநிரவதிகஹர்ஷத்தாலே இம்மாநஸஸம்ஸ்லேஷமாத்ரத்திலு மவனையிப்படி கொண்டாடுகிறாரென்றுகருத்து. இத்தால் "ஹாஜிரதக"மென்கிறமஹாகுணமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

ஸர்வேச்வரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளேயிருந்தாதியால்) இக்குணமென்றது- இந்தப்ரணயித்வகுணமென்றபடி. மற்றொருகுணமென்றது - இங்கு ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யாதி ஸ்வாபதகுணவாசம். மநஸ்ஸு இக்குணத்தை யநுபவிக்கும்போது தஜ்ஜநிதநிரவதிகப்ரீதியாலே பாஹ்யகரணங்களும் ஸ்வவிஷயாபேக்ஷையில்லாமல் ஸதாநுவ்ருத்தங்களாம்படியென்கை. பெருந்தாளிருந்தாதி

பா— என்னை- தன் விரஹத்தில் ப்ராணயாரணமஸமாதநனை-யென்னை, இதுக்கு இருத்து மென்கிறதோடே ஸமயம், வியந்து- விஸ்மயப்பட்டு, இந்த ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்திலே நம்மை அபேக்ஷிப்பானொருவனுண்டாவதேயென்று விஸ்மயப்பட்டு என்றபடி. தன்பொன்னடிக்கீழ- தன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடிகளின்கீழே, இருத்தும் என்று- ப்ரதிஷ்டிதனுக்கி யருளுவனென்றத்யவஸித்து, அருத்தித்து- அர்த்தித்து, இதுக்கு அழைத்தேற்கு என்கிறதோடே ஸமயம், எனைத்து- அநேகமாக, ஓர்- ஒருபடிப்பட்டவையான, ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஸமானமான வென்றபடி. பஹுஸம்வத்ஸரம் ப்ரஹ்மஸம்ஸ்லேஷ துர்லபங்களான என்கை, பலநாள்- ஸம்வத்ஸரதிநங்கள்தோறும், மாயக்கூத்தனில் நாளும்நாளுமென்றதை அநுவதிக்கிறபடி. அழைத்தேற்கு- ஆக்ரந்தம் பண்ணினவனுயிருக்கிற வெனக்காக, ஆளக்கூப்பிட்டழைத்தக் காலென்கிறதை யநுவதிக்கிறபடி. இது ஸௌலப்யமஹத்வம். நாமிவனுடைய ப்ரணயித்வத்தையறியாதே இவன் விஸ்லேஷித்தானாகவும் நாமஸந்நிஹிதராகவும்நினைத்து ஆக்ரந்தம்பண்ணி என்னகாரியஞ்செய்தோமென்று மதிப்ரதம், இப்படி ஆக்ரந்தம் பண்ணினவனுயிருக்கிறவென்னோடு ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காக வென்றபடி. பொருத்தமுடை- ப்ரணயித்வத்தை யுடையவனான, வாமனன்- ஸ்ரீவாமநனானவன், தன்னுடைமையைப்பெறுகைக்குத்தான் அர்த்தியாயிருக்குமவனை நானர்த்தித்து என்செய்தேனோனென்று கருத்து. தான்கண்டுகொண்டு- என்னைக்காணப்பெறாதே வ்யஸநப்பட்டதான் ஜநநீக்ஷவானவன் நிதியைக்கண்டாப்போலே யென்னைக்காணப்பெற்று, என்தன்கருத்தை- என்னுடைய ஆசயத்தை, தன்பூர்வம் ஸாபேக்ஷம், என்னுடைய மநஸ்ஸையென்றபடி, புகுந்து- ப்ரவேசித்து, உற- உறுதியாக, ஸாந்த்ரமாகவென்றபடி, வீற்றிருந்தான்- வீறுபெற்றிருந்தான், வீறு- உத்கர்ஷம், ஸம்ஸ்லேஷ ஸமாதாநத்தாலே ஸர்வேச்வரனெழுந்தருளியிருந்தானென்றபடி. ||க||

மூ — இருந்தான் கண்டுகொண்டெனதேழைநெஞ்சாளும்* திருந்தாதவோரைவரைத்தேய்ந்தறமன்னிப்* பெருந்தாட்களிற்றுக்கருள்செய்தபெருமான்* தருந்தானருடானினியானறியேனே* ‖உ‖

ஆ — ஸ்வாமியறியாததொருபடி யிருந்தருளினான், ஆதலாலதின்மேலில்லை யென்னும்படி பண்டெனக்குச்செய்தருளினவருளை யோரருளாகமதியேனென்கிறார். ‖உ‖

(அருள்தான்) என்னுள்ளேயிருந்தருளின யிவ்வருளல்லது மற்றோரருளை நானோரருளாகமதியேன் அவனு

இ — அருள்தானித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) "ஸ்வ ஸந்தர்ஸநாஸ்ஹு ஷா" இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு அரைகுலையத் தலைகுலைய வந்துதவியதாகையாலே யிதின்மேலில்லையென்கிறவர்த்தம் த்ருதீயபாதத்திலே ஸூசிதமாகக்கடவதென்றுகருத்து. எம்பெருமான் ஆஸ்ரிதருக்குச்செய்ததெல்லா மிவர்தமக்குச்செய்ததாக நினைத்திருப்பாரொருவராகையாலே ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்குச் செய்தருளின தெனக்கென்கிறாரென்றுகருத்து. யானறியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஓரருளாகவித்யாதியால்) ‖உ‖

* மூன்றாம்பாட்டு *

நானிப்படி யவனென்பக்கல்பண்ணுகிற வாத்ஸல்யத்தைக்காட்டில் வேறொருக்ருபையை மதியேனென்று இருந்தாப்போலே அவனுமென்பக்கல பண்ணுகிறப்போலே மற்றொன்றிலு மாத்ஸல்யம்பண்ணுகிறானில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக "அருள்தானினியானறியே"னென்று கீழ்ச்சொன்னத்தை யநுவதிக்கிறாரென்று நினைத்

ஈ — எனது- மதீயமான, ஏழை- சபலமான, கண்ட விஷயங்களெல்லாத்திலும் சபலமான வென்றபடி. நெஞ்சு- மனஸ்ஸை. ஆளும்- ஆளாநிற்குமவரான, 'விஷயேஷு ... ' என்கிறபடியே ஸ்வஸ்வகார்யங்களிலே ப்ரவர்த்திப்பிக்குமவரான வென்றபடி. திருந்தாத- ஸ்வபாவத்திலே சிக்ஷிக்கஸக்யமல்லாதவரான, எத்தனையேனும் ஸமர்த்தர்கள் நிக்ரஹிக்கப்புக்காலும் நிக்ரஹிக்க ஸக்யமல்லாதவரான வென்றபடி. ஓர்- லோகவிலக்ஷணரான, ஸ்வபாவத்திலே நிஸ்ஸமாப்யதிகரான வென்றபடி. ஐவரை- பஞ்சேந்த்ரியங்களாகிற ஸமாஸத்ருக்களை, ... இவை ப்ரயோஜனங்களாய்க்கொண்டு படுத்தினபாடுகளை நினைத்து இவற்றை சேதநஸமாநமாயியாலே ஐவரென்று நிர்த்தேஸிக்கிறார். தேய்ந்து- க்ஷயித்து, அற- நஸிக்கும்படி, ஸ்ராக்ருதஸ்வரூபங்களி லாஸக்திமாண்டு நிவ்ருத்தவ்யாபாரங்களாயடங்கும்படி யென்கை. ... விஷயாந்தர வித்ருஷ்ணங்களாகும்படியென்று தாத்பர்யம். மன்னி- ஸ்திரனாய், என்னெஞ்சிலே ஸ்திதிகனாயென்றபடி. கண்டுகொண்டு - பார்த்துக்கொண்டு, ஒரு த்ரவ்யநாஸமுண்டானால் அதைப்பார்த்துக்கொண்டேயிருக்குமாப்போலே "... " என்கிறபடியே- என்னைப்பார்த்துக்கொண்டென்றபடி. இருந்தான் - ஸ்திதம், பெருந்தாள் - பெருந்தாளையுடைத்தான, தாள் - கால், உத்துங்கஸ்தம்பஸஹ பாதயுக்தமானஎன்றபடி. ... பொறுக்கமாட்டாமைக்கு ஹேதுவென்றுகருத்து. களிற்றுக்கு - கஜத்துக்கு, களிறு - கஜம், கஜேந்த்ராழ்வானுக்கென்றபடி. அருள் செய்த - க்ருபைபண்ணினவனான, பெருமான் - ஸர்வேஸ்வரன், தான்தருமென்று மாறியநயிப்பது. தான்- ஸ்வயமேவ, அந்யப்ரேரணாதிகளன்றிக்கேஎன்றபடி. தருமருள் - தான்தந்தருளினக்ருபையையும், ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான்பக்கல செய்தருளின க்ருபையையுமென்றபடி. ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு க்ருபைகொடுத்தது தமக்குத்தந்ததாகத் தோற்றுகையாலே தருமருளென்கிறார். தருமருளென்றது தந்தவருளென்றபடி. தருமென்கிறவர்த்தமானநிர்த்தேஸம் ஸ்ரீகஜேந்த்ராழவான்பக்க லுபகாரகமான க்ருபைக்கு யாவத்காலாநுவ்ருத்திதோதநார்த்தம். அருள்தானென்கிற தான்ஸப்தம் அவ்யயார்த்தகம். இந்தக்ருபை லோகத்திலேதான்பண்ணின க்ருபையெல்லாத்திலு மதிகமாயிருந்தாலுமென்றபடி. இனி - இப்ரகாரமாய் ... படி என்பக்கல க்ருபைபண்ணினபின்பு, யானறியேன் - நானொருக்ருபையாக எண்ணுகிறிலேனென்றபடி. சிலநாளொருஸரஸ்ஸிலே ஒருமுதலையாலேக்லேஸப்பட்ட கஜேந்த்ராழ்வான்பக்கல் அருளினது அநாதிகாலஸம்ஸாரஸாகரத்திலே ஐந்துமுதலைகளாலே நலிவுண்ட வென்பக்கலருளினதோடொக்குமோ வென்றுகருத்து. ‖உ‖

மூ — அருடானினியானறியேனவனென்னு* ளிருடானறவீற்றிருந்தானிதுவல்லாற்* பொருடானெனினிமூவு லகம்பொருளல்ல* மருடானீதோமாயமயக்குமயக்கே* ||௩||

ஆ — மென்னுள்ளேயிருந்தருளின விவ்விருப்பல்லது மற்றுமீஶ்வரோபகரணமான ஸம்பத்துக்களையும் திருநாட்டை யுமொருபொருளாக மதியானென்று, இப்படி யெம்பெருமானுக்குத்தம்பக்கலுள்ள ப்ரீதிவிஶேஷத்தைப்பேசி தம்முடைய நிகர்ஷத்தையநுஸந்தித்து ஸர்வஸ்ய ஸர்வேஶ்வரஸ்வவிஷயகப்ரீதிவிஶேஷம்ஸம்பவத்தானது எ னக்குஸம்பவியாது, என்னுடைய ப்ரேமமோதல் அவனென்னை ப்ரமிப்பித்தானாதல் அல்லதிதுகூடாதென்கிறார். ||௩||

(மாயமயக்கு) நிரவதிகவாத்ஸல்யஸௌஶீல்யத்தையுடையனாயிருந்தவனே என்னுடைய நிகர்ஷத்தைப்

இ — ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளே இத்யாதியால்) இதுவல்லான் இத்யாதிக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அவனுமென்னுள்ளேயித்யாதியால்) இப்படியவனுடைய ப்ரணயித்வகுணத்தாலே ஸந்தோ ஷிப்பாகிற்கிறவிவர் மருள்தானித்யாதியாலே இதுபொய்யென்றுஶங்கித்தது அஸம்பவமன்றோவென்ன? ஸம ர்த்திப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அத்யந்தநிக்ருஷ்டனானவென்பக்கலித்தனை ப்ரீதிவிஶேஷஞ்செய்தருளுகி றவிது என்னவாஶ்சர்யமென்று இப்படிஸ்வநிகர்ஷம் ப்ரஸக்தமாகையால் அநுஸந்திக்கிறாரென்றுகருத்து. ஶ்ரீயவாதத்தி லக்ஷ்யஸித்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவித்யாதியால்) மருள்தானீதோவென் கிறதையுரைக்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) மாயவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனென் னையித்யாதியால்) ராக்ஷஸீமத்யகதையான அஶோகவநிகையின்நடுவே ராமகீர்த்தநத்தைப்பண்ணிக் கொண்டுவந்த திருவடியைக்கண்டருளி மிகவும்ஹ்ருஷ்டையான ஜநகராஜன்திருமகள் ஸந்தேஹவிகளாயி ருப்பாரித் தேஶத்தில்வரக்கூடாது, ஆனபின்பு "கிஞ்சாஸ்யாத்ஸ்வப்நோயம் ஸ்வப்நேத்ருஷ்ட்வா ஹி வாநரம் | ந ஶக்யோப்யுதயம் ப்ராப்தும் ப்ராப்தோப்யுதயஶ்ச மே" என்று ஸ்வப்நாதிகளிலே யொன்றென்று அநேகப்ரகாரஶங் கைபண்ணினாப்போலே யிவருமதிஶங்கைபண்ணுகிறாரென்றுகருத்து. ||௩||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

ஆபன்னன தம்மானென்கிறவடிங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) ஸ்வபாவா நத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) தூயசுடர்ச்சோதி என்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ஈ — இனிதானென்று மாறியருளிப்பது. இனிதான் - இதுக்குமேல், அருள் - க்ருபையை, என்னுள்ளேயெ ழுந்தருளியிருந்த விதிற்காட்டில் வ்யதிரிக்தமாயிருக்கிற க்ருபையையென்றபடி. யானறியேன் - நானொ ருக்ருபையாகவெண்ணுகிறிலேன், இத்தாலித்தனை அதிஶயமேதென்ன அவ்வதிஶயத்தைச்சொல்லுகைக் காகத் தம்நெஞ்சிலவனிருந்ததை யநுபவிக்கிறார். அவன் - என்பக்கல் அத்யந்தாபிநிவிஷ்டனான ஸர்வே ஶ்வரன், என்னுள் - என்பக்கலுள்ளவையான, இருள்தான் - அஜ்ஞாநாந்தகாரங்களெல்லாம், அத்யந்தநிவ்ருத்த மாகையாலே தானென்கிறதிங்கே காகாக்ஷிந்யாயம். அஜ்ஞாநாந்தகாரமெல்லாமென்றபடி. அற - அற் றுப்போம்படி, வீற்றிருந்தான் - ஸாம்ராஜ்யம்பெற்றாப்போலே ஸந்துஷ்டனாயிருந்தருளினான், இதுவல் லால் - என்னெஞ்சிலிருந்தருளுகிற விதுவல்லது, பொருள்தான் - பொருளுண்டோ, ஸாரவஸ்துவுண் டோவென்றபடி. இங்குதான்ஶப்தம் வாஶப்தபர்யாயமாய்க்கொண்டு விசாரவாசம். எனில் - என் ப்ரவ்ருத்திக் கில், என்னெஞ்சிலிருந்த விருப்பிற்காட்டி லவனுக்கு வேறொருஸாரவஸ்துவுண்டோவென்று நிரூபி த்துப்பார்க்கிலென்று வடாஸம். மூவுலகும் - த்ரிவிதசேதநரும், உலகு - லோகம், லோக்யதஇ திலோகஃசேதநாஃ, த்ரிவிதசேதநருமென்றபடி. பொருளல்ல - அவனுக்கொருஸாரவஸ்துவு மன்று, என்னெஞ்சிலிருப்பொழிய உபயவிபூதியையு மொருவஸ்துவாக நினைக்கிறானில்லையென்றபடி. ஈது - என்பக்கலித்தனை அபிநிவிஷ்டனாக அவனை நானநுபவிக்கிறவிது, இதுவென்கிறதற்கு ஈதென்று தீர்க்க மாகவும் ப்ரயோகமுண்டு, மருள்தானோ - ப்ரமந்தானோ, மாய - ஆஶ்சர்யபூதங்களான, மயக்கு - மோஹ னங்களாலே, ஓகாரத்தையநுஷங்கித்து மயக்கோவென்றருளிப்பது. மோஹிப்பிக்கைக்காக வவன்தா க்கத்தனி லென்னுடைய ஸங்கல்பத்தை நிறுத்துகைக்காக அவன்தானென்னை ப்ரமிப்பிக்கிறானோ வென்றபடி. ||௩||

மூ— மாயமயக்குமயக்காவென்னைவஞ்சித்து* ஆயனமரர்க்கரியேறெனதம்மான்* தூயச்சுடர்ச்சோதிதனதென்னுள்வைத்தான்* தேசந்திகழுந்தன்திருவருள்செய்தே* ௲ச

திகழுந்தன்திருவருள்செய்துலகத்தார்* புகழும்புகழ்தானதுகாட்டித்தந்தென்னுள்* திகழுமணிக்குன்ற

ஆ— பார்த்தென்றிறத்துப்பெரய்செய்தநளான், ஆதலால் ஹேயப்ரத்யநீகமான வவன்திருவடிவை யென்னுள்ளே ஸகலலோகமுமறியும்படி மெய்யேவைத்தருளினனென்கிறார். ௲ச

(திகழும்) லோகமெல்லாமறியும்படி என்னுள்ளேயிருந்தருளின வத்தனையேயோ, இப்புகழையே லோகமெல்லாம்புகழும்படியாகவு மிருந்தருளினான், இருந்தருளுகிறான் தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையு மென்னுடைய நிகர்ஷத்தையும் பார்த்து "நானத்தைவிட்டகலுகிறேன்" என்னும்பயத்தாலே நான்தன்னைவிடமாட்

இ— மருளிச்செய்கிறார் (ஹேயேத்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலலோகமுமறியும்படியென்று) மயக்காவென்கிறவிததால் ஸூசித்தவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (மெய்யேயென்று) ௲ச

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

திகழுந்தன்திருவருள்செய்தென்றது கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸ்தானத்திற்காட்டில் அதிகமானதொன்றைச் சொல்லுகைக்காக வத்தைபநுவதித்தபடியென்று நினைத்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகமித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும். உலகத்தாரித்யாதி தந்து இத்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்புகழையேயித்யாதியால்) பாட்டிலே நின்றுனித்யந்த மேகவாக்யமாயிருந்தாலும் லோகமெல்லாம்புகழும்படியிருந்தருளுகையும் தன்னழகைக்காட்டி வசீகரிக்கையுமாகிற வர்த்தத்தினு மிவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக வ்யாவ்ருத்தியிலே இருந்தருளினானென்றிங்கே வாக்யபேதம் பண்ணியருளினார். த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இருந்தருளுகிறானித்யாதி கொண்

ஸ— அமரர்க்கு- நித்யஸூரிகளுக்கு, அரியேறு- ஸிம்ஹச்ரேஷ்டமானன, அரி- ஹரி, ஸிம்ஹமென்றபடி. ஏறு- வ்ருஷபம், ராஜாதிராஜனானவென்றபடி. ஆயன்- இப்படி ஸர்வேச்வரனாயிருந்துவைத்து அறிவில்லாத இடையர்க்கு ஸஜாதீயனாயவதரித்தவனான, எனதம்மான்- க்ருதஜ்ஞதிஷ்டனானவெனக்குந்த ஸௌசீல்யத்தை ப்ரகாசிப்பித்தென்னை வசீகரித்தடிமைகொண்ட ஸ்வாமியானவன், என்னைவஞ்சித்து- தன்திருவடிகளிலே த்ருஷ்ணாவானவென்னை வஞ்சித்து, மாயமயக்கு- ஆச்சர்யங்களான சேஷ்டிதங்களாலே, மயக்கான்- ஸ்தாபிப்பான், அவன் ஸௌசீல்யதிசயமாகையாலும் நான் தன்னைநம்பினவனாகையாலேயுமென்னைவஞ்சித்துஸ்தாபிப்பானென்றபடி. ஆச்ரிதவிரோதிகளான தேஹாத்மாபிமானாதிகளையிறே வஞ்சித்துஸ்தாபிப்பது என்று கருத்து. தேசந்திகழும்- தேசமெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படியான, ஸகலலோக ப்ரஸித்தம்படியானவென்றபடி. தம்திருவருள்செய்து- மற்றொருவர்க்கன்றிக்கேதனக்கே அஸாதாரணமான க்ருபையை யென்பக்கலிலே செய்தருளி, தனது- தனக்கஸாதாரணமான, தூய- பாவநமான, ஹேயப்ரத்யநீகமானவென்றபடி. சுடர்ச்சோதி சுடரையுடைத்தான ஜ்யோதிஸ்ஸை, ப்ரகாசாதிசயவத்தேஜஸ், சுடர்- ப்ரபை, ப்ரகாசாச்ரயமாய் ஸ்வப்ரகாசதேஜோமயமான திவ்யவிக்ரஹத்தை, என்னுள்ளே வைத்தான்- என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே ப்ரகாசிப்பித்தருளினான். ௲சஸ

திகழும்- ஸகலலோகங்களிலும் ப்ரகாசிக்கும்படியான, தன்திருவருள்செய்து- தனக்கே அஸாதாரணமான க்ருபையை யென்விஷயத்திலே செய்தருளி, உலகத்தார் புகழும்- என்பக்கல் தான்செய்தருளின ஸந்நிவேசத்தைக்கண்டு லோகத்தார் ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிற, அது- அந்தப்ரஸித்தமான, புகழ்- ஸ்தோத்ரத்தை, தான்- என்பக்கல ஸந்நிவிஷ்டனானதான், காட்டித்தந்து- எனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தருளி, ஸர்வேச்வரனுக்கொரு சேதநன்பக்கலித்தனை ஸந்நிவேசமுண்டாவதேயித்தென்ன வாச்சர்யமென்று லோகத்தாரெல்லாம் நானறியக்கொண்டாடும்படி செய்தருளியென்று வாக்யதாத்பர்யம், என்னுள்- என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே, இதுக்கு நின்றுனென்கிறத்தோடே அந்வயம். திகழும்- விளங்காநின்றுள்ள, மணிக்குன்றமொன்றேயொத்து- ஒரு ரத்நபர்வதத்துக்கு ஸத்ருசனாய், ஒன்றேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரம் வாக்யாலங்காரம், ரத்நமான ரத்நஸ்ஸாகிற ஸம்பந்தத்தைப்பெற்று ஸௌந்தர்யம்பெற்றாற்போலே அத்யுஜ்ஜ்வலதேஜோமய விக்ரஹசாலியாய்க்கொண்டு ப்ரீத்யதிசயத்தாலே அத்தைவிட்டு விச்லேஷிக்கமாட்டாமல் இற்கையாலே ஐகத்ரீனையுவ

மூ— மொன்றேயொத்துநின்றான்* புகழும்புகழ்மற்றெனக்குமோர்பொருளே* ॥ரு॥
பொருண்மற்றெனக்குமோர்பொருடன்னிற்சீர்க்கத்* தருமேற்பின்னையார்க் கவன்றன்னைக்கொடுக்கும்*
கருமாணிக்கக்குன்றத்துத்தாமரைபோற்* றிருமார்புகால்கண்கைசெவ்வாயுந்தியானே* ॥சு॥

ஆ— டாதபடியாகத் தன்னைக்காட்டி யென்னைவஶீகரித்துக்கொண்டருளின புகழல்லது மற்றவனுடையபுக ழையொருபுகழாகமதியேனென்கிறார். ॥ரு॥

(பொருண்மற்றெனக்கும்) தானாகிறவஸ்துவைத்தையொழிய வேறேசிறியதொருவஸ்துவைத்தை யெனக்குத்தந்தால் நிரவதிகஸௌந்தர்யலாவண்யத்தையுடையனை தன்னை வேறுகொள்வாரில்லையென்று இப்படிதன்னையெனக்கு

இ— டருளினவென்னுமளவாலே) இருந்தருளுகிறானென்றது - இருந்தருளுகிறவென்றபடி. இதுக்குக்காட்டி வஶீகரித்துக்கொண்டருளின இரண்டிடத்திலுமந்வயம். ॥ரு॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

மற்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானாகிறவித்யாதியால்) சீர்க்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிறியதென்று) ஓர்பொருள்என்கிறதற்குத் தருமேலென்றதைத்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவஸ்துவைத்தையித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) பின்னையார்க்கித்யாதிவாக்யம் க்ஷேபவாரமென்றுநினைத்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) இவ்வாக்யம் க்ஷேபவாரமன்றிக்கே யதாஶ்ருதமாகிலிப்பாட்டி லெம்பெருமானுக் கொருகுணம் சொல்லிற்றாகாமையாலிது ப்ரகரணத்துக்குச்சேராதொழியும். தம்மையொழிய ஸமஸ்தகுண

ஸம்பந்நனைப் என்றபடி. நின்றான்- ஸர்வேஶ்வரனாநின்றான். மற்று- இதல்லது, இப்படி யென்னெஞ்சிலே யிருந்தருளின விம்ஸௌஹார்த்தகுணமல்லது என்றபடி. எனக்குமென்கிற (உகாரத்தை) உம்மை) புகழும்புக ழென்கிறதோடே அந்வயிப்பது. புகழும்புகழும்- ஸ்துதிக்கப்படுகிற குணமும், லோகத்தாராலே ஸ்துதிக்கப்படுகிற வேறொருகுணமுமென்றபடி. புகழுமென்கிறவிடத்தில் உகாரம் புகழுக்கு அதிக்ஷேபத்யோதகமாயும், எனக்கு- இக்குணத்தை யறிந்தவெனக்கு, ஓர்பொருளே- ஒரு பதார்த்தமோ. ॥ரு॥

பொருள் தன்னில்- பதார்த்தங்களுக்குள்ளே, பொருள்- பதார்த்தம், தன் ஸ்வரூபம் ஸ்வபாவங்கள், மற்று- வ்யதிரிக்தமான, தானாகிற பதார்த்தத்திறகாட்டில் வேறானவென்றபடி. ஓர் பொருள்- ஒரு பதார்த்தத்தை, ஐஶ்வர்யாதிகளிலே யொருபதார்த்தத்தை யென்றபடி. எனக்கும்- அநந்யப்ரயோஜநனை வெனக்கும், இதற்குத்தருமென்கிறதோடே யந்வயம். சீர்க்க- சீர்மையாக, பக்ஷமாக வென்றபடி. தருமேல்- தந்துவிட்டானாகில், பின்னை- ஐஶ்வர்யாதிபதார்த்தங்களையா நான் நிராகாங்க்ஷனனபின்பு, கருமாணிக்கக் குன்றத்துத்தாமரைபோல்- நீலரத்நமயபர்வதத்தில் உத்பந்நதாமரைகள்போலே, திருமார்பு- லக்ஷ்மீகௌஸ்துபாலங்க்ருதமான வக்ஷஸ்ஸையும், கால்- அத்திருமார்பிலழகை யநுபவித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவரானவர்கள்விழும் திருவடிகளையும், கண்- அவர்களை அநுக்ரஹிக்க ஸௌஹார்த்தோத்தாரமஸ்ருணிதமாக கடாக்ஷிக்கும் திருக்கண்களையும், கை- அவர்களை முதுகைத்தட்டி ஆஶ்வாஸிப்பிக்கும் திருக்கைகளையும், செவ்வாய்- கருணாயரத்தையும், "ஸாதரமுத்யுதாரஹாஸவிலாஸோஜ்ஜ்வலநம்" என்கிறபடியே அவர்களைநோக்கி ஸம்பாஷணம்பண்ணும் திருவதரத்தையுமென்றபடி. உந்தியான்- அவர்களுக் காஶ்ரயமாய் பத்மோத்பவஜநக்கபத்ரவைலக்ஷண்யமான திருநாபியையுமுடையவனை, உந்தி- நாபி, திருமார்வுதுடங்கி உந்தி யந்தமும் அங்கங்கள். உந்தியுடையவன். உந்தியான் என்று அதின்மேல் ஸம்போதனமும் த்வயம். நானநுபவியா விட்டாலித்தனை விரஹியனாயிருக்கிற விவனை யினியாரநுபவிக்கக் கொள்ளுவரென்று ஹாஸபூர்வமாகக்ஷேபிக்க இவ்விசேஷணங்கள், இத்தனைஸம்பூர்ணனைவிவனை யாசைப்படாதாருண்டோ வென்றபிப்ராயம். அவன் - ஸௌந்தர்யஸ்வபாவனானவன், தன்னை - இப்படி நிரதிஶயபதார்த்தஸம்பூர்ணனைதன்னை, யார்க்குக்கொடுக்கும் - எவர்களுக்குக்கொடுக்கப்போகிறான், இனியிவரை யநுபவிப்பாருண்டோவென்றபடி. யார்க்குக்கொடுக்குமென்கிறதினுடைய ஸ்வரவிசேஷத்தாலே தன்னையநுபவிப்பார் நித்யஸூரிகள் அநந்யராயிருண்டாயிருக்கச்செய்தே வேண்பக்கலிதியேஷத்தாலே தன்னையெனக்குத்தந்தருளினானென்று வ்யஞ்ஜிதமாகிறது.

மூ— செவ்வாயுந்திவெண்பற்சுடர்க்குழைதன்னொடு* மெவ்வாய்ச்சுடருந்தம்மின்முன்வளாய்க்கொள்ளச்*
செவ்வாய்முறுவலோடெனதுள்ளத்திருந்த* வவ்வாயன்றியானறியேன்மற்றருளே* ॥௭॥

ஆ— ஸௌஹ்ருதமாகத்தந்தருளினானல்லனிறே, என்பக்கலுள்ள அபிநிவேசமிறேயென்கிறார். ॥௬॥

(செவ்வாயுந்தி) இன்னமுமிவ்வபிநிவேசத்தையே விவரிக்கிறது, என்னோடுகலந்தருளின கலவியிலுள்ள நிரவதிகப்ரீதியாலே திருப்பவளத்தினழகையும் மற்றுமுள்ள திவ்யாவயவ திவ்யாபூஷணகதமான நிரவதிகதேஜஸ்ஸையுமெல்லாம்வாரிந்து கொண்டுவைத்து என்முன்னே திருமுகத்தினொளிவெள்ளம்பெருகப்புறப்படும்படியாகச் செவ்வாய்முறுவலோடெனதுள்ளதிருந்த வவ்வபிநிவேசமல்லது மற்றொருகுணத்தை குணமாகமதியேனென்கிறார். ॥௭॥

இ— ஸௌந்தர்யாதிகளில்லையென்று வ்யவஸ்திக்கையாலே நிர்ஹேதுகத்வாதி ப்ரதிபாதகப்ரமாணங்கள் விரோதமாமென்றுகருத்து. இத்தாலுமிவ்விடத்தில் ப்ரீதியாலேசெய்தருளினானாகிலிறே நீரித்தனை கொண்டாடலாவது, ஸஹஜஸௌஹார்த்தத்தாலே செய்தருளினானேலோ வென்ன? இதுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

மணிக்குன்றமொன்றேயித்யாதியாலே ஐந்தாம்பாட்டிலுத்தரார்த்தத்தாலே சொன்னவர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பாட்டு பௌநருக்த்யமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இன்னமித்யாதியால்) விவரிக்கிறதென்றது - ப்ரகாராந்தரேண வர்ணிக்கிறதென்றபடி. கீழேதம்மை வசீகரிக்கைக்காகத் தன்னழகைக்காட்டியருளினபடியை யருளிச்செய்கிறார், இங்கேதம்மோடுகலந்த ப்ரீதிமயத்தாலே யவனுக்குண்டான ஔஜ்ஜ்வல்யத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்கை. பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடித்யாதி படியாகவென்னுமளவாலே) அதில் செவ்வாயுந்தி வெண்பல்லென்று ஸமஸ்தபதமாகவிருந்தாலும் செவ்வாய்முறுவலோடித்யாதியாலே இப்பாட்டு ஸ்மிதவிஸ்மிதவர்ணந ப்ரதாநமாகையாலே உந்திமுதலான அவயவாந்தரங்களிற்காட்டில் திருப்பவளத்தில் ஸாமாதிசயம் விவக்ஷிதமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக செவ்வாயைத்தனித்து நிர்தேசிக்கிறார் (திருப்பவளத்திலழகையுமென்று) உந்தியித்யாதி சுடரித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்) சுடர்தம்மிலுமென்றதயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாமித்யாதியால்) முன்வளாய்க்கொள்ளவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்முன்னேயித்யாதியால்) திருமுகத்தினொளியென்று செவ்வாய்முறுவலோடென்கிறவிடத்தில் ஸஹார்த்த ப்ருதக்கரணம்- தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வபிநிவேசமித்யாதியால்) ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

எம்பெருமானுக்குத் தம்பக்கலுள்ள ஆஸக்த்யதிசயத்தைப்பேசி யநுபவிக்கவந்தவிவர் இப்பாட்டிலே

ப— செவ்வாய் - சிவந்ததிருப்பவளம், உந்தி- திருநாபி, வெண்பல்- வெளுத்ததிருமுத்துக்கள், சுடர்குழை— சுடரையுடைத்தானகுழைகள், காந்திமத்களான மகரகுண்டலங்களென்றபடி. தன்னோடு- தன்னென்று ஸர்வநாமம். இவைகளோடேயென்றபடி. சுடருமென்கிறவிடத்தில் உகாரத்தை தம்மிலென்கிறத்தோடேயந்வயிப்பது. எவ்வாய்ச்சுடர்தம்மிலும் - எவ்வெவ்விடத்திலுள்ள தேஜஸ்ஸுக்களிற்காட்டிலும், வாய்- இடம் - தம்மென்று ஸாமாந்யநாமம். செவ்வாயுந்திமுதலான அவயவங்களோடேகூட மற்றுள்ள ஸர்வதிவ்யாவயவங்களிற்காட்டிலுமென்று பதார்த்தம். முன் — என்னுடையமுன்னே, வளாய்கொள்ள - வளைத்துக்கொள்ளும்படி, ஸ்வாபாவிக ஸர்வாவயவதேஜஸ்ஸைக்காட்டிலு மதிகமாக விஜ்ரும்பித்தென்முன்னே ஸர்வாவயவத்தையும் வ்யாபித்துக்கொண்டு ஸௌந்தர்யாதிமாக முறுவல்காந்தி புறப்படும்படியென்று பதார்த்தம். செவ்வாய்முறுவலோடு - என்னோடுஸம்ஶ்லேஷித்த நிரவதிகப்ரீதியாலுண்டான சிவந்ததிருப்பவளஸ்மிதத்தோடே, எனதுள்ளத்திருந்த - என்னெஞ்சிலே யெழுந்தருளியிருந்த, அவ்வாயன்றி - அவ்விடமொழிய, இப்படி என்னெஞ்சிலேயெழுந்தருளியிருந்த வாஸ்யமொழியவென்றபடி. அவ்வபிநிவேசமொழியவென்கை. மற்றருள் - மற்றுள்ளக்ருபைகளை, யானறியேன் - நானொருக்ருபையாக வறியேனென்றபடி. ॥௭॥

மூ—அறியேன்மற்றருளென்னையாளும்பிரானார்* வெறிதேயருள்செய்வர்செய்வார்கட்குகந்து* சிறியேனுடைச்சிந்தையுள்மூவுலகுந்தன்* நெறியாவயிற்றிற்கொண்டுநின்றொழிந்தாரே* ||அ||
வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொழிந்தாரும்யவரும்* வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொருமூவுலகுந்தம்* வயிற்றிற்

ஆ—(அறியேனமற்றருள்) இப்படி ஸந்நிவிஷ்டனைக்கொண்டு தன்னுடைய ஸௌலப்யத்துக்குங்கூட வென்னுள்ளே புகுந்திருந்தருளுகைக்கு ஹேதுவென்னென்றால் ஒரு ஹேதுவின்றியே வெறிதேசெய்தருளினனென்கிறார். ||அ||
(வயிற்றிற்கொண்டு) ஸம்ஸாரிகளையும், ஸம்ஸாரபத்திகளான ஸகலசேதனவர்களையும் ஸகலசேதனவா

இ—சிலருக்கு நிர்ஹேதுகமாக க்ருபைசெய்தருளுவனென்றித்தைச்சொல்லுகை யஸம்பமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்ருஷியால்) அதில் ஸந்நிவிஷ்டனைக்கொண்டென்கிறவித்தால் ப்ரயோஜனாந்தரமும் தன்னுடைய விதஷ்டிவாக்யத்தாலே உதாரயத்தினமும் ஸங்க்ரஹீதமாயிற்று. இப்பாட்டிற்கு த்விதீயவாக்யத்திலே தாத்பர்யமாய் மற்றெல்லாம் உபவிசேஷணவாக்யமாயிருக்குமென்று காட்டுகைக்காக அவற்றை இச்சப்தவாக்யத்தாலே ஸங்க்ரஹித்தது. த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருஹேதுத்ருஷியால்) எனக்கென்றுவிசேஷித்துச்சொல்லாதே செய்வார்கட்கென்று ஸாமாந்யேநசொன்னது தம்மைப்போலே க்ருதஜ்ஞப்ரபந்நரான சிலர்பக்கலவனுக்கு இதுஸ்வபாவமாகையாலிது உசிதமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக என்றுகருத்து. இவ்வாக்யார்த்தமௌரவத்தைப்பார்த்தால் தம்பக்கலுள்ளஹேது அதிவிஷமாகையாலே இதொருவ்யாஜமாத்ரமென்றுகருத்தாலே ஒருஹேதுவுமில்லையென்கிறாரென்று திருவுள்ளம். ||அ||

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொருமூலகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளையுமென்று) வயிற்றிற்கொண்டுநின்றென்று மூவுலகுக்கு விசேஷணஞ்சொன்னத்தால் ஸித்தவஸ்துத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரபத்திகளானவென்று) இதுஸகலசேதனவனுக்கும் ஜந்துக்களுக்கும் ஸாதாரணவிசேஷணமாகையால் பஹுவசநவசனம். வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொழிந்தாருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலசேதனவனையுமென்று) பாட்டிலே பஹுவசநமாயிருக்கையாலே ஸகலசேதனவனையு

ஈ—என்னை- க்ருதஜ்ஞநிஹீநனான வென்னை, ஆளும் பிரானார்- அடிமை கொண்டருளுகிற உபகாரகர், சிறியேனுடை- க்ருதஜ்ஞனான வென்னுடைய, சிந்தையுள்- மநஸ்ஸிலே, இதுக்கு நின்றொழிந்தாரென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். மூவுலகும்- த்ரிவித சேதநங்களையும், த்ரிவித விதிநிஷேதங்களையு மென்றபடி. நெறியா- முறையாக, சேஷசேஷித்வ முறைதப்பாமலென்றபடி. நம்முடைமையென்கிற அபிமானமுடையவராயென்கை. தம்வயிற்றிற்கொண்டு என்றநயிப்பது. தம்முள்ளே தரித்துக்கொண்டென்றபடி. அவற்றையும் கூடக்கொண்டென்கை. நின்றொழிந்தார்- ஸ்திரமாக வெழுந்தருளியிருந்துவிட்டார். ஒழிந்தாரென்கிறதற்கு க்ருதஜ்ஞநிஹீநனான வென்பக்கல் அஸம்பாவிதமான விதையும் செய்தருளிவிட்டாரென்று கருத்து. செய்வார்கட்கு- தாம செய்யவேண்டினவர்களுக்கு, தாம் க்ருபைசெய்தருள நினைத்த ஜநங்களுக்கென்றபடி. வெறிதே- நிர்ஹேதுகமாகவே, அருள் செய்வர்- க்ருபைசெய்தருளுவர். ஆதலாலென் பக்கலுமிப்படி செய்தருளினனென்று கருத்து. மற்றருள்- அநந்யஸித்தமான க்ருபையை, அறியேன்- ஒருக்ருபையாக நினையேன். ||அ||

வயிற்றில்கொண்டுநின்ற - குக்ஷிக்குள்ளே நிறப்பித்துக்கொண்டிருந்த, நிறைவென்கிறவிடத்தில் அகாரம்ஸம்யியிலே லோபமாயிருக்கிறது. ஒரு - வாவாமௌவனங்களான, அதிவிஸ்தாரநங்களானவென்றபடி. மூவுலகும்- க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகம், என்று த்ரிவிதங்களான லோகங்களையும், ஸதாஸம்ஸாரவநாதிகங்களான வஸ்துக்களையும் என்றபடி, வயிற்றிற்கொண்டு நின்றொழிந்தாரும் - தேவமநுஷ்யாதிரூபேண வ்யஷ்டியாகக்கடவ ஜீவஸமஷ்டியெல்லாம் தங்கள்சரீரத்துக்குள்ளே நிறம்பியிருக்கும்படிநின்று அதனாலே ஐஸ்வர்யதயா க்ருதக்ருத்யராயிருந்த ஸகலசேதனவர்களையும், ப்ரஹ்மாக்கள் நாபீகமலத்தில் ஜநிக்கும்போது வ்யஷ்டிஜீவராகக்கடவ ஜீவஸமஷ்டிதவிக்ரஹராயிறே ஜநிப்பது. ஒழிந்தாரென்கிறவசத்தாலே க்ருத

மூ — கொண்டுநின்றவண்ணணின்றமாலை* வயிறறிற்கொண்டுமன்னவைத்தேன்மதியாலே* ॥௯॥
வைத்தேன்மதியாலெனதுள்ளத்தகத்தே* யெய்த்தேயொழிவேனல்லேனென்றுமெப்போது* மொய்த்தேய்
திரைமோதுதண்பாற்கடலுளாற்* பைத்தேய்சுடர்ப்பாம்பணைநம்பரனையே* ॥௰॥

ஆ — ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளான ஷாட்குண்யாதிஸ்வாராதமான ஸர்வஜநங்களையும் ஸ்வஸங்கல்ப ஸஹஸ்ரைகதேசத்திலே நிபதித்தருளுகிற வெம்பெருமான்படியை யறிந்துகொண்டேனிறே யென்கிறார். ॥௯॥
(வைத்தேன்மதியால்) அவன்படியெங்ஙனே பாகவறிந்ததென்றால், ஸ்ரீதர்பக்கல் ஸந்நிதிவிஶேஷணுயிருக்கை

இ — மென்கிற ஸகலவசநஜாத்யபிப்ராயம். யவரு — ஸைவகஸ்வஜநக்ருதமாப் வதாரோத்வர்களையுமென்று ஸாமாகவுமாம் இவ்விடத்தில் வயிற்றிற்கொண்டுநின்றென்கிறவிதால் ஸ்திதவஸ்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (வதாரோத்வாஜேந்த்ராதியால்) யவருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (தேவேந்த்ராதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸங்கல்பேந்த்ராதியால்) சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (அறிந்துகொண்டேனிறேயென்று) இத்தால் எட்டுபாட்டாலும் ப்ரதிபாதிதவஸ்தத்தை ஸாரதேந்த்ரோநாவஸாநமிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥௯॥

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

வைத்தேன்மதியாலென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வஸ்துத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பாட்டு வ்யாக்யாநம் பண்ணவேண்டா விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (அவனிச்சாதியால்) கீழ்ப்பாட்டில் ஜகத்ஸ்ருஷ்டியும் அவன்படியாகத்தோற்றுகிறதேயாகிலும் ஆழ்வார் தம்பக்கலவனுடைய ஸந்நிதிவிஶேஷத்தை யநுபவிக்கிற விப்ரகரணத்திலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டிப்ரபவத்தை ஸந்நிதியிக் கைஸங்கதமல்லாமையாலே அவன்படியெங்ஙனேயாகவறிந்ததென்று ஸம்ஶயிக்கை உபபந்நமாகையால் அதைவெளியிடுகிறதிப்பாட்டென்றுகருத்து. அங்கு வாக்யஞ்சொன்னது இப்படி வாக்யமிருக்கச்செய்தே ஸ்ரீதர்பக்கல் ஸந்நிதிவிஶேஷமவனுக்கு ஸ்வாபமென்று கொண்டாடுகைக்காகவென்று திருவுள்ளம். திருவனந்தாழ்வானோடு ஸம்ஶ்லேஷஞ்சொல்லுகிற உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதே

ப — க்ருத்யம்தோற்றுகிறது. ப்ரத்யக்ஷவதாரோத்வஹேதுகபாவநம். யவரும் - எல்லாரையும், தேவ ப்ரஹ்மாதிகளையுமென்றபடி. தம்வயிறறிற்கொண்டு - தம்முள்ளேயடக்கிக்கொண்டு, தம்முடைய ஸங்கல்ப ஸஹஸ்ரைகதேசத்திலே யடக்கிக்கொண்டென்றபடி. நின்றவண்ணம்நின்ற - ப்ரளயத்தானிருந்தப்ரகாரமே யிருந்தவனை, இத்தால் ஒருக்ஷயாஸமுந்தோற்றாமல் நித்யாஜநுனாயிருந்தவனனென்றபடி. மாலை - ஸர்வேஶ்வரனை, மதியாலே - ஸத்புத்திஜ்ஞாநத்தாலே, கொண்டு - க்ரஹித்து, வயிற்றில் - என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே, மன்ன - ஸ்திரனாயிருக்கும்படி, வைத்தேன் - வைத்துக்கொண்டேன், ஸ்பஷ்டமாகஅறிந்துகொண்டேனென்றபடி. ॥௯॥
மொய்த்து - நிபிடமாய், ஏய் - ஸந்நிதிவங்களான, ஏ யென்று ஸந்நிதிவாசகம், திருவனந்தாழ்வான் திருவுடம்புக்கு ஸந்நிதிவங்களானவென்றபடி. திரை - தரங்கங்களானவை, மோது - மோதாநிற்கிற, ஸ்வாஸநம்பண்ணுகிற வென்றபடி. தண் - ஶீதளமான, பாற்கடலுள் - க்ஷீரஸமுத்ரத்திலே, ஆமென்று வாக்யவிவரணம். பைத்து - பசைத்து, பசை - ஸணம்விரிக்கை. நீரொத்தஸ்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டிஸஹஸ்ர ஸவிதஸ ஸம்ஸாரஸமுத்ரநதிகுநதமாந விகஸிதஸஹஸ்ரபணனென்றபடி. ஏய்சுடர் - ஏற்றசுடரையுடையவனை, ஸாமீப்யஸ்வநவமதிகாந்தியென ஸாஹாரவஸமாய்க்கொண்டு திவ்யமங்களவிக்ரஹ காந்திக்கு உசிதமானகாந்தியை யுடையவனனென்றபடி. பாம்பு - திருவனந்தாழ்வானை, அணை - ஶயநமாக வுடையவனை, நம்பரனை - நம்முடையவுத்க்ருஷ்டனை, எல்லாருங்காணத்திருப்பாற்கடலிலே வந்து திருவனந்தாழ்வான்மேலே நித்யமாகக்கண்வளருகையாலே நமக்கு ப்ரகாஶிதமான ஸ்ரீதஸம்ஶ்லேஷ ஸந்நிவேஶாதிஶயத்தை யுடையவனை யென்றபடி. எனது - உசிதமான, உள்ளத்து - மநஸ்ஸினுடைய, அகத்தே - உள்ளே, மதியால் - ஸஜீவநஜ்ஞாநத்தால், வைத்தேன் - நிதிபோலே நிக்ஷேபித்துக்கொண்டேன், அறிந்துகொண்டேனென்றபடி. என்றும் - இனி ஸர்வகாலமும், எப்போதும் - ஸர்வக்ஷணத்திலும், எய்த்தே யொழிவேனல்லேன் - விஶ்லேஷித்து விடுவேனல்லேன், எய்த்து - விஶ்லேஷித்து, ஏகாரம் வாக்யாலங்காரம், ஒருநாளும் ஒருக்ஷணமும் விடேனென்றபடி. ॥௰॥

மூ—சுடர்ப்பாம்பணைநம்பரனைத்திருமாலை* யடிச்சேர்வகைவண்குருகூர்ச்சடகோபன்* முடிப்பான்சொன்ன ஆயிரத்திப்பத்துஞ்சன்மம்* விடத்தேய்ந்தறநோக்குந்தன்கண்கள்சிவந்தே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—யவன்படியென் றறிந்துகொண்டேன், இதவன்படியானபின்பு அவனோடொருநாளும் விடேனலலேனென்கிறார். ॥ம॥

(சுடர்ப்பாம்பணை) இத்திருவாய்மொழி ஸர்வேச்வரனோடுவிரோதியான ஸம்ஸாரஸம்பந்தநிவ்ருத்திவிஷயமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— த்ராவிடியால்) அதீயவாநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதவன்படியித்ராவிடியால) ॥ம॥

✳ நிகமனம். ✳

சன்மம்விடவித்ராவிடிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞத்ராவிடியால்) ॥கஉ॥

ஈ—சுடர்ப்பாம்பணை – தேஜிஷ்டனான திருவனந்தாழ்வானை சயநமாகவுடையனான, நம்பரனை - நமக்குஸ்வாமியான, திருமாலை - ஸ்ரிய:பதியை. இதுக்குச் சொன்னவென்கிறதோடே அந்வயம். இத்திருவாய்மொழியிலே ஸம்ஸாரஸம்பந்தங்குலையுமவர்களுக்கு பூர்வோக்தஸகலஜநோஜ்ஜீவனப்ரதிபாதகமான ஸ்ரீநவவிதஸம்பந்தமென்று கருத்து. வண் - ஸம்ருத்தமான, குருகூர் - திருநகரியில், சடகோபன் - ஆழ்வாரானவர், அடிச்சேர்வகை - திருவடிகளிலேசேரும்படியை, முடிப்பான் – முடித்துக்கொள்ள உத்யோகமுடையவராய், தமக்குநிறைவேற்றிக்கொள்ளுமிச்சையையுடையவராய்க்கொண்டென்றபடி. சொன்னவாயிரத்து - அருளிச்செய்தவிஸ்ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும் – இந்தபத்துப்பாட்டும், பாட்டுகளுக்கு அதிகாரிஸம்பந்தபர்யந்தம் வகாரம், இத்திருவாய்மொழியானதென்றபடி. இதற்குநோக்குமென்கிறத்தோடே அந்வயம். சன்மம் - ஜந்மமானது, ஸம்ஸாரமானதென்றபடி. அறத்தேய்ந்து - மிகவும்க்ஷயித்து, விட – விட்டுப்போம்படியாக, தன்கண்கள்சிவந்துநோக்கும் - கோபத்தாலே தன்னேத்ரங்கள் அருணங்களாய்ப்பார்க்கும், தன்னுடைய த்ருஷ்டிவாத்ஸல்யத்தாலே நசிப்பிக்குமென்றபடி. இது ஸர்வநிச்ரேஷஸம்ஸாரநிவர்த்தகமென்கை. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமேவயி ஸ்ரீவேங்கடநாதார்யஜநஸ்ஸ்வாமிகாயநம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(இருத்தும்வியந்து)

ஸத்யகாம்ப்ரஷ்டகாம் த்ரிஜகதிகாரணம் தாமரைவஸாவாக்
நீலாஸ்ரத்நம் வ்ருஷகாஸ்வஜநகாந்திஜாதஸ்வாநவ்ருஷாகாம் ।
ஸத்வஸ்த்ராஸ்ருதகம்ஸ்ருதிஸக்ரதிஷ்டாதக்ஷிதாநாம் ஸகாம்
ஸ்வாநம்விதாநவாயாஸ்வஜநஸ்ருதிரஸதாஸ்யவிஸ்ருஷ்டவாச ॥கூஅ॥

(ஸத்யகாம) இருத்தும்வியந்தென்னையித்ராவிடி - ஆஸ்ரிதர் இச்சித்தபடியே செய்யுமவனாகையாலும், (ரக்ஷககாம) பெருந்தாள்களிற்றுக்கருள்செய்தபெருமான் - ஸ்ரீமஜ்ஜேந்த்ராழ்வானுக்கு ரக்ஷகனாகையாலும், (த்ரிஜகதிகாரணம் த:) அருள்தானினியானறியேனித்ராவிடி - ஆஸ்ரிதர்க்கு தேவதாஸ்வரூபத்தைக்காட்டினு மதிகமாக க்ருபைபண்ணுமவனாகையாலும், சுயமே தான் ஆஸ்ரிதஹ்ருதயத்திலேயிருந்து க்ருபைபண்ணுமதுவே தனக்கு தேவதாஸ்வரூபமாயிகமாக வெண்ணுமவனாகையாலும், (தாமரைவஸாவாக்). ஆயனமரர்க்கரியேறெனதம்மான் - அமரர்வருமமரர்களுக்கு அதிபதியானதான் தாவாரனைக்கொண்டு தாவர்களோடே பொருந்தியிருக்கையாலும், (நீலாஸ்ரத்நம் வ்ருஷகாம்) திகழுமணிக்குன்றமொன்றே யொத்துநின்றான் – நீலவர்ணதேஜோமயமான நீலரத்நவர்ணமபோலேயிருக்கிற திருமேனியையுடையவனாகையாலும், (வ்ருஜநகாந்திஜாதவ்ருஷாநவ்ருஷாகாம்) பொருள்மற்றெனக்கித்ராவிடி – ஸ்வாஸ்ரிதர்க்கு ஸ்வாத்மாநம்பண்ண வல்லவனாகையாலும், (ஸத்வஸ்த்ராஸ்ருதகம்ஸ்ருதி) செவ்வாய்முறுவலோடெனதுள்ளத்திருந்த ஸத்வஸ்தத்தோடே பாஸ்ரிதஹ்ருதயத்திலேயிருக்கையாலும், (ஸக்ரதிஷ்டாதக்ஷிதாநாம் ஸகாம்),

ஈ—தா—வெறிதேயருள்செய்வர் செய்வார்கட்குகந்து - தனக்கு ஸ்ரணீயராம்படியான ஸாக்ருதிகளிடத்திலே யவிசிதமாகவந்து க்ருபைபண்ணுமவனுகையாலும், (ஸ்வாநாம்ஸித்தாநவாயாஸ) மன்னவைத்தேன்மதியாலே - வைத்தேன்மதியாலெனதுள்ளத்தகத்தே - ஸ்ரீகருடைய ஸநாதிகாத்தாலே யவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தில்நின்றும் போமாட்டாமையாலும், எம்பெருமானுஸ்ரீகரோடேகலந்து அவர்கள்ஹ்ருதயத்திலே தானே நிரதனுபிருக்கிருனென்று "இருத்தும்வியந்து" என்கிற ஊமகத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தருளினுரென்கிருர். ॥கஅ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஸிகாய நம꞉.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ— கண்கள்சிவந்து பெரியவாய் வாயுஞ்சிவந்து கனிந் துள்ளே* வெண்பலிலகுசுடரிலகு. விலகு மகரகுண்டலத்தன்*

ஆ—(கண்கள்சிவந்து) என்னோடேஸம்ஶ்லேஷித்த ஸம்ஶ்லேஷத்தினுடைய ஸௌஹ்ருதமோகத்தன்னுடைய நிரவதிகமான வழகைக்காட்டி என்னைவஶீகரித்துக்கொண் டென்னுள்ளே யிருந்தருளினுனென்கிருர். ॥க॥

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— முதற்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (என்னோடேயித்யாதியால்) அதில் நிரவதிகமானவழகையென்கிறவித்தாலே ஆழியானொருவனித்யாதி ஸம்க்ருஹீதமாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

என்னைவஶீகரித்துக்கொண்டேன்கிறவித்தாலே அடியேனென்கிறவதத்துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றுயிற்று. சீழ்த்திருவாய்மொழியிற்காட்டி லித்திருவாய்மொழிக்கு ஸம்பந்தமும்ஸங்கதியும் இரண்டரைப் பாட்டுக்குமேல் வ்யாக்யானத்திலேகண்டுகொள்வது. ॥க॥

ஸ— கண்கள் சிவந்து- மாயக்கூத்தனிலென்னோடு விஶ்லேஷத்தாலே விவர்ணங்களாயிருந்த திருக்கண்கள் இருத்தும் வியந்திலென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்ற ஹ்ருதிஶயத்தாலே ஸரஸாராஜீவங்கள்போலே ஆதாம்ரங்களாய், பெரியவாய்- பெரியதுகளாய், என்னைக்கண்ட ஹர்ஷாதிஶயத்தாலே உத்புல்லங்களாயென்றபடி. வாயுஞ்சிவந்து- திருக்கண்கள் மாத்ரமன்றிக்கே ஸ்மிதவிகஸிதமான திவ்யாதரமும் ஸ்நிக்தாருணமாய், கனிந்து- பழுத்து. ஸத்யோஜாத ஸ்நிக்த கோமலமாயென்றபடி. உள்ளே- இந்த திவ்யாதரத்துக்குள்ளே, ஸமீசீனீய திவ்யதர காந்திப்ரவாஹச் சுழியிலே யகப்பட்டுள்ளே புகமாட்டாதே வெளியிலேநின்று பின்னையும் திருமுகத்தினொளியை யநுபவிக்கையில் வாவத்தாலே கையை நீட்டிக்காட்டுகிருர் உள்ளேயென்று. வெண்பல்- வெளுத்ததந்தங்களுடைய, ஸவிநவவிதரூபமான திவ்யாதரத்துக்குப் வாஸமாம்படி உஜ்ஜ்வலமுக்தாபோலேயிருந்துள்ள திருமுத்துக்களுடைய வென்றபடி. இலகு- விளங்காநின்றுள்ள, சுடர்- காந்தியையும், இலகு- விளங்காநின்றுள்ள, கபோலரேகைக்கு நீராஜநார்த்தீபங்கள்போலே விளங்காநின்றுள்ள வென்றபடி. விலகு-வீசாநின்றுள்ள, ஹர்ஷாவேஶ வஶீகரித்துவந்த ஸம்வதயா ஸ்ரம்ஸ்த்ரவங்களாகாநின்றுள்ளவென்றபடி. மகரகுண்டலத்தன்- மகரகுண்டலங்களையுடையவனை, குண்டலத்தையுடையவன் குண்டலத்தன், இலகுசுடர் ஶப்தத்துக்கும் இலகு விலகுமகரகுண்டல ஶப்தத்துக்கும் ஆம்ஸமாஸமாயதின்மேல் மதுப்ரத்யயம் பிறந்திருக்கிறது. வாயுஞ்சிவந்து கனிந்து விலகு மகரகுண்டலத்தை யுடையவனையென்று ஸம்பந்திக்கிறது. திருக்கண்கள் திருவதரங்கள் திருமுத்துக்கள் திருமகரகுண்டலங்களென்றிப்படி சுற்றிலும்வர்ணிக்கிற விப்ரவதந்த்துக்கு ஹர்ஷாவேஶ திவ்யகபோலங்களினுடைய காந்தியானது வர்ணிக்கைக்கு நிலமன்றென்று வ்யஞ்ஜ

மூ— கொண்டல்வண்ணன்சுடர்முடியனுன்குதோளன்குனிசார்ங்க* னொண்சங்கதைவாளாழியா னொருவன
டியேனுள்ளானே* ॥௧॥

அடியேனுள்ளானுடலுள்ளானண்டத்தகத்தான்புறத்துள்ளான்* படியேயிதுவென்றுரைக்கலாம்படியனல
லனபரம்பரன்* கடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலையின்பத்துன்பக்கழிநேர்மை*

ஆ—(அடியேனுள்ளான்) ஸர்வவ்யாபகமானவஸ்துக்களுக்கெல்லாம் நியந்தாவானவனாய், நிரஸ்தஸமஸ்தஹேயனாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் நிரவதிகானந்தத்தையுடையவனாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் நிரபேக்ஷனாயிருந்து

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ— அண்டத்தகத்தான் புறத்துள்ளான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவ்யாபகத்வாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸ்தஸமஸ்தாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கல்யாணகுணாத்மகத்வாதியால) ஒடியாவின்பப்பெருமையோன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகாதியால்) உணர்விலும்பர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (ஸர்வஜ்ஞனாயென்று) இவ்விசேஷணங்களால ஸமீத்தப்ரயோஜனத்தையருளிச்செய்கிறார் (நிரபேக்ஷனாதியால) இருந்துவை

ஶ—பிகையிலே தாத்பர்யமென்று ஸ்வாபதேசம் அருளிச்செய்தருளுவர். “நாசிமாரகளுக்கு ஸ்ரீமானிஷவ
ணங்களைபோலேயிருக்கிற திவ்யாபரணங்களைப்பார்த்து மணிக்கைக்கு நிலையின்றென்று கண்கள்சிவந்து பெரிய
வாய்வாயுஞ்சிவந்து கனிந்துள்ளேவெண்பலிலகுசுடரிலகுவிலகு மகரகுண்டலத்த” னென்று சுற்றடிகொ
ள்வதென்று பரமபதஸோபானத்திலே அருளிச்செய்தருளினாரிறே. கொண்டல்வண்ணன்- மேகவர்ண
னை, வர்ஷாகாலமேகம்போலே திருமேனியுமிப்போது குளிர்ந்துகொடுத்ததென்று கருத்து. சுடர்முடி
யன் - காந்தித்தான கிரீடத்தையுடையவனை, அவனுக்காயிராஜ்யம் ப்ரதிஷ்டிதமானதென்றேனு
ஸம்ச்லேஷித்த பின்பாகையாலே கிரீடமுமிப்போது உஜ்ஜ்வலமாய்த்தென்றுகருத்து. நான்குதோளன்- சதுர்
புஜனை, என்னையணைத்தபின்பு திருத்தோள்கள் ஸம்ருத்தமாய்த்தென்றுகருத்து. குனிசார்ங்கன்-
நமிரமாயிருத்துள்ள ஸ்ரீசார்ங்கத்தையுடையவனை, வீரர்கள்கையில் வில்லு ஸஜ்யமல்லாதபோதும நமிர
மாயேயிருக்குமிறே. “திவ்யாஸ்வபரஹித ஸங்கஹஜ” மென்கிறபடியே மகரகுண்டலம்போலே யிவைசில
வாபரணங்களிருக்கும்படி யென்றுகருத்து. ஒண்சங்கு- ஒள்ளியசங்கு, ஸ்வநீலமக்நதமமான திருமேனி
க்கு சாரதசந்த்ரமண்டலம்போலே ஸ்ப்ரகாசமான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை யென்றபடி. சங்குகதை யென்கி
றவிடத்தில் ஸந்தியில வகாரமேகாரங்கள் லுப்தங்களாய் சங்கதையென்று கிடக்கிறது. கதை-
கதை, கௌமோதகீ என்றபடி. வாள்- ஸ்ரீநந்தகம், ஆழி ஸுதர்சனம், ஏதே தேஷாம் அம்சாः, அதின்மேல்
ஸ்தோத்ரமாய் ஒண்சங்கதை வாளாழியா னென்றிருக்கிறது, இவைகளை யுடையவனை யென்ற
படி. ஒருவன்- அத்விதீயன், இந்த ஸௌந்தர்யத்தாலே ‘ஸாக்ஷாந்மந்மதமந்மதः’ என்றபடி நிரூபகனானவன்,
அடியேனுள்ளான்- இவ்வழகுக்குத்தோற்று பரவசனாய் “தாஸ்யம்ஸௌஹார்தஸ்நேஹஸ” என்கிறபடி
யே அடிமைப்பட்டவனை யென்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே யிராநின்றான், உள்ளம்- ஹ்ருதயம், உள்ளேயிருக்
குமவன்- உள்ளான். ॥௧॥

அண்டத்தகத்தான் — ப்ரஹ்மாண்டாந்தர்கதனை, அகம் - உள்ளு, அகத்திலிருக்குமவன் அகத்தான். ப்ரஹ்மாண்
டாந்தர்வர்த்திபதார்த்தங்களுக்கு அந்தராத்மாவானவனென்றபடி. புறத்துள்ளான்- ப்ரஹ்மாண்டபஹிர்ஸ்திதங்களுக்கும் அந்த
ராத்மாவென்றபடி. அவ்யக்த மஹதஹங்காராதிகளுக்கு ஆத்மாவான என்றபடி. இதுபடியேயென்று -
இது ஸத்ருசமென்று, ஏ என்றது வாக்யாலங்காரம். உரைக்கலாம்படியனல்லன் — சொல்லலாம்படி
யிருக்குமவனல்லாதவனை, ஸத்ருசரஹிதனை யென்றபடி. பரம்பரன்- பரமேச்வரனை, அதிக
ரஹிதனை யென்றபடி. கடிசேர் - புதுமையோடேகூடின, கடியென்றுபுதுமை, அபிநவமான வென்
றபடி. நாற்றத்துள் - பரிமளத்திலே, ஆலை யென்றுதேன், ஸாரஸ்யமான ரஸவிசேஷத்திலே
யென்றபடி. ஆலை — தேன், தேனுக்கு ஆலையென்றுபெயர். இன்ப - ஸுகத்தினுடைய, ரஸவிசேஷ
த்திலும் தேனிலுமுள்ள ஸுகத்தினுடையவென்றபடி. தேன்விசேஷ பானத்தால்வரும் ஸுகத்
தினுடையவென்கை, இதுக்கு நேர்மையென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். துன்பக்கழி- துக்கங்கழிந்ததான,

மூ—ஒடியாவின்பப்பெருமையோனுணர்விலும்பரொருவனை* ॥௨॥
உணர்விலும்பரொருவனையவனதருளாலுறற்பொருட்டென்* னுணர்வினுள்ளேயிருத்தினேனதுவுமவன
தின்னருளே*

ஆ—வைத்து என்னுடைய நிகர்ஷத்தையும் தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையு மநுஸந்தித்து தன்னோடுகல
க்குபரிமாறுகைக்கு நாணீடல்லேனென் றகலுகிறேனென்னும்படியாலே யென்னால்தன்னைவிட முடியாததொரு
படி தன்னழகைக்காட்டிக்கொண்டு எனனுள்ளேபுகுந்தருளுகையன்றியே என்னுடம்பினுள்ளேயும் புகுந்த
ருளினானென்கிறார். ॥௨॥

(உணர்விலும்பர்) இப்படியெம்பெருமான் செய்தருளுகைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்? என்னிஷ்டா
ஆத்மே காரணமாகச்செய்தருளினான், அதுதானென்னாலேவந்ததொன்றன்று, அதுவுமவனுடையப்ரஸாதத்தாலே

இ—த்தென்கிறதற்குபுகுந்தருளினானென்கிறததோடே யசயம். இத்தனைஸௌலப்யஜனனானவன் அடியேனுள்
ளானுடலுள்ளானென்கிற வித்தனைஸம்ஶ்லேஷிப்பது சக்ருதாஸக்தியுண்டானாலல்லது கூடாமையாலே அடி
யேனிச்சையாகவத்தில் உபகாரகஸ்ரவிக்கிற வசனத்தைபருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிச்சையொருபடி
யென்னுமளவாலே) அடியேனுள்ளானென்று கீழ்ச்சொன்னதை யநுஸந்திக்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (தன்னழகையிச்சையன்றியேயென்னுமளவாலே) இதுவேபாட்டுக்கு ஸங்கதியும் ஆயிற்று. ॥௨॥

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

என்நெஞ்சிலிருந்தருளினானென்று கீழ்ச்சொன்ன வசனத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு
பொருள் ஸாதாரணமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்ப
டியிச்சையால்) இருத்தினேனிச்சைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னிஷ்டஇச்சையால்) அதுவு
மிச்சைக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுதானிச்சையால்) இத்தால் கீழ்த்திருவாய்மொழியிலேவெறிதே

ஈ—துன்பம்- துக்கம், சுகஸ்வரூபாதிஸம்ஸாரஹிதமானவென்றபடி. நேர்மை- ஸாரஸம்போலி
ருக்கிற, சுகஸ்வரூபாதிதோஷரஹித நிஷ்கர்ஷஸாவஸம்போலிருக்கிறவென்றபடி. இது பெருமைக்கு
விஶேஷணம். ஒடியா- ஒடியாததான, ஸாதாரமல்லாததானவென்றபடி. நித்யமானவென்கை. இன்பப்பெ
ருமையோன்- ஆநந்தோத்கர்ஷத்தையுடையவனை, பெருமையுடையவன் பெருமையோன், உணர்வில்- ஜ்ஞா
நத்தில, உம்பரொருவன்- உபரிஷ்டர்க்குள்ளே அத்விதீயன், ஸர்வஜ்ஞத்திலே நித்யஸூரிகளைக்காட்டி
லும் அதிகனான ஸர்வேஶ்வரனென்றபடி. இவனுடையஜ்ஞாநம் அநந்யாபீநமிறே. அடியேனுள்ளான்- எ
ன்னுள்ளிராநின்றான், இப்படி ஸர்வேஶ்வரன் ஸௌஹார்த்தனனவன் கிடீர்! என்பக்கலாஸக்தியாலே என்நெஞ்சி
லேவந்திருந்தருளினானென்று பட்டர் தாத்பர்யம். உடலுள்ளான்- அவ்வளவன்றிக்கே என்னுடையஶரீரத்தி
லுமிராநின்றானிதென்னவாஶ்சர்யமென்றபடி. உடல்- ஶரீரம், என்னுள்ளென்றுசொல்லாதே அடியேனுள்
ளானென்றருளிச்செய்கையால் ப்ரத்யக்ஜ்ஞாநகாநந்தாதிகளிற்காட்டில் ஶேஷத்வமேஸாரமாயிருக்கை
யே ஆத்மவஸ்துக்கு நித்யநிரூபகமான ஸாரதர நிரதிஶயகல்யாணமான ஸ்வரூபவிஶேஷணங்களிலேயும்
கையாலிவ்வாத்மாவை யெப்போதும் அடியேனென்றே அநுஸந்திக்கவேணுமென்றதாயிற்று. ॥௨॥

உணர்வில்- ஜ்ஞாநத்தில, உம்பர்- உபரிஷ்டர்களுக்கும், ஜ்ஞாநவத்தாக ஸர்வஜ்ஞரான நித்ய
ஸூரிகளுக்கு மென்றபடி. ஒருவனை- அத்விதீயனை, அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனா ப்ரதானனானவனை
யென்றபடி. இத்தால் ப்ராப்யாகாரஞ்சொன்னபடி. “அடியார்கள் குழாங்களை யுடன் கூடுவதென்று
கொலோ” வென்றிறேயிவர் ப்ரார்த்தித்தது. அவனதருளால்- தனீயக்ருபையாலே, ப்ராபகமுமவன் க்ருபை
யென்றபடி. உறல் பொருட்டு- கிட்டுகிறத்தின் பொருட்டு, உறல்- கிட்டுகை, ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகவென்றபடி.
என்னுணர்வினுள்ளே- என்னுடைய ஜ்ஞாநத்துக்குள்ளே, உதாரஜ்ஞாநத்துக்குள்ளே யென்றபடி. இருத்
தினேன்- ப்ரதிஷ்டிதராக்கிக் கொண்டேன், மிகவுமூஹித்தேனென்றபடி. ‘என்னைத்தன் பொன்னடிக்கீழிருத்
துமென்றருத்தி” த்தென்று கீழ்த்தாமர்த்தித்தபடியை யிங்கே யநுவதிக்கிறதென்கையுசிதமாகையாலே
யென்னுணர்வினுள்ளே யிருத்தினே னென்கிறதற்கு ஊஹித்தேனென்று பொருளாகை உசிதம். அது
வும்- இந்த ஊஹைதானும், அவனது- தனீயமான, இன்னருளே- ஸௌஹார்தமான க்ருபையே, “ஆய

மூ— யுணர்வுமுயிருமுடம்புமற்றுலப்பிலனவும்பழுதேயா* முணர்வைப்பெறவூர்ந்திறவேறியானுந்தானா யொழிந்தானே* ௯॥

ஆ— வந்ததென்றுகொண்டு இப்படி "இருத்தும்வியந்தில்"சொன்ன பொருளையநுஸந்தித்துப் பின்னையும் இவ்வளவோ அவனெனக்குச் செய்தருளிற்று, வ்ருத்தஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷதஶைகளாகத் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிஶயத்தாலே யென்னைவஶீகரித்துவைத்ததுவும் போராமே யென்னோடுபண்ணின ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு, ஹர்ஷம்வருகிறதென்னும்ஸபத்தாலே ஒன்றையெனக்குச் செய்யவொண்ணாததொருபடி ஸ்வதேஹவிஶி

இ— யருள்செய்வாரென்றதும் தம்முடைய ஔதார்யாதிகுணங்களென்று கருத்தாலே என்று ஸூசிதமாயிற்று. அவனுக்குத்தன்பக்கலுள்ள ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தை யநுஸந்திக்கிறப்ரகரணத்திலே யானுந்தானாயென்று ஸ்வாத்மஸ்வரூபவைஶிஷ்ட்யத்தை ஸ்வாத்மஸ்வரூபப்ரகாரகத்தை அநுஸந்திக்கை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருத்தும்வியந்திக்ர்யாதி தேஹாவாக்யத்தாலே) அநுஸந்தித்துப்பின்னையுமென்கிறதற்கு தேஹவாக்யார்த்தத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். அஸம்ஹாவ:, நிரவத்ய நிரதிஶயாநந்த ஸ்வரூபஸ்வரூபநிஷ்டனாய ஸ்வாமியாய்க்கொண்டு ஸர்வேஶ்வரன் இருத்தும்வியந்திலே ஆழ்வாரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றுப் பெறும்பேறுபெற்றானாகத் தான் க்ருதக்ருத்யனாயிருக்கச்செய்தே "சிறியேனுடைச்சிந்தையுள்" ளென்று ஆழ்வார் தம்முடையநிகர்ஷத்தை யநுஸந்தித்தவாறே அகிதனாய் வளவே ஸூலகிற்படியே யிவர்நம்மை உத்க்ருஷ்டராயும் தம்மை நிக்ருஷ்டராயும் அநுஸந்தித்துத் தாம்யோக்யரன்றென்று நம்மோடுஸம்ஶ்லேஷத்தைத் தவிரநினைத்தா(ரா)ஞ்கிலென்செய்யக்கடவோமென்று வித்தித்தருளி, இவர்தம்மையகலநினைப்பதும் அநாதிபாபவாஸநாதி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தவிஶேஷ ராகத்வேஷாதிநவீமோஹாதி தோஷஸஹஸ்ரதூஷிதமான ஆத்மவஸ்து நித்யநிரவத்ய கல்யாணகுணரானநமக்கு யோக்யமன்றென்கிற விவருடையபாவனையாலே வருகிறதாகையாலிதை நிவர்த்திப்பிக்கவேணுமென்று பார்த்தருளி இவருடைய ஆத்மஸ்வரூபத்துக்குள்ள தௌஷிகத்வஸம்பந்தத்தையும் தம்மோடொழிக்கவொழியாத அப்ருதக்ஸித்தஸம்பந்தத்தையு மிவர்திருவுள்ளத்திலே ஸ்படிகதலநிஹிதநீலத்தையைப்போலே ப்ரகாஶிப்பித்தருள, அவற்றைக்கண்டு நிரதிஶயப்ரீதியுக்தராய் ரத்நகாஞ்சநந்யாயத்தாலும் நிஸர்கதாஸ்யதாஸ்ய ஶரீரஶரீரி விதாந்யாயத்தாலும் ஸ்வாத்மபரமாத்மாக்களுடைய ஆநந்தஸ்வரூபத்தை அநுஸந்திக்கைக்காக அவனுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களையும் நித்யநிஸ்ஸீமநிரவத்ய தேஹதேஹாநந்தவைலக்ஷண்யத்தையும் ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்ய ஸம்ஶ்லேஷஸ்வபாவ்யலக்ஷணஸௌஶீல்யகுணத்தையு மிரண்டரைப்பாட்டாலே

ஈ— தேவத்ருத" மென்னுமாப்போலேகாரணகாரணமொருமேஹோவஸர:. அவனுடையக்ருபையாலே வந்ததென்றபடி. அவதாரணத்தாலென்னாலே வந்ததன்றென்கை. உணர்வு- ஜ்ஞானமும், தேவஷயிகஜ்ஞானமுமென்றபடி. உயிரும்- வஹநவ்ருத்திப்ராணனும், உடம்பும்- ப்ராக்ருதஶரீரமும், மற்றுலப்பிலனவும்- மற்றுமுள்ள அநந்தவஸ்துக்களும், உலப்பு- அந்தம், உலப்பிலன- அநந்தங்கள், ஸம்ஸ்தைஶ்வர்யபுத்ரஹோமங்காராதிகளும், பழுதேயாமுணர்வை- வ்யர்த்தங்களேயாயிருக்குமென்கிற ஜ்ஞானத்தை, பாரார்த்யங்களன்றென்கிற ஜ்ஞானத்தையென்றபடி. பெற- தேஹீரகஞான தானடையும்படி, ஸஶரீரஸ்தத்வார தானடையும்படியென்கை. ஊர்ந்து- நடந்து, வ்யாபித்தென்றபடி. இறவேறி- முடியப்போய், இறக்கை- முடிகை, ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதவஸ்துக்கள் பாரார்த்யங்களல்லாமையை யறிவிப்பித்ததோ துமன்றிகே மேலுமேறிப்போயென்றபடி. அதாவது:— ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனான ஆத்மவஸ்துவினுடைய ஸாக்ஷாத்காரவிஷயமாக வ்யாபித்தென்றபடி. தாம் ஆத்மஸாக்ஷாத்காரம்பெற்றபடியை யருளிச்செய்யவந்தவர் ஸ்வாத்மாவை பரமாத்மாவப்ருதக்ஸித்தவிஶேஷணமாகத் தாம்காண்கையாலே "அஹம்ப்ரஸாத" மென்கிற கணக்கிலே ஸ்வாத்மநிஷ்டத்தை ஸவிஶேஷ்யப்ரத பரமாத்மவிஷயமாக நிர்தேஶிக்கிறாராகையாலே யிவ்வாக்யத்துக்கு ஸ்வஸ்வாத்மஸாக்ஷாத்காரமாஹம் தைநஸம்வாதிதமென்கையிலே தாத்பர்யம். இழ்பெற வூர்ந்தென்றதுக்கு மிப்படிதாத்பர்யங்கண்டுகொள்வது. யானும்- அஹம்ஶப்தவாச்யனும், தானாயொழிந்தான்- தானுப்விட்டான், நான்தனக்கப்ருதக்ஸித்தவிஶேஷணமாகையாலே தேஹாத்மஶப்தம் ஸவிஶேஷமாகையா அஹம்ஶப்தவாச்யனும் தானேயாய்விட்டானென்றபடி.

மூ— யானுந்தானாயொழிந்தானையாதும்யவர்க்கு முன்னோனைத்* தானுஞ்சிவனும்பிரமனுமாகிப்பணைத்ததனி

ஆ — ஏகனை தானே ஸம்ஸாரவாஸ்யனென்று தோற்றும்படி தன்னைக்குறித்திவ்வாத்மாவுக்குண்டான நிரவதிகவாத்ஸல்யாதிசயமாய் ஸாக்ஷாத்காரரூபமாயிருந்த சேஷசேஷித்வஜ்ஞானத்தையுந் தந்தருளினானென்கிறார். ॥ ச ॥

(யானும்) நான் ஸ்வதந்த்ரனென்றுகொண்டென்னுடைய விநாசகாரணமாகத் தன்னையெனக்ககலவொண்ணாதபடி தன்னைக்குறித்திவ்வாத்ம சேஷசேஷிபாவமென்னுமிடத்தைக் காட்டித்தந்தருளுகையன்றியே தன்திருவடிகளை நானே யகல்வேனலலேனென்றிருக்கும்படியாக ஸ்வசேஷசேஷித்வமான விவ்வாத்ம ஸ்வரூபாதி திவ்யபூஷணம்போலே யிருக்குமென்னுமிடத்தையுங் காட்டித் தந்தருளினான்.

இ— ஸ்வாநுபவித்துப்பின்பு அநுரூபமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை ஸம்பந்தம்பாட்டுக்களாலே ஸ்வாநுபவிப்பதாகவும் அம்பாவத்தாலே யவனுடையவிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தாத்ம ப்ரகாசநத்தைரூபத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிப்பதாகவும் உபக்ரமித்து ஸ்வாத்மாவுக்கு ஸாரதரமான ஸம்பந்தவைலக்ஷண்யத்தை முற்பட ஸ்வாநுபவித்து அவனுடைய ஔதார்யத்தைக் கொண்டாடுகிறாரென்று திருவுள்ளம். இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு "ஸ்வாதந்த்ர்யப்ரகாசகம்" என்கிறஸமர்ப்பணம் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸித்தமாயிற்று. ஸ்வதந்த்ராலே என்கிறதற்கும் ஒண்ணாதொருபடி என்கிறதற்கும் தந்தருளினானென்கிறத்தோடே யந்வயம். தன்னைசேஷமென்றறிந்தால் சேஷிக்குத்தான் ஸ்வாதந்த்ர்யனென்றுநினைக்கையும் சேஷியைவிட்டகலநினைக்கையும் வைராக்யமும் முதலானவை யொன்றுஞ் செய்யவொண்ணாதிறே. தன்னைக்குறித்தென்கிறதற்கு, சேஷசேஷித்வமென்கிறத்தோடே யந்வயம். உண்டானவென்றது- ஸ்வாபாவிகமானவென்றபடி. இவ்வவதாரிகாக்ரமத்திலே பாட்டினுத்தரார்த்தினர்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதம். ஸம்பந்தார்த்தாதியாலே யானுந்தானாயென்கிறதின் ஸூசிதார்த்தமும் நிரவதிகவாத்ஸல்யாதிசயமாயென்கிறவித்தாலே த்ருதீயபாதத்தில் ஸூசிதார்த்தமும் ஸாக்ஷாத்காராதியாலே இறவேறியென்கிறதின் தாத்பர்யமும் சேஷத்வாதியாலே யானுந்தானாயென்கிறதின் தாத்பர்யமும் ஸங்க்ருஹீதமாயிற்று. ॥ ச ॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

யானுந்தானாயொழிந்தானையென்கிற ஸ்வாபாவத்துக்கு ப்ரயோஜநங்காட்டுகைக்காக அதைவிவரிக்கிறார் (நானிதாதிதந்தருளுகையன்றியேயென்னுமளவாலே) தந்தருளுகை ஹேதுமன்றியென்றபடி. தாமஸ்வதந்த்ரரென்றகலாமைக்கு சேஷத்வத்திற்காட்டில் ஸமீசீநமொழி இவ்வாத்மாவினுடைய ஸம்பந்தஸௌஹார்த்தமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கை யிவ்வநுபவத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்றதாயிற்று. இதுவே யிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளையிதாதிஸம்பந்தாவாக்ய சேஷத்தாலே) அதில் ஸ்வசேஷசேஷித்வமென்றது- நின்றவொன்றையென்கிற ஜீவவிஷயவசநத்துக்குத் தனிமுதலையென்கிறதோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே யிவனுக்குஉசித்த வாகாரத்தைச்சொன்னபடி. தேனும்பாலுமிதாதியாலே ஸௌஹார்த்தமருளிச்செய்கிறவிடத்தில் இன்னார்க்கென்றுவிசேஷியாமையாலே ஸர்வஸாதாரணுக்குங்கூட ஸௌஹார்த்தம்விவக்ஷிதமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (நமவாஸாதியால்) காட்டித்தந்தருளினானென்றது- உணர்ந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. நின்றவொன்றையென்கிறது ஜீவாமன்றிக்கே திவ்யாத்மஸ்வரூபமாமாலோவென்னில்? தானாயொழிந்தானை யவர்க்கும்முன்னோனையென்று உபக்ரமத்திலே ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கநுகுணமாக ப்ரயோகிக்கையாலே இச்சப்தம் தத்ருசி

ப— யானுந்தானாயொழிந்தானை- ஸகலப்ரகாரகதயா ஸம்ஸாரவாஸ்யனும் தானேயாய்விட்டவனை, யாதும்- ஸசேதநங்களுக்கும், யவர்க்கும்- ஸசேதநருக்கும், முன்னோனை- பூர்வபாவியான, ஸகல ஸசேதநாசேதந காரணபூதனை யென்றபடி. தானும் சிவனும் பிரமனுமாகி- ஸ்வாவதாரரூபனானதானும் சிவனும் ப்ரஹ்மாவுமாய், பணைத்த- கிளைத்தவனை, பஹுசாகனை யென்றபடி. காரணதசையில் நாமரூப விபாகாநர்ஹ ஸூக்ஷ்மசிதசித்விசிஷ்டனானதான் ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே விசிஷ்டவ்யஷ்டிஸமஷ்டி ஸர்வசேதநாசேதந சரீரகனுமாய் விஸ்தீர்ணனானானென்கை. தனிமுதலை- அத்விதீய காரணபூதனை, வ்யஷ்டிஸமஷ்டிவாச்ய ஸகலஸாமாநாதிகரண்ய

மூ—முதலைத்* தேனும்பாலுங்கன்னலுமமுதுமாகித்தித்திதென்* னூனிலுயிரிலுணர்வினினின்றவொன்றை யுணர்ந்தேனே* ॥௪॥

ஆ—ளென்கிறார். ॥௪॥

'உணர்வுமுயிருமுடம்பும்'' என்று தொடங்கி நாலாம்பாட்டளவும் ஆத்மநிர்ணயமாய் நிஷேதத்தை ஸாவகாசமாகப் பண்ணிக்கொண்டுபோந்தது, இனி யிதன்நிஷேதமும் ஆத்மவிஷயமேயாகிறது.

இ— நிஷ்கர்ஷமாக வேண்டுகையால் யானுந்தானாயென்று ப்ரஸ்துதமான ப்ரத்யகாத்மாவினுடைய ஸாஜாத்யஸ்வரூபமாய் பரமாத்மவிஷயரூபங்களோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே தத்ப்ரகாரகவாச்யத்வமென்றுகருத்து. இங்ஙனன்றிக்கே இது கேவலஜீவாத்மஸ்வரூபமாகில் மனனகமலமற பாட்டிற்போலே யிங்கேயும் ஸாம்யமாக நிஷேதிக்கலாமிறே. ஆனாலும் உணர்வில் நின்றவென்கிறவளவும் ஜீவாத்மஸ்வரூபமாய் ஒன்றையென்கிறமேலவும் மொன்றுமாத்திரம் ஜீவஶரீரகபரமாத்மபரமாகலாமே யென்னில்? அப்போது "யானுந்தானாயொழிந்தானை'' யென்கிறதைக்கொண்டு ஸாமாநாதிகரண்யம். தேனும் பாலுமித்யாதிகளான கீழ்வசநங்களோடேகூட விப்பதமும் ஜீவஶரீரகபரமாத்மபர மென்னும்பக்ஷத்திலும் இப்ஸாமாநாதிகரண்ய தாத்பர்யமன்றோவென்னில்? பரமாத்மப்ரகாரஸ்தஸ்வாத்மாவினுடைய நிரதிஶயபோக்யத்தத்திலே வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமாகையாலே ஸாமாநாதிகரண்யமில்லையென்று திருவுள்ளம். ।௪॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

மேற்பாட்டுக்களில் நிஷேதங்களில் ஸாம்யமன்றிக்கே கேவலநவநாஸகங்களாயே யிருக்கையாலே கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ந்யாயம் வழிபாமைபாலிவை ஸாவகாசங்களாகக்கூடாதே ஜீவாத்மஸ்வரூபரமாத்மபரங்களென்னில் ஜீவஶரீரகபரமாத்மாநுஸந்த ப்ரகரணத்துக்கு இப்பாட்டுகள் சேராதொழியுமேஎன்ன? வருளிச்செய்கிறார் (உணர்வுமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டுகளிலும் நிஷேதம் ஸாவகாசமானாலும் தாத்பர்யம் ஸாவகாசமின்றிக்கே ஆத்மாநுஸந்தாநத்திலேயாகையால் ப்ரகரணத்துக்கு இவைசேராமையில்லையென்றதாயிற்று. கீழ்ப்பாட்டில் நிஷேதித்தது ஸ்வதோஷஹேதுக ரஸகநாஸாஸம்யாநாதமாகையாலே மேல் விலக்ஷண்யாகாரங்களை அநுஸந்திக்குமிடத்தில் அப்படி நிஷேதித்தது மநவேக்ஷிதமென்றுகருத்து. வடாதிவிஷயத்தில் ஶாக்கீராதிரூபங்கள்போலே பரமாத்மவிஷயத்தில் வேதநாவேதநவாதிரூபங்களெல்லாம் வைலக்ஷிகநிஷேதங்களாகையாலே யதாவிவக்ஷம் நிஷேதிக்கக்குறையில்லை,

ஶ— வென்றபடி. இங்கு ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஹேதுத்வத்தைச் சொன்னது; ஸவேதநர்களுக்கும் விசேஷித்து அவர்களில் ப்ரதாநரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் அவர்களுடைய ஐவாநுஸரணமாக ப்ராக்ருதமான வேதஶாஸ்த்ரத்தைக் கொடுத்துநடத்துகிறவன், அங்ஙனன்றிக்கே; என்னையொருவனையும் விசேஷ கடாக்ஷித்து நான் தன்னோடு ஸாயுஜ்யமென்கிற மஹாவிபவத்தையும் தனக்குங்கூட நிரதிசயபோக்யனென்கிற கல்யாணகுணத்தையு மெனக்குக்காட்டித்தந்த நன்றியனென்கைக்காக. தேனும்பாலும்- மதுவும் க்ஷீரமும், கன்னலும்- இக்ஷுவிகாரமும், கண்டமுமென்றபடி. அமுதுமாகி- அம்ருதமுமாய், தித்தித்து- ரஸித்து, அத்யந்த போக்யமாயென்று வடதாத்பர்யம். இன்னார்க்கென்று விசேஷியாமையாலே ஸம்ஸாரனுக்குங்கூட போக்யனென்றபடி. இவ்வாக்யம் "ரஸோவை ஸஃ'' மென்கிற ஶ்ருதியினுடைய அநுவாதமான வாக்யத்துக்கு விவரணமாயிருக்கிறது. இதற்குநின்றவென்கிறதோடே அந்வயம். என்னூனில்- என்னுடைய ஶரீரத்திலே, ஊன்- மாம்ஸம், இங்கே ஶரீரபரம். உயிரில்- ப்ராணனுக்குள்ளே, உணர்வினில்- புத்தியிலே, யதோக்த ஜ்ஞாநத்திலேயென்றபடி. நின்ற- ஸம்பந்தித்திருக்குமதான, இங்கு ஊனில உயிரிலென்று அநுமய ப்ராணமயங்களைச் சொல்லுகையாலும் மேல் நின்றவொன்றையென்று விஜ்ஞாநமயனைச்சொல்லுகையாலும் நடுவே உணர்விலென்று ஜ்ஞாநஸாதநமான மநோமயனைச்சொல்லுகிறதென்று ஊஹிதமாயிருக்கும். இதுமேல்பாட்டில், அநுமய ப்ராணமய மநோமயங்களுக்கும் அந்தர்யாமியென்று ஆசார்யர்களருளிச்செய்ததற்கும் சேரும். ஒன்றை- ஒரு விலக்ஷணவஸ்துவை, ப்ரத்யகாத்ம ஸ்வரூபத்தையென்றபடி. தத்ப்ரகாரகமாத்மவைபாஷியை யென்கை. உணர்ந்தேனே- அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே கண்டுகொண்டேனே. ।௫॥

மூ — நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கதனுண்ணேர்மையதுவிதுவென்* றொன்றுமொருவர்க்குணரலாகாதுணர்ந்துமேலுங் காண்பரிது* சென்றுசென்றுபரம்பரமாயாதுமின்றித்தேய்ந்தற்று* நன்றுதீதென்றறிவரிதாய் நன்றாய்ஞானங்கடந்ததே* ॥௫॥

ஆறு — (நின்றவொன்றை) இப்படி யெம்பெருமானுடைய காருண்யத்தாலே என்னால் ஸாக்ஷாத்க்ருதமாய் ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டமாகாமையாலே ஆத்மாவிஷயமாக நிரூபிக்க ஒண்ணாதபடியான ஸர்வதா அஸ்பருஷ்டமாய் அத்யந்தஸூக்ஷ்மமாயிருந்த விவிக்தஸ்வரூபத்தை யொருவர்க்கறிகையுமரிது யோகத்தாலே த்ருஷ்டிக்கையுமரிதென்கிறார். ॥௫॥

இ — தமக்கு ஸம்ஸாரமென்று வ்யுத்பத்திக்கைக்காக ப்ரஸாதமான ஸ்வஸாக்ஷாத்காரத்தினுடைய ஒளஜ்வல்யத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸாமதிகாட்டுகைக்காக (இப்படியென்கிறஸூக்தம்) உணர்ந்தேனுக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) சென்றுசென்று பரம்பரமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) இவ்வாக்யத்தில் ஸர்வப்ராணிநியோகங்களிற்காட்டில் வைலக்ஷண்யஞ்சொல்லுகிறதேயாகிலும் அவற்றில் ஆத்மாவிஷயகத்வமும் ஸம்பந்திகமாகையால் அதிவைலக்ஷண்யமும் ஸித்தமென்றுகருத்து. யாதுமின்றியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஸ்ப்ருஷ்டேத்யாதியால்) ஒன்றுமொருவர்க்குணரலாகாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்கித்யாதியால்) காண்பதரிதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யோகத்தாலே இத்யாதியால்) ॥௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

ஸ்வாத்மாவினுடைய ஸாக்ஷாத்கத்தை யநுபவியாநின்றுகொண்டு அம்மாவத்தாலே அவனுடைய ஒளஜ்வல்யத்தை வ்யுத்பத்திபாதிக்கிறவிவ ரிப்பாட்டிலே பசையற்றவித்யாதியாலே வைராக்யமுண்டானால் மோக்ஷமுண்டென்றுப் படிப்பேசுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன வதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக

ஸ — நின்ற- ஸ்திரமான, தேஹாதிப்ரதேசங்களழியும்போது மழியாதே ஸ்திரமாயிவற்றுக்கு நியந்தாவாய் நின்றவென்றபடி. ஒன்றை- ஒரு விலக்ஷணவஸ்துவை, ஸ்வாத்மஸ்வரூபத்தை யென்றபடி. உணர்ந்தேனுக்கு- ஸமஸ்தகாருண்யத்தாலே யறிந்தவெனக்கு, இதுக்கொருவர்க்கு முணரலாகா வென்கிற தோடயம். என்பொருக்கு இதொருவர்க்கு மறியப்போகாதென்றே தோற்றுகிறதென்று தாத்பர்யம். அதின்- அந்த ஸ்வஸ்வரூபத்தினுடைய, நுண்- ஸூக்ஷ்மமான, ஊராவகாஹமான வென்றபடி. நேர்மை- வைலக்ஷண்யமானது, ஒன்றும்- ஏகதேசத்தும், ஒருவர்க்கும்- எத்தனையேனும் ஸமாதிதஜ்ஞாநராயிருப்பார்க்கும், அது இதுவென்று- ஸாம்ய வதர்சநமென்று, அதீதவஸ்துஸஜாதீயமென்றுதல் வதர்சநவஸ்துஸஜாதீயமென்றுதல் என்றபடி. உணரலாகாது- ஜ்ஞாதம் ஸக்யமன்று, ஸ்ரவணாதிஸாதநங்களா லறியப்போகாதென்றபடி. உணர்ந்து- ஸ்ரவணாதிஸாதநங்களாலே ஸமஸ்தம் அறிந்து, மேலும்- ஸமாதிவைலக்ஷண்யமாக ஜ்ஞாநவானானவளவிலும், காண்பு- ஸாக்ஷாத்கரிக்கை, அரிது- அரியது, அஸக்யமென்றபடி. நீரறிந்தபடி தானென்னென்னில், சென்றுசென்று- போய்ப்போய், ஸர்வப்ராணிநியோகங்களையெல்லாம் அதிக்ரமித்தென்றபடி, பரம்பரமாய்- பரஸ்வரூபபரஸ்வரூபதரங்களான, ப்ராணிநியோகங்களைக் காட்டிலும் பரமாய் அவையொன்று மின்றிக்கே அவையெல்லாவற்றையு மதிக்ரமித்திருந்துள்ள ஸத்யாதஸ்வஸ்வபாவங்களை யுடைத்தாயென்று பாவம். யாதுமின்றி- அவற்றினுடைய ஸ்வபாவங்களொன்று மின்றிக்கே, விகாராதிகளொன்றுமின்றிக்கே யென்றபடி தேய்ந்து- ஸூக்ஷ்மமாய், அற்று- அவற்றோடு ஸம்பந்தமற்று- ஸ்வஸ்வகார்யகரணஸ்வஸ்வபாவஸம்பந்தவைலக்ஷண்யமாய் என்றபடி. நன்றுதீதென்று- நல்லது பொல்லாததென்று, அறிவு- அறிகைக்கு, அரிதாய்- அஸக்யமாய், ஸமஸ்தஸுகரீஷ விஷயங்களை ஸுகதுக்காதிகளைப்போலே ஸம்ஸாரஸம்பந்திகளை யிட்டு ஸோபநம் அஸோபநம் என்று நிரூபிக்க வஸக்யமாயென்றபடி. நன்றாய் கல்யாணதமமாய், ஜ்ஞாநஸ்வபாவதயா ஸர்வவிலக்ஷண போக்யமாயென்றபடி. ஞானங்கடந்தது- ஜ்ஞாநத்தையதிக்ரமித்தது, ஸ்ரவணாஸ்வாதயாஸந ஸ்வபாவமான வைஷயிகஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமல்லாததென்றபடி. இங்ஙனேயிராநின்றதென்று ஸ்வஸ்வரூபத்தை அநுபவிக்கும்படி.

மூ—நன்றாய்ஞானங்கடந்துபோய்நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்த* ஒன்றாய்க்கிடந்தவரும் பெரும்பாழுலப்பிலதனையுணர்ந்துணர்ந்து* சென்றாங்கின்பத்துன்பங்கள்செற்றுக்களைந்துபசையற்றால்* அன்றேயப்போதேவீடு

ஆ—(நன்றாய்) யோகத்தாலே ஆத்மஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கையில் உபாயமென்னென்னில்? ப்ராக்ருதவிஷயங்களினுடைய அஸ்திரத்வாதி தோஷாநுஸந்தாநத்தாலே ஸமனஸ்கமாக ஸர்வேந்த்ரியங்களையும் ஆத்மவ்யதிரிக்த ஸர்வவிஷயங்களினின்றும் நிவர்த்திப்பித்தால் இவ்வாத்மஸ்வரூபம் கைவருவது, ஆகையாலே காண்கையரிதென்கிறார். ||௬||

இ— ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (யோகத்தாலேயித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) இப்பாட்டில்சொல்லுகிற விஷயநிவ்ருத்த்யாதிகளெல்லாம் இந்த்ரியஜயசேஷமாகையாலேயிதுவேபாட்டுக்கு ப்ரதாநவிஷயமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த் தென்கிறதை யிவையெல்லாத்துக்கும்மேலே ஆகர்ஷித்து பசையற்றாலென்கிறத்தோடே யந்வயித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமனஸ்கமாகவித்யாதியால்) ஸமாதாநம்: "விஷயா விநிவர்த்தந்தே நிராஹாரஸ்ய தேஹிந: ரஸவர்ஜம் ரஸோப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே" என்கிறபடியே ஸமநிவ்ருத்தியினுடைய துஷ்கரத்வத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இப்பாட்டிலே நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்துப்பசையற்றாலென்று இந்த்ரியஜயாம்ஸத்துக்கு ஸமநிவ்ருத்திக்கு ஸாதநத்வப்ரதாநத்வம் தோற்றுகிறதேயாகிலும் இந்த்ரியஸமநிவ்ருத்தியும் ப்ரக்ருதஹாநரூப யோகபாகத்தக்க இந்த்ரியஜயத்துக்கு சேஷமாகையால் இந்த்ரியஜயத்துக்கே ஸர்வத்ர ப்ராதாந்யமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே வ்யாக்யாநத்திலே யிதை ப்ரதாநமாக நிர்தேசித்தது. த்ருதீயபாதத்துக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மேத்யாதியால்) கைவருவது- வஸ்யமாவது, யோகேந ஸாக்ஷாத்கார்யமாவதென்றபடி. பாட்டுக்குப் பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலித்யாதியால்) ||௬||

ஈ— ஒன்றாய்க்கிடந்த- ஸஜாதீயமாய்க்கிடந்ததான, தேவாதிதேஹத்வாரகவைஷம்யத்தைவிட்டவைஷம்யமாய்க்கொண்டதாவோடே ஏகாகாரமாக ஸாம்யமாய்க்கிடந்த வென்றபடி. அரும்- அருமையான, "துர்தர்ஸம் துராஸதம்" என்கிறபடியே துர்லபமான வென்றபடி. பெரும்பாழ் - அபரிச்சிந்நமானப்ரக்ருதிதத்வமாகிற, ஸம்ஸ்காராதிஜ்ஞாநாதரமாகையாலே ஸம்யக்ஜ்ஞாநம் விளையாத நிலமாகையாலிதைப் பாழென்கிறார். உலப்பிலதனை- அழிவில்லாத வந்த வஸ்துவை யென்றபடி. உணர்ந்துணர்ந்து- அநவரதம் அநுஸந்தித்து, அநித்யத்வாஸ்திரத்வாதி தோஷாவஹமாகத் தெளிந்தென்றபடி. ஞானம் கடந்துபோய்- ப்ராக்ருதவிஷய ஜ்ஞாநங்களை யதிக்ரமித்துப்போய், அவைகளிலே யகப்படாதே தப்பிப்போயென்றபடி. விஷய ஸங்கநிவ்ருத்தமம் பண்ணியென்கை, நன்றாயென்கிற முதல்பதத்தை த்ருதீயபாதத்திலே ஆங்கென்கிற பதத்தோடே கூட்டி ஆங்கு நன்றாகச்சென்றென்றநுயிப்பது. ஆங்கு- அந்த ப்ரக்ருதிவிஷயத்திலே, ஸம்ஸர்கநிதாநமான வர்ணகமான ப்ரக்ருதிதத்வத்திலேயென்றபடி. நன்றாய்ச்சென்று- ஸாவதாநமாய்ப் போய், தத்விஷயத்தில் ஸாவதாநத்திலே யிழியாதே ஸாவதாநப்போயென்றபடி. ஸங்கநிவ்ருத்தம்பண்ணிப்போரச்செய்தே யத்ருச்சயாஸங்கநிமித்தமானாலும் அதை யநுஸந்தியாதே ஸாவதாநத்தப்பிப்போயென்கை. இன்பத்துன்பங்கள்- ஸுகதுக்கங்களை, இன்பம்- ஸுகம், துன்பம்- துக்கம், செற்று- ஜயித்து, களைந்து- கழித்து; மிகவும்நிவ்ருத்தித்தென்று பதத்வயதாத்பர்யம். ஸாத்விகத்தாலே த்யாஜ்யமான இவ்விஷயங்களை யநுபவித்தாலும ஸுகதுக்கமாத்ரநிமித்தமாக ஹர்ஷசோகங்களிலலாதவனாயென்றபடி. நல்லிந்திரியமெல்லாம்- நல்லவிந்த்ரியங்களெல்லாவற்றையும், நல்லவிந்த்ரியமென்று- நல்லபாம்பென்னுமாப்போலே "பலவாநிந்த்ரியக்ராமோ வித்வாம்ஸமபிகர்ஷதி" என்னும்படி பலவத்துக்களான விந்த்ரியங்களெல்லாவற்றையுமென்றபடி. இதுவென்கிறதற்குத் தீதென்று ப்ரயோகிக்கிறாப்போலே இந்திரியமென்கிறதற்கு நல்லிந்திரியமென்று ஆதிக்ஷேபார்த்தமாகவும் ப்ரயோகமுண்டு. ஈர்த்து- ஜயித்து, ஜயித்தென்றபடி. பசையற்றால்- ரஸம்போனால், பசை- ரஸம், ஆதாரமான ஸம்ஸ்காரமும் நசித்தாலென்றபடி. அன்றே- அந்த க்ஷணத்திலேயே, அப்போதே- அந்தக்ஷணத்திலேயே, ஸமாதானத்தாலத்துக்கு முன்பு ஒரு காலிலும்மொருக்ஷணத்திலும் ஸித்தியாதென்றபடி. வீடு- மோக்ஷம், உண்டாமிதிஸேஷ:. ஸாத்யாயாத்ம ப்ராப்திரூப விமோக்ஷமுண்டாமென்றபடி. ப்ரதிபந்த நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுவதென்; ஆத்மஸாக்ஷாத்

மூ— துவேவீடுவீடாமே* |௬||

அதுவேவீடுவீடுபெற்றின்பந்தானுமது தேறி* யெதுவேதானும்பற்றின்றியாதுமிலிகளாகிற்கில்* லதுவே
வீடுவீடுபெற்றின்பந்தானுமதுதேறா* தெதுவேவீடேதின்பமென்றெய்த்தாரெய்த்தாரே* ||எ||

ஆ—(அதுவேவீடு) இந்த ஆத்மஸ்வரூபாவிர்ப்பாவமே மோக்ஷமாகிறது, மோக்ஷம்பெற்றால் பெறும்ஸுக
மாவது மதுவே யென்றத்யவஸித்துக்கொண்டு வ்யதிரிக்தவிஷயஸங்கத்தை யெல்லாம்விடில்

---

* ஏழாம்பாட்டு *

ஈ— அதுவேவீடென்கிறதைப் புரைக்கிறார் (இந்தவாத்மத்ருஷ்டியால்) ஆவிர்ப்பாவஸம்பத்தாலே "ஸம்பத்யாவி
ர்ப்பாவஸ்ஸ்வேநஶப்தாத்" என்றது ஸூத்ரஸித்தமாகிறது. அபவர்க்கம் மோக்ஷம் ஸதந்த்ரதிரிக்தமெ
ன்கிற ஸாகாரஸ்யஸூத்ரார்த்தம். விஶேஷ்யஸங்கதிபூர்வகஸ்வரூப ஸாக்ஷாத்காரத்திலேயல்லது தஶி
ஶேஷணமெனிக்க ஸ்வஸ்வாத்ம யாதாத்ம்யாவிர்ப்பாவம் வழியாமையால் இவ்வாத்மஸ்வரூபாவிர்ப்பாவத்
தையே மோக்ஷமாக வ்யவஸிக்கக் குறையில்லையிறே. வீடுபெற்றின்பந்தானுமது தேறியென்கிறதையருளி
ச்செய்கிறார் (மோக்ஷம்பெற்றாலித்யாதியால்) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யதிரி
க்தகாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்தில் அதுவேவீடு வீடுபெற்றின்பந்தானுமித்யுக்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளி

ரூ— காரத்தைப்பிறே சொல்லவேண்டுவதென்ன வருளிச்செய்கிறார் மேல். அதுவே வீடு- அந்த ப்ரக்ருதிவ்ய
திவ்ருத்திபே ஆத்மஸாக்ஷாத்கார ரூபமோக்ஷம், ஸாதனரமேபிறே ஸுகமமென்றுகருத்து. இதை முற்பட
ப்ரக்ருதிவ்யதிவ்ருத்திவேந நிர்தேஶித்தது; ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தினுடைய அநிஷ்டத்வஜ்ஞாபநார்த்தம். ஸா
தநாநவம் மோக்ஷமாயிருக்கவிதை மோக்ஷமென்னக் கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் மேல், வீடா
மே- ஸமஸ்தப்ரகாரவஸ்துவ்யதிரிக்த ஸ்வரூபாநுபவமும் ப்ராப்யாந்தரமாகையாலே யிதுவும்
மோக்ஷமாமென்றபடி. இங்கு யொமக்ஷமையிலாத்மாநுபவத்தைச் சொல்லுகிறதேயாகிலுமிது மோக்ஷஸமை
யிலாத்மாநுபவத்தோடு ஸாம்யமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக வதை மோக்ஷமாக ஸங்கல்பித்துச்சொன்னபடி.
இப்படி உபகாரப்ராப்யஸமந பொமிகளுக்குங்கூட துஷ்டரமான வாத்மஸ்வபாவையெனக்கு ப்ரகாஶிப்
பித்தருளினனென்று அவனுடைய வைலக்ஷண்யத்தைக் கொண்டாடுகையிலே தாத்பர்யம். |௬|

அதுவே அந்தஆத்மஸ்வரூபாவிர்ப்பாவமே, வீடு- வீடாக, மோக்ஷமாகவென்றபடி. வீடுபெற்றின்ப
ந்தானும்- வீடினுடையபேற்றாலே யுண்டாமின்பந்தானும், மோக்ஷஸாதனத்தாலுண்டாகக்கடவ ஸுகந்தா
னுமென்றபடி. அது- அதுவாக, அந்தவாத்மஸ்வரூபாவிர்ப்பாவமேயாக, தேறி- தெளிந்து, அத்யவஸித்
தென்றபடி. அந்த ஆத்மயாதாத்ம்யாவிர்ப்பாவமே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் அதுவே இஷ்டப்ராப்தியுமென்று நிஶ்சயி
த்தென்றுவ்யாக்யானம். எதுவேதானும்- எந்தெந்தவஸ்துக்களிலும், ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யங்களை ஸ
முதாயரூபங்களான ப்ராக்ருதவஸ்துக்களிலுமென்றபடி. பற்றின்றி- ஸம்பந்தமில்லாமல், ஸங்
கத்தைவிட்டென்றபடி. யாதுமிலிகள்- ஒன்றுமில்லாதவர்கள், அவற்றிலே ரூசிவாஸனைகளு மில்
லாதவர்களென்றபடி. ஆகிற்கில்- ஆகமாட்டினல், ஶ்ருதிவாஸநாரஹிதராகப் பெற்றாலென்றபடி. யத்ரான்யோ
ந த்தாலே இது அத்யந்தது்ஷ்கரமென்றுகருத்து. ஆகிற்கிலென்கிறவிடத்திலே சங்கதையென்கிறவிடத்திற்போ
லே வருஷ்டகாரம் ஸம்பூமா. ஆகிற்கிலென்று ஸம்பயிநக்கிறது. வீடு- மோக்ஷமும், வீடுபேற்றின்ப
ந்தானும்- மோக்ஷஸாதனத்தால்வருமாநந்தமும், அதுவே- அந்தவிஷயாஸக்திராஹித்யமே, ஆயாஸயுக்தமென்
னுமாப்போலே ஹேதுவிஷஹதிகாரமஹேதுவாவாரஃ, ஸக்தாநவிஷபவைராக்யத்தைப் பெற்றால்
"மோக்ஷஸோதுராஜாநிவ்ருத்திரேவ" என்கிறபடியே அதுவே அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திரூப ஸாத்ரவி
ஷ்வலக்ஷண மோக்ஷஸாதநமாமென்று வ்யாக்யானம். உபாஸநநிஷ்டாதிகாரஸாதநமாமென்று விவக்ஷி
தம். அதுதேறாது- அதைத்தெளியாதே, வரதாத்யகாரஸுக ஸாத்யாத்மாவிர்ப்பாவம் மோக்ஷமே
ன்று நிரூபிக்கமாட்டாதென்றபடி. எதுவேனென்கிறவிடத்தில் ஏ என்றது ஓவென்றபடி. இத்தை யேதுவென்கிற
மேல்வாக்யத்தோடேயும் அந்வயிப்பது. எதுவேவீடு- எதேதின்பமென்றபடி. எதுவோமோக்ஷம், மோக்ஷம்பெற்
றால்வரும் ஸுகந்தானேதோவென்கை. என்று- இப்படிஸம்ஶயித்து, எய்த்தார்- இளைத்தவர்கள், விஷய
ஸமதாமத்தில் பிராந்திக்கே துக்கமுஷிதராயிருந்தவர்களென்றபடி. எய்த்தாரெய்த்தாரே- இளைத்தும்

மூ—எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரென்றில்லத்தாருப்புறத்தார்* மொய்த்த சலத்தியுமாகத்தாம்போகும்போ

ஆ— ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ரக்ஷணமாயிருந்த மோக்ஷம் கைவரும்; இப்படி செய்யாதார்க்குக் கைவாராது, அவர்களை ஸம்ஸாரத்தே போயிற்றுவிட்டனர். ॥எ॥

(எய்த்தார்) இவ்வாத்மாவை ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ரக்ஷணமான ஸாயுஜ்யம் பக்தாலே கைவாரா

இ—ச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ரக்ஷணமித்யாதியால்) கைவருமென்றது ஸ்வாதந்த்ர்யமென்றபடி. வ்ருத்திக்குவிஷயமாய் உபாஸநநிஷ்டர்க்கு மோக்ஷம் ஸித்தமென்று வட்டத்தவர். அதுகேட்டு ஸ்ருதித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி செய்தாரக்கித்யாதியால்) இதனால் ஜ்ஞாநத்தாலே மோக்ஷம் என்கிற ஸ்ருதியிலே யிந்தப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்ரக்ஷணரூபமென்னுமிடத்தையும், ஆறும்பாட்டில் பொருந்த ஸம்ஸாரமென்னுமிடத்தையும் அருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே உபாஸநவர்த்தத்தின் ப்ரபத்தியுடைய ப்ரபத்தியங்க ஸ்வத்தை வெளியிட்டபடி. ஸ்வரூபமாயிருந்தவுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ரக்ஷணத்தைக் கிடைரனக்கு ப்ரத்யக்ஷமாகத்தருளினனென்றவனுடைய ஸௌலப்யத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறாரென்று ஸங்கதியிதிக்க. ।எ।

❋ எட்டாம்பாட்டு ❋

கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸாதநஸௌலப்யத்துக்கு பிற்பாட்டிலப்யத்தை யுபபாதித்துக்கொண்டு இப்பாட்டு கீழ்ப்பாட்டுக்கு ஶேஷமாகிறதென்று ஸங்கதிகாட்டாநின்றுகொண்டு பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மேத்யாதியால்) இதில ஸம்ஸாரமிஸ்ரிலே எய்க்கிறவித்தாலே போகும்போது ஜகதும்

ப—போனவர்கள் தானே, "ஸம்ஸாரஜந்துஸாஹஸ்ரம் ஸம்ஸாரவஶவர்த்திநாம் । மோஹஸ்ருங்கலயா பாஶ" என்கிறபடியே ஜந்மஜராமரணவக ப்ரவ்ருத்தியாலே ஸ்ரீஜநார்த்தகிடப்பர்களென்றபடி. இப்பாட்டியாலே யா வஶகாரம் ஸம்ஸாரநாத்யாக்ருதிவிவக்ஷிதே, இப்படி ஸாதநஸௌலப்யத்தை ஸ்வாமியான வாத்ஸல்யத்தைக்கிடைரனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தருளினனென்றுகருத்து. ।எ।

எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரென்று- இளைத்தாரிளைத்தாரிளைத்தாரென்று, ஐயோ இவர்முடிந்தார் முடிந்தாரென்று என்றபடி. இதுக்கு அலறி என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். ஸம்ஸ்ருதிசாலிகாரத்துக்கு கருத்தென்னெனில்? பாஸ்யவாஸரான ஸாயுஜ்யாதிகள் வ்யஜ்ஞனைவிவன் முடிவதுதங்களுக்கு நெஞ்சிலே யிஷ்டமாயிருக்கையாலே யிவனுக்கு ஶரணாகதிஸம்ஸம்ஸாரமின்பத்துக்கு முன்னே ஸ்வாமிபண்ணி முடிந்தான் முடிந்தானென்று பலகாலும் கூப்பிட்டுப் பின்னையும் கலக்கப்பண்ணுவர்கள் தகமைபேசுக்கி ஸ்வாமியத்தையாலே இவன்கலங்கின தசையிலே ஒருகால் தெளிந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவமான வாஸ்தவிஷ்டத்தை நினைக்கவல்லனும்படிபண்ணுவார் ஒருவருமில்லையென்று கருத்து. இல்லத்தாரும் - க்ருஹத்திலேயிருக்கிற ஸாயுஜ்யாதிகளும். இல்லம் - க்ருஹம், இவன்தானிருக்கிறவர்களுக்கு ஒன்றுங்கூடாமையாலே யினியிவன் முடிந்தானிந்த க்ருஹம் நமக்கு ஸ்வாதீநமென்று இருக்கிற ஸாயுஜ்யாதிகளுமென்றபடி. புறத்தாரும் - க்ருஹத்துக்குப் புறம்புள்ளவர்களும், இவன் க்ருஹத்துக்குப்புறம்பாய் மறவூரிலிருக்கும் ஜநங்களுமென்றபடி. இவனும் ஸாயுஜ்யாதிகளான ஸம்பந்தமும் பொருமையாலே யிவன் முடிந்தாலாகாதோ வென்றிருக்கிற பந்துஜநங்களுமென்கை. மொய்த்து- ஸங்கமாக ஸஞ்சரித்து, கஷ்டத்துசகழைத்தாலும் வாராதாரிதுக்குத் தாங்களேவந்துவிழுவர்களென்று கருத்து. ஆங்கு- அந்த தசையிலே, இவனுக்கு ஜ்ஞாநங்கலங்குகிற உக்க தசையிலே யென்றபடி. அலறி- இவனுக்குள்ள தெளிவும்போம்படி கோலாஹலமாக வோயாதே ஸங்கடநம்பண்ணி, இன்னம் ஜீவிக்கஸம்கையுண்டான தசையிலே பயத்தாலே ப்ராணன்போம்படி யாக்ரந்தநம்பண்ணி நிற்பர்களென்றுகருத்து. மூயங்க- மேலேவிழ. மேல்மேல் விழுந்துகட்டிக்கொள்ள வென்றபடி. அந்த ஸங்கடநத்துக்குத் தப்பியிருந்தகுறை ப்ராணனும்போம்படி ஸஹிகளபோலே விழுந்து கட்டிக்கொள்ளுவரென்று கருத்து. தாம்போகும்போது- தாங்கள் போகிறபோது, இந்த ஸாயுஜ்யாதிகளையும் வைஶ்யத்தையும் விட்டுபோகிறோமேயென்று நெஞ்சிங்கேயிழுக்கத தங்களால் மீளவொண்ணாமையாலே தாங்கள்போதும் ஶரீரத்தைவிட்டு

மூ—ஊனமத்தர்போற்* பித்தேயேறியநுராகமபொழியும்போதெம்பெம்மானோ* டொத்தேசென்றங்குள்ளங்
கூடக்கூடிற்றாகினல்லுறைப்பே* ॥அ॥
கூடிற்றாகினல்லுறைப்புக்கூடாமையைக்கூடினு* லாடற்பறவையுயர்கொடி யெம்மாயனாவததுவதுவே*

ஆ—து, உக்திசமயிலே ஸமஸ்லேஷ ப்ரகாரத்ரய ஸாம்யாநமும் வேண்டுமென்கிறார். ॥அ॥
(கூடிற்றாகில்) பரபக்ஷஸமஸ்லேஷ ப்ரகாரத்ரய ஸாத்ருஶ்ய ப்ரதர்ஶநஸம்யமென்று சொல்லுவானென்? தத்விஷமன்றோவென்னில், பரபக்ஷனுக்கு மிவ்வாத்மாவுக்கும் ஐக்யங்கூடுவது ஸாவஸாவங்களுக்கு ஐக்யங்கூடிலன்றோ, ஆகலால் அவனுமவனே இவனுமிவனே அவனிவனாகக்கூடாது,

இ—ஸம்க்ஷிப்தம். ஸமஸ்லேஷ ப்ரகார உக்த்யாதியால் எம்பெருமானோடொத்தேசென்று என்கிறது வ்யாக்யாதம், ஶேஷேண ஶேஷம் வ்யாக்யாதம். ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ஸ்வாத்மாவினுடைய ஸம்ஶ்லேஷத்தையும் உபஶ்லேஷாதிகளையு மநுபவித்து அம்ஶபேதத்தாலே இவனுடைய ஸமஶ்லேஷயத்தைக் கொண்டாடாநிற்கிற வாழ்வார் இப்பாட்டிலே ஜீவபரயோரைக்யங் கூடாதென்று பேசுகை யஸாமதமன்றோவென்ன வததரிப்பிக்கிறார் (பரமைத்ர்யாதியால்) எம்மாயனாவதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரபக்ஷனுக்குமித்ர்யாதியால்) கூடாமையைக் கூடினாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாவேதர்யாதியால்) ஸாவாஸாவவதிரேகஸ்வஸாவதயா வ்யாபகவ்யாப்யங்களாக ஜீவபரயோரைக்யங் கூடாதென்றுகருத்து. அதுவதுவேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலா

ஶ—ப்போகிற ஊமையிலே யென்றபடி. உன்மத்தர்போல- உந்மாதம்கொண்டவர்களைப்போலே, பித்தேயேறி- ஶோகமே சயிக்குமாய், எத்தனையேனும வீதராகருங்கூட உந்மத்தரைப்போலே அறிவுகெட்டென்றபடி. அனுராகம் பொழியும்போது- அநுராகம் வர்திக்கும்போது, ஸமஶ்லேஷணம் வடியாதபடி தாங்களா ஸ்ருஷ்டிகளைப்பண்ணின ஶாஸ்த்ரமன்றிக்கே இளையாளை பொன்னையும் பூட்டிக்கொண்டுவந்து முன்னேநிறுத்துவர்களாகையாலே இவனுக்கு ஸ்வாத்ம பரமாத்மஸ்வரூபங்க ளில்லாதேபோன ஶாஸ்த்ரமன்றிக்கே விபரீதமாக அநுராகவ்ருத்தி யுண்டாய்விடுகிறதென்று கருத்து. எம்பெம்மானோடு- ஸ்வஸ்வாமியான பரபக்ஷனோடே, ஒத்தேசென்று- ஸமாநமாகவேநடந்து, அவனோடு ஸமாநமாகவே அநுபவித்து என்றபடி. அவனைப்போலே இவனையும ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வபாவனாக அநுபவித்துக்கொண்டென்கை. அங்கு- அந்த வ்யதிரேகத்திலே, உள்ளம்- மநஸ்ஸானது, கூட- சேருகைக்கு, வ்யாப்திக்கைக்கு என்றபடி. கூடிற்றாகில்- வடிக்குமாகில், அநுராகம் பொழியும்படியான அந்த ஊமையிலே விதம்தெளிந்திருந்து இப்படி மநஸ்ஸு ஸ்வதவிஷயமாக வடித்ததாகிலென்று வடதாத்பர்யம். இத்தனை அநுபவத்திலே யிதுகூடுகை அதிதுர்லபமென்று கருத்து. நல்லுறைப்பு- நல்லவாய்ப்பு, நல்ல லாபமென்றபடி. ஸ்வாதிஶயமுண்டாமென்று கருத்து. ॥அ॥

கூடிற்றாகில்- ஸ்வபரமாத்மநோ: ஸ்வரூபைக்யம்வடித்ததாகில், நல்லுறைப்பு- நல்லவாய்ப்பு, ஸமீசீநலாபமென்றபடி. ஶரீரனோடு ஸம்பந்தமே ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தமென்றிருப்பார்க்கு அவனோடு ஸ்வரூபைக்யந்தானே ஸித்தித்துவிட்டால் ஸமீசீநலாபமன்றோவென்கை. இது ஸாவஸமாநமான வுபாஸநம். ஆடற்பறவை- ஆடாநிற்கிறபக்ஷியை, ஸர்வேஶ்வரனுக்காவாஹநமான விஹங்கமாயிருக்கப்பெற்ற ஸம்ஷாத்காரத்தாலே யாடாநின்றுள்ள பெரியதிருவடியையென்றபடி. உயர்கொடி- உச்ச்ரிதத்வஜமாகவுடையவனை, தான்ஸர்வேஶ்வரனென்று தோற்றும்படி ஸ்வாத்மாவான பரவஸ்துத்தனக்கு விஹங்கத்வ ஜிகாரமாக வுடையவனையென்றபடி. எம்மாயனாவது- நம்முடையவாஶ்சர்யபூதனாவது, ஜீவவஸ்துவானது உத்ஶேஷ:. இஜ்ஜீவவஸ்துவானது ஆஶ்ரிதரான நமக்கநுஸாவ்யனாய் ஆஶ்சர்யபூதஸ்வரூபவ ஶாஸ்த்ரவேதாதிகளையுடைய ஸர்வேஶ்வரனாய்விடுவதென்றபடி. கூடாமையை- ஸம்பவியாதவஸ்துத்தை, ஸாவாஸாவயோரைக்ய ஶஶவிஷாண ககநகுஸுமாதிகளையென்றபடி. கூடினால்- வடிக்கப்பெற்றால், எம்மாயனாவதென்று கிம்ப்ரஶ்நம்ஸம்பாவயிக்கிறது. இவை ஸம்பவியாதாப்போலே ஜீவபரயோரைக்யமும் ஸம்பவியாதென்றுகருத்து. அதுவதுவே- அந்தஸ்வதவஸ்து ஸ்வதவஸ்துவே, வேறொருவஸ்துவாக மாட்டாதென்றபடி.

மூ—வீடைப்பண்ணியொருபரிசேயெதிர்வுநிகழ்வுங்கழிவுமாய் * ஓடித்திரியும்யோகிகளுமுளருமில்லையல்லரே॥

ஆ— இங்ஙனே யிவற்றைச்சொல்லுவார் சிலருளரோவென்னில், ஸாத்விகஸ்ரேஷ்டரான பகவத்பக்தருடைய வாழ்வு ஆஸ்ரிதரான காருணிகளென்றுமுளரென்கிறார், ॥க0॥

(உளரும்) இப்படிஉபதேசமாய் ஸர்வஸ்ரேஷ்டமாய் விலக்ஷணமுமான வாத்ஸல்யத்தை

இ— (இத்யாதியால்) ஜீவபரயோரைக்யம் நிரஸிக்கவந்தவ ரிவ்வுத்தராயத்திலே சிலயோகிகள்காலத்ரயத்திலு முளரென்றிதைப்பேசுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன பூர்வாயத்திற்சொன்னது ஸ்வரூபஸத்ருஸநிஷேதமென்கிற ஶங்காவாரணார்த்தமாகையாலே ஸம்பந்தமென்றுகாட்டுகைக்காக வந்த ஶங்கையைக்காட்டுகிறார் (இங்ஙனேயித்யாதியால்) இங்ஙனேயென்றது- கீழ்ச்சொன்னபடி. இவற்றையென்றது- ஸர்வஸாதாரண்யங்களையென்றபடி. ஆழ்வாரெழுந்தருளியிருந்தகாலத்துக்கு ஶங்கராதிகள் காலாந்தரவர்த்திகளாகையாலே அப்போது ஜீவபரயோரைக்யவாதமில்லாமையால் தாமதைநிரஸித்தது ஸ்வரூபஸத்ருஸநிஷேதமென்று தாமேஶங்கித்து பரிஹரிக்கக்குறையில்லையிறே. வீடைப்பண்ணிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்விகத்யாதியால்) அதில் நிஶ்சயஸ்வபாவத்தாலே ஒருபரிசேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. யோகிகளென்றது உபாஸகரென்றுநினைத்து அருளிச்செய்கிறார் (காருணிகளென்று) எதிர்வித்யாதிமேலுக்கெல்லாம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்றுமுளரென்று) ॥க0॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

உத்தராயத்தில் ஸ்வாபிப்ராயத்தையருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி தந்தருளினனிப்போதுஎன்னுமவாலே) "பஶ்யந்த்யவரமாத்மானம் ஸூக்ஷ்மத்வாதநாயகம் தத:" என்னும்படி நிரதிஶயபோக்யமுமான ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைக்கண்ட ப்ரஸங்கத்தாலே இவர்நானிதுவே பராபாஷாவமென்றிருக்கும் ஸ்வபாவமான ஸாத்விகத்திலே புகாதபடிபண்ணியருளினனென்று இப்ப்ரஸங்கத்திலே அநுஸந்திக்கிறார்

ஶ— "பரமாத்மநோபேதம் பரமார்த்த இதீர்ஷ்யதே । த்ரைவித்யத்வம்ஹி நைதிகஸ்ய த்ரைகாலதத:" என்கிறஶ்லோகத்தை யிங்கேயநுஸந்திப்பது. இப்படிநீர் நிஷேதிக்கைக்கு இப்போது ப்ரஸக்தியுண்டோவென்ன? வருளிச்செய்கிறார்மேல். ஒருபரிசே- ஒருப்ரகாரமாகவே, பரிசு- ப்ரகாரம், ஶாஸ்த்ரஸித்தமன்றிக்கே ஸாத்விகஸ்ரேஷ்டமான வேதேனுமொருப்ரகாரமாக வென்றபடி. ஜீவப்ரஹ்மணோ: ஸர்வதேவைக்யாவஸ்திரத்வமாகவென்றபிப்ராயம். வீடைப்பண்ணி- மோக்ஷத்தைக்ருத்து, இதற்குத் திரியுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். இங்கே "உக்தாவிதக்ஷவஸ்மாவாதிதாமைதோஷ:" என்கிறஸூத்ரஹஸ்தம். எதிர்வும்- பவிஷ்யத்காலத்திலும, நிரஸநீயமான வித்யாதர்ஶனம் பவிஷ்யத்காலத்தில ஶங்கராதிரூபேண ப்ரகாஶிக்கப்புகுகிறதாகையாலே இதுக்கப்போது ப்ராமாண்ய ப்ரஸக்தியுண்டென்றுகருத்தாலே ஸாம்ப்ரதாயிகங்களுக்குமுன்னே பவிஷ்யத்காலத்தை நிர்தேஶித்தது. நிகழ்வும்- வர்த்தமானகாலத்திலும், கழிவும்- பூதகாலத்திலும், ஆய்- உளராய், காலத்ரயத்திலும ஸம்ஹிதரா யென்றபடி. ஓடித்திரியும்- தாங்கள்கட்டின மோக்ஷமொருவர்க்கும் கிடைப்பதொன்றல்லாமையாலே "க்ஷேமங்கரஸ்ஸர்வம் ஸம்ஸாரவதவீவ்ரஜந்" என்கிறபடியே ஜநநவதவீஜம்ஸாரராய் ஓடித்திரியாநிற்கிற, யோகிகளும்- யோகிகளும், ஔபாதிகப்ரஸக்திகளான ஸாம்யயோகிகளுமென்றபடி. இதுஉபாஸம், காருணிகளென்கை. உகாரத்தாலே இத்தனைஅநுபவமான வித்வத்த்வத்தைச்சொல்லுவாரும் சிலருண்டாயிருந்ததென்றுகருத்து. உளர்- உண்டாயிருப்பார்கள், இவ்விடத்தில் உகாரம்ஸாகல்யாஸம்காரம். இல்லையல்லர்- இல்லாதவர்களல்லர், வ்யதிரேகேண த்ருடீகரிக்கிறபடி. அதா - ஒருபரிசேவீடைப்பண்ணித்திரியும் யோகிகளும்கழிவுமாய் நிகழ்வுமுளரும் எதிர்வுமில்லைபல்லரென்றநுபிப்பது. அதாவியரான காருணிகளும் பூதகாலத்திலுமுளராய் இப்போதும் வித்யமானருமாம், பவிஷ்யத்காலத்திலு மில்லாதவர்களல்ல ரென்றபடி. ஆக காலத்ரயத்திலுமுளரென்றதாயிற்று. இந்தயோஜனை காருணிகளென்று முளரென்கிற வ்யாக்யானவாக்யஸாமர்த்யத்தாலே தோற்றுகிறது. இப்பக்ஷத்தில் உளருமென்கிறஉகாரத்துக்கு அந்வயமும்தோற்றுகிறது. இந்தஉகாரத்துக்கு பவிஷ்யத்காலத்திறபோலே ப்ரவாஹமாயில்லையாகிலும் ஸ்வதோக்ஷ ஸம்ஸாவிதராகையால் அத்யந்தாவித்யமானரல்லரென்றுகருத்து. ॥க0॥

மூ—உளருமில்லையல்லராயுளராயில்லையாகியே* யுளரெம்மொருவரவர்வந்தென்னுள்ளத்துள்ளேயுறைகின்றார்*
வளரும்பிறையுந்தேய்பிறையும்போலவசைவுமாக்கமும்** வளருஞ்சுடருமிருளும்போற்றெருளுமருளுமாய்
॥௯॥
த்தோமே*

ஆ—ஸ்வஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷைகஸுகதுக்கனாக கேவலம்க்ருபையாலே யெனக்குக் காட்டித்தந்தருளின னிப்
போது, முன்பு இஸ்ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷைகஸுகதுக்கனாக நிரவதிகஸௌந்தர்ய ஸௌஶீல்ய ஸௌகுமார்யாதிஸ
ம்பன்னனாய்க்கொண்டு நானாவிதமாகப் ப்ரகாஶித்து கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தோடு
தன்னைக்காட்டிக்கொண் டென்னுள்ளேபுகுந்தருளினான், ஆகலால நஷ்டதாநவஸம்யாந ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநவ்ருத்தி
॥௯॥
க்ஷயாதி ஸம்ஸாரஸம்பந்தவிரோதிகளெல்லாம் போக்கினோமென்கிறார்.

இ—கையாலே இவ்வாக்யத்தில் முந்தின வாக்யத்துக்கு மிப்படிப்ப்ரஸங்கத்திலே அபிப்ரேதமென்னவேணுமிறே. இப்
படியென்றது உணர்வுமுயிருமுடம்புமென்று துடங்கி எட்டாம்பாட்டளவாக உக்தமர்த்தமென்றபடி. இதுக்
குத் தந்தருளினானென்கிறத்தோடே யன்வயம். இத்தால் கீழ்நான்காவதிலெல்லாவற்றையும் ஸ்ரீமத்க்ருபையத்தா
லே ஸர்வஜ்ஞத்ராணஸம்யுக்திரு ரிப்பாட்டிலேயொன்று ஸங்கதியுண்டென்கை. அவனஸாமர்த்யமென்றது—
ஐந்தாம்பாட்டுதுடங்கி நாலுபாட்டுகளாலே அநுஸந்தித்த ஜ்ஞானதஶாநப்ரவ்ருத்தி அவஸ்தைகளைச்சொ
ன்னபடி. ஸம்ஸ்லேஷவிஶ்லேஷைகஸுகமாயென்றது- யானுந்தானாயொழிந்தானை யென்றதைசசொன்னபடி. வி
லக்ஷணமாயென்றது- தேனும்பாலுங்கன்னலுமமுதுமாகித்தித்தித்து என்றதைச்சொன்னபடி. அவர்வந்தி
த்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்பித்யாதி புகுந்தருளினானென்னுமளவாலே) முன்பென்றது-
கீழ்த்திருவாய்மொழி பேசிக்கொண்டநுபவிக்கும்போதென்றபடி. ஸௌந்தர்யாதிகளெல்லாம் கீழ்த்தி
ருவாய்மொழியி லுக்தங்களாயிந்த த்விதீயவாக்யத்தி லொருவரென்கிறவசனங்களிலே அபிப்ரேதங்கள். உவ
ரெம்மொருவரென்கிறத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு ப்ரதமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஸ்ஸீ
மரெத்யாதியால்) இது ஸௌஶீல்யஸௌலப்யத்துக்கும் உபலக்ஷணம். உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) அநஷ்டதாநவஸம்யாநஜ்ஞாநமென்றது- அநஷ்டதாநவஸம்யாந

ஶ— இல்லையாகியே உளராய்- நிஸ்ஸீம ஸௌலப்யத்திலே இல்லையாயே இருக்குமவராய், அவர்கள்வக்ஷ
த்தில் ஸம்பந்தநாயில்லாதவரா யென்றபடி. ஸர்வதேஶ ஸம்ஸ்லேஷனில்லையென்று அவர்களாலே ஸூசிக்
கப்பட்டவரான வென்றபடி. இல்லையல்லராய்- அத்யந்தமில்லாதவரல்லராய், உளரும்- விஜ்ஞாநருமான
ஸௌஶீல்யஸௌலப்யத்திலே ஸர்வதேஶ ஸம்ஸ்லேஷனில்லையென்னுதே ஸாத்விகஸாதாரண விஜ்ஞாநரு
மான வென்றபடி. ஸர்வநிபந்தநாதி வைபவங்களொன்று மின்றிக்கே ஸம்ஸ்லேஷனென்றுரு வஸ்து
வுண்டென்றிப்படி யவர்களாலே ஸூசிக்கப்பட்டவருமானவென்கை, வகாரம்கீழ்ச்சொன்ன ஸூசித்தோமு
ஸமுச்சயார்த்தம், எம்மொருவர்- நம்முடைய வொருவிலக்ஷணர், நமக்கு ஸாக்ஷியாய் ஸௌந்தர்யஸௌ வஸ்து
விலக்ஷண ஸாத்விகஸாத்விக குணவிக்ரஹ வைபவங்களை யுடையவர், உளர்- விஜ்ஞாநராயிராகின்றார்,
இப்போது எனக்கு ப்ரகாஶிக்கிற விவ்வாக்யாநுஸந்தானத்தையே ஶோக்ஷமாக நிஷ்கர்ஷித்திருக்கிற நிஸ்ஸீ
ம ஸௌலப்யத்திலேயாதல் அப்படியேயாயிருக்கிற ஸௌஶீல்யஸௌலப்யத்திலேயாதல் நான்புகாதபடி அநு
ஜகல்யாணகுண விக்ரஹாதிவிஶிஷ்டனாய்க் கொண்டெனக்கு ப்ரகாஶித்தாரென்றபடி, அவர்- அப்படி
ப்ரகாஶித்தவர், வந்து- க்ருபையாலேதாமேவந்து, என்னுள்ளத்துள்ளே- என்ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, உறைகின்
றார்- நித்யவாஸம் பண்ணுகின்றார், வளரும்பிறையும்- வ்ருத்தியாகிற்கிற சந்த்ரகலையும்; தேய்பிறையும்போல-
க்ஷயியாகிற்கிற சந்த்ரகலையும்போலேயிருக்கிற, அதுகளைப்போல் மாறிமாறி வாராநிற்கிறவென்றபடி. ஆக்க
கமும் அசைவும் என்று மாறியன்வயிப்பது. வ்ருத்தியையும் க்ஷயத்தையுமென்றபடி, ஆக்கம்- வ்ருத்தி, அசைவு-
க்ஷயம். ஶரீராரம்பகங்களான வ்ருத்திக்ஷயங்களையென்றபடி, இதுக்குமாய்த்தோமென்கிறத்தோடே அன்வயம்.
வளரும் சுடரும்- அபிவ்ருத்தமாகாநிற்கிற தேஜஸ்ஸும், ஒருநாளும் க்ஷயமில்லாதவனை ஸூசித்தனு மென்
றபடி, இருளும்போல்- அந்தகாரமும்போலேயிருக்கிற, ஸூசித்தாந்தகாரங்களைப்போலே மாறிமாறி வாராநிற்
கிற வென்றபடி, தெருளும்- ஜ்ஞானத்தையும், அநஷ்டதாநவஸம்யாநரூப ஜ்ஞானத்தையும், மருளும்-
அஜ்ஞானத்தையும், ஆத்மவாஸ்தவ யாதாத்ம்யாஜ்ஞானத்தையு மென்றபடி. மாய்த்தோம்- போக்கினோம்,

மூ— தெருளுமருளுமாய்த்துத்தன் றிருந்துசெம்பொற்கழலடிக்கீ* ழருளியிருந்துமம்மானா மயனாஞ்சிவனாந் திருமாலா* லருளப்பட்ட சடகோபன் னோராயிரத்து ளிப்பத்தா* லருளியடிக்கீழிருத்து நம்மண்ணல் கருமாணிக்கமே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(தெருளும்) சதுர்முக பஶுபத்யாதி ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் நியந்தாவாய் ஶ்ரியஃபதியாயிருந்துவைத்து ப்ராக்ருதவிஷய ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநாதி ஸாம்ஸாரிகவிரோதிகளைப்போக்கி ஸ்வாஶ்ரிதரைத்தன் திருவடிகளிலேசேர்ப்பிக்கும் ஸ்வபாவனாயிருந்த எம்பெருமானுடைய அருளுக்கே பாத்ரமான சடகோப னோராயிரத்துளிப்பத்தும் வல்லாரை யருளியவன் அடிக்கீழிருத்து மென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ஸர்வஜ்ஞனென்றபடி. ॥ய॥

✳ நிகமனம். ✳

அயனாமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சதுர்முகேத்யாதியால்) தெருளும்மருளும்மாய்த்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) ஸ்வாஶ்ரிதரையென்றது அத்யாஹரித்துச்சொன்னபடி. ஶேஷம்- ஸ்பஷ்டம். ॥கக॥

ப—பரமாத்மாவும் ஸாக்ஷாத்க்ருதமாகையாலே அநவரதாநுஸந்தானத்தைப் போக்கினோம், பரமேஶ்வர ரக்ஷணை ஸாக்ஷாத்கரிக்கையாலே ஐஹிகம் நமக்கு ப்ரதீக்ஷ்யாதிகளுமில்லை, ஏகாந்த்யைகாந்தஸங்கோசிதாநுஸந்திஷ்டராகப் பெற்றோமென்று ஸ்பஷ்டதாத்பர்யம். ॥கo॥

தெருளும்- ஜ்ஞாநத்தையும், ப்ராக்ருதவிஷயத்தில் ஸ்வீயஸ்வாதிஜ்ஞாநத்தையுமென்றபடி. மருளும்- அதில் ஸமஸ்தாத்மஸாக்ஷாத்ஜ்ஞாநத்தையும், மாய்த்து- நஶிப்பித்து, ஆஶ்ரிதர்க்கென்றுமாருத்து. தன்- தன்னுடைய, இதுக்கு அடியோடே அந்வயம். திருந்து- திருந்தாநின்ற, விலக்ஷணங்களாயிராநின்ற வென்றபடி. திருத்தம்- விலக்ஷணம், ஸ்வாஶ்ரிதருக்கு வேறொருவர்காலில் குனியவொண்ணாதபடி ஸர்வேநாரயணாதி வந்தாரங்களாயிராநின்ற வென்கை. இது திருவடிகளுக்கு விஶேஷணம். செம்பொற்கழல்- சிவந்த பொன்னாலான கழல்களையுடையதுகளான, கழல்- வீரகடகம், ஆத்யந்திகமான ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷண விரதகடகத்தை யுடையதுகளான வென்றபடி. அடிக்கீழ்- திருவடிகளின்கீழே, அருளியிருத்து மம்மானாம்- க்ருபைபண்ணி ப்ரதிஷ்டிதராக்கிக்கொள்ளும் நிருபாதிகஸ்வாமியாயிருக்கிற, ஸ்வாஶ்ரிதரை இதி ஶேஷஃ. அயனாம்- அஜனாகாநிற்கிற, சதுர்முகஶரீரகனாகாநிற்கிற வென்றபடி. சிவனாம்- ருத்ரஶரீரகனாகாநிற்கிற, திருமாலால்- ஶ்ரியஃபதியாலே, அருளப்பட்ட- 'மயர்வற மதிநல மருளின' னென்கிறபடியே க்ருபைபண்ணப்பட்டவரான, சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, ஓராயிரத்துள்- அத்விதீயமான ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தால்- இத்தஶகத்தால், தஶகாப்யாஸ நிமித்தமாகவென்றபடி. இதுக்கு இருத்து மென்கிறதோடே அந்வயம். நம்மண்ணல்- நம்முடைய ஸ்வாமியான, கருமாணிக்கம்- நீலரத்நம்போலிருக்கிற எம்பெருமான், அருளி- நிரவதிக க்ருபையைப்பண்ணி, அடிக்கீழ்- ஶ்ரீபாதச்சாயையிலே, இருத்தும்- ப்ரதிஷ்டிதராக்கியருளும். இத்திருவாய்மொழிவல்லாரை யிதிஶேஷஃ. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதயே ஶ்ரீவேதவ்யாஸராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நமஃ.

ஸ்ரீ:
த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:
(கண்கள்சிவந்து.)

ப்ராஸாதிவ்ருத்திநாநா ஶ்ருதிவிஹிததயா அங்க்ரிஸந்தர்ஶகத்வாத் —
த்ராயாபத்ரௌஷதாத்யாதிஷுவிஹிததயா ஸ்வஸ்வரூபப்ரகாஶாத்।
சக்த்யாஸ்யாத்யாவ்யாப்த்யா ஸ்வாத்மஸம்பத்ரௌஷ க்ருபாஸ்யம்ஸகத்வாத்
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநப்ரதத்வாத்ப்ரகடிதமஹிமா வாங்மயீசாஸ்ய ஸத்ருஷ்டி ॥௮௮॥

(ப்ராஸாதிவ்ருத்திநாநாஶ்ருதி) கண்கள்சிவந்தித்யாதி- தன்னுடைய திவ்யாவயவ திவ்யாபரணதிவ்யாயுத சோபைகளோடேகூட ஆஸ்ரிதஸத்ருஷ்டத்திலே ப்ரகாசிப்பாநிற்கையாலும், (விஹிததயா அங்க்ரிஸந்) அடியேனுள்ளானித்யாதி- விஹிதவந் பரிணதஸ்வாரமாகையாலே சப்தங்களிலும் தத்வதர்சிகளா யும் ஸ்வஹிதங்களாயுமிருக்கிற ஸத்வஸத்வங்களிலும் வ்யாபித்துநிற்கையாலும், (ஸ்வாகரத்) உணர்விலும்பரொருவனை- ஜ்ஞாநாதிகரான நித்யஸூரிகளுடைய ஸத்தாதிகளும் தன்னயீனமாம்படி சுவீ தீயனாயிருக்கையாலும், (த்ராயாபத்ரௌஷதாத்யாதிஷுவிஹிததயா) தேனும்பாலுமித்யாதி- தேன்போ லேயும் பால்போலேயும் கன்னல்போலேயும் போக்யனாகையாலும், சரீரஜீவவாசிகளிலே யிருக்கையா லும், (ஸ்வஸ்வரூபப்ரகாசாத்) இது மூன்றுபாட்டிலசம். நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கு- நன்றாய் ஞானங்கடந்துபோய்- அதுவேவீடுவீடுபெற்றின்பம்- ஸாக்ஷாத்வானதன்னை ஆத்மாவாகவுடையனான ஜீவா த்மஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கையாலும், (சக்த்யாஸ்யாத்யாவ்யாப்த்யா) எய்த்தாரெய்த்தாரித்யாதி- சரீ ரவாத்மஸம்பத்தில் சக்திப்ரத்யத்தாலே வ்யாபிக்கையாலும், (ஸ்வாத்மஸம்பத்ரௌஷக்ருபாஸ்யம்ஸக த்வாத்) கூடிற்றாகிலித்யாதி- ஜீவனுக்கும் ஸம்பந்தத்தை தனக்கு சேஷத்வத்தை நிவர்த்திப்பிக்கை யாலும், (ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநப்ரதத்வாத்) தெருளும்மருளும்மாய்த்தோமே- தன்னுடைய சம்பந்தத்துக்கு விரோ தியானவஜ்ஞானத்தையும் உதாரவிஷயபோக்யதாஜ்ஞானத்தையும் போக்குகையாலும், எம்பெருமான்தன்னைக்கு றித்து தாஸ்யமேவக்ஷனுக்கு ஸ்வரூபமென்று ப்ரகாசிப்பியாநிற்கிறனென்று "கண்கள்சிவந்து" என்கிற சதகத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௮௮॥

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாயநம:.
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.
எட்டாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (கருமாணிக்கமலை) எம்பெருமான் நிரஹங்காரமாகத் தன்னழகைக்காட்டித் தம்மைவசீகரித்துக்

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி வரிவடிவணங்கொராயிருக்கிற ஆழ்வார் விரஹதசையில்போலே இத்திருவாய்மொழி யிலே அந்யாபதேசத்தாலே பேசுகை யஸம்ப்ரதமன்றோவென்ன வகதரிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதி யால்) விரஹதசையாகவுமாம், ஸம்ஸ்லேஷதசையாகவுமாம், ஏதேனுமொருதசையில் அவன்பக்கல் ஆஸக்தியத்தாலே "நவிஷேதாத்மநோத்ரும்" என்கிறகணக்கிலே தம்மைத்தாம் மறக்கும்படியான பாரவச்யமுண்டாகும்போது இவர் அந்யாபதேசத்தாலே இழிவரென்கை உசிதமாகையாலே இங்குமீ த்யசயத்தாலே அந்யாபதேசமாகப் பேசுகிறாரென்றுகருத்து. இது கீழ்மேலொருவிடத்திலும் இப்படி கண்டதில்லையேயாகிலும் இத்திருவாய்மொழியிலே "அப்பன்திருவருள்மூழ்கினளே" என்றும் "கண்ணபிரா ன்திருவருள்களும் சேர்ந்தமைக்கடையாளந்திருந்தவுள" என்றும் இப்போது வரிவடிவணங்ஸம்ஸ்லேஷ மும் தத்கார்யமான அவயவகாந்த்யாதிகளும் உளதாகச்சொல்லுகையாலே இதில் விரஹமுள்ளதாகச் சொல் லக்கூடாமையால் இத்திருவாய்மொழியில் அந்யாபதேசம் ப்ரீதிநிபந்தனமென்றே அங்கீகரிக்கவேணு -

ஆ—கொண்டு தம்மோடுகலந்தகலவியால் தமக்குவந்த நிவ்ருத்தியை அந்யாபதேசத்தாலேபேசுகிறார். இப்பிராட்டி திருப்புலியூரிலேயிருந்தருளுகிற வெம்பெருமானோடே யியற்கையாலே புணர்ந்தருளின புணர்ச்சியை யறியாமையாலும் "மானிடவர்க்கென்றுபேச்சுப்படில்வாழகில்லேன்" என்றிருக்கும்ஸ்வபாவத்தை யறியாமையாலும் இவளுடைய தாயாரும் உறவுமுறையாரும் தேசாந்தரிலே இவளுக்கொருவனை கவேஷித்து அவனுக்குக்கொடுக்கையிலே ப்ரவ்ருத்தராகிறபடியைக்கண்டு இவள்ஸ்வபாவத்தையும் இவளெம்பெருமானோடு கலந்தகல

இ—மென்று திருவுள்ளம். நிஷ்ப்ரத்யூஹமாக என்றது- ஸமாஸ்ரயணவிரோதியான பாபராஶிகளுக்கு ஒன்றும் ஸஹகாரியன்றென்கிறகருத்தாலே. யத்வா- தன்காருண்யத்தையொழிய ஒன்றும் உபாயமன்றென்னவுமாம். தன்னழகைக்காட்டியென்றது- இவருடைய ஆத்மஸ்வரூபத்தின் சௌந்தர்யத்தைக் காட்டினதுக்கும் உபலக்ஷணம். யத்வா- திவ்யசௌந்தர்யம்போலே ஆழ்வாருடைய ஆத்மஸ்வரூபமும் "யஸ்யாத்மா சரீரம்" என்கிறபடியே இவன்திருமேனியாகையாலே இதினுடைய சௌந்தர்யமும் அவனுக்கே அழகாகையால் தன்னழகையென்கிறவசனத்தாலே இதுவுங்கூட விவக்ஷிதமாகவுமாம். அவனுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளையும் ரக்தாநுரூபமென்ன அவனுக்குங்கூட கதிசயாபாதகமாம்படியான ஸ்வஸ்வரூபசௌந்தர்யத்தையும் "கந்தர்ப்பகோடிலாவண்யம் ஸாக்ஷாந்மந்மதமந்மதம்" என்கிறகணக்கிலே அவனுக்குத்தாம் சுவ்யக்திவிஶேஷமாய்க்கொண்டு நித்யஶேஷமாயிருக்கிறபடியையும் அவனுடைய காருண்யத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெற்று 'தேவ்யஸ்ரீவத்ஸவயோவ்ருத்தாம் தாவ்யாஹிஜநலக்ஷணாம் । ராகவோர்ஹதிவைதேஹீம் தஞ்சேயமஸிதேக்ஷணா" என்னும்படி அநுரூபமாய் 'அஹமஸ்யஹமஸ்யஹம்' மென்கிறபடியே அவனுக்கு ஸாத்ருஶ்யாதராயிருக்கிற தம்பக்கல் அவன் அநுராகியாய்க்கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறபடியைக்கண்டு பதிவ்ரதையாய் விரஹிணியாயிருந்த உத்தரராஜகுமாரிக்கு உத்தரராஜகுமாரனான உத்தரநாயகன் உஸ்கணிதனைக்கொண்டுவந்து ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றபோது தன்னுடைய பதிவ்ரதாத்வம் ஸபலமாகையாலே இப்படி ஸபலமான பதிவ்ரதாத்வத்தைப்பெற்று நிரவதிகநிவ்ருத்தியுண்டாமாப்போலே தமக்குமவனுடைய மஹாநுபாவநீயஸம்ஶ்லேஷத்தாலே தம்முடைய ஶேஷத்வம் ஸபலமாகப்பெற்றதென்று மிகவும் நிவ்ருத்தியுண்டாய் இந்த ரஸாதிக்யத்தாலே பரவஶராய் ஸ்வஸ்வபாவத்தைமறந்து "ஸம்ஶ்லேஷ்யத்ருஷ்டிவதிம்யதிதேநாவிநநந்நம் ஸ்ரீஹாவஸ்ய சேதநஸாவிஶாராம்பவந்தவ:" என்கிறபடியே நாயிகாஸ்வபாவராய் இந்த ஆநந்தஸமாஹ்ருத்தாலே உத்ஸிதகாங்க்ஷித ஸந்தோஷராயிருக்க இந்த ஸ்வரூபத்தைக்கண்டு இவருடையபரிவரான அநுவாயிகளும் பாரஸ்பர்யரான மற்றுள்ள ஜநங்களும் இந்தஉத்ஸாஸத்துக்கு ஹேதுவேதென்று ஜிஜ்ஞாஸுக்களாயிருக்க; ஸ்ரீவைஷ்ணவகவிமுதலான ஸஜ்ஜநர் இப்போது பரவைராக்ய ஸம்ஶ்லேஷஜநிதாநந்தபூர்த்தாலே அத்யந்தஸாமராஜநிஷ்ட ஸந்தோஷயவராயிருக்கிறாரென்று அவர்களுக்கு அறிவித்தபடியை "ஸாக்ஷாஜ்ஜீவாஸா" என்னும்படியிருக்கிற ஒருராஜகந்யகைக்குத் திருப்புலியூர்நாயனாரோடே ஸம்ஶ்லேஷம்வ்ருத்தமாய் அத்தாலேஇவள் உத்ஸவிநியாயிராநின்றாளென்று இவளுடைய ஸகியானவள் அன்னைமாருக்கறிவிக்கிற வ்யாஜாபதேஸத்தாலே பேசிக்கொண்டு தம்முடைய க்ருதார்த்ததையை அநுபவித்துப் ப்ரீதராகிறாரென்றபடி. இப்படி இத்திருவாய்மொழி தாஸ்யரஸிகதையைச் சொல்லுகிறதென்கையாலே 'தாஸ்யநிஷ்டாப்ரகடகம்' மென்கிற ஸங்க்ரஹம். இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸங்கதிதமாய்த்து இப்படிஸ்வாபதேஶம் ஸமாதானமாறும் இவ்வந்யாபதேஶத்திலே பிராட்டிக்கு அந்தரங்கையான ஸகியானவள் இர்தஸம்ஶ்லேஷரஸத்தை யன்னைமார்க்குவெளியிடுகை யஸாமதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்பிராட்டியித்யாதி) இயல்கையாலே- ஸ்வாபாவிகாநுராகமுறாதநயோக்யாவாரதேஶயிலே, புணர்ச்சி- ஸம்ஶ்லேஷம், (மானிடவர்க்கித்யாதி) தேசாந்தரிலே யொருவர்க்கிவள் என்கிறவார்த்தை செவிப்பட்டாலென்றபடி, வாழகில்லேன்- ஜீவிக்கமாட்டேனென்றபடி. இவள்ஸ்வபாவத்தையுமித்யாதி இவள்உத்யோகத்தை யிப்பிராட்டியறியில் ஜீவியாளாகையாலே நாமிவளையிழந்தோமாவோமென்று பயத்தாலே யவர்களுக்கித்தை வெளியிடவேண்டுவதென்றுகருத்து. இத்திருவாய்மொழியில் விரஹவ்யஸநஞ்சொல்லுகையன்றிக்கே ஸம்ஶ்லேஷரஸம்சொல்லுகிறதாகில் இதற்கென்செய்கேனோவென்று விஷண்ணையாய்ப்பேடலே சொல்லுவானேனென்ன வருளிச்

மூ— கருமாணிக்கமலைமேல்மணித்தடந்தாமரைக்காடுகள்போல்* திருமார்வுவாய்கண்கையுந்திகாலுடை யாடைகள்செய்யபிரான்* திருமாலெம்மான்செழுநீர்வயல்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்* அருமாயன்பேரன்றிப்

ஆ— ஸியையும் அறிந்திருந்த இவளுடைய தோழியானவள் தான்சொல்லிற்றை இவர்கள் அங்கீகரிக்கைக்காக அவர்களோடேகூடத் தானும் ஸந்திக்தையாய்க்கொண்டு இவள் திருப்புலியூரிலிருந்தருளின எம்பெருமானுடைய குணங்களாலே அபஹ்ருதசித்தையாய் அவன்திறமல்லது மற்றொன்றறியாள், இனிநாம் கோலினவை முடியா அவனையே வரனாகப்பார்க்கவேணுமென்றுகொண்டு அவர்களை நிவர்த்திப்பிக்க, அவர்களும் இவளுக்

இ— செய்கிறார் (தாஞ்சொல்லித்தையித்யாதி) ஸந்திக்தையென்றது - அவர்களைப்போலே தானுமிவளை யநந்யார்ஹைக்குக் கொடுக்கையாலே யாத்ருச்சிகையென்றபடி. தான் ஸந்திக்தையல்லளென்னுமிடத்தை யவர்கள் அறிந்தார்களாகில் தான்சொன்னத்தையெல்லாமிவர்கள் அநாதரிப்பார்களென்றுபார்த்து தன்னுடைய வபிப்ராயத்தை மிகவும் கோபநம்பண்ணுகைக்காக அவர்களோடு ஸந்திக்தையைப்போலேயிருந்துகொண்டெல்லாருங்கூட யிவளையொரு மநுஷ்ய ராஜகுமாரனுக்குக் கொடுப்பதாக உத்யோகித்து தேவயாத்ருதிகள் பண்ணாநிற்கச்செய்தே இத்தோழியானவள் இப்பிராட்டியினுடைய ஸ்வபாவவிசேஷத்தையும் அவயவசோபாவிசேஷங்களையும் ஆராய்ந்துபார்த்தால் இவள் திருப்புலியூர்நாயனார்பக்கல் அத்யாஸக்தையாய் மநுஷ்யருக்கு யோக்யையல்லாதவளாயொழிந்தாப்போலே இராநின்றாள், இதுக்கென்செய்யக்கடவோமென்று விஷண்ணையைப்போலே சொல்லுகிறாளாகையாலே இது ஸங்கதமென்றதாயிற்று. ஸந்திக்தையாய்க்கொண்டு என்கிறதற்கு நிவர்த்திப்பிக்கப்புக என்கிறதோடே அந்வயம். *

முதற்பாட்டு.

இவள் திருப்புலியூர்இத்யாதி ஸங்க்ரஹம். இவளென்றது - இந்தராஜகந்யகையென்றபடி. கோலினவை - யத்நம்பண்ணின காரியங்கள், முடியாவென்றது - நிறைவேறாதென்றபடி, இப்படி திருப்புலியூர் எம்பெருமான்பக்கல் தனக்கு பக்ஷபாதம்தோற்றாதபடி தடஸ்தையாய்க்கொண்டு வார்த்தைசொல்லுகிற இவளிம் முதற்பாட்டின் வசநவ்யாஜத்திலே இவனுடைய ஸௌந்தர்யஸமுதாயங்களை அதிசயமாக வர்ணிக்கை அஸம்பாவிதமன்றோவென்ன வ்யக்தீகரிக்கிறார் (அவர்களுமித்யாதியால்) அவனுக்கு இவளைக்கொடுக்கையிலே ஸம்மதிப்பதாக அவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிப்ரபாவஸ்ரவணத்திலே யிழியும்படி இவர்களுக்கிவ்வளவு ஆதரவும் பிறந்தவாறே "ஜிதஸாஹி:" என்றுகொண்டவனுடைய ஸௌந்தர்யங்களை அதிசயமாக-

பத— கருமாணிக்கமலைமேல் - இந்த்ரநீலரத்நத்தின்மேலிருக்கிற, மணித்தடம் - ஸ்வச்சமான தடாகத்திலே, மணி - ஸ்வச்சம், ஸ்வச்சஸலிலமான தடாகத்திலேயென்றபடி. தாமரைக்காடுகள்போல் - அரவிந்தவநங்கள்போலே, இதற்குச் செய்ய என்கிறதோடே அந்வயம். திருமார்வு - லக்ஷ்மீஸந்நிதானமான வக்ஷஸ்ஸ்தலமும், வாய் - திவ்யாதரமும், கண் கை யுந்தி கால் - நேத்ர நாபி பாணி பாதங்களும், உந்தி - நாபி, உடையாடைகள் - திருவரையில் திவ்யபீதாம்பரமும், உடை - அரை, ஆடை - வஸ்த்ரம், திருமார்வித்யாதி ஆடையித்யந்தத்துக்கு ஸர்வமாகையாலே ஆடைகளென்று பஹுவசநம், செய்ய - இவையெல்லாம் சிவந்திருக்கிறவனான, இந்த்ரநீலம்போலே நீலோஜ்வலதமமான திருமேனியையும், அந்த அவயவத்தில் ஸ்வச்சஸலில தடாகம்போலே ப்ரகாசமான காந்திப்ரவாஹத்தையும், அந்த தடாகத்தில் பத்மவநங்கள்போலே சிவந்திருக்கிற வக்ஷஸ்ஸ்தலநேத்ராதிகளையும் உடையவனானவென்று பாவார்த்தம். பிரான் - உபகாரகனான, இந்த ராஜகந்யகைக்கு இப்படி ஸமீபனான நாயகனைப்பெற்ற ப்ரீதியாலே பிரானென்றும் எம்மானென்றும் கொண்டாடுகிறாள். திருமால் - ஸ்ரிய:பதியான, "ஸம்பந்நசமஜங்கமம் ஸஹஸ்ராஜநகாத்மஜா" என்கிறபடியே ஸர்வேஸ்வரனென்றபடி. அழகுக்கு அநந்யார்ஹமென்றிக்கே வரமுமுண்டென்றபடி. எம்மான் - என்னுடையவனான, கீழ்ச்சொன்ன ப்ரீதியாலே கொண்டாடுகிறபடி. செழுநீர்வயல் - ரமணீயஜலாசயமான கேதாரங்களையுடைத்தான, செழு - ரமணீயம், குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர் - குட்டநாடென்கிற திவ்யஜநபதத்திலே திருப்புலியூரென்கிற திவ்யநகரத்தில், அருமாயன் - அருமையாய் ஆச்சர்யசேஷ்டிதனானவனுடைய விசிஷ்டஸந்நிதிவிசேஷத்தைக் காட்டாநின்றுள்ள ஸுலப்யாதிகுணவிசிஷ்டனான எம்பெருமானுடையவென்றபடி, பேரன்றிப்பேச்சிலள் - ஸர்வாங்கவாசகங்களான திருநாமங்களை

மூ— பேச்சிலளன்னைமீரிதற்கென்செய்கேனோ* | க ||

அன்னைமீரிதற்கென்செய்கேனணிமேருவின்மீதுலவும்* துன்னுசூழ்சுடர்ஞாயிறுமன்றியும்பலசுடர்களும போல்* மின்னுநீள்முடியாரம்பல்கலன்றானுடையெம்பெருமான்* புன்னையம்பொழில்சூழ்திருப்புலியூர்

ஆ— கவனழகிலே தோற்றுமோ என்று கேட்க அவனுடைய அழகிலேயிறே இவளகப்பட்டதென்கிறார். | கூ

(அன்னைமீர்) அவன் ஒப்பித்தருளினவிருக்குமழகைச்சொல்லி அவ்வழகிலேயிறே இவள்விழுந்ததென்கிறாள். ||

இ— வர்ணிக்கிறதென்றதாயிற்று. வடிவழகுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய அழகிலேயித்யாதியால) உத்தரார்த்தத்தினர்த்தம் இவள் திருப்புலியூரில் விஷயீகாரத்திலே ஸம்ஹ்ருஷ்டம். அதில குணங்களாலேயித்யாதியாலே அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்று. நாம் கோவினவை இத்யாதியாலே அன்னைமீரிதற்கென்செய்கேனோ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று | க ||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

வாக்யார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார (அவனித்யாதியால) ஒப்பித்தருளினவென்றது- அலங்கரித்துக்கொண்டாலென்றபடி. தாத்பர்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழகிலேயித்யாதி) அவனுக்கு ஸௌந்தர்யவத்தையுண்டோ என்றவர்கள்கேட்டதற்கு உத்தரமாக இப்பாட்டிலே திவ்யாவயவ சோபைகளைச் சொல்லி இப்பாட்டிலே திவ்யாபரணசோபையைச் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. | உ ||

ப— யொழிய ஒருவார்த்தையுமில்லாதவள்- கல்யாணகுணவாசகங்களான அவன்திருநாமமேயொழிய வேறொருவார்த்தையும சொல்லுகிறாளில்லையென்றபடி. அவன்குணங்களிலே சக்தையாய்ப்போராநின்றாளென்கை, அன்னைமீர்? தாய்மார்காள், இதற்கென்செய்கேன்- இதற்கென்னபரிஹாரத்தைச் செய்யப்புகுகிறேன், ஓ என்று விஷாதத்யோதகம், இவளை மற்றொருராஜகுமாரனுக்குக்கொடுக்கிறது அசக்யமாய்த்தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. | க ||

அணி- அழகியதான, மேருவின்- மஹாமேருபர்வதத்தினுடைய, மீது- மேலே, உலவும்- உலவாநிற்கிற ஸஞ்சரியாநிற்கிற, உதியாநிற்கிறவென்றபடி. இது ஆதித்யனுக்கும் நக்ஷத்ரங்களுக்கும் விசேஷணம். துன்னு- துற்றுக்கொண்டிருக்கிற, நிபிடங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. லோகத்தில் காண்கிறவளவன்றிக்கே ஐதோவிஸஹஸ்ரகுணங்களானவென்கை. சூழ்- ஸமஸ்தவ்யாவ்ருத்தங்களான, சுடர்- கிரணங்களையுடையவனை, ஞாயிறு- ஆதித்யனும், அன்றியும்- அவ்வளவன்றிக்கே பின்னையும், பல்- அநந்தங்களான, சுடர்களும போல்- தேஜஸ்ஸுக்களும்போலே, ஸஹநக்ஷத்ரம்போலேயென்றபடி. மின்னு- மின்னுநின்றுள்ள, ஸாரகிரணராஜிவிராஜிதமானவென்றபடி. நீள- உத்தமமான, முடி- கிரீடத்தையும், ஆரம்- ஹாரத்தையும், ஆரம்- பதக்கமென்றுஞ்சொல்லுவர், பல்கலன்- மற்றுமுள்ளபஹுக்களான ஆபரணங்களையும். கலன்- ஆபரணம், தான- ஸ்வயமேவ, ஸ்வாபாவிகமாகவென்றபடி. உடை- உடையவனை, மேருவைப்போலே தப்தஜாம்பூநதவர்ணமாய ஸமுஜ்ஜ்வலமான திருமேனியையும் தத்பரிசரத்தில் ஸஹஸ்ரகிரணபிம்பம்போலே ப்ரகாசமான கிரீடத்தையும் ததீயதடாகத்தில் நிரந்தரவாரிஸாரத்ருக்ஜல ஸஹநக்ஷத்ரஜாலவத்தில் ஹாரபாஹ்வாதிபூஷணங்களையுமுடையவனுமென்று வர்த்தாத்பர்யம். எம்பெருமான்- என்னாயனுடைய, இதுவித்யாதி, இவர்களுக்கு வாயழிக்கவொண்ணாதபடி இத்தனையும் மெய்யாகவுடைய என்னப்பனென்று உகந்து கொண்டாடுகிறபடி. இதுக்குத் திருப்புலியூரென்கிறத்தோடே அந்வயம். அம்புன்னைப்பொழிலென்று மாறியந்வயிப்பது. அழகிய புன்னைபம்பொழில்களாலே- ரமணீயவாஸஸ்தலங்களாலே என்றபடி. சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்புலியூர்- அந்ததிவ்யநகரத்தை, இவள்- பாலையான இப்பெண்பிள்ளையானவள் புகழும்- ஸ்லாகியாநிற்கிறாள், இவள்வார்த்தை சோலையில்கலந்தார்வார்த்தைபோலேயிராநின்றது, சக்தையாகப்போய் ஸுகாசநத்திலே அவனைக்கண்டு அவனுடைய ஆபரணசோபையிலும் அவவூரிலசோலைகளுடைய ரமணீயகத்திலும் நிமக்னையாயிருக்கிறாளாகத்தோற்றுகிறதில்லையோ இவள் வார்த்தையிலே

மூ—புகழுமிவளை* ॥ ௨ ॥

புகழுமிவணின்றிராப்பகற்பொருநீர்க்கடற்றீப்பட்டெங்கும்* திகழுமெரியொடுசெல்வதொப்பச்செழுங்க
திராழிமுதற்* புகழும்பொருபடையேந்திப்போர்புக்கசுரரைப்பொன்றுவித்தான்* றிகழுமணிநெடுமாட
நீடுதிருப்புலியூர்வளமே* ॥ ௩ ॥

ஆ—(புகழுமிவள) அழகியனுனலனா? ஆண்பிள்ளைத்தனமுடையனுக் வேண்டாவோவென்னில்? அந்தமுள
ஸௌசீல்யாதிகுணங்களையேகாண் இவள் இராப்பகல்புகழாநின்றதென்கிறார். ॥ ௩ ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இ— திருப்புலியூர்நாயனார்பக்கல் ஆஸக்தையாயிராநின்றாளென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே சொல்லுகிறதா
கையாலே இப்பாட்டு புநருக்தமன்றோவென்ன இதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்
பிக்கிறார் (அழகியபணி த்யாதியால்) போர்புக்கசுரரைப் பொன்றுவித்தான் என்கிறவிசேஷணத்திலே பாட்டுக்
குத் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (அந்தமுளமையத்யாதியால்) ஸௌசீல்யம்- ஸத்ருநிரஸநபரமாயிருக்கிற
ஸௌந்தர்யம், ஸௌசீல்யம்- ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யஸௌந்தர்யம், பாட்டிலே திருப்புலியூரினழகை ஸ்லாகி
யாநிற்கிறாளென்று ப்ரதீதமாகிறதேயாகிலும் 'ஸுரலஸ்ரீஸாராஜ்ஞாயஜீவவாநீலகாஸுகம்' எ
ன்கிறபடியே அதறகும் அவனுடையகுணஸ்ரவணத்திலே தாத்பர்யவிஸ்ராந்தியென்றுகருத்து. ॥ ௩ ॥

ஸ—என்றுகருத்து. அன்னைமீர்- இவளைச்சேமித்துவளர்த்த தாய்மார்காள், இதற்கு- அவனுடைய ஆவாஸ
ஸேஷெயிலும் அதுகாணப்பெற்றஇடமான திருச்சோலையிலும் ஆஸக்தியையாயிருக்கிற இதற்கு, வ
ளர்த்த உங்களாலும் காத்துக்கொண்டிருக்கிற என்னாலுமன்றிக்கே வந்திருக்கிறவிதற்குஎன்று அன்னைமீரெ
ன்கிற ஸம்போதநஸமஸ்தவ்யாஹாரத்தால் தோற்றுகிறது. என்செய்கேன்- எனனவரிஹாரஞ்செய்யகக
டவேன், இது ஒருவராலும் து:ப்ரதிஹாரம்என்றபடி. ॥ ௨ ॥

பொருநீர- கலஹாயித ஜலங்களையுடைத்தான, பொரு- கலஹாயிதம். தாஜஜ்யம்ஸணத்தாலே வா
ஸா வ்ருத்தஹத ஸமிவஞ்ர ஸாமியான என்றபடி. கடல்- ஸமுத்ரமானது, தீப்பட்டு- ஜ்வலிதமாய், ஜுலிதாவரை அருளிச்செய்கிறபடி. இதுக்குச்செல்வதென்கிறதோடே அந்வயம். எங்கும் திகழும்-
தன்னுடைய ஸகலப்ரதேஸங்களிலும் விளங்காநின்றுள்ள, எரியொடு- ஜ்வாலைகளோடே. செல்வது- நட
ந்து போவதற்கு, ஒப்ப- ஸத்ருஸமாக, இதுக்கு ஏந்திப்போர்புக்கு என்கிறதோடே அந்வயம். செழுங்கதிர்-
ஸீதகிரணஸாலிகளான, செழும்- ஸீதம், ஆழிமுதல்- ஸுதர்ஸநாதிகளான, புகழும்- ஸ்லாவிக்கப்படு
மவையான, ஸத்ருக்களுங்கூடக்கொண்டாடும்படி யிருக்கிறவையான வென்றபடி. பொரு- யுத்தஸாதந
வங்களான, படை- ஆயுதங்களை, ஏந்தி- தரித்துக்கொண்டு, ஸ்யாமளமாய் வர்த்திஷ்ணுவாயிருக்கிற
ஜ்வலிதாதிதமான திருமேனியிலே ஜாஜ்வல்யமானங்களான திவ்யாயுதங்களை ஏந்திக்கொண்டு
யுத்தத்தில் ஓடியருளுகிறபோது எங்கும் தீப்பட்டு ஜ்வாலாகலாபங்களோடே ஸமுத்ரமோடுகிறாப்
போலே ஹ்ருதமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. போர்- யுத்தத்தில், புக்கு- ப்ரவேசித்து, அசுரரை-
அஸுரர்களை, பொன்றுவித்தான்- நசிப்பித்தவனுடைய, இதுக்குத் திருப்புலியூரோடே அந்வயம். பொன்று
தல்- நாசம், திகழும்மணி- ஸ்லாவ்யமான ரத்நங்களான மணிகளையுடையவைகளான, நெடுமாட- உத்துங்
கங்களான க்ருஹங்களையுடைத்தான, நீடு- விஸ்தீர்ணமான, ஆயாம விஸ்தாரங்களையுடைத்தான, திருப்புலியூர்-
அந்த திவ்யநகரத்தினுடைய, வளமே- அழகையே, அவதாரணத்தாலே தம் திருநகரிவைபவத்தையும். பிரா
ட்டி ஸ்ரீமிதிலையைவிட்டு 'ராகவஸ்ய நிவேஸநே' என்று திருவயோத்யையையே கொண்டாடுமாப்போ
லே இவளு மவனூரையே கொண்டாடுகிறாளென்று கருத்து. இவள்- 'தஸ்யா ஸத்ருக்நநோ' என்கிற
ஸ்லோகத்தின்படியே குணஸாரவேதிநியான இப்பெண்பிள்ளையானவள், இராப்பகல்- நக்தந்திவம், நின்று-
ஸ்திரமாய், அவிச்சிந்நமாயென்றபடி. இவள் அவனைக்கண்டறியாளாகிலும் காதால்கேட்டுச் சொல்லுகிறாளத்த
னையென்கைக்கு இவள்ஒருக்கால் சொல்லிவிட்டாளோ; அஹோராத்ரம் இதுவே வாய்புலற்றுகின்றாளிறே
யென்றுகருத்து. புகழும்- ஸ்லாவியாநிற்கிறாள். நெஞ்சால்நினைத்து ஸந்துஷ்டையாயிராநின்றாளோ; நாணம்
குடிப்போய் வாய்விட்டு அலற்றுகின்றாளிறேயென்று கருத்து. ॥ ௩ ॥

மூ—ஊர்வளங்கிளர்சோலையுங்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலுஞ்சூழ்ந்த* ஏர்வளங்கிளர்ந்தண்பணைக்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்ச்* சீர்வளங்கிளர்மூவுலகுண்டுமிழ்தேவபிரான்* பேர்வளங்கிளர்ந்தன்றிப்பேச்சிலளின்றிப்புனையிழையே* ॥ ௪ ॥

புனையிழைகளணிவுமாடையுடையும்புதுக்கணிப்பு*

ஆ—(ஊர்வளம்) ஆண்பிள்ளைத்தனமேயுமையாதிறே, ஶரணவானுமிருக்கவேணுமிறேயென்னில, அவனுடைய ஸௌலப்யாதிகுணங்களிலேயிறே அகப்பட்டதென்கிறாள். ॥ ௪ ॥

✱ நாலாம்பாட்டு. ✱

இ— "அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள்" என்று முதற்பாட்டிலேசொன்னவர்த்தத்தையே ஊர்வளமித்யாதி யாலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே இது வ்யாக்யானம்ரேவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வதரிப்பிக்கிறார் (ஆணபிள்ளையித்யாதியால்) த்ருதீயபாதார்த்தத்திலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) ॥ ௪ ॥

✱ ஐந்தாம்பாட்டு. ✱

இப்படியிவள் ஸந்நுனுக்கு யோக்யையல்லாதபடி அவன்பக்கலிலே ஸ்வபக்ஷயானுளென்று உபபாதி

ஈ— ஊர்வளம்- ஊரினுடைய ஸம்பத்தானது, கிளர்- விஜ்ரும்பிக்கும்படியான, ஊரினுடைய ஸம்பத்தெல்லாம் தங்களைக்கண்டவளவிலே தோன்றும்படி யிருக்குமவையானவென்றபடி. சோலையும்- உத்யானவனங்களும், பெரும்ஸம்பத்தை ஸாக்ஷாத்கரியென நிழேயும் ஸமயிப்பது. பெருங்கரும்பும்- அவ்வுத்யானங்களோடு விகல்பிக்கலாம்படி ஸமித்தங்களான இக்ஷுவனங்களும், பெருஞ்செந்நெலும்- தசதாவிர்ப்பவங்களான ஶாலிவனங்களும், சூழ்ந்து- பரிவேஷ்டனங்களாய், ஏர்வளம்- ஏர்களினுடைய அழகானது, ஏரென்று கலப்பையில்பூட்டப்பட்ட எருதுகள், வளம்- அழகு, கிளர்- விஜ்ரும்பியாநிற்கிற, க்ஷேத்ரகர்ஷணஸௌந்தர்ய ஶோபிதங்களான வென்றபடி. தண்- ஜலஸம்ருத்தியாலே ஶீதளங்களான, பணை- கழனிகளையுடைத்தான, குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்- அந்தத்திவ்யநகரத்தில், இதுக்குத் தேவபிரான்என்கிறதோடேயன்வயம். சீர்- கல்யாணகுணங்களுடைய, ரக்ஷகத்வோபயோகி குணங்களுடையவென்றபடி. வளம்- ஸம்ருத்தியானது, கிளர்- கிளரும்படி, ஜகத்துக்கெல்லாம் ப்ரகாஶிதமாம்படியென்கை. மூவுலகு- க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகம், என்கிற த்ரிவியங்களானலோகங்களை, உண்டு- ப்ரளயாணவம் கொண்டுபோகாதபடி தான்வயிற்றிலேவைத்து, இத்தால் ஸௌலப்யஸம்வ்யஞ்ஜிதம். உமிழ- ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உத்கிரணம்பண்ணுமவனான, அவற்றைத் தன்வயிற்றில்நின்றும் வெளியேவிட்டுக் காரணகளேபரப்ரதானம்பண்ணி ரக்ஷிக்குமவனானவென்றபடி தேவபிரான்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கு உபகாரகனானவனுடைய, தைத்யவீராதிஷ்டுஷகளிலே அவர்களுக்கு ஸௌலப்யனானவனுடைய வென்றபடி. யத்வா- நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வஸ்வரூபப்ரதானாதிகளாலே உபகாரகனானவனுடைய என்றுமாம். பேர்வளம்- திருநாமங்களுடைய ஸம்ருத்தியை, ஸௌலப்யாதிகுணங்களுக்கு வாசகங்களான திருநாமங்களையென்றபடி. கிளர்ந்தன்றி- ஶ்ரத்திஶயத்தாலே ஸஸம்ப்ரமோக்திசொல்லியல்லது, கிளர்க்கை- ஸஸம்ப்ரமோக்தசொல்லுகை, இன்று- இன்றைக்கு, நேற்றைக்கில்லையிறே? இவளுக்கிந்த வைலக்ஷண்யமென்றுகருத்து. இபபுனையிழை- இந்தபுனையிழையானவள், புனையப்பட்ட இழைகளையுடைய இப்பெண்பிள்ளையானவள் என்றபடி. புனைகை- பூட்டுகை, இழை- ஆபரணம், அவன்திருநாமங்களைசசொல்லச்சொல்ல ஸமிகாபரணம்பூண்டாப்போலே யிராநின்றாளென்றுகருத்து. பேச்சிலள்- மற்றொருபேச்சுடையவளல்லள், திருநாமங்களை ஸஸம்ப்ரமோக்திசொல்லுகிறதத்தனைபோக்கி மற்றொருவார்த்தையும் சொல்லுகிறாளில்லையென்று பட்டதாத்பர்யம். ॥ ௪ ॥

புனையிழைகள்- புனையப்பட்ட ஆபரணங்களையுடைய, புனைதல்- பூட்டுதல், இழை- ஆபரணம், நாயிவளுக்கு முன்புபூட்டிவைத்த ஆபரணங்களுடையவென்றபடி. அணிவும்- அழகாகப்பூணுகையும், முனபுபூட்டினதிற்காட்டிலும் இப்போது அழகாகப்பூண்டிருக்கிறபடியையுமென்றபடி. ஆபரணங்கள் முன்பு நாமபூட்டிவைத்தாப்போலே யிருந்ததோவென்றுகருத்து. ஆடைஉடையும்- பரியட்டம் உடுத்திக்கொண்டிருக்கிற வழகுமென்றபடி. புதுக்கணிப்பும்- இவள்வடிவில்பிறந்த உல்லாஸமும், புதுக்கணிப்பு- உல்லாஸம், இவளுக்கிது-

மூ—நினையுநீர்மையதன்றிவட்கிதுநின்றுநினைக்கப்புக்கால்* சுனையினுட்டடந்தாமரைமலருந்தண்டிருப்புலியூர்*
முனைவன்மூவுலகாளியப்பன்றிருவருண்மூழ்கினளே* ॥ரு॥
திருவருண்மூழ்கிவைகலுஞ்செழுநீர்நிறக்கண்ணபிரான்* திருவருள்களுஞ்சேர்ந்தமைக்கடையாளத்திருந்

ஆ—(புனையிழைகள்) அவன் ஸௌந்தர்யசீலாதிகுணங்களையுடையவனாறுவென்? அவனையேற்கவே அறிய ப்பெற்றிலோம் வேறேயொருவனையபேக்ஷித்து அவனுக்குக்கொடுக்கக்கடவதாய்ச் செல்லாநின்றபின்பு இனிச் செய்யலாவதில்லையென்று தாயார்சொல்ல, தோழியானவள் இயற்கையிற்புணர்ச்சியைச்சொல்லுகை யீடன் றியேயிருக்கச்செய்தே இவளை இழக்கிறோமென்னும் பயத்தாலே முன்னமே திருப்புலியூர்முனைவனை ஸவிசேஷ ஸ்வானோடே புணர்ந்தருளினாளென்கிறாள். ॥ரு॥

(திருவருள்) இப்புதுக்கணிப்பும் புனையிழைகள் அணிவும் இவளுடையபருவத்தாலும் வேஷாவசேஷ

இ— த்தானபின்பு வர்ணவஸம்ஸ்லேஷத்தை இனிச்சொல்லாதொழியலாயிருக்க அந்ருஸம்ஸநீயமான அதை "அப்பன்திருவருள்மூழ்கினளே" என்று இப்பாட்டிலே அன்னைமாருக்குவெளியிடுகை பலமதமன் றோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (அவனிக்ருஷியால்) இருக்கச்செய்தேஎன்கிறதற்கு உபாவாக்யானத்தில் க்ரியையோடேயன்வயம். (இவளையிழக்கிறோமித்யாதி) மானிடவர்க்கென்றுபேச்சுப்படில் வாழகில்லேனென் றிருக்குமவளாகையாலே என்றுகருத்து. இவ்வர்த்தம் இத்திருவாய்மொழியின் ப்ரவேசத்திலே யிருந்ததே யாகிலும் அதைய ப்ராவ்ருதவரேஸிப்பிக்கிறதாகையாலே புநருக்திதோஷமில்லை. பயத்தாலேஎன் கிறதற்கு உபாவாக்யானத்தில் க்ரியையோடேயன்வயம். ஸமீபவாசகம் இப்பாட்டிற்கு ப்ரயோஜனமென் னும்கருத்தாலே அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்னமேயித்ருஷியால்) ॥ரு॥

✳ஆறும்பாட்டு.✳

கீழ்ப்பாட்டிலே புனையிழையித்யாதியாலே ஸம்ஸ்லேஷத்துக்கடையாளஞ்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலுஞ் சொல்லுகை அநபேக்ஷிதமன்றோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (இப்புதுக்கணிப்புமித்யாதியால்) புதுக்கணிப்பு பருவத்தாலும் அணிவு வேஷாவிசேஷத்தாலுமென்று யதாஸங்க்யமந்வயம். பருவம்- வயஸ்ஸு, இங்கே

ப—இவளுக்கு உண்டாயிருக்கிற இந்தஸ்ம்ருதாநுபவமானது, அணிவும் உடையும் புதுக்கணிப்புமாக இவ ளுக்குண்டாயிருக்கிற இதுவென்று வாக்யார்த்தம். நின்றுநினைக்கப்புக்கால்- காலமுள்ளதனையும் நின்றுவாசிஷ் டித்து அறியப்பார்த்தாலும், நினையும்நீர்மையதன்று- நினைக்கலாம்ஸ்வபாவத்தை உடையதன்று, நீர்மை- ஸ்வபா வம், நீர்மையுடையது நீர்மையது. வாசிஷ்டாஸ்வபாவமன்றென்றபடி. "யதோவாசோநிவர்த்தந்தே" என் கிறவிஷயம்போலே அவாசிஷ்யமாயிருக்கிறதென்கை. இது ஹேதுகர்ப்பமாய் அப்பன்திருவருள்மூழ்கின ளென்று அநுபவிக்கிறது. சுனையினுள்- ஸரஸ்ஸுக்களுக்குள்ளே, சுனை- ஸரஸ்ஸு, தடந்தாமரை- விசாலமான தாமரஸபுஷ்பங்கள், ஒருபுஷ்பமே தடாகமெல்லாம்மறைக்கும்படி விசாலமென்கைக்காக ஸங்கோசநம் மலரும்- மலராநிற்கிற, தண்- ஸுசீதமான, திருப்புலியூர்- அந்தஸிவ்யநகரத்திற்கு, முனைவன்- ப்ரதாந னான, நாயகனானவென்றபடி மூவுலகாளி- த்ரைலோக்யநாதனான, அப்பன்- என்னப்பனுடைய, ஸவியானவன் தன்வீதியாலே என்னப்பனென்று ஸ்லாகிக்கிறாள், திருவருள்- ஸ்ரீகடாக்ஷவிஷயத்தில், மூழ்கினள்- நிமக்னை யாய்விட்டாள், ப்ரணயித்வவிஷயமாய்விட்டாளென்றபடி. ஸர்வப்ரகாரஸம்ஸ்லேஷமும் பண் ணப்பெற்றாளென்கை. பெற்றனள்என்னாதே மூழ்கினள்என்றது "அக்ருதவாசமாநாபித்ருஸர்வ்வேஸ்வராஸ்" என்னும்படியிருக்கிறாளென்று த்யோதிப்பிக்கைக்காகவும். கடல்கொண்டாப்போலே இனிநமக்குதவாளென்று த்யோதிப்பிக்கைக்காகவுமாம். ॥ரு॥

செழுநீர்நிற- ஸமுஜ்ஜ்வலஸ்ரீ ஸவர்ணவர்ணனான, செழுமை- ஸம்ருத்தி, தாமஸீதஸீதஜலஸ்ரஜலஸங்காசகாந்திவிராஜிதனானவென்றபடி. கண்ணபிரான்- க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்து பெண்பிறந்தார்க்கெல்லாம் உபகரி த்தவனுடைய, திருவருள்- ஸௌஹார்த்தத்திலே, வைகலும்- அநுதினமும், மூழ்கி- நிமக்னையாய், ஸம் ஸ்லேஷாநந்தாநுபவ ஸௌஹார்த்தத்துக்கு பாத்ரவிஷயமாயென்றபடி. திருவருள்களும்- அநந்தரம் ஸம்ஸ்லேஷதசையில் அவன் செய்தருளின அநுக்ரஹவிசேஷவாசனைகளையும், சேர்ந்தமைக்கு- இவள் அடைந்தமைக்கு, அடையாளம்- சிஹ்னங்கள், திருந்த- ஸ்பஷ்டமாக, உள- உண்டாயிருக்கிறன, அவற்றுள்

மூ—தவள* திருவருளருளாலவன்சென்றுசேர்தண்திருப்புலியூர்* திருவருட்கமுகொண்பழத்ததுமெல்லியல் செவ்விதழே* ॥ ௬ ॥

மெல்லிலைச்செல்வவண்கொடிப்புல்கவீங்கிளந்தாட்கமுகின்* மல்லிலை

ஆ—விஶேஷித்தாலும் ஸம்ஶயியாதே திருப்புலியூரெம்பெருமானோடு கலந்தகலவியால்வந்த தென்றுமிடத்துக்கடையாளமென்னென்ன? திருப்புலியூர் வாஸஸ்தலங்களுக்கெல்லாம் ஸத்தாஹேதுவாம்பண்ணுகைக்காக அவ்வூரிலே புகுந்துநின்றருளின எம்பெருமானுடைய திருவருளாலேவளர்ந்த கமுகினொண்பழம்போலேயன்றோ இவள்திருப்பவளமிருப்பதென்கிறாள். ॥ ௬ ॥

(மெல்லிலை) இவளுக்குத்திருப்பவளத்திலழகுதான் ஸ்வாபாவிகமன்றோ, இதவனோடுகலந்தமைக்கு அடையாளமல்ல, அவன்தானிவளோடு கலந்துபரியாறுகைக்கீடான ஸௌஶீல்யமுடையவனோவென்ன தனபககல

இ—யௌவநம்விவக்ஷிதம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்புலியூர்வாஸஸ்தலத்யாதிவாக்யால) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவருளாலேவளர்ந்தவித்யாதிபால்) ॥ ௬ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

திருவருள்மூழ்கினளென்று கீழ்ச்சொன்னஸம்ஶ்லேஷத்தையே இப்பாட்டிலும் தானடைந்தனளென்று சொல்லுகிறதாகையாலே இது ஸங்கதிபண்ணேறவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (இவளுக்கித்யாதியால்) (அவன்தானித்யாதி) அவன் ஸௌஶீல்யமுடையவனுமல்லவோ இவளுக்குத்திருப்பவளத்திலழகு ஸகலருமென்றறியலாம். அவன் ஸௌஶீல்யமுடையவனல்லாமையாலே

ஶ—ஒன்றைச்சொல்லென்ன? சொல்லுகிறாள்மேல். மெல்லியல்- ம்ருதுஸ்வபாவையான இவளுடைய, இயல்- ஸ்வபாவம், செவ்விதழ்- ரக்தவர்ணமானது, இதழ்- அதரம், இது ரூபகாதிஶயோக்தி, உபமேயஸாத்ருஶமான ஸ்வரூபமானதென்றபடி. இதுக்குப் பழத்ததுஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். திருவருள்- ஸ்ரீயஃபதித்வவையை அதாவது:— ஸ்வம் ஸ்வஸ்வம் என்றும் ஸகுணம் நிர்குணம் என்றும் பாராதே ஸர்வாத்மவிஷயவிஶேஷாஶேஷகாரணமான க்ருபையையென்றபடி. அருளால்- அருளுகையின்நிமித்தமாக, செய்தருளுகைக்காகவென்றபடி. அவன்- அந்தஸர்வேஶ்வரனானவன், சென்று- ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்நின்றும் எழுந்தருளி, சேர்- சேர்ந்திருக்கிறஸ்தலமான, நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்தலமானதென்றபடி. தண்- ஶீதளமான, அவன் க்ருபாப்ரவாஹத்தாலே நித்யாப்யாயிதமானதென்படி. திருப்புலியூர்-அந்ததிவ்யநகரத்திலே, திருவருள்கமுகு- அவனுடைய திவ்யக்ருபாப்யாயிதக்ரமுகங்களுடைய, அருள்கமுகென்று ஶப்தவாதஶோவிஸ்தாரஃ. ஜலங்களாலேவளருகையன்றிக்கே "வ்ருத்தா ஸம்பத்தாக்ருஷ்ணாக்ஷீஷ்டகடாக்ஷ ஸாஹேநஸாயுதாகம்பாம் வ்ருக்ஷஹீநதா" என்கிறபடியே அவனுடையகாருண்யாம்ருதவர்ஷதாரைகளாலே தானேவளர்ந்து, "ஸர்வாபதாம் தாரகஸம்" என்கிறகணக்கிலே லோகவிலக்ஷண ராஜணீயகஸ்வாமிகளான திவ்யக்ரமுகவ்ருக்ஷங்களுடையவென்றபடி. ஒண்பழத்தது- ஒள்ளியபழம்போலேயிராநின்றது, பழத்துக்குஸாத்ருஶமானது பழத்தது. வர்ணஸ்ப்ருணீயஸம்போலே யிராநின்றதென்றபடி. யௌவனத்தால்வந்த அழகாகில் லோகத்தில் க்ரமுகஸமம்போலே யிருக்குமத்தனைபோக்கி காருண்யாம்ருதவர்ஷித க்ரமுகஸமஸாத்ருஶமாகக்கூடுமோ? ஆதலால இவ்வழகு அவனுடைய காருண்யாம்ருதவர்ஷத்தாலே வந்ததேயாமத்தனையென்றுகருதது. ॥ ௬ ॥

மெலலிலை- ம்ருதுவான இலைகளையுடையவையான, செல்வ-ஸ்ரீமத்துக்களான, ஸம்ஸ்தாரங்களான வென்றபடி. வண்- உதாரங்களான, "ஊதளவாஹாமதாரகம் ஹோஸீ ஶயாநிவாதிநஃ" என்கிறபடியே வஸந்தர்க்களான க்ரமுகவ்ருக்ஷங்களுக்கு ஸமாஶ்ரயணோபாயஸ்தாநாவலிகங்களானவென்றபடி. கொடி- லதைகளானவை, தாம்பூலவல்லிகளானவை யென்றபடி. புல்க- வரிஷ்டம்பண்ண, வீங்கு- வ்ருத்தங்களாகாநின்றுள்ள, கொடிவல்லிகள் வரிஷ்டம்பண்ணப் பண்ண ஜநிதஸௌஹ்ருத்தாலே ஶாகோபஶாகவத்துக்களானவென்றபடி. இளந்தாள்- கொடிவரிஷ்டஸௌஹ்ருத்தாலே நாளுக்குநாள் இளகாநின்றுள்ள தாள்களையுடையவையான, தாள்- ஸ்கந்தப்ரதேஶம். கமுகின்- க்ரமுகவ்ருக்ஷங்களுடைய, க்ரமுகவ்ருக்ஷஸம்பந்திகளானவென்றபடி. தாம்பூலவல்லி க்ரமுகநியோஜநங்களுக்கு வரிவாரிகைகள்போலே தகரிஸாமக்ரிகளான வென்கை. இதுவாழைக்கு விஶேஷணம். மல் இலை- விஶாலதளங்களையும், மல்-

மூ — மடல்வாழையீன்கனிசூழ்ந்துமணங்கமழ்ந்து* புல்லிலைத்தெங்கினூடுகாலுலவுந்தண்டிருப்புலியூர்*
மல்லலஞ்செல்வக்கண்ணன்றாளடைந்தாளிம்மடவரலே* ||எ||
மடவரலன்னைமீர்கட்கென்சொல்லிச் சொல்லுகேன்மல்லைச்செல்வ* வடமொழிமறைவாணர்வேள்வியுள்

ஆ—அடங்காமை அவனூரில் ஸ்தாவரங்களிலுங்கூட வெள்ளங்கோத்து அவையும் பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷபரராய் நிற்கும்படியைப்பேசுகிற இவனுடைய ப்ரணயித்வவெள்ளத்திலேயிறே இவள் புகுந்திற்றென்கிறாள். ||எ||
(மடவரல்) ப்ரணயஸல்லாபம்போலே வ்ருத்தவ்ருத்தியுமுண்டாகவேணுமிறேயென்ன, அவன் வ்ருத்தவ்ருத்தி நிற்கும்படி பார்க்கலாகாதோ, மிக்கிருந்துள்ள ஸம்பத்தையுடையவரான வடமொழிமறைவாணர்

இ— இவ்வழகு விலக்ஷணஸ்வபாவஸித்தமென்றே சொல்லவேணுமென்றபடி. பாஹ்யபத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்பக்கல் அடங்காமையித்ருஷ்டியால) தாதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவனுடைய ப்ரணயித்வ த்ருஷ்டியால்) ||எ||

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

‘அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள்’’ என்று முதற்பாட்டிற்சொன்ன வ்ருத்தத்தையே ‘‘நாமமல்லால்’’ உத்தரார்த்தத்திலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே இது புநருக்தியன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ் சொல்லுகைக்காக வ்யக்திப்பிக்கிறார் (ப்ரணய த்ருஷ்டியால) மல்லைச்செல்வவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்வ்ருத்தவ்ருத்தி த்ருஷ்டியால்) மறைக்குமென்றது க்ரியாபதமன்று, திருப்புலியூருக்கு விஶேஷணம், மறைக்கும்படியிருக்கிற திருப்புலியூரென்று ஸம்பந்திக்கிறது. அவனூர் வைதிகஸம்பந்

ஈ—விஶேஷம். மடல்- பார்ஶ்வதளங்களையும் உடையவையான, கோமலஸ்வபாவமான அம்ஸ்தாநங்களுக்கு ஶிஶிரோபசாரமாம்படி ஸவிஸ்தாரவ்யாகரணபரிசர்யாபரிஜநங்கள்போலே ஸுகந்திஶால வஸ்த்ரங்களையும் ரத்நதாலவ்ருந்தசாமரங்களாய் ப்ரஸாதிகள்போலே பூமடலையும் தரித்துக்கொண்டு நிற்குமவையா னவென்று வ்யுத்பத்தி. வாழை- கதலிகளுடைய, ஈம்- இனியவையான, நிரதிஶயபோக்யங்களான வென்றபடி. கனி- பழங்களை, சூழ்ந்து- வ்யாபித்து, மணங்கமழ்ந்து- அதனாலே வாஸித்து, மணம்- வாஸம், கமழ்கை- வாஸிக்கை, மணங்கமழ்ந்தென்று ஓதநவாக்ய வ்யதீதிவத்ப்ரயோகம். பஹு வாஸநராஶியாயென்றபடி. இதுக்கு உலவுமென்கிறதோடே அந்வயம். புல்லிலை- புல்லிக்கொண்டிருக்கிற இலைகளை யுடையவையான, புல்லுகை- தழுவுகை, ஸகிகளைப்போலே அந்த வாழைகளைத்தழுவிக்கொண்டி ருக்கிற இலைகளை யுடையவையான வென்றபடி, தெங்கினூடு- நாரிகேளதருக்களுடைய மத்யத்திலே ஊடு- மத்யம். கால- மாருதமானது, உலவும்- உலவாநிற்கிற, ஸஞ்சாரமாக ஸஞ்சரியாநிற்கிறவென்றபடி. தண்- ஶீதளமான, இப்படி ஸ்தாவரஜங்கம விஶேஷமன்றிக்கே ஸர்வத்ர ஸகலஸம்பந்தமும் ஶீதளமானவென் றபடி. திருப்புலியூர்- அந்த திவ்யநகரத்தில், மல்லல்- ஔதார்யமான, ஸம்பத்விஶேஷமானவென்றபடி. அம்- அழ கியதான, செல்வ- ஸம்பத்தையுடையவனான, கண்ணன்தாள்- க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளை, இம்மடவரல- மாதுர்யஸ்வபாவையான இப்பெண்பிள்ளையானவள், மடம்- மௌக்த்யம், மடம்வருகிற த்ஶையாயிருக்கிறவள் மட வரல- மௌக்த்யஸ்வபாவையென்றபடி. அடைந்தாள்- அவனுடைய ப்ரணயித்வத்திலே ஈடுபட்டு தத்ஶரணஸக்தி யோக ஸங்கதிதைபாய்விட்டாளென்றபடி. ||எ||

அன்னைமீர்கட்கு- தாய்மார்களான உங்களுக்கு, என்சொல்லிச் சொல்லுகேன்- என்னபாசுரத்தைச்சொ ல்லி இவளுடைய வ்ருத்தத்தை அறிவிக்கக்கடவேன், ‘‘யதோவாசோநிவர்த்தந்தே’’ என்னும்படி அவாசி ஸ்ஸ்யமாகையாலே அவனுடைய வ்ருத்தத்துக்கு வாசகஶப்தமில்லையென்றபடி. ஆனாலும் அதை ஒருபா வத்தாலே வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறேனென்கிறாள்மேல். மல்லைச்செல்வ- ஔதார்யஸம்பத்தை உடையர்களான, மல்லை- ஔதார்யம், ஶாஸ்த்ரோக்தாநுஷ்டாந நிரவத்யவைதிகஶ்ரேஷ்டரான வென்றபடி. இது வாணருக்கு விஶே ஷணம். வடமொழி- ஸம்ஸ்க்ருதபாஷைக்கும், வடம- ஸம்ஸ்க்ருதம், மொழி- பாஷை, மறை- வேதங்களு க்கும், வாணர்- நிர்வாஹகரான ப்ராஹ்மணர்களுடைய, பாஷைக்கு நிர்வாஹகராவது:— வ்யாகரணாதிக ளிலும் மஹாவாக்யங்களிலும் அதிதீக்ஷரென்றபடி. புராணாதிகளில் ஸம்ஹிதரென்றும் சொல்லுவர். வேள் வியுள்- ஸோமயாகாதிரூப யஜ்ஞங்களிலே, வேள்வி- யஜ்ஞம். நெய்யழல்- ஆஜ்யாக்தங்களான வஹ்நி

மூ—நெய்யழல்வான்புகைபோய்த்* திடவிசும்பிலமரர்நாட்டைமறைக்குந்தண்திருப்புலியூர்ப்* படவரவணையான்றன்னாமமல்லாற்பரவாளிவளே* ॥அ॥

பரவாளிவணின்றிராப்பகற்பனிநீர்நிறக்கண்ணபிரான்* விரைவாரிசைமறைவேதியரொலிவேலையினின்றொலிப்பக்* கரவார்தடந்தொறுந்தாமரைக்கயந்தீவிகைநின்

ஆ—வேள்வியுள்நெய்யழல் வான்புகைப்போய் திடவிசும்பில் அமரர்நாட்டைமறைக்கும் நிரதிசயபோக்யமான திருப்புலியூரில் திருவனந்தாழ்வானை படுக்கையாகவுடையவனுடைய திருநாமமல்லது சொல்லுகிறிலளென்கிறாள். ॥அ॥

(பரவாளிவள்) வ்ருத்தமுண்டானாலும் தந்நாமஸங்கீர்த்தநமுண்டாகவேணுமேயென்ன? அதுவுமுண்டு, நிரதிசயபோக்யமான வ்ருத்தியையுடைய ஸாத்விகர்களுடைய அத்யயநகோஷமும், தத்ஸம்ருத்தியை

இ—ஸம்ருத்தமாகையாலே அவனுக்கு வ்ருத்தத்தைக் கேட்கவேணுமோ என்கிறாளென்றுகருத்து. தண்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயபோக்யமென்று) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன திருப்புலியூர்ஸம்ருத்தியையே வ்யதிரேகமுகேந சொல்லுகிறதாகையாலே இது வ்யாக்யாநாபேக்ஷையன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (வ்ருத்தமித்யாதியால்) விரைவார்என்கிறவம்சத்தை ஆச்ரயித்து அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) விரைவார்என்கிறவம்சத்துக்கு அர்த்தம் ஸ்வாரஸ்யத்தாலே கண்டுகொள்வது. இசையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்விகேத்யாதியால்) மறைவேதியரொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்யயநேத்யாதியால)

ஶ—களுடைய, அழல்- வஹ்நி, உஜ்ஜ்வலமான ஸாரஸம். ஆஜ்யாஹுதி விசிஷ்டங்களான வஹ்நிகளுடைய வென்றபடி. வான்புகை- ப்ருவ்ருத்தமான தூமமானது, வான்- ப்ருவ்ருத்தம், போய்- ஊர்த்வலோகத்திலேபோய், திட- த்ருடமான, வ்ருஷ்ட்யாதிகளைப்போலே ப்ரதிக்ஷணவிநாசியன்றிக்கே வ்யவஸ்திதஸ்வபாவமானவென்றபடி. விசும்பில்- ஆகாசத்தில், அமரர்நாட்டை- தேவலோகத்தை, மறைக்கும்- ஆச்சாதிக்கும்படியிருக்கிற, தண்- சீதளமான, போக்யமானஎன்றபடி. திருப்புலியூர்- அந்தத்திவ்யநகரத்தில், இப்படி ஸததயாயஜூகரான வைதிகர்பக்கல் நிரவதிகப்ரீதியாலே அவ்வூரில் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை என்றபடி. இப்படியிருக்கிறயிவனுடைய வ்ருத்தத்தைச்சொல்லவேணுமோ என்றுகருத்து. படவரவு- பணாசாலியான நாமத்தை, ஸஹஸ்ரதரவதநாஷ்டநாஸம்ஸ்பர்சத்வக்ஸ்பர்ச பணாசாலியான சேஷனையென்றபடி. அணைபான்தன்- படுக்கையாகவுடையவனுடைய, அணை- படுக்கை, தன்என்றுஸ்வாமித்வம். ஸௌசீல்யத்தாலே படுக்கைஅழகையே நினைத்துச்சொல்லாநின்றாளென்றுகருத்து. நாமம்அல்லால்- திருநாமங்களையல்லது, மடவரல்- மௌக்த்யமுடையவையான, இவள்- இப்பெண்பிள்ளையானவள், பரவாள்- உச்சமாகப்பேசாள், பரவுகை- உச்சமாகப்பேசுகை, உச்சம்தப்பும்படி அத்யாஸக்தியோடே சொல்லாளென்றபடி. திருநாமத்தையே ஸவிசேஷ ஆஸக்தியோடே சொல்லாநின்றாளென்கை. ॥அ॥

விரைவார்- பரிமளம்ப்ரவஹியாநிற்கிற, விரை- பரிமளம், வார்தல்- ப்ரவஹிக்கை, நிரதிசயபோக்யமானவென்றபடி. ஸ்வயம்போக்யமான கானத்துக்குப் பரிமளஞ்சொல்லவொண்ணாதிறே. விரைவாரென்று ஸமானமானபோது- விரவிஆர்ந்ததரணவென்று பொருள், அதாவது:— எங்கும்பரவி அதிவ்யாப்தமாயிருந்துள்ள என்றபடி. இசை- கானங்களையுடைத்தான, மறை- வேதத்தினுடையவும், கானவிசிஷ்டமென்கையாலே ஸாமவேதம்விவக்ஷிதம். வேதியர்- வைதிகர்களுடையவும், அந்தவேதங்களை சீக்ஷிக்கிறவர்களுடையவும் என்றபடி, ஒலி- கோஷமானது, வேலையில்- ஸமுத்ரம்போலே, வேலை- ஸமுத்ரம், இங்கேஸமுத்ரஸாத்ருஸ்யம் அவஸாநமென்று உறையில்நிவர்த்தமும், நின்று- அவிச்சிந்நமாக, ஒலிப்ப- கோஷியாநிற்க, இததால அவன் அதிவிசாலஸன்நிதிஷ்டன்என்று ஸூசிதமாகிறது. இதற்கு மலருமெனகிறத்தோடே அந்வயம். கரவு- முதலைகளாலே, கரவு- முதலை, ஆர்- பூர்ணங்களான, இததால அப்ராக்ருதஜலஸம்ருத்தி சொல்லப்பட்டது, தடந்தொறும்- தடாகங்கள்தோறும், தாமரைக்கயம்- தாமரைஸமூஹமானது, கயம்- ஸமூஹம், தீவிகை நின்று- தீவிகைகள்போலேநின்று, நிலைவிளக்குகள்போலே அத்யுஜ்ஜ்வலங்களாய்க்கொண்டுநின்ற இடத்திலே

மூ— றலரும்* புரவார்கழனிகள்சூழ் திருப்புலியூர்புகழன்றிமற்றே* ॥கூ॥
அன்றிமற்றோருபாயமென்னிவளந்தண்டுழாய்கமழ்தல்* குன்றமாமணிமாடமாளிகைக்கோலக்குழாங்கள் மல்கித்* தென்திசைத்திலதம்புரைக்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்* நின்றமாயப்பிரான்திருவருளாமிவள் நேர்பட்டதே* ॥ய॥

ஆ— பண்ணுவார்கோஷமும் கடல்போலே கோஷியாநிற்க; முதலை மிக்க பொய்கைகள்தோறும் தாமரைகள் நிலைவிளக்கெரியுமாப்போலே மலராநிற்பதுஞ்செய்து தலைத்தரமான கழனிகளையுடைத்தாயிருக்கிற திருப்புலியூரில் பனிநீர்நிறக் கண்ணபிரானுடைய புகழன்றி மற்றொன்றும் பராவாள் இவள் நின்று இராப்பகலென்கிறாள். ॥கூ॥

(அன்றி) [illegible] ப்ரணயிகளுடைய வ்ருத்தவ்ருத்தஸம்ஜ்ஞாதாதி ஸம்பந்தவிஶிஷ்டனாயிருந்தானேயாகிலும் இந்த ப்ராப்தமான மணத்தைத்தவிர்க்கையீடல்லவென்ன; அன்றி மற்றொருபாயமென் இவளந்தண்டுழாய்கமழ்தல் என்று அவர்களுங்கூட இசைவதோரடையாளத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு திருப்புலியூர்நின்றமாயப்பிரானோடே இவள்புணர்ந்தருளினளென்றுஞ் சொல்லுகிறாள். ॥ய॥

இ— வேலையினொலிப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கடலித்யாதியால்) கரவார்தடந்தொறும் என்கிறதையருளிச்செய்கிறார் (முதலையித்யாதியால்) தாமரையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாமரைகளித்யாதியால்) புரவார்என்கிறதையருளிச்செய்கிறார் (தலைத்தரமானவென்று) உத்க்ருஷ்டமானவென்றபடி. ॥கூ॥

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

இவளுக்கு அவனோடு ஸம்ஶ்லேஷம் வ்ருத்தமாயிற்றென்று கீழ்ச்சொன்னதையே பிரான்திருவருள் இத்யாதியாலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன விஶதிப்பிக்கிறார் (ஸம்ருத்யேத்யாதியால்) மணம்- விவாஹோத்ஸவம். ஈடல்லவென்றது- யோக்யமன்றென்றபடி. ஸம்ஶ்லேஷம்வ்ருத்தமாயிற்றென்று கீழேஸகி சொன்னது விவாஹார்த்தமாகையாலே தோஷாவஹமன்றென்று ஸ்வகார்யநிர்வஹணார்த்தமாகச்சொன்னது அந்ருதமென்று நினைத்து இவர்கள்இப்படி சொல்லுகிறார்களென்று கருத்து. ஆனால் இப்பாட்டில் சொல்லுகிறதும் அப்படி அந்ருதஶங்காஸங்கிதமாகையாலே அவர்களுக்கிது உத்தரமாகக்கூடுமோஎன்ன? ப்ரத்யக்ஷத்தில் விஶேஷோக்தியாலே இது ஸம்யகுத்தரமாமென்கிறார் (அவர்களுங்கூடவித்யாதியால்) ॥ய॥

ஶ— நின்றென்றபடி. அலரும்- விகஸியாநிற்கிற, இது தடாகத்துக்குவிஶேஷணம். புரவார்- அத்யுத்க்ருஷ்டங்களாயிருக்கிற, கழனிகள்- கேதாரங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்புலியூர்- அந்தத்திவ்யநகரத்தில், இதுக்குப் பிரானோடேயந்வயம். பனிநீர்நிற, ஶீதஜலம்போலே ஸுகுமாரமாய் ஶ்யாமளமானவர்ணத்தையுடையவனான, பனி- ஶீதம், கண்ணபிரான்- க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்து ஸர்வோபகாரகனானவனுடைய, புகழ்அன்றி- கல்யாணகுணங்களையொழிய, மற்று- வேறொன்றை, இவள்- அவனுடைய ஸம்ஶ்லேஷத்தை அறிந்தஇவள், இராப்பகல்- நக்தந்திவம், நின்று- ஸ்திரமாய், பராவாள்- ஸ்தோத்ரமாகச்சொல்லாள், ஸ்துதியாலே அடைவுகெடச்சொல்லாளென்றபடி. ॥கூ॥

அன்றி- வக்ஷ்யமாணத்தையொழிய, அவனோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தொழியவென்றபடி. இவள்- இந்தப்பெண்பிள்ளையானவள், அம்- அழகியதான, தண்- ஶீதளமான, துழாய்கமழ்தல்- திருத்துழாய்வாஸிக்கைக்கு, மற்றுபாயம்- வேறொருஉபாயம், என்?- எது, இது ஆக்ஷேபார்த்தம். அவனோடு ஸம்ஶ்லேஷித்ததொழிய இவளுடம்பு திருத்துழாய் வாஸிக்கைக்கு வேறொருஹேதுவில்லையென்றபடி. இது ஹேதுகர்ப்பம். ஆதலில் இவள்நேர்பட்டதாமென்று ஸம்பாவிக்கிறது. குன்றமாமணிமாடமாளிகை- கிரிஸத்ருஶங்களாய் மஹாமணிமயங்களான ப்ராகாரபவனங்களுடையவும், குன்றம்- கிரி, மாடம்- இந்தப்ராகாரம், மாளிகை- பவநம், கிரிஸத்ருஶமஹாமணிமயங்களாய் அதிஸ்வச்சரூபங்களான ப்ராகாரங்களுடையவும் பவநங்களுடையவும் என்றபடி. கோலக்குழாங்கள்- ஶோபநமானஸங்கங்கள், குழாம்- ஸங்கம், மல்கி- பஹுளமாய், தென்திசை- தக்ஷிணதிக்குக்கு, திலதம்புரை- திலகஸத்ருஶமான, புரை- ஸத்ருஶம், இது நகரத்துக்குவிஶேஷணம். குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்- அந்தத்திவ்யநகரத்திலே, நின்ற- நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, மாயப்பிரான்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனாய் உபகாரகனானவனுடைய, திருவருள்- ஸ்ரீகடாக்ஷத்தை, இவள்- இப்படி திருத்துழாய்

மூ—நேர்பட்டநிறைமூவுலகுக்குநாயகன்றன்னடிமை* நேர்பட்டதொண்டர்தொண்டர்தொண்டர்தொண்டன் சடகோபன்சொன்* நேர்பட்டதமிழ்மாலையாயிரத்துளிவைபத்தும்* நேர்பட்டாரவர்நேர்பட்டார்நெடுமாற்கடிமைசெய்யவே* ।கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(நேர்பட்ட) ஸமஸ்த ஸமஸ்தஜகந்நாதனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய அடிமையில் நேர்பட்ட ஸர்வஶேஷபூதரான சடகோபன்சொல் நேர்பட்டதமிழ்மாலையாயிரத்துளிவைபத்தும் நேர்பட்டவர்கள் நெடுமாற்கடிமைசெய்யப்பெற்று வாழ்வரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— அடிமைநேர்பட்ட ஐஶ்வர்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தவிஶேஷ்யாதியால) ஆஶ்ரிதர்த்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யப்ரகாஶகமான ஸர்வஜ்ஞாதிகுணங்களும் ஶேஷபூதரான தம்பக்கலவனுக்கு அநாதரமும் தம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷரஸிகத்வமும் முதலாகக் கீழ்ச்சொன்னவை விவக்ஷிதங்கள். ஸ்ரீயாலேயென்றது இது ஸௌந்தர்யமென்றுகருத்தாலே சொன்னபடி. தொண்டரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தஶேஷித்வாதிபால) ॥கக॥

ஶ— ஸர்வஸியாதிறகுமிவன், நேர்பட்டதாம- கிட்டினதாகவேணும், அடைத்தாளாகவேணும், இதில ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. ।ம॥

நிறைமூவுலகுக்கும்- ஸர்வஸம்பூர்ணங்களான த்ரிவித சேதநாசேதநங்களுக்கும், உலகு- லோகம், லோக்யதஇதி லோகஃ ஸகலஃ; க்ஷேத்ர ஸமஸ்தசேதநாசேதநங்களுக்கு மென்றபடி. நேர்பட்டநாயகன்தன்- நன்றாகவாய்த்த ஸ்வாமியுடைய, "ஸர்வலோகைகநாயகம் யேநஸ்யாஜ்ஞாயவர்த்தம்" என்கிறபடியே காம்க்ஷிதாயிகவக்ஷிப்பாய்க்கொண்டு வாய்ந்திருக்கிற ஸ்வாமியுடையவென்றபடி. நித்யமாயிருக்கிற ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தைக்காட்டாவிக்க ஸங்கத்தைச் சொல்லுமாப்போலே வாய்ப்பாகச்சொன்னது அவனுடைய சீர்மையையறிந்து அநுஸந்திப்பார்க்கு ப்ரதிக்ஷணம் நவநவமாய்க்கொண்டு இது உதாநிபிதாநம்போலே யிருக்குமென்னும் கருத்தாலே. தன்னன்று ஸ்வாமித்வம். அடிமைநேர்பட்ட- கைங்கர்யத்துக்குவாய்த்தவரான, இது சடகோபனுக்குவிஶேஷணம். லோகங்களுக்கு அவன் ஶேஷியாய்வாய்த்தாப்போலே அவனுக்கிவர் ஶேஷமாகவாய்த்ததுமென்றுகருத்து. தொண்டர் தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன்- அத்தால் தாஸதாஸதாஸருக்கும் தாஸபூதரான, தொண்டர்- பக்தர், ஸமஸ்ததாஸபூதரான தாஸரென்றபடி. தாம் ஶேஷமாயிருக்கிறது அவனுக்குப்ரதிக்ஷணம் நவநவமாய்க்கொண்டு உதாநிபிவாய்த்தாப்போலே யிருக்கிறபடியைக்கண்டு ப்ரீதிஶயத்தாலே ஶேஷத்வகாஷ்டா ப்ராப்தரானவென்றபடி. சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, சொல- ஸூக்தியான, நேர்பட்ட- வாய்த்ததான, உதாநிபிபோலே ஜகத்துக்கெல்லாம் ஸுஸ்ரூஷமாக ஸித்ததானவென்றபடி. தமிழ்மாலை- த்ராவிடபாஷையாலே மாலைபோலே சேர்க்கப்பட்டதான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, இப்பத்தும்- இந்தத்ஶகத்தை, நேர்பட்டார்- கிட்டினவர்கள், அப்யஸிக்கப்பெற்றவர்களென்றபடி. அவரென்றிருக்கையாலே "யவர்" என்றொருபதம் அத்யாஹார்யம். யவர்நேர்பட்டார்? அவர்என்றபடி. ஜாதிகுணாதிவைஷம்யம் இதில அப்ரயோஜகமென்றென்று கருத்து. யதா:- நேர்பட்டாரவர்என்று ஸம்பந்தமாய் அந்வயித்தஜநங்களென்றபடி. நெடுமாற்கு- ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் தீவ்ரவ்யாமோஹத்தையுடையவனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, மால்- வ்யாமோஹம், அடிமைசெய்யநேர்பட்டார்- கைங்கர்யம் பண்ணுகைக்கு வாய்த்தவர்கள், அவனுக்கு ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யம்போலே ப்ரியாயகராய்க்கொண்டு அடிமைசெய்யப்பெறுவரென்றபடி. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஶாலி ஸ்ரீஶைலநாதார்ய ஜாமாத்ருமஹாமுநிகுருவே நமஃ.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(கருமாணிக்கமலைமேல்.)

வைலக்ஷண்யாத்ஸ்வாதுமூர்த்தே: உத்கடோத்தமஹாரஹேமபூஷிதத்வாத்
ஸாஹஸ்ராநேகாயுதத்வாத் ப்ரளயஸவிதயா ஜீவநேகஷ்டத்வாத் |
ஸவ்யக்ஷாத்ருஷ்ட்யா ஸம்பந்நிரவதிகதயா ஸ்ருத்யந்தவேத்யபாவாத்
நிஷ்டாம் தாஸ்யே ஸ்வகீயே ப்ரகடயதி ஹரிஸ்த்வத்யாஜ்ஞாயிநே ந ||௮0||

(வைலக்ஷண்யாத்ஸ்வாதுமூர்த்தே:) கருமாணிக்கமலைமேலித்யாதி- நிரதிசயஸௌந்தர்யலாவண்யாதி திவ்யாவயவங்களையுடைய திருமேனியை யுடையவனாகையாலும், (உத்கடோத்தமஹாரஹேமபூஷிதத்வாத்) மின்னுநீண்முடியாயிரத்யாதி- தீப்திமத்துக்களாயிருக்கிற திருவபிஷேகம்முதலான திருவாபரணங்களாலே அலங்க்ருதனாயிருக்கையாலும், (ஸாஹஸ்ராநேகாயுதத்வாத்) செழுங்கதிராழிமுதலித்யாதி- மிக்கதேஜஸ்ஸையுடைய திருவாழிமுதலான திவ்யாயுதங்களை யுடையவனாகையாலும், (ப்ரளயஸவிதயா) மூவுலகுண்டுமிழ்தேவபிரான்- ப்ரளயகாலத்திலே ஸகலலோகங்களையும் வயிற்றிலேவைத்து ஸவாவைப்போலே ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (உஜ்ஜீவநேகஷ்டத்வாத்) முனிவன்மூவுலகாளியப்பன்- ஜகத்ரக்ஷணநிர்வாஹகனாய் தஜ்ஜீவநத்திலே க்ருஷிபண்ணுமவனாகையாலும், (ஸவ்யக்ஷாத்ருஷ்ட்யா) செழுநீர்நிறக்கண்ணபிரான்- க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்து ஆஸ்ரிதருக்கு ஸுலபனாயிருக்கையாலும், மேல் எட்டாம்பாட்டிற்சொல்லுகிற அநுஸந்தானமும் இங்கு அபிப்ரேதம். படவரவணையான்- திருவனந்தாழ்வானைத் திருப்படுக்கையாக உடையவனாகையாலும, இங்கே க்ருபாவிவக்ஷிதமன்று. (ஸம்பந்நிரவதிகதயா) மல்லலஞ்செல்வக்கண்ணன் நிரவதிகைஸ்வர்யத்தை யுடையவனாகையாலும், விரைவாரிசைமறைவித்யாதி- அவ்வூரில்வர்த்திக்கிற ப்ராஹ்மணர்களெல்லோரும் வேதார்த்தங்களை விசாரித்துக்கொண்டு வைதிகங்களான யாகாதிகளை அநுஷ்டிக்கும்படி அத்ருஷ்டிஷ்டனாயிருக்கையாலும், ஆறும்பாட்டின் முதலடியிலே செழுநீர்நிறக் கண்ணபிரானென்று ஸவ்யக்ஷமும் மேலடியிலே ஸ்தாவராதிகளுக்குமுட்பட ஆஸ்ரயணம்பண்ணுகையாகிற உபேதாதாரகமும் அநாயோசிதவிசேஷாவிசேஷ லோகஸாரண்யமுஞ் சொல்லுகிறதாகையாலே இவையேயிங்கு அபிப்ரேதம். எட்டாம்பாட்டில் வேள்வியுள்நெய்யழல் என்று வைதிகஸம்பத்தும் விரைவாரிசைமறையென்று வேதார்த்தஜ்ஞாநஸம்பத்தும் நிரவதிகமென்னப்பட்டதென்று பதினெண்ணாயிரம் (ஸ்ருத்யந்தவேத்யபாவாத்) நின்றமாயப்பிரான்- ஆஸ்சர்யங்களான வ்யாபாரங்களை யுடையவனாகையாலும், திருப்புலியூரில் எம்பெருமான் சேதநருக்கு ஸ்வகீயதாஸ்யத்திலே நிஷ்டையை ப்ரகடீகரிப்பாநிற்கிறானென்று "கருமாணிக்கமலைமேல்" என்கிறதசகத்திலே காரிஸூநுவாலே அநுபவித்தருளப்பட்டதென்கிறார். ||௮0||

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய் மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

மூ— நெடுமாற்கடிமைசெய்வேன்போலவனைக்கருதவஞ்சித்துத்* தடுமாற்றற்றதீக்கதிகண்முற்றுந்தவிர்ந்த சதிர்நினைந்தாற்* கொடுமாவினையே

ஆ— (நெடுமாற்கடிமை) இப்படியெம்பெருமான் தம்மை ஸம்ச்லேஷமாம்படி அடிமைகொண்டபடியை அநுஸந்தித்து மிகவும்ப்ரீதராய் அந்த ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே அவ்வளவில்பர்யவஸியாதே அவனுடைய ஸௌந்தர்யசீலாதிகளிலே யீடுபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு சேஷமாகையாலே நிரதிசயபுருஷார்த்தமென்று அத்யவஸித்து தத்ஸம்பந்திகளாய் ஸர்வேச்வரஸம்பந்தமான ஸகலபுருஷார்த்தங்களும் தனித்தனியும் திரளவும் இப்பாகவதசேஷத்வ புருஷார்த்தத்தோ டொவ்வாதென்கிறார். ஆச்ரிதர் பக்கல் வ்யாமோஹத்தையுடைய வெம்பெருமான்தனக்கு அடிமைசெய்கையில் எனக்குள்ள ஐஹார்த்தமே.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிஸம்ச்லேஷத்திலே மிகவும்ப்ரவணராநின்ற ஆழ்வார் அதைவிட்டு பாகவதசேஷத்வத்தை இத்திருவாய்மொழியிலே அநுபவிக்கிற இது அஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரகர்ஷத்தாலே என்கிறதற்கு அத்யவஸித்துஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். அவ்வளவில் பர்யவஸியாதே என்கிறவித்தாலே பாகவதசேஷத்வம் பகவச்சேஷத்வகாஷ்டையென்று பர்யவஸிக்கையாலே ஸ்வாநுரூபகாஷ்டாப்ராப்தமென்கிற பகவத்ஸங்கணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யானமென்று ஸூசிதமாகிறது. ஸர்வேச்வரஸம்பந்தமான என்றது- ஆறும்பாட்டை நினைத்துச்சொன்னபடி. ஒவ்வாதென்றது- ஸத்ருசமாகமாட்டாதென்றபடி. இத்தால் பயிலும்சுடரொளியில் பாகவதசேஷத்வம் இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபாநுபந்தியாக உளதென்கிறார். இத்திருவாய்மொழியில் பாகவதசேஷத்வமே நிரதிசயபுருஷார்த்தமென்கிறாரென்றதாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

நெடுமாற்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதரித்யாதியால்) அடிமைசெய்வேன்போல் அவனைக்கருதஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமையித்யாதியால்) காரணமாகஎன்கிறதற்குப்

ஸ— நெடுமாற்கு- ஆச்ரிதவிஷயத்தில் தீவ்ரமான வ்யாமோஹத்தையுடைய ஸர்வேச்வரனுக்கு, மால்- வ்யாமோஹம், தன்னளவேயன்றிக்கே அடியார்களுக்குங்கூட என்னையாள்படுத்தும்படியான வ்யாமோஹத்தையுடைய ஸ்வாமிக்குஎன்றபடி. அடிமைசெய்வேன்போல்- அடிமைபுகுகிறவன்போலே, போல்என்கிறதால் அது உத்தேச்யமென்றுகருத்து, அவனைக்கருத- அவனை உபாஸ்யத்வேன த்யானித்திலேயே, இதற்குத் தவிர்ந்த என்கிறத்தோடே அந்வயம். தடுமாற்றற்ற- தடுமாறுகையன்றிக்கே யிருந்துள்ள, தடுமாறுகை- வ்யாகுலபாவம், மோக்ஷார்த்த ஸாத்யத்வமுமில்லாமையாலே நிஸ்ஸந்தேஹமாக அப்ராக்ருதங்களாயிருந்துள்ள என்றபடி. தீ- அநிஷ்டங்களான, அதிகோரதுர்விஷயங்களான என்றபடி. கதிகள்- கதிகள், ஜந்மமரணாதி ஸாம்ஸாரிகக்லேசங்களென்றபடி. முற்றும் க்ருத்ஸ்நமும், தங்களுக்கு ஹேதுவான அவித்யாவாஸநா ருசிகளோடேகூட என்றபடி. வஞ்சித்து- வஞ்சித்து, கள்ளரோடிப்போமாபோலே தாங்கள்போனபடி ஒருவருக்குந்தெரியாதே என்றபடி. தவிர்ந்த- நிவ்ருத்தங்களாயிற்றன, இது ஹேதுகர்மம், ஆதலால் அவனடியாரடியே கூடுமிதுவல்லால் என்றந்வயிக்கிறது. சதிர்நினைந்தால்- உசிதத்தைப் பார்த்தால், சதிர்- உசிதம், இவ்வாத்மஸ்வரூபத்துக்கு உசிதமான புருஷார்த்தத்தை நிரூபித்துப்பார்த்தாலென்றபடி. அவனடியாரடியே - ஆச்ரிதவத்ஸலனான அவனுக்கு தாஸராயிருக்கிறவர்களுடைய திருவடிகளையே, அவதாரணத்தாலே பாகவதசேஷத்வமே யெனக்கு புருஷார்த்தமல்லது அவர்களோடு ஸாதர்ம்யாதிகள் ஹேயமென்றபடி. கூடுமிதுவல்லால்- அடைகையாகிற இப்புருஷார்த்தமொழிய, வியன்மூவுலகு- விஸ்மயநீயமான த்ரைலோக்யத்தை, நாநாவிதஸௌந்தர்ய ஸம்ருத்தயா ஆச்சர்யபூதமான த்ரைலோக்யைச்வர்யத்தையென்றபடி. வியன்- விஸ்மயநீயம், பெறினும்- பெற்றாலும், பெறிலும்என்கிறவிடத்தில் லகாரத்துக்கு எதிர்நிகழ்கழிவினும் என்கிறவிடத்தில்போலே னகாராதேசம், கொடுமாவினையேன்.

மூ—னவனடியாரடியேகூடுமிதுவல்லால்* விடுமாறென்பதென்னந்தோ வியன்மூவுலகுபெறினுமே* ௧
வியன்மூவுலகுபெறினும்போய்த் தானேதானேயானாலும்* புயன்மேகம்போற்றிருமேனியம்மான்புனைபூங்
கழலடிக்கீழ்ச்* சயமேயடிமைதலைநின்றார்திருத்தாள்வணங்கி

ஆ—காரணமாகப்பதற்ற மற்றுநின்றநலிகிற ஸாம்ஸாரிக துக்கங்களையெல்லாம் போனபடி தெரி
யாமேபோக்கி யென்னையடிமைசெய்வித்துக்கொண்டருளின இவனடியாரடியே கூடுமிதுவல்லது விலபநீய
மான த்ரைலோக்யம்பெறினும் அல்லேனென்கிறார். ௧
(வியன்மூவுலகு) சிறப்புடைய ஐஶ்வர்யஸாம்ராஜ்யம்பெறினும்- கைவல்யாநுபவம்பண்ணப்
பெற்றாலும் வர்ஷுகவலாஹகம்போலே இருக்கிறவடிவையுடைய ஸர்வேஶ்வரனுடைய நிரதிஶய

இ—போக்கியென்கிறத்தோடே அந்வயம். தடுமாற்றற்ற என்கிறதையுரைக்கிறார் (பதற்றமற்றுஎன்று) பதறுகையி
ல்லாமலென்றபடி. பதற்றம்- பதறுகை, ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டென்கை. தீக்கதிகள்முற்றும்என்கிறதற்கு
த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நலிகிறவித்யாதியால்) வஞ்சித்துத்தவிர்ந்த என்றநுவதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செ
ய்கிறார் (போனபடியித்யாதியால்) இதில் ஹேதுவருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) வியன் என்
கிறதையுரைக்கிறார் (விலபநீயமானவென்று) விடுமாறென்பதென் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (அல்லன்என்று) மாட்டேனென்றபடி. அந்தோ அநுகம்பிதேனென்கை. ௧

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

வியன்ஶப்தத்தையுரைக்கிறார் (சிறப்புடையஎன்று) சிறப்பு- வைலக்ஷண்யம், போய்த்தானேதானேயா
னாலும்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைவல்யேத்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே பாகவத
ஶேஷத்வத்துக்கு ஐஶ்வர்யம் ஸத்ருஶமன்றென்றவர் இப்பாட்டிலே ஐஶ்வர்யகைவல்யங்கள் இரண்டு
ங்கூடினாலும் இதுக்கு ஸத்ருஶமன்றென்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. புயல்ஶப்தத்தையுரைக்கிறார்
(வர்ஷுகஎன்று) புனையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) இம்மையே

ஸ—க்ரூரங்களான பாபங்களையுடையவனான நான், கொடு- க்ரூரம், ஐஶ்வர்யம் அதிக்ஷுத்ரமா
யிருக்க அது பாகவதஶேஷத்வஸாம்ராஜ்யத்துக்கு ஸத்ருஶமன்றென்று ப்ரதிஷேதிக்கவேண்டும்படி
அதுக்கு இத்தோடே ஸாத்ருஶ்யப்ரஸங்கமுண்டாவதே என்கிற நிர்வேதத்தாலே கொடுமாவினையேனென்கிறார்.
விடுமாறென்பது- அந்தஐஶ்வர்யத்தை அநுபவிக்கைக்காக இந்த பாகவதஶேஷத்வத்தைவிடும் ப்ரகார
மென்கிறது, ஆறு- ப்ரகாரம், என்- ஏது, ஒன்றுமில்லையென்றபடி. அந்த ஐஶ்வர்யத்தையே பரித்யஜிப்
பனல்லது இந்தபாகவதஶேஷத்வஸாம்ராஜ்யத்தை விடேனென்கை, அந்தஐஶ்வர்யம் கோ
டிகலாம்ஶத்தாலும் இங்கு ஸாத்ருஶ்யமன்றென்றுகருத்து, அந்தோ- அய்யோ! இதைவிடுவன் என்னும்ப்ரஸங் ௧
கந்தானுமுண்டாவதேயென்று விஷண்ணாகிறபடி.
வியன்- விஸ்தீர்ணமான, பரிபூர்ணமான வென்றபடி. மூவுலகு- த்ரைலோக்யத்தை,
பெறினும்- பெற்றாலும், போய்- வைஷயிகஸுகங்களில் ஸங்கமற்றுப்போய், தானேயானாலும்- ஸ்வஸ்வரூ
பதிரோதாயக ப்ரக்ருதிஸம்பந்தவிஶேஷம் கழிந்து ஶுத்தஸ்வரூபனான தான் ஏகமேயாய் பரமா
த்மாநுபவமின்றிக்கே ஸாக்ஷாத்க்ருத ஸ்வஸ்வரூபனான தானேயானாலும், கைவல்யாநுபவம் பெற்
றாலுமென்றபடி. தானேதானே யென்கிற அவதாரணத்தாலே ஸ்வஸ்வரூபதிரோதாயக த்ரிகுண
ஸம்பந்தங்களும் த்ரிகுணஸம்பந்தவிஶேஷமும் பரமாத்மாநுபவம் க்ரமேண வ்யவச்சேத்யங்கள். ஐஶ்வ
ர்யகைவல்யங்கள் இரண்டுங்கூடினாலுமென்று பதத்தாத்பர்யம். இதுக்கு உறுமோஎன்கிறதோடே அந்வயம்.
புயல்- வர்ஷுகமான, மேகம்போல்திருமேனி- ஜைவம்போலேயிருக்கிற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை
யுடையவனான, அம்மான்- ஸ்வாமியுடைய, புனைபூங்கழல்- புனையப்பட்ட பூஷணங்களையும் கழல்களையுமுடை
யவையான, புனைகை- தொடுகை, கழல்- வீரகடகம். பூஷணங்களாலும் வீரகடகங்களாலும் அலங்
க்ருதங்களானவென்றபடி. அடிக்கீழ்- திருவடிகளின்கீழே, சயமே யடிமை- ஸ்வயமாயே இருக்கிற அடிமை
யையுடைய, சயம்- ஸ்வயம். ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாயிருக்கிற கைங்கர்யத்தினுடைய என்றபடி. தலை-
தலையிலே பரிபூர்ணகைங்கர்யத்திலே யென்று பதார்த்தம். நின்றார்- நிஷ்டையையுடையவர்கள்

மூ— இம்மையே* பயனேயின்பம்யான்பெற்றது றுமோபாவியேனுக்கே* ॥௨॥

உறுமோபாவியேனுக் கிவ்வுலகமூன்று முடனிறையச்* சிறுமாமேனி நிமிர்ந்த செஞ்சந்தாமரைக்கட்டிருக்குறளன்* நறுமாவிரைநாண்மல

ஆ— ஶேஷபூதமான திருவடிக்கீழே சயமேபடிமை தலைநின்றார் திருத்தாள்வணங்கி இந்தலோகத்திலே நான் பெற்ற ஸாக்ஷாத்காராநுபவத்துக்கொக்குமோ, இவைசொல்லவேண்டிற்றென்னும் வெறுத்தாலே "பாவியேன்" என்கிறார். ॥௨॥

(உறுமோபாவியேனுக்கு) வடிவுசிறுத்து ஸாத்விகஸத்வங்களையுடையராய் என்னை அடிமைகொண்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இங்கேதிரிய அவர்களைத்தவிர்ந்து இவ்வுலகமூன்றுமுடன்நிறையச்சிறுமாமேனி நிமிர்த்தருளின

ஈ— யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்திலேயென்று) பயனேயின்பமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸாக்ஷாத்காராதியால்) பரமபதத்திலே போனபின்பன்றிக்கே இந்தலோகத்திலேதானே நான்பெற்ற ஸாக்ஷாத்காராநுபவமான என்றபடி. "ஸம்ஸாரவிஷவ்ருக்ஷஸ்ய த்வேஏவாம்ருதோபமே । கதாசித்கேஶவேபக்திஸ் தத்பக்தைர்வாஸமாகம:" என்றதிறே. ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

சிறுமாமனிசர்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வடிவுஇத்யாதியால்) வடிவுக்குச்சிறுமையாவது ஜகத்ரக்ஷணஸஜாதீயமாயிருக்கை. அன்றிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களைத்தவிர்ந்துஎன்று) நாட்பூ- அபிநவபுஷ்பம், திருவடிகீழ்புகுகையென்கிறது மோக்ஷப்ராப்தத்தைச்சொன்னபடி.

ப— பாகவதர்களுடைய, திருத்தாள்- ஸ்ரீபாதங்களை, வணங்கி- ப்ரணாமம்பண்ணி, இம்மையே- இந்த ஶரீரத்திலேதானே, மை- ஶரீரம். யான்பெற்றது- நான்பெற்றதான, ஶரீராநந்தரமின்றிக்கே இந்த ஶரீரத்திலேதானே நான்பெற்றதான என்று தாத்பர்யம். பயனே- ஸமமேயாயிருக்கிற; அவதாரணத்தாலே ஸாத்யஸம்பந்தவ்யாவ்ருத்தியும். எனக்கு ஸாதநமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸ்வயமேவ ப்ரயோஜநமாயிருக்கிற வென்றபடி. பாகவதர்கள்திருவடிகளை வணங்கி ஆநந்திக்கிறவிது "ஸாதநம் பகவத்ப்ராப்தௌ ஸ ஏவாசார்யஸேவநம்" என்கிறபடியே சிலருக்கு ஸாதநமாகவற்றாகிலும் எனக்கு ஸ்வயமேவ ப்ரயோஜநமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. இன்பம்- ஆநந்தத்தை, பாவியேனுக்கு- பாபியானவெனக்கு, உறுமோ- ஸமானமாகச்சேருமோ, அந்த ஐஶ்வர்யமும் கைவல்யமும் கிமுத விஶேஷ:. என்பதுக்கு அந்த ஐஶ்வர்யகைவல்யங்கள் பாகவதபரிசரணாநந்தத்துக்கு ஸத்ருஶமாகமாட்டாதென்று பரம தாத்பர்யம். ஸம்ஸாரிகன் வஸிஷ்டனுக்கு ஸத்ருஶனன்றென்று சொல்லுமாப்போலே இப்படி ப்ரஸஜ்ய ப்ரதிஷேதம் தமக்கு உத்ஸாஹமாயிருக்கையாலே தம்மைப்பாவியாக வெறுக்கிறார். ॥௨॥

சிறுமாமனிசராய்- சிறிய ஶரீரவிஶேஷர்களாய், மனிசர்- மநுஷ்யர், ஜகத்ரக்ஷண ஸஜாதீய விக்ரஹவிஶிஷ்டதயா சிறியவர்களாய் ப்ரபாவங்களாலே நித்யஸூரிகளிற்காட்டில் ஶ்ரேஷ்ட ஶரீரவிஶேஷர்களாயென்றபடி. என்னையாண்டார்- தங்களுடைய இந்த பரகதஸ்வரூப குணங்களாலே என்னையடிமைகொண்டவர்களான, அவனடியார்- அவனுக்கு அடிமையாயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், இங்கே திரிய- இந்த லோகத்திலே வஸிப்பாகிறக்கச்செய்தே, அன்றி- அதன்றியே, அவர்களுக்கு இங்கே அடிமையாயிருக்கிற வதல்லதென்றபடி. இதுக்கு உறுமோ என்கிறதோடே அந்வயம். இவ்வுலகமூன்றும்- தன்னுடைய வைலக்ஷண்யங்களை யறியமாட்டாத இந்தலோகத்ரயமும், உடன்- கூட, யுகபதேவ என்றபடி. நிறைய- வ்யாப்தமாம்படி, இதுக்கு நிமிர்ந்த என்கிறதோடே அந்வயம். சிறு- சிறியதான, பால்ய ஸம்ஸ்த்தாநியான என்றபடி. மா- ஶ்ரேஷ்டமான, ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களாலே அதிஶயிதமான என்றபடி. மேனி- திருமேனியை, நிமிர்ந்த- உந்நதமாக்கினவனான, த்ரிவிக்ரமரூபேண வளரும்படி பண்ணினவனான என்றபடி. என்- என்னுடையவனான, எனக்கு ஶேஷியானவென்றபடி. செந்தாமரைக்கண்ணன்- அருணதாமரஸவிலோசநனான, கண்திரு என்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்ய தகாரேவர்ணே உபயோ: டகாராதேஶ:. திருக்குறளன்- ஸ்ரீவாமநனுடைய, இதுக்கு அடியென்கிறதோடே அந்வயம். நறு- நல்லதான, மாவிரை- ஶ்ரேஷ்டபரிமளத்தையுடையதான, விரை- பரிமளம். நாண்மலர்- அபிநவபுஷ்பம்போலேயிருக்கிற, நாண்- அபிநவம்

மூ—ரடிக்கீழ் புகுதலன்றி யவனடியார்* சிறுமாமனிசராயென்னையாண்டாரிங்கே திரியவே* ॥௪॥
இங்கேதிரிந்தேற் கிழுக்குற்றென் னிருமாநில முன்னுண்டுமிழ்ந்த* செங்கோலத்த பவளவாய்ச் செந்தாமரைக்க ணென்னம்மான்* பொங்கேழ் புகழ்கள் வாயவாய்ப் புலன்கொள் வடிவென்மனத்ததா*

ஆ— செந்தாமரைக்கண்களை யுடையவனான ஸ்ரீவாமநனுடைய நல்லபரிமளத்தையுடைய நாட்பூபோலே யிருக்கிற திருவடிக்கீழேபுகுகையுறுமோ பாவியேனுக்கென்கிறார். ॥௪॥
(இங்கே) பாகவதகைங்கர்யரூப புருஷார்த்தத்துக்கு பர்யந்தமான பகவதநுபவம் ஸம்பூர்ணமாகக் கிடைக்கைக்கு ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப் போகவேண்டாவோவென்னில்? அவ்வநுபவம்

இ— இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களை பாகவதசேஷத்வபுருஷார்த்தத்துக்கு ஸத்ருசங்கள் அன்றென்றவர் இப்பாட்டிலே ததேகாந்திகமான மோக்ஷமும் இதுக்கு ஸத்ருசமன்றென்கிறாரென்று ஸங்கதியும்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௪॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இது பாகவதசேஷத்வமே புருஷார்த்தகாஷ்டையென் றநுஸந்திக்கிற ப்ரகரணமாயிருக்க இப்பாட்டிலே பகவத்கைங்கர்யங்கள் நடக்கப்பெற்றால் ஒருகுறையுமில்லையென்றநுஸந்திக்கை ஸங்கதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (பாகவதைகத்ருஷ்டியால்) உத்தரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அவ்வநுபவ

ரா— இத்தனை ரமணீயமானாலும் இது பாகவதசேஷத்வரஸத்துக்கு ஸத்ருசமாக மாட்டாதென்கைக்காகச்செந்தாமரையித்யாதியான விசேஷணங்கள், அடிக்கீழ் - திருவடிகளின்கீழே, புகுகை - ப்ரவேசிக்கை, ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேபோய் அவன் திருவடிகளின்கீழ் ஸேவித்தாப்போலே இருக்கையாகிற மோக்ஷரஸமென்றபடி. பாவியேனுக்கு - பாபியானவெனக்கு, உறுமோ - அநுரூபமாமோ, ததீயசேஷத்வபர்யந்தமான பகவச்சேஷத்வமொழிய கேவலபகவச்சேஷத்வம் உசிதமன்றென்று கருத்து. புருஷார்த்தத்தில் ப்ரதமாவதியான பகவச்சேஷத்வத்துக்கும் சரமாவதியான பாகவதசேஷத்வத்துக்கும் தாரதம்யமுபபாதிக்கவேண்டிற்றேயென்னும் நிர்வேதத்தாலே தம்மைப்பாவியேன் என்று வெறுக்கிறார். ॥௪॥

இரு - விஸ்தீர்ணமான, மா - மஹத்தரமான, போகஸ்தாநபூமியான ப்ராசுர்யமான என்றபடி. நிலம் - ப்ருதிவியை, முன் - பண்டும், ப்ரளயாபத்துவந்தவளவிலே யென்றபடி. உண்டு - வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்த - ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே போகமோக்ஷங்களை ஸம்பாதித்துக்கொள்ளும்படி வெளியிலேவிட்டவனான, இப்படி ஜகத்துக்கு ஸர்வப்ரகாரரக்ஷகனான என்றபடி. செம் - சிவந்ததான, லோகத்தில்காண்கிற வளவன்றிக்கே அஸாதாரணமான வென்றபடி. கோலத்த - கோலமுடையதான, கோலம் - அழகு, கோலமுடையது கோலத்தது. கோலத்தபவளமென்று ஸமஸ்தபதம். பவளவாய் - ப்ரவாளம்போலேயிருக்கிற திருவதரத்தை உடையவனான, ப்ரளயத்திலே ரக்ஷிக்கையன்றிக்கே அந்த ப்ரளயாவஸ்தையிலே தள்ளினாலும் தன்னைவிடவொண்ணாதபடி மநோஹரமான திருவதரத்தையுடையவனான என்றபடி. செந்தாமரைக்கண் - அதன்மேலே சரற்காலாரவிந்தங்கள்போலே விசாலமாய் ரக்தாந்தங்களான திருக்கண்களை யுடையவனான, என்னம்மான் - இந்த அழகுகளாலே என்னைவசீகரித்து அடிமையாக்கிக்கொண்ட ஸ்வாமியுடைய, பொங்கேழ் புகழ்கள் - பொங்கி எழாநிற்கிற கல்யாணகுணங்கள், '[illegible]' என்கிறபடியே ஹ்ருதயத்தில் அடங்காதென்னும்படி அபரிச்சேதமாய் உத்தரோத்தரம் அபிவர்த்தமாநமாக ததீயவைலக்ஷண்ய விஜ்ரும்பணங்களான கல்யாணகுணங்களென்றபடி. வாயவாய் - வாயிலே இருக்குமவையாய், என் வாயாலேசொல்லி அநுபவிக்கும்படி யென் வாக்குக்கு விஷயங்களாயென்றபடி. வாயிலேயிருக்குமவை - வாயவை, ஸப்தமியிலே வாயவாயென்று ரூபமாயிருக்கிறது. புலன்கொள் - இந்த்ரியாபஹாரிகளான, புலன் - இந்த்ரியம். கொள்ளுகை - அபஹரிக்கை, 'த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்' என்கிறபடியே அதிமநோஹரமான வென்றபடி. வடிவு - திவ்யமங்களவிக்ரஹமானது, என் மனத்ததாய் - என்நெஞ்சிலேயிருக்குமதாய், மனதிலே இருக்குமது மனத்தது. 'நாவ்யாதி

|| ச ||

மூ—யங்கேய்மலர்கள் கையவாய் வழிபட்டோட வருளிலே* வழிபட்டோடவருள்பெற்றுமாயன்கோலமலரடிக்கீழ்ச்* சுழிபட்டோடுஞ்சுடர்ச்சோதிவெள்ளத்தின்புற் றிருந்தாலு* மிழிபட்டோடுமுடலினிற் பிறந்துதன்சீர்யான்கற்று* மொழிபட்டோடுங்கவியமுதனுகர்ச்சி

|| ச ||

ஆ—இங்கேகிடைக்குமாகில் இங்கே வஸிக்கதால் ஹாநியென்னென்கிறார். ஸூத்ரக்களுக்கு பகவச்சேஷத்வ (வழிபட்டோட) விரோதிரூப ஸம்ஸாரஸம்பந்தவர்த்திகளான ... ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திரூபத்வ ... பகவத்ப்ராப்தி ஸித்திக்குமே, யென்னில்? அந்த ... ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திரூப ...

|| ச ||

இ—மித்யாதியால்) இங்கேதிரிந்தேற் கிழுக்குற்றென் என்பதை உரைக்கிறார் (இங்கேயித்யாதியால)

ஐந்தாம்பாட்டு.

இந்தலோகத்திலே பாகவதர்க்கு சேஷமாயிருக்கையே நிரதிசயபுருஷார்த்தமென்ற ... திருவாய்மொழிபாடுகிற ஆநந்தத்துக்கு ஸத்ருசமன்றோ இப்ப்ரகரணத்தில் இப்பாட்டில் மோக்ஷாநந்தமும் திருவாய்மொழிபாடுகிற ஆநந்தத்துக்கு ஸத்ருசமன் றென்றுபேசுகை அஸம்கதமன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (விரோதீத்யாதியால்) இங்கு சேஷத்வம் சேஷவ்ருத்தி, கைங்கர்யமென்றபடி. பாகவதகைங்கர்யமென்றிறே கீழேசொலலிற்று. கரண த்ரயத்தாலும் பகவதநுபவம் நடக்கப்பெற்றாலும் விரோதி யிருக்கையாலே அதில் பாகவதகைங்கர்ய ... ஸித்திக்கமாட்டாமையாலே அது ஸித்திக்கைக்காக விரோதியைக் கழித்து ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப்போக வேண்டாவோஎன்றபடி. இப்ப்ரவ்ருத்திக்குத் தாத்பர்யமருளி

ப—யதாவித்தாக" என்கிறபடியே நிரதிசயஸ்வரூபமாயென்றபடி. அங்கேய்மலர்கள்- அவ்விடத்துக்கே ஏய்ந்தமலர்கள், ஏய்கை- அநுரூபமாகை, அவ்வடிவுக்கு அநுரூபங்களான ... புஷ்பங்களென்றபடி. கையவாய்- கையிலே யிருக்குமவையாய், திருமேனியிலே ஸமர்ப்பிக்கும்படி கையிலே ஸந்நிதாநங்களாயென்றபடி. கையிலேயிருக்குமவை- கையவை. ஸம்ஹிதாகாரத்தில் கையவாயென்று ரூபமாயிருக்கிறது. இவ்வளவால கரணத்ரயத்துக்கும் விஷயம் சொன்னபடி. வழிபட்டு- இப்படி ... த்திலேஇழிந்து, பாகவதர்களெல்லாரும் நடக்கிறதான இந்தஸம்ப்ரதாயத்திலே நானுமிழிந்தேனென்றபடி. ஓட- காமசங்கோசமின்றிக்கே உத்தரோத்தரமபிவ்ருத்தமாக நடக்கும்படி, அருளில்- அவன் க்ருபைசெய்தருளி னாகில், இங்கேதிரிந்தேற்கு- இந்தலோகத்திலே வஸிக்கிறவெனக்கு இழுக்குற்றுஎன்?- தாழ்வுஎது? இழுக்குற்று- தாழ்வு, ஒருதாழ்வுமில்லையென்றபடி. பாகவதகைங்கர்யரூபமான பகவதநுபவத்தை இங்கேதானே பூர்ணமாகப்பெறலாமென்றபடி.

|| ச ||

வழிபட்டு- ஸாரூப்யத்வ கைங்கர்யம்த்தைப்பெற்று, ஸாரூப்யமாயிருப்பதிறே வழி யாவது, ஓட- உத்தரோத்தரமபிவ்ருத்தமாக நடக்கும்படி, அருள்பெற்று- ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான அவன் ப்ரஸாதத் தைப்பெற்று, மாயன்- ஆஸ்சர்யபூதகல்யாணகுணவிசிஷ்டனானவனுடைய, கோலமலர்- ரமணீயமான புஷ்பம்போலிருக் கிற; அடிக்கீழ்- ஸ்ரீபாதமூலத்திலே, இதுக்கு இருந்தாலும் என்கிறதோடே அந்வயம். சுழிபட்டோடும்- ஆற்றுப்பெருக்குப்போலே ஆவர்த்தங்களை உடைத்தாய்க்கொண்டு ப்ரவஹியாநிற்கிற, சுடர்- ப்ரபைகளை யுடைத்தான, சோதிவெள்ளத்து- ஜ்யோதிஃப்ரவாஹத்திலே, அப்ராக்ருததேஜோமயமான பரமபதத்திலே யென்றபடி. இன்புற்று- ஆநந்தத்தை அடைந்து, இன்பு- ஆநந்தம். உறுகை- அடைகை, பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவாநந்த அநுபவிக்குமென்றபடி. இருந்தாலும்- ஸுஷ்டு, முழுதும்- ஸர்வமும், கீழ்ச்சொன்ன ஐஸ்வர்யாதிகளுமென்றபடி. பரிபூர்ண மோக்ஷாநந்தமும் ஐஸ்வர்யாதிகளும் கூடினாலும் என்று அத்தாத்பர்யம். இதுக்கு உறுமோ என்கிறதோடே அந்வயம். இழிபட்டு- நிக்ருஷ்டமாய், ஓடும்- நிக்ருஷ்டத் துக்கோரவழியிலே திருத்தவொண்ணாதபடியோடுமதான, அத்யந்தநிக்ருஷ்டமான வென்றபடி. உடலினில்- சரீரத்திலே, பிறந்து- ஜநித்து, சரீரத்தோடேபிறந்து என்றபடி. தன்சீர்- தன்னுடைய கல்யாணகுணங்களை, யான்கற்று- ஞானாநுபவத்துக்கு அத்யந்தாயோக்யனான நான் அப்யஸித்து, நிரந்தரமாக அநுபவித்து என்றபடி. மொழிபட்டு- அவ்வநுபவஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலே ஸம்ப்ரீதிகளைப்பெற்று, மொழி- உக்தி, ஓடும்- உத்தரோத்தரம் நடவாநிற்கிற, கவி அமுதம்- கவிகளாகிற அம்ருதத்தை, கவிகள்- பாட் டுகள். நுகர்ச்சி- ஸம்பூர்ணனுடைய, அநுபவித்தையை யென்றபடி. உறுமோ- அநுரூபமாய்ச்

மூ—புகழ்மேல் முழுதுமே.* ||௫||

நுகர்ச்சியுறுமோமூவுலகின்வீடுபேறுதன்கேழில்* புகர்ச்செம்முகத்தகளிறட்டபொன்னாழிக்கையென்னம் மான்* நிகர்ச்செம்பங்கியெரிவிழிகணீண்டவசுரருயிரெல்லாம்* தகர்த்துண்டுழலும்புட்பாகன்பெரியதனி மாப்புகழே* ||௬||

ஆ—மோக்ஷந்தான் இங்கே திருவாய்மொழியைக்கொண்டு எம்பெருமானை அநுபவித்தால வரும் ப்ரீதிக்குப் போருமோஎன்கிறார். ||௬||

(நுகர்ச்சி) ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வக பகவதநுபவப்ராப்தியும் ஸாயுஜ்யநாவிஶேஷ பகவதநுபவமும் கூடினலதான் திருவாய்மொழியாலே எம்பெருமானை அநுபவித்தாலுள்ள ப்ரீதிக்குப்போருமோஎன்கிறார். ||௬||

இ—ச்செய்கிறார் (அந்தஸம்ஸாரேத்யாதியால்) தன்சேரித்யாதிகருத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்கேதிரு வாய்மொழியித்யாதியால்) போருமோ என்றது- ஸத்ருஶமோ என்றபடி. இழிபட்டோடுமுடலினில் பிறந்து என்கிறதின் அர்த்தம் விரோதிபூர்வேத்யாதியாலே ஸங்க்ருஹீதம். ஸம்ஸாரம் பகவதநுபவப்ரீதிக்கு விரோதியேயாகிலும் திருவாய்மொழியாகிற த்ருப்தஸஞ்ஜீவிநியாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் பிறக்கும்ப்ரீதி இங்கே உண்டாகக்கூடும், ஆகையால் இக்குற்ற பகவதநுபவகைங்கர்யமே நிரதிஶயபுருஷார்த்தமென்கிறா ரென்றுகருத்து. ||௬||

✳ ஆறாம்பாட்டு ✳

வீடுமூவுலகின்பேறு என்றந்வயித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) நு கர்ச்சியுறுமோஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியாலேயித்யாதியால்) கூடினால்தான்

ஈ—சேருமோ, அதுக்கு ஸத்ருஶமாகமாட்டுமோ என்றபடி. ||௬||

தன்கேழில- தனக்கு ஸத்ருஶமில்லாததான, கேழ்- ஸத்ருஶம். நிருபமஸ்வரூபமான வென்றபடி. புகர்ச்செம்முகத்த- புகரையும் சிவந்தமுகத்தையும் உடைத்தான, புகர்- தேஜஸ்ஸு, உத்தேஜக ஸமுஜ்ஜ்வலிதமான ஔஜ்ஜ்வல்யத்தையும் க்ரோதவேகத்தாலே சிவந்த ரூபத்தையுமுடையதான வென்றபடி. களிறு- கஜத்தை, குவலயாபீடத்தை யென்றபடி. அட்ட- அழித்ததான, ஸம்ஹாரம்பண்ணினதான வென்றபடி. பொன்னாழிக்கை- ஸ்வர்ணமயங்களான அங்குலீயகங்களை உடைத்தான திருக்கையை யுடையவனை, ஆழி- அங்குலீயகம். குவலயாபீடத்தை வதத்திலே அடித்தபோது கையும் திருவாழிமோதிரமு மாயிருந்த அழகைச்சொன்னபடி. என்னம்மான்- கையும் திருவாழிமோதிரமுமான அழகைக்காட்டி என்னை வஶீகரித்த ஸ்வாமியான, நிகர்- அநுரூபமான, அஸுரஜாதிக் கநுரூபமான என்றபடி. செம்- சிவந்ததான, அருணவர்ணமான வென்றபடி. பங்கி- முன்னும்பின்னும்தொங்குகிற கேஶங்களை யுடையவர் களான, பங்கி- தொங்குகிறமயிர். எரிவிழிகள்- ஜ்வலநஸத்ருஶ நேத்ரங்களான, நீண்ட- அதிதீர்க்கஶரீ ரான, அசுரருயிரெல்லாம்- அஸுரர்களுடைய ப்ராணன்களையெல்லாம், - தகர்த்து- பீடித்து, உண்டு- க்ரஸித்து, நிஶ்ஶேஷமாக நஶிப்பித்தென்றபடி. உழலும்- இதுவேயாத்ரையாய் ஸஞ்சரியாநிற்கிற, புள்- பக்ஷிக்கு, வைநதேயனுக்கென்றபடி. பாகன்- நியந்தாவான ஸர்வேஶ்வரனுடைய, பாகன்- நியந்தா, பெ ரிய- அபரிச்சிந்நமான, தனி- அத்விதீயமான, மா- மஹத்தான, நிரதிஶயமஹத்வமான என்றபடி. புகழ்- கல்யாணகுணங்களை, நுகர்ச்சி- அநுபவிக்கை, திருவாய்மொழியாலே அநுபவிக்கையையென்றபடி. வீ டு- மோக்ஷமும். மூவுலகின்- த்ரைலோக்யத்தினுடைய, பேறு- பெறுகையும், ஐஶ்வர்யமுமென்றபடி. ஸர்வ லோகைஶ்வர்யபூர்வ ஸர்வேஶ்வரஸமவைபவமுமென்கை, உறுமோ?- அநுரூபமாகச்சேருமோ, அத ன்நுகர்ச்சி ஸத்ருஶமாகமாட்டுமோஎன்றபடி. இப்பாட்டை பகவதநுபவகைங்கர்யப்ரகர்ஷ பரமாகயோஜி க்கும்போது நுகர்ச்சியென்கிறபதத்துக்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு உகப்பாம்படியாகத் திருவாய்மொழிபாடி அநுபவிக்கையென்று தாத்பர்யங்கொள்வது. இப்பக்ஷத்தில ‘தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொல்மாலைகள்சொ ன்னேன்” என்கிறபடியே திருவாய்மொழிபாடுகையே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அடிமைசெய்கையாலே ஸர்வாதி ஶயமான பகவத்கைங்கர்யத்துக்கு மோக்ஷாநந்தமும் ஸர்வேஶ்வராநந்தமும் கூடினால்தான் ஸத்ருஶமாகமாட் டுமோஎன்று பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம் வ்யக்தமாயிற்று. ||௬||

எ— தனிமாப்புகழேயெஞ்ஞான்று நிற்கும்படியாய்த்தான்றோன்றி* முனிமாப்பிரமமுதல்வித்தா யுலகமூன்று முளைப்பித்த* தனிமாத்தைவத்தளிரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றியவனடியார்*

(தனிமாப்புகழே) இங்கேயிப்போதே நான்பெற்ற அநுபவிக்கிற பாகவதஶேஷத்வத்திற்கு வ்யதிரேகமான பரமபதாநுபவமும் இங்கே வஸித்தபின்பு இதுக்குவிரோதியான பரமபதாநுபவமும்வேண்டா இது [illegible].

இ— என்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னதையே ப்ரகாராந்தரேண த்ருடீகரிக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸங்கதிஸூசிதை. இத்திருவாய்மொழியின் அவதாரிகையிலே ஸர்வேஶ்வரவைபவமும் பாகவதஶேஷத்வபர்யவஸாநத்துக்கு ஸத்ருஶமன்றென்றிவர் ஆறாம்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கையாலே இங்கு இத்திருவாய்மொழி அநுபவத்தாலவரும் ப்ரீதிக்கு ஸத்ருஶமன்றென்றிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்தது யோஜநாந்தரமாக அருளிச்செய்தபடி. இந்த யோஜநாரூபமும் ஸ்வாபதேஶத்திலே ஸ்பஷ்டமாகிறது. அந்த வ்யாக்யாயோஜனையான பக்ஷத்தில் மூன்றாம்பாட்டில் மோக்ஷாநந்தமும் இதுக்கு ஸத்ருஶமன்றென்றருளிச்செய்தவர் நடுவே இரண்டுபாட்டுகளாலே சிலஶங்கைகளை பரிஹரித்து அநந்தரமிப்பாட்டிலே அந்தமோக்ஷாநந்தமும் ஸர்வேஶ்வராநந்தமும் கூடினால்தான் இதுக்கு ஸத்ருஶமாமோவென்கிறாரென்றிப்படி இப்பாட்டுக்கு மூன்றாம்பாட்டோடே ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. ॥௬॥

* ஏழாம்பாட்டு *

பாகவதகைங்கர்யத்துக்கு வ்யதிரிக்தமாக பரமபதாநுபவமும் வேணுமென்று நாலாம்பாட்டிற்சொல்லி யிருக்க இப்பாட்டிலே அடிக்கீழ்ப்புகுதலன்றி இத்யாதியாலே பரமபதாநுபவநிஷேதபர்யவஸிதமான பாகவதஶேஷத்வத்தை ப்ரார்த்திக்கை விரோதமன்றோவென்ன? இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக கீழ் மூன்றுபாட்டுகளினுடைய நிஷ்க்ருஷ்டார்த்தத்தை அநுவதிக்கிறார் (இங்கேயித்யாதியால) அநந்யார்ஹபாகவதகைங்கர்யவ்யதிரிக்தமான பரமபதாநுபவமும் அபேக்ஷிக்கையாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்தில பரமபதாநுபவம் வேண்டாவென்று நிஷேதிக்கிறதாகையாலே இது நாலாம்பாட்டுக்கு அவிரோதமென்றதாயிற்று. ஶேஷத்வத்துக்கென்றது- ஶேஷவ்ருத்திக்கென்றபடி. யதா– ஶேஷத்வம் ஶேஷிணாம். அத்தைவர்த்திப்பிக்கையாவது- கைங்கர்யவர்த்தனமாக்குகையும் பாகவதர்கள்பக்கல் உள்ள குணங்களை அறியப்பண்ணி குணக்ருததாஸ்யத்தையுமுண்டாக்கி அம்முகத்தாலே அந்த ஶேஷத்வத்தை அபிவர்த்திப்பிக்கையும். தெய்வத்தளிரடிக்கீழ் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்குவிரோதீத்யாதியால்) ஸ்ரீவைகுண்டத்தில

ப— தனி- அத்விதீயமான, மா- மஹத்தான, அதிஶ்லாக்யமானவென்றபடி; புகழே- கீர்த்தியையே, நாமரூபங்களையிழந்து தமஸ்ஸமமாய்க்கிடக்கிற ஸமயத்திலே இவற்றையுண்டாக்கின மஹாகீர்த்தியையென்றபடி. எஞ்ஞான்றும்- ஸர்வகாலமும், நிற்கும்படியாய்- வேதாந்தங்களிலே ப்ரதிபாத்யமாய்க்கொண்டு ஸ்திரமாயிருக்கும்படியாக, தான்- ஸ்வயமேவ, ஸாக்ஷாத்ப்ரபஞ்சங்களாகையாலே ஜீவஜாதங்கள் தன்னை அபேக்ஷிக்கவும் அறியாதேகிடக்க காருண்யப்ரேரிதனாய் தான்தானேயென்றபடி. தோன்றி- "ப்ராதுராஸீஜ்ஜகந்நாத:" என்கிறபடியே ஸ்ருஷ்ட்யுந்முகனாய்த்தோற்றி, முனி- மநநம்பண்ணுமதான, "பஹுஸ்யாம்" இதி ஸங்கல்பிக்குமதானவென்றபடி. மாப்பிரமம்- மஹாப்ரஹ்மமான, பரப்ரஹ்மமானவென்றபடி. பரப்ரஹ்மமென்று வேதாந்தங்களிலே ஓதப்பட்டிருந்துள்ள வஸ்துவானவென்கை. முதல்வித்தாய்- முதலினபீஜமாய், வித்து- பீஜம், ஸர்வத்துக்கும் த்ரிவிதகாரணமாயென்றபடி. உலகமூன்றும்- லோகத்ரயத்தையும், ஸர்வலோகத்தையுமென்றபடி. முளைப்பித்த- "யதாவ்ருக்ஷஸ்ய [illegible] ஸம்பவதி" என்கிறபடி தன்னிடத்திலே ஸங்கோசிப்பித்ததான, உத்பாதநம்பண்ணினதானவென்றபடி. தனி- நிஸ்ஸமாப்யதிகமான, மாத்தெய்வம்- மஹாதேவத்தினுடைய, "நதைவம்கேஶவாத்பரம்" என்றுசொல்லப்பட்ட பரதேவதையினுடைய வென்றபடி. தளிரடிக்கீழ்- பல்லவம்போலே [illegible] ஶிஶிர [illegible] ரமணீயங்களான திருவடிகளின்கீழே, தளிர்- பல்லவம், புகுதல- ப்ரவேஶிக்கை, ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேபோய் அவன்திருவடிகளிலே ப்ரவிஷ்டனைப்போலே பிரியாமல அடிமைசெய்கையென்றபடி. இன்றி- இல்லாமல், அதெனக்கு வாராமலென்றபடி. இங்குள்ள பாகவதர்களுக்கு அடிமைசெய்கைக்கு விரோதியாகையாலே அதெனக்கு வேண்டாவென்றுகருத்து. இதுக்கு வாய்க்கவென்கிறத்தோடே அந்வயம். வேதாந்தநிந்ததமோக்ஷம் ஸஹிக்கைக்காக

ஸூ — நனிமாக்கலவி இன்பமே நாளும்வாய்க்க நங்கட்கே* ॥எ॥

நாளும்வாய்க்க நங்கட்கு நளிர்நீர்க்கடலைப்படைத்துத்தன்* தாளுந்தோளுமுடிகளுஞ்சமனிலாதபலபரப்பி*
நீளும்படர்பூங்கற்பகக்காவு நிறைபன்னாயிற்றின்* கோளுமுடையமணிமலைபோற் கிடந்தான்றமர்கள் கூட்டமே* ॥அ॥

தமர்களகூட்டவல்வினையை நாசஞ்செய்யுஞ்

ஆ — மானஸாநுபவ ஸமயத்திலே பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷ ஸுகமே நாளும்வாய்க்க நங்கட்கென்கிறார். ॥
(நாளும்வாய்க்க) அவர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷமே வேணுமோ ஸஹவாஸமாத்ரமே என்றும் ஸித்திக்கவமையுமென்கிறார். ॥அ॥

இ — மானஸாநுபவமென்றபடி ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்புகும்போது இங்குள்ள பாகவதஸம்ஶ்லேஷம் விச்சின்னமாய் விடுமாகையாலே அது இதற்கு விரோதியாயிற்றே. மானஸாநுபவமுமென்கிறவிடத்தில் உகாரத்தாலே இது ஸம்ஶ்லேஷ ஸாக்ஷாத்காரமானாலுமென்று தோற்றுகிறது. நாலாம்பாட்டிற்சொன்ன ஸர்வேஶ்வர மானஸாநுபவம் உபாய ஸாத்யமாகையாலே அவனடியாரிஸ்த்ருதிவாக்யத்திலே அதுவும் ஸித்தமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கு த்வயஸம்ஸ்ருதியால்) அவன்அடியார்ஸ்ருதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாகவதஸ்ருதியால்)॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

தமர்கள்கூட்டம் நங்கட்குநாளும்வாய்க்க என்றருளித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடி ஸ்ருதியால்) இதுவேஸம்மதியுமாயிற்று. ஸம்ஶ்லேஷம் ஸர்வாத்மநா ஸம்மதவும். ॥அ॥

ப — பரமபதம் ஸர்வஸ்த்ருதிவ்யாபாரம்பண்ணுகிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இங்குகாரணாகார நிர்வணித்தது, அதுதானும் பரமபதவ்யாபாரத்துக்கெல்லாம் ஹேதுமாயிருக்கிற ஶாஸ்த்ரமும் பாகவதஸம்ஶ்லேஷவிரோதியாகில் எனக்குவேண்டாவென்றபடி. பாகவதஸம்ஶ்லேஷத்தினுடைய சீர்மையை வ்யக்தமாக்குகைக்காக, அவனடியார்- இந்தகாரணவாதி கல்யாணகுணங்களாலே வஶீக்ருதராய் தாஸ்யரஸிகராயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய, நனிமாக்கலவி- மிகவும்ஸ்லாக்யமான ஸம்ஶ்லேஷத்தில், நனியென்று ஸுஸாதநம். மா என்று உத்தமத்தாய் ஸ்லாக்யமென்றபடி. இன்பமே- ஸுகமே, நங்கட்கு- இதுவே நிரதிஶயபுருஷார்த்தமென்றறியப்பெற்றநமக்கு, நாளும்- ஸர்வகாலமும், வாய்க்க- ஸித்திக்கக்கடவது, ஸ்வரூபாநுரூபமாக வொதுக்குமோ ஸித்திக்கவேணுமென்றபடி. ॥எ॥

நளிர்நீர்- ஶீதளமான ஜலத்தையுடைத்தான, நளிர்- ஶீதலம், ஸ்வபாவமாகையால் ஸூர்யாதபாதிஸம்பந்தமில்லாமையால் ஸதாஶீதளமான ஜலத்தையுடைத்தான என்றபடி. இத்தால் காரணதேஶஸ்திதமாயிற்று. கடல்- ஏகார்ணவத்தை, படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, சமனிலாத- ஸத்ருஶரஹிதங்களான, ஸௌந்தர்யாதிகளால் நிஸ்ஸமங்களான என்றபடி. பல- “ஸஹஸ்ரஶீர்ஷாபுருஷ:” இத்யாதிகளில்படியே ஸஹஸ்ரங்களான, தன்- தன்னுடையவையான, தனக்கு அஸாதாரணங்களான என்றபடி. தாளும்- திருவடிகளையும், தோளும்- புஜங்களையும், முடிகளையும்- ஶிரஸ்ஸுக்களையும், பரப்பி- ஸ்வயமாகவெல்லாம் நிறையும்படி ஸ்வாதாரணம்பண்ணிக்கொண்டு, இதுக்குக் கிடந்தானென்கிறத்தோடே அந்வயம், நீளும்- உத்தமமாயிராநின்றுள்ள, படர்- விஸ்தீர்ணங்களாமபடி தழையாநின்றுள்ள, பூம்- ரமணீயங்களான கற்பகக்காவும்- கல்பவ்ருக்ஷநங்களையும், காவு- உத்யாநம், இது தாள்களுக்கும் தோள்களுக்கும் உபமாநம். நிறை- பரிபூர்ணங்களான், ஸகலகிரணராஶிகளானவென்றபடி. பல- அஸங்க்யாதரான, நாயிற்றின்- ஸூர்யர்களுடைய, நாயிறு- ஸூர்யன், கோளும்- தேஜஸ்ஸுக்களையும், இது திருமுடிகளுக்கு உபமாநம். உடை- உடைத்தான, மணிமலைபோல்- ரத்நபர்வதம்போல், இதுதிருமேனிக்கு உபமாநம். கிடந்தான் அந்தவனகாலத்தில் கண்வளர்ந்தருளின ஸ்வாமியுடைய, தமர்கள்கூட்டம்- தாஸர்களோடு சேர்த்தியானது, கூட்டம்- சேர்த்தி, ஸஹவாஸமென்றபடி. கண்வளர்ந்தருளின அழகுக்குத்தோற்றடிமைப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடு ஸஹவாஸமென்றபடி. நங்கட்கு- இதுவேபுருஷார்த்தமென்றத்யவஸிக்கப்பெற்றநமக்கு, நாளும்- ஸர்வகாலமும், வாய்க்க- ஸித்திக்கக்கடவது. ॥அ॥

தமர்கள்கூட்டம் - தாஸஜநஸம்பந்தத்தினுடைய, வல்வினையை- ஸ்வஸாத்ருஶ்யங்களை, நாசஞ்செய்யும்-

மூ—சதி (து) ர்மூர்த்தி* யமர்கொளாழிசங்குவாள்விறறண்டாதிபலபடையன்* குமரன்கோலவைங்கணை வேடாதைகோதிலடியார்தந்* தமர்கடமர்கடமர்களாஞசதிரேவாய்க்கதமியேற்கே* ॥௯॥
வாய்க்கதமியேற்கூழிதோறூழிமாகாயாம* பூக்கொணமேனிநான்குதோள்பொன்னாழிகையென்னம்மான்* னீக்க

ஆ—(தமர்கள்) அவர்களோடு ஸஹவாஸந்தானவேணுமோ, அவர்கள் அடியாரடியாரடியாராஞசதிரே வாய்க்கவுமையுமெனகிறார். ॥௯॥
(வாய்க்க) இப்ஸாஹாவ்யமேயெனக்கு மென் வம்ஶ்யத்துக்குமெனறும் வாய்க்கவேணுமென்கிறார். ॥௰॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ—பாட்டுக்கு ஸங்கதியும் தாத்பர்யமும் அருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடி த்யாதியால்) ॥௯॥

பத்தாம்பாட்டு.

அவர்க்கே குடிகளாயிசூழி தமியேற்குவாய்க்கவென்றபித்துத் அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் இப்ஸாஹாவ்யமேயித்யாதியால்) இப்ஸாஹாவ்யமென்றது- அவர்களுக்கே வாரேவயிஷாஸனுபிருக்கையாகிற ஶேஷ வ்யாபாரமென்றபடி. என்வம்ஶ்யத்துககுமென்றது- குடிகளாய்ச்சொலலும் என்கிறதின் ஸ்வாரஸ்யம். வம்ஶ்யத்துக்குமென்றது- ஶிஷ்யப்ரஶிஷ்யாதிகளான ஸந்தானவர்த்திகளுக்கு மென்றபடி. இத்தால் கீழேதமக்கிதை ப்ரார்த்தித்தவர் இப்பாட்டிலே தம்முடைய ஸந்தானவர்த்திகளுக்குங்கூட ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥௰॥

ஶ—நாஶம்பண்ணுமவனான, சதிர்மூர்த்தி- அதுக்கு உபயோகமாக வாஸநாஶக்தாங்களான மூர்த்திகளையுடையவனான, சதுர்மூர்த்தியென்று வாசமானபோது வ்யூஹசதுஷ்டய விக்ரஹஶாலியான வென்றபடி அமர்கொள்- யுத்தத்தைககொள்ளுமவையான, அமர்- யுத்தம், விரோதிநிரஸநார்த்தமாக யுத்தோத்யுக்தமாநின்றுள்ள என்றபடி. ஆழி சங்கு வாள் வில் தண்டாதி- ஸுதர்ஶந பாஞ்சஜந்ய ஶார்ங்கதிகளான, வாள் வ்ருஷம், தண்டு- கதை, பல்- அஸங்க்யாதங்களான, படையன்- ஆயுதங்களையுடையவனான, குமரன்- நித்யயுவாவான, குமரன்- யுவா, இது க்ருஷ்ணனுக்குவிஶேஷணம். கோல- ஸுந்தரனான இது காமனுக்கு விஶேஷணம். ஐங்கணை- பஞ்சபாணனான, கணை- பாணம், வேள்- காமனுடைய, வேளென்று காமனுக்குப்பெயர், தாதை- பிதாவான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய, காமனுக்குங்கூட உத்பாதகனாகையாலே நிரதிஶயஸௌந்தர்யலாவண்யநிதியான க்ருஷ்ணனுடையவென்றபடி. கோதில- அவத்யரஹிதரான, ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தரஹிதரான வென்றபடி. யதா- ஸ்வார்த்தப்ராவண்யமும் அதிஶங்கையுமாகிற பழுதில்லாதவர்களான வென்றபடி. அடியார்தம- தாஸஜநங்களுடைய, தம்என்று ஸ்வாதீநத்வயோகம், தமர்கள்தமர்கள்- தாஸருக்குமடிமைசெய்யும் ஸஹ்ருதர்களுடைய, தமர்களாம்சதிரே- தாஸஹ்ருதராகிற வாதாத்ம்யமே, இங்கு வாதாத்ம்யமாவது அவர்களுக்கு நிரதிஶயவ்யாபாரஷயமாஹம், தமியேற்கு- ஸம்ஸாரத்தில் தாத்ருஶரைக கிடையாமையாலே அஸஹாயனானவெனக்கு, தமியன்- அநாதி, இச்ஶப்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தமியேனென்று ரூபமாயிருக்கும், தமியேற்கென்று ஷஷ்ட்யர்த்தம். வாய்க்க- ஸித்திக்கவேணும். ॥௯॥

மா- மஹத்தான, அதிஶ்லாக்யமான என்றபடி. காயாம்பூ அதஸீபுஷ்பங்களை, காயாவென்று அதஸீ. கொள்- கொள்ளாநிற்கிறதான, புஷ்பங்களைக் கொள்ளுகையாவது புஷ்பகாந்திகளைக் கொள்ளுகை. அதஸீபுஷ்பகாந்திஶாலிகளான வென்றபடி. யதா:— "கொண்டானேழவிடை" என்கிறவிடத்திலேபோலே கொள்ளுகை, ஜயிக்கையாய் அதஸீபுஷ்பங்களை ஜயிக்கையாவது அதஸீபுஷ்பாதிக காந்திஶாலியான வென்றபடி. மேனி- திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை யுடையனானான, நான்குதோள்- ஆஶ்ரிதர்க்கொதுங்க நிழலாம்படி கற்பகத்தருபணைத்தாப்போலேயிருக்கிற நாலுபுஜங்களை யுடையவனான, பொன்னாழிக்கை- கற்பகத்தரு பூத்தாப்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவாழியையும் திருக்கையையும் உடையவனான, பொன் ஶப்தம் இங்கே ஸௌவர்ண்யத்தாலஸ்ப்ருஹணீயவாசம். என்னம்மான்- இவ்வழகுகளாலே என்னை அடிமைகொண்ட ஸ்வாமியுடைய, இதுக்கு அடியார் என்கிறதோடே அந்வயம். நீககமிலலா- விஶேஷமில்லாதவர்களான, நீக்கம்- விஶேஷம், ப்ராஹ்மணஶ்ரேஷ்டர்களைப்போலே ஒருநாளும் விஶேஷித்தகைங்கர்யவிச்சேதமில்லாதவர்களான

மூ— மில்லாவடியார்தம்மடியாரடியாரடியாரெங்* கோக்களவர்க்கே குடிகளாய்ச்செல்லும் நல்லகோட்பாடே* ௧௦।

ஸ—வென்றபடி. இத்தால ஸந்நிஹித காலஸம்பந்தமும் ஆத்மாதிஶயமும் ஆகாசநிஷ்டமும் இல்லாதவர்களை என்று ஸமிதாஸத்வம். அடியார்- தாஸபூதர்களுடைய, தம- மென்று ஸாத்விகம். அடியாரடியார்- தாஸர்க்கு தாஸபூதராயிருக்கு மவர்கள், எங்கோக்கள்- எங்களுக்கு ஸ்வாமிகள். கோன்- ஸ்வாமீ கோக்களை என்று பஹுவசநமும் எனக்கும் என் ஸந்தாநிகளுக்கும் நித்யசேஷிகளென்றபடி. அவர்க்கே- அந்த ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கே, தைவகாருண்யசேஷத்வத்தையும் பாகவதசேஷத்வ பர்யந்தமாகாத ஸ்வவைஷத்வத்தையும் வ்யாவ்ருத்திக்கைக்காக ஸாவதாரணம். குடிகளாய்ச்செல்லும்- சேஷவ்ருத்தி பண்ணும் காலமாய் நடக்கும்படியான, குடியென்று சேஷவ்ருத்தி பண்ணும் ஸமூஹத்துக்குப்பேர். நல்லகோட்பாடு- ஶ்லாக்யமான ஸ்வீகாரமானது, கோட்பாடு- கொள்ளப்படுகை, ஸ்வீகரிக்கையென்றபடி. பாகவதர ஸ்வாமிகளானவர்கள் நம்மைத்தங்களுக்கு சேஷமாக ஸ்வீகரிக்கையென்கை. ஊழிதோறு- கல்பங்கடோறும், ஊழி- கல்பம், ஊழி- அதிலுள்ள காலாவயவங்கடோறும், ஸர்வகாலமுமென்றபடி. பாகவதசேஷத்வரஸத்தில் ஶ்ரீயாற்றாமையாலே காலத்தை ஸங்க்ஷேபமாகப்பெருக்கி இவை இத்தனைகாலமுமெனக்கிது ஸித்திக்கவேணுமென்று பேராசையாகச்சொல்லுகிறபடி. தமியேற்கு- அஸஹாயனானவெனக்கு, பாகவதசேஷத்வரஸமறிவார் ஒருவருமில்லாமையாலே இவ்வாசைப்படுகையில் நான் ஒருவனுமேயாயிருக்கிறவெனக்கென்றபடி. வாய்க்க- ஸித்திக்கவேணும். ॥௧௦॥

இத்திருவாய்மொழியில்சொன்ன பாகவதரில் சயமேயடிமை தலைநின்றாரென்று ஶ்ரீபராங்குசாழ்வான்போல்வாரை, கோதிலடியாரென்றது- ஶ்ரீ மதுரகவியாழ்வான்போல்வார்களை, இப்பக்ஷத்தில் கோதுஶப்தம் முன்பு சொன்ன அவரப்ராப்யவிரோதியன்றிக்கே நிஸ்ஸாரதையைச்சொல்லுகிறதாய் பாகவதசேஷத்வபர்யந்தமல்லாத ஸ்வவைஷத்வத்தை விவக்ஷித்தது கோதிலடியாரென்று கருதாமஹிதரான பாகவதர்களைச்சொல்லுகிறது. நீக்கமில்லாவடியாரென்றது- இளையபெருமாள்போல்வார்கள், இது நம்பிள்ளை அருளிச்செய்யும்படி. ॥௰॥

“நாதே நஸ்த்ருண த்ருஷ்டு வவிபா தஞாஸநாஷிக்தீ நாஷேகஸ்யஸணீய ஸௌமஸதாவா பாவா பாவாதே ஹே। ஶாஸநாதாத்மஹேதிஷ்ஸியஸிபாம் ஶாஸாஸவிஸாஷிநாம் தாதேகஶயாதிநவரஹாதஸ்த யா ஸக்திம்வ்யக்தியுதாஹ:” என்கிற ஶ்லோகம் இத்திருவாய்மொழியில் ஸாராம்ஶங்களையெல்லாம் ஸங்கிரஹிக்கிறது. (த்ருணம்) என்றது- முதற்பாட்டிற்சொன்ன வைஶ்வரூப்யத்தை, (தந்த்ர) என்றது- இரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன கைவல்யத்தை, இரண்டாந்தரம் (தந்த்ர)என்றது மூன்றாம்பாட்டிற்சொன்ன மோக்ஷத்தை;(தவி) ஶப்தம் தந்த்ரஸாத்யகமாய் ஆறாம்பாட்டிற்சொன்ன ஸர்வேஶ்வரானந்தத்தைக் காணிக்கிறது. (வா) ஶப்தம் வ்யவச்சேதமாய் தந்த்ரமான ஸாத்யத்துக்கு ஸாத்யகமாய் வைஶ்வரூப்யாதிவத்துக்ஷத்தில் ஸகைகத்தைப்போலே இவற்றின் ஸாத்யத்தையும் யாவிபோமென்கைக்காக இருக்கிறது. இத்தால இரண்டாம்பாட்டில் வைஶ்வரூப்யகைவல்யயோ ஸாத்யஞ்சொன்னதும் ஆறாம்பாட்டில் மோக்ஷாநந்தஸர்வேஶ்வரானந்தயோ ஸாத்யஞ்சொன்னதும் இவையெல்லாவற்றினுடைய ஸாத்யத்துக்கும் உபலக்ஷணமென்று ஸூசிதமாயிற்று (நபாவாதேஹ) என்றது- பாகவதசேஷத்வாஸாபேக்ஷயா வைஶ்வரூப்யாதிகளுக்கு நிகர்ஷம்சொல்லுகிற இப்பாட்டில் ஸமிதத்வத்தை அருளிச்செய்தபடி. யதா:— ஏழாம்பாட்டில் கீழ்ப்புகுதலன்றி என்று மோக்ஷத்தைநிஷேதித்தது கைங்கர்யநாதல் உபலக்ஷணமாயாதல் வைஶ்வரூப்யாதி ஸர்வைஶ்வர்யாதிகம் நிஷேத்யமென்று நினைத்தருளிசெய்ததாகவுமாம். (ஸௌமஸதாவாவா) என்றது- பொங்கேழுபுகழ்கள்வாய்வாய் வழிபட்டோடுங் கவியமுதநுகர்ச்சி என்னும் நாலாமைந்தாம பாட்டுகளிற்சொன்ன பரவாஸுதேவ விஷய கவிதாரஸநைவேஶ்வத்தை ஸூசிப்பித்தபடி. (தஞாஸிநாஷிக்தீ நாஷேகஸ்யஸணீய) என்கிற விஶேஷணத்தாலே நமஸ்த்ரம் பாகவதசேஷமாகப்பெறாதே கேவல ஸ்வவைஷமாய் வதாரூடர்களுக்காவஸமாகையாலே தைவகாருண்யமும் கலசியிருக்கிறதென்றும், தம்முடைய திருப்பவளம் பாகவதகைங்கர்யம்பண்ணப்பெற்று தைவகாருண்யலேசமுமின்றிக்கேயிருக்கிறதென்னும் வ்யஞ்ஜிப்பித்தவிது- அவர்க்கேகுடிகள் என்கிறவிடத்தில் ஸாவதாரணத்தின் தாத்பர்யத்தை

மூ—நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள்மூன்றினுள்ளுந்தானிறைந்த* அல்லிக்கமலக்கண்ணனையந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன்* சொல்லப்பட்டவாயிரத்துளிவையும்பத்தும்வல்லார்கள்* நல்லபதத்தால்மனைவாழ்வர்கொண்டபெண்டிர்மக்களே* ‖கக‖

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(நல்ல) இப்படி ஸாமவதஸ்ஶேஷைகரதிகளான ஆழ்வார் இருந்தருளின தேசத்திலே புகுந்தருளப் பெற்றவீதிபாலே புதுக்கணித்த திருக்கண்களையுடையனான எம்பெருமானை ஆச்ரயிக்கிற இத்திருவாய்மொழியைவல்லார் ஸாமவதஸ்ஶேஷத்வத்தை இங்கேபெற்று வஸிஷ்டமாக வாழப்பெறுவரென்கிறார். ‖கக‖

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம் ✳

இ— நல்லகோட்பாட்டுலகங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கையால்) தானிறைந்த அல்லிக்கமலக்கண்ணனையென்கிற ... தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புகுந்தருள விருக்கையால) புதுக்கணித்த நவீகரதமான, நல்லபதத்தாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமவதஸ்ஶேஷத்வத்தை இங்கேபெற்றென்று) கொண்டபெண்டிர்மக்களேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவஸிஷ்டமாகவென்று) ‖கக‖

ம— வெளியிட்டருளினபடி. (தா) என்றது ... என்றது கோதிலடியாரென்கிறதற்கு விவரணம். ... என்றது- நீக்கமில்லாவடியாரென்கிறதற்கு விவரணம். ... என்றது நல்லகோட்பாட்டென்கிறவிடத்தில் நல்லவென்கின்ற பதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்தபடி. (...) என்றதால் கோட்பாடு என்றது ... என்று வ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. ஏழாம்பாட்டுதொடங்கி அருளிச்செய்த ... இப்பதத்திலே விவக்ஷிதங்கள். (...) என்றது நாளும் ... என்கிறதின் ... (...) என்கிறது வாய்க்க என்கிறதற்கு வ்யாக்யானம். இங்கு ... என் ... களுக்கும் இதுவே ... வேணுமென்கிற ... சொல்லிற்றாயிற்று. இனி இத்திருவாய்மொழியிலே 'நீக்க ...' இத்யாதிகளாலே சொன்ன ... எல்லாம் (...) என்கிறதால் ... ஆக இச்லோகத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு ... வ்யாக்யானம் பண்ணிற்றாயிற்று. ‖ய‖

நல்லகோட்பாட்டு- ... யுடையவையான, ஸாமவதஸ்ஶேஷைகரதிகளான ஆழ்வார் எழுந்தருளியிருக்கிற விடமானவென்றபடி. இங்கு டகாரத்வித்வம் ... - உலகங்கள் மூன்றினுள்ளும்- லோகத்ரயத்திலும், ஆழ்வார் ஒருவராலே லோகத்ரயமும் ஸநாயமாய் ஸஹஜமாயிற்றென்றிருக்கிற ... யிலே நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள் என்றருளிச்செய்தது. தானிறைந்த- தானே ... யாம்படி ... தானே ... னைக்கொண்டு வ்யாப்தனானவென்றபடி. ஆழ்வார்- நெடுமாற்கடிமை பாடத்தொடங்கினவாறே இனி ஜகத்தெல்லாம் ஸாமவதஸ்ஶேஷத்வம் மிருத்தப்படுமென்று ... லே உஜ்ஜ்வலனைக்கொண்டு லோகத்ரயத்திலும் வ்யாபித்தவனானவென்கை. அல்லிக்கமலக்கண்ணனை- ... ஸர்வேச்வரனை, அல்லி- விகஸிதம், ஆழ்வாரிருந்தவிடத்தில் வ்யாபிக்கப்பெறுகையால்வந்த ... வான ... நீயமான, தண்- சீதளமான, ... மானவென்றபடி. இதற்குச் சொல்லப்பட்ட என்கிறத்தோடே அந்வயம். ஆழ்வாருக்கு ... களும் ... ங்களாயிற்றனவென்றுகருத்து. தாம் நெடுமாற்கடிமை பாடினவாறே ... குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லப்பட்ட- திருநகரியில் எழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வார் அருளிச்செய்ய உண்டானதான, கடலிலே முத்துப்பட்டதென்னுமாப்போலே. பட்ட என்றது ஜநித்தவென்றபடி. சடகோபன்சொல்லுகையாலே ஜநித்ததானவென்று ... வராகம்போலே தான்தோன்றியாயிருக்கிற வேதம்போலே ... மாயிராதே "தயரதற்குமகன்" என்னும்படியான அவதாரம்போலேஆழ்வாரால்சொல்லப்பட்டு ... மானவென்றபடி.

ஸ— ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இவையும்பத்தும் வல்லார்கள்- இப்படி ஒருவிலக்ஷணங்களான பத்து பாட்டுக்களையும் அப்யஸித்தவர்கள், நல்லபதத்தால்- ச்லாக்யமான அதிகாரஸம்பத்தோடே, பதம்- அதிகாரஸம்பத், பாகவதசேஷத்வ ஸாமராஜ்யத்தையுடையவராயென்றபடி. கொண்டபெண்டிர்மக்கள்- ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட களத்ரபுத்ராதிகளையுடையராய்க்கொண்டு பாகவதசேஷத்வஸம்பத்திலே அவர்களும் அந்வயிக்கப்பெற்றவர்களாய் என்றபடி. மனை- க்ருஹத்திலே, க்ருஹஸ்தாச்ரமத்திலேயென்றபடி. வாழ்வார்- போகங்களை புஜிக்கப்பெறுவார்கள், பாகவதசேஷத்வபோகங்களை அநுபவிக்கப்பெறுவார்களென்றபடி. ||கக||

சித்ரக்ஷாயாம் ச்ருத்யுபப்ருஹ்மணமணிதிஸம்பஸ்பந்தஸ்வதேஸேசஷகாந்தீர் தவி ஹிதவஸ்து விஷயம் ।
ஸம்பக்ஷாஸாபேக்ஷஸ்வதாணஸம்ஜாதஸ்த்ராத ஸ்வதாஸ்யஷனிஷ்டாநவதரவீ ஷ்வப்யங்க ॥
ஜ்ஞானவைராக்ய நாஸ்திகயேச்வர ஸ்ரீவேங்கடநாதார்ய வேதாந்ததேசிகாய நம:.

❧❧ ✳ ❧❧

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(நெடுமாற்கடிமை.)

வ்யாமோஹாத் பக்தவர்கேஷ்வவநதகதிதாம் வாமநத்வேந வாமே
ஸ்வாந்தஸ்தாசேஷலோகம் ப்ரதிதநிகமநம் லோகஸ்ருஷ்ட்யாதிலக்ஷ்ம்யை: ।
ஸ்ரௌசாயிஸ்வப்ராப்தஸ்ரீதாமிதஹ்ருதயம் ச்ராந்தவீதாஷ்டகாங்க
காருண்யேச்வர்யதாஸ்யாவதி விசதபதீ ப்ராஹநாய: ஸ்வதாஸ்யம் ||௮௦||

(வ்யாமோஹாத் பக்தவர்கேஷு) நெடுமாற்கடிமை. ஆச்ரிதரிடத்திலே மிகவும் வ்யாமோஹத்தை உடையவனாகையாலும், (அம்போதநீலவர்ணா) புயல்மேகம்போல் திருமேனியம்மான்- வர்ஷாகாலமேகம்போலேயிருக்கிற வடிவையுடையவனாகையாலும், (வாமநத்வேந) உலகமூன்றுமுடனிறையச் சிறுமாமேனிநிமிர்ந்த- சிறிய வாமநரூபத்தைக்கொண்டு லோகமெல்லாம் நிறையும்படி த்ரிவிக்ரமனாய் வளருகையாலும், (ஸ்வாந்தஸ்தாசேஷலோக:) திருமாலிலமூன்றுண்டுமிழ்ந்த- மாயன்கோலமலரடிக்கீழ்- ப்ரளயகாலத்திலே எல்லாலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்கையாலும், ஆச்ரிதவேஷங்களையுடையவனாகையாலும், (ப்ரதிதநிகமந:) புகர்ச்செம்முகத்தகளிறட்ட- கம்ஸனாலே ப்ரேரிதமாய் அதிகோபிதமாய்வந்த குவலயாபீடத்தை ஸம்ஹரிக்கையாலும், (லோகஸ்ருஷ்ட்யாதிலக்ஷ்ம்யை:) உலகமூன்றுமுளைப்பித்த- லோகங்களினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிகளில் ஸமர்த்தனாகையாலும், (ஸ்ரௌசாயிஸ்வப்ராப்த:) குளிர்நீர்க்கடலைப்படைத்திறைசி- நிரதிசயதேஜஸ்ஸையுடைய நீலரத்நம்போலே ஸமுத்ரத்திலே சாய்ந்தருளுகையாலும், (ஸ்ரீதாமிதஹ்ருதயம்) தமர்கள்கூட்டவல்வினையை நாசஞ்செய்யுஞ்சதிர்மூர்த்தி- ஆச்ரிதருடைய பாபங்களை நிரஸிக்குமவனாகையாலும், (ச்ராந்தவீதாஷ்டகாங்க காருண்யேச்வர்ய) மாகாயாம்பூக்கொள்- காசாம்பூபோலே ச்லாக்யமான திருமேனிகாந்தியாலே எல்லாரையும் ஆகர்ஷிப்பாநிற்கையாலும், எம்பெருமான் ஸ்வதாஸ்யத்தை ஸ்வாச்ரிததாஸ்யபர்யந்தமாக விசதீகரிப்பாநிற்கிறானென்று 'நெடுமாற்கடிமை' யில் ஆழ்வார் நிரூபித்தருளினாரென்கிறார். ||௮௦||

உபாஸாநிர்விக்ஷ்ரஷ்டாக்ஷீ ப்ரவிஷ்டபதவேதிஸ்யஷேமோசமஸ்யம்
ஸாநாம்வி ச்ரேஷ்டமோஹ்யம்ஸ்ரீதவிஹிதஸமம் ப்ரமுகதிம்சம்ஸி: ।
ஸாமேவக்ஷாஸஸ்வபக்ஷம்ஸ்வதாணபாரம்ஹ்ருஷ்டதம்ஸம்ஹ்யஷம்
தாஸ்யம்ஸ்வதவ்யநிஷாம் தநவயிதேவிசாவ்ருஷ்டிதேஸ்வத்வஸ்யம் ||௮௧||

இப்படி அஷ்டமசதகத்தில் பத்துதசகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான

குணங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார். (உபாஸாநி)

தன்னைக் காணவேணுமென்றுசைப்படுகிறபேர்களாலே காணப்படுமவனாய், இதரவிஷயங்களிலே பற்றற்றபேர்களாலே தானேஸ்ப்ருஹனுமாய், விச்லேஷஸமயத்தில் தனக்காச்ரிதர் பரியவேண்டும்படியான மோஹ்யதையையுடையவனுமாய், ஆச்ரிதர்நிமித்தமாக ஸமுத்ரவிமுகனுமாய், ரக்ஷிக்குமிடத்தில் அபேக்ஷாநிரபேக்ஷனுமாய், ஸ்வதவிதரணத்தில் ஸஜ்ஜனுமாய், ஆச்ரிதஹ்ருதயத்திலேதானே ஸ்திதனுமாய், தன்னைக்

த்ர — கா — குறித்துவேதநருக்குண்டான தாஸ்யத்தையும், அதிலே நிஷ்டையையும், அதனுடைய பலலாபத்தையும், ப்ரகாசிப்பிக்குமவனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானை சுஷ்டமாகத்திலே ஸ்ரீமதேஷ்டநாவதீயாக ஆழ்வார் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥ ௧௦௨ ॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவேங்கடேசாய மஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எட்டாம்பத்தில் பததாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்ஸார:.

ஸ்வாநிஷ்டாவ்யஸநாஸ்யஹ்ருதஜி ஹீஷ்யணுவிதீஹா

ஸ்திதாநேவாஹாஷீஷீவஸீயிஷீகா: க்ரவஸா: ।

நிஜேஷ்டாவஸ்மிவிதித்ர விப்ரத்வீஸ்வாவி தத்

ஸ்ரீமதேஷ்டாஜேவித்ர வஸ்ஜதிவ்தர்ஷ்டமாத ॥ ॥ ௧௯ ॥

த்ரயக்ஷாயாத்ரஸ்யாஸ்மத்ஹஸ்வாரணிநிஸ்ஸாஸ்ஸாஹ:

ஸ்வஹேஷகாஷீதவிஹிதவுளக்ஷவிஷவ: ।

அவேக்ஷாவேக்ஷஸ்விதாணஸஜ்ஜாஹஸ்தித

ஸ்தாஸ்யம் தஜிஷாம் தவயிதேவீஹா ப்ரகடயந் ॥ ௧௮ ॥

எட்டாம்பத்துமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

திருவாய்மொழி - ஒன்பதாம்பத்து.

முதற்றிருவாய்மொழி.

மூ— கொண்டபெண்டிர்மக்களுற்றார் சுற்றத்தவர்பிறரும்* கண்டதோடு பட்டதல்லால்

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

✳ திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம். ✳

ஆ— (கொண்டபெண்டிர்) இந்த ஸாம்ஸாரிகஸம்பந்தத்தை ஸாம்ஸாரிகர்களை விருப்பாரோடே த்யஜிக்கையிலே அபேக்ஷையுடையவரான ஆழ்வார் ததீயரை இந்த லோகத்திலே காணாமையாலே இந்தலோகத்திலுள்ளாரையே ஸாம்ஸாரிகவிஷயங்களைக்கொண்டாலும் அவர்களோடே இப்ஸம்பந்தத்தை த்யஜிக்கைக்காக ஸாம்ஸாரிகவிஷயங்களைத்துக் கூபாயமாக அவர்களைப்பார்த்து உங்களுக்கு லௌகிகஸம்பந்தமான களத்ராதிகளோடுள்ள உறவைவிட்டு ஸகாரணஸம்ஹர்த்தாய்

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமேவ ஸ்ரீமதே வேதாந்ததேசிகாய நம:. ✳

ஒன்பதாம்பத்து.

தாஜாயாஸந்தவாம்ஸம்யநதீ ஸாயாஹிதாயாதீதம்

வெதஸ்ஸ்தவிஷாரவாரவபஷம்ஸவஞாஞாதாவஞவீம் ॥

ஸம்ஸாநம்ஸஹாஜாஸ்தாஸரஸ்ரீரம்மநயம்ஸாரம்

ஸர்வஸம்தஸர்வம்ஹாஜிதஸம்ஹந்ஷஸ்ஸவஸ்வஷைவம்ஸ்வபம் ॥ * ॥

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியில் ஸாம்ஸாரிகஸம்பந்தமே நிரதிசயபுருஷார்த்தமென்று நிஷ்கர்ஷித்துத் தமக்கும் தம் அநுயாயிகளுக்கும் ஸர்வகாலமும் இதுவேயுபஜீவிக்கவேணுமென்று கேவலஸம்ஸாரவைஷம்ய நிஷ்பத்திமாக அதைப்ரார்த்தித்தருளின ஆழ்வார் அதைப்பேயெல்லாருக்கும் உபதேசியாதே இத்திருவாய்மொழியிலே "பிரான்தொண்டரோமா" யித்யாதியாலே ஸர்வவிஷயஸ்வாதந்த்ர்யத்தை உபதேசிக்கை ஸம்பந்தமென்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இந்தஸாம்ஸாரிகத்யாதியால்) இப்ஸம்பந்தத்தையென்றது— இந்த ஸாம்ஸாரிகஸம்பந்தத்தையென்றபடி. த்யஜிக்கைக்காக- உபாயமாகஎன்கிற இரண்டுக்கும் உபாஸகர்களத்தில் கிருபையோடேயந்வயம். உறவைவிட்டென்கிறதற்கு அடியோமாய் என்கிறத்தோடேயந்வயம். இத்தால் ஸம்ஸாரவைராக்யமென்கிற ஸம்பந்தம் இத்திருவாய்மொழிக்குப் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதம். ✳

முதற்பாட்டு.

இவ்வவதாரிகையிலே முதற்பாட்டின் அர்த்தமும் ஸங்க்ரஹீதம். அதில் (உங்களுக்கித்யாதியால்) த்விதீயபாதார்த்தமும் (களத்ராதிகளித்யாதியால்) ப்ரதமபாதார்த்தமும் ஸங்க்ரஹீதம். (உறவைவிட்டு என்கிறது) த்விதீயபாதஶேஷார்த்தம். (ஸகாரணஸம்ஹர்த்தாயென்று) த்ருதீயபாதத்தின் அர்த்தஸ்ஸி

ஸ—கொண்ட- க்ருஹிக்கப்பட்டவர்களான, உங்களுடையஹ்ருதயத்திலே மிகவும் ஸம்பந்திகளாக அத்யவஸிக்கப்பட்டவர்களான வென்றபடி. இது களத்ராதிகளெல்லாருக்கும் விசேஷணம். பெண்டிர்— பார்யைகளும், மக்கள்- புத்ரர்களும், உற்றார்- ஸம்பந்திகளும், சுற்றத்தவர்- ஜ்ஞாதிகளும், பிறரும்- வாதஸ்ருஷ்டிகரான ப்ராதாதிஸம்பந்திகளும் மித்ரர்களும், கண்டதோடுபட்டதல்லால்- உங்கள்கையில் காணப்பட்ட அர்த்தத்தோடே ஸம்பந்தித்ததல்லது, அர்த்தமானது உங்களோடு ஸம்பந்தித்திருந்தவியும்

மூ—காதன்மற்றியாதுமில்லை* எண்டிசையுங்கீழும்மேலுமுற்றவு முண்டபிரான்* தொண்டரோமாயுய்யலல்லா லில்லை கண்டீர்துணையே*

துணையுஞ்சார்வுமாகுவார்போற்சுற்றத்தவர்பிறரும்* அணையவந்தவாக்கமுண்டேலட்டைகள்போல்சுவைப்பர்* ।கூ।

ஆ—ப்ரளயகாலத்தில் எல்லாரையும் திருவயிற்றிலேவைத்துப் பரி* ஹரித்தருளின ஸர்வேச்வரனான எம்பெருமானுக்கடியோமாயுய்கையொழிய வேறு ரக்ஷகரில்லையென்கிறார். ।க।

(துணையும்) ஸப்ரயோஜநபரரைப்போலே வர்த்திக்கின்ற ஸ்வப்ரயோஜநபரராயிருக்கிறவர் ।கூ।

இ—ஸாமாந்யம். (ப்ரளயகாலத்திலித்யாதியால்) த்ருஷ்டவாதமும், (அடியோமித்யாதியாலே) தாத்பர்யவாதமு ம்வ்யாவ்ருத்தம். பரிஹரித்தருளியென்றது- ஆபத்தைப்போக்கியருளியென்றபடி. இப்படி யிப்பதிநு வக்ஷ்யே நிலே ஸகலஜகத்ஸம்ஹாரத்தின் கையாலே அவனுடைய நிருபாதிகஸம்பந்தம் இப்பதத்துக்குப் ப்ர தீவ ப்ரமாணமென்று ஸங்க்ருஹீதமாயிற்று. இத்தால் ஸர்வேச்வரன் ஸம்ஸாரப்ரதாநம்பண்ணுமிடத்தில் தான்நினைத்தபடியன்றிக்கே ஸ்வயம் தத்ஹேதுநாமமாகக் கொடுத்தருளுமென்னுமிடத்தைக் கீழ்ப்பதிலே ஸங்க்ரஹித்தருளி அதுக்குமிதாநம் அவனுடைய நிருபாதிகஸம்பந்தமென் றிப்பத்திலே ஸங்க் ஸம்பிக்கிறாரென்று கீழ்ப்பத்தோடே இப்பத்துக்கு ஸங்கதிஸித்தியாயிற்று. இவ்வர்த்தத்தை "ஸஸ்ஸ்விஷயநிஷ்ட்மணயத" என்று ஆசார்யர் அருளிச்செய்தார். ।க।

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

துணையுஞ்சார்வுமாகுவார்போல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வசநாத்யாதியால்) அட் டைகள்போல சுவைப்பரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வப்ரயோஜநேத்யாதியால்) இத்தால்

ப—அத்தோடுகூடே உங்களோடு ஸம்பந்தித்திருக்குமத்தனையொழியவென்றபடி ஸமயமுள்ளதனையும் அந்த ஸத்துக்காக வெஹித்திருப்பார்களத்தனையொழியவென்கை. மற்று- ஸர்வகாலத்தையும், அந்த ஸ்மார்த்தவாயிருக்குமென்றிக்கேயென்றபடி. காதல்- ஸ்நேஹமானது, உங்கள்பக்கல் அவர்களுக்கு ஸ்நே மானதென்றபடி. யாதும்- ஒன்றும், லேசமாத்திரமென்றபடி இல்லை- இது ஹேதுகாரமம், ஆதலால் வேறு ரக்ஷகரில்லையென்று மேலே ஸூசிப்பிக்கிறது. எண்டிசையும்- எட்டுதிக்குக்களையும், எண்திசையென்கிறவிடத் தில் ஸகாராதிவர்ணங்கள் தகாரஸப்ரயோகமாகேஷம். கீழும்மேலும்- அதோலோகங்களையும் ஊர்த்வலோகங் களையும், முற்றவும்- க்ருத்ஸ்நத்தையும், உண்ட- ப்ரளயகாலத்திலே தன்வயிற்றில்வைத்து ரக்ஷித்தவனான பிரான்- ஸர்வேச்வரனுக்கு, தொண்டரோமாய்- நாம்தாஸபூதராய், நிருபாயுள்ளதாஸ்யத்தை நம்பவா ஜீயிருமிசைந்தவர்களாயென்றபடி. அவனுக்கு நம்மதாயிருப்பதொன்று கொடுக்கவேண்டுவதில்லையென்று கருத் து. தொண்டர்- தாஸர், இச்ஸ்வபத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டரோமென்று பஹு வசநமாயிருக்கும். அநேகரைக்குறித்துச் சொல்லும்போது தொண்டரென்னவேண்டியிருக்கத் தொண்டரோ மாயென்று சொன்னது அவர்களை ஸ்வீயர்களாக பரிக்ரஹித்து ஸஹவாஸத்தாலே தம்மையும் அவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டருளிச்செய்தபடி. உய்யலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கையொழிய, துணை- வேறொருஸஹாயமானது, ஸ்வபத்தில் ஸஹாயமாகத்தக்கதென்றபடி இல்லைகண்டீர்- ஒருகாலத்திலுமில்லைகிடீகோள்? கண்டீரென்றது- இதில்ஸந்தேஹமில்லையென்கைக்காக. ஆதலால் அவனுக்கே அடிமையாகுங்கோளென்றுகருத்து. ।கூ।

துணையும்- ஸர்வகாலங்களில ஸஹாயரும், சார்வும்- ஆபத்தில் ஆச்ரயமும், ஆகுவார்போல்- ஆகிறவர்கள்போலே, "வசகம்ஸாமதேவஸாவ வநன" என்கிறபடியே நம்முடைய ஸர்வகாலங்களிலே தாங்களும் ஆகவேண்டுமொருக்க ஸஹாயிப்பார்போலும் ஆபத்துவந்தால அதைநீக்கி ரக்ஷிப்பார்போலு மென்றுபடுமவரும். இதற்குச்சுவைப்பர் என்கிறத்தோடே அந்வயம். சுற்றத்தவர்- பந்துக்களாயிருக்கிறவர் களும், பிறரும்- சுற்றத்தவரல்லாத ஸஜ்ஜநங்களும், ஸாமாந்யாதுவராகையாலே பந்துக்களோடும் ஸஹ்ருதோடும வாசியில்லையென்று கருத்து. அணைய- அணையும்படி, அதைத்தாங்கள் கைக்கொள்ளலாம்படி, வந்தவாக்கம்- உங்களுக்குவந்த ஸம்பத்தானது, ஆக்கம்- ஸம்பத்து, உண்டேல்- உண்டாயிருந்ததாகில், அட்டைகள்போல்- ஜலூகைகள்போல, சுவைப்பர்- ஸேவிப்பர், சில வ்யாதிவிசேஷமுடையார் தங்க ளுக்கு ஹிதமென்று நினைத்திருக்கும்படி அவர்களது சரீரத்தில் ரக்தங்களை அட்டைகள் ஸாமாந்யமாகப்

மூ— கணையொன்றாலேயேழ்மரமுமெய்தவெங்கார் முகிலைப்* புணையென்றுய்யப் போகிலல்லாலில்லைகண்டீர் பொருளே* ॥௨॥

பொருள்கைபுண்டாய்ச் செல்லக்காணிற் போற்றியென்றேற்றெழுவர்* இருள்கொள்துன்பத்தின்மை

ஆ— கணைவிட்டு ஸப்தஸாலப்ரயோஜநவானான ஸர்வஜ்ஞனையே ரக்ஷகனாகப் பற்றப்பாருங்கோள்? வேறொருவரைப்பற்றி ப்ரயோஜநமில்லையென்கிறார். ॥௨॥

(பொருள்கை) இப்படி ஸர்வப்ரயோஜநவானாகையாலே ப்ரயோஜநமுள்ளபோதுபற்றி தாரித்ர்யாவ

இ—கீழ்ப்பாட்டில் ஐஸ்வர்யாதிகள் ஸௌலப்யாதிகளென்றவர் இப்பாட்டில் அதுவும் ஸஹநீய மென்கிறாரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார். எங்கார்முகிலை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சக்ரவர்த்தியாதிபால்) ஸர்வஜ்ஞனையென்றது கணையொன்றாலே இத்யாதியாலே ஸூசிதம். தாத்பர்யா ர்த்தில் ஸஸ்ரீபோதஸமருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனாக இத்யாதிபால்) இல்லைகண்டீர்பொருளே என்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறொருவரையித்யாதிபால்) ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

கீழ்ப்பாட்டில் ஸாம்யவரானார் ஸர்வப்ரயோஜநவரென்றவரிப் பாட்டில் அத்தால்ஸித்த தோஷாங்கரத்தைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதிகாட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரயோஜநாந்தரத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ப்ரயோஜநமுள்ளபோதித்யாதியால்) விதீபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாரித்ர்ய)

ஸ—வாநம்பண்ணுமாப்போலே இந்த ஸாம்யஸ்ஸரஸரும் உங்களுக்கு ஹிதம்செய்வதாக வ்யவஸித்துக்கொண்டு தாங்கள் ஸாதித்துப்போவரத்தனை யென்றபடி. இது ஹேதுகர்ப்பம், ஆகையால் இல்லைகண்டீர் பொருளென்று ஸம்பந்திக்கிறது. கணையொன்றாலே- பாணமொன்றாலே, கணை- பாணம். ஒரே பாணத்தினாலே. என்றபடி. ஏழ்மரமும்- ஸப்தஸாலவ்ருக்ஷங்களையும், எய்த- பேதநம்பண்ணின, எங்கார்முகிலை- என்னுடைய காளமேகத்தை, முகில்- மேகம். என்னுடைய ஸர்வப்ரயோஜநவானான ஸர்வேஶ்வரனை யென்றபடி. எம்மென்று ஸூசிதஸம்பந்தம். ஸுக்ரீவமஹாராஜர் தமையனாலே ஹிம்ஸிக்கப்பட்டு தரித்ரராய் நிர்த்தநராய்மான்காட்டிலே இருக்கிற ஸுவர்ணஸமயிலே தாம்வந்துதவி "ஸாஸ்ரீவஸ்யம்கிதஸ்யாவீஹி தம்ஸீ மேண ராகவே" என்கிறபடியே அவர் ஶங்கைகளுண்ணியிருக்க "ஸப்தைகேநமஹேஷுணா" என்கிறபடியே ஸப்தஸாலவ்ருக்ஷங்களையும் பேதநம்பண்ணி அவருடைய ஶங்கைகளை நிஶ்ஶேஷமாகப்போக்கியருளி உம்முடைய எல்லாகார்யமும் நாம் நிர்வஹித்துத் தரவல்லோமென்றவரை விஶ்வஸிப்பித்து ரக்ஷித்தருளி இப்படி ஸர்வஸௌலப்யனான வென்னுடைய ஸர்வேஶ்வரனையென்கை. ஸுக்ரீவமஹாராஜருக்குச் செய்தருளினதை 'எங்கார்முகிலை' யென்று ஸ்வத்ருஷ்டத்தாலே தம்பேறுகச்சொல்லுகிறார். புணையென்று- உபாயமென்று, புணை- ப்லவம், ஸம்ஸாரார்ணவத்தில் முழுகிப்போகவொட்டாத ஸர்வோபாயமென்றபடி வ்யவஸிதமென்றபடி. அவனுக்கிடவேண்டுவதொருபச்சையில்லை, இங்ஙனேயமையுமென்றுகருத்து. உய்யப்போகிலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கப்ப்ரவ்ருத்தாலல்லது, உஜ்ஜீவிக்கநினைத்தாலொழியவென்றபடி. பொருள்- ப்ரயோஜநமானது, வேறொருவரை ஆஶ்ரயித்தொரு ப்ரயோஜநமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்- காணீரென்கிறவித்தாலே இதில் ஸம்ஶயிக்கவேண்டாவென்றபடி. ஆதலால் அந்த ஸர்வஜ்ஞனையே ஆஶ்ரயியுங்கோளென்றுகருத்து. ॥௨॥

கை- ஒருவன்கையிலே, பொருள் உண்டாய்செல்லக்காணில்- த்ரவ்யமுண்டாய் நடக்கக்கண்டார்களாகில், போற்றியென்று- மங்களாஶாஸநவசநங்களான ஶப்தங்களைச்சொல்லி, போற்றியென்கிறது மங்களாஶாஸநவாசகம், இது மற்றுமுள்ள மங்களாஶாஸநங்களுக்கெல்லாம் இங்கே ப்ரதர்ஶநமாய் இருக்கிறது. ஸ்துதிவசநஸம்ஸ்த்ருத்யாதிகளாலே அவனை அபிமுகனாக்கிக் கொண்டென்றபடி. ஏற்று- த்ரவ்யம் அவன் ஸ்ரீதியாலேகொடுத்த தநங்களைக்கையிலே ஏற்றுவாங்கிக்கொண்டு, எழுவர்- யதாபிமதம்போய் விடுவர்கள், இருள்கொள்- அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைக் கொண்டிருக்கிற, புத்தியைக்கலக்கப்பண்ணுகிறதான வென்றபடி. துன்பத்து- து:க்கத்தையுடையதான, து:க்காவஹமான வென்றபடி. இன்மை- இல்லாமையை, தாரித்ர்யத்தையென்றபடி. ஸம்பத்துக்களுக்குக்கொடுத்தே தநமெல்லாம்போய் தரித்ரனாய்விட்டபடியை

மூ— காணிலென்னேயென்பாருமில்லை* மருள்கொள்செய்கையசுரர்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு* அருள்
கொளாளாயுய்யிலல்லாலில்லைகண்டீரரணே* ௱௫௭

அரணமாவரற்றகாலைக்கென்றென்றமைக்கப்பட்டார்* இரணங்கொண்டதெப்பராவரின்றியிட்டாலுமஃதே*
வருணித்தென்னே வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழே*

ஆ—த்தில் விடும்ஸ்வபாவரான அவர்களைவிட்டு ஆபத்ஸகனான க்ருஷ்ணனுடைய க்ருபைக்கு விஷயமாயுய்யிலல்
லால் வேறொருரக்ஷையில்லையென்கிறார். ௱௫௭

(அரணமாவர்) தேவதாந்தராதிகளாலே ஆபத்துக்கு வ்யாபாரங்களை ஸம்பாதித்துவைத்தால் அவர்க
ளும் ஆபத்துவந்தால் க்ருதக்நராய், சநாதநரைப்போலே யுதவார், ஆதலால் அவர்களைவிட்டு உப
காராபேக்ஷையன்றியே வடமதுரையிலேவந்துபிறந்து ஆபத்ஸகரைரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனானவனுடைய க்ருபாகடா

இ—த்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆபத்ஸகனித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்
துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருபைக்கித்யாதியால்) ௱௫௭

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவதாந்தராதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸம்ப
த்துள்ளகாலத்திலே தாங்களேவந்து ஸ்நேஹித்தவர் ஆபத்காலம்வந்தால் வார்த்தையும்சொல்லாரென்றவர் இப்
பாட்டிலே தேவதாந்தராதிகளாலே நீங்கள் அவர்களை ஸம்பாதித்துவைத்தாலும் உதவாரென்கிறாரென்று ஸங்
கதிஸூசிதமாகை. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆபத்துவந்தாலித்யாதியால்) வருணி
த்தென்னே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இன்றி இட்டாலு மஃதே
யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் சொன்னதாகவுமாம், இரண்டு வாக்யத்துக்குமாகச் சொன்னதாகவுமாம். வட
மதுரைப்பிறந்தவன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபகாரேத்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத்

ப—யென்கை. காணில்- கண்டார்களாகில், என்னேயென்பாருமில்லை- என்னசெய்கிறாயென்றொருவார்த்தை
சொல்லுவாருமில்லை, ஏகாரத்தாலே தாங்கள் ஒரு வார்த்தைசொன்னால் அதைக்கொண்டிவனுக்கு ஜீவநம்
நடக்குமென்றாலும் வாய்விட்டிவனாலே உபக்ருதராயிருந்தவர்க ளெவ்வளவும்செய்யகில்லாரென்றுகருத்து.
ஆதலால் இல்லைகண்டீர் என்று ஸம்பந்தம். மருள்கொள்- அஜ்ஞாநத்தைக்கொள்ளும்படியான, ஜகத்துக்கு
நெஞ்சுகலங்கும்படி பயங்கரமானவென்றபடி செய்கை- வ்யாபாரங்களையுடையவர்களான, அசுரர்- அஸுரர்
கள், மங்க- நசிக்கைக்கு, வடமதுரை- உத்தரஸ்ரீமதுராநகரியிலே, பிறந்தார்க்கு- அவதரித்தருளின
க்ருஷ்ணனுக்கு, பரிஜாயம் ஸம்பாவநம், அருள்கொள் ஆளாய்- அருள்கொள்ளும் ஆள்களாய், க்ருபா
பாத்ரமான தாஸஜநங்களாயென்றபடி. உய்யிலல்லால்- உஜ்ஜீவித்தாலல்லது, அரண்- வேறொருரக்ஷையா
னது, இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடீர், ஆதலால் அவனையே ஆச்ரயியுங்கோளென்று கருத்து. ௱௫௭

அற்றகாலைக்கு- கைம்முதல் அற்றுப்போனகாலத்துக்கு, ஆபத்காலத்துக்கென்றபடி. அரணமாவரென்
றென்று- நமக்குரக்ஷகராவரென்றென்று பலகால்நினைத்து, அமைக்கப்பட்டார்- ஸம்பாத்யமாக்கப்பட்டார்,
ஸம்பாதித்துவைக்கப்பட்டவர்களென்றபடி. இனி நமக்கிவர்கள் அபேக்ஷிதமெல்லாஞ்செய்வரென்று தேறியிரு
க்கும்படி தேவதாந்தராதிகளாலே வசீகரிக்கப்பட்ட பாஹ்யஸஹாயர்களென்கை. இரணங்கொண்ட- ருணம்
வாங்கிக்கொண்டவர்களான, தெப்பராவர்- த்ரோஹிகளாவார்கள், தெப்பர்- த்ரோஹிகள், சடரென்றபடி. தாங்கள்
ருணமாகக்கொடுத்துவைத்த தநத்தைத் திரும்பவாங்கிக்கொண்டவர்களைப்போலே அவர்கள் ஆபத்காலம்வந்
தபோது ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணநினையாதே க்ருதக்நராய் விடுவர்களென்றபடி. இன்றியிட்டாலும்- இல்லா
மல்போனாலும், நீங்கள் தநங்களைக்கொடுத்து ஸம்பாதித்துவையாவிட்டாலும், அஃதே- அதுவே, அவர்க
ள் ஆபத்திலே உதவாமல்போமதுவே நிச்சிதமென்றபடி. தநங்களைக்கொடுத்ததோடு கொடாததோடு வாசி
யில்லையிறேயென்கை. வருணித்து- வர்ணித்து, என்னே- என்னப்ரயோஜநம், க்ருதக்நருடைய ப்ரகாரங்
களை விஸ்தரித்தென்னப்ரயோஜநமென்றபடி. அவர்களை விடுங்கோளென்றுகருத்து, வடமதுரைப்பிறந்தவ
ன்- எல்லோருக்கும் ஆபத்திலே உதவுகைக்காக உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனுடைய, வண்புகழே.

மூ— சரணென்றுய்யப் போகிலல்லாலில்லைகண்டீர்சதிரே* ||ச||
சதிரமென்றுதம்மைத்தாமேசம்மதித்தின்மொழியார்* மதுரபோகந்துற்றவரே வைகிமற்றொன்றுறுவ*
ரதிர்கொள்செய்கையசுரர்மங்கவடமதுரைப்பிறந்தாற்* கெதிர்கொளாளாயுய்யிலல்லாலில்லை கண்டீரின்
பமே* ||ரு||

ஆ— குணங்களை ஶரணமாகப்பற்றுங்கோள், அதுவேசதிரென்கிறார். ||ச||
(சதிரமென்று) சதிராகவாழாநின்றோமென்று தங்களைத்தாங்களேயிசைந்து இனியபேச்சுக்களையுடை
ய ஸ்த்ரீகளுடைய ஶரீரமானபோகங்களை ஸேவித்தவர்களே ஸேவிக்கைக்கீடான பௌருஷத்தைக்குன்றினவா
றே அவர்களாலே மிகவும் பரிபவிக்கப்படுவர், லோகமெல்லாமதிரும்படியான ஆஸுரப்ரக்ருதிகளையுடைய

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶரணஶ்ரீத்யாதியால்) ||ச||

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இசைந்துஎன்கிறதற்குப் ஸேவித்தவர்களென்கிறத்தோடே அந்வயம். வைகிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஸேவிக்கைக்கீடானவித்யாதியால்). பௌருஷத்தை- யௌவநஸம்பத்த்யாதிகள், குன்றினவாறே-
ஸாகாங்க்ஷமானவாறே, மற்றொன்றுறுவர்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களாலேயித்யாதியால்);

ஈ—கல்யாணகுணங்களே, வண்- கல்யாணம், புகழ்- குணம், ஔதார்யாதிகுணங்களென்றபடி. சரணென்
று- ரக்ஷகங்களென்று அத்யவஸித்து, உய்யப்போகிலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்க வ்யவஸிதராலல்லது, சதிர்- வா
தாப்யமானது, அநாயாஸேந உத்கர்ஷத்தையடைகையாகிற வாதாப்யமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்-
இல்லைகிடிகோள். ||ச||

சதிரமென்று- சதிராயிராநின்றோமென்று, சதிர்- வாதாப்யம், சதிரையுடையவர் சதிரர், இச்ஶப்த
த்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது சதிரமென்றுரூபம். ஶப்தாதிவிஷயத்தை வஶீகரித்துக்
கொண்டு ஸேவிக்கும்வாதாப்யத்தை யுடையவராயிராநின்றோமென்று என்றபடி. தம்மைத்தாமேசம்மதித்து-
தங்களைத்தாங்களே ஸாதித்து, "அஸம்ஶயம்வ்யவஸிதோதிஶாஸ்த்ரம்" என்கிறபடியே இதுவஸ
ஸ்யமல்லாமையாலே தாங்களேதங்கள் நெஞ்சுக்குள்ளே ஸந்தோஷித்துக்கொள்ளு மத்தனைபோக்கி பிறர்க்கிது
ஸாத்யமாயிருக்குமிறே. இதுக்குத் துற்றவரென்கிறத்தோடே அந்வயம். இன்மொழியார்- ப்ரியோக்தியையு
டையரான ஸ்த்ரீகளுடைய, இன்- ப்ரியம், மொழி- உக்தி, "ப்ரியதிஷ்டிவாவிதாஷிதம் ஸூக்திஸாரஸமு
செவகேவலம்" என்கிறபடியே உக்திமாத்ரம் ப்ரியமாகச்சொல்லி வஶீகரித்துக்கொள்ளுவரென்று கருத்து.
மதுரபோகம்- ப்ரியங்களானபோகங்களை, துற்றவரே- துற்றுக்கொண்டவர்களே, துற்றுகை- பூர்ண
மாகஸேவிக்கை, பூர்ணமாக அநுபவித்தவர்களே என்றபடி. ஏகாரம் பரிபவத்திலுடைய ஸம்பாவி
தத்வேநாநுபவேந அத்யந்தாஸம்பாவிதம். வைகி- காலம்கழிந்து, வைகை- காலங்கழிகை, யௌ
வநாதிதஶைகள் கழிந்தமானவாறே என்றபடி. மற்றொன்று- வேறொருரூபத்தை, கீழ்ச்சொன்ன ப்ரிய
பாஷிணீபோகங்களுக்கு விபரீதங்களான பருஷபாஷணாதி தத்க்ருதபரிபவ பரம்பரைகளை
யென்றபடி. அந்த ஸ்த்ரீகள்பண்ணும் பரிபவம் வாசாமகோசரமென்கைக்காக வேறொன்றென்று ஸாமாந்ய
நிர்தேஶித்தது, உறுவர்- அடைவர்கள், அதிஸ்ப்ருஹைகளாய்க்கொண்டு போகத்ருஷ்ணைகளாயிருந்த ஸ்த்ரீகளே
விஷயஸ்ப்ருஶராய் விடுவரென்றபடி. ஆதலாலின்பமில்லை கண்டீரென்று மேலோடேஅந்வயம். அதிர்கொள்-
அதிர்க்கையைக்கொண்டிருக்கிற, அதிர்க்கை - கம்பிக்கை, லோகங்களுக்குக் கம்பஜநகமானவென்றப
டி. செய்கை- வ்யாபாரங்களையுடையவரான, அசுரர்- அஸுரர்கள், மங்க- நஶிக்கும்படி, வடமதுரை- உ
த்தரஸ்ரீமதுரையிலே, பிறந்தாற்கு- ஸ்வஸங்கல்பமும் ஸகல ஸம்ஹாரமாக ஸ்ருஷ்டித்துக்கொண்டு ஸ்வஸ்ருக்கும்
ஆஶ்ரிதநம்பண்ணுகைக்காக அவதரித்தருளின ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கு, எதிர்கொள்ஆளாய்- எதிர்கொள்ளும்தாஸ
ராய், "அப்ரத்யக்ஷமஸம்ப்ருஷ்டஸ்வஜிநாதிபூ:" என்னும்படியிருக்கிறவனுக்கு ஸாமந்தஸம்ப்ரு
ஶ்யாதிகளோடே அபிமுகநம்பண்ணும் தாஸர்களாயென்றபடி. உய்யிலல்லால்- உஜ்ஜீவித்தாலல்லது, இங்குஉ
ஜ்ஜீவநம் ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தம். தாஸ்யஶாஸிதநாதிஶயஸாக்ஷாத்கத்தைப் பெற்றாலல்லதென்றபடி.
இன்பம்- ஸுகமானது, இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடிகோள், ஆதலால் அவன்பக்கலிலேயே நீங்கள் அபிமுகநாகி

மூ— இல்லைகண்டீரின்பமந்தோவுள்ளதுநினையாதே* தொல்லையார்களெத்தனைவர் தோன்றிக்கழிந்தொழிந்தார்* மல்லைமூதூர்வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே* சொல்லிப்புய்யப்போகிலல்லால் மற்றொன்றில்லைசுருக்கே* ॥ ௫ ॥

ஆ— சுவஸாநர்மயங்கும்படி வடமதுரைப்பிறந்தானுக்கு ஸாமகாதிகளைப்பண்ணி யெதிர்கொள்ளுமடியாரா யுய்யி லல்லால் வேறு ஸாவமில்லையென்கிறார். ॥ ௫ ॥

(இல்லைகண்டீர்) எம்பெருமானல்லது வேறுவஸ்து ஷாக்ஷாத்மில்லையென்னும் இவ்வுண்மையை யுணராதே யெத்தனைவரிங்ஙனே முடிந்துபோனார், நீங்களும் அங்ஙனே நசியாதே ஸுஶ்ரீதர்க்காத்ஷணம்பண்ணுகைக்காக வந்துபிறந்தருளினவனுடைய ஔதார்யத்தையே சொல்லிப்புய்யுங்கோள், வேறுய்பவிரகில்லை இது ஸம்க்ஷேபமாகச்சொன்னோமென்கிறார். ॥ ௫ ॥

(மற்றொன்றில்லை) இச்சுருக்கை மிகப்பரவாமே வ்யக்தமாக்குகிறார். வேறுவஸ்துவ்யமில்லாதபடி ஸங்க்ஷே

இ— இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஔகிகபோயங்கள் ஸுவத்திலே உதவாரென்றவர் இப்பாட்டிலே அவ்வளவேயன்றிகே ஸுவத்திலே வரிஷயமும் பண்ணுவார்களென்கிறாரென்று ஸங்கதியொழிவிதை. யதா— கீழ்நாலுபாட்டாலும் அவர்களோ ஸ்ராவகஸாலர் என்றவர் இப்பாட்டில் ஸ்ராவ்யஸாஸரென்கிறாரென்று கருத்தாகவுமாம எதிர்கொள்ளுவாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமதைத்யாதியால) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥ ௫ ॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

உள்ளதுநினையாதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) ஸாத்யத்துக்குப் ஹேதுத்வமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களுமித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸாரவாஷாத்ஜ்ஞானம் க்ருதஜ்ஞதாமாகையாலே நீங்கள் க்ருதிகளிதமுப்தபராகுங்கோளென்று உபதேஶிக்கிறாரென்று ஸங்கதியொழிவிதை. சுருக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்க்ஷேபேணசொன்னோமென்று) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ॥ ௫ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

அவன்கல்யாணகுணமே ஸங்ஸம்ஸேவ்யமென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸந்த்தைதயே குற்றமில்சீர்க் கற்றித்யாதியாலே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு ஸாநாந்தியென்றுவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இச்சுருக்கையித்யாதியால்) சுருங்கச்சொன்னோமென்றிருக்கச்செய்தே வ்யக்தமாக்குகிறதென்னக்கூடுமோவென்று ஶங்கியாமைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (மிகப்பரவாமேஎன்று) எவ்வுயிர்க்குமென்றதால ஹேதுத்வத்தை

ஈ— ஸமிக்ராம்படி யாகுங்கோளென்று கருத்து. ॥ ௫ ॥

இன்பமில்லைகண்டீர்- எம்பெருமானல்லது வேறுவஸ்துவஸ்து இல்லைகிடிகோள், உள்ளது- அவனை யொழிய வேறு வஸ்துவில்லையென்கிற இந்த யதார்த்தமான வஸ்துத்தை, நினையாதே- ஸந்ஸம்யியாதே, பராமர்ஶித்துத்தெரியாதே யென்றபடி. தொல்லையார்கள்- அநாதிகாலத்திலே உள்ளவர்கள், தொல்லை- அநாதிகாலம், எத்தனைவர்- அஸங்க்யாதரான ஜநங்கள், தோன்றி- பிறந்து, கழிந்தொழிந்தார்- அதீதராய் விட்டார்கள். பரவேஷாஜ்ஞானம் பெருமையாலே அவர்களுக்கு ஜநநமரணமாத்ரமே பலித்ததென்று கருத்து. அந்தோ- அய்யோ!, இப்படி வ்யர்த்தமாய்ப் போய்விட்டார்களேயென்று ஶோகிக்கிறபடி, நீங்கள் அங்ஙனேயாகாதொழியப் பாருங்கோளென்று கருத்து. ஆனால் செய்யவேண்டுவதென்னென்ன? அருளிச்செய்கிறார். மல்லை- ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்தமான, மல்லை- ஸம்பத்ஸம்ருத்தம். மூதூர்- பழைய ஊரான, மூது- பழையது, ஸ்ரீவராஹநாதாரமாய்ப்பின்பு ஸ்ரீமதுராவாழ்வான் நகரியாய் இப்படி அநாதியாக ஸம்பந்தம்முடைய ஊரானதென்றபடி. வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழே- ஸ்பஷ்டம். சொல்லி- கீர்த்தனம்பண்ணி, உய்ப்போகிலல்லால- உஜ்ஜீவிக்கப் ப்ரவ்ருத்தித்தால் அல்லது, மற்றொன்றில்லை- வேறொரு உஜ்ஜீவநோபாயமில்லை, ஆகையால் அவனையே ஆஶ்ரயியுங்கோளென்று கருத்து. சுருக்கு- இது ஸம்க்ஷேபம், க்ருத்ஸ்நஸாரார்த்தத்தையெடுத்து ஸம்க்ஷேபேண சொன்னோமென்றபடி. இனி இதுக்குமேல் வக்தவ்யமில்லை யென்றுகருத்து, ॥ ௫ ॥

மூ—மற்றொன்றில்லைசுருங்கச்சொன்னோமாநிலத்தெவ்வுயிர்க்கும்* சிற்றவேண்டாசிந்திப்பேயமையுங்கண்டீர்க ளந்தோ* குற்றமன்றெங்கள்பெற்றத்தாயன்வடமதுரைப்பிறந்தான்* குற்றமில்சீர்கற்றுவைகல்வாழ்தல்க ண்டீர்குணமே* ॥எ॥

வாழ்தலகண்டீர்குணமிதந்தோமாயவனடிபரவிப்*

ஆ—வேணாதோஜீவநோபாயத்தை எல்லாருக்கும்சொன்னோம், இதுக்கதிகாரிநியமமும் காலநியமமும் தேசநியமமும்இல்லை, இவ்வுபாயந்தான் துஷ்கரமென்று குறைவுபடவும்வேண்டா ஸ்ம்ருதிமாத்ரமேயமையும் இது நிஷ்ஃபலமாகிலோவென்னில் இதுசெய்தால் முன்னம் அநர்த்தமில்லைபிறே, ஆதலால் ஆச்ரிதர்க்காக வடம துரையிலேபிறந்தவனை பசுமேய்க்கும் ஆயனுடைய ஹேயப்ரத்யநீகமான கல்யாணகுணங்களை அநுஸந்தியுங்கோள், இதுதானேயமையுமென்னும்படி ஸௌலப்யமுமாய் போக்யமுமாயிருக்குமென்கிறார். ॥எ॥

இ—அருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கதிகாரிஇத்யாதியால்) சிற்றவேண்டாஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (இவ்வுபாயந்தானித்யாதியால்) ஸௌகர்யமுண்டென்று சொல்லவேண்டியிருக்க அவிஹிதாப்ரதிஷி த்தவ்யாபாரத்தைச்சொல்லுமாப்போலே குற்றமில்லையென்று சொல்லுகை அஸம்கதமன்றோவென்ன இது ஸாத்யஸாதனமென்று காட்டுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (இதுநிஷ்ஃபலமித்யாதியால்) அப்படியேகாட்டுகி றார் (இதுசெய்தாலித்யாதியால்) இது ஸாதநமென்றுகாட்டுகிறார் (ஆதலாலிதி) எங்கள்வடமதுரைப் பிறந்தானென்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதர்க்காகவித்யாதியால்) பெற்றத்தாயன்என்கிற தையுரைக்கிறார் (பசுவித்யாதியால்) குற்றமிலசீர்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹேயேத்யாதி யால்) கற்றுவைகலித்யாதியாலே ஸித்தமானஅர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அநுஸந்தியுங்கோளென்று) குணமேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுதானேயித்யாதியால்) ॥எ॥

ஸ—மற்றொன்றில்லை- இனிவஸ்துவும் வேறொன்றில்லை, மாநிலத்து- ஸர்வபூமியிலும், விலக்ஷணமான ஹிதசாஸ்த்ரமில்லையென்றபடி. எவ்வுயிர்க்கும்- ஸர்வாத்மாக்களுக்கும், ஜாதிகுணவ்ருத்தாதிவிசேஷம்பாராதே எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் என்றபடி. சுருங்கச்சொன்னோம்- அதிவிஸ்தரமின்றிக்கே சொன்னோம், இது சில ருக்குச்சொன்னோமென்றிருக்கவேண்டா, எல்லாருக்குமாகவே சொன்னோமென்றபடி. சிற்றவேண்டா- சித றவேண்டாம், சிறறுதல- சிதறுதல், ஆயாஸப்படவேண்டா மென்றபடி. சிந்திப்பே- சிந்தநமாத்ரமும், சிந் திப்பு- சிந்தநம், அவதாரணம வாசிககாயிக வ்யாபாரவ்யவச்சேதகமென்றபடி. ஏகாரத்தாலிது அதுஷ்க ரமானதுமென்றபடி. அமையுங்கண்டீர்கள்- பர்யாப்தமென்றுகொள்ளுங்கோள், கண்டீர்களென்றது ப்ரஸித்த்யோ தநார்த்தம். "ஆயாஸஸ்மரணேகோஸ்ய ஸ்ம்ருதோயச்சதிசோபநம்" இத்யாதிகளிலே இது ப்ரஸித்தமன் றோவென்றபடி. அந்தோ— அய்யோ! இத்தனைஸுகமான உபாயத்திலே ப்ரவ்ருத்தியாதொழிவதே என்று கிலேசிக்கிறாராகிறபடி. குற்றமன்று- தோஷமன்று, இந்த ஸாதாரணமானஸாதநத்தில் உங்களுக்குப் பலஸம்சய முண்டாலும் இதுசெய்தால் அநர்த்தகரமல்லவே என்றுகருத்து. ஆனால் ஸாதநம்வ்யமெதென்னச் சொல்லு கிறார். எங்கள்- எங்களுடையதான, ஆச்ரிதர்க்கு ஸுலபனானவென்றபடி. வடமதுரைப்பிறந்தான்- உத்தரமது ரையிலே அவதரித்தவனை, ஆச்ரிதர்க்காக வந்தவதரித்தருளினவனை என்று பலிதார்த்தம். பெற்ற த்தாயன்- பசுக்களையுடைய கோபாலனுடைய, பெற்றங்கள்- பசுக்கள், பெற்றங்களையுடையவன்- பெ ற்றத்தான், பெற்றத்தாயன் என்று ஸமாஸம். குற்றமில்- தோஷமில்லாதவையான, ஹேயப்ரத்யநீகங்க ளானவென்றபடி. சீர்- கல்யாணகுணங்களை, கற்று- அப்யஸித்து, உபதேசாதிகளாலே அறிந்து என்ற படி. வைகல்- ஸர்வகாலமும், வாழ்தல்கண்டீர்- குணாநுபவபோகத்தை ஸேவிக்கையைக்கொள்ளுங்கோள், குணம்- குணம், ஸௌலப்யமும் போக்யமுமென்றபடி. ॥எ॥

வாழ்தலிதுகண்டீர்குண மென்றதைப்பது, வாழுகிற இதுகிடீர் எல்லாருக்கும் குணமாவது, வாழ்கை- போகங்களை ஸேவிக்கை, கண்டீரென்றதால் இது லோகப்ரஸித்தமன்றோ வென்றபடி. அந்தோ- அய் யோ! அந்த போகத்துக்குபாயத்தை நீங்கள் அறிகிறதில்லையேயென்று கிலேசிக்கிறாராகிறபடி. அதுதானே தென்னில்? சொல்லுகிறார். மாயவன்— ஆச்சர்யகுணசேஷ்டிதங்களை யுடையவனுடைய, அடி- திருவடிகளை,

மூ— போழ்துபோகவுள்ளகிற்கும் புன்மையிலாதவர்க்கு*வாழ்துணையா வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே*
வீழ்துணையாப்போமிதனில்யாதுமில்லைமிக்கதே*. ॥ ௮ ॥
யாதுமில்லைமிக்கதனிலென்றென்றது கருதிக்* காதுசெய்வான்கூதைசெய்து கடைமுறைவாழ்க்கை

ஆ—(வாழ்தல்) தன்னுடைய கல்யாணகுணாநுஸந்தாநமே நிரதிசயப்ராப்யமான சிறியருக்கு வாழ்துணையாக வடமதுரையிலே வந்துபிறந்தருளின ஸர்வேச்வரனுடைய கல்யாணகுணாநுஸந்தாநத்துக்கு மேற்பட்ட புருஷார்த்தோபாயமில்லையென்கிறார். ॥ ௮ ॥

(யாதுமில்லை) எல்லாவற்றிலும்மேற்பட்ட புருஷார்த்தமென்றே ஸாம்ஸாரிகஸகலதுக்கநிவ்ருத்திரூபகைவல்யமென்று அதைப் புருஷார்த்தமென்றுபற்றில் காதுபெருக்கவென்றபுக்கு பண்டுள்ளதையும்

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

இ— மாயவனிதயாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) சிறியருக்கு- ஸ்வாபரருக்கு, அநந்யப்ரயோஜநரான வைஷ்ணவருக்கென்றபடி. இத்தால் அவனவதரித்தது ஸ்வகுணாநுஸந்தாநம் எல்லாருக்கும் ஸித்திக்கைக்காகவாகையாலே தத்குணாநுஸந்தாநமே எல்லாருக்கும் உபாதேயமென்கிறாரென்று ஸம்மதிஸூசிதமே. வீழ்துணையாய்ப்போமிதயாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநுஸந்தாநத்துக்குமேல்பட்டவித்யாதியால்) ॥ ௮ ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

யாதுமில்லைமிக்கதனிலென்றென்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாவற்றிலுமித்யாதியால்) ஸாம்ஸாரிகஸகலதுக்கநிவ்ருத்திரூபமாகையாலே எல்லாவற்றிலும் மேல்பட்டதென்று கருத்து. அதுகருதிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதையித்யாதியால்) அதுகருதியென்று ஸாமாந்யமாயிருந்ததேயாகிலும் கீழே பந்துக்களுடையவும் ஸ்நேஹங்களுடையவும் ஹேயதைசொன்னதாலே ஐச்வர்யமல்லாமென்று பர்யவஸிதமாகையால் இது கைவல்யபரமாகை உசிதமென்றுகருத்து.

ஈடு—பாசுரம்- வீதியாலே ஸாத்ம்யம்பண்ணி; போழ்துபோகஉள்ள- காலம்போக்க நினைக்கைக்கு, உள்ளுகை- நினைக்கை, காலக்ஷேபம் பண்ணவேணுமென்று, அநுஸந்திக்கைக்கென்றபடி. கிற்கும்- வல்லவர்களான, விஷயாந்தரங்களில் அகப்படாதே இப்படியே அநுஸந்திக்கமாட்டினவர்களானவென்றபடி. புன்மையிலாதவர்க்கு- பொல்லாங்கில்லாதவருக்கு, ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தரஹிதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கென்றபடி. வாழ்துணையா- குணாநுபவ ரூபஸுகத்துக்குபாயமாக, துணை- ஸஹாயம் இங்கே உபாயத்தைச்சொல்லுகிறது, வடமதுரைப்பிறந்தவன்- உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனுடைய, வண்புகழே- கல்யாணகுணங்களே, வண்- கல்யாணம். வீழ்துணையா— ஆசைப்படும்படியான ஸஹாயமாய், புருஷார்த்தோபாயமாகவென்றபடி. வீழ்- ஆசைப்படும்படியானது, ஸ்வாபாவிகமானதென்றபடி. போமிதனில்- நடக்கிற இதில்காட்டில், ஸதா அநுஸந்திக்கிற இதில்காட்டிலென்றபடி. மிக்கது- அதிகமான புருஷார்த்தோபாயம், யாதுமில்லை- ஒன்றுமில்லை, இதுவே நிரதிசயமான உபாயமென்றபடி. ॥ ௮ ॥

அதனில்- அந்த கைவல்யத்தைக்காட்டில், மிக்கு- அதிகமாய், யாதுமில்லை- ஒரு புருஷார்த்தமுமில்லை, என்றென்று- இப்படி பலகாலம் அநுஸந்தித்து, அதுக்கும் அதிகமாக ஸம்பத்ஸந்தானங்களும் உள்ளதாயிருக்கச் செய்தேயும் ஸ்வாபாவிகதாரித்ர்யத்தாலே இப்படி அநுஸந்தித்தென்றபடி. அது கருதி- அந்த கைவல்யத்தை உத்தேசித்து, ஒரு உபாயத்தை அநுஷ்டிக்கும்போது அதுக்குப்பலமாக அந்த கைவல்யத்தை ஸம்பாதித்தென்றபடி. கருதிஎன்றது "ஸங்கல்பம்ப்ராயணமேவ" என்கிறவிடத்தில் போல அத்யாயம் போலே, அநுஷ்டாயாய் கருதினாலென்று கருத்து. காதுசெய்வான்- காதுகளைசெய்ய உத்யோகமுடையவனாய், கூதைசெய்து- மூளியாக்கினவனாய், காதணிந்துகொள்ளும் கர்ணாபரணம்பெரியதாக்க முயன்று காதைமூளியாக்கினவனென்று வ்யாக்யானம், காதைவளர்க்கப்போய் மூளியாக்கிக்கொண்டாப் போலேயென்று கருத்து. முறைகடைவாழ்க்கையென்றபடி, முறை- க்ரமப்ராப்தமான, கடை- க்ரமமுள்ளதான வென்றபடி. கடைவாழ்க்கையும்- நிக்ருஷ்டமான போகமும், ஸாம்ஸாரிகபோகமுமென்றபடி. போம்- போய்விடும், ஐச்வர்யாம்சநிவ்ருத்தியில்லாதேபோகிற ஆத்மாநுபவத்துக்கே இருந்த ப்ராக்ருத

ஶு—பூம்பொன்* மா துகிலின்கொடிக்கொண்டாட வடமதுரைப்பிறந்த* தாதுசேர்தோள்கண்ணனல்லா லில்லைகண்டீர்சரணே* ||௯||

கண்ணனல்லா லில்லைகண்டீர்சரணதுநிற்கவந்து* மண்ணின்பாரநீக்குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தான்* திண்ணமா நும்முடைமையுண்டேலவனடிசேர்த்துய்ம்மினோ* வெண்ணவேண்டா நும்மதாதுமவனன்றிமற்

ஆ—கெடுத்துக் கூதையாக்கினப்போலே பண்டுள்ள ஸாம்ஸாரிகது:க்கத்தையு மிழக்குமித்தனை ஆகையால் ஸ்ரீமதுராயிலே திருவவதாரம்பண்ணுகையாலே புதுக்கணித்த . ஏழைகையுடையனான கண்ணனே ஶரண்யனென்கிறார். ||௯||

(கண்ணனல்லால்) க்ருஷ்ணனல்லது சரணில்லையென்றிங்ஙனே தன்னுடைய ரக்ஷகத்வத்தை நிலைநிறுத்துகைக்காக ஸ்ரீமதுராயிலேவந்துபிறந்தருளி பூபாராவதரணம்பண்ணி ஜகத்தை ரக்ஷித்தருளினான் ஆகையால் அவனே ரக்ஷகன் ஆனபின்பு உங்களுக்காக அபிமாநிக்கப்படுகிற வஸ்துக்களையும் உங்களையும் அவன்

இ—இத்தால் இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும் சொல்லிற்றாயிற்று. கூதை- மூளி, கடைமுறைவாழ்க்கையும்போம் என்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டுள்ள ஸாம்ஸாரிகேத்யாதியால்) ஸர்வத்தையும்என்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தாலே ஸாம்ஸாரிகது:க்க நிவ்ருத்தி யில்லாதொழிகிறதாத்ரமன்றிக்கே அத்தையுமிழக்குமென்றபடி. ஐச்வர்யம்பெற்றவனுக்கும் ஸம்ஸாரக்ஷயமிலலாமையாலும் ஸம்ஸாரப்ரவ்ருத்திரோயாநகரமான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமறாமையாலும் ஸாம்ஸாரிகது:க்கநிவ்ருத்தியில்லையிறே. ஐச்வர்யஸம்பத்து ஸித்திக்குமேயாகிலும்- ஸம்பந்நாவஸ்தை ப்ரமாணத்தைப்பார்த்தால் இதொரு க்ஷணிகமாகையாலே- அதை அநாதரித்தருளிச்செய்கிறபடி. தாதுசேர்தோள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புதுக்கணித்தவித்யாதியால்) ||௯||

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

அதுநிற்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயித்யாதியால்) வந்தித்யாதியாக, த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதுராயிலேஜகத்யாதியால்) இதில் ஸம்பிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்புஎன்று) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்காகவித்யாதி ஸமர்ப்பியுங்கோளென்னுமளவாலே) இத்தால் அவனல்லது ப்ராப்யமும்ப்ராபகமுமில்லையென்று உபபாதித்த ஒன்பதுபாட்டுக்களிலும் அபிப்ரேதமாயிருந்த ஸகலஸாரப்ரபதனத்தை இப்பாட்டிலே கண்ணோக்கியாலே

ஸ—ஸர்வமும் போய்விடுமென்றபடி ஆதலாலில்லைகண்டீர் என்றுமேலே அந்வயிக்கிறது. மாதுகிலின்- பெரிய வஸ்த்ரங்களுடைய, துகில்- வஸ்த்ரம். கொடி- த்வஜங்களை, விசாலவஸ்த்ரங்களாலே நிர்மிதங்களான த்வஜங்களையென்றபடி. கொள்- கொண்டிருக்கிற, உடையவையாயிருக்கிறவென்றபடி. மாடம்- ஹர்ம்யங்களையுடைத்தான, வடமதுரைப்பிறந்தான்- உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனான, தாதுசேர்- சேர்ந்திருக்கிற, தாது- புஷ்பகேஸரம், ஏகதேசமாலையைச்சொல்லுகிறது. வைஜயந்த்யாதி மாலாலங்க்ருதங்களானவென்றபடி. தோள்- புஜங்களையுடையவனான, கண்ணனல்லால்- க்ருஷ்ணனல்லது, சரண்- ஶரணமானது, ப்ராப்யமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடிகோள், ஆகையால அவனையே ப்ராப்யமாகப்பற்றுங்கோளென்றபடி. ||௯||

கண்ணனல்லால்- க்ருஷ்ணனல்லது, சரண் இல்லைகண்டீர்- ரக்ஷகனில்லைகிடிகோள், நீக்குதற்கே என்கிறவிடத்தில்- ஏகாரத்தை அதுநிற்க என்கிறதோடே அந்வயிப்பது. அதுநிற்கவே- தன்னுடைய அந்த ரக்ஷகத்வம் ப்ரதிஷ்டிதமாகைக்காகவே, மண்ணின்பாரம்- பூபாரத்தை, நீக்குதற்கு- நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக, வந்து- பரமபதத்தை விட்டுவந்து, வடமதுரைப்பிறந்தான்- உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தருளினான், நும்முடைமையுண்டேல்- உங்களுக்கு ஶேஷபூதமான வஸ்துக்கள் உண்டாயிருந்தனவாகில், யதார்த்தமனத்தால் வஸ்துவ்ருத்தியில் உங்களுக்கு ஶேஷமல்லாதவற்றை நீங்கள் அபிமாநிக்கிறீராகில் என்று கருத்து. அவனடி- அவன்திருவடிகளிலே, திண்ணம்- த்ருடமாக, சேர்த்துய்ம்மினோ- சேர்ப்பண்ணுங்கோள்- ஸமர்ப்பியுங்கோளென்றபடி. நும்மது யாவதீயங்களான, ஆதும்- ஸகலமும், அவனன்றி- அவனல்லது, மற்றில்லை- வேறொன்றில்லை, ஸ்வாபாவிகஶேஷத்வயா அவனுக்கே ஶேஷமாயிருப்பதொழிய ஸ்வநிஷ்ட

மூ— றில்லையே* ॥ம॥

ஆதுமில்லைமற்றவனிலென்றதுவே துணிந்து* தாதுசேர்தோட்கண்ணனைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* தீதிலாதவொண்டமிழ்களிவை யாயிரத்துளிப்பத்தும்* ஓதவல்லபிராக்களம்மை யாளுடையார்கள் பண்டே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—திருவடிகளிலே ஶேஷத்வ ஜ்ஞாநமுடையுங்கோள், உங்களுக்காக ஸம்பாதிக்கப்படுகிறவையும் நீங்களும் அவனுக்கேஶேஷம், இதிலொருஸம்ஶயமில்லையென்கிறார். ॥ய॥

(ஆதுமில்லை) ஆத்மாத்மீயங்களெல்லாம் அவனுக்கேஶேஷமென்று துணிந்திருந்தசடகோபன் தாதுசேர்தோட்கண்ணனைச்சொன்ன நிரவத்யமாய் ஸம்பூர்ணமான இத்திருவாய்மொழியை ஓதவல்லமஹாத்மாக்கள் நமக்குபண்டே ஸ்வாமிகளென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— வெளியிடுகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. நம்மதாதும் இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்காக ஸம்பாதிக்கப்படுகிறவையும் நீங்களுமித்யாதியால்) எண்ணவேண்டாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதிலித்யாதியால்) ॥ம॥

✳ நிகமனம். ✳

உபஸம்ஹாரத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மேத்யாதியால்) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ॥கக॥

ஸ—மாயிருப்பதொன்றில்லை யென்றபடி. எண்ணவேண்டா- ஶங்கிக்கவேண்டாம், இதில் ஒரு ஸம்ஶயமில்லை யென்றபடி.

॥கO॥ அவனில்- அந்த க்ருஷ்ணனில்காட்டில், மற்று- வேறுபட்டது, யாதுமில்லையென்று- ஒன்றுமில்லையென்று, நம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களெல்லாம் ஸர்வப்ரகார விஶிஷ்டதயா அவனுக்கே ஶேஷபூதங்களல்லது ஸ்வநிஷ்டமாயிருப்பதொன்றுமில்லையென்றபடி. அதுவே- அந்த அர்த்தத்தையே, துணிந்து- அத்யவஸித்து, தாதுசேர்- மாலாலங்க்ருதமான, தாது- புஷ்பகேஸரமாய் மாலாபரம், தோள்கண்ணனை- ஆஜாநுபாஹுக்களையுடையவனான ஶ்ரீக்ருஷ்ணனை, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன- ஸ்பஷ்டம், தீதிலாத- அவத்யரஹிதமான, தீது அவத்யம், ஶப்ததோஷார்த்ததோஷ ரஹிதமானவென்றபடி. ஒண்- ஒள்ளியதான, ஸஹ்ருதயஶ்லாக்யமான வென்றபடி. தமிழ்கள்- ஸர்வாதிகாரமாம்படி த்ராவிடரூபங்களான, இவைஆயிரத்துள்- இந்தபாட்டுக்களாயிரத்துக்குள்ளே, இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டையும், ஓதவல்ல- அத்யயநம்பண்ணவல்லவர்களான, பிராக்கள்- உபகாரகரானவர்கள், "அபிவ்ருஷ்டதேவதாஜம் யத்ஸம்ஸாரஸாகரயோ: । நவதஸாந்தநா ஶேஷ்யா கஶ்சித்தேவியக்ருதக:" என்னுமாப்போலே தமக்குபகாரகரென்றபடி. பண்டே- இதுஓதுகிறதற்குமுன்னமே, அநாத்யநாதமான ஶரீரஸம்பந்தம் வந்தகாலம்துடங்கியென்றபடி. நம்மை யாளுடையார்கள்- நம்மைத்தங்களுக்கு தாஸராகவுடையவர்கள், நமக்குநாயகபூதரென்றபடி. அல்லேனென்றுதே பால்குடிக்கவேணுமென்று ஶிஶுவைத் தாய்கொண்டாடுமாப்போலே கொண்டாடுகிறபடி. ॥கக॥

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே ஶ்ரீமத்வேதாந்ததேஶிகாய நம:. ✳

ஶ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(கொண்டபெண்டிர்.)

ஆபத்ஸம்பந்தவக்த்ருத்வாத்ருதஜநநாத்ருஶ்யதாஶாயஸூசக
ஜாதக்வாதந்த்ரஸ்யாம்ஸுமிக்ருத்யபாராலங்க்ருதாயாம்ஷயாஸ்து: ।
ஸம்யோ:க்ருஷ்ணஸ்யவாசாப்ராயணமிஹவிநா நோபஹாய:வாசமேதா
ரக்ஷாவைகஶ்யமேஹாந்தேஹவிநஜதிஹிதங்கரிஸுந்தவைஹாதே ॥௨௦௧॥

(ஆபத்ஸம்பந்திக்ருத்ய) எண்டிசையுங் கீழும்மேலும் முற்றவுமுண்டபிரான்- ஊருயாவத்திலே

ஸ்ரீ—தர— எல்லாலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து அத்தாலே மிகவும் கொண்டாடப்படுகையாலும், (ஹ்ருஷீகேஶ:) கணைபொன்றிலே யேழ்மராமுமெய்த வெங்கார்முகிலே- வக்ஷஸ்தித்திருமகளுப் ஒருதிருச்சரத்தாலே ஸப்தஸாலங்களையும்பேதித்து "ஸம்ஜாதப்ரத்யய:" என்றிருந்த ஸுக்ரீவருக்கு 'ஜநயந் ப்ரத்யயம் தத:' என்கிறபடியே ஹ்ருஷ்டவிஶ்வாஸத்தை யுண்டாக்குகையாலும், (தைத்யநாஶாய ஸம்பூதோ ஜாத க்ஷாத்ரஸந்த்ராம் வாஸிஜீவநோபாயாநங்க்ருதயாம் உபாஸ்ய:) மருள்கொள்செய்கை அசுரர்மங்க வடமதுரைப் பிறந்தார்க்கருள்கொள்ளா யுய்யிலல்லால்- ஶத்ருநாஶகத்வஸாந்நித்யாஸாமமாகத் தன்ஸௌஶீல்யத்தாலே வடமதுரையிலே க்ருஷ்ணனாவந்தவதரிக்கையாலும், மேலில்பாட்டுக்கள்தோறும் 'வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழேசரணென்றுய்ப்' 'அதிர்கொள்செய்கை யசுரர்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு' 'மல்லைமூதூர் வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழேசொல்லியுய்ய' பெற்றத்தாயன் வடமதுரைப்பிறந்தான்' 'வாழ்துணையா வடமதுரைப்பிறந்தவன்' 'மாதுகிலின் கொடிக்கொள்மாட வடமதுரைப்பிறந்த' 'மண்ணின்பாரம்நீக்குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தான்' என்று விரோதிநிரஸநார்த்தமாக வடமதுரையிலே வந்தவதரித்தருளினதையே ப்ரஶம்ஸிக்கையாலே இவைத்தாலேதானே உபந்யாஸங்களும் வ்யாவ்ருத்தங்களாயிற்றென்று திருவுள்ளம். இப்படி ஸர்வஜநங்களுக்கும் ஸுலபனான க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தாலொழிய 'ஸர்வக்ஷணாவ்யஸநஸ்யகோ ஹிதார்த்தமாராதனம்' என்னும்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரிசேதநனுக்கு வேறுஸஹாயமும் ஸாபேக்ஷார்த்தமுமில்லையென்று ஸர்வஹிதமான உபதேசத்தை 'கொண்டபெண்டிர்' என்றுபதேசத்திலே காரிஸுநு அருளிச்செய்தருளினரென்கிறார். ॥௧௦௧॥

"ஸுவர்ணஸ்ரஷ்ட்ருஸ்ருஜ்ய" என்று ஒன்பதினாயிரத்தில் பாடம். 'ஜோநாமஜாதங்க்ருதயாம்' என்று சிலர்பாடம், திருமயானேக்கு ஜோநாமீ என்றும் திருநாமம் உண்டாயிருக்கதிறே; திருவவதாரத்திற்கு ப்ரயோஜநம் ஸாதுபரித்ராணாதி த்ரயமுமாயிருக்கச்செய்தேயும் ஒவ்வொன்றிலே நோக்காயிருக்குமாப்போலே இங்கும் 'அசுரர்மங்க' விதாயியாலேசொன்ன திருவவதாரத்துக்கும் தாத்பர்யமுண்டாகக்கொள்ளுகையுசிதம். ஜாதகவாக- பிறந்தவன், உஜ்ஜநதான், 'ஸம்பவாமி' என்று பிறக்கையாலும், மதுராஜாதகவாக- மூதூர்பிறந்தவன், உத்தமஸ்ஸந்நிதியில் வந்துபிறக்கையாலும், தைத்யநாஶாயஜாதகவாக- அசுரர்மங்க, ஆபத்ஸுஶிநாஶகமாகப் பிறந்தருளுகையாலும், உத்தரஸந்த்ராம்வாஸிஜாதகவாக- வடமதுரை, ஸப்தமோக்ஷ ப்ரதக்ஷேத்ரங்களிலொன்றில் பிறந்தருளுகையாலும், ஜோநாமாஸாக்ருதயாம்ஜாதகவாக- திருநாமமே ஸௌம்யமானஇடத்தில் பிறந்தருளுகையாலும், உபாஸ்ய:- வாழ்துணையா, நிரவதிகமான தன்க்ருபையாலே அவதரிக்கையாலும், ஸம்யோகக- பெற்றத்தாயன் உபலாலநம்பண்ணின ஜாதாபோலே பரியுமவனுகையாலே ப்ரயோஜநஸம்பாவாகையாலும், க்ருஷ்ணஸ்ய- கண்ணன், ஸௌஶீல்யமுயிருக்கையாலும், என்று பொருள்கொள்ளவடுக்குமென்று நம் ஆசார்யர்கள் அருளிச்செய்வர்கள்.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் முதத்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—பண்டைநாளாலேநின்திருவருளும்பங்கயத்தாட்டிருவருளும்* கொண்டுநின்கோயில்சீய்த்துப்பல்படிகாற்
குடிகுடிவழிவந்தாட்செய்யுந்* தொண்டரோர்க்கருளிச்சோதிவாய்திறந்துன்றாமரைக்கண்களாலேநோக்காய்*

ஆ— (பண்டைநாளாலே) இப்படி யெம்பெருமானுடைய உறவுடைமையை அநுஸந்தித்து இவவுறவுடையவனோடே கலந்துபரிமாறவேணுமென்று அத்யவஸாயித்துக்கொண்டு திருப்புளிங்குடியிலே போய்ப்புக்கு அவ்விடத்தில் தன்திறத்து ஸாமாந்யகடாக்ஷமல்லது வேறொருவிசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளக்காணாமையாலே சாலவின்னாதராய் என்னை உன்னழகியதிருக்கண்களாலே நோக்கியருளவேணும், திருவடிகளைத் தலையிலேவைத்தருளவேணும், திருப்பள்ளியுணர்ந்து பிராட்டியோடுகூட இருந்தருளவேணும், எழுந்திருந்-

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— இருத்தும்வியந்திலேபெற்ற ஸர்வேஶ்வரஸம்ஶ்லேஷத்திற்கு விஶ்லேஷமின்றிக்கே அத்தாலுண்டான ஸ்ரீதிவ்யகடாக்ஷத்தாலே நெடுமாற்கடிமையிலே சேஷத்வகாஷ்டாபந்நராய் அந்தஸ்ரீயுள்ளடங்காமையாலே தொண்டர்பெண்டிரிலே ஸர்வாவஷ்டம்பம்பண்ணி இப்படி உத்தரோத்தரமாகஸமருத்தராயிருக்கிற ஆழ்வார் விஶ்லேஷதசையில்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே ‘கண்களால்நோக்காய்’ என்றும் ‘நின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்’ என்றும் இப்புடைகளிலே அலற்றுகை ஸம்பந்தமன்றோவென்ன சமதிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதரஶியால்) உறவுடைமை- ஸம்பந்தமுடையவனாயிருக்கை, கலந்துபரிமாறவேணுமென்றது- ஸர்வஸமாநாவஸ்தாநாதிகளான பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணி வ்யவஹரிக்கவேணுமென்றபடி. கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய ஸர்வபந்தத்தை அநுஸந்தித்தவாறே இவருக்கிப்படி அபேக்ஷை இப்போது பிறந்ததென்றுகருத்து ஸம்பந்தமென்றறிந்தாலிப்படி செய்தாலல்லது தரித்திருக்கமுடியாதிறே, இங்கு- ஸாமாந்யகடாக்ஷமாவது- ஆஸ்ரிதரெல்லார்பக்கலிலும் ஸர்வஸாதாரணமாக ஸேவாதிகளன்றிக்கே ஸாமாந்யமாத்ரம செய்தருளுகை, விசேஷகடாக்ஷமாவது- தாம்அபேக்ஷித்தபடியே ஸேவாதிகளெல்லாம் செய்தருளுகை, சாலவென்றது- மிகவுமென்றபடி. இன்னாதராய்என்றது- அதிகுணராயென்றபடி, அபிநயங்களையுடையவென்றது- அபிநயங்களெல்லாவற்றையுமென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுமென்று பாட்டிலே ஸம்பந்திதமாயிருந்தாலும் ஸம்பந்தஸ்வபாவ-

ஐ—. தெண்டிரை- தெளிந்ததிரைகளையுடைத்தான, திரை- தரங்கம், தெண்டிரைஎன்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்வரஸ்த தகாரஸ்யடகாராதேஶ:, விஶததரங்கஸங்கீர்ணியானவென்றபடி. திருமேனியின் ஸௌகுமார்யத்துக்கநுகுணமாக ஜலஸம்ருத்தியையுடையதானவென்றபடி. பொருநல்- தாம்ரபர்ணியினுடைய, தாம்ரபர்ணியோடு சேர்ந்ததானவென்றபடி. தண்பணை- குளிர்ந்தநீர்நிலங்களாலே, பணை- நீர்நிலம், சூழ்ந்த- ஸர்வதமான, திருப்புளிங்குடி- திருப்புளிங்குடியென்கிற திவ்யதேசத்திலே, கிடந்தானே- கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, விபிஶிவஸநகாதிஶ்ரேஷ்ட யோகிநாமத்யந்த்ராணை நீ நிரவதிகவைலக்ஷண்ய ஸம்பந்தத்தாலேயிறே என்வசிஸரத்திலேவந்து கண்வளர்ந்தருளி யுன்னழகையெனக்குக்காட்டிற்று, அப்படியேயின்னமும் நானபேக்ஷிக்கிறதெல்லாம் செய்தருளவேணுமென்றுகருத்து. நின்திருவருளும்- நித்யஸம்பந்தவானான வுன்னுடைய க்ருபையையும், பங்கயத்தாள்திருவருளும்- பங்கஜவாஸிநியினுடைய க்ருபையையும், உன்னுடையக்ருபைக்கும் நிதாநமான பெரியபிராட்டியார் க்ருபையையுமென்றபடி. உன்ஸஹதர்மிணியினுடைய க்ருபைக்கு விஷயமான என்னை நீ உபேக்ஷிக்கை உசிதமோவென்றுகருத்து. பண்டைநாளாலே கொண்டு- ப்ராசீநகாலத்திலேபெற்று, பண்டை- ப்ராசீநம், நாளாலேஎன்று ஸப்தம்யர்த்தே த்ருதீயா முன்பு நெடுநாளே தொடங்கியென்றபடி. நெடுநாள்க்ருபைபண்ணி ஸம்ஸாரத்திலே கைவிடலாமோபிரானே என்றுகருத்து. நின்கோயில்- உன்னுடையதிவ்யாயதநத்திலே, சீய்த்து- ஸம்மார்ஜநாதிகைங்கர்யங்கள் பண்ணி, சீய்க்கை- ஸம்மார்ஜநம்பண்ணுகை, இது உபலக்ஷணம். உசிதகைங்கர்யங்களைப்பண்ணியென்றபடி. பல்படிகால்- ஸஹஸ்ரகாலமாக, ஸந்தாநபரம்பரையாகவென்றபடி. குடிகுடி- குடிகுடியாக,

மூ— தெண்டிரைப்பொருநற்றண்பணைசூழ்ந்ததிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே* ॥௧॥
குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்துநின்றீர்த்தவடிமைக்குற்றேவல்செய்துன்பொன்* னடிக்கடவாதேவழிவருகின்ற

ஆ—தென்னை நேரே வந்தருளவேணும், என்றிப்புடைகளிலே தம்முடைய மநோரதங்களையடையக்கவெளியிக்கி ருர். பிராட்டி ஸம்பந்தமாகையாலே பண்டேயுன்னாலே விஷயீக்ருதராய் ஸர்வவிதகைங்கர்யநிரதராய் என்றுங்குடியாக வடிமைசெய்துவர்த்திக்கிற வடியோங்களுக்கருளி சோதிவாய்திறந்து உன்தாமரைக்கண்களால்நோக்காய், தெளிந்ததிரையையுடைய திருப்பொருநலோடுகூடின அழகியநீர்நிலஞ்சூழ்ந்த திருப்புளிங்குடியிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளினவனே? யென்றுப்ரார்த்திக்கிருர். ॥௧॥

(குடிக்கிடந்து) ஸகலஸம்பந்திகளையுமுடையோஜநராய்க்கொண்டுஉனக்கநுரூபமான வடிமைசெய்துஉன்திரு

இ—த்தாலும் ப்ராமாணிகத்தாலும் பங்சயத்தாள்திருவருளுமென்றது ஸம்பந்தக்ருதவைக்கதுங்கூட ஹேதுவாகு விவக்ஷிதமென்றுகாட்டுகிருர் (பிராட்டியிதர்யாதியால்) பிராட்டிக்கு ஸம்பந்தமில்லாமையாலும் ஸாத்ருஶ்யத்தாலும் வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலும் வேதநர்பக்கல் ஆநாத்ருத்யவர்த்தத்திலே அவளுடையகடாக்ஷம் ப்ரயோஜநவியாய் 'ததிம்ஸ்தவாராமேநாவியத்தேவிஶம்' என்கிறபடியே தாநாதரணத்ந அவளுடையகடாக்ஷம் காரணமாவியாயிருக்குமென்றுகருத்து. இத்திருவாய்மொழியி னுவக்ரமான முதற்பாட்டில் பண்டேயுன்னாலே விஷயீக்ருதரென்கையாலே விரக்தஜயமென்கிற ஸம்பந்தக்ரமணம் இத்திருவாய்மொழிக்குப் ப்ரக்ருதவாக்யமென்றதாயிற்று. நின்கோயில்சீய்த்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸர்வவிதேத்யாதியால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸகலஸம்பந்தித்யாதியால்) குற்றேவல்என்கிறதையுரைக்கிருர் (உனக்கநுரூபமித்யாதியால்) உன்பொன்னடிக்கடவாதே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (உன்திருவடிகளித்யாதியால) படிக்களவாக நிமிர்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ

ஸ—வாத்ஸல்ய ஸஹிதமாகவென்றபடி. வழிவந்து- ஸாஸ்த்ரமர்யத்திலேவந்து, ஸாஸ்த்ரமர்யாதம் தப்பாதபடி நிஷ்டராய்என்றபடி. ஆட்செய்யும்- அடிமைசெய்யாநிற்கிற, தொண்டரோர்க்கு- ஶேஷபூதரான வெங்களுக்கு, தம்மநுபவம்பிகளையுங்கூட்டிக்கொண்டு சொல்லுகிறபடி. இப்படி அடிதுடங்கி உனக்கேகுடிகளாகையாலே அநந்யப்ரயோஜநர்களான அடியோங்களுக்கென்றபடி. அருளி- க்ருபைபண்ணி, சோதிவாய் திறந்து- உஜ்ஜ்வலமானதிருப்பவளம் திறந்து, விம்பம்போலே ரமணீயமான திருப்பவளத்தைத்திறந்து ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்தென்றபடி. வார்த்தை அருளிச்செய்யும்போதுள்ள திருப்பவளத்தினழகைக் காணவேணுமென்றுகருத்தாலே சோதிவாய்திறந்தென்றிவ்வளவே அருளிச்செய்தது. உன்தாமரைக்கண்களால்- நின்னுடைய தாமரஸம்போலே ஆதாம்ரவிஶாலமாந ஜ்வலங்களான உன்னுடையவிலோசநங்களாலே, நோக்காய்- கடாக்ஷித்தருளவேணும். ॥௨॥

கொடிக்கொள்- கொடிகளைக்கொண்டிருக்கிற, கொடி- த்வஜம், த்வஜங்களையுடைத்தான வென்றபடி. பொன்மதிள்- கநகமய ப்ராகாரத்தாலே, சூழ்- வளிவ்ருதமான, இதுபுளிங்குடிக்கு விஶேஷணம். குளிர்வயல்சோலை- குளிர்ந்தவயல்களையும் உத்யாநங்களையும் உடைத்தான, திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே- திருப்புளிங்குடி திவ்யதேஶத்திலே ஆஶ்ரிதாநாயாஸவாஸ்யமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, இது ஸம்போதநம். குடிக்கிடந்து- குடியிலேகிடந்து, ஶேஷத்வாநுரூபமெட்டுப்பாதேநின்று என்றபடி. ஆக்கம்செய்து- வ்ருத்தியைப்பண்ணி, ஆக்கம்- வ்ருத்தி; அந்த ஶேஷத்வாநுரூபமாக ஸகலவிதகைங்கர்யங்களைப்பண்ணியென்றபடி. தீர்த்த நின் அடிமையென்று அநுபிப்பது. தீர்த்த- தீர்த்தமான, பாவநமானவென்றபடி. தன்னுடைய ரஸ்யதையாலே உத்தரபாஷ்யஸம்பந்தமான வென்றபடி. நின்னடிமை- உன்னுடைய கைங்கர்யங்களிலே, குற்றேவல்செய்து- அநுரூபமான கைங்கர்யங்களைச்செய்து, உன்பொன்னடி- உன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயமானதிருவடிகளை, கடவாதே- அதிக்ரமியாமல், உன்திருவடிகளல்லது வேறுருவ்யாபாரத்தை அறியாதேயென்றபடி, வழிவருகின்ற- அடிமைமுறைதப்பாதேநடக்கிற, ஸர்வ

மூ—வடியரோர்க்கருளிநீயொருநாள்* படிக்களவாகநிமிர்த்தநின்பாதபங்கயமேதலைக்கணியாய்* கொடிக்கொள்
பொன்மதிள்சூழ் குளிர்வயற்சோலைத்திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே* ॥௨॥
கிடந்தநாள்கிடந்தாயெத்தனைகாலங்கிடத்தியுன்றிருவுடம்பசையத்* தொடர்ந்துகுற்றேவல்செய்துதொல்லடி
மைவழிவருந்தொண்டரோர்க்கருளித்*தடங்கொடாமரைக்கண்விழித்துநீயெழுந்துன்றாமரைமங்கையுநீயு*

ஆ—வடிகளல்லதறியாதே ஸர்வஶேஷபூதராயிருக்கிற வடியோமுக்குக்க்ருபைபண்ணிஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸாதாரணமான நின்பாதபங்கயமே ஒருநாள்தலைக்கணியாய், கொடிக்கொள்பொன்மதிள்சூழ குளிர்வயல்சோலைத் திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளினவனேயென்கிறார். ॥௨॥

(கிடந்தநாள்) இங்ஙனேஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகிறபிரானே உன்திருவுடம்புநோவாதோ, உன்திரு

இ—ப்கிறார்(ஸர்வாத்மேத்யாதியால்) தலைக்கணியாயென்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே என்னைக்கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்றவர் இப்பாட்டில் உன்திருவடிகளை யென்தலையில் வைத்தருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதேதி. ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

கிடந்தநாள்கிடந்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயித்யாதியால்) பிரானேயென்று ஸம்போதநமாக நிக்ஷேபித்ததினாலே திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே என்றதும் வ்யாவ்ருத்தம். எத்தனை காலமித்யாதிக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(உன்திருவுடம்புநோவாதோவென்று)இதற்குளெழுந்திருந்துஇத்யாதி

ஈ—ஸர்வஶேஷியாக ஶேஷமாய்நடக்கிறவென்றபடி. அடியரோர்க்கு-அடியாரானவெங்களுக்கு, இப்படி உன்னையொழிய நாயனில்லாதவெங்களுக்கென்றபடி. அருளி- க்ருபைபண்ணி, நீ- ஸர்வவிதபந்துவானநீ, படிக்கு- ப்ருத்வீக்கு, படி- ப்ருத்வீ, அளவாக- ஸப்ரமாணமாக, நிமிர்த்த- உஜ்ஜ்ரும்பிப்பித்த, த்ரிவிக்ரமதஶையிலே ப்ருத்வியெல்லாம் வ்யாப்யமாகும்படி விஸ்த்ருதமாக்கப்பட்டவென்றபடி. ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸமாந ஸாதாரணமானவென்கை. நின்பாதபங்கயமே- உன்னுடையபாதபங்கஜத்தையே, ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும், த்ருஷார்த்தன்ஒருக்கால் நாக்குநனைக்கவேணுமென்னுமாப்போலே சொல்லுகிறபடி. தலைக்கு- என்னுடையஶிரஸ்ஸுக்கு, அணியாய்- அலங்காரமாக்கியருளவேணும். ॥௨॥

திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே- ஆஶ்ரிதர்க்காக திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, இப்படியே ஆஶ்ரிதர்க்கு மற்றுமுள்ள அபேக்ஷிதங்களைச்செய்தருள வேண்டாவோவென்றுகருத்து. கிடந்தநாள்கிடந்தாய்- நீகண்வளர்ந்தருளுகிற அழகைக்காண ஆசைப்பட்ட ஆஶ்ரிதர்க்காகக் கண்வளர்ந்தருளுகிறநாளெல்லாம் இங்ஙனேஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளினாய், உன்திருவுடம்பு- அதிஸுகுமாரமான உன்திருமேனியானது, அசைய- அசையும்படி, அசைவு- நோவு, ஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகையாலே வ்யதிதமாம்படியென்கை. எத்தனைகாலங்கிடத்தி- இன்னும் எத்தனைகாலம் கண்வளர்ந்தருளக்கடவை, நீஎல்லாம் ஆஶ்ரிதர்க்காகச்செய்யுமவனாகையாலே இனி கண்வளர்ந்தருளுகையை எங்களுக்காகத் தவிரவேணுமென்றுகருத்து. தொடர்ந்து- அநுஸரித்து, ‘யதாபாவாநம்ராஜாநம் யதாவதநுகச்சதி’ என்கிறபடியே தத்தவஸரங்களிலே ‘ஸாநுஜோ நுக்ருதாஞ்ஜலிஃ’ ‘அலங்காராஸநஸத்ருஶயித்வா’ நிவேத்யாநந்தநிவேத்யம் ஸீதாயாஷ்ச்ரியம்வ்ரதே” என்னும்போலே உன்னைப்ராபித்து அநுவர்த்தனுக்கொண்டென்றபடி. குற்றேவல்செய்து- அந்தரங்ககைங்கர்யங்களைப்பண்ணி, தொல்- அநாதியான, அடிமை- ஶேஷத்வத்தினுடைய, வழி- மார்க்கத்தாலே, அநாதிஸித்தவ்ருத்தியிலேயென்றபடி. வரும்- வாராநிற்கிற, தொண்டரோர்க்கு- தாஸபூதரான வெங்களுக்கு, இப்படிஉனக்கே அடிமையாகையாலே அநந்யகதிகளான வெங்களுக்கென்றபடி. இம்மூன்றுபாட்டிலும் தாமடிமைசெய்கிறோமென்று ஸ்வாபேக்ஷிதம்சொன்னபடியன்று, ஒருவனுக்கு அடிமையாயிருந்தவனை வேறொருவர் ரக்ஷியாரென்று தம்முடைய அநந்யகதித்வம் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகச்சொன்னபடி. அருளி- க்ருபைபண்ணி, தடங்கொள்- தடாகத்தைக் கபளீகரித்துக்கொண்டிருக்கிற, தடம்- தடாகம், கொள்ளுகை- க்ரஸிக்கை, அதிவிஶாலமானவென்றபடி. தாமரைக்கண்- தாமரைப்பூக்கள்போலேயிருக்கிற திருக்கண்கள், விழித்து- அவ்வழகுகளையெல்லாம் நாங்கள்கண்டநுபவிக்கும்படி திறந்தருளி, நீ- ஸிம்ஹாஸநாஸநனானநீ, எழுந்து- ஶேஷபர்யங்கத்தில்நின்றும்உத்திதனாய், உன்தாமரைமங்கையும்நீயும்- உனக்கநுரூபதிவ்யமஹிஷீ

மூ — இடங்கொண்மூவுலகுந்தொழவிருந்தருளாய் திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே* ॥௩॥
புளிங்குடிக்கிடந்துவரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துணின்று* தெளிந்தவென்சிந்தையகங்கழியாதே
யென்னையாள்வாயெனக்கருளி* நளிர்ந்தசீருலகமூன்றுடன்வியப்பநாங்கள்கூத்தாடிநின்றார்ப்பப்*

ஆ — வுடம்பு நோவாதே உன்னடியேனை யெனக்காகநீயொருநாள் தாமரைத்தடாகம்மலர்ந்தாப்போலே திருக்கண்களைவிழித்து எழுந்திருந்து உன் தாமரைமங்கையும் நீயும் இந்தலோகமெல்லாம் வாழும்படி இருந்தருளா யென்கிறார். ॥௩॥

(புளிங்குடி) உன்னுடைய காருண்யத்தாலே எனக்காகப் புளிங்குடிக்கிடந்து வரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துள்நின்று தெளிந்தவென்சிந்தை யகங்கழியாதே யென்னை யடிமைகொண்டருளினாப்போலே இன்னமும் உன்னுடைய வாத்ஸல்யத்தாலே சோதிவாய்திறந்து 'தாமரைக்கண்களாலேநோக்கித் திருவடிகளையென் தலையிலேவைத்தருளிப் பிராட்டியோடேகூட இருந்தருளி ஆழ்வாரபேக்ஷிதத்தைச் செய்தருளினானென்று இந்த கல்யாணகுணத்தைக்கண்டு லோகமெல்லாம் விஸ்மயப்பட நாங்கள்கூத்தாடிநின்றாரவாரப்பட

இ — யோடேபக்ஷம். த்விதீயபாதத்தை ஸம்க்ஷேபிக்கிறார் (உன்னடியேனித்யாதியால்) தம்ஸம்பந்திகளையுங்கூட்டி தொண்டரோர்க்கென்று பஹுவசநமாயிருந்ததேயாகிலும் தாமேப்ரதாநரென்று விவக்ஷிதரென்னும்கருத்தாலே அடியேனை எனக்கென்று ஏகவசநமாக நிர்தேசித்தது. யத்வா — கீழ்ப்பாட்டுக்களில்போலே இப்பாட்டில் குடியை நிர்தேசியாமையாலே தொண்டரோர்க்கென்றது ஸ்வார்த்தேபஹுவசநமென்று கருத்தாகவுமாம். சேஷம் ஸ்பஷ்டம். (தாமரைமங்கையும்நீயும்) இத்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே உன் திருவடிகளைத் தலைக்கணியாயென்றவர் இப்பாட்டிலே பிராட்டியும்நீயுமிருந்தருளுமழகைக் காணவேணுமென்கிறாரென்று ஸம்கதிஸூசிதே. ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

வாக்யார்த்தத்தில் விசேஷணங்கள் ஸப்ரயோஜநங்களாகைக்காக இது த்ருஷ்டாந்தமென்கிறார் (அருளினாப்போலேயென்று) எனக்கருளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமுமித்யாதியால்) நளிர்ந்தசீரென்கிறதற்கு ப்ரக்ருதாநுகுணமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சோதிவாயித்யாதிகுணத்தையென்னுமளவாலே) உலகம்மூன்றுடன் வியப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோக

ஸ — யான ஸர்வாவஸ்தையும்நீயுமாக, மங்கை- யுவதி, கீழே 'நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும்' மென்றிருவருக்கும் ஸம்ச்லிஷ்டவேஷ உபாயத்வஞ்சொல்லிற்று. இங்கிருவருக்கும் ப்ராப்யத்வஞ்சொல்லுகிறது. இடங்கொள்- இடத்தைக்கொண்டிருக்கிற, விஸ்தீர்ணமானவென்றபடி. மூவுலகும்- த்ரிலோகமும், தத்ரத்யஜநங்களெல்லாருமென்றபடி. தொழ- உங்களைஸேவித்துவாழும்படி, இருந்தருளாய்- "தம்வைருவண ஸ்காராசேவவிஷ்டரஸம்ஸ்க்ருதம்" என்கிறபடியே திவ்யாஸிநெகயாக இருந்தருளவேணும். ॥௪॥

புளிங்குடிக்கிடந்து- எனக்காகத் திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளி, வரகுணமங்கை இருந்து- வரகுணமங்கை என்கிற திவ்யதேசத்திலே திவ்யாஸிகைசெய்தருளி, வைகுந்தத்துள்நின்று- ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற ஸ்தலத்தில் நின்றருளி, தெளிந்த- நான் ஸ்வரூபமென்றகலாதே கண்கள்சிவந்திலே ஸ்வயாதாத்ம்யத்தைக்கண்டு தேறினவனை, என்சிந்தையகம்- என்னுடைய ஹ்ருதயாகாசப்ரதேசத்தை, சிந்தை- ஹ்ருதயம், அகம்- உள், கழியாதே- விட்டுப்போகாதே, என்னையாள்வாய்- என்னையடிமைகொண்டருளுகிறவனே, இது ஸம்போதநம், எனக்கருளி- இப்படிபோலே இன்னமும் எனக்காகக்க்ருபைபண்ணி, நளிர்ந்த- சீதளமான, ஸந்தாபஸம்யுக்தர் ஹ்ருதயம்குளிரும்படியான வென்றபடி. சீர்- உன்னுடைய கல்யாணகுணங்களை, என்பக்கல் உனக்குள்ள ஔதார்யவாத்ஸல்யாதிகளை யென்றபடி. உலகம்மூன்று- லோகத்ரயமும், விசேஷஜ்ஞரோடு விசேஷஜ்ஞரல்லாதாரோடு வாசியற எல்லாருமென்றபடி. உடன்- கூட, ஏககண்டராயென்றபடி வியப்ப- விஸ்மயப்படும்படியாக, நாங்கள்- உன்னுடையழகைக்காண ஆசைப்படுகிறநாங்கள், கூத்தாடி- நீநடந்தெழுந்தருளுகிற அழகைக்கண்ட ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே நர்த்தநம்பண்ணி, நின்று- ஸ்திரமாய் அவிச்சின்னமாயென்றபடி, ஆர்ப்ப- ஆரவாரம்பண்ணும்படியாக, இதுக்கு வாராயென்கிறத்தோடே அந்வயம்.

மூ—பளிங்குநீர்முகிலின்பவளம்போற்கனிவாய்சிவப்பநீகாணவாராயே* ||ச||

பவளம்போற்கனிவாய்சிவப்பநீகாணவந்துநின்பன்னிலாமுத்தந்* தவழ்கதிர்முறுவல்செய்துநின்திருக்கண் டாமரைதயங்கநின்றருளாய்* பவளநன்படர்க்கீழ்சங்குறைபொருனற் றண்டிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்* கவளமாகளிற்றினிடர்கெடத்தடத்துக்காய்சினப்பறவையூர்ந்தானே* ||ரு||

ஆ—திறமழகிதான மேகத்திலேயுண்டான பவளம்போலே அழகியதிருப்பவளத்தில சிவப்போடே காணலாம்படி நீவரவேணுமென்கிறார். [ச]

(பவளம்போல்) வருமிடத்தில் ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்காகப் பெரியதிருவடிமேலேறி வந்தருளினாப்போலே

இ—ஸ்மிதாதியால்) காணலாம்படி ஸ்மிதாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யாவயவங்களைக் காணவேணுமென்றவ. ரிப்பாட்டிலே 'ஸ்மிதேக்ஷணாதிகம்' என்னும்படியான நடையழகைக் காணவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதமிதே. ||ச||

ஐந்தாம்பாட்டு.

தாஜீயவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகஜேந்த்ராதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில்

ஈ— பளிங்குநீர்- ஸ்படிகம்போலே சுசிநிர்மலஜலத்தையுடைத்தான, பளிங்கு- ஸ்படிகம், சுசிநிர்மலஜலத்தைப்பாநம்பண்ணி அத்தாலே ஸ்வச்சநீலவர்ணமானவென்றபடி. முகிலின்- மேகத்தினுடைய, பவளம்போல்- ப்ரவாளம்போலே, ஸந்த்யாகாலஸமயத்தில் ஸந்த்யாராகரஞ்சிதமான மேகசேஷப்ரதேசமாயிருந்து மேகத்தின் மத்யப்ரதேசத்திலே படர்ந்ததொரு நவவித்ருமம்போலேயென்றபடி. கனிவாய்- கனிந்தவாயானது, ஸ்நிக்தகோமளமான உன்னுடைய திவ்யாதரமானதென்றபடி. சிவப்ப- சிவக்கும்படி, எங்களுடைய ஸம்ஸ்லேஷங்களைக்கண்டு ஸந்தோஷமானமாகையாலே மிகவும் ப்ரகாசமும்தோற்றும்படியென்கை. காண- நாங்கள்காணும்படி, நீவாராயே- நீநடந்தருளவேணும்.

நன்பவளவென்று சுவையிப்பது. ஸ்ரேஷ்டங்களான வித்ருமலதைகளினுடைய, படர்க்கீழ்- தூறுகளின்கீழே, படர்- தூறு, சங்கு- ஸங்கங்களானவை, உறை- வர்த்திக்கும்படியான, பொருனல்- தாம்ரபர்ணியை யுடைத்தான, நீயிருக்கிறவூரில் சங்குகள்எல்லாம பவளக்கொடிகளைச்சேர்ந்து ஸுகியாநிற்க; நான் உன்னுடைய திவ்யாதரமாகிற ப்ரவாளத்தைக்காணவும் பெறுதொழியலாமோ பிரானே? என்றுகருத்து. திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்- திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, கவளமாகளிற்றின்- கபளக்ராஹியான மஹாகஜத்தினுடைய, களிறு- கஜம், கவளமாகளிறென்று ப்ரத்யக்ஷவசோவிசேஷம். கபளக்ரஹ நமென்கையாலே இதற்குமுன் ஒருகாலத்திலும் க்லேசமறியாதே நித்யஸுகோசிதமான வென்றபடி. இடர்- து:கமானது, திவ்யவர்ஷஸஹஸ்ர க்ராஹக்ரஸ்தனாயுண்டான து:கமானதென்றபடி. கெட- நிவ்ருத்தமாகைக்காக, தடத்து- தடாகத்திலே, தடம்- தடாகம், அந்தயானையானது அகப்பட்டுக்கிடக்கிற அந்தடாகத்திலேயென்றபடி. இதுக்கு ஊர்ந்தானேயென்கிறத்தோடே யன்வயம் காய்சின- காயாநிற்கிற கோபத்தையுடையவனான, சினம்- க்ரோதம், ஶத்ருவிஷயக்ரோதத்தையுடையனான வென்றபடி. பறவை- பக்ஷி. ஸ்ரீவைநதேயனையென்றபடி. ஊர்ந்தானே- நடத்தினவனே, "ஸாங்காரஸஹநாவிஷ்ட: ப்ரஹிதோ பக்ஷிராட்" என்கிறபடியே அவன்வேகம்போராதென்று தள்ளிநடத்திக்கொண்டு வந்தவனேயென்றபடி. ஸம்போதநம், பவளம்போல- ப்ரவாளம்போலே ரக்தவர்ணமான, கனி- ஸ்நிக்தகோமள மானவாய்- திவ்யாதரமானது, சிவப்ப- சிவக்கும்படி, என்னைக்காணப்பெற்றஸந்தோஷத்தாலே அதிசயமாம்படியென்கை. நீ- நிரதிசயபோக்யனான நீ, காண- நான் கண்ணாலேகாணும்படியாக, வந்து- என்முன்னே எழுந்தருளி, நின்பல்- உன்னுடைய தந்தங்களாகிற, லகாரஸ்வர்ணவர்ண னகாராதேசம். நிலாமுத்தம்- ஜ்யோத்ஸ்நாஸமானங்களான ஶுக்லமுத்துக்களுடைய, விஷயரஸ்மிகளான முத்துக் களுடையவென்றபடி. கதிர்தவிழ்என்று சுவையிப்பது. கதிர்- கிரணங்களானவை, தவிழ்- உள்ளடங்காமல் வெளியிலேதவிழும்படியாக, ஸ்மிதம் விகஸிதமாகையாலே காந்திப்ரஸாரணமும் ஸ்மிதமென்கைக்காக ஓடும்படியென்றுதே தவிழும்படியென்றது, முறுவல்செய்து- ஸ்மிதம்செய்தருளி, நின்திருக்கண்தாமரை- உன்னுடைய ஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷங்கள், கண்தாமரையென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்வரஸ்ய தகாரஸ்ய டகா

மூ—காய்சினப்பறவையூர்ந்து பொன்மலையின்மீமிசைக்கார் முகில்போல* மாசினமாலிமாலிமானென்றங்கவர் படக்கனன்று முன்னின்ற* காய்சினவேந்தே கதிர் முடியானே கலிவயல் திருப்புளிங்குடியாய்* காய்சினவாழி சங்குவாள்வில்தண்டேந்தி யெம்மிடர்கடிவானே* ॥சு॥

ஆ—கனிவாய்சிவப்ப நீகாணவந்து நின்பன்னிலாமுற்றம் தவழ்கதிர் முறுவல்செய்து நின்திருக்கண்தாமரை தயங்கநின்றருளாயென்கிறார். ॥ரு॥

(காய்சினப்பறவையூர்ந்து) உம்முடையஇந்த மநோரதங்களுக்குப் ப்ரதிபந்தகங்களில்லையோ ஸஹஸா முடியுமோவென்னில்? என்னுடைய மநோரதங்களுக்கு ப்ரதிபந்தகங்களைப் போக்குகைக்காகவன்றோ ஸர்வசக்த மஹாஸாமக்ரீ திவ்யாயுதங்களை யேந்தியருளியிருக்கிறது. ஆனபின்பு பொன்மலையின்மீமிசைக்கார் முகில்போலக்காய்சினப்பறவையூர்ந்து மாலிஸுமாலிமால்யவதாதி ப்ரதிகூலநிரஸநம் பண்ணியருளினப்

இ—நான்காணும்படிவரவேணுமென்றது- ஜ்ஞாநசக்ஷுஸ்ஸாத்தாலன்றிக்கே ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்குப் போலே பாஹ்யசக்ஷுஸ்ஸாலே காணும்படிவரவேணுமென்றபடி. உபஸ்த்தாவலோகநாதிகளோடேகூட நின்றருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரிப்பாட்டிலேயென்று ஸங்கதிஸூசிதமென்க. ॥ரு॥

✻ ஆறாம்பாட்டு ✻

அவன்நமக்கு நிரதிசயபோக்யனென்னுமவஸ்த்தியாலே அவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணாநுபவ மஹோத்ஸவங்களான சேஷ்டிதாதிகளைப் பெறவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிற ப்ரகரணத்திலே இப்பாட்டிலே அவனுடைய பராக்ரமத்தைவர்ணிக்கை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன வ்யக்தீகரிக்கிறார் (உம்முடையவிருத்தியால்) முடியுமோஎன்றது- மநோரதங்கள் நிறைவேறுமோஎன்றபடி. தாத்பர்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்ய

ஸ—ராமௌஶ: தயங்க- ப்ரதிபக்ஷத்தாலே தரமாஜங்களாக, தயங்குகை- தரமாஜமாகை, நின்றருளாய்- நாலடிநடந்துவந்தருளின நீ ஸௌகுமார்யத்தாலே நடக்கவும்மாட்டாதே ஸ்வயமாய் என்முன்னே நின்றருளவேணும். ॥ரு

காய்சின- காயாநிற்கிற சினத்தையுடையவையான, சினம்- க்ரோதம், ஆச்ரிதவிரோதிவிஷயத்தில் தவியாநிற்கிற க்ரோதத்தையுடையவையானவென்றபடி. ஆழி சங்கு வாள் வில் தண்டு - ஸம்வக்ஷ வஸய நாமதேயங்களை, தண்டு- கதை, ஏந்தி- தரித்துக்கொண்டு, எமமிடர்- எங்களுடையபாவத்தை, கடிவானே- நிரஸிக்கக்கடவனான, எம்மென்று ஸ்வாத்மநிவஹநாம் என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களையெல்லாம் நிரஸிக்கக்கடவனானவென்று பர்யவஸாநம். இது புளிங்குடியாயென்கிறதற்கு விசேஷணம். பொன்மலையின்- கநககிரியினுடைய, மீமிசை- மேலேயிருந்ததான, கார்முகில்போல- காளமேகம்போல, காய்சின- ஸத்ருக்களைக்காயாநிற்கிற க்ரோதத்தையுடையவனான, பறவை- பக்ஷியை, கருடனையென்றபடி. ஊர்ந்து- நடத்திக்கொண்டு, இதற்குக்கனன்றுஎன்கிறதோடே அந்வயம். மாசின- மஹாக்ரோதயுக்தனான, மாலிமான்மாலிஎன்றவர் என்று சமயிப்பது. ஸுமாலிமாலீஎன்கிறவர்கள், மான்- மஹான், மஹானான மாலீஎன்றது ஸுமாலியென்றபடி. இது மால்யவானுக்கும் உபலக்ஷணம். மாலீ ஸுமாலீ மால்யவாந் என்று ப்ரஸித்தர்களான அந்தராக்ஷஸர்களென்றபடி. அங்கு- அந்தயுத்தபூமியிலே, பட- படும்படி, வாராஜி கூரம்படியென்கைபடுகை- நசிக்கை. ஆனாலும் நசித்தவன் மாலிஒருவனேயொழிய மற்றையிருவரும் அபபோது நசித்தவரல்லாமையாலே படஎன்றது ஸாமாந்யாபிப்ராயம் கனன்று- ப்ரகாசிதனாய், கனறுகை- ப்ரகாசிக்கை, முன்னின்ற- அவர்கள்முன்னே நின்றருளினவனான, முன்னின்றநிலையினுடைய மாஹாத்ம்யத்தைக்கண்டவளவிலே ராக்ஷஸர்களெல்லாம் நடுங்கிஓடினார்களென்றுகருத்தாலே முன்நின்றவென்றது. காய்சின- "க்ரோதமாஹாரயத் தீவ்ரம்" என்கிறபடியே ஆச்ரிதவிரோதிகளைப் ப்ரதவியாநிற்கிற க்ரோதகுணத்தையுடையவனான, வேந்தே- ஸ்வாமியான, வேந்தன்- ஸ்வாமீ, கதிர்முடியானே- கிரணஸாலியான கிரீடத்தையுடையவனான; கதிர்- கிரணம், ப்ரதிபக்ஷநிரஸநஸஞ்ஜாத வீரஸ்ரீயாலே ஜாஜ்வல்யமாந திவ்யகிரீடஸாலியானவென்றபடி. கலிவயல்- ஸஸ்யஸம்பத்ஸம்ருத்தமான வயல்களையுடைத்தான, கலியென்று ஸம்ருத்தி; திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியிலே எழுந்தருளியிருக்குமவனே, நின்திருக்கணதாமரை தயங்கநின்றருளாயென்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையை அநுஷங்கித்துக்கொள்வது. ॥சு॥

மூ—எம்மிடர்கடிந்திங்கென்னையாள்வானேயிமையவர்தமக்குமாங்கனையாய்* செம்மடன்மலருந்தாமரைப்பழனத்தண்டிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்* நம்முடையடியர்கவ்வைகண்டுகந்துநாங்களித்துளநலங்கூர* இம்மடவுலகர்காணநீயொருநாளிருந்திடாயெங்கள்கண்முகப்பே* ।எ।

ஆ—போலே இந்த வ்ருத்திவிஶேஷத்தையும் நீயே போக்கி என்னுடைய மநோரதத்தையும் முடித்தருளவேணுமென்கிறார். ।சா।

(எம்மிடர்) உத்க்ருஷ்டாவக்ருஷ்டவிபாகமின்றியே ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் நீயல்லது வேறு ரக்ஷகருண்டோ ஆனபின்பு எனக்கு நல்லராயிருப்பார், நீயிருந்தருளுமிருப்பைக்கண்டால் படும்பாடுகண்டு நாங்கள்வாழும்படியாக இந்த லோகத்திலுள்ளவர்கள் காணும்படி எங்கள்கண்ணெதிரே நீயொருநாளிருந்திடாயென்கிறார். ॥எ॥

(எங்கள்) நீர்சொல்லிற்றெல்லாம் திருநாட்டிலே செய்கிறோமென்றோ பேசாதிருந்தருளுகிறது, அங்ஙனே செய்தருளவையாது, எங்கள்கண்ணெதிரே லௌகிகரெல்லாரும் உன் திருவடிகளிரண்டையும் நிரஸநமாகத்

இ—மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) வசநவ்யாக்யாநத்தில் கவிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (பண்ணியநளினைப்போலே இத்யாதியால்) முடித்தருளவேணும்- நிறைவேற்றியருளவேணும். ॥சா॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

ப்ரஶ்நவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்க்ருஷ்டேத்யாதியால்) ஆனபின்பு என்கிறதற்கு எங்கள்கண்ணெதிரே இத்யாதியோடே அந்வயம். நம்முடையடியர்கவ்வைகண்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கு நல்லரித்யாதியால்) உகந்து இத்யாதியை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (நாங்கள்வாழும்படியாகவென்று) இதுக்கு இருந்திடாயென்கிறதோடே அந்வயம். ஐந்தாம்பாட்டில் நீ என்முன்னேவந்து நின்றருளவேணுமென்றவர் ஆறாம்பாட்டில் ப்ரஸக்தமான ஶங்கையைப் பரிஹரித்து அநந்தரம் இப்பாட்டிலே என்முன்னே இருந்தருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. மூன்றாம்பாட்டுக்கு நீ ஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகையைத்தவிர்ந்து எழுந்திருக்கவேணுமென்கையிலே ப்ராதாந்யமாகையாலே இப்பாட்டு ஸாபேக்ஷையன்றென்று கருத்து. ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

வசநவ்யாக்யாநத்தில் கவிப்ராயம் மருளிச்செய்கிறார் (நீர் சொல்லிற்றெல்லா மித்யாதியால்) இத்தால் இப்படி ஸம்ஸாராபிப்ராயமாக ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதையாயிற்று. த்விதீயவாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களித்யாதியால்) தங்களன்பாரவென்கிறதற்குத்

ப— எம்மிடர்- எங்களுடைய ஸாம்ஸாரிகது:க்கங்களையெல்லாம், கடிந்து- நிரஸித்து, இங்கு- ஸமஸ்தஜந்துக்களுக்கு அநாஶ்ரயமல்லாத இஹலோகத்திலே, என்னை- அத்யந்தநிக்ருஷ்டனான வென்னை, ஆள்வானே- அடிமைகொண்டு ரக்ஷித்தருளுகிறவனே, இமையவர்தமக்கும்- அநிமிஷர்க்கும், நிக்ருஷ்டனான எனக்குமாத்ரமன்றியே உத்க்ருஷ்டரான ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்குமென்றபடி. ஆங்கனையாய்- அங்ஙனேயாயிருக்கிறவனே, எனக்குப்போலே ஸர்வவிதரக்ஷகனாயிருக்கிறவனே யென்றபடி. செம்மடல்- சிவந்த தளங்கள், மலரும்- விகஸியாநிற்கிற, தாமரைப்பழன- தாமரஸங்களையுடைத்தான நீர்நிலங்களையுடைத்தான, பழனம்- நீர்நிலம். தண்- ஶீதளமான, ஸம்ஸாரப்ரஶமநமான என்றபடி. திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்- திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்தருளினவனே, நம்முடையடியர்- நம்முடையவரென்னும்படி உனக்கஸாதாரணஶேஷபூதரான நித்யஸூரிகளுடைய, கவ்வைகண்டு- த்வதநுபவஜநித கோலாஹலத்தைக்கண்டு, கவ்வை- கோலாஹலம், நாம்உகந்து- நாங்கள்ஹ்ருஷ்டராய், களித்து- உத்தரோத்தராநந்திகளாய், உளம்- மநஸ்ஸிலே, நலம்- ஸௌஹார்த்தமானது, கூர- வர்த்திக்கும்படியாக, இம்மடவுலகர்- இந்த அஜ்ஞாநரான லௌகிகர்கள், காண- தங்கள்கண்ணாலேகாணும்படி, ஸம்ஸாரிகளெல்லாரும் கண்டு க்ருதார்த்தராகவேணுமென்று தம் காருண்யத்தாலே யருளிச்செய்தபடி. நீ- நித்யஸூரிகளுக்கு நித்யாநுபாவ்யனாயிருக்கிற நீ, எங்கள்கண்முகப்பே- எங்களுடைய கண்முன்னே, ஒருநாளிருந்திடாய்- திவ்யாஸநமாக ஒருநாளிருந்தருளவேணும். ॥எ॥

மூ—எங்கள்கண்முகப்பேயுலகர்களெல்லாமிணையடிதொழுதெழுதிறைஞ்சித்* தங்களன்பாரத்தமதுசொல்வலத்தாற்றலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்பத்* திங்கள்சேர்மாடத்திருப்புளிங்குடியாய் திருவைகுந்தத்துள்ளாய்தேவா* இங்கண்மாஞாலத்திதனுளுமொருநாளிருந்திடாய்வீற்றிடங்கொண்டே* ||அ||

ஆ—தொழுது க்ருதார்த்தராய்த் தங்களுடைய ஸ்நேஹாநுகுணமாகத் தங்களுடைய ஶக்த்யநுரூபமானசொற்களாலே மிகவும் மேல்விழுந்துகொண்டாட இந்தலோகத்திலே இத்திருப்புளிங்குடியிலே பிராட்டியும்நீயுங்கூட ஒருநாளிருந்திடாயென்கிறார். ||அ||

(வீற்றிடங்கொண்டு) என்னுடைய கண்ணிணையானது விடாய்தீர்ந்துகுளிர உன்னுடைய செவ்விப்பூப்போலேயிருக்கிற திருமேனியையோவாதே பருகும்படியாக விஸ்மயநீயமான ஸம்ஸாரத்தில் உன்னுடைய

இ—தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களுடைய வித்யாதியால்) தமதுசொல்வலத்தாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களுடைய ஶக்த்யாதியால்) தலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்ப என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மிகவுமித்யாதியால்) இங்கணமாஞாலத்திதனுளும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்திலேயித்யாதியால்) வீற்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியும் நீயுமென்று) ||அ||

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

கண்ணிணை குளிரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய வித்யாதியால்) பாட்டிலே தம் ஸம்பந்திகளையும் கூட்டிக்கொண்டு அடியோங்களென்று பஹுவசநமிருந்ததேயாகிலும் இவருக்குப் ப்ராதாந்யவிவக்ஷயா வ்யாக்யாநத்தில் என்னுடையவென்று ஏகவசநமாக நிர்தேஶித்தது. புதுமலராகத்தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய செவ்வியித்யாதியால்) செவ்வி- வெஶஸும். பருகும்படியாகவென்கிறதற்கு இருந்தருளவேணு மென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். இத்தால் இவ்விருப்பில் வாசியறியமாட்டாத ஸம்ஸாரத்திலே நாம் இருப்பதெதற்காவென்னில்? அதில்மிகவும் ஆசையுடையவெங்களுக்காக இருந்தருளவேணு மென்கிறாரென்று ஸம்கிஸூசிதை. வியன்கொள்மாஞாலத் திதனுளுமென்கிறதற்குத்

ப—திங்கள்சேர்மாட- சந்த்ரனைக்கிட்டியிருக்கிற க்ருஹங்களையுடைத்தான, ஸம்ருத்தஸகலயஶாலியான வென்றபடி. திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியிலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனே? திருவைகுந்தத்துள்ளாய்- அவ்வளவன்றிக்கே ஆஶ்ரிதர்க்காக ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற திவ்யதேஶத்திலு மிருந்தருளுகிறவனே? தேவா- தேவ?, பரமபதத்தில்காட்டிலும் தேஜோஜ்ஞாநஸௌஶீல்யாதி குணங்களையுடையவனே என்றபடி. எங்கள்கண்முகப்பே- எங்களுடைய கண்முன்னே, உலகர்களெல்லாம்- லௌகிகரெல்லாரும், இணையடி- பரஸ்பரம் சேர்த்தியாலே ஸத்ருஶமாந்யங்களாம்படி அம்ஶமாயிருக்கிற வுன்திருவடிகளை, இணை- அம்ஶம். தொழுது- ப்ரணாமம்பண்ணி, எழுது- எழுச்சிபெற்று, எழுச்சி- ஸம்ப்ரமம். இறைஞ்சி- ஆஶ்ரயித்து, உன்னைத்தங்களுக்கு ரக்ஷகனாக அத்யவஸித்து என்றபடி. தங்கள் அன்பு- உன்பக்கல்தங்களுக்கு ஸ்நேஹமானது, ஆர- பரிபூர்ணமாகாநிற்க, பரிபூர்ணமாம்படி வர்த்தியாநிற்க வென்றபடி. தமது- தங்களுடைய தான, சொல்வலத்தால்- உக்திபலத்தாலே, தங்களுக்குள்ள உக்திஸாமர்த்யாநுகுணமாகவென்றபடி. இதற்குப்பூசிப்பவென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். தலைத்தலைச்சிறந்து- ஒருவர்க்கொருவர் அபிவ்ருத்தராய், சிறப்பு- அபிவ்ருத்தி, அஹமஹமிகயாமேல் விழுந்தென்றபடி. பூசிப்ப- பூஜிக்க, ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படியாக வென்றபடி. இதற்கு இருந்திடாயென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். இங்கண்மாஞாலத்து- இந்தகண்ணுடைத்தான மஹாப்ருதிவியிலே, கண் என்று இடம், மாஎன்றுஸ்தாவ்யம், நல்லஇடங்களையுடைத்தாய் நிரவதிகமாம்படி ஸ்தாவ்யமான இந்த ப்ருதிவியிலேயென்றபடி. இதனுளும்- இந்த திருப்புளிங்குடியிலும், பரமபதத்தில்போலே இவ்வூரிலுமென்றபடி. இடங்கொண்டு- திவ்யமஹிஷிகளுக்கு உசிதமான ஒருதிவ்யஸ்தாநத்தை ஸ்வீகரித்துகொண்டு, வீற்று- வீறுபெற்று, வீறு- உத்கர்ஷம், அதாவது:— "தயாஸராஜஷிஸ்லாநாம், ஸுதீ ஸாராமஸ்லாமஹே" என்கிறபடியே பிராட்டியோடேகூட இருந்தருளி அத்தாலேஉண்டான மஹாதிஶயத்தையுடையவனாயென்றபடி. ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும், த்ருஷார்த்தன் ஒருக்கால் நாக்குநனைக்கவேணுமென்னுமாப்போலே சொல்லுகிறார். இருந்திடாய்- திவ்யமஹிஷிகளோடே இருந்தருளவேணும், இடாயென்றது ஸ்வார்த்தேப்ரயோகம். ||அ||

மூ— வீற்றிடங்கொண்டுவியன்கொண்மாஞாலத் திதனுளுமிருந்திடாயடியோம* போற்றியோவாதேகண்ணிணைகுளிரப்புதுமலராகத்தைப்பருகச்* சேற்றிளவாளைசெந்நெலூடுகளுஞ் செழும்பணைத்திருப்புளிங்குடியாய்* கூற்றமாயசுரர்குலமுதலரிந்தகொடுவினைப்படைகளவல்லானே* || கூ ||

கொடுவினைப்படைகள்வல்லையாயமரர்க்கிடர்கெடவசுரர்கட்கிடர்செய்* கடுவினைநஞ்சேயென்னுடையமுதே-

ஆ—வ்யாவ்ருத்திதோற்றும்படி ஒருநாளிருந்தருளவேணும், ஆஶ்ரிதருடைய து:கங்களைப்போக்கவல்லையாயிருந்து அவைசெய்யாதொழியலாமோவென்கிறார். || கூ ||

இ—தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஸ்மயநீய மித்யாதியால்) வீற்றுகொண்டு இருந்திடாயென்றபயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய வ்யாவ்ருத்தீத்யாதியால்) அநந்தரவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதருடைய வித்யாதியால்) || கூ ||

ஶ்ரு— செந்நெலூடு- சிவந்தநெற்பயிர்களின் மத்யத்திலே, ஊடு- மத்யம், வாகவிஶேஷங்களான க்ஷேத்ரங்களிலேயென்றபடி. சேறு- நித்யஜலஸம்ருத்தியாலுள்ள க்ஷேத்ரங்களிலே, இளவாளைகள்- பாலமத்ஸ்யங்கள், வாளை- மத்ஸ்யம், வணுவிஶேஷவாசிகளான பாகவதரைப்போலே நித்யஸம்ஶ்லேஷம்பெற்றுக் களியாநிற்க நானுமென்னபிமதம் பெறவேண்டாவோ பிரானேஎன்றுகருத்து. செழும்பணை- அழகிய நீர்நிலங்களையுடைத்தான, செழும்என்று அழகியது, திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியில் எழுந்தருளியிருக்கிறவனே, கூற்றமாய்- ம்ருத்யுவாய், கூற்றம்- ம்ருத்யு, அசுரர்குலம்- அஸுரஸமூஹத்தை, முதலரிந்த- மூலத்திலேசேதித்தவனை, நிஶ்ஶேஷமாக நஶிப்பித்தவனையென்றபடி. இது ஸம்போதனம். கொடுவினை- ஆஶ்ரிதவிரோதிவிஷயத்தில் க்ரூரகர்மங்களான, வினை- கர்மம், படைகள்- ஆயுதங்களை, ஸ்ரீஸுதர்ஶநாதிகளையென்றபடி. வல்லானே- ஆளவல்லவனே, அதுகளை யதாபிமதம் ப்ரயோகிக்க ஸமர்த்தனானவனேயென்றபடி. அடியோம்- ஶேஷபூதரான நாங்கள், போற்றி- மங்களாஶாஸநம்பண்ணி, கண்ணிணை- உன்னைக்காணவேணுமென்று விடாய்த்த எங்களுடைய நயநயுகமும், குளிர- ஸந்தாபமெல்லாம்போய் ஆஹ்லாதபரிதங்களாகும்படி, இதுக்குப் பருகவென்கிறத்தோடே அந்வயம். புதுமலராகத்தை- அபிநவபுஷ்பம்போலே ஸுகுமாரமான- உன்திருமேனியை, ஆகம்- ஶரீரம், ஓவாதே- அவிச்சேதமாக, பருக- பாநம்பண்ணும்படியாக, "பிபந்நாஸ்யாரவிந்தஸ்ய" என்கிறபடியே அதிலோபத்தோடே கண்களாலே புஜிக்கும்படியாகவென்றபடி. வியன்கொள்- விஸ்மயத்தைக்கொண்டிருக்கிற, வியன்- விஸ்மயம், விஸ்மயநீயமானவென்றபடி. ஸ்வவிபவம்யாவாய் நிரதிஶயவாத்ஸல்யஸம்பூதனுமாயிருக்கிற வுன்னை நினைப்பதும் செய்யாமையாலே விஸ்மயநீயமானவென்றபடி. மாஞாலத்து- மஹாப்ருதிவியிலே, இதனுளும்- இதுக்குள்ளேயும், இந்த திருப்புளிங்குடியிலேயுமென்றபடி. அவ்விருப்பில் வாசியறிவாரில்லாத விடத்திலுமென்று ஶப்த தாத்பர்யம். இடங்கொண்டு- திவ்யஸ்தாநத்தைஸ்வீகரித்து, வீற்று- வீறுபெற்று, வீறு- உத்கர்ஷம், உன்னுடைய உத்கர்ஷம் தோற்றும்படியென்கை. இருந்திடாய்- நீ இருந்தருளவேணும. || கூ ||

கொடுவினை- கொடிதானவினைகளையுடையவர்பக்கல், கொடிது- க்ரூரம், வினை- கர்மம், உன்னுடைய ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் க்ரூரகர்மங்களான அஸுரரிடத்திலென்றபடி. படைகள்வல்லையாய்- ஆயுதமெடுக்க ஸமர்த்தனே, மற்றயிடத்தில் ஆயுதமெடுக்கஸமர்த்தனல்லனிறே, "பரிவாரரவணஸ்வயம்" "நவேத்மாரணம் த்வேஷி" என்று ரக்ஷிதககாட்டாநிற்குமிறே. "ஶஹஸ்ர ஸஹஸ்ர த்ருஷ்டி ஶோஷஜஸ்ய ஜீவா தவேவிஸ்ருஜ ஶத்ரு ஸாதநக்யாணம் | ராமஸ்யாத்யவிஷ்ணோ ஸீதாவிவாஸநவப்ரகாஶணாகாத வெஸ" என்று அவன்ஸ்வபாவத்தைப் ப்ராக்ருதகவிகளும் சொன்னார்களிறே, அமரர்க்கு- ஆஶ்ரிதரானதேவர்களுக்கு, இடர்கெட- அஸுரப்ரயுக்தமான து:கம்நஶிக்கைக்காக, அசுரர்க்கு- அஸுரர்களுக்கு, இடர்செய்- து:கங்களைப்பண்ணும்ஸ்வபாவமான, கடுவினைநஞ்சே- ஶீக்ரகாரியானவிஷமே, கடியது- வேகம், கடியதானவினையையுடையது கடுவினையது, ஶீக்ரகாரியென்றபடி. அஸுரர்க்கு விஷமென்றதால் ஆஶ்ரிதவிரோதிநாஶநமவனுக்கு ஸ்வபாவமென்றதாயிறறு. என்னுடையமுதே- என்னுடைய அம்ருதமே,

மூ— கலிவயற்றிருப்புளிங்குடியாய்* வடிவிணையில்லாமலர்மகள் மற்றைநிலமகள்பிடிக்குமெல்லடியைக்*
கொடுவினையேனும்பிடிக்கநீயொருநாள்கூவுதல்வருதல்செய்யாயே* ॥௰॥
கூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்று குரைகடல்கடைந்தவன்றன்னை* மேவிநன்கமர்ந்தவியன்புனற்பொருநல்

ஆ— (கொடுவினை) ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஶீலனுமாய் ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸ்வபாவனுமாய் எனக்கு நிரதிஶயபோக்யனாய், திருப்புளிங்குடியிலேவந்து ஸந்நிஹிதனானவனே வடிவழகுக்கொப்பில்லாத பெரியபிராட்டியாரும் அப்படியேயிருக்கிற ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் ஸ்பர்ஶிக்கவேண்டும்படி ஸுகுமாரமான வுன்திருவடிகளை அதில் போக்யதையையறிந்துவைத் திழக்கைக்கீடான பாபத்தைப்பண்ணின நானும் பிடிக்கும்படி என்னையொருநாள் அங்கேயழைத்துக்கொள்ளுதல் இங்கேவருதல் செய்தருளவேணுமென்கிறார். ॥௰॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ— கொடுவினைப்படைகள் வல்லையாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) அமரர்க்கித்யாதி நஞ்சேத்யந்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸ்வபாவனுமாயென்று) மெல்லடியையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுகுமாரமானவித்யாதியால்) கொடுவினையேனும் என்கிறதைவிவரிக்கிறார் (அதில்போக்யதையையித்யாதியால்) பிடிக்கும்படி யித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யவிக்ரஹத்தைக் காணவேணுமென்றவர் இப்பாட்டிலே "ஸர்வாவஸ்தாஶ்ரயம்" என்று ஆஶ்ரிதமான திருவடியைப் பிடிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥௰॥

ஈ— நிரதிஶயபோக்யமான உஜ்ஜீவகமேயென்றபடி. அவ்விஷயமே இவருக்கபேக்ஷிதமாயிருக்கிறபடி. கலிவயல்- ஸஸ்யஸம்பத்ஸம்ருத்தமான க்ஷேத்ரங்களையுடைத்தான, கலி- ஸம்ருத்தம், திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியிலே இருந்தருளுகிறவனே, இவர் அபேக்ஷிதத்துக்குக் கடல்கடைதல் ஸமுத்ரத்திலேபோதல் செய்யவேண்டா, திருப்புளிங்குடியிலே ஸந்நிஹிதமாயிற்றிவர்க்கபேக்ஷிதம். வடிவிணையில்லா- ஸௌந்தர்யத்திலே ஸத்ருஶமில்லாதவளான, வடிவு- ஸௌந்தர்யம், இணை- ஸத்ருஶம், அவன் ஸௌலப்யத்திலே ஸ்த்ருஶனைப்போலே இவள்ஸௌந்தர்யத்திலே ஸத்ருஶமற்று, ஸாம்ஸாரிக ஸங்கஶூந்யவஸாரியும் ஸௌந்தர்யத்திலிவளுக்கு ஸத்ருஶமாகமாட்டான், "தவாநுரூபாஸிதாக்ஷணா" என்றேற்றமாய்நின்றதிறே. மலர்மகள்- பாவ்ஷத்தில்பெண்ணானவள், தாமரைபூவின்னுடைய ஸௌந்தர்யஸௌரப்ய ஸௌகுமார்யங்கள் ஒருபெண்ணாகப் பரிணமித்தாப்போலேயிருக்கிற பெரியபிராட்டிக்குமென்றபடி, மற்றைநிலமகள்- மற்றொருபெண்ணான பூமிப்பிராட்டியும், மலர்மகளுக்குப் ஸத்ருஶமென்று சொல்லலாம்படியான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியுமென்றபடி. பிடிக்கும- ஸம்வாஹநம்பண்ணுமதான, மெல்லடியை- ஸுகுமாரமானதிருவடியை, மெல்- ஸுகுமாரம், கொடுவினையேனும்- க்ரூரங்களான கர்மங்களையுடையநானும், திருவடிகளினுடைய போக்யதையையறிந்துவைத்தும் காணப்பெறாதபடியான பாபத்தையுடையவனான நானுமென்றபடி. உம்மை அத்தாலே அவர்களைப்போலே நானுமென்றபடி. பிடிக்க- ஸம்வாஹநம்பண்ணும்படி, நீ- எனக்கு ஸர்வவிதவ்யாபாரனான நீ, ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும், கூவுதல்- என்னை அங்கேயழைத்துக்கொள்ளுதல், வருதல்- நீஇங்கேயெழுந்தருளுதல், செய்யாய்- செய்தருளவேணும். ॥௰॥

குரைகடல்- த்வநியோஷத்தையுடைத்தான ஸமுத்ரத்தை, குரை- கோஷம், ஶாகவாயிவேகவுமவஸம்ரம். கடையவொண்ணாதபடி உத்துங்கதரங்கஸங்குலமான ஸமுத்ரத்தையென்றபடி. கடைந்தவன்தன்னை- ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களுக்காக ஆயாஸம்பண்ணினவனை, தன்னென்று ஸ்வாமித்வபோக்யம். இப்படி ஆஶ்ரிதரெல்லாருக்கும் ஸுலபனானவனையென்றபடி. மேவி- ஆஶ்ரயித்து, பரத்வாஸௌலப்யமாக ஸுஸேவிதமென்றபடி. கூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்று- என்னை அங்கே அழைத்துக்கொண்டருளுதல், நீ நான் இருந்தவிடத்திலே எழுந்தருளுதல் செய்யவேணுமென்று, நன்கு- நன்றாக, அநந்யப்ரயோஜநமாகவென்றபடி. அமர்ந்த- கிட்டினவரான, அநுபவித்தவரானவென்றபடி. இது சடகோபனுக்கு விஶேஷணம். வியன்புனல்- விஸ்மயநீயமான ஜலத்தையுடைத்தான, வியன்- விஸ்மயநீயம், பொருநல்- தாம்ரபர்ணியையுடைத்தான

மூ—வழுதிநாடன்சடகோப* னாவியல்பாடலாயிரத்துள்ளிவையுமோர்பத்தும்வல்லார்க* ளோவுதலின்றி யுலகமூன்றளந்தானடியிணையுள்ளத்தோர்வாரே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(கூவுதல) குரைகடல்கடைந்தவன்தன்னை ப்ராப்யப்ராபகமாகப்பற்றி கூவுதல்வருதல் செய்திடாயென்ற வெகுளித்த வியன்புனல்பொருநல் வழுதிநாடன்சடகோபன் நாவியல்பாடலாயிரத்தி லித்திருவாய்மொழி யைவல்லார் ஆஸ்ரிதவத்ஸலனை யெம்பெருமானுடைய திருவடிகளை நிரந்தரமாக ஹ்ருதயத்திலே அநுஸந்தி க்கப்பெறுவரென்கிறார் ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— மேவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்தோபாயவான்) நன்கமர்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவைக்ஷித்தவென்று) இது சடகோபனுக்குவிசேஷணம். உலகமூன்றளந்தான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதோபாயவான்) சேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥௧௧॥

ஈ—வழுதிநாடன்- வழுதிநாட்டையுடையவரான, சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, நாவியல்- 'ஜிஹ்வாவ்யாபார ப்ரபவமான, நா- ஜிஹ்வை, இயல்- வ்யாபாரம், ப்ரயத்நஸாபேக்ஷிக்கையன்றிக்கே கேவலஜிஹ்வாவ்யாபார ப்ரபவமானவென்றபடி. அதாவது:— கவிதாரசநத்தில் ப்ரயத்நமின்றிக்கே இவருக்கவசமாக ஜிஹ்வையிலே ஆவிர்பூதமானவென்கை. பாடலாயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரஸங்க்யத்தில், இவையும்பத்தும்- இந்த பத்துப்பாட்டுக்களையும், முந்தினவசனமும் கீழ்த்திருவாய்மொழிக்குப்போலே இத்திருவாய்மொழிக்கும் ஸமுதி சேஷமுண்டென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக, த்விதீயசனமும் இப்பாட்டுக்களினுடைய அநந்யாநந்யஸாதாரணத்ய ஸமுச்சயம். வல்லார்கள்- அப்யஸிக்கவல்லவரானவர்கள், உலகம்மூன்று- லோகத்ரயத்தை, அளந்தான்- த்ரிவிக்ரமனாய் அளந்தவனை ஸ்வாமியுடைய, அடியிணை- சரணயுகத்தை, உள்ளத்து- மநஸ்ஸில், ஓவுதலின்றி- விச்சேதமில்லாமல், ஓவுதல்- விச்சேதம், ஓர்வார்- த்யானிக்கப்பெறுவார், நிரந்தரஸ்மரணம் பெற்று வாழ்வார்களென்றபடி. ॥௧௧॥

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸேவதிஸ்ரீவேதாந்ததேஸிகாய நம꞉. ✳

ஸ்ரீ꞉.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி꞉.

(பண்டைநாளாலே)

லக்ஷ்மீஸம்பந்தமுத்ர꞉ த்ரிபதபணிதபா வர்ணநீதாக்ஷியோகாத்
ஸுப்த்யாஸீநஸ்திதைஸ்ஸ்வைஸ்ஸுஹ்ருதபஹரணாச்ச ஸ்ரீமஜேந்த்ராவநாச்ச ।
தார்க்ஷ்யாரோஹாத்பரக்ஷ்ணிமணிநிரஸநாத்யாவதாரானவதாரான்
யத்யுக்ஷாதிரோமநாச்ச ஸ்வாவிர்பாவக்ருதாபி ப்ராப்யவ்யாப்யத்வமாஹ ॥௧௦௪॥

(லக்ஷ்மீஸம்பந்தமுத்ர꞉) நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு- பெரியபிராட்டியாரோ டே ஒருக்காலும் பிரிவற்றவனாகையாலும், (த்ரிபதபணிதபா) நீ ஒருநாள் படிக்களவாகநிமிர்த்த- த்ரிவிக்ர மப்ரபவத்தைக்கொண்டு ஸம்ருத்தியையெல்லாம் அளக்கையாலும், (வர்ணநீதாக்ஷியோகாத்) தடங்கொள் தா மரைக்கண்விழித்து- ஸரஸிஜஸத்ருஸநயநனாகையாலும், (ஸுப்த்யாஸீநஸ்திதைஸ்ஸ்வை꞉ ஸுஹ்ருதப ஹரணாச்ச) புளிங்குடிக்கிடந்து வரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துள் நின்று- திருப்புளிக்குடியிலே கண் வளர்ந்தும் வரகுணமங்கையிலே வீற்றிருந்தும் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே நின்றருளியும் ஸயநஸ்தாநசேஷ்டித ங்களாலே ஆஸ்ரிதருடைய ஹ்ருதயத்தை அபஹரிக்கையாலும், (ஸ்ரீமஜேந்த்ராவநாச்ச) களமாகளற்றினி டர்கெடத்தடத்து- ஸ்வபோதிதமாயிருக்கவும் அவயமான முதலையின்கையிலே அகப்படுகையாலே மிகவும் இடர்பட்ட ஸ்ரீமஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷிக்கையாலும், (தார்க்ஷ்யாரோஹாத்பரக்ஷ்ணிமணிநிரஸநாத்) காய்சினப்பறவையூர்ந்திதராதி- அந்தரிக்ஷத்தின்மேலே காயாநிற்கிற பெரியதிருவடிமேலேயேறியருளி

ஈ—தா— ஜராஸந்தவாரத்திலே நீ ஸேவையிருந்தாப்போலே ஸாரதியாய்க்கொண்டு காமீ ஸாகாமீ காம்யமாம் முதலான ஸகலஸமுதாயங்களை நிரவதிக்கையாலும், (தேவதாஸ்த்ரைவ தாஸ்து) இமையவர்தமக்கு மாங்கனையாய்- தேவர்களுக்கும் ரக்ஷகனுமத்தனைபோக்கி அவர்களாலும் ஸபதத்தாலே ஸ்தாபிக்க ஒண்ணா தனுகையாலும், ஆதிஸ்ருஷ்டத்தாலே மேலிரண்டுபாட்டுக்களின் அர்த்தங்களான தீஷிதை திவ்யாபாஸஹவதங்கள் ஸம்ருஷ்தங்கள். திருப்புளிங்குடியாய்த் திருவைகுந்தத்துள்ளாய்தேவா- வாஸவத்திற்காட்டிலும் இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் கிலேயாதே மிக்கதேஜஸ்ஸை யுடையவனுகையாலும், கொடுவினைப்படைகள்வல்லானே- விரோதிகளிடத்திலே க்ரூரவெவஷிதங்களைப பண்ணக்கடவ திவ்யாயுதங்களை யுடையவனுகையாலும், (ஊஷை ஜேநாரமநாஸ்து) கடுவினை நஞ்சேயித்யாதி- ஆஸ்ரிதருடைய ஊஷைங்களை ஸவாஸநமாகப் போககுமவனுகையாலும், திருப்புளிங்குடி யெம்பெருமான் இச்சேதநனிடத்திலே நெடுநாளேதுடங்கி க்ருபையைப்பண்ணுகின்றானென்று “பணடைநாள்” என்கிற உகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார்

ஸ்ரீமதேரம்யஜாமாத்ருமுநயே நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

மூ—ஓராயிரமா யுலகேழளிக்கும்* பேராயிரங்கொண்ட

ஆ— (ஓராயிரம்) இப்படி ஆழ்வார் அபேக்ஷிக்க நீரிங்ஙனே ப்ரார்த்திக்கவேணுமோ? நம்மோட்டைக்குடற்றுவக்கறியீரோ? என்றெம்பெருமானருளிச்செய்ய அத்தை யநுஸந்தித்தினியராகிறார். ஓரொருதிருநாமமே ஆயிரம்படியாய் உலகேழளிக்கும்பேராயிரமுடையனாய் ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்திஸத்யஸங்கல்ப காருண்ய ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதிஸர்வகல்யாணகுணவிஶிஷ்டனாய் ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய ஸௌகந்த்யலாவண்ய

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியில் தாமபேக்ஷித்த ப்ரயோஜநங்களிலொன்றும் இன்னும்ஸித்தியாதிருக்க இத்திருவாய்மொழியிலே ‘நங்கள்பிரானவனே’ ‘என்புகழ்கோவுனசீலம்’ என்றாப்போலே அவனுடையகுணங்களைக் கொண்டாடுகை அஸங்கதமன்றோவென்ன வததிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அபேக்ஷிக்கஎன்றது- அபேக்ஷித்தவாறேஎன்றபடி. இதற்கு எம்பெருமானருளிச்செய்ய என்கிறதோடே அந்வயம். குடல்துவக்கு- ஒழிக்கவொழியாத அநாதிஸம்பந்தம், நம்மோடு குடல்துவக்குண்டாயிருக்கையாலே நம்மை அநுஸந்திக்கை உமக்கு ஸ்வபாவமன்றோ வென்றுகருத்து- அத்தையென்கிறது- அந்தகுடல்துவக்கையென்றபடி. இனியராகிறாரென்றது- ப்ரீதராகிறாரென்றபடி. தாம் அபேக்ஷித்த ப்ரயோஜநங்கள் ஒன்றும் ஸித்திக்கவில்லையாகிலும் இப்போதெம்பெருமான் இவையெல்லாமுமக்கு ஸ்வபாவமாய் மேல்வரப்புகுகிறது, என்றருளிச்செய்தவாறே அவ்வாக்யார்த்தத்தாலே ஹ்ருஷ்டராய் அவ்வாக்யத்தினுடைய வாக்யார்த்தங்களாலே அவஹ்ருதவித்ருமாய் அந்தஸம்பந்தஸம்பந்தாதிகளை அநுஸந்தித்து ப்ரீதராகிறார் என்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

ஓர்பேருடையனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞஶக்த்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்தில் நன்ஸவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்ய

ஸ— ஓர்- ஒருதிருநாமமே, ஆயிரமாய்- ஸஹஸ்ரவைபவமாய், “ஸம்ஸேதித்யோஜநாத்ய:” ‘வேணுஸபாஸு ஸத்ரைவ’ த்யாதிநிர்வசநவிஶேஷத்தாலே அநேகப்ரகாரமாயென்றபடி. உலகு- லோகங்களை, திருநாமங்கள் ரக்ஷிக்கப்புக்கால் ஒரொருத்தராகவன்றிக்கே லோகமாக ரக்ஷிக்குமென்று கருத்து. ஏழ்- ஏழுகளையும், அதிலும் ஒருலோகத்தளவே அன்றிக்கே ஸர்வலோகங்களையும் ரக்ஷிக்குமென்றுகருத்து. அளிக்கும்-ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவங்களான, வேதநர்பண்ணின பாவங்களைப்பார்த்து ‘க்ஷிபாமி’ என்கிறதும் ஒருபோது உண்டாயிருக்குமவனுக்கு அங்ஙனன்றிக்கே ரக்ஷிக்கையே ஸ்வபாவமாயிருக்கும் திருநாமங்களுக்கென்று கருத்து. பேராயிரம் கொண்டது- நாமஸஹஸ்ரங்களையுடைத்தான, நாமஸஹஸ்ரங்களோடேகூடின வென்றபடி.

தோர் பீடுடையன்* பேராயின காளநன்மேனியினன்* நாராயணனங்களபிரானவனே* ||க||
அவனேயகன்ஞாலம் படைத்திடந்தா* னவனேயஃதுண்டுமிழ்ந்தளந்தா* னவனேயவனு மவனு
மவனு* மவனேமற்றெல்லாமு மறிந்தனமே* ||உ||

ஆ—யஶநாத்ய வஶித்வதமாணவிஶிஷ்ட நீலமேகநிபஶ்யாமவிக்ரஹனாயிருந்த நாராயணனே ஸர்வேஶ்வர
னாகப்பெறுவதே என்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தில் இன்னாப்பெல்லாம்தீர்ந்து எம்பெருமானுடைய ஸர்வேஶ்
வரத்வத்தை அநுஸந்திக்கிறார். ||க||

(அவனே) ப்ரஹ்மாத்யாதிகளும் ஸம்ஸாரிகளல்லரோ, நாராயணனே ஸர்வேஶ்வரனென்னுமிடம் எங்ங
னே அறிந்தபடியென்னில்? அவனே நிகிலஜகதுத்பத்திஸ்திதிஸம்ஹாரகாரணத்வாதி ஸர்வேஶ்வராஸாதாரண திவ்ய
சேஷ்டிதங்களைப்பண்ணுகையாலும் ஸதாசார்யவைபவ ஶாஸ்த்ரவ்யுத்பத்தி ஸ்வாத்யாயஶ்ரவணமான
ஸர்வஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் தாத்பர்யத்வத்தாலும் ஸர்வேஶ்வரன் என்னுமிடம் அறிந்தேனென்கிறார். ||உ||

இ—மருளிச்செய்கிறார் (நாராயணனேயித்யாதியால்) இன்னாப்பு- நிர்வேதம். ||௩||

* இரண்டாம்பாட்டு. *

அவனோடுதமக்குள்ள நித்யஸம்பந்தத்தை அநுஸந்திக்கவந்தவர் இப்பாட்டில் அவனுடைய பரத்வத்தை
ப்ரதிபாதிக்கை ஸம்பந்தமென்றோவென்ன ஸமர்ப்பிக்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) பூர்வார்த்தத்திற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ,(நிவிஶேஷத்யாதி பண்ணுகையாலுமென்கிறவளவாலே) உத்தரார்த்தத்துக்கு
த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸதாசார்யேத்யாதியால்) அதில் அறிந்தனமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (நாராயணனே இத்யாதியால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||உ||

ஈடு— ஓர்- அத்விதீயமான, பீடுடையன்- ஶ்ரீமையையுடையவன், பீடு- ஶ்ரீமை, "தேவோநாம
ஸஹஸ்ரவாந்" என்கிறபடியே ஸஹஸ்ரநாமங்களையும் தத்ப்ரதிபாத்யங்களான கல்யாணசேஷ்டிதாதிரூ
பமான ஶ்ரீமையையு முடையவனே என்றபடி. ஸர்வாதிஶயம்பண்ண ஸங்கல்பித்தவர்கள் சோறும் தண்
ணீரும் ஸம்ருத்தமாக வைத்துக்கொண்டிருக்குமாப்போலே ஜகத்ரக்ஷணதீக்ஷிதனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கும் அதுக்
குபயோகமாக ஆயிரம்திருநாமங்களும் கல்யாணகுண சேஷ்டிதாதிகளும் உண்டாயிருக்கிறனவென்று
கருத்து. காராயின- மேகமான, கார்- மேகம். திருமேனி மேகமாயிருக்கிறதென்றதொக்கும் மேகம்
சொன்னபடி, காள- நீலவர்ணமான, நல்- நல்லதான, ஸௌந்தர்யலாவண்யநிதியான வென்றபடி. மேனியி
னன்- திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையவனான, இனமென்று ஶேஷித்வஸௌலப்யம். நாராயணன்- அந்த
ஸஹஸ்ரநாமங்களிலும் ப்ரதானமான நாராயணஶப்தவாச்யனான, அவனே- அந்த ஶ்ரீமானானவனே, நங்கள்
பிரான்- நமக்கெல்லாருக்கும் ரக்ஷகன், ஸர்வஜீவர்களுக்கும் நிர்வாஹகனாகப்பெற்றோமென்றபடி. ||

அவனே- அந்தநாராயணனே, ஏவகாரத்தால் ஸஹகாரிநிரபேக்ஷம் விவக்ஷிதம். அகல்ஞாலம்
விஸ்தீர்ணையான ப்ருதிவியை, படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்தான்- ப்ரளயார்ணவத்திலே ஶ்ரீவராஹமாய் அண்டபித்
தியோடே ஒட்டிக்கிடந்ததை ஶ்ரீவராஹரூபத்தால் எடுத்தான், அவனே- அந்தநாராயணனே, இங்கும்ஏவ
காரம் ஸஹாயாந்தரநிரபேக்ஷவாசகம், அஃது- அந்தப்ருதிவியை, உண்டு- ப்ரளயகாலத்திலே வயி
ற்றிலேவைத்துரக்ஷித்து, உமிழ்ந்தான்- ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே உத்காரம்பண்ணினான், யதாபூர்வம்
ஸ்ருஷ்டித்தானென்றபடி. அளந்தான்- மஹாபலிகொண்டுபோகாமே அளந்துமீட்டுக்கொண்டான். அவ
னே- அந்தநாராயணனே, அவனும் அவனும் அவனும்- ப்ரஹ்மாவும் ஶிவனும் இந்த்ரனும், "ஸப்ரஹ்மா ஸ
ஶிவஸ்ஸேந்த்ர:" என்கிறதை அநுஸந்தித்தபடி. அவர்கள் ப்ரகாரபூதராய் அவனே ப்ரஹ்மாதிஶப்த
ங்களுக்கும் ப்ரதாநவாச்யனாயிருக்கிறவனென்றபடி. இங்கு ஏவகாரத்தால் அவர்களுக்கு ஸ்வநிஷ்டத்
வவ்யுதாஸம்விவக்ஷிதம், அவனே- அந்தநாராயணனே, மற்றெல்லாமும்- மற்றுமுள்ளஸர்வவஸ்துக்களும்,
"ஸர்வம் நாராயண:" என்கிறதை அநுஸந்தித்தபடி, ஸர்வவஸ்துக்களும் ப்ரகாரபூதங்களாய்,
அவனே தத்தச்சப்தங்களுக்கு ப்ரதாநவாச்யனாயிருக்குமென்றபடி. இவ்வளவும் வேதாந்தார்த்தம், அறிந்தனம்-
ஆதலால் அவனே ஸர்வேஶ்வரனென்றறிந்தோமென்றபடி. ||உ||

மூ— அறிந்தனவேத வரும்பொருணூல்கள்* அறிந்தனகொள்க வரும்பொருளாக* அறிந்தனரெல்லா மரியைவணங்கி* அறிந்தனர்நோய்களறுக்குமருந்தே* ||௩||

ஆ— (அறிந்தன) ஸகலவேதவிஷயமாகையாலே நிகிலஜகத்காரணபூதனான ஸர்வேச்வரனாய் ஸர்வரக்ஷகனான பரமாத்மாவுடைய ஸகலவேதங்களாலும் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனாய் தன்னை ஆச்ரயித்தவர்களுடைய ஸகல க்லேசங்களையும் போக்கும் தன் திருவடிகளிலே ஸம்ஸாரிகளான ப்ராணிகளாலும் ஸம்ஸாரிகஸகல துக்கநிவர்த்தகனாய் ப்ராப்யனாய் அறியப்படுகிற அவனை நான் நிரதிசயமாக அறியப்பெற்றேனென்கிறார்.

* மூன்றாம்பாட்டு *

இ—வேதஸாரத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலவேதபதித்யாதியால்) அரும்பொருள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அகிலஹேயப்ரத்யநீகத்யாதியால்) அகிலஹேயப்ரத்யநீகத்வம் கல்யாணைகதாநத்வம் நிகிலஜகத்காரணத்வம் ஸர்வேச்வரத்வம் வஸ்துக்களென்றுகருத்து. ஸகலவேதபதம் நிகிலவேத ஸாரத்வமும் ஸர்வோபாஸ்யத்வமும் யாகவும் வேதாந்தங்களைக் குறிக்கிறது. யதா:— ‘நிகிலஜகதேகஹேதுர் ஹேயப்ரத்யநீகஸ்ஸர்வஜ்ஞ’ இதிசருதி யாதயக். இப்போது ஸகலவேதமாகையாலே எனகிறதற்கு ஸர்வத்தையுமென்கிறதோடே யதயுக். ஷோடசகலாஸமாஸ என்றுகருத்து. இபக்ஷத்தில் பாட்டில் அருமையுத்தில நிகிலவேதாந்த ப்ரதி விஷயமாகிறதென்றுகருத்து. கொள்கவரும்பொருள் அறிந்தவென்றதைத் தொடுத்து நூல்களுக்குவிசேஷணமாக்கி அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யத்யாதியால்) வீதீயவாதத்தில் ஆதல்என்றது சிலவிடத்தில் ஸாமாந்யம்போல் ஸமாநார்த்தமென்று நினைத்தருளிசசெய்கிறார் (வேதங்களாலுமென்று) அரியைவணங்கி என்கிறவிடத்தில் அபிதேயத்தை அருளிசசெய்கிறார் (ஜ்ஞாநாத்யாதியால்) அரியைவணங்கிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளிலேயித்யாதியால்) அறிந்தனரெல்லாம்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (ப்ராணிகளாலுமென்று) தர்மீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகேத்யாதியால்) ப்ராப்யனாய்என்றது- அதிலஹமிதார்த்தம்சொன்னபடி. ‘மேஷஜம்ஹ ஸம்ஸாரவ்யாதேர் பேஷஜம்பரம்’ என்கிறதை ப்ரதிஜ்ஞாவிக்கிறதாகையாலே மருந்துபதத்திலே ப்ராப்யத்வமுமலிக்குதிறே. அறிந்தனமென்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையோடேகூட்டிக்கொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) இததாலகீழ்பாட்டில் அறிந்தனமென்று ப்ரதிபாத்யனான ஜ்ஞாநாநந்தம் ஸ்வரூபமானவாறே ஸ்வ்ருத்திரூபத்தாலே இப்பாட்டிலே அதை விசேஷணே கொண்டாடி அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமாகிறது.

ப— கொள்க- கொள்ளுகைக்கு, க்ரஹிக்கைக்கு, யதாவஜ்ஞாதவ்யம்என்றபடி. அரும்- அருமையான, அபூர்வமானஎன்றபடி. பொருள்- அர்த்தத்தை, ப்ரமேயாத்த்வத்தையென்றபடி. அறிந்த- அறிந்ததுகளாயிருக்கிற, யதாவத் ப்ரதிபாதிக்கிறவையானவென்றபடி. வேத- வேதங்களாகிற, அரும்பொருள்நூல்களாதலென்றதைப்பபது. அருமையான பொருளையுடையவையான சாஸ்த்ரங்களும, பொருள்- அர்த்தம், நூல்- சாஸ்த்ரம், ஆதல்என்றது ஸமுச்சயார்த்தகம், இது மேல்சொல்லப்புகுகிற ஸ்ம்ருதிகளோடு வேதங்களுக்குஸமுச்சயார்த்தம், அகிலஹேயப்ரத்யநீகமான அர்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற வேதாந்த சாஸ்த்ரங்களுமென்று பதார்த்தம், அறிந்தன- ஸர்வேச்வரனை யதாவத்தாக அறிந்தவைகள், ஆதல்ஸம்பத்தை அநுஷ்டித்து அறிந்தனரெல்லாமாதல்என்று அந்வயிப்பது. ஸர்வஜ்ஞாநிகளான ஸ்ரீவால்மீகிவ்யாஸ பராசராதிகளான ஸமஸ்தஸ்ம்ருதிகளுமென்றபடி. அரியைவணங்கி- ஹரியைஸேவித்து, ஸர்வேச்வரனை அவனபக்கலிலே ப்ரக்ருதிரூபரயென்றபடி. நோய்கள்- வ்யாதிகளை, ஸம்ஸாரிகதுக்கங்களையென்றபடி. அறுக்கும- சேதிக்கத்தக்கதான, மருந்து- ஔஷதமாக, அறிந்தனர்- அறிந்தார்கள், ‘பேஷஜம்பவரோகிணாம்’ என்கிறபடியே அவனையே ஸம்ஸாரிகதுக்கநிவர்த்தகனாகவும் ப்ராப்யனாகவும் அறிந்தார்களென்றபடி. அறிந்தனமென்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையை பராமர்சிப்பது, அப்படிப்பட்டவனை நாம்அறியப்பெற்றோம், இதென்ன! ஆச்சர்யமென்றபடி.

மூ—மருந்தேநங்கள்போகமகிழ்ச்சிக்கென்று* பெருந்தேவர்குழாங்கள் பிதற்றும்பிரான்* கருந்தேவனெம்மான்கண்ணன் விண்ணுலகந்* தருந்தேவனைச்சோரேற் கண்டாய் மனமே* ॥ ச ॥

ஆ—வேதங்களாலும் வேதவித்துக்களாலும் அறியவொண்ணாதவனை நான் நிஶ்சிதமாக உள்ளபடியே அறியப்பெற்றேனென்றுமாம். ॥ ரு ॥

(மருந்தே) உன்னழகாலே எங்கள்ஸ்நேஹத்துக்கு வர்த்தகனானவனேயென்று பெருந்தேவர்குழாங்கள் பிதற்றும்பிரானாயிருந்துவைத்து இங்கேவந்துபிறந்தருளி ஸ்ரீவஸுதேவஸுநுவாய்த் தன்னையாஶ்ரயித்த நம்போல்வாருக்கும் நித்யஸித்தமான ஸ்வாநுபவத்தைத்தந்தருளும்ஸ்வபாவனான வெம்பெருமானை ஒருவண்ணம்பெற்றேனாம் இனியவனைச்சோரவிடாதேகிடாய் என்னெஞ்சேயென்கிறார். ॥ ச ॥

(மனமே) ஸர்வேஶ்வரனான ஸர்வஸ்மாத்பரனைத்தன்னொப்பாரின்றிக்கே இருக்கிறவனை விடாதேகிடாய்நெஞ்சமே.

இ— ஸம்ஸாரத்துக்கிந்தயோஜனையில்சொன்ன வ்யாஸஙகாட்டில் ஸ்வீகாரவ்யாஸங்கமே விஶிஷ்டமென்றுகருத்தாலே பாட்டுக்கு யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களாலுமித்யாதியால) அறியவொண்ணாதவனையென்றது- த்விதீயபாதத்தில் அறிந்தனஸமஸ்தத்தை க்ரியாபதமாக்கி கொள்கவரும்பொருளாதல் என்கிறதை க்ரியாபதத்தோடும் உத்தராயத்தில அறிந்தனரென்கிறத்தோடும் அந்வயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்தபடி. இங்கே அறியவொண்ணாமை அவாப்தமெதிர்த்தம. ॥ ரு ॥

✱ நாலாம்பாட்டு. ✱

ப்ரதமபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகாலே யித்யாதியால்) கண்ணன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்கேவந் தித்யாதியால்) விண்ணுலகந்தரும்தேவனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னை யித்யாதியால்) நம்போல்வாருக்கு மென்றது அஸ்மதாதிபர்க்கு மென்றபடி. சோரேல் கண்டாயென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயம் அருளிச்செய்கிறார் (ஒருவண்ணம் பெற்றேனென்று) 'இனி அவனை' இத்யாதியால் இப்படி கீழ்ப்பாட்டிலே தமக்குள்ள ஸ்வஜ்ஞாநலாபத்தைக் கொண்டாடினவர் அது நித்யமாகச்செல்லவேணு மென்னுமாகையாலே இப்பாட்டிலே தம்மனஸ்ஸை அதிலே ஸாவதாநமாக்குகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥ ச ॥

✱ ஐந்தாம்பாட்டு. ✱

த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரயித்யாதியால்) இனமேதுமிலானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னொப்பாரித்யாதியால்) இரந்துகனமே சொல்லினேன் என்கிற

த்விதீயயோஜனைக்கு ஸ்வாபதேஶம்,

மூ— அரும்பொருளாதல்- உதகமேஞாநஸாக்ஷ்யமல்லாத பொருளானமையை, ஆதல்என்றது ஸாவதாரி த்ரவ்யமாய் பொருளாதல்என்றது பொருளானமையென்றபடி. அறிந்தன- அறிந்ததுகள், "யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே" என்றதிறே; அரியைவணங்கி- ஹரியைஸேவித்து, தவிநுஹகியாக்ஷராயென்றபடி. நோய்கள்றுக்குமருந்து- ஸர்வேஶ்வரனையே ஸம்ஸாரரோகஔஷதனாக, அறிந்தனரெல்லாம்- அறிந்தவரான ஸமஸ்தமஹர்ஷிகளும், கொள்கவரும் பொருளாதல் அறிந்தனர்- ஸ்வயம், இப்படி ஸர்வஸமர்த்தனாக வேதங்களாலும் வேதவித்துக்களாலும் அறியப்பட்டவனை நாம்அறிந்தனமென்று கீழ் க்ரியையோடேயந்வயம். ॥ கூ ॥

நங்கள்- எங்களுடைய, போகமகிழ்ச்சிக்கு- ஸ்நேஹாநுபத்திற்கு, மகிழ்ச்சி- ஸ்நேஹம். அநுபவஸ்நேஹவர்த்தநத்திற்கென்றபடி. மருந்தேயென்று- விஶேஷியபோலே வர்த்தகனானவனே யென்று, பெருந்தேவர்- உத்க்ருஷ்டரான தேவர்களுடைய, நித்யஸூரிகளுடைய என்றபடி. குழாங்கள்- ஸமூஹங்கள், பிதற்றும்பிரான்- க்ரமமாகச்சொல்லி அநுபவிக்கும்படி உபகாரகனான, பிதற்றுகை- அக்ரமமாகச்சொல்லுகை. கருந்தேவன்- நீலவர்ணனைக்கொண்டு தேஜஸ்வியானவனை, கண்ணன்- க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்தவனை, எம்மான்- அத்தால் நமக்கெல்லாம் ஸ்வாமியானவனை, விண்ணுலகந்தரும்தேவனை- பரமபதத்தைத்தந்தருளும் ஸ்வபாவனானதேவனை, மனமே- என்னுடைய மனஸ்ஸே, சோரேல் கண்டாய்- விடாதேகிடாய், கண்டாயென்றது [illegible].

॥ ச ॥

மூ—மனமேயுன்னை வல்வினையேனிரந்து* கனமேசொல்லினேனிது சோரேற்கண்டாய்* புனமேவியபூந்தண் டுழாயலங்கல்* இனமேதுமிலானை யடைவதுமே* ।ரு॥

அடைவதுமணிபார்மலர்மங்கைதோள்* மிடைவதுமசுரர்க்குவெம்போர்களே* கடைவதுங்கடலுளமுதமென்மனம்* முடைவதுமவற்கேயொருங்காகவே* ॥சு॥

ஆ—உனக்கடியேனிருக்கிறேனென்று பின்னையும் நெஞ்சையிரக்கிறார். ॥ரு॥

(அடைவதும்) 'அவனைவிடாதேகிடாய்' என்று நான்சொல்லிமுடிப்பதற்குமுன்னே அவனுடையசெயல்களிலே என்னெஞ்சானது ஒருகடலுடைந்தாப்போலே உடைந்துகிடக்கப்பெறறேனென்று தம்முடைய

இ—தமக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) 'பின்னையும்' மித்யாதியால் கீழ்ச்சொன்னதையே க்ருதாபிப்ராயத்தாலே ஸ்வீகரிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிகை. ।ரு।

✱ ஆறாம்பாட்டு. ✱

தாற்பர்யவாக்யத்தில் ஸமீசீனதாஸாமருளிச்செய்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்த்தாம் பண்ணின உபதேசம் ஸபலமாயிற்றென்று நெஞ்சையுகக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதையாயிற்று. 'பா வ்ருத்யாஸத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) தாற்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சானதித்யாதியால) கடலுடைந்தாப்போலே உடைநதுகிடக்கப்பெற்றேனென்றது— ஸாஹஸமாய்க்கொண்டு பஹுதைவமாகப் ப்ரஸரித்துப் பின்பு ஒருவராலும்மீட்கவொண்ணாதே தானும்

ஸ—புனமேவிய- புனத்திலே மேவியிருப்பதான, புனம்- ஸ்வக்ஷேத்ரம். மேவுகை- ஸ்வீகரிக்கை, ஸ்வக்ஷேத்ரத்திலே நன்றாகவளர்ந்திருப்பதான வென்றபடி. பூம்- தர்சநீயமான, தண்- சீதளமான, துழாயலங்கல்- திருத்துழாய்மாலையை யுடையவனான, அலங்கல்- மாலை, இனமேதுமிலானை- உபமானமொன்றுமில்லாதவனை, இனம்- உபமானம், ஸாத்ருச்யத்தில் நிஸ்ஸமனானவனை யென்றபடி. அடைவதும்- அடையவேணும். ஸாவேசிதி. நிரந்தரமாக அநுபவிக்கவேணு மென்றபடி. இவ்விடத்தில் உகாரம் 'கிளு' ஸமீசீ' என்னுமாப்போலே கீழ்ப்பாட்டோடே இப்பாட்டுக்கு ஸமுச்சயார்த்தமாயிருக்கிறது. இதைச்சொல்லினே னென்கிறதோடேயாதல் இந்த என்கிறதோடேயாதல் அந்வயிப்பது. மனமே- என்னுடையமனஸ்ஸே, இது- இந்த அர்த்தத்தை, நிரந்தரமாக அநுபவிக்கையை யென்றபடி. சோரேல்கண்டாய்- விடாதேகிடாய், உன்னை- பகவத்விஷயத்தில் ப்ராவண்யமே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற உன்னை, வல்வினையேன்- பகவத்விஷயத்தில் அபேக்ஷமான உன்னையும் அநுரோதிசெல்லுமாப்போலே சொல்லும்படியான பாபத்தைப்பண்ணின நான், இரந்து- ப்ரார்த்தித்து, கனமே- த்ருடமாகவே, சொல்லினேன்- சொன்னேன். ।ரு।

அடைவதும்- தனக்குப்பாராயணமாக ஸம்ச்லேஷிப்பதும், பாரதந்த்ர்யநிஷ்டிகேஸம்ஷே. அணிஆபரணங்களாலே, ஆர்- வர்ணமான, மலர்மங்கைதோள்- ஸர்வஸ்வாமினியாய் நித்யாச்ரயையான பெரியபிராட்டியார்திருத்தோளே, தோளழகிலே ஈடுபட்டு மற்றொருதிவ்யாவயவஸௌந்தர்யமும் காணமாட்டாதே அததோளிலே சாய்ந்துகிடக்குமென்றுகருத்து. மிடைவதும்- நிரந்தரமாகச்செய்தருளுவதும், மிடைதல்- நிரந்தரமாகச்செய்கை, அசுரர்க்கு- அஸுரர்களுக்கு, வெம்போர்களே- உக்ரங்களானயுத்தங்களே, வெம்என்று உக்ரம், போர்- யுத்தம், அவன்செய்தருளுவதும் "ஸதாரண்வசிஷ்டஜ" என்கிறபடியே அவள்திருத்தோள்களை உத்தேச்யமாக ஸம்ச்லேஷம்பண்ணுகைக்கு உபாயமாக ஆச்ரிதஜநவிரோதிகளான ஸம்ஹாரயுத்தங்களே யென்றபடி. கடைவதும்- மதநம்பண்ணுவதும், கடலுள்- ஸமுத்ரத்தில், அமுதம்- அம்ருதம், அவன்மதநம்பண்ணுவதும் 'ஸ்வ தக்ஷ... ...' என்கிறபடியே அவளுடைய கடாக்ஷவிசேஷம்பெறுகைக்கு உபாயமாக க்ஷீரார்ணவத்தில் அம்ருதத்தையென்றபடி. என்மனம்- என்னுடையமனஸ்ஸானது, ஒருங்காக, ஏகாக்ரமாக, விச்சேதமின்றிக்கேயென்றபடி. உடைவதும்- ப்ரவாஹத்தாலே ஆச்ரயிப்பதுவும், அவற்கே- அந்த விசிஷ்டவேஷந்தங்களையுடையவனான ஸர்வேச்வரனுக்காகவே அவனை அநுபவிக்கைக்காகவேயென்றபடி. ஏவகாரணத்தால் மற்றொருவர் திவ்யதேசங்களிலும் கண்ணோட்டமில்லையென்றபடி. அவன் ஸவ-

மூ— ஆகஞ்சேர்நரசிங்கமதாகியோர்* ஆகம்வள்ளுகிரால்பிளந்தானுறை* மாகவைகுந்தங்காண்பதற்கென்மனம்* ஏகமெண்ணுமிராப்பகலின்றியே* ‖௭‖

ஆ— நெஞ்சைப்புகழுகிறார். ‖௬‖

(ஆகஞ்சேர்) இந்தரூபத்தை அநுஸந்தித்துப் பின்னையும் ஸம்ஶ்லேஷங்களைச் செய்தருளினவன்தன்னை அவனிருக்கிற திருநாட்டிலேசென்று காணவேணுமென்றாசைப்படாநின்றது, அதுவோ அதிஸ்திரமாயிராநின்றது, என்னெஞ்சைக்கொண்டென்செய்கேனென்றுநோகுகிறார். ‖௭‖

இ— மீளமாட்டாதே கிடக்கப்பெற்றேனென்றபடி. ‖௬‖

ஏழாம்பாட்டு

ஸங்கதிஸந்தானம்— கீழேசொன்னதை அநுவதிக்கிறார் (இந்தரூபத்தைஅநுவதித்தென்று) இதுக்கு, ஆசைப்படாநின்றது என்கிறத்தோடே அந்வயம். இத்தால் தம்முடைய நெஞ்சுக்குக் கீழ்ப்பாட்டிலபிறந்த ஆஸக்தி முதிர்ந்ததென்கிறார் இப்பாட்டிலென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனிருக்கிறவித்யாதியால்) அதில் மாகஎன்கிறவிடத்தில மாஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவோஇத்யாதியால்), பாட்டுக்குப் ஸமுதாயார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சைக்கொண்டித்யாதியால்) ‖௭‖

எட்டாம்பாட்டு.

தம்முடையமனஸ்ஸுக்கு ஸமவிஷயத்தில்பிறந்த ப்ராவண்யாதிஶயத்தை அருளிச்செய்யாநின்றவ ரிப்பாட்டிலே திருமலையை தேவர்கள் தொழுவார்களென்றுசொல்லுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்

ஸ— ப்ரகாரத்தாலு மாஸக்திபண்ணுவதும் பெரியபிராட்டியார் பக்கலிலேயே என்மனஸ்ஸுமிகவும் ஆஸக்தி பண்ணுமதும் அந்தபரமபுருஷன் பக்கலிலேயே, இவைஇரண்டும் மற்றொருவிஷயத்தில இல்லையென்று ஈஸ்வரங்களாலும் ஸூசிதமாகிறது, அவன்பிராட்டிபக்கல் எப்படி ஆஸக்தனாயிருக்கும் அப்படி என் மனம் பரமபுருஷன்பக்கல் ஆஸக்தமாகிறதென்று தாத்பர்யம். ‖௬‖

ஆகம்சேர்- ஒருஶரீரத்திலேசேர்ந்திருக்கிற, ஆகம்- ஶரீரம், நரசிங்கம்- நரத்தையும்ஸிம்ஹத்தையும் உடைத்தான, ஸாஹசர்யாந்நிர்தேஶ: நரஸிம்ஹங்களையுடைத்தான வென்றபடி. அதாகி- அந்தவஸ்துவாய், நரனென்றுதல் ஸிம்ஹமென்றுதல் சொல்லவொண்ணாதபடி விலக்ஷணவஸ்துவாகையாலே அதாகியென்று ஸாமாந்யநிர்தேஶித்தது. ஓராகம்- ஒருஶரீரத்தை, ஸர்வலோகாபகாரிணமான ஹிரண்யாஸுரதேஹத்தையென்றபடி. வள்ளுகிரால்- வளர்ந்தஉகிராலே, வஜ்ரஸமானவாயுதத்தாலே யென்றபடி. பிளந்தான்- விதாரணம்பண்ணினவன், காணவேணுமென்றெல்லாருக்கு மாசைபிறக்கும்படி ஸௌந்தர்யரூபவேஷமுடையவனான ஸர்வேஶ்வரனென்றபடி உறை- வஸியாநிற்கிறவிடமான, மாகம்- ஆகாஶமான, மா- மஹத்து, வம்- ஆகாஶம், பரமவ்யோமஶப்தவாச்யமாய் பரமவ்யோமமென்று ஶ்ருதிகளாலே ஓதப்பட்டதானவென்றபடி. வைகுந்தம்- ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, காண்பதற்கு- காணகைக்கு, என்மனம்- என்னுடையமனஸ்ஸானது, இராப்பகலின்றி- அஹோராத்ரவிபாகமின்றிக்கே, ஏகம்- ஏகாக்ரமாக, ராத்ரி ஒருகாலமும் பகலொருகாலமுமாயிருக்குமிறே நாட்டார்க்கு, என்னெஞ்சுக்கெப்போதுமிதுவேகாலமாயிற்றென்று கருத்து. எண்ணும் சிந்தியாநிற்கும் இத்தனைவைலக்ஷண்யமான நெஞ்சைக் கொண்டு நானென்னசெய்யக்கடவேனென்று நோகுறபடி. ‖௭‖

இருவினையும், புண்யபாபங்களான அவித்யாகர்மங்களையும், இன்றிப்போக- இல்லாமல்போக, நிஶ்ஶேஷமாய்போம்படியென்கை. கெடுத்து- நஶிப்பித்து, இதற்கு உய்யக்கொள்வானென்கிறத்தோடே அந்வயம். ஒன்றி- ஸங்கல்பித்து, திவ்யதேஶவாஸார்த்தமாய்ஸங்கல்பித்துவைபவமாயென்றபடி. ஆக்கை புகாமை- ஶரீரங்களிலே ப்ரவேஶியாதபடி, இந்தசேதநர் ஜந்மங்களை படையாதபடியென்கை. உய்யக்கொள்வான்- உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்கீடானவுடையவனான ஸர்வேஶ்வரன், நின்ற- ஆஶ்ரிதர்களை ப்ரதீக்ஷித்துக் கொண்டு நின்றருளுகிற ஸுலபமான, வேங்கடம்- ஸ்ரீவேங்கடகிரியானது, நீணிலத்துள்ளது- ஶாஶ்வதமான

மூ—இன்றிப்போகவிருவினையுங்கெடுத்து* தொன்றிபாக்கைபுகாமைபுய்யக்கொள்வா* னின்றவேங்கடநீணிலத்துள்ளது* சென்றுதேவர்கள்கைதொழுவார்களே* ॥௮॥

தொழுதுமாமலர்நீர்சுடர்தூபங்கொண்* டெழுதுமென்னுமிதுமிகையாதலிற்* பழுதில்தொல்புகழ்ப்பாம்பணைப்பள்ளியாய்த்* தழுவுமாறறியேனுனதாள்களே* ॥௯॥

ஆ—(இன்றிப்போக) அவனைக்காண்கைக்குத் திருநாட்டிலேபோகவேணுமோ, இங்கே அணித்தாகத்திருமலையிலேயன்றோ அவன்நின்றருளுகிறதென்னில்? அததால என்னெனக்கு, அங்குசசென்றடிமைசெய்வார் அயர்வறுமமரர்களல்லரோவென்கிறார். ॥௮॥

(தொழுது) உமக்குத்தானங்கேசென் றடிமைசெய்கைக்குத் தட்டென்னென்னில், ஸ்வயத்ருதீகத்வாரணஸ்ரணவிஶிஷ்ட ஶேஷஶேஷாஶந மாஹப்ராஸ்வ திவ்யவாமாஷர்களாலே வரிவஸிதவரணயுகளனான உன்திருவடிமலர்களிலே அநத்யபேக்ஷ்ணனான நானடிமைசெய்கைக்கு அர்ஹனல்லேனென்கிறார். ॥௯॥

(தாளதாமரையான்) தம்முடைய அநர்ஹதாநுஸந்தாநத்தாலே அவன் திருவடிகளி லடிமைசெய்கையில்

இ—பிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) அணித்தாக- ஸமீபமாக, நீணிலத்தென்கிறவிடத்தில அதிஶயத்தாமருளிச்செய்கிறார் (அததாலென்னெனக்கென்று) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குச்சென்றித்யாதியால்) ॥௮॥

✱ஒன்பதாம்பாட்டு.✱

நித்யஸூரிகளடிமைசெய்கிற இடமாகையாலே நாமவ்விடத்துக்கர்ஹரன்றென்று கீழச்சொன்ன அர்த்தத்தையே தழுவுமாறித்யாதியாலே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு ஸங்கதியன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (உமக்குத்தானித்யாதியால்) தாம் அநர்ஹரென்னுமிடம் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸூசிதமாயிருக்கையாலே அத்தை இப்பாட்டிலே வெளியிடுகிறாரென்றதாயிற்று. த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வயேத்யாதியால்) ஶேஷஶனச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகருத்தாலே ஶேஷாஶநாதிக்ரஹணம். பூர்வார்த்தத்தினர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (வரிவஸிதேத்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (அநத்யேத்யாதியால்) ॥௯॥

✱பத்தாம்பாட்டு.✱

இப்படிதாம் அநர்ஹரென்றநுஸந்தித்தால் வாசிககைங்கர்யம்பண்ணுகை யுசிதமல்லாமையாலே இப்பாட்டில் அவனைஸ்தோத்ரிக்கை அஸம்பாவிதமன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (தம்முடையவித்யாதியால்)

ஸ—ஸ்ருதியிலே இராநின்றது, நீட்சி- ஔந்நத்யமாய் ஶ்ரைஷ்ட்யத்தைக்காட்டுகிறது, திருமலையையுடைத்தாகையாலே ஶ்ரேஷ்டமானஸ்ருதியிலே யிராநின்றதென்றபடி. ஆனால்தானெனக்கென்ன ப்ரயோஜநமென்றுகருத்து. சென்று- அததிருமலையிலேபோய், கைதொழுவார்கள்- கைங்கர்யஞ்செய்தருளுவார், தேவர்கள்- நித்யஸூரிகளன்றோ, ஆதலாலவ்விடத்துக்கு நாமாரென்றபடி. ॥௮॥

பழுதில- பழுதில்லாத, பழுது- ஹேயம், ஹேயப்ரத்யநீகமானவென்றபடி. தொல்- அநாதியான, புகழ்- கல்யாணகுணங்களையுடையவனை, பாம்பு- ஶேஷனாகிற, அணை- ஶய்யையில், பள்ளியாய், கண்வளாததிலையுடையவனே? பள்ளி- ஶயநக்ரியை, பள்ளியையுடையவன் பள்ளியான், பள்ளியாயென்று ஸம்போதநம், மாமலர்- ஶ்ரேஷ்டபுஷ்பங்களையும், ஶ்ரேஷ்டமான ஸௌகந்திகபுஷ்பங்களையு மென்றபடி, நீர்- அர்க்யாதிஜலங்களையும், சுடர்- தீபாதிதேஜஸ்ஸுக்களையும், தூபம்- தூபத்தையும, கொண்டு- எடுத்துக்கொண்டு, தொழுது- ஸேவித்து, கைங்கர்யங்களைபண்ணியென்றபடி. எழுதுமென்னுமிது- எழுவோமென்கிறவிது, கைங்கர்யோத்ஸாஹஜநிதஹர்ஷத்தாலே உஜ்ஜீவிப்போமென்கிறவிதுவென்றபடி. மிகை- அபசாரம், இப்படி கைங்கர்யத்தில் அதிநிவிஷ்டர் ஶேஷஶேஷாஶநாதிகளாக அஸம்பாவிதரென்றபடி. ஆதலில- இப்படி ஸர்வோத்க்ருஷ்டதிவ்யபுருஷர்கள் உனக்கடிமைசெய்கையாலே, உனதாள்கள்- உன்னுடையதிருவடிகளை, தழுவுமாறு- ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்ப்ரகாரத்தை, ஆறு- ப்ரகாரம், கைங்கர்யம்பண்ணும்ப்ரகாரத்தையென்றபடி. அறியேன்- அறியமாட்டுகிறிலேன், நானுனக்கடிமைசெய்கைக் கர்ஹனல்லேனென்றபடி. ॥௯॥

மூ— தாள்தாமரையானுனதுந்தியான்* வாள்கொணீணமழுவாளிபுன்ணாகத்தார்* ளூராயத்தொழுவாரு மமரர்க* ஞாளுமென்புகழ்கோவுனசீலமே* ॥ய॥

சீலமெல்லையிலானடிமேலணி* கோலநீள்குருகூர்ச சடகோபன்சொன்* மாலையாயிரத்துள்ளிவைபத் தினின* பாலாவைகுந்தமேறுதலபான்மையே* ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம். ॥கக॥

ஆ—நமக்குப்பிறந்த க்லேசமெல்லாம்போம்படியாகத் திருவேங்கடமுடையானுடைய நிரவதிகஸௌசீல்யகுணத்தைக்கண்டு ப்ரீதியாலே அக்குணத்தைப் புகழுகிறார். ॥ய॥

(சீலம்) சீலமெல்லையிலானாயிருந்த திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளுக்குத் திருவணிகலமாயிருந்த இத் திருவாய்மொழிப்பாடே ஒருஸம்பந்தமுடையார் வைகுந்தமேறுகை ஸ்வபாவமென்றென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ— இப்படி ஸௌசீல்யகுணத்தையனுபவித்து உபஸம்ஹரிக்கையாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு அகுணமும் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று, ॥ய॥

✳ நிகமனம் ✳

திருவணிகலம்- திருவாபரணம், பத்தினினபாலர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தி ருவாய்மொழியோடு ஸம்பந்தமுடையால) பான்மை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வபாவமென் றென்று) ॥கக॥

ப— தாளதாமரையான்- தாளையுடைத்தான தாமரையிலிருக்குமவன், தாள்- நாளம், அப்போது வ்யுத்பத்தி யில்லாமையாலே தான்பிறக்கைக்கு ஒருஸம்பந்தம் ஒருகிழங்குமின்றிக்கே நாபீகமலத்திலே பிறந்த நாபீ கமலத்தை ஸ்தாநமாகவுடைய ப்ரஹ்மாவானவரென்றபடி. இப்படி ப்ரயோஜனப் ஸ்ருஷ்ட்யதிகாரம்பெற்ற ப்ரஹ்மாவானவரென்கை. உனதுந்தியான்- உன்னுடைய நாபியிலேயிருக்கிறவன், வாளகொள்- காந்தியை யுடைத்தான, வாள்- காந்தி, தேஜிஷ்டமானவென்றபடி. நீள்- தீர்க்கமான, மழுவாளி- மழுவையாளுமவன், மழு பரசு, ஸம்ஹாராதிகாரமதோறாரும்படி பரசுதரனாயிருக்கிற ருத்ரனென்றபடி. உன்னாகத் தான்- உன்னுடைய திருமேனியிலேயிருக்கிறவன், ஆகம்- சரீரம், "பக்ஷே த்ர்யக்ஷம் ஸர்வம் ருத்ரம் தக்ஷிணம் ஸாமப்ரஜாபதிம்" என்கிறபடியே உன்திருமேனியில தக்ஷிணபார்ஶ்வத்திலென்றபடி. ஆளராய்- தாஸ பூதராய், தொழுவாரும்- ஸேவிக்கிறவர்களும், அடிமைசெய்கிறவர்களுமென்றபடி. ஸர்வமும் நாபியிலும் திருமேனியிலும் இருக்கிறவர்களொத்துமன்றிக்கே அடிமைசெய்வாரும் ப்ரயோஜநாந்தரபரர் என்கைக் காக. அமரர்கள்- அமரத்வம்ஸமாகப்பெற்றிருக்கிற இந்த்ராதிதேவர்கள், உன்சீலம்- இப்படி ப்ரயோஜ நாந்தரபரராய அதிகாரிகளான ப்ரஹ்மாதிகளோடும் நீரந்த்ர ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணுகிற உன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தை, நாளும்- ஸர்வகாலமும்கூடினாலும், என்புகழ்கோ- எதுவாகவ்யாக்யாநிக்கக்கடவேன், காலம் எல்லாம்கூடினாலும் மினனபடியென்று என்னால சொல்லமுடியாதென்றபடி. ॥ய॥

சீலம்- ஸௌசீல்யகுணம், எல்லையிலான- அவதியில்லாமலிருக்கிறவனுடைய, அடிமேல்- திருவடிகளி லே, அணி- அலங்காரமாயிருக்கிற, இது பத்துக்குவிசேஷணம், கோலநீள்- ஸௌந்தர்யவிஸ்தாரமாயிருக்கிற, கோலம்- ஸௌந்தர்யம், அபிராமணீயமானவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரா ன ஆழ்வாருடைய, சொன்மாலை- ஸூக்திஸந்தர்ப்பமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இவைபத்தி னின்பாலர்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களின் பரிஸரவர்த்திகள், பால்- பரிஸரம், பாலிலேயிருக்குமவா பா லர், 'தெரித்தெழுதிவாசித்துங்கேட்டும்' என்கிறபடியே இத்திருவாய்மொழியோடே ஶ்ரவணபாடநதாரண ஸேவநாதிகளாக ஏதேனுமொரு ஸம்பந்தமுடையவர்களென்றபடி. வைகுந்தமேறுதல- ஸ்ரீவைகுண்டத் தை ப்ராப்திக்கையாவது, பான்மை- ஸ்வபாவம், பாத்தனுக்குப் பதிவ்ரத்யம்போலே இவர்களுக்கிது ஸ்வபா வமத்தனைபோக்கி ஸாத்யமன்றென்றபடி. 'மாகவைகுந்தம்காண்பதற்கென்மனமேகமெண்ணு' மென்று தாம் ஆசைப்பட்டபடியே இத்திருவாய்மொழியோடேயாவத்தோராம்ஸம்முடையவர்களென்று அருளிச்செய்கிறார். அநாதிபரம்பராகப்பெறவர்களெல்லாருக்கும் ஸ்வபாவமாய் வருமென்றுகருத்து. ॥கக॥

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநசேவதிஶ்ரீவேதாந்தாசார்யாநுஜ்ஞாதோஹ்மாஷேதிகாயநம:. ✳

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(ஓராயிரம்.)

நேதாஸ்ஸ்ரீநாதவத்தாஜ்ஜகதுபஜநஸம்ஸ்த்யாவநாநேகரூப ஸம்ஹர்த்தா ஹரிஸ்தாஸ

தாதாநேத்ராக்ஷஸ்ய ஸௌபத்ரதீஸத்வடகஸ்ரேணிஸம்வத்திதோகஸ் ।

ஸ்ருஷ்டாஷ்டாரக்ஷகஸ்ஸாத்ருஷ்டி பிகடகேஸவம்பிபாநாதிக்ருதே

ஸ்ரீஸைலோகேஸ்ஸாம்யோநாதகஸ்யோபதாவகீர்த்யாஸ்ரீஸ்தாக வேரஸவள ॥கூ௦॥

(நேதாஸ்ரீநாதவத்தாஸ) பேராயிரங்கொண்டதோர் பீடுடையன்- ஸகீபமாணவிஷயவேஷிதாதி ஸ்ரூதிவாதகங்களாய் ஓரொன்றுதானே பஹுப்ரகாரமாக ரக்ஷிக்கக்கடவதான அநேகந்திருநாமங்களையுடையவனுகையாலும், (ஜகதுபஜநஸம்ஸ்த்யாவநாநேக,) அவனை அகல்ஞாலம் படைத்திடந்தான்- லோகங்களுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுமவனாகையாலும், (ஹரிஸ்தாஸ) அரியைவணங்கியறிந்தனர்- ஆஸ்ரிதருடைய அநிஷ்டங்களை ஹரிக்குமவனாகையாலும், (தாநாநேத்ராக்ஷஸ்ய) விண்ணுலகந்தரும் தேவனை- ஸ்வர்க்கத்தைக் கொடுக்குமவனாகையாலும், (✕ஸௌபத்ரதீஸ) புனமேவியபூந்தண்டுழாயலங்கலித்யாதி- உஜ்ஜ்வலமான திருத்துழாய்மாலையையுடையவனாயிருக்கையாலும், (வடகஸ்ரேணிஸம்வத்திதாகஸ) அடைவதுமணியார் மலர்மங்கைதோள்- தன்னோடேபிரிவற்ற பெரியபிராட்டியையும், ஸாத்விகர்களையும் வராஹகாரமாக வுடையவனாகையாலும், மலர்மங்கையென்று பெரியபிராட்டியைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம் (ஸ்ருஷ்டாஷ்டாரக்ஷகஸ) ஆகஞ்சேர்நரசிங்கமதாகியித்யாதி- நரஸிம்ஹரூபத்தைக்கொண்டு விரோதியான ஹிரண்யனை ஸம்ஹரித்து ஸத்ரான ப்ரஹ்லாதனிடத்தில் அனுக்ரஹத்தைப்பண்ணுமவனாகையாலும், (த்ருஷ்டிபிகடகேஸவம்பிபாநாதிக்ருதே:) உய்யக்கொள்வான்நின்ற வேங்கடம்- ஸர்வஜீவநாஸமமாகத் திருமலையிலே நின்றருளுகையாலும், ஆஸ்ரிதருக்காக மேலிற்பாட்டில் பழுதிலதொல்புகழ் பாம்பணையென்று சொன்ன ஸேஷஸாயித்வம் ஸம்க்ருஹீதம். (ஸ்ரீஸைலோகேஸ்ஸாம்யோநாதகஸ) தாளதாமரையானுனதுந்தியானித்யாதி- ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் தன்திருமேனியிலே இடங்கொடுக்கையாலும், எம்பெருமான் ஸீலகுணாகரனென்று "ஓராயிரம்" என்கிற ஸூக்தத்திலே ஆழ்வாராலே உபவாதிக்கப்பட்டானென்கிறார். ॥கூ௦॥

*வடகஸ்ரேணிஸம்வத்திதாகஸ" என்று பதினெண்ணுயிரத்தில் வரும்.

✕ இனமேதுமிலானை- ஈனமென்றது இனமென்று குறுகியிருக்கிறது, ஈனம்- ஸதோஷம், என்று ஸ்ரீபெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவுள்ளம்.

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஸிகாய நம:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (மையார்கருங்கண்ணி) இப்படி எம்பெருமானுடைய ஸௌஸீல்யாநுஸந்தாநத்தாலே நிர்வ்ருத்தராய்

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படியவனுடைய ஸௌஸீல்யகுணாநுஸந்தாநத்தாலே ஸந்துஷ்டராயிருக்கிற ஆழ்வார் தேவேஸ்வரயிற்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே 'காணக்கருதுமென்கண்ணே' 'கண்ணுணயுன்னைக்காணக்கருதியென்னெஞ்சம்' மித்யாதியாலே கண்ணோடே தம்முடையநெஞ்சு மவனையாசைப்படாநிற்கிறதென்று அலற்றுகை ஸம்ப்ரமமென்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அவஸரவிஸேஷகரணங்கைகையாலே ஞானபலாத்வமும் கலங்கிப்போயிற்றென்றுகருத்து. *

மூ— மையார்கருங்கண்ணி கமலமலர்மேற்* செய்யாடிருமார்பினிற்சேர்திருமாலே* வெய்யசுடராழிசுரிச ங்கமேந்தும்* கையாவுன்னைக்காணக்கருதுமென்கண்ணே* ||க||

ஆ— தஶநாஸனத்திலே ஆவ்ருத்தராய் அதுகைவாராமையாலே தாமவஸன்னராய் அவஸந்நஸகலகரணருமாயி ருந்த ஆழ்வார் லக்ஷ்மீகடாக்ஷஸம்ஶ்லேஷகஸௌமனுப், தத்வஸனுப், ஶங்கசக்ரதிவ்யாயுத விஶிஷ்டகரனுன வுன்னழகை என்கண்ணானது காணவாசைப்படாநின்றதென்கிறார். ||க||

(கண்ணே) என்னெஞ்சமுன்னைக் காணவாசைப்படாநின்றது ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் காணவரிதா

முதற்பாட்டு.

இ— வ்ருதாயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லக்ஷ்ம்யாதியால்) இதில் கடாக்ஷஸ்வம் "மையார்கருங்கண்ணி' என்கிற விஶேஷணத்துக்கும் ஸம்ஶ்லேஷஸ்வம் 'மார்பினிற்சேர்' என்கிறதற்கும் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக. கடாக்ஷஸம்ஶ்லேஷஶ்ரீமத்: தத்வஸனுயென்று திருமாலென்கிறத்துக்கும் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||க||

இரண்டாம்பாட்டு

உன்னையித்யாதியாக வ்ருதாயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சமித்யாதியால்) உபாஸத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே கண்ணாசைப்படாநின்றதென்றவ ரிப்பாட்டிலென்னெஞ்சமாசைப்படாநின்றதென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதே. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிக

ஸ— மையார்- அஞ்ஜநத்தாலேயலங்க்ருதமான, அஞ்ஜநத்தாலே ஸம்ஸ்க்ருதமானவென்றபடி. கருங்கண்ணி- 'அஸிதேக்ஷணா' என்கிறபடியே ஸ்வாபாவிகநைல்யாதிஶயஶாலியான திருக்கண்களையுடையவளான, லக்ஷ்மீநேத்ராஸவ ஸ்ரீவத்ஸஸ்யாஷ ஸமுபஸ்தாநஃ ...வலக்ஷேஃ கோஷ்டாநீகடாக்ஷைஃ என்னும்படி அவன்திருமேனிக்கு நைல்யாதிஶயாபாதகமாம்படி யதீயங்களான திருக்கண்களையுடையவளானவென்றபடி. கமலமலர்மேல்- தாமரைப்பூவின்மேலிருக்கிறவளான, செய்யாள்- சிவந்தநிறத்தையுடையவளான, ஜாம்பூநதப்ரதிமாஶாலியான லக்ஷ்மியானவளென்றபடி. திருநாமத்தை நிர்தேஶியாதே மலர்மேற்செய்யாளென்று ஸாமாந்யநிர்தேஶித்தது அந்தபத்தினுடைய ஸௌந்தர்யஸர்வஸ்வமான காந்தியானதொருபெண்ணாய் வடிவெடுத்ததென்னும்படி விலக்ஷணமாம் ஸ்வரூபமாஶ்ரிதமாகையால் அநிர்தேஶ்யயென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. திருமார்பினில்- ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸ்ஸிலே, சேர்- சேர்ந்திருக்கும்படியிருக்கிறவனான, வஸிக்கும்படியென்னாதே சேரும்படியென்றததால அநாதியும் விஶ்லேஷித்திருந்து சேர்ந்தக்ஷணம்போலே தோற்றுகிறதிவளுக்கு ஸர்வக்ஷணமுமென்றுகருத்து இப்படி ஸர்வக்ஷணமுமான லக்ஷ்மியும் அபிநவமாயதிலபோலே அநுக்ஷணமாதராஸக்தையாம்படியான திருமார்பில் ஸௌந்தர்யத்தையுடையவனானவென்றபடி. திருமாலே- லக்ஷ்மீபதியானவனே, மார்பிற்சேர்ந்தாற்போலே இங்கொருதிவ்யாவயவத்தை நிர்தேஶியாதே திருமாலேயென்கையாலே அவளுடைய ஸர்வதிவ்யாவயவங்களிலுமிவன் வ்யாமுக்தனாயிருக்குமென்றுகருத்து. வெய்யார்- வெய்யதாயிருக்கிற, வெய்யென்று ஊஷ்ணம், உங்களிருவருடைய சேர்த்தியழகில் ஶத்ருக்களாய்நிரீக்ஷாமாஸக்தியாய்க்கொண்டு விரோதிவிஷயத்தில் க்ரௌர்யத்தையுடைத்தானவென்றபடி. சுடராழி திவ்யதேஜஸ்வியான திருவாழியையும், சுடர்- தேஜஸ், ஶாகவாயிர்வாதஸமாஸம். உங்களிருவருடைய சேர்த்திக்கு மங்களநீராஜநம்போலே ஶோபாதிஶயகரமாம்படி ஸ்வாபாவிகமான ஸ்ரீஸுதர்ஶநத்தையுமென்றபடி. சுரிசங்கம்- ஶுப்ராவயத்தையுடைத்தான ஶங்கத்தையும், சுரி- ஶுப்ரவர்ணம், வர்ணவாசகஸமாஸம். உபர்நீபவஸ்துஸாம்யமான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுமென்றபடி. ஏந்துங்கையா- தரியாநிற்கிற திருக்கைகளையுடையவனே, சங்கமுடையாயென்னாதே சங்கமேந்துங்கையா என்கையாலே அவளிவனுக்கு ஶோபையாகைக்காக ஆபரணங்களையேந்துமாப்போலே இவனுமவளுக்கு ஶோபையாகைக்காக வழங்குவதான திருக்கைகளிலே திருவாழிதிருச்சங்குகளை யேந்தாநிற்குமென்றுகருத்து. உன்னை- இப்படி 'ஶங்கசக்ரகதாபாணிஃ ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஶ்ரீஃ' என்கிற ஸர்வேஶ்வராஸாதிவைபவங்களையுடையவனானவுன்னை, என்கண்- என்னுடையகண்ணானது, காணக்கருதும்- காணைக்குத்தேடாநின்றது. ||க||

மூ— கண்ணையுன்னைக் காணக்கருதியென்னெஞ்சம்* எண்ணேகொண்ட சிந்தையதாய்நின்றியம்பும்* விண்ணோர் முனிவர்க்கென்றுங்காண்பரியாயை* நணுந்தொழிலேனென்று நானழைப்பனே* ||உ||
அழைக்கிற அடிநாயேனாய்க்கூழைவாலாற்* குழைக்கின்றதுபோலவென்னுள்ளங்குழையும்*

ஆ— பிறக்கச்செய்தே எனக்கு த்ருஷ்டமுதுசனுமிருந்த வுன்னையொழிய வேறெனக்குச்செல்லாமையாலே யுன்னைக்காணுந்தொழிலில் தரிப்பேனென்று நான்கிடந்து கதறுகின்றேனென்கிறார். ||உ||

(அழைக்கின்ற) என்னுடைய நெஞ்சானது தன்னுடைய அயோக்யதையையும் ஸாதநவைகல்யத்தையும்பாராதே தன்னுடைய ஆவலத்தாலே யுன்னையாசைப்பட்டு விடமாட்டுகிறதில்லை இப்படி என்னுடைய ஸர்வகரணங்களும் தளராநிற்கச்செய்தே பேசாதிருந்த நன்மையாலே உபாயமுண்டாய்ப்ராபவனாய்ப்

இ— (விக்ருதியால்) கண்ணையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனைக்கிக்ருதியால்) த்ருஷ்டமுதுசனென்றது- எனக்கு ஸர்வகார்யநிர்வாஹகனுப் உபகரணம்போலே விதேயனென்றபடி. நணுந்தொழிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையொழியவிக்ருதியால்) நானழைப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்கிடந்து கதறியால்) ||உ||

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

நாய்கூழைவாலாற்குழைக்கின்றதுபோலென்று நாய்த்ருஷ்டாந்தஞ்சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிக்ருதி ஆவலத்தாலென்னுமளவாலே) அதில் ஸாதநவைகல்யத்தையுமென்றது- கூழைவாலாலென்றதுக் கவிப்ராயஞ்சொன்னபடி. குழையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டிக்ருதி) ஸர்வகார்யத்துக்கெல்லா மபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிக்ருதியால்) இருந்தநன்மையாலேயென்கிறதற்கு அஞ்சாநின்றேனென்கிறதோடே யன்வயம். இதுவேபாட்டுக்கு ஸங்கதிய

ப— கண்ணை- எனக்குக்கண்போலே இஷ்டப்ராப்தி ஸாதநமாய் உபகரணவதிதேயனுய் அவிநாஶத் தொஸ்வபாவனுய் நிரதிஶயஸ்ப்ருஹனுப் ஸிஞஎன்றென்றுசொல்லும்படியாய் இவையித்தனையும் ஸஹஜமாக வுடையவனே, உன்னை- நிரதிஶயபோக்யனானவுன்னை, காண- ப்ரத்யக்ஷமாகவநுபவிக்க, கருதி- அபி ஸந்திபண்ணி, ஆசைப்பட்டென்றபடி. என்னெஞ்சம்- என்னிலும்வலவமான வென்னுடையமநஸ்ஸானது, எண்கொண்டசிந்தையதாய் என்று ஏகாரத்தை மேலேசேர்ப்பது, எண்கொண்ட- ஸங்கல்பத்தையைஜயித்த தான, எண்- ஸங்கல்பம், கொள்ளுகை ஜயிக்கை, ஸங்கல்பத்தைப் பதிகூ்ரத்தித்ததானவென்றபடி. அஸங்கல்ப யங்களானவெண்கை. சிந்தையதாய்- விஷயங்களையுடைத்தானதேயாய், மநோரதங்களை ஸர்வகாலமு முடையதாயென்றபடி. நின்று- ஸ்திரமாய், விச்சேதமின்றிக்கேயென்றபடி. இயம்பும்- கூப்பிடாநிற்கும், கூக்குரல்களை யுண்டாக்காநிற்குமென்றபடி. விண்ணோர்முனிவர்க்கு- ஸநகாதிகளான ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்களி லிருக்கும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் மநநஶீலரான ஸநகாதிகளுக்கும், என்றும்- ஸர்வகாலமும், காண்பரியாயை- காண்கையில நமையானவுன்னை, காண்பு- காண்கை, அரியாயென்கிறவிஶேஷத்தாலே அவிஶேஷவனைச்சொல்லும்போது அரியாயென்றுரமுவமாயிருக்கும், நான்- அவர்களைப்போலே ஜ்ஞாநஶக்திகரமான விலக்ஷணமோக்ஷஸாமர்த்தியமின்றிக்கே அத்யந்தாயதீநனான நான், நண்ணு- கிட்டாமல், ப்ரத்யக்ஷமாகக்காணாமலென்றபடி. ஒழிவேனென்று- உபாரசனுக்கேனென்று, க்லேஶந்தீர்ந்து பரித்திருக்கமாட்டேனென்றுஎன்றபடி. அழைப்பன்- கூக்குரல்பண்ணுகின்றேன். ||உ||

அழைக்கின்ற- கூக்குரல்பண்ணுகின்றவனான, அடிநாயேன்- அடியனானநாயேன், ஶேஷத்வாநுரூபம்ப டி நிக்ருஷ்டஶரீரஶனுய் கிட்டவரிலுமக்கவஶ்யாவஸமாம்படி- யதுஜகநிஷேநனுயிருப்பேனான வென்றபடி, என்- என்னுடைய, உள்ளம்- மநஸ்ஸானது, நாய்- நாயானது, கூழைவாலாற்குழைக்கின்றதுபோல- தன் னுடைய கூழைவாலாலே குழையாநிற்கிறதுபோல, குழைகை- ஸாத்விகவ்யஞ்ஜகமான ப்ரவணவ்ருத்தி. கூழைவாலென்கைபாலே பிதுக்கு ஸாத்விகவ்யஞ்ஜநத்தில் ஸாதநவிகலவும்சொல்லிற்று, நாயானது தன் னுடையவனுக்கு வாலாலேயிறே ஸாத்விகத்தைவ்யஞ்ஜிப்பிப்பது. அது கூழையானால் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கமுடியா திறே. இத்தால் த்ருஷ்டாந்திகத்தில் ஸாதநவைகல்யம் ஸூசிதம், நாயானது ஸாத்விகத்தை வாய் விட்டுச்சொல்லமாட்டாமையாலே தன்னுடையவன்பேவத்தைப்பார்த்து கூழைவாலையசைத்து ஸாத்விக வ்யஞ்ஜநாகம்ம் ப்ரவணவ்ருத்திகளைப்பண்ணுமாப்போலே யென்றபடி. குழையும்- நெகிழ்ப்படாநிற்கிறது,

மூ—மழைக்கன்று குன்றமெடுத்தாநிரைகாத்தாய்* பிழைக்கின்றதருளென்றுபேதுறுவனே* ।௩।
உறுவதிதுவென்றுனக்காட்பட்டுநின்கட்* பெறுவதெதுகொலென்றுபேதையேன்னெஞ்சம்* மறுகல்செய்யும்வானவர்தானவர்க்கென்றும்* அறிவதரிய அரியாயவம்மானே* ।௪।
அரியாயவம்மானை யமரர்பிரானை* பெரியானைப் பிரமனைமுன்படைத்தானை*

ஆ— ருப்பாரை ரக்ஷிக்கக்கடவதான வுன்னுடைய நிரவதிககாருண்யவெள்ளத்திலும் நானகப்பட்டேனோ வென்றஞ்சாநின்றேனென்கிறார். ॥௩॥
(உறுவது) நீ ஸ்ருதிஸ்வாருஹனாயிருக்கச்செய்தே சிலருக்கரியபாயிருக்கையாலே எனக்குமரியபாயிருக்கில் செய்வதென்னென்று என்னெஞ்சு நடுங்காநின்றதென்கிறார். ॥௪॥
(அரியாய) உம்முடைய வபேக்ஷிதமேதென்னில்? ஸம்ஸாரியர்க்கும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங் காரணமாயிருந்த

இ—டாயிறுது. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபாயத்வாதியால) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ।௩।

✳ நாலாம்பாட்டு ✳

ஆரியாயவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிலருக்கித்யாதியால்) இத்தால் நாம் ஸ்ருதிஸ்வாருஹனாயிருக்க நீரிப்படி ஸம்ப்ரமத்தாலே கலங்குவானேனென்ன வதுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸமதிஸந்திதை. நின்கட்பெறுவதித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குமித்யாதியால) ।௪।

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இரண்டாம்பாட்டில் ஸங்க்ரஹத்திலேசொன்ன வர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு ஸாரஸங்க்ரஹமென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (உம்முடைய வித்யாதியால) கீழ்ப்பாட்டிலே பெறுவதெது கொலென்று ஸாத்யத்தைச் சொன்னவாறே, உம்முடைய வபேக்ஷிதமேதென்று ஸங்கைபிறக்கவதுக்

ஸ— அன்று அந்தகாலத்திலே, இந்த்ரன் க்ரோதத்தைப் ஸம்வர்த்தகமேகங்களை யேவினகாலத்திலே, மழைக்கு- அந்தவர்ஷத்துக்காக, குன்றமெடுத்து- கோவர்த்தனத்தையெடுத்து, ஆநிரை- கோஸமூஹங்களை, ஆவென்று மோவுக்குப்பேர், ரக்ஷாபேக்ஷையுமறியாத பசுக்களையென்றபடி. காத்தாய்- ரக்ஷித்தருளினவனே, அருள்- ஸம்ஸ்லேஷமான வுன்னுடைய க்ருபையானது, பிழைக்கின்றதென்று- தப்பாநின்றதென்று, இப்படி ஸர்வப்ராணிஸம்ரக்ஷணத்வீக்ஷணமான வுன்னுடைய க்ருபையானதென்னை கைவிடப்பாராநின்றதென்று என்றபடி. பேதுறுவன்- கலங்காநின்றேன், பேது- மோஹம், உறுகை- அடைகை, பயத்தாலே கலங்காநின்றேனென்றபடி. ।௩।

வானவர்தானவர்க்கு- தேவதாநவர்களுக்கு, என்றும்- ஸர்வகாலமும், அறிவது- உள்ளபடியறிகைக்கு, அரிய- அஸக்யனான, அரியாய- ஹரியாய, ஹரி- ஸிம்ஹம், நரஸிம்ஹரூபனாய் ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு ஸுலபனானவனென்றபடி. அம்மானே- ஸ்வாமி, இது உறுவதென்று- இந்த ஸம்ஸ்லேஷமே நமக்குப்ராப்யத்துக்குசிதமென்று. உறுவது- உசிதம், உனக்காட்பட்டு- உனக்குதாஸனாயிருக்கையை ஸ்வீகரித்து, நின்கண்- உனபக்கல், கண்ணென்று ஸப்தமீவிபக்தி. கண் பெறுவதென்கிறவிடத்தில ணகாரஸ்வரூபகாரோ ஏ டகாராதேஸ:. பெறுவது- நானடையப்புகுகிறது, எதுகொலென்று- எதுவோவென்று, உன்னைக்கண்டு ஸாக்ஷாத்கரிக்கையோ காணாதே கேவலம் ஸம்ஸாரத்தில் ஸ்திதியோவென்று என்றபடி. பேதை- விவேகரஹிதமான, நாம் ஸம்ஸயிப்பண்ணினபடியே ஸங்கிக்குமென்னு மறிவில்லாததான என்றபடி. என்னெஞ்சம்- என்னுடையமநஸ்ஸானது, மறுகல்செய்யும்- மோஹம்செய்யாநிற்கும், மறுகல்- மோஹம், மலங்காநிற்குமென்றபடி இந்த ப்ரஹ்லாதாதிகோடியிலே கூடுகிறேனோ, தேவதாநவகோடியிலே கூடுகிறேனோவென்றஞ்சிக் கலங்காநின்றதென்கை. ।௪।

பிரமனை- ப்ரஹ்மாவை, முன்- "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்" மென்கிறபடியே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிக்கு முன்னே, படைத்தானை- ஸ்ருஷ்டித்தவனை, பெரியானை- ஸர்வேஸ்வரனை, அமரர்பிரானை- நித்யஸூரிகளுக்கு ஸதாதர்ஸநமென்ற உபகாரகனை, அரியாய- ஸிம்ஹமான, "நாரஸிம்ஹவபுஸ்ஸ்ரீமான்" என்கிறபடியே ஸ்ருதிக்காக விளங்கியசிம்ஹமான, அம்மானை- இந்த ஸ்ருதிஸ்வாருஹத்தாலேயென்னை ஸ்வீகரித்

மூ— வரிவாளரவினணைப்பள்ளிகொள்கின்ற* கரியான்கழல்காணக் கருதுங்கருத்தே* ॥௫॥
கருத்தேயுன்னைக் காணக்கருதி யென்னெஞ்சத்* திருத்தாகவிருத்தினேன் தேவர்கட்கெல்லாம்* விருத்தா
விளங்குஞ் சுடர்ச்சோதியுயரத்* தொருத்தா வுன்னை யுள்ளுமென்னுள்ள முகந்தே* ॥௬॥

ஆ— ஞானைகப்ராலே ஸர்வேச்வரனைப், அபார்வரமமர்களதிபதியாய், ஸகலஜநமநோநயந ஹாரிதிவ்ய ஸௌந்தர்ய விசிஷ்டனைப், ஆச்ரிதர்க்காக்ஷதிக்ஷம பண்ணுகைக்காகத் திருப்பாற்கடலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற கரியான்கழல்காண வாசைப்படாநிற்கு மென்னெஞ்சமென்கிறார். ॥௫॥

(கருத்தே) இப்படி நானுன்னைக்காண விஷிக்குமளவில் திருநாட்டிலிருக்கும்படியே வந்தென்னெஞ்சிலே புகுந்தருளின வுன்னையென்னெஞ்சுகந்து ஸாதிபாநின்றதென்கிறார். ॥௬॥

இ—ஒருத்தர மருளிச்செய்கிறாரென்றுகருத்து. பெரியானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனையென்று) அமரர்பிரானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபார்வரமித்யாதியால்) அரியாயவம்மானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதர்க்கித்யாதியால்) ॥௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

உன்னைக்காணக்கருதி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) விளங்குமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டி லித்யாதியால்) என்னெஞ்சத்திருத்தாக விருத்தினேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சிலே யித்யாதியால்) இதனால் தாமிஷிக்குமளவில் தமமுடைய திருவுள்ளத்திலேயவன் ப்ரத்யக்ஷகனைப்போலே வந்து ப்ரகாசிக்க வவனை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸூசிதமிதை. உன்னையுள்ளுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சுகந்தித்யாதியால்) ॥௬॥

ப—தெனக்கு ஸாதியான, வரிவாளரவின்- வரியையும் வாளையுமுடைத்தான நாமத்தினுடைய, வரி- அழகு, வாள்- காந்தி, அணை- ஶய்யையிலே, நாமத்தினுடைய ஶய்யையாவது- ஶேஷனுடைய ஶரீரரூபமாகிற ஶய்யையென்றபடி. பள்ளிகொள்கின்ற- ஶயநக்ரியையைக் கொள்ளாநிற்கிற, கண்வளர்ந்தருளாநிற்கிற வென்றபடி. கரியான்- நீலவர்ணனை, இங்கு த்விதீயாவிபக்தி லோபமாயிருக்கிறது. 'கரியான்கழல்காண' என்கிற பாடமன்றிக்கே 'கரியான் தனைக்காண' என்றும் பாடமுமுண்டு. அப்போது த்விதீயாவிபக்தி ஸாத்ருடை. இதெல்லாமுரையிற்சொன்ன திவ்யரூபம், ரஜதகிரியின்மேலேயொரு காளமேகம் சாய்ந்தாப்போலே திருவனந்தாழ்வான் திருமேனிக்குப் பரபாகமாம்படி நீலவர்ணனான ஸாதியை யென்றபடி. கழல்- திருவடிகளிலே, காண- ப்ரத்யக்ஷமாக வநுபவிக்கைக்கு, அவனைத்திருவடிகளிலே யநுபவிக்கையாவது அவனுடையதிருவடிகளை யநுபவிக்கையென்றபடி. கரியான்தனைக்காணவென்று பாடமானபோது தனை யென்றது ஸார்த்தகம். கரியானை யநுபவிக்கைக்கென்றபடி. கருத்து- ஆஶயமானது, என்னுடைய மநஸ்ஸானதென்றபடி. கருதும்- அபிஸந்தி பண்ணாநிற்கிறது, ஆசைப்படாநிற்கிறதென்றபடி, ॥௫॥

கருத்தே- எனக்குக் கருத்தானவனே, நானவனாகும்படி எனக்குமநோவிஷயமானவனே என்றபடி. எனக்கு அநுபவாதிஶயத்தைப் ப்ரகாசிப்பிக்கிறவனே என்கை. தேவர்கட்கெல்லாம்- நித்யஸூரிகளுக்கெல்லாம்; விருத்தா- வ்ருத்த, அநாதிஶேஷியானவனே யென்றபடி. விளங்குஞ்சுடர்- ஜாஜ்வல்யமான ப்ரகாசாஶ்ரயமான, சோதி- ஸ்வப்ரகாஶ ஜ்யோதீரூபமான, உயரத்து- ஊர்த்வலோகத்தில், "விஶ்வதஃ ப்ருஷ்டேஷு ஸர்வதஃ ப்ருஷ்டேஷ்வநுத்தமேஷூத்தமேஷு லோகேஷு" என்றுசொல்லப்பட்ட பரமபதத்திலிருக்கிற வென்றபடி. ஒருத்தா- அத்வீதீயனே, உன்னை- ஆச்ரிதஸம்ஶ்லேஷ ரஸிகனானவுன்னை, காண- ப்ரத்யக்ஷமாக அநுபவிக்கைக்கு, கருதி- இச்சித்து, என்னெஞ்சத்து- என்னெஞ்சிலே, இருத்தாக- ஸ்திரப்ரதிஷ்டனாம்படியாக, இருத்தினேன்- வைத்துக்கொண்டேன், ஒரு உபாயாந்தரத்திலே உன்னை யென்னெஞ்சுக்குள்ளே பெற்றேனென்று பாடாந்தரம். நானிச்சித்தமாத்ரத்திலே நீயென்னெஞ்சிலே ஸ்திரனாகப்புகுந்தருளினாயென்று தாத்பர்யம். என்னுள்ளம்- என்னுடைய மநஸ்ஸானது, உகந்து- ஸந்துஷ்டமாய், உன்னை- இப்படி ஸௌலப்யனான வுன்னை, உள்ளும்- உள்ளாநிற்கும், உள்ளுகை- சிந்திக்கை, அநுபவியாநிற்கிறதென்றபடி. ॥௬॥

மூ—உகந்தேயுன்னையுள்ளுமென்னுள்ளத்தகம்பால்* அகந்தானமர்ந்தேயிடங்கொண்டவமலா?* மிகுந்தானவன்
மார்பகலமிருகூறு* நகந்தாய்நரசிங்கமதாயவுருவே* ‖௭‖
உருவாகியவாறுசமயங்கட்கெல்லாம்*

ஆ—(உகந்தே) என்னுள்ளேபுகுந்தருளின வுன்னழகையும் செயலையுமென்னெஞ்சுகந்துகொண்ட நுஸந்திக்க; இதுகாரணமாக நீ மிகவும் ஸ்ரீதனாய் உன்னைக்காணப்பெறுமையாலே கலங்கினவென்னெஞ்சு தெளியும்படி யென்னெஞ்சை பெற்றைக்குமிடமாகக்கொண்டருளினையென்கிறார். ‖௭‖

(உருவாகிய)வெதவாஹ்யமான ஷட்ஸமயங்களில் நான்புகாதபடி உபிஸவித்து ஸர்வேஸ்வரனை தன்னை

✱ ஏழாம்பாட்டு ✱

இ— நரசிங்கமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமென்று) என்னுள்ளேபுகுந்தருளின வென்றது- கீழ்ச்சொன்னத்தை யநுவதித்தபடி. மிகுந்தானவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (செயலையுமென்று) உகந்தேயுள்ளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சித்யாதியால்) இவ்வநுவாதத்துக் கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இதுகாரணமித்யாதியால்) இத்தால கீழ்பபாட்டிலே யவனைக்காணப்பெற்றவ ரிப்பாட்டிலே யவன் தன்பக்கல் மிகவும்ஸ்ரீதனாயிருக்கும்படியைக் கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. அமலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) என்னுள்ளத்தகமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சைபெற்றைக்குமித்யாதியால) ‖

✱ எட்டாம்பாட்டு. ✱

அவனித்யஸ்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதேத்யாதியால்) எல்லாப்பொருட்க்கு மருவாகியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால) கண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) காணவுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தாலேகீழ்ச்சொன்ன ஸாநுஸாநு

மூ— நரசிங்கமதாய- நரமும்ஸிம்ஹமுமாய் கலந்துவந்தவிலக்ஷணமான, உருவே- ரூபத்தையுடையவனே; மிகுந்தானவன்- மிகாநின்றுள்ள தானவனுடைய, ப்ராதிகூல்யத்திலே பூர்ணனாயிருந்துள்ள ஹிரண்ய ஸுரனையென்றபடி. தன்பக்கல் ப்ராஹ்லாதனையன்றிக்கே 'ஜாநீஹ்யா தேவஶேகம்' என்கிறபடியே தனக்குமஹாரத்ரவான ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானையிறே அவன்வீவித்தது, மார்பகலம்- வக்ஷஸ்ஸினுடைய ஆபோகமானது, அதிவிஸ்தாரமான வக்ஷஸ்ஸானதென்றபடி. இருகூறுநகந்தாய்- இரண்டுகூறும்படியான நகத்தை யுடையவனே. கூறுமென்கிறவிடத்தில் மகாரம் ஸம்ஹிதாயாம் லோபமாயிருக்கிறது. நகத்தையுடையவன் நகத்தான், இச்ஶப்தத்தாலே ஸம்போதனைச்சொல்லும்போது நகத்தாயென்றுரூபம், நகத்தாயென்கிற ஶப்தம் நகந்தாயென்று ஸ்ரீப்ரஹ்லாதநாயிருக்கிறது, இத்தைத்தமிழர் வலலொற்றுமெல்லொற்றாயிருக்குமென் பார்கள், ஹிரண்யவக்ஷஸ்ஸானது விபாவிதாரிதமாம்படி பண்ணவல்ல நகங்களையுடையவனேயென்று வ ஸ்ரீவசனம். உகந்தே- ஸந்தோஷித்துக்கொண்டே, ஏவகாரம் ஸ்வயமேவ ஸவ்யாவவேதிவாரம், ஸர்வேஸ்வரனும் ஸந்தோஷமாயென்றபடி. உன்னை- நிரதிஶயபோக்யனானவுன்னை, உள்ளும்- உள்ளாநிற்கிற, அநு ஸந்தியாநிற்கிறவென்றபடி. என்னுள்ளத்து- என் மநஸ்ஸினுடைய, அகம்பாலகம்- அகமும்பு தேஶத்தினுள்ளே அகம்- உள்ளு, பால்- ஸ்தானம், ப்ரதேஶமென்றபடி. இதுக்கு இடங்கொண்டவென்கிறத்தோடே யந்வயம். தான்- ஸ்வயமேவ ஸ்ரீதிவாரவஸனாயென்று தாத்பர்யம். அமர்ந்தே- ப்ரீதியுடனேக்கொண்டே, அநந்யாரணத் தானினி யொருநாளும் விடாதவனாய்க்கொண்டென்றபடி. இடங்கொண்ட- இருந்தருளினவனான, அமலா- நிர்மலனே, கலங்கினவென்னெஞ்சு தெளியும்படியாக விருந்தருளினவனேயென்றபடி. இப்பாட்டிலனுடைய கல்யாணகுணங்களைச் சொல்லியேத்துகிற தாத்பர்யமாயிருக்கையாலே 'ப்ரஹ்மண்யதேவ' ஸூஸ்ரீதவத்ஸல' வாஸு தேவாதிஷ்டாத்ர' என்னுமாப்போலே ஸர்வஸம்போதநமாய் முடிந்திருக்கிறது. ‖௭‖

உருவாகிய- நிலவதாரங்களான, உரு- அவதாரம், ஸ்வாதந்த்ரீதியி லிவையுமொருவதாரம் மென்று தோற்றுநிற்கிறவையானவென்றபடி. ஆறுசமயங்கட்கெல்லாம்- ஷட்ஸமயங்கட்கெல்லாம், பாஹ்ய ஸமஸ்தவைஶேஷிக பாஶுபதாத்ய ஷட்ஸமயங்களெல்லாவற்றிற்குமென்றபடி. அவன்- அந்த ஸர்வேஶ்வரன், பொருவாகின்றான்- தடையாய்கின்றான், அவைற்றில் நான்புகாதபடி உபிஸவித்து

மூ— பொருவாகின்றானவனெல்லாப்பொருட்கு* மருவாகியவாதியைத்தேவர்கட்கெல்லாம்* கருவாகிய
கண்ணனைக்கண்டுகொண்டேனே* ॥௮॥

கண்டுகொண்டென் கண்ணிணையாரக்களித்துப்* பண்டைவினையாயினபற்றோடறுத்துத்* தொண்டர்க்
கமுதுண்ணச்சொன்மாலைகள்சொன்னேன்* அண்டத்தமரர்பெருமானடியேனே* ॥கூ॥

அடியானிவனென்றெனக்காரருள்செய்யு* நெடியானைநிறைபுகழஞ்சிறைப்புள்ளின்* கொடியானைக்

ஆ—யெனக்குக் காட்டியருளினவனை நான்காணவும்பெற்றேனென்கிறார். ॥௮॥

(கண்டுகொண்டு) இப்படிகண்ணாரக்கண்டுகொண்டு அவனை யேத்தவும்பெற்றேனென்கிறார். ॥கூ॥

(அடியானிவன்)பெரியதிருவடிதன் திருவடிகளில்செய்யும் வ்ருத்திகளெல்லாவற்றையும் என்னையிட்டு நிர்வஹி

இ— ஸ்வாத்மமன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்காரமும் பெற்றேனென்கிறாரென்று ஸங்கதியிதி, அந்த
ஜ்ஞாநஸாமாந்யமே ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாய்த் தோற்றுகையாலே ஸாக்ஷாத்காரமும் பெற்றதாக வருளிச்
செய்கிறாரென்றுகருத்து. ॥௮॥

✷ஒன்பதாம்பாட்டு.✷

பாட்டுக்கு த்ருதீயவாக்யத்திலே தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இதுவே
ஸங்கதியுமாயிற்று. ॥கூ॥

✷பத்தாம்பாட்டு.✷

நிறைபுகழித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்) வ்ருத்திகளெல்லாவற்றையுமெ
ன்றது- கைங்கர்யங்களை யெல்லாமென்றபடி. உபயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(என்னையிட்டித்யாதியால்) அதில் நிர்வஹிப்பிக்கமாகவென்றது- குன்றமெடுத்யாதிக்குத் தாத்பர்யம். கர்த்

ரு—னென்றபடி. எல்லாப்பொருட்கும்- ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும், அருவாகிய- ஸூக்ஷ்மமான, அந்தராத்மாவா
னவென்றபடி. ஆதியை- உபாதாநபூதனை, தேவர்கட்கெல்லாம்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கெல்லாம்,
கருவாகிய- காரணபூதனை, கரு- காரணம், கண்ணனை- ஆஸ்ரிதர்க்குத் தன்னைக்காட்டுகைக்காக ஸ்ரீக்ருஷ்
ணாவதரித்தவனை, கண்டுகொண்டேனே- காணப்பெற்றேனே. ॥௮॥

என்கண்ணிணை- சாணக்கருதுமென்கண்ணென்றுசொல்லப்பட்ட வென்னுடைய ஜ்ஞாநயுகமும், இ
ணை- யுகம், ஆர- த்ருப்தமாம்படியாக, கண்டுகொண்டு- ஸர்வேஸ்வரனைக்காணப்பெற்று, ந்யாயவிஸ்தா
ரியிலருளிச்செய்தபடியே யோகஜப்ரத்யாஸத்திஜந்யத்தாலே கண்களாலே காணக்குறையில்லை, உகை
யிற்சொன்னபடியே ஜ்ஞாநவ்ருத்திரூபஸாக்ஷாத்காரம் மிக்கு விவக்ஷிதமென்னவுமாம். களித்து- ஆநந்தித்து,
பண்டை- ப்ராசீநங்களான, வினையாயின- கர்மங்களாயிருக்கிறவைக ளெல்லாவற்றையும், ஸாக்ஷ்யவா
ஸநாதிஸகலகர்மஜாதங்களையுமென்றபடி. பற்றோடு- வாஸநையோடேகூட, அறுத்து- சேதித்
து, அண்டத்து- ப்ரஹ்மாண்டத்தில், அமரர்- தேவர்களுக்கு, பெருமான்- ஸ்வாமியானவனுக்கு, ஸகலங்களுக்
கு நிர்வாஹகரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு மீஸ்வரனாயிருக்கிறவனுக்கென்றபடி. அடியேன்- தாஸனானநான், அ
ந்தஸர்வேஸ்வரனாலே விஸேஷண விஷயீக்ருதனான நானென்றபடி. தொண்டர்க்கு- ஸமஸ்தபாகவதரா
ரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு, தொண்டர்- பக்தர், அமுதுண்ண- அம்ருதம்போஜிக்கலாம்படியான, நிரதி
ஸயபோக்யமா யநுபவிக்கலாம்படியாக வென்றபடி. சொல்மாலைகள்- ஸூக்திஸமூஹங்களை, சொன்னேன்—
சொல்லப்பெற்றேன், என்னளவேயன்றிக்கே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு முபகாரகனாகப் பெற்றேனென்றபடி.
நானும் போகங்களை போஜித்து என்னளிகாரமும்ஜீவித்து பாகவதர்களுக்கும் விருந்திட வல்லனானேனென் று
மாப்போலே எம்பெருமானைக்கண்டு நானும் க்ருதார்த்தனாய் என்னுடையகண்களும் த்ருப்தங்களாய் ஸ்ரீவை
ஷ்ணவர்களுக்கும் போகங்களுண்டாம்படி திவ்யஸூக்திகளைச் சொல்லப்பெற்றேனென்கிறார். இது ஸர்வேஸ்வர
ன் தம்மைக்கடாக்ஷித் தருளினபடிகளைக்கொண்டாடுகிறபடி. ॥கூ॥

நிறைபுகழ- நிறைந்த புகழையுடையவனை, புகழ- கீர்த்தி, அபிவ்ருத்தமான ஸௌலப்யாதிக
குணங்களை யுடையவனையென்றபடி. அஞ்சிறை- அழகிய சிறையையுடையவனை, சிறை- பக்ஷம்,
ஸௌவர்ணனை யென்றபடி. புள்ளின்- பக்ஷியினுடைய, ஸ்ரீவைநதேயனுடைய வென்றபடி. அவனுக்கு
வாஹநமான வென்கை. கொடியானை- த்வஜத்தையுடையவனை- அவனை விஷயீகரித்தாப்போலே என்னையும்

மூ— குன்றாமலுலகமளந்த* வடியானையடைந்தடியேனுய்ந்தவாறே* ॥௰॥

ஆறுமதயானையடர்த்தவன்றன்னைச்* சேறார்வயறென்குருகூர்ச்சடகோபன்* நூறேசொன்னவோராயிரத்துளிப்பத்து* மேறேதருமவானவர்தமின்னுயிர்க்கே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— தானாகமாகச் செய்வித்துக்கொண்டருளினான், ஒருவனை யாச்ரயித்து நானுய்ம்படியேயென்கிறார். ॥௰॥

(ஆறுமதயானை) ப்ரதிகூலநிரஸநம் பண்ணினாப்போலே யென்னுடைய து:க்கத்தையெல்லாம் போக்கியருளினவனைச் சொன்னவிப்பத்தும் வானவர்தமினனுயிர்க்கேறானவனைத் தருமென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ— பொறாதிப்ரவணஹேதுவின்றியே யென்றபடி. பெரியதிருவடியை விஷயீகரித்தருளினாப்போலே யென்னையும் ஸர்வவிய கைங்கர்யபாத்ரனாக விஷயீகரித்தருளினானென்கிறாரென்று பட்டர் நிர்வாஹம். இத் தாலகீழ்ப்பாட்டில் வாசிககைங்கர்யம்பண்ணப்பெற்றேனென்றவ ரிப்பாட்டிலே அவ்வளவன்றிக்கே ஸர்வவிய கைங்கர்யபாத்ரனாக ஸ்வீகரிக்கப்பட்டேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமென்க, தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனையித்யாதியால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

ப்ரபந்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலேத்யாதியால்) ॥௧௧॥

ப— விஷயீகரித்தானென்கைக்காக த்ருஷ்டாந்தாபிப்ராயக மிவ்விசேஷணம். அடியானிவனென்று- நமக்கு தாஸபூதனிவனென்று, எனக்கு- அநந்யகதிகனான வெனக்கு, ஆரருள் செய்யும்- பரிபூர்ண க்ருபையைப் பண்ணுமவனான, ஸர்வவிதகைங்கர்யபாத்ரனென விஷயீகாரத்தைப் பண்ணுமவனான வென்றபடி. உபஸம்ஹாரத்திலிப்படி யருளிச்செய்கையாலே ஸமஸ்தவ்யூஹமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிவாக்யப்ரமாணமென்றுவாய்ப ரருளிச்செய்தருளுவர். நெடியானை- பெரியவனான, இதுசெய்தது போராதென்று பின்னையும் உத்தரோத்தரம் க்ருபைசெய்தருளும்படி ஸர்வாதிகனான வென்றபடி. குன்றாமல்- குறையாமல், ஒருப்ரதேசமும் குறையாமலென்றபடி. உலகமளந்த- லோகங்களையளந்ததுகளான, அடியானை- திருவடிகளையுடையவனான ஸ்வாமியை, என்னை விஷயீகரித்தருளுமிடத்தில் கர்மயோகாதிப்ரவணஹேதுராஹித ஸர்வஜந்துக்களுக்கும் த்ரிவிக்ரமாவதாரத்திலே ஸ்ரீபாததீர்த்தஸம்பந்தம் கொடுத்தருளினாப்போலே ப்ரவணஹேது நிரபேக்ஷமாகவே விஷயீகரித்தருளினானென்றிங்கே பலிதம். அடைந்து- ஆச்ரயித்து, அடியேன்- நிருபாதிகதாஸனான நான், உய்ந்தவாறே- உஜ்ஜீவித்த ப்ரகாரமென்னவாச்சர்யம், ஆறு- ப்ரகாரம, ஏகார மாச்சர்யத்யோதகம். ॥௰॥

ஆறுமத- ஆறுதமதத்தை யுடைத்தான, ஒருக்காலும் மட்டுப்படாத மதத்தையுடைத்தான வென்றபடி. யானை- கஜத்தை, குவலயாபீடத்தை யென்றபடி. அடர்த்தவன் தன்னை- முறித்தவனை, தன்னை யென்று ஸ்வார்த்தகம். உக்திஸ்ரூதிவிசேஷ:. சேறார்- நித்யஜலஸம்ருத்தியாலே கர்தமப்ரசுரங்களான, வயல- கழனிகளையுடைத்தான, தென்- ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான ஆழ்வார், நூறேசொன்ன- நூறு நூறாகவே யருளிச்செய்ததான, ஆயிரமும் நூறுநூறாக ஸம்ப்ரதாயவிசேஷவாரம். ஒன்று நூறும் ஒன்றெண்பதுமென்னாப்போலே சொல்லாதே எல்லாப்பத்துக்களும் நூறு நூறாகவே யருளிச்செய்ததான வென்றபடி. ராமாயண பாரதாதிகளில் ஸம்க்ஷேபாதிவிசேஷம் போலே பரிப்பார்க்கெளிதாக நூறு நூறாக விருக்கிறதென்று கருத்து. ஓராயிரத்துள- அத்விதீயமான ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்- இந்தப் பத்துப்பாட்டும, வானவர்தம்- நித்யஸூரிகளுடைய, தம் என்று ஸ்வார்த்தகம். இன்னுயிர்க்கு- போக்யமான வாத்மஸ்வரூபத்துக்கு, ஏறே- ப்ரதானனானவனைத்தானே, ஏறு- பும்ஸ்த்வமாயிங்கு ப்ரதானவாசம். ஸத்தாதி நிர்வாஹகனான பரதேவதைநத்தானே, ஆயிரத்தாலே தத்விஷய ஜ்ஞானப்ரதாதிகாத்தையன் றென்றபடி. தரும்- ப்ரஸாதித்தருளும், இதனை யப்யஸித்தவர்களுக்கிதிசேஷ:. ॥௧௧॥

✳ ஜ்ஞாநவைராக்ய நாதஜ்ஞாநவிபவஸ்ரீசடகோபராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:. ✳

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(மையார்கருங்கண்ணி.)

லக்ஷ்மீவக்ஷஸ்ஸ்தலத்வாத் ஸ்வஜநஸுலபதா வர்ஷத்ராணாத்ரே:

தைத்யேஜ்யேப்யஸ்ஸ்வபாராத் ரவிஜவதிதயா நாகிநாம் வ்ருஷபாவாத் ।

ஸ்வேஷாம் ஹ்ருத்யாவஸித்யா ஸ்வஜநவஶதயா தத்வாஸக்திக்ருத்த்யா

ஸ்வஸ்வாமித்வாதிஸம்பந்த்யா ஜகதவதி ஹரிஶ்லேஷ ஸாஞ்ஜ்ஞாரி: ॥௧௦௯॥

(லக்ஷ்மீவக்ஷஸ்ஸ்தலத்வாத்) கமலமலர் மேற செய்யாள் திருமார்பினிற்சேர் திருமாலே- பெரிய பிராட்டியாரைத் திருமார்பிலே யுடையவனாகையாலும், (ஸ்வஜநஸுலபதா) கண்ணே யுன்னை...நண்ணித்தொழுவேன்- வஸுதேவஸுதனைப்போலே ஆஶ்ரிதருக்கு ஸுலபனாகையாலும், (வர்ஷத்ராணாத்ரே:) மழைக்கன்று குன்றமெடுத்தாநிரை காத்தாய்- இந்த்ரன் பசிக்கோபத்தாலே வர்ஷிக்க மலையையெடுத்துப் பசுக்களையு மிடையரையும் ரக்ஷிக்கையாலும், (தைத்யேஜ்யேப்யஸ்ஸ்வபாராத்) வானவர் தானவர்க்கென்று மறிவதரிய- தேவதைகளுக்கு மஸுரர்களுக்குமென்று மொக்க அறிய அரியனாயிருக்கையாலும், (ரவிஜவதிதயா) அரியாய அம்மானே யித்யாதி- ஸர்வஜ்ஞாதிபாதையாலும், (நாகிநாம் வ்ருஷபாவாத்) தேவர்கட்கெல்லாம் விருத்தா- அமரர்களுக்குத் தலைவனாயிருக்கையாலும், (ஸ்வேஷாம் ஹ்ருத்யாவஸித்யா) உள்ளுமென்னுள்ளத் தகம்பாலகந்தானமாந்தே யிடங்கொண்ட- ஆஶ்ரிதருடைய ஹ்ருதயத்திலே வஸிக்கையாலும், (ஸ்வஜநவஶதயா) கண்ணனைக் கண்டுகொண்டேனே- அவர்களுக்கு வஶ்யனாகையாலும், (தத்வாஸக்திக்ருத்த்யா) கண்டுகொண்டித்யாதி- அடியானிவ னித்யாதி- அதிலு மவர்களிடமத்யந்தம் ஆஸக்தியாலே யவர்களபேக்ஷித்தபடியே க்ருபைபண்ணி க்ருதார்த்தராக்க வல்லனாகையாலும், எம்பெருமான் உடையவனாகையாலும், லோகமெல்லா முடைமையாகையாலும் இத்தை ஸ்வஸ்வாமிபாவாதி ஸம்பந்தத்தாலே ரக்ஷித்தருளுகிறானென்று 'மையார் கருங்கண்ணி' யிலே மாறனருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௧௦௯॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (இன்னுயிர்ச்சேவலும்) இப்படியெம்பெருமானைப் ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலே திருவுள்ளத்தாலே விஶதமாகவநுஸந்தித்து பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய், அது கைவாராமையாலே எம்பெருமானோடு கலந்துபிரிந்தாளொருபிராட்டியைப்போலே பரவஶராய், அவளுடைய பாசுரத்தாலே தம்முடையவ்யஸநத்தைப்பேசுகிறார். இப்பிராட்டி தான் எம்பெருமானைப் பிரிந்திருக்கிறதஶையிலே சிலகுயில்களுடைய கூக்

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸந்தப்தராயிருக்கிறவாழ்வார் இத்திருவாய்மொழியிலே விரஹிணியினுடைய பேச்சுக்களைப் பேசுகை யுக்தமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படி யித்யாதியால) ப்ரத்யக்ஷிததாப்போலே யத்யந்தவிஶதமாக வநுபவித்தவாறே பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலே யபேக்ஷை பிறந்ததென்று கருத்து. இப்பிராட்டி தான் ஸ்வஹ்ருதிகளான கோகிலஶாரிகாதிகளைக் குறித்து 'என்னுயிர் கூவிக்கொடுப்பார்க்கு மித்தனை வேண்டுமோ' 'என்னுயிரவன் கையதே' இத்யாதியாலே- என்னுயிரைவாங்கி யவனுக்குக்கொடுக்கைக்கு முங்களுக்கித்தனை யத்நம் வேணுமோவென்னும், என்னுயிரவன்கையி லகப்பட்டதானபின்பு நீங்களெதுக்கு யத்நம்பண்ணுகிறிகோளென்னும், இப்புடைகளிலே சில ஸம்பாஷணங்களைப்பேசுகை யுக்தமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்பிராட்டிதா னித்யாதியால்). இங்கு குயில்களைச்சொன்னது அன்றில் முத

மூ— இன்னுயிர்ச்சேவலுநீருங்கூவிக்கொண்டிங்கெத்தனை*யென்னுயிரநோவமிழற்றேன்மின்குயிற்பேடைகாள்*

ஆ—குரலைக்கேட்டுத்தனியேசிந்திக்கிறாள். எம்பெருமான் 'என்னைமுடிக்கவேண்டும்' என்றுகோலி முடிக்குமிடத்தில் ஸ்விஶ்லேஷத்தாலல்லது முடிக்கவொண்ணாமைபாலே விஶ்லேஷந்தான் ஸம்ஶ்லேஷத்தை யொழியக்கூடாமையாலே விஶ்லேஷார்த்தமாக ஸம்ஶ்லேஷித்துப் பின்னை விஶ்லேஷிப்பதுஞ்செய்து 'இந்தவிஶ்லேஷத்தாலும் முடியாதொழியிலோ' வென்னும்ஶங்கைபாலே 'உபஶ்லேஷத்திலுங்கொடிதான வென்குணங்களை யவளுடையஸந்நிதியிலேசொல்லி யவளைமுடியுங்கோள்' என்றுசொல்லி யிக்குயில்களைப் போரவிட்டானென்று தன்னிலேயறுதியிட்டு இக்குயில்களைநோக்கி அவன்திருநாமங்களைச்சொல்லிக்கூவி என்னைநோவுசெய்யாதே-

இ— லானவைகளுக்கு முமுக்ஷுத்வம். இப்படியாயிருக்க கோகிலஶப்தத்தைக் கூராவமென்னு சொன்னது முதற்பாட்டின் ஸ்வாரஸ்யத்திலே தமெத்தணவிலிக்கைக்காக. இப்படி யிவ்வாக்யமும் முதற்பாட்டு ஒன்றுக்கன்றிக்கே யித்திருவாய்மொழிக்கு மவதாரிகையென்னுமிடம் தனியேயறுதியிடுகிறாளென்றிங்கே வாக்யஹேதும்பண்ணினதாலே தோற்றுகிறது. விஷயகாரமெதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) ஒண்ணாமைபாலேயென்கிறத்துக்கபிப்ராயம் விஶ்லேஷத்தையுண்டாக்கக்கோலியென்றத்யாஹரிப்பது. ஸம்பந்தத்தை யத்யாஹரித்து ஒண்ணாமையாலேயும் கூடாமையாலேயும் விஶ்லேஷார்த்தமாக ஸம்ஶ்லேஷித்துஎன்று யோஜிப்பது. ஶங்கைபாலேயென்கிறதற்குப் போரவிட்டானெனகிறதோடே யந்வயம். போரவிட்டானென்றது- வரவிட்டானென்றபடி. விரஹார்த்தையான பிராட்டி தன்னாற்றாமைபாலே ஊர்கேளான பக்ஷ்யாதிபதார்த்தங்களைக்கண்டாகிலும் போதுபோக்கவேணுமென்று தன்னுத்யானத்திலேயெழுந்தருள; அங்குள்ள கோகிலஸாரஸாதிபதார்த்தங்களெல்லா மிவளுக்காஶ்வாஸஹேதுவன்றிக்கே தங்களுடைய உபாயகரஜீதவேஷ்டாதிவேந வுத்தீபகங்களாகையாலே ஸஹாபஹேதுக்களாகையாலே மிகவும் ஸந்தப்தையாய் அத்தாலேயறிவுகலங்கி இந்தகோகிலாதிகள் நம்மைநலிகைக்கு அவற்றோடுநமக்கொரு பகையில்லாமையாலிதுக்குமூலமேதென்று விஷித்து ஸர்வகார்யகர்த்தனானவனிப்போது நம்மைஸம்ஹரிக்கக்கோலி யிவற்றை வரவிட்டானாகவேணுமென்றிப்படி யந்யதாவாக ஶங்கித்துச்சொல்லுகிறாளாகையாலே யிது ஸங்கதமென்றதாயிற்று இத்தால் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம்பணைப்பெறாதே மிகவும் அவஸந்நரானவாழ்வார் ஔகிகபதார்த்தாநுஸந்தாநத்தாலே ஸ்வரூபநத்தைப்ரவணமாகத் தரிக்கவேணுமென்றவற்றை யநுஸந்திக்கப்புக, அவையுமெல்லாம் 'ஜ்யோதீம்ஷி விஷ்ணு' ரித்யாதிப்ரக்ரியையாலும் தத்விபவஸாத்ருஶ்யாதிகளாலு மவனுக்கு ஸ்மாரகங்களாய்க்கொண்டு பின்னையும் வ்யஸநத்தைவிளைப்பிக்க வவற்றாலேதாம் நலிவுபடுகிறபடியை யிவவந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறாரென்றுகருத்து. என்குணங்களையித்யாதியாலே ஸ்வகுணஶ்ரவணவாரகமென்கிற ஹேயகுணமித்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ரஹார்த்தமென்றுஸூசிதமாயிற்று.

*

முதற்பாட்டு.

கூவிக்கொண்டுநோவமிழற்றேன்மி னென்றநயிததுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களையித்யாதியால) 'அருமாயன்பேரன்றிபேசிலள' எனகிற தவன்வாஸநையாலே கோகிலங்கள்கூவுகிறதெல்லா மவன்திருநாமங்களையே கூவுகிறதாகததோற்றுகிற திவளுக்கென்றுகருத்து. இங்கெத்தனையென்கிற

ஸ— குயில்பேடைகாள்?- கோகிலஸ்த்ரீகாள், பேடை- ஸ்த்ரீபக்ஷி, ஸ்த்ரீகேநவெனக்கு ஸஜாதீயரான நீங்கள் வாம்மைந விஜாதீயனான வவனைப்போலே ப தகராகலாமோவென்றுகருத்து. இன்னுயிர்- விரதப்ராணங்களான, இன்- ஹொஹ்யம், பஹிஶ்சரப்ராணங்கள்போலே யுங்களுக்குப் ப்ரீபதங்களுமாய் ஸஹபாயாரகங்களுமாயென்றபடி. விஶ்லேஷித்துப்போய் பாதகமாகாநின்ற சேவலைப்போலன்றிக்கே பஹிஶ்சரப்ராணங்கள்போலே கண்வட்டத்தலேநின்று ஹொஹ்யமாய் யாரகமுமான சேவலுமுண்டாயிருப்பதேயென்றுகருத்து. சேவலும்- புருஷபக்ஷிகளும், நீரும்- சேவல்களுக்கு பஹிஶ்சரப்ராணவிருபகளான நீங்களும், கூவிக்கொண்டு- அழைத்துக்கொண்டு, அவனுடைய திருநாமங்களைச்சொல்லி யழைநாநின்றுகொண்டென்றபடி. இதுக்குமிழற்றேன்மின் என்கிறதோடேயந்வயம். என்னுயிர்- பண்டே விரஹதுர்பலமான வென்னுடையப்ராணனானது, நோவ- வ்யதிதமாம்படியாக, மிழற்றேன்மின்- ப்ரணயமதுரகூஜி

ரூ— ளென்னுயிர்க்கண்ணபிரானைநீர்வரக்கூவுகிலீர்* ரென்னுயிர்க்கூவிக்கொடுப்பார்க்குமித்தனைவேண்டுமோ॥
இத்தனைவேண்டுவதன்றந்தோவன்றிற்பேடைகாள்* ளெத்தனைநீருநுஞ்சேவலுங்கரைந்தேங்குதிர்*

ஆ—கொள்ளுங்கோள் இங்கத்தனைக்கு விஷயமுண்டோஎன்ன? இக்குயில்கள் உன்னை நோவுசெய்கைக்காக வோ அவனைநாங்கள்கூவுகிறது என்ன? அன்றாகில அவனை வரக்கூவுகிறிகளோ என்னைமுடிக்கவிறே கூவுகிறது என்னை முடிக்கும்போதித்தனை பாரிப்புவேணுமோவென்கிறாள். ॥கா

(இத்தனை) அன்றிற்பேடைகாள்? நீருநுஞ்சேவலுங் கரைந்தேங்குதிர், என்னுயிர் கூவிக்கொடுப்பார்க்கு

இ— தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்கத்தனைக்கித்யாதியால்) தன்னைமுடிக்கைக்காகக் கூவுகிறனவெ ன்றுதானெண்ணி கொக்கிலங்களைக்குறித்து நீர்வரக்கூவுகிலீரென்கை ப்ரஸக்தப்ரதிஷேதமன்றோவெ ன்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இக்குயில்களித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றாகிலித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை முடிக்கும்போதித்யாதியால்) ॥கா

✻ இரண்டாம்பாட்டு ✻

இப்படி குயிலும்மயிலுமாய்க்கூடி நீங்கள்கூவாதேயென்பது அவைபின்னையு முயரக்கூவுவதாய் வ்யவஸிக்கச்செய்தே நடுவேஅன்றிலானது செவிவழியே நெருப்பையுருக்கிவார்த்தாப்போலே த்வநிகைப் புரிந்துபார்த்து 'குயில்களமையாதோ நீங்களும்வேணுமோ' என்றுஅவற்றைநோக்கி சிலவார்த்தைகள் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி. அவனுக்கு கிங்கரர்களாகவும் தனக்கு வைரகோடிகளாகவும் தான்நினைத்திருக்கிற வன்றில்களோடே வித்தகனித்யாதியாலே வயன்பக்கல் குற்றம்சொல்லுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார்

ரு— தத்தைப் பண்ணுதிருங்கோள், மீழற்றுகை- ப்ரணயத்தாலே கபடோக்திஸாரஸ்யஹ்ருத்யமாக வார்த்தை சொல்லுகை, ஸ்வயம்வருகிறதென்றால் அந்தவ்யாபாரத்தைத் தவிரவேண்டாவோவென்றுகருத்து. இங்கெத்தனை- இங்கே எவ்வளவுவிஷயமிருக்கிறது, காமாக்நிக்கு த்ருணமுகமும்போலேயன்றோ நானுங்களுக்கென்றபடி. வார்த்தைகளைச்சொல்லுமாப்போலே சொல்லுகிறதென்னென்றவை ஶங்கித்தனவாகவெண்ணி உத்தரஞ்சொல்லுகிறாள்மேல. என்னுயிர்- எனக்குப்ப்ராணனை, எனக்கு யாபகஹேதுபூதனையென்றபடி. யாபகமானது வஸ்துதோறும் வ்யவஸ்திதமாயிறேயிருப்பது பசுக்களுக்கு த்ருணம், மநுஷ்யர்களுக்கன்னம், தேவர்களுக்கம்ருதம், இவளுக்குக்க்ருஷ்ணன் 'எல்லாங்கண்ணன்' இறே! கண்ணபிரானை- க்ருஷ்ணனென்கிற உபகாரகனை, க்ருஷ்ணனாயவதரித்துப் பெண்களுக்குத்தன்னை ஶேஷமாக்கின உபகாரகனையென்றபடி. நீர்- பெண்பிறந்தார்க்குப் விபவிஶ்லேஷத்திலுண்டாம் து:கங்களையறியும் நீங்கள், வரக்கூவுகிலீர்- வரும்படி அழைக்கிறிகோளில்லை, அவனையழைக்க அபிப்ராயமுண்டாயிருந்ததாகில் அவன்கண்முன்னேபோயிறே கூவவேண்டுவது, அங்ஙனன்றிக்கே என்கண்முன்னேநின்று கூவுகையாலே நீங்களென்னைமுடிக்கைக்காகவே கூவுகிறிகோளென்றுகருத்து. என்னுயிர்- முன்பே விரஹாநலதக்தமான வென்னுடையப்ராணனை, கூவி- அழைத்து, ஸம்ஹரித்தென்றபடி. கொடுப்பார்க்கும்- அவன்கையிலே கொடுக்கப்பார்க்குமவர்களுக்கும், ஸஶேஷம் ப்ரபத்த்யுபாஸநாத்யபேக்ஷயா சதுர்தாஸம்பாவிதஸாதநாபாவம். இத்தனைவேண்டுமோ- இத்தனை ப்ரயத்நங்களபேக்ஷிதங்களோ, நீங்கள் த்யாநங்களாய்வந்துநிற்கையு மவன்திருநாமங்களைக்கூவுகையும் ப்ரணயகர்ஜிதத்தைப் பண்ணுகையுமாகிற விவையெல்லாம்வேணுமோ, உங்களுடையஸந்நிதியே யமையாதோ வென்றபடி. ॥கஉ

அன்றில் பேடைகாள்- ஸாஹஸிகாள், நீங்கள் ஸாஹஸஜாதீயராயிருக்க கொக்கிலஜாதீயங்களிற்காட்டிலுங்களுக்கு வாசிகண்டிலோம் என்னை நலிகைக்கு, அவையிரண்டோடு மொத்திராநின்றிகோளென்று கருத்து. நாங்களென்னசெய்தோமென்ன சொல்லுகிறாள். நீரும்- நாயகபாவத்தையறிந்து ஸம்ஶ்லேஷம் கொடுக்கிற நீங்களும், நும் சேவலும்- உங்களுடைய பாவத்தையறிந்து ஸம்ஶ்லேஷம் தருகிற உங்களுடைய புருஷபக்ஷிகளும், எத்தனை- மிகவும், கரைந்து- பரஸ்பரஸ்நேஹபாரவஶ்யாலே த்ரவீபூதர்களாய், ஏங்குதிர்-ஏங்காநிற்கிறிகோள், ஶப்தஸஹ்ய பண்ணாநின்றிகோளென்றபடி. விரஹவ்யதையான வெனக்

மூ—வித்தகன் கோவிந்தன்மெய்யனல்லனொருவர்க்கு* மத்தனையாமினியென்னுயிரவன்கையதே* ॥௨॥

அவன்கையதேயெனதாருயிரன்றிற்பெடைகாள்* எவ்வஞ்சொல்லிநீர்குடைந்தாடுதிர்புடைசூழவே* தவஞ்செய்திலாவினையாட்டியேனுயிரிங்குண்டோ*

ஆ—மித்தனை வேண்டுவதில்லையென்று சொல்ல, அவையும் உன்னோடுள்ளகலவியே யாராகமாயிருக்கிறவளொரு க்ஷணமுன்னைப் பிரிபுமளவிலவனையிங்ஙனே கொடுமை சொல்லவேணுமோ தானேவருகிறானிறே யென்ன, அவனங்ஙனே ப்ரணயஸாவனைப்போலே யிருக்குமத்தனைகாண், அவனொருவர்க்கும் மெய்யாகஸ்ஹிபல்லன் ஆனபின்பு அவன்வருகையென்றொரு பொருளுண்டோ, ஆனபின்பு யென்னுயிரானது முடிந்ததிறே யென்கிறாள். ॥௨॥

(அவன்கையதே) எம்பெருமானோடுகலந்து பரிமாறுகைக்கு ஸாமக்ரீயெனயான வென்னுயிர் நும்மேங்கு

இ— (அவையுமித்யாதியால்) அவையிப்படி ஸ்பஷ்டமாகச்சொல்லுகிறனவாக ஸங்கித்து அதுக்குத்தரம் சொல்லுகிறாளென்னுகருத்து. வித்தகன் கோவிந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனங்ஙனேயித்யாதியால்) மெய்யனல்லனொருவர்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனொருவர்க்குமித்யாதியால) இதுக்கு ஹேது தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால) ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

தவஞ்செய்திலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானோடித்யாதியால்) இங்கு

ஸ—இவையெல்லாம் தவநாராவஸ்தைகளன்றோவென்று கருத்து. இத்தனை வேண்டுவதன்று- என் ப்ராணனை யவஸானித்து அவனுக்குக் கொடுக்கைக்கு மித்தனை யாராகட்டி வ்யாபாரங்களவேக்ஷிதங்களன்று, நீங்களிது செய்யத்தொழியவேணுமென்று ஸ்பஷ்டமாக யாசிக்கிறபடி. அந்தோ- அய்யோ! தானிப்படி யாசித்துக்கொண்டு நிற்கச்செய்தேயும் ஸ்வநிககத்துடங்கினவாறே ஸாரணமென்ற வாயை யம்புகளாலே நிறைப்பாரைப்போலே நீங்களித்தனை க்ரூரகர்மாக்களாகவேணுமோ என்னு கருத்தாலே அய்யோவென்று சொல்லுகிறாள். ஸகலஜீவிதனானவன் ஸம்ஶ்லேஷிஷவித்தவாறே அவனை எங்களைக்கொண்டுன்னை நலிகிறானுக்கச்சொல்லுகை யுசிதமோவென்ன சொல்லுகிறாள். வித்தகன்- விஸ்மயநீயனான, ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸாரதியைப்போலேயிருந்து உபகாரகனாகத்தக்க வாத்ஸல்யஸாமந்தனானவென்றபடி. பிறர்களுக்கறிய வித்தகனாயிருந்தவனிப்போ தாஸ்ரிதர்க்கறிய வித்தகனானனென்றுகருத்து. கோவிந்தன்- மொக்ஷணக்காத்துரக்ஷித்த க்ருஷ்ணனானவன், இது உபாலம்பம், ரக்ஷகன்போலேயிருந்து பாதகனுமவனென்றபடி. ஒருவர்க்கும்- ஸாத்விகரோடு ப்ராக்ருதரோடு வாசியற வொருஜநங்களுக்கும், மெய்யனல்லன்- ஸத்யஸந்தனல்லன், ஸத்யமானஸம்ஹத்தை யுடையவனல்லனென்றபடி. 'ராமோ த்விர்நாபிபாஷதே' 'ந த்யஜேயம் கதஞ்சந' என்ற ராமாவதாரம்போலே நினைத்திராதேகொள்ளுங்கோளித்தை, பகலைஇரவாக்குவது க்ருஷ்ணாவதாரமிறே யென்றுமுபாயமெடுப்பதாகையிறே யிவ்வவதாரத்துக்கு ஸ்வபாவம், இனி- இப்படியவன வஞ்சகனாயொழிந்த பின்பு, என்னுயிர்- ஆத்மஸ்வரூபமான வென்னுடைய ப்ராணனானது, அவன்கையதே- அவனுக்குக்காரயமாயே, ஆமத்தனையென்று மாறிபாயிப்பது, ஆயிடுமத்தனை- அத்தனையென்றது ஐகாரவ்யவச்சேதகம், ப்ராணனுக்கிது வொழிய வேறுகதியில்லையென்றபடி ॥௨॥

அன்றிற்பெடைகாள்- ஸாரஸஸ்த்ரீகாள், எனது- ஸ்வீயமான, ஆருயிர்- தர்மி ப்ராணனானது, என்னுடைய ஸ்வஸ்வரூப ப்ராணனுமென்றபடி. அவன்கையதே- அவனுக்கு ஸ்வாதீனமாயேயிருக்கிறது, ஏகாரம் ப்ரஸித்திஸூசகம். காதலியென்றும் அவனுடைய ப்ராணன் காதனுடைய கையிலேயிறே யிருப்பது. இவ்வவஸ்தைகளுக்கு வ்யாகுலமன்றோவென்றபடி. தவம்- தபஸ்ஸை, செய்திலா- செய்ததில்லாதவளான, அவனோடு நிரந்தரஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணுகைக்கு ஸாதநம்பண்ணாதவளான வென்றபடி. வினையாட்டியேன்- ஸர்வங்களையுடையவளான வென்னுடைய, உங்களாலேயிப்படி நலிவுபடும்படிக்கீடான பாபங்களையுடையவளான வென்னுடையவென்றபடி. உயிர்- ப்ராணனானது, நும்- உங்களுடைய, ஏங்குகூக்குரல்- ஏங்காநின்றுள்ளகூக்குரலே- கூக்குரல்- ஸ்வாதகனுஸ்ருதி, ப்ரணயவாராஸ்யத்தாலே யுதீக்ஷத்தாய் கதோர

மூ— வெவஞ்சொல்லி நிற்றும் நும்மெங்குகூக்குரல்கேட்டுமே* ॥௪॥
கூக்குரல்கேட்டு நங்கண்ணன் மாயன் வெளிப்படான்* மேற்கிளைக்கொள்ளேன்மி னீருநுஞ்சேவலுங்

ஆ— கூக்குரல்கேட்டு மயங்கிக்கிடக்கச்செய்தே அதின்மேலே ஏதேனுஞ்சொல்லிக்கொண்டு என்குடைந்தாடுகிறீகோளென்னருகே நின்றென்கிறாள். ॥௪॥

(கூக்குரல்) கோழிகாள் நீரும்நுஞ்சேவலும் மேன்மேலுமவனை யென்செய்யக் கூவுகிறீகோளென்ன? நாங்களவனை வரக்கூவுகிறோம் என்று அவைசொல்ல, அவன்வருகைக்குக் கூவுகிறீகோளாகில் அவன்வாரா

இ— ண்டோ வெவஞ் சொல்லிநிற்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மயங்கியித்யாதியால்) இத்தால் மிகவும் நோவுபட்டவென்னைப் பீடியாதேகொள்ளுங்கோளென் றவ்வன்றில்களைமீளவும் யாசிக்கிறாளென்று ஸம்கதிஸித்திதே. த்வீதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏதேனுமித்யாதியால்) ॥௪॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

உங்களுடையகூக்குரல் எனக்கு பாதகமாகாநிற்கிறதென்கை ப்ரகரணத்துக்குசிதமாயிருக்க வப்படிச்சொல்லாதே யித்தைக்கேட்டவன்வருகிறிலனென் றிப்படிச்சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன; இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (கோழிகாளித்யாதியால்) இத்தாலன்றிலோடு பேசாநிற்கச்செய்தே நடுவே உபசாரங்கள் கோலாஹலம்பண்ணினவாறே யவற்றைநோக்கி வார்த்தைசொல்லுகிறாளென்று ஸம்கதிஸித்திதே. மேன்மேலுமென்றது- உத்தரோத்தரமாகவென்றபடி. இதுக்கு கூவுகிறீகோளென்கிறத்தோடே யன்வயம். ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்வருகைக்கித்யாதியால்)

ஸா— த்வாஹாரநாதிபமான கத்வநியையென்றபடி. கேட்டும்- ஶ்ரவணம்பண்ணியும், ஶப்தவும்ப்ராண ஸக்தியினுடைய பத்யாஸம்ஹாரகத்வத்யோதகம். இங்குண்டோ- என்பக்கலிருக்குமோ, சேஷமாய்விட்டதிறேயென்றபடி. எவம்சொல்லி- எத்தைச்சொல்லி, நிற்றும்- நிற்போம, எந்தவசனத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு யசிக்கப்புகுகிறோமென்றபடி. வாஜ்ஞாத்தாலே சொல்லுகைக்குமொரு வசனமில்லையென்றுகருத்து. நீர்- நீங்கள், எவம்சொல்லி- ஏதேனுமொரு ப்ரணயஸாரஸ்யவாக்கங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு, குடைந்து- ஶ்ரஸ்த்ருஶ்யத்தாலே வாஹ்யம் ஶரீரத்துக்குள்ளே ப்ரவேஶிப்பாரைப்போலே கநேத்ராத்வஜங்களை கநேத்ராத்வேந்த்ரியாத்யவயவங்களுக்குள்ளே நுழைத்துக்கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பண்ணியென்றபடி, புடைசூழவே- வாஸஸ்தலமெல்லாம் வ்யாப்தமாம்படியாகவே, புடை- வாஸஸ்தம், என்னுடைய வாஸஸ்தத்தைச் சுற்றிலுமென்றபடி. ஆடுதிர்- ஸஞ்சரியாநின்றீகோள், உங்களுடைய ப்ரணயகோஷ்டிதாகணநஜாதத்திலே நான் விஷயப்ராணையாயிருக்க; அதின்மேலே யித்தனைஶ்ருங்காரவேஷ்டிதங்களையு மென்கண்ணெதிரே செய்யவேணுமோ, நீதைபாவவென்பக்கல் தயைபண்ணி யித்தைத்தவிரலாகாதோவென்றுகருத்து. ॥௪॥

கோழிகாள்- மயில்காள், கோழியென்று மயிலுக்குப்பேர். உபசாரஸ்ரீகாளென்றபடி. இவையெல்லாம் ஸ்ரீவக்ஷிகளையிறே ஸம்போதித்தது. இப்பாட்டிலேயும் மேல் நீரும்நும்சேவலும் என்று நிர்தேஶித்ததிறே. கூக்குரல் கேட்டு- கூவுகிற த்வநியைக்கேட்டு, இதுக்கு வெளிப்படானென்கிறதோடே அன்வயம். மாயன்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனை, ஸாஶ்லேஷிகரும் ஸமீபத்தில் மெய்போலேயிருக்கவல்ல வாத்ஸல்யசேஷ்டிதனை வென்றபடி. நம்கண்ணன்- ப்ரவிஷ்டனை க்ருஷ்ணன், நமமென்று ப்ரவிஷ்டி. வடபக்ஷப்ரவிஷ்டிபோலே ஆஶ்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸாதாரணனென்று ப்ரவிஷ்டியையுடையவனை க்ருஷ்ணனென்றபடி. வெளிப்படான்- ஆவிர்பவியான், (தாஸாமாவிரபூச்சௌரி: என்று ப்ரகாஶித்தாப்போலே ப்ரகாஶியாநிற்கிறானில்லை யென்றபடி. இத்தால் கோபிகளுக்குப்போலே யெனக்கு ஸுலபனாய்க்கொண்டே திரோஹிதனாயிருக்கிறானென்று ஸூசிதம். நீரும் நும்சேவலும்- நீங்களுமுங்களுடைய பாரவஷவக்ஷிகளும், மேல்கிளை- மேலானகிளையை, உந்நதமான ஸ்தலத்தை யென்றபடி. கிளையென்று வக்ஷஶாகைத்துக்குப்பேர். ஆந்தை கிளைக்கூடிற்றென்றக் கடவதிறே. கொள்ளேல்மின்- கொள்ளாதொழியுங்கோள், செய்யாதொழியுங்கோளென்றபடி. உன்ப்ராணனைபவஹரிக்கைக்கு வந்த நாங்கள் கூவாதிருப்போமோ வென்றவற்றுக்குக் கருத்தாகநினைத்து அதுக்குத்தரம் சொல்லுகிறாள்-

மூ— கோழிகாள்* வாக்குமனமுங்கருமமுநமக்காங்கதே* யாக்கையுமாவியுமந்தரநின்றுழலுமே* ॥௬॥
அந்தரநின்றுழல்கின்றயானுடைப்பூவைகாள்* நுந்திறத்தேதுமிடையில்லைகுழறேன்மினோ* இந்திரஞாலங்கள்

ஆ—தொழிகிறதென்? ஆதலால் அவன்வரக்கூவுகிறீரல்லீர் என்னைமுடிக்கைக்காகக் கூவுகிறீர்தானே, முன்னமேயென்னுடைய ஸகலகரணங்களும்முடிந்தன, இனியென்செய்ய வந்துகிறீர்கோள் என்ன, கரணங்கள்முடிந்தனவாகில் உன்னுடையபேச்சு மிசவெலிதங்களுங் கூடுகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில், முடியச்செய்தே யென்னுடையவாக்கையுமாவியும் நடுவேநின்று பழையவ்யஸநவாஸநையாலே யுழைக்கிறனவத்தனை யென்கிறாள். ॥௬॥

(அந்தரநின்று) உங்களுக்குநானென்னவநிஷ்டம்பண்ணினேன் நீங்கள்நடுவேநின்று அவன்திருநாமங்களைச்சொல்லி என்னை வாயிபாதேகொள்ளுங்கோள் என்று பூவைகளை நோக்கிச்சொல்லி, பண்டிந்தயோகத்தைத் தனக்காக்கிக்கொள்ளுகைக்குச் சிலபொய்செய்தாப்போலே என்னோடேகலந்து பரிமாறுகிறுகைத் தோற்

இ— பாட்டுக்குப் வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்னமேயித்யாதியால்) வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) வருநதுகிறீர்கோளென்றது- வ்யாஸப்படுகிறீர்கோளென்றபடி. அவற்றினுடைய கூஜிதத்தை ப்ரதிக்ஷேபிக்கைக்கு நாலாம்வாக்யத்தில் ஸரீரப்ராணாநுவ்ருத்திகாயநர்த்தமபேக்ஷிதமாகையாலே யஸங்கதமன்றோவென்ன? வவதரிப்பிக்கிறார் (கரணங்கள்முடிந்தனவாகிலித்யாதியால்) சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முடியச்செய்தேயித்யாதியால) ॥௬॥

*ஐந்தாம்பாட்டு *

அந்தரநின்றென்கிறவிடத்தில் லஹிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்கித்யாதியால்) வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) மயில்களோடே வார்த்தைசொல்லாநிற்கச்செய்தே நடுவே தன்னுடையபூவைகள் தானப்யஸிப்பித்த வவன்திருநாமங்களைச் சொல்லத்துடங்கினவாறே 'நீங்களும்நலியவேணுமோ' என்று அவற்றைநோக்கி வார்த்தைசொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதிஸூசிதை, த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டித்யாதியால) நமதிருமார்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடேயித்யாதியால்) நம்மாவியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸா— வாக்கும்- வாகிந்த்ரியோபலக்ஷித ஸகலபாஹ்ய கரணங்களு மென்றபடி. மனமும்- அந்த:கரணமும், கருமமும்- கர்மமும், க்ரியாஸாதநமான ஸரீரமுமென்றபடி. நமக்கு- விரஹார்த்தைகளான நமக்கு, ஸ்வதந்த்ரஸ்வாவநம். ஆங்கதுவே- அங்கே சேர்ந்ததுவே, அவன் பக்கலிலே சேர்ந்துவிட்டதுவேயென்றபடி. ஆனாலுன்னுடைய விப்பேச்சும் வெலிதமுமெங்ஙனேயென்ன; சொலலுகிறாள். ஆக்கையுமாவியும்- ஸரீரமும் ப்ராணனும், ஸரீரோபலக்ஷித ஸகலகரணங்களு மென்றபடி. அந்தரம் நின்று- அந்தரத்திலே நின்று, முடிந்துபோகாநிற்கச்செய்தே நடுவேசிலபோது நின்றென்றபடி. உழலும்- யாதனைப்படாநிற்கிறது.

அந்தரம் நின்று- அந்தரத்திலே நின்று, உங்களுக்கு நானொரு அநிஷ்டம்செய்யாதிருக்க நடுவே நிஷ்காரணமாக ப்ராதிகூல்யத்தில ப்ரவ்ருத்தது என்றபடி. உழல்கின்ற- உழலாநிற்கிற, க்லேஸப்படாநிற்கிறவென்றபடி. இத்தனைக்கு மபேக்ஷமிங்கிலலாதிருக்கச்செய்தே வ்யஸநமே க்லேஸபடாநிற்கிறவையான வென்கை. யானுடைப் பூவைகாள்- என்னுடைய ஸாரிகைகாள், பூவை- ஸாரிகை, வநஸ்தயா ஸகலஸாயாருணங்களான கொக்கிரேய ப்ராதிகளைப் போலன்றிக்கே, எனக்கு ஸம்மாயிருக்கிற நீங்களுமென்னை நலியலாமோ, நானுங்களை யெனக்கென் றபிமானிக்கை பாயகமாயிற்றே 'ஜநகிஸ்ருக்ஷரோரக்ஷ்தா:' என்னதேயிங்கு, ஹமித்துவிட்டதோவென்று கருத்து. நுமதிறத்து- உங்கள் ஸம்பந்தத்தில, திறம்- ஸம்பந்தம் ஏதும்- ஸம்ஷத்தும், இடையில்லை- அவகாஸமில்லை, இடை- அவகாஸமாய் அந்தராலத்தைக் காட்டுகிறது. உங்கள் ஸம்பந்தவிஷயமாக வென்பக்கலிஷத்து மவகாஸமில்லையென்றபடி. நீங்கள் ஸம்பந்தீக்கத்தக்கவாய்கொண்டித்தனை யத்நம்பண்ணுகைக்கிங்கு மபேக்ஷம்போராதென்கை. குழறேன்மினோ- குழறாதிருங்கோள், அவ்யக்த மதுரமாக வவன் திருநாமங்களைச் சொல்லாதிருங்கோ ளென்றபடி. இந்திரஞாலங்கள்- ஐந்த்ரஜா

மூ— காட்டியிவ்வேழுலகுங்கொண்ட* நந்திருமார்வனம்மாவியுண்ண நன்கெண்ணினன் ॥ ரு ॥
நன்கெண்ணி நான்வளர்த்தசிறுகிளிப்பைதலே* யின்குரல்நீமிழற்றேலென்னாருயிர்க்காகுத்த* னின்செய்யவா
யொக்கும்வாயன்கண்ணன்கைகாலின* னின்பசுஞ்சாமநிறத்தன்கூட்டுண்டுநீங்கினன்* ॥ ௬ ॥

ஆ— ரும்படி சிலபொய்களைச்செய்தகன்றுபோனவிது என்னை முடிக்கைக்கு நல்லவிரகுபார்த்தான், என்னவதா ரமே! என்று தன்னிலேநொந்துசொல்லுகிறாள். ॥ ரு ॥

(நன்கெண்ணி) அவன்பிரிந்தபின்பேயாயி லவன்திருநாமங்களையுஞ் சொல்லாமைக்கன்றோ வுன்னைநான்வ ளர்த்தது, ஆனபின்பு அவன்திருவடிவுபோலேயிருக்கு முன்வடிவைக்காட்டி அதின்மேலே யவன்திருநாம ங்களையுஞ் சொல்லி யென்னை 'நோவுசெய்யாதேகொள்ளாய்' யென்று தன் கிளிகளைக்குறித்துச் சொல்லு கிறாள். ॥ ௬ ॥

இ—(என்னைமுடிக்கைக்கித்யாதியால்) ॥ ரு ॥

✳ ஆறும்பாட்டு ✳

நன்கெண்ணிநான்வளர்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்பிரிந்தவித்யாதியால்) தி ருநாமங்களையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைசப்தத்தால் ஸ்வரூபவநுஸந்தானமும் பண்ணுமைக்கு நானுன்னைவளர்த்தி ருக்க, நீ யநுஸந்தானவ்யங்களைப் பண்ணத்துடங்கினாயென்றுகருத்து, ஸம்பந்தி: ஷஷ்டீ ஸமாஸ:, இப் படிமேல்பாட்டுக்களிலுமுஹிப்பது. நின்செய்யவித்யாதி நிறத்தனித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிவித்யாதியால) இன்குரல் நீமிழற்றேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதின்மேலே யித்யாதியால்) ॥ ௬ ॥

ஸ— ஜங்களை, இந்த்ரஜாலங்கள்போலே மெய்யென்று ஹரிக்கும்படியாய் க்ஷணிகங்களான ஸம்ச்லேஷ வசநாதிகளை யென்றபடி. காட்டி- ப்ரகாசிக்குக்காட்டி, ஏழுலகும்- ஸகலலோகங்களையும், கொண்ட- ஸ்வீகரித்தவனை, நம்- நம்முடையவனை, நம்மோடு ஸம்ச்லேஷிக்கிறப்போலே நம்மை வஞ்சித் தவனையென்றபடி. திருமார்வன்- ஸ்பஷ்டம். நம்மாவி- நம்முடைய ப்ராணனை, உண்ண- க்ரஸிக்கைக்கு, நன்கு- நல்லவுபாயத்தை, எண்ணினன்- சிந்தித்தான், நாமிவனை விச்லேஷிக்கை இவள் ப்ராணக்ரஸி க்கைக்கு நல்லவுபாயமென்று சிந்தித்தானென்றபடி. ॥ ரு ॥

நன்கெண்ணி- நல்லதையெண்ணி, ஸம்ச்லேஷதசையில் தத்ஸம்பந்தவசநாதிகளையெல்லாம் சொல் லுகையும் விச்லேஷதசையி லவன்திருநாமத்தையும் சொல்லாதே யெனக்குத்துணையாயிருக்கையுமாகிற நன் மையை உத்தேசித்தென்றபடி. நான்வளர்த்த- ஸ்வகர்ப்பஜாதையானவள் பிள்ளையைத்தானேவளர்க்குமாப் போலே யாத்ரிகாவத்தாலன்றிக்கே நானேவளர்த்ததான, மாத்ருஸம்பந்தமொழியிலும் ப்ரஸக்திப்பாருண்டோவெ ன்றுகருத்து. சிறு- பால்யவயஸ்ஸமான, கிளிப்பைதலே- ஸுகபோதமே, பைதல்- பாலகம், இங்குபோதவ ரம், போதமான ஸுகமேயென்றபடி. பைதல்கிளியேயென்று மாறியநுவயிக்கவுமாம். பாலமானது முள்ளவ யஸ்ஸுக்குத்தக்க பரிபாகமுமில்லையென்று கருத்து. நின்- உன்னுடைய, செய்யவாயொக்கும்- ஸ்வா வயவநத்துக்கு ஸத்ருசமாகாநிற்கிற, தத்ஸம்ஸ்தாநதர்சனீயங்களானவென்றபடி. வாயன்கண்ணன்கைகாலி னன்- ஸநநயநகரசரணங்களையுடையவனை, வாயையுடையவன் வாயன், கண்ணையுடையவன் கண்ணன், கா லையுடையவன் காலினன், நின்- உன்னுடைய, பசுஞ்சாம- ஸ்நிக்த ஸ்யாமமான, பசுமை- ஸ்நிக்தத, இ ங்கு ஸ்நிக்ததையைக்காட்டுகிறது. நிறத்தன்- காந்தியுடையவனை, உன்னுடைய வசநகாயகாந்திகள் தத் ஸதிவ்யாவயவகாந்திஸாரங்களாய்க்கொண்டென்னை நலிகின்றன, ஒருடம்பிலே யெனக்கித்தனைஸ்மாரகங்க ளைத் தேடிவைக்கலாமோ வென்றுகருத்து. என்- எனக்கு, ஆருயிர்- ஸுக்ஷ்மப்ராணனை, ப்ராணனைப் போலே விச்லேஷத்தில தரித்திருக்கவொண்ணாதபடி யிருக்குமவனையென்றபடி. 'தயரதற்குமகன்தன்னை யன்றிமற்றிலேன்தஞ்சமாக' வென்றிறே ஆழ்வாருடைய விச்வாஸம், காகுத்தன்- காகுத்ஸ்தன், கூட்டுண் டு- ஸம்ச்லேஷத்தை யநுபவித்து, என்னோடு ஸம்ச்லேஷித்தென்றபடி. நீங்கினன்- விச்லேஷித்துப்போனான், அந்தவிரஹதாபத்தாலே நான் க்ஷணமாத்ரமும்ஜீவிதேசஷைமில்லாதின்றேனென்றபடி. நீ- அவ்வவத்துக்குத்துணையாக வளர்த்தி ஸ்தாபித்திருந்த நீ, இன்குரல்- ஸுகமானகளத்வனியை, இன்- ஸுகம். மிழற்றேல்- மிழற்றாதேகொள்

மூ—கூட்டுண்டுநீங்கியகோலத்தாமரைக்கட்செவ்வாய்* வாட்டமிலென்கருமாணிக்கங்கண்ணன்மாயன்போற்*
கோட்டியவில்லொடுமின்னுமேகக்குழாங்கள்காள்* காட்டேன்மினும்முரு வென்னுயிர்க்கதுகாலனே॥எ॥
உயிர்க்கதுகாலனென்றும்மையானிரந்தேற்குநீர்* குயிற்பைதல்காள் கண்ணனுமமேகுழறிக்கொண்டீர்*

ஆ—(கூட்டுண்டு) என்னோடுகூட்டுண்டுநீங்கி அதினாலொருவாட்டமின்றியே ஆஶ்சர்யமான வழகையுடையவனாய் ஸௌந்தர்யாதி திவ்யாயுதங்களையும் ஹாரகேயூராதி திவ்யாபரணங்களையுமுடையனாயிருந்த கண்ணனைப்போலேயிருந்த ‘கோட்டியவில்லொடு மின்னுமேகக்குழாங்கள்காள்’ இந்தவ்யஸநத்தின்மேலே காட்டேன்மின்நும்முரு என்னுயிர்க்கதுகாலனென்கிறாள். ॥எ॥

(உயிர்க்கது) கண்ணனுடைய திருநாமங்களைசசொல்லில் நான்முடிவன்; அவற்றைச்சொல்லாதொழிய

✳ஏழாம்பாட்டு✳

இ— உபமாநபூதமானமேகத்திற்கு ‘கோட்டியவில்லொடுமின்னு’ என்று விஶேஷணஞ்சொன்னத்தால் உபமேயத்துக்கபேக்ஷிதமான விஶேஷணத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யாதியால) யஅ- கோலக்கண்ணனென்றநுபித்து கோலஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னதாகவுமாம். ॥எ॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

உயிர்க்கதுகாலனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்ணனுடையவித்யாதியால்) இதில் ஸூசிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றையித்யாதியால்) என்றும்மையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ— ஸ்வேச்சாப்ரஸங்கமாகச் சொல்லாதே கிடாயென்றபடி. இது என்காதுக்கிதவமேயிலே தவதாராவஸ்யமென்றபடி. ॥கூ॥

கூட்டுண்டு- என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷத்தையநுபவித்து, நீங்கிய- நீங்கினவனை, விஶ்லேஷித்துப்போனவனைவென்றபடி. வாட்டமில்- அத்தாலொருவாட்டமில்லாதவனை, மாயன்- ஆஶ்சர்யபூதனை, வடிவத்திற்காட்டிலும் மதிஶயிதஸௌந்தர்யங்களை யுடையவனைவென்றபடி. இதையே விவரிக்கிறார். கோலத்தாமரைக்கண- ரமணீயதாமரஸஸமநயநனை, கோலம்- ரமணீயம், கண்ணென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்யஸம்ஹிதாயாம் டகாராதேஶ:. செவ்வாய்- அருணாதரனை, என்கருமாணிக்கம்- விஶ்லேஷத்தாலுமெனக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி நீலரத்நம்போலே ஶ்யாமளகாத்ராயான, என்- என்னுடையவனை, ஸம்ஶ்லேஷஸமயத்திலே கையைக்காலைப்பிடித்தெனக்கு மிகவும் ஸுலபனாயிருந்தவனைவென்றபடி. கண்ணன்போல்- க்ருஷ்ணனைப்போலே, கோலக்கண்ணன்போலென் றநுபித்தவக்ஷத்தில் ஸௌந்தர்யாதி திவ்யாயுத திவ்யாபரணங்களான வலங்காரங்களையுடைய க்ருஷ்ணனைப்போலேயென்பது, கோலம்- அலங்காரம், கோட்டியவில்லொடு- வளைந்திருக்கிறபநுஸ்ஸோடே, கோட்டியது- வளைந்தது, மின்னு- மின்னாநின்றுள்ள, ஐந்த்ரயநுஸ்ஸையும் ஸௌதாமிநீரேகைகளையு முடையவனைவென்றபடி மேகக்குழாங்கள்காள்- மேகஸமூஹங்காள்?, குழாம்- ஸமூஹ, நும்முரு- உங்களுடையரூபத்தை, காட்டேன்மின்- எனக்குக் காட்டாதிருங்கோள், ஏனெனில்? அது- அந்தரூபமானது, அலங்க்ருதமான வவன்திருமேனிக்கு ஸத்ருஶமான வுங்களுடைய ரூபமானதென்றபடி. மேகங்களுடையவடிவைப் பார்க்கமாட்டாதே பராங்முகியாயிருந்து ‘அது’ என்று பரோக்ஷமாக நிர்தேஶிக்கிறாள். என்னுயிர்க்கு- விரஹஜ்வரதப்தையான வென்னுடைய ப்ராணனுக்கு; காலன்- ம்ருத்யு. அத்தைக்கண்டா லென்ப்ராணனானது விரஹாக்நியாலே ஸத்யமாய்விடுமென்றபடி. ॥எ॥

குயில்பைதல்காள்- கோகிலபாலகங்காள், பைதல்- பாலகம், உங்கள்பால்யத்தை யென்ப்ராணன் விஷயத்திலே காட்டிவிட்டிகோளென்றுகருத்தாலே பாலகங்களென்கிறாள். அது- அந்த திருநாமமானது, உயிர்க்கு- என்ப்ராணனுக்கு, காலனென்று- ம்ருத்யுவென்றுசொல்லி, வீஶிக்கிறமாத்ரமன்றிக்கே ஸம்ஹரித்தேவிடுமென்று சொல்லியென்றபடி. உம்மை- நீங்களாகப்ப்ரார்த்தித்து என்காரியஞ் செய்யக்கடவீகோளான வுங்களை; யானிரந்தேற்கு- நாஞயாசித்தவெனக்கு, யானென்றது மாத்ருஸ்மாவேந ஸம்ஹிதத்தைக் காட்டாநின்றுகொண்டு மறக்கவொண்ணாமையை த்யோதிப்பிக்கிறது. நீங்களாகச்செய்யவேண்டிய

மூ—தயிர்ப்பழஞ்சோற்றொடு பாலடிசிலுந்தந்துசொற்* பயிற்றியநல்வளமூட்டினீர்பண்புடையீரே* ॥அ॥
பண்புடைவண்டொடுதும்பிகாள் பண்மிழற்றேன்மின்* புண்புரைவேல்கொடுகுத்தாலொக்குநும்மின்குரல்*

ஆ— வேணுமென்று உங்களை நானிரக்க, பின்னையுமவற்றையே சொல்லிக்கொன்றிகோள், நானுங்களை வளர்த்த ப்ரயோஜநமழகிதாகப்பெற்றேனென்று தன் குயில்களை யின்னாதாகிறாள்.

(பண்புடை) பண்புடைவண்டொடு தும்பிகாள்? அவனைப்பிரிந்த வ்யஸநத்தின்மேலே அவன்திருநாமங்களைப் பாடுகிற விதுவொன்றும் பொறுக்கலாயிருக்கிறதில்லை, பண்மிழற்றேன்மின் என்ன? 'அவன் திருநாமங்களைப்பாடுகை உனக்கு க்ருத்யமல்லவோ' என்று, அவைசொல்ல; அவன் தன்னழகைக் காட்டியென்னை ॥அ॥

இ—(என்றுங்களைப் பார்த்தபடியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுங்களையிருந்தபடியால்) முதற்பாட்டிலே ஸர்வகாலங்களைக்குறித்துச்சொன்னாள், இங்கேதான்வளர்த்த குயில்களைச்சொல்லுகிறாளாகையாலே வாக்யார்த்தமிலலையென்றாகருத்து. இன்னாதாகிறாளென்றது- வெறுக்கிறாளென்றபடி. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

புண்புரையென்கிற த்ருஷ்டாந்தஸாமர்த்யத்தால தாத்பர்யஸித்தி ஸஹிதமானவஸ்துவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவனையிருந்தபடியால) நும்மின்குரலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களையிருந்தபடியால) வேலகொடுகுத்தாலொக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களையால்) காட்டேன்மின் நும்முருவென்கிறவிடத்திலபோலே யிங்கும் பண்மிழற்றேன்மினென் றிவ்வளவேயமைந்திருக்கையாலே உத்தரார்த்த மநுவ்ருத்தவசநமன்றோவென்ன வஹிப்பிக்கிறார் (அவன்திருநாமங்களைப்பாடுகையுனக்கிருந்தபடியால்) அவைசொலலவென்றது- அவைசொன்னவாகத் தனக்குத்தோற்றினவாறேயென்

ஸ—கார்யத்தை நான்தானே யாவித்தவெனக்கு என்றபடி. அவன்திருநாமங்கள் என்ப்ராணனுக்கு தாரகங்களாகையாலே அவற்றைநீங்கள் சொலலாதொழியவேணுமென்று யாவித்தவெனக்கென்று வாக்யார்த்தம். தாவாகையாலே நிபதிக்கலாயிருக்கச்செய்தேயுமுங்களைஶரணம்புகுந்தவளான வெனக்கென்று பாவநவ்ருத்யாமத்துக்குத் தாத்பர்யம். இதுக்கு குழறியென்கிறத்தோடே யந்வயம். எனக்குக் குழறியென்றது- என்னைக்குறித்துக் குழறியென்றபடி நீர்- நிபாத்யரானநீங்கள், கண்ணன்நாமமே- க்ருஷ்ணனுடைய திருநாமங்களையே, வசநகாரத்தால நாமத்தை வ்யதிஷேதித்தேன், அத்தையேயென்றபடி. குழறி- அவ்யக்தமாகச்சொல்லி, கொன்றீர்- என்னைக்கொன்றிகோள், நியாத்யரானநீங்கள் ஶரணாகதவாதக ரானிகோளென்று வாக்யதாத்பர்யம். தயிர்பழஞ்சோற்றொடு- தயிர்த்தானான பாவநாந்நத்தோடே, பாலடிசிலும்- க்ஷீரான்னமும், உங்கள்வாய்க்குத் தகுந்தபடிமாக ப்ராதஃகாலத்திலே தயிர்த்தான பாவநமும் மற்றைக்காலத்துக்கு க்ஷீரான்னமாக விப்படி தத்தவஸரங்களுக்குரிசங்களான வஸ்துக்களை யெல்லாமென்றபடி. தந்து- உங்களுக்குக்கொடுத்து, சொலபயிற்றிய- சொல்லுகளைப்பயிலப்பண்ணினதுக்கு, பயிலுகை- வாசியம்பண்ணுகை, அவன்திருநாமங்களாகிற சொல்லுகளை அப்யஸிப்பித்ததுக்கு என்றபடி. அப்யஸிப்பித்ததற்கு ப்ரத்யுபகாரமாக வென்றுகருத்து. நல்வளம- நல்லஸாவத்தை, வளம்- ஸாவத்து, ஊட்டினீர்- ஸாத்மிப்பித்திகோள், என்னையிதிஶேஷ:. இது உபாலம்பிக்கிறபடி, பண்புடையீர்- நல்ல ஸ்வபாவத்தை யுடையீர்களென்று உபாலம்பமான ஸம்போதநம், பண- ஸ்வபாவம், ரக்ஷகவிஷயத்தில் நிஷ்டுரராயிருந்திகோளென்று கருத்து.

பண்புடை- நலலஸ்வபாவத்தைபுடைத்தான, வண்டொடு- ஸ்த்ரீங்களோடேகூடின, தும்பிகாள்- ஸ்த்ரீவிஶேஷங்காள், வண்டு-ஐம்பெ ருஷஸார்வஜாதீயஸம்பந்தம், தும்பி-க்ருஷ்ணஸ்த்ரீவர்ணகாரயானஸம்பந்தம், தும்- உங்களுடைய, இன்- இனிதான, குரல- சப்தநிபாதம், இதுக்குக். குத்தாலொக்குமென்கிறத்தோடே யந்வயம். புண்புரை- வ்ரணத்தின்விவரத்திலே, புரை- விவரம், வேல்கொடு- வேலென்கிறவாயுதத்தைக்கொண்டு, குத்தாலொக்கும் குத்தினால ஸத்ருஶமாகாநிற்கிறது, குத்தினாலெப்படி து:ஸஹமாயிருக்கும், அப்படிது:ஸஹமாயிருக்கிறதென்றபடி. விரஹது:஖த்தின்மேலே உங்கள்மாதுர்யங்கூடினது வ்ரணத்தின் மேலே தீக்ஷ்ணபாயத்தால குத்தினபோலே யிருக்கிறதென்று வாக்யதாத்பர்யம். பண்- காநத்தை, ஸாகாரதக்காநத்தை யென்றபடி. மிழற்றேன்மின்- மிழற்றிருங்கோள், இனிதாக ஶப்தியாதிருங்கோளென

மூ—தண்பெருநீர்தடந் தாமரைமலர்ந்தாலொக்கும்* கண்பெருங்கண்ணனம் மாவியுண்டெழநண்ணினோம்॥ கூ॥
எழநண்ணி நாமுநம்வானநாடனோடொன்றினோம்* பழனநன்னாரைக்குழாங்கள்காள் பயின்றென்னினி*
யிழைநல்லவாக்கையும்பையவேபுயக்கற்றது* தழைநல்லவின்பந்தலைப்பெய்தெங்குந்தழைக்கவே* ॥ம॥

ஆ—மாய்ந்துப் போனன்காண் என்கிறாள். ॥கூ॥

(எழநண்ணி) அவன்கருத்துப்படியே நானும்முடிந்தேன், என்னுடையவாக்கைபுக்களர்ந்தது, பழனநன்னாரைக்குழாங்கள்காள் பயின்றென்னினி என்றுசொல்லி பின்னையும் நான்பட்டபாடொருவரும் படாதொழிந்திடுக என்றுசொல்லிக்கொண்டு முடிந்தாளென்கிறதிப்பாட்டு. ॥ம॥

இ—றபடி. உத்தராயத்தில் கண்ணனி த்ருஷ்டத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்தனனழகைககாட்டியென்று) நம்மாவியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்). ।கூ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

வானநாடனோடொன்றினோமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) பழனநன்னாரையித்யாதியாலே ஸஹவாஸமாயிருக்கிற நாரைக்குழாங்கள் தன்னைமுடிக்கைக்கு உதிக்கிறனவாகவெண்ணி அவற்றைக்குறித்துவாசத்சொல்லுகிறாளென்று ஸமதிஸவ்ருத்திமெத. சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்பட்டவித்யாதியால்) வானநாடனோடொன்றினோமென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஶ்லேஷவ்யாபாரத்தாலே யிவ்வாக்யாநஸாரமே யிவள்முடிந்ததாகத் தோற்றுகையாலே பாவஸிதலவாக்யங்களைச்சொல்லுகை யதாவஸந்தேவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (என்றுசொல்லிக்கொண்டித்யாதி) ஒன்றினோமென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஶ்லேஷமிவ்வுவஸிதவாக்யோச்சாரண விஷம்பஸஹாயமாய்க்கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷமான முடிவைக்காட்டுகிறதென்றுகருத்து. முடிந்தாளென்கிற திப்பாட்டென்றது-ஸமுதாயார்த்தவ்யாக்யாநிற்கிறதென்றபடி ॥ம॥

ஸ—ன்றபடி. தண். ஶீதளமான, பெருநீர்- ஸம்ருத்தமானஸலிலத்தில், தடம்- பெரியதான, தாமரை- பத்மமானது, மலர்ந்தாலொக்கும்- விகஸித்தாலதுக்கு ஸத்ருஶமாயிராநின்றுள்ள, பெருங்கண்ணென்று மாறியபைப்பது, தீர்க்கவிஶாலமலோசனனாயான, கண்ணன்- க்ருஷ்ணனானவன், நம்மாவி- நம்முடையப்ராணனை, ஸாத்விகஸாவதம், உண்டு- புஜித்து, சுவஹரித்துக்கொண்டென்றபடி. எழ- போகைக்கு, நண்ணினான்- கிட்டினான், ஸங்கல்பித்தானென்றபடி. விஶ்லேஷித்துப்போனானென்கை. ॥கூ॥

நாமும்- இங்கேயிருந்தவனைஸாஜிக்க வாசைப்பட்டிருந்தநாமும், எழ- போகைக்கு, நம்மைமுடிக்கைக்கேராயிருக்கிற வவன்ஸங்கல்பத்துக்கநுகுணமாக விந்தஶரீரத்தை விட்டுப்போகைக்கென்றபடி. நண்ணி- கிட்டி, ஸங்கல்பித்தாயென்றபடி. நம்வானநாடனோடு- நமக்கு ப்ராப்யமான பரமபதமாகிற நாட்டையுடையவனோடே, வானம்- பரமபதம், நாட்டையுடையவன் நாடன், ஒன்றினோம்- ஸம்ஶ்லேஷித்தோம். அவனுடைய ஸங்கல்பாநுகுணராநோமென்றபடி. முடிந்துபோகாநிற்கிறோமென்று வாக்யதாத்பர்யம். இழைநல்ல- இழைபோலே நல்லதான, இழை- ஆபரணம், அவனுக்காபரணம்போலே ஸ்பரஸணீயமானவென்றபடி. ஆக்கையும்- என்னுடையஶரீரமும், பையவே- க்ரமத்திலே, புய- புயத்தலே, கைவிட்டுப்போகையென்றபடி. கற்றது- அப்யஸிக்கின்றது, ஶரீரம்போகத்தொடங்கிற்றென்றபடி. பழன- கேதாரங்களில், பழனம்- கேதாரம், நல்- நல்லவையான, கேதாரங்களிலே ஸஞ்சரிக்கையாயிருக்குமவையான வென்றபடி. நாரைக்குழாங்கள்காள்- நாரைவர்க்கங்காள், இனி- இப்படிநான்முடிந்தபின்பு. பயின்று- ஸம்ஶ்லேஷித்து, பயிலுகை- கூடுகை, என்- என்னப்ரயோஜநம், நீங்கள் ஸம்ஶ்லேஷித்தாய்க்கொண்டு ஜீவித்தாலுமென்னப்ரயோஜநமென்றபடி. என்னை முடிக்கநினைக்கிறவவனஸங்கல்பாநுகுணமாக நான்முடியாதபோதன்றோ வுங்களுக்கு ஜீவிக்கவேண்டுமென்றுகருத்து இப்படி வ்யஸநமிகுத்து முடியாநிற்கிறவள் தன்னுடைய பொறுமையாலே நான்பட்டதுபோலொருவரும் படாதொழியவேணுமென்கிறாள் மேல். எங்கும்- எல்லாதேஶமும், தழை- தழைத்ததான, வர்த்திக்குமானவென்றபடி, நல்ல- உத்க்ருஷ்டமல்லாததான, இன்பம்- ஸுகத்தை, ஸம்யோகரூபம் பரமபுருஷார்த்தமான ஸுகத்தையென்றபடி. தலைப்பெய்து- அடையப்பெற்று, தழைக்க- ஸம்ருத்தமாகக்கடவது. ॥ம॥

மூ—இன்பந்தலைப்பெய்தெங்குந்தழைத்தபல்லூழிக்குத்* தன்புகழேத்தத்தனக்கருள்செய்தமாயனைத்* தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்ளிவை* ஒன்பதோடொன்றுக்குமூவுலகுமுருகுமே* ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(இன்பம்) பின்னையும் "விரோதிஸம்ஜ்ஞாநம் தத்வம்" என்னும்படியாலே தாமுளராய் மேலருளிச்செய்கிறார். ஆச்ரிதர்களுக்கு நிரவதிகஸுகாவஹமாய் லோகமெல்லாம் நிறைந்த தன்புகழை ஸர்வகாலமுமேத்தனும் தனக்கருள்செய்தமாயனை தென்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள் இத்திருவாய்மொழி யிற்சொன்னவாசிகையை யநுஸந்திப்பார் என்படுவார்களோவென்கிறார். ||சக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— இப்படி ஆத்ரவேசத்தில்சொன்ன முடிவு ஸாவசேஷத்திலும் ஸிக்ஷமாகையாலே மேல்பாடக்கூடுமோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) இன்பந்தலைப்பெய்தென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதேத்யாதியால்) அர்த்தவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொன்னவாசிகையயித்யாதியால்) ||கக||

ஸ— இன்பந்தலைப்பெய்து- ஸுகத்தைப்படைந்து, ஆச்ரயிப்பார்க்கு நிரவதிகஸுகஜநகமாயென்றபடி. எங்குந்தழைத்த- லோகமெல்லாம் வ்யாப்தமான, தன்புகழ்- தன்னுடையகல்யாணகுணத்தை, பல்லூழிக்கு- பஹுகல்பங்கள், பல் ஸஹஸ்ர, ஊழி- கல்பம், ஸர்வகாலமுமென்றபடி. ஏத்த- ஸ்துதிக்கும்படி தனக்கருள்செய்த- இங்கு தனக்கென்றது ஸ்வகோவனைச்சொல்லும், 'மயர்வறமதிநலமருளினன்' என்கிறபடியே தமக்கு ஜ்ஞானமுண்டாக்கினவனை, மாயனை- ஆச்சர்யபூதனை, இதுக்கு சொல்லென்கிறத்தோடே யந்வயம். தென்- ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்- திருநகரியையுடையவரான வாழ்வாரருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இவை- இப்படிப்பட்டவையான, ஆத்ரவிரஹவேதனையைச் சொன்னவையான வென்றபடி. ஒன்பதோடொன்றுக்கும்- ஒன்பதுபாட்டோடே கூடின வொருபாட்டுக்கும், ஜீவநத்தில் நசையோடேநோவுபட்ட ஒன்பதுபாட்டுக்கும், ஜீவநத்தில் நசையறுத்து நோவுபட்ட பத்தாம்பாட்டுக்குமென்றபடி. மூவுலகும்- விசேஷஜ்ஞரோடு விசேஷஜ்ஞரல்லாதாரோடு வாசியற ஸர்வலோகஜநமுமென்றபடி. உருகும்- ச்ரவணத்தாலே த்ரவீபூதமாம். ||கக||

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே பரமஹம்ஸாய ஸ்ரீமதே வேதாந்தாசார்யவர்யாய நம: ✳

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:.

(இன்னுயிர்ச்சேவலும்.)

ப்ராணத்வாதத்புதத்வாச்சுபவிவஸவிதிக்ஷேமஸௌலப்யயோகா
ல்லக்ஷ்மீபக்ஷபாதாத் ரகுகுலஜநநாந்நீலரத்நாபதேஹாத் |
க்ருஷ்ணத்வாதப்ஜ* த்ருக்த்வாதநுபவிததயா வேங்கடேசம் ச்ரிதாநா
ந்துர்வீஷ்ராந்தவிச்லேஷணம்ருதி ஸம்ஸாரகாலம்வஹதி || கஎ ||

(ப்ராணத்வாத்) என்னுயிர்க்கண்ணபிரானை ஆச்ரிதர்க்கு ப்ராணபூதனாயிருக்கையாலும், (அத்புதத்வாத்) வித்தகன்கோவிந்தன்- விஸ்மயநீயனாயிருக்கையாலும், (சுபவிவஸவிதிக்ஷேம) ஆவன்கையிலே சக்தியுக்தனாகையாலும், (ஸௌலப்யயோகாத்) நங்கண்ணன்மாயன்- ஆச்ரிதர்க்கு ஸுலபனாயிருக்கையாலும், (லக்ஷ்மீபக்ஷபாதாத்) நந்திருமார்பன்- பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்விலேயுடையவனாகையாலும், (ரகுகுலஜநநாத்) என்னுருயிர்க்காகுத்தன்- ரகுவம்சத்திலே அவதரித்திருமத்ரு யவதரிக்கையாலும், (நீலரத்நாபதேஹாத்) வட்டமில்லென்கருமாணிக்கம்- ஒளிமாறாத நீலரத்நம்போலேயிருக்கிற திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையவனாகையாலும், (க்ருஷ்ணத்வாத்) கண்ணன்நாமமே- க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரிக்கையாலும். (அப்ஜத்ருக்த்வாத்) தடந்தாமரைமலர்ந்தபோலொக்குங்கண்பெருங்கண்ணன்- ஸர்வஜநஸ்ப்ருஹணீயமான திருக்கண்ம...

[* 'அப்ஜநேத்ராத்' என்றும் 'அப்ஜத்ருக்த்வாத்' என்றும் பதினெண்ணாயிரம்.]

ஆ—ந:— யுடையவனுகையாலும், (வாத்ஸல்யமாவ) நம்மானைநாடனென்றோம்- வாத்ஸல்யாதிகுணமுடையனாகையாலும, நம்பெருமான் ஆஸ்ரிதர்க்கு மறக்கவொண்ணாதபடி ஸங்கீர்த்தனங்களை ஸ்மரிப்பிக்கிறவனாக "இன்னுயிர்ச்சேவலும்" என்கிற தஸகத்திலே ஆழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௧௦॥

ஸ்ரீமதேஸடகோபாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

✶

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

மூ—உருகுமானெஞ்சமுயிரின்பரமன்றிப்* பெருகுமாலவேட்கையுமென்செய்கேன்றொண்டனேன்*

ஆ—(உருகுமால்) இப்படி யெம்பெருமானைப்பிரிந்த வ்யஸநத்தாலே முடிந்து பின்னையும் நெடும்போது கூட ஸஹவாஸாநராயிருந்த வாழ்வார், திருக்காட்கரையமரவிருமாயன் பண்டென்னோடு கலந்து பரிமாறின பரிமாற்றங்களை நினைக்க நினைக்க ஸ்ம்ருதிவிஷயத்தாலே நன்னெஞ்சழிந்து நீராயுருகாநின்றது இப்படி படாநின்றால்

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி வஸிஷ்டராயிருக்கிற வாழ்வாரிப்போது தமக்கொருஸம்ஸ்லேஷமும் இல்லாமன்றிக்கேயிருக்க வித்திருவாய்மொழியிலே சிறியவென்னாருயிருண்ட திருவருளென்றும், தானென்னை முற்றப்பருகினானென்றும் முற்பட்டைகளிலே அவன்குணங்களைச்சொல்லி ஸந்தோஷிக்கை யஸம்ஹதமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருக்கிறவாழ்வார்) திருக்காட்கரையென்று- ஒரு உகந்தருளினதிவ்யதேஸம், பண்டென்றது- இருந்தும்விய ந்திலென்றபடி. மற்றுள்ள திருவாய்மொழிகளில ஸம்ஸ்லேஷம்போலன்றிக்கே நிரபேக்ஷமாக ஸம்ஸ்லேஷித்தது இருந்தும்வியந்திலேயாகையாலே அதுவேயிறே "தத்ஸம்ஸ்லேஷஸம்ஸ்லேஷ" என்கிறகணக்கிலே யாழ்வாருக்கு விஸ்லேஷித்தது ஸ்ம்ருதிவிஷயமாகத்தக்கது. அஸோகவநிகையில் பிராட்டி ராவணவிஸ்லேஷகாலத்தி லிருக்கச்செய்தேயும் திருவடியைக்கண்டவஸரத்தாலே "ஸமா த்வாதஸ தத்ராஹம் ராகவஸ்ய நிவேஸநே। புஞ்ஜாநா மாநுஷாந்போகாந் ஸர்வகாமஸம்ருத்திநீ" என்று திருவயோத்யையிலே பெருமாளுந்தானுமொருபடிப்படப் பன்னிரண்டாண்டு கலந்தகலவியை ஸ்மரித்து ஸ்ம்ருதியானாப்போலே ஆழ்வாருமிப்போதொருஸம்ஸ்லேஷமும் இல்லாமன்றிக்கே விஸ்லேஷதஸையாயிருக்கச்செய்தேயும் "ஸத்ருஸாத்ருஷ்டசிந்தாத்யா: ஸ்ம்ருதிபீஜஸ்ய போதகா:" என்கிறபடியே விஜாதீயாதிகளாலே இருந்தும்வியந்தில ஸம்ஸ்லேஷத்தை ஸ்மரித்த ஸ்ம்ருதியாலே யவனுடையகுணங்களைச்சொல்லி ஸந்தோஷிக்கிறாராகையாலே யிது ஸங்கதமென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

இவ்வவதாரிகையில் முதற்பாட்டினர்த்தமும ஸங்க்ரஹீதம். அதில் திருக்காட்கரையிருக்கிறபடியாலே உத்தரார்த்தமும், ஸ்ம்ருதிவிஷயத்தாலே யிருக்கிறபடியாலே பூர்வார்த்தமும், இப்படி படாநின்றாலிருக்கிறபடியாலே

ஸ— தெருவெல்லாம்- குறுந்தெருவோடு நெடுந்தெருவோடு வாசியற ஸகலவீதிகளிலும், காவி- கருநெய்தற்புஷ்பங்கள், காவியென்று கருநெய்தற்கும் கருநெய்தற்கும் பெயர். கமழ்- பரிமளியாநிற்கிற, நகரத்தைச்சுற்றிலும் திவ்யஸரஸ்ஸுக்கள் வாவிகளாயிருக்கையாலேயென்று கருத்து. திருக்காட்கரை- திருக்காட்கரையென்கிற திவ்யதேஸத்திலே, மருவிய- ஸாதரமாக வஸியாநிற்குமவனை, வாஸகஸும்போலே தேஸவிப்ரகர்ஷமும் காலங்கள்போலே காலவிப்ரகர்ஷமுமின்றிக்கே யிருந்தவனை யென்றபடி. மாயன்தன்- ஆஸ்சர்யபூதனுடைய, தனனென்று ஸ்வாமித்வம். ஆஸ்சர்யமான ஸௌந்தர்யாதிகளை யுடையவனுடைய வென்றபடி. மாயம்- ஆஸ்சர்யங்களை, உபாயங்களை நிகூடராயிருப்பார் நடாவச்செய்குயாப்போலே பெண்ணை யநாவசித்துப பண்டென்னோடு ஸம்ஸ்லேஷித்த வாஸ்சர்யங்களை யென்றபடி. நினைதொறே- ஸ்மரிக்கிற க்ஷணந்தோறும், நெஞ்சம்- ஜ்ஞாநஸவத்துக்கு ஆயமோவகரணமான நெஞ்சானது, உருகும் -

மூ— தெருவெல்லாங்காவிகமழ் திருக்காட்கரை* மருவியமாயன் றன் மாய நினைதொறே* ॥௧॥
நினைதொறுஞ்சொல்லுந்தொறுநெஞ்சிடிந்துகும்* வினைகொள்சீர்பாடிலும் வேமெனதாருயிர்* சுனைகொள் பூஞ்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பா*

ஆ— மாயங்களை நினைக்கை தவிரலாமிறே; என்னுடைய நிரவதிகமான அபிநிவேசமானது தவிர வொட்டுகிறதில்லை நானென்செய்கே னென்கிறார். ॥௨॥

(நினைதொறும்) எல்லாருடையது:கங்களையும் போக்கக்கடவதான வுன்னுடைய விக்ரஹகுணங்களை நினைத்தல் சொல்லுதல் பாடுதல்செய்யில் என்னெஞ்சு மிவ்வாத்மாவும் மாயாநின்றன, நீரிங்ஙனேயீடுபடுகைக்கு உம்மு

இ— த்விதீயபாதார்த்தமும் சொல்லிற்றாயிற்று. தவிரவொட்டுகிறதில்லையென்றிவ்வுக்தியில் சொன்னவித்தாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு விஶ்லேஷாஸஹத்வமென்கிற ஸங்கதனம் ஸ்பஷ்டமென்று ஸூசிதமாயிற்று. ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

வினைகொள்சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருடையவித்யாதியால்) இனி வாக்யத்திலுள்ள பதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினைத்தலித்யாதியால்) நினைவு சொல்லுக்களிலே நெஞ்சுக்கும் பாடலிலே ஆத்மாவுக்கும் விகாரம் பாட்டில்தோற்றுகிறதேயாகிலும் ஸமஸ்தாவத்தாலே இவையிரண்டுக்கும் மூன்றுக்ரியைகளிலும் ஸாதாரண்யேன விகாரம் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. மாயாநின்றனவென்றது- மிகவும் வ்யாகுலப்படாநின்றனவென்றபடி. அவன் குணங்களைக் கொண்டாடினப்போலே நினைகிலேனித்யாதியாலே தாம் ஸங்கல்பம்பண்ணினதைக் கொண்டாடுகை யதாவிதமன்றோவென்ன வீதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (நீரிங்ஙனேயித்யாதியால்) திறத்தில்- விஷயத்தில்,

ஸ— ஸ்ரீ த்ருதிமயத்தாலே ஸூசியாநின்றது. ஆல்- விஷாதத்யோதகம். நெஞ்சைநிறுத்தியநுபவிக்க முடிகிறதில்லையென்று விஷாதப்படுகிறபடி. ஆனால் ஸ்மரணத்தைத் தவிர்ந்தாலோவென்றில்? வேட்கையும்- அபிநிவேசமும், அநுபவஸாரஸ்யத்தாலே பிறந்த உத்தரோத்தராபிநிவேசமுமென்றபடி. உயிரின் பரமன்றி- ஆத்மாவின் ஸாரமன்றிக்கே, ஆத்மாவுக்குப் பொறுக்குமளவன்றிக்கே யதிப்ரவ்ருத்தமாயென்றபடி. பெருகும்- அபிவ்ருத்தியாநிற்கிறது, வேட்கையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தால் அநுபவிக்க வொண்ணாதபடி நெஞ்சுருகி பாதிக்கிற மாத்ரமன்றிக்கே அபிநிவேசமு மதிப்ரவ்ருத்தமாய் மறந்தருகவொட்டாதபடி பாதிக்கிறதென்றபடி. ஆல்- விஷாதாதிஶயத்யோதகம். தொண்டனேன்- ஸம்பந்தஜ்ஞானவிஷயத்தில் தாஸனான நான் தொண்டன்- தாஸன், இச்ஸம்பந்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனே னென்று ஸ்வரூபம். என்செய்கேன்- எத்தைச்செய்யக்கடவேன். நெஞ்சையுருகாமல் நிறுத்தவோ, அபிநிவேசப்ரவாஹத்தைமட்டுப்படுத்தவோ, அவன் குணங்களை அநுபவவிஷயமாகாதபடி விலக்கவோ, என் ஸ்வரூபத்தைத்தவிரவோ வென்றபடி. இவையொன்றும் ஶக்யமன்றென்று கருத்து. ॥௧॥

சுனைகொள்- ஸரஸ்ஸுக்களைக்கொண்டிருக்கிற, சுனை- ஸரஸ்ஸு, ஸரஸ்ஸுக்களையுடைத்தானவென்றபடி பூஞ்சோலை- தர்ஶநீயமான வுத்யாநத்தையுடைத்தான, பூம்- தர்ஶநீயம், தென்- ஸுந்தரமான, காட்கரை- திருக்காட்கரையென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான, என்னப்பா- என்னுடையபெம்மானே, வினை- எல்லாருடைய து:க்கங்களையும், வினைஶப்தமிங்கே லக்ஷணயாது:க்கவாசகம். கொள்- கொள்ளுமவையான, கொள்ளுகை- அபஹரிக்கை, நசிப்பிக்கத்தக்கவையான வென்றபடி. எல்லார்க்கும் து:க்கங்களைப்போக்குமவை யென்னையொருவனையும் வ்யாகுலப்படுத்துகிறன வென்றுகருத்து. சீர்- ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களை நினைதொறும்- ஸ்மரிக்குங்காலமெல்லாம், நெஞ்சு- என்மனஸ்ஸானது, இடிந்து- த்ருஶியிலமாய், சொல்லுந்தொறும்- சொல்லுங்காலமெல்லாம், உகும்- உருகும், நீராயுருகாநிற்கும், பாடிலும்- அந்தகுணங்களைகானம்பண்ணிலும், எனது- ஸ்வீயமான, [illegible]. ஆர்- பூர்ணமான, ஆர்தல்- பூர்த்தியாய்ப் பூர்ணத்வத்தைக்காட்டுகிறது, உனக்கு ப்ரியதமமானவென்றபடி. உயிர்- ஆத்மாவானது, வேம்- ஸந்தாபி

மூ— நினைகிலேனுனக்காட்செய்யுநீர்மையே* ॥௨॥

நீர்மையால்நெஞ்சம்வஞ்சித்துப்புகுந்தென்னை* யீர்மைசெய்தென்னுயிராயென்னுயிருண்டான்* சீர்மல்கு

சோலைத்தென்காற்கரையென்னப்பன்* கார்முகில்வண்ணன்றன்கள்வமறிகிலேன்* ॥௩॥

ஆ—டையதிறத்தில் நான்செய்ததென்னென்னில்? நான் உன்னையடிமைகொள்ளுகிறோமென்றுகொண்டுவந்து, நீயென்திறத்துச்செய்தருளின செயல்களை நினைக்கலாமோவென்கிறார். ॥௨॥

(நீர்மையால்) உம்மையடிமைகொள்ளுகைக்கு மேற்படச்செய்ததுண்டோவென்னில்? அடிமைகொள்வாரைப்போலே யென்னெஞ்சை வஞ்சித்துப்புகுந்து தன்குணங்களாலும் செயல்களாலுமென்னைமயக்கி என்னுயிராய் என்னுயிரை ஸ்வீகரித்தருளினான், முந்துறமெய்யரைப்போலேவந்து புகுந்தபடியும், பின்னைச்செய்த

இ— அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுன்னையடிமையித்யாதியால்) காகாஸுரன் காதிநீவிஷயத்தில்போலே எம்பெருமான்தம்பக்கல் த்வேஷவ்யாஜப்பக்கொண்டு உபகாரமெய்யறிந்து ஸம்ரக்ஷிததபடியைத் தூமதர்க்கிசைந்திருந்தவளவைக்கண்டு தாமாள்ச்செய்ததென்று விநயோக்தியாலேசொல்லி யதைக்கொண்டாடுகிறாரென்றுகருத்து. நினைக்கலாமோவென்றது- நினைக்கவுக்தமோவென்றபடி. யதா:— ஸ்வஸக்த்யதிஶயத்தாலே நீ உபகாரமாகச்செய்தாலும் நானதைநினைக்கை யுசிதமோவென்றபடி. ஆதலாலதை யென்வாயால் சொல்லமாட்டேனென்கிறாரென்றுகருத்து. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் தாமநுஸந்தித்த ஸௌஶீல்யத்தை ஶ்ரீரூபத்வத்தாலே அவனைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகிறது. ॥௨॥

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

அவன்குணங்களைச்சொல்லி ஸந்தோஷிக்கிற ப்ரகரணத்திலே யிப்பாட்டிலேயவனை ஸஹகளுக்குச் சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன- விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (உம்மையித்யாதியால்). நெஞ்சம்வஞ்சித்துப்புகுந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைகொள்வாரையித்யாதியால்) என்னைநீர்மையா லீர்மைசெய்தென்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்குணங்

ஈ—ஸபமாற்றமாட்டாமையாலே தத்வமாகாநிற்கிறது, அப்படிநாமுமக்குச் செய்வதென்னென்னில்? நான் உனக்கத்யந்தஶேஷபூதனான், உனக்காட்செய்யும்நீர்மை- உனக்கடிமைசெய்யும்ப்ரகாரத்தை, நீர்மை- ப்ரகாரம், பண்டுநீ உபகாரமாக ஸம்ரக்ஷிகரும்ஷமெயில் உனக்கிஷ்டவிநியோகாஹனு, யிருந்தபடியையெனறபடி. நினைகிலேன்- நினைக்கமாட்டேன், நீசெய்தது கரைகடைந்ததாகையாலே யதத நினைக்கமாட்டுகிறிலேனென்றுகருத்து. ॥௨॥

நெஞ்சம்- என்னுடையமநஸ்ஸை, வஞ்சித்துப்புகுந்து- நம்மை யடிமைகொள்ளவருகிறானென்று ஹ்ருதிஸ்தம்ஸ்வீகரிக்கும்படி பணணிக்கொண்டுவந்துபுகுந்து, என்னை- ஶேஷஶேஷிபாவமுறை தப்பாமே யடிமைசெய்வித்துக்கொள்ள வந்தானென்றிருக்கிறவென்னை, நீர்மையால்- நல்லஸ்வபாவத்தால், தன்னுடைய ஸௌஶீல்யத்தாலும் தத்காரியமாய் ஶேஷஶேஷிபாவமுறையழியும்படி யத்யந்தஶேஷபூதமான வேஷித்தாலுமென்றபடி. ஈர்மைசெய்து- ஶைத்யப்படுத்தி, ஈர்மை- ஶைதிக்கை, இங்கு ஶைத்யப்படுத்துகிறதைச் சொல்லுகிறது. அந்த குணாநுஸந்தாநாதிஶயம் பொறுக்கமாட்டாதே ஶைத்யப்படும்படிபண்ணியென்றபடி. என்னுயிராய்- எனக்குப்ராணனாய், எனக்குத்தன்னைப்பிரியில் தரிக்கவொண்ணாதபடியாயென்றபடி. என்னுயிர் என்னாத்மாவை, உண்டான்- போஜித்தவனை, உபோஷிதன் போஜநத்தைப்பெற்றாற்போலே புஜித்தவனைஎன்றபடி. சீர்மல்கு- ஶ்ரீபூர்வகமாயிருக்கிற, மல்குகை- பூர்வகிக்கை, உபாஸநபூர்ணஸம்பந்தமாகாநின்றுள்ள வென்றபடி. என்னை புஜிக்கப்பெற்றவனுடைய ஸந்தோஷத்தாலே, பவனுக்குங்கூட ஶோபாதிஶயமுண்டாயிற்றென்றுகருத்து. சோலை- உத்யாநங்களையுடைத்தான, தென்- அழகியதான, காற்கரை- அந்தத்திவ்யதேஶத்தையுடையவனை, என்னப்பன்- எனக்கு உபகாரகனாயிருப்பவனான, கார்முகில்வண்ணன்தன்- காளமேகவர்ணனுடைய, என்னைப்புஜித்து திருமேனியும் ஶோபாதிஶயம்பெற்றதென்றுகருத்து. கள்வம்- க்ருத்ரிமங்களை, முந்துறஶேஷிக்குமுறை தப்பாமல்வருவானைப்போலே வந்து நான் ஸ்வீகரித்தனைபின்பு ஶேஷஶேஷிக்குமுறை மாறாடி யதார்த்தமாக வென்னைபோஜித்தவிருக்த்திமங்களையென்றபடி. அறிகிலேன்- அறியமாட்டுகிறிலேன், யதாவஸ்திதமாக அபதாவஸ்திதமோவென்று

மூ— அறிகிலேன்றன்னுள்ளனைத்துலகுநிற்க* நெறிமையாற்றானுமவற்றுணிற்கும்பிரான்* வெறிகமழ்சோலைத்
தென்கார்க்கரையென்னப்பன்* சிறியவென்னாருயிருண்டதிருவருளே*

ஆ— படியும், ஒருவன் வருந்தித்தபடி யொன்றுமறிகிலேனென்கிறார்.

(அறிகிலேன்) உம்முடையதிறத்தில அவனங்ஙனே ஸம்ச்லிஷ்டனால் சிகனுண்டோவென்னில்; ஸம்ச்லிஷ்டனானதான் மற்றுள்ளதரோடு நெறிகெடாமை கலந்துபரிமாறுமாப்போலே பரிமாறவமையாதோ, தானென்னை ஸ்வீகரித்தருளி நெறிகெடும்படி பரிமாறவேணுமோ, இவ்வதிசயத்துக் கொருமுடிவு காண்கிறிலேனென்கிறார்.

(திருவருள்) திருவருள்செய்பவன்போலே யென்னுள்ளேபுகுந்து என்னை ஸ்வீகரித்தருளுகையன்றியே என்னுருவமுங்கூட ஸ்வீகரித்தருளினான், ஒருவனதிசயமிருக்கும்படியே இது முந்துறவந்துபுகுந்தருளினபடி,

---

இ— களாவுமித்யாதியால்) கள்வமறிகிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முந்துறவித்யாதியால்)

✳ நாலாம்பாட்டு ✳

கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவர்த்தத்தையே 'என்னாருயிருண்டதிருவருளறிகிலேன்' என்றுசொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யர்த்தமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால்) சிகனுண்டோவென்றது- செய்யலாவதுண்டோவென்றபடி. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ச்லிஷ்டனால்தானித்யாதியால்) நெறிகெடாமேயென்றது- தான்சேஷியான முறைதப்பாமேயென்றபடி. த்விதீயபாதவ்யாக்யானமாதலால் த்ருதீயபாதத்துக்கு உசிதவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (தானென்னையித்யாதியால்) அறிகிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வதிசயத்துக்கித்யாதியால்)

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைஸ்வீகரித்தருளுகையித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸாமஞ்ஜஸ்யமாயிற்று. கண்ணன்கள்வங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுமுந்து

ஸ— நிச்சயிக்கமாட்டுகிறிலேனென்றபடி. ஸர்வேச்வரனுமிப்படி யென்பக்கல் வ்யாமோஹம்பண்ணக்கூடாது, ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கையாலே யிதுபொய்யென்னவுங்கூடாது, ஆதலால் நான் ஸந்தேஹிக்கிறேனென்றபடி. இருத்தும்வியந்தில 'மருள்தானீதோ மாயமயக்குமயக்கே' என்கிறதையிங்குச்சொல்லுகிறார்.

தன்னுள்- தன் ஸங்கல்பத்திலே, அனைத்துலகும்- ஸர்வலோகங்களும், நிற்க- ப்ரதிஷ்டிதமாயிருக்க, ஸங்கல்பாயத்தமாய்க்கொண்டு சேஷபூதர்க்காகத் முறைதப்பாமலிருக்கவென்றபடி. தானும்- சேஷியான தானும், ஸ்வரூபம் அவை முறைதப்பாதிருக்குமாபோலே தானும்முறைதப்பாதிருக்கிறானென்கைக்காக. நெறிமையால- உபகாரகையால், நெறி வழியாய் உபகாரகையைக் காட்டுகிறது. சேஷித்வ உபகாரகை தப்பாமலென்றபடி. அவற்றுள்- அந்த லோகங்களுக்குள்ளே, நிற்கும்- வர்த்திக்குமவனான, பிரான்- உபகாரகனான, வெறி- பரிமளமானது, கமழ்- வாஸியாநிற்கிற, ஓநாதிவஸ்துக்களையுடைய சோலை- உத்யானங்களையுடைத்தான, தென்கார்க்கரை- அழகியகார்க்கரையை யுடையவனான; என்னப்பன். என் ஸ்வாமியானவன், சிறிய- க்ஷுத்ரனான, என்- என்னுடைய, ஆர்- அவன் ஸ்வரூபமான, ஆர்த லாயிக்யமாய் ஸ்வரூபத்தைக்காட்டுகிறது. இவர் தாம் தம்மை யதிக்ஷுத்ரவஸ்துவாக நினைத்திருக்கச்செய்தே அவன் தனக்கு ஸ்வரூபமான ஸாரவஸ்துவாக நினைத்திருக்கிறானென்று கருத்து. உயிரை- ஆத்மாவை, உண்ட திருவருள்- ஸ்வீகரித்தருளின விந்த ஸ்வரூபமான வாத்ஸல்யம் ஸம்ச்லேஷாதிசயவதிசயதையை, அருள்- க்ருபை, இங்கு லக்ஷணயா க்ருபாக ஸம்ச்லேஷாதிசயத்தைக்காட்டுகிறது. அறிகிலேன்- அறியமாட்டுகிறிலேன்; பரிச்சேதிக்க முடிகிறதில்லையென்றபடி. இப்பாட்டில் சிறியேனுடைச்சிந்தையுள் மூவுலகுந்தன்னெறியா வயிற்றிற்கொண்டு நின்றொழிந்தாரே என்று இருத்தும்வியந்திலே சொன்ன வர்த்தத்தையிங்கு மநுஸந்தித்தபடி.

மூ—திருவருள்செய்பவன்போலவென்னுட்புகுந்* உருவமுமாருயிருமுடனேயுண்டான்* திருவளர்சோலைத் தென்கார்க்கரையென்னப்பன்* கருவளர்மேனியென்கண்ணன்கள்வங்களே* ॥௫॥

என்கண்ணன்கள்வமெனக்குச்செம்மாய்நிற்கும்* அங்கண்ணனுண்டவாருயிர்க்கோதிது*

ஆ—அது பின்னைநின்றுசெய்தருளினபடி; இதுஒருவன் கள்வங்களேயென்கிறார். ॥௫॥

(என்கண்ணன்)· ஒருநாளிங்ஙனே யவன்வலையிலகப்பட்டால் பின்னையதில் அகப்படாதே பரிஹரிக்கவொண்ணாதோ என்னில்? நாடோறுமிதுமெய்யேயென்னை யடிமைகொண்டருள வருகிறானென்றெனக்குத்தோற்றும்படிவந்து ஸர்வேஶ்வரன் என்னுடைய ஆத்மாவை யறிவழியும்படி புஜித்துப்போம். போனவாறே பின்னையு

இ—(ஒருநாளீத்யாதி) இதுஎன்றது- ஶேஷிக்கு ஶேஷபூதனைப் பேணுதல் பொருந்தாதே யடிமைகொள்வாரைப்போலே வந்ததென்றபடி. அதுஎன்றது- ஹேயமானவென்னுடைய தேஹத்தையுங்கூடத் தனக்கு போக்யமாக புஜித்ததென்றபடி. ॥௫॥

☀ ஆறாம்பாட்டு. ☀

அவன்செய்வது க்ருத்ரிமமென்று தாமறிந்துசொல்லாநிற்கச்செய்தே அவன்க்ருத்ரிமமெனக்குச் செவ்வையாய்த்தோற்றுமென்றுசொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (ஒருநாளீத்யாதியால்) இப்போது க்ருத்ரிமமென்று தோற்றுகிறதேயாகிலும் அவன்முகத்தைக்கண்டவாறே மெய்யென்று தோற்றுகிறதென்கிறாராகையாலே ஸம்கதமென்றதாயிற்று. ப்ரதமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாடோறுமித்யாதியால்) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதியால்) ஸர்வேஶ்வரனென்றது- க்ரியாவிஶேஷணம். இது ஸேவகஸேஷமாய் ஸர்வேஶ்வ

ஈ—திருவருள்- ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேயை, 'வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்' என்று நானாசைப்பட்டபடியே அடிமைகொள்ளுகையாகிற ஶேஷவ்ருத்தியாகாரத்தையென்றபடி. செய்பவன்போல- செய்யப்புகுகிறவன்போலே, தனக்கொன்று மபேக்ஷிதமன்றிக்கே யெனக்கேயுபகாரமாக வெழுந்தருளுகிறவன்போலே யென்றபடி. என்னுள்- என்னெஞ்சிலே, புகுந்து- ப்ரவேஶித்து, உருவமும்- ரூபத்தையும், என்ஶரீரத்தையு மென்றபடி. ஆர்- ஸஹிதமான, தனக்கு போக்யமானவென்றபடி. உயிரும்- ஆத்மாவையும், உடனே- கூடவே, ஹேயோபாதேயவிபாகமின்றியேயென்றபடி. உண்டான்- புஜித்தவனான, ஶேஷஶேஷம்பெற்றதாக ஸந்தோஷித்தவனானவென்றபடி. திருவளர்- ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயாநின்றுள்ள, என்னை யநுபவிக்கப்பெற்ற ஸந்தோஷத்தாலே அவ்வூர்ச்சோலையும் தழைத்ததென்றுகருத்து. சோலை- உத்யாநங்களையுடைத்தான, தென்- ஸுந்தரமான, கார்க்கரையென்னப்பன்- திருக்கார்க்கரையென்கிற திவ்யநகரத்தையுடைய வென்ஸ்வாமியான, கருவளர்- கறுப்புவளராநின்றுள்ள, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே காந்திவிஶிஷ்டமாகின்றுள்ளவென்றபடி. மேனி- திருமேனியையுடையவனான, என்கண்ணன்- எனக்குஸுலபனான க்ருஷ்ணனுடைய, கள்வங்களே- க்ருத்ரிமங்களென்னவாஸ்யங்கள், கள்வங்களேயென்கிறவிடத்தில் ஸ்வரத்தாலே விஷயம்ப்ரவக்ஷிதம். வரும்போதொருபடியும் புணர்பொருபடியுமான க்ருத்ரிமவ்ருத்திகளென்ன வாஸ்யங்களென்றபடி. ஸஹவாஸநத்தால் அடிமைகொள்வானைப்போலேவந்து தானென்பக்கல் நியாஸ்யவஸ்துவணவாயிருக்கையும் விரோதியான ஶரீரத்தை நிவர்த்திப்பானைப்போலேவந்து அதைத்தனக்கு போக்யமாக புஜிக்கையும் தானெனக்கு போக்யமாக வருவானைப்போலே வந்து என்னைத்தனக்கு போக்யமாக புஜிக்கையும் என்பேறாக வருவானைப்போலே வந்து தன்பேறாகத்தலைக்கட்டிக்கொள்ளுகையுமாகிற க்ருத்ரிமவ்யாபாரவிஶேஷங்கள் விவக்ஷிதங்கள். ॥௫॥

என்கண்ணன்கள்வம்- என்பக்கல வ்யாமோஹமான க்ருஷ்ணனுடைய வ்யாபாரங்கள், எனக்கு- அவன்பாவத்தைக்கண்டவாறே பரவஶனாயிருக்கும் ஸ்வபாவனானவெனக்கு, செம்மாய்நிற்கும்- ஆர்ஜவமாயிருக்கும், செம்மென்றுஆர்ஜவம், க்ருத்ரிமமென்றுதோற்றாதே மெய்யென்றுதோற்றுமென்றபடி. அங்கண்ணன்- ஸர்வேஶ்வரனானவன், அங்கண்ணனென்று ஸர்வேஶ்வரனுக்குப்பேர். உண்ட- அநுபவித்ததான, என்- என்னுடைய, ஆர்- அவன்போக்யமான, இதுஉயிர்கோது- இந்தஉயிர்க்கோதானது, கோது- உச்சிஷ்டம், நிஸ்ஸாரமாய்விட்ட வஸ்துவானதென்றபடி. அவனிதை யநுபவிக்கும்போது ரஸாதிஶயத்தாலே யறிவழிந்த வஸ்துவானதென்கை. புன்கண்மை- புல்லிதானகண்ணுடைத்தாகுகைய, புல்லியது- ஸூக்ஷ்மம், கண்-

மூ—புன்கண்மைபெய்திபுலம்பியிராப்பக* லென்கண்ணனென்றவன் கார்க்கரையேத்துமே* ||கூ||
கார்க்கரையேத்து மதனுட்கண்ணு வென்றும்* வேட்கைநோய் கூர நினைந்து கரைந்துகு* மாட்கொள்
வானொத்தென் னுயிருண்டமாயனாற்* கோட்குறைபட்டதென்னுடையிர் கோளுண்டே* ||எ||

ஆ—மிவ்வாத்மாவானது நெடும்போதுகூட அஸ்வஸ்தமாய் அவனையாசைப்பட்டு என்கண்ணே! என்கண்ணே! என்றலற்றி அவனெழுந்தருளியிருந்த திருக்கார்க்கரையை ஏத்தாநிற்குமென்கிறார். ||கூ||

(கார்க்கரையேத்தும்) இப்படி யவனைக்காணவேணுமென்னு மாசையாலே அவனை நினைத்தலற்றி, அஸ்வஸ்தனானவாறே, பின்னையும் பண்டுபோலே யென்னை யடிமை கொள்வாரைப்போலே வந்து புகுந்து, என்னுயிரைமாள புஜித்துப்பின்னையும் புஜியாதானாயிருக்கு மென்கிறார். ||எ||

இ—ஐயென்று வாக்யமாகவுமாம். அறிவழியும்படியென்றது- கோதுலவு தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. ராத்ரி திவஸத்தாலே ஜ்ஞானரஹிதமாம்படியென்கை. பாட்டெல்லாம் ஏகவாக்யமாயிருக்க வ்யாக்யானத்தில புஜித்துப் போமென்று இங்கே வாக்யஶேஷம்பண்ணினது- அவன் க்ருத்ரிமமும் அவன் பாவத்தைக்காணும்போது மெய் யாகவேதோற்றுமென்றும் க்ருத்ரிமமென்றறியும் தஶையிலு மவன்பக்கலென்னுடைய ஆத்மாவுக் காசைபோகாதென்று மிவ்வர்த்தத்திலும் பாட்டுக்குத தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகைக்காக. புன்கண்மையெய்தி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெடும்போதித்யாதியால்) புலம்பியென்கிறதி லர்த்தவிஶேஷத்தை யருளிச் செய்கிறார் (அவனையாசப்பட்டுஎன்று) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||கூ||

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

மேலொரு அர்த்தவிஶேஷம் சொல்லுகைக்காக கீழச்சொன்னதை யநுவதிக்கிற திப் ப்ரதம வாக்ய மென்று காட்டுகிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) இப்படி யென்கிறதற்கு அலற்றி யென்கிறதோடே அந்வயம். யத்வா:— கீழ்ப்பாட்டில் ஶோககார்யமான அஸ்வாஸ்த்யம் ஸம்ஶப்தமன்றாகிலும் ஸூசிதமாகையாலே யதுவு மிங்கநுவதிக்க ப்ராப்தமாகையால் இப்படி என்கிறத்துக்கு அஸ்வஸ்தமான வென்கிறதோடே அந்வயமாக வுமாம். இவ்வநுவாதத்தாலே யிப்பாட்டுக்கு கீழ்ப்பாட்டோடே பூர்வாபரஸங்கதியும் ஸித்தமாயிற்று. த்விதீய வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஸ்வஸ்தமானவாறே யென்று) என்னுயிரிதிஶேஷ:. த்ருதீய வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (பின்னையும் புஜியாதானாயிருக்குமென்று) இத்தால் ஐந்தாம்பாட்டிலே யென்னாத்மாவையும் ஶரீரத்தையும் தனக்கு போக்யமாக அநுபவிப்பானென்றவ ரிப்பாட்டிலே அப்படி யநுபவித்தாலும்

ப—ஜ்ஞாநம், எய்தி- அடைந்து, இப்படிஜ்ஞாநரஹிதமாயிருந்தது அவனநுபவித்துப்போய் நெடும்போதானபின் புநஶ்ச ப்ரவேஶாபேக்ஷமாயென்றபடி. இராப்பகல்- நக்தம்திவம், என்கண்ணனென்று- எனக்கு ஸுலபனான க்ருஷ்ணனென்று, புலம்பி- ப்ரலபித்து. அவன்கார்க்கரை- அவனுடைய திருக்கார்க்கரையை, ஏத்தும்- ஸ்துதியாநிற்கும், அவனெழுந்தருளியிருக்கிற திருக்கார்க்கரையை அவனைக்காணவேணுமென்னுமாசையாலே கொண்டாடாநிற்குமென்றபடி. ||கூ||

என்- என்னுடைய, ஆர்- அவனுக்கு ஶ்ரவ்யமான, உயிர்- ஆத்மாவானது, கார்க்கரை— அவனெழுந் தருளியிருக்கிற திருக்கார்க்கரையை, ஏத்தும்- அவனைக்காணவேணு மென்னுமாசையாலே ஸ்துதியாநிற்கும், அதனுள்- அதுக்குள்ளே நிற்கிற, கண்ணனென்னும்- க்ருஷ்ண? என்றழையாநிற்கும், வேட்கை நோய்- அபிநிவேஶ வ்யாதியானது, நோய்- வ்யாதி, கூர- கூரும்படி, வர்த்திக்கும்படி யென்கை. நினைந்து- அவனை ஸ்மரித்து, கரைந்து- ஶிதிலமாய், உகும்- நீராயுருகாநிற்கும், இப்படி யாசைப்பட்டவாறே யிதுக்குபகாரகமாக வருமாப்போலேவந்து ஸ்வார்த்தத்திலே பர்யவஸிதனாய்ப் போவனென்கிறார்மேல். ஆட்கொள்வானொத்து- என்னை யடிமைசெய்வித்துக் கொள்ளுகிறவனுக்கு ஸத்ருஶனாய், என்னைக்கொண்டு ஶேஷியான தனக்கடிமை செய்வித்துக் கொள்ளுகிறவனைப்போலே வந்தென்றபடி என்னுயிருண்ட- என்னாத்மாவைத்தனக்கு போக்ய மாக அநுபவித்தவனான, மாயனால்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனாலே, இது க்ருத்ரிமமென்று தோற்றாதபடி யிருக்கிற ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனாலே யென்றபடி, கோளுண்டு- கொள்ளப்படுகையை யநுபவித்து, அநுபவிக்கப்படுகை யைப் பெற்றென்றபடி. கோட்குறை பட்டது- கொள்ளுகையிலே குறைப்பட்டது. பூர்ணமாக புஜிக்கப்

மூ—கோளுண்டானன்றிவந்தென்னுயிர்தானுண்டான்* நாளுநாள்வந்தென்னைமுற்றவுந்தானுண்டான்* காளநீர்மேகத்தென்கார்க்கரையென்னப்பற்* காளன்றேபட்டதெ, ன்னாருயிர்பட்டதே* ॥௮॥

ஆருயிர்ப்பட்டதெனதுயிர்ப்பட்டது* பேரிதழ்த்தாமரைக்கட்கனிவாயதோர்* காரெழில்மேகத்தென்கார்க்கரைக்

ஆ—(கோளுண்டான்) இப்படியென்னுயிரை மாஸாஜித்தே பின்னையும்ஸாஜிபாதாளுய் வந்துஸாஜிக்கும், இப்படி நாளும்நாளும்வந்து என்னைஸாஜித்தருளினுன், நான்தனக்கடிமையானவித்தனையன்றே, என்னையிங்ஙனேபடுத்தவேணுமோவென்கிருர். ॥௮॥

(ஆருயிர்) அவன் உம்முடைய திறத்தில் விஶேஷமாகச்செய்ததுண்டோ தன்னோடுபரிமாறுவாரை யெல்லாரையு மப்படியன்றோபடுத்துவதென்னில்; அவனால் நான்பட்டபாடு திருநாட்டிலுள்ளார்தாம்பட்டாரோ,

---

இ—தூதுவனுகிறில னென்கிருரென்றிப்பாட்டுக்குப் ஶ்ரீயாநஸங்கதியும் ஸூசிப்பிக்கையாயிற்று. ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

ஶ்ரியபோதத்துக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (இப்படியிதாதியால்) ஆளன்றேபட்டதென்றகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (நான்தனக்கிதாதியால்) என்னுயிர்பட்டதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (என்னையிங்ஙனேயிதாதியால்) இத்தால் நாள்தோறுமென்னை ஸாஜிக்கின்றாலும் பெருப்பேறுபெற்றாப்போலே ஸாஜிக்கிறவிவனுடைய ஶ்ராணவைதையொன்றும் பொறுக்கமாட்டுகிறிலேனென்கிருரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௮॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ஸம்ஶ்லேஷஶ்ரவணப்ரகரணத்திலே 'ஆருயிர்ப்பட்டதெனதுயிர்ப்பட்ட' தென்று ஸ்ரவணம்பண்ணுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிருர் (அவனிதாதியால்) ஶ்ரியபோதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (அவனால்நானிதாதியால்) மேல்வாக்யத்துக்குத்

ஶ—பட்டதன்றிக்கே யிராநின்ற தென்றபடி, அவனிதையநுபவித்தும் பின்னையும் வாசனையாக வநுபவித்தாரைப்போலே அதூதுவனுயிராநின்றுனென்று தாத்பர்யம். ॥௭॥

கோளுண்டானன்றிவந்து- கொள்ளுகையுண்டானன்றியேவந்து, ஒருபுத்தத யொருக்காலும் பெற்றவனல்லாதவனாய் வந்தென்றபடி. தானென்னையொருக்காலும் அநுபவித்தறியாதே அபூர்வமாகவநுபவிக்கப்பெற்றாப்போலே வந்தென்கை. என்னுயிர்- என்னாத்மாவை, தான்- அத்யந்தாபிநிவேஶனை தான், உண்டான்- அநுபவித்தான், நாளுநாள்வந்து- இதுதானொருநாளன்றியே நாள்தோறும்வந்து, அவனுடைய அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம் இருக்கும்படி யிதுவென்றுகருத்து. என்னை- நிரதிஶயபோக்யனைவென்னை, முற்றவும்- ஸர்வஸ்வத்தையும், என்ஸ்வரூபத்தோடு குணங்களோடு ஶரீரத்தோடு வாசியற வெல்லாவற்றையுமென்றபடி, தானுண்டான்- ஸ்வயம்ஸாஜித்தான், தன்பேருகவே யநுபவித்தானென்றபடி. காளநீர்மேக- காலவர்ணமாய் ஜலபூர்ணமான மேகம்போலிருக்கிறவனை, தென்கார்க்கரையென்னப்பற்கு- அழகிய திருக்கார்க்கரையில்வஸிக்கிற வென்னுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்யமான ஸ்வாமிக்கு, ஆளன்றேபட்டது- அடிமையன்றோபுக்கது, அன்றேயென்றது- அன்றோவென்றபடி. அடிமைபுகுந்ததத்தனை போக்கி ராவணாதிகளைப்போலே யெதிரம்புகோத்ததோவென்றபடி. என்னாருயிர்பட்டதே- என்னுடைய ஸ்வரூபமான வாத்மாபட்டதென்னவாஶ்சர்யம், பட்டதேயென்கிறவிடத்தில் ஸ்வரவிஶேஷத்தாலே விஸ்மயம் விவக்ஷிதம், இப்படியடிமைபுக்க விவ்வாத்மாவை யித்தனைபடுத்தவேணுமோ, ஸர்வஸஹம்பொறுக்கவொம் இந்த ஶ்ராணவைதம் படுத்துகிறபாடொன்றும் பொறுக்கமுடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. ॥௮॥

பேரிதழ்- பெரியவிதழையுடைத்தான, இதழ்- தளம், ஸௌகுமார்யத்தாலே விஶாலதளஶாலியான வென்றபடி, தாமரைக்கண்- தாமரைஸாம்யம்போலேயிருக்கிற கண்களையுடைத்தான, கண்ணென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஹிதையிலே டகாராதேஶம். கனிவாயது- கனிபோலேயிருக்கிற வாயையுடைத்தான, கனி- பழம், விம்பஸாரூப்யமான வென்றபடி. வாயையுடைத்தானது- வாயது, ஓர்- லோகவிலக்ஷணமான, அத்புதவஸ்துவென்றுசொல்லுகிறபடி, காரெழில்- கறுத்தவெழிலையுடைத்தான, எழில்- ஔஜ்வல்யம், மேகம்- [illegible]மான, நீலோஜ்ஜ்வலஸ்வரூபனை யென்றபடி. தென்கார்க்கரை- அழகிய திருக்கார்க்கரையை,

௰—கோயில்கொள்* சீரெழினுற்றடந்தோட் டெய்வவாரிக்கே*
வாரிக்கொண்டுன்னைவிழுங்குவன்காணிலென்* ஆர்வுற்றவென்னையொழியவென்னின்முன்னம்* பாரித்துத்
தானென்னைமுற்றப்பருகினான்* ௰

ஆ—தனக்கென்னகுறையுண்டா யிப்படிச்செய்தருளினானென்கிறார். ௰

(வாரிக்கொண்டு) "நீர்தாமவனை ஸாதிபாதே உம்மை ஸாதிக்கக்கொடுத்துக்கொண்டிருப்பானேன்" என்னில்? உன்னைக்காணில் வாரிக்கொண்டுவிழுங்குவன் என்று நான் ஆசைப்பட்டுக்கொண்டிருக்க எனக்குத்தன்னை

இ—தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதியால்) என்னகுறையென்றது- அழகில்குறையோ வைலக்ஷண்யத்தில்குறையோவென்றபடி. ஸௌந்தர்யாதிசயித ஸௌகுமார்யமான வஸ்துவிலேயிறே யெல்லாருமாஸக்திபண்ணுவது, ஸர்வப்ரகாரஸம்பந்நத்தாலும் தானேயதிசயிதனாயிருக்க வென்பக்கலித்தனை யாஸக்திபண்ணுவதென்னவாஸ்சர்யமென்கிறாரென்றுகருத்து. ௰

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

அவனுடைய ஸ்நிவேசாதிசயத்தைச் சொல்லவந்த விப்ரகாரணத்திலே 'வாரிக்கொண்டு' இத்யாதியாலே தம்முடைய ஸ்நிவேசத்தைச்சொல்லுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (நீர்தாமித்யாதியால்) ஆர்வுற்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கவென்று) என்னையொழியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குத்தன்னையித்யாதியால்), காரொக்கு

௰— கோயில்கொள்- கோயிலாகக்கொண்டவனை, தனக்கு நித்யவாஸஸ்தானமாக வுடையவனை வென்றபடி. சீரெழில்- சீரையுமெழிலையுமுடையவனை, சீர்- ஸ்ரீ; வீரஸ்ரீயையு மௌஜ்ஜ்வல்யத்தையுமுடையவனை வென்றபடி. நால்- ஒருகல்பதருவுக்கு நாலுசாகைகளிருக்குமாப்போலே நாலாயிருக்கிற, தடம்- பெரியதுகளான, "ஆயதாஸ்ச ஸுவ்ருத்தாஸ்ச பாஹவ:பரிகோபமா:" என்கிறபடியே வ்ருத்தாயதமாம்ஸளமாக ஸமாக்ரஹங்களானவென்றபடி. தோள்- புஜங்களையுடையவனை, தெய்வவாரிக்கு- தைவஸமுத்ரத்துக்கு, வாரி- ஸமுத்ரம், ஸமஸ்தாஸ்ரயங்களுக்கு ஸமுத்ரம்போலே தேவதைகளுக்கு உபஸ்திதாஸ்ரயநீயஸமுத்ரமான ஸ்வாமிக்காயென்றபடி. ஸ்வாமிக்கு ஸௌந்தர்யமாயென்கை. எனதுயிர்பட்டது- என்னாத்மா பட்டபாடுகளை, ஆருயிர்பட்டது- ஆருடையவாத்மாபட்டது, நித்யஸூரிகளுடைய வாத்மாதான் பட்டதோவென்றபடி. என்னாத்மாவானது அவனாலே ஸாதிக்கப்படுகிறதசையிலே யவனுடைய வதிசயிதஸௌந்தர்யவ்ருத்திகளைக்கொண்டு ஆநந்தாதிசயத்தாலே தேஹஸம்பந்தாதிகளையுடைந்து வ்யாகுலப்பட்டாப்போலே நித்யஸூரிகளுடையவாத்மாவும் பட்டதில்லையென்றபடி. நவோவேசமான தாருணிக்கு நாயகஸம்ஸர்க்கத்திலே ஸஹர்ஷவிகாரங்கள் ப்ரௌடநாயகியிற்காட்டிலும் விஞ்சியிருக்குமாப்போலே அநாதிஸம்ஸாரியாயிருந்த விவருக்கு பகவத்ஸம்ஸ்லேஷம் புதியதாய்வந்ததாகையாலே ரஸாதிசயக்ருதமான வைவர்ண்யம் நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும் விஞ்சியிருக்குமென்று நஞ்சீயரருளிச்செய்வர். ௰

காணில்- காணப்பெற்றேனாகில், உன்னை- ஸர்வசேஷியானவுன்னை, வாரிக்கொண்டு- பிறர்க்கொன்றும் சேஷியாதபடி ஸம்க்ரஹித்துக்கொண்டு, விழுங்குவன்என்று- கபளீகரிப்பனென்று, அநந்தவைநதேயாதிகளுக் கவகாசமில்லையாம்படி "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்கிறபடியே நானே ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும்பண்ணி யநுபவிக்கவேணுமென்றென்றபடி. ஆர்வு- அபிநிவேசத்தை, உற்ற- அடைந்தவனை, என்னையொழிய என்னைத்தவிர, எனக்குத்தன்னை ஸாதிக்கவொண்ணாதபடியாக வென்றபடி. என்னில்முன்னம்- தன்னை ஸாதிக்கவுத்யோகிக்கிற வென்னிலும்முன்னமே, பாரித்து- ஸரித்து, ஆசைப்பட்டு ஸம்ரம்பாக்ரதனாயென்றபடி. தான்- விசாலவாய் ஸந்தோஷனாதான், என்னை- க்ஷணவாய் பரதந்த்ரனானவென்னை, முற்ற- காகஸ்ஷேஷந, நிஸ்ஸேஷமாகவென்றபடி. ரஸாதிசயத்தாலே ஆக்ரஹாதிஷயமாகையாலே இவ்வாத்மாமாண்டுபோயிற்றென்னும்படியாக வென்றபடி. பருகினான்- பானம்பண்ணினான், "ஸர்வகந்த: ஸர்வரஸ: ஸோமநஸ்ய" என்கிறபடியே தன்ஸர்வசேஷித்வங்களைக்காட்டி யென்னை நீராயுருக்கிப் பானம்பண்ணினானென்றபடி. என்னைமுற்றவும் தானுண்டானென்று அவனுண்டபடிசொன்னார்கிழ, உண்டவனுக்குத் தண்ணீருமிவேண்டியிருகையால் தண்ணீர்குடித்தபடி சொன்னாரிதில், இத்தாலவனுடைய உண்ணுஞ்சோறு

மூ—காரொக்குங்கார்க்கரையப்பன் கடியனே* ‖௰‖
கடியனாய்க்கஞ்சனைக்கொன்றபிரான்றன்னைக் கொடிமதிட்டென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* வடிவமை
யாயிரத்திப்பத்தினாற் சன்ம* முடிவெய்தி நாசங்கண்டீர்க ளெங்கானலே* ‖௧௧‖

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸாஜிக்கவொண்ணாதபடி யென்னில் முன்னம்பாரித்துத்தானென்னை மாளமுஜித்தருளினான், தன்னாலே
விளையக்கடவ ஸஸ்யத்தினளவும்பாராதே ஸர்வஜ்ஞமான தைவம் தன்னளவிலேவஞ்சித்தாப்போலே யென்
னுடைய சிறுமைபாராதே யென்னளவிலிங்ஙனே அதிமாத்ரமாகச் செய்தருளவேணுமோவென்கிறார். ‖௰‖

(கடியனாய்) ஆச்ரிதர்க்காக வேதேனுஞ்செய்யினு மிங்ஙனே யதிமாத்ரமாகச்செய்தருளும் ஸ்வபாவனா
யிருந்தவனைச்சொன்னவிப்பத்து, அநவதிகாலவிரோதியான நம்முடைய ஸம்ஸாரத்தை ஸகாரணமாகப்
போக்குமென்கிறார். ‖௧௧‖

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ—மென்கிற தைவஸ்வபாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னாலேயித்யாதியால்) ‖௰‖

✳ நிகமனம். ✳

ஸ்வபாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதர்க்காகவித்யாதியால்) சன்மம்முடிவெய்தி
யித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநவதித்யாதியால்) ‖௧௧‖

ஈ—பருகுநீர்' இருக்கும்படி சொல்லிற்றாயிற்று. காரொக்கும்- தைவத்துக்கு ஸத்ருசமாகாநின்றுள்ள, காரெ
ன்றுதைவம், தைவம்போலே பாத்ரதசையைப்பாராதே அதிமாத்ரமாகவர்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனையென்ற
படி. கார்க்கரையப்பன்- திருக்கார்க்கரையில் நிரூபாதிகபந்துவானவன், கடியன்- சீக்ரகாரீ. ஹ்ருத
த்தில்தானே மிந்திக்கொள்ளுமவனென்றபடி. ‖௰‖

கடியனாய்- சீக்ரகாரியாய், கம்ஸனுத்யோகத்திற்காட்டில் முற்பட ஸாவதானாயென்றபடி. கஞ்சனை- கம
ஸனை, கொன்ற- ஸம்ஹரித்தவனான, பிரான்றன்னை- அத்தாலே ஆச்ரிதருக்கு உபகாரகனானவனை,
தன்னையென்று ஸ்வாமித்வம். கொடிமதிள்- த்வஜவிராஜித ப்ராகாரசாலியான, கொடி- த்வஜம், உஸ்ரேதோ
வியஸநம். தென்குருகூர்ச்சடகோபன்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான வாழ்வார், திருநகரிக்கு
நிர்வாஹகரான வாழ்வாரென்றபடி. சொல்- சொன்னதான, வடிவமை- அழகுபொருந்தியிருக்கிற, வடிவு-
அழகு. அமைவு- பொருந்துதல், ஸமக்ரசப்தார்த்தமான வென்றபடி. ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இ
ப்பத்து- இந்தசதகத்தினாலே, சன்மம்- ஜந்மமானது, ஜநநமரணாதிரூபமானதென்றபடி. முடிவு- ஸமா
ப்தியை, எய்தி- அடைந்து, வானஜநநம்வாராமலென்றபடி. எங்கானல்- நம்முடைய உஷ்ணதேசமான
து, கானல்- உஷ்ணதேசம், நம்முடைய ஸ்வதேசத்துக்கு அதிவிஷயமான ஸம்ஸாரமானதென்றபடி.
எம்மென்று ஸ்வஸம்பந்திகளைக்கூட்டிச்சொல்லுகிறது. இத்திருவாய்மொழிகற்பாரை ஸ்வஸம்பந்திகளாக ஸ்வீ
கரித்துநிர்தேசித்தபடி. நாசங்கண்டீர்கள்- நாசமாம்கிடிகோள், நிச்சேஷமாக நசிக்கும் கிடிகோளென்
றபடி. கண்டீர்களென்றதாலே இதில்ஸம்சயமில்லையென்றபடி. ‖௧௧‖

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநசேவதிஸ்ரீவேதாந்தாசார்யாநுஜதேசிகாய நம꞉. ✳

ஸ்ரீ꞉

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ꞉

(உருகுமால்நெஞ்சம்.)

ஆச்ரயேஷ்வார்த்திகஸ்வாதுவிலம்பாஸஹாத்மஸந்தீப்ரா
சைக்யஸ்ஸந்தீப்ராஜநகதநஸ்யாஸ்யத்ராகஷ்டகஸ்வாக꞉ ।
ஔதார்யாத்தவிஸ்வாதுவிஸ்வஸ்தாராக்ஷணிவ்ருஷம்ப
ஊஷ்மதம்பநஸைக்யாஸ்ரிஷிஸம்ஜிஷ்கஸஜதாபஸ ‖௩௦௧‖

(ஆச்ரயேஷ்வார்த்திகஸ்வாக꞉) மருவியமாயன்தன்- ஆச்ரயவஸ்துக்களை யுடையவனுகையாலும்,

ஆ — தா — (ஸவிலாஸகதயா) தென்கார்க்கரையென்னப்பா — ஸர்வஸ்வாமியாகையாலும், (ஸஹாராத்ஸமாஸ்ரா) என்னுயிரா யென்னுயிருண்டான் — ஸஹாராத்மாவாயிருக்கையாலும், (ஸமஸ்தஸம்பந்தஸமாஸ்ரா) தன்னுள்ளனை த்துலகுநிற்கநெறிமையாற்றுனுமவற்றுணிற்கும்பிரான் — ஸகலவஸ்துக்களுக்கும் தான் ஆதாரமாய் அவற்றை யாயாரமாகவுடையனாய் இவ்வழியாலே நாமஸ்துக்யனாகையாலும், (ஜலதகாந்தயா) கருவளர்மேனி — கறுப்புவளராநிற்கையாலே நீலமேகம்போலேயிருக்கிற திருமேனியை யுடையவனாகையாலும், (ஸர்வாகர்ஷகாக) என்கண்ணன்கள்வம் — கார்க்கரையேத்துமதனுட் கண்ணனென்றும் — ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸுலபனுமாய் இவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தை யாகர்ஷிக்குமவனாகையாலும், (ஔதார்யதைவிகஸ்தாதவிச) காளநீர் மேகத்தென்கார்க்கரையென்னப்பற்கு — காளமேகம்வர்ஷிக்குமாப்போலே எல்லார்க்கு மபேக்ஷிதங்களைவர்ஷி க்கும் ஔதார்யாதிஸயத்தை யுடையவனாகையாலும், ஆஸ்ரயத்தாலே பேரிதழ்த்தாமரைக்கண்” ஐ ஸ்வர்யாதிஸாமான்யமான வைபவமெல்லாமும் ஸம்ப்ரதிக்கப்படுகிறது. (ஸர்வதாஸம்ரக்ஷணைகஸ்வ பாவ) என்னில்முன்னம்பாரித்து — ஸம்ஸாரிவேதனாக்ஷணத்திலே யிவர்களைக்காட்டிலும் தானேமுன்னே முயலுமவனாகையாலும், எம்பெருமான் விஸ்வாஸத்துக்கஸக்யனென்று “உருகுமால்நெஞ்சம்” என்கிறவிடங்க த்திலே ஆழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினுரென்கிறுர். ॥௧௦॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஆறுந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

மூ — எங்கானலங்கழிவாயிரைதேர்ந்திங்கினிதமருஞ்*

ஆ — (எங்கானல்) இந்தவஸ்தாவிஸேஷமான ஸ்மரணாநுஸந்தானஜநிதவ்யதியாந்து மாறி ஸர்வாவஸ் தமே தலையெடுத்து ஸந்தேஸத்தாலே தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறுர்.

எழாந்திருவாய்மொழி.

இ — இப்படி ஸந்நாஷ்டராயிருக்கிறவாழ்வார் ஸத்யஸங்கல்பாவாஸிமெய்யில்போலே இத்திருவாய்மொழியி லே தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகை யஸங்கதமன்றேவென்ன வதரிப்பிக்கிறுர் (இந்தவஸ்தாவிஸேஷத்தால்) கீழ்த்திருவாய்மொழியில் விஷாதஷ்டாதிஸ்மரணஸ்மரணாநுஸந்தாநத்தாலே வ்யதிநடந்ததேயாகிலும் ஸர்வா வஸ்தைகளும் மேலிட்டதுமாய்க்கொண்டு அநுவ்ருத்தமாயிருந்ததாகையாலே யிப்போதும் ஸமாஸ்வாஸகாநக ரமில்லாமையாலே பின்னையும் ஸர்வாவஸ்தமே உத்பன்னமாய்விட்டதாகையாலே மிகவுமாகுலராகையா லே தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகை ஸங்கதமென்றதாயிற்று. தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறுரென்றது — தம் முடைய ஸம்ஸ்லேஷாபிநிவேஷத்தை யெம்பெருமானுக்கறிவிக்கிறுரென்றபடி. இத்தாலித்திருவாய்மொழி க்கு வடக்கேவவிஸம்ஷ்லிஷ்டபக்ஷமென்கிற ஸமவகூணம் வ்யஞ்ஜகமென்றதாயிற்று. *

ஸ — எங்கானல் — எங்கள்கானலுடைய, கானல் — ஸமுத்ரதீரவநம், இங்கு ஸஞ்சாரஸ்தானமான உத்யாநவாஸம். உங்களுக்குவயோமாஸமாம்படி எங்களுக்கொரு உத்யாநமுண்டாகப் பெற்றதேயென்றுகருத்து. அகம் — உள் ளில், இப்படியுள்ளே ஸஞ்சரிக்கராய் வந்திருக்கும்படி யுங்களை ஸம்ப்ரமமாகப் பெற்றேமேயென்று கரு த்து. கழிவாய் — கழியினிடத்திலே, கழி — ஸமுத்ரநத்யாதிகளுடைய ஜலவாஹகம்வாஸ்விஸேஷம்– வாயென்று இடம், இரை — ஆஹாரத்தை, தேர்ந்து — தேடி, “ஸ்வேஹவாஸஸங்கிதம்” என்கிறபடியே எங்கள் தேசஸ்தான விஷயங்களான வஸ்துக்களை நீங்கள் ஸ்வீகரிக்கவும் பாக்யம்பெற்றேமேயென்று கருத்து. இங்கு — இந்த ஸமீபஸ்தலதேஸத்திலே, தன் ஸௌந்தர்யத்தாலே யென் நெஞ்சை அபஹரித்துக்கொண்டு என்னை விஸ்லேஷித்துப்போய் தூதுவிடவேண்டும்படியாயிருக்கிற வவனைப்போலன்றிக்கே ஸந்நிஹிதராக ப்பெற்றேமேயென்று கருத்து. இனிது — யோகமாக, ப்ரணயஸாரமாக வென்றபடி. க்ரியாவிஸேஷணம். அமரும் — ப்ரதிஷ்டிதராகாநிற்கிற, என்பக்கல் ஸௌஹார்த்தத்தாலே இங்கே நித்யவாஸஸ்திரராகாநிற்கிற

மூ— செங்காலமடநாராய் திருமூழிக்களத்துறையும்* கொங்கார்பூந்துழாய்முடியெங்குடக் கூத்தர்க்கென் தூதாய்* நுங்கால்களென்றலைமேற் கெழுமீரோ நுமரோடே* ||க||

ஆ— தன்னைப்பிரியில் நான்தரிக்கமாட்டாதபடி, தன்னழகாலும் தன்செயல்களாலும் என்னைத்தோற்பித்து அடிமையாக்கி என்னோடேகலந்தருளிப்போய், திருமூழிக்களத்திலே யிருந்தருளின வெம்பெருமானுக்கென் திறஞ்சொல்லவேணும்; உங்களுக்கடிமையே நானிருக்கிறேன், என்று நாரைகளை யிரக்கிறாள் ||க||

முதற்பாட்டு.

இ— கொங்கார்பூந்துழாய்முடி யென்குடக்கூத்தர்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னைப்பிரியில் தரிக்கில்லாதபடியால்) அதில்தன்னழகாலுமென்றது- கொங்கார்பூந்துழாய்முடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. தன்செயல்களாலுமென்றது- குடக்கூத்தர்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. என்னைத்தோற்பித்தடிமையாகச்சொன்னது- எம்மென்கிறவர்த்தில் விவக்ஷிதார்த்தஞ்சொன்னபடி. என் தூதாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்திறஞ்சொல்லவேணுமென்று) திறம்- ப்ரகாரம், என்விரஹக்லேசத்தையென்றபடி. நுமரோடே என்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்கடிமையால்) தன்னழகாலுமென்றதாலும் நாரைகளையென்றதாலும் இப்பிராட்டி எம்பெருமானுடைய வழகிலேயீடுபட்டு அவனோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து விஶ்லேஷித்தவளாய், விரஹவ்யஸநிநியாய், தன்னாற்றாமையாலே க்ருஹத்தில்நின்று முக்யாநதீதீரத்திலேசென்று அங்கேயிருந்தன சிலபக்ஷிகளைக்கண்டவளாய், தன்னுடையஸகிகளும் தன்னோடே ஸமாநதுக்கைகளாகையால் அவர்கள் கார்யக்ஷமரல்லாமையாலும், தான் வ்யஸநாதிஶயத்தாலறிவழிந்திருக்கையாலே 'தான்சொல்லுகிறவார்த்தையை அவையறியா' என்று விவேகிக்கமாட்டாமையாலும், அவற்றைத்தூதுபோகப் ப்ரார்த்திக்கிறாளென்றுகருத்து. தன்னைப்பிரியில் தரிக்கில்லாதபடியாலே விஶ்லேஷித்து என்னை யழித்திருக்கவொட்டாத ஸௌந்தர்யத்தையுடையவனென்கையாலே ஸ்வாபதேஶத்தில் அஞ்சிறையமடநாரையில் ஆசார்யஸம்பந்தம் பற்றாசாகவும், வைகல்பூங்கழிவாயில் ஶேஷிஸம்பந்தம் பற்றாசாகவும்,

ஈ— வென்றபடி. செங்கால- சிவந்தகாலை யுடையீர்களான, என்மடியிலிருக்கும் கால்போலே யிராநின்றது நான்தலையிலே வைத்துக்கொள்ளப்புகுகிற காலுமென்று கருத்து. மடநாராய்- ஸுந்தரங்களான நாரைகாள்? நாராயென்று ஜாத்யேகவசநம். திருமூழிக்களத்து- திருமூழிக்களமென்கிற திவ்யநகரத்திலே, உறையும்- வஸியாநிற்கிறவனை, தூதுபோவார்க்கு ஸுலபனென்னும்படி ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலே வரவேண்டியதிலும் ஏற்றஞ்சொல்லுகிறபடி. கொங்கார்- ஸௌரபபூர்ணமான, கொங்கு- ஸௌரபம், பூம்- தர்ஶநீயமான துழாய். முடி- திருத்துழாயைத் திருமுடியிலேயுடையவரான, எங்குடக்கூத்தார்க்கு- என்னுடைய குடக்கூத்தர்க்கு, எம்மென்று, பூஜ்யத்வே பஹுவசநம். இங்கு வாக்யவேஷவிஶேஷண ஸமஸ்தவ்யாபாரத்தால தன்னுடைய திவ்யாலங்காராதி ஸௌந்தர்யங்களாலும் விசித்ரசேஷ்டிதங்களாலு மென்னை வசீகரித்தவனை யென்றபடி. குடக்கூத்தாவது- இடையர் பால்குடத்தைத் தலையிலேவைத்துக்கொண்டு ஆடும் ந்ருத்தவிஶேஷம், குடக்கூத்துடையவர்- குடக்கூத்தர். விசித்ரசேஷ்டிதங்களையுடைய க்ருஷ்ணனுக்கென்றபடி. என் தூதாய்- என்னுடைய தூதிலேயாய், தூது- தூதக்ருத்யம், தேஹமான தூதக்ருத்யத்திலே அங்கீகரித்தென்றபடி. இதுசெய்கிறோமென்று அங்கீகரித்தென்றபடி. இதுக்குக்கெழுமீரோவென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஸகலஶேஷிகாரரைத்தாலே நானுங்களுக்கு ஸ்வம்மாகையாலே நீங்களெனக்கு நித்யஸேவ்யங்களென்று கருத்து. நுமரோடே- யாக்ஷீயர்களோடே, உங்களுடைய தாரபுத்ராதிகளோடேகூடவென்றபடி. இங்கு ஸ்வாபதேஶத்தில் "ஆசார்யஶிஷ்யாசார்யபரம்பரைவ்யக்தி:" "ஆசார்யஶிஷ்யாசார்யஸந்ததிவ்யக்தி:" "ஶாஸ்த்ரோபதேஷ்ட்ருவ்யக்தி:" என்றதுவிவக்ஷிதம். நுங்கால்கள்- எங்களுக்குபகாரகரான வுங்களுடைய திருவடிகளை, என்தலைமேல்- உங்களையாஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கவிருக்கிற வென்னுடைய உத்தமாங்கத்திலே, தலையென்று உத்தமாங்கவாசகம், ஸம்வஶிஷ்யத்தில் வடிகரானவர்களுடைய சரணாம்போஜத்தை வஹிக்கப்பெறுகிறதென்னும் ப்ரீதியாலே தன்ஶிரஸ்ஸைக்கொண்டாடுகிறபடி. அழகியமயிரையுடையார் பூச்சூடவாசைப்படுமாப்போலே ப்ரீதியாலேசொல்லுகிறபடி. கெழுமீரோ- சேர்ப்பீர்களோ, கெழுமை- சேர்க்கை. சேர்த்தருளவேணுமென்றபடி. வையுங்கோளென்னாதே சேர்ப்பீர்களோ என்றத்தாலே யென்தலையு முங்கள்திருவடிகளும்

மூ— நுமரோடும்பிரியாதேநீருநுஞ்சேவலுமாய் * யமர்காதற்குருகினங்காளணிமூழிக்களத்துறைபு* மெமராலும் பழிப்புண்டிங்கென்றம்மாலிழிப்புண்டு* தமரோடங்குறைவார்க்குத்தக்கிலமேகேளீரே* ॥ உ ॥

ஆ—(நுமரோடும்) 'அவருக்குச்சொல்லும் வார்த்தையைக்கேளுங்கோள்' என்று குருகுகளையழைத்துவைத்து நடுவேதன்னோவாலே 'தம்மாலுபேக்ஷிதையாய் என்பந்துக்களாலும் கர்ஹிதையாயிங்கேயிருக்கு மிவ்விருப்பென்செய்ய? இவ்விருப்பில் முடிகையேநன்று' என்று தம்மிலேசொல்லி யின்னாதாய், பின்னையுமவனை விடமாட்டாமையாலே 'தாமும்தம் ஆச்ரிதர்களுமாயிருந்தவிருப்பைக் காண்கைக்கு நானநர்ஹையாயிழந்துபோமித்தனையோ' என்று கேளீரென்றுகொண்டு தான்சொல்லப்புக்கவார்த்தையை யவற்றுக்குச் சொல்லிமுடிக்கிறாள். ॥ உ ॥

இ— பொன்னுலகாளீரிலே ஸுஹ்ருதரோடைகரஸ்யம் பற்றாசாகவும், தூதுவிட்டவர் இத்திருவாய்மொழியிலே 'தன்னழகைக்கண்டநுபவித்தவர்கள் விச்லேஷத்தில் தரிக்கமாட்டுவார்களோ' என்று அறிவிக்கவே எழுந்தருளும்' என்றிப்படி ஸௌந்தர்யம்பற்றாசாகத் தூதுவிடுகிறாளென்று ஸங்கதமாயிற்று. இப்படி இந்நாலுதிருவாய்மொழிகளுக்குமுள்ள ஸங்கதிவிசேஷங்களை '[illegible]' என்று உரைக்காரர் ஸங்க்ரஹித்தருளினார். ॥ க ॥

✱ இரண்டாம்பாட்டு. ✱

ஸம்பந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவருக்கித்யாதியால்) கீழ்நாரைகளைப் ப்ரார்த்தித்தவள் அவற்றுக்குச் சொல்லவேண்டும்வார்த்தையை வ்யஸநாதிசயத்தாலே வந்தகலக்கத்தாலே குருகுகளைநோக்கிச்சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதியபிப்ராயம். த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நடுவேயித்யாதியால்) தன்னோவாலேயென்கிறதற்கு இன்னாதாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். என்செய்யவென்கிறதற்குக்கீழோடேயந்வயம். இதென்னப்ரயோஜநத்தை ஸாதிக்கைக்காக விருக்கிறதென்றபடி. இன்னாதாயிருந்தவளாய், சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) மாட்டாமையாலேயென்கிறதற்குச் சொல்லியென்கிறத்தோடே அந்வயம். ॥ உ ॥

ரு— பிரிந்திருக்கை யிவையிரண்டுக்கும் ஸாதாரணமென்றுகருத்து. ஓகாரத்தால் இதுமெனக்குக் ஸ்வாபமன்றோ? இது ப்ரார்த்திக்கவேணுமோ வென்றபடி. ॥ க ॥

நுமரோடும் ஸ்வகீயரோடும், உங்கள்பந்துக்களோடுமென்றபடி. உம்மைம் உத்தரவாக்யத்தோடே ஸம்பந்தம். பந்துக்களோடும்பிரியாதே தம்பதிகளாக ஸம்ச்லேஷித்துமிருக்கிறவென்று வாக்யார்த்தப்ரகாரம். பிரியாதே- விச்லேஷியாதே, நீ நுநும்சேவலுமாய்- தம்பதிகளான நீரும் ஸ்வகீயாபதிகளான பதிகளுமாய், சேவல்- ஸாரஸபக்ஷி; அமர்- அமர்ந்திருக்கிறவையான, விச்லேஷமின்றிக்கே ஸம்ச்லேஷித்திருக்கிறவையான வென்றபடி. இப்படி ஸர்வஸம்ச்லேஷரஸிகரான நீங்கள் விச்லேஷதுக்கவிதையான வென்துக்கங்களைப் போக்கவேண்டாவோ வென்றுகருத்து காதல்குருகினங்காள்- காதலையுடைய குருகின்ஸமூஹங்காள்?, காதல்- ப்ரேமம், காதல்குருகென்று ஸமஸ்தபதம். குருகு- நாரையிலேஜாதிவிசேஷம், இனம்- ஸமூஹம், ஸர்வப்ரேமாதிசயிகளான குருகுஸமூஹங்களென்றபடி. அணி- அழகியதான, மூழிக்களத்து- திருமூழிக்களமென்கிற திவ்யதேசத்திலே, உறையும்- வஸிக்கிறவரான, தம்மால- அங்குள்ள ஆச்ரிதர்களோடு ஸம்ச்லேஷரஸிகரான தம்மாலே, இழிப்புண்டு- உபேக்ஷிக்கப்பட்டு, இழிப்பு- உபேக்ஷை, ஸகலஜகத்ஸம்ச்லேஷாநந்தரமே உபேக்ஷிக்கப்பட்டென்றபடி. எமராலும்- ஸ்வகீயராலும், என்பந்துக்களாலுமென்றபடி. பழிப்புண்டு- கர்ஹையைப்நுபவித்து, பழிப்பு- கர்ஹை, இங்கு- இந்தஸம்ச்லேஷத்திலே, என்னப்ரயோஜநம், தமரோடு- ஸகீயரோடு, தமக்கந்தரங்கரான ஆச்ரிதர்களோடே கூடவென்றபடி. அங்கு- அந்ததிருமூழிக்களத்திலே, உறைவார்க்கு- நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவர்க்கு, தக்கிலமே- தக்கவரல்லோமே, யோக்யரல்லோமோவென்றபடி. ஆத்மநிவேதனம், கேளீர்- கேளுங்கோள், தாமும் தம் ஆச்ரிதர்களுமா யெழுந்தருளியிருக்கிறவழகை யநுபவிக்கைக்கு நானர்ஹையல்லேனோவென்று இங்ஙனே கேட்கவேணுமென்றபடி. ॥ உ ॥

மூ—தக்கிலமேகேளீர்கடடம்புனல்வாயிரைதேரும்* கொக்கினங்காள்குருகினங்காள்குளிர்மூழிக்களத்துறையுஞ்* செக்கமலத்தலர்போலுங்கண்கைகால்செங்கனிவா* யக்கமலத்திலைபோலும்திருமேனியடிகளுக்கே*
திருமேனியடிகளுக்குத்தீவினையேன்விடுதூதாய்* திருமூழிக்களமென்னுஞ்செழுநகர்வாயணிமுகில்கா* டிருமேனியவட்கருளீரென்றக்காலும்மைத்தன்*

ஆ—(தக்கிலமே) தன்னைக்காண்கைக்கு நான் அர்ஹையன்றியே அவ்வழகையுங் காணப்பெறாதே யிழந்துபோயித்தனையோவென்று கேளீரென்கிறாள். ||௩||

(திருமேனி) திருமூழிக்களமென்னுஞ் செழுநகர்வாயணிமுகில்காள்? 'திருமேனியவர்க்கருளீர்' என்றித்தனையுஞ்சொன்னால் முங்களுக்குப் ஸாதாரணமான திருமேனியொளியை யுங்களையிழப்பித்து அவ்வூரில்நின்றும்

✱ மூன்றாம்பாட்டு. ✱

இ— செக்கமலத்தித்யாதி அடிகளுக்குத்தக்கிலமேகேளீர்க ளென்றந்வயித்து அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) அவ்வழகையுமென்கிறவிடத்தில் ஸமுச்சயத்தால் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன [illegible] [illegible]யைக் காணப்பெறாதவளவன்றிக்கே அவன்திருமேனியழகையும் காணப்பெறேனேயென்கிறாளென்று ஸமுச்சயாபிப்ராயம், ||௩||

✱ நாலாம்பாட்டு. ✱

என்னக்காலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தனையுஞ்சொன்னாலுமென்று) ஸமுச்சயமிவ்வுக்திமாத்ரத்தாலு முங்களை ஹிம்ஸிக்குமோவென்கைக்காக. திருமேனியொளியகற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ப— தடம்புனல்வாய்- தடாகஜலப்ரதேசத்திலே, தடம்- தடாகம், புனல்- ஜலம், வாய்- இடம், இரை- ஆஹாரங்களை, தேரும்- தேடாநிற்கிற, நான் உபவாஸக்ருசையாயிருக்க நீங்களிங்ஙனே யாஹாரபரராயிருக்கை யுசிதமோவென்றுகருத்து. கொக்கினங்காள்- பகஸமூஹங்காள், குருகினங்காள்- நாரபக்ஷிவிசேஷஸமூஹங்காள், என்னபிநிவேசாநுகுணமாகத் தூதுபோகைக்குத் திரள்திரளாகக் காணப்பெற்றேனென்றுகருத்து. குளிர்- சீதளமான, ஸஞ்சாரயோக்யமானவென்றபடி. என்விரஹதாபம்போக்கைக்கு அவ்வூரைக் காணப்பெற்றிலேனென்று கருத்து. மூழிக்களத்து- திருமூழிக்களமென்கிற திவ்யநகரத்திலே, உறையும்- வஸியாநிற்கிறவனுடைய, செக்கமலத்து- செந்தாமரையினுடைய, அலர்போலும்- புஷ்பத்துக்கு ஸத்ருசமாகாநிற்கிற, கண்கைகால்செங்கனிவாய்- நயனகரசரண பிம்பாதரங்களையுடையவரான, செங்கனி- சிவந்தபலம், பிம்பபலமென்றபடி. வாய்- அதரம், அக்கமலத்து- அந்தசெந்தாமரையினுடைய, இலைபோலும்- இலைக்குஸத்ருசமாகாநின்றுள்ள, திருமேனி- அந்தவிக்ரஹாவயவங்களுக்குப் பரபாகமாம்படி ச்யாமளமான திருமேனியையுடையவனான, அடிகளுக்கு- ஸ்வாமிக்கு, [illegible]. தக்கிலமே- நாம்தக்கவரல்லோமோ, அவருடையவவ்வழகை நாம் அநுபவிக்கைக்கு யோக்யரல்லோமோவென்றபடி. கேளீர்கள்- நீங்களங்கேசென்று கேட்கவேணும். ||௩||

திருமூழிக்களம்என்னும்- திருமூழிக்களமென்று ப்ரஸித்தமான, செழுநகர்வாய்- ரமணீயநகரப்ரதேசத்திலே, செழு- ரமணீயம், நகரத்துக்குஸந்நிஹிதமான ஆகாசப்ரதேசத்திலே ஸஞ்சரிக்கிறவென்றபடி. அணி- ஸுந்தரங்களான, முகில்காள்- மேகங்காள், திருமேனியடிகளுக்கு- திருமேனியாலே ஸ்வாமியாயிருக்கிறவருக்கு, "[illegible]" என்கிறபடியே தன்திருமேனியழகாலே ஸர்வரையும் வசீகரித்தடிமைகொண்டிருக்கிறவருக்கென்றபடி. இதுக்கு தூதாயென்கிறத்தோடே அந்வயம், தீவினையேன்- அவ்வழகை யநுபவிக்கப்பெறாதே யிழந்து உங்கள்காலிலே விழவேண்டும்படியான க்ரூரபாபங்களையுடையவளானநான், விடுதூது- விடுகிறதூதிலே, நான்விடுகிற தூத்யக்ருத்யத்திலேயென்றபடி. ஆய்- அங்கீகரித்து, அதிலே ப்ரவ்ருத்தராயென்றபடி. இதுக்கு என்னக்காலென்கிறத்தோடே அந்வயம். திருமேனி- "[illegible]" என்கிறபடியே ஸாதாரணமாயிருக்கிற வும்முடைய திருமேனியை, அவட்கு- இத்தையாசைப்படுகிற அவளுக்கு, அருளீர்- க்ருபையாலே கொடுக்கவேணும், உமக்கவள்பக்கல் ப்ரணயித்வம்போனாலும் நிஸ்ஸாதாரணமான க்ருபையுமில்லையோ வென்றுகருத்து. என்றக்கால்- இப்படி நீங்கள்சொன்னக்கால், "[illegible]" என்கிறபடியே உங்களுக்கொரு உக்திமாத்ரமன்றோ வேண்டு

மூ—றிருமேனியொளியகற்றித்தெளிவிசும்பு கடியுமே* ।௪।

தெளிவிசும்புகடிதோடித்தீவளைத்துமின்னிலகு*மொளிமுகில்காள்திருமூழிக்களத்துறையுமொண்சுடர்க்கு*
தெளிவிசும்புதிருநாடாத்தீவினையேன்மனத்துறையுந்*துளிவார்கட்குழலார்க்கென்தூதுரைத்தல்செப்புமினே॥

ஆ—போகவடிக்குமோ. இதத்தனையுஞ்சொன்னாலென்செய்யுமென்கிறாள். ।௪।

(தெளிவிசும்பு) அவளுக்கருளீரென்னவமையுமோ, இன்னதுக்கருளீரென்னவேண்டாவோ வென்னில், யாவளொருத்தியுடைய நெஞ்சை யுமக்குத்திருநாடாகக்கொண்டு நீருறைகிறீர், அவளுக்கருளீரென்று சொலலமையாதோவென்கிறாள். ॥௫॥

(தூதுரைத்தல்) தூமொழிவாய்வண்டினங்காள், என்னுடைய சுடர்வளையுங் கலையு மிழந்தேனென்று

இ— மருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்குவாமேத்யாதியால்) தெளிவிசும்பு கடியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வூரிலநின்றுமித்யாதியால) கீழ்ச்சொன்னவக்ஷிகள் போகாதிருந்தவாறே திருமூழிக்களத்துக்கு ஸஞ்சரிக்கிற மேகங்களை நோக்கிச் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி. ।௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

கீழ்ப்பாட்டில் போலே இப்பாட்டிலும் மேகங்களைத் தூதுவிடுகிறதா யிருக்கையாலே யிது வ்யாக்யாதமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (அவளுக்கித்யாதியால்) அவளுக்கென்று ஸாமாந்யமாகச் சொன்னாலவளறியுமோ விஶேஷித்துச் சொல்லவேண்டாவோ வென்றபடி. இப்பாட்டுக்கெல்லாம் த்ருதீயபாதார்த்தத்திலே தாத்பர்யமென்று கருத்தாலே யதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாவளொருத்தியித்யாதியால்)॥

✳ ஆறும்பாட்டு ✳

சுடர்வளையுங்கலையுந் தூதுரைத்தல்செப்புமின்களென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய

ஸ—வமென்றுகருத்து. தன்திருமேனியொளி- உங்களுக்குத்தந்தருளின ஸ்வகீயதிவ்யமங்களவிக்ரஹகாந்தியை ஒளி- காந்தி, உம்மை- உங்களை, அகற்றி- விஶ்லேஷிப்பித்து, விஸர்க்கம். உங்களுடையகாந்தியை நஶிப்பித்தென்றபடி. தெளிவிசும்பு- நிர்மலமானவாகாஶத்திலநின்றும், விசும்பு- ஆகாஶம், உங்களழகு எல்லார்க்கும்தெரியும்படி நீங்கள்வர்த்திக்கிற நிர்மலாகாஶத்தில்நின்று மென்றபடி. கடியுமே- கடியுமோ, கடிகை- துரத்துகை, உங்களைத்துரத்துமோவென்றபடி. ஸ்வஸாத்ருஶ்யமன்றிக்கே வர்ணஸாத்ருஶ்யத்தைத்தந்து ஆகாஶஸாத்ருஶ்யமன்றிக்கே வர்ணாகாஶஸாத்ருஶ்யமு முங்களுக்குத்தாராளோவென்றுகருத்து ।௪।

தெளிவிசும்பு- நிர்மலமானவாகாஶத்திலே, கடிது- ஶீக்ரமாக, ஓடி- யாவநம்பண்ணி, சிறுத்திருவடிக்குப்போலே யிவற்றின்வேகவஸ்ஸும் ஆகாஶவாஸிகளும் தன்காயத்துக்கு ஸாதகமென்றிருக்கிறாள், தீவளைத்து- சுழிவலயத்துக்குஸத்ருஶமான, தீ- சுழி, வளை- வலயம், வளைத்து என்று வளைக்குஸத்ருஶமானதுக்குப்பேர், சுவர்தவர்க ஸத்ருஶங்களான வென்றபடி, மின்னிலகும்- மின்களிலகாநிற்கிற, வித்யுத்தாரகங்கள் விளங்காநிற்கிறவென்றபடி. இலகுதல்- விளங்குதல், ஒளிமுகில்காள்- காந்தியையுடைய மேகங்காள், அந்த வித்யுத்துக்களாலே வர்ணாமம்பெற்ற வடிவழகையுடைய மேகங்காளென்றபடி. திருமூழிக்களத்து- அந்தத்திவ்யநகரத்திலே, உறையும் வஸியாநிற்கிற, ஒண்சுடர்க்கு- ஒள்ளியசுடரையுடையவரான, அவ்வூரில நித்யவாஸத்தாலே யத்யுஜ்ஜ்வலமான காந்தியையுடையவரானவென்றபடி. தீவினையேன்- நெஞ்சிலேவஸ்து காஶிக்கச்செய்தே கண்ணாலேகாணவொட்டாதபடி க்ரூரங்களான கர்மங்களையுடையேனான வென்னுடைய, மனத்து- நெஞ்சிலே, தெளிவிசும்பு- விஶதாகாஶரூபமான, ஸ்வாகாஶவாரமேவ்யாமரூபமான வென்றபடி. திருநாடு- திவ்யதேஶமாய், காத்ருஶதிவ்யதேஶத்திற்போலே யாதராதிஶயயுக்தனாயென்றபடி. உறையும்- வஸியாநிற்கிறவரான, துளிவார்- துளித்துவாராநிற்கிற பிந்து பிந்துவாய் ஸ்ரவியாநிற்கிறவென்றபடி. கள்- மதுவைத்தையுடைத்தான, கள்ளென்று மதுவமாய் இந்த்ரேகாரார்த்தைச்சொல்லுகிறது, குழலார்க்கு- கூந்தலங்களையுடையவர்களுக்கு, கூந்தலங்களா கஸ்தூரிமஹித தங்களாயிருக்கையாலே மகரந்தஸ்யந்திகளென்றுகருத்து. குழல- கூந்தலம், குழலையுடையவர் குழலார், வர்ணஜாயாம்வை ஸமாஸம் என்தூதுரைத்தல்- தலையில்பூவெல்லாம் சருகாம்படி விரஹாதிஶயத்தையான வென்ஸந்தேஶவாக்யத்தை, ரஹஸ்யமான ஸந்தேஶவாக்யத்தையென்றபடி. செப்புமின்- சொல்லுங்கோள். ।௫।

மூ— தூதுரைத்தல் செப்புமின்கள் தூமொழிவாய் வண்டினங்காள்* போதிரைத்து மது நுகரும் பொழில் மூழிக்களத்துறையும்* மாதரைத் தம்மார்பகத்தே வைத்தார்க்கென் வாய்மாற்றம்* தூதுரைத்தல் செப்புதிரேல் சுடர்வளையும் கலையுமே* ॥ ௭ ॥

சுடர்வளையுங் கலையுங்கொண் டருவினையேன் றோணெகிழ்ந்த* படர்புகழான்

ஆ—சொல்லவேணும், சொல்லுமிடத்தில் அவனுங்கள் வார்த்தையை அநாதரியாமே பிராட்டி ஸந்நிதியிலே வைத்துச் சொல்லவேணுமென்கிறாள். ॥ ௭ ॥

(சுடர்வளையும்) படர்பொழில்வாய்க் குருகினங்காள், உன்னழகாலே யவனை வசீகரித்து அவனோடே

இ—வி த்ருதீயால்) என்வாய்மாற்றம் தூதுரைத்தல் செப்புதிரேல் போதிரைத்து இத்யாதிமாதரையித்யாதி செப்புமின்களென்றந்வயமெனவறிந்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமிடத்திலித்யாதியால்) வண்டுகளையே கீழ்ச்சொன்ன சேவங்களாகஸூசித்ததால் சேவங்கள் சொல்லாதொழிந்தவாறேயாதல் வண்டுகளைநோக்கிச்சொல்லுகிறாளென்றுஸமாதி. இப்படி மேலுங்கண்டுகொள்வது. ॥ ௭ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

பங்கயக்கட்சுடர்பவளவாயனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகாலேயித்யாதியால்)

மூ— தூமொழிவாய்- மனோஜ்ஞங்களான உக்திகளுடைய வாய்ப்பையுடையவையான, தூ என்றது ஸௌந்தர்ய மனோஜ்ஞத்தைச் சொல்லுகிறது. வாயென்றது வாய்ப்பு, லாபமென்றபடி. "நாஸாமவேத விதுஷஶ்ஶக்யமேவம்ப்ரபாஷிதம்" என்கையாலே உக்திகளும் அவனுக்கு வாவித்யாம்ஸஜநகங்களான உக்திகள் மனோஜ்ஞமன்றோ; அவன் வருவோமல்லோமென்றிருந்தாலு முங்கள் வார்த்தாயதத்தாலே அவனுக்கு வரவேண்டும்படியாமென்று கருத்து. வண்டினங்காள்- ப்ரமரஸமூஹங்கள், சுடர்வளையும்- காந்திமத்துக்களான வென்னுடைய வலயங்களையும், கலையும்- வஸ்த்ரத்தையும், பட்டுடையழகையும், தூதுரைத்தல்- உக்திலக்ஷணமாக, செப்புமின்கள்- சொல்லுங்கோள், உக்திலக்ஷணமாகச் சொல்லுகையாவது விரஹக்லேசபாகையாலே தன் வலயங்களையும் பட்டுடையழகையு மிழந்தேனென்றுசொல்லுகை, என்- என்னுடைய, வாய்- உக்தியினுடைய, மாற்றம்- அநுகாரணரூபமான, மாற்றம்- அநுகாரகம், தன்வலயங்களையும் பட்டுடையழகையு மிழந்தேனென்றிப்படி யென்னுடைய வாமநஸ்யநுகாரணரூபமானவென்றபடி. தூதுரைத்தல்- உக்திலக்ஷணத்தை, செப்புதிரேல்- சொல்லுகிறிகோளாகில், இதுக்கு செப்புமின்களென்கிறத்தோடே யந்வயம். போது- ஸமயங்களிலே, புஷ்பங்கள்விகஸிக்கிற ஸமயங்களிலேயென்றபடி. ஸ்ரீவாநரமுதலிகளுக்குப்போலே ஸமுத்ரவாரம் மீண்டுவருகிறபோதென்கிற நிர்பந்தமுங்களுக்கில்லை, ஸம்ஸாரிகளைப்போலே விலக்குவாரு முங்களுக்கில்லையென்றுகருத்து. இரைத்து- ஹர்ஷத்தாலே கோலாஹலம்பண்ணிக்கொண்டு, மது- மதுக்களை நுகரும்பொழில்- உங்களுக்கு வாஸம்பண்ணும்படியான வ்ருக்ஷநங்களையுடைத்தான, நுகர்கை- பானம்பண்ணுகை, திருமூழிக்களத்து- அந்த திவ்யதேசத்திலே, உறையும்- வஸிக்குமவரான, இது ஸௌலப்யவிசேஷணம். மாதரை- நாரீணாமுத்தமையான பெரியபிராட்டியை, மாதர்- உத்க்ருஷ்டை. தம்மார்பகத்தே- தம்முடைய வக்ஷஸ்ஸ்தலத்துக்குள்ளே, வைத்தார்க்கு- வைத்துக்கொண்டவரான ஸ்வாமிக்கு, செப்புமின்களென்றந்வயம்; இப்படி பிராட்டி ஸந்நிதியையுடைத்தான வேளையிலே அவருக்குச்சொல்லுங்கோளென்றபடி. ॥ ௭ ॥

படர்- விஸ்தீர்ணமான, பொழில்வாய்- உத்யாநப்ரதேசத்தில், குருகினங்காள்- குருகு ஸமூஹங்கள், குருகு- நாரையில் ஜாதிவிசேஷம். இனம்- ஸமூஹம், சுடர்வளையும்- காந்திமத்துக்களான வென் வலயங்களையும், கலையும்- பட்டுடையழகையும், கொண்டு- அபஹரித்துக்கொண்டு, இதுக்குத் தூறந்தென்கிறதோடே அந்வயம். இவைகளைத்தானிழந்தது தத்விஸ்லேஷநிமித்தமாகையாலே யவனபஹரித்தானென்கிறது. அரு- அருமையான, துஸ்ஸஹமான வென்றபடி. வினையேன்- துஷ்கர்மங்களையுடையவளான வென்னுடைய, தோள்- தோள்களை, நெகிழ்ந்த- ஸம்ஸ்லேஷித்தவன் விட்டுப்போம்படியான துர்பாவத்தை யுடையவளான வென்னுடைய வென்றபடி. தோள்துறந்த- தோளை த்யஜித்தவனை, "ஸமீக்ஷமாணோ வைதேஹீம் ...." என்கிறகணக்கிலே பெண்தோளொன்றிலுமே யாஸக்தசித்தனாயிருந்தவன் இப்போதத்தைக் கைவிட்டானென்று கருத்து. படர்புகழான்- படர்ந்தபுகழை யுடையவனை, புகழ்- கீர்த்தி, என்னைக்கைவி

மூ— திருமூழிக்களத்துறையும் பங்கயக்கட்* சுடர்பவளவாயனைக் கண்டொருநாளோர் தூய்மாற்றம்* படப்பொழில்வாய்க் கருநாராய்! எனக்கொன்று பணியீரே* ॥௭॥
எனக்கொன்று பணியீர்கா ளிரும்பொழில்வா யிரைதேர்ந்து* மனக்கினிய பெடையும் மேவும் வண்டினங்காள் தும்பிகாள்* கனக்கொடிண் மதிள்புடைசூழ் திருமூழிக்களத்துறையும்* புனக்கொள்காயாமேனிப் பூந்துழாய்முடியார்க்கே* ॥௮॥

ஆ— கலந்து பிரிந்தவளைத் துறந்து அதுவே புகழாகக்கொண்டிருக்கிறவிருப்பு உனக்குப்போருமோவென்று சொல்லிக்கோளென்கிறாள். ॥௭॥
(எனக்கொன்று) வண்டினங்காள் தும்பிகாள், உன்னழகைக் காணப்பெறாதே யவளிழந்துபோமித்தனை போமென்று சொல்லிக்கோளென்கிறாள். ॥௮॥

இ— த்ருதீயபாதத்தில் லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவனோடேகலந்தென்று) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையிகழிபால) துறந்தபடர்புகழானென்கிற ஸங்க்ரஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவேயிகழிபால்) ஓர்தூய்மாற்றமெனக்கொன்று பணியீரென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்குப்போருமோவிகழியால) ॥௭॥

❋ எட்டாம்பாட்டு ❋

த்ருதீயபாதத்திலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (உன்னழகையிகழியால்) ॥௮॥

ஈ—ட்டதே தனக்கு ஸ்வாபாவிகமான கீர்த்தியாகவுடையவனை யென்றபடி. திருமூழிக்களத்துறையும்- அந்த திவ்யநகரத்திலே வஸிக்கிறவனை, பங்கயக்கண்- பங்கஜநேத்ரனை, ஸகலஸௌந்தர்ய ப்ரகாரமென்று. சுடர்பவளவாயனை- உஜ்ஜ்வலவித்ருமாதரனை, என்னை வஶீகரிக்கும்படியான திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யங்களை யுடையவனை யென்றபடி. கண்டு- ஸாக்ஷாத்கரித்து, நானாசைப்படுகிற திருக்கண்ணழகையும் திவ்யாதரஶோபையையும் காணகையாகிற பாக்யம் எனக்கு முன்னே யுங்களுக்கு வாய்த்ததென்று கருத்து. எனக்கு- விரஹவ்யஸனஸம்பீடிதையா யிருக்குமப்போலே யிருக்கிறவெனக்காக, இதுக்குப் பணியீரென்கிறதோடே அந்வயம். ஒருநாள்- பலநாள் வேண்டா. ஓர்- ஸுக்ஷ்மமான ஶப்தமாகையாலே அத்வீதீயமான, தூய்- பரிஶுத்தமான, அகவடப்ரயோகமான வென்றபடி. மாற்றம்- வார்த்தையை, ஒன்று- ஒன்றாக, இனியொன்றுஞ் சொல்ல வேண்டாதபடி. ஸாரதமமாக வென்றபடி. பணியீர்- நீங்கள் சொல்லவேணும், பணியீரென்று ஸம்போதிப்ப ப்ரஸங்கங்களாகையாலே அவற்றை ஸமாதரித்துச் சொன்னபடி. ॥௭॥

இரும்- விஶாலமான பொழில்வாய்- உத்யானத்திலே, இரை- ஆஹாரத்தை, போஜ்யத்தை யென்றபடி. தேர்ந்து- தேடிக்கொண்டு, மனக்கு- உங்களுடைய மனோரதஸந்தோஷத்துக்கு, இன்பப்பட- ஆநந்தமுண்டாம்படி, பெடை- உண்டாகை, மேவும்- ஆஶ்ரித்து வர்த்திக்கிற, என்னைப்போலே விரஹக்லேஶம் பிறவாதபடி பரஸ்பரம் ஸம்ஶ்லேஷித்து வர்த்திக்கிறவென்றபடி. வண்டினங்காள்- ஷட்பதஸமூஹங்காள், தும்பிகாள்- ப்ரமரவிஶேஷங்காள், கனக்கொள்- கனத்தைக்கொண்டிருக்கிற, கநகாலங்க்ருதமாகையாலே யதிஶயாவஹமானவென்றபடி. திண்- த்ருடதரங்களான, மதிள்- ப்ராகாரங்களாலே, புடை- சுற்றிலும், சூழ- பரிவ்ருதமான, இப்படி ரக்ஷகமான தேஶத்திலேவந்து வஸிக்கையாலே ஸுலபனான அவன் திருமேனிக்கென்னதிகாரம் வருகிறதோவென்கிற ஆஶங்கை தீரப்பெற்றேன், இனியென் க்லேஶம் தீரவேணுமென்று கருத்து. திருமூழிக்களத்துறையும்- அந்த திவ்யநகரத்திலே வஸிக்கிறவனை, புனக்கொள்- ஸ்வதேஶத்திலே கொள்ளப்பட்டதான, புனம்- ஸ்வதேஶம், ஸ்வதேஶஜநிதமாய் அத்தாலே ஸௌரபாதிகமான வென்றபடி. காயாமேனி- அதஸீபுஷ்பஸத்ருஶமான திருமேனியை யுடையவரான, காயா- அதஸீ, பூந்துழாய்முடியார்க்கு- தர்ஶநீயமான திருத்துழாயை முடியிலேயுடையவருக்கு, பூம- தர்ஶநீயம். திருமேனியழகுக்குமேலே திவ்யாபரணஶோபையை யுடையவரானவர்க்கென்றபடி. எனக்கு- நீங்களொரு வார்த்தைசொல்லாவிடில் ஜீவிப்பதைப்பாயிருக்கிற வெனக்காக, ஒன்று- ஒருவார்த்தை. பணியீர்கள்- நீங்கள் அருளிச்செய்யவேணும். ॥௮॥

மூ — பூந்துழாய்முடியார்க்குப்பொன்னாழிக்கையார்க்* கேந்துநீரிளங்குருகே திருமூழிக்களத்தார்க்* கேந்துபூண்முலை பயந்தென்னிணைமலர்க்கண்ணீர்ததும்பத்* தாந்தம்மைக்கொண்டகறல் தகவன்றென்றுரையீரே * ॥ ௯ ॥
தகவன்றென்றுரையீர் தடம்புனல்வாயிரைதேர்ந்து* மிகவின்பப்படமேவுமென்னடையன்னங்காள்*
மிகமேனிமெலிவெய்தி

ஆ — (பூந்துழாய்) ஏந்துநீரிளங்குருகே, ஏந்துபூண்முலைபயந்து என்னிணைமலர்க்கண்ணீர்ததும்பத் தாம்தம்மைக்கொண்டகலுகை தம்முடையக்ருபைக்குப் போராதென்று சொல்லிகோளென்கிறாள். ॥ ௯ ॥

(தகவன்றென்று) மென்னடையன்னங்காள், தாம் தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்று நீங்கள்சொல்லவேணும். சொல்லுமிடத்தில் என்னுடையமேனியும் மிகமெலிவெய்தி, மேகலையுமீடழிந்து, என்னுடைய ஆவியும் முடிவதற்கு முன்னே சென்று சொல்லவேணும் என்கிறாள். ॥ ௰ ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ — தகவன்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தம்முடையவிரஹாதிசயால்) ॥ ௯ ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டிற் பதங்களைப்பரோக்ஷம்பண்ணுகிறார் (தாமி க்ருபாதிபால்) பாட்டெல்லாமேகவாக்யமாயிருக்க வ்யாக்யாநத்தில் 'சொல்லவேணும்' என்றிங்கு வாக்யசேஷம்பண்ணி 'மேனிமெலிவெய்தி' இத்யாதியைத் தனித்தொருவாக்யமாகச்சொன்னது பரீவாஹமாகச்சொல்லவேணுமென்கையிலே பாட்டுக்குப்ரயோஜனமென்று காட்டுகைக்காக. அதமேனியொழியாமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையாவுமி க்ருபாதியால்)

ப — நீர் ஏந்து என்று மாறிப்பரிப்பது. நீராலேஏந்தப்படுகிற, நீருக்கஞ்சவேண்டாதபடி யதுதானேயுன்னை ரக்ஷிக்கும்படியாயிருக்கிறவென்றபடி. தூதுபோம்போது நடுவே நீர் தடையானாலும் ஸ்ரீவாநரமுதலிகளைப்போலே யுனக்கஞ்சவேண்டாவிறே யென்றுகருத்து. இளங்குருகே- தூதகார்யத்துக்குறுப்பாக தாருண்யவயஸ்ஸானகுருகே, பூந்துழாய்முடியார்க்கு- உபாதேயமான திருத்துழாயை முடியிலேயுடையவரான, பொன்னாழிக்கையார்க்கு- ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவாழியை திருக்கையிலேயுடையவரான, பொன்ஸ்வரூபம் ஸர்வஸ்ப்ருஹணீயவாம். திருவாழி ஸ்வாபாவிகமாகையன்றிக்கே திருமுடிக்குத் திருத்துழாய்போலே திருக்கைக்கு ஆபரணமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. திருமூழிக்களத்தார்க்கு- அந்தத்திவ்யதேசத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவர்க்கு, விரஹவ்யாகுலங்கள்போலே திவ்யாஸ்த்ரங்களைவைத்துக் கலங்காரங்களான ஸாமுத்ரிகாலக்ஷணங்களை யுடையவர்க்கென்றபடி. இதுக்கு உரையீரென்கிறத்தோடே அந்வயம். பூண்ஏந்து என்றுமாறிப்பரிப்பது. ஆபரணங்களைத்தரிக்கக்கடவையான, முலை- என்னுடைய ஸ்தனங்களானவை, பயந்து- விவர்ணங்களாய், பயக்கை- விவர்ணமாகை, என்- என்னுடைய, இணைமலர்க்கண்- அழகாயிருக்கிற பத்மங்கள்போலேயிருக்கிறகண்கள், ஸம்ச்லேஷதசையில்படி வகிக்கும் என்னுடைய கண்களானவை யென்றபடி. நீர்ததும்ப- பாஷ்பஜலங்களாலேபூர்ணமாம்படி, ததும்புகை- நிரம்புகை, இதுக்கு அகல்தலென்கிறத்தோடே அந்வயம். தாம்- கீழ்ச்சொன்ன அலங்காரங்களாலும் ஆபரணங்களாலும் நிரதிசய சௌந்தர்யரானதாம், தம்மைக்கொண்டகல்தல்- தம்மைக்கொண்டு விச்லேஷிப்பது, தாய்போம்போது தம்மை வைத்துப்போகாதே தம்மையுங்கூடக்கொண்டு விச்லேஷித்துப்போவதென்றபடி. இது விரஹவ்யஸநத்தால் வந்த கலக்கத்தாலேசொல்லுகிறபடி. தகவன்றென்று க்ருபையன்றென்று, தகவு- க்ருபை, ஹ்ருதயத்துக்கு உகந்ததன்று நிர்த்தயராய் செய்யும்க்ருத்யமென்று, உரையீர்- நீங்கள்சொல்லவேணும். ॥ ௯ ॥

தடம்புனல்வாய்- விசாலஜலங்களிலே, தடம் விசாலம், புனல்- ஜலம், தடாகஸரஸ்ஸுக்களிலேயென்றபடி. இரை- ஆஹாரத்தை, தேர்ந்து- தேடிக்கொண்டு, மிக- அதிகமாக, இன்பம்பட- ஆநந்தமுண்டாகும்படி, மேவும் ஆநந்தித்துவர்த்தியாநிற்கிற, பரஸ்பரம்ஸம்ச்லேஷித்து வர்த்தியாநிற்கிறவென்றபடி. நீங்களிப்படி ஸாவிசராயிருக்கச்செய்தே யாரக்கொவாஷகாரிகளில் ராஷிபற்று விரஹாசெதர்யமாயிருக்கிற வென்னுதிர்த்தைத்தீர்க்கவேண்டாவோ ஸதஸத்விவேகசதுரரான நீங்களென்றுகருத்து. மென்னடைய- மெல்லியநடையையுடையவையான, ப்ரியஸம்ச்லேஷதசோசிதகமனசாலிகளான வென்றபடி. அன்னங்காள்- ராஜஹம்ஸங்காள், மேனி- என்சரீரமானது, மிக- அத்யதிகம், மெலிவு- கார்ச்யத்தை, எய்தி-

ஸூ— மேகலையுமீடழிந்தென் *னகமேனியொழியாமே திருமூழிக்களத்தார்க்கே* ।ய।

ஒழிவின்றித்திருமூழிக்களத்துறையுமொண்சுடரை* யொழிவில்லாவணிமழலைக்கிளிமொழியாளலற்றிய சொல்* வழுவில்லாவண்குருகூர்ச்சடகோபன்வாய்ந்துரைத்த* வழுவில்லாவாயிரத்திப்பத்துநோயறுக்குமே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(ஒழிவின்றி) எம்பெருமானைப்பிரியில ஜீவிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவையாயிருப்பாளொருபிராட்டி அவனைப்பிரிந்தலற்றின பாசுரத்தாலே தத்ஸத்ருஶஸ்வபாவரான வண்குருகூர்ச்சடகோபன் எம்பெருமானைப்பிரிந்தலற்றின இப்பத்து, தத்விஶ்லேஷஜவ்யாதியைப் போக்குமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— ஒண்சுடரை யொழிவில்லாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) அலற்றியசொல்லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) பாசுரத்தாலேயென்கிறதற்கு அலற்றினவென்கிறதோடே அந்வயம். வழுவில்லாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸத்ருஶஸ்வபாவரானவென்று) ॥கக॥

ஸ— அடைந்து, மேகலையும்- மேகலையும், ஈடழிந்து- கட்டுக்குலைந்து, ஈடு- இடுகை, பூட்டுகையென்றபடி. ஶரீரக்ருஶமாகையாலே மேகலையும் ஶிதிலமாயென்றபடி. என்- என்னுடைய, அகமேனி- உள்ஸ்வரூபமும், அகம்- உள்ளு, மேனிஶப்தம் இங்கு ஸ்வரூபவாசம், ஶரீரத்துக்குள்ளேயிருக்கிற வென்னுடைய ஸ்வரூபமுமென்றபடி. ஒழியாமே- உபாத்தமாகாதே, ஶரீரஸம்பந்தத்தை விடுவதற்குமுன்னேயென்றபடி. இதுக்கு உரையீர்களென்கிறதோடே அந்வயம். திருமூழிக்களத்தார்க்கு- அந்தத்திவ்யநகரத்திலேயிருக்கிறவர்க்கு, தகவன்றென்று- தாம்தம்மைக்கொண்டகலுகை க்ருபையன்றென்று, தம்முடைய காருண்யஸ்வபாவத்துக்கு விருத்தமன்றென்றபடி. உரையீர்கள்- நீங்கள்சொல்லவேணும். ॥ய॥

ஒழிவின்றி- விச்சேதமின்றிக்கே, திருமூழிக்களத்துறையும்- அந்தத்திவ்யநகரத்திலே வஸிக்கிறவரான. அவ்வூரில ஸௌஹார்தாதிஶயத்தாலே யொருநாளும் விச்சேதமின்றிக்கே யிங்கே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை யென்றபடி. ஒண்சுடரை- ரமணீயதேஜஸ்ஸை, நிரதிஶயஸௌந்தர்யலாவண்யநிதியான ஸர்வேஶ்வரனை யென்றபடி. ஒழிவு ஒழிகையிலே, பிரிகையிலேயென்றபடி. இல்லா- இல்லாதவளான, "நசஸீதா த்வயாஹீநா" என்கிறபடியே அவனைப்பிரியில் இவளில்லையென்னும்படி யிருக்குமவளானவென்று பாவம். இதுக்கு மொழியாளென்கிறதோடே அந்வயம். அணிமழலை- அழகியமழலையையுடைத்தான, அணி- அழகியது, மழலையென்று அநக்ஷரரஸமான வுக்திவிஶேஷம். கிளிமொழியாள- கிளியினுடையவுக்தியை யுடையவளான வொருபிராட்டியானவள், அலற்றியசொல்- ப்ரலபித்தபாசுரத்தாலே, எம்பெருமானைப் பிரிந்தலற்றினபிராட்டி வாக்யாவஶேஷத்தாலே யென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தவென்கிறதோடே யந்வயம். வழுவில்லா- ச்யுதியில்லாதவரான, வழுவு- ச்யுதி, அந்தபிராட்டி ஸ்வபாவத்திலே யொன்றும்குறையில்லாதவரான வென்றபடி. வண்குருகூர்ச்சடகோபன்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான வாழ்வார். வாய்ந்து- கிட்டி, ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வபாவங்களிலே பாவபந்தத்தையுடையவராயென்றபடி. உரைத்த- அருளிச்செய்ததான, இது பத்துக்குவிஶேஷணம். வழுவில்லா- ச்யுதியில்லாததான, தன்ஸௌஹார்தாதிஶயத்தாலே ஶ்ரோதாக்கள் நெஞ்சைவிட்டுப்போகாததான வென்றபடி. ஆயிரத்து- ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்து- இந்ததஶகமானது, நோய்- வ்யாதியை, தத்விஶ்லேஷஜவ்யாதியை யென்றபடி. அறுக்கும்- சேதிக்கும், நித்யஸம்ஶ்லேஷத்தை யுண்டாக்குமென்றபடி. தன்னையப்யஸித்தார்க்கிதிஶேஷ:. ॥கக॥

✳ ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜமுநீநமஶேஷயிஶ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:. ✳

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:.

(எங்கானலகம்.)

ரத்நஸ்ரக்தாமஸத்யாச்ரிதஜநஸஹித: பத்மநேத்ராயதாக்ஷ:
ஸாந்த்ரிகாங்க: * ஸ்வஸம்ஜ்யோதிரிதிகதநக: ஸ்ரீதராங்கஸ்திதாப்ஜா ||
வல்லீஸ்ரஜ்ஜஸ்த நீராயதவரண ஸம்ஸ்தாயாயகாதஸ்ரக்தெய்வ
ஸ்வாரஸ்யே ஸ்வாஸ்மாந்திக மப்ரகார்த்தேவமந்தவிஸ்மஸ்மாணீயகர்ணஸ் ||௯௦௬||

(ரத்நஸ்ரக்தாமஸத்ய) கொங்கார்பூந்துழாய்முடி- மிக்கவரிசைத்தைத்யுடைத்தான திருத்துழாய்த் தாமத்தாலே யதார்த்தமான திருமுடியையுடையவனாகையாலும், (ஸ்ரிதஜநஸஹித்மெவ்ந) தமரோடங்குறைவார்க்கு- ஸ்ரிதஜநங்களோடே கூடியிருக்கையாலும், (பத்மாக்ஷ தாயாக்ஷ:) செக்கமலத்தலர்போலுங்கண்- சிவந்ததாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்மலரை யுடையவனாகையாலும், (ஸாந்திகாங்க) திருமேனியடிகளுக்கு- வடிவழகாலேதானே ஸ்வஸாந்திகம் தோற்றவிருக்கையாலும், (ஸ்வஸம்ஜ்யோதிரிதிகதநக:) திருமூழிக்களத்துறையு மொண்சுடர்க்கு- திருமூழிக்களத்திலே வர்த்திக்கையாலே ஸரவேத்திற்காட்டிலும் மிக்கதேஜஸ்ஸையுடையனென்று சொல்லப்படுகையாலும், (ஸ்ரீதராங்க) மாதரைத்தம் மார்பகத்தேவைத்தார்க்கு- பெரியபிராட்டியைத் திருமார்பிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கையாலும், (ஸ்திதாப்ஜா) படர்புகழான்- நிரவதிகக்கீர்த்தியை யுடைத்தாகையாலும், (வல்லீஸ்ரஜ்ஜஸ்த நீரா) புனக்கொள்காயாமேனி- செவ்வியைப்பெற்றிருக்கிற காயாம்பூப்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தையுடையவனாகையாலும், (ரதவரணஸம்ஸ்தாயாய காதஸ்ரக்தெய்வ:) பொன்னாழிக்கையார்க்கு- இதுஉபலக்ஷணம். திருக்கைகளுக்கலங்காரமாயிருக்கிற திருவாழிதிருச்சங்குகளை திவ்யாயுதங்களாக வுடையவனாகையாலும், சூழிபஸ்வத்தாலே திருமூழிக்களத்தார்க்கு என்று சுந்தரமாமெய்யிலே சொல்லுகிற சூலக்ஷணம் ஸம்பூர்த்திகம். இப்படிகளாலே திருமூழிக்களத்தெம்பெருமானை வந்தரான வாவாயஸம்வத்தாலே விஸ்லேஷீபனாக "எங்கானல்" என்கிறதசகத்திலே ஆழ்வாரருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ||௯௦௬||

[* "ஜ்யோதிராஸ்ரவாந்திகநாகஸ்ரீயராகவாத்திக்கம்" என்று பதினெண்ணாயிரத்தில் பாடம்.]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ— அறுக்கும்வினையாயினவாகத்தவனை* நிறுத்துமனத்தொன்றியசிந்தையினார்க்கு* வெறித்தண்

ஆ— (அறுக்கும்வினை) இப்படி உத்கண்டிதம்பண்ணி பின்னையு மெம்பெருமானைவரக்காணாமையாலே

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி உத்கண்டிதம்பண்ணினவாழ்வார் அவன்வரவுபார்த்திராதே இத்திருவாய்மொழியில் தாம் திருநாவாயென்கிற திவ்யதேசத்தைச் செல்லவேணுமென்றலற்றுகை யஸம்பவமன்றேவென்ன ஸங்கரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருந்தியால்) அவன்வருமளவும் பொறுதயடி வாரவுந்தில் ஸவராகிஸடம்பிறக்கையாலே

ப— ஆகத்து- தங்கள்ஹ்ருதயத்திலே, அவனை- நிரதிசயபோக்யனை ஸம்ஸ்லேஷியாதே, நிறுத்துமனத்து- நிறுத்திக்கொள்ளவேணுமென்கிற வ்யவஸாயத்திலே, மனமென்று லக்ஷணையாக வ்யவஸாயமாம். உநவேஸவாக்ஷாக்கரித்த நாவிக்கவேணுமென்கிற வ்யவஸாயத்தாலே யென்றபடி. ஒன்றிய- ஏகாக்ரமான, சிந்தையினார்க்கு- சிந்தையுடையவர்களுக்கு, நிநைவுடையவர்களுக்கென்றபடி. இதுக்கு அறுக்கு மென்கிறத்தோடே அந்வயம். வினையாயின- பாவமென்றுபேர்பெற்றவை யெல்லாவற்றையும், லக்ஷணையா ஸம்பந்தங்களையுமென்றபடி, அறுக்கும்- சேதிப்பதான, இத்திவ்யநகரத்துக்குவிசேஷணம், வெறித்தண்

மூ— மலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருநாவாய்* குறுகுமவகையுண்டுகொலோகொடியேர்க்கே* ।௧॥
கொடியேரிடைக்கோகனகத்தவள்கேள்வன்* வடிவேற்றடங்கண்மடப்பின்னைமணாளன்* நெடியானுறைச்
சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* அடியேனணுகப்பெறுநாள்களெவைகொலோ* ।௨॥

ஆ— அவவஸராய் ஹஸ்தஸம்ரக்ஷணவைசக்ஷண்யருடைய ஊர்வெந்தவர்ப்போகத்தும் திருநாவாயைநமக்கோருங்கால குறுகைக்குவாயமுண்டோவென்கிறார். ।௧॥
(கொடியேரிடை) பெரியபிராட்டியாரோடும நப்பின்னைப்பிராட்டியாரோடுங்கூட அவனெழுந்தருளியிருக்கிற திருநாவாயிலே போய்ப்புகுவதென்றோவென்கிறார் ।௨।

இ— தாமதகே போகவேணுமென்று ஆசைப்படுகிறரென்றாகருத்து. இம்முதற்பாட்டினர்த்தம் மிதில்ஸம்ரூஹீதம் அதில (ஸம்வத்யாதியாலே) 'ஆகத்தவனை' உத்யாதியாக அபீதியவாதாநர்த்தமும் (ஊர்வெங்களைப்போக்குமென்கிறவிதத்தாலே) அறுக்கும்வினையாயின வென்கிறதினர்த்தமும் (நமக்குமித்யாதியாலே) தாத்பர்ய ஊத்தினர்த்தமும் சொல்லிற்றாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

குறுகைகதென்றது- கிட்டுகைக் கென்றபடி. உண்டேவென்கிறவிடத்தில் லக்ஷ்யாநம் கரோதீ வ்யவஹாரம் உபாயமில்லாமற்போகாதே கிடைக்குமோவென்றபடி. ॥௧॥

இரண்டாம்பாட்டு

வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே திருநாவாயைக்கிட்டுகைக் குபாயமுண்டோவென்றவர் இப்பாட்டிலே புகுவதென்றோவென்று காலிக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௨॥

மூன்றாம்பாட்டு

கவையில்மனமின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தமிதுகவித்தாகுயென்று) கவையிலெ

ப— மலர்ச்சோலைகள்- வாஸிதஸ்வபாவமாய் ஸீதளமான வநஷண்டங்களாலே, வெறி- வாஸிதம், ஸாகல்யாயிலவலஸிதவீர்யம், சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருநாவாய்- திருநாவாயென்கிற திவ்யதேசத்தை, கொடியேற்கு கூர்ப்ராத்தங்களையுடையவனை வெனக்கு, கொடியன்- க்ரூரன், இச்சாவாத்தாலே தன்னைத் தொலவிக்கொள்ளும்போது கொடியேமென்று ரூபமாயிருக்கும், ஆஸ்ரயமுடையார்க்கு விரோதியாய்விதந்த்மானதேஸத்தையுங் கிட்டப்பெறாதபடி க்ரூரஸ்வபாவத்தையுடையவனை வெனக்கென்றபடி. குறுக்கும்வகை- கிட்டும்ப்ரகாரம், குறுக்குமென்றது அதஸேஸமாயிருக்கையாய் குறுகுமென்றபடி. கிட்டுகைக்கு உபாயமென்கை. உண்டுகொலோ- உண்டோ, இருக்குமோவென்றபடி. ।௧॥
கொடியேரிடை- கொடிபோலே கநுசரமாய் ஸுந்தரமான மத்யத்தையுடையவளான, ஏர்- ஸௌந்தர்யம், கோகனகத்தவள்- கோகநதவாஸினிக்கு, பெரியபிராட்டியாருக்கென்றபடி. கேள்வன்- ஸம்பந்தியானவன், கேளவனென்று ஸம்பந்தியென், ஸம்பந்தியைவல்லபனென்றபடி. "நகஸ்ரீரேகவஸாலத்" என்பாருமருகேயிருக்க நானவ்வூரைக்காணப்பெறாதே யிழக்கவோவென்று கருத்து. வடி- வடிந்ததான, கூர்மையானவென்றபடி. வடிகை- கூர்மையாகை, தீக்ஷ்ணமானவென்கை. வேல- வேலுக்குஸத்ருஸங்களான, வேலென்கிறவாயுதவிசேஷம்போலே தீக்ஷ்ணங்களானவென்றபடி. தடம் விஸாலங்களான, கண்- நேத்ரங்களையுடையவளான, மடப்பின்னை- ஸௌஸீல்யமானவளான நீளாதேவிக்கு பின்னை- நீளாதேவி, மணாளன்- நாயகனான, நெடியான்- ஸர்வாதிகனானவன், இன்னுமுள்ள ஸர்வஸ்வாமித்வாதிகளாலே அபரிச்சின்னஸ்வபாவனானவனென்றபடி உறை வஸிபாநிற்கிற, "ஸமாஸ்ரயணீயஸ்வதேஸ்வரஸ்ய ஸர்வஸ்ய ஜகதஸ்ஸேஸ்வரஸ்யஸோ" என்கிறபடியே திவ்யதேசங்களோடேகூட வவன் வஸிக்கிறவிடமான வென்று பொருள்ம். சோலைகள்சூழ்- உத்யானங்களாலே பரிவ்ருதமான, திருநாவாய்- அந்தத்திவ்யதேசத்தை, அடியேன்- ஸேஷபூதனான நான், "ஸர்வகந்தஸ்ஸர்வரஸ:" என்கிறபடியே ஸர்வவிஷயபோகங்களுக்கு மேட்டுப்பிறந்தவனான நானென்றபடி. அணுகப் பெறுநாள்- கிட்டப்பெறும்படியானதினங்கள், அணுகுகை- கிட்டுகை, எவைகொலோ- எதுகளோ, அங்குக்கிட்டப்போதே வசவேணுமென்று காலிக்கிறபடி. ।௨॥

மூ— எவைகொலணுகப்பெறுநாளென்றெப்போதும்* கவையின்மனமின்றிக்கண்ணீர்கள்கலுழ்வன்* நவையிற்
திருநாரணன்சேர்திருநாவாய்* அவையுட்புகலாவதோர்நாளறியேனே* ॥௩॥
நாளேலறியேனெனக்குள்ளனநானும்* மீளாவடிமைப்பணிசெய்யப்புகுந்தேன்* நீளார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ்
திருநாவாய்* வாளேய்தடங்கண் மடப்பின்னைமணாளா* ॥௪॥

ஆ—(எவைகொல்) என்றுதிருநாவாயை அணுகப்பெறுவதென்றெப்போதும் [illegible] கண்ணீர் சோரவிருக்கிறநான் ஸர்வஸ்வாமிகனான திருநாரணன்சேர் திருநாவாயிலே அவனுடைய திவ்யபரிஷத்திலே போய்ப்புகுநாளென்றென்றறிகிலேனென்கிறார். ॥௩॥

(நாளேலறியேன்) நிரவதிகஸௌந்தர்யவிசிஷ்டையான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லபனானவுனக்கு மீளாவடிமைப்பணிசெய்யப்புகுந்தேன் அடிமைசெய்யும்நாளென்றென்றறிகிலேனென்கிறார். ॥௪॥

இ— என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமிகனானவென்று) அவையுளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையதிவ்யபரிஷத்திலேயென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே அவ்வூரிலேபுகவாசைப்பட்டவர் இப்பாட்டிலே அவ்வூருக்குள்ளதிவ்யபரிஷத்திலேபுகவாசைப்படுகிறாரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ॥

✻ நாலாம்பாட்டு. ✻

தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) ப்ரதமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைசெய்யும்நாளித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யபரிஷத்திலேபுகவாசைப்பட்டவர் இப்பாட்டிலே கைங்கர்யம்பண்ண ஆசாஸிக்கிறாரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ॥௪॥

ஈ— அணுகப்பெறுநாள்- திருநாவாயைக்கிட்டப்பெறத்தக்கநாள், எவைகொலென்று- எதுகளோவென்று, எப்போதும்- ஸர்வகாலமும், ஒருக்காலித்தைச்சொல்லி மற்றைப்போது க்ருதார்த்தனாய்ப் போதுபோக்கப்பெற்றிலேனென்றுகருத்து. கவையில்- வ்யாபாராந்தரத்தில், கவை- வ்யாபாரம், மனமின்றி- ஸங்கல்பமில்லாமல், ஸங்கல்பமாத்ரத்திலுமாதே இதிலேகாமுகத்வமென்றபடி. கண்ணீர்கள்- பாஷ்பஜலங்கள், கலுழ்வன்- ப்ரவஹியாநிற்பன், கலுழ்கை- ப்ரவஹிக்கை, நான்சோகாச்ருக்கள் ப்ரவஹிக்கவிருப்பனென்றபடி. நவையில- நவையிலலாதவனான, நவை- குற்றம், ஹேயப்ரத்யநீகனான ஸர்வதோஷரஹிதனானவென்றபடி. திருநாரணன்- ஸ்ரீமானான நாராயணன், சேர்- வந்துசேர்ந்தவிடமான, திருநாவாயவையுள்- அந்த திவ்யநகரத்தில்திவ்யபரிஷத்திலே. அவையென்று பரிஷத்துக்குப்பேர். புகலாவது- நான்ப்ரவேசிக்கும்படியான, ஓர்நாள் அறியேன்- ஒருதினத்தையறிகிலேன், அந்ததினமின்னதென்றறிகிறேனில்லையென்றபடி. அந்தநாளெப்போ வரப்புகுகிறதென்று ஆசாஸிக்கிறபடி. ॥௩॥

நீள்- நீண்டவையான, உத்துங்கவிசாலங்களானவென்றபடி. ஆர்மலர்- ஆர்ந்தமலர்களையுடையவையான, பரிமளிதபுஷ்பராசிகளானவென்றபடி. சோலைகள்சூழ- உத்யானங்களாலே பரிவ்ருதமான, அடிமைதாம்செய்கைக்கு பரஸ்பரமாவகாசமுண்டானதான தேசமென்றுகருத்து. திருநாவாய்- இது மேலைநாட்டு ஸ்தலமாய் ஸர்வஸ்வாமிகமாயிருக்கிறது. திருநாவாயென்கிற திவ்யநகரத்திலே இருக்கிறவனேவென்றபடி. வாளேய்- வாளுக்குஸத்ருசமான, வாள்- கட்கம், ஏய்கை- ஸத்ருசமாகை, உஜ்ஜ்வலாகாரங்களானவென்றபடி. தடம்- விசாலங்களான, கண்- நயனங்களையுடையவளான, மட- ஸௌந்தர்யையான. ஸௌந்தர்யலக்ஷணங்களையன்றிக்கே குணங்களாலுமுன்னை வசீகரிக்க வல்லவளானவென்றுகருத்து. பின்னைமணாளா- நீளைக்கு நாயகனானவனே, தேசாந்தரம்போயிருந்து தன்னூருக்குவருகிற ப்ரஜை ஊர்கிட்டினவாறே தாய்மாரைப் பலகாலும்நினைக்குமாப்போலே ப்ராப்யதேசம் கிட்டினவாறே பாட்டுத்தோறும் பிராட்டிமார்களையநுஸந்திக்கிறார். நானும்- அநாதிகாலம் ஸம்ஸாரியாயிருந்தநானும், ஸம்பந்தத்தால் நித்யஸூரிகள்போலே நானுமென்றபடி. மீளா- மீளாவதுதியில்லாததான, அடிமைப்பணி- கைங்கர்யரூபங்களான க்ருத்யங்களை, பணி- க்ருத்யம். செய்ய- பண்ணுகைக்கு, புகுந்தேன் ப்ரவ்ருத்தனானேன், எனக்குள்ளன- கைங்கர்யம்பண்ணுகைக்கு உன்னாலேயெனக்கு பரிகல்பிதங்களாயிருந்துள்ளவையான, நாளேல்- நாள்களையானால், அறியேன்- அறிகிலேன், அப்படிப்பட்டநாள்களெனக்கெப்போ

மூ— மணாளன்மலர்மங்கைக்குமண்மடந்தைக்கும்* கணாளனுலகத்துயிர்தேவர்கட்கெல்லாம்* விணாளன்விரும்
பியுறையுந்திருநாவாய்* கணாரக்களிக்கின்றதிங்கென்றுகொல்கண்டே* ॥ரு॥
கண்டேகளிக்கின்றதிங்கென்றுகொல்கண்க* டொண்டேயுனக்காயொழிந்தேன்றுரிசின்றி* வண்டார்

ஆ— (மணாளன்) லக்ஷ்மீப்ருத்வீநீளாநாயகனாய், தேவாதிஸர்வாத்மநிர்வாஹகனாய், ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனான எம்பெருமான் விரும்பியுறையுந்திருநாவாயை இப்ப்ரக்ருதியோடே கண்ணாரக்கண்டு களிப்பதென்றோவென்கிறார். ॥ரு॥

(கண்டே) எனக்காகத்திருநாவாயைக் கோவில்கொண்டுநிற்கிற கோவலர்கோவே? உன்பக்கலிலே சுநந்ரு

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இ— இப்பாட்டிலே லக்ஷ்மீப்ருதிகளைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்னுங்கருத்தாலே (நீளா) ஸ்வும். இப்படி பாட்டுத்தோறும் பிராட்டிமாரை யநுஸந்திக்கையாலே ஸாத்ஜாதிகவென்கிற ஸமஸ்தகல்யாண மித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றுஸம்ப்ரதிதம். "ஸாந்தீஜாயாபஸ்யஸாந்தீஜாநி:" என்று உபநிஷத்பாஷ்யத்திலே "விஶ்வாமித்ரஸாந்தநஸ்நாநா" என்கிற வாக்யத்தின் வ்யாக்யாநத்திலே நாராயணஸாந்நிதிகள் வெளியிட்டருளினாரிறே. இத்திருவாய்மொழியிலே பிராட்டிமார்க்கு ஸாந்நித்யம் சொல்லாதொழிந்ததாகிலும் ஸம்பந்தஸ்வபாவத்தாலே ஸித்திக்குமிறே. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவாதித்ருஷ்டியால்) இங்கென்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்ப்ரக்ருதியோடேஎன்று) இச்சரீரத்தோடேயென்றபடி. கண்ணாரக்கண்டித்ருஷ்டியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே தர்ஶநஸமயத்தைப் ப்ரகாஶித்தவரிப்பாட்டிலே தநிமதியான திவ்யநகரத்தினுடைய தர்ஶநத்தை யாசைப்படுகிறாரென்று ஸம்மதிசொல்லிற்றாயிற்று. இரண்டாம்பாட்டில் ஸௌகுமார்யம் திவ்யநகரப்ரவேஶாதும் ஸேநாயித்ததாகையாலே யிங்கு-வ்யாக்யாநமில்லை. ॥ரு॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

திருநாவாய்த்ருஷ்டிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்காகவித்ருஷ்டியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்பக்கலிலேயித்ருஷ்டியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஶ— வரப்புகுகிறதென்றறியேனென்றபடி. ॥சு॥

மலர்மங்கைக்கும்- வக்ஷஸ்தலவாஸிநியான பெரியபிராட்டிக்கும், மங்கை- யுவதி, மண்மடந்தைக்கும்- ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கும், மடந்தை- ஸ்த்ரீ, மணாளன்- நாயகனான, உலகத்து- லோகத்திலுள்ள, உயிர்தேவர்கட்கெல்லாம்- ஸநகாதிப்ராணிகள் தேவர்களென்கிற ஸகலஜநங்களுக்கும், கணாளன்- நிர்வாஹகனான, விணாளன்- பரமவ்யோமத்தையுடையவன், விண்- பரமவ்யோமம், ஸ்ரீவைகுண்டநாதனானவனென்றபடி. விரும்பி- ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்காட்டிலுமாதரித்து, உறையும்- வஸிக்கும்ஸ்தலமான, திருநாவாய்- அந்தத்திவ்யநகரத்தை, இங்கு- இந்தலோகத்திலே, இச்சரீரத்தோடேயென்றபடி. கணார- கண்கள்விடாய் தீர்ந்து த்ருப்தங்களாம்படி, கண்டு- கண்ணாலேகாணப்பெற்று, களிக்கின்றது- ஆநந்திப்பது, என்றுகொல்- என்றைக்கோ? அதிப்போதேவரவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறபடி. [கண்ணாளன் விணாளன் கண்ணார என்பவை: இடைகுறைந்துகிடக்கிறது.] ॥ரு॥

வண்டார்- வண்டுகளாலே ஆர்ந்தவையான, மதுபூர்ணங்களானவென்றபடி. மலர்ச்சோலைகள்சூழ்- புஷ்போத்யாநங்களாலே பரிவ்ருதமான, திருநாவாய்- அந்தத்திவ்யநகரத்தை, கொண்டே- ஸ்வீகரித்துநின்றுகொண்டே, ஶரணாகதரக்ஷணார்த்தமாக. இது ஆழ்வாரை ஸ்வீகரிக்கைக்குப்ராப்தமானதேஶமென்று திருவுள்ளத்தாலே நிர்த்தாரித்துநின்றுகொண்டென்றபடி. உறைகின்ற- அங்கேவஸியாநிற்கிறவனான, எம்- எங்களுடையவனான, ஆஸ்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸாதாரணனானவென்றபடி. கோவலர்கோவே- கோபாலநாயகனே, கோவென்று நாயகன், துரிசு- ஸ்வார்த்தப்ரயோஜநாந்தராயிருக்குமாகிற ஸகலதோஷமென்றபடி. இன்றி- இல்லாமல், தொண்டேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரத்தை உனக்குஎன்கிறத்தோடே கூட்டுவது. உனக்கே- நிரதிஶயபோக்யனானவுனக்கே, அநந்யப்ரயோஜநதயா, தொண்டாயொழிந்தேன்- தாஸனாய் விட்டேன், ஒழிந்தேனென்று "பரிக்ஷீணஸர்வஸ்வாதந்த்ர்யாபிமான" மென்கிறகணக்கிலே

மூ—மலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* கொண்டேயுறைகின்றவெங்கோவலர்கோவே* ||கூ||

கோவாகியமாவலியைநிலங்கொண்டாய்* தேவாசுரஞ்செற்றவனே திருமாலே* நாவாயுறைகின்றவென்னாரணநம்பீ* ஆவாவடியானிவனென்றருளாயே* ||எ||

ஆ—அப்ரயோஜநமான ஸம்ஸாரத்தையுடையேனான வென்னுடையகண்கள் திருநாவாயிலே யுன்னைக்கண்டுகளிப்பதென்றோவென்கிறார். ||கூ||

(கோவாகிய) ஸ்ரீ ஸஜ்ஜநரக்ஷைகவ்ரதனாய், ஸ்ரீ ஸஜ்ஜநாநிஷ்ட நிவாரணஸ்வபாவனுமாய், ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷனுமாய், ஸ்ரீவைகுண்டஸமானமாகத் திருநாவாயிலே யவதீர்ணனுமாயிருந்த நாரணநம்பீ, ஆவாவடியானிவனென்றருளாயென்கிறார். ||எ||

(அருளாதொழிவாய்) அஜ்ஞானமொன்றுமில்லாததொருபடி உன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிவிஷயஜ்ஞானத்தை யுன்க்ருபையாலே யெனக்குத்தந்தருளின நீ, இன்னமும் உன க்ருபையாலே 'நம்மடி

இ—(என்னுடையவித்யாதியால்) இத்தாலகீழ்ப்பாட்டில் ததீயவிஷயத்தியமகை யநுபவிக்கவேணுமென்றவதிப்பாட்டிலே விஷயத்திலே ஞான வவனை யநுபவிக்கவேணுமென்கிறாரென்று ஸம்கதியும்சொல்லிற்றாயிற்று, நாலாம்பாட்டில் கைங்கர்யத்தை யபேக்ஷித்தார் இங்கே அநுபவத்தை யபேக்ஷிக்கிறாராகையாலே பௌநருக்த்யமில்லை. ||கூ||

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

ஸ்வாம்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ ஸஜ்ஜநரக்ஷைகேத்யாதியால்) தேவாசுரஞ்செற்றவனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ ஸஜ்ஜநாநிஷ்டேத்யாதியால்), நாரணஶப்தவிவக்ஷிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷனுமாயென்று) அருளாயென்கிறதால் கீழ் தாம்ப்ரார்த்தித்த அபீஷ்டங்களெல்லாம் ஸித்திக்கைக்காகத் திருநாவாயெம்பெருமானைப் ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸம்கதியுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று. ||எ||

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

மருளேயின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஜ்ஞாநேத்யாதியால்) உன்னையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையஸ்வரூபேத்யாதியால்) அருள்செய்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமுமித்யாதியால்) அருளாதொழிவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைத்

ப—ப்ரயோஜநாந்தரஸக்தவ்யாபாரங்களுடைய உபாஸ்தியை விவக்ஷிக்கிறது. கண்டேனென்கிறவிடத்தில் ஏகாரத்தை இங்குளென்கிறத்தோடே அந்வயிக்கிறது. இங்கே- இத்திருநாவாயிலேதானே, அஸாதாரணமான ஸ்ரீவைகுண்டாதிலோகாந்தர வ்யவஹிதம். கண்கள்- நயனங்கள், கண்டு- உன்னை யநுபவிக்கப்பெற்று, களிக்கின்றது- ஸந்தோஷிப்பது, என்றுகொல்- என்றைக்கோ, அந்தநாளெப்போது வாராதோவென்றபடி. ||கூ||

கோவாகிய- ஸ்வாமியான, ஐஶ்வர்யத்தளவில் த்ரைலோக்யத்துக்கும் தானே ஸ்வாமியென்று தன்னை யபிமானித்துக்கொண்டவனானவென்றபடி. மாவலியை- மஹாபலியை, நிலங்கொண்டாய்- பூமியைவாங்கினவனே, இங்கு அபேக்ஷிக்கையும் த்ரிவிக்ரமாவதாரமும். மஹாபலியபஹரித்த பூமியைவாங்கி இந்த்ரனுக்குக்கொடுத்தவனேயென்றபடி. தேவாசுரம்- தைவாஸுரவிரோதத்தை, தேவாசுரமென்று தைவாஸுரவிரோதத்துக்குப்பேர். செற்றவனே- ஶமித்தவனே, அஸுரரை நிரஸித்து தைவாஸுரவிரோதத்தைப் போக்கினவனேயென்றபடி, திருமாலே- லக்ஷ்மியினிடத்தில் வ்யாமோஹத்தையுடையவனே, மால- வ்யாமோஹம், உக்தமான ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக்கும் ஶத்ருநிரஸநத்துக்கும் நிதாநமான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தையுடையவனே யென்றபடி, இத்தாலவனுடைய ஸௌஶீல்யம் ஸூசிதமாயிற்று, நாவாய்- திருநாவாயென்கிற திவ்யநகரத்திலே, உறைகின்ற- நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனே, என்னாரணநம்பீ- எனக்கு ஸ்வாமியாய் ஸ்ரீவாத்ஸல்யாதிகுணங்களையுடையனான பரிபூர்ணனே, நம்பி- பூர்ணனே, ஆவாவடியானிவனென்று- ஹா! ஹா! நம்முடையதாஸனிவனென்று, ஆ ஆ என்கிறவிடத்தில ஸம்ப்ரமாதிஶயம். [illegible] நமக்கு அஸாதாரணதாஸனிவனென்றபடி. அருளாய்- க்ருபைபண்ணவேணும், [illegible]களையெல்லாம் தலைக்கட்டித் தந்தருளவேணுமென்றபடி. ||எ||

அ — அருளாதொழிவாயருள்செய்தடியேனைப்* பொருளாக்கியுன்பொன்னடிக்கீழ்ப்புகவைப்பாய்* மருளே யின்றியுன்னையென்னெஞ்சகத்திருத்தும்* தெருளேதரு தென்திருநாவாயென்தேவே* ॥அ॥

தேவர்முனிவர்க்கென்றுங்காண்டற்கரியன்* மூவர்முதல்வனொருமூவுலகாளி* தேவன்விரும்பியுறையுந் திருநாவாய்* யாவரணுகப்பெறுவாரினியந்தோ* ॥கூ॥

ஆ—'யானிவன்' என்று விஷயீகரித்தருளி, அடியேனையுன் பொன்னடிக்கீழ்ப் புகவைத்தருளுவாய், வைத்தருளாதொழிவாய், திருவுள்ளமானபடிசெய்தருள். என்றுகொண்டு எம்பெருமானையர்த்திக்கிறார். ॥அ॥

(தேவர்) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய சக்ஷுராதிகரணங்களுக்கும் அகோசரனாய், ப்ரஹ்மாதிஸ்ரஷ்டாவான ஸகல ஜகந்நிர்வாஹணத்தால் அஸாதாரணசிஹ்நனான எம்பெருமான் விரும்பிக்கொண்டு ஸவிலாஸமாயுறைகின்ற திருநாவாயை அணுகப்பெறுமவர்கள் என்ன ஸுக்ருதம்பண்ணினார்களோ, நான் ஸுக்ருதஹீநனாயிழந்தேன்.

இ — அருளாதொழிவாயென்று ஸசிந்தமருளிச்செய்கிறார் (திருவுள்ளமிக்க நிஷ்டையால்) இன்னதாகிறாரென்று- வெறுக்கிறாரென்றபடி. கீழ்ப்பாட்டிலே தாமபேக்ஷித்தபடி பெறாமையாலே திருவுள்ளங்கலங்கி இப்பாட்டிலே எம்பெருமானைவெறுக்கிறாரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ஆத்யவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதமத்வாதியால்) த்விதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிஸ்ரஷ்டாவென்றதத்வாதியால்) இனி என்கிறபதத்தாலே ஸூசிதமாகிற அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் தாம்வெறுத்துச்சொன்னவிடத்திலும் அவனொருவிசேஷகடாக்ஷம் பண்ணாதொழிந்தவாறே இப்பாட்டிலே வ்யஸனிக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥கூ॥

ப — மருளேயின்றி- அஜ்ஞானமேயில்லாமல், மருள்- அஜ்ஞானம், ஏகாரம் ஸகலதேசநிவ்ருத்திவ்யவச்சேதகமாய்க் கொண்டு க்ருத்ஸ்நநிவ்ருத்திவாசகம், அஜ்ஞானலேசமுமில்லாமலென்றபடி. உன்னை- ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளாலே அபரிச்சின்னனானவுன்னை, என்னெஞ்சகத்து- என்மனஸ்ஸிலே, இருத்துந்தெருளே- ஸ்திதனாக்குகிற ஸம்யக்ஜ்ஞானத்தையே. தெருள்- ஸம்யக்ஜ்ஞானம், ப்ரேமஜந்யமாய் உன்னை நிரந்தரமாக விஷயீகரிக்கிற ஸாக்ஷாத்காரத்தையேயென்றபடி. ஏகாரம் ஸாக்ஷாத்கவிஷயஜ்ஞானவ்யவச்சேதகம். தரு- தந்தருளினவனை, மயர்வறமதிநலமருளினனென்றதை யநுபாஷித்தபடி. தென்திருநாவாய்- ஸுந்தரமான திருநாவாயிலேயிருக்கிற, தென் என்று ஸுந்தரம், என்தேவே- என்னுடையதெய்வமே, தேவு- தெய்வம், எனக்கு ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமானவனேயென்றபடி. அருள்செய்து- என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி, அடியேனை- உனக்கு நித்யசேஷபூதனானவென்னை, பொருளாக்கி- ஒருவஸ்துவாக்கி, பொருள்- வஸ்து, த்ருணாதிகளைப்போலே உபேக்ஷியாதே ஸ்வீகரித்து விஷயீகரித்தென்றபடி. உன்பொன்னடிக்கீழ்- உன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயங்களான திருவடிகளின்கீழே, பொன்னென்றும் ஸ்ப்ருஹணீயவாசகம். புக- ப்ரவேசிக்கும்படி, வைப்பாய்- வைத்தருள், அருளாதொழிவாய்- அப்படிக்ருபைபண்ணாதே தாழ்ந்துவிடு, உனக்குத்திருவுள்ளமானபடி செய்தருளாயென்றபடி. வெறுப்பாலே அருளிச்செய்கிறபடி. ॥அ॥

தேவர்முனிவர்க்கு- ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கும் ஸநகாதிமுனிகளுக்கும், என்றும்- ஸர்வகாலமும், காண்டற்கு- சக்ஷுராதிகரணங்களாலே காணுகைக்கு, அரியன்- அசக்யனானவன், ஸ்வப்ரயத்நத்தாலே காணவசக்யனென்றபடி. மூவர்முதல்வன்- ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிகளுக்கும் காரணபூதனானவன், ஒரு- அத்விதீயனான, மூவுலகாளி- த்ரைலோக்யநிர்வாஹகனான, க்ருதகாக்ருதகக்ருதகாக்ருதகங்களான ஸர்வலோகங்களுக்கும் நிர்வாஹகனானவனென்றபடி. தேவன்- தேவசப்தவாச்யன், ஸ்ரேஷ்ட்யாதிகுணவிசிஷ்டனான ஸர்வேச்வரனென்றபடி. விரும்பி- ஆதரித்து, உறையும்- வஸிக்கிறவிடமான, ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் ஸம்ஸாரிகளோடொக்க ஸௌலப்யகாரணமானதைக்கண்ட வீச்வரன் அத்யாதரம்பண்ணிக்கொண்டு நித்யவாஸம்பண்ணுகிற தேசமானவென்று பாவம். திருநாவாய்- அந்தத்திவ்யநகரத்தை; இதுக்கு அணுகப்பெறுவாரென்கிறதோடே அந்வயம். இனி- நான்காணப்பெறாதேமுடிந்தபின்பு, அந்தோ- அய்யோ! தாம்காணப்பெறாமையாலே சோகிக்கிறபடி, அணுகப்பெறுவார்- கிட்டியநுபவிக்கப்பெறுவார், அணுகை- கிட்டுகை, யாவர்- ஆர்களோ! மஹாத்மாக்களோவென்றபடி. அவர்கள் ஏதாத்ருசரல்லர்; நித்யஸூரிகளென்றுகருத்து.

மூ — அந்தோவணுகப்பெறுநாளென்றெப்போதும்* சிந்தைகலங்கித்திருமாலென்றழைப்பன்* கொந்தார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* வந்தேயுறைகின்றவெம்மாமணிவண்ணா* ।ம।

வண்ணமணிமாடநன்னாவாயுள்ளானை* திண்ணம்மதிட்டென்குருகூர்ச்சடகோபன்* பண்ணார்தமிழாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார்* மண்ணாண்டுமணங்கமழ்வர்மல்லிகையே* ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம் ॥கக॥

ஆறு — என்னு நோகிறார்.

(அந்தோ) இப்படியுன்னை யாசைப்பட்டுப்பெறாதேபொழிந்தாலும் நிராசனாய்விடமாட்டாதே பின்னையும் என்னோடு ஸம்ச்லேஷிக்கைக்காகத் திருநாவாயிலே வந்திருந்தருளின விக்ரஹத்தை யநுஸந்தித்து என்றே உன்னைநானணுகப்பெறுவதென் றெப்போதும் சிந்தைகலங்கித் திருமாலென்றழையாநிற்பனென்கிறார். ।ம॥

(வண்ணம) இத்திருவாய்மொழிவல்லார் வைஷ்ணவஸ்ரீ ஸகலபோகங்களையும் ஸாக்ஷாத்கப்பெறுவரென்கிறார். திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம். ॥கக॥

✳ பத்தப்பாட்டு ✳

இ — இப்பாட்டில் னலிவேதாவுமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. பின்னையுமென்கிறத்துக்கு அழையாநிற்பன் என்கிறத்தோடே அந்வயம். திருநாவாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடுஸம்ச்லேஷிக்கைக்காகவித்யாதியால்) ப்ராப்யஸ்வபாவத்தில் ஸம்வேதமான வஸ்துத்தை யநுஸந்தித்துயோஜிக்கிறார் (என்றேயித்யாதியால்) ॥ம॥

✳ நிகமனம். ✳

ப்ராப்யவாஸ்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைஷ்ணவேத்யாதியால்) ॥கக॥

பர — ஷஷ்டிதேவாஸ்ய' என்று வக வதிர்விஜ்விவித்தாப்போலே விஜ்விக்கிறபடி.

கொந்தார்மலர — ஸ்ஜரீரஸ்வெண எங்கும் வரிவாஸங்களாயிருக்கிற வஸ்துக்களை யுடையவையான, கொந்து - ஸ்ஜரீ - நித்யவஸந்தமாயிருக்கிறவென்று கருத்து. சோலைகள்சூழ் - உத்யாநங்களாலே வரிவ்ருதமான, திருநாவாய் - அந்த திவ்யநகரத்திலே, வந்தேயுறைகின்ற - ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேயின்றும் வந்தே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, வந்தேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரம் ப்ராப்யத்தை ப்ரகாசிக்கிறதென்னிறக, நிவாஸஸ்தானத்தை ப்ரகாசிக்கவில்லை, என்னோடு ஸம்ச்லேஷார்த்தமாக விருக்கிறவனை யென்றபடி. எம் - அஸ்மதீய நிரதிசயபோக்யமான நீலமணியினுடைய வர்ணத்தையுடையவனையென்றபடி. மாமணிவண்ணா - உன்னை நான் கிட்டப்பெறுகிறநாள், என்றோ! வென்றொருவஸ மயப்ரகாசம், விரஹவ்யஸனாதிசயத்தாலே ஆசீர்வசனமாயிருக்கிறது அந்தோ! என்று - அய்யோவென்றிப்படி விஜ்வித்து. எப்போதும் - ஸர்வகாலமும், சிந்தைகலங்கி - சோகத்தாலேஹ்ருதயம்கலங்கி, திருமாலென்று - ஸ்ரீயப்பதியென்று, கூப்பிடுமாப்போலேயென்றுகருத்து. அழைப்பன் - க்ரந்தனம்பண்ணுகிற்பன் ॥ம॥

வண்ணம்மணிமாட - நாநாவர்ணமான ரத்நமயமாடங்களையுடைத்தான, வண்ணமணியென்று ரத்னஸ்தாநத்திலேயிருக்கிற ஸ்ரீயப்பதியைக்குறித்தென்றபடி. நன்னாவாயுள்ளானை - நல்லநாவாயிலேயிருக்கிறவனை, நிரதிசயபோக்யமான திருநாவாய் ஸ்தானமான, அம் - அழகியதான, மதிள் - ப்ராகாரத்தையுடைத்தான, தென் - ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரியையுடையவரான வாழ்வாருடைய, இதுக்கு ஆயிரத்துளென்கிறத்தோடே அந்வயம். பண்ணார் - ஸ்வரூபமான, பண் - ரீதி, தமிழ் - த்ராவிட ஸூக்திகளுடைய, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்வல்லார் - இந்தபத்துப்பாட்டுகளையும் அப்யஸித்தவர்கள், மண் - பூமியை, வைஷ்ணவஸ்ரீயைக்குறித்ததையென்றபடி. ஆண்டு - ஐச்வர்யமாகவநுபவித்து, அநந்தரம் பரமபதத்திலே விநியோகித்துக்கொண்டநந்தரம், மல்லிகையே - மல்லிகைபோலே, ஏகாரம்அவதாரணம், மணமகமழ்வர் - பரிமளம்வீசுகிறவர்கள், தந்மாத்ரவஸ்துக்களுக்கொப்போலேவாஸநையாய் பரமபதத்திலே ஸ்வாநுபவத்தாலே மல்லிகைபோலேவாஸனையாய் பரஸ்பரஸௌரப்யவிகாஸமாகிளவரென்றபடி. நித்யவிபூதியிலேபோய் ஆநந்தமடைவரென்றபடி.

ஜீயாநமேவராம்யாநுஜா நமெளயிஸ்ரீஜதேவராஜாஜார்யநமஸ்காரம் தேவிகாரமநஸ்.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(அறுக்கும்வினையாயின)

லக்ஷ்மீஸம்ப்ருக்தபோகா * ஸவிதவஸதிவிஜிதஸ்ரீவிஹாராவ்ருதாங்கா
ஸம்ப்ராப்யோத்யத்ஸ்வபாவோ மஹதவதரணஸௌலப்யவைசக்ஷணதாலி:।
ஸர்வாத்ருஷ்டாங்கஸம்பேயவ்ருத்திஸர்வஜிதஸுஹ்ருத்கார்யஸம்ஸேவமாநா
லக்ஷ்மீ: ஸ்ரீஸம்ஸாரிபி: ப்ரபதிஸம்பூஜ்ஞாநிராலேகநாயம் ॥௧௧௦

(லக்ஷ்மீஸம்ப்ருக்தபோகாஸ) ௨* கொடிபேரிடைக்கோகனகத்தவள்- கொடிபோலே நுண்ணிதான இடையையுடையவளாகையாலும், (ஸவிதஸ்ரீவிஹாராவ்ருதாங்கா) ௩* திருநாரணன்- கீழ் ஈஸ்வரஸௌலப்யம் சொல்லப்பட்டது. மேல் லக்ஷ்மீஸம்பந்தமும் சொல்லுகிறது. "ஸ்ரீயப்ரதிபந்நே வித்யாப்ராவர்த்தி ஸ்ருணாதி ஸ்ருணாதி" என்கிற நிருக்திகளையுடைத்தாய் ப்ரஸித்தமான வாசகங்களிலே ப்ரஸித்தமான ஸ்ரீஸப்தத்தாலே வாச்யையாகையாலும், (ஸம்ப்ராப்யோத்யத்ஸ்வபாவோ) ௯* மண்ணாள்மலர்மங்கைக்கு மண்மடந்தைக்கும்- மண்மடந்தையென்றது கீழும்மேலும்சொல்லும் நப்பின்னைக்கும் உபலக்ஷணம் ஸம்ருத்திகளை விஸ்ருதியாகவுடையவளாகையாலும், (மஹதவதரணஸௌலப்யவைசக்ஷணதாலி:) ௭* மாவலிகையில் நிலங்கொண்டாய் திருமாலே- அவதாரதசையிலே "தேவத்வே தேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ। விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம் வை கரோத்யேஷாத்மநஸ்தநும்" என்கிறபடியே அவதாரத்துக்கு அநுரூபமாக எம்பெருமானோடே அவதரிக்கையாலும், (ஸர்வாத்ருஷ்டாங்கஸம்பேய) ௬* திருமாலென்று- எம்பெருமான் ஆஸ்ரிதருடைய தோஷங்களைப்பாராதே க்ஷமிக்கைக்குப் ப்ரதாநகாரணபூதையாயிருந்து வழிப்படுத்துமவளாகையாலும், (ஸர்வஜித) அ* தெருளேதரு- வேதநனுக்கு ஜ்ஞாநாதிகுணவிஶேஷங்களையுண்டாக்குமவளாகையாலும், (ஸுஹ்ருத்கார்யஸம்ஸேவ) எ* தேவாசுரஞ்செறறவனே- ஆஸ்ரிதர்க்கு விரோதிகளைப்போக்குமவளாகையாலும், (ஸம்ஸேவமாநா) ௯* அணுகப்பெறுநாள்- எப்போதும் ஸந்நிஹிதையாயிருக்கையாலும், 'ஸாத்ருஸேவ்யதி' வென்ஸ்வஸ்யஸுலக்ஷணம்' இத்யாதிகளிற்படியே நிரவதிகஸௌந்தர்யாதிகளையுடையவளாகையாலும், ஸர்வப்ரதையான பிராட்டிக்கு வல்லபனான எம்பெருமானை ப்ராப்யமான ஜாயையைப்புடையவனாக "அறுக்கும்வினையாயின" வென்கிற தசகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥௧௧௦॥

இத்திருவாய்மொழியிலே ஐந்துபாட்டுகளிலே பிராட்டிஸம்பந்தம்சொல்லுகையாலே ௬

ஆறு (ஐந்து) பாட்டுகளிலும் இதுவே விவக்ஷிதமென்றுதிருவுள்ளம்.

[*ஜநகிஸவிதஸ்ரீவிஹாரவ்யூஹாவாஸ' 'கூஷம்' என்றுபாடம். முதற்பாட்டில் குறுக்கும்வகையென்று ஸம்ஸ்லேஷமும் ஆறாம்பாட்டில் கோவலாகோவேயென்று அவதரணஸௌலப்யமும் விவக்ஷிதம். இது பதினெண்ணுபிரத்தின்படி. ஸ என்பதை ஸாவயமாகக்கொண்டு அதையுடையவளானது கொண்டு ஸவிதீஎன்று விஶேஷமாக்கி மேலே பஹுவ்ரீஹியாயிருக்கிறதென்று ஸ்ரீவேங்கடேஸாயர் திருவுள்ளம். விதாயாதாவின்மேல ஸாபேக்ஷிப்பண்ணி ப்ரஹ்மநாதஸ்யஸ்வாஸ்ரஸ, என்றுதல் ப்ரஹ்மஜ்ஞ ந்யூநதி கதர்சிதிப்பண்ணி ஸஜஸ என்றுதல், வைத்து காருண்யஜ்ஞானயஸ்ய என்று ஆஸ்ரிதர்திறத்தில் ஸமஜமான ஸ்நேஹயுடையவளென்றுகருத்து. "ஸஜ்ஜநபேக்ஷை" என்னுமிடத்தில் ஸாயன் இவ்வாறே வ்யாக்யாநம்பண்ணினான். ஸங்கோசேத்யஸ்தித்யமிதா: ஸஷ்டீதேந்ராதநாமகாஸ கதர்சிதவிஸஹிதஸஷ்டீவேந கருணாகுணங்களைவிவக்ஷித்து தேஜஸ்தநத்தையும்விவக்ஷித்துப் பொருள்கொள்ளலுமாம், என்று நம்ஸ்வாமிகள் அருளிச்செய்யும்படி.]

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஒன்பதாந் திருவாய்மொழி.

மூ— மல்லிகை கமழ் தென்றல் ஈருமாலோ

ஆ— (மல்லிகை) இப்படி வ்யஸநமதிசயிதமானவாறே ஸந்த்யாவஸரத்தாலே தமக்குண்டான வ்யஸநத்தைப் பேசுகிறார். வண்டுவரைப்பெருமாளோடே கலந்தாளொருபிராட்டி, அவன்பசுமேய்க்கப்போய் மீண்டுவரக்கடவிய அந்தியம்போதானதுவந்து அவன்வாராமையாலே தத்ஸமயஸம்பந்திகளாய் மல்லிகைகமழ்தென்றல்

✤✤✤ ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி. ✤✤✤

இ— ஆறுக்கும்வினை, மல்லிகைகமழ், என்கிற இவ்விரண்டுதிருவாய்மொழிகளிலும் விரஹவ்யஸநம் நடவாநிற்கக் கீழ்த்திருவாய்மொழியில்லாத ஸந்த்யாவஸரம் இத்திருவாய்மொழியிலுண்டாவானேனென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது— கீழ்த்திருவாய்மொழியிலாழ்வார் பஹுப்ரகாரமாக ப்ரார்த்தித்துப் போய்புக்கச்செய்தேயும் ஸாக்ஷாத்கரித்தம்பெருதொழிந்த விச்லேஷத்தாலேயென்றபடி. அவ்வஸந்த்யாவஸரப்ரகாரந்தானேதென்ன? அதைக்காட்டாநின்றுகொண்டு முதற்பாட்டுக்கு ஸ்வாபதேசமருளிச்செய்தருளுகிறார் (வண்டுவரையித்யாதியால்) அவன்பசுமேய்க்கப்போய் மீண்டுவரக்கடவிய அந்தியம்போதென்கிறவித்தால் விச்லேஷவ்யஸநமென்கிற ஸமஸ்தத்திருவாய்மொழிக்கு ஸாமாந்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. வாராமையாலென்றது— க்ஷணமுவிளம்பிக்கையாலென்றபடி. ப்ராஹ்மணர்க்கு ஸந்த்யாவந்தநம்போலே இடையர்க்குப்பசுமேய்க்கை ஜாத்யுசிததர்மமாகையாலே தவிரவொண்ணாதிருக்கச்செய்தேயும் “கடிதியதீவாநஹநிகாநநம் த்ருடிபாலயதேசாவமாஸ்யதாம்” என்றிருக்கிற மஹாவதாரணிக்கு அந்தப்பகலெல்லாமொருபடிகழியப்பெற்று க்ருஷ்ணன்மீண்டுவரக்கடவிய ஸந்த்யாவேளையும்வந்து க்ருஷ்ணனோடுவரக்கடவிய பசுக்களும்வந்துபுகுந்து க்ருஷ்ணஸஹவாஸிகளான கோபகுமாரர்களுடைய வேணுநாதநிநாதகோலாஹலங்களும் நெடும்போதுதுடங்கிக் கேளாநின்றவாறே அவன்வருகிறானென்று நிச்சயித்து ஸ்ம்ருதிஸ்தைர்யையாய் தான்ஸ்வரிதஸ்நேஹையாயிருக்கிற தசையிலே அதின்மேலே உத்தீபகங்களான ஸந்த்யாவஸராதிகளும் ஸாயம்ப்ராதரநுஷ்டேயங்களும் ஸாரஸ்யதவிசேஷங்களும் தக்ஷிணமந்தமாருத விபுலஸமீரணங்களும் வீதாம்பராயம்ஸ்ருத தீபதீப்தவிரஹத்துக்கு ஸ்மாரகங்களான வாஸுதேவாதிகளும் மற்றுமுள்ள வாத்யநவநீதங்களுமெல்லாம் ஸஹஜங்களானவளவில அவன் க்ஷணகாலமவிளம்பித்தாலும் விரஹவ்யஸநமெல்லாம் ஸஹிக்கமுடியாதிறே. ஆதலால க்ஷணகாலம்விளம்பத்திலே அத்யந்தவ்யஸநியாளென்று கருத்து. இந்த ஸ்வாபதேசத்தில் ஸம்ப்ரதாயமாவது:— எம்பெருமான்தம்மை விஷயீகரிப்பதுக்கு முன்னுண்டான காலம், அக்காலத்தில பாதகபதார்த்தங்களாவன:— தம்மை விஷயீகரிக்கவாபேக்ஷிக்கிற வெம்பெருமானுடைய ஸௌலப்யாதிவொஷங்களும பெரியதிருவடியுடைய வகுளவொஷங்களு மவன்வரவுக்கு ஸூசகங்களான உபந்யாஸாதிநிமித்தங்களும், இவை பாதகங்களாகைக்குக்காரணம- இவை அவன்வரவுக்கு ஸூசகங்களாயிருக்கச்செய்தே அப்போதே அவனைக்காணாமை, இது நஞ்சீயரருளிச்செய்த நிர்வாஹம். இந்த ஸ்வாபதேசப்ரகாரத்தை ‘ஸமஸ்தப்ரபந்நஜநவிச்லேஷ ஸஹாநிதி தேசிகப்ரஸாதஜ திவ்யப்ரபந்தவ்யாக்யாநேஷு ஸ்ருதயவேதயமார்த்தஸ்வரூப ...த்யாக விஸ்லேஷ... ஸூசிதம். உக்தஞ்ச:— திவ்யஸம்ப்ரதிபத்திநிமித்தக ஸ்வாபதேசார்த்தஹ: ப்ரதிபத்த தேவாநாம் ஸாத்ம்யஸாக்ஷாத் விசேஷஸ்ய தத்பர: | ஸாம்ப்ரதாயிகஸம்ப்ரதிபத்தி: க்ருஷ்ணஸ்ய ஸம்ப்ரதிபத்தீ ப்ரியதே ராஜாயாமி ராதிகாஸங்கமேண ராதிஸ்ம்ருதேதீதி:” என்று ஸம்க்ஷேபமாயதத்தில உபக்ரமத்திலே விஷ்ணுஸக்தவாக்யத்தாலே ஆவாயர்நம் ஸூசிப்பித்தருளினார்*

ப— மல்லிகைகமழ- உத்தேஜகபரிமளிப்பாநிற்கிற, கமழுகை- பரிமளிக்கை, உத்தேஜகங்களான ஸௌரபஸம்பந்நமானவென்றபடி. ஸ்தோபகாரணமான க்ருபாணயாமொக்கு மரணகாரணம்போலே யிருக்கிற தத்தபஸ்ஸீரத்துக்கு உத்தேஜகஸம்பந்நமென்று கருத்து. ஸாமான்யத்துக்கும் பாதகமாய் ஸம்ஸர்க்கஸாமர்த்யத்தையும வீசாநின்றதென்றபிப்ராயம். தென்றல- உபஸீதமானது, ஈருமோ- விதாரணம்பண்ணுகின்றது, என்னை உதிசேஷ:. ஈருகை- விதாரிக்கை, ஆல்- ஓ- கஷ்டம்! ஆலென்றும் ஓ!*

மூ— வண்குறிஞ்சிப்பிசைதவழுமாலோ* செல்கதிர்மாலையுமயக்குமாலோ செக்கர்நன்மேகங்கள்சிதைக்குமாலோ* அல்லியந்தாமரைக்கண்ணனெம்மானாயர்களேற்றரியேறெம்மாயோன்* புல்லியமுலைகளுந்தோளுங்கொண்டு புகலிடம் [illegible] தமியமாலோ* ॥௩॥

ஆ— முதலான வஸ்து[illegible] என்னைவாயியாநின்றன, ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையுடையனாயிருந்த வெம்பெருமா[illegible] அதுவேயாரகமாயிருந்த விம்முலைகளையும் தோள்களையுங்கொண்டு புகலிடமறிகிலோம், முடிவுதோ[illegible] கூப்பிடுகிறாள். ॥௩॥

முதற்பாட்டு

இ— த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யமித்யாதியால்) புகலிடமறிகிலமென்கிற தோடு ஸங்கதியாம்படி பாதத்தால் புல்லியவென்கிறத்தில் ஸாபிப்ராயத்தைப்பருளிச்செய்கிறார் (அதுவேயார கமாயிருந்தவென்று) புகலிடமறிகிலமென்கிறதற்கு ஸாபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (முடிவுதோமென்று) ॥௩॥

ரு— வென்றும் தேஹஸம்பந்தங்களான வஸ்துக்கள், இவைஇரண்டாலும் ஸத்ருசத்வம் ஸித்தமாகிறது, த்ராணத்துக்கொருபுறம் பாமொழியாயிருக்குமாப்போலன்றிக்கே உபசாரத்துக்கெங்கும் பாமொ பாயிராநின்றதே என்றுகருத்து. "யாநிஸ்ம ரமணீயாநி தபாஸஹஸவஸ்திகே । தாந்யேவாரமணீயாநி ஜீவ தோஜேதயாவிநா ॥ வனஷவஷபஹாவாய ஸவஹஸசமஹாதவஹ: । தாஸ்விதயதங்காதா பாவகஸ்ருதிஜோஜ்" என்கிறகணக்கிலே தத்ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே ஆநந்தஹேதுவாயிருந்தவஸ்துவே இப்போது பாதகமாவதேயென்றபிப்ராயம் வண்- ஶோபநமான, குறிஞ்சிபிசை- குறிஞ்சியென்கிற பண் விசேஷமானது, மீகிஜூர் ஸம்யோகாவஸ்த்திலே பாதுஷிகமாகப்பண்ணுகிற பண்விசேஷமென்றபடி. தவழும்- ஶரீரத்தைத்துளையாநின்றது, தவர்தல- துளைத்தல, ஶரம்போலே ஶரீரத்தைத் துளையாநின் றதென்கிறார். ஆலோ! ஹாகஷ்டம, செல்கதிர்- செல்லாநிற்கிற கதிரையுடைத்தான, கதிர்ஶப்தம் ஸாதர்ம்ய பம்போலே கிரணத்துக்கும் ஆதித்யனுக்கும்பேர். கஸ்ருதியாநின்றுள்ள வாதித்யனையுடைத்தானவென்றபடி. மாலையும்- ஸந்த்யையும். மாலையென்று ராத்ரிக்கும் ஸந்த்யைக்கும்பெயர். மயக்கும். மோஹிப்பியாநின் றது, வாய்விட்டுவிளிக்கவுமொட்டாதே மோஹிப்பித்துக் கொல்லாநின்றதென்றபடி. ஆலோ- ஹாகஷ்டம்! செக்கர்- சிவந்தவையான, ஸாயம்ஸந்த்யாராகரஞ்ஜிதங்களானவென்றபடி. நல்- நல்லவையான, உஜ்ஜ்வ லங்களானவென்றபடி. மேகங்கள்- மேகங்கள், சிதைக்கும்- ஶரீரத்தைச் செதுக்காநின்றது, சிதைக்கை- தக்ஷணம்பண்ணுகை, வர்ணஸாம்யத்தாலே அவன்திருமேனிக்கு ஸ்மாரகங்களாய்க்கொ ண்டு ஹிம்ஸியாநின்றனவென்றபடி. ஆலோ! ஹாகஷ்டம், இங்கு உபசாராதிகள்தோறும் தனித்தனியே ஆலோவென்றது இவையோரொன்றினவேயே ஸோடுமென்கைக்காக. அல்லி- விகஸிதமான, அம்- அழகியதான, ரமணீயஸஞ்சிதஶ்ரீ காந்திமத்வாதி குணஶாலியானவென்றபடி. தாமரைக்கண்ணன்- பத்மம்போலேயிருக்கிற திருக்கண்களையுடையவனை, எம்மான்- அக்கண்ணாலேநமக்கு ப்ராணநாயகனை, ஆயர்களேறு- கோபாலஶ்ரேஷ்டனை, ஏறு- வ்ருஷபம், ஶ்ரேஷ்டனென்றபடி. "ஹ்ருதயாநி ஹரந்த்ரிஷ்யகஸ்ரிணாம்" என்கிறபடியே அக்கண்ணழகாலே கோபார்களையும் வஶீகரித்துக்கொண்டவனை யென்றபடி. இப்படியிருக்கிறவன் அபலைகளை வஶீகரிக்கச்சொல்லவேண்டாவிறே யென்றுகருத்து. அரியேறு- ஸிம்ஹ ஶ்ரேஷ்டமான, அரி- ஹரி, ஸிம்ஹமென்றபடி, இப்படிதன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தாலே ஸர்வலோக ப்ரஹ்மாதிகளையும் வஶீகரிக்கையாலே ம்ருகஸிம்ஹம்போலே உத்க்ருஷ்டராயிருக்குமவனையென்றபடி. எம்- நம்முடையவனை, ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே நம்பக்கல் த்ருஷ்ணாபரவஶனாயிருந்தவனை வென்றபடி. மா யோன்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதன், புல்லிய- ஆலிங்கநம்பண்ணின, புல்லுகை- ஆலிங்கிக்கை; தத்ஸம்ஶ் லேஷமே பாரகமாயிருந்தவையானவென்றபடி. முலைகளுந்தோளுங்கொண்டு- ஸ்தநங்களையும் தோள்களையு ங்கொண்டு, நாமினுபடியாறியிருக்கிலு மவனத்யாகம்பண்ணிப்போன விவ்வவயவங்களுடைய ஸாரத ஷத்துக்கென்செய்வேனென்று கருத்து. புகலிடம்- ஒதுங்குமிடம், உபசாராதிகள் நலியாதபடியொ துங்குகைக்கொரு ஸ்தலத்தையென்றபடி. அறிகிலம்- அறிகிறோமில்லை, ஆத்மநிவேதநம, அவனையபிரிந் திருக்கிற நமக்கு உபசாராதி பாதகவஸ்துக்களெங்கும் வ்யாபகங்களானபின்பு இனிவொதுங்கவிடமில்லை

மூ—புகலிடமறிகிலந்தமியமாலோ! புலம்புறுமணிதென்றலாம்பலாலோ* பகலொடுமாலைவஞ்சாந்தமாலோ பஞ்சம முல்லைதண்வாடையாலோ* அகலிடம்படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந் தெங்குமளிக்கின்றவாயன்மாயோ*

ஆ—(புகலிடம்) புலம்புறுமணிதென்றல தொடக்கமாகவுள்ளவிவைபுப் பொயிபாதின்றன, ஸர்வஸ்வாமியாய்

✵ இரண்டாம்பாட்டு ✵

இ—புலம்புறவிருத்தியாக பாதகபதார்த்தங்கள் தாதுப்பமருளிச்செய்கிறார்) புலம்புறுமணியிருத்தியால்) இவைபுமென்கிறவிடத்தில் ஸம்பந்தத்தால் கீழ்சொன்னபதார்த்தங்கள் ஓராத்மன்றிக்கே பின்னைபுமசில பொயிபாதின்றன, இப்படியிருக்கச்செய்தேயு மவன்வருகிறானில்லையென்று விஷலிக்கிறாளென்று ஸங்கதி ஸந்திதை. இகலிடத்தசுரர்கள் கூற்றமென்கிறதற்குத தாதுப்பமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரத்வாதியால)

ஸ—யென்று பாதகபதார்த்தங்களுக்கு நிவர்த்தகத்வம். தமியம்- இத்தசையிலஸஹாயராயேனும், தமியர்- அஸஹாயர், இசம்பந்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தமியமென்ற ராதவமாயிருக்கும். இவை யித்தனைவாதகபதார்த்தங்கள் வருகிறஸமயத்திலே ரக்ஷகனானதான் கூடவிருக்கவேண்டாவோ ஸர்வரக்ஷத்வமென்னை யிவற்றின்கையிலேகாட்டிக்கொடுத்துத் தான் உதாஸீனனாயிருக்கலாமோ வென்றுகருத்து. ஆலோ! ஹாஹா, "ராமேண ரக்ஷ்யமாணேவ ஸைந்யே [illegible]" என்று அவர்தாம் விரஹாதுரராய்க் கூப்பிடும்போதொரு தம்பியாகிலுமுண்டு தம்மைப்பரிபாலிக்கைக்கு, அப்படியொரு துணையில்லை யெனக்கென்றுகருத்து.

தமியம்- அஸஹாயரானநாம், புகலிடமறிகிலம்- ரக்ஷ்யமானபாயக ஸந்தத்தைத்தப்பியோதுங்குகைக்கு ஸ்தலம் காண்கிறிலோம். ஆலோ! ஹாஹா. ஸர்வஜ்ஞனவனித்தசையிலுதவாதொழிவதே யென்று கருத்து புலம்புறு- த்வநிக்கிற, மணி கண்டைகள், பளவக்ஷதங்களான தாமணர்விகளைத்துடருகிற தாமண வ்ருஷபங்களுடைய கழுத்திலே த்வநிக்கிற கண்டைகளென்றபடி. தென்றல்- உபவனம், உஷ்ணாஸ ம ஸஹாயமேவண்டா, கௌஸ்துபமேயமையுமென்னை முடிக்கைக்கென்று கருத்து. ஆம்பல்- இலைக்குழல், ஆம்பலென்று கோபாலர்கள் கம்பாதிபதார்த்தங்களாலே ரசித்து வாயிலேவைத்துக்கொண்டு ஊதுகிற இலைக்குழலுக்குப்பேர். ஆலோ! ஹாகஷ்டம். சுடுமாலோ, சிதைக்குமாலோ வென்றாபபோலே அவை பீடிக்கிற ப்ரகாரத்தைச்சொல்லாதே தத்துக்காரத்தைச்சொல்லி 'ஆலோ' என்றது- புலியின்கையிலகப்பட்டவர் புலிபுலியென்றுகதறி மேற்சொல்லமாட்டாதே தடுமாறுமாப்போலே, வாசாமகோசரமான பயமும் ஆர்த்தியுமதிகமாகையாலே மேற்சொல்லமாட்டாதே தடுமாறுகிறபடி. இப்படி மேலுங்கண்டுகொள்வது பகலடு ஆக்ஷேபத்தை நம்பிபபிாகின்ற, அந்தி- நம்பிப்பிக்கை, மாலை- ஸந்த்யாவேளை, பெரியவுடையாரை முடித்துக்கொண்டு ராவணன் வந்துநின்றாப்போலே நாநாவதார்த்தத உபாதிகைஸம்பந்தத்தாலே கிஞ்சித்ஸாஹஸமான பகலை முடித்துக்கொண்டுவந்துநின்ற ஸாயம்ஸந்த்யையென்றபடி. வஞ்சாந்தம- தகாதத்வாதிகமாய் ஸூக்ஷ்மமான ஸம்ஹாரம, ஆலோ! பதவைக, பஞ்சமம். பஞ்சமமென்கிற ஸ்வர விசேஷம, சங்கீதத்திலே ஸ்திரீகளுடைய தந்த்ரீகண்டோத்தமான பஞ்சமஸ்வரமென்றபடி. முல்லை- முல்லைப்பூஷ்பங்கள், தண்- சீதளமான, வாடை- உதீசீநமாருதம், ஆலோ! கஷ்டமாவைக, ப்ராதக்ஷணம் ஸ்பர்சியான வாடையை ஸாயம்ஸ்பர்சியான தென்றலோடே சேரச்சொன்னது ஒருக்ஷணமே நக்ஷத்ரமாய்த் தோன்றுகையாலே தென்றலும்வாடையும் மாறிமாறிவருகிறதாய்த் தோற்றுகிறவிவள் வ்யாகுலத்வ ஒளும். இங்கு கீழ்ப்பாட்டில்போலே உபதாரார்த்தாதிகளோரொன்றுக்குத தனித்தனியே ஆலோ! என்னாதே மணிதென்னல ஆம்பல ஆலோ! இத்யாதியாலே இரண்டு மூன்றைக்கூட்டி ஆலோ யென்கையாலே கீழ்ப்பாட்டிலே அவை தனிததனியே தன்னை நலிந்தபடியைச்சொன்னவளிப் பாட்டிலே தனக்கு பைஷம்யாதிசவத்தாலே அவை திரள்திரளாகக்கூடி நலியத்துடங்கிற்றனவென்று விஷலிக்கிறபடி தோற்றுகிறது,

இகலிடத்து- யுத்தபூமியிலே, இகல்- யுத்தம், அசுரர்கள்கூற்றம்- ஆச்ரிதவிரோதிகளான அஸுரருக்கு ம்ருத்யுபூதனானவென்று, கூற்றம்- ம்ருத்யு, மாயோன்- ஆச்சர்யசேஷ்டிதனை, ஆச்ரிதரக்ஷணோபாயத்வ ஜ்ஞானசக்த்யாதிசாலியான வென்றபடி. அகலிடம்- ஸர்வாவகாசப்ரதமான விஸ்தீர்ணமான

மூ— ளிகவிடத்தசுரர்கள்கூற்றம்வாரானினியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறென்* ॥௨॥
இனியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறெனிணைமுலைநமுகநுண்ணிடைநுடங்கத்* துனியிருங்கலவிசெய்தாகந்

ஆ— களையும்போக்கிக்கொண்டு ஸர்வாத்மாக்களையும் பலபடியால் ரக்ஷிக்கிற. வாசகாரணிகனான வெம்பெருமான்வருகிறிலன், இனியிருந்து நானுஜ்ஜீவிக்கைக்குபாயமென்றென்கிறாள். ॥௨॥

(இனியிருந்து) தன்னுடையஸ்வரூபரூபகுணங்களாலே யென்னைவஶீகரித்து தன்னையொருக்ஷணம்விஶ்லேஷிக்கில் நிரவதிகது:க்கத்தைவிளைக்கு உசிதஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பண்ணி ஒரு

இ— த்ருதீயபாதார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ॥௨॥

மூன்றாம்பாட்டு.

கள்வத்தனியிளஞ்சிங்கமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶத்தாலே ஸௌந்தர்யவாத்ஸல்யஸௌஹார்த்தாநந்தாதி ஶ்ரீகல்யாணகுணங்கள் விவக்ஷிதங்கள். துனிஸ்பர்ஶத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) இருங்கலவியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உசிதேத்யாதியால்) உசிதஸ்பர்ஶத்திலே இணைமுலையித்யாதியின்தாத்பர்யம்

ஈ— ஸ்ருஷ்டியை, இடம்- ஸ்ருஷ்டி, படைத்து- லோகஹிதார்த்தமாக ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து- ப்ரளயார்ணவமெருபாய் ஸம்ஹ்ருதியிலே யொட்டிக்கிடந்தவத்தை வராஹரூபேணவுத்தரித்து, உண்டு- ப்ரளய காலத்திலே வயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்து, வாநஸ்பத்யாதிஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே உத்காரம்பண்ணி, ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. அளந்து- அத்தைமஹாபலி அபஹரித்தவாறே த்ரிவிக்ரமனாயளந்துமீட்டுக்கொடுத்து, எங்கும்- ஸர்வவிஷயத்திலும், நீரென்றுவிசாரம்பாராதே ஸர்வஜநவிஷயத்திலுமென்றபடி. அளிக்கின்ற- ரக்ஷகனாகிற்கிற, ஆயன்- கோபாலனானவன், வாரான்- என்னுடையவிந்தஶோகதஶையிலும் வருகிறானில்லை, இனி- அவஸ்தையனவன் வாராதொழிந்தபின்பு, இருந்து- இவற்றின்ஸந்நிதானத்திலேயிருந்து. என்னுயிர்- என் ப்ராணனை, காக்குமாறென்?- ரக்ஷிக்குமுபாயமேது; ஆறு- உபாயம்; ஒருஉபாயமுமில்லையென்றபடி. ॥௨॥

கள்வ- வஞ்சகனை, ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே ஸர்வஸ்வாபஹாரிகளான வாமோகநாபாவசேஷ்டிதங்களையுடையவனென்றபடி. தனி- அத்விதீயனை, "அஹம்வேத்மி மஹாத்மாநம் ராமம் ஸத்யபராக்ரமம்" என்கிறகணக்கிலே என்னோடுஸம்ஶ்லேஷத்தாலே நிரதிஶயாநந்தரஸிகனுப் அத்விதீயனென்று தோற்றும்படியிருந்தவனையென்றபடி. இளஞ்சிங்கம்- பாலஸிம்ஹமானது, ஸௌகுமார்யஸம்ஹநநஸௌஹித்யரூபகுணநியமையாலே பாலஸிம்ஹம்போலே ஔதார்யாதிகுணபூர்ணனையென்றபடி. எம்- நம்முடையவனை, விருத்தசேஷ்டிதங்களான விக்ரஹங்களாலே நம்மைவஶீகரித்து நமக்கு ப்ராணநாயகனை யென்றபடி. மாயன்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனை, விஶ்லேஷதஶையிலே யென்னைப்பிரியமாட்டாதே அநவதிகஸௌஹார்த்தநாம மஹாவ்யாமோகநாதிகளாலே யென்பக்கல ததீயவைபவத்தை யாவிஷ்கரித்தவாஶ்சர்யசேஷ்டிதனையென்றபடி. இதுக்குக் கள்வனென்கிறத்தோடே அந்வயம். இணைமுலை- ஸமமானஸ்தநங்கள், இணை- ஸமம், உசிதஸ்பர்ஶாதிகளுக்குமேல் அவகாஶமில்லாதபடி அந்யோந்யம் நிரந்தரஸம்ஶ்லேஷங்களாயிச்சேர்த்தியழகைச் சொல்லிச்சொல்லியாற்றாதே ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே அவன் வாய்புலற்றிக்கொண்டநுபவிக்கும்படி அந்யோந்யமிகவும் ஶோபநங்களானவென்னுடையஸ்தநங்களானவையென்றபடி. இணைமுலையென்றது- அவன்ஶ்லாகிக்கும்படியைத் தானநுவதித்தபடி. அவனுக்கு நிரதிஶயபோக்யமாகப்பெற்றதென்று ஸ்ரீயாலுமின்னுமவனுக்காகவேணுமென்னுமாஶையாலும் தான்கொண்டாடுகிறதாகவுமாம். நமுக- தன்னுடைய வக்ஷஸ்ஸ்தலகலநாதி திவ்யாவயவஸம்ஶ்லேஷ ஸாமர்த்யத்தாலே மென்ஸமிக்கமான காடிந்யமும் குலைந்துகுழையும்படி, நமுகுகை- குழைகை, நுண்- ஸூக்ஷ்மமான, இடை- என்னுடையமத்யமானது, நுடங்க- தளரும்படி, நுடங்குகை- தளருகை, ஸாமர்த்யத்தாலே ஶைதில்யமாம்படியென்கை. இதுக்குக் கலவிசெய்தென்கிறத்தோடே அந்வயம். துனி- து:க்கமான, துனி- து:க்கம், தன்னையொருக்ஷணம்பிரியில் அநவதிகது:க்கத்தை விளைக்கும்படியானவென்றபடி. இருங்கலவி- பெரியஸம்ஶ்லேஷத்தை, இரும்- பெரியது, பஹுப்ரகாரமான ஸம்ஶ்லேஷத்தையென்றபடி. செய்து- என்பக்கலிலேசெய்தருளி, ஆகம்தோய்ந்து- என்தேஹத்திலே அவகாஹித்து, ஆகம்- தேஹம்,

மூ—தோய்ந்து துறந்தெம்மையிட்ட கல்கண்ணன் கள்வன்* றனியிளஞ்சிங்கமெம்மாயன்வாரான்றாமரைக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுநீலப்* பனியிருங்குழல்களுநான்குதோளும்பாவியேன்மனத்தேநின்றீருமாலோ* ॥ ரு ॥

ஆ—த்ருணத்தைப் பரித்யஜித்தாப்போலே யென்னைப்பரித்யஜித்தகன்ற கண்ணன் வருகிறிலன்; அவனுடைய தாமரைக்கண்ணும், செவ்வாயும், நீலப்பனியிருங்குழல்களும, நான்குதோளும், என்னெஞ்சையீராநின்றன, இனியிருந்தென்னுயிர்காக்கைக்குபாயமென்றென் றலற்றுகிறாள். ॥ ரு ॥

இ—விவக்ஷிதம். துறந்தெம்மையித்யாதிக்குத், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒரு த்ருணத்தையித்யாதியால்) தாமரைக்கண்ணனித்யாதியாலே பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்ஸூசிதை. கீழ்ப்பாட்டிலே பஹிஃஸ்திதங்களாய் ப்ரவேசிக்கிற பதார்த்தங்களைச் சொல்லிபலறினவ ளிப்பாட்டிலே அவனுடைய திவ்யாவயவஸௌந்தர்யங்கள் ஹ்ருதயஸ்திதங்களாய்நின்று பீடிக்கிறபடியைச்சொல்லி விலபிக்கிறாளென்றுஸங்கதி. ॥ ரு ॥

ப—தோய்க்கை- ஸம்ஸ்லேஷிக்கை, இந்த ஸம்ஸ்லேஷவிஸேஷங்களாலே யென்னைநீராக்கி ஸ்ரோதஸ்ஸின் நடுவிலே முழுகிக்கிடப்பாரைப்போலே அத்யந்தாபிநிவேஸத்தாலே யென்தேஹத்திலே மஹாஸம்ஸ்லேஷமாயிருந்தென்றபடி. ஸர்வேஸ்வரனாய் ஸர்வகல்யாணகுணமாய் அதிஸுந்தரமான ஸௌந்தர்யாவண்யாதி கல்யாணகுணகணோஜ்ஜ்வலமான ஸர்வேஸ்வரனாய் ஒரு ஸௌவாமிநிகையான தன்ஸரீரத்திலே யித்தனைஸம்ஸ்லேஷவிஸேஷங்களைச் செய்தருளப்பெற்றால் அதிற்காட்டில் பாக்யாதிஸயமில்லாமையாலும், அதையொருக்ஷணமிழந்தால் அதைக்காட்டில் துஃகமில்லாமையாலும் மனத வாய்விட்டுச் சொல்லிச்சொல்லியலற்றுகிறாள். எம்மை- இப்படிஸம்ஸ்லேஷித்த தன்னைவிட்டுப் பிரியமாட்டாதிருக்கிற நம்மை, ஆத்மநிவேதநம், துறந்து- த்யஜித்து, ஸம்ஸ்லேஷித்தஸமநந்தரம் என்னைவிஸ்லேஷிக்கநினைத்து என்றபடி. இட்டு- எறிந்துவிட்டு, இடுகை- எறிகை, கல்லெறிந்தானென்கிறஸ்தானத்திலே கல்விட்டானென்னக்கடவதிறே. ஒரு த்ருணத்தையெறியுமாப்போலே நிர்ப்பயமாக வென்னைவிட்டுவிட்டென்றபடி. அகல்கண்ணன்- விஸ்லேஷிக்கையே ஸ்வபாவமானக்ருஷ்ணன், அகலுகை- விஸ்லேஷிக்கை, அதன்றகண்ணனென்னாதே அகல்கண்ணனென்கையாலே அகலுகையே ஸ்வபாவமென்று தோற்றுகிறது. இவனுக்குஸம்ஸ்லேஷம் காதாசித்கம், அகலுகையே நிரந்தரம். ஸம்ஸ்லேஷத்தாலல்லது விஸ்லேஷங்கூடாமையாலே ஸம்ஸ்லேஷித்தானத்தனையென்றுகருத்து. வாரான்- வருகிறானில்லை, தாமரைக்கண்ணும்- விஸ்லேஷிக்கிறபோதென்னை விடமாட்டாதே ஸாபிலாஷமாகக் குளிரப்பார்த்தருளின தாமரஸஸத்ருஸ விலோசநங்களும், செவ்வாயும்- அப்படி பார்த்தருளினவநந்தரம் போய்வருகிறேனென்று சொல்லவுத்யமித்து வாய்விட்டுச்சொல்லமாட்டாதே ஸோகவிஹ்வலனாகையாலே துடிபாநின்று அத்தாலேமிகவும் சிவந்துதோற்றின திருவதரமும், நீல- திருமேனியிற்காட்டில் அதிநீலங்களான, பனி- ஸீதளங்களான, அத்யந்தஸுகந்தங்களானவென்றபடி. இரும்- விஸாலங்களான, ஸம்ஸ்லேஷதஸையிலே விஸ்லேஷங்களாய்ப்பின்பு விஸ்லேஷப்ரஸங்கத்தாலே அங்ஙனே விரிந்திருந்தவையானவென்றபடி. குழல்களும்- அவனுடையகுந்தளங்களும், நான்குதோளும்- ஆலிங்கநங்களான வந்த குந்தளங்களாலே அலங்க்ருதங்களான நாலுதிருத்தோள்களும், தான்வருந்தனையும யாசித்திருக்கைக்காக வென்னைநெருக்கியணைத்த நாலுபுஜங்களுமென்றபடி. ஆலிங்கநத்துக்கு உபயோகியாதது வ்யர்த்தமென்கிற ஸ்வாபாவிகரஸபாஹுத்ரயம்; ஸர்வஜநங்களை வாரியணைக்கைக்காக நாலுபுஜங்களுமவர்களுக்குப் ப்ரகாஸிதமாயேயிருக்குமிறே. பாவியேன்- இவ்வழகுகளையநுபவிக்கப்பெற்றிழந்தால் மறந்திருக்கப்பெறாதபடி பாபத்தைப்பண்ணினவென்னுடைய, மனத்தே- ஹ்ருதயத்திலே, நின்று- ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு, அவனென்கணணுக்கு விஷயமாகாதொழிந்தாலிவை யென்னெஞ்சுக்கு விஷயமாகாதொழியலாகாதோ, தான் போகிறவனவற்றை யிங்கேவைத்துப் போகவேணுமோ வென்றுகருத்து. ஈரும்- விதாரணம்பண்ணுகின்றது, ஆலோ- ஹாகஷ்டம், இனி- எனக்கு ஜீவநஸஞ்ஜீவநமான வவனுடையஸௌந்தர்யமே உள்ளேநின்று நலியாநின்றபின்பு, இருந்து- ஸதைத்யமழியாமலிருந்துகொண்டு, என்னுயிர்- என்ப்ராணனை, காக்குமாறு- ரக்ஷிக்குமுபாயம், ஆறு- உபாயம், என்?- ஏது, உபாயமொன்றுங் காணகிறிலேனென்றபடி. ॥ ரு ॥

மூ—பாவியேன்மனத்தே நின்றீருமாலோ வாடைதண்வாடைவெவ்வாடையாலோ *மேவுதண்மதியம்வெம்மதியமாலோ மென்மலர்ப்பள்ளிவெம்பள்ளியாலோ* தூவியம்புள்ளுடைத்தெய்வவண்டுதுதைந்தவெம்பெண்மை

ஆ—(பாவியேன்) திருக்கண்களும் திருப்பவளமும் திருக்குழல்களும் திருத்தோள்களழகும் என்னெஞ்சை நின்றீராநிற்கச்செய்தே, அதின்மேலே தண்வாடைமுதலாயுள்ள விவையும் காலாக்நிபோலே என்னை நலியாநின்றன, வண்டுகள் பூமாலையை ஸேவித்தாப்போலே பெரியதிருவடிமேலே யேறியருளிவந்து ஸூதஸாரமாம்படி.

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— பாவியேன் மனத்தேநின்றீருமாலோ வென்றது இந்தவாஹாவீர்யத்தின்மேலே பாஹ்யவஸ்துக்களும் வெம்பும் மிகவுமுண்டாயிற்றென்கைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னதை யநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (திருக்கண்களுமித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. வெவ்வாடை வெம்மதியம் வெம்பள்ளி என்கிறவற்றுக்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காலாக்நீத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வண்டுகளித்யாதியால்) அதில் ஸேவித்தாப்போலேயென்னுமளவாலே தெய்வவண்டு

ஈ— பாவியேன் மனத்தே- ஸகலருக்கும் மநோஹரங்களாயிருக்கிறவையும் வ்யதிரேகங்களாம்படியான பாபத்தையுடைய வென்னுடைய நெஞ்சிலே, ப்ரயாஸப்பட்டாகிலு மிவ்வழகைத்தங்கள் நெஞ்சிலேநிறுத்திக்கொண்டிறே யெல்லாருமுஜ்ஜீவிப்பது. அதுவே எனக்கு நாஶகமாய் விட்டதென்று கருத்து. நின்று- ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு, ஈரும்- ஹிம்ஸியாநின்றது. என் நெஞ்சையென்று கருத்து. தாமரைக்கண் செவ்வாய் முதலானவை யிதிஶேஷ:. ஆலோ!- பகாரோ. தண்வாடைவாடை-- குளிர்ந்த வாடையான வாடை, வாடை- உதீசீநமாருதம். குளிர்த்தியையும் வாடைத்தனத்தையுமுடைத்தானவாடை யென்றபடி. முதல் வாடைஶப்தம் த்ருஷ்டாந்தார்த்தம். தனக்குள்ள வாடைத்தனம்போலே குளிர்த்தியும் ஸ்வாபமாகவுடைத்தான வாடையானதென்கை. வெவ்வாடை- வெவ்விய வாடையாயிற்று. "ஸதாஸஞ்சாரஸஹிதம் யாவஸாராஸஹிதயா । ஶாரதஸ்ஸநிபாஸிதம் ஶோகஸஞ்ஜநநோ நஸ:" என்கிறபடியே ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே ஸுகஸ்பர்ஶமாயிருந்த வாடையான திப்போதெனக்கு பாதகஸ்வபாவமாகாநின்றதென்று பாவம். ஆலோ- ஹாகஷ்டம், மேவு- ஆஶ்ரிக்கப்படாநின்ற, எல்லாராலும் தாபநிவாரணார்த்தமாக வாஶ்ரிக்கப்படாநின்றதானவென்றபடி. தண்- அவர்களுக்கு ஶீதளமான, மதியம்- சந்த்ரனானது, மதியம்- சந்த்ரன், வெம்மதியம்- வெவ்விய சந்த்ரனாயிற்று, நாட்டார் ஸந்தாபார்த்தராய் வந்து வெயிலேபொறுக்கக்காண்கையாலே தானுமதிலே பொறுக்கப்பார்த்தாள்; தனக்கது காலாக்நிகல்பமாயிருந்தவாறே அவர்களுக்கு ஶீதளமாயிருக்கிற சந்த்ரன் எனக்கு காலாக்நிபாவதேயென்று விஷாதிக்கிறாள். ஆலோ- அய்யய்யோ, சந்த்ரோதயஸம்பந்தத்தையாலே அம்ஶநதுக்கமொண்மே யிவ்வுக்கும் வந்துவிட்டதென்று கருத்து. மெல்- ம்ருதுவான, மெல்லென்கிற லகாரத்துக்கு ஸம்யனகாரஆதேஶ:. மலர்ப்பள்ளி- புஷ்பஶயநமானது, பள்ளி- ஶயநம், வெம்பள்ளி- வெவ்வியபள்ளியாயிற்று. புறப்புள்ளவஸ்துக்கள் பாதகங்களானவாறே அவற்றுக்கஞ்சிப் படுக்கையிலே போய்விழுந்தாள், அது ஸம்ஹாரஶயநம்போலே தஹியாநின்றது. இதுவுமிங்ஙனே காலாக்நிஶயநமாயிற்றென்று விஷாதிக்கிறாள், ஆலோ- அய்யய்யோ, தூவியம் என்கிறதை அம்தூவியென்று மாறியநுபிப்பது. அழகியதூவியையுடையவனான, அம்- அழகியது; தூவி- பக்ஷம், ஸுபக்ஷஸ்திகுநீபவக்ஷபாஶ்வை விராஜிதனானவென்றபடி. புள்ளுடை- பக்ஷியையுடைத்தான, ஸ்ரீவைநதேயனை வாஹநமாகவுடைத்தானவென்றபடி. தெய்வவண்டு- திவ்யமாகிறவண்டானது, ஸ்ரீமத்ஸ்வாமிநியைநறுப்பாருகையாலே பரமதைவதமென்றெனக்கறியலான க்ருஷ்ணனென்ற ஸ்வரூபமானதென்றபடி. அவனை வண்டாகநிரூபித்தவித்தால் அவனுடைய காந்திவிஶேஷமும் ஸாரக்ராஹித்வமும் ஸஞ்சாரமும் ஸ்த்ரீணாம் ஸுகாரஸிகத்வமும் ஸௌந்தர்யாதிஶயமும் தன்னைப்ரேஷித்துக்கொண்டு தானிருந்தவிடத்தே வந்து கிட்டினபடியும் ஸந்த்ராஸக்ரியாலே ஸூதஸாரமாம்படி தன்னைஸேவித்தபடியும் ஸௌகந்தத்தைத் தன்னைவிட்டு வநத்திலே ஸஞ்சரிக்கப்போனபடியும் ஸஞ்சாரஸ்வபாவமும் தனக்கஸாதாரணமாயிராதே மற்றுமுள்ள ஸ்த்ரீகள்பக்கல் ஸஞ்சரித்திரிகிறபடியும் விவக்ஷிதம். எம்பெண்மை- நம்முடையஸ்த்ரீத்வமாகிற, ஆம்மென்று- ஆதநிவஸநவுநம், இங்குஸ்த்ரீத்வமாவது ஸ்த்ரீகளுக்கஸாதாரணமான வாகாரம். அதாவது:—

மூ—யம்பூவிதாலோ* வாவியின்பரமல்லவகைகளாலோயாமுடைநெஞ்சமுந்துணையன்றுலோ* ॥ சு ॥
யாமுடைநெஞ்சமுந்துணையன்றுலோ வாபுகுமாலையுமாகின்றுலோ*

ஆ—யென்னை ஸாஜித்தருளின ப்ரகாரம்நின்று பாயிபாநின்றது, இவ்வாதூரவினளவன்றியே யிப்படி சுவபடுதவாயகங்கள் பாயிபாநின்றன, இவையெல்லாம்பொறுக்கலாமிறே ஒருதுணைபுண்டாகில், என்னெஞ்சுங்கூடத் துணையன்றியே போயிற்றெனகிறுள். ॥ சு ॥
(யாமுடைநெஞ்சந்துணையன்றுலோ) என்னுடையநெஞ்சு துணையன்றிக்கேயொழிவது, அவனோடே

இ—பெண்மை பூ வென்கிற ப்ரதீகங்களுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ஸாஜிததாபபோலே யென்கிறதுக்கு ஸூத்வாரமாம்படியெனகிறத்தோடே யபம் பெரியவித்யாதியாலே தூவிபம்புள்ளுடையென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. க்ருஷ்ணாவதாரம் விவிதுவரித்ரமாகியாகையாலே யொருமொவடைவொமிகைக்கு மராமாரதீக்ஷைபும்வருகை ஸம்பாவிதமென்றுகருத்து. என்னையித்யாதியாலே எம்பெண்மையமபூதுதைந்தவிது என்றநயித்துத் தாத்பர்யஞ்சொன்னதாயிற்று. ஆவியின்பரமல்லவகைகளாலோ வென்கிறத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர் (இவ்வாதூரவினித்யாதியால்) யாமுடைநெஞ்சமென்கிறவிடத்தில் வஸ்வமசுநாக்ஷஸஉஷவ்யவாரமென்றுநினைத்து அத்தாலே ப்ரநிக்கிறஸமுடத்தை யருளிச்செய்கிறர் (இவையெலவாமித்யாதியால்) ॥ சு ॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

ஆபுகுமாலையுமாகின்றுலோ வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர் (அவனோடேயித்யாதியால்)

ப—ஷநங்களும் சுதுஷஸாகாஉராவஸாஹராதர ஸவபாவயவஸிவெஸவிமெஷமும், அம்பூ- அழகியவாஷத்தை, இங்கு .... ஸநஸவைகவஞயஃ। ஸ்ரீரமராஜஹம்ஸௌ .... ஸ்வாஜ" என்கிறஶ்லோகஉநாஸம்பெயம், ஷநாதிப்ரதீவமான ஷீக்ஷத்தை வாஷமாகநிரதீவித்தவித்தால் அவற்றினுடைய ஸாவஸமபக்ஷமும் ஸளமயம்ரமும் காஷிவிமெஷமு மிவை ஸம்மமாகநிரதீவித்தவனுக்கே மெஷமானபடியும் அவனுக்கு யாமகவொஷகமொஹங்களெல்லா மிதுவேயாயிருந்தபடியும் தாவாஸஷிஷாக்ஷமும் விவக்ஷிதம். அதைந்தவிது என்றநயிப்பது. விஉஷித்துஸாஜித்தவிது, துதைக்கை- மிதிக்கை, இங்கு .... ஸவிஉஷத்தைச் சொல்லுகிறது. காஉஸாஷூகக்ஷவியவிஸாஸங்களாலே என்னைவிஉஷித்துக்கொண்டு ஸாஜித்தருளினவிந்த ஶோஷநவெஷிதமானவென்றபடி. இங்கு "ஊஉஷ்வமெளராஸவிராவிவிய்யவுமெத்: காமொவமொஹமஷிவி தெஷ்டாஷிதாமயஷி: । வாஷாஸஷீராஸிக்ஷ ஷூஉராவஸாஷா க்ஷம்ஷிவிநித்யஉஷிநதபமெஸஉகாநு" என்கிறஶ்லோகமநாஸம்பெயம். ஆலோ- ஸா க்ஷம, அதுஷஸ்ரீதமாய்க்கொண்டு வீவிபாநிற்கிறதென்றபடி. வகைகள்- ப்ரகாரங்கள், கீழ்ச்சொன்னவிவையெல்லாமென்னைபவீவிகிறப்ரகாரங்களென்றபடி. ஆவியின்பரமல்ல- ஆதாவின்ஸாமன்று, என்னுதாவுக்குப் பொறுக்கவரிதாவதென்றபடி. ஆலோ- ஸாகஷ்டம், யாமுடைநெஞ்சமும்- நம்முடையஉநஸாஸுங்கூட, வஸஷுத்தாலே வேறொருதுணையில்லாமை ஸிஜமன்றோவென்றுதோற்றுகிறது. துணையன்று- நமக்குஸஹாயமன்று, அதுவுமவன்பின்னே போயிற்றென்றுகருத்து ஆலோ- ஸாஸா. ॥ சு ॥
யாமுடைநெஞ்சமும் நம்முடையஉநஸானது, நமமதாகையாலே நமக்குத்துணையாகைக்கு ஸத:தத்தில் வஸஷுத்தால நமக்குஸ்வஞனவன் துணையாகாதொழிந்தாப்போலே நம்மதானவிதுவும் துணையாகாதொழிந்ததெனறபடி. ஆதலால் நம்மதென்றபிமாநிக்கையே நமக்குத்துணையாகாதொழிகைக்குப் பயடுமாநமாயிற்றேவென்றுகருத்து. ஆலோ- அய்யய்யோ, என்னளவிலுவாயமே யவாயமாய்முடிவதேயெனறபடி. ஆபுகு- ஆக்கள்புகும்படியான, ஆக்கள்- ஸமாக்கள், ஸமாக்கள் ஸநதில்நின்றுமவநது ப்ரஉமத்திலே ப்ரவெஸிக்கும்படியான வென்றபடி. மாலையும்- ஸாயம்ஸவேளையும், ஆகின்று- ஆகாநின்றது, விந்தஸம்வெஷ்யு மிப்போதேவரவேணுமோவென்றபடி. ஆலோ- அய்யய்யோ, தீமெநயானவென்பக்கல்

மூ— யாமுடையாயன்றன்மனங்கல்லாலோவவனுடைத்தீங்குழலீருமாலோ* யாமுடைத்துணையென்னுந்தோழிமாருமெம்மின் முன்னவனுக்குமாய்வராலோ* யாமுடையாருயிர்காக்குமாறென்னவனுடையருள்பெறும்போதரிதே* ॥௫॥

ஆ—வரக்கடவிய ஸஹாக்களும் மாலையுமவனையொழியவருவது, ஒருக்ஷணமும் நம்மைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாத ஸஹகாரனானவவனுடையநெஞ்சானது இப்போது நம்மைப்பிரிந்திருக்கவும்வற்றுவது, அவனுடைய மதுரமான குழலோசையானது ஸ்வாதமாய்நின்றீராநிற்பது, நமக்கு ஸர்வாவஸ்தையிலுந் துணையாகக்கடவிய தோழிமாரும் நாமவனைப்பிரிந்துபடுகிற வ்யஸநம்பொறுக்கமாட்டாமை நமக்குமுன்னே தளராநிற்பது அவனுடையக்ருபைபெறுகை நமக்கரிதாவது, இனியெங்ஙனே நம்முயிரைக் காக்கும்படியென்கிறாள். ॥௫॥

இ—யாமுடையாயனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (ஒருக்ஷணமித்யாதியால்) மனங்கல்லாலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சானதித்யாதியால்) வற்றுவதென்றது- ஸமர்த்தமாவதென்றபடி. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்குஸர்வாவஸ்தையிலுமித்யாதியால்) தளராநிற்பதென்றது- சோகத்தாலே அஶக்தைகளாகாநிற்பதென்றபடி. சேஷம்ஸ்பஷ்டம். ஒழிவது வருவது வற்றுவது இத்யாதியானவையெல்லாம் பாவப்ரயோகங்கள். இனியித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே மந்த்ராதிகளான சிலவஸ்துக்கள் பாதகங்களாம்படியைச் சொன்னவளிப்பாட்டிலே பூர்வம் ஸாதகங்களான ஸகலபதார்த்தங்களும் ஸஸ்வபாவங்களைவிட்டு அந்யதாபவிக்கையாலே எங்ஙனே நான் ஜீவிக்கும்படியென்கிறாளென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாயிற்று. ॥௫॥

ப—தயைபண்ணியொருக்ஷணமாகிலும் விளம்பித்தாலாகாதோவென்றபடி, யாமுடை- நம்முடையவனும் நம்மைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதபடி நமக்கு ஸஹஸஹாவனுமானவென்றபடி. ஆயன்தன்மனம்- கோபாலனுடையநெஞ்சானது, தன்னென்று ஸ்வார்த்தம். கல்- வஜ்ரக்கல்லாய்விட்டது, நம்மைப்பிரிந்தும் ஸுகமாய் உதீவகவங்களாலும் கரையாதிருக்கக்கற்றதென்றபடி. இல்லையாகில் விஸம்மோஹத்தைக்கண்டாலவனென்னைப்போலே நீராயுருகிப்பதறிக்கொண்டுவந்து விழானோவென்றுகருத்து. ஆலோ- அய்யய்யோ! ஸுகுமாரமான நெஞ்சு வஜ்ராதிகளைக்காட்டிலுங் கடினமாய்முடிவதே, கல்லைப்பெண்ணாக்கினவன் நெஞ்சுகல்லானால் அதைத்ரவீகரிக்க வல்லாரில்லையேயென்றபடி. அவனுடை- அந்தகோபாலனுடைய, தீங்குழல்- மதுரமான வேணுவானது, தீமென்று மதுரம், கர்ணாம்ருதமான வேணுநாதமானதென்றபடி. பகலெல்லாமுன்னுடைய ஸம்ஶ்லேஷத்தைக்காணாதே நான்வெகாமம்போலே தாபமுற்றேனேன், இத்தனைபோது விளம்பிக்கையாலேஉன்னுடைய ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷத்தையு மிழக்கப்புகுகிறேனோவென்றஞ்சாநின்றேன், சீக்ராகவாஸத்ருணைகையாலே ஸுத்ருத்தாநுவர்த்தந ஸௌஹார்த்தவிஹீநனோ வென்பக்கலிலே ஸாபேக்ஷையனாகி தயைபண்ணவேணுமென்றாற்போலே சிலபாசுரங்களைவைத் தூதிக்கொண்டு வருகையாலே யெனக்கு கர்ணாம்ருதமாயிருந்துள்ள வேணுநாதமானதென்கை. ஈரும்- தேஹத்தை விதாரணம்பண்ணுகின்றது, ப்ரீதிஸாதனமாக வூதிக்கொண்டுவரும் வேணுத்வநியானது இப்போது ஸ்ம்ருதிவிஷயமாய்க்கொண்டு வ்யதிப்பிக்கின்றதென்றபடி. ஆலோ- அய்யய்யோ! நாம் கௌராஸ்யத்தைவஹிக்கும்படி யவன்மனங்கல்லென்று நிரூபிக்கவுமொட்டுகிறதில்லையே யிதுவென்றபடி. யாமுடை- நம்முடைய, துணையென்னும்- ஸர்வாவஸ்தையில் ஸஹாயமென்று தாங்களே அபிமானித்துக்கொண்டிருக்குமவர்களான, தோழிமாரும்- ஸகிகளும், அவனுக்கு- அவன்பொருட்டு, இவளுக்கவன்வரவேணுமென்றே ததர்த்தமாகவென்றபடி. எம்மில்முன்- அவனைப்பிரிந்து வ்யதிப்பிக்கிற நமக்குமுன்னே, மாய்வர்- முடியாநின்றார்கள், மாய்கை- முடிகை, அதிசித்த சோகவேகத்தால் மூர்ச்சிதராகாநின்றார்களென்றபடி. ஆலோ- அய்யய்யோ! நெஞ்சுந்துணையன்றிக்கேயவனுமுதவாதபோதும் துணையாகக்கடவவிவர்களுந் துணையாகமாட்டாதொழிவதேயென்றபடி. அவனுடையருள்- அவனுடையக்ருபையை, பெறும்போது- நாமடையும்தசை, அரிது- அரிதாயிராநின்றது, துர்லபமாயிராநின்றதென்றபடி. யாமுடை- அநந்யகதிகளானநம்முடைய, ஆருயிர்- ப்ராணஸமமான வுயிரை, ஆத்மாவையென்றபடி. காக்குமாறு- முடியாதபடி ரக்ஷிக்கும்ப்ரகாரம், ஆறு- ப்ரகாரம், என்- எது, ஒன்றுங் காண்கிறிலேனென்றபடி. ॥௫॥

மூ— அவனுடையருள்பெறும்போதரிதால் அவ்வருளல்லன அருளுமல்ல* அவனருள்பெறுமளவாவி நில்லாது அடுபகன்மாலையும் நெஞ்சுங்காணேன்* சிவனொடுபிரமன் வண்திருமடந்தைசேர்திருவாகம் எம்மாவியீரும்* எவம்

அ— (அவனுடையருள்) அவனுடைய கடாக்ஷம் பெறுகிறிலேன், அவனுடைய கடாக்ஷமல்லது மற்றொரு கடாக்ஷமில்லை, அவனுடைய கடாக்ஷம் பெறுமளவும் இவ்வாத்மா தரித்திருக்கிறதில்லை, பகலும் மாலையுமாய் வருந்து துணையானவனுடைய ஸௌந்தர்யம் என்னை ஈராநின்றது, இனி நானெங்ஙனே பொறுப்பேன! என் செய்கேன்!

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

இ— த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துணையானவிதத்ராதியால) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே

வ்யா— அவனுடையருள்- அவனுடைய க்ருபையை, இது ஸஜாதீயகக்ஷமெண, க்ருபையையும் க்ருபாவஸ்யமான வாத்ஸல்யாதி விசேஷங்களையுமென்றபடி. இதெல்லாம் நமக்கு அவனுடைய க்ருபாப்ரஸாதங்களென்று கருத்தாலே அவனுடையருளென்று வ்யாபாரம் தோற்ற லக்ஷணையாக பிரதிபாதிக்கப்பட்டது. பெறும்போது- நாமடையும்போது, அரிது- அரியதாகாநின்றது, துர்லபமாகாநின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா! ஹேதுக்ருபா ஸாத்யமான க்ருஷ்ணனுடைய அருளுமெனக்கரிதாயதேயென்றபடி. அவனருள்கிடைக்குமளவும் பந்துக்களுடைய ஸாந்த்வவாதங்களைக் கொண்டாகிலும் தரித்திருந்தாலோவென்னில்? அவ்வருளல்லன- அவன் க்ருபையல்லாதவை, அதீபக்ருபாகார்யமான ஸம்ஶ்லேஷ வ்ருத்திகளான அவையென்றபடி. பந்துஜந ஸாந்த்வவாதாதிகளெல்லாமென்கை. அருளுமல்ல- எனக்கு ப்ராணரக்ஷணஸாதநங்களல்லவென்றபடி. அருளுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தாலவை ப்ரஸாதங்களல்லாத மாத்ரமன்றிக்கே விடாய்த்தவனுக்கு அக்நிகணங்களைக்கொண்டு விடாயைப் பரிஹரிக்கப்பார்த்தால் அவ்வக்நிகணங்கள் அவனுக்கு அஹிதாவஹங்களாமாப்போலே அஹிதாவஹங்களாமென்றபடி. அவனருளவஶ்யம் ஸம்பாவ்யமாகையாலே பெறுமளவுமாறிருந்தாலோவென்னில்? அவனருள் பெறுமளவு- அவன் க்ருபை லபிக்கிற அவதியும், ஆவி- ஆத்மாவானது, நில்லாது- தரித்திருக்கமாட்டாது, பகலடுவென்று மாறிய அபிப்பது. பகலைப்பட்டதான, அடுகை- நலிப்பிக்கை, அத்யந்தாஸஹமான பகலையும் நலிப்பித்ததானவென்றபடி. மாலையும்- ஸந்த்யையும் வந்தது இதி சேஷ:. நெஞ்சுங்காணேன்- ஸஹாயபூதையில் ஸஹாயமாகக்கடவ நெஞ்சையுங்காணேன், இங்கு வாக்யத்தில் உம்மைகள் வாக்யார்த்த ஸமுச்சயார்த்தங்கள், சிவனொடுபிரமன்- சிவனோடேகூட ப்ரஹ்மாவும், வண்- விலக்ஷணையான, ஸகலகல்யாண குணநிதியானவென்றபடி. வண்ணென்கிற ணகாரத்துக்கு தகாரவகாரடகாராதேஶ:. திருமடந்தை- ஸ்ரீயாகிறபெண்ணும், மடந்தை- பெண், அவனுக்கு நிரதிசயஸம்பத்தாயிருக்கிற ஸ்த்ரீரத்னமென்றபடி. சேர்- சேர்ந்திருக்கிற, ஸகலகல்யாணநிதியான பெரியபிராட்டியாரோடு ஸமமாக ஆஸ்ரிதரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களும் தங்களுக்கு வாஸஸ்தாநமாக ஆஸ்ரயித்திருக்கிறவென்றபடி. திருவாகம்- திருமேனியானது, ஆகம்- ஶரீரம், எமமாவி- எம்முடைய ஆத்மாவை, ஈரும்- ஹிம்ஸியாநிற்கிறது, "காஜாநாக்ரந்தெதெவி ஸம்யந்த்ரேபநகை:। ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம் நித்யம் ப்ரஸந்நம் கமலேக்ஷணம்" என்கிறபடியே ருத்ரப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட பரதந்த்ராதிஷ்டானமாயிருந்து வைத்து ஆஸ்ரிதரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கு இருப்பிடமானபடியாலே அவனுடைய அநவதிக ஸௌந்தர்யம் போக்யமாய்க்கொண்டு விரஹதசையானவென்னை மிகவும் பீடிப்பாநிற்கிறதென்றபடி. ஸம்யோஜநாகாரருக்குங்கூட ஸாத்ம்யமானது ஸம்ஶ்லேஷவியோஜநமான வெனக்கு ஹிம்ஸகமாவதேயென்று நான் கலங்காநின்றேனென்றுகருத்து. ஆகில் ஸாரகவசமில்லாதவிடத்திலே ஓதுங்கியிருந்தாலோவென்னில்? இனி- ஆசத்தில் துணையாகக்கடவ ஸௌந்தர்யமும் பாதகமாய்விழுந்தபின்பு, புகுமிடம்- ப்ரவேசிக்குமிடமும், இந்த க்லேசத்தைத் தப்பியொதுங்குகைக்கு ஸ்தலமென்றபடி. எவம் எது, ஒன்றுங்காணேனென்றபடி. ஆனால் ஸௌலப்யத்தைப்பற்றி தரித்தாலோவென்னில்? எவம்செய்கேன்- எதைச்செய்யக்கடவேன, ஓ! என்று விஷாதமேத்ராக்கம். ஒருவ்யாபாரத்தாலுமித்தைமறந்து தரிக்கவழிகாண்கிறிலேனென்றபடி. ஆனாலும் ப்ரக்ருதிஸம்ஶ்லேஷாதி கீர்த்தநவேலை சிலரோடே ஸம்பாவித்துக்கொண்டு தரித்தாலோவென்னில? அன்னைமீர்காள்- என்க்குநடக்கிற வ்யஸநஸ்திதியை அறியமாட்டாமையாலே என்னைநியமிக்கிற தாய்மார்காள்!

மூ—னிப்புகுமிடமெவஞ்செய்கேனோ வாருக்கென்சொல்லுகேனன்னைமீர்காள்* ॥௬॥

ஆருக்கென்சொல்லுகேனன்னைமீர்காளாருயிரளவன்றிக்கூர்த்தண்வாடை* காரொக்குமேனிநங்கண்ணன்
கள்வங்கவர்ந்தவத்தனிநெஞ்சமவன்கணஃதே* சீருற்றவகிற்புகையாழ்நரம்புபஞ்சமந்தண்பசுஞ்சாந்தணை

ஆ—ஆருக்குச்சொல்லுகேன்! அன்னைமீர்காள்? என்றலற்றுகிறாள். ॥௬॥

(ஆருக்கென்சொல்லுகேன்) அவனழகுக்கும் செயல்களுக்குந்தோற்று எனக்குத்துணையானநெஞ்சு மவன்பின்னேபோயிற்று. என்னுருயிரளவன்றிவ்வாடை வயிக்கிறபடி. அதெங்ஙனேயென்னில்? சீருற்றவகிற்

இ—ஸநகாதிஸுவைதாஸங்களெல்லாம் பாதிகங்களாயிற்றனவென்றவிப்பாட்டிலே யவன் கூறுசெப்பண்ணுதவளவிலும் ஸ்ரீதிமொவரமாய்க்கொண்டு துணையாகக்கடவ ஸ்வஸ்ரீஞ்யுமிப்போது வாதகமாயிற்றென்றலற்றுகிறாளென்று ஸங்கதியும்ஸூசிப்பித. ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

காரொக்குமேனியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழகுக்குமென்று) கள்வங்கவர்ந்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (செயல்களுக்குத்தோற்றென்று) இதுக்கு போயிற்றென்கிறத்தோடேயன்வயம். அவன்கணஃதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்பின்னேபோயிற்றென்று) வாடையானது வீசிங்கிறதென்று. வஸுவாக்யத்திற்சொன்ன வஸ்துத்தையே போருற்றவாடையித்யாதியாலே உத்தரவாக்யத்திலுஞ்சொல்லுகை வாநாஸக்திபன்றேவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அதெங்ஙனேயென்னிலென்று) ஸத்ருஷவீயநோவயாக்யமாக வாடைக்கு ஸுயிஷவஸஹகாயாநபதார்த்தைச் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமாகையினாலே வாநாஸக்திபில்லையென்றதாயிற்று. இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன பாதகவஸ்துக்களெல்லாம் ஸம்வீஹிதமாய்க்கொண்டு வீசுகிறதென்கிறது விப்பாட்டிலென்று ஸங்கதி ஸூசிப்பித்தது.

மூ—ஸவிகள் ஊநிஷித்தராயாரானார்கள். நாட்டாரநுவரர், வசிமெஷித்தவர் நீங்களேயென்று ஊதாஜந ஸம்பாயநத்துக்குக்கருத்து. ஆருக்கு- எந்தசுயிகாரிகளுக்கு, வடுகர்க்குத் தமிழ்வாசெதம்சொன்னாப்போலே. நான்சொல்லும்வாசெதக் கயிகாரிகளாரென்றபடி. வாதஸம்ஸ்லேஷாதிகீதந ரஸஜ்ஞகளான ஸவிகள் முடிந்தார்கள். இனிஇதில் ரஸமறியாத வுங்களுக்குச்சொல்லவோ? விஷயாஸவராய்த்திரிகிற நாட்டாருக்குச்சொல்லவோ? என்றுகருத்து. என்சொல்லுகேன்- எத்தைச்சொல்லக்கடவேன், ஸாத்விகமாக நானென்னெஞ்சிலே யநாஸவிக்குமத்தனைபோக்கி யந்தரஸ்ஸ்வாநுபவத்தை வாஜிப்பிக்கைக்கொரு பாசுரமுண்டோவென்றபடி. ॥௬॥

காரொக்கும்- நீலஜீமூதஸங்காசமான, கார்- நீலஜீமூதம்; காரொக்கு மென்கிறவிடத்தில் மகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம்லோபஃ. நங்கண்ணன்- நம்க்ருஷ்ணனுடைய, நமக்குஸ்வாதீனரியிருந்த க்ருஷ்ணனுடைய வென்றபடி. கள்வங்கவர்ந்த- கள்வங்களாலே கவரப்பட்ட, க்ருத்ரிமவ்யாபாரங்களாலே அபஹரிக்கப்பட்ட வென்றபடி. ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே யதேஷ்டு ஸேவநனைக்கொண்டு செய்தருளின சேஷ்டிதங்களாலும் அபதாநங்களாலு மபஹ்ருதமான வென்கை. தனி அந்நெஞ்சமென்றந்வயிப்பது. தனி- நம்மைவிட்டுத்தனியேயான, அந்நெஞ்சம்- அந்த மநஸ்ஸானது, எனக்குத்துணையாக நான் நினைத்திருந்த வென்மனஸ்ஸான தென்றபடி. அவன்கணஃதே- அவனிடத்திலதே. கண்ணென்று இடம். கண்ணிலேயிருந்தது. கணஃது- அவன்பக்கலிலே போயிராநின்ற தென்றபடி. கூர்தண் இவ்வாடையென் றந்வயிப்பது. கூர்- அதிசயமான, தண்- எல்லாருக்கும் ஶீதளமாயிருக்கிற, இவ்வாடை- இந்த உதீசீநமாருதமானது. ஆருயிரளவன்று- என்னுடையவிளவன்று. ஆருயிர்- ப்ராணபூதமானவுயிர். ஆத்மாவென்றபடி. ஆத்மாவைக்கொல்லுகைக்கு வேண்டினவள்வன்றிக்கே அதிமாத்ரமாக பாதகமாயாநின்ற தென்றபடி. அதெங்ஙனேயென்ன விவரிக்கிறார். சீருற்ற- ஸம்பத்யுக்தமான, சீர்- ஸம்பத்து. உறுகை- கூடுகை. பரிமள ஸம்பத்யுக்தமானவென்றபடி. அகில்புகை- அகருதூபத்தையும்; யாழ்நரம்பு- வீணாதந்த்ரியினுடைய, யாழ்- வீணை; நரம்பு- தந்த்ரி. பஞ்சமம்- பஞ்சமஸ்வரத்தையும், தந்த்ரீரஸிகமாயகஜந வாத்யமாந வீணாதந்த்ரீஸமுத்பவித பஞ்சமஸ்வரத்தையு மென்றபடி. தண்- ஶீதளமான, பசும்- ஸுகந்தமான, அபிநவமானவென்றபடி. சாந்து- சந்தனத்தையும், அணைந்து- பரிஷ்வஜித்துக்கொண்டு, ஶரஸ்வாதி ஷட்காதிகளைப்போலே தனக்கு

—ந்து* போருற்றவாடைதண்மல்லிகைப்பூப் புதுமணமுகந்துகொண்டெறியுமாலோ* ||எ||

புதுமணமுகந்துகொண்டெறியுமாலோபொங்கிளவாடைபுன்செக்கராலோ* அதுமணந்தகன்றநங்கண்ணன்கள்வங்கண்ணனிற்கொடிதினியதனிலும்பர்* மதுமணமல்லிகைமந்தக்கோவை

ஆ—புகையாழ்நரம்பு பஞ்சமந்தண்பசுஞ்சாந்தணைந்து, இப்படி பொரக்கோலங்கொண்டு போருற்றவாடை, காலாக்நிஜ்வாலைபோலேயிருந்த தண்மல்லிகைப்பூப் புதுமணத்தை முகந்துகொண்டெறியாநின்றது, ஆருக்கென்சொல்லுகேன்! அன்னைமீர்காள்! என்று பிரலாபிக்கிறவ்யஸநத்தோடே கூப்பிடுகிறாள். ||எ||

(புதுமணமுகந்துகொண்டு) இப்படி பொங்கிளவாடை புதுமணமுகந்துகொண்டெறியா நிற்கச்செய்தே

இ—யிற்று. த்ருதீயபாதத்துக்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கையால்) போர்கோலம்- யுத்தஸந்நாஹவேஷம், பொரக்கோலங்கொண்டென்று பாடமானால் மிகவும் பீஷணவேஷயுக்தமாயென்றபடி. சதுர்த்தபாதத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (காலாக்நியால்) ||எ||

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

வையயாகின்றது என்றது ஆலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்சொன்னபடி. அதின்மேலே யென்கிறதுக்கு

ப—ஸஹகாரிகளாகக் கூட்டிக்கொண்டென்றபடி. போருற்ற- யுத்தத்தைக்கிட்டின, போர்- யுத்தம், உறுகை- கிட்டுகை, விரஹிணீஸம்ஹார ஸந்நத்தமானவென்றபடி. வாடை- உதீசீநமாருதமானது, தண்- சீதளமான, நாட்டாருக்கு ஸுகமாயிருந்துள்ள வென்றபடி. மல்லிகைப்பூ- மல்லிகாகுஸுமங்களுடைய, புதுமணம்- அபிநவபரிமளத்தை, ஸாயம்ஸம்பந்தி நவபரிமளத்தையென்றபடி. மணமென்கிறவிடத்தில் மகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம்லோப:. முகந்துகொண்டு- ஸமுத்ரத்திலே நீர்முகக்குமாப்போலே நடுவே சிலவற்றையெடுத்துக்கொண்டு, முகந்துகொண்டென்கையாலே ஸாயம்ஸந்த்யாமல்லிகா பரிமளஜாலம் ஜகமெல்லாம் வ்யாப்தமாயிருக்கக்கண்டு சிலவற்றையெடுத்துக்கொண்டு வருகிறதென்றுதோற்றுகிறது. எறியும்- வீசாநின்றது, விரஹாக்நிஜ்வாலாவேகம் தன்மேலேதட்டாதபடி தான் [illegible] [illegible] சத்ருக்கள்மேலே எறிவாரைப்போலே யெறியாநின்றதென்றபடி. ஆலோ! ஹாகஷ்டம், அன்னைமீர்காள்- என்னுடைய வித்தக்லேசங்களை யொன்றுமறியமாட்டாத தாய்மார்காள், ஆருக்கென்சொல்லுகேன்- மதவிஷயவ்யஸநமறியாத ஜநங்களுக்கு அநாஸ்வாத்யமான வென்னுடையவ்யஸநங்களை யென்னால்சொல்லமுடியாதென்றபடி, ஆகலாலிந்தவ்யஸநங்களை யொருவரோடுசொல்லியலற்றியாறிக்கவும் வழியில்லையென்றுகருத்து. ||அ||

பொங்கு- பொங்காநிற்கிற, உத்தரோத்தரம் உஜ்ஜ்ரும்பியாநிற்கிறவென்றபடி. ஜீவையென்றால் சத்ருக்களும் ஸம்ஹரியார்களோ? இத்தனைஸம்ரம்பம் பண்ணுவாருண்டோவென்றுகருத்து. இளவாடை- இளகாநின்றவாடையானது, ஸ்ரீஜநஸம்ஸாரநாசகத்தாலு மாயாமோக்ஷயமின்றியே வ்யாப்தயௌவநம் அதியாநின்றுள் வாடையானதென்றபடி. புதுமணம்- ஸாயம்ஸமய ஸஞ்சாரிமல்லிகா குஸுமங்களுடைய அபிநவஸௌரபத்தை, முகந்துகொண்டு- ஸமுத்ரத்தில் நீர்முகக்குமாப்போலே ஜகமெல்லாம் வ்யாப்தமான ஸௌரபத்திலே சிலவற்றையெடுத்துக்கொண்டு, எறியும்- வீசாநின்றது, ஆலோ- கஷ்டம்! அஹோ, புன்செக்கர்- புல்லியசெக்கர், புல்லியது- க்ஷுத்ரம், செக்கர்- ஸந்த்யை, எல்லாங்கழிந்து க்ஷுத்ரவஸிஷ்டயான ஸந்த்யையென்றபடி. ஆலோ- ஹாஹா, வீசாநின்றதென்றபடி. அதுமணந்து- அப்படிஸம்ச்லேஷித்து மணக்கை- ஸம்ச்லேஷிக்கை, இன்னபடியென்று விசேஷித்துச்சொல்லவொண்ணாதபடி வாசாமகோசரங்களாலே ப்ரணயசேஷ்டிதங்களைப்பண்ணி ஸம்ச்லேஷித்தென்றபடி. அகன்ற- விச்லேஷித்தவனான, நங்கண்ணன்- நமக்குஸ்வாமியாயிருந்த க்ருஷ்ணனுடைய, கள்வம்- காபடசேஷ்டிதம், ஸம்ச்லேஷதசையில் அவன்பண்ணின சோபநசேஷ்டிதமென்றபடி. அவனிப்போது விச்லேஷித்துப்போருகையாலே யவற்றைக்கள்வமென்கிறாள், கண்ணனில்- க்ருஷ்ணனைக்காட்டிலும், கொடிது- க்ரூரம், ஸ்மருதிவிஷயமாய்க்கொண்டு பாதிக்கிறவிடத்திலவனைக்காட்டிலும் பாதியாநின்றதென்றபடி. இனி- இன்னமும், கிளுனென்றபடி. அதனிலும்பர்- அதுக்குமேலே, உம்பரென்றது உபரியென்றபடி. மதுமணமல்லிகை- தேனையும் ஸௌரபத்தையுமுடையமல்லிகா புஷ்பங்களுடைய, ஸாகவாதிவைலக்ஷண்யஸாரஸ:. மந்தக்கோவை- நிபிடஸந்தாநமான

மூ — வண்பசுஞ்சாந்தினிற்பஞ்சமம்வைத்* ததுமணந்தின்னருளாய்ச்சியர்க்கேயூதுமத்தீங்குழற்கேயுய்யேனன் ॥

ஆ — அதின்மேலே புன்செக்கர்வந்து பாதியாநின்றது, அதின்மேலே சொல்லிலமல்லாததொருபடி க்ஷிப்ரமாக வென்னுடனே கலந்தகன்ற நங்கண்ணனுடைய வக்கலவி அவன்றன்னிலும் கொடிதாய்நின்றென்னை மாயாநின்றது; இனி அதுக்குமேலே மதுமணமல்லிகை மந்தக்கோவையும் வண்பசுஞ்சாந்தும் வந்து பாதியாநின்றன; அதின்மேலே நம்மோடே அங்ஙனே குரவை கோத்துக்கலந்து பரிமாறுகைக்குத்தன்பாடே நான் வருகைக்காக ஆய்ச்சியரான நமக்கேகேட்கும்படி வேணுநாதத்தைவைத் தூதுமத்தீங்குழலோசையான தொன்றுமே நின்றென்னை மாயாநின்ற தென்கிறாள். ॥அ॥

இ — ஈராநின்ற தென்கிறதோடே அந்வயம் அதுமணந்தகன்ற வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுதில மித்யாதியால்) கள்வமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்கலவியென்று) கொடிதென்கிறவிடத்தில் ஹேதுவருளிச்செய்கிறார் (நின்றென்னை யித்யாதியால்) பசுஞ்சாந்தினில் தீங்குழற்கே யுய்யேனென்றந்வயித்து இதில் ஹேத்வர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (பசுஞ்சாந்தும் வந்து பாதியாநின்றதென்று) அதுக்குமேலே யென்கிறதற்கு மாயாநின்றதென்கிறதோடே அந்வயம் அதுமணக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனே யித்யாதியால்) அங்ஙனே என்றது ஆஸ்சர்யமாக வென்றபடி, ஸர்வாதிசயமாக வென்கை. ஆய்ச்சியர்க்கே யூதுமென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (தன்பாடே யித்யாதியால்) பாடே- ஸமீபத்திலே. தீங்குழற்கேயுய்ப்பேன் நானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தீங்குழலோசையித்யாதியால்) மாயாநின்றது என்றது- கொல்லாநின்ற தென்றபடி. இங்கு அதின்மேலே அதின்மேலேயென்று உத்தரோத்தரஞ்சொல்லுகையாலே பாதகபதார்த்தங்கள் தனித்தனியேயும் ஸமுதிதங்களாயும் பாதித்தபடியைக் கீழெல்லாஞ்சொன்னவளிப்பாட்டிலே ஸமுச்சயத்திகெடாமலேயிவையொன்றுக்கொன்று முந்திக்கொண்டு மேல்விழுந்துவந்துபாதிக்கின்றனவென்று விவக்ஷிக்கிறாளென்று ஸம்ப்ரதாயஸித்தமிதை. ॥

மூ — தாஸிகை, மந்தமென்று நிபிடஸந்தானமானது, கோவை- தாஸிகை, வண்- ஸம்ப்ரதாயஸுதையிலே உத்க்ருஷ்டமான, பசும்- ஸாஸ்ரீகமான, சாந்தினில்- அங்கராகத்தில்காட்டிலும், மந்தக்கோவைக்கும் சாந்துக்கும் அவஸராஸம். மந்தக்கோவையென்ன வண்பசுஞ்சாந்தென்ன விவற்றிற்காட்டிலுமென்று பாவார்த்தம். இதுக்குத் தீங்குழற்கே யுய்யேனென்கிறத்தோடே யந்வயம். இந்த தாஸிகாஸ்பர்ஸங்களுக்குத் தப்பிஜீவித்திருக்கக் கூடினாலுங்கூடும், இவற்றைக்காட்டி லந்தக்குழலோசைக்கே நான் ஜீவிக்கமாட்டேனென்றதாகிறது. இவைபாதிக்கிற பாதையிற்காட்டிலு மதுவே ஸஹஸ்ரகுணாதிகமாக பாதியாநிற்கிறதென்று பாவமென்று விவக்ஷிதமாகிறது, அதுமணந்து- அப்படி ஸம்ஸ்லேஷிக்கையை யபிஸந்திபண்ணி, ஸர்வாதிசயமாக ராஸக்ரீடையில் ஸம்ஸ்லேஷிக்கையை யபிஸந்திபண்ணியென்கை. காவ்யாலங்காரமான போஜதேசியில் 'வனிதூஜு' என்றதுக்கு 'வனிதூமுதநாஸாய' என்று பொருளானாப்போலே இங்கும் மணந்துஎன்றதுக்கு மணத்தை யபிஸந்திபண்ணி யென்றுபொருள், யதா:— மணந்துஎன்கிறவிடத்தில் ஸார்வத்ருயத்துக்கு தாத்பர்யத்திலே லக்ஷணையாகவுமாம். நம்மோடு ராஸக்ரீடையிலே ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காக வென்றதாயிற்று. இதுக்கு ஊதுமென்கிறத்தோடே யந்வயம். இன்னருள்- உதாரமான க்ருபையைப் பெற்றிருக்கிறவர்களான, இன்- உதாரம், இன்னருளென்று ஸ்வபாவஸித்தி, உதாரமான தன்க்ருபைக்கு விஷயமாயிருக்குமவர்களானவென்றபடி. ஆய்ச்சியர்க்கே- கோபிகளுக்கே, ஆயன்- கோபன், ஸ்த்ரீத்வாதிசய ஆய்ச்சியென்று ரூபமாயிருக்கும், இடைச்சியென்னுமாப்போலே ஆய்ச்சியர்க்கேயென்கிறவிடத்தி லவதாரணத்தால் மற்றொருவர்க்குங்கேளாதே கோபீஜநமாத்ரத்துக்குக் கேட்கும்படியாகவென்றபடி. இன்னாராக்ஷஸனுக்கென்று ஸந்தாநம்பண்ணப்பட்ட ராமபாணம் மற்றொருவரைத்தொடாதே அவனையேகொல்லுமாப்போலே யிவன்குழலோசையும் கோபிகளையே நலியுமென்றுகருத்து. ஊதும்- அவனாலேயூகப்படுகிற, அத்தீங்குழற்கே- ஆந்தஉதாரமானவேணுவுக்கே, தீமென்று உதாரம், அந்தந்தராத்ரிகளிலே உதாரமாயிருந்த வேணுநாதத்துக்கேயென்றபடி. அவதாரணத்தால் தாஸிகாஸ்பர்ஸாதிகளுக்குத் தப்பிஜீவித்தாலும் ஜீவிப்பேனென்றபடி. நான்- விரஹாஸஹிஷ்ணுவான நான், உய்யேன்- ஜீவிக்கமாட்டேன். ॥அ॥

மூ—ஊதுமத்தீங்குழற்கே யுய்யேனானதுமொழிந்திடையிடைதன் செய்கோலத்* தூதுசெய்கண்கள்கொண் டொன்றுபேசித் தூமொழியிசைகள் கொண்டொன்றுநோக்கிப்* பேதுறுமுகஞ்செய்து

ஆ—(ஊதுமத்தீங்குழற்கே) ஊதுமத்தீங்குழற்கே யுய்யமாட்டுகிறிலேன்; அதின்மேலே அங்ஙனே நம்மையழைத்துத் தூதுசெய் கண்களைக்கொண்டு பணிமொழிகளாலே ஸாந்த்வநம்பண்ணி தூமொழியிசைகள்

✻ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✻

இ— அதுமொழிந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதின்மேலேயென்று) இதுக்கு என்னை நின்றீருகிறபடி யென்கிறதோடே அந்வயம் த்விதீயவாக்யத்தில் ஸ்லிஷ்டார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனே நம்மையழைத்தென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே அவன் தங்களை அழைக்கைக்காகவூதின குழலோசையானது ஸ்ம்ருதிவிஷயமாய்க்கொண்டு வாயியாநின்றதென்றவளிப்பாட்டிலே யழைத்த வநந்தரமங்கேசென்று கிட்டினதங்கள் விஷயத்திலவன்பண்ணின ஸம்ஸ்லேஷசேஷ்டிதங்கள் ஸ்ம்ருதிவிஷயங்களாய் நலிகிறனவென்றலற்றுகிறாளென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ஒன்றுபேசி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பணிமொழிகளாலே யித்யாதியால்) பணி(னி)மொழிகள்- ஸ்நேஹோக்திகளான உக்திகள். பேதை நெஞ்சறவற

ப— ஊதுமத்தீங்குழற்கே- நம்மையழைக்கைக்காக அவனூதுகிற வத்யந்தமதுரமான குழலோசைக்கே, நான்- அவனை யொருக்ஷணம்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதநான், உய்யேன்- ஜீவிக்கமாட்டேன்; குழற்கேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரம் வக்ஷ்யமாணத்தை வ்யவச்சேதித்துக்கொண்டு வநதாவநாதத்துக்கே நான் தப்பிஜீவிக்கமாட்டாதிருக்க விதின்மேலே யிவையும் ஸ்ம்ருதிவிஷயமாய்நலிந்தால் நானெங்ஙனே ஜீவிப்பேனென்கைக்காகவிருக்கிறது; அதுமொழிந்து- அதுவும்மொழிந்து, அதுவுந்தவிரவென்றபடி. அந்தக்குழலூதினதுமாத்ரமன்றிக்கே அதின்மேலேயுமென்கை. அதுமென்கிறவிடத்தில் உம்மை கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வஸ்துத்தோடு ஸமுச்சயார்த்தம். கேவலம் குழலூதினதுமாத்ரமன்றிக்கே யதின்மேலே குழலூதினதும் வாயியாநின்றது, அதுமாத்ரமன்றிக்கே யதின்மேலும் இவைவாயியாநின்றனவென்றிப்படி யிரண்டுபாட்டாலுமாகச் சொல்லிற்றாகிறது, இடையிடை- நடுவே நடுவே, தான் குழலூதாநிற்கச்செய்தே யதின்நடுவே நடுவேயென்றபடி. இதுக்கு ஒன்றுபேசியென்கிறத்தோடே யந்வயம். தன்- தன்னுடையவையான, "தஸ்யைவ ஹி ப்ரஸாதேந" மென்கிறபடியே தனக்கஸாதாரணங்களானவென்றபடி. செய்- சிவந்ததுகளான; ஸௌகுமார்யாதிநயநலாவண்ய ஸௌந்தர்யபரிபூர்ணதாரங்கபரிஜிதங்களானவென்றபடி; கோலம்- ஸுந்தரங்களான, தூதுசெய்- த்ருதக்ருத்யம்செய்யாநிற்குமவையான, ப்ரணயகோபிதைகளான மெள்ளிகளுக்கு அவன்நெஞ்சிலுள்ள ஸர்வாபிப்ராயவிசேஷங்களையெல்லாம் ஸ்பஷ்டமாகவுஜ்ஜீவிப்பித்து விதத்ஸாந்த்வநம்பண்ணி யவர்கள்காலகளிலேவிழுந்து அவர்கள்நெஞ்சை த்ரவமாக்கி யிப்படி வசீகரணமுமாகவும் ஸம்பந்தமாகவும் வ்யாபரியாநிற்கிறவையான வென்றபடி. கண்கள்கொண்டு- கண்களைக்கொண்டு, ஒன்றுபேசி- ஒருவார்த்தைசொல்லி, வாசாமகோசரமான நெஞ்சிலுள்ள ஸங்கேதத்தைச் சொல்லியென்றபடி. அத்தைத்தன் வாயாற்சொல்லமாட்டாமையாலே ஒன்றென்று ஸாங்கேதிகமாகச்சொல்லுகிறார், அவனுடைய விவக்ஷிதமெல்லா மவன்வாயால் சொன்னதில்க்காட்டிலு மவலோகநவாதாயனியிலே மிகவும் ஸ்பஷ்டமாகாநின்றதென்றுகருத்தாலே கண்கள்கொண்டு பேசியென்கிறாள், தூமொழி- ஸுந்தரங்களான வுக்திகளையுடையவையான, தூ- ஸுந்தரம், இங்கு ஸுந்தரமென்றபடி. ஸுந்தரங்களாய் மெள்ளிகாஜநவித்ராவகங்களான வாக்யஸந்தர்பங்களோடே கூடினவையானவென்றபடி. இசைகள்கொண்டு- வேணுகாநங்களைக்கொண்டு, இசை- காநம், ஒன்றுநோக்கி- ஒருபடிபார்த்தருளி, வாசாமகோசரமாம்படி நிரவதிகப்ரேமமயமாக மெள்ளிகளைப்பார்த்தருளியென்றபடி. அவலோகநவாதாயனத்தாலே, அவர்கள்நெஞ்சை யுருக்குமாப்போலே வேணுகாநவாதாயனத்தாலும் நெஞ்சுருகப்பண்ணுகிறாரென்று. கருத்தாலே யிசைகள்கொண்டு நோக்கியென்கிறாள், பேதுறுமுகஞ்செய்து- ஸ்வாபிப்ராயமாகாநின்றுள்ள பாவத்தைச்செய்து, பேது- ஸ்வரூபம், உறுகை- கிட்டுகை, ஆவிஷ்கரிக்கையென்றபடி. மெள்ளீஜநமநோவஞ்சந ரஸிகமாகத்தான் பாடுகிறபாட்டுத் தனக்குக் கடாக்ஷகமாயிருக்கையாலே தத்ஸாநந்தஜநித ஸோபாவேசஸமீக்ஷணம் படி த்ரவீபூதமாய் ஆர்த்திதாகஷிதமாய் அலஸாஙலிதமான பாவத்தையுடையவனென்றபடி.

மூ—நொந்து நொந்து பேதைநெஞ்சறவறப் பாடும் பாட்டை* யாதுமொன்றறிகில மம்மனம்ம மாலையும் வந்தது மாயன் வாரான்* ॥௯॥

மாலையும்வந்ததுமாயன் வாரான் மாமணிபுலம்பநல்லேறணைந்த* கோலநன்னாகுகளுகளுமாலோ கொடியன குழல்களுங்குழறுமாலோ*

ஆ—கொண்டும் ஶ்ரமமாக நோக்கியும், பேதுறமுசஞ்செய்து நொந்தும் நொந்தும், ஊடலைத்தீர்த்துக்கொண்டு எம்மோடே குரவைகோத்து, கேட்டார் நெஞ்சுகளெல்லாமழியும்படி பாடினபாட்டு என்னை நின்றீருகிறபடி பொன்றுகெரிகிறதில்லை அதின்மேலே மாலையும்வந்தது! மாயன் வாரா! னென்றலற்றுகிறாள். ॥௯॥

(மாலையும்) மாலையும்வந்தது, மாயன்வருகிறிலன், மாமணிபுலம்ப நல்லேறணைந்த கோலநன்னாகுகள் களித்துக்கொடு வாராநின்றன; வண்டுவரைப்பெருமானுடைய திருத்தோழன்மார் குழல்களையூதிக்கொடு வந்து

இ— வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஊடலைபித்யாதிபால) ஊடல- ப்ரணயரோஷம், தீர்த்துக்கொண்டென்றது நிவர்த்திப்பித்தனைக்கொண் டென்றபடி. யாதுமொன்றறிகில மென்கிறதோடு ஸம்ஶ்லிஷ்டாகாரத்தால பாடும்பாட்டென்கிறவிடத்தில ஸஹிக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறா (கேட்டார்நெஞ்சுக ளித்யாதிபால) யாதுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை நின்றித்யாதிபால) ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு ✳

உகளு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (களித்தித்யாதிபால்) குழல்களுங்குழறு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வண்டுவரை யித்யாதிபால்) இத்தசமெயி வித்யாதிபாலே கீழ்ப்பாட்டில-

ய—நொந்துநொந்து- வ்யதிதவ்யதிதனுப், கலநெஞ்சனுன வென்னையும நீராயுருக்கின விந்த ஶ்ருங்காரஶப்தத்தைக்கேட்டால் ஈஸ்வரர்களான மோவிகளெங்ஙனே ஸஹிக்கப்புகுகிறார்களென்று மிகவும் வ்யதிதவடிநனுயென்றபடி. பேதைநெஞ்சறவு அற- கோபஸ்த்ரீகளுடைய உநஸ்ஸில விஶ்லேஷமானதுதீர,, பேதை- கோபஸ்த்ரீ, அறவு- விஶ்லேஷம். கோபஸ்த்ரீகளுடைய உநஸ்ஸில ப்ரணயரோஷஜனிதமான தென்றபடி அற- அற்றபின்பு, விவியவித்ராநாநயவாக்யங்களாலே அவர்களுடைய ப்ரணயரோஷஜனிதவைவஶ்யந்தீர்ந்து ராஸக்ரீடாஸம்பெறறபின்பென்றபடி பாடும்பாட்டை- அவன்பண்ணுகிறகானத்தை, யாதுமொன்று- ஏதேனுமொருப்ரகாரத்தாலும, அறிகிலம- அறியமாட்டுகிறிலோம், க்ஷணிகஸாவநம், பரிச்சேதிக்கமாட்டுகிறிலோமென்றபடி. அதுநம்மை பாதிக்கிறப்ரகாரங்கள் நம்மால்பரிச்சேதிக்க முடியாதென்கை. அம்மனம்ம அம்மே! அம்மே! விஷாதாதிஶயத்தால் விலபிக்கிறபடி. மாலையும்வந்தது- இதினமேலே “ஶஶிஸம்ஹிதாராத்ரிः ப்ரவ்ருத்தாப்ராணஹாரிணீ” என்கிறபடியே ப்ராணஹாரிணியான ராத்ரியும்வந்தது, மாலை- ராத்ரி. மாயன்- தன்னை விஶ்லேஷித்தவிரஹிணிகள் ஜீவிக்கும்படி யவர்களிற்காட்டில் ஸஹஸ்ரகுணம் வரிக்கனுப்பெற்கொண்டுவருமவனுன வாஸுதேவனுகன, வாரான்- வருகிறுனில்லை. ॥௯॥

மாலையும்வந்தது- அவன்தான்வருகிறஸமயமாகச் சொல்லிவைத்துப்போன ராத்ரியும்வந்தது, ஏவத்தால் தான்சொல்லிவைத்துப்போன ஸமயம்வந்தும் வாராதொழிந்தானென்றால் ஸஹிக்கமுடியுமோவென்றபடி. மாயன்வாரான்- தனனைக்காணவே ப்ரதிகூலங்களெல்லாம் அநுகூலங்களாம்படி தோற்றுமவனுன வாஸுதேவன் வருகிறிலன், மாமணி- கண்டாஹாரணமாய்க்கட்டின உத்கண்டைகள், புலம்ப- த்வனிக்க, புலம்புகை- த்வனிக்கை, இதுக்கு உகளுமென்கிறதோடே யன்வயம். நல்லேறு- வைஶ்வாதிகளானவ்ருஷபங்களாலே நல- வைஶிஷ்டம், ஏறு- வ்ருஷபம, அணைந்த- அணைப்பட்டவையான, ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பட்டவையானவென்றபடி. கோல- அநதவ்ருஷபஸம்ஶ்லேஷ ஹர்ஷசீபங்களான, நல- நல்லவையான, அநதவ்ருஷபங்களோடு ஸஹஸாவிகளானவென்றபடி, நாகுகள்- கிடாரிகள, நாகு- கிடாரி, உகளும்- உத்ஸவமாகக் கிளம்பாநின்றன, உகளுகை- உயரக்கிளம்புகை, ஹர்ஷத்தாலே ஸஸம்ப்ரமவேஷ்டிதங்களைப்பண்ணுகின்றனவென்றபடி. ஆலோ- ஹாஹா! இவையெல்லாம ஸந்தோஷங்களாகாதிருக்கசெய்தே யென்னுடைய மோகந தீராதொழிவதேயென்றபடி. கொடியன- க்ரூரன, அவன்குழலோசைக்கு ஸாரகங்களாய்க் கொண்டு கத்ருஷ்வாபகங்க ளாகாநின்றவென்றபடி. குழல்களும்- க்ருஷ்ணுக்கு ஸகாக்களான கோபகுமாரர்களுடைய வேணுநாதங்களும, குழறும்- குழறுகின்றன, அவ்யக்தஸ்வரமாய்க்கொண்டு த்வநிப்பு

மூ — வாலொளிவளர்முல்லை கருமுகைகண் மல்லிகையலம்பி வண்டாலுமாலோ வேலையும்விசும்பில் விண்டலறுமாலோ வென்சொல்லியுய்வ னிங்கவனை விட்டே* ।௧௦।
அவனைவிட்டகன்று யிராற்றகில்லாவணியிழையாய்ச்சியர் மாலைப்பூச*

ஆ — புகராநின்றனர். அதிசயமான வொளிவளருகிற முல்லைக்கருமுகைகள் மல்லிகைமுதலானபூக்களின் உபாங்களைப்பருகி வண்டுகளாலாநின்றன, கடலும் கிளர்ந்துகொண்டு வாராநின்றது, இந்நிலைமையில் அவனைவிட்டு நானெத்தைச்சொல்லி யுய்வதென்கிறாள். ।௧௦।

'(அவனைவிட்டு) வண்டுவரைப் பெருமானைப்பிரிந்து தங்களைக்கொண்டு தரிக்கமாட்டாமையைத்தியமபோ

இ — மாபன்வாராமையினாலே இப்பாட்டிலே ராத்ரியும்வந்தது அவன் வாராதொழிந்தானிந்த வ்யஸநதசையிலே நானெங்ஙனே ஜீவித்திருக்கும்படியென்று விலபிக்கிறாளென்று ஸங்க்ஷேபத்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று. ।௧௦।

✳ நிகமனம். ✳

உயிராற்றகில்லா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களையிதுவாதிபால்) அணியிழையாய்ச்சியா மாலைப்பூசலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தியம்போதிதுவாதிபால) த்விதீய த்ருதீய

ம — நின்றனவென்றபடி. ஆலோ- ஹாகஷ்டம்! திருத்தோழன்மார்களெல்லாரும் வந்தும் தான்வாராதிருப்பதே யென்று நிர்வேதிக்கிறபடி. வால்- அதிசயிதமான, வாலென்று அதிசயம், அதிசயமானவென்றபடி. ஒளிவளர்- காந்திமிகாநிற்கிற, முல்லைக் கருமுகைகள் மல்லிகை- இந்தவிவிதபுஷ்பங்களை, கருமுகையென்று முல்லையோடு ஸாத்ருச்யமான வொருபுஷ்பவிசேஷம், அலம்பி- ஸஞ்சலிப்பித்து, அலம்புகை- ஸஞ்சலிப்பிக்கை, இவற்றினுள்ளேபுக்கு முழுகி உபாங்களைப் பாநம்பண்ணியென்றபடி. வண்டு- ப்ரமரங்கள், ஆலும்- ஆலநின்றன, ஸஞ்சரியாநின்றனவென்றபடி. ஆலோ- ஹா கஷ்ட! வேலையும்- ஸமுத்ரமும், வேலையென்று ஸமுத்ரம், விசும்பில்- ஆகாசத்திலே, ஆகாசபர்யந்தோச்ச்ரிதமாய் என்றபடி. விண்டு- வாய்விட்டு, [illegible] ஸவிசேஷதமாயென்றபடி. அலறும்- அலறாநின்றது, கூப்பிடாநின்றதென்றபடி. ஆலோ- ஹாஹா! இங்கு- இந்நிலையிலே, அவனைவிட்டு- அவனையொழிய, என்சொல்லியுய்வன்- எத்தைச்சொல்லி யுஜ்ஜீவிப்பன். ।௰।

அவனைவிட்டகன்று- க்ருஷ்ணனைவிட்டுப்பிரிந்து, உயிர்- தங்கள்ப்ராணனை, ஆற்ற- பொறுக்குகைக்கு, கில்லா- மாட்டாதவர்களான, அணியிழை- அணியப்பட்ட இழைகளையுடையவர்களான, அணிகை- அலங்கரித்துக்கொள்ளுகை, இழை- ஆபரணம், ஸம்ப்ரயோகம் ஸம்பாவிதமானவாறே விவிதாபரணங்களாலே தங்களையலங்கரித்துக்கொண்டு அவனவருகிறானென்று வழிபார்த்திருந்தவர்களானவென்றபடி. ஆய்ச்சியர்- கோபிகைகளுடைய, மாலைப்பூசல்- ஸந்த்யாகாலத்தி லாக்ரந்தத்தை, பூசல்- ஆக்ரந்தம், ஸர்வேச்வரனவன் ஒருஸந்த்யையில் விச்லேஷத்தவாறே விரஹதுக்கம் பொறுக்கமாட்டாதே அவர்களாக்ரந்தம்பண்ணினபடியை யென்றபடி. இதற்கு உண்டிமிழ்ந்தவன் மேலுரைத்தவென்கிறத்தோடே அந்வயம். இதனால் கோபிமாரெல்லாருமாகப்பட்ட க்லேசங்களெல்லாவற்றையு மாழ்வாரொருவருமே அநுபவித்தாரென்றதாயிற்று. ஆய்ச்சியரென்கிற பஹுவசநத்தாலே இத்திருவாய்மொழியில் பத்துப்பாட்டும் கோபிமார்தனித்தனியே பலஹீனபாசுரமாயாதல், விரஹவ்யஸந மாற்றமாட்டாமையாலே ஸமஸ்தரும் வந்துகூடின கோபிமாரெல்லாருக்குமாக வொருத்திபலற்றின பாசுரமாயாதல் இருக்கிறதென்று தோற்றுகிறது. இது உரையிற்சொன்ன நிர்வாஹம், ஆழ்வார்பக்ஷத்தில் பிரதநத்தி லாய்ச்சியரென்கிற பஹுவசநத்துக்கும 'என்னுயிர்காக்குமாறென்' 'என்சொல்லியுய்வனிங்கவனைவிட்டே' உதாஹரணங்களிலேகவசநங்களுக்கும் ஸங்கதியுண்டு, ஆகிலும் 'தமியமாலோ' 'தெய்வவண்டு துதைந்தவெம்பெண்மை' யாமுடைநெஞ்சமும்' உதாஹரணங்களில் பஹுவசநங்களுக்கு ஸ்வாரஸ்யமில்லை, த்விதீயபக்ஷத்தி விபஹுவசநங்களுக்கு ஸங்கதியும் ஸ்வாரஸ்யமும் நிமஸ்யபஹுவசநத்துக்கு ஸ்வாரஸ்யமுமுண்டு, 'என்னுயிர்' உதாஹரணங்களிலேகவசநவிபக்திகளான ஏகவசநவாக்யங்கள் விலபிக்கிறவள் தன்னோடும் சொல்லிக்கொண்ட பாசுரமாகையாலே வவற்றுக்கும்ஸ்வாரஸ்யமுண்டு; இப்படி பஹுவசநவிபக்திகவாக்யங்கள் ஸமுதாயீபூத ஸமஸ்தகோபீவிஷயங்களாயும் ஏகவசநவிபக்திகவாக்யங்கள் விலபிக்குமவள்விஷயங்களாயும் நிர்வஹிக்கும்போது இப்பத்துப்பாட்டுகளும்

மூ — அவனைவிட்டகல்வதற்கே யிரங்கியணிகுருகூர்ச் சடகோபன் மாற*னவனியுண்டுமிழ்ந்தவன் மேலுரைத்த
ஆயிரத்துளிவைபத்துங்கொண்ட* டவனியுளலற்றிநின் றுய்ம்மின் றொண்டீர்ச்சொன்னமாலை நண்ணித்
தொழுதே* ||௧௧||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ — தனிப்பிழையாச் சியா திரளநின்று கூப்பிட்டாப்போலே, ஆழ்வாருமவனைப்பிரிந்து தரிக்கமாட்டாமை கூப்பிட்டவற்றின இத்திருவாய்மொழியைக்கொண்டு அலற்றியுய்யலாமென்கிறார். ||௧௧||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ — ப்ரபந்தார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஆழ்வாரு மித்ராழிபால்) ||௧௧||

ஸ — தோழிமாரெல்லாருங் கூடினவிடத்தில் தனித்தனியே பாசுரங்களென்றிப்படியொரு த்ருதீயவஸ்த்தாப்ரயித்தா இவ்வெங்கவநவஸ்தாவஸ்தங்களெல்லாவற்றுக்கும் ஸத்ருக்ஸாரஸ்யமுண்டு, அவனைவிட்டகல்வதற்கு - பரமேபராபாஷனைவிட்டு விச்லேஷித்திருக்குகைக்கே, ஷஷ்டீ ஸம்பந்தஸாமாந்யவசேயாகையாலே யிங்கே ஹேத்வர்த்தே, விச்லேஷித்திருக்கையாலே யென்றபடி. ஆவாரணத்தால் ஸாம்ஸாரிகதாவங்களாலே யன்றென்றபடி. ஸாம்ஸாரிகதாவங்களிற்காட்டில் பரமபுருஷவிரஹமே யதிகமாய் நலிந்ததென்றுகருத்து. இரங்கி - கரைந்து, வ்யதிபட்டென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தவென்கிறத்தோடே யந்வயம். அணி குருகூர் - அழகிய திருநகரியையுடையவரான, திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவென்றபடி. மாறன் - மாறனென்கிற குடிப்பேரையுடையவரான, சடகோபன் - ஸ்வாமீ, அவனி - ப்ருதிவியை, உண்டுமிழ்ந்தவன் மேல் - ப்ரளயகாலத்திலே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உத்காரம்பண்ணினவன் விஷயமாக, உரைத்த - அருளிச்செய்ததான, இதுபத்துக்கு விசேஷணம், ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இவைபத்துங் கொண்டு - இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களையுங்கொண்டு, தொண்டீர்? - பகவத்விஷயத்தில் ஆஸக்தராயிருப்பவர்காள்? சொன்ன - அப்படி சொல்லப்பட்டவனை, அப்படி ஸ்ருஷ்ட்யாதிகர்த்தாவென நாமக்ஷணனாகச்சொல்லப்பட்டவனை வென்றபடி. மாலை - ஆச்ரிதவ்யாமோஹனை க்ருஷ்ணனை, மால் - வ்யாமோஹன், நண்ணி - கிட்டி, தொழுது - ப்ரணாமம்பண்ணி, அவனியுள் - ப்ருதிவிக்குள்ளே, நின்றலற்றி - ப்ரீதியாலேயிரைவாம் உச்சைஸ்ஸ்வரமாக ஸங்கீர்த்தநம், உய்மின் - உஜ்ஜீவியுங்கோள். ||௧௧||

* ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநசேவதிஶ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:. *

ஸ்ரீ:

த்ருமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(மல்லிகை)

ஸ்த்தாஸ்நுப்ரவிஷ்டா ஜகதவநதயா ஸம்ப்ரதாயேசத்வாத் ஸார
க்ராஹித்வாச்சதாந்தே ஸம்ஸ்ருஷ்டிஜநதயா ஸ்வாம்ஶகாநாஞ்ஜநாநாம்।
ஸ்ராக்ஷ்யத்வாத்ருஷ்டவேதாபக தஸ்வரஸம்பேதநாத் ஸங்க்ர
மச்சம்ப்ரேயஸா ஸ்ருஷ்டிநாவஸ்தயதயா வ்யாவியாதாவ க்ருஷ்ண: ||௧௧||

(ஸ்த்தாஸ்நுப்ரவிஷ்டா) அலர்பயந்தாமரைக் கண்ணனம்மான் - "தஸ்யயதாகப்யாஸம் புண்டரீகமேவ மக்ஷிணீ" என்கிறபடியே, காம்பீர்யஸ்துதிக ஸந்த்ருஷ்டநாள ரவிகரவிகஸித புண்டரீகதளாமலாயதேக்ஷணனாகையாலும், (ஜகதவநதயா) ஆகலிடம் படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந் தளந்தெங்குமளிக்கின்றவாகங்களெல்லாம் ஸ்ருஷ்டித்து ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (ஸம்ப்ரதாயேசத்வாத்) கண்ணன்கள்வம் - தனியிலாக்கிங்க மெய்மாயன் - க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்து ஸம்ப்ரதானாகையாலும், ஆதிசைத்தாலே ரஞ்சகனும் சொல்லப்படுகிறது. (ஸாரக்ராஹிஸ்வாத்) தூவியம்புள்ளுடைத் தெய்வவண்டுதுதைந்த வெம்பெண்மையம்பூவிதாலோ - வண்டானது புஷ்பத்தை க்ருதஸாரமாக்குமாப்போலே யாஸ்ரிதருடைய ஸ்ப்ருஹயாதிகளையவஹரித்து க்ருதஸாரமாகக வல்லவனாகையாலும், (வேணாநாதேஸம்ஸ்ருஷ்டிதஜநதயா) அவனுடைத்தீங்குழலீருமாலோ -

ஆ—தா— "ஸௌஜந்ய ஸ்ருஜநாச்ரயஸ்வ" இத்யாதிகளிற்படியே ஜங்கமஸ்தாவர விஷமமற வெல்லாரையும் ஸம்ஸ்பர்சத்தாலே விக்ருதராக்கவல்லனுகையாலும், (ஸாம்யநாதநாஜாதந்) சிவனொடுபிரமன் வண்டிருமடந்தைசேர்திருவாகம்— ஸத்வமான ப்ரஹ்மருத்ரர்களோடு நித்யாநபாயிநியான பெரியபிராட்டியோடு வாசியறத் திருமேனியிலே யிடங்கொடுக்குமவனுகையாலும், (ஸ்ருங்காரம்) காரொக்குமேனி— ஸகலலக்ஷணம் போலே ஸ்ருங்காரமான வடிவையுடையவனுகையாலும், (ப்ரஸந்நவதநம்) அதுமணந்தகன்ற நங்கண்ணன் கள்வம் கண்ணனிற்கொடிது— தன்னைக்காட்டிலும் மாதுர்யமான நவநீதசௌர்யாதிகளையுடையவனுகையாலும், (ஸாரஸ்யஸௌரஸ்யதோக்தி) தூதுசெய்கண்கள்கொண்டொன்றுபேசித் தூமொழியிசைகள்கொண்டொன்றுநோக்கி— மாலையும்வந்தது மாயன்வாரான்— தனக்கு ஸம்வாதங்களான கண்களாலும் குழலோசையாலும் ஸரஸஸம்பாஷணாதிகளைச் செய்யவல்லனுகையாலும், மற்றும் தேநாஸ்ய ஸௌலப்ய குணங்களையுடையவனுகையாலும், வண்டுவரைப்பெருமாளை வருகைக்கு யோக்யமானஸமயத்தை யுடையவராக "மல்லிகைகமழ்" என்கிற தசகத்திலே ப்ரவ்ருத்தமாநஸரான வாழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினரென்று அருளிச்செய்கிறார்.

॥௧௧௧॥

ஸ்ரீமதே சடகோபாய நம:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (மாலைநண்ணி) 'என்சொல்லியுய்வனிங்கவனைவிட்டு' என்றுகிடந் தலற்றுகிற்கச்செய்தே அவனும் பசுமேய்த்துவந்துபுகர அவர்களவனோடே கலந்துபரிமாறினாப்போலே தம்முடைய வ்யஸநமுந்திரும்படி திருக்கண்ணபுரத்திலே அவனைக்கண்டு அவனோடேகலந்துபரிமாறி தம்முடைய ப்ரீதிஸமயத்தாலே ஸமஸ்த ஜநங்களைக்குறித்து ஸர்வஸமாச்ரயணீயனைக்கொண்டு திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானை ரக்ஷகனாகப்பற்றி அவன்திருவடிகளைக் கமலமலரிட்டு நீர்வினைகெடத்தொழுதெழுமின்? இதுக்கொரு...

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிவிரஹதப்தராய் அலற்றினவாழ்வார் ஸந்தோஷத்தெய்யிற்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே ப்ரவ்ருத்தமாநம்பண்ணுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன உபதேசிப்பிக்கிறார் (என்சொல்லியித்யாதியால்) கலந்துபரிமாறியென்றது— ஸம்ஸ்லேஷங்களைப்பெற்றென்றபடி. அறுக்கும்வினையிலே பாஹ்யஸம்ச்லேஷங்களை ; ஸஹஸ்ரகாரமாக ஸாதநாயித்துப்ராப்தித்துப் பெருமையாலே வ்யஸநம்ஸதிரோதமாய் அத்தாலே ஸமஸ்தஸாவம்கலங்கி மல்லிகைகமழ்தென்றலிலே விஷயவைலக்ஷண்யராய் வ்யஸநப்பட்ட வாழ்வாருக்கு இவர்பட்ட வ்யஸநமெல்லாந்திரும்படி ஸர்வேச்வரன்தான் திருக்கண்ணபுரத்திலே நின்றருளினபடியைக் காட்டியருளி 'நாமன்றோ உம்மை யிழந்திருக்கிறோம்' மென்றருளிச்செய்ய, இத்தாலே மிகவுப்ரீதராய் ஸமஸ்தஸாவமிழந்திருந்த தம்முடைய வ்யஸநம்திரும்படி யவனோடேகலந்துபரிமாறி அந்தப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே ஸர்வோபதேசம்பண்ணுகிறார். "சரணமாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான்" என்று இத்திருவாய்மொழியிலருளிச்செய்கையாலே இச்சரீராவஸாநத்திலே ப்ரவேசிக்கச்செய்கிறோமென்றெம்பெருமானருளிச்செய்தானென்னுமிடம் வ்யஞ்ஜிதமாகிறதிறே. இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக் கவஸரஸங்கதி ஸ்வமென்கிறஸமநந்தரம் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. குறித்துஎன்கிறதற்கு உபாதாநக்ரமத்தில் ஸ்ரீயையோடேயபயம்.

முதற்பாட்டு.

த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸமாச்ரயணீயனித்யாதியால்) மாலை

மூ— மாலைநண்ணித் தொழுதெழுமினோ வினைகெடக்* காலைமாலைகமலமலரிட்டுநீர்* வேலைமோதுமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்* தாலின்மேலாலமர்ந்தா னடியிணைகளே* ௧
கள்ளவிழுமலரிட்டுநீரிறைஞ்சுமின்* நள்ளிசேரும்வயல்சூழ்கிடங்கின்புடை* வெள்ளியேய்ந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுர*

ஆ— காலத்ரயேபி ஸேவ்யமெல்லையென்கிறார். ௧
(கள்ளவிழும்) அவன்திருவடிகளைக் கள்ளவிழுமலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமிடத்தில அவற்றைநெஞ்சாலே நினைத்துக்கொண்டு நாளுமிறைஞ்சுமினென்கிறார். ௨

இ— நண்ணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (எம்பெருமானையித்யாதியால) பாட்டெல்லாமேகவாக்யமாயிருக்க 'காலைமாலை' யென்றது 'ஸாயம்ப்ராதர்ஜுஹோதி' இத்யாதிவத் காலநியமபரமோவென்று ஸங்கியாமக்காக வ்யாக்யாத்தாலே யிதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கொருவித்யாதியால). 'ப்ராதர்நித்யம் ஸாயம்ப்ராஹ்ணாதிஷு ஸந்த்யாஸு | நாராயணமேவாப்யேதி ஸத்யோ வை கவயோ ஜனா:' இத்யாதிப்ரமாணமிருக்க 'காலைமாலை' யென்றது ஸர்வகாலோபலக்ஷணமென்றுகருத்து. ௧

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

ப்ரதமம் இதின்மேலொரு ஸமர்ப்பணவிசேஷம்விதிக்கைக்காகக் கீழ்ச்சொன்னதுக் கநுவாதமென்று காட்டுகிறார் (அவன்திருவடிகளையித்யாதியால) திருக்கண்ணபுரமுள்ளியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றையித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே ஸேவாஸாதனத்தை யுபதேசித்தவரிப்பாட்டிலே த்யானத்தையுபதேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ௨

ப— வேலை- ஸமுத்ரமானது, மோதும்- அலைகளாலே தாடனம்பண்ணாநிற்கிற, மோதுகை- தாடிக்கை. ஸமுத்ரம் ஸந்நிஹிதமாகையாலே ப்ராகாரத்திலே தாடிக்கிறதென்று கருத்து. மதிள்- ப்ராகாரங்களாலே, சூழ் பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனான, ஆலின்மேல்- ஜலத்தின்மேலே, ஆல் என்றது ஜலத்துக்குப்பெயர். ஜலக்கட்டியை ஆலங்கட்டி யென்னக்கடவதிறே. ப்ரளயார்ணவஜலத்தின்மேலே யென்றபடி. ஆலமர்ந்தான்- ஆலிலே அமர்ந்தவனான, வடதளத்திலே கண்வளர்ந்தருளினவனான வென்றபடி. இத்தால் ஆச்ரிதரக்ஷணோபாயஜ்ஞமாக ஸ்வாபாவிக வடநாசக்தியை ஸூசிப்பித்தபடி. மாலை- ஸர்வேச்வரனை, நண்ணி- கிட்டி, ரக்ஷகனாய்ப்பற்றியென்றபடி. அடியிணைகள்- அவன் திருவடிகளிரண்டையும, இணை- இரண்டு, இதுக்குத்தொழுது என்கிறதோடேயன்வயம். காலை மாலை- ப்ராத:காலத்திலும் ஸாயங்காலத்திலும, மாலை- ஸாயங்காலம். இது உபலக்ஷணம். உங்களுக்குத் தக்கவென வேதேனுமொரு காலத்திலே யென்றபடி. கமலமலர்- பத்மபுஷ்பங்களை, இது ஸர்வபுஷ்பங்களுக்கு முபலக்ஷணம், பரிமளவந்தமான புஷ்பங்களையென்றபடி. இட்டு- ஸமர்ப்பித்து, நீர்- ஸம்ஸாரதுக்கார்த்தரான நீங்கள், வினைகெட- துக்கங்கள் நசிக்கும்படி, வினை- கர்மமாய் லக்ஷணயா துக்கபரம், தொழுது- ஸேவித்து, "நித்யாஞ்ஜலிபுடா ஹ்ருஷ்டா நம இத்யேவவாதின:" என்கிறபடியே சேஷவ்ருத்தியைப் பண்ணியென்றபடி. எழுமின்- உஜ்ஜீவியுங்கோள், ஓ! என்று ஸம்போதனம், ஓ ஜனங்களேயென்றபடி. ௧

ஓதொண்டரே- வாரீர் ஸ்வவிஷயத்தில பாவமுடையவர்காள்?, தொண்டர்- பக்தர். ஓ வென்று ஸம்போதனம்போலே ஸம்போதனத்யோதகம், கள்ளவிழும- தேன்கள் ஸ்ரவிக்கின்றனவாகிற்கிற, அவிழுகை- ஸ்ரவிக்கை, தேனையுடைய புஷ்பங்களானவென்றபடி. மலர்- புஷ்பங்களை, இட்டு- ஸமர்ப்பித்து, நீர்- ஸமர்த்தியடியாபாவமுடைய நீங்கள், இறைஞ்சுமின்- ஆச்ரயியுங்கோள், நள்ளி- நண்டுஸ்த்ரீகள், நள்ளியென்று நண்டுஸ்த்ரீகளுக்குப்பேர், சேரும்- சேர்ந்திருக்கிற, இத்தால் நித்யஸம்ருத்திஸூசிதமாகை. வயல்- கேதாரங்களாலே, சூழ் பரிவ்ருதமான, கிடங்கின்புடை- அகழின்பார்ச்வத்திலே, கிடங்கு- அகழ்- இதுக்கு மதிள்சூழ் என்கிறத்தோடே யன்வயம். வெள்ளியேய்ந்த- சுக்ரனைக்கிட்டின, வெள்ளி- சுக்ரன், ஏய்கை- கிட்டுகை, அத்யுந்நதமானவென்றபடி, மதிள்- ப்ராகாரத்தாலே, சூழ- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்—

மூ— ...ள்ளி நாளுந்தொழுதெழுமினோதொண்டரே* ||௨||
தொண்டர் நுந்தம் துயர்போக நீரேகமாய்* விண்டுவாடாமலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமின்* வண்டுபாடும்பொழில
சூழ்திருக்கண்ணபுரத்து* அண்டவாணனமரர்பெருமானையே* ||௩||
மானைநோக்கிமடப்பின்னைதன்கேள்வனைத்* தேனைவாடாமலரிட்டுநீரிறைஞ்சுமின்*

ஆ—(தொண்டர்) ஸ்வசேஷித்வத்தை அபாரவருமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து ஸர்வஸுலபணீயனுக்காகத் திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருந்தவனுக்கு அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு அடிமைசெய்யுங்கோளென்கிறார். ||௩||

(மானைநோக்கி) எல்லாருக்குமினியனாய்க்கொண்டு நப்பின்னைப்பிராட்டியோடேகூடத் திருக்கண்ண

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

இ— அண்டவாணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேசத்வாதியால்) அமரர்பெருமானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபராவருமித்வாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸுலபணீயனித்வாதியால்) நீரேகமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யத்வாதியால்) இத்தால்கீழ்ச்சொன்ன ஸமாச்ரயணத்துக்கு அநந்யப்ரயோஜநத்வம் அங்கமாகச்சொல்லுகிறதென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ||௩||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

தேனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருக்குமினியனாதியால்) நீரிறைஞ்சுமினென்றது

ப—அநந்தரவ்யாக்யானத்தை, இது ஸுஜ்ஞாநோக்ஷேணை, அவ்வூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற வெழுபெருமான் திருவடிகளையென்றபடி. உள்ளி- விஷித்து, உள்ளுகை- விஷிக்கை, த்யாநித்துக்கொண்டென்றபடி. நாளும்- ப்ரதிதினமும், ஸர்வதா கடலைத்தீண்டலாகாதென்னுமாபோலே இதுக்கொரு நியமாதிகளுமில்லையென்றபடி. தொழுது- ஸேவித்து, எழுமின்- உஜ்ஜீவியுங்கோள். ||௨||

தொண்டர்- பகவத்விஷயத்தில ஆஸக்தியுடையவர்காள், வண்டுபாடும்- பகவதநுபவாநந்தர்களாய்க்கொண்டு வண்டுகள்பாடாநிற்கின்ற, 'ஹா தஸ்யாஹமாயுஷாவெ' என்கிற ஸாமகரைப்போலே வண்டுபாடும்பொழிலென்றுகருத்து. பொழில- உத்யாநங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்குமவனை, அண்டவாணன்- அண்டத்துக்கு நிர்வாஹகனை, வாணன்- நிர்வாஹகன், ஸ்ரீவைகுண்டத்துக்கு நிர்வாஹகனையென்றபடி. அமரர்பெருமானை- நித்யஸூரிநாயகனை, நுமதுயர்போக- உம்முடைய துயர்போம்படி, தம்மளவு ஸாயிக்யப்ரயோஜநம், துயர்- து:க்கம், உங்களுடைய ஸாம்ஸாரிகதுக்கங்களெல்லாம் தீரும்படியென்கை. நீர்- ஸ்வதந்த்ரரானநீங்கள், ஏகமாய்- ஏகாக்ரமாய், அவிஹிதமாயென்றபடி. அநந்யப்ரயோஜநமாயென்கை. ப்ரயோஜநாந்தரபரனுக்கில் தெய்வாந்தரமும் ஸமாச்ரயணீயமாயிருக்க, இதுக்கு இறைஞ்சுமினென்கிறதோடே அந்வயம். விண்டு- விகஸிதமாய், வாடா- வாடாததான, மலரிட்டு- புஷ்பங்களைக்கொண்டு, புஷ்பங்களாலேயென்றபடி. நீரிறைஞ்சுமின- நீங்களாகவே ஆச்ரயியுங்கோள், தெய்வங்களுக்கு ஸாத்விகரானவர்கள் நிஷேதமென்று ரக்ஷிக்கும்படி உங்களுடைய சேஷத்வத்தை ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டே ஆச்ரயியுங்கோளென்றபடி. 'மோக்ஷார்த்தீ ஸர்வஸந்யஸேத்' என்னுமாபோலே நீங்கள்நீங்களாயிருந்துகொண்டாச்ரயியுங்கோளென்று இரண்டுநீங்களுமுபத்துக்கும் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ||௩||

தேனை- தேனை, 'ரஸோவைஸ:' என்கிறபடியே தேன்போலே போக்யபூதனை, இது கேள்வனுக்குவிசேஷணம். மானைநோக்கி- மானையுமபடியான நோக்கையுடையவளான, ஸாரிணியானது பராஜிதமாம்படியான கண்ணழகையுடையவளானவென்றபடி. மானையென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஹிதயா ஐகாரத்தினுடைய வகாரலோபம். மடப்பின்னைதன்- ஸௌந்தர்யவதியான நீளையினுடைய, மடப்பம்- ஸௌந்தர்யம், பின்னை- நீளை, தன் என்று ஷஷ்டி. கேள்வனை- காந்தனை, கேள்வன்- காந்தன், காந்தபூதனையென்றபடி. வாடாமலரிட்டு- சுத்தபுஷ்பங்களைக்கொண்டு, சுத்தபுஷ்பங்களாலேயென்றபடி. நீர- ஸ்வதந்த்ரரான நீங்கள், இறைஞ்சுமின்—

மூ—வானையுந்துமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரந்* தானயந்தபெருமான்சரணாகுமே* ||௪||

சரணமாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லா* மரணமானால்வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரா* னரணமைந்தமதிள் சூழ்திருக்கண்ணபுரத்* தரணியாளன் றனதன்பர்க்கன்பாகுமே* ||௫||

ஆ—புரத்திலே யெழுந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானுக்கிப்படி அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண் டடிமைசெய்யவே தன்றிருவடிகளில் நித்யஸித்தமான கைங்கர்யஸம்பத்தை யுங்களுக்குத்தந்து ரக்ஷித்தருளுமென்கிறார். ||௪||

(சரணமாகும்) இப்படி பக்தியோகத்தாலே அவனையாச்ரயிக்கக்ஷமரன்றியே தன்றிருவடிகளையே யுபாயமாகப்பற்றினார்க்கு ஒருபடியாலன்றியே யெல்லாப்படியாலும் ரக்ஷகனாய் அப்போதேயவர்களை யிப்ப்ரக்ருதியைவிடுவித்து திருநாட்டிலேகொண்டுபோய் திவ்யப்ரக்ருதிகளாக்கி அவர்களோடே ஸம்ச்லேஷித்தல்லது தரிக்கமாட்டாதிருக்கச்செய்தே அவர்களுக் கிப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்த மநாதிவாஸநையாலே ஸஹ்யமாயிருக்கையாலே [illegible]காலத்திலே யிப்ப்ரக்ருதிதானேவிட்டால் திருநாட்டைக்கொடுத்தருளி பின்னையு

இ—ஸமஞ்சொல்லுகைக்காகக் கீழ்ச்சொன்ன ஸௌலப்யத்தை யநுபவிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. சரணாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்றிருவடிகளிலித்யாதியால்) ||௪||

* ஐந்தாம்பாட்டு. *

தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்நாலுபாட்டிலும் பக்தியோகத்தையுபதேசித்து இதில் சக்தியில்லாதார்க்குப் ப்ரபத்தியையுபதேசிக்கைக்காகப் ப்ரபந்நவிஷயத்திலவன்பண்ணு மாதிசயங்களைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதையாயிற்று. சரணமெல்லாமாகுமென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருபடியாலித்யாதியால்) மரணமானாலென்கிறவிடத்தில் யதிசப்தத்தாலே அவஸரப்ரதீக்ஷணம் தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அப்போதேயவர்களையித்யாதியால்) வைகுந்தங்கொடுக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—ஆச்ரயியுங்கோள், ஆராயியுங்கோளென்றபடி. வானை—ஆகாசத்தை, உந்தும்—உந்தாநிற்கிற, உத்துங்கமாகத்தள்ளாநிற்கிறவென்றபடி. உந்துகை—உத்துங்கமாகத்தள்ளுகை, உந்தும் என்கிறவிடத்தில் மகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம்லோபஃ. ஆகாசத்தைத்தள்ளுகிறப்போலே யத்யுந்நதமானவென்றபடி. மதிள்—ப்ராகாரத்தாலே, சூழ்—பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்—அந்ததிவ்யநகரத்தை, தான்—ஸ்வயம், தானென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஹிதாயாம் [illegible]லோபஃ. நயந்த—ஆசைப்பட்டவனான, நயக்கை—ஆசைப்படுகை, ஆச்ரிதஸம்ச்லேஷத்துக்கு யோக்யமானஸ்தலமென்று மிகவுமாதரிக்கிறவனானவென்றபடி. பெருமான்—ஸர்வேச்வரனானவன், சரணாகும்—ரக்ஷகனானவன், உங்களுக்கு கைங்கர்யஸாம்ராஜ்யத்தைத் தந்தருளுமவனென்றபடி. ||௪||

தனதாள்—தன்னுடையதிருவடிகளை, அடைந்தார்க்கு—உபாயமாகப் பற்றினவர்களுக்கு, தன் திருவடிகளிலே ந்யஸ்தபரானவர்களுக்கென்றபடி. சரணமெல்லாமாகும்—எல்லாச்சரணமுமாகாநிற்குமவனான, ஸர்வவிதரக்ஷகனுமவனானவென்றபடி. அவர்களபேக்ஷித்த ஸர்வரக்ஷைகளையுஞ் செய்யுமவனானவென்கை. மரணமானால்—அவர்களுக்கு சரீரவியோகமானால், அவர்களுக் கிந்தசரீரம் ஸஹ்யமாயிருக்கையாலே தானித்தை யிப்போதே நிவர்த்திக்கமாட்டாதே அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்நிற்க தச்சரீரஸ்திதிஹேதுபூத கர்மக்ஷயத்தாலே அந்த சரீரவியோகம் அவர்ஜநீயமாக ப்ராப்தமானாலென்றபடி. வைகுந்தங்கொடுக்கும்—ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக் கொடுத்தருளுமவனான, பிரான்—இப்படி உபகாரகனானவன், அரணமைந்த—அரணாகவமைந்ததான, அரண்—ரக்ஷை. [illegible] யிப்பாரிவனுக்கென்னவருகிறதோ வென்றஞ்சாதபடி நல்லரக்ஷையாயிருக்கிற வென்றபடி. மதிள்சூழ்—ப்ராகாரத்தாலே பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்தரணியாளன்—திருக்கண்ணபுரத்திலேயிருக்கிற தரணீநாயகனானவன். [illegible]

மூ—அன்பனாகுந் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாஞ்* செம்பொன்னாகத்தவுணனுடல்கீண்டவ* னன்பொனேய்ந்த
மதிள்சூழ்திருக்கண்ணபுரத்* தன்பனானுந் தனமெய்யர்க்குமெய்யனே* ॥ கூ ॥
மெய்யனாகும்விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம்* பொய்யனாகும்புறமேதொழுவார்க்கெல்லாஞ்*

ஆ—மவர்கள்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹத்தாலே தானொன்றுஞ்செய்யாதானாப் இவர்களுக்கெத்தைச்செய்வேனென்றிருக்குமென்கிறார். ॥ ரு ॥

(அன்பனாகும்) இப்படிதன்திருவடிகளிலே அநந்யப்ரயோஜநமான ஸ்நேஹத்தையுடையவரானவர்கள் பக்கல், தானுமென்று அநந்யப்ரயோஜநமான ஸ்நேஹத்தையுடையனாய், ஸ்வாநுபவவிரோதிகளையும் தானேபோக்குமென்கிறார். ॥ கூ ॥

(மெய்யனாகும்) இப்படி அநந்யப்ரயோஜநமாகத் தொழுவார்க்கெல்லாம் தன்னையுள்ளபடியே காட்டிக்

இ—(திருநாட்டையித்யாதியால்) அன்பாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்கள்பக்கலித்யாதியால்). ॥ ரு ॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

கீழ்ச்சொன்னவுபகாரத்தின்மேலே ப்ரதிபந்தகநிவர்த்தநரூபமான வுபகாரத்தையுஞ் சொல்லுகைக்காக விப்ரதமவாக்யம் ஸம்ஶ்லேஷஸ்தாநத்தை யநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. அநந்யப்ரயோஜநஸம்பந்தங்களாலே தனமெய்யர்க்கு மெய்யனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாநுபவேத்யாதியால்). ॥ கூ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

ப்ரதமவாக்யம் கீழ்ச்சொன்னவுபகாரத்தை வ்யதிரேகேண த்ருடீகரிக்கைக்காக வநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்). இத்தாலேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. த்விதீயவாக்யத்

ப—அவர்கள்பக்கல் வாத்ஸல்யஸ்நேஹஸாமி யாவனென்கை. ॥ ரு ॥

தனதாள்- தன்னுடைய திருவடிகளை, அடைந்தார்க்கெல்லாம்- உபாயமாகப் பற்றினவர்களெல்லார்க்கும், அவர்களுடைய ஜந்மவ்ருத்தாதி தாரதம்யம்பாராதே ஸ்நேஹிக்குமென்கைக்காக எல்லாமென்கிறவிடம், அன்பனாகும்- ஸ்நேஹியாயிருக்குமவனை, அன்பன்- ஸ்நேஹி, இது திருக்கண்ணபுரத்தன்பனுக்கு விஶேஷணம். செம்பொன்னாகத்து- சிவந்தபொன்போலேயிருக்கிற ஶரீரத்தையுடையவனை, ஆகம்- ஶரீரம், அயுவன்- ஆகத்தன், ஆகத்தவுணனென்று ஸமாஸம். அவுணனுடல்- ஹிரண்யாஸுரனுடைய கலேபரத்தை, அவுணன்- ஹிரண்யாஸுரன், கீண்டவன்- நகங்களாலே விதாரணம்பண்ணினவனை, நன்பொன்- நல்லபொன்னாலே, ஏய்ந்த- செய்யப்பட்டதான, மதிள்சூழ்- ப்ராகாரத்தாலே பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலே, அன்பன்- ஸ்நேஹத்தையுடையவன், ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக் கநுகூலமான தேஶமென்றிங்கே மிகவும் ஆதரித்து வஸிக்கிறவனென்றபடி. தனமெய்யர்க்கு- தன்பக்கல் யதார்த்தமான ஸ்நேஹத்தை யுடையவர்க்கென்றபடி. அநந்யப்ரயோஜநமான ஸ்நேஹத்தையுடையவர்களுக்கென்று பர்யவஸிதார்த்தம். ப்ரயோஜநாந்தரபரருடைய ஸம்பந்தம் காதாசித்கமாகையாலே அயதார்த்தமிறே! நாளும்- ஸர்வகாலமும், மெய்யன்- யதார்த்தமான ஸ்நேஹத்தையுடையவன்.

விரும்பி- ஸௌஹார்த்தாஸக்திப்பண்ணி, ப்ரயோஜநாந்தரங்களைவிட்டுத் தன்னையேஸௌஹ்ருதமாக ஸங்கல்பித்துக்கொண்டென்றபடி. தொழுவார்க்கெல்லாம்- ஆஶ்ரயிக்கிறவர்களுக்கெல்லாம், மெய்யனாகும்- யதாஸ்திதனானவன், ஸ்வரூபஸ்திதனைத் தன்னை யுள்ளபடியே ப்ரகாஶிப்பித்தருளுமென்றபடி. எல்லாமென்கிறது அவர்களுடைய ஜந்மவ்ருத்தாதி தாரதம்யம்பாராதே செய்யுமென்றபடி. புறமே- பாஹ்யவிஷயமாக, ப்ரயோஜநாந்தரபரமாக வென்றபடி. தொழுவார்க்கெல்லாம்- ஆஶ்ரயிப்பார்க்கெல்லாம். அவர்களெத்தனையேனும் முமுக்ஷுக்களாகிலுமென்கைக்காக வெல்லாமென்கிறவிடம். பொய்யனாகும்- அயதாஸ்திதனானவன்,

மூ—செய்யில்வாளை புகளுந் திருக்கண்ணபுரத்* தையனாகத்தணைப்பார்கட்கணியனே* ॥௭॥
அணியனாகுந்தன தாளடைந்தார்க்கெல்லாம்* பிணியுஞ்சாராப்பிறவிகெடுத்தாளும்* மணிபொனேய்ந்தமதிள்
சூழ்திருக்கண்ணபுரம்* பணிமினாளும்பரமேட்டிதன் பாதமே* ॥அ॥

ஆ—கொடுக்கும், அநந்யப்ரயோஜநமாகத் தொழாதார்க்கெல்லாம் தன்னையுள்ளபடி காட்டான், அநந்யப்ரயோஜநமாகவே ராஜ்யத்தைப்பண்ணவவனிப்படி ஸுலபனோவென்னில்? தானேப்ராப்யன் என்றிருப்பார்க்கவன் ஸுலபனும், இவ்விடத்திலொரு ஸந்தேஹமில்லையென்கிறார். ॥௭॥

(அணியன்) இப்படி தன் திருவடிகளையே ப்ராப்யம் என்றுபற்றினரெல்லாருடைய து:கங்களையும் து:கஹேதுவான ஸம்ஸாரத்தையும்போக்கி அவர்களுக்கு ஸுலபனும், ஆதலால் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே

இ—துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநமாகத் தொழாதார்க்கெல்லாமித்யாதியால்) த்விதீயபாதம் ப்ரதமபாதத்தினர்த்தத்தையே உபபாதநஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே வாக்யைக்யமன்றோவென்ன? அதை விவரிக்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநமாகவே ராஜ்யமித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானேப்ராப்யமித்யாதியால்) செய்கிறதோ ராஜ்யமாதாலும் தன்னையே ப்ராப்யமாகப்பற்றினார்க்கு ஸுலபனென்கையினாலே தாத்பர்யமாகையிலே வாக்யைக்யமென்றதாயிற்று. ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

ப்ரபத்தியைப்பண்ணுங்கோளென் றுபதேசிக்கைக்காக விப்ரபந்நாதிகாரிகளுடைய து:கங்களை யபநயிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இது ஹேதுகர்ப்பமென்று காட்டுகிறார் (ஆதலாலென்று) இதுக்குப் பற்றுங்கோளென்கிறத்தோடே யந்வயம். இத்தால் கீழ்மூன்றுபாட்டுகளாலே ப்ரபந்ந விஷயத்தில் அவனநுக்ரஹவ்ருத்தி செய்தருளும்படிகளை யுபபாதித்து இப்பாட்டிலே உபாயமான ப்ரபத்தியைப்பண்ணி யுஜ்ஜீவியுங்கோளென் றுபதேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று, அதில் "து:கங்களையு" மென்கிறத்தாலே பிணியுஞ்சாராவென்றதும் 'து:கஹேது' வித்யாதியாலே பிறவிகெடுத்தாளுமென்றதும் 'ஸுலபன்' னென்றத்தாலே அணியனாகும் என்கிறதுவும் வ்யாக்யாதம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டத்திலித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்தில் விவக்ஷிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார்

ஈ—ப்ராப்யஸுலபனென்னைதன்னை யதாவஸ்தப்ரகாசிப்பிப்பானென்றபடி. செய்யில்- கேதாரங்களிலே, வாளை- மத்ஸ்யங்களானவை, உகளும்- உகளாநிற்கிற, உகளுகை- உயரக்கிளம்புகை, ஜலஸம்ருத்தி ஜநித ஹர்ஷாதிசயத்தாலே துள்ளாநிற்கிறவென்றபடி. திருக்கண்ணபுரத்து- அந்தர்வ்யூஹமாத்திலிருக்கிற, ஐயன்- ஸுலபஸ்வாமியான ஸர்வேஸ்வரன், ஆகத்து- உள்ளிலே, ஆகம்- உள்ளு, தங்கள் ஹ்ருதயத்திலேயென்றபடி. அணைப்பார்கட்கு- ஆஸ்ரயிக்குமவர்களுக்கு, ப்ராப்யமாக அநுஸந்திப்பார்களுக்கென்றபடி. அணியன்- ஸந்நிக்ருஷ்டன், ஸுலபனென்றபடி. ॥௭॥

தனதாள்- தன் திருவடிகளை, அடைந்தார்க்கெல்லாம்- ப்ராப்யமாகப்பற்றினவர்களெல்லாருக்கும், அணியனாகும்- ஸந்நிக்ருஷ்டனாவன். அணியன்- ஸந்நிக்ருஷ்டன். ஸுலபனாவனென்றபடி. பிணியும்- வ்யாதியும், பிணி- வ்யாதி, இது உபலக்ஷணம், வ்யாத்யாதிது:கமெல்லா மென்றபடி. "நரோகோநசது:கதா" என்று ஸ்ருதியில் ரோகத்தை முற்படச்சொல்லுகையாலே பிணியையெடுத்தது. சாரா- சாராது, அவர்களை யாஸ்ரயியாது. நிஸ்ஸேஷமாக விட்டுப்போமென்றபடி, பிறவி- ஜநநத்தை, ஸம்ஸாரிக்கையை யென்றபடி. கெடுத்து- நஸிப்பித்து, ஆளும்- ஆளுமவன், ஸ்வாமிகைங்கர்யத்திலே விநியோகித்துக்கொண்டு ரக்ஷித்தருளுமென்றபடி. பரமபதாதிஷ்டாநவிஸேஷ:. இது ஹேதுகர்ப்பம், ஆதலால் பணிமினென்றந்வயிக்கிறது. மணிபொன்- ரத்நங்களாலும் ஸ்வர்ணங்களாலும், ஏய்ந்த- செய்யப்பட்டதான, மதிள்சூழ்- ப்ராகாரத்தாலே பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்- ஸ்வதந்த்ர்யைஸ்வர்யம். திருக்கண்ணபுரத்திலேயெழுந்தருளியிருக்கிறவனான வென்றபடி. பரமேட்டிதன்- பரமேஷ்டியினுடைய, தன் என்று ஸ்வார்த்தகம். பரமேஷ்டி பரமேஷ்டீ. ஸ்ரீபரமபதநிலயனுடைய வென்றபடி. பரமபதத்திலிருக்குமாப்போலே திருக்கண்ணபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கிறவனுடையவென்று வடதாத்பர்யம். பாதம்- திருவடிகளை, நாளும்- ஸர்வகாலமும், இதுக்கொரு காலவிஸேஷம் தேடவேண்டா, எல்லாக்காலத்திலும் வைத்துக்கொண்டு உங்களுக்குக்கூடினபோதாகலாமென்றபடி. பணிமின்- ப்ரணாமம்பண்ணுங்கோள். ப்ரணிபாதநமஸ்க்ருதி ஹ்ய

மூ— பாதநாளும்பணியத் தணியும்பிணி* யேதஞ்சாராவெனக்கேலினியென்குறை* வேதநாவர்விரும்புந்திருக் கண்ணபுரத்* தாதியானை யடைந்தார்க்கல்லலில்லையே* ॥கூ॥

ஆ— ழுந்தருளியிருக்குமாப்போலே திருக்கண்ணபுரத்தி லெழுந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானைப்பெறுகைக்கு அவன்றிருவடிகளையே உபாயமாகப்பற்றுங்கோள், இதுக்கொரு காலநியமமில்லை, வேண்டினபோதாஶ்ரயிக்கலாமென்கிறார். ॥அ॥

(பாதநாளும்) இப்படி யவன்றிருவடிகளை யாஶ்ரயிக்கவே ஸம்ஸாரஸம்பந்தவிரோதியான து:க்கங்களெல்லாம்போம், அதிலொருஸம்ஶயமுமில்லை யென்றுசொல்லி அவன்றிருவடிகளையே ப்ராப்யமாகவும் ப்ராபகமாகவும் பற்றப்பெற்றேன், எனக்கினியென்னகுறையுண்டு என்றுகொண்டு ஸந்தோஷத்தைப் பேசுகிறார். ॥கூ॥

(இல்லையல்லல்) அவன்றிருவடிகளையாஶ்ரயித்து நிரஸ்தஸமஸ்தது:கனானேன், எனக்கினியென்னகுறையுண்

இ— (எம்பெருமானைப்பெறுகைக்கென்று) பாதம்பணியென்றதயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்றிருவடிகளையித்யாதியால்) (ப்ரபத்தேஃ க்வசிதப்யேவம்) யென்று ஶாஸ்த்ரம்சொல்லுகைபாலே நாளுமென்றது ப்ரபத்தேர்தேஶகாலாதிநியமமில்லை ஸர்வகாலமும் ஆஶ்ரயணீயனென்றுகாட்டுகிறார் (இதுக்கொருவித்யாதியால்) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ஏதஞ்சாராவித்யாதிகளும் கீழ்ச்சொன்ன வுபாயஸமங்களுக்கெல்லாமுபஸம்ஹாரமென்று காட்டுகிறார் (அதிலொருவித்யாதியால்) எனக்கேலினியென்குறை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்றிருவடிகளையித்யாதியால்) ப்ரபத்திப்ரஸாதலக்ஷணப்ரஸங்கத்தாலே தமக்கேவம்விதப்ரபத்திஸாமத்தை ஸூசித்து ஸந்துஷ்டராகிறாரென்றுகருத்து. ॥கூ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

ப்ரமேயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதிபால்) கீழ்ச்சொன்னதையே சொல்லுகிற

ஶ— ந்யாஸத்தாலே உபாயமாக்கிக் கொள்ளுங்கோளென்றபடி. ॥அ॥

பாதம்- அவன்திருவடிகளை, பாதமென்கிறவிடத்தில் மகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம்லோப:. நாளும்- ஸர்வகாலமும், இன்னகாலமாகவேணுமென்று விஶேஷித்துத்தேடவேண்டா, ஏதேனுமொருகாலத்திலேயென்றபடி, பணிய- ப்ரணிபாதம் பண்ணினவாறே. ப்ரபத்தியாலே யாஶ்ரயித்தவாறே யென்றபடி. பிணி- வ்யாதியானது, லக்ஷணயா தத்காரணபூத பாபமென்றபடி. பூர்வோத்தராகமானதென்கை. தணியும்- ஶாந்தமாம். ஸமூலநாஶமாமென்றபடி. நஶிக்குமென்னாதே தணியுமென்றது பூர்வோத்தராகம் நிவ்ருத்தமாவது ஶரீரவாஸநத்திலே யென்றுகருத்தாலே. ஏதம்- தோஷமானது, ஏதம்- தோஷம். உத்தராகமானதென்றபடி. இந்த ப்ராரப்தமான வுத்தராகம் விவக்ஷிதம். சாரா- ஆஶ்ரயியாது, ப்ரபன்னர்பக்கல் ஶ்லேஷியாதென்றபடி. வேதநாவர்- வேதத்தை நாவிலேயுடையவர்கள், நாவென்கிறது- ஜிஹ்வா. "வேதவேதிஜ்" மென்கிறபடியே வேதாத்யயநாத்யாபந தத்பரவணாநிரதரான ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. விரும்பும்- ஆதரிக்கும் ஸ்தானமான, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற, ஆதியானை- ஜகத்காரணபூதனை, அடைந்தார்க்கு- ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்கு, அல்லல்- து:கங்கள், தே:ஹேதுபூத ப்ராரப்தாதக கர்மங்களென்றபடி. இங்கு பூர்வோத்தராகங்களிரண்டும் விவக்ஷிதங்கள். இல்லை- நஷ்டப்ராயங்களாய்ப்போமென்றபடி. பாபக்ஷயநமிதில் ஸம்ஶயமில்லை யென்கைக்காக. எனக்கேல்- எனக்கானால், இனி அவன் திருவடிகளையே ப்ராப்யமாகவும் ப்ராபகமாகவும் பற்றினபின்பு, என்குறை- என்னகுறையுண்டு. ஒருகுறையு மில்லையென்றபடி. ஏல்- என்கிறது ஸம்பாதநார்த்தக ஶப்தம். எனக்குக்குறை ஸம்பாவிதமோவென்று ஶங்கித்து நிஷேதார்த்தமித்தனைபோக்கியிது நிஷேதிக்கவும் ப்ரஸக்தியில்லையென்கைக்காக. கூடுவா. இது ஸம்பாவநார்த்தகமாய் ஸாமர்த்யவிஶேஷ ஜநங்களிற்காட்டில் தமக்கு வ்யாவ்ருத்தியை த்யோதிப்பிக்கிறது. எனக்கேல்- உங்களைப்போலன்றிக்கே யுபதேஶநிரபேக்ஷமாக் கவன்றிருவடிகளை யவலம்பிக்கப் பெற்றவெனக்கோ வென்றபடி. ॥கூ॥

மூ—இல்லையல்லலெனக்கேலினியென்குறை* யல்லிமாதரமருந்திருமார்பினன்* கல்லிலேய்ந்தமதிள்சூழ்திருக்கண்ணபுரஞ்* சொல்ல நாளுந்துயர்பாடுசாராவே* ॥௰॥
பாடுசாராவினைபற்றறவேண்டுவீர்* மாடநீடுகுருகூர்ச்சடகோபன்சொற்* பாடலானதமிழாயிரத்துளிப் பத்தும்* பாடியாடிப்

ஆ—டென்று ஸ்ரீ த்ருதீயத்தாலே பின்னையுந்தம்முடைய லாபத்தைச்சொல்லி 'அவனேரக்ஷகன்' என்று விஶ்வஸிக்கமாட்டீராகில திருக்கண்ணபுரமென்று சொலலுங்கோள், சொல்லவே ஒருநாளும் து:கங்கள் வாராவென்கிறார். ॥௰॥

(பாடுசாரா) ஸர்வப்ரகாரமானவுபாயத்தாலே நிரஸ்தஸமஸ்தவ்யதிஷங்கராய்க்கொண் டெம்பெருமானைப்பெறவேண்டுவீர்? திருவாய்மொழியைப் பாடுங்கோளென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—தாகையாலே இது ஸந்தர்பாக்யன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (ஸ்ரீ த்ருதீயத்தாலேயித்யாதியால) தாத்பர்யார்த்தி லஸித்வத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனேரக்ஷகனித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

பாடுசாராவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) வினைபற்றறவேண்டுவீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸ்தேத்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஸ— அல்லல்- து:கங்கள், ஆத்யாத்மிகாதிவிவிதங்களான து:கங்களாலுண்டாம் து:கங்களெல்லாமென்றபடி. இல்லை- நிரஸ்தங்களாயிற்றன, எனக்கு- இப்படியவன்திருவடிகளைப்பற்றினவெனக்கு, ஏல்என்றது ஸம்போதனம், இனி- இப்படிது:கங்கள் நிரஸ்தமானபின்பு, என்குறை- என்னகுறை, ஒருகுறையுமில்லையென்றபடி. அல்லிமாதர்- பத்மத்திற்பெண்ணானவள், அல்லி- பத்மம், மாதர்- பெண், பத்மவாஸிநியான பெரியபிராட்டியாரானவளென்றபடி. அமரும்- நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, திருமார்பினன்- வக்ஷஸ்தலத்தையுடையவனை, ஸ்வரூபணத்தில் குறைவுபார்த்து நம்மையவனநாதரியாதபடி நம்பக்கலுள்ள வ்யாஜமாத்ரத்தை விஷயீகரிக்கப்பண்ணும் ஸ்வபாவையான ஜகந்மாதாவோடு நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டனாயிருக்கிறவனுடையவென்றபடி. இதுக்குத் திருக்கண்ணபுரத்தோடே யந்வயம். கல்லில்- கல்லுகளாலே, த்ருதீயார்த்தேஸப்தமீ, கல்லு- ரத்நம், ஏய்ந்த- ரசிதமான, மதிள்- ப்ராகாரங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்- திருக்கண்ணபுரத்தை, சொல்ல- சொன்னக்கால், திருக்கண்ணபுரமென்று அவ்வூரின் திருநாமத்தைக் கீர்த்தநம்பண்ணினாலென்றபடி. நாளும்- ஒருகாலத்திலும், துயர்- து:கங்கள், பாடு- உங்கள்ஸமீபத்தை, பாடு- ஸமீபம், சாரா- கிட்டா, சாராதுஎன்கிறதற்கு பஹுவசநத்தில் சாராவென்றுரூபம். உங்கள்ஸமீபத்தைவிட்டு தூரதோநிரஸ்தங்களாய்ப்போமென்றபடி. ॥௰॥

பாடுசாரா- க்லேஶம்கிட்டாதே, பாடு- க்லேஶம, காயக்லேஶாதிகள் கிட்டாதபடி ஸர்வப்ரகாரமான வுபாயத்தாலேயென்றபடி. வினைபற்று- கர்மஸம்பந்தமானது, பற்று- ஸம்பந்தம், பரிபூர்ணகர்மபந்தநாஸவ்யதிஷங்க ப்ராப்யப்ராப்தக கர்மஸம்பந்தமானதென்றபடி. அற- அற்றுப்போக, நிஶ்ஶேஷமாக நஶித்துப்போகவென்றபடி. வேண்டுவீர்?- அபேக்ஷிக்கிறஜநங்காள், இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம். இப்படி அபேக்ஷிக்கிறீர்களாகிலென்றபிப்ராயம், மாடநீடு- மாடங்கள்நீண்டிருக்கிற, மாடம்- க்ருஹம், க்ருஹங்க ளுத்துங்கங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியை யுடையவரானவாழ்வார், திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரென்றபடி சொல்- அருளிச்செய்ததான, பாடலான- கானஸஹிதமான, 'அவாவிலந்தாதிகளால்' என்கிறபடியே ஸ்ரீ திவ்யரிவாஹமாகப்பிறந்ததாகையாலே கானபாக்யமாய்க்கொண்டு பிறந்ததானவென்றபடி. தமிழ்- த்ராவிடவேதங்களான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், பாடி- ஸ்ரீ திவ்யவேதமாக கானம்பண்ணி, ஆடி-

மூ—பணிமினவன்றாள்களே* ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம். ||கக||

ஶ— ப்ரீத்யதிசயத்தாலே பிருந்தவிடத்திலிராதே ஸஞ்சரித்து, ஆடுகை- ஸஞ்சரிக்கை, அவன்தாள்கள்- ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளை, பணிமின்- ப்ரீதியாலே ப்ரணாமம்பண்ணுங்கோள், ஸத்வப்ரதிபந்தகங்களும் நிவ்ருத்தமாயுங்களுக்கு பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவமும் ஸித்திக்குமென்றபடி. ||கக||

ஸர்வச்ரேஷ்ட்யாத் ஸ்வீயபோதப்ரதாநாத் ஸம்பந்தாத் ஸர்வபித்ருத்வாத் . . . . வரத: ।
. . . . ஸ்வஸ்வரூபம் ॥
ஜ்ஞாநவைராக்ய . . . . ஸ்ரீவேங்கடநாதாதாநுஜ . . . . கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய . . .

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவலி:

(மாலைநண்ணி.)

ஸர்வச்ரேஷ்ட்யாத் ஸ்வீயபோதப்ரதாநாத் ஸம்பந்தாத் ஸர்வபித்ருத்வாத்,
நீளாநாதத்வாத் ஸுக்ருதவிதரணாத் ஸக்தஸ்நேஹாத்,
ஆச்ரிதஸௌஜந்யாத் . . . . ஜகத்காரணத்வாத்
ஸ்ரீசாத் . . . . சௌரி: ||கசஉ||

(ஸர்வச்ரேஷ்ட்யாத்) மாலைநண்ணி- ஸர்வேச்வரன் ஸர்வ விபூதிகளெல்லாவற்றிலும் பெரியனாயிருக்கையாலும், (ஸ்வீயபோதப்ரதாநாத்) திருக்கண்ணபுரமுள்ளி னாளுந்தொழுதெழுமினோ- ஸாஸ்த்ரத்தாலே லோகமெல்லாம்திருந்தி உஜ்ஜீவிக்கும்படி பண்ணுமவனாகையாலும், (ஸம்பந்தாத் ஸர்வபித்ருத்வாத்) அண்டவாணன்- ஸகலகோடி ப்ரஹ்மாண்டங்களுக்கு ஸ்வாமியாகையாலும், (நீளாநாதத்வாத்) மானேநோக்கி மடப்பின்னைதன்கேள்வனை- மான்தோற்றோடும்படி அழகிய நோக்கையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு நாயகனாகையாலும், (ஸுக்ருதவிதரணாத்) தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான்- தன்திருவடிகளையே உபாயமாகப்பற்றினார்க்கு சரீரபாதத்தில் பரமபதத்தைக்கொடுக்குமவனாகையாலும், (ஸக்தஸ்நேஹாத்) அன்பனாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்- ஆச்ரித ருக்கப்ரியனாகையாலும், (ஆர்ஜவாத்) மெய்யனாகும்விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம்- அவர்களுக்கு மெய்யையே பண்ணுமவனாகையாலும், (ஸௌஜந்யாத்) அணியனாகும்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்- அவர்களுக்கு ஸுலபனாகையாலும், (ஜகத்காரணத்வாத்) ஆதியானை- லோகங்களுக்கெல்லாம் காரணபூதனாகையாலும், (ஸ்ரீசாத்) அல்லிமாதரமரும்திருமார்பினன்- ஸ்ரீபதியாகையாலும், திருக்கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் ஆச்ரிதருடைய ஸம்ஸாரநிவர்த்தனத்திலே ஸத்வரதீக்ஷனாயிருக்கிறானென்று "மாலைநண்ணி" என்கிறதசகத்திலே மாறன் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ||கசஉ||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரம்:

ஸர்வேஷ்வேஷு . . . . ஸம்ப்ரதாய,
. . . . வரத: ।
. . . .
. . . . ஸ்வஸ்வரூபம் ||கஅ||
. . . .
. . . . கௌதுகீ: ।
. . . .
. . . . ||கக||

ஒன்பதாம்பத்துமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ பரப்ரஹ்மணே நம:.

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ண தாதிஹாரவரதவரப்ரஹ்மணே நம:.

ஸ்ரீதேவப்ராதுர்பூதபரப்ரஹ்மணே நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்து முதற்றிருவாய்மொழி.

ஆ— (தாளதாமரை) திருக்கண்ணபுரத்திலெம்பெருமானை யநுபவித்தப்போது திருமோகூரிலெம்-

* ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸேவதி ஸ்ரீமதேவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:. *

கண்வ்யாணீகாஜதேவோ ஸ்வதாபதஹதிஸ்வாதகாநந்யஸ்ரேஷ்டை:

காருண்யஸ்வம்ஸப்ருஜ்யா ஜமத்ஸாஷிநயநு ரம்மநாயோஹியாந: ।

ஐக்ஷீம்ஹம்ஸதிஜெம்தே ஷநுவயிஷ்வயநு கொவிகாரண்யாரா

ஸாரெஸம்ஸாரஸிம்யம் ஸவதிவிரஸயநு ஸத்வதக்ரம்ஸஹாய: ॥

இ— இப்படி திருக்கண்ணபுரத்திலெம்பெருமானாழ்வாருடைய ஸமேக்ஷிதங்களையெல்லாமிவருடைய தேஹாவஸாநத்திலே செய்தருளுகிறோமென்று ஸமயாநஞ்செய்தருளவத்தாலே ஸமாஹித சித்தராயிப்படிதம்மை ஸமயாநம்பண்ணினவிந்த ஸாஸ்ரிதஸௌலப்யாதிரூப ஸௌகுண்யத்தை யநுஸந்தித்து தஜ்ஜநிதநிரவதிகப்ரீதி யுள்ளடங்காமையாலே ஜநங்களைக்குறித்து நீங்களிப்படிகுணாதிகனைவனை யாஸ்ரயிங்கோளென் றுபதேசித்தருளி எனக்கேயினியென்குறையென்று தம்முடைய க்ருதக்ருத்யத்வாநுஸந்தாநாதிகளாலே நிர்ப்பரராய் ஹ்ருஷ்டமநஸ்ஸராயிருக்கிற வாழ்வார் பின்னையுஞ்சிலது கத்வ்யமுண்டானாப்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே "காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலங்கதியே" என்றும் 'நம்முடைநமதிடர்கெடவே' என்றும் 'இடர்கெடவடிபரவுது' மென்றும்ப்புடைகளிலே தம்முடைய அநந்யகதித்வத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு அவனை யாஸ்ரயிக்கப்பார்க்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன? ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (திருக்கண்ணபுரத்திலிருந்தபடியால்) திருக்கண்ணபுரத்திலெம்பெருமானுடைய வுக்திபாலே தேஹாவஸாநத்திலே தமக்கு ஸர்வாபேக்ஷிதமும் நிஸ்சிதமாய் அந்த தேஹாவஸாநமும் ஸந்நிஹிதமாகத் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே காணப்படுகையாலே ஹ்ருஷ்டராய் நித்யஸூரிஸேவ்யமான திருநாட்டை யைக்குறித்து எழுந்தருளுகையிலே உத்யுக்தரானவாழ்வார் பிறந்தகத்தினின்று புக்ககத்துக்குப்போம்பெண்பிள்ளைகள் வாய்த்தக்களிருந்தவிடமெங்கும்புக்கு ஸம்ப்ரீதிகார்யங்களைக் நடத்திப்போமாப்போலே இங்குள்ள திருப்பதிகள்தோறும் புகவுத்யமித்து அவைத்தில்பண்டுபுகுந்த திருப்பதிகளைவிட்டுப் பண்டுபுகாதசிலதிருப்பதிகளிலே இப்போதுபுகுந்தநுபவிக்கிறா ரத்தனைபோக்கி யுபாயமாக வாஸ்ரயிக்கிறாரல்லாமையாலே இது ஸங்கதமென்றுகருத்து. "மற்றொன்றிலங்கதியே" இத்யாதிகளும் தம்முடைய யநந்யகதித்வத்தைவெளியிட்டுக்கொண்டுபாயமாக வாஸ்ரயிக்கப்பார்க்கிறபடியன்று, தமக்குப்ரயாணம் ஸந்நிக்ருஷ்டமானபடியைக்கண்டவிவர் அந்தப்ரயாணம்வரும்போது விரஸிவிதமாயிருந்த தேஹத்தையும் முகம்பழகின ஸஜாதீயஜநங்களையுமிழந்து முகமறிவாரொருத்தரையுங்காணாதே தாம்போகப்புகுகிறவிடமெல்லாம் கண்டறியாதநிலமாய்ப் போகக்கடவவழியும் நெடுந்தூரமாயிருக்கிறபடிகளை யநுஸந்தித்து அத்தசையிலே அவ்வழிக்குத்துணையாவான் 'ஸாதாவிதாஹ்ருதா' வென்கிறபடியே ஸர்வவிதபந்துவாய் நிரதிசயஸௌஹார்த்தாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஸக்தனாய் நிரவதிகவாத்ஸல்யாதிகுணங்களாலே நிரதிசயமாஹாத்ம்யனாயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனேயல்லது மற்றொருவரில்லையென்றவனை வழித்துணையாக ஸமாஸ்ரயித்துக்கொண்டதுக் குபயுக்தமான ஸ்வரூபமுடைய மதிஸ்வரூபகாரத்தை யநுஸந்திக்கும்படியென்று திருவுள்ளம். இங்கு மதிஸ்வமாவது— ஸர்வேஸ்வரனுதான் ஸாதவதுமதிஸ்வரூபத்தனைவனுக்கு உத்க்ரமணாநந்தரம் வழித்துணையாக ஸஹாயகனை

மூ— தாளதாமரைத்தடமணிவயற்றிருமோகூர்* நாளுமேவிநன்கமர்ந்துநின்றசுரரைத்தகர்க்கும்* தோளு நான்குடைச்சுரிகுழற்கமலக்கட்கனிவாய்*

ஆ— பெருமானை யநுஸந்திக்கிறார். பண்டுசெய்த வாஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநாபதாநமான பராக்ரமங்களைத் தோற்றுவிக்கிற திருத்தோள்களையு மழகாலே நிரவதிகஸௌந்தர்யமாயிருந்த திருக்குழல்களையுந் திருக்கண்களையுந்

இ— "ஸாத்யஸாதந ஸ்ரீ தஸ்ய தாயிகயா" 'நயாமிவாஸரம்மதிம்' என்று பரதவத்துக்கவிரோதிகள் வழிநடத்துமிடத்தில் பரமபுருஷனை ப்ரார்த்தநைசொல்லிறறிறே! இப்படியாழ்வார் பரமபதகமநத்திலே உத்யுக்தராயிங்குள்ள திருப்பதிகளில் எம்பெருமானை யநுஸந்திகைப்புகுந்து தமக்கவன் வழித்துணையாகக்கொண்டு ப்ராப்யனுதகிற ப்ரகாரத்தை இப்பத்திறுவக்ரமோன வித்திருவாய்மொழியிலே யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸூசிப்பித்தருளினவித்தால் "ஸர்வதேஸாநுஸஹாயகம்' மென்கிற ஸமஸமாஸமி யிப்பத்துக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிறறு. இத்தால கீழ்ப்பத்திலே யவனுடைய நிரவதிகஸௌஹார்த்தத்தை யநுஸந்தித்தவரிப்படி பரமஸௌஹார்த்தானவனை யிப்போது காணவேணுமென்று மிகவுத்கண்டிதராயவனை வழித்துணையாக வநுஸந்தித்துக்கொண்டு ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்துக்கு எழுந்தருளவுத்யோகிக்கிறாரென்று கீழ்ப்பத்தோடே இப்பத்துக்கு ஸங்கதியும்ஸூசிதமாய்த்து. இவ்வர்த்தத்தை "உத்ஸவேதீப்ரமாநாவ யிகஸஹாதவிஸ்வமே நாதக்ராஹமஜநிதவேஷமிஜவதே । த்ரிவர்காதிகத்ரஸ்ரீ நம ஸ்வம்பாவமதத ஸஹாயீகாவசரணஸ்ய பரமகவிதிதமி:" என்று ஆசார்யரருளிச்செய்தருளினர்.

முதற்பாட்டு.

அசுரரைபித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டுசெய்தவித்யாதியால்) சுரிகுழலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகாலேயித்யாதியால) ஸௌந்தர்யமாயிருந்தவென்றது- திருக்குழல்கள்முதலான

ஸ— தாளதாமரை- தாளையுடையவையான தாமரைகள், தாள்- நாளம், தாளையுடையதாமரை- தாளதாமரை, ஆதிஸ்ரீதயா கநகஸ்ரீஸ்வர்த்தமவிசாலங்கான தங்களுடைய ஸௌரப்யநகஷத்ரங்களாமபடி ரத்தகஜ்ஜ்வலங்கள்போலே வ்யுஸத்தரங்களான நாளங்களையுடையவையான பத்மங்களென்றபடி. தடம்- தடாகத்தை, அணி- அலங்கரியாநிற்கிற, வயல்- கழனிகளையுடைத்தான, பத்மஸம்ருத்தமான தடாகஸோபிகேதாரஸோபிதமான என்றுவ்யாக்யாநம். திருமோகூர்- திருமோகூரென்கிற திவ்யநகரத்திலே, இதற்கு அமர்ந்துநின்று என்கிறத்தோடே அந்வயம். நாளும்- ப்ரதிதிநமும், நாளுமென்கிறவிடத்தில் மகார ஸ்வஸந்திதாயாம்ஸௌவ: மேவி- ஆஸ்ரித்து, அவ்வூரின் ரமணீயகத்தாலே ப்ரதிதிநம் நவநவமான ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணியென்றபடி. அவ்வூரில் விடிவுதோறுமவனுக்கு 'ஸாப்ரஹாதாவஜநிஸா' என்னும் படி இருக்கிறதென்றுகருத்து. நன்கு- நன்றாக, அவ்வூரில்வாஸமே தனக்கு ஸ்வப்ரயோஜநமாக என்றபடி. அமர்ந்து- எழுந்தருளியிருந்து, நின்று- ஸ்திரனாய், திருநாட்டிலும் ராஜிபன்றிக்கே இங்கே ஸ்திரப்ரதிஷ்டிதனென்றபடி. இதுக்கு தோளுநான்குடை யென்கிறத்தோடே யந்வயம். அசுரரை- ஆஸ்ரிதவிரோதிகளான அஸுரர்களை, தகர்க்கும்- பக்ஷிக்குமவையான, ஜ்யாகிணககர்சதயோஜ்ஜ்வலித வீரஸ்ரீயாலே நிஸ்ஸீமபராக்ரமஸம்பந்நங்களானவென்றபடி. இத்தால ஸர்வதேஸஸஹாயகேஸாவமாநமான ஸ்வரூபத்வஞ்சொன்னபடி. நான்கு- சதுஸ்ஸம்க்யங்களான, வழிபோம்போது நமக்கு நிழல்செய்யும் படி கற்பகச்சோலைபோலே பாஹுக்களானவென்றபடி. தோளுமுடை என்றநுயிப்பது. திருத்தோள்களையுமுடையவனை, தோளுமென்கிறவிடத்தில் உம்மையும் அமர்ந்துநின்றுஎன்று கீழ்ச்சொன்னத்தோடு ஸமுச்சயார்த்தம். ரமணீயமான ஸ்ரீயையுமுடையனுய் ஸர்வாதிஸயங்களான ரமணீயபூஜங்களையுமுடையவனை யென்றபடி. சுரிகுழல்- குடிலகுந்தளனை, குழல்- குந்தளம், வழியிலே பின்னேறுடேபோயபோது நிரந்தராநுஸந்தேயமாய் நமக்கு சுகுமாரோபசிக்ரமாம்படி ஸாந்த்ரஸ்நிக்தநீலகுடில குந்தளகலாபஸோபிதனை யென்றபடி. கமலக்கண்- பின்னேவருகிறநம்மை ப்ரேமத்தாலே இங்ஙனே திரும்பி கடாக்ஷித்தருளக்கடவ கமலஸத்ருஸநயநங்களை யுடையவனை, கண் என்கிறவிடத்தில் ணகார ஸ்யககாரவெகிர டகாராதேஸ: கனிவாய்- பிம்பபலம்போலே சிவந்திருப்பவளத்தை யுடையவனை, கனி- பழம், வழியிலே ஸ்நிக்தபாந்தவர்க்கஸம்பாஷணம்பண்ணக்கடவ திருப்பவளத்தை யுடையவனை

மூ— காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலங்கதியே* ||க||

இலங்கதிமற்றொன் றெம்மைக்குமீந்தண்டுழாய்* அலங்கலங்கண்ணி யாயிரம்பேருடையம்மான்*
நலங்கொணான்மறைவாணர்கள்வாழ்திருமோகூர்* நலங்கழல

ஆ— திருப்பவளத்தையும் காளமேகம்போலேயிருந்த திருமேனியையுமுடையனாய் திருநாட்டில்க்காட்டிலுந்திருமோகூரிலே ஸந்நிதாநத்தைப்பண்ணி யெழுந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானல்லது நமக்கொரு ப்ராப்யமுமில்லையென்கிறார். ||க||

(இலங்கதி) நமக்கெத்தைக்கும் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாயுமான வவன்றிருவடிகளின்னிழலாகிற

இ— மூன்றுக்கும்விசேஷணம். நாளுமேவிநனகமர்ந்துநின்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலித்யாதியால்) ப்ராப்யமில்லையென்றது- ப்ரயாணாந்தரம் வழிக்குத்துணையாம்படி ப்ராப்யமில்லையென்றபடி. ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

யாமெம்மைக்குமென்றதைவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதியால்) எத்தைக்குமென்றது ஸர்வகாலத்திலுமென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸகலபதிக்கு யவனொழிய ஸஹாயமில்லையென்றவிப்பாட்டிலே ஸர்வதேசத்திலு மவனொழிய நமக்கு ஸஹாயமில்லையென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. இத்யாதித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஷ்வித்யாதியால்) அவனடியித்யாதிக்குத் தாத்பர்ய

ம—வென்றபடி. "கோ ந்வஸ்மிந்ஸாம்ப்ரதம் லோகே குணவாந் கஸ்ச வீர்யவாந்" என்று நரகப்ராயமான ஸம்ஸாரவிஷயங்களிலே நெடுங்காலமகப்பட்டுக்கிடந்த நம்முடைய துக்கங்களெல்லாம் தீரும்படி ப்ரத்யக்ஷஸஞ்ஜீவநமான வாமோக்ஷஸ்தாநீ திவ்யாவயவஸௌந்தர்யாதிகளையுடையனென என்று வடதாத்பர்யம். காளமேகத்தையன்றி- காளமேகத்தையொழிய, ரக்ஷகாந்தரமொழிய, காளமேகஸத்ருசனான, பரதேவதாந்தரமொழியவென்றபடி. மற்றொன்று- வேறொன்றான, கதியிலம்- கதியுடையோமல்லோம் இங்கு கதியென்றது கந்தவ்யஸ்தாநம், ஸ்ரீவைகுண்டநகரகமநத்துக்கு ஸஹாயபூத கந்தவ்யஸ்தாநத்தையுடையோமல்லோமென்றபடி. ||க||

யாம்- நாம், எம்மைக்கும்- எல்லாஜந்மத்திலும், மை- ஶரீரம், ஸர்வஶரீரவிஶேஷத்திலுமென்றபடி. இதற்கு கதியிலமென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஈன்- இனியதான, போக்யமானவென்றபடி. தண- ஸ்ரீதளமான, துழாயின்- தாளஸியினுடைய, இதற்கு கண்ணியோடேயந்வயம். அலங்கல்- அலங்காரமான, அம்- அழகியதான, கண்ணி- மாலையையுடையவனான, ஆயிரம்பேருடை- கல்யாணகுணவாசகங்களான ஸஹஸ்ரநாமங்களுடையவனான, தோளுந்தோள்மாலையுமான வழகைக்கண்டு வீர்யவர்த்தாலே ஸ்துதிக்கப்ப்ரவ்ருத்திப்பார்க்கு பஹுமானமாக ஸ்துதிக்கலாம்படி அநந்தகுணங்களையும் அநந்தநாமங்களையுமுடையனனென்றபடி. அம்மான்- நிருபாதிகஸ்வாமியான, அழகைக்கண்டு ஸ்துதித்தால் "யாவணோர்த்தவிஷ்ணோர் நமஸ்தே" என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியே வாக்குக்கவஶ்யமாம்படி யப்ராப்யவிஷயமாயிராதே "நவ நாயதிவேதவஸநஜிஹ்வா" என்கிறபடியே ஸ்துதியாதார்வாக்குக்கு அத்யந்தவஶ்யமாம்படி நிரூபாயிகமாக ப்ராப்யவிஷயமாயிருக்கிறவனென்றபடி. நலங்கொள்- நலங்களைக்கொண்டிருக்கிற, நலம்- கல்யாணகுணம், ஆநந்த்யஸம்பூர்த்தி கல்யாணகுணஶாலிகளானவென்றபடி. அவ்வூரிலாஶ்ரயிக்கச்சென்றார்களை "அஹாஸிஷ்டாஶ்ரயவத்தா" என்னுமவர்களானவென்கை. நான்மறைவாணர்கள்- நாலுவேதங்களுக்கும் நிர்வாஹகரானவர்கள், மறை- வேதம், வாணர்- நிர்வாஹகர், ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணமே பரமபதமென்று எம்பெருமானுக்குங்கூட வோதிவைக்கும்படி வேததாத்பர்யநிபுணரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. வாழ்- வாழாநிற்கிற, பகவதநுபவத்தாலே ஆநந்தநிர்பரராகிற ஸ்தலமானவென்றபடி. திருமோகூர்- ஶ்லாக்ய ஊரிகம்பேதம். அவ்வூரிலிருக்கிறவனான வென்றபடி. நலங்கழல்- குணஶாலிகளான திருவடிகளையுடையவனான, நலம்- குணம், ஶாகவாயிர்வஸஸ்ஸ்ராவம். ஆஶ்ரிதருடைய குணதோஷநிரூபணம்பண்ணாத திருவடிகளையுடையவனானவென்றபடி. அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வேதாராயராய் அவ்வூரிலாஶ்ரயிக்க வந்தார்பக்கல் தோஷவிமிஷையிலே லப்தமென்றாலும் நத்யஜேயமென்று அவர்களுக்கு ஸாதுமாக்கக்கடவ

௫ —வனடிகிழற் றடமன்றியாமே* ॥௨॥

அன்றியாமொருபுகலிடமிலமென்றென்றலற்றி* நின்றுநான்முகனரனொடுதேவர்கணுட* வென்றிம்மூவு லகளித்துழல்வான் திருமோகூர்* நன்றுநாமினிநணுகுது நமதிடர்கெடவே* ॥௩॥

இடர்கெடவெம்மைப்போந்தளியாயென்றென்றேத்திச்*சுடர்கொள்சோதியைத்தேவருமுனிவருந்தொடரப்*

ஆ—குளிர்ந்ததடாகமல்லது மற்றொருத்ராவ்ருமிலலேயென்கிறார். ॥௨॥

(அன்றியாம்) ஆதலாலயிக்கஷ்ஷகளுயிருந்தவவனை திருமோகூரிலேசென்று நம்முடைய க்லேசமெல்லாம் போம்படி ஸாஜிப்போமென்கிறார். ॥௩॥

(இடர்கெட) ப்ரஹ்மாதிகள் ஸாவெகூடி தங்களை ரக்ஷிக்கைக்கெளியனுகைக்காக திருப்பாற்கடலிலே

இ—மருளிச்செய்கிறார் (அவன் திருவடிகளித்ருஷ்டியால) ॥௨॥

❋ மூன்றாம்பாட்டு. ❋

கீழ்ப்பாட்டிலே தக்ஷாதிஷ்ஷாரையொழிய ரக்ஷகருமிலலேயென்னவர் ஆதலாலங்கேபோயவனை ஸமா ஸ்ரயிப்போமென்கிறு ரிப்பாட்டிலென்று ஸம்ஹதிஸாஜிபிக்கிரா, (ஆதலாலென்று) இதற்கு ஸாஜிபபோமென் கிறத்தாடேயநயம். உழல்வானென்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (சுமீக்ஷத்ருஷ்டியால்) திருமோகூரி ஷ்ருதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமோகூரித்ருஷ்டியால) ॥௩॥

❋ நாலாம்பாட்டு. ❋

ஸமுதாயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதித்ருஷ்டியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத்

ஸ—திருவடிகளையுடையவனுணவென்கை. அவன்- அந்தஸ்ஷாதியினுடைய, அடிநிழல்- பாதஷ்ஷாயையாகிற, தடம ன்றி- தடாகத்தையொழிய, ஸகலஸந்தாபநிவர்த்தகமான தடாகஸ்ஸிரூபவெணம், மற்றொன்று- வேறொன் ருண, கதியிலம்- கதியுடையோமல்லோம், இங்கு கதியென்று கதிஸ்வருபஸாஸாதனமா. கதிஸ்வருமானவஸா வை யுடையோமல்லோமென்றபடி. ॥௨॥

யாம்- நாங்கள், உன்னையென்றொருவத்வஜாதனாயம், உன்னையன்றி உன்னையொழிய, ஒருபுகலிடமிலம்- ஒரு ஶரண்யஸாதனத்தையுடையோமல்லோம், புகல்- ஶரண்யம். ஸ்வாரஸ்யம்தராந தங்களுக்கு விஷ்ணுக ஷுமென்று கருத்தாலே ஶரண்யஸாதனமாக ரக்ஷிவித்தபடி, என்றென்றலற்றி- ஆர்த்தியத்தாலே இப் படி கிரந்தமாகச்சொல்லி விலவித்து, நின்று- ஸாதீஷம் ஸஹிக்குமளவுந்தன்னைவிடாதேநின்று, நான்மு கனரனொடு- வசுருத்ர ராஜர்களோடேகூட, தேவர்கள்- தேவதைகள், நாட- தன்னைத்தேட, நா டுகை- தேடுகை, தன்னைத்தேடிக்கொண்டு வந்தாஸ்ரயித்தவளவிலே யென்றபடி. தேவர்கணுட என்கிறவிடத் திலே ஸகாராஸ்வர ரகார ஊகார உவயோரேகாதேஶ:. வென்று- ஜயித்து, அஸுரர்களை நமி ப்பித்து என்றபடி, இம்மூவுலகு- இந்த த்ரைலோக்யத்தையும், அளித்து- ரக்ஷித்து, உழல்வான்- அதுவே யாத் தொழிலாய்த் திரியுமவனை, இதற்கு நணுகுது மென்கிறதோடே யநயம். இனி- அவனே ஸகலரெனு யிலும் நமக்குத்துணையென்று நாமறிந்தபின்பு, திருமோகூர்- அந்த திவ்யநகரத்திலே, இதுக்கும் நணுகுது மென்கிறத்தோடேயநயம். நாம்- அநந்யகதிகரான நாம், நமது- ஸ்வகீயமான, இடர்- க்லேஶமானது, வழித்து ணைக்கென்செய்வோமென்கிற க்லேஶமானதென்றபடி. கெட- நஶிக்கும்படி, நன்று- நன்றாக, அநந்யப்ரயோ ஜந ப்ரேயோபகமாக என்றபடி. நணுகுதும்- கிட்டுவோம், கிட்டியநாஸ்ரயிப்போ மென்றபடி. ॥௩॥

இடர்கெட- வெதாலஹாராதி உவைங்கள்போம்படி, எம்மை- அநந்யரக்ஷகரான எங்களை, போந் தளியாய்- வந்து ரக்ஷித்தருளவேணும், நீ அவதரித்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்றபடி. என்றென்று- ஆர்த்தி யத்தாலே இப்படி கிரந்தமாகசசொல்லி, ஏத்தி- ஸ்துதித்து, சுடர்கொள்- சுடரைக்கொண்டிருக்கிற, சுடர்- காந்தி, இப்படி நம்மைச்சில ரக்ஷிக்கப்பெற்றோமென்று ஸந்தோஷத்தாலே காந்திமத்வாமான என் றபடி. சோதியை- ஜ்யோதிஶ்ஶப்தமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தை, தேவரும்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளும், முனி வரும்- வைஶம்பாயநாதி தபஸ்பண்ணுகிற ரிஷிகளும், தொடர- அநுவர்த்திக்கைக்காக தங்களுக்கு வேண்டினபேரதெல்லாம் வந்தாஸ்ரயிக்கைக்காக, இதற்குபள்ளிகொள்வா னென்கிறதோடே யநயம். படர் கொள்- படரைக்கொள்ளாநிற்கிற, படர்- படருகை, வராஹபாநுஷதாத்ரூஸ்ஸக ஹேஹாதபராஸ்ஸீமைங்கு,

மூ—படர்கொள்பாம்பணைப்பள்ளிகொள்வான்றிருமோகூர்* இடர்கெடவடிபரவுதுந்தொண்டீர்வம்மினே ॥௪॥
தொண்டீர்வம்மினந் சுடரொளியொருதனிமுதல்வன்* அண்டமூவுலகளந்தவனணிதிருமோகூர்*
எண்டிசையுமீன்கரும்பொடுபெருஞ்செந்நெல்விளையக்* கொண்டகோயிலைவலஞ்செய்திங்காடுதுங்கூத்தே॥

ஆ—புகுந்தருளின வவனப்படியே நமக்கும் நம்முடையபவேக்ஷிதத்தை ஸாதிக்கைக்கெளியனுய்க்கொண்டு திருமோகூரிலே புகுந்தருளினன், அவன்றிருவடிகளையே ஸாஜிப்போம் வாருங்கோளென்கிறர். ॥௪॥

(தொண்டீர்) ஜகத்துக்கு த்ரிவிதகாரணமுந்தானேயாய் ஸர்வாதிகமான வழகையுடையனுமாய் த்ரிவிக்ரமாபதானத்தாலே ஸர்வலோகத்தையுமளந்துகொண்ட வெம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்கையாலே ஸம்ருத்தமான திருமோகூரை யாஶ்ரயிக்கவாருங்கோளென்கிறர். ॥ரு॥

(கூத்தன்) மஹாபாலனுய்; நிரதிஶயபோக்யங்களையுடையனுய்; மிறுக்குசெய்யும் வல்லியரான வஸுர

இ— காதயமருளிச்செய்கிறர் (திருப்பாற்கடலி த்யாகியால்) திருமோகூரிடர்கெடவென்கிற ஸம்ஹாரத்துக்குத் காதயமருளிச்செய்கிறர் (அப்படியேநமக்குமி த்யாகியால்) அடிபரவுதுமி த்யாகிக்குத் காதயமருளிச்செய்கிறர் (அவன்திருவடிகளையி த்யாகியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே தாமவனைஸாஜிக்கவுத்யோகித்தவரிப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையுங்கூட வழைக்கிறரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று, ॥௪॥

☀ஐந்தாம்பாட்டு.☀

ஒருதனிமுதல்வனென்கிறதற்குத் காதயமருளிச்செய்கிறர் (ஜகத்துக்கி த்யாகியால்) சுடரொளியென்கிறதற்குத் காதயமருளிச்செய்கிறர் (ஸர்வாதிகதை த்யாகியால்) அளந்தவனெண்டிசையுமென்றுதுடங்கி யநுயித்துத் காதயமருளிச்செய்கிறர் (எம்பெருமானி த்யாகியால்) வலஞ்செய்தி த்யாகிக்குத் காதயமருளிச்செய்கிறர் (ஆஶ்ரயிக்கவி த்யாகியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே அவன்திருவடிகளை ஸாதிப்போமென்றவரிப்பாட்டிலே யவனிருந்தவூரை யாஶ்ரயிப்போமென்கிறரென்று ஸங்கதிஸாதிதை. ॥ரு॥

☀ஆறாம்பாட்டு.☀

கூத்தனென்கிறதற்குத் காதயமருளிச்செய்கிறர் (நிரதிஶயபோக்யதாகியால்) குதற்றுவல்லீரி த்யாகிக்குத் காதயமருளிச்செய்கிறர் (மிறுக்கி த்யாகியால்) மிறுக்கு- வஞ்சநம், அதீயவாதத்துக்குத் காதயமருளிச்

மூ—ஸோமதயா ஸத்ருஶவிஸாலமாகாநின்றுள்ள என்றபடி. பாம்பணை- ஶேஷஶயநத்திலே, பள்ளிகொள்வான்- கண்வளர்ந்தருளுகிறவனுடைய, திருமோகூர்- ஸ்தாவரஸ்தீகம்வஷம்; நமக்காகவவன் வந்தெழுந்தருளியிருக்கிற திருமோகூரிலே என்று வ்யாக்யாநம். இதற்கு பரவதுமென்கிறதோடே யந்வயம்; இடர்கெட- நம்முடைய க்லேஶமெல்லாம்போம்படி, அடி- அவன் திருவடிகளை, பரவுதும்- ஸ்தோத்ரித்துக்கொண்டநாமஸ்வீப்போம், பரவுகை- ஸ்தோத்ரிக்கை, தொண்டீர்- பகவத்விஷயத்தில் சாபலமுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்காள், தொண்டர்- பக்தர், தொண்டீரென்று ஸம்போதநம். வம்மினே- வாருங்கோள்; ॥௪॥

ஒரு- ஏகமான, ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமாய்க்கொண்டு உபாதாநமானவென்றபடி. தனி- அத்விதீயமான, நிமித்தகாரணஹிததயா ஸ்வயமேவநிமித்தமுமானவென்றபடி. முதல்வன்- காரணபூதனை, நம்- நம்முடையவனை, நமக்குநாதனானவனைவென்றபடி. சுடரொளி- ஸர்வாதிஶாயிதேஜோவிஶிஷ்டனானவனை; சுடர்- ஸர்வாதிஶாயி, ஒளி- தேஜஸ், அண்டமூவுலகு- அண்டத்துக்குள்ளேயிருக்கிற ஸர்வலோகத்தை, அளந்தவன்- த்ரிவிக்ரமனாயளந்துகொண்டவன், காரணபூதனாய் ஜகத்தைஸ்ருஷ்டித்துவிடுகிற ஸாத்ருமன்றிக்கே இவைத்துக்கு நிரவதிகப்ரவ்ருத்திகளாலே யாபத்துவந்தால் அண்டாண்டபஹிர்வ்யாப்தனானவன் தான்வந்து அவதரித்து அண்டத்துக்குள்ளேயிருக்கிறவித்தை ரக்ஷித்தருளுமவனான ஸர்வேஶ்வரனென்றபடி. இதற்குக் கொண்டவென்கிறதோடே யந்வயம். எண்டிசையும்- எட்டுதிக்கிலும், ஈன்கரும்பொடு- ஶ்ரேஷ்டமான கருப்புக்களோடேகூட, ஈன்- இனியது, ஶ்ரேஷ்டமென்றபடி. பெருஞ்செந்நெல்- பெரியசிவந்தநெல்லுகள், கரும்புக்கு நிழல்செய்யும்படி உந்நதங்களான ஶாலிகங்களென்றபடி. விளைய- விளையும்படி, கொண்டகோயிலை- ஸ்வீகரித்தவாஸஸ்தாநமான, அவன்ஸ்வீகாரத்தாலே அவ்வூருக்கு அந்தஸம்ருத்திகள் உண்டாயிற்றென்றுகருத்து. அணி- அலங்காரமான, திருமோகூர்- திருமோகூரை; இங்கு- இந்தவிஷயத்திலே, வலஞ்செய்து- ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி, கூத்துஆடுதும்- ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம்பண்ணுவோம், தொண்டீர்- பகவத்விஷயத்தில் சாபலமுடையவர்காள், வம்மின்- வாருங்கோள். ॥ரு॥

சு— கூத்தன்கோவலன்குதற்றுவல்லசுரர்கள்கூற்றம்* ஏத்துநங்கட்குமமரர்க்குமுனிவர்க்குமின்பன்* வாய்த்த தண்பணைவளவயல்சூழ்திருமோகூர்* ஆத்தன்றாமரையடியன்றி மற்றிலமரணே* ॥ சு ॥

மற்றிலமரண்வான்பெரும்பாழ்தனிமுதலாச்* சுற்றுநீர்படைத்ததன்வழித்தொன்முனிமுதலாம்* முற்றுந் தேவரோடுலகுசெய்வான்றிருமோகூர்*

ஆ—ருக்கு ம்ருத்யுவாய், நித்யஸூரிகளுக்கு மின்றுபற்றுகிற நமக்குமொக்கவினியனாய், மிகவுமழகியதாமரை நீர்நிலங்களையுடைய வளவிதானவயல்சூழ்ந்த திருமோகூரிலே பரமாப்தனாயெழுந்தருளியிருக்கிற வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளல்லது வேறுநமக்கரணில்லையென்கிறார். ॥ சு ॥

(மற்றிலமரண்) பெரியதாயொப்பின்றிக்கேயிருக்கிற ப்ரக்ருதியை காரணமாகக்கொண்டு ஆவரணஜலத்தைப்படைத் தவ்வழியிலே ப்ரஹ்மாமுதலான தேவர்களோடுகூடின வெல்லாலோகங்களையு முண்டாக்கு

இ— செய்கிறார் (நிரதிஶயத்வாதியால்) வாய்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மிகவுமித்யாதியால்) (எம்பெருமானுடையவித்யாதியாலே) கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையழைத்தவர்களுக்கு ப்ரயோஜனமாக ஸமாஶ்ரயணீய வ்யக்திவிஶேஷாவதாரணத்தை யவர்களுக்கு அருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியபிப்ரேதை. ॥ சு ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

பெருமென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்) தனியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒப்பின்றியித்யாதியால்) பாழ்முதலாமென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) சுற்றுநீர்படைத்து யென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆவரணேத்யாதியால்) தொல்முனி என்கிறதையுரைக்கிறார் (ப்ரஹ்மஸம்பவத்தாலே) உலகுசெய்வானென்னுமளவால் ஸித்தவஸ்துத்தை யருளிச்செய்கிறார்

ப— கோவலன்- கோபாலனான, ரக்ஷ்யவர்க்கத்தைப்பின்சென்று ரக்ஷிக்குமவனான வென்றபடி. கூத்தன்- கூத்தையுடையவனான நடம் நம்போலே மநோஹாரியான சேஷ்டிதங்களையுடையவனான, குதற்று- குதறுமவர்களான, குதறுதல்- விபாகரமானஸம்ஹாரம், ஜகத்விபாகரமான ஸம்ஹாரத்தையுடையவரானவென்றபடி. வல்- பலிஷ்டமான, அசுரர்கள்- அஸுரர்களுக்கு, கூற்றம்- ம்ருத்யுவான, அமரர்க்கும்- தேவர்களுக்கும், முனிவர்க்கும்- முனிவர்களுக்கும், வைகுந்தத்தமரர் முனிவரென்று சொல்லப்பட்டவர்களாய் கைங்கர்யபரர்களாயும் குணாநுபவபரர்களாயுமுள்ள நித்யஸூரிகளெல்லாருக்குமென்றபடி. ஏத்தும்- ஏத்தாநிற்கிற, இன்றுதன்னையாஶ்ரயித்து ஸ்துதியாநிற்கிறவென்றபடி, நங்கட்கும்- நமக்கும், இன்பன்- போக்யனான, வாய்த்த- ஸித்தவையான, ஸத்ருஶங்களானவென்றபடி. தண்பணை- ஶீதளங்களான நீர்நிலங்களையுடையவையான, பணை- நீர்நிலம், வளம்- ரமணீயங்களான, வயல்சூழ்- கழனிகளாலே பரிவ்ருதமான, திருமோகூர்- திருமோகூரிலெழுந்தருளியிருக்கிற, ஆத்தன்- ஆப்தனுடைய, வேதநன்தானும் தனக்குதவமாட்டாத மரணஸமயத்திலே "அஹம் ஸ்மராமி மத்பக்தம் நயாமி பரமாம் கதிம்" என்கிற பரமாப்தனுடையவென்றபடி. தாமரையடியன்றி- பத்மஸத்ருஶங்களான திருவடிகளையொழிய, ஆப்தனென்றும் விடவொண்ணாதபடி நிரதிஶயபோக்யங்களான திருவடிகளையொழியவென்றபடி. மற்று- வ்யதிரிக்தமான, அரண் இலம்- ரக்ஷாஸாதநமுடையோமல்லோம், அரண்- ரக்ஷாஸாதநம். ॥ சு ॥

வான்- மஹத்தான, 'அஜாமேகாம்' மென்கிறபடியே ஸர்வத்ராபி வ்யாப்ததயா உத்க்ருஷ்டமானவென்றபடி. தனி- அநந்யமான, பெரும்பாழ்- பெரியபாழானது, பாழென்று- விளையக்கடவநிலம், "அநந்தஸ்ய ந தஸ்யாந்த:" என்கிறபடியே அபரிச்சிந்நமாய் போகமோக்ஷங்களைவிளைவிக்கைக்கு நிலமான மூலப்ரக்ருதியானதென்றபடி. முதலா- காரணமாக, சுற்றுநீர்- ஆவரணஜலத்தை, படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, அதன்வழி- தத்த்வாரா "அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ தாஸு வீர்யமவாஸ்ருஜத் । ததண்டமபவத்தைமம்" மென்கிறபடியே தத்த்வாரகமாக ஸ்ருஷ்டிபண்ணினவென்றபடி. இதுக்கு உலகுசெய்வானென்கிறதோடே யந்வயம். தொல்- ப்ராசீநனான, தேவாதிகளுக்கெல்லாம் முந்தினவனானவென்றபடி. முனி- மநநஶீலன், ஸ்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டிப்ரகார மநநஶீலனான ப்ரஹ்மாவென்றபடி. முதலா- முதலாக, தேவரோடு- தேவதைகளோடேகூட, உலகு முற்றும் லோகமெல்லாத்தையும், செய்வான்- ஸ்ருஷ்டிக்குமவனுடைய, திருமோகூர்- திருமோகூரை,

மூ— சுற்றிநாம்வலஞ்செய்யநந்துயர்கெடுங்கடிதே* ॥எ॥
துயர்கெடுங்கடிதடைந்துவந்தடியவர்தொழுமின்* உயர்கொள்சோலையொண்டடமணியொளிதிருமோகூர்*
பெயர்களாயிரமுடையவல்லரக்கர்புக்கழுந்தத்* தயரதன்பெற்றமரதகமணித்தடத்தினையே* ॥அ॥

ஆ— கையாலே நம்முடையரக்ஷணம் தனக்கவர்ஜநீயமாம்படியான வெம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்கிற திருமோகூரைச்சுற்றி நாம்வலஞ்செய்ய வப்போதே நம்முடையஸமஸ்தது:க்கங்களும் கெடுமென்கிறார். ॥எ॥

(துயர்கெடும்) பரத்வவ்யூஹரூபதனான வெம்பெருமா னெழுந்தருளியிருக்கிற திருமோகூரேநமக்கு ப்ராப்யம், ஆதலால் ஆச்ரிதரெல்லாரும் து:க்கஸாகரநிஸ்தீர்ணராம்படி தயரதன்பெற்ற ஸகலகல்யாணகுணவிசிஷ்டமான மரதகமணித்தடத்தினைத் திருமோகூரிலே யீண்டச்சென்று பஜியுங்கோளென்கிறார். ॥அ॥

இ— (நம்முடையரக்ஷணமித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில் சொன்னதை உபபாதிக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாய்த்து. ॥எ॥

✱ எட்டாம்பாட்டு. ✱

த்விதீயபாதத்தில் விசேஷணங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரத்வேத்யாதியால்) இத்தால் கீழிரண்டுபாட்டுகளாலே திருமோகூரிலெம்பெருமானையொழிய வேறுப்ராப்யமில்லை என்றநுஸந்திப்பவர்க்குறித்து அருளிச்செய்தவ ரிப்பாட்டிலே அவனையொழிய வேறுப்ராப்யமுமில்லையென் றருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிகை. ஆதலாலென்கிறதற்கு ஈண்டச்சென்றித்யாதியோடே அந்வயம். வல்லரக்கர்புக்கழுந்த என்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதவிரோதீத்யாதியால்) பெயர்களாயிரமுடைய என்றதை மணித்தடத்துக்குவிசேஷணமாக்கி அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) கடிதடைந்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈண்டவித்யாதியால்) ॥அ॥

ஈ— நாம்- ஸகிஞ்சநரானநாம், சுற்றி- ஆவர்த்தித்து, ப்ரதக்ஷிணேந வென்றபடி. வலஞ்செய்ய- ப்ரதக்ஷிணங்களைப் பண்ணினால், நம்துயர்- நம்முடையது:க்கங்கள், நம்முடைய ஸகலஸாம்ஸாரிக து:க்கங்களென்றபடி. கடிது- ஸீக்ரமாக, கெடும்- நசிக்கும், மற்று- இப்படிரக்ஷகனானவனையொழிய வேறொன்றுள, அரண் இலம்- ரக்ஷாஸாதநத்தையுடையோமல்லோம். ॥எ॥

வல்- வலியரான, பலிஷ்டரானவென்றபடி. அரக்கர்- ராக்ஷஸரானவர்கள், புக்கழுந்த- புகுந்தழுந்தும்படி, விபீஷணவ்யதிரிக்தரைப்போலே துறையறிந்திழியமாட்டாமையாலே "காகுத்ஸ்தபாவகஸ்யைவ பதங்கா:" என்கிறபடியே புகுந்து நிஸ்ஸேஷராய் நசித்துப்போம்படியென்கை. இதுக்குப் பெற்றவென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஸர்வோபஜீவ்யமான தடாகமும் துறையறியாதிழிவார்க்கு நாசகமாமிறே! தயரதன்பெற்ற- தசரதன்பெற்றதான, பெயர்களாயிரமுடைய- நாமஸஹஸ்ரங்களையுமுடைத்தான, தத்தந்நாமப்ரவ்ருத்திநிமித்தபூதாநந்தகல்யாணகுணங்களையுமுடைத்தானவென்றபடி. ஆயிரமுமென்கிறவிடத்தில உம்மைத்தால் கீழ்ச்சொன்ன பராக்ரமத்தோடே பின்னையும் அநந்தகல்யாணகுணங்களையுமுடைத்தானவென்றபடி. மரதகமணி- விஷயஸாம்யமாய் ஸௌந்தர்யமான மரதகரத்நம்போலேயிருக்கிற, அதாவது:— ஆச்ரிதவிரோதிகளுக்கு ஸ்வஸௌந்தர்யவிசேஷநாசகமுமாய் தன்னையடைந்தார்க்கு நிரதிசயாஹ்லாதஜநகமுமாய் ஸீதளஸௌம்யஜநகமுமானவென்றபடி. தடத்தினை- தடாகத்தை, ரூபகாதிசயோக்தி:. ஸர்வோபஜீவ்யஸ்வபாவனான தசரதாத்மஜனையென்றபடி. இதுக்குத் தொழுமினென்கிறத்தோடே யந்வயம். உயர்கொள்- உயர்த்தியைக்கொண்டிருக்கிற, உந்நதங்களானவென்றபடி. சோலை- உத்யாநங்களையும், ஒண்- ஒள்ளியதான, ரமணீயங்களானவென்றபடி. தடம்- தடாகங்களையும், அணி- அலங்காரமாகவுடைத்தான், ஒளி திருமோகூர்- ஒளியையுடைத்தான திருமோகூரிலே- ஒளி- காந்தி, ஸாதகவாயிலக்ஷண:. மற்றுமுள்ள ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்திகளாலே உஜ்ஜ்வலமான திருமோகூரிலேயென்றபடி. கடிது- ஸீக்ரமாக, வந்தடைந்து- வந்துகிட்டி, அடியவர்?- ஶேஷத்வஸ்வரூபவாநதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்காள், தொழுமின்- ஸேவியுங்கோள், துயர்- து:க்கங்கள், உங்களுடைய ப்ராரப்தாத்யநேகநிமித்தது:க்கங்களென்றபடி. கெடும்- நசிக்கும். ॥அ॥

மூ— மணித்தடத்தடி மலர்க்கண்கள் பவளச்செவ்வாய்* அணிக்கொள் நால்தடந்தோள் தெய்வ மசுரரையென்றும்*
துணிக்கும் வல்லரட்டனுறைபொழில் திருமோகூர்* நணித்து நம்முடை நல்லரணமடைந்தனமே* ॥௯॥
நாமடைந்தநல்லரண நமக்கென்று நல்லமரர்*

ஆ— (மணித்தடத்தடி) நிரவதிக ஸௌந்தர்யத்தையும் ஆஸ்ரித நிரஸன ஸாமர்த்யத்தையு முடையவனா யிருந்த வெம்பெருமானெழுந்தருளியிருந்த ஸர்வஸுலபமாய் பரமப்ராப்யமான திருமோகூரை நாமும் ஸமாஸ்ரயிக்கப்பெற்றோமேயென்று, தம்முடைய ஹர்ஷத்தைப்பேசுகிறார். ॥௯॥

(நாமடைந்த) திருமோகூரே நமக்கெத்தைக்கும் ப்ராப்யமாக நாமடையப்பெறுவதேயென்று, பின்னையும் ஸ்தலத்தைச்சொல்லி அநுபவித்து ஸ்ரீகாருடைய விஹார நகரமான வடிவைக்கொண்டு அவர்களுடைய

✻ ஒன்பதாம்பாட்டு ✻

இ— தடந்தோளென்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிக இத்யாதியால்) அசுரரையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரித நிரஸன இத்யாதியால) நணித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸுலப இத்யாதியால) நம்முடை நல்லரணென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமப்ராப்ய இத்யாதியால்) நாமுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தால் கீழ் நாமுபதேசித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அநுபவிக்கப்புகுகிறாப்போலே நாமும் அநுபவிக்கப்பெற்றோமென்கிறாரென்று ஸூசிதமாகையாலிப் பரோபதேச ப்ரஸங்கத்தாலே ஸ்வஹர்ஷத்தைப்பேசுகிறாரென்றிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதி ஸூசிதை. ॥௯॥

✻ பத்தாம்பாட்டு ✻

நாமடைந்தநல்லரணமக்கென்றும் என்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமோகூரே இத்யாதியால்), அநுபவித்து என்றவிதால அந்வயாகாங்க்ஷிவிஷயமாயிற்று. இதுக்கு ப்ரமாணவாக்யங்களில் க்ரியையோடே அந்வயம். நல்லமரரித்யாதியாக தீபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகாருடைய

ப— மணித்தடத்தடி— நீலரத்ந தடாகம்போலேயிருக்கிற திருவடிகளையுடையவனை, மணியென்று நீலரத்நம், தடம்போலிருக்குமது தடத்து, தடத்தடியென்று ஸமஸ்தபதம், நீலரத்ந தடாகம்போலே ஸந்தாபஹரங்களான திருவடிகளையுடையவனை யென்றபடி. மலர்க்கண்கள்— விகஸித பத்மஸத்ருஶ நயநங்களையுடையவனை, பவளச்செவ்வாய்— ப்ரவாள ஸமாந திவ்யாதரமாகிய பான, அணிக்கொள்— ஆபரணங்களைக்கொண்டிருக்கிற, அணி— ஆபரணம், கடகாங்கதாதி திவ்யாபரண பூஷிதங்களான வென்றபடி. நால் — சதுஸ்ஸங்க்யங்களான, தடந்தோள்— ரத்நகணிஸம்ஹங்கள்போலே பெரியவையான புஜங்களையுடையவனை, தெய்வம்— தெய்வமான, இவ்வழகுகளாலே த்யாதஸநனென்றபடி. தெய்வ நாயகத்திலே யவன்வழித்துணையாக நாம்போம்பொழுது ப்ரஹாரமானவடிவும் தன்னுகப்புத்தோற்றும்படியான வீக்ஷணஸிந்தங்களையும "நாஸாராயதிஸந்த்ராஸம் பாஹவோ பாஹுஸம்ஶ்ரிதா" என்கிறபடியே வழியிலே நமக்கவாஶ்ரயமாகக் கூட்டவ நாலுதிருத்தோள்களையு முடையவனைவென்று. வடு தாத்பர்யம். அசுரரை— ஆஸ்ரித விரோதிகளான அஸுரர்களை, என்றும்— ஸர்வகாலத்திலும், சஸுரர் ஆஸ்ரிதர்க்கு ஆஸ்ரித விரோதிகளெல்லாமென்றபடி. துணிக்கும்— வதிக்குமவனை, வல் வலியனை, பலிஷ்டனனென்றபடி. அரட்டன்— மிடுக்கன், அதிவீரனென்றபடி. நமக்கவிரோதிகளையெல்லாம் வஸீகரிக்க வல்லவனென்று தாத்பர்யம். வாஸம்— மநோஹர வாஸம், உறை— நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்தலமான, நணித்து— நணுகினதான, ஆஸ்ரித ஸுலபமானவென்றபடி. ஸ்ரீவைகுண்டம்போலன்றிக்கே ஸர்வஸுலபமானவென்கை நம்முடைய நல்லரண்— நமக்கு நல்ல ப்ராப்யமான, அரண்— ஸம்ரக்ஷகஸ்தாநம், பொழில்திருமோகூர்— உத்யாநங்களையுடைத்தான திருமோகூரை— நாம்— அவனைவழித்துணையாக ஸஹிதஸீதகிறநாம், அடைந்தனமே— அடையப்பெற்றோமே. ॥௯॥

என்றும்— ஸர்வகாலத்திலும், இங்கு ஸர்வஸ்ய ஸாதிதாயாம் ஸம்: நமக்கு— பரமபுருஷார்த்த ஸாதகரான நமக்காக, நாமடைந்த— இத்தையடைகைக்கு ஸாம்யம்பண்ணி நாமடைந்ததான, நல்லரண்— நல்ல ப்ராப்யமதி, திருமோகூரிதிஶேஷ: கீழ்ச்சொன்னதை ஸ்ரீக்ருதிப்ரயத்தாலே அநுபவித்தபடி, நல்லமரர்— ஸூரிகளான தேவர்கள், தங்களாவதற்கு பரமபுருஷனை நியமகனாக ஸஞ்ஜீவித்தவரான

மூ—தீமைசெய்யும்வல்லசுரரையஞ்சிச்சென்றடைந்தால்* காமரூபங்கொண்டெழுந்தளிப்பான்திருமோகூர்*
நாமமேநவின்றெண்ணுமினேத்துமினமர்காள* ॥ யி ॥

ஏத்துமினமர்காளென்றுதான்குடமாடு* கூத்தனைக் குருகூர்ச்சடகோபன் குற்றேவல்கள்* வாய்த்தவா
யிரத்துள்ளிவைவண்டிருமோகூர்க்* கீத்தபத்திவையேத்தவல்லார்க்கிடர்கெடுமே* ॥ கக ॥

ஆ—விரோதிகளைநிரஸித்து ரக்ஷித்தருளுமவ னெழுந்தருளியிருந்த திருமோகூரினுடைய திருநாமத்தைச்
சொல்லி யவலூரை யேத்துங்கோளென்கிறார். ॥ யி ॥

(ஏத்துமின்) என்னுடைய திவ்யமானசேஷ்டிதங்களை யுகந்திருப்பாரெல்லாம் வந்தேத்திவாழுங்கோளென்
று தான்குடமாடுகூத்தனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன வாயிரத்திலித் திருமோகூரைச்சொன்ன வித்தி
ருவாய்மொழியைக்கொண் டவ்வூரை யேத்துங்கோளென்கிறார். ॥ கக ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—வி(த்யாஷியால்) ஆஶ்ரிதஸம்பந்தத்தாலே நல்லபடிசென்றடைந்தால என்கிறதின் தாத்பர்யமும் உத்ப்ரேக்ஷண
மானவடிவென்றததாலே காமரூபஸ்வபாவமும் விரோதிஸம்பந்தத்தாலே தீமையித்யாதியினுடைய தா
த்பர்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று (திருநாமத்தையித்யாதியால்) கீழேயவ்வூரைவந்து ஸேவியுங்கோளென்றவரி
ப்பாட்டிலேயதற்கு ஶக்தியில்லாதார் அதின்திருநாமத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு ஸ்துதியுங்கோளென்கிறாரென்
றுஸங்கதிஸூசிதை. ॥ யி ॥

✳ நிகமனம். ✳

எமர்காளென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ॥ கக ॥

ஶ— ஜெவர்களென்றபடி. இதுக்கு அடைந்தாலென்கிறத்தோடே யன்வயம். தீமைசெய்யும்- அபசாரங்களைச்
செய்கிறவர்களான, க்ரூரரான வென்றபடி. வல்- வலியரான, அசுரரையஞ்சி- அஸுரர்களுக்கு பயப்
பட்டென்றபடி. சென்று- அவனிருந்தவிடத்திலேபோய், அடைந்தால்- ஶரணம்புக்கால், காமரூபங்கொ
ண்டு- அவர்களுடைய விலக்ஷணமான விக்ரஹத்தை பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு, எழுந்து- புறப்
பட்டு, அளிப்பான்- ரக்ஷிக்குமவனுடைய, அஸுரர்களை நிரஸித்தத ஜெவர்களை ரக்ஷிக்குமவனுடைய
வென்றபடி. திருமோகூர்- அவனுக்கு திவ்யநகரியான திருமோகூருடைய வென்றபடி. நாமமே- திருநாம
த்தையே, அவதாரணத்தால் ஊளகிகஶப்தங்கள் வ்யாவ்ருத்தங்கள். எமர்காள்?- ஆஶ்ரிதர்காள், நம்மோடே
தேஹமோஜந ஸம்பந்தமுடையவர்களானவர்காளென்றபடி. நவின்று- வாயாலேசொல்லி, நவிலுகை- சொல்
லுகை, எண்ணுமின்- மநஸ்ஸிலும் த்யானியுங்கோள், ஏத்துமின்- அவ்வளவிலே பர்யவஸியாதே ஸ்ரீகி
யாலே ஸ்துதியுங்கோள். ॥ யி ॥

எமர்காள்?- ஆஶ்ரிதர்காள், நம்முடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையுகந்தநுபவிக்கும் ஸ்வபாவமுடையவர்க
ளான என்றபடி. ஏத்துமினென்று- ஸ்தோத்ரம்பண்ணுங்கோளென்று, ஸ்துதிப்ரவர்த்தகராயிருக்கிறீர்கள் இந்த
விசித்ரதிவ்யசேஷ்டிதங்களை ஸ்துதித்து ரஸியுங்கோளென் றபிப்ராயமுடையரானென்றபடி. தான்- ஸ்வயம்,
ஸர்வேஶ்வரனாயிருக்கச்செய்தேயும் நீர்வார்த்தவிஷமமன்றிக்கே பரஸ்பரஸ்வரூபதெநக ஸம்யோஜகனான
தானென்றபடி. குடமாடு- குடத்தாலேயாடின, பாற்குடத்தைத் தலையிலேவைத்துக்கொண்டாடின வென்றபடி.
கூத்தனை- கூத்தையுடையவனைக்குறித்து, குருகூர்ச்சடகோபன்- ஸ்ரீநகரியிலே யிருக்கிற வாழ்வாரு
டைய, குற்றேவல்கள்- அந்தரங்ககைங்கர்யங்களான, வாசிககைங்கர்யங்களான வென்றபடி. வாய்த்த- வா
ய்த்ததான; ஸர்வேஶ்வரனானவனுக்கு ஸமித்ததானவென்றபடி. ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இவை- இந்தப்
பத்துப்பாட்டுக்கள், வண்- உதாரமான, ஸர்வஸம்ருத்திகத்ருமானவென்றபடி. திருமோகூர்க்கு- ஸ்ப
ஷ்டம். ஈத்தபத்து- ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டதஶகம், ஈகை- ஸமர்ப்பிக்கை, இவை- இந்தப்பாட்டுக்களை, ஏத்தவல்
லார்க்கு- ஸ்துதிக்கவல்லவர்களுக்கு, ஸ்ரீதியோடே சொல்லவல்லவர்களுக்கென்றபடி. இடர்- து:க்கமான
து, ஸம்ஸாரஸாகரத்திலே வழித்துணையில்லாத து:க்கமானதென்றபடி. கெடும்- நஷ்டமாம். அந்தகாலத்தி
லேயே வழித்துணையாமென்றபடி. ॥ கக ॥

ஶ்ரீநம்பெருமாள்ஶ்ரீநம்மாழ்வார்ஶ்ரீபராஶரபட்டார்யஸ்ரீவேதாந்தாசார்யஸ்ரீராமாநுஜதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:

(தாளதாமரை.)

தைத்யாநாம் நாஶகத்வாத் விஸ்ருதகந்த ஸேவ்யதுளஸீமௌளிமத்வாஜ்ஜயித்வாத்
ஸர்ப்பேஶய ஶயத்வாந்நிரவதிகமஹோஜ்யோதிருத்ஸவ்யதாத் ।
லோகஸ்ரஷ்ட்ருத்வயோகாத் தயிதஸுதததா ஸ்ரீஸரஸீதுல்யதேஹாத்
ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீமோஹநூர்ஸ்வாஶ்ரித ஜநகதிதாம் ஸந்நிதேநாஹ யாயி ௧௦௬ ॥

(தைத்யாநாம் நாஶகத்வாத்) நன்கமர்ந்துநின்றசுரரைத்தகர்க்கும் - விரோதிகளானவஸுரரை நிரஸிக்குமவனாகையாலும், (விஸ்ருதகந்தஸேவ்யதுளஸீமௌளிமத்வாத்) ஒன்றண்டுழாய் அலங்கலங்கண்ணி - பரிமளமாய்க் குளிர்ந்திருக்கிற திருத்துழாய்மாலையாலே திகழாநிற்கிற திருவபிஷேகத்தை யுடையனாகையாலும், (ஜயித்வாத்) தேவர்கள்நாடவென்றிம்மூவுலகு - தேவர்களாஸ்ரயிக்க ஸ்ரீவைகுண்டத்தை வெல்லுமவனாகையாலும், (ஸர்ப்பேஶயத்வாத்) படர்கொள்பாம்பணைப் பள்ளிகொள்வான் - தன்னோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே வளராநின்றுள்ள திருவனந்தாழ்வான்மேலே பள்ளிகொள்ளுமவனாகையாலும், (நிரவதிகமஹோஜ்யோதி:) சுடரொளியொருதனிமுதல்வன் - நிரவதிகமாய் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான தேஜஸ்ஸையுடையனாகையாலும், (உத்ஸவ்யத்வாத்) கூத்தன்கோவலன் - க்ருஷ்ணனாயவதரித்து குடக்கூத்துமுதலான சேஷ்டிதங்களைப்பண்ணுமவனாகையாலும், (லோகஸ்ரஷ்ட்ருத்வயோகாத்) வான்பெரும்பாழ் தனிமுதலாவித்யாதி - ஸ்ருஷ்டிஸமயத்திலே ப்ரஹ்மாதிதேவர்களோடேகூட எல்லாலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தவனாகையாலும், (தயிதஸுதததா) தயாதன்பெற்ற - ஸ்ரேஷ்டமான ஜகத்தினுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக வஸுதேவர்க்குத் திருமகனாக வவதரிக்கையாலும், (ஸ்ரீஸரஸீதுல்யதேஹாத்) மணித்தடம் - ரத்நகநகநிதடாகம்போலே ஸ்ரீமத்தான வடிவையுடையவனாகையாலும், ஸாத்ருஶ்யத்தாலே மேலிற்பாட்டில் 'காமருபக்கொண்டெழுந்தளிப்பான்' என்றுசொல்லப்படுகிற வடிவுமநுஸந்திக்கப்படுகிறது. இப்படிகளாலே திருமோகூர் காளமேகப்பெருமாளே யிசைவதற்கு வழித்துணையென்று "தாளதாமரை" என்கிற தஶகத்திலே ஆழ்வாராலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ௧௦௬

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பத்தாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (கெடுமிடராயவெல்லாம்) இப்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடேகூட திருமோகூரிலெம்பெருமானை யநுபவித்துத் திருவனந்தபுரத்திலேயு மவர்களோடேகூட வநுபவிக்கைக்காக திருவனந்தபுரத்திலே

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— ஸ்ரீவைகுண்டவ்யூஹரத்துக் கெழுந்தருளவுத்யுக்தரான வாழ்வாரிங்குள்ள சிலதிருப்பதிகளை யநுபவிக்கிறாரென்று கீழ்த்திருவாய்மொழியின் ப்ரஸங்கத்தில்ச்சொன்னத்தாலே யித்திருவாய்மொழிக்கும் ஸங்கதிஸித்தையாயிற்றென்று ஸங்கதிப்பிரித்து கொண்டு முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யானஞ்செய்தருளுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அதில் அநுபவிக்கைக்காக என்னுமளவும் ஸங்கதிஸூசநார்த்தம்.

முதற்பாட்டு.

அடிபரவுதும் தொண்டர்வம்பினோமித்யாதிகளாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்குறித்து ஸம்போதித்துக்கொண்டவனை யநுபவித்ததே யவர்களோடேகூட வநுபவித்ததென்றுகருத்து. அநுபவிக்கைக்காக என்கிறதற்கு ஸமாவாக்யத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்த

மூ—கெடுமிடராயவெல்லாங்கேசவாவென்னநாளுங்* கொடுவினைசெய்யுங்கூற்றின்தமர்களுங்குறுககில்லார்*
விடமுடையரவிற்பள்ளிவிரும்பினான்சுரும்பலற்றுந்* தடமுடைவயலனந்தபுரநகர்ப்புகுதுமின்றே* ||௧||
இன்றுபோய்ப்புகுதராகிலெழுமையுமேதஞ்சாரா* குன்றுநேர்மாடமாடேகுருந்துசேர்செருந்திபுன்னை*

ஆ—போய்ப்புகுகைக்கு ப்ரதிபந்தகம்போகைக்கு கேஶவா என்றும் திருநாமத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு போய்ப்புகுவோம் வாருங்கோளென்கிறார், ||௧||

(இன்றுபோய்) ப்ரதிபந்தகம்போகைக்கு கேஶவாவென்றுந் திருநாமஞ்சொல்லவேணுமென்றும் நி ர்பந்தமுண்டோவென்றில்? அதில்லை. அவனுடைய வாயிரந்திருநாமத்திலே வேண்டித்தொருதிருநாமத்தை நினைக்க

இ—புரத்திலேயிதாத்பர்யால்) புகுதுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போய்ப்புகுவோமிதாத்பர்யால்) ||௧||

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

திருவனந்தபுரத்திலெம்பெருமானை யநுபவிக்கவந்த விவர் அவனுடைய ஸஹஸ்ரநாமங்களைச்சொல்லுகை யுசிதமாயிருக்க வதுசெய்யாதே மாயன்றமதாத்பர்யாலே திருநாமவைலக்ஷண்யத்தைச்சொல்லுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ப்ரதிபந்தகமிதாத்பர்யால்) திருவனந்தபுரத்திலே போய்ப்புகுகைக்கு ப்ரதிபந்தகமென்றபடி. நாராயணன் கிருஷ்ணனென்றாப்போலே விஶேஷித்துச்சொல்லாதே நாமமொன்றுமென்று ஸாமாந்யமாக நிர்தேஶித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதில்லையிதாத்பர்யால்)

மூ— கேசவாவென்ன- கேஶவா? என்றுசொல்லவே, கேஶிஹந்த்ருத்வப்ரதிபாதகமான கேஶவநாமத்தைச்சொல்லவேயென்றபடி. இடராயவெல்லாம்- இடரென்று பேர்பெற்றவையெல்லாம், இடர்- ப்ரதிபந்தகம், கெடும்- கெட்டுப்போம், போனவிடந்தெரியாதே நஶித்துப்போமென்றபடி. நாளும்- ப்ரதிதினமும், கொடுவினை- க்ரூரகர்மங்களை, வைதிகர்களுக்கு வாவாநம்பவமான யாதநாவ்யாபாரங்களை யென்றபடி. செய்யும்- செய்கிறவர்களான, கூற்றின்றமர்களும்- ம்ருத்யுவினுடைய ப்ருத்யர்களும், கூற்று- ம்ருத்யு, யமபடருமென்றபடி. குறுக- கிட்டுகைக்கு. கில்லார்- மாட்டார்கள், "ஹரிஸ்மரணாதீர்த்தம் விஷ்ணும் ப்ரணதாதியம் வஹதாம் தோஷ நாஶம் ... ஜ்வலிதம்" என்கிறபடியே அக்நியைக்கண்டாப்போலே கிட்டமாட்டாதே பயந்தோடிப்போவரென்றபடி. விடமுடை- விரோதிகளுக்கு கிட்டவொண்ணாதபடி விஷத்தையுடைத்தான, விடம்- விஷம், அரவில்- நாமத்திலே, திருவனந்தாழ்வான்மேலே யென்றபடி. பள்ளி- ஶயநத்தை, விரும்பினான்- விரும்பினவனுடைய, விரும்புகை- ஆதரிக்கை, ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷஸ்பர்ஶ ஸாமாந்யத்தாலே மிகவு மாதரித்திருக்கிறவனுடையவென்றபடி. இதற்கு அநந்தபுரத்தோடே யந்வயம். சுரும்பு- வண்டுகள், அலற்றும்- ஶ்ரீகஜேந்த்ரனாம்பண்ணுமாப்போலே பேராநந்தநிர்வ்ருதியாலே கூப்பிடும்படியான, தடமுடைவயல்- வாவித டாகங்களையுடையவையான வயல்களையுடைத்தான, அனந்தபுரநகர்- திருவனந்தபுரமாகிற நகரத்தை. இன்றே- இன்றைக்குத்தானே, மெள்ளப்போகிறோமென்றிராதே ஐஸ்வர்யபிறந்த விக்காலத்திலேயேயென்றபடி. புகுதும்- ப்ரவேஶிப்போம், நீங்களாங்களெல்லோருமாய்க் கூடப்போய்ப்புகுவோம் வாருங்கோளென்றபடி. ||௧||

குன்றுநேர்- ஶைலஸத்ருஶங்களான, மாடமாடே- க்ருஹங்களுடைய பார்ஶ்வத்திலே, மாடம்- க்ருஹம், மாடு- பார்ஶ்வம், குருந்துசேர்- குருந்தவ்ருக்ஷங்களோடே சேர்ந்திருக்கிற, குருந்து- குருந்தம், செருந்திபுன்னை- செருந்தியென்கிற வ்ருக்ஷவிஶேஷங்களையும் புன்னைவ்ருக்ஷங்களையுமுடைத்தான, மன்ற லர்பொழில்- பரிமளம்ப்ரஸரியாநிற்கிற வுத்யாநங்களையுடைத்தான, மன்று- மன்றல், பரிமளமென்றபடி. இங்கு அலருகை- ப்ரஸரிக்கை, அனந்தபுரநகர்மாயன்- திருவனந்தபுரநகரமென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற வாஶ்சர்யபூதனுடைய, ... ஶ்ரீமத்யாதிநிகேதநே" என்கிறதனைக்கிலே ஶாஸ்த்ரார்த்த ஸ்வைங்கொடுக்கவான ஸ்தலமென்று திருவனந்தபுரத்திலே வைகுண்டத்திற்காட்டிலு முகந்துவர்த்திக்கிற வாஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனுடைய வென்றபடி. நாமமொன்றும்- ஒருதிருநாமமென்றபடி, ஸஹஸ்ரமும் திருநாமமொன்றுமும் ஆயிரமாமென்கைக்காக,

மூ—மன்றலர்பொழிலனந்தபுரநகர்மாயனாமம்* ஒன்றுமோராயிரமா முள்ளுவார்க்கும்பரூரே* ‖ ௨ ‖
ஊரும்புட்கொடியுமஃதேயுலகெல்லாமுண்டுமிழ்ந்தான்* சேருந்தண்ணனந்தபுரஞ்சிக்கெனப்புகுதிராகில்*
தீருநோய்வினைகளெல்லாந் திண்ணநாமறியச்சொன்னோம்* பேருமோராயிரத்து

ஆ— வமையும், நினைக்கவே நிரவஸேஷஸவத்ருதிவ்யகரா யின்றேபோய் திருவனந்தபுரத்திலேபுகுராலாம் போய்ப்புகுதிராகில் ஒருநாளுமொருது:க்கமுமில்லையென்கிறார். ‖ ௨ ‖

(ஊரும்புள்) ஸாமாந்யலக்ஷணங்களினாலும் விஶேஷலக்ஷணங்களினாலும் ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்த வெம்பெருமானுக்கு வாஸஸ்தானமான திருவனந்தபுரத்திலே யதாஸ்ஸ்ராஸநராய்க்கொண்டு புகுதிராகிலு ங்களுடைய ஸகலது:க்கங்களும் இது நிஶ்சிதம், இவ்வாஸஸ்தானத்தைப்பெறுகைக்கும் ஸ்ரீதிவ்யகம்போ லுகைக்கு மாயிரந்திருநாமத்திலே யொருநாமத்தைச்சொல்லவேணுமென்று நிர்ப்பந்தமில்லை, அவனுடைய

இ— ஆயிரந்திருநாமத்திலேஎன்றது- ஓராயிரமாமென்கிற வகஸ்ரநாமஸகல ஸங்க்யாவிஶிஷ்டமானவஸ்துத்தைச் சொன்னபடி, உள்ளுவார்க்கும்பரூரே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினைக்கவேயித்யாதியால்) அதில் நிரவஸேஷஸ்ரீதிவ்யகரா யென்கிறவித்தாலே ஓராயிரமாமென்றதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்று யிற்று. ஸ்யாதவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போய்ப்புகுதிரித்யாதியால்) ‖ ௨ ‖

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

ஊரும்புட்கொடியுமஃதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமாந்யேத்யாதியால்) உலகித்யா தீக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஶேஷேத்யாதியால்) சேருமோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (வாஸஸ்தானமானவித்யாதியால்) சிக்கெனவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதி யால்) தாமீயவாக்யத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (வாஸஸ்தானத்தையித்யாதியால்), தாமீயவாக்யத் தையுரைக்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) ஆயிரத்துளென்றது- 'ஶதஸஹஸ்ரஸங்க்யாதம் ஸஹஸ்ரநாம'

மூ— ஓராயிரமாம்- ஒருஸஹஸ்ர நாமம், ஸஹஸ்ரஸங்க்யாகாரமாக ரக்ஷகமாமென்றபடி. ஸகலஸ்ரீதிவ்யகபிவர்த் தகமாமென்கை, உள்ளுவார்க்கு- ஸ்மரிக்கிறவர்களுக்கு- உள்ளுகை- ஸ்மரிக்கை, ஏதேனுமொரு திருநாமத்தை ஸ்மரிக்கிறவர்களுக்குமென்றபடி. உம்பரூரே- உபரிஸ்திதமானவூரே, உம்பரென்றது- உபரியென்றபடி. ஸர்வோத்தரமான திருவனந்தபுரம் ஸாக்ஷாத்பரமபதமென்றபடி. இன்று- உபேக்ஷித்துவிடாமல், போய்ப்பு குதிராகில்- போய் திருவனந்தபுரத்தில் புகுவீராகில், எழுமையும்- ஏழுஜந்மங்களிலும், இனியொருகாலத்திலு மென்றபடி. ஏதம்- தோஷமானது, து:க்கமானதென்றபடி. சாரா- சாராது, உங்களைஸம்பவியாதென்றபடி. ‖ ௨ ‖

புள்- பக்ஷியை, ஸ்ரீவைநதேயனை யென்றபடி. ஊரும்- நடத்தாநிற்கும், வாஹநமாக ஸ்வீகரித்து நடத்தாநிற்குமென்றபடி. கொடியும்- விஶேஷலக்ஷணத்துக்காகக்கட்டின த்வஜமும், அஃதே- அதுவே, அந்த புள் ளுதானே என்றபடி. இது ஸாமாந்யலக்ஷணங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம். உலகெல்லாம்- லோகங்களெல் லாற்றையும், உண்டு- ப்ரளயத்திலேவயிற்றிலேவைத்து, உமிழ்ந்தான்- ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உத்காரம்பண் ணின, ஸர்வேஶ்வரனு, சேரும்- சேர்ந்திருக்கிற, தனக்குதகுந்த வாஸஸ்தானமென்று வந்துசேர்ந்திருக்கிற விடமான வென்றபடி. தண்- ஸாத்விகமான அதுஷ்ணமான வென்றபடி. அனந்தபுரம்- திருவனந்த புரத்தை, சிக்கென- த்ருடமாக, ஸ்ரீயோஜநாகாரத்தை பலவுப்பித்துக்கொண்டித்தை விட்டுவிடாமலெ ன்றபடி. அநந்யப்ரயோஜநராயென்று பரமார்த்தம். புகுதிராகில்- போய் ப்ரவேஶிப்பீர்களாகில், நோய்- து:க்கங்களும், வினைகள்- து:க்கஹேதுக்களான கர்மங்களும், எல்லாம்- நிஶ்ஶேஷமாக, தீரும்- நிவ்ருத் தங்களாம், திண்ணம்- த்ருடம், இது நிஶ்சிதமென்றபடி. திண்ணமென்கிறவிடத்தில மகாரத்துக்கு ஸம்ஹி தாபாவமார்ஷம். அறிய- பரமோபகாரமான, விஷயத்தை யெல்லாருமறியும்படி, நாம் சொன்னோம்- ஸ்பஷ்டம். ஸம்ஸாரிகளாயிருப்பார் நாம்சொன்னவார்த்தையை அறியமாட்டாதே க்லேஶப்படுகிறார்களத்தனை, நம்மேல் குற்றமில்லாதபடி நாம் சொன்னோமென்று, கருத்து. பேரும்- இத்தேஶப்ராப்திக்கும்- ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்திக்கும்- சொல்லவேண்டும், திருநாமமும், இங்கு வரம்பு ஸாம்ஸாரிகஸகலது:க்கநிவ் ருத்திக்கு தத்தேஶப்ராப்திஸாதனம் ஸாதநமானுப்போலே தத்தேஶப்ராப்திப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்திக்கு ஸா தநமான திருநாமமு மேதேனுமொன்றுகடவென்றிப்படி. ஸர்வஸாதாரண்யம். ஓராயிரத்துள்—

ரு—ளொன்றுநீர்பேசுமினே* ॥௩॥

பேசுமின்கூசமின்றிப்பெரியநீர்வேலைசூழ்ந்து* வாசமேகமழுஞ்சோலைவயலணியனந்தபுரம்* நேசஞ்செய்துறைகின்றானைநெறிமையால்மலர்கடூவிப்* பூசனைசெய்கின்றார்கள் புண்ணியஞ்செய்தவாறே* ॥௪॥
புண்ணியஞ்செய்துநல்ல புனலொடுமலர்கடூவி*

ஆ—ப்ரஸம்ஸநீயமான திருநாமத்திலே வேண்டித்தோர் திருநாமத்தைச்சொல்லுங்கோளென்கிறார். ॥௩॥

(பேசுமின்) நாமஸங்கீர்த்தனம்பண்ணக் கூசாதே அவன் திருநாமத்தைச் சொல்லுங்கோளென்றுசொல்லி அடிமைசெய்கையிலே அவர்களுக்கு ஸ்நேஹபிறக்கைக்காக திருவனந்தபுரத்திலெம்பெருமானுக்கு அந்தரங்க ப்ரயோஜநராய்க்கொண்டடிமைசெய்கிறவர்களென்னபாக்யஞ்செய்தாரோவென்றவர்களுடைய ப்ரஸம்ஸாபூர்வத்தாலே ப்ராப்யமான வடிமையினுடைய உத்கர்ஷத்தைச்சொல்லுகிறார். ॥௪॥

(புண்ணியஞ்செய்து) நீங்களுமங்ஙனே பாஞ்சராத்ரமான திருநாமத்தைச்சொல்லி திரஸ்க்ருதபாப

இ—பாவக" மென்கிறபடியே ஸம்ஸேவ்யபரமென்றுகருத்து. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிற்காட்டிலும் ஸாதநஸௌகர்யஞ்சொல்லுகிற திப்பாட்டென்று ஸங்கதியுமிதெயாயிற்று. ॥௫॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

கூசமின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமித்யாதியால்) திருவனந்தபுரத்துக்குப்பேசுவோம் வாருங்கோளென்று அநாதரித்தவர்க்கு. ஹிதஞ்சொல்லாநிற்கிறவிவர் நடுவே நெறிமையாலித்யாதியாலே வேறேகொண்டாடுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (அடிமைசெய்கையிலே அவர்களுக்கு ஸ்நேஹபிறக்கைக்காகவென்று) சொல்லியென்கைக்கும் பிறக்கைக்காகவென்கிறதற்கும் சொல்லுகிறாரென்கிறத்தோடே அந்வயம். நெறிமையாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யத்யாதியால்) மலர்கடூவியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைசெய்கிறவர்களித்யாதியால்). ॥௬॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

புண்ணியஞ்செய்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களுமித்யாதியால்) நீங்களுமென்கிற

ஸ—அத்விதீயமான ஸஹஸ்ரத்தில் அஸாதாரணவைஷ்ணவஸாவிகளாய் அநந்தங்களான திருநாமங்களுக்குள்ளேயென்றபடி. ஒன்று- ஏதேனுமொரு திருநாமத்தை, நீர்- திருவநந்தபுரத்தைப் பெறவேணுமென்றிருக்கிறநீங்கள், பேசுமின்- பேசுங்கோள், ஸ்நேஹஸஹகாரமில்லையாகிலும் ஸாமர்த்யத்தாலே அநுஸந்தியுங்கோளென்றபடி. ॥

கூசமின்றி- ஸங்கோசமில்லாமல், நாமஸங்கீர்த்தனம் ஸங்கோசப்படாமலென்றபடி. பேசுமின்- அவன்திருநாமத்தைஉதிஶேஷம், பெரியநீர்- விஸ்தீர்ணஜலஸாலியான, வேலை- ஸமுத்ரத்தாலே, சூழ்ந்து- சூழப்பட்டு, சோலையின்வாசனையும் புறம்போகாதபடி மதிளிட்டாப்போலே ஸமுத்ரத்தாலே சூழப்பட்டிருக்கிறதென்றுகருத்து. வாசமேகமழும்- வாஸனையையே வாஸியாநிற்கிற, வாசம்- வாஸனை, கமழுகை- வாஸிக்கை, ஓதநவாகாஸவதீதிவசப்ரயோகம், வாஸனைத்தை ப்ரவாஸியாநிற்கிறவென்றபடி. வாசமேயென்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தாலே வாஸநயா அநவரதமவ்யவகஷிதம், சோலை- உத்யானங்களாலும், வயல்- கழனிகளாலும், அணி- அலங்க்ருதமான, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரத்தை, நேசஞ்செய்து- மிகவும் ஸ்நேஹித்து, நேசம்- ஸ்நேஹம், உறைகின்றானை- நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்ரீபத்மநாபனை, இதற்கு பூசனைசெய்கின்றார்களென்கிறத்தோடே அந்வயம். நெறிமையால்- அவன்ஶேஷி- இவ்வாத்மஸ்வரூபம் அவனுக்குஶேஷம் என்கிறமுறையாலே. நெறிமை- முறை, மலர்கள்- புஷ்பங்களை, தூவி- விகிரணம்பண்ணி, திரவ்யஶுத்தியாலே அவன் திருவடிகளிலே புஷ்பங்களைவஹித்து, பூசனைசெய்கின்றார்கள்- பூஜைபண்ணுகின்றார்கள், கைங்கர்யம்பண்ணுகின்றார்களென்றபடி. அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிதிஶேஷம். புண்ணியஞ்செய்தவாறே! பாக்யம்பண்ணினபடிகாரமென்று ஆஶ்சர்யம், ஆறென்றபிரகாரம், ஏகாரமாஶ்சர்யத்யோதகம். ஸர்வாதிகாரமான கைங்கர்யம் லபிக்கும்படி இவர்கள்பண்ணின ஸுக்ருதமாஶ்சர்யமென்றபடி. ॥௪॥

புண்ணியஞ்செய்து- பாஞ்சராத்ரமான நாமகீர்த்தனத்தைப்பண்ணி, திருவனந்தபுரத்தில் புகுகைக்கு ப்ரதிபந்தகங்களெல்லாம்போகைக்குத் திருநாமத்தைச்சொல்லியென்றபடி. நல்லபுனலொடு- "அத்ரைவஶுத்தம் ஸலிலம் தோயம் பேயம் ஸுகந்தி" என்கிறபடியே ஸுகந்தமான ஸ்வாதுதகத்தோடேகூட, மலர்கள்- புஷ்பங்களை, தூவி- விகிரணம்பண்ணி, திருவடிகளிலே வஹித்தென்றபடி.

மூ— எண்ணுமினெந்தைநாமமிப்பிறப்பறுக்குமப்பால்* திண்ணநாமறியச்சொன்னோம் செறிபொழி லனந்தபுரத்* தண்ணலார்கமலபாத மணுகுவாரமரராவார்* ।௫।

அமரராய்த்திரிகின்றார்கட்காதிசேரனந்தபுரத்* தமரர்கோனர்ச்சிக்கின்றங்ககப்பணிசெய்வர்விண்ணோர்* நமர்களோசொல்லக்கேண்மின் நாமும்போய்நணுகவேண்டும்*

ஆ— ஶக்தியுபகராய் திருவனந்தபுரத்திலேபோய்ப்புக்கு போஹ்யதஶாகரணங்களாலு மெம்பெருமானுக்கடிமைசெய்யுங்கோள் அவருங்களுடைய விருத ஸம்ஸாரத்தைப்போக்கும் இப்போது தன் திருவடிகளை யாஶ்ரயிக்கிற வுங்களைப்பின்னையுமமரராக்கும், இதற்குநிஸ்ஸம்ஶய முமக்குத்தெரியச்சொன்னோமென்கிறார். ।௫।

(அமரராய்) திருநாட்டிலேபோய் எம்பெருமானுக்கடிமைசெய்கையன்றோ ஸ்வரூபமென்றிங்குள்ளாரு ந்திருவனந்தபுரத்திலேவந்தன்றோ வடிமைசெய்கிறது, ஆதலாலிங்கே யடிமைசெய்யுமிதுவே ஸ்வரூபம். ஆன பின்பு நாமிங்கேபோ யடிமைசெய்யவேணுமென்கிறார். ।௬।

இ— மீடத்தில ஶப்ததாலே கீழ்ப்பாட்டிலே திருவனந்தபுரத்திலுள்ளாரை ஶ்லாகித்தது இப்பாட்டிலே நீங் களுமப்படி அடிமைசெய்யவாருங்கோளென்று ஸ்ரீநகரவாஸிகளுக்குபதேஶிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. இதற்கு புண்ணியஞ்செய்து என்கிறதற்குப் பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (நிரவத்யத்வாதியால்) நல்லபு ஜாதித்வாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போக்யத்வாதியால்) இப்பிறப்பறுக்குமென்கிறதற்குத் தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுங்களுடையவித்யாதியால்) அண்ணலார்கமலபாதமணுகுவார் அப்பால் அம ரராவாரென்றதைத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்போதித்யாதியால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ।௫।

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

பூசனைசெய்கின்றார்களித்யாதியாலே முன்பே ஶ்ரோத்ரவ்யநம்பண்ணியிருக்கையா லிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்ய நமவேக்ஷிதவ்யநமன்றோவென்ன வதனிப்பிக்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) அனந்தபுரத்தித்யாதி க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குள்ளாருமித்யாதியால்) நாமும்போய் நணுகவேண்டுமென்கிறதற்கு த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) ।௬।

ஸ— எந்தைநாமம் - ஸ்வாமியினுடைய திருநாமங்களை, எண்ணுமின் - எண்ணுங்கோள், ஸ்மரியுங்கோளென்றபடி. ஸர்வ ஸம்வ்யவஹாரமாக ஜபியுங்கோளென்றபடி. இப்பிறப்பு - இந்தஜந்மத்தை, ஸகலதுரிதமூலமாய் அப்ராக்ருதமான இந்த ஸம்ஸாரபந்தத்தையென்றபடி. அறுக்கும் - நிஶ்ஶேஷமாக நிவர்த்திப்பித்தரு ளுவன், செறிபொழில் - பாஷ்பவனமுபவனஸம்ருத்தங்களான உத்யானங்களையுடைத்தான, செறிவு - ஸம்ருத்தி, அ னந்தபுரத்து - திருவனந்தபுரத்திலிருக்கிற, அண்ணலார் - ஸ்வாமியினுடைய, கமலபாதம் - கமலஸத்ருஶங்க ளானதிருவடிகளை, அணுகுவார் - கிட்டுவார், ஆஶ்ரயிக்கிறவர்களென்றபடி. அப்பால் - ஆஶ்ரயணாநந்தரம், அமரராவார் - நித்யஸூரிகளைப்போலே யாவதாத்மபாவி கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யஶாலிகளாவார், திண்ணம் - ஸத்யம் இதிலஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. திண்ணமென்கிறவிடத்தில் ஏகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாமலோப:. நாம் - இதில் ஆஶ்ரயிதரானநாம், அறிய - உங்களுக்குத்தெரியும்படி, சொன்னோம் - ஸ்பஷ்டம். ।௫।

அமரராய்த்திரிகின்றார்கட்கு - தேவராய்த்திரிகின்றவர்களுக்கு, ஜநபதத்திலகாட்டில் நாலுநாள் ஜீவி க்கப்பெற்றவாறே தங்களை அயர்வறுமமரர்களோடொக்க அமரராகவபிமானித்துத் திரிகிறவர்களுக்கென்றபடி. ஆதி - காரணபூதனான ஸ்ரீபத்மநாபன், சேர - வந்துசேர்ந்திருக்கிறவிடமான, அனந்தபுரத்து - திரு வனந்தபுரத்திலே, அமரர்கோன் - நித்யஸூரிகளுக் கதிபதியான ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான், கோன் - அதிபதி அர்ச்சிக்கின்ற - ஆராதிக்கிறவிடத்தில கைங்கர்யம்பண்ணும்போதென்றபடி. விண்ணோர் - ஸ்ரீ வைகுண்டவாஸிகளான நித்யஸூரிகள், அங்கு - அத்தேஶத்திலே, அகப்பணிசெய்வர் - அந்தரங்ககை ங்கர்யம்பண்ணுவார்கள், அகம் - உள்ளு பணி - கைங்கர்யம், உள்ளில் கைங்கர்யமாவது அந்தரங்ககை ங்கர்யமென்றபடி. அந்தரங்ககைங்கர்யமாக எடுத்துக்கைநீட்டுவார்களென்கை. ஆஶ்ரயிக்க வென்றதுபிப்பது. என்னது ஆஶ்ரயணவாஸனையும் போ? அஸ்மதீயர்காளென்றபடி. சொல்லக்கேண்மின் - நான்சொல்லக்

॥௬॥

மூ— குமரனார்தாதைதுன்பந்துடைத்தகோவிந்தனாரே*
துடைத்தகோவிந்தனாரே யுலகுயிர்தேவுமற்றும்* படைத்தவெம்பரமமூர்த்திபாம்பணைப்பள்ளிகொண்
டான்* மடைத்தலைவாளைபாயும்வயலணியனந்தபுரம்* கடைத்தலைசீய்க்கப்பெற்றாற்கடுவினைகளையலாமே*॥
கடுவினைகளையலாகும் காமனைப்பயந்தகாளை*

ஸ்ரீதத்த்வாவஸ்தாநஸஹாவனாய் ஸர்வகாரணமாகையாலே ஸர்வேச்வரனை
ஆ—(துடைத்த) எம்பெருமான் கண்வளர்ந்தருளுகிற திருவனந்தபுரத்திலே சென்றடிமைசெய்யப்பெறில் நம்முடைய து:க்க
-வமெல்லாம்போம் அடிமைசெய்யப்போருங்கோளென்கிறார். ॥௭॥

இ— துடைத்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதத்வாதியால்) உலகுயிரித்யாதிக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) பரமமூர்த்தி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஸர்வேச்வரனை வித்யாதியால்) கடைத்தலை சீய்க்கப்பெற்றாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(சென்றித்யாதியால்) கடுவினையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நம்முடைய வித்யாதியால்) து:க்க
மெல்லாமென்றது ப்ராப்திவிரோதியான து:க்கமெல்லாமென்றபடி. இத்தால்க்கீழ்ப்பாட்டிலே திரு
வனந்தபுரத்திலே போயடிமைசெய்யவேணுமென்று சொன்னவர்த்தத்தை ஸ்வஹேதுத்வ ஸ்வீகரிக்கிறதிப் ॥௭॥
பாட்டென்று ஸங்கதிஸூசிதை.

ஸா—கேளுங்கோள், குமரனார்தாதை-ஸப்ரஹ்மவிதாவினுடைய, குமரன்- ஸப்ரஹ்மாவின், ஸாக்ஷாத்
பிதாவென்று ஸாக்ஷாத்காரம் ஸம்பந்தம், தாதை- பிதா, தேவஸேநாபதியாகையாலே ஸாக்ஷாத்
ஸாமியான ஸப்ரஹ்மாவுக்குங்கூட ஸ்வஸ்வாமிகளான ருத்ரனுடையவென்றபடி. துன்பம்- மஹா
பாதகது:க்கத்தை, துன்பம்- து:க்கம், துடைத்த- நிச்சேஷமாகப்போக்கினவரான, கோவிந்தன்- கோ
விந்தனை, கோவிந்தத்வேன, பசுக்களுக்குங்கூட ஸுலபனான க்ருஷ்ணனை, ஸர்வஜீவர்களையும் ரக்ஷிக்கும்
னையென்றபடி. நாமும்போய்நணுகவேண்டும். நாமுமங்கேபோயடிமைசெய்யவேணும், நணுகுகை- கிட்டுகை, ॥௬॥
அடிமைசெய்கையென்றபடி.

துடைத்த- ஸ்ரீதத்வங்களை துடைத்தவனை, ஸ்ரீதத்வாவஸ்தாநஸஹாவனையென்றபடி.
கோவிந்தனார்- கோக்களைரக்ஷிக்கையாலே திர்யக்குகளுக்குங்கூட ஸுலபனை, ஸர்வஜீவர்களையும் ரக்ஷ
ணம். ஏகாரம்வாக்யாலங்காரம். உலகு- லோகங்களையும், உயிர்- சேதநாதிகளான ப்ராணிகளையும், தே
வும்- தேவஜாதியையும், மற்றும்- மற்றுமுள்ள ப்ரஹ்மாதிஸகலபதார்த்தங்களையும், படைத்த- ஸ்ருஷ்டித்தவ
னை, எம்- அஸ்மத்ஸ்வாமியான, மூர்த்தி- ஸ்ரீதிவ்யனையென்றபடி. பரமமூர்த்தி- ஸர்வாதிகஸ்வாமியான, மூர்த்தி
வம்ஸாதிவாஹகம், பாம்பணை- நாகசயநத்திலே. பள்ளிகொண்டான்- கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸ்ரீவைகுண்ட
னுடைய, இதற்கு அனந்தபுரத்தோடே யந்வயம். மடைத்தலை- மடைகளுடைய ப்ரவாஹதேசத்திலே, ம
டை- கேதாரங்களுக்கு ஜலப்ரவேசத்வாரம், வாளை- மத்ஸ்யங்கள், பாயும்- பாயாநிற்கிற, ஜலஸம்ருத்தி
ஷாதிசயத்தாலே உத்ஸவம் பண்ணுகிறதென்றபடி. வயல்- கழனிகளை, அணி- அலங்கார
மாகவுடைத்தான, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரத்தில், கடைத்தலை- தலைக்கடையிலே, வெளித்திருமுற்றத்
திலேயென்றபடி. சீய்க்கப்பெற்றால்- திருவலகு திருப்பணிசெய்யப்பெற்றால், சீய்க்கை- ஸம்மார்ஜனம்பண்ணு
கை, இது உபலக்ஷணம், ஸம்மார்ஜனோபலேபனாதிகைங்கர்யங்களைப் பண்ணப்பெற்றாலென்றபடி. கடு
வினை- கடினமான து:க்கத்தை, வினைரூபமிங்கே லக்ஷணயா து:க்கவாசம், ப்ராப்திவிரோதியான
து:க்கத்தையென்றபடி. களையலாம்- நிச்சேஷமாகப்போக்கலாம், பாபத்திலுண்டாகக்கடவ கைங்கர்ய
விரோதியெல்லாமிங்கேயுண்டாமென்றபடி. ॥௭॥

கடுவினை- கடினமானகர்மத்தை, ப்ராப்திவிரோதியான கர்மத்தையென்றபடி. களையலா
கும்- நிச்சேஷமாகப்போக்கலாம், நாம்சொல்லுகிறத்தைச் செய்வதிகொளாகிலென்று கருத்து. அதெதென்ன?
சொல்லுகிறார்மேல். காமனை- ப்ரத்யும்னனை, பயந்த- பெற்றவனை, ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளாலே அதிசயஸி
த்தனை ப்ரத்யும்னனுக்குங்கூட உத்பாதகனாகையாலே நிரவதிகஸௌந்தர்யாதிநிதியானவென்றபடி. காளை-
ஸர்வஸ்வாமித்வஸ்வாவானை, காளையென்றுயுவாவுக்குப்பேர், காமனைப்பெற்றிருந்தாலும் 'ஷோடசவர்ஷனுயௌவநை'

அ—இடவகைகொண்டதென்பரெழிலணியனந்தபுரம்* படமுடையரவிற்பள்ளிபயின்றவன் பாதங்காண*
ந—மினோநமர்களுள்ளீர் நாமுமக்கறியச்சொன்னோம்* ॥ அ॥
நாமுமக்கறியச்சொன்ன நாள்களுநணியவான* சேமநன்குடைத்துக்கண்டீர் செறிபொழிலனந்தபுரம்*

ஆ—(கடுவினை) ஸர்வேச்வரனாய் ஸர்வ ரக்ஷகனான எம்பெருமான், எல்லாருக்கும் ஆச்ர—யணம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற திருநகரி திருவனந்தபுரம் என்று சொல்லாநின்றார்கள். நாமும் அங்கே கண் வளர்ந்தருளுகிற அவன் திருவடிகளைக் காணப்போமின்கோள், இவ்வர்த்தத்தை நீங்களறிய மையாலே பிழக்கலாகாதென்று உங்களுக்கறிவித்தோமென்கிறார். ॥ அ॥
(நாமுமக்கு) சேமநன்குடைத்தான திருவனந்தபுரத்திலே சென்றெம்பெருமானுக்கு அடிமைசெய்ய

✻ எட்டாம்பாட்டு ✻

இ— காமனைப்பயந்தகாளையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரத்வாதியால்) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருக்கும் த்ருஷ்டியால்) படமுடைய த்ருஷ்டி உள்ளீரென்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமும் த்ருஷ்டியால்) காணப்போமின்கோளென்றது- காணவாருங்கோளென்றபடி. இத்தால கீழ்ப்பாட்டிலே திருவனந்தபுரத்திலேபோய் ஸாயுஜ்யத்தை யநுபவியுங்கோளென்றவ ரிப்பாட்டிலே விக்ரஹத்தை யநுபவியுங்கோள் என்கிறாரென்று ஸங்க்ஷேபித்தபடி. ஸ்வபாவம். ॥ அ॥

✻ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✻

தூபநல்வித்யாதி ஏதத்தத்வத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (எம்பெருமானுக்கித்யாதியால்); மாய்ந்தறுமித்யா—என்கிறநீதி கருத்யாவாய் காத்ரவ்யாபகரான ஸர்வநியாமகனான க்ருஷ்ணனென்றபடி. இட- இடுகைக்கு, இடுகை- கொடுக்கை, ஆச்ரிதர்க்கா த்ரவ்யநம் பண்ணுகைக்காகவென்றபடி. வகை- வகையாக, உபாயமாகவென்றபடி. கொண்டது- பரிக்ரஹித்தருளினஸ்தலமென்றபடி. யத்வா- இடவகைகொண்டது- இடமாகக்கொண்டது, வகை- ப்ரகாரம், ஆச்ரிதர்க்கா த்ரவ்யநம்பண்ணுகைக் குவித்யுமெக்ஷ ஸ்வீகரித்தருளினதென்றபடி எழிலணி- அழகாலே ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான, எழில- அழகு, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரம், என்பர்- என்றுசொல்லாநிற்பார்கள், திவ்யஜ்ஞாநஸமாதிகளிதிசேஷம். இது வைதாந்தமாம், ஆதலால் நடமினோவென்று மேலோடேயந்விதமாகிறது, படமுடை- பணங்களையுடைத்தான, ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸம்பந்தஸம்ஸர்ஜநத்தாலே விகஸிதபணனென்றபடி. அரவில்- நாகத்தின்மேலே, சேஷன்மேலென்றபடி. பள்ளி- சயநத்திலே, கண்வளருகையிலேயென்றபடி. பயின்றவன்- பரிசயம்பண்ணினவனுடைய, நிரந்தரமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸ்ரீபத்மநாபனுடையவென்றபடி. பாதங்காண- திருவடிகளைக்கண்டநுபவிக்கைக்கு, நமர்களுள்ளீர்- நம்முடையவர்களாயுள்ள ஜநங்காள், நடமினோ- நடவுங்கோள், நாம் அவன்கண்வளர்ந்தருளுகிறவழகின் சீர்மையறிந்தநாம், உமக்கு அவ்வடிவைக்காணவேணுமென்கிற அபேக்ஷையுடையவுங்களுக்கு, அறியச்சொன்னோம்- அறியும்படிசொன்னோம். ॥ அ॥

செறிபொழில்- நிபிடங்களான வ்ருக்ஷங்களையுடைத்தான, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரமானது, சேமம்- க்ஷேமத்தை, இங்கு அநுஷங்க மகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம் லோபம். நன்கு- நன்றாக, உடைத்துக்கண்டீர்- உடைத்தானது கிடீர்கோள், ஆச்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸர்வரக்ஷகமானஸ்தலம கிடீர்கோளென்றபடி. இது வைதாந்தமாம், ஆகலால வாமனனடிக்கென்றேத்தவினைகள் தாமேமாய்ந்தறும் என்றநுயிக்கிறது, தூபம்- தூபத்தையும், இங்கும் அநுஷங்கமகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம் லோபம். நல்விரை- நிரவதிகபரிமளங்களான, மலர்கள்- புஷ்பங்களையும், துவளற- தோஷமில்லாதபடி, துவள்- தோஷம், ஸ்நாநநிர்மால்யாதிகளும் ச்ருதிகளாகிற தோஷமில்லாதபடியென்கை. அநந்யப்ரயோஜநராய் அநந்ய ஸாதநராய்த் தோஷமில்லாதபடி யென்றவுமாம். ஆய்ந்துகொண்டு- ஸுக்ஷ்மமாய்ச் சோதித்துக்கொண்டு, வாமனனடிக்கென்று- தன்னுடைமைபெறுகைக்குத் தானிரப்பாளனாய்ப்படி யாச்ரிதரக்ஷணத்துக்காக வாமநனானவனுடைய ஸ்ரீவாமநன் திருவடிகளுக்கென்று ஸங்கல்பித்து, ஏத்த- ஸ்தோத்ரஞ்செய்ய, ஸ்ரீமானான வாமநனுடைய ஸௌலப்யாதிகுணங்களை ஸ்தோத்ரஞ்செய்யவென்றபடி. வினைகள்- பாபங்கள், தாமே- ஸ்வயமேவ

மூ — தூ (ம)ப நல்விரைமலர்கடுவளறவாய்ந்து கொண்டு* வாமனனடிக்கென்றேத்தமாய்ந்தறும்வினைகடாமே ॥
மாய்ந்தறும்வினைகடாமே மாதவாவென்னநாளும்* ஏய்ந்தபொன் மதிளனந்தபுரநகரெந்தைக்கென்று*
சாந்தொடுவிளக்குந்தூபந்தாமரைமலர்கணல்ல* ஆய்ந்துகொண்டேத்தவல்லாரந்தமில்புகழினாரே* ௰॥

ஆ — உங்களுடைய து:க்கங்களெல்லாம் தானேபோம், ஆனபின்பு அடிமைசெய்கைக்குவகரணமான விப்ரக்ருதி முடிவதற்குமுன்னே யிப்போதே சென்றடிமைசெய்யுங்கோள், நாமுமக்கறியச்சொன்னோமென்கிறார். ॥௯॥

(மாய்ந்தறும்) அவன் திருநாமங்களிலே யேதேனுமொருதிருநாமத்தைச்சொல்ல அடிமைசெய்கைக்கு ப்ரதிபந்தகங்களெல்லாம் தானேபோமென்று சொல்லிமுடித்து திருவனந்தபுரத்திலே போயெம்பெருமானுக்கடிமைசெய்யும் உதாரர்களாரோதான், என்றுகொண்டு அவர்களைக்கொண்டாடுகிறார். ॥௰॥

(அந்தமில்) ஸ்ரீபக்தர்களுக்கு ஸ்ரீயப்பதிகள் ஸௌஹார்த்தமாமாப்போலே திருநாட்டிலுள்ளாருகும்

இ — கீழ்க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுடையவித்யாதியால) ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) முடிவதற்குமுன்னேயென்கிறவித்தால கீழ்த் திருவனந்தபுரத்திலே போயடிமைசெய்யுங்கோள் என்றவரிப்பாட்டிலே ஸீக்ரமாகப்போய்ச் செய்யுங்கோளென்கிறாரென்று ஸமதி. ஸந்நிதிதை. ப்ரதமபாதத்தில் ஸ்ரீகாஸ்த்ரமருளிச்செய்கிறார் (நாமுமக்கித்யாதியால்) ॥௯॥

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களிலேயித்யாதியால்). சொல்லிமுடித்தெனகிறவித்தால் கீழ்ச்சொன்னஸங்கங்களுக்கு எல்லாமுபஸம்ஹாரமிப்பாட்டென்று ஸமதியும்ஸந்நிதிதை. முடித்துஎன்கிறதற்கு கொண்டாடுகிறாரென்கிறத்தோடே யன்வயம். மேல்பாதத்ரயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தபுரத்திலேயித்யாதியால்) ॥௰॥

✱ நிகமனம். ✱

உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபக்தர்களுக்கித்யாதியால்) அமரர்களில் பைந்தொடி

ஸ — மாய்ந்து- நசித்து, அறும்- அற்றுப்போம், நிரவஸேஷமாய்விடுமென்றபடி. தானே என்கிறவித்தால் பால்குடிக்கநோய்தீருமாப்போலே ஸ்வப்ரயோஜநமாக கைங்கர்யாரம்பத்திலே ஸநயிக்கவே து:க்கங்கள் தன்னடையேபோமென்றபடி. ஆகலால் அங்கேபோ யடிமைசெய்யுங்கோளென்றபடி. நாமுமக்கறியச்சொன்னோங்களும் 'வைற்றனுள்வரையெல்லைதுறிக்சென்று' என்று வாக்யார்த்தம் நீர் மும்களுக்குத்தெரியச்சொன்ன ஸர்வாவஸாநஙுள்களும், நணிப- கிட்டினவையாக, நணியவை- கிட்டினவை, ஆன- ஆய்த்தன, ஆதலாலீண்டப்போ யடிமைசெய்யுங்கோளென்று கருத்து. ப்ரதமபாதாதிகளிலே மகாரம் த்விதீயாக்ஷரமாயிருக்க த்ருதீயபாதத்திலே தூபனல்விரையென்று பகாரம் த்விதீயாக்ஷரமாயிருந்தாலு மிதுவுமோஷ்ட்யமாகையாலே வர்ணநாவ்ருத்யலங்காரத்துக்குக் குறையில்லை. தூமனல்விரையென்று இப்படியுமொருபாடமுண்டு என்றுரையில நிர்வாஹம். இப்பக்ஷத்தில் யதாஸம்பவமாயமான தூமரூபமிங்கே யதிவபரம். ॥௯॥

மாதவாவென்ன- ஸ்ரீயபதியென்கிறதிருநாமத்தைச்சொல்லவே, வினைகள்- கர்மங்கள், கைங்கர்யப்ரதிபந்தகங்களென்றபடி. தானே- ஸ்வயமேவ, மாய்ந்து- நசித்து, அறும்- அற்றுப்போம், நிரவஸேஷமாய்விடுமென்றபடி. நாளும்- ஸர்வகாலமும், ஏய்ந்த- அநுரூபமான, பொன்மதிள்- கநகமயப்ராகாரத்தையுடைத்தான, அனந்தபுரநகர் திருவனந்தபுரமென்கிற திவ்யநகரத்தில், எந்தைக்கென்று- ஸ்வாமிக்கென்றநுஸந்தித்து, இதுக்கு ஆய்ந்துகொண்டு என்கிறத்தோடே யன்வயம். சாந்தொடு- ஸுகந்தத்தோடேகூட, விளக்கும்- தீபத்தையும், தூபம்- தூபத்தையும், தாமரைமலர்கள்- தாமரைமலர்ங்களையும், நல்ல- நன்றாக, ஸுஸம்ஸ்க்ருதங்களாகிற தோஷமில்லாமலென்றபடி. ஆய்ந்துகொண்டு- கேஸகீடாதிகளில்லாதபடி ஸோதநபூர்வகமாக ஸம்பாதித்துக்கொண்டு, ஏத்தவல்லார்- தாங்கள் ஸம்பாதித்த வஸ்துக்களை பகவத்ஸமர்ப்பணஞ்செய்த ஸூக்தியாலே யவனை ஸ்துதிக்கவல்லார்கள், அந்தமில்புகழினாரே- அந்தமில்லாதகீர்த்தியையுடையவர்கள், புகழுடையவர்- புகழினார், நிரவதிகஸ்லாக்யதாஸாலிகளென்றபடி ॥

மூ— அந்தமில்புகழனந்தபுரநகராதிதன்னைக்* கொந்தலர்பொழிற்குருகூர்மாறன்சொல்லாயிரத்துள்* ஐந்தினோடைந்தும்வல்லாரணைவர்போயமருலகில்* பைந்தொடிமடந்தையர்தம்வேய்மருதோளிணையே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— இத்திருவாய்மொழிவல்லார் ஸம்ருத்தராவரென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— மடந்தையரென்று நித்யஸூரிகளில் நாயிகாஸ்த்ரீபராகவுந் தோற்றும்படி யிப்பாட்டிலே நிர்தேசித்திருந்ததேயாகிலு மவர்களுக்கு மிவர்களுக்கும் சேஷசேஷித்வத்தில் மாறாட்டமாகிறவளவித்தும் இல்லாமைக்காக வஸ்துஸ்வபாவாநுகுண்யமாக வ்யவஹாரம்பண்ணுகை யுசிதமென்றுநினைத்து அவர்களை நாயகஸ்த்ரீபராகவு மிவர்களை நாயிகாஸ்த்ரீபராகவும் வ்யாக்யாநத்திலே நிர்தேசித்தருளினார். ||கக||

ஈ— அந்தமில்புகழ்- அந்தமில்லாத புகழையுடையவனை, அநவதிக கல்யாணகுணநிதியானவனென்றபடி. இது ஆதிக்குவிசேஷணம். அனந்தபுரநகர்- திருவனந்தபுரமென்கிற திவ்யநகரத்திலேயிருக்கிறவனை, ஆதிதன்னை- ஸகலகாரணபூதனை, இதற்கு சொல்லென்கிறத்தோடே யந்வயம். கொந்தலர்- கொத்துக்களலருகிற, அநவரதவிகஸிதஸுமநஸ்ஸமூஹ விராஜிதங்களானவென்றபடி. பொழில்- உத்யாநங்களையுடைத்தான, குருகூர்- திருநகரியில், மாறன்- மாறனென்கிறகுடிப்பேரையுடையவரான வாழ்வார், சொல்- அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், ஐந்தினோடைந்தும் - கேவலவைஷ்ணவதேசாநுபவமான மாயாவனுகதத்தோடேகூடத் தம்மையுங்கூட்டிக்கொண்டுபதேசித்த மாயாவனுகத்தை, வல்லார்- அப்யஸித்தவர்கள், போய்- அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலேபோய், அமருலகில்- அமர்ந்தலோகத்திலே, காலக்ருதபரிணாமமில்லாமையாலே நித்யவிபூதிரூபமான ஸ்ரீவைகுண்டலோகத்திலேயென்றபடி. பைந்தொடி- பசுத்ததொடியையுடையவர்களான, பசுத்தது- அழகியது, தொடி- ஹஸ்தாபரணம், ரத்நஹஸ்தாபரணசாலிகளானவென்றபடி. மடந்தையர்தம்- ஸூரிகளுடைய, தம்- ஸாமாந்யநிர்தேசமாத்ரம், வேய்மரு- வேயோடே மருவத்தக்கவையான, வேயென்று மூங்கில், மருவுகை- ஸாம்யம்பண்ணுகை, பீநவ்ருத்தாயதஸ்நிக்தத்வாதிகளால் வ்ருத்தாதிவம்சங்களுக்கு ஸத்ருசங்களானவென்றபடி. தோளிணை- பாஹுக்களுடைய யுக்மத்தை, அணைவர்- ஸம்ச்லேஷிப்பர், அவர்களுடைய பாஹுஸம்ச்லேஷத்தைப் பெறும்படி தாங்கள் அவர்களுக்கு த்ருஷ்டிவிஷயராவரென்றபடி. நாயிகாநாயகர்களுக்கு பரஸ்பரமுள்ள ப்ரணயரஸம்போலே அத்யுத்கடமாய் ஸரஸவாஸிதமான நித்யஸூரிகளுடைய ப்ரீதிக்கு பாத்ரபூதராவரென்று வாக்யார்த்தம், அவர்களுக்கு த்ருஷ்டஸம்பாவ்யரென்று பலப்ரதிபாதநம். கெடுமிடராயவெல்லாம் கேசவாவென்னவென்று திவ்யதேசநவரதிவ்யங்களெல்லாம் போமென்று முற்பட வாவகுளிக்கையாலும் அணைவர்போயமருலகிலென்று, அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே திவ்யதேசப்ராப்தியை யாவஸம்ஹரிக்கையாலும் வ்யுத்பத்திநிஷ்டோத்ஸாஹம் ஹிதமாகையால் வ்யஸ்தோபஸம்ஹாரமென்கிற ஸமலக்ஷணமித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாஹ்ருதார்த்தமென்றுஸித்தம். ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநசேவதி ஸ்ரீமதேராமாநுஜமுநிதேசிகாயநம꞉.

ஸ்ரீ꞉.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி꞉.

(கெடுமிடராயவெல்லாம்.)

ஊசே ஸ்ரீகேசவாக்யாந்தவரிதவஸாயீசகேதாகயோஷா
தாவஸக்தாசவஸ்தாதாரவரிஷதாரிஸந்தகலஸந்தா ।
வ்யாவாபேஹஸ்ப்ருஷ்டிதாபேவேர்லவிய ஸம்ஜஸாயிதாபேவேஸ்ரீதே꞉
ரக்ஷோக்ஷேமாவஹதேர ஸகலஸஸ்தஸுத்ருநத்யஸ்யாப꞉ ||கஎ||

(ஸ்ரீகேசவக) கெடுமிடராயவெல்லாம் கேசவாவென்ன- விரோதிநிரஸநசீலனுகையாலும், (அநந்தவரித) அனந்தபுரநகர்மாயன்நாமம்- ஆச்சர்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனுகையாலும், (ஸாயீசகேதாகயோஷா)

ஸ்ரீ— தா— உவணம்புட்கொடியும்பேதே- பெரியதிருவடியை த்வஜமாகவுடையனாகையாலும். (கூவளங்கவாக)
வாசமேகமழுஞ்சோலை வயலணியனந்தபுரமிதாதி- அணித்தான திருவனந்தபுரத்திலே வர்த்திக்கையாலும்
(வதிகவாக) அண்ணலார்கமலபாதம்- எல்லார்க்கும்ஸ்வாமியாகையாலும், (கூரவசிஷ்டதாதிமுதகவாமு
தா) அமராய்த்திரிகின்றார்கட்காதிசேரனந்தபுரத்து- ப்ரஹ்மாதிகளான தேவர்களுக்கும் நிர்வாஹகனாகை
யாலும், (ஸ்வாவாவெரஸ்யஷிதாவெவ்யாஃ) அடைந்தகோவிந்தனோ யுலகுயிர்தேவும் மற்றும்படைத்த-
யாலும், ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (கூ
து தா-வி-யஜஜா-ஜாதத்தோடேகூட ஸிந்தரெளகங்களையெல்லாமுண்டாக்கி
விவஹா-ஜம்ஸாயிஹதமெவெய்யாவிதெதுஃ) படமுடையரவில்பள்ளிபயின்றவன்- தன்னோட்டைஸம்பந்தத்தா
லே விகஸிதங்களையுடையனான திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், தேவ்யம
வத்தாலே வாமனனடிக்கென்றேத்த மாய்ந்தறும்வினைகள்தானே- மாதவாவென்ன என்று மேலிரண்டுபாட்
டிற்சொல்லப்படுகிற வாதககாரயகங்கள் ஸம்ஹரிதங்கள். இப்படிகளாலே திருவனந்தபுரத்தெம்பெரு
மான் தன்னையாஸ்ரயித்த விச்வேதருக்கு போம்வழியில்வரும் க்லேசங்களைப்போக்காநிற்கிறானென்று "கே
டேடராய" என்கிறதுஸங்கத்திலே காரியஸம்பந்த அருளிச்செய்தாரென்கிறார். நகவமு!

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாய நமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(வேய்மருதோளிணை) இப்படியெம்பெருமானோடுகலந்து பரிமாறிச்செல்லாநிற்கச்செய்தே இப்ப்ரக்ரு
தியிலே தாமிருந்தவிருப்பைக்கண்டு 'இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் காரணமாக வெம்பெருமான்விடிலோ' என்று
ள்ள வதிசங்கையாலே பயஸ்தராகிறார், வண்டுவரைப்பெருமாளோடே கலந்துபரிமாறச்செய்தே பசுமேய்க்க
ப்போங்காலம் ப்ராப்தமானவாறே 'இவனினிப்பசுமேய்க்கப்போகிலோ' என்றுள்ள வதிசங்கையினாலே அக்
கோபிமாரவஸ்தைகளானுப்போலே பயஸ்தராய் அவர்களுடையபாசுரத்தாலே பலற்றுகிறார், திருவாய்ப்

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸந்தோஷராய்க்கொண்டு தத்திவ்யஸ்தலங்களி லெம்பெருமானை யநுபவியாநிற்கிற வாழ்வாரி
த்திருவாய்மொழியிலே விரஹீதகோபிகாவிநாவொக்திகளைப் பேசிக்கொண் டபயஸ்தராகை பயம்மத
ன்றோவென்ன? வததர்ப்பிக்கிறார் (இப்படியிதாதியால்) கண்டுஎன்கிறதற்கு சுபயஸ்தராகிறாரென்கிறத்
தோடே யநவயம். 'நடமுடைவயலனந்தபுரநகர்புகுதுமின்றே' என்று தாமுபதேசித்தபடியே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்
களும் தாமுமாகத் திருவனந்தபுரத்துக்குப்போக வுத்யோகித்து தத்க்ஷணத்திலே போகப்பெறுமைபா
லே இதற்கு ப்ரதிபந்தகமேதென்று விமர்சிக்கப்புக்கு தாமிந்தப்ரக்ருதியிலே யிருந்தவிருப்பைக் கண்
டாரென்றுகருத்து. எம்பெருமான் விடிலோஎன்றது- இந்தப்ரக்ருதியில் இன்னமும் நம்மைவைத்தாலோ
வென்றபடி. இப்படி சுநாமவம் நடவாநிற்கச்செய்தே அதிசங்காதிசயத்தாலே சுபயஸ்தராகிறாரகில் வண்
டுவரைப்பெருமாளோடே ஸம்ஸ்லேஷமாயிருக்கச்செய்தே ஏதேனுமோரதிசங்கையினாலே சுபயஸ்தை
யான பிராட்டியினுடைய பாசுரத்தைப்பேசுகை ப்ரஸிதமாமத்தனையோக்கி "வேய்மருதோளிணைமெலியுமா
லோ" இதாதியாலே விரஹிணியாய்த் தன்னுடைய ஸம்ஸ்காரஸ்யாதிகளைச்சொல்லி விலபிக்கிறவளுடைய
பாசுரங்களைப்பேசுகை ப்ரஸிதமோவென்ன? வததர்ப்பிக்கிறார் (வண்டுவரைப்பெருமாளோடேயிதாதி) இ
ப்படி கோபிமார்களவனோடேகூட இருக்கச்செய்தே அதிசங்காதிசயத்தாலே பயஸ்தராநார்களாகில்
வேய்மருதோளிணையிதாதியாலே தங்களை விரஹிணிகளாகச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன? வததர்ப்பிக்கி
றார் (திருவாய்ப்பாடியிலிதாதியால்) வருமளவிலென்கிறதற்கு கொண்டுஎன்கிறத்தோடே யநவயம். போனா
னுக்கொண்டுஎன்றது- போனதாக ஸம்பாவித்துஎன்றபடி. அதாவது:— இனியிவன் பசுமேய்க்கப்போகிலோ

ஸூ— வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ மெலிவுமென்றனிமையும்யாதுநோக்காக்* காமருகுயில்களும் கூவுமாலோ கணமயிலவைகலந்தாலுமாலோ *.

ஆ— பாடியிற் பெண்பிள்ளைகள் வண்டுவரைப்பெருமாளோடே கூட வெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே அவன் பசுமேய்க்கப்போங்காலம் வருமளவில் அவன்போனதாகக்கொண்டு பிரிந்தார்படும் வ்யஸநமெல்லாம்பட்டு வ்யஸநத்தையும் பிரிந்தவவன்கொடுமையையும் தோழிமாருக்குச்சொல்லுமாப்போலே அவன்றன்னைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள், உன்னைப்பிரிகையாலே, யென்னுடையதோள்கள் மெலியாநின்றன, இவற்றின்மெலிவு மென்தனிமையையு மொன்றும்பாராதே, இக்குயில்களானவை உன்திருநாமங்களைக் கூவாநின்றன, அதின்மேலே மயில்களும்

இ—வென்று தங்களுக்குண்டான வகிஸம்க்லேஸநாநுக்ஷித்தாலே அவன்போனதாகவே தங்களுக்குத் தோற்றுகையாலே அவன்போனதாக ஸ்திதித்தாளென்றபடி. இத்தால் ஸ்வர்நஸம்ஶ்லேஷஸமென்கிற ஸம ஸ்தாவதித்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதிமாத்ரமென்று, ஸூசிதமாயிற்று. இப்படியவன் பசுமேய்க்கப்போனதாக ஸ்திதித்தார்களாகில் "தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியர்லோ" இத்யாதியாலே அவனைநோக்கி வார்த்தை சொல்லக்கூடுமோவென்ன? வகதாபிப்பிக்கிறார் (தோழிமார்க்கித்யாதி) "தாம்தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்றுரையீரோ" என்று தாம்போகிறவர் தம்மையிங்கேவைத்தனரோ போகக்கடவதென்று கலங்கும் ஸ்ருதிகளான விவர்களுக்கிப்போது அவன்போனதாக நிரூபமிருக்கச்செய்தேயும் அவன் ஸந்நிதிகளைக்களைவும் தோற்றக்கூடுகையாலும் லோகத்திலும் ஸ்வப்நத்தில் ஸந்நிதித்தவர்களைப்போலே யிதுவும் ஸ்வப்நஸ்யுக்த நிவ்யநமாக யிப்படியும் ஒருஸந்நிதிபேஷ்டிதமுண்டாகையாலும் அவனைநோக்கி, வார்த்தைசொல்லக் கூடுமென்றுகருத்து.

முதற்பாட்டு.

வேய்மருவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) மெலிவுமித்யாதியையுரைக்கிறார் (இவைத்தனித்யாதியால்) காமருவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இக்குயில்களித்யாதியால்), கோகிலமயூராதிகளான உத்தீபகங்களைச் சொல்லிப்பலற்றுகிறவிடத்திலே உத்தீபகமென்ன ஸ்ரவிஸமல்லாத

ஜ— வேய்மரு- வேயோடேமருவுமவ்வயான், வேய்- மூங்கில், மூங்கிலுக்குஸதுர்ஶங்களானவென்றபடி. வீர்யதீர்த்தங்களாகையாலே ஸந்தாநாகாரயஸம்ஸ்மரணங்களான வென்கை. ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே யிப்படிக்கொண்டாடிக்கொண்டு ஸந்தாநவிக்குமவையான வென்றுகருத்து. தோளிணை- என்னாஜிக்குளுடைய பாலமானது, ஸமத்யாத்ருமுண்டான, சேர்த்தியழகைச்சொல்லி, நீ வாய்வெருவுமபடி அமைவுமாயிருக்கிற வென்தோள்களானவை யென்றபடி. மெலியும்- விரஹத்தாலே க்ருஶமாகாநின்றது, ஆல் ஓ- ஹா, கஷ்டம், கஷ்டமபத்தால் விஷாதாதிஶயம் ஸூசிதம். என் என்கிறவடித்தை காகாக்ஷிந்யாயேந வருவெடாதுவங்களிலே, யநுயிப்பது, என்மெலிவும்- ஸௌவர்ணவஸௌந்தர்யங்களைவான வென்னுடைய காஶ்யத்தையும், என்தனிமையையும்- விரஹஸஹிஷ்ணுயல்லாத வென்னுடைய விரஹத்தையும், யாதும்- ஒன்றையும், நோக்கா- பார்க்கிறனவில்லை, விரஹிணியாய் அத்தாலே க்ருஶமாயிருக்கிறவிவளுக்கு நம்முடைய த்வநிகள் தாரகங்களென்று விசாரிக்கிறனவில்லையென்றபடி. குயில்களுமென்றதை காகாக்ஷிந்யாயேந விக்குமநயித்து இவ்வாக்யத்துக்கு ஶேஷபூரணம்பண்ணிக்கொள்வது, காமருகுயில்களும்- அழகிய கோகிலங்களும், காமருஎன்று அழகியது, யதா- காவென்று- உபஸர்க்கமாய், உபஸர்க்கத்திலே மருவியிருக்கிற கோகிலங்களுமென்னுமாம், அதவா- காமருவுதல்- ஸாதநஸமவாய் வரஸ்ரஸம்ஶ்லேஷாவஸாதிகரூபங்களான கோகிலங்களுமென்றபடி. ஸஹவத்தால் தோகாகுமன்றிக்கே யிவையும் பாதகங்களாகாநின்றதென்றபடி. கூவும்- கூவாநின்றன, ஆலோ- ஹா, கஷ்டம், என்னுடைய தசையைக்கண்டாலிவைத்துக்கு வாயைப்புதைக்கவேண்டாவோ என்றுகருத்து. அவைகணமயிலென்று மாறியநயிப்பது. அந்தக்கணமயிலானவை வரஸ்ரஸம்ஶ்லேஷத்தாலே ஶணம்ஶணமாயிருக்கிறவத்த ஸமூஹங்களானவையென்றபடி, "ஸமூஹ ஸமுதாயஸமூஹஸஹஸ்ரா" என்கிறகணக்கிலே வரஸ்ரஸம்ஶ்லேஷஸம்பதிதங்களான வவைத்தைத்தான் கண்டுகொண்டு பார்க்கமாட்டாமையாலே ஸங்கத்தைமாறிவைத்து அவையென்று வரோக்ஷமாக நிர்தேஶிக்கிறாள். கலந்து- பரஸ்பரஸந்நிதியாலே ஸம்ஶ்லேஷித்து, ஆலும்- ஸம்ஶ்லேஷித்தஹர்ஷத்தாலே ஸல்லாபம் ஸந்தோஷம்பண்ணுகின்றன, ஆலுகை- நர்த்தம்பண்ணுகை, ஆலோ- ஹாகஷ்டம், இவளுடைய

மூ— வாமருவினிரைமேய்க்கநீபோக்கொருபகலாயிரமூழியாலோ* தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியாலோ
தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா* ||கஉ
தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணாதடமுலைபுணர்தொறும்புணர்ச்சிக்காராச்*

ஆ— கலந்தாலாநின்றன. ஒருபகல்பிரியுமளவில் இங்ஙனேபடவேண்டுமோவென்னில்? நீ பசுமேய்க்கப்போன்வாறே அவவொருபகற்றானுமாயிரமூழியாகாநிற்கும், அதின்மேலே நீயுமுன்னுடைய கண்களாலேயென்னையீராநின்றாய், உன்னைப்பிரிந்து நானிங்ஙனே படாநிற்கச்செய்தே எங்களைப்பிரிந்து நீயிருக்கவல்லையாவதே நீயிருந்தவளவிலுமில்லையாகாதே க்ருபை, லோகத்திலே சிறிதுக்ருபையுண்டாகிலு முனபக்கலிலொரு க்ருபையிலலையென்கிறாள். ||கஉ

(தகவிலை) ஸம்ஶ்லேஷஜநிதமான நிரவதிகப்ரீதி செல்லாநிற்கச்செய்தே யிப்படிபடுகிறதென்னென்ன?

இ— பகலைச்சொல்லுகை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (ஒருபகலித்யாதியால்) தகவிலையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்தித்யாதியால்) நீயேதகவிலையென்றநபிப்ராயத்தைத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகத்திலேசிறிதுவித்யாதியால்)) ||கஉ

இரண்டாம்பாட்டு.

வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ என்று விரஹஜநிதகார்ச்யத்தைச்சொன்னபோதே தனக்கு ஸம்ஶ்லேஷரஸவிஷயமும் தௌர்லப்யமாயிருக்க தடமுலையென்று துடங்கி கனவெனநீங்கி என்றிப்பாட்டிலே யத்தைச்சொல்லுவானேனென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷ த்யாதியால்) தடமுலையித்யாதி கனவென

ஈ— விரஹதஶையிலே நாம் ஸாரஸ்யஸம்ஶ்லேஷித்திருக்கையும் ஸ்ம்ருதம்பண்ணுகையும் ஸ்வப்நமென்றறிந்து மீளுகிறனவில்லையென்றுகருத்து. மருவினஆநிரையென்றநயிப்பது. மரு- உன்னோடேமருவினவையான, 'மேய்த்தபுல்லும்கடவாய்வழிசோர' என்கிறபடியே உன்பக்கலிலேவஶ்யமானவைகளான வென்றபடி. இன- ஸம்ஶ்லேஷிதங்களான, ஸ்பர்ஶாதிரக்ஷணத்தாலே, க்ருபைபண்ணாதவனுடைய க்ருபைக்கு விஷயமாம்படி யஸம்வேத்யங்களானவென்றபடி. ஆநிரை- ஆக்களுடையநிரையை, ஆஎன்று பொக்கன். நிரை- வரிசை, மேய்க்க- ஸஞ்சாரணம்பண்ணுகைக்காக, நீபோக்கொருபகல்- நீபோகிறவொருவிஷஸ்ஸானது, ஆயிரமூழி- ஸஹஸ்ரகல்பமாகாநின்றது, ஆலோ- ஹாகஷ்டம், எங்களைப்பிரிந்து வுனக்கநேகதுக்கமாயிருக்கிற பகலனங்களுக்கு வதிகதுக்கமாவதென்றுகருத்து. தாமரைக்கண்கள்கொண்டு- தாபஸம்ஸ்பர்ஶங்களான வுன்னுடைய திருக்கண்களைக்கொண்டு, ஈர்தி- ஈராநிற்புதி, நீபசுமேய்க்கப்போன வென்னெஞ்சைவிட்டுப் போகாதேநிற்கிற வுன்னுடையகண்ணழகாலே யப்பகலெல்லாம் மென்னைநீ வதிபாநின்றாயென்றபடி. ஆல் ஓ- ஹா கஷ்டம், நீபசுமேய்க்கப்போனா லுன்கண்ணழகை யென்னெஞ்சிலேவைத்துப் போகவேணுமோ வென்றுகருத்து. தகவிலை- க்ருபையில்லை, தகவு- க்ருபை, நீயெங்களைப்பிரிந்து பரிக்கலாவதே நீயிருந்தவளவத்திலும் க்ருபையில்லையென்றபடி. கண்ணா- க்ருஷ்ண, நீயேதகவிலை- நீயேக்ருபையுடையையல்லை, ஸாமாந்யத்தால் லோகத்திலேசிறிது க்ருபையுண்டானாலும் நீயொருவனுமே க்ருபையுடையவனல்லையென்றபடி. தகவிலலாதவன்- தகவிலன், இச்சப்தத்தாலே ஸம்போதனைச்சொல்லும்போது, தகவிலையென்றாகுமாயிருக்கும். ||கஉ

கண்ணா- பெண்பிறந்தார்க்கு ஸத்ருனென்று ப்ரஸித்தனான க்ருஷ்ண, நீ பெண்களுக்கு ஸம்மதமாயிருக்கும் ஸ்வபாவனென்று ப்ரஸித்தனான நீ, தகவிலைதகவிலையே- க்ருபையுடையையல்லை, வீப்ஸையால் ஒருவநாதாநாலும் க்ருபையுடையையல்லையென்றபடி, ஸாமாந்யத்தால் இது நிஶ்சிதமென்றபடி, தடமுலை- விஶாலங்களான ஸ்தநங்களுடைய, தடம்- விஶாலம், ஸம்ஶ்லேஷவைஶிஷ்டிலே விஶாலமோஹனதாதி ஸௌகுமார்யங்களைச்சொல்லிச்சொல்லி நீயநுபவிக்கும்படியானவென் ஸ்தநங்களுடைய வென்றபடி, புணர்தொறும்- ஸம்ஶ்லேஷம் புணர்தோறும், புணர்- ஸம்ஶ்லேஷமம், நீ ஸம்ஶ்லேஷமபண்ணும் அவஸரந்தோறும் என்றபடி, புணர்ச்சிக்காரா- ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கடங்காததான, புணர்ச்சி- ஸம்ஶ்லேஷம், ஸம்ஶ்லேஷத்தினளவன்றிக்கே யதிப்ரசுரமான வென்றபடி. அதாவது ஸம்ஶ்லேஷகாலத்தளவாயிருத்தலன்றிக்கே வதிகாதிகமாயிருக்கிற ஸ்வ ரூபமே வாய்த்தா

மூ— ஸுகவெள்ளம்விசும்பிறந்தறிவைமூழ்கச்சூழ்ந்ததுகனவெனநீங்கியாங்கே* அகவுயிரகமகந்தோறுமுள் புக்காவியின்பரமல்லவேட்கையந்தோ* மிகமிகவினியுன்னைப்பிரிவையாமால் -வீவநின்பசுநிரைமேய்க்கப் போக்கே* ।உ॥
வீவநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்குவெவ்வுயிர்கொண்டெனதாவிவேமால்*

ஆ— அந்தநிரதிஶயஸம்ஶ்லேஷமெல்லாம் ஸ்வப்நகல்பமாய் உன்பக்கலிலுள்ள நிரதிஶயப்ரேமத்தினாலே பசுமேய்க்கப்போக்குக்காரணமாக நீபிரிகிறுயென்று நான்முடியக்கிடாய்ப்புகுகிறதென்கிறுள். ॥உ॥
(வீவிநின், உன்பசுமேய்க்கப்போக்குக்காரணமாக நான்முடிவன், விரஹாக்நியாலே யென்னுடைய தாஹத்தாலே)

இ— விஶ்லேஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (அந்தநிரதிஶயெத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (உன்பக்கலிலுள்ளவித்யாதியால்) ப்ரேமத்தினுலேஎன்றதற்கு முடியக்கிடாய்ப்புகுகிற தென்கிறத்தோடேயந்வயம். உன்னைப்பிரிவையாம் நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு என்றநயிப்பது. இதற்குஸங்க்ஷேபார்த்தமருளிச்செய்கிறுர் (பசுமேய்க்கவித்யாதியால்) வீவன்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (நான்முடியவித்யாதியால்) ॥உ॥

✳மூன்றும்பாட்டு.✳

துணையில்லையென்கிறத்தோடு ஸஹிஷ்வாஹாரத்தால் யானிருந்துஎன்கிறதற்குப் ஸமித்தலவத்தை

ஈ— ஊழும் ஸுகாநுபவித்தக்கும்படி யதிப்ரவ்ருத்தமான வென்கை. ஸுகவெள்ளம்- ஸுகஸாகரமானது, வெள்ளம்- ஸாகரம், விசும்பிறந்து- ஆகாஶத்தையதிக்ரமித்துப்போய், இறக்கை- த்யஜிக்கையாயிங்கு அதிக்ரமணத் தைச்சொல்லுகிறது, நிஸ்ஸீமமாய் என்றபடி. அறிவை- என்னுடைய வொயத்தை, இதற்கு சூழ்ந்து என்கிறத்தோடேயந்வயம். மூழ்க்க- மூழ்க்கும்படி, என்னுடையவறிவெல்லாம்போய் நான் ஜோஹ்மையாம் படியென்கை. சூழ்ந்து- வ்யாபித்து, அது- அந்த ஸுகஸாகரமானது, கனவென- ஸ்வப்நமென்னும்படி நீங்கி- நிவ்ருத்தமாய்ப்போய், அதுகனவெனநீங்கி என்கிறவிடத்தில் சூழ்ந்து என்கிற க்த்வா ப்ரத்யயத்தாலே ஆநந்தர்யந்தோற்றுகையால் ஸுகோத்பத்திக்ஷணமானவப்போதே நிவ்ருத்தமாய்ப்போய்விட்டதென்று ஶீக்ரம் தோற்றுகிறது. நீ பசுமேய்க்கப்போகவுத்யோகித்தவாறே என்றுகருத்து. ஆங்கே- அவ்வவஸ்தையிலே இ துக்கு உள்புக்கு என்கிறத்தோடேயந்வயம். வேட்கை- அபிநிவேஶமானது, உத்தரோத்தர ஸம்ஶ்லேஷாபிநி வேஶமான தென்றபடி. அகவுயிர்- அந்தர்கதமான ப்ராணனுடைய, அகமகந்தோறும்- அந்தர்கதப்ரதே ஶங்கள்தோறும், ப்ராணவ்யாபித்திருக்கிற ஶரீராந்த: ப்ரதேஶங்களெங்குமென்று பர்யாயம். உள் புக்கு- உள்ளேப்ரவேஶித்து, ஆவியின்பரமல்ல- ஆத்மாவின் ஸாமமன்று, அதற்காஶ்ரயமான விவ்வாத்ம வால்பொறுக்க முடிகிறதில்லையென்றபடி. அந்தோ- அய்யோ! விரஹவ்யஸநமுனக்கு நானுபதேஶிக்க வேண்டுவதே ஸம்ஶ்லேஷரஸமிருவருக்காயிருக்க விஶ்லேஷதுக்கமெனக்கொருத்திக்குமேயாவதே என்று கருத்து. இனி- இதின்மேலே, இத்தனை க்லேஶவாஸனைகளுக்குமேலே யென்றபடி. மிகமிக- மேலமே லென, உத்தரோத்தரமாகவென்றபடி. உன்னைப்பிரிவையாம்- உன்னை விஶ்லேஷிக்கையுண்டாம்படியான, பிரி வை என்கிறவிடத்தில் வைகாரம் வாக்யாலங்காரம். பிரிவு- விஶ்லேஷம், நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு- உன்னுடைய ஶாஸ்த்ரவஸஞாரணார்த்தமநக்ஷத்தாலே, போக்கென்று த்ருதீயார்த்தே ப்ரதமா. வீவன்- நான்முடிவன், வீவனென்கிறவிடத்தில் னகாரஸ்ய நகாராதேஶ: வீவுதல்- முடிதல், ஜீவிக்கலிஶ்லேஷ ஹேதுவானவுன்னுடைய ஸஞ்சாரமானது யென்னை முடித்துவிடுமென்று பர்யாயம். ஆதலால் காலு த்ரயத்திலும் எனக்கு ஸுகலேஶமும் காணேனென்றுகருத்து. ஆல்- ஹா! ॥உ॥
நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு- உன்னுடையஶாஸ்த்ரவசாரணார்த்தஸஞ்சாரத்தாலே, த்ருதீயார்த்தே ப்ரதமா, வீவன்- நான்முடிவன், பசுமேய்க்கை எனக்குஸ்வதர்மமன்ரே அதெனக்குதவிரப்போமோ என் றிராதே அதுஉனக்கு ஸ்வயமாய்க்கிடாய் ஸமிக்கப்புகுகிறதென்றுகருத்து. அதெங்ஙனேயென்னவத்தை யுபபாதிக்கிறுள்மேல், எனதாவி- என்னுடையாத்மாவானது, உன்னைப்போலே என்றிராதேகிடாய் யென்னையுமெ ன்றபடி. வெவ்வுயிர்கொண்டு- உஷ்ணமானநிஶ்வாஸத்தையுடைத்தாய், வெவ்வியது- உஷ்ணமானது, உயிர்- நிஶ்வாஸம், விரஹது:க்கத்தாலே உஷ்ணமாகநிஶ்வஸித்துஎன்றபடி. வேம்- வேவாநின்றது, நிஶ்வாஸவாதவெ ஷங்களாலே யுலர்ந்து விரஹாக்நியாலே தஹ்யமானமாகாநின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா, துணை- இத்தஶையிலே

மூ—யாவருந்துணையில்லையானிருந்துன்னஞ்சனமேனியையாட்டங்காணேன்* போவதன்றொருபகனீயகன்றால்பொருகயற்கண்ணிணைநீருநில்லாச்* சாவதிவ்வாய்க்குலத்தாய்ச்சியோமாய்ப் பிறந்தவித்தொழுத்தை யோந்தனிமைதானே* ||க||
தொழுத்தையோந்தனிமையுந்துணைபிரிந்தார்துயரமுநினைகிலைகோவிந்தாவுன்*

ஆ—மாகாநின்றது. பின்னையொருதுணையுமில்லை, உன்வரவுபார்த்துக்கொண்டு நான்தனியேயிருப்பன், என் துணையான உன்னைவரவுகாணேன், நீபகன்றால் யிப்பகலெங்கும் போவதுஞ்செய்யாது, இக்கண்ணநீருநில்லாது, இந்தவொருதலைமாத்திரமான ஸ்நேஹமானது சாலப்பொல்லாதாகாதேயென்கிறாள். ||க||

இ—அருளிச்செய்கிறார் (உன்வரவித்யாதியால) உன்னஞ்சனவித்யாதிகளுக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்துணையித்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவொருதலையித்யாதியால) ஒருதலைமாத்ரமானவென்றது- உனக்கென்பக்கல் ஸ்நேஹமன்றிக்கே யெனக்கொருத்திக்குமே யுண்டாயிருக்கிறதானவென்றபடி. சாலப்பொல்லாதுஎன்றது- மிகவும்பொல்லாது என்றபடி. மரணபர்யந்தமாக்கிவிடுமென்கை. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே உன்னுடையபசுமேய்க்கப்போக்கில் நான்முடிவனென்றுசொன்னவளிப்பாட்டிலே முடியும்ப்ரகாரத்தை விஸ்தரிக்கிறாளென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ||க||

ஸ—யெனக்குத்துணையாவார், யாவருமில்லை- ஒருவருமில்லை, துணையானநீ கைவிட்டுப்போனாய், என்வ்யஸநத்தைப்பார்க்கமாட்டாமையாலே தோழிமார் எனக்குமுன்னேமாய்ந்து கிடவாநின்றார்கள், குயில்மயிலது டக்கமானவையெனக்கு உள்ப்பகையாய்விட்டதென்றுகருத்து யானிருந்து- நான்ஜீவித்திருந்து, நீபிரிந்தால் வரக்கடவ மரணத்தைத்தான் க்ஷணத்திலேயடையப்பெற்றேனோ, இன்னமொருக்கால் காணுமோவென்று நசையாலேயப்போதே முடியப்போகிறதில்லை, க்ஷணந்தோறு முன்னைக்காணாமையாலே வ்யஸநமும் முடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. உன்னஞ்சனமேனியை- அஞ்ஜநம்போலே உஜ்ஜ்வலமான வுன்திருமேனியை, ஆட்டங்காணேன்- ஸஞ்சாரத்தைக்காணேன், ஆட்டம்- ஸஞ்சாரம், அங்கப்ரத்யங்கஸௌந்தர்யம் ... உன்னழகியதிருமேனியோடேகூட வென்கண்முன்னேவந்து ஸஞ்சரிக்கக்காணேனென்றபடி. நீயகன்றால்- நீவிஸ்லேஷித்துப்போனால், ஒருபகல்- ஒருஸஹஸ்ரதானும், போவதன்று- போகத்தக்கதன்று, முடிகிறதில்லையென்றபடி. பொருகயல்- பொருகிறகயலைப்போலேயிருக்கிற, பொருகை- யுத்தம்பண்ணுகை, கலஹாயிதத்வந்த்வங்கள்போலே விரஹவ்யஸநாதிசயத்தாலே பதிவணுமங்களான வென்றபடி. கண்ணிணை- நயநயுகளத்தினுடைய, நீரும்- ஜலமும், நீருமென்கிறவிடத்தில் ஸமுச்சயார்த்தமாக உகாரமுண்டு. நில்லா- நில்லாது, என்றாலே நிறுத்தமுடியாதென்றபடி. போகிறவுன்னைத்தகைய முடியாதொழிந்தாலும் பெருகிறகண்ணநீரைத்தகைய முடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. இவ்வாய்க்குலத்து- இந்தகோபகுலத்தில், ஆய்ச்சியோமாய்- இடைச்சிகளாய், ஆய்ச்சியர் இடைச்சியர், இச்சப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது ஆய்ச்சியோமென்று ரூடமாயிருக்கும், பிறந்த- ஜநித்தவர்களான, இத்தொழுத்தையோம்- இந்ததொழுத்தைகளானவெங்களுடைய, தொழுத்தை- கிஞ்சுகை, இச்சப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொழுத்தையோமென்று ரூடமாயிருக்கும், கிங்கரிகளானவிந்த வெங்களுடையவென்றபடி. தனிமைதான்- தனிமையானது, தானென்றுஸ்வாபதேசம், ஸஹாயமானதென்றபடி. அதாவது:— நீயெங்களை புவெக்ஷித்திருக்கச்செய்தே எங்களுக்குஉள்ள முன்பக்கலுள்ள வொருதலைக்காமமானது என்கை. சாவது- நசித்துப்போமது, மிகவும்பொல்லாததுஎன்றபடி. ஏதேனுமொன்றைப்பொல்லாதது என்றுசொல்லப்புக்கவர்கள் அதுபாழ்த்தது என்றுசொல்லுமாப்போலே சாவது என்றுசொல்லுகிறாள். ||க||

தொழுத்தையோந்தனிமையும்- உன்னழகுக்குத்தோற்றுனக்கு கிங்கரிகளான வெங்களுடைய விரஹத்தையும், துணைபிரிந்தார்துயரமும்- எங்களுக்குத்துணையான வுன்னைப்பிரிந்துகிடக்கிற வெங்களுடைய து:க்கத்தையும், நினைகிலை- நினைக்கிறாயில்லை, பராமர்சிக்கிறாயில்லையென்றபடி. பிரிகிறவர் நாங்களென்றுமெங்களுக்குவருகிற து:க்கம் உன்னைப்பிரிகையால் வருகிறதென்றும் பராமர்சிக்கிறாயில்லையென்றபடி. அதாவது:— க்ஷணஸம்ஸ்லேஷைகஜீவிதஸ்வபாவைகளாகையாலே யுன்னைப்பிரிந்தால் நாங்களொருக்ஷணம் ஜீவிக்கலாமோ "த்யஜ்ய ... தாஸ்யம் ..." என்னும்படி நீ ... யுன்னைப்பிரிந்தால்வரும் து:க்கமுமுன்னுடையஸம்ருத்தியிலுந் தானடங்குமோவென்று கருத்து. கோவிந்தா- கோவிந்த,

மூ— தொழுத்தனிற்பசுக்களையேவிரும்பித்துறந்தெம்மை [யிட்டிட்டு]பிட்டவைமேய்க்கப்போதி*பழுத்தநல் லமுதினின்சாற்றுவெள்ளம் பாவியேன்மனமகந்தோறுமுள்புக்* கழுத்தநின்செங்கனிவாயின்கள்வப்பணி மொழிநினைதொறுமாவிவேமால* ॥௪॥

ஆ—(தொழுத்தையோம்) அடியோங்கள்தனிமையையும் உன்னைப்பிரிந்து நாஙகள்படுகிற வ்யஸநத்தையுமொன்றும்பாராதே உன்னுடைய பசுக்களையேபுகநது எங்களைத்துறந்துபொகட்டு அவைமேய்க்கப்போகின்றன், 'உன்னுடையகடாக்ஷமே யாரக்ஷமாயிருக்கிற நான் உன்னைப்பிரிநதும்பொகையர்வசிதன்' என்றாப்போலே ஸாநுராகமாய் வ்யாஜமதுரமாய் ஸுகிரஸமாயிருப்பன சிலபணிமொழிகளை யருளிச்செய்தருள இவையிறே நினைக்குந்தோறுமென்னை மாய்க்கிறனவென்கிறாள். ।௪।

***

✳நாலாம்பாட்டு.✳

இ— துணைபிரிந்தார்துயரமுமென்கிறதற்குக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்தித்யாதியால்) எங்களைத்துறந்தித்யாதியாலே ஸமகதியும்ஸூசிதமெ்த. எங்ஙனேயென்னில்? கீழ்ஒருதலைக்காமமென்று தான் சொன்னவர்த்தத்தை யிப்பாட்டிலேயவன் தங்களையுபெக்ஷிக்கிற வ்யாபாரத்தைச்சொல்லி யநுவதிக்கிறாளென்று ஸூசிதமாகிறது. அவனுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளெல்லாங்களிருக்கப் பணிமொழியை விசேஷித்துச்சொல்லுகிறது எதென்ன? வயதரிப்பிக்கிறார் (உன்னுடையகடாக்ஷமேயித்யாதியால்) ஸாநுராகமாய் வ்யாஜமதுரமாய் ஸுகிரஸமாயென்கிறவித்தாலே த்ருதீயபாதத்தாத்பர்யம் ஸங்க்ருஹீதமாய்த்து, நினைதொறுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவையிறேயித்யாதியால்) ॥௪॥

***

ஸ்வா— இது ஸாஹசர்யஸம்போதநம், கோவிந்தாபிஷேகம்பண்ணினது கோகோபஜாதிகளிரண்டையும் ரக்ஷிக்கைக்காகவன்றோ?-கோஜாதிரக்ஷணைகதாத்பர்யத்தைக்கோ வென்றுகருத்து. உன்- உன்னுடைய, இதுக்கும் பசுக்களோடேயநவயம். உனக்கு ரக்ஷ்யங்களானவென்றபடி. இதுவும் ஸாஹசர்யநிபந்தநம், உனக்குரக்ஷ்யவர்க்கமிரண்டாயிருக்க ஒன்றையேவிரும்புகை யுசிதமோவென்றபிப்ராயம் தொழுத்தனில்- தொழுவென்று மாட்டுத்தொழுவம், தன்என்றது ஸப்தமீஸ்தாநம், ஒருபாஹ்யப்ரதேசத்திலே நீவளைத்துவைத்த ஜந்துக்களை யோரக்ஷிக்கலாவது, உன்தோளையே யநந்யஶரணமாகப் பற்றிவிடாதாரை ரக்ஷிக்கலாகாதோ என்றுகருத்து. பசுக்களையே- கோக்களைத்தானே, ஏவகாரம், தங்களையவஜ்ஞாபிக்கைமையைக் காட்டுகைக்காக, உன்னைப் பிரிந்தால் வ்யஸநப்பட வறியாதவற்றையைபோர நீரக்ஷிப்பது, பிரிந்தால் வ்யஸநப்படுவாரையாதரிக்கலாகாதோவென்றுகருத்து. விரும்பி- ஆதரித்து, எங்களையணைத்துக்கொண்டு, கிடக்கச்செய்தேயும் நெஞ்சுபசுக்களின்மேலேயாய்த்திருப்பது, இங்குள்ளது நிஸ்ஸ்நேஹவிப்ரமணமே யென்றுகருத்து. எம்மை- எங்களை, துறந்து- பரித்யஜித்து, அவ்வத்தின்பக்கலாஸக்தியாலே யெங்கள்பக்கல் ஸம்பந்தத்தைவிட்டுஎன்று பட்டதாத்பர்யம். இட்டு- எறிந்துவிட்டு, த்ருணங்களைப்பொகட்டுமாப்போலே யெங்களைப்பொகட்டுவிட்டு என்றபடி. அவை- அந்தப்பசுக்களை, மேய்க்கப்போதி- மேய்க்கைக்காகப்போகாநிற்புதி, ஆதலால் நாங்கள் ஒருதலைக்காமத்தால் பரிதவிபாநின்றோமென்றுகருத்து. உங்களையொழிய வெனக்கு ப்ரயோஜநமுண்டோ வென்றாப்போலே சிலவிநயோக்திகளை யவன்அருளிச்செய்ய அதைக்கேட்டுச் சொல்லுகிறாள்மேல், பழுத்த- பரிபக்வமான; பரிபாகதீமாரின்வென்றபடி. நல்- நல்லதான, நிர்தோஷமானவென்றபடி. அமுதின்- அம்ருதத்தினுடைய, இன்சாற்றுவெள்ளம்- இனியசாற்றுவெள்ளம்போலேயிருக்கிற, இனியது- போக்யமானது; போக்யரஸப்ரவாஹம்போலே யிருக்கிறவென்றபடி. இது பணிமொழிக்கு விசேஷணம். நின்- உன்னுடைய; செங்கனிவாயின்- சிவந்தபிம்பபலம்போலேயிருக்கிற திருப்பவளத்தினுடைய, இதுக்குப் பணிமொழியோடே யந்வயம். கள்வ- க்ருத்ரிமங்களான, எங்களுடைய ஸர்வஸ்வாபஹாரகங்களானவென்றபடி: பணிமொழி- தாழ்வையுடைத்தான சொற்களை, பணி- தாழ்வு, மொழி- உக்தி, ஸவிநயோக்திகளையென்றபடி, பாவியேன்- ஸுதுஷ்கரம் விஷமாம்படியான பாபத்தையுடையேனான வென்னுடைய; மனமகந்தோறும்- ஹ்ருதயப்ரதேசங்கள்தோறும்; உள்புக்கழுத்த- உள்ளேபுக்கழுந்தும்படிபண்ண, எனக்குள்ளேயிருந்துத்தப்பு எனைநெஞ்சிலேவைத்து ஸ்வீகரிக்கையாலேயென்றபடி. நினைதொறும்- நினைக்குந்தொறுங்களில்வந்தோறும், ஆவி- என்னுடையப்ராணனானது; வேம்- வேவாநின்றது, துக்கமநுபவியாநின்றது.

மூ—பணிமொழிநினைதொறுமாவிவேமாற்பகனிரைமேய்க்கியபோயகண்ணா* பிணியவிழ்மல்லிகைவாடை தூவப்பெருமதமாலையும்வந்தின்றாலோ* மணிமிகுமார்பினின்முல்லைப்போதென்வனமுலைகமழ்வித்துன் வாயமுதந்தந்* தணிமிகுதாமரைக்கையையந்தோவடிச்சியோந்தலைமிசைநீயணியாய்* ௫

ஆ—(பணிமொழி) 'பசுமேய்க்கப்போகாதிருக்கச்செய்தே இப்படிபடுகிறதென்' என்ன பசுமேய்க்கப்போனாயே யல்லையோ பசுமேய்க்கப்போய் பகலுமெல்லாம்முடிந்து பிணியவிழ்மல்லிகைவாடை தூவப் பெருமதமாலையும் வந்ததுகிடாய் ஈண்டபகலெல்லா முன்னைப்பிரிந்தாலுள்ள வ்யஸநமெல்லாந்தீரும்படி என்னையொருக்கால்புல்கி உத்தஸஞ்ஜீவநமாய் அம்ருதகல்பமான திருவாயதரங்களாலே யென்னையுஜ்ஜீவிப்பித்து என்னுடைய வாதியெல்லாம் போம்படி யுன்னுடைய வழகியதிருக்கைகளை யென்றலையிலே யொருக்கால் வைத்தருளாயென்கிறாள். ௫

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

இ— பசுக்களையேவிரும்பி எங்களைவிட்டு அவைத்தைமேய்க்கப்போகாநின்றாயென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவர்த்தத்தை பகல்நிரையித்யாதியாலே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (பசுமேய்க்கவித்யாதியால்) பகல்நிரையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போனாயேயல்லையோவென்று) த்விதீயபாதத்திலர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போய்ப் பகலுமெல்லாம்முடிந்தது என்று) மணிமிகுவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈண்டபகலெல்லாமித்யாதியால்) உன்வாயமுதந்தந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்தஸஞ்ஜீவநமித்யாதியால்) சரமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ௫

ய—நின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா!! ௪

பகல்- திவஸமெல்லாம், நிரை- கோவர்க்கத்தை, நிரையென்று வரி, இங்கே கோஸமூஹம்விவக்ஷிதம், மேய்க்கிய- மேய்க்கைக்காக, போய- போய்விட்டவனான, கண்ணா- க்ருஷ்ண? பணிமொழி- உன்னுடைய ஸவிநயோக்திகளை, நினைதொறும்- நினைக்கிறக்ஷணந்தோறும், ஆவி- என்னுடைய ப்ராணனானது, வேம்- வேகாநின்றது, தஹ்யமாநமாகாநின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா, பிணியவிழ்- கட்டவிழ்கிற, பிணி- கட்டு, ப்ரஸவவ்யபதேசார்ஹமான முகுளாவஸ்தையைப்போய் விகஸியாநிற்கிறவென்றபடி. மல்லிகை- மல்லிகையை, மல்லிகா குஸுமஸௌரப்யத்தையென்றபடி. வாடை- உதீசீநமாருதமானது, தூவ- தூவாநிற்க, வீசாநிற்கவென்றபடி. இதுக்கு வந்தின்றாலோவென்கிறதோடே யந்வயம். பெருமதம்- மஹாமதயுக்தமான, மத்தகஜம்போலே துஸ்ஸஹமானவென்றபடி. தனக்கு பாதகமாயிருக்கையாலே இப்படிசொல்லுகிறாள், மாலையும்- ஸாயம்ஸந்த்யையும், வந்தின்று- வந்துவிட்டது, ஆலோ- ஹாஹா, மணிமிகு- மணியானது மிகுந்திருக்கிற, ஸ்ரீகௌஸ்துபமணியெங்கும் பரம்பியிருக்கிறவென்றபடி. மார்பினில்- உன்னுடைய வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தில், முல்லைப்போது- முல்லைமொட்டுக்களாலே, என்வனமுலை- என்னுடையவழகிய ஸ்தநங்களை, வனமென்று- அழகியது, கமழ்வித்து- வாஸிப்பித்து, கமழ்விக்கை- வாஸிப்பிக்கை, உன்திருமார்பின் முல்லைப்பூவாலே என்முலைகளைப் வாஸிப்பிக்கவேணுமென்கையாலே மாத்ரமன்றியே ஸம்ஸ்லேஷமாகையாலே ஸம்ஸ்லேஷத்தையபேக்ஷித்தபடி. உன்வாயமுதம்- உன்னுடைய வாகம்ருதத்தை, உன்னுடைய ஸூக்திகளையென்றபடி. தந்து எனக்குத்தந்தருளி, கர்ணாம்ருதங்களான வுன்னுடைய உக்திகளாலே என்னையாஸ்வஸிப்பித்தென்றபடி. அணிமிகு- அணிகள் மிகுத்திருக்குள்ள, அணி- அலங்காரம், ரத்நாபரணாதி திவ்யாபரணஶோபிதமானவென்றபடி. தாமரைக்கையை- தாமரைப்பூவைப்போலேயிருக்கிற வுன்னுடைய திருக்கையை, இதுக்கு அணியாயென்கிறதோடே யந்வயம். அடிச்சியோம்- உனக்கு கிங்கரிகளானவெங்களுடைய, அடியான்- கிங்கரன், ஸ்த்ரீத்வாதிகளில் இடைச்சியென்னுமாப்போலே அடிச்சியென்றாயிருக்கும், இச்சப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது அடிச்சியோமென்று ரூபமாம், தலைமிசை- தலைமேலே, நீ- எங்களுக்கு உஜ்ஜீவிப்பான நீ, அணியாய்- அலங்காரம்போலே வைத்தருளவேணும், அந்தோ- ஐயோ! இது கஷ்டவாசகமான ஶப்தம். ௫

மூ—அடிச்சியோந் தலைமிசை நீயணியாய் ஆழியங்கண்ணா உன்கோலப்பாதம்* பிடித்தது நடுவுனக்கரிவையரும்
பலரதுநிற்க வெம்பெண்மையாற்றோம்* வடித்தடங்கண்ணிணை நீருநில்லா மனமுநில்லாவெமக்கது தன்னாலே*

ஆ—(அடிச்சியோம) உன்னுடைய வழகிய திருக்கைகளை அடியோங்களுடைய தலையிலே வைத்தருளித் திருக்கண்களாலே குளிரப்பார்த்தருளாயென்று பின்னையும் இங்ஙனே சொல்லுமளவில 'ஒருபகல்மாத்திரமே யன்றோ பசுமேய்க்கப்போய் நான்பிரிந்திருப்பது இதுக்கிங்ஙனே படவேணுமோ' என்று அவன்சொல்ல பசுமேய்க்கப்போகையாவது உனக்கபிமதைகளாயிருப்பாரோடே நீகலந்து பரிமாறுகையிறே, ஆனபின்பு இங்ஙனே படவேணுமோவென்று சொல்லலாமிறே யுனக்கு, அதுநிற்க நாங்களுன்னைப்பற்றியல்லது தரிக்கமாட்டாத பிறவிபிறக்கையாலே உன்னைப்பிரியில நாங்கள் தரிக்கமாட்டோம் இக்கண்ணுநீரும் நில்லாது நெஞ்சதளராநின்றது ஆதலால் நீ பசுநிரைமேய்க்கப்போகிற தெங்களுக்கொன்றும பொறுக்கவொண்ணாது எங்களுயிரானது விரஹாக்நியாலே வேவக்கிடாப்புகுகிறதென்கிறாள். ॥ ௬ ॥

✳ ஆறாம்பாட்டு ✳

இ— அடிச்சியோமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ஆழியங்கண்ணா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கண்களாலேபித்யாதியால்) அவனுடைய பசுமேய்க்கப்போகைக்கு நிமித்தமாக வ்யஞ்ஜநப்படுகிறவளிப்பாட்டிலே உனக்கரிவையரும் பலரித்யாதியாலே நாயிகாந்தரஸம்ஶ்லேஷநிமித்தமாக வ்யஞ்ஜநப்படுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமிங்ஙனேயித்யாதியால்) சொல்லுமளவிலென்கிறதற்கு அவன்சொல்லவென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். அதுநடுவுனக்கரிவையரும்பலர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போகையாவதித்யாதியால்) அதுநிற்க வெம்பெண்மையாற்றோமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுநிற்கவித்யாதியால) வெடிப்புஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுக்கொன்றுமித்யாதியால) வேமெமதித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுயிரானதித்யாதியால்) ॥ ௬ ॥

ஈ—அடிச்சியோம- தாஸிகளானவெங்களுடைய, தலைமிசை- தலைமேலே, நீ- ஸர்வேஶ்வரனான நீ, அணியாய்- அலங்காரமாகவைத்தருளவேணும், உன்தாமரைக்கையை இதி ஶேஷ꞉. ஆழியங்கண்ணா- ஸமுத்ரம்போலே அழகியகண்களையுடையவனே, ஆழி- ஸமுத்ரம், அம்- அழகியது, க்ஷுப்தஸமுத்ரம்போலே கதிசீதலவிஶால ஸ்நிக்த கம்பீர ரமணீயகாந்திக்ஷோபிதங்களான திருக்கண்களையுடையவனே யென்றபடி. இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம், உன்திருக்கண்களாலே யென்னைக்குளிரக் கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்றபிப்ராயம், அதுநடுவு- அந்தப்பசுமேய்க்கப்போகிற வ்யாபாரத்தின்நடுவே, உன்கோலப்பாதம்- உன்னுடைய அலங்காரபூர்வமான திருவடியை, பிடித்து- ஆஶ்ரயித்து, தங்களுக்கு போக்யமாகப்பற்றியென்றபடி. உனக்கு- நிரதிஶயஸௌந்தர்யனானவுனக்கு, அரிவையரும்- அபிமதைகளாயிருப்பார்களும் அரிவையர்- அபிமதைகள், பலர்- அநேகருளர், யத்வா, அரிபர்- அருமையான வயஸ்ஸையுடையவர்கள், உத்தமையென்னலாம்படி ஶ்லாக்யமான யௌவநத்தையுடையவர்களானவென்றபடி. உனக்குப்பலர்- உனக்கநேகர்களுண்டென்றபடி. அதுநிற்க- அதுகிடக்கிடு, நீமறறும்சிலதேவிமாரை விரும்புகிறாயென்று அதுக்கு ஶோகிப்பதில்லோமல்லோமென்றபடி. எம்பெண்மை- எங்களுடையஸ்த்ரீத்வத்தாலே, த்ருதீயா ர்த்தேப்ரதமா, நாங்கள் பெண்பிறவியில் பிறக்கையாலேயென்றபடி. ஆற்றோம- பொறுக்கமாட்டோம், உன்னைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டோமென்றபடி. உங்களுக்குஸ்த்ரீத்வம் ஸாதாரணமானால் ஸாபராதன் வருமளவும் வருந்தியாகிலும் தரிக்கவேண்டாவோவென்ன? எங்கள்நிலையைப் பார்க்கமாட்டாயோ வென்கிறாள்மேல், வடி- கூரியதுகளான, வடியென்று கூரியது, கூர்மையான தீவீக்ஷணங்களானவென்றபடி. யத்வா- நாடகஶாஸ்த்ரப்ரஸித்தக்ரமப்படி பதித்வீக்ஷணகடாக்ஷ வீக்ஷணஶாலிகளானவென்றபடி. தடம- விஶாலங்களான, ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே யுன்னுலிப்படி கொண்டாடுமவையானவென்றபடி. கண்ணிணை- லோசநங்களுடையயுகளத்தில், நீரும்- பாஷ்பஜலமும், உத்பவஸம்ஹிதாயாம்ஶோவ꞉. நில்லா- நில்லாது, மனமும- எங்களுடைய நெஞ்சும், க்ஷுத்ராவிஷ்ஜ்ஞவஸ்ஸோஹவ꞉, நில்லாது- ஸ்திரமாயிராது, தரித்திருக்கமாட்டுகிறதில்லையென்றபடி. அதுதன்னாலே- இப்படி நெஞ்சுகுலைகைக்காக்கையாலே, நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு- உன்னுடைய கோஸம்ரக்ஷணார்த்தமாக போவதானது, எமக்கு- எங்களுக்கு, வெடிப்பு- உபேக்ஷாகரம், ஸாஸ

மூ—வெடிப்புகின்பகுநிரைமேய்க்கப்போக்குவேமெமதுயிரழன்மெழுகிலுக்கே* ॥ கூ ॥
வேமெமதுயிரழன்மெழுகிலுக்குவெள்வளைமேகலைகழன்றுவீழ்த்* தூமலர்கண்ணிணைமுத்தஞ்சோரத்துணை
முலைபயந்தெனதோள்கள்வாட* மாமணிவண்ணாவுன்செங்கமலவண்ண மென்மலரடிநோவநீபோ*

ஆ— (வேமெமதுயிர்) விரஹாக்நியாலே எங்களுயிர்வேவ ஸ்வரூபம்முடிகையாலே வளைகளும் மேகலையும் கழன்றுவீழ உன்னைக்காண்கையாலே புதுக்கணித்தவென்கண்கள் அருவிசோர்ந்து துணைமுலைபயந்து என் தோள்கள்வாட அதின்மேலே உன்திருமேனியும் அதிகோமளமான வுன்திருவடிகளும்நோவ நீபோய்

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

இ— வேமெமதுயிரென்றுதொடங்கி வெள்வளையித்யாதியை யநுஸந்தித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸ்வரூபமித்யாதியால்) கழன்றுவீழஎன்றதுக்கு தோள்கள்வாடஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். தூமலரென்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) வாத்ஸல்யமுன்னைக்கண்டு ஸஹர்ஷமாயிருந்தவையான வென்றபடி. அதன்மேலேஎன்கிறதற்கு நோவஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். மாமணிவண்ணாவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருமேனியுமித்யாதியால்) எவன்கொலாங்கே

ஈட— ஹமென்றபடி. வெடிப்பு என்று உபத்ரவமானதுக்குப்பேர், எமதுயிர்- அஸஹ்யமான வாத்மாவானது, அழல்மெழுகில்- அக்நிகதமான மெழுகில்க்காட்டில், அழல்- அக்நி, உக்கு- உருகி, வேம்- விரஹாக்நியாலே தக்தமாய்விடும். ॥ கூ ॥
எமது- அஸஹ்யமான, உயிர்- ஆத்மாவானது, அழல்மெழுகில்- அக்நிகதமானமெழுகில், உக்கு- உருகி வேம்- விரஹாக்நியாலே வேவாநின்றது. வெள்வளை- வெளுத்தவளைகளும், சங்குவளைகளுமென்றபடி. மே. கலை மேகலையும், காஞ்சீதாமமுமென்றபடி. கழன்று- தேஹத்தை க்ருசமாய்விடுமாகையாலே ஸ்கலிதங்களாய், வீழ- விழுந்துபோம்படியாக, தூமலர்- நிர்மலமாய்வாத்ஸல்யம்போலிருந்ததான, தூ- நிர்மலம், வாத்ஸல்யமுன்னோடு ஸம்ஸ்லேஷித்திருந்தபோது உஜ்ஜ்வலஸத்ருசமாயிருந்ததான வென்றபடி. கண்ணிணை- நயநயுகளத்திலே, முத்தம்- முக்தாபமமானது, ஸ்வாதிகளக்கஸரவிமல நிஷ்காபமவம்கிஸத்ருச மான பாஷ்பஜலபிந்துஸங்கியான தென்றபடி. சோர- சோரும்படியாகவும், வ்யாபிக்கும்படியாகவுமென் றபடி. துணைமுலை- ஒன்றுக்கொன்று துணையாயிருக்கிறமுலைகள், பரஸ்பரஸாம்யத்தையைக்கண்டு ஸம் ஸ்லேஷதசையிலே நீயிப்படிக்கொண்டாடும்படியான வென்னுடைய ஸ்தநங்களென்றபடி. பயந்து- விவர்ண மாய், பயக்கை- விவர்ணமாகை, எனதோள்கள்- என்னுடைய பாஜங்களானவை, வாட- வாடும்படியாக வும், இதுக்கு நோவ என்கிறத்தோடேயந்வயம். மாமணிவண்ணா- நீலமணிவர்ணா, மா என்று நீலம், இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம். இத்தனை ஸௌகுமார்யமான திருமேனியைக்கொண்டு கோரமான வநத்திலே போனாலெங்களாலாறியிருக்கப்போமோ என்றபிப்ராயம். உன்- உன்னுடைய, இதுக்கு அடியோடே யந் வயம். காட்டிலே போகவேண்டினால்த்தான் உன்னடியாலேபோகவேணுமோ. 'அக்ரதஸ்தே கமிஷ்யாமி ம்ருத்நந்தீ குசகண்டகாந்' என்னுமாப்போல் பேராசைப்படுகிற வென்னடியாலேயன்றோ போகலாவது என்று கருத்து. செங்கமலவண்ண- அருணகமலவர்ணமான, மென்மலர்- ஸௌகுமார்யஸாம்யமாயிருக்கிற, மெல் லென்று ஸௌகுமார்யம், மெல்லென்கிறவிடத்தில் மகாரஸ்ய ஏகாரோபலேர் நகாரலோபஸ்ச. லோகத்தில் ஸௌகுமார்யமெல்லாம் வஜ்ரஸிலாஸமங்களென்று தோற்றும்படி யதிவாதநஸஸௌகுமார்யஸாலியாய் எங்களுத்தமாங்கங்களுக்கு அலங்காரபூதமாகப்பிறந்ததொரு லோகவிலக்ஷணவஸ்துவாயிருக்கிறதான வென் றபடி. அடி- திருவடியானது. நோவ- நோவும்படியாகவும், உன்திருவடி நோவவாவது எங்கள் ப்ராணன் நோவுகையிறே! என்று கருத்து. "யதித்வமப்ரஸ்தித ஏவ துர்க்கமம் வநம் த்வமத்யைவ ததாஹமக்ரதஸ்த்வயா ஸஹாக்ரே..." (?) என்கிறஸ்லோகமிங்கே யநுஸந்தேயம், நீ- துருதருக்கையானநீ, போய்- வநத்துக்குப்போனால்தா ன் நீபோகலாமோ, ஸ்ரீமந்நாயிகனை வசவர்த்தித்திருமகளே தன்வழியேபோய் தன்வழிவருகைக்கு, போன போனவிடமெங்கும் பூசல்விளைக்குமவனல்லேயோ- வனவேலியமான நீ வநத்திலேபோனால் எங்களு

மூ—ஆமகிழ்ந்துகந்தவைமேய்க்கின்றுன்னோடசுரர்கடலைப்பெய்யிலெவன்கொலாங்கே* ॥எ॥
அசுரர்கடலைப்பெய்யிலெவங்கொலாங்கென்றாழுமென்னாருயிரான்பின்போகேல்க்* கசிகையும்வேட்கையு
முட்கலந்து கலவிநலியுமென்கைகழியேல்* வசிசெயுன்றாமரைக்கண்ணும் வாயுங்கைகளும்

ஆ—ஆமகிழ்ந்து கந்தவைமேய்க்கின்று உன்னோடசுரர்கள்தலைப்பெய்யிலென்னாய் விளையக்கடவதென்கிறாள். ॥எ॥
(அசுரர்கள்) அங்கேயசுரர்கள் தலைப்பெய்யிலென்விளைகிறதென்று நடுங்காநின்றேன் பிரானே? ஆன்பின்போகேல் நீபோனால் உன்பக்கலுள்ளஸ்நேஹமும் அந்தஸ்நேஹகார்யமாயுன்னைக்கண்டல்லது தரிக்க

இ—வொண்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (என்னாய்விளையவித்யாதியால்) இத்தால் கிழவனுடைய விரஹத்தால் தன்திருமேனியில்வருகிற தாபங்களைச் சொல்லியலற்றினவளிப்பாட்டிலே ப்ரதிகூலரான வனுடைய திருமேனிக்குக் காட்டிலே அஸுரர்களாலே யென்வருகிறதோவென்று விஷாதிக்கிறாளென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ॥எ॥

✻ எட்டாம்பாட்டு. ✻

ஆழுமென்னாருயிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நடுங்காநின்றேன்பிரானேயென்று) கசிகையுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீபோனாலித்யாதியால்) அதில் ஸ்நேஹமும்என்கிறத்தாலே கசிகைஸ்வபாவமும் (அந்த ஸ்நேஹத்யாதி கார்யமும் என்னுமளவாலே) வேட்கைஸ்வபாவமும் சொல்லிற்றாயிற்று. நீபோனால்என்கிறதற்கு நலியுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். ஆன்பின்போகேல் என்கை கழியேல்என்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே பசுமேய்க்கப்போனவிடத்திலே அஸுரர்களாலே என்வருகிறதோவென்று அஞ்சினவளிப்பாட்டிலே அவனைப்போகவேண்டாவென்றுசொல்லுகை ப்ராப்தமன்றோ வென்னில், ‘தாம்தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்றுரையீரே’ என்று தாம்போகிறவர் தம்மையிங்கேவைத்தன்றோ போகக்கடவதென்று கலங்கும் ப்ரக்ருதியானவிவளுக்கு ஸ்வபாவத்தாலே பஹுவிதமாக

ஷ—லசறிபிருக்கப்போமோ வென்றுகருத்து. ஆமகிழ்ந்து- பசுக்களைமிகவும் விரும்பி, ஆவென்று பசுக்களுக்குப்பேர், எங்களைப்பேக்ஷித்தாப்போலே நீயுன்திருமேனியைமறந்து வநத்திலேதிரிந்தாலென்ன வ்ருத்தாந்தம் வருகிறதோவென்று நாங்களஞ்சாநின்றோமே என்றுகருத்து. உகந்து- பசுக்களைமேய்க்கையே பரமபோக்யமாக ஸந்தோஷித்து, அவைமேய்க்கின்று- அந்தப்பசுக்களை மேய்க்கிறவிடத்தில், உன்னோடு- அதிஸுகுமாரனான வுன்னோடே, அசுரர்கள்- வஜ்ரகடோரஶரீரரான அஸுரர்கள், தலைப்பெய்யில்- தலைப்படில், வந்துகிட்டிவிட்டார்களாகில் என்றபடி. ஆங்கே- அவ்விடத்திலே, எங்களுக்கொருக்கால் கிட்டவொண்ணாதபடி அத்யந்தமான ஸம்ராரண்யமத்திலே யென்றபடி. எவன்கொல்- எவைகளோ, என்னவநர்த்தங்களுண்டாமோ வென்றபடி. அதுதன்வாயால் சொல்லமாட்டாமையாலே எவன்கொலென்கிறாள். ॥எ॥

ஆங்கு- அந்தப்பசுமேய்க்கப்போனவிடத்திலே. அசுரர்கள்தலைப்பெய்யில்- அஸுரர்கள்வந்து தலைப்பட்டார்களாகில், எவன்கொல்என்று- எவைகளோவென்று, என்னவநர்த்தங்கள் விளையுமோவென்று என்றபடி. என்னாருயிர்- என்னுடையஸர்வஸ்வமான ஆத்மாவானது ஆர்- ஸர்வஸ்வமும், உனக்குஸர்வஸ்வமான வென்னாத்மாவானது என்றபடி. ஆழும். ஆழாநிற்கிறது, ஆழுகை- ஆழாநிற்கை, அபஸாமாநிக்ரஹமாகாநிற்கிறதென்றபடி. ஆன்பின்- பசுக்களின்பின்னே, ஆனென்று பசுவுக்குப்பேர், போகேல்- போகாதேகொள், கசிகையும்- ஆர்த்ரீபவிக்கையும், சித்தத்ரவீபாவகாரணமான வுன்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹமும்என்றபடி. வேட்கையும்- ஸந்நிதியும், நீகூடவிருக்கச்செய்தேபு முத்தரோத்தரமுன்னை அநுபவிக்கவேணுமென்கிற அபிநிவேஶமுமென்றபடி. உள்கலந்து- ஏகீபாவித்தாய், எனக்கு ஸஹஜாஸாதாரணமாய்க்கொண்டென்றபடி, கலவியும்- ஸம்ஶ்லேஷமும், நலியும்- என்னைப்பீடிக்கும், என்கைகழியேல்- என்கையைவிட்டுப்போகாதேகொள், நானணைத்தகையை நீவிட்டுப்போகாதிருக்கவேணுமென்றபடி. வசிசெய்- வசத்தைச்செய்யாநிற்கிற, வசி- வஶ்யதை, ஸாதிப்ராயவீக்ஷணவாத்ஸல்யாதிகளாலே ஸர்வவஶீகாரமானவென்றபடி, உன்தாமரைக்கண்ணும்- உன்னுடைய தாபஸம்ஸ்பர்ஶங்களான திருக்கண்களையும், வாயும்- அந்தவீக்ஷணத்தினபிப்ராயத்தை யாவிஷ்கரிக்கும் முறுவலையுடைத்தான திருப்பவளத்தையும், கைகளும்- அந்த

மூ—பீதகவாடைபுடைகாட்டி * யொசிசெய்நுண்ணிடையிளவாய்ச்சியர் நீயுகக்குநல்லவரோடுமுழிதராயே*॥அ॥

ஆ—வெண்ணெய் ஸம்ஹவமும் இப்போது கலக்கிற கலவியும் நலியும் என்கைகழியேலென்ன? பேசாதிருந் தவாறே பின்னையும் உன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளிலேயீடுபட்டு உனக்கஸாதாரணைகளாயிருப்பார் யாவர்சிலர் அவர்களும்நீயுங்கூட என்கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரிக்கவமையுமென்கிறாள். ॥அ॥

(உகக்கும்) உனக்கஸாதாரணைகளாய் விலக்ஷணைகளாயுள்ளவர்களோடு திரிந்து உன்னுடையதிருவுள்ளத்தில் இடர்கெடுமளவில் நாங்கள் எங்களோடு ஸம்ஶ்லேஷித்ததிற்காட்டிலும் மிகவுமினியராவுதோம் வேறு

இ—யங்களான வ்ருத்தாந்தங்கள் ஸம்பாவிதங்களாகையாலே யிப்போதவன்போனாக நிரூபிக்கச்செய்தே யும் உதவோம் போகப்புகுகிறானாகவும் தோற்றக்கூடுகையா லிப்படிப்ரதிஷேதிக்கை யாவதும், அ யவா- இத்திருவாய்மொழியின் ப்ரவேசத்திலே அவன் பசுமேய்க்கப்போங்காலம் வருமளவில் அவன்போ னாகஸாதித்து வ்யஸநப்பட்டாளென்றபடியன்று, அப்படியாகில் இங்கு விரோதமுண்டாவது, மற்றெ ங்ஙனேயென்னில்? ராத்ரியெல்லாங் கூட வெழுந்தருளியிருந்து ரமிக்கச்செய்தே ப்ரபாதஸமயம்வந்தவா றே அவன்பசுமேய்க்கப்போகச்செய்தேயும் பண்டைப்போதுமிக்காலத்திலே விஶ்லேஷிக்கக்காண்கையாலே இப்போதுமவன் போகாதொழியானென்று வாஸனையாலே யவன்போனதாகவநுஸந்தித்து வ்யஸநப்பட்டா ளென்றபடி. இவ்வக்ஷத்தில் நீ பசுநிரைமேய்க்கப்போகவேண்டாவென்று ப்ரதிஷேதிக்கையுமவதாரம், என்கைகழியேலென்று ஸ்வஸம்ஶ்லேஷத்தையவன் விட்டுப் பொறுக்கமாட்டாதிருக்கிறவிவள் இவ்விளவாய்ச் சியர்திறத்தாலே யுனக்கஸாதாரணைகளான தேவிகளோடேகூட நீ ஸஞ்சரிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கை யஸம்பாவிதமன்றோவென்ன வதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (பேசாதிருந்தவாறே என்று) அவன்பேசாதிருந்தவாறே யிவளுக்குப் பசுமேய்க்கையை வ்யாஜீகரித்து ஸ்வாஸாதாரணதேவீஜநங்களோ டே ஸம்ஶ்லேஷிக்கையிலே யபிப்ராயமென்று உத்ப்ரேக்ஷித்து நீயேதேனுமொரு ப்ரகாரத்தாலேயாகிலும் ஸஞ்சா ரஸமான வநத்திலேபுகாதொழிகையே யெனக்குமிகவும் ப்ரியதமம், ஆதலால்நீயும் உன் தேவிமார்களோ டேகூடவாகிலும் என்கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரித்தருள வமையுமென்கிறாளென்று ஸங்கதமாயிற்று. பின் னையுமென்றது- அவனபிப்ராயத்தையறிந்தாலும் பின்னையுமவனை விடமாட்டாமையாலென்றபடி. இதுக்கு உபமானவாக்யார்த்தத்தில க்ரியையோடேயன்வயம். த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய வ்ருத்தியால்) நீயுகக்குமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கஸாதாரணைகளாயித்யாதியால்) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இடர்கெடுந்தோறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இடர்கெடுமித்யாதியால்) நாங்கள்வியக்கவின்புறுதுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாங்களெங்களோடேயித்யாதியால்) எம்பெண்

ப—ஸம்ஸாரவிமோக்ஷணத்திலும், முறுவலிலும்- எதிர்விழிக்கமாட்டாதே வ்ரீடையாலே- வணங்கினவர்களை யெடுத்தணைத்துக்கொள்ளும் திருக்கைகளும், பீதகவாடையும்- திருப்பீதாம்பரத்தையும், காட்டி- ப்ரகாசிப்பித்தருளி, இதுக்கு நீயுகக்குமென்கிறத்தோடே யன்வயம் உன்னழகுகளைக்காட்டி- வசீகரித்து ஸ்வவச ராணவாறே நீயுகந்தருளும்படி யிருக்குமவர்களானவென்று வடுக்காத்பர்யம். ஒசிசெய்- ஒசிகையைச்செ ய்யாநிற்கிற, ஒசிகை- துவள்ச்சியென்றபடி. ஸ்வபாவத்தாலும் ஸம்ஶ்லேஷாவஸத்தாலும் துவண்டிருக்கிறவெ ன்றபடி. நுண- ஸூக்ஷ்மமான, இடை- மத்யத்தையுடையவர்களான, இளவாய்ச்சியர- பாலதேவிக ளான, உனக்கு தாஸ்யபுத்திகளாய் தேவிகளாகையாலே தாஸ்யாஹிதைகளுமான வென்றபடி. நீயுகக்கும்- நீயுகந்தருளும்படியிருக்குமவர்களான, உகக்குமென்கிறவிடத்தில் மகாரவ்யவஹிதாரமொ டீ,எங்களைப்போலன்றிக்கே உனக்கஸாதாரணைகளானவென்றபடி. நல்லவரோடும்- மனோஜ்ஞைகளா னாயிகைகளோடேகூடவாகிலும், வாஸம் நீவநத்துக்குப்போகாதிருக்கப் பெற்றோமாகில் உன்தேவி களோடேகூடவாகிலும் எழுந்தருளியிருக்கவமையும், அத்தாலெங்களுக்கொரு குறையுமில்லையென்கைக்காக, உழிதராய்- ஸஞ்சரித்தருளவேணும், உழிதருகை- ஸஞ்சரிக்கை, வநத்திலேபுகாதே என்கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரித்தருளவேணுமென்கை. ॥அ॥

மூ— உகக்குநல்லவரொடுமுழிதந்துன்றன்றிருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறுநாங்கள்* வியக்கவின்புறுதுமெம் பெண்மையாற்றோமெம்பெருமான்பசுமேய்க்கப்போகேல்* மிகப்பலவசுரர்கள்வேண்டுருவங்கொண்டுநின் றுழிதருவர்கஞ்சனேவ* அகப்படிலவரொடுநின்றோடாங்கேயவத்தங்கள்விளையுமென்சொற்கொளந்தோ॥ ௬॥

ஆ— சிலரோடே ஸம்ச்லேஷிக்கப்பொறுக்கமாட்டாத பெண்மைவேண்டோம், பலவசுரர் கம்ஸப்ரேரிதராய் வேண்டினவடிவுகளைக்கொண்டு ஸஞ்சரியாநிற்பார், அவர்கள் கையிலேயகப்படில் அவர்களோடுண்டோடவிடத்தில் பொல்லாங்குகள் விளையும், ஐயோ! என்சொலக்கொள்ளாயென்கிறாள். ॥௬॥

இ— மையாற்றோமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறுசிலரோடேயித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப் பாட்டிலே நீயுகக்கு நல்லவரொடுமுழிதராயே என்கிறவிடத்தில் தன் திருவுள்ளத்திலே கலிப்ரேரகமாயிருந்த தவசனத்தை யவனுக்கு விஸ்ரம்ஜநநார்த்தம் கொண்டாடுகிறாப்போலே வெளியிடுகிறாளிப்பாட்டிலென்று ஸம்கதிஸூசிதமாயிற்று. கஞ்சனேவவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸப்ரேரிதரித்யாதியால்) உழிதருவரென் கிறத்தைபுரைக்கிறார் (ஸஞ்சரியாநிற்பரென்று) அவத்தங்களென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (பொல்லாங்கென்று)॥௬॥

ப— உனக்குநல்லவரோடும்- நீயுகக்கும்படி நல்லவராயிருப்பார்களோடேயாகிலும், உகக்குமென்கிற விடத்தில் மஹாரஸ்யஸம்ஹிதாயாமேவம், நீயுகந்தருளும்படி ரஞ்ஜநீயமாநஸாக்ஷிகளான கோபிகளோடேகூடவாகிலுமென்றபடி. ஸர்வம் நீவனத்திலே புகாதொழியப்பெற்றோமாகில் உகந்த கோபிகளோடேகூட ஸஞ்சரித்தருளுகையும் எங்களுக்குப் பாரார்த்தமென்கைக்காக, உழிதந்து- ஸஞ்சரித்தருளி, உன்றன் திருவுள்ளமிடர்- உன்னுடைய திருவுள்ளத்தில் து:க்கமானது, தன்னென்று ஸ்வார்த்தம், இப்போது அவர்களோடு கலக்கப்பெறாமையால் உன்திருவுள்ளத்திலுண்டாயிருக்கிற து:க்கமெல்லாமென்றபடி. கெடுந்தோறும்- கெடும்போதெல்லாம், அவர்களோடு ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெற்று உன்திருவுள்ளத்தில் து:க்கமெல்லாந்தீர்ந்து நீவீறுதனும்போதெல்லாமென்று பாட்டார்த்தம். இதுக்கு இன்புறுதுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். நாங்கள்- உன்னைப்பிரிந்து தரிக்கமாட்டாதநாங்கள், வியக்க- மிகவும், இங்கு வியப்பு- மிகுதி, எங்களோடுள்ள ஸம்ச்லேஷத்திற்காட்டிலும் அதிசயமாகவென்றபடி. இன்பு- ரஸத்தை, இன்பு- ரஸம், ஸுகத்தை யென்றபடி. உறுதும்- அடைவுதோம், உறுகை- கிட்டுகை, இங்கு அடைகையைச்சொல்லுகிறது, உறுதுமென்று விபரீதப்ரயோக:, உத்தரவாக்யார்த்தஸம்பந்தம், எம்பெண்மை- எங்களுடையஸ்த்ரீத்வத்தை, ஸபத்நிகளோடு நாயகன் ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெறாத வெங்களுடைய ஸ்த்ரீஸ்வபாவத்தையென்றபடி. ஆற்றோம்- ஸஹிப்போம், அந்த ஸ்த்ரீஸ்வபாவமெங்களுக்கு வேண்டாவென்றபடி. நீயுகந்த ஜநங்களையொழிய கேவலமுன்னை தரித்துகக்குமவர்களெல்லாம் காண்நாங்கள், கேவலமுன்னை தரித்துகப்பார மூக்கறச்சி (ஸூர்ப்பணகை) யன்றோவென்றுகருத்து, எம்பெருமான்- எங்களுக்குஸ்வாமியானவனே, உனக்கு கிங்கரிகளாயிருக்கிறோம், நீபசுமேய்க்கப்போகா திருக்கவல்லையேயென்றுகருத்து. நீபசுமேய்க்கப்போகேல்- நீபசுமேய்க்கப்போகாதேகொள், பலவசுரர்கள்- அநேகவஸுரர்கள், கஞ்சனேவ- கம்ஸன்ப்ரேரிக்க, கம்ஸன் ப்ரேரிக்கையாலென்றபடி. இதுக்கு உழிதருவரென்கிறத்தோடே அந்வயம், கம்ஸப்ரேரிதராகையாலெங்கேதப்பிப்போனாலு மவன்தண்டிக்குமென்று பயத்தாலே ப்ராணனுக்குத்துணிந்துன்மேல் விழுவரென்றஞ்சாநின்றோமென்றுகருத்து. வேண்டுருவங்கொண்டு- வேண்டினரூபங்களை க்ரஹித்துக்கொண்டு, காமரூபியாயிதளாய்க்கொண்டென்றபடி. நின்று- ப்ரத்யக்ஷராய்க்கொண்டுநின்று, மிகவுழிதருவர்- மிகவும்ஸஞ்சரிப்பார்கள், வநத்திலேஉதிசேஷ:, அகப்படில்- அவர்கள்கண்ணிலே நீயகப்பட்டாயாகில், அவர்கள்கண்ணிலே நீயகப்பட்டாயாகிலென்னுமாம், ஆங்கே- அந்தவநத்திலே, அவரோடு- ஸதகோடிஸமசமானகுமாரான வந்தவஸுரர்களோடும், நின்றோடு- நவநீதசோரதநாவான வுன்னோடுங்கூட, அவத்தங்கள்- அநர்த்தங்கள், அவத்தம்- அநர்த்தம், யாதப்ரமாம், விளையும்- ப்ராப்தமாகவுண்டாய்விடும், இப்படிச்சொல்லச்செய்தேயும் தையானைக்குப்பாடினப்போலே யவனநாடிநின்றிருந்தவாறே சொல்லுகிறாள்மேல், என்சொல்- என்னுடையசொல்லை, கொள்- க்ரஹித்தருளு, பசுமேய்க்கப்போகவேண்டாவென்று நான்சொல்லுகிறவார்த்தையை நீயங்கீகரித்தருளவேணுமென்றபடி. அந்தோ- அய்யோ, எங்கள்ஸௌகுமார்யத்தையறியாவிட்டால் உன்னுடையஸௌகுமார்யத்தையும் நீயறியாதொழியவேணுமோ, பின்னே பராக்ரமர்

மூ—அவத்தங்கள் விளையுமென் சொற்கொளந்தோ அசுரர்கள் வன்கையர் கஞ்சனேவ* தவத்தவர் மறுகநின்றுழி
தருவர் தனிமையும் பெரிதுனக்கிராமனையும்* உவத்தலையுடன் திரிகிலையுமென்றென்றூடுறவென்னுடையாவி

ஆ—(அவத்தங்கள்) பயவான்களானவஸுரரை கம்ஸனேவ 'உனக்கென்வருகிறதோ' என்று ரிஷிகளும் கூடக்கலங்குவர்கள் அவன் ஸந்நிதியிலே தீமைசெய்யவொண்ணாதென்று இராமனோடேகூட திரிகிறதும் செய்கிறிலையென்று மிகவும் ஜநனாரா வேவாநின்றது, 'நாம்போகிலன்றோ பயப்படவேண்டுவது இதென்னவெழுந்தான்' என்று முறுவல்செய்ய திருநாட்டிலும் பசுநிரைமேய்ப்புகத்தி ஆயர்தேவே? ஆனபின்பு போனாயே

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

இ— தவத்தவர்மறுகநின்றுழிதருவ ரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கென்வருகிறதோவித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் அவத்தங்கள்விளையுமென்றனுசிந்தின்றவளைக்குறித்து ரிஷிகளும் ஜநகங்களாலென்வருகிறதோவென் றஞ்சுவாரைப்போலே யெனக்கஸுரர்களா லென்வருகிறதோவென்றஞ்சுகை பயஹாஸ்யமன்றோவென் றருளிச்செய்யவதற் குத்தரஞ்சொல்லுகிறா ளிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. தனிமையுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்ஸந்நிதியிலித்யாதியால்) அவன் ஸந்நிதியிலென்றது- அந்தராமன் ஸந்நிதியிலேயென்றபடி. ஸநகாதிதேவ வக்ஷ்யேரணதயா பாஹிதேனகையாலே அவனொன்று ஸ்வரூபத்தாலே நிஷ்பன்னத்தது, தீமை- துஷ்டத்தனம், ஊடுறவென்னுடையாவிவேமா லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மிகவுமித்யாதியால்) நீ பசுமேய்க்கப் போகவேண்டாவென்று நிஷேதிக்கவேண்டியிருக்க வதுசெய்யாதே திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புகத்தியென்று அவனுக்கு பசுமேய்க்கை விபரீதமானபடியைச் சொல்லுவானேனென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (நாம்போகிலன்றோவித்யாதியால்) அதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலுமித்யாதியால்) பசு-

மே—சொல்லும் வார்த்தையைக் கேளாதபடி யுனக்குகப்பார்க்குண்டாவதே என்றுகருத்து. ௬கூ

அவத்தங்கள்விளையும்- நீ வநத்திலேபுகுந்தாயாகில் அநர்த்தங்கள் ப்ரசுரமாயுண்டாய்விடும், என் சொல்கொள்- என்னுடைய வுக்தியை அங்கீகரித்தருள, அநாஷ்டாநப்ரபாஸமொன்றில்லை யென்னுடைய வுக்தியை அங்கீகரிக்கிறதாமே வேண்டுவதென்று கருத்து. அந்தோ- அய்யோ! என்வார்த்தையைக்கேளாதொழிவதே; கஞ்சன்- கம்ஸனானவன், ஏவ- ப்ரேரிக்க, ப்ரேரிக்கையாலே யென்றபடி. இதுக்கு உழிதருவரென்கிறத்தோடே யந்வயம். வன்கையர்- வலியகையையுடையவர்களான, அசுரர்- அஸுரரானவர்கள், தவத்தவர்மறுக- தபஸ்விகள் வ்யதிகரிக்கும்படி, தவம்- தபஸ்ஸு, தவத்தையுடையவர்- தவத்தவர், உனக்கென்னவருகிறதோவென்று வ்யதிகரிக்கும்படியென்கை. நின்று- வநத்திலே ஸ்திரராயிருந்துகொண்டு, உழிதருவர்- ஸஞ்சரியாநிற்பார்கள், உனக்கு- ஸர்வரக்ஷகஸ்வபாவனானவுனக்கு, தனிமையும்- ஏகாகித்வமும், பெரிது- ப்ரசுரம், தனிமையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மையால் அஸுரர்கள் அதிக்ரூரஷிகளாயிருக்கச்செய்தே யதன்மேலேயுனக்குத் தனிமையுண்டாவதேயென்றபடி. இராமனையும்- ஸ்ரீபலராமனையும், உவத்தலை- அபிமதம்பண்ணுமவனல்லை, உவக்குமது- உவத்து, உவக்கை- அபிமதிக்கை, உவந்தவுள்ளத்தனையென்றும், பொருசிறைப்புள்ளுவந்தேறுமென்று சொல்லித்திறே! உவக்குமவனல்லாதவன், உவத்தவன், இசஸ்வபாவத்தாலே அபிமதவனைச்சொல்லும்போது உவத்தலையென்று ரூபமாயிருக்கும். ஸ்ரீபலராமன்ஸந்நிதியிலே பௌரவிஹாரதுஷ்டசேஷ்டிதங்களைச் செய்யவொண்ணாதென்று மதிஸம்பயாலே அவனோடு ஸஹவாஸமுடையனாயிருக்கிறாயில்லையென்றபடி. இராமனையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மையாலே நீயெங்களைக்கைவிட நினைக்கிறவனன்றிக்கே விதேயஸஜ்ஜன வுன்மூத்தபிரானையு முகவாதொழிவதே, இதென்ன வுன்னுடைய வதிக்ரூரங்களிருக்கும்படி யென்றுகருத்து. உடனும்திரிகிலையென்று உம்மையாலே நீயே யமிப்பது. அவனோடேகூடவும் திரிகிறாயில்லையென்றபடி. உம்மையால் ஜநபதிலே யமிராவியில்லாதொழிகை

ஆம் அதிக்ரூரஷிகளான ஶத்ருக்கள் ஸஞ்சாரத்திலேயுங்களைக்கண்டா லிவர்களிருவரா றஞ்சும்படி, இராமனோடேகூடவாகிலும் திரிபலாகாதோ அதுவும் செய்கிறாயில்லை கிறது, என்றென்று- இப்படிபலகாலம் விஜ்ஞாப்பட்டு, என்னுடையாவி- என் உள்ளிலும்ஸம்பவிக்குமபடி. ஊடு- உள்ளு, உறுகை- ஸம்பவிக்கை, ஸவா

மூ—வேமால்* திவத்திலும்பசுநிரைமேய்ப்புகத்தி செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே* ||மி||
செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவத் திருவடிதிருவடிமேற் பொருநற்* சங்கணிதுறைவன் வண்டென்குருகூர் வண்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்* மங்கையராய்ச்சியராய்ந்தமாலை யவனொடும்பிரிவதற்கிறங்கித்தையல்*

ஆ—யல்லையோவென்கிறாள். ||மி||
(செங்கனிவாய்) செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவத் திருவடிதிருவடிமேல் பொருநல்சங்கணி துறைவனாயிருந்த வண்டென்குருகூர் வண்சடகோபன்சொன்ன வாயிரத்துள் மங்கையராய்ச்சியராய்ந்த மாலையவனோடும் பிரிவாற்றாமையாலே தையல் பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பான் சொன்னவிப்பத்து அவன்திருவடிகளைச்சேர்விக்குமென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ—அவைத்தின்சார்வுஎன்கைக்குத் காருபலமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையிகருஷியால்) ||கக||

ஶ—வேம்- உஹொூரநமாகாநின்றது, ஆல்- ஹா, பசுமேய்க்கப்போகையிலே நினைவுங்கூட நமக்கில்லாதிருக்கவுங்களுக்கு இதென்னவகாரமஹாகரஸமென்று அவன் உஹஷிதஞ்செய்தருளினவாறே யத்திருப்பவளத்தில் அழகிலேயகப்பட்டு ஸம்போபிக்கிறாள், செங்கனிவாய்- ஶாஷவிம்பாயானை, எங்களாயர்தேவே- எங்கள்மொவாயர்க்கு தெய்வதமே, எங்கள்குலத்தில் மொவாயர்க்கெல்லாம் மொஹனை ஸாதியாயிருக்கிறவனேயென்றபடி. திவத்திலும்- திவத்திற்காட்டிலும், வாஉவெகுஉத்திற்காட்டிலு மென்றபடி. பசுநிரைமேய்ப்பு- மொவங்களைமேய்க்கையை, உகத்தி- உகந்தருளுவுதி, ஆனபின்பு பசுமேய்க்கப்போனுயேயல்லையோ திருநாட்டிலுள்ளாரையுங்கூடக் கைவிட்டுப் பசுமேய்க்கையிலே ஶாதஸமரியான நீ எங்களையுமுபெக்ஷிப்புதி என்னுமிடஞ் சொல்லவேணுமோ வென்றுகருத்து. ||மி||
செங்கனிவாய்- ஶாஷவிம்பாயானை, எங்கள்- எங்களுடையவனை, தன்திருப்பவளத்தினழகாலே "வெஷாஹஷிவித்ரவஹாரிண" மென்கிறபடியே எங்களைவஶீகரித்து எங்களுக்கு ஸாமியானவென்றபடி. ஆயர்தேவ- மொவாயர்க்குதெய்வதையானதன்னுடைய உஹஷிதஸௌஜெயாலே யெங்கள் நெஞ்சையவஹரித்தாப்போலே தனக்கு ஸஜாதீயரான மொவாயர்களுடைய நெஞ்சையுமபஹரித்து அவர்களுக்கு ஸவலவிபமொஹஸஸாமியானவென்றபடி. திருவடி-ஸ்ரீஉானனஸாமியுடைய, அடியென்று ஸாமிக்குப்பேர், திருவடிமேல்- ஸ்ரீஉஸரணகஉவிஷயமாக, இதுக்கு சடகோபன்சொல்லென்கிறத்தோடே யநயம். பொருநல்- தாமுவணியினுடைய, இதுக்குத் துறையோடேயநயம். சங்கணி- சங்குகளாலேயணியப்பட்ட ஸவங்களினாலே சுஉங்கூதமானவென்றபடி. துறைவன்- துறையையுடையவரான, மொஜநஸாஉநதவரான ஸளரிவிஷாவிஉஜநங்களோடு ஸவஸத்தையுண்டாக்கி ஶஷஹமாய்ப்போருகிற ஸஹஸமஉயத்தை உநஸ்ஸாலும் நினைக்கவொண்ணாதபடி யதஹவிஷமாயதிராஉணீய ஸவஸஹமொஷிமான தாமுவணியித்துறையே நிவாஸாதஹமறத் தமக்கிருப்பிடமாயிருக்கப்பெற்றவரான வென்றபடி. யதா:- "கவுள வஸவிஷஞி நாராயணவராயணாஃ। கவிக்கவிநஹாஹாமஹதிஷெஷஹஸமிஸஃ॥ தாமுவணீநதீயது"என்று உஹஷிஅருளிச்செய்துவைத்த விஹஙகளிலே ஸஹமவிஹயான தாமுவணீஸஸமயத்தையுடையவராயிருக்கப்பெற்றவரானபடி, இத்தால் உஹஷிகள்கொண்டாடும்படியான தம்முடையவாஸ்தஉஸும் சொல்லிற்றாயிற்று. வண்- ஸவஸவஸஉமான, தென்- ஸஹமான, குருகூர்- குருநமரியையுடையவரான, திருநமரிக்கு நிவஹகரானவென்றபடி. வண்- உதாரரான, சடகோபன்சொல்- ஆழ்வாரருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, இதுக்கிவைபும்பத்து என்கிறத்தோடே யநயம். மங்கையர்- யாவனமங்கையென்று யாவனிக்குப்பேர், ஆய்ச்சியர்- இடைச்சிகள், ஆய்ந்தமாலை- விஉஸித்தஸஹஸ்த்ரமானவென்றபடி. அவர்கள் உகஸாகநஸஹயித்த வஷஸஹங்களை... இது பத்துக்குவிஶேஷணம், அவனொடும்பிரிவதற்கு- அந்தகஷணொடு... நெஞ்சுருகி, மிகவும் வஹிதஸஹபையாயென்றபடி. தையல்- பெண்பிள்ளை... பெண்பிள்ளைக்குப்பேர், ஸஹஸிதங்களானவந்த வஹஜநங்களுக்கு

மூ—அங்கவன்பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பானுரைத்தனவிவையும்பத்தவற்றின்சார்வே* ||௧௧||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஶ—குள்ளே ப்ரதாநையாயிருப்பாளொரு பெண்பிள்ளையென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தனென்கிறத்தோடே அந்வயம். கோபிகளெல்லோருமாக ஶ்ரவணாநுபவித்த வசநங்களை ஸஹமேபோலே எல்லோருமாகச்சொன்னால் செவிப்படாதென்றுபார்த்து அவனுக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி நப்பின்னைப்பிராட்டிபோலே ப்ரதாநையாயிருப்பாளொருத்தி யவர்களெல்லார்க்குமாகத்தான் சொன்னாளென்று பூர்வார்த்தமாயிற்று. ஆங்கு - அந்த வ்ரஜஸ்த்ரீகோஷ்டியிலே, அவன்பசுநிரைமேய்ப்பு - அந்தக்ருஷ்ணனுடைய கோஸம்ரக்ஷணவ்யாபாரத்தை, ஒழிப்பான் - நிவர்த்திப்பிக்கைக்காய், ஒழிப்பானென்றது ஸாமர்த்யமன்று, ஸங்கல்பமாய் ஶ்ரீவஸுதேவஸுதத்தாலே ஸர்வஸாதாரணமான ஶப்தவிஶேஷமாத்ரம், உரைத்தன - சொன்னவையான, தையல்சொன்னதாக வாழ்வாரருளிச்செய்தவையான வென்றபடி. இவைபத்துமென்றபடிப்பது, இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களுமென்றபடி. அவைத்தின்சார்வு - அவைத்தினுடைய ப்ராவ்ருத்தையுடையனவை, சார்வு - ப்ராவ்ருமும், அந்த கோபீஜநங்களுடைய ப்ராவ்ருத்துக்கு ஸமமான ப்ராவ்ருத்தை யுடையவையென்றபடி. அவர்களுடைய வாக்குகளாலே அவன்பசுமேய்க்கப் போகாதொழியவத்தாலே யவர்களுக்கவனோடு ஸம்ஶ்லேஷம்ஸித்தாப்போலே யிப்பத்தை யப்யஸித்தார்க்கும் ஸமவஸ்ரணகுணஸம்ஶ்லேஷம்ஸிக்குமென்கை. ||௧௧||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஶேவதி ஶ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஶ்ரீ:.

ஶ்ரீபராங்குஶ தாத்பர்யரத்நாவலி:.

(வேய்மருதோளிணை.)

ஶம்போஜாக்ஷஸ்ஸக்தபாலக்ரீடநாத் அஞ்ஜநஸ்யாமளஸ்ஸ்வாங்க

கோவிந்தஸ்ஸ்வாஸ்யோக்தவசநதயா வக்த்ராப்ஜாய்யஸ்ஸ்வாங்க ।

ஶ்ரீநீலாஶ்மாஸ்ஸக்ஷ்வாக்ஷீதிஸாஹ்ஸதயா கோவஸ்ஸ்ஸ்வாங்க

சஷ்யாநஸ்ஸ்ஸம்ஶங்காஸ்துஸ்ஸ்வாஹ்ஷிதஶ்ரீஶதகோபிஜந ॥ ||௧0௬||

(ஶம்போஜாக்ஷஸ்ஸக்தபால) தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்திபாலோ- ஸரஸிஜஸத்ருஶநயநனாகையாலும், (யதேக்ஷஜதயா) தகவிலைதகவிலைபேநீகண்ணா- யதேஸம்ஸத்திலே க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரிக்கையாலும், (ஶுத்தநீலாஞ்ஜநஸ்ஸ்வாங்க) அஞ்சனமேனியையாட்டங்காணேன்- மைபோலேகறுத்து ஸ்நிக்தமாயிருக்கிற திருமேனியையுடையனாகையாலும், (கோவிந்தஸ்ஸ்வாங்க) நினைகிலேகோவிந்தா- ஶ்ருதவத்ஸலனாகையாலும், (ஸ்வோக்த்யவநவசநதயா) பணிமொழிநினைதொறும்- "வாசோவ்ருக்ஷஸ்மிதைர்பயவஷ:" என்கிறபடியே ப்ரியங்களான வசநங்களைச் சொல்லுகிறவனாகையாலும், (வக்த்ராப்ஜாய்யஸ்ஸ்வாங்க) ஆழியங்கண்ணா, திருவாழியை ஸ்வாயுதமாகவுடையனாகையாலும், (ஶ்ரீநீலாஶ்மஸ்ஸ்வாங்க) மாமணிவண்ணா- நிகரில்லாத நீலரத்நம்போலே உஜ்ஜ்வலமானநிறத்தை யுடையவனாகையாலும், (அக்ஷிஸாஹஸதயா) வசிசெயுன்தாமரைக்கண்ணும் வாயுமிக்ராக்ஷி- ஸஹிதவிஷயத்தை வஶீகரியாநிற்கிற திருக்கண்மலர் ஸ்மிதவ்யாஹ்ருதிகளாலே ஸௌந்தர்யனாயிருக்கையாலும், (கோவநிவாரஹஸ்ஸ்வாங்க) எம்பெருமான் பசுமேய்க்கப்போகேல்- இவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புகத்திச் செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே- கோகுலத்திலே கோபாலர்களுக்கெல்லாம் ப்ரபுவாயிருந்து அவர்கள்காரியமெல்லாஞ்செய்து நிர்வஹிக்குமவனாகையாலும், வண்டுவரைப்பெருமாள் ப்ரகாஶயத்தாலே சஷ்யாநஸம்ஶங்கிக்கப்படுமவராக "வேய்மருதோளிணை" என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வாராலே வெளியிடப்பட்டதென்கிறார். ||௧0௬||

ஶ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(சார்வே) இப்படி ப்ராஸங்கிகத்தைமுடித்து பத்துடையடியவரிலே ப்ரஸ்துதமான ஸௌசீல்யமஹ

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ—தமக்குள்ளவிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் காரணமாகத் தம்மை யெம்பெருமான்விடிலோவென்றுண்டான அதிசங்கையாலே யிப்படியவஸந்நராய் விஷண்ணரான தசையிலே சார்வேதவநெறிக்கித்யாதியாலே தபோமார்க்கத்துக்கு அவன்திருவடிகள் ப்ராப்யங்களென்று சொல்லத்துடங்குகை யஸங்கதமன்றோவென்ன? அவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ராஸங்கிகத்தைமுடித்து பத்துடையடியவரில் ப்ரஸ்துதமான ஸௌசீல்யமஹத்த்வத்தை நிகமிக்கிறாரென்கிற இவ்வசநவ்யக்தியாலே பத்துடையடியவர்க்கு மேலிதுக்குக் கீழ்ப்ராஸங்கிகமென்று தோற்றுகையால் இப்படியென்றது- அஞ்சிறையமடநாரைத்துடங்கி வேய்மருதோளிணையுள்படக் கீழ்நடந்த ப்ரகாரத்தாலேயென்றபடி. ப்ராஸங்கிகத்தையென்றது- பத்துடையடியவரிலே பிறர்க்குத்தாமவனுடைய ஸௌலப்யத்தை யுபதேசித்தவாறே யிப்படி ஸுலபனானவனோடு பாஹ்யஸம்ச்லேஷத்திலே தமக்கபேக்ஷைபிறந்து அதுகைவாராமையாலே மிகவுமவஸந்நராய் அஞ்சிறையமடநாரையிலே தூதுவிடுகையும் அத்தாலிரங்கி யவனெழுந்தருளினவாறே யவனுடைய ப்ரகர்ஷத்தைக்கண்டு வளவேழுலகிலே ஸாநுதாபாநுஸந்தாநத்தாலே தாமகலுகையும் அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக அவன் தன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தை ப்ரகாசிப்பித்தருளினவாறே அந்த ஸௌசீல்யகுணாநுபவஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலே பரிவதிலீசனிலே யவனுடைய ஸ்வாராத்யத்தை யுபதேசிக்கையுமா யிப்புடைகளிலே உத்தரோத்தரம் ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தமான நாநாகுணாநுஸந்தாநரூப ப்ரவாஹத்தையென்றபடி. பத்துடையடியவரில் ப்ரஸ்துதமானென்றது- நாளுநின்றடுநம பழமை யென்கிறபாட்டிலே ஓர்குறையில்லையென்கிறவாக்யத்திலே ஸாமாந்யஸூசகமான என்றபடி. பத்துடையடியவர்க்கெளியவனென்கிற வாக்யத்திலுபக்ரமமான வசநத்தைச் சொல்லுகிறதென்னக்கூடாதிறே, அது ஸௌலப்யமாத்ரமன்றிறே! காணவேணுமென்றபேக்ஷையுடையார்க்கு ஸுலபனவனென்றிறே, பத்துடையடியவர்க்கெளியவனென்கிற வாக்யத்துக்குப் பிள்ளான் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளித்து இத்தால் 'பரித்ராணாய ஸாதூநாம்' என்று சொல்லப்பட்டதாய் ஸௌசீல்யவிசிஷ்டமான அவதாரப்ரயோஜநமும் பத்துடையடியவர்க்கு ப்ரதிபாத்யமென்றும் ஸௌசீல்யத்தாலே நிச்சேஷஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாக ஸ்வப்ராப்ய மித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று மிவ்விரண்டுதிருவாய்மொழிகளுக் கவாந்தரபேதமுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. நிகமிக்கிறாரென்றது- ஓர்குறைவில்லையென்று ஸாமாந்யஸூசிதத்வத்தை யவஸரவிசேஷமாக விசேஷித்துச்சொல்லி யுபஸம்ஹரிக்கிறா ரென்றபடி. இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் காரணமாக அவன் நம்மைவிடிலோ வென்கிறவதிசங்கையாலே யநந்யாபேக்ஷராய் வேய்மருதோளிணையிலே விஷண்ணராகின்ற தம்மை யெம்பெருமானினியொருநாளு மும்மைப்பிரியேனென் றாச்வஸிப்பித்தருளவத்தாலே யாச்வஸ்தராயினியொரு சங்கோசமுமில்லாமையாலே பரிபூர்ணாநந்தராய்நின்ற வாழ்வாரிவ்வளவாக ப்ராஸங்கிகங்களாய்ப்போந்த ஹர்ஷசோகப்ரஸங்கங்களெல்லாம் முடிந்து பத்துடையடியவரில் ஸாமாந்யஸூசகமாயிருந்த ஸௌசீல்யமஹத்த்வத்தை விசேஷித்துச்சொல்லுகைக்காக அவஸரம் ப்ராப்தமானவாறே யத்தைச்சொல்லிமுடிக்கிறாரென்று பட்டர்தாத்பர்யம். உயர்வறவென்கிற முதல்திருவாய்மொழியிலே பரிபூர்ணாநுபவஜநித நிரவதிகப்ரீதியானது ஸஹ்ருதயராயிருப்பார் பலரோடேகூட ஸம்ச்லேஷகுணங்களைச்சொல்லியும் கேட்டநுபவிக்கவேணுமென்று அபேக்ஷைபிறக்கையாலே யதுக்காகவிந்த லோகத்திலுள்ளாரை ஸஹ்ருதயராக்கியாகிலு மவர்களோடேகூட யநுபவிக்கவேணுமென்று பார்த்தவர்களைக்குறித்து வீடுமின்முற்றவிலே ஸம்ஸாரவைராக்யோபதேசமான ஸௌசீல்யத்தையும் ஸாங்கேதிகஸௌசீல்யமாகப் பத்துடையடியவரிலே யவனுடைய ஸௌலப்யத்தையு முபதேசித்துப்போந்த விவர்க்கு அந்தவபேக்ஷையானது பாஹ்யஸம்ச்லேஷாபேக்ஷையாலே அப்போதேயுதிதமா யஞ்சிறையமடநாரைதுடங்கி யிவ்வளவாக நாநாவ்யாபாரவிசே

மூ—சார்வேதவநெறிக்குத்தாமோதரன்றாள்கள்* கார்மேகவண்ணன்கமலநயனத்தன்* நீர்வானமண்ணெரிகாலாய்நின்றநேமியான்* போர்வானவர்கள் பிதற்றும்பெருமையனே* ௧௦

பெருமையனேவானத்திமையோர்க்கும்காண்டற்கு* அருமையனே ஆகத்தணையாதார்க்கென்றும்* திருமெய்

ஆ—ஸகலத்தை நிகமிக்கிறார், ஸௌலப்யத்தினாலும், ஸௌசீல்யத்தினாலும் திவ்யவிக்ரஹத்தாலும் பரிவாரத்தாலும் விசிஷ்டனாய் நின்று வைத்து ஆஸ்ரித ஸௌலப்யமாக ஸஜாதீய பாவத்தையுடைய எம்பெருமானுடைய திருவடிகள் பக்தியோகத்தினாலே ப்ராபிக்கலாம். இதிலொரு ஸம்சயமில்லையென்கிறார். ௧௧

(பெருமையனே) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு துர்லபனாய் ஆஸ்ரிதற்கு ஸுலபனாய் பெரியபிராட்டியாரோடு

இ—ஷங்களும் நடந்துபோந்தனவாகையாலே யிப்போதவ்வவபேக்ஷையுமில்லாமையாலிவரந்த பக்தியோகத்தையுபதேசிக்க ப்ரஸக்தியில்லையேயாகிலும் தாமிப்போது பரிபூர்ணராய் ஸம்ஸ்லேஷித்தாரானவாறே 'ஸ்ரியஸ்ஸந்தோஷமநுபவிப்பர்' என்கிறகணக்கிலே தாம்பெற்ற ஸம்ஸ்லேஷரஸத்தை யெல்லாரும் பெறவேணுமென்று தமக்கிப்போதொரு நிவ்யாஜக்ருபையுண்டாயத்தாலே பண்டுநாமிச்சிப்பதற்குப் ஸம்ஸ்லேஷரஸமநுபவமாக பத்துடையடியவரிலே ஸவக்ஷமித்துவைத்த பக்தியோகத்தை விசேஷித்துச்சொல்லி யதினுடைய ப்ரகாரங்களையு மிவர்களுக்குநன்றாக உபதேசித்துத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கவேணுமென்று பார்த்தருளியதிலே ப்ரவ்ருத்தராகிறாரென்றுகருத்து. *

முதற்பாட்டு.

த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யத்தினாலுமென்று) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யத்தினாலுமென்று) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யவிக்ரஹாதியால்) தாமோதரன்றாள்களென்று உபாஸ்யவஸ்துவை யருளிச்செய்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஸௌலப்யமித்யாதியால்) சார்வேதவநெறிக்கு என்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பக்த்யாதியால்) ௧॥

இரண்டாம்பாட்டு.

ஆகத்தணையாதார்க்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதற்குஎன்று) இப்பாட்டுக்கு

ஸ—கார்மேகவண்ணன்- காளமேகவர்ணனை, பத்துடையடியவரிலே புபர்ககறுநிறத்தனனென்றதை ப்ரத்யபிஜ்ஞாபித்தபடி. கமலநயனத்தன்- கமலநயனனை, வாத்ஸல்யகாருண்யஸௌஹார்த்தாநுராக வ்யஞ்ஜகங்களாய்க்கொண்டு அதிரமணீயங்களான திருக்கண்களையுடையவனை யென்றபடி. நீர்வானமண்ணெரிகாலாய்நின்ற- ஸமிராகாசவாய்வக்நிஸலிலதரணிகளைப் பின்றவனை, ததீயஸரீரகதயா பரிணமித்துநின்றவனையென்றபடி. யாவையும் யாவரும் தானாய், அமைவுடைநாரணனென்றதை ஸ்மரிப்பிக்கிறபடி. நேமியான்- சக்ரத்தையுடையவனை, ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தினுடைய ரக்ஷணத்துக்குபயுக்தமான திருவாழியையுடையவனை யென்றபடி. போர்வானவர்கள்- பெரியவானவர்கள், ப்ராக்ருதரான ப்ரஹ்மாதிகளைப்போலன்றிகேஸவப்ரகாரஸௌந்தர்யான தேவர்களென்றபடி. நித்யஸூரிகளென்கை. பிதற்றும்பெருமையன்- ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே யக்ரமமாகப்பிதற்றும்படியான மாஹாத்ம்யத்தையுடையவனை, தாமோதரன்தாள்கள்- தாமோதரனுடையதிருவடிகள், எற்றிற்முரலிலேஞாயிற்றென்றதை ஸ்மரிப்பித்தருளுகிறபடி. தவநெறிக்கு- உபாஸனத்துக்கு, வணக்குடைத்தவநெறியென்றங்குசொன்ன பக்தியோகத்துக்குஎன்றபடி. சார்வே- ப்ராப்யமே, ஸாத்யமென்றபடி. அவதாரணமிதில ஸம்சயமில்லையென்கைக்காக, ௧0

வானத்து- வ்யோமத்தில், ஊர்த்வலோகத்திலென்றபடி. இமையோர்க்கும்- தேவர்களுக்கும், ப்ரஹ்மாதிகளெல்லாரும் கீழ்லோகத்திலேயிருக்கத் தங்களுடையப்ரகர்ஷம் ஸ்பஷ்டமாம்படி ஊர்த்வலோகவாஸிகளாயிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட என்றபடி. அமைவுடைமுதல்கெடலொடி விடையித்யாதியை ஸ்மரிப்பிக்கிறபடி பெருமையனே- பெரியவனை, நிபதைஸ்வரியஸமக்ரனானவனை யென்றபடி. ஏகாரமிவவஸ்துத்தில் ஸம்சயமில்லையென்கைக்காக ஆகத்து- ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, அணையாதார்க்கு- அணைத்துக்கொள்ளாதார்க்கு, ப்ரத்யக்ஷராய்க்கொண்டு நெஞ்சிலே யநுஸந்தியாதார்க்கென்றபடி. காண்டற்கு- காணகைக்கு, அருமையனே- ஸுலபமல்லாதவனை, பிறர்களுக்கரியவித்தகன் என்றதை ப்ரதிஸந்தானம்பண்ணின்படி. ஏகாரம் உக்தார்த்தத்ருடீகரணார்த்தம், திரு- பெரியபிராட்டியானவள்,

மூ—யுறைகின்றசெங்கண்மாலும்* இருமைவினைகடிந்திங்கென்னையாள்கின்றானே* ||உ||

ஆள்கின்றாழியானாற்குறைவுடையம்* மீள்கின்றதில்லைப்பிறவித்துயர்கடிந்தோம்* வாள்கெண்டையொண்

ஆ—நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டனாயிருந்த எம்பெருமான், நாளும்இருமைவினைகடிந்திங்கென்னை யாள்கின்றானென்றுகொண்டு, தம்முடைய லாபத்தைக்கொண்டுபேசுகிறார். ||உ||

(ஆள்கின்றாழியான்) ஆள்கின்றாழியான் ஆராற்குறைவுடையம் இனி இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் மீளக்கடவதன்று எங்ஙனேயென்னில்? இந்தஸம்ஸாரது:கத்தைக்கழிந்தோம் வாள்கொண்டையொண்கண் மடப்பின்னைதன்கேள்வனுடைய திருவடிகளைக்கண்டுகொண்டு என்தலைமேல் புனைந்தேனென்கிறார். ||௩||

இ—ஸங்கதிகாட்டுகிறார் (தம்முடையவி த்யாதிபால்) கீழ்ப்பாட்டிலே ஸக்தியாமத்தாலே யவன் ஸாத்யாவனென்றருளிச்செய்தவர் ஸக்தியொமாரூவமாரா தலொவாயமில்லாத வெனக்குங்கூட வவன்ஸாநுமனாயிருக்க ஸக்தியொமமுடையாற்கு ஸாநுஹனுமென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோவென்று கைமுத்யத்தாலேயத்தை ஸூசிக்கைக்காக தம்முடையலாபத்தைப் பேசுகிறாரென்றதாய்த்து. ஶேஷம்- ஸ்பஷ்டம். ||உ||

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

மீள்கின்றதில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே இருமைவினைகடிந்தென்று ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திரூபஸ்வலாபத்தை யருளிச்செய்தவர்இப்பாட்டிலே வர்ஷேஷகைங்கர்யாதிரூபமாகவே ஸ்வலாபவிஶேஷங்களை விஸ்தரிக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. ஆள்கின்றாழியானென்று தமக்கு ஸகலவிதகைங்கர்யங்களும் லபித்தபடி சொல்லியிருக்க இவ்வுத்தரார்த்தத்திலே தலைமேல்புனைந்தேனென்றொரு கைங்கர்யவிஶேஷத்தைத் தனித்துச்சொல்லுவானேன்னென்ன? வகதரிப்பிக்கிறார் (எங்ஙனேயென்னிலென்று) இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே மீளக்கடவதல்லாமையை நீரறிந்தபடி யெங்ஙனேயென்னிலென்றபடி. இச்ஶங்கைக்குத்தரஞ்சொல்லுகைக்காக என்தலைமேல்புனைந்தேனென்று விஶேஷித்துச்சொல்லுகிறாரென்றதாயிற்று. ||௩||

மூ:—மெய்; தன்திருவுடம்பிலே, மெய்யென்று- உடம்பு, என்றும்- ஸர்வகாலமும், உறைகின்ற வஸியாநிற்கிற, அகலகில்லேனிறையுமென்றுகொண்டு நிரந்தரவாஸம்பண்ணும்படி யவளுக்குங்கூட நிரதிஶயபோக்யனாயிருக்கிறவனான வென்றபடி. மலர்மகள்விரும்பு நமரும்பெறலென்னத்தை யருளிச்செய்தபடி. செங்கண்- ஆஶ்ரிதரோடு நிரந்தரஸம்ஶ்லேஷத்தாலே ப்ரபாதஸூர்யனைப்போலே ரக்தாபிதங்களான திருக்கண்களையுடையவனான, மால்- பெரியவன், "ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம் பிதா மாதா ச மாதவ:" என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் ப்ரேமமுடையவனான ஸர்வேஶ்வரனையென்றபடி. இருமை- பாபபுண்யரூபங்களான, வினை- கர்மங்களை, கடிந்து- நிரஸித்து, இங்கு- இந்த லோகத்தில், நாளும்- ப்ரதிதினமும், என்னை- ஸக்தியோமாத்ரஸாதாரணமான நன்னை, ஆள்கின்றான்- அடிமைகொள்ளாநின்றான், ஶாஸ்வதமான தேஶத்திலே போனாலல்லது கிடையாதவையான நிரந்தரகைங்கர்யங்களை யிந்தப்ராக்ருதலோகத்திலேதானே யென்னைச்செய்வித்தருளுகிறானென்று தாத்பர்யம், இப்படியானபின்பு ஸக்தியோமமுடையார்க்கவன் ஸாத்யாவனென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோவென்றுகருத்து. ||உ||

ஆழியான்- சக்ராயுதனானவன், ஆள்கின்றான்- நம்மையடிமைகொள்ளாநின்றான், "கைகழலாநேமியான் நம்மேல் வினைகடிவான்"னென்கிறபடியே கையுந்திருவாழியுமாய்க்கொண்டு விரோதியைப்போக்கி நம்மை ஸகலவிதகைங்கர்யங்களையும் செய்வித்துக்கொண்டருளாநின்றானென்றபடி. ஆரால்குறைவுடையம்- ஆராலேகுறைவையுடையோம், குறைவு- அபேக்ஷை, ஸர்வேஶ்வரன் நம்மை ரக்ஷியாநின்றபின்பு மற்றொருவராலும் நமக்கபேக்ஷையில்லையென்றபடி, மீள்கின்றதில்லை- இனி இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே நாம்மீளுவதில்லை, இனிநாம் ஸம்ஸாரிகளாகப் புகுகிறதில்லையென்றபடி. பிறவித்துயர்- ஜந்மது:கத்தை, இது உபலக்ஷணம் ஜந்மஜராமரணாதிது:கங்களெல்லாவற்றையுமென்றபடி. கடிந்தோம்- நிரஸித்தோம், வாள்கெண்டையொண்கண்- வாளுங்கெண்டையும்போலே ஒள்ளியவையான கண்களையுடையவளான, வாள்- வாள், கெண்டை- மத்ஸ்யம், கூர்மையாலும் தைர்க்யத்தாலும் வாள்கள்போலவும் சாபல்யாதிஸாம்யத்தாலும்

மூ—கண்மடப்பின்னைதன்கேள்வன்* தாள்கண்டுகொண்டென்றலைமேற்புனைந்தேனே* ॥௩॥
தலைமேற்புனைந்தேன்சரணங்களாலின்* இலைமேற்றுயின்றானிமையோர்வணங்க* மலைமேற்றானின்றென்
மனத்துளிருந்தானை* நிலைபேர்க்கலாகாமை நிச்சித்திருந்தேனே* ॥௪॥

ஆ—(தலைமேல்) இனியிவனையென்றலையில்நின்றும் ஒருவராலும் பேர்க்கவொண்ணாதென்கிறார். ।௪।
(நிச்சித்திருந்தேன்) இவ்வளவோ என்றிறத்திலவன் செய்ய நினைத்திருக்கிறான்,

✳நாலாம்பாட்டு.✳

இ— இப்பாட்டுக்கெல்லாம் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநத்வங்களிலே தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (இனியிவனை யித்யாதியால்) ।௪।

✳ஐந்தாம்பாட்டு✳

கள்வம்பெரிதுடையனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வளவோவித்யாதியால்) தமக்கு வனத்யந்தஸாமஞ்ஞனென்று சொல்லுகிறவிதுக்கு மெச்சப்படாநித்யாதியாலே யவனுடைய வநாஶ்ரித

ய—வடிவாஸங்களாலும் ஸௌந்தர்யங்கள்போலவும் ஸௌந்தர்யங்களான திருக்கண்களையுடையவளான வென்றபடி. மடப்பின்னைதன்- ஸௌஶீல்யஸ்வாபாவத்தையுடையவளானநப்பின்னை பிராட்டியுடைய, மடப்பம்- ஸௌந்தர்யமென்று ஸ்வாமிக்கும், நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய ஸம்ஶ்லேஷாஸக்தி லோகங்களைச் சேர்க்கத் தக்கவகைக் கூட்டங்களைப் பெறுகைக்காக என்னை உஜ்ஜீவிப்பித்தருளாநின்றவன் அந்தவிலோகங்களைத்தானிழந்துபோகத் தாஸமிக்குமாகையால் எனக்குப்ப்ராப்யாவ்ருத்தியை யுண்டாக்கவல்லனே, வென்றுகருத்து. கேள்வன்- ஸ்வாமியுடைய, தாள்- திருவடிகளை, கண்டுகொண்டு- ஜந்மிக்ஷுவானவன் ஸௌந்தர்யத்தைப்பெற்றாப்போலே ப்ரத்யக்ஷமாகக்காணப்பெற்று, என்தலைமேல்- ஸ்வஸ்ஷம், புனைந்தேன்- யவிக்கப்பெற்றேன், புனைகை- தொடுக்கை, இங்கு யவிக்கையைக்காட்டுகிறது, அதிஸ்வாவ்யங்களான ஸாக்ஷங்களைச்சூடுமாப்போலே தலையிலே யவிக்கப்பெற்றேனென்று வ்யஜிப்பிக்கைக்காக புனைந்தேனென்று ப்ரயோகித்தது, நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து என்றும், பாதபங்கயமேதலைக்கணியாயென்றும், நெடுங்காலமாகவாசைப்பட்ட ஸாக்ஷாத்காரத்தையடையப்பெற்று ஸர்வபூர்ணோஸ்மி நாராயணனேனென்றபடி. இப்படியவன்திருவடிகளை ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு ஶிரஸ்ஸிலேயவிக்கப்பெற்றவெனக்கு இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே ஸாந்ராவ்ருத்தியில்லையென்னுமிடம் ஸாத்யஸமன்றேவென்றுகருத்து. ॥௩॥

சரணங்கள்- அவனுடையசரணங்களை, தலைமேல்- என்ஶிரஸ்ஸின்மேலே, புனைந்தேன்- ஸாக்ஷங்களைத்தலையிலேசூட்டிக்கொள்ளுமாப்போலே யவித்துக்கொண்டேன், நிரதிஶயபோக்யமாக யவிக்கப்பெற்றேனென்றபடி. கீழ்ச்சொன்னத்தை யநுவதித்தபடி. இதுக்கினிச் ஸம்ஶயமில்லையென்று சொல்லவருகைக்காக விவ்வநுவாதமும்; இதிலாதாராதிஶயமும் ஸூசிதம். இப்பேறிவர்பெறுகைக்கு அவன்க்ருஷிபண்ணினபடி சொல்லுகிறதுமேல், ஆலினிலைமேல்- வடவதளத்தின்மேலே, துயின்றான்- கண்வளர்ந்தவனை; ப்ரளயத்திலே ஜ்விதவிஶேஷங்களாய்க்கிடந்தவிந்த ஸம்ஸாரிஜீவஜாதங்களை காரணகளேபரவஶ்டியிதாநுபஜாதைநாவாய்க்கொண்டு ரக்ஷகமாகக் "கோரமாதவஞ்செய்தனன் கொ"லென்கிறபடியே ஸஹாதவஸ்பண்ணுகிறவன்போலே ஸஹாரணவஸமிதஸ்ரூ ஒருவடவதளத்திலே நெடுங்காலங்கிடந்தவனை வென்றபடி. இமையோர்- அநிருத்ஷர்கள், நித்யஸூரிகளென்றபடி. வணங்க- வணங்கும்படி, இந்தஜீவஜாதங்களுக்காகத் தான்பண்ணுகிற க்ருஷிபாரவஶ்யங்களைக்கண்டு விஸ்மயவிஸ்ராய்க்கொண்டு ஸத்காரத்தாலே ப்ரணிவதநவப்ரகாரம்படியென்கை மலைமேல்- திருமலையின்மேலே, தானின்று- தானுகநின்று, காமொருப்பதம் பண்ணிப்பரியாதிருக்கத்தானேவந்துநின்று என்றபடி. அந்தஸஹாரணவஸத்திலேபண்ணின தவஸ்முடிந்தவாறே நம்மைப்பெறுகைக்காக ஸௌலப்யவாரத்தில் நிற்கையாகிற ஸஹாதவஸ்ஸைப் பண்ணியென்றபடி. என்மனத்துள்ளிருந்தானை- இப்படிதான்பண்ணின க்ருஷிகளுக்கெல்லாம் ஃபலமாகவென்னுடையஹ்ருதயத்திலே ஸ்வாபாவ்ருத்திவிஶேஷமாகவிருந்தவனை, நிலைபேர்க்கலாகாமை- என்தலையில்நின்றும் வஶிப்பிக்கவொண்ணாமை நிச்சித்து- நிஶ்சயித்து, இருந்தேன்- அத்தாலேக்ருதக்ருத்யனாயிருந்தேன். ॥௪॥

மூ—நிச்சித்திருந்தேனென்னெஞ்சங்கழியாமை* கைச்சக்கரத்தண்ணல்கள்வம்பெரிதுடையன்* மெச்சப்படான்பிறர்க்கும் மெய்போலும்பொய்வல்லன்* நச்சப்படுநமக்கு நாகத்தணையானே* ॥௫॥
நாகத்தணையானை நாடோறுஞானத்தால்* ஆகத்தணைப்பார்க்கருள்செய்யுமம்மானை* மாகத்திளமதியஞ்

ஆ—இப்படி யெளியனோவவனென்னில்? ப்ரதிகூலர்க்குக்காணவரியன் நமக்கெளியன்காணென்கிறார். ॥௫॥
(நாகத்தணையானை) ஆஸ்ரிதருடைய நிகர்ஷம்பாராதே திருவனந்தாழ்வானுக் கருள்செய்யுமாப்போலே

இ—உபாஸநத்தைச்சொல்லுகை அநாவஶ்யகமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) “நமஹ்யஹோ:கேநவிசகவிதி” த்யாதிப்ரமாணங்களவனை யுபாஸிக்கச்சொல்லிற்றில்லையோவென்றபடி. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலர்க்கித்யாதியால்) நச்சப்படும்நமக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதியால்) ॥௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு ✳

மாகத்தித்யாதி வைத்தானித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதருடையவித்யாதியால்) நாகத்தணையானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தாழ்வானுக்கித்யாதியால்) ஶேஷம்

ப—என்னெஞ்சங்கழியாமை- அவனென்னெஞ்சைவிட்டுப்போகாமையை, நிச்சித்திருந்தேன்- நிஶ்சயித்திருந்தேன், தபஸ்ஸுபண்ணுவான்போலே நீரிலேகிடந்தும் ஸ்தலஶயநத்திலேநின்றும் நெடுங்காலம்வருந்தி என்னெஞ்சிலே யிருக்கப்பெற்றானாகையாலே யினியொருக்காலும் விட்டுப்போகானென்று நிஶ்சயித்து ஸமாஶ்வஸித்தேனென்றபடி. கைச்சக்கரத்தண்ணல்- கையிலே சக்ரத்தையுடையவனான ஸ்வாமி, கைகழலா நேமியானென்கிறபடியே சக்ரத்தையொருக்காலும் கைவிடாதாப்போலே ஆஸ்ரிதரையொருக்காலும் கைவிடாத ஸ்வாமியானவனென்றபடி. பெரிது- பெரியதான, கள்வம்- க்ருத்ரிமவ்யாபாரத்தை, உடையன்- உடையவன், என்னெஞ்சைக் கைவிடாதிருக்கிறவளவன்றிக்கே என்னெஞ்சில் தானிருக்கச்செய்தேயும் என்னாலறியமுடியாத பரமாஶ்சர்யமான ஸாமர்த்யத்தையுடையவனென்று பாவம். பிறர்க்கு- ப்ரதிகூலர்க்கு. மெச்சப்படான்- கொண்டாடப்படான், அவர்கள் தன்குணங்களையறிந்து கொண்டாடும்படி யிரானென்றபடி. அவர்களுக்கு ஸந்நிஹிதனாயிரானென்கை. மெய்போலும்- மெய்போலேயிருக்கிற, பொய்வல்லன்- பொய்களைச்செய்யவல்லன், அநாஸ்ரிதர்க்கு மெய்செய்கிறாப்போலேயிருந்து பொய்யைச்செய்யவல்லனென்றபடி. நாகத்தணையான்- நாகத்தினுடைய ஶயநத்தையுடையவன், நாகத்தினுடைய ஶயநாகாரஸந்நிவேஶத்தையுடையவனென்றபடி, ஶேஷனுடைய ஶயநாகாரஸந்நிவேஶத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனென்கை. திருவனந்தாழ்வானோடுபோலே ஆஸ்ரிதரெல்லாரோடும் நிரந்தரஸம்ஶ்லேஷாஸக்தனானவனென்று தாத்பர்யம். நமக்கு- ஆஸ்ரிதரான நமக்கு, நச்சப்படும்- ஆசைப்படும், நச்சுகை- ஆசைப்படுகை, ஆசைப்படலாம்படி ஸௌலப்யஸ்வபாவனாயிருக்குமென்றபடி. ॥௫॥

மாகத்து- ஆகாஶத்திலே, மா- மஹத்து, கம்- ஆகாஶமென்றபடி. இளமதியம்- பாலசந்த்ரனானவன், மதிஶப்தத்தின்மேலே [illegible], [illegible], சேரும்- சேர்ந்திருக்கிற, சடையானை- ஜடையையுடையவனான ருத்ரனை, விஶாலமான ஆகாஶத்திலேயிருக்கையாலே ஸஞ்சாரயோக்யவாஸிகளான நக்ஷத்ராதிகளோடு ஸ்வர்க்கலோகவாஸிகளான தேவஸமூஹங்களோடு வாசியற எல்லார்க்கும் ஸாதாரணமாம்படியிருக்கிற சந்த்ரன் தனக்கொருவனுக்குமே ஸ்வமாம்படி தன்தலையிலேவைத்திருக்கையாலே ப்ராக்ருதவிஷயப்ரேமத்திலே அத்யாஸக்தனும் தாபஸவேஷமான ஜடையையணிக்கையாலே கபடவேஷநிஷ்டனும் வ்யக்தமாயிருக்கிற ருத்ரனையென்று பாவம். பாகத்து- பார்ஶ்வத்திலே, தன்திருமேனியிலொரு பார்ஶ்வத்திலேயென்றபடி. வைத்தான்தன்- அவன்பக்கல் ப்ரீதியாலேவைத்துக்கொண்டவனை, தன்னென்றது ஸ்வார்த்தகம்; ஆஸ்ரிதருடைய நிகர்ஷம்பாராதே ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்ஸ்வபாவனை யென்றுகருத்து. நாகத்தணையான்- நாகத்தினுடைய ஶயநத்தையுடையவனை, நாகராஜனுடைய ஶயநாகாரஸந்நிவேஶத்தைப் படுக்கையாகவுடையவனை யென்றபடி. ஞானத்தால்- ஸ்திரபாவநாஜ்ஞாநத்தாலே, ஆகத்து- தங்கள் ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, ஆகம்- உள்ளு, அணைப்பார்க்கு- ஆஸ்லேஷித்துக்கொள்ளுவார்க்கு, ப்ரீதியாலே ஆஸ்லேஷித்துக்கொள்ளுமாப்போலே

மூ— சேருஞ்சடையானைப்* பாகத்துவைத்தான்றன்பாதம்பணிந்தேனே* ‖ ௬ ‖
பணிநெஞ்சேநாளும் பரமபரம்பரனை* பிணியொன்றுஞ்சாராப்பிறவிகெடுத்தாளும்* மணிநின்றசோதி
மதுசூதனென்னம்மான்* அணிநின்றசெம்பொனடலாழியானே* ‖ எ ‖

‖ ௬ ‖
ஆ— அவர்களுக்கு நாடோறும நள்செய்யுமம்மான்றன்பாதம் பணியப்பெற்றேனென்கிறார்.
(பணி) ஸ்ரீயஃபதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் ஸர்வேஶ்வரனாய் ஸர்வாதிகனாய்
ஸர்வஸ்வாமியாயிருந்த வெம்பெருமானை நெஞ்சேவணங்கு, வணங்கில் பின்னையொருநாளுமொரு து:க்கமும்
வாராது து:க்கஹேதுவான ஸம்ஸாரத்தைப்போக்கி நம்மையடிமைகொண்டருளுமென்கிறார். ‖ எ ‖

இ— ஸங்க்ரஹம். தாள்கண்டுகொண்டென்தலைமேல் புனைந்தேனென்று கீழ்ஸர்வஸ்வாமித்வத்தைத் தமக்கவதாந
ஸாம்யவிஶிஷ்டஸ்வாஸ்யஸ்தாநமாகவருளிச்செய்தவ ரிப்பாட்டிலே யத்தையே ஸ்
வாதநமாக வநுஸந்திக்கிறாராகையாலே வாநரூக்தியிலலையென்றுகருத்து. ‖ ௬ ‖

✳ ஏழாமபாட்டு ✳

மணிநின்றசோதியென்கிறவிடத்தில் ரூபஸ்வரூபத்தாலே ப்ரஸித்திறவஸ்துத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ
யஃபதித்வாதியால்) மதுசூதனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரத்வாதியால்) அட
லாழியானென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தகல்யாணகுணத்வாதியால்) பரமபரம்பரனையென்கி
றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமித்வாதியால்) பணிஎன்கிறத்தைபுரைக்கிறார் (வணங்குஎன்று)
பிணியொன்றுஞ்சாராஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வணங்கில்தாதியால்) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ‖ எ ‖
இப்பாட்டு ஸுகாஸம்பிதமென்றுகருத்து.

ஸ— நிரந்தரஸங்கதம்பண்ணி யநுஸந்திப்பார்க்கென்றபடி. நாடோறும்- நாளதோறும், ஸர்வகாலமுமென்
றபடி. அருள்செய்யும்- நிரவதிகஸௌஹார்த்தமுடையனாய் ஸ்வகாஸிக்குமவனை, திருவனந்தாழ்வான்பக்கல்
அத்யாஸக்தனாயிருக்குமாப்போலே யாஶ்ரிதரெல்லார்பக்கலிலு மத்யாஸக்திபண்ணும் ஸ்வபாவனனென்று
ஸ்பஷ்டதாத்பர்யம். அம்மான்- ஸ்வாமியினுடைய. அணையானை அம்மானை என்கிறவிடத்தில வனகாரங்கள்
விபக்திவ்யத்யயங்களான அவ்யயங்கள், இது உரையிற்சொன்னநிர்வாஹம், இவை வாக்யாலங்காரங்க
ளாதல் விஷயாதிஶயப்ரத்யாயநார்த்தங்களாதலாகக்கடவன, பாதம்- திருவடிகளை, பணிந்தேன்- ஸேவிக்
கப்பெற்றேன். ‖ ௬ ‖
நெஞ்சே- என்னுடையமனஸ்ஸே, பரமபரம்பரனை- ஸர்வேர்க்கும் பராயிருப்பார்க்குப் பரனானவனை,
ஸம்ஸாரிகளிற்காட்டிலும் பரதரான நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும் ஸர்வஸ்ரேஷ்ட
ரான ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் பரதரான நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும் ஸர்வஸ்ரேஷ்டரான நிரதிஶ
யஸ்வாமியானவனையென்றபடி. நாளும்- ப்ரதிதிநமும், பணி- ப்ரணாமம்பண்ணும், பீதியாலே நிரதிஶ
யாநந்தவிஷயமென்றபடி. பிணி- வ்யாதிகள், ஸாம்ஸாரிகஸகலது:க்கங்களுமென்றபடி. ஒன்றும்-
மாகஸேவித் தநுஸந்தியென்றபடி. பிணி- வ்யாதிகள், ஸாம்ஸாரிகஸகலது:க்கங்களுமென்றபடி. ஒன்றும்-
ஸாக்ஷாத்தும், சாரா- நம்மைபாஶ்ரயியா, மணிநின்றசோதி- நீலரத்நத்திலே ஸ்திரமாயிருந்த ஜ்யோதிஸ்ஸைப்
போலிருக்கிற ஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனை, ஜ்யோதிகளைசசொல்லாதே மணியைசசொன்னதாலே மணி
போலே முந்தாணியிலே முடிந்தாளலாமபடியாஶ்ரிதர்க்கு ஸுலபனாயிருக்குமென்று ஸூசிதமாகிறது,
மதுசூதன்- மதுவென்னுமஸுரனை நிரஸித்தவனை, ஸ்ரீயஃபதியாய் நிரஸநஸமர்த்தனானவனென்றபடி. அணிநின்ற- அணியாநின்ற
தான, அணி- ஆபரணம், வலத்திருக்கைக்காபரணமாக நின்றதானவென்றபடி. செம்பொன்- சிவந்தபொன்
போலிருக்கிற, கையுந்திருவாழியுமான அழகையனுபவிக்கவல்லார்க்கு ஸ்ப்ருஹணீயமானவென்றபடி. அடலாழி
யான்- வாராக்ஷமரஸனான திருவாழியையுடையவனை, அடல- வாராக்ஷமே, ஶத்ருவாயிருப்பவர்களின்,
ஸ்ரீயஃபதியாய் நிரஸநகாரணமான திருவாழியையுடையவனை வென்றபடி. ஸ்ரீதருடைய ஸ்ரீ
ஹேதுக்குக்குப் தானேயாய் ஸர்வநிரஸநத்துககுந் தானேயான திருவாழியையுடையவனனவென்று
ஸ்பஷ்டதாத்பர்யம். என்னம்மான்- என்னுடையஸ்வாமியானவன், பிறவி- ஜந்மத்தை, ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி
கெடுத்து- நஶிப்பித்து, ஆளும்- நம்மையடிமைகொண்டருளுவன். நம்மையிட்டு ஸர்வவிதகைங்கர்யங்
கொண்டருளுவானென்றபடி. ‖ எ ‖

மூ—ஆழியானாழியமரர்க்குமப்பாலான்* ஊழியானாழிபடைத்தானிரைமேய்த்தான்* பாழியந்தோளால்வரை
யெடுத்தான்பாதங்கள்* வாழியென்னெஞ்சே மறவாதுவாழ்கண்டாய்* ॥அ॥
கண்டேன்கமலமலர்ப்பாதங்காண்டலுமே* விண்டேயொழிந்த வினையாயினவெல்லாம்* தொண்டேசெய்.

ஆ—(ஆழியான்) அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய் அவர்களிற்காட்டிலும் விஸஜாதீயமான ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளையுடையனாய் நித்யஸித்தனாய் காலதத்வஸ்ருஷ்டி ஸமஸ்தபதார்த்தங்களுக்கும் ஸத்தாஹேதுவாயிருந்து வைத்து ஆஸ்ரித ஸௌலப்யார்த்தமாக தத்ஸஜாதீயதயாவதீர்ணனாய் தத்ஸமானசேஷ்டிதனாய் எல்லாருக்கும் புகலிடமாயிருந்த திருத்தோளாலேவரையையெடுத்து ஆஸ்ரிதரக்ஷணம்பண்ணியருளினவன் திருவடிகளை, என்னெஞ்சேமறவாதுவாழ்கிடாயென்கிறார்; ॥அ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ—ஆழியானென்கிறவிடத்தில் திருவாழியாழ்வானைச்சொன்னது நித்யஸூரிகளுக்கெல்லா முபலக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ஆழியமரர்க்குமப்பாலானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களிற்காட்டிலுமித்யாதியால்) ஊழியானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸித்தனென்று) ஊழிபடைத்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காலதத்வேத்யாதியால்) நிரைமேய்த்தானென்கிறவிடத்தில் அவதாரத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஸௌலப்யேத்யாதியால்) நிரைமேய்த்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸமானேத்யாதியால்) பாழியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லார்க்குமித்யாதியால்) மறவாதுவாழ்கண்டாயென்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே நெஞ்சேயவனைவெவியென்று நியமனமருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே மறவாதித்யாதியாலே வ்யதிரேகத்தை ஸ்வீகரிக்கிறாரென்று, ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகிறது. ॥அ॥

ஈ— ஆழியான்- திருவாழியையுடையவனாய், திருவாழியாழ்வான்முதலான நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியானவனென்றபடி. ஆழி- கம்பீரமான; ஆழி- கம்பீரம், அதிகம்பீரஸ்வபாவனானவனென்றபடி, அமரர்க்கும்- நித்யஸூரிகளுக்கும், அப்பாலான்- அப்பால்பட்டவனாய் ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதியாலே யதந்த விஸஜாதீயமான, ஊழியான்- ஊழியிலேயிருக்குமவனாய்; ஊழி- காலம், ஸகலபதார்த்தங்களும் ஸம்ஹ்ருதங்களான ப்ரளயகாலத்திலே ஸ்தாயியாயிருக்குமவனாய் என்றபடி. ஊழி- காலத்தை; இதுஉபலக்ஷணம். காலாதிஸகலபதார்த்தங்களையு மென்றபடி. படைத்தான்- ஸ்ருஷ்டித்தவனாய், நிரைமேய்த்தான்- க்ருஷ்ணனாயவதரித்துப் பசுக்களைமேய்த்தவனாய், பாழி- விஸ்தாரமான, பாழியென்று விஸ்தாரம், லோகமெல்லார்க்கும் வ்யஷ்டிஸமஷ்டி துக்கொதுங்கியிருக்கலாம்படி யதிவிஸ்தாரமானவென்றபடி. அந்தோளால்- அழகியதிருத்தோள்களாலே, வரையெடுத்தான்- கோவர்த்தநபர்வதத்தைபெடுத்தவனுடைய; பாதங்கள்- திருவடிகளை. இதுக்கு மறவாதென்கிறத்தோடே யன்வயம். என்னெஞ்சே- என்னுடையமனஸ்ஸே, 'ஸ்மேநாக்ஷானிர்ம்ருஹம்வஜ'' மென்கிறபடியே, விபரீதவிஷயங்களிலே மூண்டுபிறற்கு ஸம்ஸாரஹேதுவாகிறப்போலன்றிக்கே யெனக்கநுகூலமாயிருக்கிற மனஸ்ஸேயென்றபடி. வாழி- உனக்குமங்களமுண்டாயிடுக, ஸம்போதித்துவைத்து நடுவே மங்களாஸாஸநம்பண்ணுகிறார், மேற்சொல்லப்புகுகிறவார்த்தையை நன்றாய்ஸ்வீகரிக்கைக்காக, மறவாதுவாழ்கண்டாய்- ஒருக்காலும் மறவாதேயநுஸந்தித்து வாழப்பார்கிடாய்? கண்டாயென்றது ஸர்வஜ்ஞதா வ்யஞ்ஜகமாயம். ॥அ॥

பண்டே- பூர்வகாலத்திலேதானே, பரமன்- பரமபுருஷனானவன்; பணித்த- அருளிச்செய்ததான; பணிவகையே- ஸ்ரீவராஹாவதாரத்திலே, ஸ்ரீவராஹநாயனாருளிச்செய்த வராஹசரமஸ்லோகப்ரகாரத்திலே யென்றபடி. வராஹசரமஸ்லோகவிஹிதமான ஸரணாகதியாலேயென்கை. இதுக்கு கண்டேனென்கிறத்தோடே யன்வயம், தொண்டேசெய்து- தன்பக்கல் வ்ருத்தியைப்பண்ணி, தொண்டு- ஸேவையும், இங்கு வ்ருத்தியைச்சொல்லுகிறது; அவதாரணத்தால் வ்ருத்தியினுடைய நைரந்தர்யம் விவக்ஷிதம், என்றும்- ஸர்வகாலமும், தொழுது- ஸேவித்து, ஸர்வசேஷவ்ருத்தியையும்பண்ணி என்றபடி. வழியொழுக- வழியிலேயொழுகும்படி, அந்த ஸர்வசேஷவ்ருத்தி ... ப்ரதிபந்தகமின்றியே நடக்கும்படியென்கை. தமர்...

மூ — தென்றுந்தொழுதுவழியொழுகப்* பண்டேபரமன்பணித்தபணிவகையே* ||௯||
வகையான்மனமொன்றி மாதவனைநாளும்* புகையால்விளக்காற்புதுமலராநீரால்*

ஆ — (கண்டேன்) என்னை ப்ராணாமதராணருடைய அவேக்ஷிதமெல்லாம் நானே செய்வேனென்று எம்பெருமான் பண்டே ப்ரதிஜ்ஞை செய்த நரின்படியே அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே நிரவதிகஸுக்ஷோபிதமான ஸம்ஸ்லேஷவ்ருத்தியையும் ஸகலகைங்கர்யம்பண்ணலாம்படி யவன்திருவடிமலர்களைக்கண்டேன், கண்டவாறே என்னுடைய ஸகலது:க்கங்களும் போயினவென்கிறார். ||௯||

(வகையான்) ஸக்தியோகத்தைச்சொல்லவுபக்ரமித்து நிர்ஹேதுகமாக நானெம்பெருமானுக் கடிமை செய்யப்பெற்றேனென்றுகொண்டு நடுவே தம்முடைய ஸௌபாக்யத்தைப்பேசி பின்னையும் அநுஷ்டானத்தை நியமித்து ஸமர்ப்பிக்கவிஷயமாக்கி சதுர்வித ப்ராயஸ்சித்தமான த்ரவ்யவிசேஷங்களைக்கொண்டு

✻ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✻

இ — த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) ப்ரஸாதத்தாலேஎன்கிறதத் தோடேயன்வயம். இத்தால்கீழ்ச்சொன்ன தம்முடைய ஐஸ்வர்யாதி நிவ்ருத்திகளெல்லாம் கீதாசார்யன் சரமஸ்லோகத்திலருளிச்செய்தருளின ப்ரபத்தியால் வஸீக்ருதனானவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே லபித்தனவென்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸம்மதிஸூசிதமாகிறது. இத்தால் பத்துடையடியவரில் 'மாணுமோரிடத்திலும்வணக்கொடுமாள்வதுவல்' மென்று ஸாமாந்யவாக்யமாயிருந்த ப்ரபத்திஸாத்யத்தை யிங்கேஸாநுஷங்கமாக விசேஷித்துச்சொல்லி நிகமித்ததாயிற்று. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடியித்யாதியால்) ||௯||

✻ பத்தாம்பாட்டு. ✻

தகையான்சரணமித்யாதியாலே ஸக்தர்களுக்கவன்திருவடிகள் ப்ராப்யமென்றிப்பாட்டிற் சொல்லுகிறவிது சார்வேதவனெறியென்கிற முதற்பாட்டைக்கொண்டு ஸாதநாந்தரஸம்பந்தமென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (ஸக்தியோகத்தையித்யாதியால்) ஸக்தியோகத்தைச்சொல்ல வுபக்ரமித்துஎன்றது- ஸக்தியோகத்திற்கவன் ஸுப்ராப்யனென்னுமிடத்தைச் சொல்லவுபக்ரமித்துஎன்றபடி. இவ்வர்த்தந்தானும் பத்துடையடியவரில் ப்ராப்யமான ஸக்தியோகஸாத்யத்தையென்று. பத்துடையடியவரிலே உபக்ரமித்ததாகக் கீழேதாமருளிச்செய்திருக்க. இத்திருவாய்மொழிலே உபக்ரமித்ததாக விங்குசொல்லுகை. விரோதமன்றோவென்னில்? இங்கு உபக்ரமித்துஎன்றது- பத்துடையடியவரில் ஓர்குறையில்லையென்று ஸாமாந்யமாக உபக்ரமித்தத்தை ஸக்தியோகத்துக்கு ஸமர்ப்பணம் ஸுப்ராபமென்றிங்ஙனே இத்திருவாய்மொழியிலே விசேஷித்துச்சொல்ல உபக்ரமித்துஎன்றபடி. ஆதலால் பத்துடையடியவரில் ப்ராப்யமென்று கீழ்ச்சொன்னதற்கு, மித்திருவாய்மொழியி லுபக்ரமித்ததாக விங்குசொன்னதற்கும் விரோதமில்லை, நிர்ஹேதுகமாகஎன்றது- ஸக்தியோகாதிக ஸாதநாந்தரவ்யவதாநமின்றிக்கே யென்றபடி. நடுவேயித்யாதி ஸக்தியோகாதிக ஸாதநாந்தரவ்யவதானமில்லாத வெனக்குங்கூட விப்பாக்யலாபம் ஸுலபமாகையாலே யக்ஷராந்தரவ்யவதானமுடையார்க்கு இது கைமுத்யஸித்தமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கவேணுமென்கிற அபிப்ராயமும் இப்படி உபாயஸாத்யமான உபாயாந்தராபாவத்தை அவ்யவதானத்தாலே பெற்றேனென்கிற ஹர்ஷத்தாலும் நடுவேதம்முடைய ஸௌபாக்யத்தைப்பேசியென்றபடி. பின்னையுமென்கிறதற்குச் சொல்லியென்கிறதத்தோடே யன்வயம். வகையால்மனமொன்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநுஷ்டானத்தையித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சதுர்வித ப்ராயஸ்சித்தேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதம்.

ஸூ — மலர்ப்பாதம். கமலபுஷ்பம்போலே நிரதிசயபோக்யமானதிருவடியை, கண்டேன்- காணப்பெற்றேன், தமக்கு ஸர்வபூர்ணபலவசம் கதார்த்தமாகையாலே கண்டேனென்று ஸித்தப்ராயமாக நிர்தேசிக்கிறார். காண்டலுமே- கண்டவளவிலேதானே, வினையாயினவெல்லாம்- து:க்கங்களாயுள்ளவையெல்லாம், ஸாம்ஸாரிகது:க்கங்களுமென்றபடி. விண்டேயொழிந்த- விஸ்லேஷங்களாய்ப்போயிற்றின. ||௯||

வகையால்- ஸாஸ்த்ரோக்த ப்ரகாரத்தாலே, ஸ்ரவணப்ரகாரவிசேஷங்களிலுக்தரீதியென்றபடி. மனம்- நெஞ்சானது, ஒன்றி- ஏகாக்ரமாய், ஸமர்ப்பிக்கவிஷயமாயென்றபடி. தங்கள்நெஞ்சை ஸமர்ப்பிக்கவிஷயமாக்கிக்கொண்டென்று வ்யஞ்ஜிதம், அதுக்கு இறைஞ்சயென்கிறதத்தோடே அன்வயம், மாதவனை- மாதவனானதன்னை, வாத்ஸல்யாதிகுணாவேயான பெரியபிராட்டியாரோடு ஸம்ஸ்லேஷமாய்

மூ— திசைதோறமரர்கள்சென்றிறைஞ்சநின்ற* தகையான்சரணந்தமர்கட்கோர்பற்றே*
பற்றென்றுபற்றிப்பரமபரம்பரனை* மற்றிண்டோண்மாலைவழுதிவளநாடன்* சொற்றொடையந்தாதி
யோராயிரத்துளிப்பத்தும்* கற்றார்க்கோர்பற்றாகுங்கண்ணன்கழலிணையே* ௧௧

ஆ— அநந்யார்ஹமாக இந்த்ராதிகளனைவரும் ஆஶ்ரயிக்க அவர்களுடைய அபேக்ஷிதத்தைச் செய்தருளுகிறவன் திருவடிகளே ப்ராப்யமென்றிருப்பாருடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்தருளுமே அதிலொரு ஸம்ஶயமில்லை யென்று கொண்டு அந்த பக்தியோகத்தினாலே ஸாத்யமானதுமென்னுமிடத்தையே சொல்லிமுடிக்கிறார். ம
(பற்றென்று) இத்திருவாய்மொழிகற்றார்க்கு எம்பெருமான்திருவடிகள் ஸாத்யமாமென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைபபிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— உத்தக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யார்ஹமாகவித்யாதியால்) ப்ரயோஜநாந்தரபரராய்மாக என்றபடி. அநந்யார்ஹமாகவென்றது- அமரருடைய அநந்யஸாதநஸாத்யதவசநம், த்ருதீயபாதத்துக்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையவித்யாதியால்) தமர்களுக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவடிகளேயித்யாதியால்) தன்திருவடிகளேப்ராப்யமென்றிருக்கிற பக்தியோகநிஷ்டருடையவென்றபடி. ஓர்பற்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபேக்ஷிதஞ்செய்தருளுமித்யாதியால்) ௧ம

✳ நிகமனம். ✳

பற்றாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்யமாமென்று) ௧௧

கையாலே பராயணனைதன்னை யென்றபடி. இதுக்கும் இறைஞ்ச என்கிறத்தோடே அந்வயம். நாளும்- ப்ரதிதி நமும், அமரர்கள்- ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள், திசைதோறு- திக்குகள்தோறும், க்ஷீராணர்வ- பதரிகாஶ்ரம, வராஹக்ஷேத்ர- ஸ்ரீரங்க, வ்ருஷகிரி- ஸத்யவ்ரத, யதாஶைலப்ரஸ்ருதிகளான திவ்யதேசங்கள்தோறுமென்றபடி. சென்று- பெரியதிருநாளுக்குப்போவாரைப்போலேபோய், புகையால்- தூபத்தாலும், புதுமலரால்- அபிநவபுஷ்பங்களாலும், நீரால்- அர்க்யாதிஜலங்களாலும், இறைஞ்சநின்றதகையான்- ஆஶ்ரயிக்கும்படியிருக்கிற ஸ்வபாவத்தையுடையவனுடைய, இறைஞ்சுதல்- ஆஶ்ரயிக்கை, தகை- ஸ்வபாவம், தகையுடையவன்- தகையான், தேவர்கள் ஸ்வஸ்வப்ரயோஜநஸித்த்யர்த்தமாக ஆஶ்ரயிக்கும்படியிருக்கிற ஸௌலப்யாதிகல்யாணகுணாத்யாயிஸ்ரீ அஸாதாரணமான பரமஸாம்யமுடையவென்றபடி. சரணம்- திருவடிகள், தமர்கட்கு- ஸ்வகீயர்க்கு, தமர்கள்- ஸ்வகீயர்கள், ப்ரயோஜநாந்தரவிமுகராய் சரணத்தையே பரமப்ராப்யமாகப்பற்றின பக்தியோகநிஷ்டற்கு என்றபடி. ஓர்பற்று- அத்விதீயமான ஆஶ்ரயம்- அவர்களுடைய ப்ராப்யமான சரணத்தைப்ராப்திக்கு அத்விதீயஸாதநமென்றபடி. பக்தியோகநிஷ்டர்க்கு அந்த பக்தியோகத்தாலே பரமப்ராப்யப்ராப்திக்கு ப்ராப்யரான சரணங்கள் ஸாதநங்களென்று தாத்பர்யம்.
பரமபரம்பரனை- பரேப்ய: பரர்க்கும் பரரான இந்த்ராதிப்ய: பரரான ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் உத்க்ருஷ்டரான நித்யஸூரிகளுக்கு ஈஶ்வரனையென்றபடி. மல்- மல்யுத்தத்திலே; மல்லென்று மல்யுத்தத்துக்குப்பேர், திண்- த்ருடங்களான, வாணாஸுராதிஸஹஸ்ரபாஹுநிரஸந வடிஷ்டங்களானவென்றபடி. தோள்- புஜங்களையுடையவனை, மாலை- ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹனை க்ருஷ்ணனை, மால்- வ்யாமோஹன், பற்றென்றுபற்றி- ப்ராப்யமென்றவதரித்து, இதுக்கு சொல்லென்கிறத்தோடே அந்வயம். வழுதிவளநாடன்- திருவழுதிநாடென்கிற திருநாமத்தையுடைத்தாய், ஸம்பத்ஸம்ருத்தமான ஜநபதத்தையுடையவர், வளம்- ஸம்பத்து, வளநாடென்று ஶாகபார்த்திவவத்ஸமாஸ:. நாடுடையவன்-நாடன், அந்ததேசத்துக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்மாயாஸாஹஸ்ரமவமான வென்றபடி. சொல்- சொன்னதான, தொடை- ஸந்தர்பமான, 'வாசவஸோசக்ஷரஸு' என்கிறபடியே யாயிருக்கையாகிற ஶப்தவிஶிஷ்டத்தையுடைத்தான வென்றபடி. அந்தாதி- அந்தாதியான, கீழ்ப்பாட்டினந்த மெல்லாப்பாட்டுக்காதியாத்தில், இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், கற்றார்க்கு- அப்யஸித்தவர்களுக்கு, கண்ணன்கழலிணை- ஸக்ருஷ்ணனுடையசரணயுகளமானது, ஓர்பற்றாகும்- அத்விதீயமான ப்ராப்யமாம், பத்து- அவஶ்யம்பாவீயம் ப்ராப்யமென்றபடி.

ஜ்ஞாநவைராக்யதாக்ஷாநஸேவயிஸ்ரீவேதாந்தாசார்ய ராமாநுஜமஹாதேசிகாயநம:. ௧௧

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ.

(சார்வேதவநெறி.)

ஸ்ரீதாமோதரதாரகாதர வஸிஷ்டாதிப்ருஹ்மத்வக்ஷமேந்த்ர
ஸத்ராயீஶாயாயகாத் வடதளஶயநாந்நாகராஜஶயகாத்।
ஸத்ஸஹஸ்ரத்ருஷ்டிவகாத் பரமபரதமாத் தாஸ்யதாதிப்ரதாத்
தாஸ்யத்ருஷ்டிப்ரயோஜ்யாஸ்வயஜ்ஞஸமாநகீர்த்ய: தாஸ்யஸம்ஸாத்யயுக்த ॥ ௧௦௭ ॥

(ஸ்ரீதாமோதரகாத்) தாமோதரனருள்கள்- ஆஸ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்து வாத்ஸல்யத்தாலே அவர்களாலே கட்டுண்டு அவற்றையே நிரூபகமாக வுடையவனாகையாலும், (ஸாரவஸிஷ்டாதிப்ருஹ்மத்வக்ஷமேந்த்ர) பெருமையனே வானத்திமையோர்க்கும்- அப்படி கண்ணிக்குறுங்கயிற்றால கட்டுண்டானாகிலும் எண்ணற்கரியனிமையோர்க்கும்' என்னும்படி நிற்கையாலும், (ஸத்ராயீஶாயாயகாத்) ஆள்கின்றாழியான்- திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையவனாகையாலும், (வடதளஶயநாத்) ஆலினிலைமேல்துயின்றான்- ப்ரளயகாலத்திலே ஆலிலைமேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (நாகராஜஶயகாத்) நாகத்தணையானே- திருவனந்தாழ்வானைத் திருப்படுக்கையாகவுடையனாகையாலும், (ஸத்ஸஹஸ்ரத்ருஷ்டிவகாத்) நாடோறும்ஞானத்தாலகத்தணைபார்க்கருள்செய்யும்- தன்னை ஹ்ருதயத்திலே த்யானிக்குமவர்களுக்கு ஸாக்ஷாத்காரத்தைப் பண்ணுமவனாகையாலும், (பரமபரதமாத்) இது மூன்றுபாட்டிலர்த்தம்· பரமபரம்பரனே- அமரர்க்குமப்பாலான்- பண்டேபரமன்பணித்த- ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் பரரான நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும் பரனாகையாலும், (தாஸ்யதாதிப்ரதாத்) மனமொன்றிமாதவனைநாளுமித்யாதி- ஸ்ரிய:பதியாகையாலும், ப்ரஹ்மாதிகளானதேவர்கள் ஸபர்யாதிக்கமாகவந்து ஸேவிக்கும்படி நிற்கையாலும், எம்பெருமான் எத்தனையேனும் மதிஶயிதஜ்ஞாநராலும் துர்த்தர்ஶனாயிருக்கவும் தன்னிடத்தில் பக்திபண்ணினபேர்களாலே ஸாத்யனாகிறானென்று "சார்வேதவநெறிக்கு" என்கிறதஶகத்திலே ஶடகோபரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௧௦௭॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(கண்ணன்) பக்தியோகத்தைச்சொல்லுகிறது, எம்பெருமான்திருவடிகளைப் பெறவேணுமென்றிருப்பார்

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி பக்தியோகத்தாலே ஸமஸ்தப்ராணிகளுங்கள் ஸாத்யனென்று உபதேஶித்தவநந்தரம் பக்தியோகப்ரகாரத்தை உபதேஶிக்கவேண்டியிருக்க 'எண்ணுந்திருநாமந் திண்ணம்நாரணமே' என்றும் 'பாடீரவன்நாமம்' மென்றும் 'மாதவனென்றென்றோதவல்லீர்' ரென்னும 'பேரார்ஓதுவார்' ரென்னுமிப்புடைகளிலே திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தை உபதேஶிக்கை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன வ்யதரிப்பிக்கிறார் (பக்த்யாதியால்) பக்தியோகப்ரகாரங்களைச்சொல்லுகிற இத்திருவாய்மொழியென்றபடி. எண்ணுந்திருநாமமித்யாதிகளும் 'த்யாநஜீவநஸம்ஸ்தா' என்கிற யஜநதாநாதிகளைப்போலே 'ஸததம்கீர்த்தயந்தோமாம்' ஸாக்ஷாத் ஸமேஶ்ரீத்யே தேஜஸா வைஷ்ணவம்வபு:' இத்யாதிகளிற்படியே பக்தியோகஶரீராந்த:ப்ரவிஷ்டமான திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தையாதல், திருமந்த்ரஜபத்தையாதல், பக்தியோகவ்யஞ்ஜகமான திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தையாதல் சொல்லுகிறனவாகையாலே யதுவும் பக்தியோகத்திலுடைய ஒருப்ரகாரவிஶேஷகதநமென்றுகருத்து. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு விவிபஜநப்ரக்ரியகமென்கிற ஸமக்ஷணம் ப்ரகிவாதமென்றுஸூசிதமாயிற்று.

*

பா— கண்ணன்கழலிணை* நண்ணுமனமுடையீர்* எண்ணுந்திருநாமம்* திண்ணம்நாரணமே* ||௧||

ஆ—திருமந்த்ரத்தையேசொல்லுங்கள் அவன்திருவடிகளைப்பெறுகை நிஶ்சிதமென்கிறார். ||௧||
(நாரணன்) திருமந்த்ரத்தினால் ப்ரதிபாத்யனான நாராயணனாகிறானென்னில்? ஸர்வேச்வரனாய்,

முதற்பாட்டு.

இ— ஸாதநஸாத்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) எண்ணுமித்யாதிக்கு, தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவித்யாதியால) திண்ணமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையித்யாதியால்) இங்குதிருமந்த்ரத்தையென்றது- நாராயண என்கிற திருநாமத்தையென்றபடி எண்ணுந்திருநாமமென்று திருநாமமிறேபாட்டிற்சொல்லிற்று, இது திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதானமான திருநாமமாகையாலே மற்றதிருநாமங்களிற்காட்டில் ப்ரதானமென்றுமிதுக்கு திருமந்த்ரத்தோடொத்த வைபவமுண்டென்றும் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இதுதன்னையே திருமந்த்ரமாக உபசரித்தருளினார். இதுதன்னையே ஸர்வவ்யஞ்ஜநமென்னுக்தாலே எட்டுதிருவக்ஷரமாகபாவிக்க திருமந்த்ரத்தோடொக்குமென்று, வாராணாநாரதமென் றுவ்யாக்யாதாக்களருளிச்செய்தருளினாரிறே. ஆகவே திருமந்த்ரத்தையென்றது- ஸாக்ஷாந்நாமமந்த்ரத்தையேசொன்னபடி. இப்பக்ஷத்தில் பாட்டிலேதிருநாமமென்றது- திருமந்த்ரத்துக்கு தேசகாலவைகுண்யாதிகளாலே சிலநியமங்கள் குறைந்தாலும் நிரபேக்ஷமான திருநாமம்போலே தன்ப்ரபாவம் குறைவற்றிருக்குமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக திருமந்த்ரத்தை திருநாமசப்தத்தாலே யுபசரித்தருளிச்செய்தபடியென்றுகருத்து. நாரணமென்றதுவும் ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களும் சதுர்த்தியும்குறைந்தாலு மவைகூடினவுள்ளப்ரபாவத்திற்கு குறைவில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவென்று திருவுள்ளம் ப்ரதமபக்ஷத்திற்கு, பாட்டில் சப்தஸ்வாரஸ்யமும் 'நாமஸங்கீர்த்தநம்' என்கிற தாத்பர்யப்ரமாணவசனபூர்வமாக முன்னுரையோடைகார்த்யமுமுண்டு, த்விதீயபக்ஷத்திற்கு ஆறுபிரப்படி திருமந்த்ரசப்தஸ்வாரஸ்யமும் ஒன்பதினாயிரப்படி முப்பத்தாறாயிரப்படிகளோடே ஐககார்த்யமுமுண்டு. ||௧||

இரண்டாம்பாட்டு.

ஸக்ருத்பொறப்ரகாரஞ்சொல்லுகிற விப்ரகரணத்திலே வாரணந்தொலைத்தவித்யாதியாலே க்ருஷ்ணாவதாரத்தைவர்ணிக்கை யஸாமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (திருமந்த்ரேத்யாதியால்) ஆரென்றது- க்ஷேமங்கரமானப்ரஸ்நம், க்ருஷ்ணனன்றோ என்றபடி. திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யம் பராபரவைமாகையாலே க்ருஷ்ணாவதாரபரமல்லாமையால் க்ருஷ்ணாவதாரத்தையுபாஸிப்பார்க்கு திருமந்த்ரமநுஸந்தேயமாகக்கூடுமோவென்று கீழ்ப்பாட்டின்மேலே சங்கைபிறக்க, திருமந்த்ரம்பராவதாரத்திலே விசேஷித்து விநியோகமாயிருந்தாலுமிது ஸகலோதிஸாதாரணமாகையாலே க்ருஷ்ணாவதாரமாமென் றருளிச்செய்கிறாராகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. கீழ்ப்பாட்டுத் திருநாமஸங்கீர்த்தநபரமானபக்ஷத்தில் திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யனானவன்திருவடிகளன்றோ முமுக்ஷுக்களுக்குப்ராப்யம், கண்ணன்கழலிணை ப்ராப்யமென்னக்கூடுமோவென்று கீழ்ப்பாட்டின்மேலே சங்கைபிறக்க திருமந்த்ரம் ஸகலோதிஸாதாரணமாகையாலே, திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யன் கண்ணனுமாகையால் விரோதமில்லையென் றுத்தரமருளிச்செய்கி

ப— கண்ணன்கழலிணை- க்ருஷ்ணனுடைய பாதபத்மத்தை, சாவேதவனெறிக்குத் தாமோதரன்தாள்களென்று ஸக்ருத்பொறத்துக்கு ப்ராப்யமாக நாம்கீழ்ச்சொன்ன க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளையென்றபடி. நண்ணும்மனமுடையீர்- சேரவேணுமென்று நெஞ்சையுடையஜநங்காள், நண்ணுகை- சேருகை, ஸக்ருத்பொறத்தாலே சேரவேணுமென்றிச்சையுடைய முமுக்ஷுக்காளென்றபடி. திருநாமம்- திருநாமமான, அவனுக்கு ப்ரதாநநாமமானவென்றபடி, நாரணம்- நாராயணபதத்தை, யதா, நாரணமே- நாராயணசப்தமான உச்சாரணத்தால் ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களும் சதுர்த்தியும் ப்ரவேஶங்கள், அவையில்லாவிட்டாலும் ப்ரபாவத்துக்குக் குறையில்லையென்றுகருத்து. திருநாமம் திருநாமத்தை, மஹாமந்த்ர திருமந்த்ரத்தையென்றபடி. எண்ணும்- எண்ணுங்கோள், அநுஸந்தியுங்கோளென்றபடி, திண்ணம்- த்ருவம், ஸமர்த்தமான ப்ராப்தியுண்டாகை நிஶ்சிதமென்றபடி.

௧௨

மூ—நாரணனெம்மான்* பாரணங்காளன்* வாரணந்தொலைத்த* காரணந்தானே* ||உ||

தானேயுலகெல்லாம்* தானேபடைத்திடந்து* தானேயுண்டுமிழ்ந்து* தானேயாள்வானே* ||ந||

ஆ—ஸர்வலோகரக்ஷகனாய் ஸர்வஜகத்காரணமாய் வாரணந்தொலைத்தவன்றானேயென்கிறார். ||உ||

(தானே) நிகிலஜகதுதய ஸ்ருஷ்டி ரக்ஷணாதிகளைப் பண்ணுவானும் அந்த வாரணந்தொலைத்தருளினவன்றானேயென்கிறார். ||ந||

இ—ஆரென்றிங்ஙனே ஸங்கதிகண்டுகொள்வது, எம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனென்று) பாரணங்காளனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வலோகைகநாதபால) ஸர்வஜகதித்யாதி ஸ்பஷ்டம். ||உ||

* மூன்றாம்பாட்டு *

உலகெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலலோகத்யாதிபால) படைத்தென்கிறதினர்த்தத்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிரூபத்தாலே) ஆள்வானென்பதினர்த்தத்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ரக்ஷணரூபத்தாலே) ஆதிரூபத்தாலே இடந்துஉண்டுமிழ்ந்து என்றுசொல்லப்பட்ட ஜகதுத்தாரணஸம்ஹரணாதிகள் விவக்ஷிதங்கள், தானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவாரணமித்யாதிபால), இத்தால் திருநாமத்தும் ஜகதுபாதாநஸ்ருஷ்ட்யாதிகளான காரணாகாரணங்களைச் சொல்லுகிறதாகையாலே ஏகாயநாதிஶ்ருதிஸித்தமான வஸ்து ப்ரதிபாதிதமாகக்கடவதென்று கீழ்ப்பாட்டின்மேலே ஆக்ஷேபம்பிறக்க அஜஹத்ஸ்வஸ்வபாவதயா அவதாரம ஸர்வாகாரவிஶிஷ்டமாகையாலே திருநாமத்தில் அவிருஜகதுபாதாநாதிகத்ருத்வக்ஷந ஸர்வஜ்ஞன அந்தராவதாரவிஶிஷ்டன க்ருஷ்ணனேயாகத் தட்டில்லையென்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸுசிதமெ. ||ந||

ஶ— நாரணன்- திருநாமத்துக்கு அர்த்தபூதனான நாராயணன், இதுக்கு வாரணந்தொலைத்த காரணந்தானே யென்கிறதோடே அந்வயம். எம்மான்- ஸர்வஸ்வாமியானவன், ஸூத்ராதியாகிய ஸர்வவேதநாமதேயங்களுக்கு ஈஶ்வரனென்றபடி. பாரணங்கு- பூமிப்பிராட்டியை, பார்- பூமி, அணங்கு- பெண், இங்கு பூமியைச்சொன்னது ஶ்ரீவிபூதிக்கெல்லா முபலக்ஷணார்த்தம், அதில்பாரென்று பூமியைமாத்ரம்சொல்லாதே பாரணங்கென்று பூமிக்குஅபிமாநியான பிராட்டியைச்சொன்னது நித்யவிபூதிக்கெல்லாம் உபலக்ஷணார்த்தம், ஆளன்- ரக்ஷிக்குமவனான, ஸர்வலோகரக்ஷகனானவென்றபடி. வாரணந்தொலைத்த- குவலயாபீடத்தைவஸோவ நம்பண்ணினவனான, கம்ஸாபாதீனத்தை ஸம்ஹரித்தவனான வென்றபடி. காரணந்தானே- ஜகத்காரணபூதன்தானே க்ருஷ்ணாவதாரம்பண்ணினவன் தானேயென்றபடி. ஆகையாலிவ்வர்த்தத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. ||உ||

உலகெல்லாம்- ஸர்வலோகங்களும், இச்சப்தமிங்கே உதாஹ்ருதவ்யக்தவாசகம், தானே- கீழச்சொன்ன க்ருஷ்ணன்தானே, இந்த ஸாமாநாதிகரண்யம க்ருஷ்ணஜகதோ ராதாத்ம்யஸம்பந்தநிபந்தனமாகையாலே ஸர்வலோகநியந்தாவான அந்த க்ருஷ்ணன்தானேஎன்று வ்யக்தவ்யார்த்தம், ஆகையாலவன் அஜஹத்ஸ்வஸ்வபாவனாகையாலே இவ்வர்த்தத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. தானேபடைத்து- ஸர்வமும் அஸத்கல்பமாய் விவேகஶூந்யமாய்த் தன்னையபேக்ஷிக்கவுமறியாதேகிடக்க உபாதாநமாவாய்க்கொண்டுதான்தானே ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து- இதிலுந்தானேயென்கிறவதுமமயிக்கிறது, ப்ரளயார்ணவமக்னமாய்க்கிடக்க அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகத் தான்தானே வராஹரூபேண உத்தரித்து, இந்த உலகெல்லாமென்று ஸர்வலோகமும் பஹுவ்ருத்தமாயிருந்தாலும் ஸம்ப்ரஜாஸ்ய தஸ்தாவீரண: என்கிறவிடத்தில் ஜாவீஶ்வம் உபசாரத்திலே அந்வயிக்கிறாப்போலே இடந்தஎன்கிறது பூலோகமாத்ரத்திலே அந்வயிக்கிறது, தானேயுண்டு- எங்களையும் உன்வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்றபேக்ஷிக்கவறியாதிருக்கத் தான்தானே ப்ரளயத்திலே தன்வயிற்றிலேவைத்துக்கொண்டு, உமிழ்ந்து- பின்னையும் ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே காணகவைபராதிகாநாமரூபவிபாகமாக ஸ்ருஷ்டித்து, ஆள்வான்- மற்றுமுள்ள ஸர்வவ்யாபாரங்களாலும் ரக்ஷித்தருளுகிறவன், தானே- கீழ்ச்சொன்னக்ருஷ்ணன்தானே, ஸர்வதாஸர்வாகாரவிஶிஷ்டதயா திருநாமத்துக்கர்த்தபூதனானவன் அந்தக்ருஷ்ணன்தானேயென்று வ்யக்தவ்யார்த்தம். ||ந||

மூ— ஆள்வானாழிநீர்க்* கோள்வாயரவணையான்* தாள்வாய்மலரிட்டு* நாள்வாய்நாடீரே* ௪॥
நாடீர்நாடோறும்* வாடாமலர்கொண்டு* பாடீரவர்நாமம்* வீடேபெறலாமே* ॥௫॥

ஆ— (ஆள்வான்) ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருப்பாற்கடலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற வெம்பெருமான் திருவடிமலர்களிலே திருநாமத்தைக்கொண்டு நாடோறும்மலரிட் டவன்திருவடிகளைப் பெறுங்கோளென்கிறார். ॥௪॥

(நாடீர்) திருநாமத்தைச்சொல்லி யவன்திருவடிமலர்களிலே வாடாமலர்கொண்டு பணிமாற வவன்திருவடிமலர்களைப்பெறலா மிதுநிஸ்சிதமென்கிறார். ॥௫॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— ஆள்வானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகதித்யாதியால்) ஆழிநீரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதியால்) தாள்வாய்மலரிட்டென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாமத்தையித்யாதியால்) திருநாமத்தைக்கொண்டென்றது- ப்ரகரணஸ்வாரஸ்யஸித்தம், இத்தால் முதற்பாட்டிலே ஸக்தியொராஜமர்த்தமான திருநாமஜபத்தையாதல் திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தையாதல் அருளிச்செய்தவர் நடுவே ப்ரஸக்தங்களான ஸம்சயங்களை யிரண்டுபாட்டாலே பரிஹரித்து ஈநஜத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸம்கதியுமிதி, நாடீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால் ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

வருவர்த்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாமத்தையித்யாதியால்) இங்கும் திருநாமத்தையென்றது- ப்ரகரணஸ்வாரஸ்யஸித்தம், தாத்பர்யவாசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடியித்யாதியால்) இதுநிஸ்சிதமென்கிறவித்தால் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன புஷ்பஸமர்ப்பணமெம்பெருமானுக்கு மிகவும் ப்ரியதமமென் றுதாஹரிஸபத்தாலே யத்தையே உபஜீவிக்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸம்கதியுமிதி. ॥௫॥

ஈ— ஆள்வான்- ஆளுகைக்கிஷ்டையுடையவனுப், ஆளுகை- ரக்ஷிக்கை, பசுமேய்ப்பொழிப்பானென்னுமாப்போலே ஆள்வானென்றது ஸம்ப்ரத்யயாஜுஸ்ரவம், ரக்ஷிதார்த்தமாவாய்க்கொண்டு என்றபடி. ஆழிநீர்- க்ஷீரஸமுத்ரஜலத்தில், ஆழி- ஸமுத்ரம், கோள்வாய்- காந்திஸாலிகளான தேவங்களையுடையவனை, கோள்- காந்தி, ஸணாதணிப்ராதுபர்வதம்பிகங்களான ஸஹஸ்ரதேவங்களை யுடையவனென்றபடி. அரவு- நாமத்தை, திருவனந்தாழ்வானை யென்றபடி. அணையான்- ஸயநமாகவுடையவனுடைய. ஸயநம், தாள்வாய்- திருவடிகளிலே, தாள்கள்- திருவடிகள், வாயென்பது- இடம், அணைதிலே, ஸ்தலங்களிலேயென்றபடி. ப்ரதிநமுமென்கை. மலரிட்டு- புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பித்து, நாடீர்- தேடுங்கோள், அவன் திருவடிகளையடையப் பாருங்கோளென்றபடி.

நாடோறும்- நாள்தோறும், க்ஷீரவாநத்தில்போலே புஷ்பஸமர்ப்பணத்தில் ப்ரீத்யதிஸயத்தாலே நாடோறுமென்கிறார், வாடாமலர்கொண்டு- வாடாதபுஷ்பங்களைக்கொண்டு, ப்ரீதிப்ரஸிதராய் ஸ்வாரஸிகஸாஸ்த்ரங்களான புஷ்பங்களை ஸம்பாதித்துக்கொண்டென்றபடி. நாடீர்- தேடுங்கோள், ப்ராப்யவெசூஷிதராய்க்கொண்டவனை யாஸ்ரயியுங்கோளென்றபடி. அவர்நாமம்- அந்தக்ருஷ்ணனுடைய திருநாமங்களை, பாடீர்- பாடுங்கோள், 'ஸததம்கீர்த்தயந்தோமாம்' என்று உக்தர் ஸாமோநம்பண்ணுமாப்போலே ப்ரீதிப்ரேரிதராய் ஸாநம்பண்ணுங்கோளென்றபடி. 'வீடு- மோக்ஷத்தை, அவன்திருவடிகளையேயென்றபடி. இவ்விடத்தில் ஏகாரத்தைப்பெறலாமென்கிறத்தோடே யன்வயிப்பது, தாத்பர்யவாசகத்திலிருக்கிற ஏகாரம் ஸ்ருதிஸ்வாரஸ்யத்தால் பாட்டுதோறுமுள்ளதொன்றாகையாலே யதுவாக்யாலங்காரமாத்ரமிறே, பெறலாமே- நிஸ்ஸம்ஸயநிவ்ருத்திவர்த்தகமாகயுடையலாமே, அவதாரணத்தால் பெறுகையில் ஸம்ஸயமில்லையென்றபடி. ॥௫॥

மூ— மேயான்வேங்கடம்* காயாமலர்வண்ணன்* பேயார்முலையுண்ட* வாயான்மாதவனே* ॥௬॥
மாதவனென்றென்* றோதவல்லீரேல்* தீதொன்றுமடையா* ஏதஞ்சாராவே* ॥௭॥

ஆ— (மேயான்) அதஸீபுஷ்பஸவர்ணனுமாய் ஸ்ரிய:பதியாயிருந்த பேயார்முலையுண்டவாயான் நம்முடைய ஸகலகரணங்களுக்கு விஷயமாயிருக்கிறவனுடைய திருவடிகளிலடிமைசெய்யலாவதென்னில்? அவனன்றோ ஸகலமனுஜநயனவிஷயதாம்கதனாய் ஸ்வஸௌலப்யத்தைக்கொண்டு திருமலையிலேபுகுந்து நின்றருளுகிறானென்கிறார். ॥௬॥

(மாதவன்) இந்தபக்தியோகத்திலநதிகாரிகள் மாதவனென்றும் திருநாமத்தைச் சொல்லுங்கோள், சொல்லுமிடத்தில் பரிபூர்ணராய்ச் சொல்லவமையும், சொல்லமாட்டிற்றிலராகிலும் பூர்ண

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

இ— பக்தியோகப்ரகாரமொன்றுஞ்சொல்லாத இப்பாட்டு இப்ப்ரகரணத்திலே யஸம்கதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (அதஸீ த்ருஷ்டியால்) இவ்வவதாரிகையிலே அதஸீ த்ருஷ்டியாலே அதீயவாதமும் ஸ்ரிய:பதிஸ்வபாவத்தாலே மாதவனென்றதும் வ்யாவ்ருத்தம், இப்பாட்டுக்கு ப்ரயோஜனமொன்றுமே விஷயமென்றுகாட்டுகைக்காக கிரிதாரபாதத்தையும் ஸம்ஸ்காரவாக்யத்திலே சேர்த்தவருளிற்று, ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனன்றோவித்ருஷ்டியால்) ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பக்த்ருஷ்டியால்) ஓதவல்லீரேலென்று திருநாம ஸங்கீர்த்தனத்திலுங்கூட ஸாமர்த்த்யத்தை யபேக்ஷிதமாய் நிர்தேசிக்கையாலே பக்தியோகத்திலநதிகாரிகளும் தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. இங்கு அநதிகாரிகளென்றது- வர்ணாஸ்ரமபக்தியோகத்திலநதிகாரிகளென்றபடி. இத்தால் கீழ்பக்தியோகப்ரகாரங்களை யருளிச்செய்தவிப்பாட்டிலே அதில் வர்ணாதிகாரிகளல்லாதார்க்கு அநுஷ்டானோபாயத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதம். பேசவல்லீரென்னாதே ஓதவல்லீரென்று நிர்தேசித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமிடத்தில் த்ருஷ்டியால்) ஓதவென்றது- பாடபேதாவ்ருத்ய ஸாவதானமாகையாலே பரிபூர்ணத்வம் ப்ரதீதமாகிறது என்றுகருத்து. இங்கு பரிபூர்ணராய்ச்சொல்லுகையாவது- ஸ்வரஸம்ஹிதியான ப்ரக்ருதி பக்தி தங்களுக்கில்லாமையாலே தாங்கள் ஸ்வதந்த்ரராய் ஸ்வயமேவசொல்ல ப்ரவ்ருத்தியாதிருக்கத் ததாவித பக்தர்கள் சிலர்சொல்லக்கண்டு தங்களுக்கும் அதில் ருசிபிறந்து தாங்களுமவர்களோடேகூடி யவர்களை யநுகரித்துச்சொல்லுகை. உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லமாட்டா

ப— காயாமலர்வண்ணன்- அதஸீபுஷ்பவர்ணனான, காயாவென்று அதஸீ, மாதவன்- ஸ்ரிய:பதியான நீலமேகநிபமான திருமேனிக்குப் பரபாகமுண்டாம்படி வித்யுத்ஸௌவர்ணமான லக்ஷ்மியோடே நித்யஸம்ஸ்லிஷ்டதயா தேதீப்யமானனென்றபடி. தேதீப்யமானத்வம் நிரவதிகஸௌந்தர்யலாவண்யனென்கிறது, பேய்- பூதனையினுடைய, ஆர்- பூர்ணமான, விஷபூர்ணமானவென்றபடி. முலையுண்டவாயான்- ஸ்தனத்தைப்பானம்பண்ணின வாயையுடையவன், பூதனையினுடைய விஷபூர்ணமான ஸ்தனத்தை நிர்விஷமாக்கினாப்போலே ஸக்திப்ரகாசமான ஸுக்திமை நிர்விஷமாக்கவல்ல வாக்ஸாமர்த்த்யத்தையுடையவனான க்ருஷ்ணனென்றபடி. வேங்கடம்- ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலே, மேயான்- மேவியிருக்கிறவன், மேவுகை- ஆதரிக்கை, எல்லாரையும் தன் திருவடிகளை யாஸ்ரயிப்பித்துக்கொள்ளுகைக்காகப் பொருந்தியிருக்கிறானென்றபடி. இப்படி க்ருஷ்ணன் ப்ரத்யக்ஷவிஷயனாயிருக்கையாலே நிரதிசய பக்தியோக்யமாக வுங்களுக்கு அவன் திருவடிகளிலே யடிமைசெய்யக் குறையில்லையென்றுகருத்து. ॥௬॥

மாதவனென்றென்று- மாதவனென்றென்று நிரந்தரமாக, ஓத- ஓதுகைக்கு, ஓதுகை- ஸ்வரோச்சாரணபூர்வகம் ஸ்வயமேவ சொல்லமாட்டிகோளாகில் பரிபூர்ணராயாகிலும் சொல்லுகைக்கு என்றபடி. வல்லீரேல்- வல்லிகோளாகில், யதிஸ்வபாவத்தால் வர்ணாஸ்ரம பக்தியோகத்திலுங்களுக்கதிகாரமில்லையாகில் ஸ்வயமேவகாரத்தையாகிலும் நிரந்தரமாகச்சொல்ல வல்லிகோளாகிலென்றபடி. தீது- பாபங்கள், பூர்வோத்தராகபக்திப்ரதிபந்தகங்களான பாபங்களென்றபடி. ஒன்றும்- ஏகதேசத்தும், அடையா- உங்களைக்கிட்டமாட்டா, உங்களைவிட்டு நசித்துப்போமென்றபடி. ஏதம்- பாபங்கள்

மூ—சாராவேதங்கள்* நீரார்முகில்வண்ணன்* பேராரோதுவார்* ஆராரமரரே* ॥ அ ॥

ஆ— ஸ்வாபாவிகமான ஸகலபாபங்களும் நசிக்குமென்கிறார். ॥ எ ॥

(சாரா) ஸர்வோத்க்ருஷ்டரானநாங்கள் அதிகாரிகளோவென்னில்? யாவர்சிலர் திருநாமஞ்சொல்லவல்லார், அவர்களிறேயித்திருநாமஞ்சொல்ல அதிகாரிகளான ஸர்வோத்க்ருஷ்டராகிறாரென்கிறார். இத்திருநாமத்தைச்சொல்லுவார் யாவர்சிலர் அவர்கள் நிரஸ்தஸமஸ்த துக்கராய் என்றுமவன்திருவடிகளிலே அடிமைசெய்யப்பெறுவாரென்றுமாம். ॥ அ ॥

இ—(கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தக்ருதாதியால்) கைங்கர்யத்துக்கு ஸாக்ஷாத்தாயும் பரம்பரையாலும் விரோதியான கைங்கர்யத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமான பாபங்களும் கைங்கர்யவிரோதியாயென்றது. ப்ரஸ்தாவத்தாலே ப்ரதிபந்தகமான பாப விரோதியாயென்றபடி. யதா- இங்கு ஸாதநமான ப்ரதிபந்தகமான கைங்கர்யத்துக்கு ஸாக்ஷாத்தாயும் பரம்பரையாலும் விரோதியான கைங்கர்யத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமான பாபங்களும் விரோதியாயென்றபடி. ப்ரதிபந்தகமான ஸாதநமானாலும் பகவத்ப்ராப்திக்கு விரோதியாகையாலே அதுவும் கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தகமாகக் குறையில்லையிறே, ஸ்வாபாவிகமானவென்றது- ப்ரதிபந்தகமான அநாதிகர்மங்கள் ப்ரவாஹரூபேண ப்ரவ்ருத்தங்களாயும் காரணவஸ்துக்களாயுமுள்ளனவயான என்றபடி. ॥ எ ॥

*** எட்டாம்பாட்டு. ***

பேராரோதுவாரென்றிப்பாட்டிலும் திருநாமஸங்கீர்த்தனவைபவத்தைச் சொல்லுகை ப்ரதானமாகியன்றோவென்ன வ்யக்தமாக்குகிறார் (ஸர்வோத்க்ருஷ்டரித்யாதியால்) திருநாமஞ்சொல்லுகைக்கு எங்களுக்கு யோக்யதையுண்டோவென்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கையிலே இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையாலே ப்ராதான்யமில்லையென்றதாயிற்று. ஆர்பேரோதுவாரென் றநுவதித்துக்கொண்டு உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாவர்சிலரித்யாதியால்) இந்தயோஜநையில் பூர்வார்த்தத்துக்கு பூர்வயோஜநையில்லையென்கிற ஸ்வாரஸ்யத்தாலே யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருநாமத்தையித்யாதியால்) பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸ்தேத்யாதியால்) துக்கஶப்தம் ப்ரதிபந்தகமான துக்கமாத்ரமாகையால் அமரரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்றுமவனித்யாதியால்) ॥ அ ॥

ரு— யதாவிகாரத்திலிப்போது ப்ரவ்ருத்தங்களன்றிக்கே காரணத்திலே ப்ரவ்ருத்த ஸூக்ஷ்மரூபாவங்களென்றபடி. சாரா- உங்களையாஶ்ரயிக்கமாட்டா, நிஶ்ஶேஷமாக நசித்துப்போமென்றபடி. ॥ எ ॥

ஆர்- யாவர், சிலஜநங்கள், நீரார்முகில்வண்ணன்- ஸஜலஜலதமான தேவதேஹஸ்வபாவமுடைய, வண்ணம்- ஸ்வபாவம், ஜலஸம்ருத்திகாரண ஸஜலஜலதம்போலே உத்க்ருஷ்டாபக்ருஷ்டவிபாகமின்றியே ஸகலஜநஸம்ஶ்லேஷஸ்வபாவமான பரமபுருஷனுடையவென்றபடி. பேர்- திருநாமத்தை, ஓதுவார்- ஓதவல்லவர்கள், பரவஶசித்தராயாகிலும் சொல்லவல்லவர்களென்றபடி. ப்ரகரணந்திக்கே திருநாமஞ்சொல்லும்படி, பரிபூர்ணபக்தியுடையராயிருப்பாரெனகை, அவர்களென்றுருவத்தைக்ஷணம். அவர்கள்- அந்ததிருநாமமுச்சரிக்கவல்லஜநங்கள், ஆரார்- எவர்களெவர்களாகிலும, எத்தனையபக்ருஷ்டமான ஜந்மவ்ருத்திகளையுடையவர்களானாலுமென்றபடி. அமரரே- தேவர்களைப்போலே திருநாமஞ்சொல்லுகைக்குப் ப்ரதானாதிகாரிகளான ஸர்வோத்க்ருஷ்டரே என்றபடி. ஏதங்கள்- தோஷங்கள், ஒருதுக்கங்களுமென்றபடி. சாரா- அவர்களைக்கிட்டமாட்டா, த்விதீயயோஜனைக்கு ஸம்பந்தம் நீரார்முகில்வண்ணன்பேர்- ப்ரதமாந்தம். ஓதுவார்ஆர்- பரவஶசித்தராயாகிலும் சொல்லுவாராயாவர்சிலர், அவர்களித்யத்யாஹார்யம், ஆரார்- ப்ரதமாந்தம், அமரரே- நித்யஸூரிகளே, நித்யஸூரிகளைப்போலே ஸகலவிதகைங்கர்யங்களையும் ஸர்வகாலமும்பண்ணப்பெறுவாரென்றபடி. ஏதங்கள்- அந்த கைங்கர்யப்ரதிபந்தகங்களாயுள்ள பாபங்கள், சாரா- அவர்களைக்கிட்டமாட்டா, அவர்களுக்கு கைங்கர்யப்ரதிபந்தகங்களெல்லாம் நிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தங்களாமென்றபடி. ॥ அ ॥

மூ — அமரர்க்கரியானை* தமர்கட்கெளியானை* அமரத்தொழுவார்கட்கு* அமரா வினைகளே* ||௯||
வினைவல்லிருளென்னும்* முனைகள்வெருவிப்போம்* சுனைநன்மலரிட்டு* நினைமின்நெடியானே* ||௰||

ஆ — (அமரர்க்கு) அநாச்ரிதரான தேவாதிகளுக்குங்கூட அரியனாய் ஆச்ரிதர்க்கெளியனாயிருந்தவனை அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு ஸமாச்ரயித்தாரும் பண்ணவமையும், ஐஹிகாமுஷ்மிகவிரோதிகளெல்லாம் போமென்கிறார். ||௯||

(வினை) திருநாமத்தைச்சொல்லி அழகியமலர்களைக்கொண்டு அவன்திருவடிகளிலே பரிமாறி அவனை நிரந்தரமாகநினையுங்கோளென்று ப்ரஸ்துதமான அர்த்தத்தைச்சொல்லிமுடிக்கிறார். ||௰||

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ — அமரத்தொழுவார்கட்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதியால்) இத்தால் கீழே ஆகிஞ்சந்யஸஹிதபூர்வகமாகத் திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தை யருளிச்செய்தவிப்பாட்டிலே அநந்யப்ரயோஜநத்வாதிகளை ததுபாயமாக வருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. அமரா வினைகளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐஹிகேத்யாதியால்) இங்கும் ஆகிஞ்சந்யபூர்வக ப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்தி ப்ரதிபந்தகங்களான என்றபடி. சேஷம்ஸ்பஷ்டம். ||௯||

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

சுனைநன்மலரிட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாமத்தைபித்யாதியால்) திருநாமத்தையென்றது- ப்ரகரணஸ்வாரஸ்யத்தாலே, தத்பர்யவஸாநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனை நிரந்தரேத்யாதியால்) நாடீரென்கிறபாட்டைக்கொண்டு இப்பாட்டு ஸாதநாந்தரபன்றோவென்ன வித்திருவாய்மொழியை நிகமிக்கிறதாகையால் ஸாதநாந்தரதோஷமில்லையென்று காட்டுகிறார் (ப்ரஸ்துதமானவித்யாதியால்) ||௰||

✳ நிகமனம் ✳

அடியார்க்கருள்பெறென்கிறதற்கு சடகோபனருள்சூடும்படியானென்கிற விசேஷணத்தோடு ஸங்கதி

ஸ — அமரர்க்கு- தேவர்களுக்கு, மேலேதமர்களென்கையாலே இங்கு அநாச்ரிதரான தேவர்களுக்கென்று விவக்ஷிதம், அரியானை- அஸுலபனை, அநாச்ரிதராகில் "யஞ்ஞாயஞ்ஞபவாந் ப்ரஹ்மாத்யாநாதிலேவா ஸோகைதேர்” என்கிறபடியே அநிமிஷிதஜ்ஞாநரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட துர்லபனானவனென்றபடி. தமர்களுக்கு- ஸ்வகீயர்க்கு, ஆச்ரிதருக்கென்றபடி. எளியானை- ஸுலபனை, ஆச்ரயிக்குமவர்களாகில் ஸர்வ ஸமாச்ரயணம் தத், ஸௌலப்யமநுஷ்யநேத்ராணாம், ஸ்வாமிநஸ்ஸாநிரோதம்' என்கிறபடியே உத்கர்ஷாபகர்ஷம்பாராதே யவர்களுக்கு ஸுலபனானவனை, அமர- ப்ரதீதிமாக, ப்ரயோஜநாந்தரத்தை வாங்கிக்கொண்டு விட்டுப்போகையன்றிக்கே அநந்யப்ரயோஜநமாக என்றபடி. தொழுவார்கட்கு- ப்ரணாமம்பண்ணுவார்க்கு, வினைகள் கர்மங்களானவை, ஐஹிகாமுஷ்மிகவிரோதிகளான பாவங்களென்றபடி. அமரா- நில்லா, அதிசீக்ரமாக நசித்துப்போமென்றபடி. ||௯||

வினை- புண்யபாபரூபகர்மங்கள், வல்- ப்ரபலமான, இருள்- அஜ்ஞாநம், அஜ்ஞாநமந்யதா ஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞாநங்களென்றபடி. என்னும்- என்றுசொல்லப்படுமவையான, கர்மாவித்யைகளைச்சொன்னவிது வாஸநாருசிப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்களுக்கு முபலக்ஷணம். முனைகள்- கூட்டங்கள், முனையென்று கூட்டம், வெருவிப்போம்- பீதங்களாய்ப்போம், பீதரோடிப்போமாப்போலே அதிசீக்ரமாக நிவ்ருத்தங்களாமென்றபடி. இதுஹேதுகர்ப்பம், ஆகலால் நினைமினென்று மேலேயந்வயிக்கிறது, சுனைநன்மலர்- ஸரஸ்ஸுக்களிலுண்டான நல்லபுஷ்பங்களை, சுனை- ஸரஸ்ஸு, ஸரஸிஜஸௌகந்திகாதிகளான அதிநீபகஸுமங்களையென்றபடி. இட்டு- ஸமர்ப்பித்து, நெடியானை- ஸர்வோத்தமனானவனை, ஆச்ரிதவ்யாமோஹமுடையனாய், நீங்களொருக்கால்நினைத்தால் பின்னை யாவஜ்ஜீவமும்மறவாதே யுங்களை நினைத்தபடியேயிருக்கும் ஸ்வபாவனானவனையென்றபடி. நினைமின்- நிரந்தரமாகநினையுங்கோள், ஸ்ரீதிவ்யரூபமாக த்யாநம்பண்ணுங்கோளென்றபடி. ||௰||

மூ—நெடியானருள்சூடும்* படியான்சடகோபன்* நொடியாயிரத்திப்பத்* தடியார்க்கருள்பேறே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(நெடியான்) இத்திருவாய்மொழிவல்லா ராழ்வாரைப்போலே நெடியானருள்சூடும்படி யாவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— ப்ரகாரத்தால் ஃபலிதவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரைப்போலேயித்யாதியால்) ॥கக॥

ஈ— நெடியான்- ஸர்வாதிகனான ஸ்ரியப்பதியினுடைய, அருள்சூடும்படியான்- க்ருபையை ஶிரஸா வஹிக்கும்ஸ்வபாவரான, படி- ஸ்வபாவம், அவனுடையக்ருபையைப்பெற்று அதுதன்னையே பூஷணாதிகளை ஶிரஸாவஹித்துக்கொண்டு அநுபவிக்குமாப்போலே நிரதிஶயபோக்யமாக வநுபவிக்கும் ஸ்வபாவரானவென்றபடி. சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, நொடி- உக்தியான, நொடியென்று உக்திக்குப்பேர், ஆயிரத்து- ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்து- இத்தஶகம், அடியார்க்கு- இதையப்யஸித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு, அருள்பேறு- க்ருபாவாப்தி:, இப்பத்தால் பாகவதாநுக்ருபாவாப்தி யபவர்க்கஸாதநமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக ஸதாம் ஸதாசார்யரோக்தவாஸ:, இது ஸகலஸங்காரம், 'ஸதாம் ஸதாசார்யரோக்தம் ஸதாம்ஸேவிதவ்யவக்ஷ்யத்' இதிலக்ஷணாத். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதி ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(கண்ணன்கழலிணை.)

நாத்ராம்ஸஙகீர்த்தநேநஸ்வபரிவ்ருடதயாஸ்வநாதேந்தாநாதேவம்
ஸம்ஸ்மர்த்ராவர்ஷிதாநஸ்யநயவதநை:ஸ்வாத்துநந்தாதிகர்த்ருத்வை: ।
யத்வேதவேதாந்தாஸ்வவரவேத்யஸ்வமாநவர்த்தி யோநீதவேவம்யதா:
ஸ்ரீநாராயணஸ்தத்க்ஷயதுவிதத்ராவிடஸாஹஸ்ரீ ॥க0அ॥

(நாத்ராம்ஸங்கீர்த்தநேநேத்யாதி) எண்ணுந்திருநாமம்- நாரணனென்னம்மான்- தானேயுலகெல்லாம்- தாள்வாய்மலரிட்டு- வாடாமலர்கொண்டுபாடாவன்றுமம்- பேயார்முலையுண்டவாயான்மாதவனே- மாதவனென்றென்றோதவல்லீரேல்- பேசாரோதுவார், அமரத்தொழுவார்கட்கு- சுணைநன்மலரிட்டுநினைமின்- நாராயணாதிதிருநாமஸங்கீர்த்தநத்தாலும், ஸர்வஸ்வாமித்வாநுஸந்தாநத்தாலும், ப்ரதிக்ஷணம்ஸ்மரணத்தாலும், பாதாம்புஜார்ப்பணத்தாலும், திருநாமங்களுடைய ஸ்வயநத்தாலும், ப்ரவணத்தாலும், ஸ்வாத்துநந்தநதக்ஷிணத்ருணாதிகளாலும், மற்றும் நித்யநைமித்திகாதி வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களாலும், ஹரயஜ்ஞங்களிலே சிலவற்றையருளிச்செய்தது மற்றுமுண்டான யஜ்ஞங்களுக்கு முபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம், இவைகளிலே எம்பெருமான்தன்னை பூஜிக்கைக்கு ஸஹாயபூதகாரங்களை யுடையனாயிருக்கிறானென்று "கண்ணன்கழலிணை" என்கிறதஶகத்திலே த்ராவிடவேதஶிர யருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥க0அ॥

ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஆறுந்திருவாய்மொழி.

மூ— அருள்பெறுவாரடியார்தமடியனேற்காழியான்* அருடருவானமைகின்றானதுநமதுவிதிவகையே*

ஆ—(அருள்பெறுவார்) இனிதன்றிறத்திலெம்பெருமான் செய்தருளுகிறபடியைத் தன்றிருவுள்ளத்தோடேகூட

ஆறுந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஆழ்வார் அஞ்சிறையமடநாரை தொடங்கி ப்ரலாபாநுப்ரலாபங்களைப்பண்ணிப்போந்த ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களெல்லாம் நீங்கி ஸ்வஸ்தராய் தாம் அபேக்ஷித்தபடியே ஸநாதநராய் அவ்வளவிலே நில்லாதே முன்புதான் வீடுமின்முற்றத்திலே உபதேஶித்துவைத்த பக்தியோகத்தினுடைய ப்ரகாரவிஶேஷங்களை ஸர்வஜநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக தம்முடைய க்ருபையாலே விஸ்தாரமாக அருளிச்செய்ததும் செய்தருளின பின்பு மேற்சொல்லவேண்டுவதொன்றுமில்லாமையாலே யிவ்வளவிலே யிப்ரபந்தம் தலைக்கட்டலாயிருக்க; அருள்பெறுவாரித்யாதியாலே பின்னையுஞ்சிலவற்றைப் பேசவுபக்ரமிக்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன வவதாரிகையருளிச்செய்கிறார் (தன்றிறத்திலெம்பெருமான் செய்தருளுகிறபடியையென்றது) தம்மைத்திருநாட்டுக்குக் கொண்டுபோக அபேக்ஷிக்கிறபடியையு மிப்படி தான் அபேக்ஷித்திருக்கச்செய்தேயும் ‘ஆஜ்ஞாவ்யாஜவ்யஸிதாம்’ என்கிறபடியே யிவர்தாமாக தன்னையாஜ்ஞாபிக்கவேணுமென்று தம்முடைய ஆஜ்ஞாப்ரதீக்ஷனைக்கொண்டு வாரதம்ப்ரஜனாயிருக்கிறபடியையு மென்றபடி. கீழ் பக்தியோகப்ரகாரங்களை உபதேஶித்துக்கை யொழிந்து க்ருதார்த்தராயிருந்த தாமாழ்வாருக்குத்தம்பக்கல் விடாய்மிஞ்சிவருகிறபடியைக்கண்டு வஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வஜநவிரஹகாட்டிலும் தான்விடாயுடையனைப் யிவரையிப்போதே திருநாட்டிலேகொண்டுபோக வேணுமென்றுபதறி யிப்படிதான் அபேக்ஷித்தாலும் யிவராகத்தன்னை யாஜ்ஞாபித்தபின்பு தானிவரைக் கண்டுகொண்டு போகவேணுமென்றிங்ஙனே யிவர்பக்கலிலே தனக்கொரு கிங்கரஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யாசைப்பட்டவஸரப்ரதீக்ஷனாய் நிற்கிறபடியைக்கண்டு மிகவும்ப்ரீதராய் இப்படியவன் தன்றிறத்தில்செய்தருளுகிற விஶேஷகாரங்களையெல்லா மந்தர்மநஸிகப்ரீதி யுள்ளடங்காமையாலே தமதிருவுள்ளத்தோடேகூட அநுபவிக்கிறாரென்றபடி. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஸௌஶீல்யாதிஶயமென்கிற ஸங்க்ஷேபம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று.

மூ— அருள்பெறுவார்- க்ருபையைப்பெறுமவர்களான, ஸர்வேஶ்வரனுடைய நிரவதிகக்ருபையைப்பெறுகையே தங்களுக்கு நிரூபகமாகவுடையவர்களானவென்றபடி. அடியார்- ஶேஷஜ்ஞாநவிகரான பாகவதர்க்கு, தம்மடியனேர்க்கு- தங்களுடைய ஶேஷஸம்பந்தனேனெனக்கு, தங்களுக்கே யஸாதாரணஶேஷஸம்பந்தனனெனக்குளென்றபடி. அடியேனென்கிறஶப்தத்துக்கு அடியனேனென்று ரூபமுண்டு, ததீயஶேஷத்வமே நிரூபகமாகவுடையனாயிருக்கிறவெனக்குளென்றபடி. அருள்தருவானென்று மேல் வக்ஷ்யமாணமானவர்த்தத்துக்கு ஸாரதரமாக தமபக்கலுள்ள வைதத்யத்தைசொன்னபடி, “நீக்கமில்லாவடியார் தம்மடியார் அடியாரடியார்தங்கோக்கள்” என்றும்,தமர்கள்தமர்கள்தமர்களாஞ்சதிரேவாய்க்க என்றும், நான்சொன்னவற்றைப் பேணகதிநக்கிறானவனென்றுகருத்து. ஆழியான்– திருவாழியாழ்வானை தனக்குநிரூபகமாகவுடையவன், திருவாழியாழ்வானைக் கைவிடிலன்றோ ஆஶ்ரிதரைநான் கைவிடுவதென்று காட்டுமாப்போலே கையுந்திருவாழியுமாய்நிற்கிற ஸர்வேஶ்வரனனவென்றபடி. அருள்தருவான்- ப்ரஸாதரூபத்தைத் தரக்கடவனாக, திருநாட்டில் ஸ்வாநுபவிநியோகமாகிற கைங்கர்யஸ்ரீயைத் தந்தருளக் கடவனாகவென்று வ்யாக்யாநம், அமைகின்றான்- வ்யாபாரனாகாநின்றான், அபேக்ஷையுடையனாகாநின்றானென்றபடி அருள்பெறுவார் தம்மடியனேர்க்கென்று பாகவதர்களை யருள்பெறுவாராகச்சொல்லி யவர்களுக்குமடியேனானவெனக்கு அருள்தருவானமைகின்றானென்கிறவிதத்தால் என்னுடைய பாகவதர்கள்பக்கலவன்செய்தருளின க்ருபை யென்னளவாக வெள்ளமிடாநின்றதென்று கருத்து. அதிலடியாரென்கிற பஹுவசநத்தாலு மவர்களெல்லார்பக்கலும் பண்ணுமருளை யென்னொருவன்பக்கலிலே செய்தருளாநின்றானென்றபடி. அது- அந்தஸம்பத்தைத் தந்தருளுகையானது, நமதுவிதிவகையே- நம்முடையவிதிப்ரகாரமே,

மூ—இருடருமாஞாலத்துளினிப்பிறவியான்வேண்டேன் *மருளொழிநீமடநெஞ்சேவாட்டாற்றானடிவணங்கே॥

ஆ—அநுஸந்திக்கிறார், எம்பெருமான்றன்னருள்கூடும்படியரான வடியார்க்கடியேனாயிருக்குமிதுவே படியாயிருந்தவெனக்கு ஆழியான் நிர்ஹேதுகக்ருபையைத்தருகையாலே சமைந்திராநின்றான்; அதுவும்நான்சொன்னபடியே, செய்தருளக்கடவனாயிராநின்றான், ஆனபின்பு இனியிந்தஸம்ஸாரத்தை நான்வேண்டேன், நீயுமிந்தஸம்ஸாரத்தைவிட்டு, அவன்நமக்குத்தந்தருளுகிற தன்றிருவடிகளாகிற ஸம்பத்தைக்கொண்டு அந்தஸம்பத்தையநுஸந்தியென்று தம்முடையநெஞ்சைக்குறித் தருளிச்செய்கிறார். ॥க॥

(வாட்டாற்றான்) வாட்டாற்றானுடைய திருவடிகளையநுஸந்தித்துக்கொண்டு ப்ரதிபந்தகத்தைப்போக்

முதற்பாட்டு.

இ—ஆத்யபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமான்றன்னித்யாதியால்). இங்கு தன்னைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும், இதுவேபடியாயிருந்தவென்றது- இதுவே ஸ்வபாவமாயிருந்த வென்றபடி. அருள்தருவானமைகின்றானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்ஹேதுகேத்யாதியால்) சமைந்திராநின்றானென்றது- பரிகரஸம்பன்னனாயிராநின்றானென்றபடி. அதுநமதுவிதிவகையே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவுமித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்); மருளொழிநீயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயுமித்யாதியால்), வாட்டாற்றானடிவணங்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்நமக்கித்யாதியால்). ॥௨॥

இரண்டாம்பாட்டு.

வாட்டாற்றானடிவணங்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாட்டாற்றானுடையவித்யாதியால்) மாஞாலப்பிறப்பறுப்பானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபந்தகத்தையித்யாதியால்).

ப—நமது- அவஸ்யம், விதி:- ஆஜ்ஞாவசனம், ஸ்வதந்த்ரனானதான் நினைத்தபடியன்றியே நாமாஜ்ஞாபித்தபடியே செய்தருள்வானாயிரானென்றபடி. நமதுசொல்வகையே யென்னாதே நமதுவிதிவகையே யென்றதால் ‘அவஸ்யமநுபோக்தவ்யம் கிங்கராஸ்ஸமுபஸ்திதா: ஆஜ்ஞாபய்யதாம் ஸர்வம் அவஸ்தே நம" என்கிறகணக்கிலே நம்பக்கல் பாரதந்த்ர்யவஸியனாய்க்கொண்டு ஆஜ்ஞாப்ரதீக்ஷனாயிராநின்றானென்றுகருத்து. இனி- இவனிப்படி நமக்கத்யந்தவஸ்யனானபின்பு, இருள்தரு- அஜ்ஞானத்தைத் தந்தருளுமதான, இருக்கவிருக்க அஜ்ஞானத்தையுண்டாக்குமதான வென்றபடி. இது ஹேதுகர்மவிசேஷணம். இது உத்தரோத்தரம் அஜ்ஞானவர்த்தகமாகையாலே இதில் பிறவிவேண்டேனென்றருளிக்கிறது, மா- மஹத்தான, ஸர்வாதிகளுக்கொதுங்கி வஸிக்குமாப்போலே யிதில்லாதவிடம் பார்த்தொதுங்கி வஸிக்கவொண்ணாதபடி பரந்தாயாமவிஸ்தாரமானவென்றபடி. ஞாலத்துள்- ஜகத்திலே, ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்திலே யென்றபடி. பிறவி- ஜந்மத்தை, இந்த ஸம்ஸாரத்தி லிருப்பையென்றபடி. யான்- அவனுடையவஸீகாரபத்தையறிந்த நான், வேண்டேன்- அபேக்ஷியேன், ‘இழிபட்டோடுமுடலினிற்பிறந்து தன்சீரையான்கற்று' என்று ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸ்யாபத்தியாலே முன்பிறந்த ஸம்ஸாரத்திலிருப்பை யபேக்ஷித்ததுண்டேயாகிலும் ஸம்ஸாரம் ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸ்யத்துக்குறுப்பாகாதே பகவதுத்தரோத்தரஜ்ஞானத்தையும் தேவகார்யப்ரவணத்தையு முண்டாக்குவதொன்றாகையாலே இனியிதிலிருப்பை யபேக்ஷியேனென்றபடி. மடநெஞ்சே- எனக்குவஸ்யமானமனஸ்ஸே, மடம்- ஸ்வல்பம், நீமருளொழி- நீ அஜ்ஞானத்தையொழித்துவிடு, மருள்- அஜ்ஞானம், ‘தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகித் தெளிவிசும்பேறலுற்றால், திருவாறன்விளையதனை மேவிவலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுங்கொலென்று மென்சிந்தனை" என்றுணக்கஸாயரணமாகவுள்ள ஸர்வஸம்பந்தமான அஜ்ஞானத்தை யினியொழிந்து விடுவென்றபடி. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானைப்புங்கூட மயக்கப்பண்ணினதானைபாலே ப்ரத்யக்ஷமான விஷயஸாரத்திலே ஸர்வதாஸ்ம மடியாகவுமிருக்கநினைக்கை ஸம்பிதக்ருத்யமென்றென்றுகருத்து. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாறென்கிற திவ்யதேசத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்வாமியினுடைய, அடி- திருவடிகளை, வணங்கு- ப்ரஹ்வீபவித்துஸேவிக்கப்பார், அதாவது உன்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைவிட்டு அவன்திருவுள்ளத்தை அநுஸரித்தவன்திருவடிகளை யநுஸந்திக்கப்பாரென்றபடி. நம்மை திருநாட்டிலேகொண்டுபோகைக்காக திருவாட்டாற்றிலே வந்தெழுந்தருளியிருக்கிறவன்திருவடிகளை யநுஸந்திக்கப்பாரென்றபடி. ॥க॥

௩—வாட்டாற்றானடிவணங்கிமாஞாலப்பிறப்பறுப்பான்* கேட்டாயேமடநெஞ்சேகேசவனெம்பெருமானை*
பாட்டாயபலபாடிப்பழவினைகள்பற்றறுத்து* நட்டாரோடியல்வொழிந்துநாரணனைநண்ணினமே* ॥உ॥
நண்ணினநாராயணனைநாமங்கள்பலசொல்லி* மண்ணுலகில்வளமிக்கவாட்டாற்றான்வந்தின்று*

ஆ—குசைக்காக அவனைப்பெற்றும் அபேக்ஷிதபடியே ஸம்ஸாரத்தைப்போக்கி அநுகூலராயிருந்த நாட்டாருடைய ஸஹவாஸத்தையொழிந்து ஸமஸ்தகல்யாணராய் அவனைவந்து ஸேவிக்கப்பெற்றோமே நெஞ்சே, நமக்குவிளைந்த லாபம் கண்டாயேயென்கிறார். ॥உ॥

(நண்ணினம்) நாமங்கள்பலசொல்லிக்கொண்டபேக்ஷித்து நாராயணனை ஸேவிக்கப்பெற்றோம்

இ—பாட்டாயபலபாடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையபேக்ஷித்துஎன்று) பழவினைகள் பற்றறுத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபேக்ஷித்தபடியேயிதுதியால்) நாட்டாரோடியல் பொழிந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநுகூலரிதியால்) நாரணனைநண்ணினமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தவிதியால்) இததால கீழ்ப்பாட்டிலே கேசவன்னைவ காரகனைச்சொல்லி அநுபவித்தவரிப்பாட்டிலே கீழவன்றிறக்குலசசெய்தருளின வ்யவஹாரவைபவங்களை அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாயிற்று. ॥உ॥

✻ மூன்றாம்பாட்டு. ✻

சொல்லியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லிக்கொண்டபேக்ஷித்தென்று) இன்றானங்கிற

ஈ—வாட்டாற்றானடிவணங்கி- திருவாட்டாற்றிலெம்பெருமானுடையதிருவடிகளை ஸேவித்துக்கொண்டு, அவன் திருவடிகளை அநுபவித்துக்கொண்டென்றபடி. மாஞாலப்பிறப்பு- மஹாப்ருதிவியிலே ஜந்மத்தை, ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தில் ஸ்திதியை என்றபடி. அறுப்பான்- போக்குகைக்குச் சீலமுடையவனாய், அறுப்பானென்றது ஸ்வபாவஸூசகம். இதற்குப்பாடியென்கிறத்தோடேயந்வயம். கேசவன்- கேசிஹந்தாவான, கேசியை நிரஸித்தாப்போலே நம்முடைய விரோதிகளை நிரஸிக்குமவனுமென்று கருத்து. எம்பெருமானை- ஸ்வஸ்வாமியை, பாட்டாயபலபாடி- பாட்டாயுள்ளவை யநேகங்கள்பாடி, ஸ்வத்வேநத்தாலும் ரஸவேஷத்தாலும் பஹுவிதங்களாக அலங்காரிகஸங்கீதங்களான பாட்டுகளநேகங்களைப்பாடியென்றபடி. க்ருஷ்ணனைப்போதும்பண்ணியென்னுமாப்போலே யெம்பெருமானை பாட்டாயபலபாடியென்று த்விதீயைக்கும் ஸ்துதிவிஷயத்வமே, எம்பெருமானை பாட்டுகளாலே ஸ்தோத்ரம்பண்ணியென்றபடி. ப்ரகீர்த்தனாங்களானஸூக்திகளாலே அவன்நம்முடைய அபேக்ஷிதமெல்லாஞ்செய்கையிலே உன்முகனாம்படி பண்ணியென்கை. பழவினைகள்- அநாதிகர்மங்களை, பற்றறுத்து- ஸம்பந்தமறும்படிபண்ணி, பற்று- ஸம்பந்தம், ஸவாஸநமாகப்போக்கியென்றபடி. நாட்டாரோடு- அநுகூலரல்லாதவரான லௌகிகரோடு, இயல்பு- ஸஹவாஸத்தை. அவர்களோடேகூடத்தானும் அநுகூலர்களோடு ஸஹவாஸிக்கையை யென்றபடி. ஒழிந்து- மறுவலிடாதபடி கைவிட்டு, நாரணனை- நாரங்களுக்கெல்லாம் நிருபாதிகமான உபாயமும் உபேயமுமாயிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனை, நண்ணினம்- சேர்ந்தோம். ஸம்ஸாரிகளோடு ஸம்பந்தமற்றாதே சூரிகளைப்போலே நிரந்தரமாக அநுபவிக்கப்பெற்றோம், மடநெஞ்சே- எனக்கு விதேயமான நெஞ்சே, கேட்டாயே- அவன்செய்தருளின இவ்வ்யவஹாரவைபவமெல்லாங் கண்டிருந்தபடி கேட்டாயோ, இங்கு கேட்டாயேயென்றது கேட்டாயோ வென்றபடி. இது தாம்சொல்லுகிற அர்த்தத்தின் கௌரவத்தை ஸூசிப்பிக்கைக்காக அருளிச்செய்கிறபடி. ॥உ॥

நாமங்கள்பலசொல்லி- வாசகங்களான ஸஹஸ்ரநாமாதிகளுக்கு ப்ரகாசகங்களான திருநாமங்களநேகங்களைச்சொல்லி, தத்கீர்த்தநாதிகளாலநேகநாமங்களைச் சொல்லியபேக்ஷித்தென்று தாத்பர்யம், நாராயணனை- ஸர்வப்ரகார நிரதிசய போக்யனான ஸ்ரீமந்நாராயணனை, நண்ணினம்- சேரப்பெற்றோம். கண்டநுபவிக்கப்பெற்றோமென்றபடி. மண்ணுலகில்- ஸம்ஸாரத்திலே, வளம்மிக்க- ஸம்பத்துமிகுந்திருக்கிற, வளம்- ஸம்பத்து, ஸம்ஸாரமாகையாலே திருநாட்டிற்காட்டிலும் ரக்ஷகனானவனுக்கு ரக்ஷ்ய ஜநஸம்பத்து மிகுந்திருக்குமதான வென்றபடி. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றைத்தனக்கு நிரூபகமாகவுடைய ஸர்வேச்வரன், வந்து- நாம்கடந்துபோகவேணும் தேசமெல்லாம் தாம்கடந்துவந்து

மூ— விண்ணுலகந்தருவானாய்விரைகின்றான்விதிவகையே* யெண்ணினவாறாகாவிக்கருமங்களென்னெஞ்சே*॥ என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்திங்கிருந்தமிழ்நூலிவைமொழிந்து*

ஆ— அதின்மேலே அவன்தானேவந்து நிர்ஹேதுகமாக நமக்கு திருநாட்டைத்தருகையிலே விரையாநின்றான், நாம் 'இதைச்செய்' என்று சொல்லுமிதுவே தாழ்வாகவிருக்கிறனத்தனை, ஆனபின்பு இனியவனையெண்ணினோமேயல்லோமோ நெஞ்சே இங்ஙனேயிருப்பதொரு ஸம்ருத்தி நமக்கு விளையக்கடவதாக ஸ்வப்னத்திலேதான் நினைவுண்டோ வென்கிறார். ।௩॥

(என்னெஞ்சத்துள்) ஸநகாதிவாக்யேபி வாஜீநவாவஸ்தமான திருநாட்டை நம்முடைய சிறுமைபாராதே நமக்குத்தந்தருளுமோவென்னில்? என்னுடைய நிகர்ஷமும் சிறுமையும்பாராதே யென்னெஞ்சுள்

இ— வசத்துக்குக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்ஹேதுகமாகவென்று) ஸக்தியோமாதிமாஹாத்மயா வாயமன்றிக்கே யென்றபடி. விரையாநின்றானென்றது- த்வரியாநின்றானென்றபடி. இத்தால் முதற்பாட்டிலே திருநாட்டைத்தருகையிலே வ்யவஸாயமுடையனானானென்றவ ரிப்பாட்டிலேயதற்கு த்வரியாநிற்கிறானென்று ஸஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமெத. விதிவகையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாயித்தைவிதிபால்) இதுக்கு ஹேதுதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பு இத்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்துக்குக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சேயிங்ஙனேயித்யாதியால்) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

நமக்கு நடாள்செய்வானே என்றிப்பாட்டிலேசொல்லுகிறவிது அருள்தருவானமைகின்றான் என்று முதற்பாட்டிற்சொன்னத்தைக்கொண்டு வாநராத்தியன்றோவென்ன இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (ஸநகெத்யாதியால்) என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய இத்யாதியால்) இங்கு என் என்கிறவசும் ஸ்வநிகர்ஷாநுஸந்தாநபரமென்று கருத்து, நிகர்ஷம்- தோஷகுணாப்ரூபகம், சிறுமை- ஸாமானாபநதகம், இங்கிருந்தமிழ்நூலிவைமொழிந்து

ஸ— இன்று- இதுக்குமுன்பு நாம்ஒரு ஸாமாநாதிகரண்யம் பண்ணியறியாதிருக்க ஆகஸ்மிகமாக விண்ணைக்கு, விண்ணுலகம்- பரமபதத்தை, அங்கேயொரு குடியிருப்புமாத்ரத்தையன்றிக்கே அந்தலோகத்தை யெல்லாமென்றபடி. விதிவகையே- விதிப்ரகாரமாக, நம்முடைய வாஜ்ஞாப்ரகாரத்திலேயென்றபடி. தருவானாய்- தாதாவாய், விரைகின்றான்- த்வரியாநின்றான், விரைகை- த்வரிக்கை, என்னெஞ்சே- எனக்கநாஸவொவகாரணமானநெஞ்சே, நீயெனக்குவகாரணமாயிருந் தநாதீக்ஷிக்கையால்வந்த ஸம்ருத்தியன்றோவிதெல்லாமென்றுகருத்து. இக்கருமங்கள்- இந்தகார்யங்கள், நாமவனையிங்கே நிரபேக்ஷமாக வநாமவிக்கப்பெறுகையும் நாம்செல்லவேண்டும் தேசமெல்லா மயன்கடந்துவருகையும் திருநாட்டைத்தருகையிலே த்வரிக்கையும் அதுநம்முடைய வாஜ்ஞாப்ரகாரமாகையுமாகிற விகாரங்களென்றபடி. எண்ணினவாறு- நாமெண்ணினப்ரகாரமாக, ஆறு- ப்ரகாரம், ஆகா- ஆகிறனவல்ல, நாமெண்ணினபடி வருகிறனவல்ல என்கை- இக்கார்யங்களிங்ஙனே ஸம்பவிப்பனவாக ஸ்வப்நத்திலேதான் நமக்குநினைவுண்டோவென்றுகருத்து. ।௩॥

என்னெஞ்சத்து- ஸர்வஸமானவஸ்துஸ்வரூபனைப் ஸர்வஸமானவஸ்துவாயிருந்த என்மனஸ்ஸினுடைய ஸ்வாபஸம்பந்தத்தால் ஸம்ராஜமேபோலே என்ஸம்பந்தத்தால் என்னெஞ்சவனுக்கு த்ராஜ்யமென்றுநானிருக்க அவன் என்ஸம்பந்தமேஹேதுவாக என்னெஞ்சை ஆதரியாநின்றானென்று கருத்து. உள்- உள்ளுக்குள்ளே, விடாய்ப்பட்டவன் சமாயமானஸரஸ்ஸிலே மேல்நீரைநீக்கி ஆழமுழுகிக்கிடக்குமாப்போலே என்னெஞ்சினுள்ளுக்குள்ளே புகுந்தானென்றுகருத்து. இருந்து- ப்ரதிஷ்டிதனாய், தன்னோடு ஸம்ச்லேஷிக்கையும்நினையாதே இங்கே ஸ்திரவாஸியாயிருந்து என்றபடி. இதுக்கு மொழிந்துஎன்கிறத்தோடேயந்வயம், வக்ரூகிரணஸ்ய வக்ருகாரணிஸம்பகமே தஸ்ய கவிபராஜநநம் ஹேதுவாகப்போலே. அவன் என்னெஞ்சுள்ளிருந்தே என்னைக்கொண்டு தான்கவிபாடுகைக்கு ஹேதுவாய்விட்டதென்றுகருத்து, இங்கு- இந்தலோகத்தில், இதற்கும் மொழிந்துஎன்கிறத்தோடேயந்வயம், திருநாட்டிலும் இல்லாததான திருவாய்மொழியாகிற ஸம்பத்தை இங்குண்டாக்கினானென்று கருத்து. இரும்- விபாலங்களான, கேட்டாரார் வானவர்களென்னும்படி நித்யவிபூதியிலுமடங்காததான ஸ்வாபவைபவத்தை யுடையவானவென்றபடி. தமிழ்நூல்- த்ராவிடசாஸ்த்ரங்களான, நூல்- சாஸ்த்ரம், 'வரங்கவிநாராயணா' மென்கிற

மூ— வன்னெஞ்சத்திரணியனைமார்பிடந்தவாட்டாற்றான்* மன்னஞ்சப்பாரதத்துப்பாண்டவர்க்காய்ப்படை
தொட்டான்* நன்னெஞ்சேநம்பெருமானமக்கருள்தான்செய்வானே* ॥ச॥

ஆ—புகுந்திருந்து என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு திருவாய்மொழியைச்சொல்லி ஆஸ்ரிதவிரோதிகளா
ன ஹிரண்யாதிகளை நிரஸநாதிகளையும் எனக்கு ஸௌஹார்த்தமாகச்செய்தருளின நிரவதிகவாத்ஸல்ய
காருண்யாதிகுணங்களையுடையவனாயிருந்தவன் இனித்திருநாட்டை நமக்குத்தந்தருளுமென்னுமிடம்
சொல்லவேணுமோ என்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழியைச்சொல்லுவிக்கையாகிற விதத்தால் ஸூசிதமாகாட்டினும்

இ— என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை உபகரணமித்யாதியால்) த்விதீயத்ருதீயபாதத்
திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோதிகளித்யாதியால்) நம்பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குஸௌஹார்த்தமித்யாதியால்) என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து என்கிறதற்கு ஸித்தாந்தமரு
ளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யாதிபத்தாலே) இருந்தமிழ்நூலித்யாதி நம்பெருமானித்யந்தமாக ஸித்தாந்தமருளி
ச்செய்கிறார் (காருண்யாதித்யாதியால்) நமக்கருள்தான்செய்வானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(இனித்திருநாட்டையித்யாதியால்) பாட்டுக்கு வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (என்னைக்கொண்டித்யாதியால்)

ஈ— கணக்கிலே பின்புள்ளகவிகளுக்கெல்லாம் இத்தைக்கொண்டு லக்ஷணம்காட்டலாம்படி ஆதிகவிதை
களுக்கு உபஜீவ்யங்களான வென்றபடி. நாவினன்னுற்றமையாலே யலற்றுநிற்கத் தானந்தபா
சுரங்களை ஸலக்ஷணவேதங்களாம்படி பேசுவிக்கிறேனென்றுகருத்து. தமிழ்நூலென்றது- ஆ
தியைங்களாய் ஸகலவேதார்த்தநிர்ணாயகஸாரங்களான வென்றபடி. இவை- இப்பாட்
டுக்களை, இவற்றின்ஸௌந்தர்யம் அபரிச்சேத்யமாயிருக்கையாலே மேல்போகமாட்டாதே தம்மாலும் வி
சேஷித்துச் சொல்லவொண்ணாதபடியான ஸௌந்தர்யத்தையுடைய ஆனந்தவைலக்ஷண்யமும் தோற்
றும்படி யிவையென்று ஸாமான்யேந நிர்தேசித்துக்கொண்டு அநுஸந்திக்கும்படி மொழிந்து தானருளிச்
செய்து "வசஸாம்வாசஸ்பதிர்தேவா தேவாதேவஸ்ய ப்ரஸாதே । அநாத்ருவிஸ்ருஷ்டா
தே யஸ்யஸீக்ஷிதவ்யா தே:" என்கிறபடியே இப்ரபந்தம் அருளிச்செய்தவனவனே, நானவனுடைய அநு
ப்ரவேசத்துக்கு விஷயமாயிருந்தேனித்தனையென்று வாக்யதாத்பர்யம். இதில் நம்முடைய வ்யாபாரமும்
ஸேதுவாயிருக்கிறதேயாகிலும் அதெல்லாம் ப்ரயோஜகர்த்ருவான அவனுடைய தாத்பர்யஷுவ்யாபா
ரமென்றுகருத்து. "வ்யாஸஜவஸ்து" மென்கிறவிடத்தில் வ்யாஸனென்றது வ்யாஸகர்த்தா, எ
ன்று வ்யாக்யாதமானாப்போலே இவ்விடத்திலும் மொழிந்துஎன்றது மொழிந்திருக்கிறவனென் என்றபடி. வல்-
வலியதான, வல்லென்றுவலியது, லகாரஸ்ய நகாரோபவாத நகாராதேஸ:. ஆஸ்ரிதவத்ஸல்யமில்லாதவளவன்
றிக்கே ப்ரதிகூலஜ்ஞாநவைலக்ஷண்யமான என்றபடி. நெஞ்சற்று- மனஸ்ஸையுடையவனை, நெ
ஞ்சையுடையவன் நெஞ்சத்தான், நெஞ்சத்திரணியனென்று ஸமாஸம், இரணியனை- ஹிரண்யாஸுரனை,
மார்விடந்த- வக்ஷஸ்ஸை நகங்களாலே கீண்டவனை அகர்மகவ்யுத்பத்திஸாமர்த்யவசம், அந்த
வன்னெஞ்சுகிடக்கிறவிடமான வக்ஷஸ்தலத்தை விதாரணம்பண்ணினவனைனென்றுகருத்து. வாட்டாற்றான்-
திருவாட்டாத்திலேயிருக்கிறவனை, ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு ஸம்ஸத்திலே ஒளிந்திருந்துதவினப்போலன்றிக்கே
நித்யப்ரத்யக்ஷகனாயிருந்தெல்லார்க்குமாவத்திலே யுதவுகைக்காக திருவாட்டாத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கி
றவனையென்றபடி. மன்- க்ஷத்ரஜாதியானது, மண்- க்ஷத்ரஜாதிக்குப்பேர், வாநரவீரஸமுதாயமுதல
ஸமாஜலோகமுமென்றபடி. அஞ்ச- அஞ்சும்படி, கௌரவஸமூஹம்ஸஷேத்தைக்கண்ட நரிக்கூட்டம்
போலே வித்ருதமாம்படியென்கை. இதற்கு தொட்டானென்கிறதோடே யந்வயம். பாரதத்து- பாரத
த்திலே, பாரதயுத்தத்திலேயென்றபடி. பாண்டவர்க்காய்- பாண்டவர்களுக்காக, படை- ஆயுதத்தை,
தொட்டான்- தொட்டவனை, ஆயுதந்தொடேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணியிருக்கச் செய்தேயும் ஆஸ்ரி
தரான பாண்டவர்களுக்காக தன்ப்ரதிஜ்ஞையைகுலைத்து சக்ரத்தையெடுத்தவனை வென்றபடி. நம்பெ
ருமான்- நம்முடையஸ்வாமியானவன், இந்தசரித்ரங்களையெல்லாம் நமக்கு ஸௌஹார்த்தமாய்ச்செய்தருளின ஸ
வேச்வரனைவனென்றபடி. நல்- நல்லதான, லகாரஸ்ய நகாரோபவாத நகாராதேஸ:. ஸமவதிஷயமென்
றால் அத்யந்தப்ரவணசேதஸமானவனென்றபடி. நெஞ்சே- என்மனஸ்ஸே நமக்கு-இப்படி திருவாய்மொ
ழிபாடும்படி தான்விஷயீகரித்தருளினநமக்கு, தான்- நம்பக்கலித்தனை பாஸக்திபண்ணினதான், அருள்செ

மூ— வானேறவழிதந்தவாட்டாற்றான்பணிவகையே*நானேறப்பெறுகின்றேன்நரகத்தைநகுநெஞ்சே* தேனேறு மலர்த்துளவந்திகழ்பாதஞ்செழும்பறவை* தானேறித்திரிவான்றன்றாளிணையென்றலைமேலே* ‖ ரு ‖

ஆ— சீரியதோ திருநாடென்கிறார். ‖ கஎ.

(வானேற) திருநாடுபெறவேணுமென்ற அபேக்ஷையுடையார்க்கெல்லார்க்கும் வானேறுகைக்கீடான உபாயத்தைக்கொடுத்தருளினான், அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே தேனேறுமலர்த்துளவத்திலேயிருந்தவனுடைய தாளிணை பெரியதிருவடிமேலேறுமாப்போலே என்தலைமேலே நானேறப்பெறுகின்றேன், இனியவனைப்பிரிந்திருக்கையாகிற நரகத்தை வென்றிருப்பேனென்கிறார். ‖ ரு ‖

இ— சீரியதோ என்றது- ச்லாக்யமானதோ என்றபடி. ‖ க ‖

ஐந்தாம்பாட்டு.

வானேறவழிதந்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாடு இத்யாதியால்) வாட்டாற்றான் பணிவகையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய இத்யாதியால்) துளவந்திகழ்என்றது தாளிணையென்கிறதற்கு விசேஷணமன்றிக்கே பாதமென்கிறதற்கு விசேஷணமாயிருந்தாலும் உக்தவிசேஷணவிசிஷ்டமான பாதத்தையே அத்தாளிணையென்று நிர்தேசிக்கிறதாகையாலே இவ்விசேஷணமுக்கு மதிதமென்றுகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (தேனேறு இத்யாதியால்) செழும்பறவை இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியதி இத்யாதியால்) தாளிணையென்தலைமேலேற நான்பெறுகின்றேனென்றபடியம், நரகத்தைநகுநெஞ்சேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியவனை இத்யாதியால்) இத்தால் மூன்றாம்பாட்டிலே நமக்குத் திருநாட்டைத்தருகையிலே த்வரியாநின்றானென்றவ ரிப்பாட்டிலே பெரியதிருவடிக்குஸமமாக நம்மை யாதரியாநின்றானென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ‖ ரு ‖

ஜா- ய்வான்- க்ருபைசெய்தருளுவான், அபாஜிஜனிவாஜ்கலா வரிமெஸ்யமான திருநாட்டையுந்தருளுவன், இத்திருவாய்மொழியிற்காட்டில் அதிகமோ திருநாடென்றுகருத்து. ‖ க ‖

வானேற- பரமபதத்தைப்பெறுகைக்கு, வழி- உபாயத்தை, பக்திப்ரபத்திகளையென்றபடி. தந்த- அபேக்ஷிதரெல்லார்க்கும் கொடுத்தருளினவனை, உபதேசாதிமுகத்தாலே அறிவித்து அநுஷ்டானதசையிலே ஸஹகாரியாயிருந்து ஸத்ரு நிஷ்டாநம் பண்ணிக்கொடுத்தவனை யென்றபடி. வாட்டாற்றான், திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்வாமியினுடைய, பணிவகையே- அருளிச்செயல்படியே, அவனுடைய ப்ரஸாதாநுகுணமாக என்றபடி. நான்- அவனுக்கு அத்யந்தம் கிஷிபனானநான், இதற்கு தலைமேலே யேறப்பெறுகின்றேனென்று மேலேயந்வயமாகிறது. தேனேறு- தேன் ஏறுகின்ற, வரணாரவிந்த ஸம்ஸ்பர்சத்தாலே நாள்செல்லநாள்செல்ல கோருங்கள் வர்த்திக்கிறவென்றபடி. மலர் துளபந்திகழ் பாதம்- புஷ்பங்களோடேகூடின திருத்துழாய்விளங்காநிற்கிற திருவடிகளையுடையவனை, திகழ்பாதமென்று பரமொன்றும் இதுவேபொருள்) இதற்கு திரிவானென்கிறதோடே யந்வயம், செழும்பறவை- செழித்த தான்பக்ஷியை, பறவை- பக்ஷி, பகவதீயம்ஸம்ஸ்லேஷ ஸம்பந்தத்தாலே குளிர்ந்து பராபேக்ஷமானவேஷத்தையுடையவனை ஸ்ரீவைநதேயனையென்றபடி. தானேறி- தாந்தானேயேறி, ஸ்ரீவைநதேயனுக்கப்புக்காக வீற்றிருக்கையன்றிக்கே யவனுடைய ஸம்யாதிராதம் தனக்கு நிரதிசயபோக்யமாயிருக்கையாலே ஸ்வயமேவாரோஹிப்பாய்க்கொண்டேறியென்றபடி. திரிவான்- ஸஞ்சாரம் பண்ணுகிற ஸ்வாமியுடைய, அத்தாளிணை- அந்தசரணயுகளமானது, அ என்றது தத்ஸ்தானீய, கீழ்ச்சொன்ன த்ரைவிக்ரம க்ருஷ்ணாவதார ஸம்ஸ்லேஷ விசேஷ ஜீவ ஸம்ஜயநீய ஷத்ருக வரணஸேவிதமானதென்றபடி. என்தலைமேலே- ஸ்வஷ்டம், ஏறப்பெறுகின்றேன்- ஏறியிருக்கப்பெறுகின்றேன், நெஞ்சே- என்னுடைய மநஸ்ஸே, நரகத்தை- நரகத்தை, அவனைவிச்லேஷித்திருக்கையாகிற நரகத்தையென்றபடி. நகு- பரிஹஸி, நகுகை- பரிஹஸிக்கை இத்தனைகாலமும் நம்மைப்பீடித்த இந்த விச்லேஷநரகமினி நம்மைக்கிட்டமாட்டாமையாலே நாம் ஜயித்தோமாகையால் அதை நீ பரிஹாஸம்பண்ணிக்கொண்டு ஹ்ருஷ்டமாயிரு என்றபடி. ‖ ரு ‖

௮ - தலைமேலதாளிணைகள்தாமரைக்கண்ணென்னம்மான் நிலைபேரானென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதுமெம்பெருமான் *
மலைமாடத்தரவணைமேல்வாட்டாற்றான்மதமிக்க * கொலையானைமருப்பொசித்தான்குரைகழல்கள்குறுகினமே ॥
குரைகழல்கள் குறுகின நங்கோவிந்தன் குடிகொண்டான் *

ஆ—(தலைமேல) திருவடிகளை என்தலைமேலேவைத்தருளினான், அழகியதிருக்கண்களாலே என்னைக்குளிரப் பார்த்தருளாநின்றான், ஒருகாலும் என்னெஞ்சிலே நின்றும் நிலைபேரான், இங்ஙனே அவன்திருவடிகளை நாம் குறுகப்பெற்றோமென்கிறார். [௮]

✳ ஆறம்பாட்டு ✳

இ— தாமரைக்கண்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித்யாதிபால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம், கீழ்ப்பாட்டில் பெரியதிருவடிக்குஸமமாக தன்னையாக்கியாநின்றானென்றவர் இப்பாட்டிலே தம்மை குளிரநோக்காநின்றுகொண்டு தம்நெஞ்சைவிடாதே எழுந்தருளியிருக்கிறானென்று ஸ்வீகரிக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ் சொல்லவிற்றாயிற்று. [௮]

ஈ— அத்தாளிணைகள் - அந்த வர்ணபாகமானது, அ என்று அழகியதாகவுமாம், இணைகளென்று ஸஜாதீயஸம்பந்தம். தலைமேல் - என்தலைமேலே, ஸ்வஸ்வாமித்வத்தாலே தலையிலேறாநின்றதென்று ஸூசிக்கும், "நின்செம்மா பாதபற்புத்தலைச்சேர்த்"தென்றும், "பாதபங்கயமே தலைக்கணியா"யென்றும், நான் ப்ரார்த்தித்தபடியே தன்னுடையவழகிய பாதபங்கஜங்களாலே என்தலையை அலங்கரித்தருளினானென்று கருத்து. தாமரைக்கண் - அத்தாள்வந்ததுக்குப்புத்தன்னதாகையாலே விகஸிதஸரஸிஜ விரஜவில்லோசனனை, என்னம்மான் - அக்கண்ணழகாலேயென்னை வஶீகரித்தெனக்கு ஸ்வாமியானவன், என்னெஞ்சத்து - என்மனஸ்ஸிலே, எப்பொழுதும் - ஸர்வகாலமும், நிலைபேரான் - ஸ்திதியை மாறான், என்னெஞ்சில்தான் நின்றநிலையையொருக்காலும் விடுகிறானில்லையென்றபடி. அநேகம்பெண்களுக்காக ஸஹஸ்ரயநேகம் வடிவுகொண்டாப்போலே என்னுடைய ஜீவேந்த்ரியவ்ருத்திகளான வர்த்தநாவயவங்களுக்காகத்தானுமநேகம் வடிவு கொண்டானென்று கருத்து. எம்பெருமான் - என்னெஞ்சிலிருக்கப்பெற்றபெருமையாலே ஸர்வாதிகனானவன், இது மருப்பொசித்தானுக்கு விஶேஷணம். மலைமாடத்து - பர்வதம்போலே உத்துங்கமானகோயில், மாடம் - ப்ராஸாதம், இங்கு கோயில் விவக்ஷிதம். அரவணைமேல - ஸ்ரீஶேஷஶயநத்தின்மேலே, அரவு - ஸர்ப்பம், வாட்டாற்றான் - திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவனை, உத்துங்கமான கோயிலில் ஶேஷஶயநத்தின்மேலே, திருவாட்டாற்றிலிருக்கிறவனுவது - திருவாட்டாற்றில் கோயிலிலே திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனையென்றபடி. அவ்வூரிற்காட்டிலும் கோயிலழகும் விஞ்சியிருக்கிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக மலைமாடத்து என்கிற உக்தியாலே ஊருக்குமுன்னே கோயிலையும் திருவனந்தாழ்வானையும் நிர்தேஶித்தது, மதமிக்க - மதம் த்ருதவ்ருஷமாயிருக்கிற, கொலையானை - ஸம்ஹாரோத்யுக்தமான கஜத்தினுடைய, கொலை - ஸம்ஹாரம், யானை - கஜம், ஶாகபார்த்திவவத்ஸமாஸ:. சாபாயாவஶ்யத்தினுடையவென்றபடி. மருப்பு - தந்தங்களை, ஒசித்தான் - முறித்தவனுடைய, குவலயாபீடத்தை ஸம்ஹரித்தாப்போலே என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களையெல்லாம் நஶிப்பித்தவனுடையவென்று கருத்து. குரைகழல்கள், ஶிஞ்ஜாநாபரணங்களாலே த்வநிக்கிற திருவடிகளை, குரையென்று த்வநிக்குமதுக்குப்பேர், ஆபரணத்வநிகள் தமக்குப்போது செவிபடுகையாலே யருளிச்செய்தபடி. குறுகினம் - கிட்டப்பெற்றோம், 'தடந்தாமரைகட்கே கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னங்குறுகாதோ' என்று ப்ரார்த்தித்தபடியே பெற்றோமென்றுகருத்து. [௮]

குரைகழல்கள் - சிறுசதங்கைகளாலும் கடகநூபுராதி பூஷணங்களாலும் த்வநியாநிற்கிறவன் திருவடிகளை, குறுகினம் - கிட்டிவிட்டோம், ஸ்வப்ராப்தத்தை ஸவிஷயஸ்வாதீநத்தாலே விலக்ஷணமாகச் சொல்லுகிறேனல்லேன், ஸ்வமானவருத்தத்தையே சொல்லுகிறேனென்று கருத்து. இது கீழ்ப்பாட்டில்ச்சொன்னத்தை இப்பாட்டிலு நிகமித்ததற்கு ப்ரயோஜநம், நங்கோவிந்தன் - நம்முடைய கோவிந்தனானவன், ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸுலபமாக ப்ரஸித்தனான க்ருஷ்ணனென்றபடி. குடிகொண்டான் - தனக்கு ஸகலஸம்பந்தமாக ஸ்வீகரித்தருளினான், என்னெஞ்சை இதி ஶேஷ:. குடியென்று ஸகலஸம்பத்ஸமேதமாக வஸிக்கும் ஸ்தானத்துக்குப்பேர். தான்தாது மன்றிக்கே தன்னுடைய ஸமஸ்தபரிஜநபரிச்சதாதிகளோடு

மூ—திரைகுழுவுகடல்புடைசூழ்தென்னாட்டுத்திலதமன்ன* வரைகுழுவுமணிமாடவாட்டாற்றான்மலரடிமேல்*
விரைகுழுவுநறுந்துளபமெய்ந்நின்றுகமழுமே* ॥எ॥
மெய்ந்நின்றுகமழ்துளபவிரையேறுதிருமுடியன்* கைந்நின்றசக்கரத்தன்கருதுமிடம்பொருதுபுனல்*

ஆ—(குரைகழல்கள்) இப்படிநெஞ்சே நாம் குரைகழல்கள்குறுகினோம் நங்கோவிந்தன் ஸவாஸநமாக வந்தென்னுள்ளே புகுந்தருளினான், இதுக்கடையாளமென்னென்னில்? வாட்டாற்றான்திருவடிகள் திருத்துழாய் என்னுடம்பெல்லாம் கமழ்கிறபடி பாராயென்கிறார். ॥எ॥
(மெய்ந்நின்று) திருத்துழாய்தொடக்கமான பஞ்சாயுதங்களையுடையவனாய் ஸர்வஸுலபனாயிருப்பவ

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— குடிகொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவாஸநமித்யாதியால்) அம்மேன ஸவாஸநனாகவந்து தம்நெஞ்சிலே புகுந்திருக்கச்செய்தே தத்காரணஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட காலஸீவாஸநாஸம் தமக்கொருவாஸ்யமல்லாமையாலென்றும். துளவமித்யாதியாலே யத்தை யொருவாஸமாகச்சொல்லுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (இதுக்கடையாளமென்னென்னிலென்று) தாளிணையென்தலைமேலேயித்யாதியாலே சொன்னவிவையெல்லாம் மாநஸிகஸாக்ஷாத்காரமன்றோ அவனும்முடையவுடம்பிலே ஸந்நிஹிதனானென்னக்கூடுமோவென்று ஶங்கையத்துக்கு அபிப்ராயம், இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வாநுபவங்களையெல்லாம் ஸத்ருஶஜ்ஞாநவ்யவதாநம் ப்ரகாஶித்துக்கொண்டநுபவிக்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதிஸூசிதமாயிற்று. இங்கு மாநஸஸாக்ஷாத்காரமன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்ஸ்பர்ஶனானவனுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹம் ஆழ்வார்திருமேனியிலேவந்து ஸந்நிஹிதமாயிருக்குமென்றும் இப்படி ஸந்நிஹிதமானாலும் அது சக்ஷுராதிகோசரமன்றிக்கே யோகப்ரத்யக்ஷவிஷயமாயே யிருக்குமென்றும் திருவுள்ளம். ஆனாலும் வாஸனாதிகதிவ்யவிக்ரஹம் வாஹ்யப்ரத்யக்ஷவிஷயமாகக் குறையில்லையிறே. ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருத்துழாயித்யாதியால்) கருதுமிடம்பொருது கைந்நின்றசக்கரத்தனென்று கூட்டித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஸ்த்யாதியால்) புனலித்யாதிக்குத்

ஶ— ஸாயுதாதிகளோடே வந்து என்னெஞ்சிலே நிலைநின்றருளினானென்றபடி. திரைகுழுவு- தரங்கபங்க்திகளையுடைத்தான, திரை- தரங்கம், குழுவு- பங்க்தி, திரைகுழுவு கடலென்று ஶாகபார்த்திவவத்ஸமாஸ:. க்ஷீராப்தி ஸந்நிதாந ஸமுத்ரமத்யே தாதவிகம்போலே பஹுவித தரங்கஶாலியானவென்றபடி. கடல்- ஸமுத்ரத்தாலே, புடை- பார்ஶ்வங்களிலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, இது வாட்டாத்துக்கு விஶேஷணம். தென்னாட்டுத்திலதமன்ன- தக்ஷிணதேஶத்துக்கு திலகம்போலேயிருக்கிற, அன்ன என்று உபமாவாசகம். வரைகுழுவுமணிமாட- கநகபர்வதபங்க்தியோலிருக்கிற ரத்நமயமாடங்களையுடைத்தான, வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற பரமபுருஷனுடைய, மலரடிமேல்- பத்மஸத்ருஶங்களான திருவடிகள்மேலே, விரைகுழுவுநறுந்துளபம்- பரிமளம் ஸம்ருத்தமாய் பரிமளிக்கிற திருத்துழாயானது, விரையென்று பரிமளம், வாஸநாஸம்பந்தத்தாலே யதிஶயிதபரிமளமாய்க்கொண்டு பரிமளிக்கிற திருத்துழாயானதென்றபடி. மெய்- என்ஶரீரத்திலே மெய்யென்று ஶரீரம், நின்றுகமழும்- ஸ்திரமாகநின்று பரிமளியாநின்றது, ஆதலால்அவன்ஶரீரத்திலே ஸந்நிஹிதனென்றிடத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்றுகருத்து. ॥எ॥

மெய்- திருமேனியிலே, நின்றுகமழ்- ஸ்திரமாய்நின்று பரிமளிக்கிற துளபவிரை- தாஸீபரிமளமானது, ஏறுதிருமுடியன்- ஏறுகிற திருமுடியையுடையவனான, ஸம்பந்தத்தாலே திருத்துழாய்க்குங்கூட பரிமளாதிஶயித்துவருகிற திருவபிஷேகத்தை யுடையவனானவென்று பாவம். கருதுமிடம்- தான்நினைக்கிறவிடத்திலே, பொருது- யுத்தம்பண்ணி, தான்நினைத்து ப்ரேரித்தவிடத்திலே போய் ஶத்ருக்களை த்வஸ்தமாக்கியென்றபடி. கைநின்ற- 'ஸதக்ஷிணம்வாநராவிஶத்' என்னுமாப்போலே மீண்டு திருக்கையிலேவந்துநின்றதான, ஸம்ஸ்காரநாவியாயியானவென்று தாத்பர்யம், சக்கரத்தன்- சக்ரத்தையுடையவனான, புனல்- ஜலமென்ன, மைநின்றவரை- நெருங்கி ஸ்திரமாய்நின்ற பர்வதமென்ன

மூ — மைந்நின்றவரைபோலுந்திருவுருவவாட்டாற்றாற்கு* என்னன்றிசெய்தேனோவென்னெஞ்சிற்றிகழ்வதுவே*॥
திகழ்கின்றதிருமார்பிற்றிருமங்கைதன்னோடும்* திகழ்கின்றதிருமாலார்சேர்விடந்தண்வாட்டாறு* புகழ்கின்ற

ஆ — ஸ்ரீவிக்ரஹவ்யக்திக திவ்யாயுதங்களையுடையனாய் நிரவதிகஸௌந்தர்யவிசிஷ்டனாயிருந்த வாட்டாற்றார்க்கு நானென்ன ஸந்தோஷாநுகூல்யம்பண்ணினேனாகக்கொண்டு தானென்னுள்ளேபுகுந்து திகழ்கிறதென்கிறார். ௮॥
(திகழ்கின்ற) தனக்கு திவ்யமஹிஷீ ஸர்வலோகேஸ்வரியான பெரியபிராட்டி, சேர்விடந்திருவாட்டாறு, தன்திருவடிகளில் கைங்கர்யங்களே புகழாகவுடையனாயிருந்த பெரியதிருவடி தனக்கு திவ்யவாஹநமும் ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநோபகரணமும், இங்ஙனேயிருந்துவைத் தென்னுடைய நிஷ்கர்ஷத்

இ — தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) பூர்வவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானென்னவித்யாதியால்) பண்ணினேனாகக்கொண்டென்றது- பண்ணினேனாக புத்தித்துஎன்றபடி. நான்ப ண்ணினதாகவோர் அநுகூல்யத்தையுங் காணேனென்றபடி. இத்தால் கீழ்த்தம்முடைய ஸம்ருத்திகளைச் சொல்லியிருந்தவ ரிப்பாட்டிலே யவற்றுக்கநுரூபமான ஹேதுவென்பக்கல் காணேனென்றுகொண்டு அவற்றினுடைய நிரதிசயஸ்லாக்யதையை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியுமநுஸந்தேயம். ௮॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

ப்ரதமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதியால்) புகழ்கின்றபுள்ளூர்தி என்கிறத ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளித்யாதியால்) போரரக்கர்குலங்கெடுத்தானென்கிறதற்குப் புள்ளூர்தியென்கிறத்தோடு ஸந்நிவ்யாஹாரத்தால் ஸித்திக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோ தீத்யாதியால்) இகழ்வின்றியென்கிறதற்கு இப்பாதத்வயத்தோடு ஸந்நிவ்யாஹாரத்தால் ஸித்தவர்த்தத் தை யருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயிருந்துவைத்தித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே என்பக்கல் அநு ரூபஹேதுவின்றியே யிருக்கச்செய்தே யெனக்கு மஹாஸம்ருத்தியையுண்டாக்கினானென்று ஸ்ரீதானவ் விப்பாட்டிலே தனக்கு நிரதிசயகல்யாணங்களான பரிக்ரஹங்களிருக்கச்செய்தே யதிமோஹனனவென்

ஶ — ஸ்ரீபநேஸ்வரியான வக்ஷஸ்தமென்றபடி. போலும்- ஸத்ருசமாகாநின்றுள்ள. நீலாசலநிபாகாரத்வம் மென்ன, ஜகத்ரக்ஷணவ்ரதமென்ன, இவைகளுக்கு ஸத்ருசமாகாநின்றுள்ள என்று வடார்த்தம், திருவுருவு- திவ்யரூபத்தையுடையவனான, வாட்டாற்றார்க்கு- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிற வெம்பெருமா னுக்கு, என்னன்றிசெய்தேனோ - என்னநன்மைசெய்தேனாக, என்னவாநுகூல்யாசரணம் பண்ணினேனாக, பெரியவுடையாரைப்போலே ப்ராணவ்யயமாக வடிமைசெய்தேனாகவோ சிறுத்திருவடியைப்போலே ரூபேஷாவிதா'வென்று வந்தேனாகவோஎன்றுகருத்து. என்னெஞ்சிற்றிகழ்வது- என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலேதான் வந்துவிளங்குகிறது, திகழ்கை- விளங்குகை, இப்படிஎன்னெஞ்சிலேதான் வந்துவிளங்குகைக்கநுரூபமாக நான்தனக்குப்பண்ணின வாநுகூல்யாசரணம் ஒன்றுங்காணேனென்றபடி. ௮॥

திகழ்கின்ற- ஸாமாநிகஸௌந்தர்யத்தாலே விளங்காநின்றுள்ள, திருமார்பில்- வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தில், திருமங்கை தன்னோடும்- லக்ஷ்மியாகிற யுவதியோடேயுங்கூட, மங்கை- யுவதி, தன்னென்றுஸாயிக்கம், திகழ்கின்ற- விளங்காநிற்கிறவனான, திருமங்கைதனனோடுமென்கிறவிடத்தில் ஸஹவைத்தால் 'அமிரூபவனவாஹரணை நாவி ஷேத்ராஜ்ஞஸகஸ்ஸதை' என்கிறகணக்கிலே ஸஹஸௌந்தர்யாபிரமணீயனாயிருக்கிறவன் லக்ஷ்மீஸாஹி த்யத்தாலும் விளங்காநிற்கிறானென்றுகருத்து. திருமாலார்- லக்ஷ்மீவிஷயத்தில் வ்யாமுக்தனான ஸர்வேஸ்வ ரன், மாலென்றுவ்யாமுக்தன், சேர்விடம்- சேர்ந்திருக்கிறஸ்தலம், நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்தலமென்றபடி. தண்வாட்டாறு- ஸீதலமான திருவாட்டாறு, ரமணீயமான திருவாட்டாறென்றபடி. சேர்விடமாவது தண்வாட்டாறென்று காரககிரியான்வயமாக விங்கு வாக்யஸமாப்தியாகிறது, லக்ஷ்மீஸாஹித்யஸாமர்த்யனானவ னுக்கு நித்யவாஸம்பண்ணும்படி விஸ்மயனீயவாயிருக்கிறது திருவாட்டாறென்கையாலே லக்ஷ்மீவதி ஸத்தோடு ஸஞ்சாரபோஷார்த்தமாயிருக்கிறது அவனுக்குத் திருவாட்டாற்றிலிருப்புமென்று கருத்து. இப்படி காரககிரியான்வயமாக ஸஸ்வாக்யமான விப்பாதத்வயம் ஹேத்வர்த்தமாயிப்படி தனக்கு கல்யா ணதமபரிக்ரஹங்களிருக்கச்செய்தே மோஹனனவென்னெஞ்சிலே ரஸிபாநின்றானென் றுதாத்பர்யத்தோடு அந்வயிக்கிறது, புகழ்கின்ற- கீர்த்திகளெல்லாம் தன்னிடத்திலே நின்றிருக்கிறவனான 'ஞாநஸம்வாஹந'

மூ— புள்ளூர்திபோரரக்கர்குலங்கெடுத்தான்* இகழ்வின்றியென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதும்பிரியானே* ॥௯॥
பிரியாதாட்செய்யென்று பிறப்பறுத் தாளறக்கொண்டான்* அரியாகியிரணியனை யாகங்கீண்டானன்று*

ஆ— த்தைப் பார்த்தென்னை யிகழாதே ஒருக்ஷணமென்னைப்பிரியில தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவத்தையுடையனாய்க் கொண் டென்னெஞ்சுக்குள்ளே புகுந்தருளினான், ஒருவனுடைய [illegible]த்தை யிருக்கும்படியே யிது வென்கிறார். ॥௯॥

(பிரியாது) இனியொருக்காலமும் தன்னைப்பிரியாதே ஸர்வசேஷவ்ருத்திகளையும் பண்ணென்றுகொண் டென்னை யநந்யார்ஹசேஷமாகக் கொண்டானின்று, அரியாகியிரணியனை யாகங்கீண்டானன்று, பெரியார் தங்களை யாஶ்ரயித்தவர்களுடைய சிறுமையையுங் கொடுக்கப்படுகிறபொருளின சீர்மையையும் பாராதே-

---

இ— பக்கல் இத்தனைபரிவுடையனாகிறானென்று விஸ்மிதராகிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகை. இகழாதே- யென்றது- உபேக்ஷியாதே யென்றபடி. என்னெஞ்சித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமித்யாதிபால்), ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு ✳

ஆளறக்கொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையநந்யார்ஹசேஷத்யாதிபால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியாரித்யாதிபால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே தனக்குப் பெரியபிராட்டியார்முதலான நிரதிசயகல்யாண ஸம்பந்தங்களிருக்கச்செய்தே சபலனாயென் னெஞ்சிலே ரஸிகனாகின்றானென்றுகொண்டு ஸௌசீல்யத்தைப்பேசி யநந்தரமிப்பாட்டிலே "ஸோஹந்தே ஸம்ஶ்ரயஸ்வேதோ தேவாவஸிஷ்டகதிர்மஹாதேவி" என்று வியாசோக்தமாக ஶ்ருதமாயிருந்த ஸ்மா

மூ— ஶ்ருத்யாதிகளிற்படியே ஸௌகுமார்யபதகாம்பீர்யாதிகளுக்கெல்லாமிருப்பிடமானவென்றபடி. புள்ளூர்- பக்ஷியை, ஸ்ரீவைநதேயனையென்றபடி. ஊர்தி- ஊரப்பண்ணுமவனான, நடத்துமவனனென்றபடி. அவனை, திவ்யவாஹனமாகவுடையவனான என்கை, போரரக்கர்- யுத்தஸந்நத்தரான ராக்ஷஸர்களுடைய, போர்- யுத்தம், பராக்ரமஶாலிகளான ராக்ஷஸர், குலம் ஸமூஹத்தை, கெடுத்தான்- நசிப்பித்தவன், அந்த பராக்ரம ஸமுதாயத்தைக்கொண்டு த்வஸ்தமாக்கினவனென்றபடி. இகழ்வின்றி- உபேக்ஷையில்லாமல், இகழ்வு- உபேக்ஷை, என்னுடைய நிகர்ஷத்தைப்பார்த்துபேக்ஷியாதானாயென்றபடி, எப்பொழுதும்- ஸர்வகாலமும், என்னெஞ்சத்து- என்மனஸிலே, பிரியான்- விஶ்லேஷிக்கிறானில்லை. ॥௯॥

பிரியாது- இனியொருகாலமுமென்னைப்பிரியாமல், ஆட்செய்யென்று- எனக்கு சேஷவ்ருத்திபண்ணென்றருளிச்செய்து, எனக்கே ஆட்செய்யென்றருளிச்செய்ய வேணுமென்று எம்மாவீட்டிலே நான் ப்ரார்த்தித்தபடியே செய்தருளினானென்றுகருத்து. பிறப்பு- ஜந்மத்தை, ஜந்மஜந்மத்தை யென்றபடி. அறுத்து- போக்கி, என்பக்கல் ஸம்பவியாதபடி பண்ணியென்றபடி அறஆள்கொண்டான்- மிகவுமடிமைகொண்டான், அநந்யார்ஹசேஷமாக்கிக்கொண்டானென்றபடி, என்னைஉகிசேஷ: "தனக்கேயாக வெனைக் கொள்ளு"மென்று எம்மாவீட்டில் நாம் ப்ரார்த்தித்தபடி தலைக்கட்டினானென்றுகருத்து. அரியாகி- ஸிம்ஹமாய், நரஸிம்ஹரூபனாயென்றபடி. இரணியனை- ஹிரண்யனை, ஆகங்கீண்டான்- தேஹத்தைப்பிளந்தான், அகம்- தேஹம், கீண்டானென்றது நகங்களாலே பிளந்தானென்றபடி அன்று- அக்காலத்திலே, அன் றுஎன்றிங்குசொல்லுகையாலே ஆளறக்கொண்டானென்கிறவிடத்திலே இன்றுஎன்றொருபதமத்யாஹாரம், இன்றைக்கு என்னை யநந்யார்ஹசேஷமாக்கிக்கொண்டருளினான், அன்றைக்கு ஹிரண்யனைப்பிளந்தருளினான் இப்படி ஸர்வகாலத்திலும் எனக்குஸௌசீல்யங்களை யுண்டாக்கினானென்று வாக்யதாத்பர்யம், இன்றைக் கென்னை சேஷமாக்கிக்கொண்டருளினான் அன்றைக்கு ஹிரண்யனை ஸம்ஹரித்தருளினானென்கிற விவ் வநந்யஸாதாரண்யத்தாலே ஹிரண்யஸம்ஹாரமும் தமக்காகச்செய்தருளினதென் றநுஸந்தித் தபடி தோற்றுகிறது, இவர் ஸாமவதஸௌசீல்யை ஸௌசீல்யமிருக்குமவராகையாலே ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்காகச்செய்ததே தமக்குச்செய்ததாகவிருக்கக் குறையில்லையிறே, இப்பதப்ரயோகம் ஸாபிப்ராயம், ஆதலால் வாட்டாற்றான்காட்டினானென்று உத்தராபாதத்தோடே யந்வயிக்கிறது,

மூ—பெரியார்க்காட்பட்டக்காற்பெறுதபயன்பெறுமாறு* வரிவாள்வாயரவணைமேல்வாட்டாற்றான்காட்டினனே॥ காட்டித்தன்கனைகழல்கள் கடுநரகம்புகலொழித்த* வாட்டாற்றெம்பெருமானைவளங்குருகூர்ச்சடகோபன்* பாட்டாயதமிழ்மாலை யாயிரத்துளிப்பத்தும்* கேட்டாரார்வானவர்கள் செவிக்கினியசெஞ்சொல்லே*॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—பவர்களுக்கினியில்லையென்றும் சிறியபொருளைக் கொடுப்பாரென்னுமிடம் வரிவாள்வாயரவணைமேல் வாட்டாற்றானென்பக்கலிலே காட்டியருளினானென்கிறார். ॥ய॥

(காட்டி) அயர்வறுமமரர்களித்திருவாய்மொழியைக்கேட்டாலென்படுவாரோவென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளே சரணம்.

இ—ஸாதுக்களுடைய ஸ்வபாவஜேசாத்ய ஸம்பந்த ஜ்ஞானத்தாலே யெனக்கிப்போது ஸ்வாத்மஸ்ருஷ்டமாயிற்றென்று ஸ்ரீ ஸூரிகளோடொத்தாரென்று. ஸம்பத்தியும் ஸம்பந்தமாயிற்று. விரக்தஜ்ஞானஸித்தமாயிருந்த ஸம்ருத்தாநுஷ்டானம் ஸ்வாத்மஸூரிகளாலே அநுஸந்தாநமாகுகை உபாயாந்தரங்களிலே. ॥ய॥

✳நிகமனம்.✳

தாமீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ॥கக॥

ஸ—பெரியார்க்கு- ஜ்ஞாதாக்களுக்கு, ஆட்பட்டக்கால்- சேஷபூதரானால், பெறுதபயன்பெறுமாறு- உத்க்ருஷ்டமானபலத்தைப்பெறும்ப்ரகாரத்தை, ஜ்ஞாதாக்களுக்கு அடிமைப்பட்டால் உத்க்ருஷ்டமான பலத்தையெல்லாம் பெறுவாரென்று ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுகிற அர்த்தத்தையென்றபடி. இதற்குக் காட்டினனென்கிறத்தோடே அந்வயம். வரிவாள்வாயரவணைமேல்- வரியையும் வாளையுமுடைத்தான ஶயநத்தின்மேலே, வரி- ரேகை, வாள்- காந்தி, வரிவாள்வாயென்று அம்ஶத்வயமாய் இதுக்கு அரவுஶப்தத்தோடே ஸாமாநாதிகரண்யமாயிருக்கிறது, ஸர்ப்பஜாத்யநுரூபமாகத் திருவுடலிலே ரமணீயரேகைகளையும் ஜ்யோதிஸ்ஸாவிதாநரூபமான உஜ்ஜ்வலத்தையுமுடைத்தான திருவனந்தாழ்வானாகிற ஶயநத்தின்மேலேயென்றபடி. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவன், அரவணைமேலே வாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவனாவது- திருவாட்டாற்றிலே அரவணைமேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனென்றபடி. காட்டினன்- என்பக்கலிலே வ்யக்தமாக்கியருளினான், ॥ய॥

தன்கனைகழல்கள்- தன்னுடைய கனைக்கிறகழல்களை; கனைக்கை- த்வநிக்கை, கழல்- திருவடி, நூபுராதிஶப்தவிஶிஷ்டமான தன் திருவடிகளை யென்றபடி. காட்டி- எனக்கு ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்தருளி; கடுநரகம்- கடுநரகத்தை, விவேகிகளுக்கு அஸஹ்யமான ஸம்ஸாரமாகிற நரகத்தையென்றபடி. புகல்- ப்ரவேஶிக்கையை, ஒழித்த- உபரதமாக்கினவனை, எனக்கு ஸம்ஸாரநிரயப்ரவேஶத்தை நிவர்த்திப்பித்தவனை யென்றபடி. வாட்டாற்றெம்பெருமானை- திருவாட்டாற்றிலேயெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்வாமியைக்குறித்து, இதுக்குப் பாட்டாயவென்கிறத்தோடே அந்வயம். வளங்குருகூர்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான, வளம்- அழகியது, திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவென்றபடி. சடகோபன்பாட்டாய- ஆழ்வாருடையபாட்டுக்களான, அவருடைய பகவத்விஷயாநுபவஜநிதப்ரீதிவிவஶமாய்க்கொண்டு மாநஸாநுபவங்களாய் 'வாசொ மெய்வதுஸாரம்' என்னும்படி யிருக்குமவையானவென்றபடி. தமிழ்மாலை- த்ராவிடஶப்தஸந்தர்ப்பமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, செவிக்கினிய- கர்ணாம்ருதங்களான, இனியது- உபாதேயமானது, செஞ்சொல்- செவ்வியசொல்லான, கர்ணத்வயமும் வழிந்தோடும்படியாய்ச்சொன்னவையாகையாலே ருஜுவ்யக்திகளான என்றபடி. ஸாவயவப்ரஸ்தாரமானவைகளை, இப்பத்தும்- இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களையும், வானவர்கள்- நித்யஸூரிகள், கேட்டாரார்- கேட்டு த்ருப்தராகார், இத்தையவர்கள் கேட்கத்தொடங்கில் 'இன்னஞ்சொல்லின்னஞ்சொல்லென்னே' யிருப்பார்த்தனை போக்கியொருக்காலும் த்ருப்தராகாரென்றபடி. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்ய பூஷணஶாலிநே ஶ்ரீ ஶடகோப ராமாநுஜ தேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(அருள்பெறுவார்.)

ரதாங்கீ கேஶவஶ்சாதிஹிரவிப தயா ஶ்ரீஶ நாராயணஶ்ச
ஸேநாஸ்ஸம்பந்நபார்த்தோ ப்ரஹித ஸகலஸேவ்யாம்புஜ பத்மாக்ஷ:
ஸம்மோஹாஜ்ஞாநகோவிந்த ஸ்துதஸ்தூயஶ: ஶ்ரீவதிஶ்ரீஸமேத:
ஶ்ரீநாதஸ்வேச்சயா ஸ்ப்ருஹ்யதமவிஷயம் ஸ்வேஷ்டநாதஸ்ஸ்ம்ருதோஷு ॥ ௧௦௬॥

(ரதாங்கீ) ஆழியானருள்தருவான் - திருவாழியைத் திருக்கையிலேயுடையனாகையாலும், (கேஶவஶ்சாதிஹிரவிப) கேசவனெம்பெருமானை - விரோதிநிரஸநஶீலனாகையாலும், சஶப்தத்தாலே ஸ்த்ரீத்வம் ஸம்க்ருஹீதம், (தயா ஶ்ரீஶ நாராயணஶ்ச) நண்ணினம்நாராயணனை - இழ்ச்சொன்ன ஸ்த்ரீத்வத்துக்கு விஷயம், ஸ்ரீஜனுய் ஸவஸ்வாமியாகையாலும், (ஸேநாஸ்ஸம்பந்நபார்த்தோ) பாரதத்துப்பாண்டவர்க்காய்ப் படைதொட்டான் - பாரதயுத்தத்திலே ஆயுதமெடேனென்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணினவன் ஆஶ்ரிதரான பாண்டவர்களிடத்தில் ஸ்நேஹத்தாலே ப்ரதிஜ்ஞையையழித்து ஆயுதமெடுக்கையாலும், (ப்ரஹித ஸகலஸேவ்யாம்புஜ பத்மாக்ஷ:) தேனேறுமலர்துளவந்திகழ்பாதன் - போக்யமான திருத்துழாய்மலராலே விளங்காநிற்கிற திருவடிகளையுடையவனாகையாலும், (ஸம்மோஹாஜ்ஞாந) தாமரைக்கண்ணனெம்மான் - ஸர்வஜ்ஞஸ்பர்ஶங்களான திருக்கண்மலரையுடையனாகையாலும், (கோவிந்த:) கோவிந்தன்குடிகொண்டான் - ஆஶ்ரிதவஶ்யனாகையாலும், (ஸ்துதஸ்தூயஶ:) துளபவிரையேறுதிருமுடியன் - பரிமளத்தாலே வ்யாப்தமான திவ்யகிரீடத்தாலே ஸூசிதமான ஐஶ்வர்யத்தையுடையனாகையாலும் (ஶ்ரீவதிஶ்ரீஸமேத:) திகழ்கின்றதிருமார்பில் திருமங்கைதன்னோடும் - பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்பிலேயுடையனாகையாலும், சஶப்தத்தாலே 'வரிவாள்வாயரவணைமேல்' என்று மேலிற்பாட்டிற்சொல்லுகிற ஶேஷஶாயித்வம் ஸம்க்ருஹிக்கப்படுகிறது, இப்படிகளாலே திருவாட்டாற்றெம்பெருமான் ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸ்வஸந்நிதாநத்திலே மிகவும் ஸ்நேஹத்தையுடையனாயிருக்கிறனென்று "அருள்பெறுவார்" என்கிற தஶகத்திலே ஆழ்வாராலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ॥௧௦௬॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (செஞ்சொற்கவிகாள்) தான்சொன்னபடிசெய்யக்கடவனாகச் சமைந்துகொண்டு தம்முடைய திருவுள்

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸர்வேஶ்வரன் தமக்குத்திருநாட்டைத்தந்தருளுகையிலே த்வரிதஹ்ருதயனாய்த் தமக்கு அந்தரங்கனாய்த் தம்முடைய வாஞ்சாப்ரதீக்ஷனாயிராநின்றனென் றவனுடைய ஹ்ருதயவிகாரணதீவ்யாமோஹத்தை யநுஸந்தித்தவாழ்வார் தமக்கு விரகாங்க்ஷிதமாயிருந்த மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்தை யாதரக்ஷணத்திலே கைகொண்டவிஶ்ராந்திமத்திலே புறப்படுகை யாவிதமாயிருக்க வதுசெய்யாதே செஞ்சொற்கவிகாளிஷ்ட ஷியாலே கவிகளைக்குறித்துச் சிலஹிதோபதேஶம்பண்ணுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வதுதீர்ப்பிக்கிறார் (தான்சொன்னபடியேபிரதியால்) சமைந்துகொண்டென்றது - பரிவ்ருஷ்டஹ்ருதயனாய்க்கொண்டென்றபடி. தம்மோடுகலந்தகலவியாலேயென்றது - இவர்திருமுடியிலே தன்திருவடிகளைவைத்துத் திருவுள்ளத்திலே வாஸ ஸ்தானமாகப்புகுந்திருந்து 'விரைகுழுவுநறுந்துளபம்மெய்நின்றுகமழு' மென்னும்படி இவருடைய ஶரீரத்தோடு அந்த:கரணத்தோடு மற்றுமுள்ளவவயவங்களோடு வாசியற வத்யந்தாபிநிவிஷ்டனாய்க்கலந்த விஶ்லேஷ ஸம்ஶ்லேஷத்தாலேயென்றபடி. ஸர்வேஶ்வரன்தனக்குச் விரகாங்க்ஷிதமான பரமபோக்யதையத்தைத்

மூ—செஞ்சொற்கவிகாளுயிர்காத்தாட்செய்மின்

தம்மோடுகலந்தகலவியாலே தமக்குப்பிறந்த ஹர்ஷப்ரகர்ஷக்ருதி

ஆ—ளத்திலே புகுந்தருளினவெம்பெருமான் தம்மோடுகலந்தகலவியாலே தமக்குப்பிறந்த... உங்களுயிரைக் ரக்ஷித்துக்கொண்டு அடிமைசெய்யுங்கோள், அவன் தனக்கடிமைசெய்வாரை ஸ்வாத்மஸம்பந்தம்படிய திருத்தி ஸம்ஸ்லேஷம் ஸ்வபத்தாலே எம்பெருமானைக் கவிபாடுகிறவரைக்குறித்து நீங்களவனுக்கடிமைசெய்யுமிடத்தில் உங்களுயிரைக் காத்துக்கொண்டு அடிமைசெய்யுங்கோள், அவன் தனக்கடிமைசெய்வாரை ஸ்வாத்மஸம்பந்தம்படிய திருத்தி ஸம்ஸ்லேஷம்

மிவ்வதிமாத்ரஸம்ஸ்லேஷஜநித

இ—தருகையிலே ஆஸ்ரிதஸுலபனைத் தனக்கு ஸர்வஸ்வமுமாயிருந்தானையாகிலு மிவ்வதிமாத்ரஸம்ஸ்லேஷ ப்ரீதிக்ஷதியாலே யிப்போது சிலவற்றைப்பேசியல்லது ஸஹிக்கமாட்டாதவரா யிவ்வதிமாத்ரஸம்ஸ்லேஷ ப்ரகாரத்தை யெம்பெருமானுக்குக் கவிகளாயிருப்பாரைக்குறித்துப் பேசத்துடங்குகிறாரென்றுகருத்து. ஆனு ஸ்மிஸம்ஸ்லேஷாதிஸயத்தை வானேறவழிதந்தவித்யாதியாக மூன்றுபாட்டாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பேசி யநுஸந்தித்தாரேயென்னில்? அதிற்காட்டிலிதற்கு விஸேஷமுண்டு, எங்ஙனேயென்னில்? தாளிணையென் தலைமேலே' யென்றும், 'நறுந்துழாய்மெய்ந்நின்றுகமழு' மென்றும், 'கிலேபோமனென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதும்' என்றும், மவனுடைய திருமேனி தம்முடைய திருமுடியிலும் திருவுள்ளத்திலும் திருவுடம்பிலும் ஸ்பர்ஸமாகப்பேசி யநுஸந்தித்தார்கீழ், இத்திருவாய்மொழியிலே ஸர்வஸம்ஸ்லேஷமாயிருக்கப்பெற்றபடியை 'என்னைமுற்றுமுயிருண்டென் மாயவாக்கையிதனுள்புகுந்து' என் 'றென்னெஞ்சுமுயிருமவையுண்டு' என்றும் 'என்னெஞ்சுமுயிருமவையுண்டு' னென்னுமிப்புடைகளிலே தம்முடையவாத்மாவையும் நெஞ்சையும் திரு றும் 'நன்கென்னுடலங்கைவிடா' னென்றுமிப்புடைகளிலே தம்முடையவாத்மாவையும் நெஞ்சையும் திருமேனியையுமவன் ஸ்வீகரித்துப்போலே ஸாதிஸயஸம்ஸ்லேஷாபிநிவேசத்தைப்பெற்றுப்போலே யவனுடைய ஸாம்யமாகப்பேசி ஸ்ரீ வைகுண்டத்தை யநுஸந்திப்பாரின்று னென்றிங்ஙனே யவனுடைய ஸாம்யமாகப்பேசி ஸ்ரீ மானைப் பரமஸம்ஸ்லேஷனைக்கொண்டு யநுஸந்திப்பாரின்று னென்றிங்ஙனே ஆஸ்ரிதஸுலபனை ஸர்வேஸ்வ ராகிறாரென்றுகருத்து. இவரைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோகையில் ஆஸ்ரிதஸுலபனான ஸர்வேஸ்வ ஷினிவர்பக்கல் வ்யாமோஹத்தாலே யிவருடைய திருமேனியினு மத்யந்தவ்யாமோஹயுக்த னாயாதிஸயத்தாலே இவரையித்திருமேனியோடேகூடத் திருநாட்டிலே கொண்டுபோகையிலே மிகவு மபிநிவேஷனாயித்தை யறியிலிவரிசையாரென்று பார்த்திவரைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவிப்பாரைப்போலே புகுந்திவர்திரு மேனியிலே யத்யந்தாபிநிவேஷனாய் அவன்படுகிறகஷ்டங்களைக்கண்டு இதென்னவாஸ்சர்யமென்றத்தை யவஸ ராய்ப்பேசி யநுஸந்திக்கிறாரென்று திருவுள்ளம், இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஸஜாதீயாநுகூல்யதாத்பர்ய மென்றதாயிற்று. ஸ்ரீ க்ருதிஸ்வபத்தாலே எனகிறதற்கும் குறித்து ரக்ஷமென்கிற ஸங்க்ரஹணம் ப்ரதிவாக்யமென்றதாயிற்று. என்கிறதற்கும் ஸம்வாக்யாநத்தில் க்ருபையோடேயந்வயம்.

முதற்பாட்டு.

உயிர்காத்தாட்செய்மின் என்கிறவிடத்தில் உயிர்காத்து என்கிற ஸம்பந்தியையமென்றுகாட்டுகிறார் (நீங்க ளிதுவாதியால்) மாமாயனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்தனக்கித்யாதியால்) செய்வாரை யென்கிறதற்கு வாயிக்குமென்கிறத்தோடேயந்வயம், அவனுடைய வாஸ்ரிதவ்யாமோஹாதிசய ஸம்பந்தங் ஸம்ப்ரயோஜநாந்தராபிஸம்பந்தியாகிற களபு

மூ— செஞ்சொல்- செவ்வையான ஸூக்திகளையுடையவர்களான், ப்ரயோஜநாந்தராபிஸம்பந்தியாகிற களபு ஸமஸ்தஸிஷ்டஸூக்திகளை யுடையவர்களான என்றபடி. கவி ஞுமின்றிக்கே அநந்யப்ரயோஜநங்களான "வாயவனையல்லது வாழ்த்தா"தென்று அநந்யப்ரயோஜநக காள்?- எம்பெருமானுக்குக் கவிபாடுகிறவர்காள்? உயிர்காத்து- உங்களாத்மாவைக் விநத்தருளிச்செய்கிறபடி. முதலாழ்வார்களுள்ளிட்டாரை விசாரவிஷயமான முதலாழ்வார்களுள்ளிட்டாரை விநைத்தருளிச்செய்கிறபடி. உயிர்காத்து- உங்களாத்மாவைக் விதாரவிகரான முதலாழ்வார்களுள்ளிட்டாரை வினைத்தருளிச்செய்கிறபடி, இங்கு வெங்கைங்கர்யம்பண்ணுகையா காத்துக்கொண்டு, ஆட்செய்மின்- கைங்கர்யம்பண்ணுங்கோள், இங்கு மாருடியந்யார்வாய்ப்போகாதே ரக்ஷித்துக் வது- கவிபாடுகையைச்சொன்னபடி. உங்களாத்மஸ்வரூபம் ஸ்வரூபத்தையழித்துவி கொண்டடிமைசெய்யுங்கோளென்றபடி. அவனடிமைகொள்ளுவானைப்போலேவந்து தான் ஸ்வரூபத்தையழித்துவி டும், அதாவது:— ஸேஷியைப்போலேவந்து தான் ஸேஷத்வத்தைப்பின்றுங்களைத்தனக்கு ஸேஷிகளாக்கி ஸேஷதைகரஸமாகிறவுங்களுடைய ஸ்வரூபத்தையிங்கனேயழித்துவிடும், அப்படியழிந்துபோகாதே யுங்களை ரக்ஷித்துக்கொண்டு கவிபாடுங்கோளென்கை. அதாவது:— அவன் தன்னுடைய ஸ்ரீ கல்யாணகுணங்களிலே யிழிவாரையாய்த்திங்ஙனே படுத்துவது. நீங்களிதிலேயிழியாதே அவனுடைய ஸாரஸ்யத்தையே வணித்துப் போருங்கோளென்றபடி. யத்வா- உயிர்காத்தாட்செய்மின்- தன் ஸ்ரீ கல்யாணகுணங்களை யநுஸந்திப்பார்பக்கலிலே யவனதிமாத்ர ஸம்ஸ்லேஷத்தைப்பண்ணித்தன்னுடைய ஸ்ரீ கல்யாணகுணங்களையும் ஸர்வாத்மாக ப்ரகாஸிப்

மூ—திருமாலிருஞ்சோலை* வஞ்சக்கள்வன் மாமாயன் மாயக்கவியாய்வந்தென்* நெஞ்சுமுயிருமுள்கலந்து
நின்றாரறியாவண்ணமென்* நெஞ்சுமுயிருமவையுண்டு தானேயாகிநிறைந்தானே* ||க||

ஆ—ஷத்தைப்பண்ணி வாயிக்குமே, அவர்களுடைய வித்யாநுஷ்டானமாக வடிமைசெய்வித்துக்கொளளும்-
ஸஹாயனல்லனோவென்னில்? அவன் வாயிக்கும் ஸஹாயனாயிருந்துவைத்தே வாயிபாதானைபோலேயிருக்
கும் ஸஹாயனுக்கன்கிடீகோள், எங்ஙனேயென்னில்? யென்னையுபகரணமாகக்கொண்டு கவிசொல்லுகையே
ன்னும் வ்யாஜத்தாலே யென்னுள்ளேவந்துபுகந்து கலந்து "இன்னபடிசெய்தருளினான்" என்றயர்வறுமம
ரர்க்குமறிய நிலமல்லாததொருபடி யென்னெஞ்சையுமுயிரையுந் தன்னுள்ளேயடக்கித்தானேயாம்படி மாள
ஸாஜித்து, வாிவஞணடுனைன்கிறார். ||க||

இ—தைச்சொல்லவந்த விவரணத்திலே வஞ்சக்கள்வனென்றவனே லஞுகஞகச்சொல்லுகை யஸம்மதமன்-
றோவென்ன வதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக லவதாிப்பிக்கிறார் (அவர்களுடையவித்யாதாஷியால்),
ஆஸ்ரித ஹாநுமானஸமர்த்தனை லவிஸனன்றோவென்று ஸங்காவிஷயம், வஞ்சக்கள்வனென்கிறத-
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்வாயிக்குமித்யாதியால்) கவிகளாயிருப்பார்க்கு ஹிதஞ்சொல்ல
லவுஸாரித்து மாயக்கவியாயித்யாதியாலே தன்பக்கலவன் ஸம்ஸ்லேஷித்தபடியைப்பேசி யநுஸந்திக்கை
யஸம்மதமன்றோவென்ன லவதாிப்பிக்கிறார் (எங்ஙனேயென்னிலென்று) இப்படியவன் வாயிக்குமென்னு-
மிடம் எங்கேகண்டதென்னிலென்றபடி. மாயக்கவியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை
யுபகரணமித்யாதியால்) கலந்துஎன்கிறதற்கு அடக்கியென்கிறததோடே யந்வயம், நின்றாரறியாவண்ணமெ-
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னபடியித்யாதியால்) மாளஎன்றது- நிஸ்ஸேஷமாகவென்றபடி.

ஸூ—பித்தருளி "நினைதொறுஞ்சொல்லுந்தோறும் நெஞ்சிடிந்துகும்" வல்வினையேனையீர்கின்ற குணங்களையுடை-
யர்"என்றும்படிசெய்து நீராயுருக்கியாத்மாவை யழியும்படிசெய்துவிடும். நீங்களந்த ஸ்ரீகுணத்தில் அகப்ப-
டாதே வாக்ஸாரத்தையேபாடி யநுபவியுங்கோளென்றபடி. இப்படி நீர்சொல்லுகைக்கு ஹேதுவென்-
னென்? அந்தஹேதுவைச்சொல்லுகிறார்மேல். திருமாலிருஞ்சோலைவஞ்சக்கள்வன்- திருமாலிருஞ்சோலை
யென்கிற திருமலையிலிருக்கிற, வஞ்சக்கள்வனை- வஞ்சித்துக்கள்வஞ்செய்யுமவனை யென்றபடி. வாயிபா-
தே ஸகலஜநஸம்பண்ணுவானைப்போலேவந்து வாயிக்கும்ஸஹாயனை என்கை, மாமாயன்- ஸௌஸீல்ய-
ஸம்பதன், ஞாநாநுஸந்தானபக்கல் தான் ஸேஷமாகுப்பின்றும் தன்ஸௌஸீல்யாதிகுணங்களை யா-
விஷ்கரித்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு யஸாத்யமாம்படி யதிஸாத்ஸம்ஸ்லேஷத்தைப் பண்ணுமவனை வ-
ஸிஷ்டனென்றபடி. மாயக்கவியாய்வந்து- ஆயாவியான கவியாய்வந்து, உம்மையுபகரணமாக்கிக்
கொண்டு நான்சிலகவிகள்பாட நினையாநின்றேனென்றிப்படி யொருவ்யாஜத்தையிட்டுக்கொண்டு என்பக்க
லிலேவந்தென்றபடி. தண்ணீர்வேணுமென்றொரு வ்யாஜத்தையிட்டுக்கொண்டு சாரணியிருந்தவிடத்திலே
தாரணன்வந்து புகுமாப்போலே வந்துபுகுந்தானென்றுகருத்து. என்னெஞ்சுமுயிருமுள் என்கிறத்தை எ-
ன்னெஞ்சுள்ளும் என்னுயிருள்ளுமென்றந்வயிப்பது, என்மநஸ்ஸினுள்ளேயு மென்னாத்மாவினுள்ளேயுமென்றபடி,
நெஞ்சைச்சொன்னது தேஹத்துக்குமுபலக்ஷணம், கலந்து- ஸம்ஸ்லிஷ்டனாய் நீரத்திலகலந்த க்ஷீரப்போலே
ஸம்ஸ்லிஷ்டனாயென்றபடி. திவ்யாத்மஸ்வரூபமன்றிக்கே தன்வாவநாதிஸயத்தாலே திவ்யமங்கள
விக்ரஹத்தாலு மென்தேஹத்திலு மென்னாத்மாவிலு மஸம்ஸ்ருஷ்டநீரக்ஷீரங்கள்போலே ப்ருதக்ஸ்தித
வஸம்ஸ்லிஷ்டனாயென்கை, அவை- அந்தவென்னுடைய மநோதேஹாத்மாதிகளை, உண்டு- ஸ்வீகரித்து, தனக்கு
நிரதிஸயபோக்யமாக வநுபவித்தது என்றபடி. நின்றாரறியாவண்ணம்- தன்வாிஸரத்திலேநின்ற பெரிய
பிராட்டியார் திருவனந்தாழ்வானுள்ளிட்டாருமறியாதபடி. தன்னோடு ஸர்வவிதஸம்ஸ்லேஷரஸங்களையும்
நித்யமாக வநுபவித்துக்கொண்டு நிற்கிறவர்களு மென்பக்கல் தான்பண்ணுகிற ஸம்ஸ்லேஷப்ரகாரத்தை
இதென்னபடிசெய்தானென்றறியமாட்டாதே. விஸ்மிதராய்நிற்கும்படியாக என்றபடி. என்னெஞ்சுமுயிருந்தா
னேயாகி- க்ஷீரத்தில்கலந்தநீரத்தை, வேறுகாணவொண்ணாமையாலே க்ஷீரமேயாயிருக்குமாபோலே தன்பக்
கலப்படிகலந்தவென் தேஹமநஃப்ராணாதிகளை, வேறுகாணவொண்ணாதபடி இவையெல்லாந்தானேயாய், நி-
றைந்தான்- வாிவஞணடுனான், என்னோடிப்படிகரைகடந்த ஸம்ஸ்லேஷத்தைப்பெற்றவஸ்ஸவதாகாமனை

மூ— தானேயாகிநிறைந்தெல்லாவுலகுமுயிருந்தானேயாய்த்* தானேயானென்பானாகித்தன்னைத்தானேதுதித்
தெனக்குத்* தேனேபாலேகன்னலேயமுதேதிருமாலிருஞ்சோலை* கோனேயாகிநின்றொழிந்தானென்னை
முற்றுமுயிருண்டே* ॥௨॥

ஆ—(தானேயாகி) இப்படியென்னுயிரை முற்றுமுண்டு தானேயாகி ஸர்வசரீரியானதினாலே ஸர்வேச்வரனுமாயென்னுயிரை மாளஸாஜித்தும் த்ருப்தனாகாதே நான்சொல்லுஞ்சொற்களைக்கொண்டு ஸந்தோஷிக்கைக்காக வென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்து இப்படியேயென்னோடுள்ள ஸம்ச்லேஷந்தனக்கு நிதாந்தமாக வெனக்குத்தன்னையே நிரவதிகபோக்யமாக்கியருளினன், திருமாலிருஞ்சோலைமலைநாயனாய் நின்ற நிலையவனுக்கு ஸஹஜமாயிற்றென்றுகொண்டு தத்விஷயத்தாலே சொல்லுகிறார். ॥௨॥

(என்னைமுற்றும்) என்னை ஸாஜித்தருளுகிறனிந்த லேசமான ஸூக்ஷ்மயினுள்ளேபுகுந்து

இ—அதாவது:— என்னுடைய தேஹேந்த்ரியமநப்ராணாதிகளிலே ஓரவயவமும்விடாதென்றபடி. ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

என்னைமுற்றுமுயிருண்டென்கிறத்தை அடியிலேபணிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால) எல்லாவுலகுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதினாலேயித்யாதியால) அதீதபாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுயிரையித்யாதியால்) எனக்குத்தேனேயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியென்னோடுள்ளவித்யாதியால) ஒருத்தரைஸ்பர்சமாய்விட்டால தனக்கு ரஸாவஹமாகாதொழியுமென்று பார்த்து அதற்காகவெனக்கும் தன்பக்கலிலே நிரவதிகஸ்பர்சமுண்டாம்படி தன்னையெனக்கு நிரவதிகபோக்யமாக்கினானென்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமாலிருஞ்சோலைமலைநாயனுமித்யாதியால்) நாயன்- நாயகன்; தத்விஷயத்தாலேயென்றது- ஸமஸ்தவிஷயத்தாலேயென்றபடி. இத்தால கீழ்ப்பாட்டிலே தம்மோடுகலந்தகலவியைப்பேசி யநுபவித்தவரிப்பாட்டிலே தம்மோடு கலந்தவநந்தரம் தம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்து க்ருதக்ருத்யனாயிராநின்றானென்று ப்ரீதராகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

என்மாயவாக்கையிதனுட்புக்கு (புகுந்து) என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைஸாஜித்தருளுகி

ஸூ—றானென்றபடி. ஆதலால உயிர்காத்தாட்செய்மினென்று கீழோடேயந்வயிக்கிறது. ॥௧॥

என்னை- தனக்கு நிரதிசயபோக்யனானவென்னை, உயிர்- ஆத்மாவை, விசேஷ்யஸ்வம், என்னுடைய ஆத்மாவை யென்றபடி. யதா- "ஆத்மேவ மே மதம்" மென்கிறபடியே தனக்குப்ராணனாயிருக்கிறவென்னை யென்றுமாமிக்கவு மாம- முற்றும்- நிச்சேஷமாக, விலக்ஷணமான பராத்மாவுக்கு அநாதியானவிவர் ஸாரஸ்யமும் போக்யதாதிசயத்தாலே கவளீக்ருதமாய்க்கொண்டு தன் ஸாரஸ்யத்திற்காட்டில் அதிசயித்தோறாறுகிறதென்று கருத்தாலே முற்றுமென்கிறபடிம். உண்டு- அநுபவித்து, தானேயாகி- ஸம்ச்லேஷம் அதிசயமாயிருக்கச்செய்தேயும் தானேயிதற்கு போக்தாவாய் ஸம்ச்லேஷந்தனக்கே ஸஹஜமென்றிருக்குமவனென்றபடி. நிறைந்து- அத்தாலே பரிபூர்ணனாய், ஸர்வவஸ்துஸாக்ஷாத்காரனென்றபடி. எல்லாவுலகும்- ஸகலலோகங்களும், உயிரும்- சேதநசேதநப்ராணிகளும், தானேயாய்- ஸர்வவஸ்துசரீரகனென்றபடி. என்னையநுபவிக்கப்பெறுகையாலேயிப்போது ஸர்வேச்வரனானவனென்றபடி. யானென்பான்- நானென்றுசொல்லப்படுகிறவன்; தானேயாகி- தான்தானேயாய், ஸஹபாவிஸ்வபாவஸாமாந்யம் தானேயாம்படி சரீரகனென்றபடி. தன்னை- உபயவிபூதிவிசிஷ்டனான தன்னை, தானேதுதித்து- சரீரகனான தானேஸ்துதித்து, வேதநூர்செய்கிறவ்யாபாரத்திலும் ஸ்வயாதந்த்ர்ய இவனேயிறே. எனக்கு- தன்னாலே விஷயீகரிக்கப்பட்டவெனக்கு, தேனே- தேனாகவே, இதற்கு ஆகியென்கிறத்தோடே அந்வயம். அவதாரணத்தால் தேன்போலேயிருக்கையன்றிக்கே தேன்தானேயாய் என்றபடி. பாலே- பாலாகவே, கன்னலே- இக்ஷுஸாரமாகவே, அமுதே- அம்ருதமாகவே, ஆகி என்றநுஷங்கித்தநுயிப்பது. திருமாலிருஞ்சோலைக்கோனேயாகி- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலைக்கு நாயனேயாகி, நின்றொழிந்தான்- நிலைநின்றுவிட்டான், என்னோடு ஸம்ச்லேஷிக்கைக்காகத் திருமாலிருஞ்சோலைக்கு நாயனாய்நின்றநிலை ஸஹஜமாய் க்ருதக்ருத்யனானென்றபடி. ॥௨॥

மூ—என்னைமுற்றுமுயிருண்டென்மாயவாக்கையிதனுட்புக்கு[புகுந்து]* என்னைமுற்றுந்தானேயாய்நின்றமாய
வம்மான்சேர்* தென்னன்திருமாலிருஞ்சோலைத்திசைகைகூப்பிச்சேர்ந்தயான்* இன்னம்போவேனேகொ
லோவென்கொலம்மான்திருவருளே* ‖ ௯ ‖

ஆ—என்னை ஸ்வீகரித்து என்னைமுற்றவுந்தானேயானான், இப்பேறுபெறுகைக்கு ஹேதுவென்னவென்னில்? அ
வன்சேர்தென்னன் திருமாலிருஞ்சோலைத்திசை கைகூப்பப்பெற்றேன், என்னுடனிப்படியே கலந்துபரிமாறியும்
பின்னையுங்கலந்து பரிமாறுதானாவடிதொட்டுங்கலந்து பரிமாறுகையிலே பாரித்தநுளாகின்றான், இன்னமித
ற்குமேலொருஸம்ஶ்லேஷமுண்டோ திருவுள்ளமென்தாலென்கிறார். ‖ ௯ ‖

இ—(முன்னி த்ருஷ்டியால்) தேஹகூதியினுள்ளேயென்கிறது-வூ கூதிவரிணாமமான ஶரீரத்துக்குள்ளேயென்றபடி.
என்னைமுற்றுமுயிருண்டுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைஸ்வீகரித்துஎன்று) கீழ்மேலுள்ள
பாட்டுகளில்போலே யிப்பாட்டிலும் திருமாலிருஞ்சோலையிலே நின்றருளுகிறானவனென்றிவ்வளவும் சொல்
லாதே திசைகைகூப்பினத்தைச் சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்பேறித்ருஷ்டியால்) சேர்
ந்தயானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடனிப்படியித்ருஷ்டியால்) இன்னம்போவேனே
கொலோ வென்கொலென்கிறவிடத்தில் ஆவ்ருத்தாகாரமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்ருஷ்டியால்) அடி
தொட்டுமென்றது- அடிதொடங்கியென்றபடி. இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்
கொண்டு க்ருதக்ருத்யனானென்று வீற்றிருந்தவரிப்பாட்டிலே பின்னையு முத்தரோத்தரம்ஸம்ஶ்லேஷிக்க வா
ஞ்சிக்கிறானென்று வீற்றிருக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (இன்னமிதற்குமேலுமித்ருஷ்டியால்) ‖ ௯ ‖

ஸு— என்- என்னுடையதான, எனக்கு ஜ்ஞானாதிகளையுண்டாக்குகைக்கு ஹேதுவான வென்றபடி. மாய-
ஆயாஸமான, ப்ரக்ருதிவரிணாமரூபமான என்றபடி. ஆக்கையிதனுள்- இந்த ஶரீரத்துக்குள்ளே,
ஆக்கை- ஶரீரம், ப்ரத்யக்ஷவிஷய ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தமான ஶரீரத்துக்குள்ளே என்றபடி. புகுந்து-
விடாய்த்தவன் ஜலாஶயத்தைக்கண்டால் ப்ரவேஶிக்குமாப்போலே ப்ரவேஶித்து. என்னை- தனக்குவிதே
யனானென்னை, உயிர்- ஆத்மாவை, என்னுடைய ஆத்மாவையென்றபடி. "ஜ்ஞானீத்வாத்மைவமே மதம்"மென்
கிறபடியே தனக்குயிரானவென்னை யென்றுமயிக்கவுமாம். முற்றும்- நிஶ்ஶேஷமாக, உண்டு- அநுபவித்து,
என்னை- ஆஶ்ரிதவரதந்த்ரனானவென்னையும், முற்றவும்- ஸ்வரூபத்தையும், யென்னதென்றபிமானிக்கப்
படுகிற தேஹாதிகளையும், குறித்து என்றொருவசநிர்தேஶமாம். தானேயாய்- தானே ஸ்வாமியாய், இவ்
விரண்டையும் தான் ஶேஷமாகஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலே தன்னில்காட்டில் ப்ருதக்காகக்காண வொண்ணாமையா
லிவையிரண்டும் தானேயாயென்றபடி. நின்ற- இத்தாலே விடாய்கெட்டு ஸுஸ்திதனான, மாயவம்மான்- இப்
படியாஶ்சர்யசேஷ்டிதனான ஸர்வேஶ்வரன், சேர்- தனக்கு வாஸஸ்தானமாகவந்து சேர்ந்திருக்கிற, தென்னன்-
தக்ஷிணதேஶத்துக்குநல்லதான, தக்ஷிணதேஶாலங்காரபூதமான என்றபடி. நல் என்கிறவிடத்தில் லகார
லோபஸம்ஹிதாயாம் னகாராதேஶ:. யத்வா—தென்னனென்று தக்ஷிணதேஶத்து ராஜாவைச்சொன்னபடி.
தென்னன் திருமாலிருஞ்சோலை- தக்ஷிணதேஶராஜாவினுடைய திருமாலிருஞ்சோலையினுடைய, அவனாலே
பரிபாலிதமான திருமாலிருஞ்சோலையினுடைய என்றபடி. திசை- திக்கைக்குறித்து, கைகூப்பி-
அஞ்ஜலிபண்ணி, சேர்ந்தயான்- அவனையிப்படிக்கிட்டப்பெற்ற நான், இன்னம்போவேனேகொலோ- இதற்கு
மேலும்போவேனேயோ? நானிவ்வளவில் பர்யவஸியாதே இதற்குமேலும்சில ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பெறவு
ஞ்சிக்கிறவன்தானேபோ இதற்குமேலுமொரு ஸம்ஶ்லேஷப்ரகாரமுண்டோ என்று கருத்து. அவ்யா
ஜாரணத்தால் என்னையெம்பெருமானிதுக்குமேலும் சில ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பெறவுஞ்சிக்கிறவனாயே நிஶ்சயி
த்தானோ என்றபடி. இதுக்குமேலில்லாதபடியான ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பெற்று நான் பரிபூர்ணனாய்நா
ஸயனாயிருக்க விவனெதற்காகவிங்ஙனே உத்தரோத்தரஸம்ஶ்லேஷிக்கிறானென்கிறார்மேல். அம்மான்திருவ
ருள்- ஸர்வஸ்வாமியாவனவனுடைய க்ருபையானது, அவனுடையவபிநிவேஶமானதென்றபடி. என்கொ
ல்- என்னவாயிருக்கிறது, இனிபெறுதற்காக விவ்வபிநிவேஶமென்றபடி. ‖ ௯ ‖

மூ—என்கொலம்மான் திருவருள்களுலகுமுயிருந்தானேயாய்* நன்கென்னுடலங்கைவிடான் ஞாலத்தூடே நடந்துழக்கித்* தென்கொடிசைக்குத்திலதமாய்நின்ற திருமாலிருஞ்சோலை* நங்கள்குன்றங்கைவிடான் நண்ணாவசுரர்நலியவே* ||ச||

ஆ—(என்கொல) என்னுடைய ப்ரக்ருதியினுள்ளே புகுந்திவ்வாத்மாவை ஸ்வீகரித்தருளுகையுமன்றியே ஸர்வஜகதீஶ்வரனுமிருந்தான், என்னுடைய ப்ரக்ருதிதன்னையுங்கூட தனக்கு போக்யமாகக்கொண்டொருக்ஷணம் கைவிடுகிறிலன, இப்படியென்னோடுள்ள ஸம்ஶ்லேஷம்பெறுகைக்கீடான தேஶமேதோவென்று தேடிக்கொண்டு திருமலையிலேவந்துபுகுந்துதான் கருதினபடியே யநேகஸம்ஶ்லேஷித்து ஸ்ரீகனு யிந்த ஸம்ருத்தியெல்லாம் விளைவித்தது திருமலைபிறேயென்றுகொண்டு திருமலையையு மென்னுயிருமுடலும்போலே தனக்கு போக்யமாகக்கொண்டு கைவிடுகிறிலன், என்னுயிரையுமுடலையுந் திருமலையையுமநுபவித்த ஸ்ரீகனுன், ப்ரதிகூலரிந்தஸம்ருத்தியைக்கண்டு பொறுக்கமாட்டாதே தறைப்படும்படி ஸ்ரீகனுனென்கிறார். ||ச||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ—உலகுமுயிருந்தானேயாய் நனகென்னுடலங்கைவிடானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) அன்றியேயென்கிறதற்கு விடுகிறிலனென்கிறத்தோடே யந்வயம், இதனால்கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்வைபமான தம்முடையஶரீரத்திலே புகுந்தானென்று ஸ்ரீராமனவரிப்பாட்டிலே யப்படியதிலேபுகுந்த மாத்ரமன்றிக்கே யதைத்தனக்கு போக்யமாகப்பத்தியொருக்ஷணமும் விடமாட்டுகிறிலனென்றும் வநதஶ்லேஷத்துக்கு நிதாநமாயிற்றென்கிற ஸ்ரீகியாலே திருமாலிருஞ்சோலைமலையையும் விடமாட்டுகிறிலனென்றும் சொல்லியநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸாதிவ்ஷயமாயிற்று. ஞாலத்தூடேநடந்துழக்கி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஎன்னோடுள்ளவித்யாதியால்) நங்கள்குன்றமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (தான்கருதினபடியேயித்யாதியால்) கைவிடானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த ஸம்ருத்தியெல்லாமித்யாதியால) வாக்யத்வயத்துக்கும் ஸங்கலித தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுயிரையுமித்யாதியால்) நண்ணாவசுரர்நலிய என்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செயகிறார் (ப்ரதிகூலரித்யாதியால்) ||ச||

ப— உலகும்- லோகங்களும், உயிரும்- அந்தலோகங்களிலேயிருக்கிற ப்ராணிகளும், தானேயாய்- தத்தத்வாசிஶப்தங்களுக்குத்தானே ப்ரதாநவிஷயனும்படி தத்தத்ப்ரகாரகனுமென்றபடி. ஸர்வாரண்த்தால வனுக்கு ப்ராதாந்யம்விவக்ஷிதம், ஸர்வஜகதீஶ்வரனுமிருந்துவைத்துஎன்றபடி. நன்கு- நன்மையான, ஸாரஸர்வஸ்வ போக்யமானவென்றபடி. என்னுடலம்- என்ஶரீரத்தை, கைவிடான்- விடமாட்டுகிறிலன், ஞாலத்தூடே- ஸம்ருத்தியத்திலே, நடந்து- ஸஞ்சரித்து, உழக்கி- எங்குமொக்கமிதித்துப்பார்த்து, உழக்குகை- எங்குமொக்கமிதித்துப்பார்க்கை, ஆழ்வாரோடு ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணுகைக்கீடான தேஶமெதோ வென்று தேடிப்பார்த்துஎன்று பாவம், இதுக்கு நங்கள்குன்றங் கைவிடானென்கிறத்தோடே யந்வயம். த்ரிவிக்ரமனைப் ஸந்நிதியளந்ததைத் தம்மைப்பெறுகைக்கிடான தேஶமெதோவென்று ஸந்நிதியெங்குமிதித்துப்பார்த்தபடியாகநினைத்தருளிச்செய்தபடி. தென்கொள்- தெற்காகக்கொள்ளப்படுகிறதான, திசைக்கு- திக்குக்கு, தெற்கென்று ப்ரஸித்தமானதிக்குக்குஎன்று பாவம், திலதமாய்நின்ற- திலகமாய்நின்றதான, நித்யாஸாதாரணஸந்நிதமானஎன்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலை- திருமாலிருஞ்சோலையாகிற, நங்கள்குன்றம்- நம்முடைய ஸம்பந்தத்தை, அவன்கருதினபடியே அவனுக்குநம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷத்தையுண்டாக்கினதான திருமலையையென்றபடி. நண்ணாவசுரர்- நண்ணாதவர்களான அஸுரர்கள், நண்ணுகை- கிட்டுகை, தன்பக்கல்விமுகரான ப்ரதிகூலஜநங்களென்றபடி, நலிய- நஶிக்கும்படி, நலிகை- நஶிக்கை, இவனுடைய ஸம்ருத்திகளைக் (கண்டு) கேட்டுப் பொறுக்கமாட்டாதே தௌர்ப்பாக்யத்தாலே நஶிக்கும்படியென்கை, கைவிடான்- ஒருக்ஷணமும் விடமாட்டுகிறானில்லை, ஆழ்வார்திருமேனிதனக்கு போக்யமாகையாலே விடமாட்டுகிறிலன், திருமாலிருஞ்சோலையதுக்கு போககமாகையாலே விடமாட்டுகிறிலன் என்றதாயிற்று, அம்மான்திருவருள்- ஸர்வஸ்வாமியினுடைய க்ருபையானது, அவனுடையஸௌஶீல்யமானதென்றபடி, என்கொல்?. என்னாயிருக்கிறது, என்னஸ்வரூபமாயிருக்கிறது வென்றபடி.

ரு—நண்ணாவசுரர்நலிவெய்த நல்லவமரர்பொலிவெய்த* வெண்ணாதன [னெ] களெண்ணும்நன்முனிவரின்பந்
தலைச்சிறப்பப்* பண்ணார்பாடலின் கவிகள்யானாய்த் தன்னைத்தான் பாடித* தென்னாவென்னுமென்னம்மான்

ஆ—(நண்ணாவசுரர்) ப்ரதிகூலர் தறைப்படும்படியாகவுந் தனக்குநல்லரானவமரர்கள் ஸம்ருத்தராம்படியா
கவும் ஸர்வஜ்ஞமாயும் ஸர்வசக்தமாயுமிருந்த நிரவதிகஸம்ருத்திக ளெம்பெருமானுக்குளவா
யிருக்கச்செய்தே யிவையொழியவேயதின்மேலே ஸத்யஸங்கல்பனாயிருந்த வெம்பெருமான்றன்னுடைய ஸ
வாதிக்கவொண்ணாதே வாங்மநஸாகோசரமான ஸம்பத்ஸம்ருத்திக ளெம்பெருமானுக்குளவாகவேணு
மென்று த்யாநிப்பாதிற்கும் நன்முனிவர் நம்முடைய த்யாநவிஷயபூதையான நிரவதிகஸம்ருத்திகளை
ம்பெருமானுக்கு விளையப்பெற்றோ மினிநமக்கொருகுறையில்லையென்றுகொண்டு நிரவதிகநிவ்ருத்தியை
யுடையராம்படியாகவும் பண்ணார்பாடலான வின்கவிகளை யென்னையிட்டுப்பாடுவித்து இக்கவிகளாகிற ஸம்ரு

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இ—ஸம்ருத்தராம்படியாகவுமென்கிறதற்கு உடையராம்படியாகவு மென்கிறத்தோடே யந்வயம். எண்ணாதனகளெ
ண்ணுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞத்வாதியால்) இருக்கச்செய்தேயென்கி
றதற்கு த்யாநிப்பாதிற்குமென்கிறத்தோடே யந்வயம். இவையொழியவென்றது- நிரதிசயகல்யாணமெனயா
லே இவற்றிற்காட்டிலும் தத்வவிலக்ஷணங்களாக வென்றபடி. இதின்மேலேயென்கிறதற்கு உளவாகவேணுமெ
ன்கிறத்தோடே யந்வயம், நன்முனிவரென்கிறதற்கு உடையராம்படியாகவு மென்கிறத்தோடே யந்வயம், இன்
புந்தலைச்சிறப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நம்முடைய த்யாநவிஷயதாதியால்) யானாய்த்தன்
னைத்தான்பாடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிட்டுப்பாடுவித்துஎன்று) தென்னாவென்
னுமென்கிறவிடத்தில் ஸமுதாயார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (இக்கவிகளாகிறவித்யாதியால்) பருகினென்றது

ய—நண்ணாவசுரர்- நண்ணாதவர்களான ஸம்ஸாரிகள், பரமைகாந்திஷ்டமான ஸம்ஸாரிகளாயிருக்கிற ஸம்ஸா
ரப்ரக்ருதிகள், நலிவு- நாசத்தை, எய்த- அடையும்படியாக. ஸம்ஸாரஸம்பந்தர்களுக்குண்டான திருவாய்
மொழியாகிறவிந்த நிரவதிகஸம்ருத்தியைக்கண்டு பொறுக்கமாட்டாதே நசித்துப்போம்படியாக என்கை.
இதற்குப் பாடியென்கிறத்தோடே யந்வயம். நல்லவமரர்- ஸம்ஸாரவிரக்தரான தேவப்ரக்ருதிகள், பொலிவு-
ஸம்ருத்தியை, ஜ்ஞாநவைராக்யாதிஸம்பந்தமான ஸௌகர்யாதிஸம்ருத்திகளை யென்றபடி. எய்த-
அடையும்படியாகவும், இதற்கும் பாடியென்கிறத்தோடே யந்வயம். "ஸர்வாத்மாநாம் விநாசா
யதுஷ்க்ருதாம்" மென்கிறபடி க்ருஷ்ணனுடைய அவதாரம்போலே, ஸூக்தியினுடைய அவதாரமுமென்றுவா
ப்ரத்யயமாயிற்று. எண்ணாதனகள்- நினைக்கொருவரு மெண்ணாதவைகளை, ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேச்வ
ரனாலும் ஸம்பாதிக்கவொண்ணாமையாலே யொருவராலும் த்யாநிக்கப்படாதவைகளை யென்றபடி.
அதாவது:— ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிசயாஸங்க்யேய கல்யாணகுணகண விசிஷ்டமான ஸர்வேச்வரனுடைய
பரமசேஷித்வதுக்கு, ஐச்வர்யாதிசயகாரணமான கல்யாணகுணவிசிஷ்டஸம்ருத்திகளையென்றபடி. எண
ணும்- ப்ரீத்யதிசயத்தாலே நித்யம் த்யாநிப்பாதிற்குமவர்களான, நன்முனிவர்- நல்லமுநிகள், சந
காதிப்ரயோஜநரஹிதமநநசீலராயிருக்கிற ரிஷிகளென்றபடி. இன்
பந்தலைச்சிறப்ப- ஆநந்தமதிசயமாயிருக்கப்பெறும்படியாக, இன்பம்- ஆநந்தம், தலைச்சிறக்கை- அதிசய
மாகை, எம்பெருமானுக்குத்தாங்கள் த்யாநித்த ஸம்ருத்திகளெல்லாம் பரிபூர்ணமாகப்பெற்
றோமென்று நந்நிர்ப்பரராம்படியென்கை, இதற்கும் பாடியென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஸ்ரீராமாயணம்போலே
ப்ரபந்தமுண்டானதே எம்பெருமானுக்கு ஸர்வோத்தரமான நிரதிசயகல்யாணகுணகண ஸம்பத்
ஸம்ருத்திகளிற்காட்டிலும் அதிசயிதமான ஸம்ருத்தியென்று, ரிஷிகளாநந்தநிர்ப்பரராகிறார்
களென்றுகருத்து. பண்ணார்பாடல்- ஸங்கீதவிருத்தமான பாடல்களான, பண்- ஸங்கீதம், ஆர்- பூர்ணம்,
ஸங்கீதவிசாலமாய், ஜநிக்கையாலே ஜநிக்கச்செய்த ஸங்கீதவிசிஷ்டமாய் ஜநித்தவையானவென்றபடி இ
ன்கவிகள்- இனியகவிகளை, இன்- இநிமையாய், "வாக்யமேதத்ஸமாஹிதம்" மென்கிறபடியே ஸங்கீதாத்திலன்றி
க்கே கேவலமர்த்தத்திலும் போக்யங்களான கவிகளையென்றபடி. யானாய்- த்வாரகனாய், தன்னைத
தான்பாடி- ஸ்வஸ்வரூபஸ்வபாவத்தை தன்னைக்குறித்துத்தானே ஸ்தோத்ரமாய்க்கின்றுபாடி. திருமாலிருஞ்சோலை

மூ—திருமாலிருஞ்சோலையானே * ॥ரு॥

திருமாலிருஞ்சோலையானேயாகிச் செழுமூவுலகுந்தன் * ஒருமாவயிற்றினுள்ளே வைத்தூழியூழி தலையளிக்கும் * திருமாலென்னையாளுமால் சிவனும்பிரமனுங்காணாது * அருமாலெய்தியடிபரவ வருளையீந்தவம்மானே *॥

ஆ— தத்தைப பருகிக்களித்து ஸ்ரீ ஸவாநம்பண்ணின வண்டுகளைப்போலே தென்னாதெனாவென்று திருமலையிலே நின்றுபாடியருளாநின்றானென்கிறார். ।ரு॥

(திருமாலிருஞ்சோலையானே) ஸமஸ்தலோகங்களுமெல்லாந் தன்சிறுவயிற்றிலேவைத்து யுகந்தோறும் ரக்ஷித்தருளுமவனாய் ஸ்ரீயபதியாய் ப்ரஹ்மாதிகளாலும் அநவதாரிதமான ஸ்வரூபத்தையுடையனாய் ஸகலஜீவிகளுக்கும் ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்துள்ள திருமாலிருஞ்சோலையானெனக்குதவிக்கப்பாலை யென்னையறிகிறிலனென்கிறார். ॥சு॥

இ—வாநம்பண்ணியெனறபடி. களித்துஎன்கிறதற்குப் பாடியருளாநின்றானென்கிறத்தோடே யன்வயம். தாதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ ஸவாநத்ததிகாரியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்முடைய திருவுடம்பை விடமாட்டாதிருக்கிறாரென்று ஸ்ரீகரானவரிப்பாட்டிலே தம்முடைய ஸரஸகவிதாஸாராஸ்வாதத்தாலே உஜ்ஜ்வலிதமான ஸ்வாதுஷ்டிகளைக்கொண்டு பாடியருளினானென்று ஸந்துஷ்டிவிஸ்மயவானவனாகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥ரு॥

✳ ஆறாம்பாட்டு ✳

ஒருமாவயிற்றிலென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (சிறுவயிறறிலென்று) ஊழியூழிதலையளிக்குமென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (யுகந்தோறுமித்யாதியால்) காணாதருமாலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநவதாரிதேத்யாதியால்) அருளையீந்தவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஜீவித்யாதியா ல்) திருமாலிருஞ்சோலையான் மாலாகியென்னையாளுமென்றதபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமாலிருஞ்சோலையித்யாதியால்) நான்தனக்கு ஸம்பந்தமென்றறியமாட்டுகிறிலனென்றபடி. இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்முடைய ஸரஸஸாரஸ்வதீவிலாஸத்தாலே உத்தனைப்பாடத்துடங்கினானென்று ஸ்ரீகரானவரிப்பாட்டிலே தன்பக்கலுத்தனைவிட்டானென்று மிகவும்ஸ்ரீகராகிறாரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ॥சு॥

ப—லையான்- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலே நின்றவனைக்கொண்டு, என்னம்மான் - என்னுடைய ஸ்வாமியானவன், தென்னாவென்னும்- தென்னாவென்றுஞ்சொல்லாநிற்கும். இந்த ஸரஸகவிதாஸ்வாதனத்தை அநந்தஸந்தோஷமுள்ளடங்காமையாலே தென்னாதெனாவென்று பாடத்துடங்காநிற்குமென்றபடி. ॥ரு॥

செழு அழகியதான, விஸ்தீர்ணமானவென்றபடி. மூவுலகும்- த்ரைலோக்யத்தையும, தன்- ஸ்வபதிதவஸ்துஸ்வதானான தன்னுடைய, ஒருமாவயிற்றினுள்ளே- ஒருமாத்ரமான ஜடரத்துக்குள்ளே, அத்யல்பமான ஜடரத்துக்குள்ளேயென்றபடி. மா என்று அத்யல்பபரிமாணத்துக்குப்பேர், வைத்து- ப்ரளயகாலத்திலே ஸம்ரக்ஷிதமாயிருக்கும்படி வைத்துக்கொண்டு, வடதளஶாயியான தன்வயிற்றிலேவைத்து என்று தாத்பர்யம், ஊழியூழி- கல்பந்தோறும், தலை- தலையாக, உத்க்ருஷ்டமாகவென்றபடி. வரிவாஞ்சைமாதவென்கை, அளிக்கும்- ரக்ஷிக்குமவனை, திருமால- ஸ்ரீயினிடத்திலே வ்யாமுக்தனை, இந்த ஸம்பந்தம் ரக்ஷணபகிதீக்ஷையில் ஸஹயுக்தவானின் விஶிஷ்டனைவென்றபடி. பிரமனும்- ப்ரஹ்மாவும், சிவனும்- ருத்ரனும், காணாது- காணாதே, தன்னைக்காணமாட்டாமலென்றபடி. அருமால்- அருமையான வ்யாமோஹத்தை, ஸ்வஷ்டாவமானஸ்நேஹத்தையென்றபடி ஒருவருக்கதங்கிடையாத நிரதிஶயஸக்தியையென்கை, எய்தி- அடைந்து, நிரதிஶயஸக்தியுக்தராயென்றபடி. அடி- தன்திருவடிகளை, பரவ- ஸ்துதிக்க, ஸ்துதித்தவர்களென்றபடி பரவுதல்- ஸ்துதித்தல், அருளையீந்த- க்ருபையைக்கொடுத்தவனை; ஈதல்- கொடுத்தல, அவர்கள்பக்கல் க்ருபைசெய்தருளினவனைவென்றபடி. அவர்களைரக்ஷித்தவர்களைச் செய்தருளினவனை யென்கை, அம்மான்- ஸகலஸர்வேஶ்வரனை, திருமாலிருஞ்சோலையான்- அந்த திருமலைக்கு நாயனை ஸர்வேஶ்வரன், இவ்விடத்தில் ஏகாரத்தையுங்கூட்டிக்கொண்டு மாலேயாகியென்றதபிப்பது, என்பக்கல் வ்யாமுக்தனாய் ஸகலபாரணத்தால் என்பக்கலிவன் பித்தேறினானென்னுமிடத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்று கருத்து. என்னை- அத்யந்தநிக்ருஷ்டனானவென்னை, ஆளும்- அடிமைகொள்ளாநின்றான், ஆளுமென்கிறவிடத்திலே உகாரஸம்வலஸிதாயாமொழிகம். ॥சு॥

மூ— அருளாழியென்னம்மானேயென்னும் முக்கணம்மானும்* தெருள்கொள்பிரமனம்மானுந்தேவர்கோனுந் தேவரும்* இருள்கள்கடியும்முனிவருமேத்துமம்மான்றிருமலை* மருள்கள்கடியும்மணிமலைதிருமாலிருஞ் சோலைமலையே* ॥௭॥

திருமாலிருஞ்சோலைமலையே திருப்பாற்கடலே யென்றலையே* திருமால்வைகுந்தமே தண்டிருவேங்கடமே

ஆ— (அருளாழி) இவ்வூரெல்லாந் திருமலையையாச்ரயித்ததே வந்ததென்றுகொண்டு திருமலையையேத்துகிறார். ॥௭॥

(திருமாலிருஞ்சோலைமலையே) விளைந்தஸம்ருத்திதானேதென்னிலென்கிறார், திருமாலிருஞ்சோலைமலை - திருப்பாற்கடல் - திருநாடு - திருமலைத்தொடக்கமாகத் தானெழுந்தருளியிருக்குந் திருநகரிகளெல்லாவற்றிலுமுள்ள

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— தம்மோடவன் ஸம்ச்லேஷித்தஸ்வரூபங்களைச் சொல்லி அநுபவியாநின்றவரிப்பாட்டிலே திருமாலிருஞ்சோலையை யேதுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவ்வூரெல்லாமித்யாதியால்) ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

அவன்தம்முடைய திருமேனியில்பண்ணும வ்யாமோஹாதிசயப்ரகாரங்களை யநுபவிக்கவந்தவரிப்பாட்டிலே உத்யாநவாப்யாதிவ்யூஹதேசங்களில் அவனுடைய வ்யாமோஹாதிசயத்தை யநுஸந்திக்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (விளைந்தவித்யாதியால்) இப்படி நீர் திருமலையைக்கொண்டாடுகைக்கு அத்தால்விளைந்த ஸம்ருத்திதானேதென்னிலென்றபடி. இது-என்று வக்ஷ்யமாணத்தை நிர்தேசித்தபடி, உத்யாநவாப்யாதிவ்யூஹதேசங்களில் அவனுடைய வ்யாமோஹாதிசயத்தைச்சொன்னது த்ருஷ்டாந்தார்த்தமென்றுகாட்டுகிறார் (திருமாலிருஞ்சோலையித்யாதியால) பாட்டிலே உத்யாநவாப்யாதிகளைக்

ஸ— என்னம்மானே- என்னுடையநாயகனே, அருளாழி- க்ருபையைத்தந்தருளும், ஈகை- தருகை, என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணியருளுமென்றபடி. என்னும்முக்கணம்மானும்- இப்படிச்சொல்லி ப்ரார்த்திக்குமவனான த்ரிநேத்ரனாகியும், இப்படி ஸர்வேச்வரனைப்ரார்த்தித்து தத்ப்ரஸாதத்தாலே ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவான த்ரிநேத்ரனுமென்றபடி. தெருள்கொள்- ஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டிருக்கிற, ராக்ஷஸாதிகளுக்கும் ஜ்ஞாநப்ரதனும்படி ஜ்ஞாநாயிகனுனவென்றபடி. ஒருஸமயத்திலேகலங்கி ஸர்வேச்வரனோடே எதிராடும் த்ரிநேத்ரனைப் போலன்றிக்கே "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் யோ வை வேதாம்ச்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை" என்கிறபடியே ஸதாஸர்வதா ஸ்ரஷ்டாஜ்ஞாநஸம்பந்நனான வென்கை. பிரமனம்மானும்- ப்ரஹ்மாவாகிற ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவும், தேவர்கோனும்- தேவேந்த்ரனும், தேவரும்- த்ரயஸ்த்ரிம்சத்கோடிஸங்க்யரான தேவர்களும, இருள்கள்- ஸம்சயகாரங்களை, ஸாத்விகராய ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞாநாபாவ, அந்யதாஜ்ஞாநம், விபரீதஜ்ஞாந, மிவையாகிற ஸம்சயகாரங்களை யென்றபடி. கடியும்முனிவரும்- பகவத்ஸமாராதநதேசத்தாலே நிரஸிக்குமவரான ஸ்ரீவால்மீகி ப்ரப்ருதிகளான திவ்யர்ஷிகளும், கடிகை- நிரஸிக்கை, ஏத்துமம்மான்திருமலை- ஸ்துதிக்கும்படியிருக்கிற ஸர்வேச்வரனுடைய திருமலையான, அவனுக்கு ப்ராப்யமானவென்றபடி. மருள்கள்- மோஹங்களை, ஸம்ஸாரப்ரவ்ருத்தி ப்ரவ்ருத்தாயகங்களாய தேஹாத்மாபிமாநாதிகளான வஸ்துக்களையென்றபடி. கடியும்மணிமலை- நிரஸிக்குமதாய் நிரதிசயபோக்யமானமலை, திருமாலிருஞ்சோலைமலையே- திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்கிற திவ்யதேசமே, ஆச்ரயணத்தால் ஸர்வேச்வரப்ராப்திகளான மற்றுள்ள தேசங்களொன்றுக்கு மிவ்வதிசயமில்லையென்றபடி.॥

திருமாலிருஞ்சோலைமலையே- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையைத்தானே, திருப்பாற்கடலே- க்ஷீராப்தியைத்தானே, என்தலையே- என்னுடையசிரஸ்ஸைத்தானே, ஒருமாநொடியும்- ஒருக்ஷணமும் மாறாமல் வாஸத்தில ஸம்ச்லேஷத்தைக்கொண்டு கலந்தான்பேர், நொடி- க்ஷணம், க்ஷணத்திலொரு ஸம்ச்லேஷமுமென்றபடி. பிரியான்- விச்லேஷிக்கிறானில்லை, இங்குப்ரத்யக்ஷமாயாரணங்களால க்ஷீரஸமுத்ரஸாம்யரான திவ்யதேசங்களுடைய திருமாளிகைகளிற்போலே தத்ப்ரதேசங்களிலே ஸந்நிதாநம்பண்ணியே வஸியாநின்றானென்றுதோற்றும்படி யநேகவிதமாய ஸம்ச்லேஷம்பண்ணி தத்ரதத்ரவிரஹஸஹம்பண்ணுகிறானென்றபடி. இப்படி மேலுங்கண்டுகொள்வது, திருமால்வைகுந்தமே- ஸ்ரீவைகுண்டத்தைத்தானே, "ஸ்ரியாஸார்த்தம் ஜகத்பதி:" என்கிறபடியே பெரியபிராட்டியாரும்தானுமாக நித்யமாயெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீவைகுண்டத்தைத்தானேயென்றபடி. தண்டிருவேங்கடமே- ஸீதளமான

மூ—வென்னுடலே* யருமாமாயத்தெனதுயிரேமனமேவாக்கேகருமமே* ஒருமாநொடியும்பிரியானென்னூழி
முதல்வனொருவனே* ‖அ‖
ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்னுமொருவனுடைகெல்லாம்* ஊழிதோறுந்தன்னுள்ளேபடைத்துக்காத்துக்

ஆ— ஸம்ச்லேஷத்தினால் ஸ்ரீகனுமாப்போலே யென்னுடையவவயவங்களிலே யோரோரவயவத்தோடுள்ள ஸம்ச்லேஷத்தினாலே ஸ்ரீகனுப் என்னையொருக்ஷணம்பிரியில் தரிக்கமாட்டுகிறிலன், ஒருவனுடைய வஸ்திவெ மமிருக்கும்படியே யிதுவென்கிறார். ‖அ‖

(ஊழி முதல்வன்) நமக்கிந்தஸம்ருத்தியெல்லாந் திருமலையாலேவந்த ஸம்ருத்திகிடாய்நெஞ்சே? இனித்திருமலையைக் கைவிடாதேகிடாயென்று நெஞ்சைக்குறித்துச்சொல்லி யிவ்வாத்மாவினுடைய நிகஷம்

இ— கணாரவெணத்ருஷ்டாந்தமாக நிர்தேசித்தத்தாலே தாத்பர்யத்துக்கு தர்சநகாரிகளம்தோற்றி யத்தாலே வாக்யதாதரவத்திகளிற்போலே த்ருஷ்டாந்தாபேக்ஷயா கிஞ்சித்வைஷம்யம் தோற்றுமென்றுபார்த்து அப்படி வைஷம்யம்தோற்றாமே யதாவஸாம்யம் தோற்றுகைக்காக ‘ஶரீணாகரூபத்வேஷு வஸீக்ருதா) வவொதுராதரூபயொஷிதா । ஜொகவாமொயஜேவாஸீ ஸ்ரீதஸ்யகே ஸமர்சநவீ” என்கிற தாத்பர்யொக்தி தர்ஸ்ம்காரபேதத்தையாலே த்ருஷ்டாந்ததார்ஷ்டாந்திகங்களை ஸாம்யமாக நிர்தேசித்திருக்கிறதென்று கருத்து. இப்ப்ரபாஸத்திலே த்வந்த்வகங்களிரண்டையும் தம்மவயவங்களிலொன்றையும் நிர்தேசிக்கையாலே யவைபதங்களிலுண்டாம் ஸ்ரீதியிவையோரொன்றிலே யுண்டாகிறதாக விவக்ஷிதமென்றுநி னைத்தருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ஒருமாநொடியும் பிரியானென்கிறவிடத்தி லஸாமாஸவிவக்ஷிதவஸத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ச்லேஷத்தினாலேஸ்ரீதனுயென்று) தாத்பர்யவாதத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) ‖அ‖

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

என்னம்மான் தண்டிருமாலிருஞ்சோலையென்கிற ஸம்ஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதியால்) உடலுமுயிருமங்கவொட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மாவினுடையவித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே யவனுக்குத்தம்முடைய திருவுடம்பிலுள்ள வாவ்யாமோஹத்தை யநுஸந்தித்தவ ரிவன் நம்முடையவிக்ரஹத்திலே இத்தனைவ்யாமோஹத்தோடே

ஸ—ஸ்ரீவெங்கடகிரியைத்தானே, ஸம்ஸாரவிமோசகமான ஸ்ரீவெங்கடகிரியைத்தானே யென்றபடி, எனது- ஜீயமான, உடலே- ஶரீரத்தைத்தானே, ஒருமாநொடியும்பிரியானென்று வதுலேதநாஷம்ஸிப்பது அரு- அருமையான, “ஜீவோயாதாரத்யா” என்கிறபடியே தாரத்யமானவென்றபடி, மா- மஹத்தான், அநந்தாயாவிஸ்தாரமான, மாயத்து- ப்ரக்ருதியில், எனதுயிரே- ஜீவாத்மாவையே, திவ்யதேவதாராவஹ்நி வஹ்நிவெவமாய்க்கொண் டநாதியாக ப்ரக்ருதியிலேகிடந்து அஹங்காரமமகாரதூஷிதமாயிருந்த வென்னுத்வஸாபவத்தைத்தானே என்றபடி. மனமே- என்மனஸ்ஸைத்தானே, வாக்கே- என்வாக்கைத்தானே கருமமே- என்க்ரியையைத்தானே, ஒருமாநொடியும்பிரியான்- த்வ்யமங்களவிக்ரஹவிஶிஷ்டவேஷண வெ ன்க்ரியைகளுக்கு நிரந்தரம் விஷயமாயிராநின்றானென்றபடி. என்னூழிமுதல்வன்- என்னுடையவனான க்ஷத்திற்கு காரணபூதனானவன், ஊழி- கல்பம், இது ஸகலவஸ்துலக்ஷணம், என்னைப்பெறு கைக்காக கல்பாயிஷ்டாதிதேவதாதி ஸகலவஸ்துக்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தவனான ஸர்வேஶ்வரனென்று வ் டாபம், ஒருவன், ஏகவிலக்ஷணன், அத்யாஶ்சர்யமான வாஸ்ரிதஸம்ச்லேஷாபிநிவேசத்தை யுடையவ னென்றபடி. ‖அ‖

ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்றும்- காலோபலக்ஷிதஸகலவஸ்துக்களுக்கும் காரணபூதனொரு வனேயென்று “ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்” த்யாதிஶ்ருதிகளாலே சொல்லப்படுமவனான, ஒருவன்- விலக்ஷணனா ன, காரணாவஸ்தையில் ஜீவித்துக்களுடைய ஸத்தைதன்னாதீநமாம்படி யிருக்குமவனிப்போது ஸத் த்தையென்னாதீநமாம்படி யிராநின்றானென்று கருத்து. உலகெல்லாம்- லோகங்களெல்லாவற்றையும், ஊ ழிதோறும்- கல்பங்கள்தோறும், தன்னுள்ளே- ஸங்கல்பைகதேசத்துக்குள்ளே, படைத்துக்காத்துக்கெடுத்

மூ—கெடுத்துழலும்* ஆழிவண்ணனென்னம்மானந்தண்டிருமாலிருஞ்சோலை* வாழிமனமேகைவிடேலுடலு ॥க௯॥
முயிருமங்கவொட்டே*
மங்கவொட்டுன்மாமாயைத்திருமாலிருஞ்சோலைமேய [வ]* நங்கள்கோனேயானேநீயாகியென்னையளித்
தானே* பொங்கைம்புலனும்பொறியைந்துங்கருமேந்திரியமைம்பூதம்* இங்கிவ்வுயிரேய

ஆ—பாராதே யித்தோடேகலந்தருளினுமேயாகிலு மென்னுடைய, ஹேயமானவிந்த ப்ரக்ருதியிலபிநிவேஶத் ॥க௯॥
தை. விட்டருளவேணுமென்றெம்பெருமானை ப்ரார்த்திக்கிறார்.

(மங்கவொட்டு) தாமிப்படிப்ரார்த்திக்கச்செய்தேயும் தம்முடையப்ரக்ருதியிலுள்ள ப்ரேமத்தினாலேயெம்பெருமான் தம்முடையசொல்லை யாதரியாதிருக்க வவனுக்கிதினுடைய ஹேயதையை ப்ரகாஶிப்பித்துந்த

இ— திருநாட்டிலேகொண்டுபோகப் பாரத்தருளுகிறானென்றவனுடைய உபகாரஸம்பியையறிந்து இவனிப்படி இச்சேதத்திலே அபிநிவேஶிக்கில நமக்கிந்தஹேயஸம்பந்தம் ஒருக்காலும நிவர்த்தியாதொழியுமென்று பார்த்ததற்காகவவனை நீயிந்தவபிநிவேஶத்தை, விட்டருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ॥க௯॥
ஸங்கதியும்ஸங்கதிமெ.

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

மங்கவொட்டென்று. கீழ்ப்பாட்டிலே ப்ரார்த்தித்தவத்தையே இப்பாட்டிலும் ப்ரார்த்திப்பானேனென்னுமவதாரிப்பிக்கிறார் (தாமிப்படியித்ருதியால்) இவ்வவதாரிகெயிலே பாட்டின்வ்யாவ்யாநமுகேநமர்த்தம், அதிலிதினுடையவித்ருதியாலே உத்தாரயத்தின் தாத்பர்யமுமிந்த ஹேயமானவித்ருதியாலே வர்ணவர்ண

பூ—துழலும்- ஸ்வஷித்துரக்ஷித்துஸம்ஹரித்து இதுவேயாமெத்தாய் நடக்குமவனை, ஆழிவண்ணன்- ஸமுத்ரஸ்வபாவனை, ஆழி- ஸமுத்ரம், வண்ணம்- ஸ்வபாவம், ஸமுத்ரம்போலே கம்பீரஸ்வபாவனையென்றபடி. என்னம்மான்- என்னுடைப்படி பஹுப்ரகாரமாக ஸம்ரக்ஷித்தருளின ஸ்வாமியுடைய, இதற்குத் திருமாலிருஞ்சோலையோடே பர்யம் அம்- அழகியதான, தண்- ஶீதளமான, அவனுக்குங்கூட நிரதிஶயபோக்யமானவென்று வட்டாஸம்ம். திருமாலிருஞ்சோலை- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையை, மனமே- என்னுடையமநஸ்ஸே, கைவிடேல் - ஒருநாளும்கைவிடாதேகொள், நித்யமாகவநுபவியென்றபடி. வாழி- உனக்குமேமமுண்டாகவேணும், இத்திருமலையை யநுபவிக்கையாகிற ஸம்ருத்தியேயுனக்கு நித்யமாயிருக்கவேணும், இப்படிநெஞ்சைக்குறித்து அருளிச்செய்து ஈஶ்வரமவனைப்பார்த்து விண்ணப்பஞ்செய்கிறார், உடலும்- என்ஶரீரத்தையும், உயிரும்- என்ப்ராணனையும், மங்கவொட்டு- நஶிக்கும்படி நீஸம்ஹரித்தருளவேணும், என்சேதத்திலுனக்குள்ள அபிநிவேஶத்தாலே இத்தைநீ நஶிக்கவொட்டவொண்ணாதே யுன்அபிநிவேஶத்தைவிட்டு தேஹப்ராணாதிஸம்பந்தரூபமான இந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தவிநா ॥க௯॥
ஶத்தை நீஸம்ஹரித்தருளமேணுமென்றபடி.

திருமாலிருஞ்சோலைமேய- திருமாலிருஞ்சோலைமேவாநின்ற, மேவுகை- ஆஶ்ரயிக்கை, திருமாலிருஞ்சோலையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை என்றபடி. நங்கள்கோனே- எங்களுடைய நாயனே, பரமபதமிருக்க நீ திருமாலிருஞ்சோலையிலேவந்து நின்றருளுகிறது நாங்கள் யாசித்தபடிசெய்கைக்காகவன்றோவென்று கருத்து. நீயேயானுகி- என்ரக்ஷணத்திற்கு நான் யத்நிக்கவேண்டாதபடி, நீயேநானுப்பயென் ரக்ஷணத்துக்கு நான் பண்ணவேண்டும் யத்நங்களையெல்லாம் நீயேபண்ணினவனேயென்றபடி. என்னையளித்தானே- என்னை ரக்ஷித்தருளினவனே, நானபேக்ஷிக்கவறியாதிருக்கச்செய்தே யநாதியாகத்துடங்கி ஸ்வயம்ப்ரயத்நம் பண்ணிமுன்னை இவ்வளவாக ரக்ஷித்தருளின நீ இப்போதென்னபேக்ஷையை ப்ரதீக்ஷித்திருக்கவேணுமோபிரானே என்றுகருத்து. பொங்கு- பொங்காநிற்கிற, ஸ்வஸ்ஸியாநந்தரேதுவான நரவித்தப்ரகாரங்களாய்க்கொண்டு விஜ்ரும்பிதங்களாயிருக்குமவையான என்றபடி, ஐம்புலனும்- ஶப்தாதிகளான பஞ்சவிஷயங்களும், புலன்- விஷயம், பொறியைந்தும்- அவ்விஷயங்களிலே யாகர்ஷித்து ஹிம்ஸிக்குமஜ்ஞானேந்த்ரியங்களும், பொறி- இந்த்ரியம், கருமேந்திரியம்- அவ்விஷயங்களில் ப்ரவ்ருத்திக்கு ஹேதுக்களான கர்மேந்த்ரியங்களும், ஐம்பூதம்- இந்தஶப்தாதிவிஷயங்களுக்கு இந்த்ரியங்களுக்கு ஆஶ்ரயமாய் ஶரீராரம்பகங்களாயிருக்கிற பஞ்சபூதங்களும், இங்கு- இந்தஸம்ஸாரதேஶத்திலே, இவ்வுயிரேய- இவ்வுயிரை

மூ— பிரகிருதிமானாங்காரமனங்களே*
மானாங்காரமனங்கெட ஐவர்வன்கையர்மங்க* தானாங்காரமாய்ப்புக்கு தானேதானேயானானை*
தேனாங்காரப்பொழில்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்*

ஆ— ஹேயமான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தை அவஸ்யம் விட்டருளவேணுமென்று பின்னையும் அபேக்ஷிக்கிறார். ॥௰॥
(மானாங்கார) நான்சொன்னபடியே செய்தருளும் ஸ்வபாவனானவாறே தனக்கத்யந்தாநுகூலமாயிருந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை விட்டருளிப் பெரியசெருக்கோடேகூட என்னுள்ளேபுகுந்து கலந்தருளின எம்பெருமானென்னோடே கலந்து பரிமாறுகையாலவனுக்குள்ள ஹர்ஷத்தைச் சொல்லுகிறதாயெம்பெருமானை ப்ரதிபாதித்த ஆயிரந்திருவாய்மொழியிலும் பெரியகிளர்த்தியோடே யெழுந்த இத்திருவாய்மொழி திருமாலிருஞ்சோலையை ப்ரதிபாதிக்கிறதென்கிறார் ॥௧௧॥
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— ஸம்பந்தத்தின் தாத்பர்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௰॥

✳ நிகமனம் ✳

ப்ரஸ்தாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாம்சொன்னவித்யாதியால்) ஸ்வபாவனானவாறேயென்றது- ஸ்வபாவனாகையாலே என்றபடி. தானாங்காரமாய்ப்புக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியசெருக்கோடேயித்யாதியால்) செருக்கு- ஹர்ஷம், தானேதானேயானானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடுகலந்தித்யாதியால்) சொல்லுகிறதாயென்கிறதற்கு எழுந்த என்கிறதோடே அந்வயம். மானாங்காரத்திலையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியகிளர்த்தியோடே எழுந்தவென்று) ॥௧௧॥

ஶ— பெய்ந்திருக்கிற, எய்கை- சேருகை, ஷோடஸவிகாரங்களிலும் இவ்வாறினைவிடாமல் தொத்திக்கிடக்கிறவென்றபடி. இது ப்ரக்ருத்யாதித்ரயத்துக்கும் விஸேஷணம். பிரகிருதி- மூலப்ரக்ருதியும், மான்- மஹானும், அஹங்காரமுமென்றபடி. ஆங்காரமனங்கள்- அநந்தரத்திலே அஹங்காரோத்பத்தியைப்பிறப்பிக்கும் அஹங்காரதத்வமும் மநஸ்ஸும், உன்மாமாயை- இவையித்தனையுமாகிற உன்னுடைய மஹாமாயையானது 'மமமாயா துரத்யயா' என்கிறபடியே ஸர்வஸங்கல்பனான உன்னாலே ப்ரவர்த்திதமாய துஸ்தரமாயிருக்கிற ப்ரக்ருதியானதென்றபடி. காரணஸ்வரூபமே அவஸ்தாந்தரவளுமாய்க்கொண்டு கார்யமென்று சொல்லப்படுமத்தனை யாகையாலே இவையித்தனையையும் ப்ரக்ருதியென்னக்குறையில்லையிறே, மங்க- நசிக்கும்படி, ஓட்டுநீ- அநர்த்திபண்ணியருளவேணும். ॥௰॥

மான்- மஹானும், எனனைப்பத்திக்கிடக்கிற அஹங்காரமுமென்றபடி. ஆங்காரமனம்- அஹங்காரமநஸ்ஸும், கெட- நசித்துப்போம்படி, ப்ரக்ருதிமஹதஹங்காராத்யவஸ்தாவ்யாப்யமான ஸரீரமென்னைவிட்டுப்போம்படியென்று. ஸம்பந்தம், வன்கையர்- வலியகையையுடையவரான, அதிபலிஷ்டர்களான வென்றபடி. ஐவர்- பஞ்சேந்த்ரியங்களும், சோரைப்போலே அபஹர்த்தாக்களாயிருக்கிறவென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. வேதநாவாக்யேண நிர்த்தேஸித்தபடி, மங்க- மங்கிப்போம்படி, என்னைவிட்டுப் போம்படியென்கை, இதற்குப் புக்குஎன்கிறதோடே அந்வயம், தானாங்காரமாய்- ஸாஹங்காரமாய், ஆழ்வார் நெஞ்சிலே புகுறப்பெறுவோமென்று ஹர்ஷாத்ரேகமிருக்கிற வளவன்றிக்கே ஹர்ஷந்தானொருவடிவுகொண்டாப்போலேயாயென்றபடி, புக்கு- என்னெஞ்சிலே புகுந்தருளி, என்னுடைய தேஹஸம்பந்தம் ஸமாப்தம்போம்படி. புகுருகையாவது- தானவற்றில் பண்ணின அபிநிவேஸத்தைவிட்டவனைக்கொண்டு புகுந்தென்றபடி. தானேதானேயானானை- தானேதானாயிருக்குமவனாகவேயானவனை, புகுந்தவனந்தரமென்னோடு கலந்தகலவியாலே அத்யந்தஸமர்த்தனேயானவனைக்குறித்து என்றபடி, அவதாரணத்தால் இந்தஸம்ருத்திக்கு இனிப்ராப்தாவதியில்லையென்று கருத்து, இதற்குச் சொல்லென்கிறதோடே அந்வயம், தேனாங்காரப்பொழில்- ஸ்ரம்ஹாஹங்காரஸாலிகளான ஸம்ஸ்தானங்களையுடைத்தான, தேனென்று ப்ரமரத்திற்குப்பேர், அபேக்ஷிதப்ரமரங்களுடைய உஜ்ஜ்வலத்வ ஸர்வஸௌந்தர்யாதி விராஜிதங்களான ஸம்ஸ்தானங்களையுடைத்தானவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான ஆழ்வார், திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரென்றபடி. சொல- அருளிச்செய்ததான, இது பத்துக்கு விஸேஷணம், ஆயிரத்துள்-

மூ—மாறுங்காரத்திவைபத்துந் திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ப— ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, மாறுங்காரத்திவைபத்தும்- ஸஹஸ்ரஸங்க்யாதத்திலே பத்துப்பாட்டுகளும், ஸாம்ஸஹத்து, இந்த அஹங்காரமென்றது- அதிஸஹிஷ்ணுத்தைச்சொன்னபடி, ஸர்வேச்வரன் ஆழ்வார்பக்கலபண்ணின நிர்ஹேதுகவாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே யாழ்வாருக்குப்பிறந்த ஸஹஸ்ராஹத்திலுண்டான விப்பத்துப்பாட்டுக்களுமென்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலே, அக்கரைக்கே இக்கரைக்கேயென்னுமாபோலே மலைக்கேயென்றது ஸப்தம்யர்த்தம், திருமாலிருஞ்சோலைமலைவிஷயமாகச்சொன்னவையென்றபடி. ஆதலாலெம்பெருமானுக்கு மிகவுமபிமதங்களாயிருக்குமென்று கருத்து தத்ஸமர்ப்பணத்தை யஹ்ருதயங்கோளென்று ப்ரகாசிதம், இத்திருவாய்மொழியிற்சொன்ன ஸூக்திகளெல்லாமெம்பெருமானுக்குத் திருமாலிருஞ்சோலையோடுள்ள ஸம்பந்தத்தாலேவந்தவையா லித்திருவாய்மொழியிலவனுடைய ஸூக்திகளைச்சொன்னவிடமெல்லாம் 'தத்ர ஸம்ஸக்தகுணிஜனா' என்கிறகணக்கிலேதிருமாலிருஞ்சோலையிலே வ்யவஸிதமென்றுகருத்தாலே யித்திருவாய்மொழி திருமாலிருஞ்சோலைவிஷயமென்கிறார். ॥கக॥

ஜ்ஞானவைராக்யராசயே ஸ்ரீபராங்குசதாஸாய ராமாநுஜதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(செஞ்சொற்கவிகாள்.)

அத்யாச்சர்யஸ்வபாவாத்ருதயமததயா ஸ்வஸ்தனவேத்ருத்வதச்ச
ஸார்வாத்ம்யாத்ஸர்வலோகஸ்ருஷ்டிதாத்ருத்வதயா ஸ்வஸ்தனகத்ருஷ்டாவாஸ் ।
ஸர்வஸம்ரக்ஷயோகாத்ஸ்வமஹாதிவ்யஸம்ஸ்தானவத்த்வாச்சவ:
ஸ்ரீமந்தத்ராதிரஸ்யாஸ்ஸ்ஜனவஸிதிகோஷ்டி த்ருத்யோஸஞ்ஜகார ॥கக௦॥

(அத்யாச்சர்யஸ்வபாவாத்ருதயமததயா) மாமாயன்மாயக்கவியாய் வந்தென்னெஞ்சுமுயிருமுள்கலந்து- ஆச்சர்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனைக்கொண்டு ஆஸ்ரிதருடைய ஹ்ருதயமதனைபிருக்கையாலும், (ஸ்வஸ்தனவேத்ருத்வதச்ச) தானேயானென்யானாகித் தானேதுதித்து- ஸ்வவிஷயஸ்தோத்ரத்திலே ஆஸ்ரிதரைவேத்ருவிக்குமவனுகையாலும், (ஸார்வாத்ம்யாத்) நின்றமாயவம்மான்சேர்- எல்லாருக்கும் நிருபாதிகஸார்வாத்ம்யத்தையுடையனாகையாலும், (ஸர்வலோகஸ்ருஷ்டிதாத்ருத்வதயா) உலகுமுயிரும்தானேயாய்- ஸர்வலோகங்களுக்கு தாதாவாயிற்கையாலும், (ஸ்வஸ்தனகத்ருஷ்டாவாஸ்) யானுந்தன்னைத்தான்பாடி- அப்படியே ஆஸ்ரிதரைக்கும் ஞாதாத்தயாயிருந்து தன்னைத்தானே ஸ்தோத்திக்குமவனுகையாலும், (ஸர்வஸம்ரக்ஷயோகாத்) செழுமூவுலகும தன்னொருமாவயிற்றினுள்ளேவைத் தூழியூழிதலையளிக்கும்- ப்ரளயந்தோறும் எல்லாலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்குமவனுகையாலும, (ஸ்வமஹாதிவ்யஸம்ஸ்தானவத்த்வாச்ச) அம்மான்திருமலை மருள்கள்கடியும் மணிமலைதிருமாலிருஞ்சோலைமலையே- திருமாலிருஞ்சோலைமலையே திருப்பாற்கடலேயித்யாதி- பஹுவிதங்களான ஸ்ரீவைகுண்ட க்ஷீராப்தி வேங்கடாசல ஸ்ரீரங்காதி திவ்யஸ்தானங்களிலே ஸந்நிதி பண்ணிக்குமவனுகையாலும், மேலிரண்டுபாட்டிலும் 'ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்னு மொருவனுலகெல்லாமூழிதோறும் தன்னுள்ளேபடைத்துக்காத்து' என்றும் 'நங்கள்கோனேயானேநீயாகிபென்னையளித்தானே' என்றும் ரக்ஷகத்வாதிகளைத்தானே யருளிச்செய்கையாலே இவைநிர்ஹேதுகமாகையாலே ஸம்ஸாரிகமாயிறறென்று திருவுள்ளம், ஸதநஸ்தனை ஸ்ரீவைகுண்டத்திலெம்பெருமான் ஆஸ்ரிதருடைய ஸரீரஸம்ஸ்ருதிகளிலும் ஆத்ருதாதரம்பண்ணுகின்றனென்று "செஞ்சொற்கவிகாள்" என்கிறதசகத்திலே ஸந்தோஷமாகவருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥கக௦॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்திலே ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (திருமாலிருஞ்சோலைமலை) இப்படி அஸந்நிவிஷ்டனைக்கொண்டு என்னோடு கலந்து பரிமாறுகைக்கு ஹேதுவென்னென்று எம்பெருமானைக்கேட்டால் அங்ஙனே அஸந்நிவிஷ்டனாயிருந்த அவனாலும் அறிகளவுமான ஹேதுக்களில் ஒரு ஹேதுவும் என்பக்கல் உண்டாகச்சொல்லவொண்ணாது இனி என்பக்கலில்லாத ஹேதுவை என்பக்கலிலே அத்யாரோபித்துச்சொல்லப்பார்க்கும் திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்று இச்சொல்லே சொன்னேனென்று மேற்படச்சொல்லலாவதொரு ஹேது என்பக்கலிலேயில்லை, இச்சொல்லித்தனையு

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்கிறவிடத்தில் ஸஹேதுகாஸமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி சொல்லப்பார்க்கிலென்னுமளவாலே) அதிலிப்படி அஸந்நிவிஷ்டனைக்கொண்டு என்னோடுகலந்துபரிமாறுகைக்கு ஹேதுவென்கிறவளவாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகை. எங்ஙனேயென்னில்? அருள்பெறுவாரடியாரென்கிற திருவாய்மொழியிலேயவன் தம்மைத்திருநாட்டிலேகொண்டுபோகையிலே அபிநிவிஷ்டனாயிருக்கிறபடியையும் தான் அபிநிவிஷ்டனாயிருக்கச்செய்தேயும் 'ஆஜ்ஞாவ்யாஹதவஸ்திநா' என்கிறபடியே தமக்குப்ராப்தம்தானையுக்கொண்டு தம்முடைய ஆஜ்ஞாப்ரதீக்ஷனாயிருக்கிறபடியையும் செஞ்சொற்கவியிலே தன்திறத்தில் வ்யாமோஹாதிசயத்தாலே தம்முடையதிருமேனியிலும் நிரதிசயப்ரேமமாகக்கலந்தருளித் தம்மை இத்தேஹத்தோடே திருநாட்டிலேகொண்டுபோகவுத்ஸாஹிக்கிற அபிநிவேசாதிசயத்தையும் தானித்தனை அஸந்நிவிஷ்டனாயிருக்கச்செய்தேயும் 'மங்கவொட்டுன்மாமாயை' யென்று தாமபேக்ஷித்தவாறே தன்னபிநிவேசத்தைத்தவிர்ந்து தாமருளிச்செய்தபடியே செய்தருளக்கடவனாய்நிற்கிற நிரதிசயபாரதந்த்ர்யத்தையுமநுஸந்தித்து மிகவும் விஸ்மிதரானவாழ்வார் ஸர்வஸ்வாமியாக ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஸக்தியான ஸர்வேச்வரன் இத்தனை அஸந்நிவிஷ்டனாயிப்படி கலந்தருளுகைக்கு என்பக்கலுள்ள ஹேதுவேதோவென்று விஸ்மயாதிசயத்தாலே நிரூபித்துப்பார்த்தவிடத்தில தம்பக்கலுள்ள ஸூக்ஷ்மதமவிஷயத்தாலே யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதமாயிருப்பதொரு ஸுக்ருதகணிகாமாத்ரமாய் மேலுள்ள ஸுக்ருதபாரம்பர்யங்களெல்லாமித்தை வ்யாஜீகரித்துக்கொண்டு உத்தரோத்தரஹேதுக்களை அவன்தானேயுண்டாக்கினவையாய்ந்த யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதந்தானும் 'ஸர்வஸ்ய ஸர்வதா யாத்ருச்சிகஸுக்ருதம்' என்கிறபடியே தம்முடைய அநாதிகாலஸம்பந்தத்திலவஸரப்ரதீக்ஷனாயிருந்த அவனுடைய கேவலஸாதனத்தாலே ஜநிதமாயிருந்தபடியைக்கண்டு கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே விஷயமெல்லாமொரு ஹேதுவமென்னும்படி யதிருக்தவ்யவிஷயமான அஹேதுகஜ்ஞாராய் பொய்நின்றஞானந்தொடங்கி இவ்வளவாகத்தன்பக்கலவன்செய்தருளின உபகாராதிசயங்களெல்லாமிப்படி நிர்ஹேதுகஸாதனத்தாலே செய்தருளினனித்தென்ன ஆச்சர்யமென்றந்த விஸ்மயாதிசயமுள்ளடங்காமையாலே பாஷித்துக்கொண்டு அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதமையாகிறது. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு யாத்ருச்சிகஸுக்ருதமென்கிற ஸமஸ்தப்ராணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. என்பக்கலுண்டாகச்சொல்லவொண்ணாது என்பது- 'யாத்ருச்சிகஸுக்ருதம்' 'விஷ்ணோ: கடாக்ஷ' மென்கிற வாத்யகடாக்ஷத்துக்கு முந்தினகாலத்திலே என்பக்கலுண்டாயிருந்ததாகச் சொல்லவொண்ணாதென்றபடி. என்பக்கல் உபாயமாதிகள் ஸ்வாபாவிகமயில்லை யாத்ருச்சிகஸுக்ருதாதிகள் ஸ்வாதீநமாகவில்லையென்றுகருத்து. அத்யாரோபித்துச் சொல்லப்பார்க்கிலுமென்றது- 'தேவவெனவாருவஹு' மென்கிறபடியே ஹேதுகனை என்வ்யாஜமாத்ரமாகையாலே உபிஸிஷ்டனை அவன்பக்கலிலே ஜநித்திருந்த ஸஹேதுவை விசேஷஸாதனனானவன்பக்கல் காருண்யமன்றிக்கே விசேஷணஸாதனனை என்பக்கலிலே அத்யாரோபித்துச்சொல்லப்பார்க்கிலுமென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்கிறவிடத்தில் ஸ்வாபிப்ராயத்தாலே ஸூசிக்கிறஅர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (இதற்குமேலப்பட்டவித்யாதியால்) என்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இச்சொல்லித்தனையுமித்யாதியால்) சொன்னேனென்றது- சொன்னேனாகவென்றபடி. தான்ஹேதுவாயென்றது

மூ— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்ன* திருமால்வந்தென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்* குரு மாமணியுந்துபுனற்பொன்னித்தென்பால்* திருமால்சென்றுசேர்விடந்தென்திருப்பேரே*

ஆ—மெய்யேசொன்னேனாக தான்ஸஹகாரியாக குருமாமணியுந்துபுனல்பொன்னித்தென்பாலான திருப்பேரை

இ—தான்ஸஹகாரியாகவென்றபடி. இந்தஸஹகாரியானது உபாயஸ்வரூபவிரோதியின்றிக்கே அதிகாரிஸ்வரூபாநுகுணமாகையால், உக்திமாத்ரமேயாயிலவஸரப்ரதீக்ஷனாய் தன்னாலேவந்ததென்றுகையாலே வ்யாஜமாத்ரமாகையால், அநிஷ்டநிவ்ருத்தியில்தானே உபாயஸஹகாரியாகவென்றபடி. யத்வா- தானென்கிறவிடத்தில 'ஆத்மவிநாசாபாவஸ்' என்னுமாப்போலே தானேஸஹகாரியானது வ்யாஜமாத்ரமன்றிக்கே சகாரஸஹிதமாகவும் வாசிக்கயோக்யமாகையால் தான்ஸஹகாரியாயேயானது வ்யாஜமாத்ரமன்றிக்கே அதிகாரஸஹிதமாகவும் யாத்ருச்சிகவாக்யத்தின்று வரமாகக்கடவது, அப்போது தானென்னெஞ்சுநிறையப்புகுருகைக்கு இந்த யாத்ருச்சிகவாக்யம் தான்ஸாதாரணஸஹகாரிவிசேஷஸஹகாரியாகையாலே தனக்கு வைஷம்யநைர்க்ருண்யப்ரஸங்கமில்லாதபடி இதில்விசேஷஸஹகாரியிருக்கிறவத்தனைபோக்கி ‹ஸ்வக்ருதபராதஹேதுகம் விஸ்ருஜ்ய பராதஹேதுகம்› என்கிறபடியே இந்தவ்யாஜத்தைக்கொண்டிறருமேல் காவல்லாதவனாகவென்றபடி. இதற்குப் புகுந்துஎன்கிறத்தோடேயந்வயம். இந்தவ்யாஜத்தைக்கொண்டிறருமேல்

ஈ— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேன்- திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றுசொன்னேன், திருமாலிருஞ் சோலைமலையென்று ஸர்வேச்வரவாஸமான திருமலையினுடைய திருநாமத்தை யாத்ருச்சிகமாய்ச்சொன்னேனென்றபடி. இவ்வாக்யத்தில் மலையென்கிறவிடத்திலே ஸாகாரம் விசேஷித்திவ்வாக்யத்தை யாவதித்தால் அந்த ஸாரவிசேஷத்தாலே நானிதொன்றும் ஒழியப்பின்னையொன்றும் செய்திலேனென்றுஹேதுகும் என்னளன்றவாறே- இப்படிநான் யாத்ருச்சிகமாகச் சொன்னவாறேயென்றபடி. இதற்குப் புகுந்தானென்கிறத்தோடேயந்வயம். திருமால்- ஸ்ரீயிடத்திலேவ்யாமுக்தனானவன், திரு- ஸ்ரீ, மால- வ்யாமோஹன், இதுவஸாஹித்யாபிப்ராயநிர்தேசம், ஸ்ரீவிசிஷ்டனாய்க்கொண்டுவந்து புகுந்தானென்றபிப்ராயம், வந்து- வருகிறக்ரமத்திலேவந்து, அதாவது:- இந்தவ்யாஜத்திற்குமேல் வேண்டினஸஹகாரிகளையெல்லாம் தானேவிளைத்துக்கொண்டுவந்து என்றபடி. என்னெஞ்சுநிறைய- ஸர்வவ்யாபகஸாமர்த்யமின்றிக்கே ஊநாதிபாகப்பாழ்கிடந்த வென்னுடைய நெஞ்செங்கும் நிறையும்படி, புகுந்தான்- ப்ரவேசித்தருளினான், ஈதி ஸர்வாநாஸ்ரத்தில் நான்பரமன் இவள்மேலுயிர் இவன்ஸ்ரீக்ஷணமென்று நவேசித்துக்கொண்டு ‘ஸௌஹார்தஸம்பந்தகாரணம் தீவ்ரவேகவேகஜவா’ என்கி றகணக்கிலே உபகாரணத்தில் பாழெல்லாம்தீரும்படி வந்துபுகுந்தாப்போலே என்னெஞ்சில் பாழெல்லாம் தீர்ந்து தங்களிருவருடைய திருவழகாலும் என்னெஞ்சு வாசிவரணமாய்ப்படி வந்துபுகுந்தானென்று பட்டாதமம், திருமால்- ஸ்ரீவ்யாமோஹனவன், வபுவாயத்திலே ஸ்ரீஸம்பந்தத்தைச்சொன்னது திவ்யதம்பதிகளிருவரும் வந்துபுகுரக்கண்டு தம்முடையநெஞ்சில ப்ரேமவசிவாஸம் கரைபுரளுகிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இங்குத்தராயத்தில் ஸ்ரீஸம்பந்தத்தைச்சொன்னது ‘தூர்யபிஜந கோஜநத்வஸம் திபம் ஸ்ரீவைபவதீவர:’ என்கிறச்லோகத்தின்படியே தன்பெண்ணையும் மணவாளப்பிள்ளையையுங்கண்டு ஹர்ஷத்தாலே திருக்காவேரி கரைபுரளுகிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக, யத்வா- உத்தரார்த்தத்தில்போலே உபாயதசையிலும் ப்ராப்யதசையிலுமுள்ள ஸ்ரீவைசிஷ்ட்யத்தை இப்பூர்வோத்தராயங்களிலே யட்டேயருளிச்செய்தபடி, சென்றுசேர்விடம்- பரமபதஸ்தனானவன்தானும் பிராட்டியுமாய் ரமணீயதேச ந்தேடிக்கொண்டுபோய்ச் சேர்ந்திருக்கிறவிடம், இதற்குத் திருப்பேரென்று மேலசொலலுகிறதோடே யந்வயம். குரு- ச்ரேஷ்டங்களான, மஹாரத்னங்களானவென்றபடி. மா- மஹத்துக்களான, விலக்ஷணங்களான வென்றபடி. மணி- மாணிக்கங்களை, உந்துபுனல்- உந்துகிற்கிற புனலைபுடைத்தான, உந்துகை- உகாயமாகத்தள்ளுகை, புனல்- ஜலம், ‹மஹாமாணிக்யோத்காரா காவேரீஸஹ்யகந்யகா› என்கிற படியே தன்பெண்ணுக்கும் மணவாளப்பிள்ளைக்கும் வேணுமென்று மாணிக்கங்களைக் கைகளிலேயே ந்திக்கொண்டுவருமாப்போலே தரங்கங்களின்மேலே தள்ளிக்கொண்டுவருகிற ஜலங்களையுடைத்தான வென் றபடி. பொன்னி- கநகாவதியினுடைய, தென்பால்- தக்ஷிணபார்ச்வத்தில், பாலென்று பார்ச்வம், தென்- ஸுந்தரமான திருப்பேர்- திருப்பேரென்கிற திவ்யதேசம், இவ்வுத்தராயத்தில் ஸாபிப்ராயம், தான்சேர்ந்திருக் கிறவிடமித்தனை ரமணீயமாயிருக்கச்செய்தே கிடரவனென்னெஞ்சிலே புகுந்திருக்கிறானென்று விஸ்மயாவிஷ்ட னாய்க்கொண்டு கீழோடேயந்வயிக்கிறது.

மூ—பேரே யுறைகின்றபிரானின்று வந்து* பேரேனென்றென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்* காரேழ்கடலேழ் மலையேழுலகுண்டும்* ஆராவயிற்றனையடங்கப்பிடித்தேனே* ॥உ॥
பிடித்தேன்பிறவிகெடுத்தேன்பிணிசாரேன்*

ஆ—த்திருநகரியாக வுடையனாகவிருந்த வெம்பெருமான் பெரியபிராட்டியாரோடேகூட வென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்து இப்படியென்னோடே கலந்துபரிமாறுவதே யொருவனுடையபாக்யமிருக்கும்படியென்கிறார். ॥
(பேரே) ஸகாரணமாகவின்றுவந்து இனிப்பேரேனென்று நெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான், இதற்கு முன்னிப்படி என்னெஞ்சில் புகுந்தருளப்பெறாமையாலே ஸர்வஜ்ஞனாயிருந்துவைத்து ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவனின்றென்றனுள்ளாப்புகப்பெற்று நிரபேக்ஷனானானென்கிறார். ॥உ॥

இ— வேண்டினநன்மைகளையெல்லாம் தானேவிளைத்துக்கொண்டுவந்து புகுந்தானென்றுகருத்து. பாட்டுக்கு வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஎன்னோடேயித்யாதியால்) ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இன்றுவந்துஎன்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ஸகாரணமாகவென்று) ஸகாரணமாக வென்றது- ஸந்நிவேசக்ருபையாலே தன்காருண்யமொழிய வேறொரு ஹேதுவானகாரணமின்றிக்கே என்றபடி. இவ்வஸந்நிவேசத்தோடு ஸஹவ்யாஹாரத்தா லுத்தராஸத்திலபிப்ரேதமான வாக்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இதற்குமுன்னித்யாதியால்) பெறாமையாலேயென்கிறதற்கு ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவனென் கிறத்தோடே யன்வயம். உலகுண்டுமித்யஸ்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ஆராவயிற்றனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவனென்று) அடங்கப்பிடித்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்றென்றனுள்ளேயித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே யென்பக்கலுள்ள ஸுவ்யாஜத்தைக்கொண்டு தன்னுடைய கேவலகாருண்யத்தாலே என்னெஞ்சுநிறையப் புகுந்தருளினானென்றவரிப்பாட்டிலே யப்படிச்செய்தருளினவதுவும் ஸ்வார்த்தமாகவென்று ஸாபேக்ஷனாயிரானின்றென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகும். ॥உ॥

ப—பேரேயுறைகின்ற- திருப்பேரிலேதானே வஸியாநிற்கிற, ஸர்வகாரணத்தாலத்யாஜ்யமாகையாலே யங்கேதானே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனான என்றபடி. பிரான்- உபகாரகன், இன்றுவந்து- நானநாதியாக ஸம்ஸாரியாநிற்கச்செய்தே நடுவே நிர்ஹேதுகமாகவின்றைக்குவந்து, இன்றைக்குயென்றது யாத்ருச்சிகஸுக்ருதத்துக்கிப்பால்பட்ட காலத்திலேயென்றபடி. பேரேனென்று இந்த நெஞ்சைவிட்டினிச்சலியேனென்றுகொண்டு திருப்பேர்நகரில்காட்டில் யென்னெஞ்சு தனக்குமிகவும் ப்ரியமாயிருக்கையாலே இத்தைவிட்டுச் சலிக்கமாட்டேனென்று கொண்டென்றபடி. அகலகில்லேனிறையுமென்று பிராட்டி தன் விஷயத்திலசொல்லும் வார்த்தையை இவனென் விஷயத்திலே சொல்லாநின்றானென்று கருத்து, என்னெஞ்சு நிறைய- விஷயாந்தரங்கள் புகுருகைக்கவகாசமில்லாதே யென்னெஞ்செல்லாம் தானேயாய் நிறையும்படி. புகுந்தான்- ப்ரவேசித்தருளினான், காரேழ்- ஸப்தமேகங்களையும், காரென்று- மேகம், கடலேழ்- ஸப்தஸமுத்ரங்களையும், மலையேழ்- ஸப்தகுலபர்வதங்களையும், உலகு- ஸர்வலோகங்களையும், உண்டும்- ப்ரளயத்திலே வயற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளியும், ஸர்வஜ்ஞனாயிருந்து வைத்துமென்றபடி. ஆராவயிற்றனை- த்ருப்தமாகாத ஜாடரத்தையுடையவனை, என்பக்கல் விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணுவதற்குமுன் இப்படியென்னெஞ்சிலே புகுரப்பெறாமையாலே க்ஷுபிதரைப்போலே ஸாபேக்ஷனாயிருந்த ஸர்வகாரணிகனை யென்றபடி. அடங்கப்பிடித்தேன்- ஸர்வாத்மனாயும்படிபற்றினேன், அடங்குகை- ஸர்வாத்மனாகை, ஸர்வதேசஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தைகளிலும்படியென்னெஞ்சிலே ஸ்திரமாகவைத்துக்கொள்ளப்பெற்றேனென்றபடி. ஸர்வகாலமாக ஸத்ருஸனாயிருந்தவென்னெஞ்சிலே ஸ்திரமாயிருக்கப்பெற்றவாறே ஸர்வாவஸ்தைநிரபேக்ஷனானானென்று தாத்பர்யம். ॥உ॥

பிடித்தேன்- எம்பெருமானையினியொருநாளும் விஸ்லேஷியாதபடி ஸ்திரமாக வவலம்பிக்கப்பெற்றேன், பிறவி- ஜந்மத்தை, ஸாம்ஸாரிகமாகிய நாநாவிததேஹப்ரவேசரூபமான ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி. கெடுத்தேன்- நசிப்பித்தேன், இனியெனக்குவாராதபடி பண்ணினேனென்றபடி. பிணிசாரேன்- ஶரீரவ்யாதி

மூ—மடித்தேன்மனைவாழ்க்கையுள்நிற்பதோர்மாயையை* கொடிக்கோபுரமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்* அடிச் சேர்வதெனக்கெளிதாயினவாறே* எளிதாயினவாறென்றென் ॥௪॥

ஆ—(பிடித்தேன்) எம்பெருமானையினியொருநாளும் பிரியாதபடிபற்றினேன், ஸம்ஸாரநாதியமாதி நாநா வியஷேஹஸ்வஸ்ய ஸம்வஜநத்தையும் ஜந்மஸம்ய ஸத்வத்தையும் போக்கினேன், தஜ்ஜேமஹதா வாயநாதிகாலந்தொடங்கி யின்னளவுஞ்செல்லுகிறவிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையும் நிவ்ருத்திப்பித்தேன், இப படி திருப்பேரானடிசேர்வதெனக் கெளிதாவதேயென்று களிக்கிறார். ॥௪॥

(எளிதாயினவாறு) திருப்பேர்நகரானைப் பெறவென்னுடைய ஸஹகாரணங்களோடுங்கூட நான்களிக்கின்

மூன்றும்பாட்டு.

இ—பிடித்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) பிறவிகெடுத்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரநமேத்யாதியால) பிணிசாரேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜந்மஸம்யேத்யாதியால்) மனைவாழ்க்கையுள் நிற்பதோரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தஜ்ஜேத்யாதியால்) மாயைமடித்தேனென்றதயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தால் தப்ரக்ருதீத்யாதியால) உத்தராயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே பவன்நிர்ஹேதுகமாகத் தன்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தபடியையு மத்தையவன்தன்னுடைய ஸாமமாகவுகந்திருக்கிறபடியையும் பேசியநுஸந்தித்தவரிப்பாட்டிலே யாத்ருச்சிகமாகவந்து புகுந்தவனாலே தாமனுபாவேஸநட்பெற்ற ஸம்ஸாரஸம்பந்தஹராஸங்களைப்பேசி யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸமதியும்ஸங்க்ஷேபிகை. ॥௪॥

நாலாம்பாட்டு.

எளிதாயினவாறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(திருப்பேரித்யாதியால்)என்கண்களித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) எளிதாயினவென்கிறத்தோடு ஸஹவ்யாஹாரத்தால்

ஈ—வேஸநிவஸநமான வ்யாதியை யினியடையேன், இதுஉபலக்ஷணம், ஒருதுஃக்கங்களையுமென்றபடி. 'நமோஹம் நோதது:கிதா' மென்றதைய நுளிச்செய்தபடி, மனைவாழ்க்கையுள்- மனையில்வாழ்க்கையிலே, மனை- க்ருஹம், வாழ்க்கை- ஹோமங்களோஹஜிக்கை, ஒநமக்ருஹாஸகவத்திலேகிடந்து ஸாத்ஷாமக்ருஹ ஸேக்ஷத்து ஸ்வதந்த்ரவிஷோஷிதஹ்ருதயனுக்கொண்டு ஜந்ஹஸ்வநீபங்களான ப்ராக்ருதவிஷயங்களை ஸாமாஷாதவ்யாஜியாலே யநுஹவிக்கையிலே யென்றபடி. நிற்பது- நிற்பதான, அநுபவிக்குமதான வென்றபடி. ஸஹவிஸஸம்ஸாரஹோமததிலே உருகாரணமாகக்கொண்டு க்ஷேத்ரஜ்ஞரைவிடாதே அநுபவிக்குமதானவென்றபடி. ஓர்- விலக்ஷணமான, அஸம்கல்பிதஜ்ஞாநாநந்த நித்யநிருபஸஹாயரான வர்ணாக்களை பத்யாகரிக்கும்படியான விசித்ரஹோஸநஸக்தியை யுடைத்தானவென்றபடி. மாயை- உருது ப்ரக்ருதியை, மடித்தேன்- என்னைத்தொடராதபடி திருப்பிவிட்டேன், இவ்வநிஷ்டநிவர்த்தநத்தில் கர்த்ருத்வஸ்வெஸ்வராறுபிருக்கக் கெடுத்தேன், மடித்தேனென்று தம்மையே கர்த்தாவாகநிர்தேஸித்தது 'அதுனமதுவிதிவகையே' என்கிறபடியே தாம்ப்ரயோஜநகர்த்தாவாம்படி 'க்ஷுத்ராஸ்வேச்சாஹவஸிநா' மென்கிறகணக்கிலே அவன்தமக்கு கிம்கரீஹ்ருதனாயிருக்கிறானென்று ஹர்ஷத்தாலே அருளிச்செய்தபடி, கொடிக்கோபுரமாடங்கள்- த்வஜவிராஜிதங்களான கோபுரங்களாலும் ம்ருஹங்களாலும், கொடி- த்வஜம், கொடிக்கோபுரமென்று ஸமாஸவாயிருஷவஸஉஹஸ:, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனுடைய, அடிச்சேர்வது- திருவடிகளையடைவது, எனக்கு- அநாதிஸம்ஸாரியாய்ப்போந்தவெனக்கு, எளிதாயினவாறே- ஸாக்ஷாத்ப்ரகாரமே, ஆறு- ப்ரகாரம், ஸகாரஉராஸ்யத்யோதகம், இப்படி ஸர்வாநிஷ்டங்களு உநாயாஸேந நிவ்ருத்தங்களாகையாலே திருப்பேரானடிசேர்வது எனக்குஸாக்ஷாத்ஸ்ரமாய்விட்டதே இதென்னவாஸ்சர்யமென்று ஸம்ப்ரதாயங்களுக்கு மதயம். ॥௪॥

எளிதாயினவாறென்று- ஸாமஸமானப்ரகாரமென்று; இங்குஎளிது- ஸாமஸம், ஸாமக்ஷ்யமான விஷயமிங்ஙனே நமக்கெளிதாவதேயென்று விஸ்மிதனையென்றபடி. இதற்குக் களிக்கின்றேனென்கிறத்தோடேயந்வயம்.

மூ—கண்கள்களிப்பக்* களிதாகியசிந்தையனாய்க்களிக்கின்றேன்* கிளிதாவியசோலைகள்சூழ்திருப்பேரான்*
தெளிதாகியசேண்விசும்புதருவானே* ॥௪॥
வானேதருவானெனக்காயென்னோடொட்டி* ஊனேய்குரம்பையிதனுட்

ஆ—றேன், இப்படிதிருப்பேரிலே தானெழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பை யெனக்குக்காட்டித்தந்தருளின விவனினித்திருநாட்டையுந் தந்தருளுமென்கிறார். ॥௪॥

(வானேதருவான்) நமக்கவன் திருநாட்டைத்தந்தருளுகைக்கு நம்பக்கலிலே ப்ரதிபந்தகங்களில்லையோ வென்னில்? திருப்பேர்நகரானெனக்கு வானேதருவானாய் "நானுன்னோடொட்டேனே" என்னிலுமென்னைவென்று

இ— த்ருதீயபாதத்திலபிமதமான தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்படிதிருப்பேரித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தமக்குபாதவ்ருத்திகமாகப்பிறந்த ஸந்நிதிப்ரவ்ருத்திகளை யநுஸந்தித்து விஸ்மிதரானவர்ப்பாட்டிலே யப்படிபாதவ்ருத்திகமாகவருகிற விஷயப்ராப்திகளையநுஸந்தித்துவிஸ்மிதராகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிகை. ॥௪॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

வானேதருவானென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டுவ்யர்த்தமன்றோ வென்னப் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (நமக்கவனித்யாதியால்) இத்தால் த்ருதீயபாதாபிப்ராயத்திலே யிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் வையர்த்யமில்லையென்றதாயிற்று. என்னோடொட்டியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுன்னோடொட்டேனித்யாதியால்) நான்தன்னைப்புகிறவொட்டேனென்னிலுமென்றபடி. வென்றுஎன்றது- ஜயித்துஎன்றபடி. ஒட்டிக்கொண்டுஎன்றது- ப்ரதி

ஸ்வ— என்கண்கள்- காணக்கருதுமென்கண்ணே" யென்று விடாய்த்தவையான வென்கண்கள், களிப்ப- ஆநந்திக்கும்படி, களிதாகியசிந்தையனாய்- களித்ததான சித்தத்தையுடையவனாய், நெடியானேயென்று கிடக்குமென்னெஞ்ச'மென்கிறபடியே விடாய்த்தவென் ஹ்ருதயமாநந்திக்கும்படி பெற்றவனாயென்றபடி. களிக்கின்றேன்- கூவியுங்காணப்பெறேனென்று விடாய்த்தநான் ஆநந்தியாநின்றேன், முடியானிலே கரணங்களும்தாமுமாய் விடாய்த்தவரிங் கரணங்களும் தாமுமாய்க் களியாநின்றோமென் றருளிச்செய்கிறபடி, கிளிதாவிய- கிளிகள்தாவாநின்றுள்ள, ஸ்வவிஷயஸ்நேஹஜநிதஹர்ஷப்ரகாசகத்தாலே ஸாகாபக்ஷிகள் உத்தரோத்தரம் ஸஞ்சரியாநின்றுள்ளவென்றபடி. சோலைகள்சூழ்- உத்யாநங்களால் பரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான ஸர்வேச்வரன், தெளிதாகிய- ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களின்றிக்கே ஸுத்தஸத்வமயமாகையாலே தெளிந்ததான, இருள்தருமாஞாலம்போலன்றிக்கே தான்ஸ்வப்ரகாசமாய்த் தன்னையடைந்தார்க்கு நிரதிசயஜ்ஞாநப்ரகாசகாரணமாயிருப்பானவென்றபடி. சேண்- உத்க்ருஷ்டமான, 'யத்ராஸ்ய புருஷா: ஸததம் ஸ்வாஸ்தம்' என்கிறபடியே ப்ரஹ்மலோகாதிகளுக்கெல்லா முபரிஸ்திதமானவென்றபடி. விசும்பு- ஆகாசத்தை, பரமபதத்தை யென்றபடி. தருவான்- இனிதந்தருளுவான். ॥௫॥

தேனேய்- மதுக்கள் ஏய்ந்திருக்கிற, தேனென்று வண்டாகவுமாம். ஏய்கை- சேருகை, மதுகரபரிவ்ருதங்களான என்றபடி. பொழில- உத்யாநங்களையுடைத்தான, தென்- ஸுந்தரமான, திருப்பேர்நகரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஸர்வேச்வரன், எனக்கு- ஸம்ஸாரியான்வெனக்கு, வானேதருவானாயென்றநுவியப்பது. பரமபதத்தையே தரக்கடவனாய்க்கொண்டென்றபடி. ஐச்வர்யகைவல்யபோகத்தையும் ப்ரஹ்மாதிகளுடைய போகத்தையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது, என்னை ஸம்ஸாரபோகத்திலே வைத்து திருவாய்மொழிபாடுவிக்கையாகிற கைங்கர்யங்கொள்ளுகையும் தவிர்ந்து "ஸமஸ்தபோகபோஜ்யப்ரதாயா" என்னும்படியான ப்ரஹ்மாதிபோகங்களிவருக்குசிதங்களன்றென்றவற்றைத்தரவும் நினையாதே பரமபதத்தையே தந்தருளக்கடவனுமென்றபடி. என்னோடொட்டி- என்னோடே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, ஒட்டுகை- ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகை, தேஹமானவென்னுடம்பிலே யுன்னைப்புகிறவொட்டேனென்று நான் ப்ரதிஷேதித்தாலும் நான் புகிராதொழியேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி என்றபடி. ஊனேய்- ஊன்கள் ஏய்ந்திருக்கிற, ஊன்- மாம்ஸம், மாம்ஸரக்தமயமான வென்றபடி. குரும்பையிதனுள்- இந்தக்குரும்பைக்குள்ளே,

மூ—புகுந்தின்று* தானேதடுமாற்றவினைகள்தவிர்த்தான்* தேனேப்பொழிற்றென்திருப்பேர்நகரானே* ॥௫॥

திருப்பேர்நகரான்றிருமாலிருஞ்சோலைப்* பொருப்பேயுறைகின்றபிரானின்றுவந்து* இருப்பேனென்றென்

ஆ—ப்ரஸஹ்யவாகிலும் புகிரக்கடவனொயொட்டிக்கொண்ட த்ருடஹேதுமான வென்னுடையவிநத ப்ரக்ருதியிலேபுகுந்து தானேயந்த ப்ரதிபந்தகங்களையும் போக்கியருளினானென்கிறார். ॥௫॥

(திருப்பேர்நகரான்) திருப்பேரையுந் திருமாலிருஞ்சோலையையுந் தனக்குக்கோயிலாகவுடையவன் தனக்கோரிருப்பிடமில்லாதாரைப்போலே இன்றுவந்திருப்பேனென்றென்னை யிரந்துகொண்டென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான், பின்னையுமொருநாளைக்கொருநாளவனுக்கும் ஸ்ப்ருஹணீயனாய் நாளுமவனுடைய குணங்களாகிற அம்ருதத்தைஸேவித்து களிக்கப்பெற்றேனென்கிறார். ॥௬॥

இ—ஜேஜ்ஜபண்ணிக்கொண்டு என்றபடி. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ருடஹேதுமயமித்யாதியால்) ப்ரக்ருதியிலேயென்றது- ப்ரக்ருதிபரிணாமமான ஶரீரத்திலேயென்றபடி. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானேயந்தவித்யாதியால்) ॥௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

திருப்பேர்நகரான் திருமாலிருஞ்சோலைப்பொருப்பே யுறைகின்றபிரானின்றுவந்து என்கிறவிடங்களை ஸூசகமிவ்வ்யாஹாரத்தால் தோற்றுகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தனக்கோரிருப்பிடமித்யாதியால்). இத்தால், என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தானென்று முதற்பாட்டில ப்ரஸ்தாவித்தவர்த்தத்தை ஸிம்ஹாவலோகந ந்யாயத்தாலே நினைத்தருளி விஶேஷிக்கிறாராய் தனக்கிருப்பிடமான கோயில்கள் அநேகங்களுண்டாயிருக்க ஓரிடமில்லாதாரைப்போலே என்னையிரந்துகொண்டு வந்தென்னெஞ்சுநிறையப் புகுந்தானிதென்னவாஶ்சர்யமென்று விஸ்மிதராகிறாரென்று ஸம்மதியும் ஸூசிதமாயிற்று. இருப்பேயென்கிறவிடத்தில வதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) விருப்புப்பெற்று என்கிறவிடங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்குமித்யாதியால்) அமுதமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) ॥௬॥

ஶ—குரும்பையென்றது கூண்டு, அதிஹேயமாக ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாய்க் கூண்டுபோலேயிருக்கிற வென்னுடைய தேஹத்துக்குள்ளேயென்றபடி. இன்று- அநாதியாக நான் ஸம்ஸரியாநிற்கச்செய்தே நடுவே இன்றைக்கு, அதாவது:— யாத்ருச்சிகஸாக்ருதத்துக்கு இப்பால்பட்டகாலத்திலே என்றபடி. புகுந்து- ப்ரவேஶித்தருளி, தானே- இந்நாட்டத்தரக்கடவனாயிருக்கிற தான்தானே, தடுமாற்றவினைகள்- தன்னைக்காணவொட்டாதே தடுமாறப்பண்ணுவிக்கிற கர்மங்களை, தடுமாறுகை- வ்யாகுலப்படுத்துகை, ஸமஸ்தப்ராப்திப்ரதிபந்தகங்களாய்க்கொண்டு க்லேஶப்படுத்துகை, ஸாம்ப்ரதாயிக ஸகலகர்மங்களையுமென்றபடி, தவிர்த்தான்- நிவர்த்திப்பித்தருளினான், தானேயென்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தால் ஸாதநாநுஷ்டானம் பண்ணவேண்டாதே தந்தருளக்கடவனாயிருக்கிறவவன்தானே ஸகலப்ரதிபந்தகங்களையும் நிவர்த்திப்பித்தருளினானாகையாலே நமக்கிதில் விசாரணீயமில்லையென்று கருத்து. ॥௫॥

திருப்பேர்நகரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யதேஶத்தையுடையவனான, திருமாலிருஞ்சோலைப்பொருப்பே- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலேதானே, பொருப்பு- மலை, ஸப்தம்யேகவசநம், உறைகின்ற- வஸியாநிற்கிறவனான, பொருப்பே என்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தாலே ததந்யவ்யவச்சேதம் தோற்றுகையால் திருப்பேர்நகர் திருவயோத்யைபோலேயாய் '[illegible]' என்கிறகணக்கிலே திருப்பேர்நகரில்காட்டிலும் திருமாலிருஞ்சோலையவனுக்குமிகவும் ப்ரியதமமான திவ்யதேஶமென்று தோற்றுகிறது. பிரான்- உபகாரகனானவன், இன்றுவந்து- தானிப்படி திவ்யங்களான வாஸஸ்தானங்களை யநாதியாகவுடையவனாய் அத்தாலே அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயிருக்கச்செய்தே ஓரிடமில்லாதவனைப்போலேயின்றைக்குவந்து, இருப்பேனென்று- நானிங்கேயிருக்கப்பெறவேணுமென்று '[illegible]' என்கிறபடியே நமப்யர்தான் நிழலின்கீழே வர்த்திக்கப்பெறுகவிழவெல்லாந் திருப்படி இனிமேலுள்ளனுள் இவர் சிறகின்கீழேயொதுங்கி வர்த்திக்கப்பாராநின்றேனென்று பெரியவுடை—

மூ—னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான் * விருப்பேபெற்றமுதமுண்டுகளித்தேனே *
உண்டுகளித்தேற்கும்பரென்குறைமேலைத் * தொண்டுகளித்தந்திதொழுஞ்சொல்லுப்பெற்றேன் * ॥ கூ ॥

ஆ—(உண்டுகளித்தேற்கு) என்னுள்ளடங்காதே பொங்கிப்புறப்படுகிற பரமேகாந்த்யஸாதநமாய் இவ்வாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான திருவாக்கத்திலே ப்ரகாசமாயிருந்த ஸமக்ஷிகைங்கர்யத்தைப்பெற்ற நான் கண்களாரளவுமின்று கண்டுகளிக்கும்படியாக திருப்பேரானென்.

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— மேலைத்தொண்டுகளித்துஎன்று வடிவிஷயமாக்கி உகளித்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளிக்ருதியால்) மேலைத்தொண்டுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமஹம்ஸஸூக்தாலே) அந்திமஸூத்தையுரைக்கிறார் (சரமஸாதநமாயென்று) பரமகாஷ்டாஸாதநமாயென்றது- பரமஹம்ஸரஸாதநமாயென்றபடி. பாட்டில் தொண்டென்றது- தாஸ்யரஸத்தைச்சொன்னது சகலஸம்பத்திகமான பரமஹம்ஸக்குலக்ஷணமென்றுகருத்து. ஆதாவது:— பரமஹம்ஸியினுடைய ஸம்பந்தாநுஷ்டானமாகையில் பரிபாகாவஸ்தமாயென்றபடி. இதற்கு ப்ரகாசமாயிருந்த என்கிறதோடே யகையம். தொழுஞ்சொல்லுப்பெற்றேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மாவினுடையவிக்ருதியால்) தொழுஞ்சொல்லென்றது- நமஸ்ஸுபரமாகையால் திருமந்த்ரத்தால் ப்ரகாசமென்றது- திருமந்த்ரத்திலே நமஸ்ஸூத்தால் ப்ரகாசமென்றபடி. நமஸ்ஸுசாகீயேஷ சேஷப்ரதிஷேயமாகையா லத்தலேயாத்மாவுக்கு ஸமக்ஷிகைங்கர்யகாரிகம் ப்ரகாசமென்னக் குறையில்லையிறே! பாட்டிலே மேலைத்தொண்டென்றுதுடங்கி சொல்லப்பெற்றேனென்றுமளவாலே ஸமக்ஷிகைங்கர்யத்தின ஸம்பரிபாகமாய் 'நம 'இதம் பகவானிநம:'' என்றுசொல்லப்பட்டதான நமஸ்ஸொப்பாரணத்தைப் பெற்றேனென்று ஸூசகமிங்கிதமாகிற்க. கைங்கர்யகாரிகத்தைப்பெற்ற நானென்றிங்ஙனே வ்யாக்யானஞ் செய்தருளினது பாஹ்யமான வாசிகபரிஷ்கார்யத்திற்காட்டில் க்ஷமமான மாநஸிகபரிஷ்காரம் ப்ரதாநமாகையால் வாசிகபரிபாகமாய்வரும்படி பரிணதமான ஸகலபரிஷ்காரமாஹத்திலே யிவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமென்றுகருத்தாலே. ப்ரயோதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்.

ஸ—யார்க்கும் தாம் பாத்ரகொடியாய்க்கொண்டு வகிக்கைகளை ஸேநாபதித்தாப்போலே ஆழ்வாரினிமேலுள்ளநாள் நானும்முடையநெஞ்சிலேயிருக்க வேணுமென்றிரன்று பேறுசையாகவென்னை யாவித்துக்கொண்டு என்றபடி. என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்- நெடுங்காலம்ஸம்ஸாரியாய்ப்போந்தவனுக்கு மடிநிறையப்பிள்ளையுண்டாயிற்றென்னுமாப்போலே என்னெஞ்சுநிறையப் புகுந்தானென்று மாயஸம்ஸ்லேஷவாத்ஸல்யத்தாலேயருளிச்செய்கிறபடி. விருப்பேபெற்று- விரும்பப்படுகையைத்தானேபெற்று, விரும்பப்படுகை ஸ்ப்ருஹணீயனாயிருக்கை, சவயாரணத்தால் ஒருநாளும் வைராஸ்யமமின்றிக்கே யொருநாளைக்கொருநாளவனுக்கு நான் ஸ்ப்ருஹணீயனாயிருக்கையே பெற்றேனென்றபடி. அமுதமுண்டு- அவனுடைய குணங்களாகிறவம்ருதத்தை அநுபவித்து, களித்தேன்- ஆநந்திக்கப்பெற்றேன், "யதாதமம்ருதம் தத்விஷ்ணோ ஷாவமோபரிணாமதேவி" என்கிறபடியே உலகத்தில் ஜாமமாகத்ரக்ஷிகர்மவோணத்திலே தாங்கள் விழப்புகாநிற்கவிப்போதம்ருதம்போலே தோற்றிபிம்பிக்கிற க்ஷுத்ரவிஷயங்களை அநுபவித்துக்களிக்கும் ஸம்ஸாரிப்போலன்றிக்கே உலகத்தில் நிரதிசயஸ்வாத்மகமாயிப்போதும் நிரதிசயஸ்வாதமான பரமபோக்யகுணாம்ருதத்தை அநுபவித்துச்களிக்கப்பெற்றேனென்று கருத்து. ॥ கூ ॥

மேலை- மேல்பட்டதான, அதிப்ரகாசமானமென்றபடி. தொண்டு- தாஸ்யரஸமானது, உகளித்து- உஜ்ஜ்ம்பித்து, உகளுகை- உயரக்கிளம்புகை, அந்தி- அந்தத்தில், அந்ததாஸ்யரஸோஜ்ஜ்ம்பண பர்யவஸாநத்திலேயென்றபடி. தொழுஞ்சொல்லு- தொழுகையைச்சொல்லுகிறசொல்லை, நம:என்கிறவுக்தியை என்றபடி, அந்ததாஸ்யரஸோஜ்ஜ்ம்பண பர்யவஸாநபரிபாகமாகப்பிறக்கும் நமவுக்தியையென்று பாடாந்தம், பெற்றேன்- அடைந்தேன், ஸமக்ஷிகைங்கர்யகாரிக பரமதிப்ரகாசமாயுள்ளடங்காமையாலே அந்தஸமக்ஷிகைங்கர்யகாரிக ப்ரகாசிகையான நமவுக்தியை சகபரிபாகமாகச் சொல்லப்பெற்றேனென்றபடி. இப்படி நமவுக்தியானது பரிபாகமாம்படி பரிபூர்ணதரமான ஸமக்ஷிகைங்கர்யகாரிக

॥ எ ॥

மூ—வண்டுகளிக்கும்பொழில்சூழ்திருப்பேரான்* கண்டுகளிப்பக்கண்ணுள்நின்றகலானே* எண்ணிலுநுண்பொருளேழிசையின்சுவைதானே* வண்ண நன்மணிமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்* திண்ணமென் கண்ணுள்நின்றகலான்கருத்தின்கட்பெரியன்*

ஆ—கண்ணுள்நின்றகலான், இப்படியவனை லாபித்துக் களிக்கப்பெற்றவெனக்கினிமே லநவாப்யமாகவாப்தவ்யமாயிருப்பதொரு புருஷார்த்தமுண்டோவென்கிறார். ॥ எ ॥

(கண்ணுள்நின்றகலான்) வாதிகேஸரிதேவாவரவ்ருபென்னும் வைதேவஹாஸ்யத்திலேதன்னுருப்பிருந்த திருப்பேரான் கண்ணுள்நின்றகலான், தன்னாலும் விச்லேஷிக்கவொண்ணாததொருபடி என்னெஞ்சிலே புகுந்துசெறிந்தான்,

இ—(இப்படியித்யாதியால்) ஸரீரவியோகவேலைக்கு ஸம்வேதநாத்மநஸாக்ஷாத்கார ஸம்பவமில்லாதநாவிலேஇவ்வோ சவோப்யமாயிருந்தாலும் "வைகுண்டேது பரேலோகே ஸஹஶ்ரீயாதேவதேவ: ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா பக்தைர்பாகவதைஸ்ஸஹ" என்கிறகணக்கிலே அநந்தரமெல்லாமிப்போதுள்ள ஸந்தோஷத்திலும் தமக்குக்ஷேபவ்யமில்லையென்கிறாரென்று கருத்து. இததால கீழ்ப்பாட்டுக்களிலேக்குறைவற்றிருக்கையாலே உத்தரோத்தரவாப்யமில்லையென்கிறாரென்று கருத்து. இதனால கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே ஸர்வேஸ்வரன் ஸாக்ஷாத்காரமாகவவன் தமக்குச்செய்தருளின ஸுக்ருதங்களை பந்நாஸம்வித்தவரிப்படி தாம் ஸர்வேஸ்வரனை நாடிக்கண்டுகளித்ததையருளிச்செய்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதையாயிற்று. ॥ எ ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

எண்ணிலுண்பொருள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாஙிமநஸாதியால்) ஏழிசையின்சுவைதானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வரஸ இத்யாதியால்) திண்ணமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னாலுமித்யாதியால்) 'தேவம்வ்யாதாயஸ்திதி' என்கிறவிடத்தில் 'வ்யாதாய' என்று ஸாதமாயிருந்தாலும் தேவவ்யாதாநம்ஸாவாரம்ஸாக்ஷாத்காரமாயிருக்கிறாப்போலே புகுந்தான், செறிந்துளன்கிறவிடத்தில செறிந்துளன்றதும் ஸாதமாவது தேஷஸர்வஸ்யாதிஸயஸாஹத்தாலே தேவஸ்ருவெ ஸாரஸாக்ஷாத்காரமான செறிவைச்சொல்லுகிறதாகவேணுமென்று நினைத்தருளுகிறார் (புகுந்துசெறிந்துளனென்கிற ஸௌபாக்யத்தைப் பெற்றேனென்று

ப—ஸௌபாக்யத்தைப் பெற்றேனென்று பயவஸிதார்த்தம், வண்டுகளிக்கும்- தேஜஸ்தா ஸோவிதேஸ்வரஸுத்ருதிகளாலே ஷட்பதங்களாநந்திக்கும்படியான, பொழில்- உத்யாநங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- அவ்வூரிலிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரன், கண்டுகளிப்ப- நான்தன்னை ஸர்வேஸ்வரனாகக்கண்டாநந்திக்கும்படி, கண்ணுள்நின்று- கண்களுக்குள்ளே ஸ்திரமாயிருந்து, என்கண்களுக்குள்ளே நிரந்தரவிஷயமாயிருந்துஎன்றபடி. அகலான்- விச்லேஷிக்கிறதில்லை, ஒருக்காலும் விச்லேஷமின்றிக்கே என்கண்களுக்கு நிரந்தரவிஷயமாகாநின்றானென்று பரமார்த்தம், "ததக்ஷயோ ஸ்ருஷ்டிஸ் ஸர்வஸ்ய ப்ரத்யக்ஷ விசேஷணம் தத்ஸ்தாவஸாயம் தேநோக்தஜநம் வ்யாக்யாதஸ்யாநு பாவஸம்ஜ்ஞி யஜந்தே" என்று ந்யாயவாசஸ்பதியில நளிச்செய்தபடியே யாழ்வாருடைய திருககண்கள் ப்ரத்யக்ஷப்ரத்யக்ஷாஸ்யாகங்களாகையாலே விஷ்ணுக்ஷணமாத்ரஸம்பந்தங்களாகையால் திருநகரியிலிருக்கிற தமகண்களின்றும திருப்பேர்நகரான் விச்லேஷியானென்னக்குறையில்லையிறே, உண்டு- இப்படிதன்னை லாபித்து, களித்தேர்க்கு- ஆநந்தித்தவெனக்கு, உம்பர்- உயர், இதுக்குமேலென்றபடி. என்குறை- என்னகுறை, ஒருகுறையுமில்லையென்றபடி. ॥ எ ॥

எண்ணில்- எண்ணப்பார்க்கில், ஸங்கல்பத்தாலே யவனைப்பற்றியநினைத்தாலென்றபடி. இங்கு ஸகார ஸ்யாஸாஹிதாயாம்லோபம்; நுண்பொருள்- ஸூக்ஷ்மபதார்த்தமான, நுண்- ஸூக்ஷ்மம், மனோவாசாமகோசரமாயிருக்குமவனென்றபடி. தானேஏழிசையின்சுவை- தான்தானே ஸப்தஸ்வரங்களினுடைய ரஸமாயிருக்கிறவனென்றபடி, சுவை- ரஸம், ஸர்வரஸம்போலே ஸ்வாதுதமமாய் நிரதிஸயபோக்யனென்றபடி. வண்ணநன்மணி- வர்ணரூபிகளாய் நல்லவையான மணிகளையுடையவையான, நாநாவர்ணங்களாய் ப்ராஸ்த்யங்களான ரத்னங்களையுடையவையானவென்றபடி. மாடங்கள்சூழ்- ஸவுதங்களாலே பரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான ஸர்வேஸ்வரன், கண்ணுள்- என்னுடையகண்ணுக்குள்ளே, நின்று- ஸ்திரமாயிருந்து, அகலான்- விச்லேஷிக்கிறானில்லை, ஒருக்ஷணமும் விச்லேஷமின்றிக்கே யென்கண்களுக்கு ஸதாவிஷயமாகாநின்றானென்றபடி. திண்ணம்- நிச்சயமாக, இனி

மூ—மனத்துப்புகுந்தான்செறிந்தின்றே*
இன்றென்னைப்பொருளாக்கித்தன்னையென்னுள்வைத்தான்* ॥அ॥

ஆ— இன்னமிவ்வளவன்றவனுடைய பரிப்பென்கிறார். ॥அ॥
(இன்றென்னை) திருப்பேர்நகரானின்றென்னை ஸவிஷயஜ்ஞானவானாக்கித் தன்னையென்னுள்ளேவை

இ—தானென்று) கருத்தின்கண்பெரியனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமிதாலிபால்) பரிப்பு- ஸம்ரம்பம், இத்தாலகீழ்ப்பாட்டிலே யாத்ருச்சிகமாகத்தாமவனுளே யவாப்ஸவேஸ்வரரான படியை யநுஸந்தித்தவரிப்பாட்டிலே தாமிப்படி நிரபேக்ஷராயிருக்கச்செய்தேயு மவனுடைய ரக்ஷணஸம்ரம்பங்க ளநேகங்களாயிருக்கிறனவென்று வித்தராகிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகை. ॥அ॥

✱ஒன்பதாம்பாட்டு.✱

பொருளாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஷயவேதநவாலியால்) 'அஸந்நேவ ஸ ப⁴வதி' 'ஸந்தமேநம் ததோ விது³:' என்கிறவர்த்தாநுஸந்தேயமென்றுகருத்து. ப்ரயோஜனத்தில் இன்றென்கிறவசத்துக்கு ஞானநாசியாக ஸம்ஸாரியாயிருக்கச்செய்தே நடுவே நிர்ஹேதுகமாக வின்றைக்கென்றபடியாகையாலே என்னைப்பொருளாக்கி தன்னையென்னுள்வைக்கைக்கு நானொருஹேதுவை க்காணேனென்று ஹேதுவைக்ஷேபிக்கிறதாக ஹஸிக்கையாலும் ஒன்றெனக்கருள்செய்யவிதாலியாலே இதுக்கொருதர மருளிச்செய்யவேணுமென்றவனை ப்ரஸ்னம்பண்ணுகிறதாக முடிக்கையாலு மிப்ரயோஜனம் ஹேதுவிஷயத்தில் ப்ரஸ்னமாக்ஷேபமென்று நினைத்தந்த ப்ரஸ்னப்ரகாரத்தைக்காட்டுகிறார் (தன்னை

மூ—தன்னாலும் விஸ்லேஷிக்கமுடியாதபடியாக வென்றபடி. என்மனத்து- என்னுடையமநஸ்ஸிலே, இன்று- ஞானநாசியாகநான் ஸம்ஸாரியாயிருக்கச்செய்தே நடுவேஇன்றைக்கு, செறிந்துபுகுந்தான்- ஸம்ஸ்லேஷத்துக்கொண்டு புகுந்தான், செறிவு- ஸம்ஸ்லேஷம், என்மநஸ்ஸில் புகிறத்துடங்கினவாறே ஸம்ஸ்லேஷமான வாத்ஸல்யாவஹ குணாதிகளையுடையவனுக்கொண்டு புகுந்தானென்றபடி. கருத்தின்கண்- ஸம்ஸாரிகளிலே, கண்ணென்று ஸ்வாதீந்யம், பெரியன்- ஸ்வாமிகளானவன், என்பக்கலிப்போது செய்தருளினவளவன்றிக்கே இன்னம் பஹுவிதரக்ஷணாதிஸம்பதிகளையுடையவனுபிரானின்றானென்றபடி. ॥அ॥

குன்றென்ன- உணிவபர்வதங்களென்றுசொல்லலாம்படி, திகழ்- விளங்காநிற்கிற, மாடங்கள்- திவ்யப்ராஸாதங்களாலே, சூழ்- வரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான பரமபுருஷன், இன்று- ஞானநாசியாகநான் ஸம்ஸாரியாயிருக்கச்செய்தேநடுவே நிர்ஹேதுகமாகவின்றைக்கு, யாத்ருச்சிகஸுக்ருதத்திற் கிப்பாலப்பட்டகாலத்திலென்றபடி. என்னை- 'அஸந்நேவ ஸ ப⁴வதி' என்கிறபடியே ஸவஜ்ஞானமம்முமில்லாமையாலே யஸத்கல்பனுக்கிடந்தவென்னை, பொருளாக்கி- வஸ்துவாக்கி, 'ஸந்தமேநம் ததோ விது³:' என்கிறபடியே ஸவிஷயஜ்ஞானத்தாலே ஸத்பாவமுடையவனுக்கியென்றபடி. தன்னை- ஸகலத்துக்கும் நிரதிசயபோக்யனானதன்னை, என்னுள்- ஸகிலேம்பமான வென்னெஞ்சிலே, உள்- ஸாஜ்ஞம், வைத்தான், 'மந்தநமிதேவி நிவேசயதி' என்கிறபடியே யொழிகள் ப்ரத்யாஹாராயாசாதி ஸாதநங்கள்பண்ணுகிறப்போலே நானொன்றும்பண்ணாட்டாதே ஸாமிக்ஸமேயக்கிடக்கச்செய்தே தான்தானே கொண்டுவந்துவைத்தருளினான், தான்புகுந்தானென்னாதே தான்வைத்தானென்கிறவித்தால் உதாரனியிலை நலவிட்டுத்தேடிவைத்தாப்போலே தாமென்னெஞ்சிலேபுகுந்தது தனக்குலேஷமாக நினைத்திருந்தானென்றபடி. பொருளாக்கினென்கிறவிடத்தில ஸ்வஸம்பந்தஜ்ஞாநதானமும் என்னுள்வைத்தானென்கிறவிடத்தில் நிரதிசயபவித்ரசீவாகதம் நிரந்தராநுஸந்தாநப்ரகாரமும் விவக்ஷிதமாகையால வாநாக்கியில்லை, இன்று என்னுள்வைத்தானென்கிறவிதத்தாலே இது நிர்ஹேதுகமாகச் செய்தருளினதென்னைபோகவே யிதுக்கு நானொருஹேதுவும் காண்கிறிலேனென்று தாத்பர்யம், என்னைப்பொருளாக்கி தன்னையென்னுள்வைத்தானென்கிற வசனவ்யக்தியாலே ஸம்ஸாரனுடைய பரஹிதத்வவணமேத சொலவித்தாய்த்தாகையாலே யவனுடைய பரஹிதப்ரவணதாரூபமான காரணமொழிய வேறொருகாரணங்கண்டிலேனென்று வாக்யத்துக்கு பர்யவஸிதார்த்தம், இங்கு திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்

மூ—இன்றென்னைப்புறம்போகப்புணர்த்ததென்செய்வான்*

ஆ—க்குகைக்கு ஹேதுவென்? இதற்கு முன்பிப்படிச் செய்யாதொழிகைக்கு ஹேதுவென்றென்றவனை நான் ஒருக்ஷணம்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதே கேழ்க்கிறேன், இதற்கோருத்தரம் வல்லனாகில்சொல்லுவானென்கிறார்,

இ—யித்ருத்ரியால்) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிச்செய்யாதித்ருத்ரியால்) உணர்த்துவித்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைநான்கேழ்க்கிறேனென்று) இன்றெனக்கருள் செய்ய என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதற்கொருத்தரமித்ருத்ரியால்) வல்லனாகிலென்கிறவிதத்தால் ஸர்வஜ்ஞனானவனும் இதற்குத்தரஞ்சொல்லமுடியாதென்று பாட்டுக்கபிப்ராயமென்றதாயிற்று. இந்த ஹேதுவென்னென்றது - வ்யாஜஹேதுவென்னென்றபடி. இங்ஙனன்றிகே ஹேதுஸாத்யவாமாகில பாட்டிலே ஸம்ஸாரவ்ருத்திநிவ்ருத்திஹேதுக்களையும் அபேக்ஷிதததாக பர்யவஸிக்கையால் திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்ன திருமால்வந்தென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தானென்கிற வாக்யத்தோடு விரோதமும் ஸம்ஸாரனுக்கு வைஷம்ய நைர்க்ருண்ய தோஷமும் ப்ரஸங்கிக்குமிறே, ரக்ஷணத்துக்கு வ்யாஜஹேது ஸம்ஸாரனுடைய ஸஹஜகாருண்யமாகையாலும் ஸாவாயரை ஸம்ஸரிப்பிக்கைக்கு வ்யாஜஹேது அவனுடைய நிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்யமாகையாலும் இன்றென்னை ஸவிஷயநிவ்ருத்திஜ்ஞானவானுக்கி தன்னையென்னுள்ளே வைத்தருளுகைக்கு தன்காருண்யமொழிய வேறு வ்யாஜஹேது வேது முன்பிப்படிச்செய்யாதொழிகைக்கும் தன்ஸ்வாதந்த்ர்யமொழிய வேறு வ்யாஜஹேது வேது என்று வாக்யதாத்பர்யம், இத்தால்கீழ்ப்பாட்டுகளிலே யாத்ருச்சிகமாகவவன் தம்பக்கலபண்ணின ஸாதனங்களையெல்லாம் நனவித்தவர் மிகவும் விஸ்மயிபாநின்றவாறே நீர் முன்பநாதிகாலம் ஸம்ஸரித்து தம்முடைய கர்மங்களாலே வந்ததானாப்போலே யிப்போதுமக்குண்டான ஸுக்ருதிகளுமும்முடைய ஸாதகங்களால் வந்ததையத்தனையன்றோ, ஸம்ஸாரவைத்துக்கு ஸாதாரணகாரணஈச்வரனன்றோ, கர்மங்களான வைஷம்யங்கள் தத்தத்ஸ்வீஜஸஹகாரவிசேஷ வ்யாஜங்களாகையாலே அவைத்தில் ஸாதாரணகாரணமான ஜலதத்தைக்குறித்து விஸ்மயிக்க ப்ரஸக்தியில்லாதாப்போலே யிங்கும் கார்யத்தைப்பற்ற ஸாதாரணனான ஈச்வரனைக்குறித்து இத்தனைவிஸ்மயிக்க ப்ரஸக்தியில்லாதாப்போலே யிங்கும் கார்யத்தைப்பத்த ஸாதாரணனான ஈச்வரனைக்குறித்து இத்தனைவிஸ்மயிக்க ப்ரஸக்தியுண்டோவென்று சங்கைபிறக்க வென்பக்கலுள்ள ஸாதகத்துஷ்க்ருதிகள் வேதநஸமாதிகளல்லாமையாலே ஹேதுவ்யாஜஸங்கங்களல்லாமையாலும் கார்யத்துக்கவஸ்திகாரணங்களல்லாமையாலும் இவைத்தின் ஸ்வாதந்த்ர்யசக்திகளெல்லா ஈச்வரஸங்கல்பாயீநங்களாகையாலு மிவையத்ருஷ்டவகாரணமாத்ரமாகையாலப் பண்டென்னை ஸம்ஸாரிவனாக்குகைக்கு மின்றென்னை சுத்திஹேவனுக்கியித்தனை ஸுக்ருதிகளை யெனக்குத்தந்தருளுகைக்கு முன் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் க்ருபையுமொழிய வேறொரு வ்யாஜகாரணங்கண்டிலேன், எனக்குக்காட்டாதே ஸர்வஜ்ஞனான ஈச்வரன் கண்டதுண்டாகிலருளிச்செய்யவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸ்ருஷ்டிமெதயாயிற்று. இன்றென்னைப்புறம்போகப் புணர்த்ததென் செய்வான் என்கிறதற்குப் பண்டென்னைஸம்ஸாரியாக்கினது என்னசெய்யக்கடவனுமென்று ப்ரச்னமாயிருக்க பண்டென்னை ஸம்ஸாரியாக்கினதற்கு ஹேதுவென்னவென்று ப்ரச்னம்பண்ணுமபோது என்செய்வானென்கிறவாக்யம் கிலிஷ்டமாகிறதென்கிற ஸ்வாரஸ்யத்தாலே பாட்டுக்கு யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷண

ஈ—மேயென்கிற வாக்யத்தாலேயவன் காருண்யமொழிபவும தடயகசல் ஒருகாரணமும் கலிஜமாகையாலே அவனுடையகாருண்யமொழிய வேறொருவ்யாஜகாரணமும் கண்டிலேனென்றிவ்வாக்யத்துக்குப் பராகாத்பர்யம், இன்று - இந்த யாத்ருச்சிகஸாதகங்கள் காஸபத்திக்கு முன்புள்ள அநாதிகாலமெல்லாம், இதற்குப் புணர்த்துளென்கிறத்தோடே யன்வயம். என்னை - தனக்கு நித்யபாரதந்த்ர்யனானவென்னை, புறம்போக - ஸம்ஸாரஹேசத்திலேபோம்படி, ஸவிஷயஜ்ஞானமின்றிக்கே ப்ராக்ருதவிஷயாநுஸந்தைக நிரதனும்படியென்னை, புணர்த்தது - ப்ராக்ருதப்போடேஸம்பந்திப்பித்தது, தேஹேந்த்ரியாதிரூப ப்ராக்ருதப்ரபஞ்சங்களோடே சேர்த்துவைத்தது என்றபடி. என்செய்வான் - என்னசெய்யக்கடவனாய், என்னசெய்கைக்காகவென்றபடி. புறம்போகப்புணர்த்தது எந்தஹேதுவை ஸமுமாக்குகைக்காக என்றுபர்யவஸிதம், இது ஹேதுவிசேஷமானவ்யூஹம், புறம்போகப்புணர்த்ததுக்கு ஒருஹேதுவும்கண்டிலேனென்று தாத்பர்யம், என்னைப்புறம்போகப்புணர்த்ததுக்கு ஒருஹேதுவும் கண்டிலேனென்று தாத்பர்யம், என்னைபுறம்போக புணர்த்தது என்கிற வாக

மூ — குன்றென்னத் திகழ்மாடங்கள் சூழ் திருப்பேரான்* ஒன்றெனக்கருள்செய்ய வுணர்த்தலுற்றேனே* ॥௰॥
உற்றேனுகந்துபணிசெய்துனபாதம்* பெற்றேனீதேயின்னம் வேண்டுவதெந்தாய்*

ஆ — ஈச்வரத்வாரணனாயிருக்கிற விவனிதுக்கு முன்பநாதிகாலமெல்லா மென்னைவிட்டெங்ஙனே யாறியிருந்தானென்று கேட்கிறாரென்றுமாம். ॥௰॥

(உற்றேன்) எம்பெருமானொரு த்ரங்காணாமை உம்முடைய திறத்தில் நான்செய்தசெயலெல்லாம் தீரசொன்

இ — இத்யாதியால்) அதில் யாவகனாயிருக்கிறவிவனென்னுமளவாலே ஆச்ரயவாதமிதுக்குமுன்பித்யாதியாலே த்வீதீயவாதமும் கேட்கிறேனென்கிறவித்தாலே தத்வீயவாதமும வ்யாவ்ருத்தம், இந்தயோஜனையில கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே யாத்ருச்சிகமாகவவன் தபக்கலபண்ணின ஸுக்ருதகளோய நாஸவித்து விளையித்தவ ரிப்பாட்டிலே பென்பக்கலிதத்தை யாவகனாயிருக்கிறவவன் அநாதிகாலமென்னைவிட்டெங்ஙனே யாறியிருந்தானென்று விஸ்மிதராகிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. ॥௰॥

✻ பத்தாம்பாட்டு ✻

இப்படியவனுடைய கேவலகாருணத்தாலே ஸகலஸம்ருத்திகளையும்பெற்றேனென்று தாம்போது வரிவஸ்ரீணைபூர்ணராயிருக்கச்செய்தே 'ஈதேயின்னமவேண்டுவதெந்தாய்' என்னும் ஆசயிக்கை ஸங்கதமன்றோவென்ன வஸதரிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) காணாமையென்றது- காணாமையாலே

ஶ — வ்ருத்தியாலே யவனுடைய நிரங்காஶஸாதம்த்ருவுஞ் சொல்லிற்றாகிறதாகையாலே யவனுடைய ஸாதம்த்ரு மொழிய வேறொரு காரணங்கண்டிலேனென்று வாக்யதாத்பர்யம், தடுமாற்றவினைகளென்கிற வாக்யத்தாலே யவனுடைய ஸாதம்த்ருமொழியவும் தம்பக்கலொரு காரணஸம்பந்தமாகையாலே யவனுடையஸாதம்த்ருமொழிய வேறொருவ்யாஜகாரணம் கண்டிலேனென்றிவ்வாக்யத்துக்குப் பாவதாத்பர்யம், எனக்கு- இப்படிச்சொல்லாநிற்கிறவெனக்கு, ஒன்றுஅருள்செய்ய- ஒருஉத்தரமருளிச்செய்கைக்காக, உணர்த்தல்- விஜ்ஞாபநத்தை, உற்றேன்- கிட்டினேன், உறுகை- கிட்டுகை, விஜ்ஞாபநம்பண்ண வ்யவஸிதனானேனென்றபடி. இதற்கு ஒருஉத்தரமருளிச்செய்யவேணுமென்று அவனைக்கேட்க வ்யவஸிதனாகின்றேனென்கை. விஜ்ஞாபநம்பண்ணுகிறேனென்னாதே விஜ்ஞாபநம்பண்ண வ்யவஸிதனாகின்றேனென்றது இப்ப்ரச்நம் ப்ரத்யுத்தரமருளிச்செய்கைக்கு சக்யமல்லாததாகையாலே யிதையவன்ஸந்நிதியிலே கணாவெணசொல்லுகை யுக்தமன்றென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இப்படிநான் ப்ரச்நம்பண்ணினால் ஸர்வஜ்ஞனானவனும் இதுக்குத்தரமருளிச்செய்ய முடியாதென்றபிப்ராயம். இது ப்ரதமயோஜனை. த்வீதீயயோஜனைக்குஸ்வாரஸ்யம், குன்றென்னத்திகழ்மாடங்கள்சூழ திருப்பேரான்- பூர்வவத், இன்று- யாத்ருச்சிகஸுக்ருதத்துகப்பால்பட்ட விக்காலத்திலே, என்னைப்பொருளாக்கி- பூர்வவத். தன்னையென்னுள்வைத்தான்- தானென்னுள்புகுந்தானென்னாதே தன்னையென்னுள்வைத்தானென்று சொன்னதால் புறம்போயிடத்திலும் ஸ்ருஷ்டியற்றுத்தடுமாறுகிறதன்னை யென்னெஞ்சிலேகொண்டுவந்து நிலைநிறுத்தினானென்றபடி. என்னையொருக்ஷணப்பிரியில் யரிக்கமாட்டாதவனுப் என்னெஞ்சிலேவந்துபுகுந்து ஸுஸ்திரனானானென்கை, அன்று- முன்புள்ளவநாதிகாலமெல்லாம், இதற்குப் புணர்த்ததென்கிறத்தோடே யந்வயம். என்னை- இப்படிதனக்கத்யந்த விடனாயிருக்கிறவென்னை, புறம்போகப்புணர்த்தது- தன்னோடுகலவாதே விஷயாந்தரங்களிலே போம்படி பண்ணிவைத்தது. புணருகை- ரக்ஷிக்கை, என்செய்வான்- என்னசெய்யக்கடவானாய், எப்படியாத்யவஸாநம் பண்ணக்கடவானாயென்றபடி. என்னோடுதான்ஸம்ச்லேஷியாதே என்னை விமுகனாக்கி எங்ஙனேயாறியிருந்தானென்று விஸ்மயிக்கிறபடி, த்வீதீயவாதபூர்வவத். ॥௰॥

உற்றேன்- கிட்டினேன், உன்திருவடிகளை யநுபவிக்கப்பெற்றேனென்றபடி. உகந்துபணிசெய்து- ப்ரீதியுக்தராய் கைங்கர்யம்பண்ணி, ப்ரீதிவஸ்திதராய்க்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுகையாகிற ஸ்ரீகைங்கர்யம்பண்ணியென்றபடி. உனபாதம்- உன்திருவடிகளை, பெற்றேன்- அடைந்தேன், அநுபவிக்கப்பெற்றேனென்றபடி. எந்தாய்- ஸ்வாமிந், ஈதே- இதுவே, இந்தவுன்திருவடிகளை யநுபவிக்கையேயென்றபடி. இன்னம்- மேல்யாவக்காலமும், வேண்டுவது- எனக்கபேக்ஷிதமானது, ஈதேயென்கிறவிடத்தில் ஏவ

அற்றாரடியார்தமக்கல்லல்நில்லாவே*

மூ— கற்றார்மறைவாணர்கள் வாழ்திருப்பேரார்க்கு* நல்லார்பலர்வாழ் குருகூர்ச்சடகோபன்* சொல்லார்தமிழாயிரத்

நில்லாவல்லல்நீள்வயல்சூழ் திருப்பேர்மேல்*

செய்யவேண்டுவதென்னென்ன உன்திரு

ஆ— னபடியே நிஷ்கிஞ்சநமாகவே செய்தேன், அதுநிற்க இனிநான் செய்யவேண்டுவதென்னென்ன உன்திருவடிகளைப்பெற்றேன், இன்னமுன்திருவ

வடிகளைப்பெற்றேன் பெறுகின்றேனுகந்துபணிசெய்துகொண்டுன் திருவடிகளைப்பெற்றேன், இன்னமுன்திருவ

டிகளிலடிமைசெய்யுமிதுவே யெனக்குவேண்டுவதென்றாயென் றாழ்வார்சொல்ல வெம்பெருமானுமப்படியே

செய்கிறோமென்றருளிச்செய்ய ஆழ்வாருந திருப்பேர்நகரான்திருவடியைப் பற்றினார்க்கொரு து:க்கமில்லையாகா ௰

தேயென்கிறார்.

(நில்லாவல்லல்) அவன்திருவடிகளை யாஶ்ரயித்தார்க்கல்லல்நில்லாவே இதுநிஶ்சிதமென்றுகொண்டு இத்

இ— என்றபடி. இதற்குவேண்டுவதென்னென்ன என்கிறத்தோடேயந்வயம். நிஷ்கிஞ்சநமாகவென்றது- என்கா

ரணமும் வ்யாஜமுமொழிய வேறுவ்யாஜகாரணமன்றிக்கே யென்றபடி. உற்றேனென்கிறதற்குத்

தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவிக்யாதியால்) இவ்வர்த்தத்தையே உனபாதம்பெற்றேனென்று பின்னை

யுஞ்சொன்னது உகந்துபணிசெய்தேனென்கிற ஸ்ரீதிவ்யதேசகைங்கர்யமான விஶ்வாஸாநுஸந்தானமென்றுகா

ட்டுகிறார் (பெறுகிறேனிக்யாதியால்) பெறுகிறேனென்றது- க்ரியாபதமன்று பெறுகிறனானென்றபடி. எந்

தாயென்றுஸம்போதித்து விண்ணப்பஞ்செய்கிறதாயிருக்கையாலே யுனக்குத்தாரடியார் தமக்கென்றுநி

ரபேக்ஷமாகநிஷ்கர்ஷிக்கை யஸம்மதமன்றோவெ

ஷ்கர்ஷிக்கை யுசிதமாயிருக்க திருப்பேரார்க்கென்று ஸாபேக்ஷமாகநிஷ்கர்ஷிக்க அவனப்படிச்செய்கிறோமென்

ன்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானுமிக்யாதியால்) இப்படிநிஷ்கர்ஷிக்க அவனுடையபாவத்தை ஸம்மதமாக வநுஸந்திக்கி

றவாறே மிகவும்ஸ்ரீதராயந்த ஸ்ரீத்விஶேஷத்தாலே யவனுடையபாவத்தை ஸம்மதமாக வநுஸந்திக்கி

றாராகையாலே ஸாபேக்ஷமாக நிஷ்கர்ஷிக்கிறாரென்றதாயிற்று. இல்லையாகாதேயென்றது- இல்லையன்றோ ௰

வென்றபடி.

நிகமனம்.

திருப்பேர்மேலென்கிறதற்கு

அநுஸந்தித்துஎன்கிறதற்கு உபாஸ்யத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம்

ஶா— யாரணததால் மற்றொரு ஸாதநாந்தரமும்வேண்டா என்றபடி. அப்படியே செய்குறோமென்றெம்பெரு

மானருளிச்செய்ய ஸ்ரீதராயவனுடைய கல்யாணகுணத்தைத்தாமாக தமக்குள்ளேபேசியநுபவிக்கிறார்மே

ல், கற்றார்- அப்யஸித்தவர்களான, ஆசார்யோபதேசத்தாலே ஸகலஶாஸ்த்ரங்களையு முபதேசித்தவரானவென்றபடி.

மறைவாணர்கள்- வேதநிர்வாஹகர்கள், மறை- வேதம், வாணர்- நிர்வாஹகர், ப்ரஸித்தங்களான வேதார்த்

ங்களையெல்லாம் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளிதகளாக்ஷேபிதங்களாகாதபடி நிர்வஹிக்கவல்ல ஸ்ரீவைஷ்ண

வர்களென்றபடி. வாழ்- வாழாநிற்கிற, பகவதநுபவத்தாலே ஸம்ருத்தியாநிற்கிற என்றபடி. திருப்பேரார்க்கு-

திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, அற்றார்- அற்றவர்களான. ஸ்வரூபோஜ்ஜீவ

எனகிறவாதத்தையும் தேவதாந்தரஶேஷத்வத்தையும் தவிர்ந்து அவனுக்கே ஶேஷமென்று தீர்ந்திருக்கும

வரான என்றபடி. அடியார்தமக்கு- ஆஶ்ரிதஜநங்களுக்கு, தம்மென்று ஸ்வார்த்தம். அல்லல்- து:க்கங்கள்,

பகவதநுபவாலாப து:க்கமென்றபடி. நில்லாவே- நிற்கமாட்டாவே, காரணத்தாவிதில் ஸம்ஶயமில் ௧௦

லையென்றபடி.

அல்லல்- து:க்கங்கள், ஸர்வேஶ்வரணகபாநுபவாலாபநிமித்த து:க்கங்களென்றபடி. நில்லா-

நிற்கமாட்டா, திருப்பேரான்திருவடிகளை யாஶ்ரயித்தார்க்கிதிஶேஷ:. கீழ்ச்சொன்னதை ஸ்ரீத்விஶேஷத்தா

லே பின்னையுமநுஸந்தித்தபடி. நீள்வயல்- நீண்டவயல்களாலே, அதிவிஸ்தாரதயா தர்ஶநீயங்களான கழ

ணிகளாலேயென்றபடி. சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்பேர்மேல்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தின்விஷய

மாக, இதற்கு சொல்லென்கிறத்தோடேயந்வயம். நல்லார்- கல்யாணகுணாதிகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், ப

லர்- அநேகம்பேர், வாழ்- வாழாநிற்கிற, திருவாய்மொழியைக் கேட்டநுபவித்தாநந்தியாநிற்கிற என்றபடி.

குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான வாழ்வாருடைய, சொல்- உக்தியான, இது பத்துக்குவிஶே

ஷணம். ஆர்- பூர்ணமான, ரஸவத்திகளையுடைத்தான என்றபடி. தமிழாயிரத்து- த்ராவிடவேதமான

மூ—துளிப்பத்தும்* வல்லார்தொண்டராள்வதுசூழ்பொன்விசும்பே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—தையே பின்னையுமநுஸந்தித்துத் திருப்பேரை ப்ரதிபாதித்தவித்திருவாய்மொழி வல்லாரிட்டவழக்கு திருநாடென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—சொல்லென்கிறத்தோடேயந்வயமென்று நினைத்தருளுகிறார் (திருப்பேரைப்ரதிபாதித்தவென்று) தாத்பர்ய வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வல்லாரித்யாதியால்) ॥கக॥

ப—ஸம்ஸாரத்தில், இப்பத்தும் இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களையும், வல்லார்-அப்யஸிக்கவல்லவர்களான, தொண்டர்-ஸாத்விகர்களானவர்கள், ஆள்வது- ப்ரசாஸநம்பண்ணுமது, சூழ்- ப்ராப்யமான, அபரிச்சிந்நமான என்றபடி. பொன்- அப்ராக்ருதமான, பொன்ஸ்வரூபமிங்கு மணவ்யக்த்யா உஜ்ஜ்வலம். விசும்பு- ஆகாசம், பரமவ்யோமஸப்தவாச்யமான பரமபதமென்றபடி. இந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை த்ருணீகரித்து பரமபதத்தை ப்ரசாஸநம்பண்ணும்படி. பரமேச்வரனுக்கு ஸமராய் ஸ்வதந்த்ராவாரென்று பததாத்பர்யம். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யஸந்தாநஸேவதிஸ்ரீமதேவராஜராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(திருமாலிருஞ்சோலைமலை.)

லக்ஷ்மீகாந்தஸ்வயமுபகதிஸ்ஸர்வதாதிவ்யதேசஸ்தத்வாத்
ஜ்ஞாநோத்கோஷ்டீமதத்வம்ஸம்ப்ரதர்ஸநதயாஸஸ்தக்ஷமணியாநாத் ।
த்ருஷ்ட்யுத்ஸ்ருஷ்டிவாஸாதிகவிதரணதஸ்ஸ்வஸாரப்ரகாசாத்
ஸ்வாதிஷ்டாந்தேதீர்க்கம்ஸவ்யதநோவயிதஸ்ஸ்ரீவசித்ப்ரத்யதாயி ॥ககக॥

(லக்ஷ்மீகாந்தஸ்வயமாக) திருமால்வந்து- பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனாகையாலும், (விவசிதஸ்விகஸ்தா) காரேழ்கடலேழ்மலையேழுலகுண்டும்- ப்ரியாவஸ்யனாகையாலும், (திவ்யதேசஸ்திதத்வாத்) கொடிக்கோபுரமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்- கொடிகளாலே பதாகங்களான ஸௌதப்ரஸாதங்களாலேசூழப்பட்ட திருப்பேரிலே யெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (ஜ்ஞாநகோஷ்ட்யாமாக) சேண்விசும்புதருவானே- பரமபதத்தைத்தர ப்ரதிஜ்ஞனாயிருக்கையாலும், (தத்ஸம்ப்ரதர்ஸநதயா) வானேதருவானெனக்காயென்னோடொட்டி- தன்நித்ரக ஸமயம்பண்ணுமவனாகையாலும், (ஸத்க்ஷமணியாநாத்) திருப்பேர்நகராநித்யாதி- திருப்பேர் திருமாலிருஞ்சோலை ஆஸ்ரிதஹ்ருதயம் இதுகளிலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலும், (த்ருஷ்ட்யுத்ஸ்ருஷ்டிவாஸாத்) கண்ணுள்நின்றகலானே- அவர்களுடைய கண்வட்டத்திலேநின்றும் பேரமாட்டாமையாலும், (அதிவிதரணத:) கருத்தின்கட்பெரியன்- அவர்களுக்குவாஞ்சாயிகமாகத்தன்னை யநுபவிக்கக்கொடுக்குமவனாகையாலும், (ஸ்வஸாரப்ரகாசாத்) இன்றென்னைப்பொருளாக்கியித்யாதி- இஸம்ஸாரியேதனனைதானநாதிகாலமநாதரித்து இன்றுதரிக்கைக்குத் தன்னுடைய ஸாதந்த்ர்யகாரண்யங்களொழிய வேறு ப்ரயோஜநகாரணமில்லையென்று தன்ஸாரத்தை ப்ரகாசிப்பிக்குமவனாகையாலும், (ஸ்வாதிஷ்டாத்) ஈதேஇன்னும்வேண்டுவதெந்தாய்- ஸகலருக்கும் நிரவதிகஸ்வாதியாகையாலும், திருப்பேர்நகரானிச் செதநவிஷயத்திலே ஸௌஹார்த்தபாலே தானேஸந்துஷ்டனாகிறானென்று "திருமாலிருஞ்சோலைமலை" என்கிறதசகத்திலே ஆழ்வாராலே தெளிவிக்கப்பட்டதென்கிறார். ॥ககக॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (சூழ்விசும்பு) இப்படி நிர்ஹேதுகமாக வெம்பெருமானோடே ஸம்ஶ்லிஷ்டரானவாழ்வார் தாம்திரு
நாட்டேற வெழுந்தருளும்படியையுந் தாமெழுந்தருளும்போது ஸர்வலோகங்களும் தம்மைக்கொண்டாடும்.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படியாத்ருச்சிகமாகவெம்பெருமான்தம்மோடு கலந்தருளினபடிகளைக்கண்டு பிறந்த நிரவதிகப்ரீதியுள்ள
டங்காமையாலே யத்தைப்பேசிக்கொண்டு அநுபவித்தவாழ்வார் அநந்தரமித்திருவாய்மொழியிலே ஸ்ரீவைஷ்ண
வர்களைக்கண்டு தேவஸத்ராதிகளும் ஸர்வலோகங்களும் உவர்களுமவை ஸர்வப்ரகாரமாக பூஜித்தாரென
றிப்புடைகளிலே விசித்ரமாகச்சிலவற்றை ஸங்க்ஷேபித்துடங்குகை யஸம்பதமன்றோவென்ன வ+ர் (இப்×ல்)
திருநாட்டேறவித்யாதி தாமினியநந்தரகாலத்திலே திருநாட்டுக்கெழுந்தருளப் புகிறபடியையு மிப்போது ஸர்வ
லோகங்களும் தம்மைக்கொண்டாடப்புகிறபடியையு மிப்போது தம்முடையதிருவுள்ளத்தாலே ஸாக்ஷாத்க
ரித்தென்றபடி. இப்படி பவிஷ்யத்துக்களான விஶேஷங்களை 'தூரியமுழக்கின' என்றும 'தொழுதனருலகர்
களென்றும்' 'இருப்பிடம்வகுத்தனரென்றும்' 'கீதங்கள்பாடினரென்றும்' 'வியந்தனரென்றும்' 'ஏந்தினரென்றும்' இப்
புடைகளிலே பூதார்த்தங்களாக நிர்தேஶித்தது தமக்கிவைற்றிற்பிறந்த ப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்கார மெந
ருஜ்யவைஶத்யத்தாலே யிவையித்தனையுமிப்போதே தாம்பெற்றதாகவே தமக்குத்தோற்றுகையாலே சொ
ன்னமென்றுகருத்து. அநுபவவைஶத்யத்தாலேயென்றது- தம்மைவிஶேஷித்துநிர்தேஶியாதே நாரணன்தம
ரையித்யாதியாகச்சொன்ன ஸ்ரீவைஷ்ணவஸாமாந்ய நிர்தேஶத்தாலேயென்றபடி. இத்திருவாய்மொழியில்ச்
சொல்லுகிற கல்யாணபரம்பரைகளிற்றைக்கீழ் தமக்குநடந்த நாநாவிதஶ்ரேயோநுபவவிஶேஷங்களைப்போ
லே தமக்கொருவருக்கே நியதங்களாயிருக்கையன்றிக்கே தம்முடையஸம்பந்திகளுக்குங்கூட ஸாதிகளா
யிருக்கிறபடியை தாமிப்போது ஸாக்ஷாத்கரிக்கையாலே தம்மையொருவரையே நிர்தேஶியாதே நாரணா
ன்தமரையித்யாதியாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவஸாமாந்யத்தை நிர்தேஶித்தருளுகிறாரென்றுகருத்து. செஞ்சொற்
கவியிலே பேசியல்லது தரிக்கவொண்ணாதபடி தமக்குப்பிறந்த நிரவதிகப்ரீதியாலேயவன் தம்முடையதிரு
மேனியிலுங்கூட அத்யாதரவமனுப்பக்கொண்டு கலந்தருளினபடியையும் திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திரு
வாய்மொழியில் பரமயோகிகளுக்கு ஸம்பவிக்குமவையான ஸமஸ்தாநுபவஸந்தாந கல்யாணபரம்பரை
கள் தமக்கவனுடைய ஸஹஜகாருண்யஸத்ருத்தாலே ஸுலபங்களாயிருக்கிறபடியையும் பேசி யத்தாலேயாசி
த்துநின்ற வாழ்வாரருள்பெறுவாரிலப்படியே தமக்குத்திருநாட்டைத்தந்தருளுகையிலே த்வரிதனாய் தம்முடை
யவாஜ்ஞாப்ரதீக்ஷனாயிருக்கிறவனுடைய திருவுள்ளத்திற்கநுகுணமாகத். தாமினியிப்போதே திருநா
ட்டேறப்போகவேணுமென்று நிஶ்சயிக்கவத்தாலே ஸாதிதஹ்ருதயனான ஸர்வேஶ்வரன் திருநாட்டி
லுள்ள ஸமாநாநுபவத்திற்கீடாக அவர்க்குமிகவும் விடாய்ப்பிறக்கைக்காக ஶீக்ராய்ப்பரமபதத்திற்கு எழு
ந்தருளுகிற ஸமயத்துக்கு மங்கள்யமாக வேதங்களிலே ப்ரஸித்தமாய் அதிஶோபநமான அர்ச்சிராதிமா
ர்க்கத்தையு மங்குள்ள வாதிவாஹிகஸத்காரப்ரகாரங்களையு மந்தகாலத்தாலே போனார்க்கு ப்ராப்யமாய்
'தரதிவிரஜாம் ப்ரஹ்மாலங்காரோ ப்ரஹ்மஸத' மென்னும்படியான பரமபதத்தையும் நித்யஸூரிகள்வ
ந்தாதரிக்கும்படியையும் பிராட்டிமாரும் ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனதானும எதிரேவந்தாதரிக்கும்படியையும்
"ஆநந்தமேகாணவம் ஸ்ரீஸ்தம்பதியஸ்வமபோராஸநாதநம்" என்கிற திவ்யாஸ்தாநத்திலே. அதிஶோபநா
ஸாரமான ரத்நமண்டபத்திலே ரஜதகிரியின்மேலே ஶரத்காலமேகமிருந்தாப்போலே ஏழுலகுந்த
னிக்கோல்ச்செல்ல வீற்றிருந்தருளி யஸம்வேத்யதிவ்யபரிஜந பரிஷ்கரஸேநேஶாதிபரிவ்ருதனாய் ஸ்ரீ
ஹ்ரீநீலாதி திவ்யமஹிஷீஸமேதனாய்க்கொண்டு தமக்குப்ராப்யனாய்ப் புகுறபடியையும் "அடியார்கள
குழாங்களுடன் கூடுவதென்றுகொலோ" என்று பரமப்ராப்யரான நித்யஸூரிகள்நடுவே தாமாநந்தநிர்ப
ரராயிருக்கப் புகிறபடியையும் தம்முடையதிருவுள்ளத்திலே ப்ரத்யக்ஷமாம்படி ப்ரகாஶிப்பித்தருளக்கண்டு
மிகவும்ப்ரீதராய்த்த ப்ரீதியுள்ளடங்காமையாலே யந்தவர்ச்சிராதிமார்க்கத்திலுள்ள கல்யாணபரம்பரைக
ளைப்பேசி, அநுபவிக்கிறாரென்றுகருத்து. இத்தால் அர்ச்சிராதிகதிப்ரகாஶகமென்கிற ஸமக்ரமானமித்தி
ருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமாயிற்று.

மூ— சூழ்விசும்பணி முகில்தூரிய மழக்கின* வாழ்கடலலை திரைகையெடுத்தாடின* ஏழ்பொழிலும்வளமே ||கூ||
ந்திய வென்னப்பன்* வாழ் ... ரணன்றமரைக்கண்டுகந்தே*
நாரணன்றமரைக்கண்டு ... னீர் முகில்* பூரணபொற்குடம்பூரித்த துயர்விண்ணில்*

ஆ— படியையுடைய திருவுள்ள ... ... தருக்ஷித்த நூாவஹ்ஸத்தாலே பேசுகிறார், திருநாடேறப்போகையிலே
வ்யூத்தரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர ... கண்டுகந்து அவைதநமான தேவங்களுங்கூட விவர்கள் போகக்கடவிய ஆகா
ஸத்தையெல்லாம் ஸஷ்ருஷி ... காண்டுகின்று தருபஸ்வோஷத்தைப்பண்ணித்தன, கடல்களாகிறவைத்தி ||கூ||
ரைகளாகிற கைகயெடுத்தாடின, ... ஸ்வயோகங்களும் மங்களமானசெயல்களை செய்தனவென்கிறார்.

முதற்பாட்டு.

இ— நாரணந்தமரைக்கண்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாடேறவித்யாதியால்) வழியிது
வைகுந்தர்க்குஎன்று மேலேம்சொல்லுகையாலே திருநாடேறப்போக வ்யூத்தரென்றவிடமிங்கு உஹிவேரு
தவிமன்றுகருத்து. சூழ்விசும்பணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்களைவித்யாதியால்) தூ
ரியமுழக்கினஎன்னத்தையுரைக்கிறார் (தருபஸ்வேத்யாதியால்) ஏழ்பொழிலும்வளமேந்திய என்கிறதற்குத் தா ||கூ||
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்)

ஸ— என்னப்பன்- எனக்கு- உபகாரகனான, வாழ்புகழ்- வாழ்விக்கும்புகழுடையவனான, ஆஸ்ரிதரை ஆ
நந்திப்பிக்கும் கல்யாணகுணங்களை யுடையவனானவென்றபடி. நாரணன் தமரைக்கண்டு- நாராயணனுடைய
ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டு என்றபடி. ராஜபுத்ரன்புறப்பட்டால் ராஜகீயரெல்லாருமாதரிக்குமாப்போலே
அஸாதாரணசேஷத்வத்தாலே யிவர்களைக்கண்டால் ஸம்பந்தீயமான
இவர்கள் நாராயணனுக்கு அஸாதாரணசேஷபூதராகையாலே யிவர்களைக்கண்டால் ... இதற்கு முழக்
ஸ்வஜகத்திற்குமாதரிக்கவேண்டுமிறே என்று கருத்து. உகந்து- மிகவும் ஸந்தோஷித்து, இதற்கு முழக்
கின என்கிறத்தோடே அந்வயம். ஆதரியாதொழியில் நம்மை ஸம்ஸாரன் கொல்லுமென்றும் பீதியாலே
செய்தனவல்ல, இவர்கள் ஸம்பந்தத்தாலேயென்று மிகவுமுகந்துசெய்தனரென்று கருத்து. சூழ்வி
சும்பணி- வ்யாப்தமான ஆகாஸத்திற்காபரணங்களான, விசும்பு- ஆகாஸம், அணி- ஆபரணம், இந்த
ஸம்பந்தரைக்கண்டுகப்பாலே பதிவிஸ்தாரமானவாகாஸமெங்கும் தேவங்கள் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டுநிற்கிற ஸம்ஹி
தையென்று கருத்து. முகில்- மேகங்கள், தூரியம்- வாத்யத்தை, இங்கு வடிவாயுஸ்ஸமகாரத்திற்கு ஸம்ஹி
தானமென்று கருத்து. முகில்- தேவங்கள், தூரியம் வாத்யத்தை, இங்கு ... முழக்கின- உச்சரித்தன, முழக்குகை
னவென்று கருத்து. முகில்- ... வாத்யங்களை யென்றபடி. முழக்கின- உச்சரித்தன வென்றபடி. ஆழ்- அகா
தாயாஸ்வோஷம். வடி ... தாங்கள்பண்ணித்தின வென்றபடி.
உச்சரிக்கை, வடி ... ஸ்வோஷத்தைத் ... ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலேயலையாநிற்கிற தரங்கங்களாகிற,
யங்களான, கடல்- ஸமுத்ரங்கள், அலை திரை- ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே ... கண்டு ஹர்ஷத்தாலே க்ஷோபித்தங்க
திரை- தரங்கம், அகாயங்களான ஸமுத்ரங்களுமிந்த ஸம்பந்தரைக்கண்டு ... வ்யூஸித்துக்கொண்டு, ஆடின- நடி
னாய்த்திணவென்று கருத்து. கையெடுத்து- ஹஸ்தங்களை ப்ரத்யக்ஷமாக ... கொண்டு, ஆடின- ந
த்தனம்பண்ணிற்றின. ஏழ்பொழிலும்- ஸப்தத்வீபங்களும், பொழில- த்வீபம்; வளம்- ஸம்பத்தை, உப
ஹாரத்ரவ்யங்களான மங்களவஸ்துக்களையென்றபடி. ஏந்திய- ஏந்திற்றன, இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காக
யாசித்துக்கொண்டுநின்றன என்றபடி. "அநாத்யாத்மவிரவஸம் ஸர்வஸ்வத்ர்வம் ஸுவிதம் கதாவீதா"
என்கிறகணக்கிலே இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்ட வேதநங்களுங்கூட ஹர்ஷவிகாரங்களையடைந்தன ||கூ||
வென்று கருத்து. பொழிலென்று த்வீபஸ்தஜநங்களை லக்ஷிக்கிறதாகவுமாம்.
நாரணன்தமரைக்கண்டு- நாராயணனுடைய ஸம்பந்தரைக்கண்டு, நிரூபாதிகசேஷியான ஸர்வேஸ்வரனை
சேஷிணுக் கஸாதாரணசேஷபூதரானவர்களைக் கண்டென்றபடி, இங்கும் ஸர்வேஸ்வரத்துக்கெழுந்தரு
ள ஸாவகாசித்தவர்களையென்று விவக்ஷிதம், நல்- நல்லவையான, ஸ்வாபாவிகஸேநாவமேநாமநச்
ஸம், ஈஸ்வரநீயங்களானவென்றபடி. நீர்முகில்- ஸஜலவர்ணமேகங்கள், ஸ்வாஸ்வாஸ்வவஸக்ஸமேஸ,
உகந்து- மிகவும்ஸந்தோஷித்து, இதற்குப் பூரித்தவென்கிறத்தோடே அந்வயம், ஒருக்கால் தூரியமுழக்கிநிறவு
றினவில்லை, உத்தரோத்தரம் ஸந்தோஷியாநின்றனவென்றுகருத்து. உயர்- உன்னதமான; தேவஸஞ்சாரத்திற்
கு மேல்ப்பட்டதானவென்றபடி. விண்ணில்- ஆகாஸத்திலே; பூரண- வர்ணபூர்ணங்களான, தீமேவல்ருத்திக

௫—மாதவன்தமரென்றுவாசலில்வானவர்* போதுமினெமதிடம்புகுதுகவென்றலும்* கீதங்கள்பாடினர்கின்னரர்கருடர்கள்* வேதநல்வாயவர்வேள்வியுள்மடுத்தே* ॥௫॥

ஆ—தருளீர்பார்த்தருளீரென்று கைநிரைகாட்டினர், கடலிரைத்தாப்போலே உபஜைவாதிவாத்யங்கள் ஸ்துதிகோஷங்களுமஸிவரிதமாம்படி முழக்கப்பட்டனவென்கிறார். ॥௪॥

(மாதவன்தமர்) இவர்கள்போகிறவழியில வர்த்திக்கும்தேவர்களிவர்கள மாதவன்தமரென்றுகந்து தநதமுடையஸ்தானங்களையும் வைபவங்களைப் பிவர்களுக்கிவைத்தைக்கொள்ளவேணுமென்று ஸமர்ப்பித்தார்கள், கீதங்கள்பாடினர் கின்னரர்கருடர்கள் வேதநல்வாயவர் ஜ்யோதிஷ்டோமாதியாகஸித்தமான தங்கள்ஸமர்த்தியைக்கொடுத்தார்களென்கிறார். ॥௫॥

இ—ளார்செய்யும் ஸத்காரங்களையநுபவித்தவ ரிப்பாட்டிலே ஆதிவாஹிகர் தாங்களசெய்யுமஸத்காரங்களை யநுபவிக்கிறரென்று ஸங்கதியும்ஸங்க்ஷிப்தை. ॥௪॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

வாசலில்வானவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்களித்யாதியால்) 'வைத்யுதேநைவ தத்ஸ்ம்ருதே:' என்கிறபடியே வைத்யுதன் வழிநடத்த வத்தாலே மேலேபோகிறவிவர்களுடைய ஸஹகாரிகளாய்வருகைக்கு வர்த்திக்கும் தேவர்களென்றபடி. அவர்களாகிறார் வருணேந்த்ரப்ரஜாபதிகள். இத்தால் வித்யுத்வருணாதிவரையரான ஆதிவாஹிகர்செய்யும் ஸத்காரங்களையநுபவித்தவ ரிப்பாட்டிலே யவர்களுக்குமேல்வருகிற வருணேந்த்ரப்ரஜாபதிகள்செய்யும ஸத்காரங்களையநுபவிக்கிறரென்று ஸங்கதியும்ஸங்க்ஷிப்தை. எமதிடமென்று ஸ்தானத்தைச்சொன்னது வைபவத்துக்குமுபலக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமுடையவித்யாதியால்) இவர்களுக்கென்கிறதற்கு ஸமர்ப்பித்தார்களென்கிறத்தோடேயந்வயம். எமதிடம்புகுதுகவென்னலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவற்றைக்கொள்ளவித்யாதியால்) சேஷம்ஸ்பஷ்டம். ॥௫॥

ஈ—ஆராரஸ்த்ரங்களாயிற்றனவென்றபடி. க்ஷுத்ரரான்வேஷஸர்வஸ்வமாக உபஜங்களுண்டாயிற்றுவென்று ஷட்தாத்பர்யம். ॥௪॥

வாசலில்வானவர்- வழியில்தேவர்கள், வாசல்- வழி, ஸம்வத்ஸரனுக்குமேல் வைத்யுதன்வழிநடத்தவத்தாலே ஸஹாயராயிவர்கள்போகிறவழியில் தாங்களும் ஸஹகாரிகளாய் வழிநடத்துகைக்குநிற்கிற வருணேந்த்ரப்ரஜாபதிகளென்றபடி. இதற்கு என்னலுமென்கிறத்தோடேயந்வயம். மாதவந்தமரென்று- ஶ்ரியபதனுக்கு ஸமீபரென்று, ஶ்ரீவைகுண்டத்திற்குப்போகிறவிவர்கள் லக்ஷ்மீநாதனுக் கஸாதாரணசேஷபூதரென்று, மிகவும்ப்ரீதராயென்றபடி. இதற்கும என்றலுமென்கிறத்தோடேயந்வயம், போதுமின்- வாருங்கோள், இங்கேநீங்கள் எழுந்தருளவேணுமென்றபடி. எமது- ஸ்வகீயமான, இடம ஸ்தானத்தை, ஸத்யலோகாதிஸ்தானத்தையென்றபடி, புகுதுக- தேவர்கள ப்ரவேசித்தருள, இந்தஸத்யலோகாதிபதத்தை தேவர்களங்கீகரித்தருளவேணுமென்றபடி. என்றலும்- என்னுகிறபொழுதில், இப்படி ப்ரார்த்திப்பாகிறகசெய்தே யென்றபடி. இதற்கு மடுத்துப்பாடினரென்கிறத்தோடே யந்வயம், வேதநல்வாயவர்- வேதோச்சாரணத்தாலே நல்லதானவாயையுடையவர்கள், ஸமஸ்தவேதகோஷங்களிலே வைதிகராய்க்கொண்டு யாகாதிநிரதரானவென்றபடி. வேள்வி- யாகங்களை, தாங்கள் தத்ஸமாராதனமாக வநுஷ்டிக்கிற யாகாதிகர்மங்களையென்றபடி. உள்மடுதது- உள்ளாலேஸமர்ப்பித்து, உள்ளென்று ஸ்வாதுர், மடுக்கை- ஸமர்ப்பிக்கை, உபஸ்தானமாகஸமர்ப்பித்துவென்றபடி. ஆதரத்தோடே திருவடிகளிலேஸமர்ப்பித்தென்கை, இவர்கள் நிரபேக்ஷராய்ப்போகச்செய்தேயும் 'வீதஶோகாந்நிஶ்ரேயஸம்ஸித்திகாமா:' என்கிறகணக்கிலே யிவர்களிவர்பக்கலாஞ்ஞாதிஶயத்தாலே தமக்குள்ளவித்தை ஸமர்ப்பித்தார்களென்றுகருத்து. இங்கு யாகங்களைஸமர்ப்பிக்கையாவது- யாகஃபலங்களாக ஸாவிகளான தத்லோகைஶ்வர்யங்களை ஸமர்ப்பிக்கை, கின்னரர்கெருடர்கள்- கின்னரர்களும்கருடர்களும், கீதங்கள்- கீதங்கள், பாடினர்- பாடினார்கள், மார்க்கத்தில் நிவாஸராயிருக்கிறவர்களாகையாலேகின்னரகருடாதிகள்மார்க்கங்களாலேஇவர்களுக்கு ஸத்காரம்பண்ணினார்களென்றபடி இங்கு, பாடினரென்கிறக்ரியையை ஸித்தகத்த்ருகமாயிருந்தாலும் உள்மடுத்துஎன்கிறவிடத்தில் க்த்வாப்ரத்யயயோகம்

மூ—வேள்வியுள்மடுத்தலும்விரைகமழ்நறும்புகை* காளங்கள்வலம்புரிகலந்தெங்குமிசைத்தனர்* ஆள்மின்கள்வானகமாழியான்றமரென்று* வாளொண்கண்மடந்தையர்வாழ்த்தினர்மகிழ்ந்தே* ॥௬॥
மடந்தையர்வாழ்த்தலும்மருத்தரும்வசுக்களுந்* தொடர்ந்தெங்குந்தோத்திரஞ்சொல்லினர்தொடுகடல்* கிடந்த

ஆ—(வேள்வியுள்) இவர்சிலர் ஸ்வக்ருதமான பாமஹத்தைக்கொடுக்குமளவில் வேறேசிலர் யஜ்ஞவதிகளாலே ஹவ்யஸமர்ப்பணம்பண்ணினார்கள், சிலர் காளங்கள் வலம்புரிகலந்தெங்குமிசைத்தனர், வாளொண்கண்மடந்தையரிவர்களைக்கண்டு ஸ்ரீக்ருஷ்ணபத்தாலேயிவர்கள் தாங்கள்பெறப்புகுகிற ஸம்பந்தத்திற்காட்டில் மேற்பட்டதொரு ஸம்பந்தமில்லாமையாலே ஆழியான்தமரானநீங்கள் ஆள்மின்கள்வானகமென்று இதுதன்னையே ஸம்பந்தமாக ஆசாஸித்தார்களென்கிறார். ॥௬॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

இ— வேள்வியுள்மடுத்தலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்சிலரித்யாதியால்) விரைகமழ்நறும்புகையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறேசிலரித்யாதியால்) ஸ்ரீக்ருஷ்ணபத்தாலேயென்கிறதற்கு ஆசாஸித்தார்களென்கிறத்தோடே அந்வயம். ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம், வாளொண்கண்மடந்தையரித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே ஆதிவாஹிகர்செய்யும் ஸத்காரங்களையநுஸந்தித்தவரிப்பாட்டிலே ஆதிவாஹிகபத்நிகள்செய்யும் ஸத்காரங்களையநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ॥௬॥

ஸ—ஊரெல்லாந்துஞ்சியுலகெல்லாம்நல்லிருளாயித்யாதியில்போலே ஆதிவஸாநவ்யாக்யானம். ॥௫॥

வேள்வி- பாமஹங்களை, தாங்களநுஷ்டித்த பாமஹங்களுடைய ஃபலங்களையென்றபடி. உள்மடுத்தலும்- உள்ளாலே ஸமர்ப்பிக்குமளவில் ஸந்தோஷபூர்வகமாக ஸ்ரீயோடே ஸமர்ப்பிக்குமளவிலென்றபடி. இதற்குநறும்புகையென்கிறத்தோடே அந்வயம். விரைகமழ்- பரிமளம் பரிமளிக்கிற, விரை- பரிமளம், கமழ்கை- பரிமளிக்கை, பரிமளம் ப்ரவஹிக்கிறதென்றபடி. நறும்புகை- ஸாதநங்களான யஜ்ஞங்கள், வேள்வியுள்மடுத்தலும் நறும்புகையென்கிற ஸந்தர்ப்பத்தில் ஸாரவிஶேஷத்தாலே பாமஹங்களை ஸமர்ப்பித்தவளவிலே யஜ்ஞங்களுண்டாயிற்றன வென்றுதோற்றும், ஸமர்ப்பித்தவளவிலே வேறேசிலர்யஜ்ஞவதிகளைக்கொண்டு ஹவ்யஸமர்ப்பணம் பண்ணினார்களென்று தாத்பர்யம். காளங்கள்- காஹளங்களையும், வலம்புரி- ஶங்கங்களையும், இதற்கு இசைத்தனரென்கிறத்தோடே அந்வயம். கலந்து- ஶங்கவிஶேஷத்வாரம் காஹளத்வநியும் ஶங்கத்வநியுமாகவிப்படிகலந்து என்றபடி. எங்கும்- ஸகலதிக்குகளிலும், இசைத்தனர்- த்வநிப்பித்தார்கள், சிலரிதிஶேஷ꞉. வாளொண்கண்- காந்தியையுடையவையாய் ஒள்ளியவானகண்களையுடையவர்களான, வாள்- காந்தி, இந்த பாகவதர்களைக்கண்ட ஸ்ரீக்ருஷ்ணபத்தாலே உத்ஃபுல்லதர்ஶநங்களாய் ஊர்த்வதீபங்களான நேத்ரங்களையுடையவர்களானவென்றபடி, மடந்தையர்- ஸ்த்ரீகள், கீழ்ச்சொன்ன ஆதிவாஹிகர்களுடைய பத்நிகளென்றபடி. மகிழ்ந்து- தேஶாந்தரம்போயிருந்துவந்த புத்ரர்களைக்கண்ட ஜநநிகளைப்போலே மிகவுமாநந்திகளாய், இதற்கு வாழ்த்தினரென்கிறத்தோடேயந்வயம். ஆழியாந்தமர்- ஸுதர்ஶநாயுதனுக்கஸாதாரணஶேஷபூதரான நீங்கள், வானகம்- பரமபதமாகிற க்ருஹத்தை. அகம்- க்ருஹம், க்ருஹம்போலேயுங்களுக்குஸ்வாதீநமான பரமபதத்தையென்றபடி. ஆள்மின்களென்று- ஆளுங்கோளென்று, ஸ்வாதந்த்ர்யமாக பாவநாதிந்நீங்கள் ப்ரஶாஸநம்பண்ணியருளவேணுமென்று- வாழ்த்தினர்- ஸம்ஶாஸநம்பண்ணினார்கள். ॥௬॥

தொடுகடல்- ஸகரபுத்ரர்களால் தோண்டப்பட்டதாய் ஸமுத்ரத்திலே. தொடுஎன்றுதோண்டுதலாய் ஸமுத்ரத்தைலக்ஷிக்கிறது, கிடந்து- கண்வளர்ந்தருளினவனை, எங்கேசவன்- நம்முடையகேஶவனை, ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநமாக கேஶியை ஸம்ஹரித்தவனையென்றபடி. கிளரொளி- ஜ்வலிக்கின்ற ஔஜ்வல்யமான, மணிமுடி- ரத்நகிரீடத்தையுடையவனை, குடந்தையென்கோவலன்- திருக்குடந்தையில் நம்முடையஶ்ரீஸ்வாமிக்கு, க்ஷீராப்திதூரத்தளவும் செல்லமாட்டாத நமக்காகத்திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனாய் சீயஸ்க்குக்களோடும் மருவும்படி ஸ்ருஷ்டிபாவனையுடையவனுக்கென்றபடி. குடியடியார்க்கு- குடியோடேயடியாயிருக்கிற, நமக்குங்கூடஸாக்ஷாத்கரிக்கும்படி திருக்குடந்தையில் கண்வளர்ந்தருளின ஸௌலப்யகுணத்தால் வஶீக்ருதசித்தராய்க்கொண்டு ஸகுலமாகவடிமையாயிருக்கிற இந்தபாகவதர்களுக்கென்றபடி. இவர்களைக்குறித்து

॥ ௭ ॥

மூ—வெஙகேசவன்கிளரொளிமணிமுடிக்* குடந்தையெங்கோவலன்குடியடியார்க்கே* குடியடியாரிவர்கோவிந்தன்றனக்கென்று* முடியுடைவானவர்முறைமுறையெதிர்கொள்ள* கொடியணி நெடுமதிட்கோபுரங்குறுகினர்* வடிவுடைமாதவன்வைகுந்தம்புகவே* ॥ ௮ ॥

ஆ—(மடந்தையர்) ஸ்ரீதவாரிதாரணாஸம்மாகத் திருப்பாற்கடல திருக்குடந்தைதுடக்கமாகவுள்ள தேஜ ஸங்களிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளின வெம்பெருமானுக்குக்குடியடியான விவர்களை மடந்தையர்வாழ்த்துமளவிலே ஸாத்யர்களுமவஸுக்களும் தந்தாமுடையலோகங்களன்றியே லோகாந்தரங்களிலு நதொடர்ந்து தொடர்ந்து ஸ்துதித்தார்களென்கிறார். ॥ ௭ ॥

(குடியடியார) குடியடியாரிவர்கோவிந்தன்தனக்கென்று இவரை லோகபாலராஜ்யத்திலே யபிஷி க்தராயதுக்குமுடி சூடியிருந்தவயர்வருமமரர்கள் முறைமுறையெதிரெதிர்கொள்ள வடிவுடைமாதவன்வைகுந் தம்புகுவதிறகாட்டில் மேலப்பட்டதொரு ஸம்ருத்திலவாமையாலே யாழியானதமரான நீங்களாள்மின்கள

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ—என்கேசவனென்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதத்வாதியால்) கேசவன் கோவலனென்று க்ருஷ்ணவதாரத்தைசொல்லுகையாலே ஸ்ரீபராதிவ்யூஹங்களும் தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளுகிறார் (துடக்கமாகவுள்ளவித்யாதியால) எங்குந்தொடர்ந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமுடைய வித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியமாகிறது. ॥ ௭ ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இவரையென்கிறதற்கு எதிர்கொள்ளவென்கிறதோடே அந்வயம். முடியுடைவானவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகபாலத்வாதியால) இவர்களென்கிறதற்கு குறுகினார்களென்கிறத்தோடே அந்வயம்.

ப—என்றுதாத்பர்யம், மடந்தையர்- ஸ்த்ரீகள், ஸாத்யவஸுப்ரப்ருதிதேவர்களுடைய ஸ்த்ரீகளென்றபடி. வாழ்த்தலும்- மங்களாசாஸநம்பண்ணுமளவில, மருதரும்- ஸாத்யர்களும், வசுக்களும்- ஸாத்யவஸுக் களும், எங்கும்- ஸகலலோகங்களிலும், தங்களெல்லையளவேயன்றிக்கே தத்வாரிதநலோகங்களிலுமென் றபடி. தொடர்ந்து- "காண்பதெஞ்ஞான்றுகொலோ" என்று விரோதக்கணிதராயிருந்தவர்களாகையாலே யிவர்கள் நிஸ்ஸேஷஸாதநத்திலே அநேகலோகங்களை யதிக்ரமித்துப்போவார்களாகையாலே தங்களெல்லைக்குள்ளே ஸ்துதித்தவளவால தங்களுக்கு பர்யாப்திபிறவாமையாலே உபரிதநலோகங்களிலும் தொடர்ந்தென்றபடி. தோத்திரம- ஸ்தோத்ரங்களை, சொல்லினர்- சொன்னார்கள். ॥ ௭ ॥

இவர்- இந்தஸாமவதாரானவர்கள், கோவிந்தன் தனக்கு- க்ருஷ்ணனாயவதரித்து லோகங்களாரக்ஷித்தரு ளினவனுக்கு, கோவிந்தனுக்கு என்றுதே கோவிந்தன்தனக்கு என்றது தனக்கேயல்லது மற்றொருவனுக்கு மின்றியே யென்றநந்யார்ஹத்வம் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக, குடியடியாரென்று- காலக்ரமத்தாலே லேஷ ஷித்தராயிருக்கிறவர்களென்று மிகவுமுகந்தென்றபடி. இதற்கு எதிர்கொள்ள என்கிறத்தோடே அந்வயம். மு டியுடை- கிரீடங்களை யுடையவர்களான, லோகபாலராஜ்யலக்ஷணஸூசக திவ்யகிரீடலோபிதரானவென் றபடி.வானவர்- பரமவ்யோமவாஸிகள், நித்யஸூரிகளென்றபடி. முறைமுறை- பர்யாயம்பர்யாயமாக, எதிர் கொள்ள- ஸ்வீக்ருதிமயத்தாலே ப்ரத்யுத்தாநம்பண்ணினவளவிலே, இதற்குகுறுகினர் என்கிறததோடே அந்வயம். வடிவுடை- வடிவையுடையவனான, ப்ரஸம்ஸாபாத்ரதேவீப்ரத்யயம் இவர்கள் வருகிறார்களென்கிற ஸந்தோஷத்தாலே உஜ்ஜ்வலநீலோத்பலஸ்யாமள ஸ்நிக்த்ஸுந்தர ஸாம்ஸாரிகக்லேசவாரணன என்றபடி. மாதவன்வைகுந்தம- ஸ்ரீயவனுடையவைகுண்டத்தை, மூலப்பிரியமாட்டாத ஸாத்யைக்காணுமாபோலே நி ரவதிகவிஸ்மயத்தோடே யிவர்களைக்காண்கையி லுபக்ஷணிதரைக்கொண்டு தன்னிறகாட்டிலும் ஸஸ்ஸம தலெரயான ஐச்வர்யந்தானுமாயிருக்கிறவனுடைய ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்தை யென்றபடி. ஸ்ரீவைகு ண்டமென்று திவ்யநகரத்துக்கும திருநாமமுண்டிறே, புக- ப்ரவேசிக்கைக்காக, இதுக்கும் குறுகினரெ ன்கிறத்தோடே அந்வயம், கொடியணி- கொடிகளாலேயலங்க்ருதமான, இவர்கள்வருகிறார்களென்று முன்ன மேயஜாதிகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதான வென்றபடி. நெடு- உத்துங்கதரமான, மதிள்கோபுரம்- ப்ரா காரத்தில் கோபுரத்தை, திவ்யநகரப்ராகாரகோபுரத்தையென்றபடி. குறுகினர்- கிட்டினார்கள், இது

மூ—வைகுந்தம்புகுதலும்வாசலில்வானவர்* வைகுந்தன்றமரெமதிடம்புகுகென்று* வைகுந்தத்தமரரும்முனிவரும்வியந்தனர்* வைகுந்தம்புகுவதுமண்ணவர்விதியே* ॥௯॥

ஆ—வானகமென்று இதுதன்னையே ஸம்ஸ்மரணமாகவாஶாஸிக்கைக்காக இவர்கள்முன்னமே ப்ரஜவதாகாதிகளாலேயலங்க்ருதமான பெரியதிருமண்டபத்தைச்சென்று குறுகினார்களென்கிறார். ॥அ॥

(வைகுந்தம்) வைகுந்தம்புகும்ளவில் வாசலில்வானவர்வைகுந்தன்தமராகையாலே எங்களுக்கு ஸ்வாமிகளானநீங்கள் எங்களுடைய ஸமஸ்தகைங்கர்யைகபோகமான ஸம்ருத்திகளைக்கைக்கொள்ளவேணுமென்று ஸம்ப்ரார்த்தித்து ஸமஸ்தஜ்ஞானஸ்வரூப நிரதிஶயப்ரீதிகாரித ஸர்வமேவமெய்கபோகரான அமரரும் ஸமஸ்தஜ்ஞானஸ்வரூப நிரதிஶயப்ரீதியாலே அக்ருத்ரிமதராய் ஒருவ்யாவ்ருத்திபண்ணுகைக்கு க்ஷமரன்றியேயிருக்கும் முனிவரும் ஸம்ஸாரியுள்ளேயுள்ள ஶ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருநாட்டிலேவருகைக்கு நாமென்னஸாமர்த்யம் பண்ணினோமோவென்று விஸ்மயப்பட்டார்களென்கிறார். ॥௯॥

இ— கொடியணியென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (முன்னமேயித்யாதியால்) இத்தாலிவ்வளவாக அப்ராக்ருதஸம்ஸ்தானத்திலுண்டாம் ஸம்ஸ்காரங்களையருளிச்செய்தவிப்பாட்டிலே அப்ராக்ருதஸம்ஸ்தானத்தையதிக்ரமித்து பரமபதத்திலேபுகுந்தவனந்தரம் நித்யஸூரிகள்செய்தருளும் உபசாரங்களையு மவ்வுபசாரங்களோடே ஶ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்தைப்போய்க்கிட்டினபடியையுமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

வைகுந்தன்தமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைகுந்தன்தமராலேயித்யாதியால்) எமதிடம்புகுகென்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுடையவித்யாதியால்) ஸம்ப்ரார்த்தித்தென்கிறதற்கு விஸ்மயப்பட்டார்களென்கிறத்தோடே யன்வயம். இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஶ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரகோபுரத்வாரத்தில் நடந்தவுபசாரங்களை யநுபவித்தவிப்பாட்டிலே திவ்யநகரப்ரவேஶாநந்தரம் அந்தரங்கரானநித்யஸூரிகள்செய்தருளும் உபசாரங்களை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை, முனிவருமென்று மநநஶீலரைச்சொல்லுகையாலே ஜ்ஞாநப்ரதாநரென்று தோற்றுகையால் ததிதரகேவலநித்யஸூரிகளானவமரர் கைங்கர்யப்ரதாநராகை யுசிதமென்று நினைத்தருளுகிறார் (ஸமஸ்தகைங்கர்யேத்யாதியால்) மண்ணவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரியுள்ளேயித்யாதியால்) விதியேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமென்னஸாமர்த்யமித்யாதியால்). ॥௯॥

ஶ—பரமபதப்ரவேஶாநந்தரத்திலருளிச்செய்தவிஶேஷம், ஶ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்திலெல்லையில் திருமண்டபத்தைக்கிட்டினார்களென்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு. ॥அ॥

வைகுந்தம்- ஶ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்தை, புகுதலும்- ப்ரவேஶித்தவளவிலே, வாசலில்வானவர்- அந்தத்திவ்யநகரத்வாரத்தில் தேவர்கள், த்வாரபாலகராகவுள்ள நித்யஸூரிகளென்றபடி. இதற்கு வியந்தனரென்கிறத்தோடேயன்வயம், வைகுந்தந்தமர்- வைகுண்டநாதனுடையஸ்வகீயர், ஶ்ரீவைகுண்டநாதனுக்கு அநந்யார்ஹஶேஷபூதரானவர்களென்றபடி, எமர்- ஸ்வகீயர், நமக்குஸ்வாமிகளென்றபடி, எமது- ஸ்வகீயமான, இடம்- ஸ்தாநத்தை, புகுகென்று- தேவர்கள்ப்ரவேஶித்தருளவென்று, புகுதுஎன்றது புகுதுகஎன்றபடி. எங்களுடையவிந்த ஶ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகர ஆர்வாசகஸ்வாமித்வாரத்தை நீங்களங்கீகரித்தருளவேணுமென்று ஸம்ப்ரார்த்தித்துஎன்று வாக்யதாத்பர்யம், வியந்தனரென்கிறபதத்தை யிங்கேயநுஷங்கிப்பது, வியந்தனர்- விஸ்மயப்பட்டார்கள், வைகுந்தத்து- ஶ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்திலே, அமரரும்- ஸமஸ்தநித்யதாஸவர்க்கரும், கைங்கர்யப்ரதாநரான ஸூரிகளென்றபடி, முனிவரும்- மநநஶீலரும், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாநுபவைகநிரதரான ஸூரிகளுமென்றபடி. இதற்கு வியந்தனரென்று மேலேசொல்லப்புகிறத்தோடேயன்வயம், மண்ணவர்- மண்ணிலேயிருக்குமவர், ஸம்ஸாரலோகத்திலேயுள்ள ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. வைகுந்தம்புகுவது- ஶ்ரீவைகுண்டத்தைவந்து ப்ரவேஶிப்பது, விதி- ஸாமர்த்யம். என்றுஎன்றொருபதஶேஷாத்யாஹாரம், நாம்பண்ணினஸாமர்த்யமெதுஎன்றபடி. வியந்தனர்- விஸ்மயப்பட்டார்கள். ॥௯॥

மூ—விதிவகைபுகுந்தனரென்று நல்வேதியர்* பதியினிற்பாங்கினிற் பாதங்கள்கழுவினர்* நிதியுநற்சுண்ணமும்
நிறைகுடவிளக்கமும்* மதிமுகமடந்தையரேந்தினர்வந்தே* ।௰।

ஆ—(விதிவகை) நம்முடையபாக்யத்தாலே இங்கேபுகுந்தனரென்று ஸர்வஜ்ஞரான வைதிகபுருஷர்கள், தங்கள்திருமாளிகையிலே யதோசிதமாகவிவர்களுடைய திருவடிகளைவிளக்கினார்கள், விரஜாவிரஹிதஸ்நாநஸ்நானத்தாலே ஜநநீஸ்தந்யபானம்போலே இவர்களைக்கண்டு ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனுடைய ஸ்ரீஹ்ருதயத்திலே ஸாக்ஷாத்தில் வரிவர்ணஸம்பந்தஸம்ஸர்க்கமான திருமேனிஸம்பந்தங்களையுடையரான, பெரியபிராட்டியும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் நப்பின்னைப்பிராட்டியுந் தன்னுடைய திவ்யவரிவாரங்களோடேகூட தங்களுக்குவரதமான ஸ்ரீகோசம் நற்சுண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமும் மற்றும் மங்களமான ஸத்காரோபகரணங்களையெல்லா மேந்திக்கொண்டுவந் தெதிர்கொண்டார்களென்கிறார். ।௰।

(வந்தவர்) ஸர்வேச்வரனாய் ஸ்ரீயப்பதியாயிருந்த வெம்பெருமான் தானுமவந்தெதிர்கொள்ள திருமாமணி

✳ பத்தாம்பாட்டு ✳

இ— நல்லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞதாதியால்) பதியினிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களிதாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகர ஆகாரவர்ணனம் பண்ணி செய்யு வுபசாரங்களை யருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகர அவாந்தரமாயுள்ள மாளிகைப்பெருந்தெருவீதி நடுவேசென்றவாறே திவ்யநகரத்திலுள்ளார்செய்யு முபசாரங்களைச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை, பாங்கினிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யதோசிதமாக வென்று) மதிமுகமென்கிற விசேஷணத்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரகாசிதாதியால) மடந்தையரென்கிறத்தை விவரிக்கிறார் (பெரியபிராட்டியுமித்யாதியால) நிதியும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (தங்களுக்குமித்யாதியால்) சேஷம்ஸ்பஷ்டம். ।௰।

✳ நிகமனம். ✳

அவரென்கிறவ்யக்திநிர்தேசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வராதியால்) அந்தமில்பே

ஈ— விதிவகை- பாக்யவசத்தாலே, நம்முடையபாக்யவைபவத்தாலே யென்றபடி. புகுந்தனரென்று- ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிங்கே வந்துபுகுந்தார்களென்று இருள்தருமாஞாலமாய் விஷயங்கள்நடையாடுகிற ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்துவைத்து அநந்யப்ரயோஜநராய் ஸ்வரூபாநுரூபமாந ஸம்பந்தம் பண்ணப்பெற்றவர்களாய் விண்ணுளாரிலும் சீரியரென்கிறவிவர்களிங்கேவந்து புகிறப்பெற்றது நம்முடையபாக்யமன்றோவென்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டென்றபடி. இதற்குக் கழுவினரென்கிறத்தோடே யந்வயம். நல்- நல்லவர்களான, ஸர்வஜ்ஞரானவென்றபடி. வேதியர்- வைதிகபுருஷர், 'யத்ரர்ஷயஃப்ரதமஜாயேபுராணாஃ, யத்ர பூர்வேஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவாஃ। தமிந்த்ரஸ்யாவிவந்யவஃ, ஸஹாவஸ்ஸுதிஸூர்யஃ' இத்யாதிவேதவாக்யப்ரதிபாத்யரான நித்யஸூரிகளென்றபடி. பதியினில்- தங்கள்திருமாளிகையிலே, பதி- வாஸஸ்தாநம், பாங்கினில்- உசிதஸ்தலத்திலே, அதாவது:— இவனிதுவரையுமாயிருந்த வேதநன் நாமநாஸியாக வஸ்ஸம்ஸாரமந்யரென்று காரணரென்று தாரதம்யம்பாராதே இவனை ஸிம்ஹாஸநத்திலே உயரவைத்து தாங்கள்சேஷபூதராய்க்கொண்டிப்படி ஸ்வரூபோசிதமான க்ரமத்திலேயென்றபடி. பாதங்கள்- இவர்களுடைய திருவடிகளை, கழுவினர்- திவ்யதீர்த்தோதகங்களாலே விளக்கினார்கள், மதிமுக- சந்த்ரசோபிகளான, மதிஸந்தன், மடந்தையர்- பெரியபிராட்டியார், ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிமுதலான தேவிகளும் தத்வரிவாரிகைகளும், மடந்தை- ஸ்த்ரீ, வந்து- விரஹவ்யதிதமாயிருந்துவருகிற புத்ரனுக்கெதிர்வருமாபோலே உத்ஸாஹிகளாய்க்கொண்டிவர்களுக்கெதிரேவந்து, நிதியும்- நிதியையும், தங்களுக்குவரதமான ஸ்ரீகோசத்தையும், நிதியுமென்கிறவிடத்தில் சோராஸ்யஸம்ஹிதாயாம்நிதேச, நற்சுண்ணமும்- நல்லசூர்ணத்தையும்; ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடைய திருமேனியோட்டைஸ்பர்சத்தாலே நிரதிசயபோக்யமான திவ்யசூர்ணபரிமளத்தையுமென்றபடி. நிறைகுடவிளக்கமும்- பூர்ணகும்பங்களோடே கூடின தீபங்களையும், திவ்யாதபூர்ணங்களான கநககும்பங்களையும், மங்களதீபங்களையுமென்றபடி. ஏந்தினர்- இவர்களுக்கு மங்களோபசாரமாகத்தாங்கள் திருக்கைகளிலேயேந்தினார்கள். ।௰।

மூ— வந்தவரெதிர்கொள்ளமாமணிமண்டபத்து* அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தமை* கொந்தலர்பொழிற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* சந்தங்களாயிரத்திவைவல்லார்முனிவரே* ‖கக‖

ஆ— மண்டபத்திலேசென்று அந்தமில்பேரின்பம்விளையும்படியாக அயர்வறுமமரர்களோடேகூடத் தாமிருந்தமையைச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழியைவல்லாரந்தமின்பேரின்பத்தடியரோடிருக்கப்பெறுவாரென்கிறார். ‖

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— ரின்பத்தடியரோடிருக்கைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தமிலி த்யாதியால்) ‖கக‖

ஸ— அவர்- அந்தஸ்ரீவைகுண்டநாயன், வந்து- இவர்களைக்காண்கையில் ஔத்ஸுக்யாதிஶயத்தாலே பிராட்டிமார்களோடே தானும்வந்து, எதிர்கொள்ள- இவர்களையெதிர்கொண்டவளவிலே, இதற்கு இருந்தமையென்கிறத்தோடே அந்வயம், மா- மஹத்தான, “தஸ்யாஞ்ச...ஹம்ஸாவகாஶ” மென்கிறபடியே அபரிச்சேத்யவிஸ்தாரமான வென்றபடி. மணிமண்டபத்து- ஸஹஸ்ரஸ்தூணாதிவாக்யங்களாலே யோதப்படுகிற திருமாமணிமண்டபத்திலே, அந்தமில்- அந்தமில்லாததான, உத்தராவதியில்லாததானவென்றபடி. பேரின்பத்து- பெரியவின்பத்தையுடையவர்களான, “ஆநந்தோஸ்ஸாஜந” மென்கிறதற்கு எதிர்தட்டாக அநந்தஸம்வர்த்தநாநந்தஸாலிகளான வென்றபடி. அடியரோடு- ஸர்வஸ்வாமிகளை ஸேஷதைகரஸிகரான நித்யஸூரிகளோடு, இருந்தமை- ‘அடியார்கள்குழாங்களுடன் கூடுவதென்றுகொலோ’ வென்று ஆசைப்பட்டபடியே யிருக்கப்பெற்றபடியைக்குறித்து, இதற்குச் சொல்லென்கிறதனோடே அந்வயம், கொந்தலர்- கொத்துக்களலருகிற, வ்ருக்ஷஜாதிகள் விகஸியாநிற்கிறவென்றபடி. பொழில்- உத்யாநங்களையுடையதான, குருகூர்- குருநகரியையுடையவரான, சடகோபன்சொல்- ஸடகோபனுடைய ஸூக்திகளான, இது இவையென்கிறதற்குவிஶேஷணம், சந்தங்கள்- ஸந்தோராவங்களான, ஸஹஸ்ரதாவங்களன்றிக்கே ‘வாக்வை ஸஹஸ்ரவஸ்ரஸீ:’ என்கிறபடியே வ்ருத்தவங்களானவென்றபடி. ஆயிரத்து- ஸஹஸ்ரத்தில், இவை- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், வல்லார்- அப்யஸித்தவர்கள், முனிவர்- மநநஸீலர், அந்த நித்யஸூரிகளோடேகூட பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவஸ்ரீமந்தராவாரென்றபடி. ‖கக‖

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதிஸ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யஸ்வாமிதேஸிகாயநம:.

த்ருதீயைவநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ:.

(சூழ்விசும்பு.)

ஸ்வாதீநாஶ்ஸ்ரீஸநாராயணஉதியஸுஸாவிக்ரமாவிஷ்டவாநாம்
ஸ்ரீஶாஶ்ரயக்ஷமாஜநிதிஶயநாம்வாவிம்ஶாவிந்தாவாக
வைகுண்டஸ்வாமிவாநவிவநிஜஜநாநவிஜ்ஞாநாவர்மதம்
ஸம்யோகம்ப்ராவயெஶ்ரீவகிரிதிகயயாம்ஸ்ரீஸமரிபரிஷத்வ ‖ககஉ‖

(ஸ்வாதீநாஶ்) எம்பொழிலும்வளமேந்தியவென்னப்பன்- ஸர்வஸ்வாமியாகையாலும், (ஸ்ரீஸநாராயணஉதியஸுஸா) நாரணன்றமரைக்கண்டுகந்து- ஸர்வநியந்தாவாகையாலும், (விக்ரமாவிஷ்டவாநாம்) பூமியன்றளந்தவன்- த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தைக்கொண் டெல்லாலோகங்களையு மளக்கையாலும், (ஸ்ரீஶாஶ்) மதுவிரிதுழாய்முடிமாதவன்- மாதவன்றமரென்று ஸ்ரீயப்பதியாகையாலும், (ஆக்ஷவக்ஷா) ஆழியான்றமரென்று திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையவனாகையாலும், (ஜநிஶயநாஶ்) தொடுகடல்கிடந்த- ஸம்ஸாரமான திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (கோவிந்தாவாக) கோவிந்தன்றனக்கென்று- எல்லார்க்கும்ஸமாஶ்ரயணீயபடி க்ருஷ்ணாவதாரத்திலிருக்கையாலும், (வைகுண்டஸ்வாமிநாவாக) வைகுந்தன்றமரெமர்- விஶ்வைகபூர்ணனித்யாதி- வாஸ்தவத்துக்கும் அவற்றிலுள்ள ஸூரிகளுக்கும் நிர்வாஹகனாகையாலும் எம்பெருமானாஶ்ரிதஜநங்களை யவிர்ராதிமதியாலே தன்னுடைச்சோதியை யடைவிப்பிக்கிறானென்று “சூழ்விசும்பணிமுகிலே” ஸடகோபரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ‖ககஉ‖

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (முனியேநான்முகனே) இப்படி அந்தமில்லாப்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தவாழ்வார் தாமிந்தப்ரக்ருதியிலேயிருந்தவிருப்பைக் காணுமென்றுநோங்கிக் கூப்பிடுகிறார், நிர்வேதாவஸாநமிதிஶரணாகதாஸம்ஹாரம்

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிதமக்கு ஹாவிகளாயிருந்த கல்யாணவைபவங்களையெல்லா மிப்போது ஸாக்ஷாத்கரித்து மிகவும்ப்ரீதராயிருக்கிற வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே மாயஞ்செய்யேலென்னையென்றும்! கூவிக்கொள்ளாய் வந்தந்தோவென்றும், உன்னைப்பெற்றினிப்போக்குவனோவென்றும், 'உன்னையென்னுள்வந்து கூடுவனோ, என்று மிப்புடைகளிலே மிகவுமார்த்தராய்க்கூப்பிடுகை யஸம்பதமன்றோவென்ன வஸதிப்பிக்கிறார் (இப்படியீ த்யாதிபால) இப்படி அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்த வாழ்வாரென்றது- கீழ்த்திருவாய்மொழியின்ப்ர மேயத்தி னுக்ஞரீத்ய ஹாவிகல்யாணவைபவங்களில் தமக்குப்பிறந்த ஸாக்ஷாத்காரவைஶத்யாதிஶய மெனாஹபஞ்ஜத்தாலும் இந்த கல்யாணகுணங்களி லத்யாஸக்தியாலும் 'நவிவேசாதயேநாமாத்' மென்கிறக் கணக்கிலே தாமிப்ப்ரக்ருதியிலேயிருக்கிற விருப்பைமறந் தவ்வஹிர்ராதிமதியாலே யந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்ததாகவே தம்மையெண்ணியிருந்த வாழ்வாரென்றபடி. கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே யதிஶேநாஸரமான வஹிர்ராதிஶாஶ்த்தையும் ஞாதிவாஹிகஸத்க்ருதி ஸகலஸம்ஸாரநிவர்த்தி வஸிஷ்டவைசரிக விஷயஶம் பவைவவாரங்களையும் திவ்யதேஶகாஹாரத்தை யதிக்ரமித்து ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்தைக் கிட்டினவாறே நித்யஸூரிஸம்பவைபவங்க ளெதிர்கொண்டுவந்து செய்தருளும்வைபவங்களையு மதிவ்யநகரவ்ரஹேஶாஹநமங்குள்ள நித்யஸூரிகளாதரிக்கும்படிகளையும் ஸ்ரீஶடகோபந்தீர்த்தாதிகளும் ஸ்ரீவை குண்டநாதனுமெழுந்தருளி யுபலாலித்தருளும்படிகளையு மத்திருமாமணிமண்டபத்திலே அந்தமில்பேரின்பத்தடியரான நித்யஸூரிகளுடைய வழிகோலக்கத்திலே தாமாநந்தநிஷ்டராயிருக்கும்படியையு மத்யந்தவிஶதமாக நிரதிஶயப்ரீதிரூபமான ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே யநுபவித்து வைலக்ஷணராய்த் தாமிந்தப்ரக்ருதியிலிருக்குமிருப்பைமறந்து நித்யஸூரிகளநடுவே யிருக்கிறதாகவே தம்மையத்யவஸித்திருந்த வாழ்வார் தாமுமவர்களைப்போலே ஸ்வநுபவைகங்களிலே ப்ரத்யக்ஷதாரயதுகைஷ்ராமையாலே வகித ராய்த்தமைப் பாரமேஶ்வரத்துத் தாம்ப்ரக்ருதிவஶராயிருக்கிறபடியைக்கண்டு வேகாவிஶாத் திலேயொருவன் நிர்த்தோஷனைப் ஸாவொதாரணமிருந்துவைத்து உஷ்ணமாமாய் ஊஷரமாய் ஓரிடத்திலுமநிலைநிலலாதபடி யக்நிஜ்வாலையமான ஸம்ஸாரவ்ருக்ஷத்திலேதள்ளுண்டால் நோவுபடுமாப்போலே மிகவும்மலஸராய் வாரிதாமாஷன்தான் நிர்வாணகவிஷயவைபவாய ஸநாதநவிதித நிர்ஹேதுகஜாதயாயா த்ருணப் ஸம்ஸாரணப் வைராக்யகணிகைப் ஞாநஸ்வணைப் ஸுக்ருதகணைப் நிர்ஹேதுகஜாதஸர ணத்தியிருக்கத்தன் திருவடிகளொழிய வேறுமதியிலலாதநமமை யிங்ஙனே ஶ்ரீத்யாஸாநுபவமான ப்ரக்ருதியின்கையிலே காட்டிக்கொடுத்துவைப்பதேயென்று மிகவுமார்த்தராய் பசியாலும் தாஹத்தாலும் வரிதவ்யமாய் ஶத்ருஶைவத்தையும் காணப்பெறாத ஸ்வதேஶப்ரமேயஜாதாஞ்ஜலிமயதநாலே கதறுமாபோலே நிவ்ருத்திமாயிருபபாருடைய ஸுஹ்ருதயங்களுங்கூட விரங்கும்படியாகவு மவனுக்குத்தம்மையரக்ஷிததல்லது பாரமேஶ்த்திருப்ப தரிதாம்படியாகவு மத்யந்தஶோசநீயமாயதின்மேலே முன்பு பலவிடங்களில் தன்னுடைய கல்யாணகுணாவிஷ்காராதிகளாலே இவர்திருவுள்ளத்தைத் தேறப்பண்ணி யநுபவமாக்கி வஞ்சித் தாப்போலே யினியவனுக்குத்தம்மை வஞ்சிக்கவொண்ணாதபடி பெரியபிராட்டியார் திருவாணையிட்டுக் காட்டுத்தீயிலகப்பட்டாரைப்போலே போக்கடியற்று 'ஶாவாஶ்ரமாராவணவைநிகாதன ஜநாஶ்ரமணம் ஶரணமஸ்மாகம்' எனகிறகணக்கிலே அவன்திருவடிகளைப்பூண்டுகொண்டிப்படி நான்பொறுப்பனோ ப்ரக்ருதி யிலேயிருக்கிற விருப்பைப்பார்த்து பாரமேஷ்டியாஸநானீ இனியிப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை நிஶ்ஶேஷமாகநிவர்த்திப்பித்தென்னைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோ யுன்திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்றேங்கிக் கூப்பிடுகிறாரென்றுகருதது.

*

முதற்பாட்டு.

கருமாணிக்கமேஎன்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிலைமைத்யாதியால்) அதில் என்பொ

மூ— முனியேநான்முகனேமுக்கண்ணப்பாவென்பொல்லாக்*

ஆ— ஸ்ரீமந் நிரவதிகஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யலாவண்ய யௌவநாத்யபரிமிதகுணஸாகரனாயிரு ந்தவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களைக்காட்டி என்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கி எனக்கொருவனுக்குமுன்

இ— ல்லாவித்யாதிவிசேஷணங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) என்கள்வா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்தோற்பித்தித்யாதியால) தனியேனாருயிரேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கொருவனுக்குமித்யாதியால) என்தலைமிசையாய் வந்திட்டென்கிறதற்குத்

ப— முனியே- ஸங்கல்பம்பண்ணுமவனே, "ஸதேவஸௌம்யேதமக்ர ஆஸீத், ஆத்மா வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத், ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத் ந ப்ரஹ்மா நேசாநோ நேமே த்யாவாப்ருதிவீ ந நக்ஷத்ராணி நாபோ நாக்நிர்ந ஸோமோ ந ஸூர்ய:, ஆஸீதிதம் தமோபூதமப்ரஜ்ஞாதமலக்ஷணம். அப்ரதர்க்யமவிஜ்ஞேயம் ப்ரஸு ப்தமிவ ஸர்வத:" இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்ருஷ்டிகாலாதியிலே முன்பு ப்ரஸங்க ஸூக்ஷ்மதையாயிருந்த ஸூக்ஷ்மத்தையிழந்து மூச்சடங்க ஸ்வஸ்தானுப் போகமோக்ஷாத்ய புருஷார்த்தங்களுக்கு ஸம்பந்தமில்லாதபடி கரணகளேபரங்களையுமிழந்து "அஸந்நேவ ஸ பவதி" என்னும்படியாய்த் தங்களுக்கு விசேஷித்தொரு பேரிடவொண்ணாதபடி தமஸ்ஸிலே யிரும்புண்ட நீர்போலேயிருக்கச்சுவறி யசித்விசிஷ்டங்களாய்க்கிடக்கிற சேதநரைக்கண்டு தயமாநமநாவாய் இவர்களுக்கு கரணகளேபரப்ரதாநம்பண்ணுகைக்காக "ஸதைக்ஷத । ஸ தபஸ்தப்த்வா । இதம் ஸர்வமஸ்ருஜத. ஸ ஏகாகீ ந ரமேத, தஸ்ய த்யாநாந்தஸ்தஸ்ய, பஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி" இத்யாதிகளிற்படியே ஈக்ஷணரூபமான ஸங்கல்பரூபமான ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ஸங்கல்பத்தை ஸங்கல்பம்பண்ணுமவனை பரமேஷ்டியென்றபடி. நானலக்கழிந்தவன்றைக்கு நிர்வ்யாஜமாகவென்பக்கலிலே பக்ஷபாதம்பண்ணி இவ்வளவாகவரும்படியென்னையுண்டாக்கின நீ இப்போது நானுளனாயென்னையபேக்ஷித்து நோவுபடாநின்றாலுதவலாகாதோ பிரானே? நீ நினைத்தவன்றேயுதவலாவது நான் நினைத்தவின்று உதவலாகாதோவென்று கருத்து. நான்முகனே- சதுர்முகனுக்கு சரீரகனாயிருக்கிறவனே, ஸ்ருஷ்டிவ்யஷ்டிகளான சரீரவாசிசப்தங்கள் சரீரிபர்யந்தங்களாகையாலே இங்கு சதுர்முகசப்தத்தாலே தச்சரீரியான பரமேஷ்டியை ஸம்போதிக்கிறது, வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிபண்ணியுபகரித்தாருமுண்டாயிருக்க ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவானவென்னை கூப்பிடுகிறதென்னென்ன? ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிமாத்ரத்தாலன்றிக்கே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியாலேயுபகரித்தவனும் தச்சரீரகனான நீயேயன்றோ சதுர்முகனும் உனக்கு சரீரமானதுபற்றி ஸர்வோபகாரகனாகுமன்றோ பிரானே என்றுகருத்தாலே இப்படி ஸம்போதித்தது. முக்கண்ணப்பா- த்ரிநேத்ரனுக்குபகாரகனே, இங்கும் ருத்ரவாசகசப்தத்தாலே தச்சரீரியான பரமேச்வரனை ஸம்போதிக்கிறது, அப்பன்- உபகாரகன், ஸ்ருஷ்டிமாத்ரத்தாலன்றிக்கே ஸம்ஹாரத்தைப்பண்ணி யுபகரிப்பவனும் நீயேயல்லையோவென்றுகருத்து. "ஸ்ருஷ்டிஸ்திதயந்தகரணீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுசிவாத்மிகாம். ஸ ஸம்ஜ்ஞாம் யாதி பகவாநேக ஏவ ஜநார்த்தந:" என்கிறபடியே ஸகலவிதஸ்ருஷ்ட்யாதிகளும் ப்ரஜாபதிருத்ரர்களுக்கு அந்தராத்மாவாயிருக்கிற பரமாத்மாவின் ஸங்கல்பாயத்தமாகையாலே ஸ்ருஷ்டிபோலே ஸம்ஹாரமும் உபகாரகமிறே ஸம்ஹாரம், என்- என்னுடைய, எனக்கு நிரதிசயபோக்யமானவென்று தாத்பர்யம், இதுக்குக் கருமாணிக்கமென்கிறதோடே அந்வயம், கீழ் யென் சப்தம் அந்வயியாதே யிங்கு அந்வயித்தருளினதித்தால நான்முகனே முக்கண்ணப்பா என்கிறவிடத்தில் விசேஷணங்களாய்த்தோற்றின ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் தமக்கநிஷ்டரென்றும் கருமாணிக்கமே என்கிறவிடத்தில் விசேஷணமாய்த்தோற்றுகிற திவ்யமங்களவிக்ரஹமே முனியேயென்றுசொல்லப்பட்ட திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்திற்காட்டிலும் நிரதிசயபோக்யமென்றும் தமக்கு இஷ்டமென்றும் திருவுள்ளமென்று தோற்றுகிறது, கனிவாய்- பிம்பபலம்போலிருக்கிற அதரத்தையுடையதான, "அவாக்யநாதர:" என்றுசொல லப்படுகிற தன்னுடைய திருவதரத்தைக்கண்டால ஸ்மிதத்தாலே ஸம்ஸ்லிஷ்டம்பண்ணிநிற்கும்படியைச் சொல்லுகிறது, தாமரைக்கண்- தாமரைபோலேயிருக்கிற கண்களையுடைத்தான, "அவலோகநதாநேந பூயோ மாம் பாலயாச்யுத" என்றிருக்குமவர்களை யநவதிகஸௌஹார்தாநுகூலமான கடாக்ஷவீக்ஷணம்பண்ணும திருக்கண்களைச்சொன்னபடி, கனகருமாணிக்கமே என்கிறவிடத்தில் ககாரஸ்யககாரோவர்ணலோபாதேசம், பொல்லாக்கருமாணிக்கமே யென்றந்வயிப்பது, பொல்லா- பொல்லாததான, பொல்லுதல்- துளைத்தல்

மூ— கனிவாய்தாமரைக்கட்கருமாணிக்கமேயென்கள்வா* தனியேனாருயிரேயென்றலைமிசையாய்வந்திட்டு* இனிநான்போகலொட்டேன்

ஆ— னுடையகுணங்களையே யாபகமக்கி என்னெஞ்சநிறையப்புகுந்திருந்தவுன்னை இனிநான்போகவொட்டேன், இனிபண்டுபோலே உன்னுடையகுணவேஷ்டிதாதிகளை யென்னெஞ்சிலேகாட்டி வஞ்சித்தென்னையொளித்தும் மறப்பிக்கவொண்ணாது இனிமெய்யேவந்து கலந்தருளவேணுமென்றுகொண்டு தமமுடையவவைகூதேஞ்செய்தல்லது எம்பெருமானுக்குத் திருநாட்டிலுங்கூட விருக்கவொண்ணாதகதொருபடி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சமித்யாதியால்) ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேலென்னையெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிபண்டுபோலேயித்யாதியால) இதுக்குப் பாவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈடு— துளையாமையாலே யொருவராலும்வயொழிக்கப்படாமல் நித்யாஹ்லாதமாயிருக்குமதானென்றபடி. கருமாணிக்கமே- ஐக்ஷ்மதீ நீலமாணிக்கமே, [illegible] என்றஸ்ரீதாக்கு வவ[illegible]தவரிஷ்டமதாயிரான திருமேனியையுடையவனே யென்றபடி. தாமரைபூக்தாப்போலே வவலக்ஷமதவரிஷ்டமதாயிரான திருமேனியையுடையவனே யென்றபடி. தாமரைபூக்தாப்போலே வவ ஷிதமாயிருப்பதொரு நீலரத்னம் விதம்பண்ணினுப்போலே யிருக்கிறது திவ்யமங்களவிக்ரஹமென்றுவடி [illegible] என்கிற விஷ்ணுதத்வம், இங்கு வ்யூஹாநுவவத்தால் [illegible] என்கிறபடியே வதாரவிக்ரஹத்தைச்சொன்னபடி, [illegible] என்கிறபடியே ரக்ஷணத்துக்கே யிட்டுப்பிறந்திருக்கிறநீ [illegible] வென்னையிங்ஙனே யுவேக்ஷிக்கலாமோபிரானே என்றுகருத்து. [illegible] விவ்வவதாரத்தை நான்முகனுக்கும் முக்கண்ணனுக்கும் நடுவேபநவமயிபாதொழிந்தது வ்யூஹாநுஷ்டிகளில்போலே இந்த[illegible]யில் ஜீவஸம்பந்தமில்லாமையாலும் [illegible] நமக்கு நிரதிசயபோக்ஷாயத்வேநாபேக்ஷமாகையாலும் என்று கண்டுகொள்வது. என்கள்வா- என்னுடையகளவனே, உனக்குமித்ய ஸமாயிருக்கிற விவ்வாத்மாவை யநாதியாக வவஹரித்தவனாயிருக்கிறவென்னை யவஹரித்தவனே யென்றபடி. கருமாணிக்கமேயென்கள்வாயென்கிற ஸமபிவ்யாஹாரத்தால் [illegible] மென்கிறபடியே யுன்வடிவழகைக்காட்டி என்னையவஹரித்தவனே யென்றுகருத்து உனக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துபம்போலே நித்யஸம்மாயிருக்கிறவாத்மாவை [illegible] தென்கிறபடியே [illegible]த்திலே யொருவருக்குந்தெரியாதபடி யொளித்திருந்தவஹரித்தேன் நான், நீயங்ஙனன்றிக்கே வடிவைக்கொண்டுவந்துகாட்டியேயிப்படி [illegible] வென்னையுங்கூட வவஹரித்தாயென்கை, உன்ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களைக்காட்டி என்னைவஶீகரித்துனக் கடிமையாக்கிக்கொண்டவனே யென்றுதாத்பர்யம், இப்படிஎன்னைவஶீகரித்தாகிலு முனக்கடிமையாக்கிக்கொண்டநீ இப்போது நானிப்ப்ரக்ருதியிலேகிடந்து நோவுபடப்பார்த்திருக்கலாமோ வென்றுகருத்து, தனியேனாருயிரே- அஸஹாயனாயிருக்கிற வெனக்கு ப்ராணபூதனே, ஆர்- பூர்ணம், உயிர்- ப்ராணன், ஸ்வஸமானாநாஸ்வத்தி லொருகுணைபன்றியே வகாகியாயிருக்கிற வெனக்குன்னுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகுணங்களைக்காட்டி எனக்கு பரிபூர்ணப்ராணனானவனே யென்றபடி. நாட்டார்களபிமாநங்கள்போலே எனக்கொருவனுக்கு முன்னுடையகுணங்களையே யாபகமாக்கினவனேயென்கை, தமக்கு ஶாஸ்த்ரவிஹிதவரரான ஸம்ஸாரிகள்நடுவேயிருப்பு ப்ராட்டிக்கஶோகவநிகையில் ராக்ஷஸிகள்நடுவிலிருப்புப்போலே [illegible]மாயிருக்கையாலே தனியேனென்கிறார், என்னையறியாதே வஞ்சித்துவஶீகரித்துக்கொண்டவளவன்றிக்கே யுன்குணங்களிலே யெனக்கு ஸாதிஶயத்தையுண்டாக்கினநீ இப்போது வஞ்சிக்கிறவென்னை யுபேக்ஷிக்கலாமோ பிரானேயென்றுகருத்து. என்தலைமிசையாய்வந்திட்டு- எனக்குத்தலைமிசையாக வந்துவைத்து; தலை- ஶ்ரேஷ்டம், மிசை- மேல், இங்குஅதிகமென்றபடி. ஶ்ரேஷ்டமான வதிகமாயென்றதாயிற்று, அதாவது:— அத்யந்தாதிகமாயென்றபடி. வரிபூர்ணமாகவெனகை, என்னெஞ்சிலே பரிபூர்ணமாக வந்திருந்தருளிவைத்து என்று, வஸ்துஸம்பந்தம். இனி- உன்னைக்கிட்டினபின் மிகக்கீழ்ப்ராக்ருதியினழகையும் பாரவஶ்யத்திலுள்ள ஸாதிஶயங்களையு மெனக்குக்காட்டினபின்பு, போகல்- போகைக்கு, நீஎன்னை விஶ்லேஷித்துப்போகைக்கு என்றபடி. நான்- [illegible]த்தைக்கண்டநான், ஒட்டேன்- ஸம்மதியேன், [illegible]

மூ—ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேலென்னையே* ॥௧॥

மாயஞ்செய்யேலென்னை யுன்றிருமார்வத்துமாலைநங்கை* வாசஞ்செய் பூங்குழலாள்திருவாணை நின்னாணை கண்டாய்* நேசஞ்செய்துன்னோடென்னை யுயிர்வேறின்றியொன்றாகவே*

ஆ—பெருங்கூப்பாடாகக் கூப்பிடுகிறார். ॥௧॥

(மாயஞ்செய்யேல்) பண்டென்னைக் காணவேணுமென்றாசைப்பட்டுக் காணப்பெறாமையாலே நான் வ்யஸநப்படுமளவில கண்ணாற்கண்டாப்போலே விசதமாம்படியென்னெஞ்சிலேயுன்னைக்காட்டிக் காணவேணுமென்றபேக்ஷையைப்பிறப்பித் தென்னுடைய வ்யஸநத்தை ஸஹியாதம்பண்ணினாப்போலே செய்தருளவொண்ணாது இனியுன்னைக்காட்டாதே வஞ்சித்தொளிக்கில் உனக்கு நிரவதிகஸம்பத்தாய் நிரவதிகஸ்நேஹ

இ—(இனிமெய்யேயித்யாதியால்) ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

மாயஞ்செய்யேலென்னை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டுன்னையித்யாதியால்) உன்திருமார்வத்தித்யாதிவாக்யத்திலே ஸூசிதமான அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (இனியுன்னையித்யாதியால்) உன் திருவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) மார்வத்துமாலை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகஸ்நேஹவிஷயபூதையாயென்று) நங்கை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஈ—யாவன்ந ந வேத்தி' என்கிறபடியே யுன்னையறிந்துக்கொள்ளுமவன், 'ஹ்ருதா ப்ரஷ்டவ்யஸ்ய' என்னும்படியிருக்கிற நானிப்படியறிந்தாலுனக்கென்னை பகிஷ்கரித்துப்போக முடியுமோவென்று கருத்து. என்னை இப்படி விரஹஜ்வரவீதிகனாய் துடிப்படியாவஸ்தையாய்க்கிடக்கிறவென்னை, 'ஹஹிவஸ்யஸ்ரோணி' என்னுமாப்போலே விரஹமின்றற தம்முடம்பைக்காட்டி ப்ரலாபிக்கிறவென்றபடி. ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேல்— ஒருமாயமும்செய்யாதேகிடாய், இங்கு அதிசயக்கமும் ப்ரதிபந்தகவ்யாபாரவைபவமும், வரம்போலேயன்னுடைய விஷிட்டதரவேஷ்டிதாதி ப்ரகாசநத்தாலே யென்னை ஸம்ஸ்லேஷித்து பின்னையிஸம்ஸாரத்திலேயிருத்தும்படி நீ வஞ்சியாதொழியவேணும் ப்ராநேயென்றபடி. ॥௧॥

என்னை— முன்புபலவிடங்களிலுண்டான வாசிபோலன்றிக்கே யிப்போதொருக்ஷணம் முன்னைப்பிரியிலும் முடியும்படியுடையவனானவென்னை, மாயஞ்செய்யேல்— வஞ்சனம்பண்ணாதேகிடாய், அத்யாஸ்சர்யமான ஒருகல்யாணகுணத்தைக்காட்டி யாதாத்ம்யத்திப்ரக்ருதியைவிட்டுப் போகவேணுமென்கிற அபேக்ஷையை மறக்கப்பண்ணி என்னைசோதியாதே ப்ராநேயென்றபடி. இப்படிகீழ்ப்பாட்டில் தாம்ப்ரார்த்தித்தவிடத்தில் அவனொன்றுமருளிச்செய்யாதொழிந்தவாறே பின்னுமொருக்காலத்தையே யநுபவித்தபடி. இதின்மேலுமொன்றுமருளிச்செய்யாதிருந்தவாறே அத்யந்தபயத்தாலே யாணையிடுகிறார்மேல், உன்திரு— 'விஷ்ணோஃ ஸ்ரீஃ' என்கிறபடியே உனக்கு ஸ்ரீயாய் 'தஸ்யாஸ்ஸ்ரீ நியம் ஹிதம்' மென்கிறபடியே ஜகத்துக்கெல்லாம் ஸம்பத்தாயிருக்கிற உமக்குகூட ஸகலஜநபரிஸ்ரயஸம்பத்ப்ரதையான வென்றபடி. 'ஸம்பத்யாபாவிஜயிநஃ' என்னக்கடவதிறே! மார்வத்துமாலை— வக்ஷஸ்ஸ்தலமாலையான, ஸுந்தரதரகௌஸ்துப ஸ்ரீவத்ஸாதிதீப்யமான உன்வக்ஷஸ்தலத்துக்கு அலங்காரபூதையானவென்றபடி. உனக்கு ஸகலஸம்பத்தாயிருக்கிறவளன்றிக்கே 'அகலகில்லேனிறையு' மென்கிறபடியே யவளுக்குங்கூட அநந்யாஸ்ரயணீயமான உன்திருமார்வாலே யநவரதம் போகஜிக்கும்படியுனக்குங்கூட நிரவதிகஸ்நேஹவிஷயபூதையான வென்கை, நங்கை— பூர்த்தியையுடையான, ஸகலஸ்த்ரீரத்நபூத ஸர்வபுருஷமநோஹர மஹிஷீவிசேஷ ஸௌந்தர்யாதிகல்யாணகுணகண பரிபூர்த்தியானவென்றபடி. வாசஞ்செய்— வாஸனையைச்செய்யாநிற்கிற, மார்வத்துமாலையென்று திருமேனியிலுண்டான ஸ்பர்ஸமாயிருக்கையாலே 'ஸர்வகந்தஃ' என்னும்படியான உன்திருமேனிக்கநவதிகப்ரஸர ஸ்வாபாவிகஸௌரபம் ஸமர்ப்பிக்குமவையாகங்களானவென்றபடி, பூம்— மநோஹரமான, [illegible] கேசபாசங்களானவென்றபடி. குழலாள்— கேசபாசங்களையுடையவளான, திருவாணை— லக்ஷ்மியாணை, நின்னாணைகண்டாய்— உன்னாணைகிடாய், கண்டாய்என்றது இவ்வாணைகள் உபாதிகளென்னுமிடம் 'ஜிதேந்த்ரியாணாமநவஸிதோஸி' என்றாழ்வானைக்குறித்தருளிச்செய்த வுன்திருவுள்ளமேயறியுமிறே! யென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக, ஆதலால் மாயஞ்செய்யேலென்று கீழோடேஸம்பந்திக்கிறது, உம்முடைய யோக்யதையை

மூ—வதனுள்மிசைநீயேயோ* அம்பரநற்சோதியதனுட்பிரமனரன்நீ* உம்பரும்யாதவரும்படைத்தமுனிவனவனீ*
எம்பரஞ்சாதிக்கலுற் றென்னைப்போரவிட்டிட்டாயே* ॥ ச ॥
போரவிட்டிட்டென்னை நீபுறம்போக்கலுற்றாற் பின்னையான்*

ஆ—ஸம்ஸாரமகனுயிருந்துவைத் தென்னுடைய ஸாமத்யத்தையும் நானே ஸம்ஹரிக்கக்கடவேனாகப் பார்த்தருளினாயாகில் என்னைக் கைவிடாயென்கிறார். ॥ ச ॥

இ—ச்செய்கிறார் (என்னுடைய ஸ்வாமி ஸ்ரீபால்) இத்தால்கீழே தாமாணையிட்ட வநந்தரமே யவன் ஸ்வீகனாய்த் தம்மைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோக வாஸெள்ளமிபாநிற்கச்செய்தேயும் க்ஷணவிளம்பமும் பொறுக்கமாட்டாதபடியான தம்முடைய வார்த்தியாலே தம்மையவனுபேக்ஷிக்கிறதாகவெண்ணி யவனைக் குறித்து முறையிடுகிறானென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாகை. ॥ ச ॥

ஈ—பாழென்றிப்போது பயிரின்றிக்கே உதாஸீனம் க்ருஷிபண்ணுகைக்கு யோக்யமாயிருக்கும் நிலத்துக்குப் பேராகையாலே காரணகலேபராதி காரணவத்தாலே வேதநர்க்கு ஸாதநாந்தரங்களை விளைத்துக் கொடுக்கவற்றான காரணாவஸ்தப்ரக்ருதியென்றபடி. இச்சப்தமிங்கு சதுர்விம்சதி தத்வாத்மகம், நீயென்கிறவிதத்தை யநுஷங்கித்து இங்குள்ளவஹங்காரத்தை யத்தோடேயன்வயிப்பது, நீயே- நீதானே, ப்ரக்ருதிசரீரகன் நீதானேயென்றபடி. ஓ! என்றது கூப்பாலேகூப்பிடுகிறபடி. க்ஷேத்ரஜ்ஞருக்கு ஸம்ஸாரவாரநிதாநமான மூலப்ரக்ருதியுன்னையே நமாயிருக்க, வென்தலைமேலே ஸாரத்தைச்சுமத்தி நீயென்னையுபேக்ஷிக்கலாமோ பிரானே? என்றருத்து. அதனுள்- அந்தப்ரக்ருதிக்குள்ளான, 'தமஸ மஹதேகீபவதி' என்கிறபடியேயந்த ப்ரக்ருதியில் லக்ஷணப்ரவிஷ்டமாயிருக்கிறவென்றபடி. மிசை- மேலானது, 'மஹதோஹங்கார ப்ரக்ருதிஸ்ஸப்த' என்கிறபடியே கதாகத்வமஹதாதிகளாலே யந்தப்ரக்ருதியில்க்காட்டிலும் உத்க்ருஷ்டமான ஜீவதத்வமென்றபடி. நீயே- நீதானே, தச்சரீரகனும் நீதானேயென்றபடி. ஓ- அய்யய்யோ! ஸர்வஜீவஸம்பந்தவஷ்டிக்ருதாதிகளும், அதுவேநமாயிருக்க நீயென்தலையிலே ஸாரத்தைச்சுமத்தி என்னைக்கைவிடுவதேயென்றருத்து. அம்பரநற்சோதி- அம்பரமும் நல்லஜோதிஸ்ஸும், ஆகாயமும் அதுகாரணமாகியிருக்கிற வாயுவாகவுமான, தேஜஸ்ஸுமென்றபடி. இது பஞ்சபூதங்களுக்கு முபலக்ஷணம், இதுக்குக்கீழ்ச்சொன்ன காரணாவஸ்தை ஸம்ஸாரம் கார்யாவஸ்தையைச்சொல்லுமிடத்தில் பூதமஹதஹங்காராதிகளையெடாதே முற்படவாகாசத்தையெடுத்ததும் ஆகாசம் வாயுவையெடாதே தேஜஸ்ஸையெடுத்ததும் 'ஆத்மந ஆகாசஸ்ஸம்பூத:' 'ததைக்ஷத' 'தத்தேஜோஸ்ருஜத' என்று தைத்திரீயச்சாந்தோக்யங்களில் ப்ரதமோபாத்தஸ்ருஷ்டிமான விவக்ஷைத்துணுக்கணத்தை நினைத்தெடுத்தபடி; நீ- தச்சரீரகன் நீயென்றபடி, அதனுள்- அந்தபஞ்சபூதங்களுக்குள்ளிருக்கிற, பாஞ்சபௌதிகமான அண்டத்துக்குள்ளிருக்கிறவனுனவென்றபடி. பிரமன்- ப்ரஹ்மாவும், அவன்- ப்ரஸித்தனுனவந்த ருத்ரனும், நீ- தச்சரீரகன்நீயென்றபடி, உம்பரும்- மேலானவர்களும், இந்த்ராதிகளுக்குமேலப்பட்ட தேவர்களையுமென்றபடி. யாதவரும்- ஸகலரையும், இந்த்ராதிகளான, ஸகலதேவதைகளையுமென்றபடி. படைத்த- ஸ்ருஷ்டித்தவனை, முனிவனவன்னீ- முனியாகப்ரஸித்தனவன், நீதானே 'ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்' இத்யாதிகளிற்படியே, தத்வித்ருஷ்ட்யமாக தத்தத்கர்மங்களுடைய பரிபாகங்களை நினைப்பவனாக வேதாந்தங்களிலே ப்ரஸித்தனுனவன் நீதானேயென்றபடி. எம்பரம்- சுமைஸாரத்தை, சாதிக்கல்- ஸாதித்துக்கொள்ளுகை, நானேஸாதித்துக்கொள்ளுவதாகவென்றபடி. உற்று- நினைத்து, உறுகை- கிட்டுகை, இங்குநினைவைலக்ஷிக்கிறது, என்னை- உனக்கத்யந்தஸாதநமானவென்னை, போர- போம்படி, என்னைச்சேராதேபின்னம் ஸம்ஸாரத்திலேபோம்படி த்யஜித்துவிட்டிட்டாயே, சாதிக்கலுற்றுவிட்டாயென்றது- சாதிக்கலுற்றாயாகில் விட்டுவிட்டாயல்லையோவென்றபடி. ॥ ச ॥

நீ- ஜ்ஞானசக்திகளால் வளிவருணைனீ, என்னை- ஜ்ஞானசக்திகளில் அபரவயியானவென்னை, போரவிட்டு- உன்பக்கல்நின்றும் த்யஜித்துவிட்டு, த்யாகஸ்ஸமாநிதது, புறம்போக்கல்- பாஹ்யவிஷயத்திலே போகைக்கு, உற்றால்- ஸங்கல்பித்தால், அதாவது:— என்காரியம்நானேசெய்வேனாகப்பார்த்து நீயென்னையுபேக்ஷித்தாலென்றபடி, பின்னை- ஸர்வசக்தியானநீ, உபேக்ஷித்தபின்பு, யான்- அஜ்ஞனான்நான், ஆரைக்

மூ— ஆரைக்கொண்டெத்தையந்தோ வெனதென்பதென் யானென்பதென்* தீரவிரும்புண்ட நீரதுபோல
வென்னாருயிரை* ஆரப்பருக வெனக்காராவமுதானாயே* ௫

ஆ—(போரவிட்டிட்டு) உம்முடையபரத்தை நான் நிர்வஹிக்கத்தவிர்ந்தால் அந்தபரத்தைநீரே நிர்வஹித்துக்
கொள்ளலாகாதோவென்னில நீயென்னைக்கைவிட்டு வேகூஷித்தால் பின்னையாரைக்கொண் டெத்தைச்செய்வது
நானென்றொன்றுண்டோ என்னுடைதென்றொன்றுண்டோ அடையமுடிந்ததிரே; ஆனபின்பு ஸ்நேஹமான
விருப்பு தாவந்தீரும்படி நீரைபருகுமாப்போலே புன்னைப்பிரிந்தவென்னுடைய ஸந்தாபமெல்லாந்தீரும்படி

ஐந்தாம்பாட்டு

இ— ஆவிச்சேர்பற்றுக்கொம்பி த்ருஷ்டியாலே திமேபநாஸ்யிகத தம்முடைய ஸ்ருஷ்டிபரணாவஸ்தையை யா
னாரைக்கொண்டி த்ருஷ்டியாலே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவி
த்ருஷ்டியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே ஆதர்ராய்முறையிட்டவ ரிப்பாட்டிலே யவன்வருமளவும் பொறுக்கமாட்டாத
வாத்ர்திஶயத்தாலேகலங்கி யவனும்முடையபரத்தை நீரே நிர்வஹித்துக்கொள்ளுமென் றெண்ணியிருக்கி
றானாகஶங்கித்து விஜ்ஞாபிக்கிறாரென்றுகருத்து. போக்கனுற்றவி த்ருஷ்டிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(நீ என்னையி த்ருஷ்டியால்) எனதி த்ருஷ்டிவாக்யஉபத்துக்கு வாக்ய ஶேஷபா லவிஷமானவர்த்தத்தாலே
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானி த்ருஷ்டியால்) அடையஎன்றது- ஸர்வஸ்வமுமென்றபடி. ஆனபின்பு எனக்கு
நீயேசெய்தருளாயென்கிறத்தோடே யபயம். இரும்புண்டநீரென்கிறவிடத்தி லக்ஷ்யலக்ஷணத்தை யருளிச்
செய்கிறார் (ஸ்நேஹமானவென்று) தீரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாவந்தீரும்படி
யென்று) என்னாருயிரையாரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்தவி த்ருஷ்டியால்)

ஸ—கொண்டு- எந்தவுபாயத்தைக்கொண்டு, ஆரையென்று வ்யக்திமமாகநிர்தேசித்தது- ஒருவரசேதந
னலல்லது ஸாதநாநுஷ்டானமிலில்லையென்கிறகருத்தாலே இதுவரசேதநனுக்கு ஶக்தியிலையோவென்
று உபாஸகாதிகாரியென நிர்தேசித்தபடி. எத்தை- எந்தஸாதநாநுஷ்டானத்தை; அந்தோ- அய்யோ!
'ஸாமிதக்ஶரணம்வ்ரஜ' என்றுபதேசித்தவுனக்கு ஸமஸ்தஞானவென்வ்யாபாரங்கள் காயக்லேஶங்களென்று
தானுபதேசிக்கவேண்டுவதே என்றுகருத்து. ஆரைக்கொண்டெத்தை யென்கிறவிடயாகியாலே மேல்சொ
ல்லமாட்டாதே விஷண்ணராகிறபடி. ஆதலால் க்ரியாபதமின்றிகயே இருக்கிறது. ஆரைக்கொண்டெத்தையவா
யிப்பதென்று, வாக்யதாத்பர்யம். ஒருகார்யம் ஸாதிக்கமாட்டாதவளவேயோ, யானென்பதென்- நானென்
கிறவஸ்துவேது, எனதென்பதென்- என்னுடைதென்கிறவஸ்துவேது, ஒன்றுமில்லையென்றபடி. ஸமஸ்தஞான நானொ
ன்றுஞ்செய்யமாட்டாமையாலே உன்னையடையப்பெறாத ஸஹோசோகஷாவஸ்தியாலே என்னுடைய வா
தாதீபங்களெல்லாம் முடியுமித்தேயென்றுகருத்து. தீர தீரும்படி, ஸ்நேஹஸம்வர்த்தத்தால்வந்த தாவந்தீரும்
படியென்கை. இரும்புண்ட- ஸ்வபாவலேவீகமான, ஸ்நேஹதமான ஸபாவலேவீகமானவென்றபடி. நீரது
போல ஜலத்தைப்போல, அதுஎன்றது ஸாத்விகம், இதுநகுப் பருகவென்கிறத்தோடே யபயம், என்னா
ருயிர்- என்னுடையஸூக்ஷ்மமான வாத்மாவானது, ஆர்- பூர்ணம், வரிவணைவஹவநாஸவொழு
மான வென்னாத்மாவானது என்றபடி. இவ்விடத்திலேகாரம் வாக்யவதாரணமாதல் விஶேஷ்யத்யேநவ்யய
ஸம்ஶயித்தீயையாதலாகக்கடவது ஆர- த்ருப்தமாம்படி, உன்னைப்பிரிந்துபடுகிற ஸந்தாபமெல்லாம்போய்
ஸாவிஷ்மாயபடியென்கை. பருக- பானம்பண்ணும்படி, எனக்காராவமுதானாய் என்கிறத்தோடு ஸம்பந்
வ்யாபாரத்தால நானுன்னைப் பானம்பண்ணும்படியென்று தாத்பர்யம். இரும்புண்டநீரால் இரும்புக்கு ஸ
ந்தாவம்போமாப்போலே என்னுடைய ஸந்தாபம்போம்படி புன்னைநான் ஸம்போகிக்கும்படியாகவென்று
வ்யர்த்தாத்பர்யம், எனக்கு க்ஷுத்ரோஷோமசகாவஸிகனானவெனக்கு, ஆரா- ஆராததான, எத்தனைகாலமநுப
ஸித்தாலும் த்ருப்திவாராதபடியான வென்றபடி. அமுது- ஸஜாதமாக, நிரதிஶயபோக்யமானவென்ற,
படி. ஆனாய்- ஆனவனே, இதுஸாதிஸாபஸாவேபயநம், இது எனதென்பதென் யானென்பதென்னென்கிறத்
தோடே ஸம்பந்திக்கிறது. யாத்ருச்சிகமாகநீயேவந்து, எனக்கித்தனைபோக்யனானாப்போலே யின்னங்குறையும்
நீயேசெய்தருளவேணுமென்றுமபிப்ராயம். ௫

மூ— எனக்காராவமுதாயெனதாவியையின்னுயிரை* மனக்காராமைமன்னியுண்டிட்டாயினியுண்டொழியாய்*

ஆ—புன்னைப்பருகவெனக்காராவமுதானாய் இனிக்குறையும் நீயேசெய்தருளாய்? யென்கிறார். ॥௫॥

(எனக்காராவமுதாய்) ஸ்வரூபாதிஸகலபதார்த்தங்களிலும் முனகேற்கும் கோலமலர்ப்பாவைக்கு ஸௌஹ்ருதமானாப்போலே எனக்கு ஸௌஹ்ருதமாயிருந்துவைத்தாயே யன்றியே யென்னுடைய ப்ராக்ருதியையுமென்னுடைய ஆத்மாவையும் நிரவதிகமான அபிநிவேசத்தோடே ஸ்வீகரித்தருளின பிரானே! யென்னைப்போகடாதே கொள்ளாய்? யென்கிறார். ॥௰॥

இ—அமுதாயென்றது- க்ரியாபதமன்று, ஸம்போதி; அமுதானவனேயென்றபடி. பாட்டுக்கு உபக்ரம தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிக்குறையுமித்யாதியால்) சேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு ✳

அன்பாவென்னன்பே எனக்காராவமுதானாயென்கிற பதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஹ்ருதமானாப்போலேயித்யாதியால) இருந்துவைத்தாயேயன்றியே யென்றது- நீஇருந்துவைத்தது மாத்ரமன்றியேயென்றபடி. இருந்துவைத்தாயென்கிற ஸப்தத்தாலே ஸம்போதனைச்சொல்லும்போது இருந்துவைத்தாயென்று பாடமாம், எனதாவியையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய ப்ராக்ருதியையுமென்று) ப்ராணேந்த்ரியமனஸ்ஸாஹித்யமான ப்ராக்ருதியையுமென்றபடி. மனக்காராமை மன்னியுண்டிட்டாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகவித்யாதியால்) இனியுண்டொழியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால) . போகடாதேயென்றது- உபேக்ஷியாதேயென்றபடி. இதனால் கீழ்ப்பாட்டிலே யவன்தம்மையுபேக்ஷிக்கிறானாக சங்கித்து நீயுபேக்ஷித்தால் என்னுடைய ஜ்ஞாதீயங்களெல்லாம் நஷ்டமாய்விடுமென்று விஜ்ஞாபித்தவர் இப்பாட்டிலே பெரியபிராட்டியார்பக்கல் பண்ணும் பக்ஷபாதத்தை யென்பக்கலிலே பண்ணி என்னை ஸ்வீகரித்தருளின நீ இப்போதென்னையுபேக்ஷிக்கை யுசிதமோ பிரானே? யென்று விஜ்ஞாபிக்கிறாரென்று ஸங்கதியுமனுஸந்தேயம். ॥௫॥

ப— புனக்காயா- புனத்திலிருக்கிற காயாவினுடைய, புனம்- ஸ்வக்ஷேத்ரம், காயாவென்று சப்தம், ஸ்வக்ஷேத்ரஸ்தயா சத்ருஜ்ஜ்வலமாயிருந்த அதஸீபுஷ்பத்தினுடைய வென்றபடி. நிறத்த- காந்தியையுடையவனான, நிறத்தையுடையவன்- நிறத்தான், நிறத்த புண்டரீகக்கண்ணனென்று ஸமாஸம். புண்டரீகக்கண்ணன்- புண்டரீகவிலோசனனான, கண்ணனென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம் டகாராதேசம். செங்கனிவாயுனக்கு- சிவந்தகனிபோன்ற வாயாரானவுனக்கு, ஏற்கும- அநுரூபையாகாநிற்கிறவளான, "தாஸ்ய ஸத்ருஸீ"மென்கிறபடியே ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளாலே ஸத்ருஸையான என்றபடி. கோல- கோலமாயிருக்கிற, கோலம்- ஸ்வரூபம், ஸ்வரூபமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸ்வரூபமேவடிவுகொண்டாப்போலே இருக்கிறவளான என்றபடி. மலர்பாவைக்கு- புஷ்பத்தில பெண்ணுக்கு, பாவை- ப்ரதிமை, ப்ரதிமைபோலே யதேஷ்டவிநியோகார்ஹையான பெண்ணென்றபடி. ஸர்வாதிஷ்ஹாவாஸிநியான பெரியபிராட்டியார்க்கு என்கை. அன்பா- ஸ்நேஹியானவனே, அன்பன்- ஸ்நேஹீ, என்னன்பே- என்பக்கல் ஸ்நேஹமே, அன்பு- ஸ்நேஹம், பெரியபிராட்டியார்பக்கல ஸ்நேஹியாயிருக்குமாப்போலே என்பக்கலிலும் ஸ்நேஹியாயிருக்கையன்றிக்கே யென்பக்கலில் ஸ்நேஹந்தானொருவடிவுகொண்டாப்போலேயிருக்குமவனே? என்றபடி. ஓ! என்று விஷயாதிசயத்யோதகம். இதனை ஸ்நேஹியாயிருந்துவைத்தென்னையிங்ஙனே யுபேக்ஷிக்கையுசிதமோபிரானே என்று கருத்து. எனக்காராவமுதாய்- எனக்கு எத்தனைகாலமநுபவித்தாலும் த்ருப்திபிறவாதவம்ருதமாய், நிரதிசயபோக்யனாயென்றபடி. எனது- மதீயமான, ஆவியை- ப்ராணனை, இது உபலக்ஷணம், ப்ராணேந்த்ரியமனஸ்ஸாஹித்யமானவென்னுடைய ப்ராக்ருதியை என்றபடி. இன்- போக்யமான, உன் ஸ்பர்ஶ உனக்குமிகவும்போக்யமான என்றபடி உயிரை- என்னாத்மாவையும், இதற்கு உண்டிட்டாயென்கிறதோடே அந்வயம். மனக்கு- மனஸ்ஸுக்கு, ஆராமை- ஆராமையாலே, எத்தனையநுபவித்தாலு முன்னபிநிவேசாதிசயத்தாலே த்ருப்திபிறவாமையாலே என்றபடி. மன்னி- ஸ்திரனாய், நிரந்தரம்வ்யவமுறையென்றபடி. உண்டிட்டாய்- ஸ்வீகரித்தருளினாய்,

மூ— புனக்காயாநிறத்தபுண்டரீகக்கட்செங்கனிவாய்* உனக்கேற்குங்கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென் னன்பேயோ* ௬௬

கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென் னன்பேயே* நீலவரையிரண்டுபிறைகவ்விநிமிர்ந்ததொப்பக்* கோலவராகமொன்றாய்நிலங்கோட்டிடைக்கொண்டவெந்தாய்* நீலக்கடல்கடைந்தாயுன்னைப்பெற்றினிப்

ஆ—(கோலமலர்ப்பாவைக்கு) பெரியபிராட்டிபக்கலிலும ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிபக்கலிலும் பண்ணும்வ்யாமோஹத்தை என்பக்கலிலேபண்ணிக்கொண்டு என்னைரக்ஷித்தருளின வுன்னைப்பெற்றினி விடுவேனோவென்கிறார். ௭

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— நீலக்கடல்கடைந்தாய் கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய என்கிறவிடங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவிதியாதியால்) த்விதீயத்ருதீயவாக்யங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபூமிநீத்யாதியால்) என்னன்பேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலேயித்யாதியால்) விடுவேனோஎன்றது- இனிநானிழந்துபோமித்தனையோவென்று பொருள் கொண்டு, இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே நீயென்னையுபேக்ஷியாதே பரிக்ஷித்தருளவேணுமென்று தாம்சொல்லுகிறவர்த்தத்திலே தானேயவன்வரக்காணுமையாலே மிக

ஸ— சுகிஹொரூமாக வ நா ஷித்தருளினாயென்றபடி. இட்டாயென்று ஷோமை கநா வ்யொமம். இனி- உதாசீனம், உண்டொழியாய்- நீ ரக்ஷித்துவிடவேணும், முன்பு ரக்ஷிக்கத்தொடங்கின நீ உதாசீனமுபேக்ஷியாதே ரக்ஷித்திடவேணுமென்றபடி. ௬௬

நீலக்கடல்- நீலமானஸமுத்ரத்தை, 'ஸ்வீதகடுகஸாரொ' என்கிறபடியே கவீந்த்ரஸ்வபாவமான ரத்நாகரமானஸமுத்ரத்தை ஸ்ரீவராஹமங்கலத்தாலே சுவிரமாக நீலமாக நிறத்ததாய், ஸமுத்ரம்போலே ஸ்ரீவராஹமானுப்போலே ஸமஸ்த நீலமான சுரீரவைத்தையென்றபடி. மதா- ரத்நாகரமாகையாலே நீலரத்நங்களையுடைத்தான சுரீரவைத்தையென்றபடி. பரகவாயிவைகவாஸமவகாசம், கடைந்தாய்- 'ஸமுத்ரமதிமதிகாமக ' என்கிறபடியே பிராட்டிலக்ஷ்மிகாக யத்நம்பண்ணினவனே? நீலவரை- உம்த்ரநீலமயமானது, இரண்டுபிறை- இரண்டுவம்ஷ்ட்ரகளை, கவ்வி- வாயிலேகவ்விக்கொண்டு, இது ஸ்ரீவராஹனுடைய தம்ஷ்ட்ராயுகத்துக்காக வருளிச்செய்தபடி. நிமிர்ந்தது எழுந்திருந்தது, ஒப்ப- ஸத்ருசமாம்படியாக, ஒரு நீலமணிமலைக இரண்டுவம்ஷ்ட்ரகளைக் கவ்விக்கொண்டெழுந்திருந்தா லதுதன்திருமேனிக்கு ஸத்ருசமாம்படியாகவென்று வடதாத்பர்யம். 'ஸம்ருத்திதா நீலவராஹமொரு ஹாமு' என்று ஸ்ரீவராஹபுராணம் அனுஸந்தானமாக வருளிச்செய்தத்தை யாழ்வார் வண்ணத்துக்கசிமயநாதமும் தீவாஸ்காரமாக வருளிச்செய்தாராயிற்று இதற்குக் கோட்டிடைக்கொண்ட என்கிறத்தோடேயன்வயம். கோல- கமநீயமான், கோலமென்று- அழகியது, வராகமொன்றாய்- ஒருவிலக்ஷணவராஹமாய், லோகத்தில்வராஹம்போலன்றிக்கே அப்ராக்ருதவிக்ரஹமாய் ஸகலஜகத்ஸம்ஹாராதிவைபவங்களையுடைத்தான ஸ்ரீவராஹனுபவகரித்து என்றபடி. நிலம்- பூமியை, கோட்டிடை- தம்ஷ்ட்ரையிலே, கோடு- தம்ஷ்ட்ரை, இடையென்றுஸப்தமீ, கொண்ட- தரித்தவனை, அண்டபாவத்திலேமூழ்கி யமுங்கித்தவனைவென்றபடி. எந்தாய்- ஸ்வாமிந், அப்படி ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தில்மூழ்கிக்கிடந்த வென்னையுமிவ்வளவாக வுத்தரித்தவனேயென்றுக்குக்து கோல- நிரதிஸயஸௌந்தர்யமான, மலர்ப்பாவைக்கு- பத்மத்தில்பெண்ணுக்கு, 'ஸாக்ஷாந்தேவீ ஸமுத்பூதா' என்கிறபடியே பத்மத்தில்பிறந்தும் காந்தியும் ஸௌகுமார்யாதிகளும் ஸமுதிதமாய்க்கொண்டொருபெண்ணைப் பரிணமித்தாப்போலேயிருக்கிற லக்ஷ்மிக்குஎன்றபடி. அன்பாகிய- ஸ்நேஹமான என்னன்பே- என்பக்கலில்ஸ்நேஹமே, அவள்பக்கலுனக்குள்ள ஸ்நேஹாதிசயத்தாலே ததகடாக்ஷவிஷயீபூதனான என்பக்கலும் ஸ்நேஹந்தானொருவடிவுகொண்டாப்போலே யிருக்கிறவனேயென்றபடி என்று ஊர்த்வாதிசயஷோதகம், என்பக்கலித்தனை ஸ்நேஹியாயிருந்தவுன்னை யினியிழந்துவிடவேனோ என்கருத்து. உன்னை- இப்படிபிராட்டிபக்கல் ப்ரீதிபண்ணுமாப்போலே யென்பக்கல்ப்ரீதிபண்ணின உன்னை, பெற்று- அடைந்துவைத்து, ஸர்வஸ்வாமித்வாகாரவைலக்ஷண்யமாகக் கிட்டியிருந்துவைத்து என்றபடி [illegible] நீஸ

மூ— போக்குவனோ* ||எ||

பெற்றினிப்போக்குவனோவுன்னையென்றனிப்பேருயிரை* உற்றவிருவினையாயுயிராய்ப்பயனாயவையாய்*
முற்றவிம்மூவுலகும் பெருந்தூறாய்த்தூற்றிற்புக்கு* முற்றக்கரந்தொளித்தாயென்முதற்றனிவித்தேயோ ||அ||

ஆ—(பெற்றினி) ஸாம்ஸாரிகஸுகது:க்கஹேது கர்மஹேதுபூதப்ரக்ருதி ஸம்ஸ்ருஷ்ட
ஸமஸ்தஜகதாதாரத்தனாய் ஸமஸ்தகாரணமாய் ஸர்வாந்தர்யாமியாயிருக்கிற இருப்பையுங்கூட
வெனக்குக்காட்டித்தந்தருளி யெனக்கு தாரகனாயிருந்தவுன்னைப்பெற்றினி விடுவேனோவென்கிறார். ||அ||

ஸாதராய் ஏங்கி இப்பாட்டிலே யினி நானுன்னையிழந்துபோமித்தனையோவென்று ஆஶங்கிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ||ஏ||

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ— இருவினையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாம்ஸாரிகாதியால்) உயிராயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுகது:க்காதியால) பயனாயவையா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்ம என்று) முற்றவிம்மூவுலகும் பெருந்தூறாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருத்யாதியால்) கர்ம ஸுகது:க்க ஹேதுபூத கர்ம ஹேதுபூதப்ரக்ருதி ஸம்ஸ்ருஷ்டம்; ப்ரக்ருதி ஸம்ஸ்ருஷ்டமாவது ஆத்மஸ்வரூபம், முதல்தனிவித்தேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தகாரணமாயென்று) தூற்றில் இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாந்தர்யாமித்வாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே பெரியபிராட்டியார்பக்கலிலேபோலே யென்னடக்கல்வீக்ருதி பண்ணின வுன்னையினி யிழக்கவோவென்று ஆஶங்கித்தவரிப்பாட்டிலே ஸமஸ்தஜகதாதாரமாகையாலே யொருவர்க்கும் காண்கைக்கு ஶக்யனல்லாத உன்னை நிராகாரமான ஜ்ஞாநஸங்கோசத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்தநுபவிக்கப்பெற்று வைத்தினியிழக்கவோவென்று ஆஶங்கிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. என்தனிப்பேருயிரையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கு தாரகனாயிருந்தவென்று) ||அ||

ஈ— ஸாக்ஷாத்க்ருதனானபின்பு, போக்குவனோ- நானிழந்துபோமித்தனையோ, பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாநுபவமன்றிக்கேயிழந்துவிடுமித்தனையோவென்றபடி. ||எ||

உற்ற- ஸம்பந்தித்ததான, க்ஷேத்ரஜ்ஞரைவிடாதே ஸம்பந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறதான வென்றபடி. இரு- ஸாம்ஸாரிகமான த்விவிதமான, வினையாய்- கர்மமாய், கர்மங்களுடைய ஸத்தாஸ்தித்யாதிகள் ஸ்வாதீநங்களாம்படி யத்தைத்தனக்கு அஸாதாரணவிஶேஷணமாக வுடையவனுமென்றபடி. உயிராய்- ஸுகது:க்கானுபவிதாவாய், பயனாயவையாய்- ஹேயமானவையெல்லாமாய்- ஸாம்ஸாரிக ஸுகது:க்கமாயிருந்துள்ள ஸர்வமுமாமென்றபடி. தச்சரீரகனென்கை. முற்ற உத்பாதநாதி ஸத்தாதிஸ்வரூபமாயிருக்கிற, இம்மூவுலகும்- இந்தத்ரைலோக்யமாயிருக்கிற, பெருந்தூறாய்- ஸம்ஸாரகாந்தாரமாய், இந்த த்ரிகுணஸம்ஸாரகாந்தாரத்திலின்றும் தம்மையவனின்று யெடுத்துவிடாதே வைத்தாலேயித்தைத் தூறுக்கிவெறுக்கிறார், தச்சரீரகனென்றபடி. தூற்றில்- தூறுக்குள்ளே, சேதநர்க்கு துஸ்தரமானவிந்த ஜகத்தாகிற தூறுக்குள்ளேயென்றபடி. புக்கு- ப்ரவிஷ்டனாய், முற்ற- ஸர்வப்ரகாரத்தாலும், ஸர்வதேஶகால விஷயாதிகளெல்லாத்தாலுமென்றபடி. கரந்து- ஸூக்ஷ்மரூபனாய். துர்ஜ்ஞேயனென்றபடி. ஒளித்தாய்- 'தம் துர்தர்ஶம் கூடமநுப்ரவிஷ்டம்' மென்கிறபடியே யொருவருக்குந் தெரியாதபடி மறைந்திருக்கிறவனே, என்- என்னுடையவனான, இப்படி நீ துர்ஜ்ஞேயனாயிருக்கு மிருப்பையுங்கூட வெனக்குக் காட்டித்தந்தருளினவனான வென்றபடி. முதல- ப்ரதானமான, தனிவித்தே- அத்விதீயோபாதாநகாரணமே, வித்து- பீஜம், நிமித்தகாரணாதிகமான ஜகதுபாதாநகாரணமே யென்றபடி. ஓஎன்றது ஆஶ்சர்யத்தாலே முறையிடுகிறபடி. என்- எனக்கு, இதுக்கு உயிரென்கிறத்தோடே அந்வயம். தனி- அத்விதீயமான, நிரதிஶயமானவென்றபடி. பேருயிரை- பெரியவாத்மாவான, ஸ்வாமிசேஷமான தாரகமானவென்றபடி. அத்யந்தஸங்கஸம்பந்நாவிஷ்காரத்தாலே எனக்கு தாரகனானவென்று அந்வயம், உன்னை- நிரதிஶயமாதுர்யாதிஸ்வரூபனான வுன்னை, பெற்று- அடைந்துவைத்து, பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷங்களாலே கிட்டியநுபவித்து என்றபடி. இனி- இப்படி நீயெனக்கு ஸாக்ஷாத்க்ருதனாயிருந்தபின்பு, போக்குவனோ-

மூ— முதற்றனி வித்தேயோ முழுமூவுலகாதிக்கெல்லாம் * முதற்றனியுன்னையுன்னையெனைநாள் வந்து * கூடுவன்
நாயான் முதற்றனியங்குமிங்கும் முழுமுற்றுறுவாழ்பாழாய் * முதற்றனி சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்த முடிவிலீயோ

ஆ— (முதற்றனி) நான் ஜகத்காரணனாயிருக்கிற விருப்பை கண்டேனாகில இனி மற்றம் வேண்டுமெனனென்னில்;
எனக்கது வமையாது; நீ ஜகத்காரணனாயிருக்கிற விருப்பன்றியே யிவற்றோடொரு கலப்பின்றியே திருநாட்டி

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ— கீழ்ச்சொன்ன ஜகத்காரணத்வத்தையும் ஜகத்காரணவிசிஷ்டத்வத்தையுமே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லிக்கூப்பிடுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வநுதரிப்பிக்கிறார் (நானி ஸ்ரீபால) உன்னுடைய ஜகத்காரணவிசிஷ்டஸ்வாநுபவமெனக்கமையாதென்கைக்காக வநுவதிக்கிறதாகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. முதற்றனியுன்னையென்று ஜகத்காரணத்வாதிவிசிஷ்டவேஷனை வநுவதித்துவைத்து மேல்நிரவதிகமாக உன்னையென்று நிர்தேசித்தவிந்த ஸந்தர்ப்பத்தைத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுஎனக்கமையாதிருக்கையால்) இரண்டாந்தரமுன்னையென்றது- விலக்ஷணவிக்ரஹவிசிஷ்டமென் றகருத்து. யதா- முதல்த்தனியுன்னையென்றவநந்தரம் அன்றிஎன்றொருவஸ்துவை யபேக்ஷித்துக்கொண்டு ஸ்வார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறாரிறே

மூ— நானிழந்துபோகவோ, யென்பக்கல் ஓவெசெய்தநாளோ பிரானேயென்று வநிதவிக்கிறபடி. ॥அ॥
முழு- முழுமையான, ஏகதேசமும்விகலமாகாதே ஸம்பூர்ணமானவென்றபடி. இது ஸவ்யவஹிதமான மூவுலகிலேயந்வயிக்கிறது, மூவுலகாதிக்கெல்லாம்- ஜந்மஸ்தாநம் முதலான ஸகலவஸ்துக்களுக்குப், ஜநநாயம்முதலான மற்றுமுள்ள லோகங்கொட்டங்களுக்கும் தத்வாரணங்களுககுமென்றபடி. முறபடமுமுவென்றது- ஓரோரு லோகங்களிலே ஏகதேசமும் விடாதேயென்றபடி. பின்பெல்லாமென்றது- ஸம்பந்தங்களிலும் அவாந்தரணங்களிலும் ஒரொன்றும்விடாதேயென்றபடி. முதல்- உபாதாநகாரணமான, கர்த்ருகாரணமானவென்றபடி. தனி- அத்விதீயமான, ஸஹகாரயந்தரநிரபேக்ஷமான வென்றபடி. வித்தே- உபாதாநகாரணமுதலானே, நிமித்தகாரணமுமாயிருக்கிறவனேயென்று பாவார்த்தம், அங்குமிங்கும்- ஸம்ஸாரத்திலும் ஸம்ஸாரத்திலும், முழுமுற்று- முழுமையான ஸகலவஸ்துக்களையும், ஸம்ஸாரமோக்ஷைஸ்வர்யசக்திகளாய் ஏகதேசமும்விகலமாகாதே ஸம்பூர்ணங்களான பராவராதத்வ ஸங்கல்பங்களையுமென்றபடி. உறு- ஸம்பந்தியாகிற்கிற, வ்யாபியாநிற்கிறவென்றபடி. முதல்- ஸ்வஸ்வரூபவிலக்ஷணமான உபாதாநகாரணமான, தனி- உபாதாநஸஹிதமான, வாழ- வாழ்விக்குமதான, காரணகாரணாதிகாரணபாவத்தாலே வெகுநாக்குவகரித்து ஸம்ஸாரஸம்பந்தங்களையு முண்டாக்குமதானவென்றபடி பாழாய் ஸமஷ்டிவ்யக்தியாய பாழென்று ஸம்ஸாரதமாய் மேல் வ்யஷ்டிக்குயோக்யமான நிலத்துக்குப் போரகைபாலிங்கு காரணகாரணாதிகாரணபாவமென வெகுநாக்கு ஸம்ஸாரஸம்பந்தயோகியாகி டாகக்கடவ ஸமஷ்டிவ்யக்தியைச்சொல்லுகிறது, ததந்தர்யாமியென்றபடி. முதல்- உபாதாநமான, நிபந்த ஸம்ஸாரவ்யாதிமுக்திகள்தாபா வ்யக்தியிலகாட்டில் உபாதாநமானவென்றபடி. தனி- அத்விதீயமான, ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸஹகாரயந்தரரஹிதமான, இது ஜீவதத்வத்துக்குவிசேஷணம், சூழ்ந்து- வ்யக்திவ்யாப்த வஸ்துக்களை யதேச்சைஞானத்தாலே வ்யாபித்து, அகன்று- திர்யக்தேசத்திலே விஸ்த்ருதமாய், ஆழ்ந்து- அதோதேசத்திலே வ்யாப்தமாய், உயர்ந்து- ஊர்த்வதேசத்திலே விஸ்த்ருதமான, யதேச்சைஞானதயா ராசிக்குக்களிலும் வ்யாப்தமானவென்று பாவார்த்தம், முடிவிலீ- முடிவிலலாத ஸங்கல்பத்தையுடைய ஜீவதத்வத்தை ஸ்வாத்மநிஷ்டாகாரமாக வுடையவனேயென்றபடி. இவ்விடத்திலும் ப்ரமேயத்திலும் ஒன்றது ஸர்வாதிசயத்தாலே யதாக்ரமம்பண்ணுகிறபடி. முதல்- இப்படி ஜகத்காரணத்தாலும் ஸர்வேச்வரத்தாலும் ப்ரதாநனான, தனி- நிரவதிகனான, உன்னை- ஜகதேகசரண்யவிலக்ஷணத்தாலும் ப்ரதாநனான, தனி- நிரவதிகனான, உன்னை- இதுவிலக்ஷணவிசேஷணம், உன்னுடைய இதற்குக் கூடவேதென்கிறத்தோடே பாவம், உன்னை- இதுவிலக்ஷணவிசேஷணம், உன்னுடைய ஜகத்காரணனாயிருக்கிற ஆகாரமன்றிக்கே உன்னஸாதாரணாகாரவிசிஷ்டனை யென்றபடி. அதாவது:— ஸ்வாக்ருதஸாதாரண திவ்யமங்கள விக்ரஹ விசிஷ்டனைசொன்கை. நான்- மயாக்ருதஸாதாரண திவ்யமங்களவிக்ரஹவிசிஷ்டனை யுன்னைக்காணப்பெறுமையாலே பெருவிடாய்ப்பட்டிருக்கிறநான், எனைநாள்- எந்தநாளிலே, வந்து- திருமணத்தூணாகாரத்தில்நின்று முன்னுடைய ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்திலேவந்

மூ—சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்தமுடிவில்பெரும்பாழேயோ* சூழ்ந்ததனிற்பெரியபரநன்மலர்ச்சோதியோ* சூழ்

ஆ—லே நீயாயிருக்குமிருப்பைக்காண வேணுமென்கிறார். ॥ கூ ॥

(சூழ்ந்தகன்று) இப்படியெம்பெருமானுக்கு மறுத்தருளவொண்ணுதபடி பிராட்டிதிருவாணையையுந் தன்திருவாணையையுமிட்டு நிவர்த்திப்பித்துக்கொண்டார் தம்முடைய ஸ்வரத்தாலே கூப்பிடுமளவில தாம் ப்ரார்த்தித்தபடியே எம்பெருமானுமெழுந்தருள அவனைக்கண்டு ப்ரக்ருதிமஹதஹங்காராதிகளெல்லாவற்றையும் வ்யாபித்த ஸத்வத்தைக்காட்டிலும் பெரிதான ப்ரக்ருதிக்கும் அத்தையும் வ்யாபித்ததிலும்பெரிதான ஆத்மவஸ்துக்கும் அதிலும்பெரிதான வுன்னுடைய ஸங்கல்ப ஜ்ஞானத்துக்கும் ஆதாரமாயிருந்தநீ

இ—ன்னவுமாம். என்னுள்வந்துகூடுவனெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமென்று) ॥ கூ ॥

பத்தாம்பாட்டு.*

இப்படி ஆர்த்தராய்க்கூப்பிடாநிற்கிற விவரிபபாட்டிலே என்னவா அறச்சூழ்ந்தாயென்று ஸந்தோஷிப்பதெங்ஙனேயென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியெம்பெருமானுக்கித்யாதியால்) மறுத்தருளவென்றது- இவர் வெறுக்கிஞ்செய்யாதிருந்தருளவென்றபடி. தாம் ப்ரார்த்தித்தபடியேயென்றது- தம்மையப்போதே திருநாட்டிலேயெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு போம்படியாகவேயென்றபடி. எழுந்தருளவென்றது- தமக்குத்தாரக்ஷணத்திலே ஸாயுஜ்யப்ரதானம்பண்ணுவதாக ஸங்கல்பித்தாதிவாஹிகமணத்தையும் ஸந்நாஹிப்பித்துக் கொண்டு ஸர்வஸாதாரண திவ்யரூபவைலக்ஷண்யாதி ப்ரகாசிபிஜநஸாநவிசிஷ்டனான தன்னைப்ரகாசிப்பித்தொரு திவ்யஸம்ஹநநவிசிஷ்டனாய்க்கொண்டு ஸந்நிதானஞ்செய்தருளவென்றபடி கண்டுகொண்டு அதற்கு ப்ரஸாதகர்ஜத்தில கிடையேயோடேயபயம். சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதித்யாதியால்) பெரும்பாழேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவைத்திற்காட்டிலுமித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்தையும்வ்யாபித்தித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிலும்பெரிதானவுன்னுடையவித்யாதியால்) ஸங்கல்ப ஜ்ஞானத்துகுமென்றது- ஸங்கல்பரூபஜ்ஞானத்துக்குமென்றபடி. யதார்த்தஜ்ஞானத்துக்குஎன்கை, ஆதாரமென்றது- ஸ்வாஸாதாரண விசேஷணமென்றபடி. ஸ்வயதார்த்தஜ்ஞானத்தைக்குறித்து ஸ்வரூபத்துக்காத்மத்வம் லோகவேதங்களில் ப்ரஸித்தமன்றிறே, ஸஜ்ஞானஸ்வரூபஸ்வ திவ்யஶரீரமென்றிறே ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநத்தி ஸ்வரூபலக்ஷணமருளிச்செய்தது, ப்ரக்ருதியையும் ஆத்மாவையுமபற்ற ஸ்வரூபனுக்காத்மத்வமுண்டேயாகிலும் விசேஷணவாசிஸப்தத்துக்கு விசேஷ்யவாசிஸப்தத்தோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தில அஸாதாரணமே ப்ரயோஜநமாகையா லிங்கவைற்றைப்பற்றவு மஸாதாரணவிசேஷ்யஸ

ஶ—து, கூடுவன்- கிட்டியநுபவிக்கப்புகிறேன். ॥ கூ ॥

சூழ்ந்து- ப்ரக்ருதிமஹதஹங்காராதிஸப்தாவரணங்கள் எல்லாம்வ்யாபித்து, அகன்று- விஸ்தருதமாய், சூழ்ந்து- ஸர்வத்ர வ்யாபித்து, உயர்ந்த- ஊர்த்வப்ரதேசத்திலும் வ்யாப்தமாயிருந்ததான, முடிவில- முடிவிலலாததான, ஸ்வரூபநாசமிலலாததானவென்றபடி. பெரும- பெரியதான, அபரிச்சின்னமானவென்றபடி, கீழே திர்யகாதிப்ரதேசங்களிலே வ்யாப்தியாதுஞ்சொல்லிற்று, இங்கந்தவ்யாப்தியினுடைய அநவச்சின்னத்வஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே புநருக்தியில்லை, இங்குப்ரக்ருதிக்கு ஊர்த்வதேசத்தில வ்யாப்திசொன்னது திர்யகதப்ரதேசங்களிற்போலே யநவச்சின்னமான வ்யாப்திசொன்னபடியன்று வ்யாப்திமாத்ரஞ்சொன்னபடி. 'தமஸ்பரஸ்தாத்' தென்கையாலே ஊர்த்வதேசாவச்சின்னத்வமாயிறே ப்ரக்ருதியிருப்பது, பாழே- வெதனர்க்கு போகமோக்ஷமிலையக்கடவதலலான ப்ரக்ருதியை அஸாதாரணவிசேஷணமாகவுடையவனே, சூழ்ந்து- அந்தப்ரக்ருதியும் யதார்த்தஜ்ஞானதாரா வ்யாபித்தது, அதனில்- அந்தப்ரக்ருதியிற்காட்டில, பெரிய- வ்யாப்ததான, யதார்த்தஜ்ஞானதாரா நித்யஸித்தியையும் வ்யாபிக்கையாலே விபுவானவென்றபடி, பர- உத்க்ருஷ்டமான, அசித்ஸம்ஸர்க்காதி ரஹிததயா ப்ரக்ருதியிற்காட்டி லுத்க்ருஷ்டமானவென்றபடி. நல்- நல்லதான, ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமானவென்றபடி. இங்கு ஆகாரத்துக்கு ஸம்யக்தயாநங்காரமேஸோ, மலர்ச்சோதி- விகாஸஸ்வபாவமான ஜ்ஞானப்ரபையையுடைத்தான ஆத்மதத்வமே, அஸங்குசிதஜ்ஞானாத்மதத்வத்தை யஸாதாரணவிசேஷணமாக வுடையவனே,

மூ—ந்ததனிற்பெரிய சுடர்ஞானவின்பமேயோ* சூழ்ந்ததனிற்பெரிய வென்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே* ॥ம॥
அவாவறச்சூழரியையயனையரனையலற்றி*

ஆ—அந்தஸங்கல்ப ஜ்ஞாநத்திற்காட்டிலும்பெரிதாயிருந்தவென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீரும்படி அந்தஜமதாகார ரஞனபடியன்றியே நீயானபடியேவந்துசூழ்ந்தாய், என்னுடையமநோரதமுமொருபடியேமுடிந்ததென்கிறார். ॥
(அவாவறச்சூழரியை) ப்ரஹ்மாதிஸமஸ்தர்களுக்கும் ஈச்வரனாய் ஸுலப ஸௌலப்யத்)

இ—ஈச்வரமே விவக்ஷிதமென்னக்குறையில்லையிறே! சூழ்ந்ததனில்ப்பெரியவென்னவாவற என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தஸங்கல்ப த்யாதியால்) ஸங்கல்ப ஜ்ஞாநத்திற்காட்டிலும் பெரியதென்றது- சக்தி யோகி; இதில் சுமஹத்வத்தையருளிச்செய்கிறார் (அந்தஜமதாகாரனித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பர்யவஸிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையமநோரதமுமித்யாதியால்) முடிந்ததேயென்றது- நிறைவேறித் தென்றபடி. இவ்வாறு ஸம்ஹாரவாக்யத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஸ்வாயாஜ்ய ப்ரதிபாதகமென்கிற ஸமஸ்த குணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ॥ம॥

✳ நிகமனம். ✳

அயனையரனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) அயனையரனையென்று ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தில் ச்ரேஷ்டரான ப்ரஹ்மாதிகளையெடுத்தது, ச்ரேஷ்டஸாதாரணோபேதஸமஸ்த ஸமஸ்தபதார்த்தங்களுக்கு ஈச்வரனென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கையிலே தாத்பர்யமென்றுகருத்து, அவாவறச் சூழென்று பரிபூர்ணஸ்வாயாஜ்யப்ரதிபாதகஞ் சொல்லுகிறவிதி லக்ஷணங்களான ஸௌலப்யநீசஸமாதிகளை யருளிச்செய்கிறார் (ஸுலபேத்யாதியால்) அயனையரனையென்கிறவிடத்தில் ஸாமாநாதிகரண்யமஞ்சொல்

ம— யென்றபடி. சூழ்ந்து- அந்த ஜ்ஞாநத்வத்தையும் வ்யாபித்து, அதனில்ப்பெரிய- ஸமாநதாவ்யகல்ப்பதே' என்றிருக்கிற ஜ்ஞாநத்வஸ்வவில்க்காட்டில்ப் பெரியதான, அதற்குங்கூட நிரவதிகமாய்க்கொண்டு விபுவானவென்றபடி, சுடர்- ப்ரகாசரூபமான, ஞானவின்பமே- ஜ்ஞாநாநந்தமே, இன்பம்- ஆநந்தம், ஆநந்தரூபமான ஜ்ஞாநமென்றபடி. 'தத்குணஸாரத்வாத் தத்வ்யபதேச:' என்கிறந்யாயத்தாலே ஜ்ஞாநத்தை யவ்யயக்தியவிசேஷணமாகவுடையவனே யென்றபடி. இங்குவாதந்தோறும் ஓஎன்றது 'ஹாவு ஹாவு ஹாவு' என்று ஜ்ஞாநம்ஷிக்குமாப்போலே பரவேசாஷாதிசயத்தாலே வள்நவாநந்த வா நம்ஷிக்கிறவென்றபடி, சூழ்ந்து- உன்னுடைய யதோக்தஜ்ஞாநத்தையும்வ்யாபித்து, அதனில்- அந்த ஜ்ஞா நத்திற்காட்டில், பெரிய- பெரியதான, அத்தைவ்யாபித்துக்கொண்டத்தோடு ஸமமாயிருக்கிறவளவன்றிக் கே அதெல்லாமொருதேசமாம்படி ததாவ்யாபகமானவென்றபடி, என்னவா- என்னுடைய அபி லாஷையானது, அவாஎன்றுஅபிலாஷை, அற- அற்றுப்போம்படி, அபேக்ஷிதவிரஹத்தாலே மாய்மாம்ப டியென்கை, சூழ்ந்தாயே- வ்யாபித்தாயே, அபரிமிதாநந்தரூபனான வுன்னுள்ளே நானொருதஸாமாரா ஜநிவதித பிந்துவிநவைப்போலே, மக்நமாகும்படி. நிரதிசயகல்யாணமஹாவிபூதி ப ரிபூர்ணனான வுன்னை யெனக்கதீதவிசேஷமாக ப்ரகாசிப்பித்தருளிக்கொண்டென்னோடு ஸம்ச்லேஷித்தரு ளினையென்றபடி. ॥கO॥

அயனை- சதுர்முகனை, பத்மோத்பவசரீரகனையென்றபடி. அரனை- ஹரனை, ஹரசரீரகனை என்றபடி. இது ஸாமாநாதிகரண்யத்தில் ஸகலசேதநங்களுக்கும் ஈச்வரன் என்கைக்கு ப்ரதர்சநம், இது அரியை என்கிறதற்கு விசேஷணம். அவா- அபிநிவேசமானது, அற- அறும்படி, சூழ்ந்து- சூழு மவனை, தந்திருவடிகளை யடையவேணுமென்று தணிதரான வாஸ்ரிதருடையஅபிலாஷையெல்லாம் ஸாபே க்ஷாதிசயத்தாலே சமிக்கும்படியவர்களோடு பரிபூர்ணமாக ஸம்ச்லேஷிக்கும்ஸ்வபாவனை என்றபடி. அரியை- ஹரியை, ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனாய் நிரதிசயஔஜ்ஜ்வல்ய ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்யலாவண்யயௌவ நாத்யநந்தகுணநிதி திவ்யரூபனாய் ஜ்ஞாநசக்த்யாதி திவ்யமங்களகுணஸமஷ்டிரூபனாய் அசிந்த்ய ஜநவர்ணனீயாபரிமித திவ்யபூஷணபூஷிதனாய் நிரதிசயகல்யாண திவ்யாயுதஜாலசோபிதனாய் சே ஷசேஷாசநகருடப்ரமுகநாநாவிதாநந்த திவ்யபரிஜந பரிசாரகநிஷேவ்யமானனாய் அப ரிமிதோதாரகுணஸாகரனாயிருந்த பரவாஸுதேவனையென்றபடி. அலற்றி- இப்போதே ஜ்ஞாநாயவனை

மூ— அவாவற்றுவீடுபெற்றகுருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* அவாவிலந்தாதிகளாலிவையாயிரமும்முடிந்த* அவாவிலந்தாதியிப்பத்தறிந்தார்பிறந்தாருயர்ந்தே*. ॥௧௧॥

திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— நீசனுப் ஸர்வாதிசயாவஹவ்யப தேசரணநமனியிபாயஸாஸ்த்ரஸாரணதிவ்யாதிவ ஸம்ஸ்லேஷணாயாய ஸமஸ்தவஸ்துநஸ்ஸூவிஸ்லேஷணபிருந்த வெம்பெருமானை யலற்றியவாவற்று நிரவதிஸந் தோஷமடையப்பெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன வவாவிலந்தாதிகளா லிவையாயிரமும அவ ற்றிலே தம்முடையவபேக்ஷிதம்பெற்று விடாய்தீர்ந்த பத்திவற்றையறிந்தார் பிறந்துவைத்தே அயர்வறும மரர்களுக்கும் மேல்ப்பட்டாரென்கிறார். ॥௧௧॥

ஆறாயிரப்படிமுற்றிற்று.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— விற்றுகையாலே அரியையென்கிறவிடத்திலே நித்யவிபூதியோகம் விவக்ஷிதமென்று நினைத்தருளிச்செ ய்கிறார் (ஸம்ஸாரதோஷத்யாதியால) வீடுபெற்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸ்தேத்யாதியா ல்) இவையாயிரமுமென்கிறதற்கு அவாவிலந்தாதிகளாலென்று கிழோடேயன்வயம். இவையாயிரமும் அவாவி லந்தாதிகளுண்டாயிற்றினவென்று தாத்பர்யம், இப்பத்திலென்கிறவிடத்தி விதம்ஸலத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அவற்றிலேயித்யாதியால்) பிறந்தாருயர்ந்தேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிறந் துவைத்தேயித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஈ— பரிபூர்ணமாக வநுபவிக்கவேணுமென்கிறவபேக்ஷாதிசயத்தாலே நிரதிசயமாகக்கூப்பிட்டு, அவா வற்று- அந்தவபேக்ஷைதீர்ந்து "பரிபூர்ணஸ்ஸமஸ்தகாம:" என்கிறபடியே தம்முடைய ஸ்வரூ பமிப்போது பரிபூர்ணமாகையாலே அவாப்தஸமஸ்தகாமராயென்றபடி. வீடு- மோக்ஷத்தை, ஸம்ஸார நிவ்ருத்திபூர்வகமாக நிரதிசயானந்த ப்ரஹ்மாநுபவத்தை என்றபடி. பெற்ற- அடைந்த வரான, குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவாழ்வாரென்றபடி. சொன்ன- அருளிச்செய் ததான, இவையாயிரமும்- இந்தப்பாட்டுக்களாயிரமும், அவாவிலந்தாதிகளால்- அவாவில்ப்பிறந்தவையானவ ந்தாதிரூபஸந்தர்ப்பங்களால், அவா என்று பக்த்யாஸக்தி, பரமபக்திவிஷயநிரவதிகபக்தி என்றபடி. உள்ளடங்காதபடி நிரவதிகமான பரமபக்திவிஷயபக்தியாலே "ஸோக: ஸ்லோகத்வமாகத:" என்கிறகண க்கிலே பரிவாஹங்களாய்க்கொண்டுபிறந்தவையாய் அந்தாதிரூபங்களான ஸந்தர்ப்பங்களாலே என்றபடி. இது காரகக்ரியாவசம். இப்பாட்டுக்களாயிரமும் பரமபக்திவிஷயநிரவதிகபக்தி பரிவாஹங்க ளாய்ப்பிறந்த ஸந்தர்ப்பங்களாலேயுண்டானவையென்று வாக்யதாத்பர்யம். ஆகலாலிவையவ்யாஜபக்திஜ ந்யங்களாய் ஸர்வேஸ்வர திவ்யசரித்ரஸங்கீர்த்தனங்களாகையாலே, பரமபக்தியுக்தரான ஸர்வேஸ்வரஸேவைக ப்ரவ்ருத்தரான ஸம்ஸாரிகளுக்கு அவஸ்யாநுஸந்தேயங்களென்று பரமதாத்பர்யம். முடிந்தவவாவில்- சம்பூர் ணமான அபேக்ஷையில், முடிந்தது- சம்பூர்ணமானது, கீழ்ப்பலவிடங்களிலுண்டானவபேக்ஷைகள்போலன்றி க்கே, இதுக்குமேலபேக்ஷிக்கவேண்டாதே உத்தரக்ஷணத்திலே பரிபூர்ணபோகஸாம்ராஜ்யம் கரஸ்தமாம்படி யத்யுத்கடமாய்ப்பரிணமித்த அபேக்ஷையிலேயென்றபடி, சதுர்மோக்ஷாபேக்ஷையில்ப்பிறந்ததான என்கை, அவாவிலபேக்ஷாபரிவாஹமாய்ப்பிறந்ததான என்று தாத்பர்யம். அந்தாதி- அந்தாதிரூப மான, இப்பத்து- இத்தஸகத்தை, அறிந்தார்- அறிந்தவர்கள், அர்த்தஜ்ஞாநபூர்வகமாக அப்யஸித்தவர்க ளென்றபடி, உயர்ந்தேபிறந்தார்- உன்னதராயேபிறந்தவர்கள், நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலுமதிகமான வைபவத்தையுடையவர்களாய்க்கொண்டே பிறந்தவர்களென்றபடி. உயர்ந்தே என்கிறவிடத்தில் அவதாரணத் தால்பிறந்து, சிலகாலக்குப்பின்பன்றிக்கே "பூர்வஜாவிஷ்ணுபக்தைஸ்ச ஸர்வபூதாஜநகாதயே" என் கிறகணக்கிலேபிறக்கச்செய்தேயே இவ்வைபவத்தையுடையராய்க்கொண்டு பிறந்தவர்களென்றபடி, இத்திரு வாய்மொழியப்யஸிக்கக்கட வதன்மேலாயதிருவாஸகத்திலேதானே ஸர்வகாலங்களுக்கு நித்ய ஸூரிகளில்காட்டிலும் அதிகபக்தியுக்தராயிருக்கைப்பிற தேஹம்நித்யத்தையுடையவர்களாய்க் கொண்டே

பாடவதரித்தருளின வேதாவபாஷர்களென்று திருவுள்ளம். ||கக||

மதிம்வ்யூஹ்யாஜ்ஞாம் ப்ரஜ்ஞாம் வேதஶங்காஸ்தாரகம் ஸஜ்ஜஹித்ஸாவத்ரகம் விவிதஸஜநத்ரக்ரியதிஷ | ஸமெதீ ப்ராமேத்ராமம்ஸ விஷயக்ருதா த்ராதரஸமாத்ருத்வாதாஸ்தம் ஸங்ஸாரணிவேதாநஜந்நஸ்யாஜம் || உபயே ஸ்வாநாகம்வா ஶாரிவாஸணிதிவ்யாக்ருபாஷட்ஸஸீ வ்யாவ்யாவ்யாமேஜநவகே ஸஹமஜிதமேஜாஜநுய ந்யாதமோமாமே | ஜீபாதாஸஞ்ஜஸ்ஸகாமய நஜாதயநுமஞ நேதவதம்மே யோயம் ஶ்ரீரங்கநாயோ நிமஜஜமநி யே: வருணவும்தேயதீக்ஷ: ||

இருபத்திநாலாயிரப்படி முற்றிற்று.

ஜ்ஞாநவைராக்யநாதநாமேவாய ஸ்ரீமதே வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(முனியேநான்முகனே.)

ப்ரஹ்மேஶாத்யாத்மபாவாஜ்ஜலதிஸுதயாஸம்ஶ்ரிதோரஸ்யஹாரா
த்திவ்யஶ்ரீவிக்ரஹத்வாதவிரததநயாதத்தவதீபப்ரஹோஷாத் |
பத்தாபம்யாக்ஷமூர்த்யாஶ்ரணகரணத: ப்ராண்யபாவேஶிதத்வாத்
நாதே ஜாதாநபாரோ வ்யாஹரிரிதி ஶமஜிஹ்ஶம்பந்தாந்தஸ்த்தாவ ||கககா||

(ப்ரஹ்மேஶாத்யாத்மபாவாத்) முனியேநான்முகனேமுக்கணப்பா- ப்ரஹ்மாருத்ரர்களுக்கந்தராத்மாவா யிருக்கையாலும், (ஜலதிஸுதயாஸம்ஶ்ரிதோரஸ்யஹாராத்) திருமார்வத்துமலைநங்கைவாசஞ்செய் பூங்குழலாள்திருவாணை- திருமார்வுக்கலங்காரமாய் ஸர்வேஶ்வரனைதனக்கும் வாஸனையுண்டாக்கும்படியான திருக்குழற்கற்றையையுடையவளாகையாலே தனக்கத்யந்தாபிமதையான பெரியபிராட்டியார்மேலே மறுக்க வொண்ணாதவாணையிட்டு இச்சேதநனாலே வளைக்கப்படுமவனாகையாலும், (திவ்யஶ்ரீவிக்ரஹத்வாத்) என் பொல்லாக்கருமாணிக்கமே- விலக்ஷணமான நீலரத்நம்போலேயிருக்கிற திருமேனியையுடையவனாகையாலும் (அவிரததநயா) உம்பரந்தண்பாழேயோவி த்யாதி- ஸூக்ஷ்மசிதசித்வஸ்துக்களைத் தாரகமாக உடைத்தான ப்ரஹ்மாண்டங்களையெல்லாம் ஶரீரமாகவுடையனாகையாலும், (அத்தவதீபப்ரஹோஷாத்) எனக்காராவமுதானாயே- அநுபவிக்கவநுபவிக்க த்ருப்திவாராதபடி நிரதிஶயபோக்யனாயிருக்கையாலும், (பத்தாபம்யாக்ஷ) உனக்கேற்கும்கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பா- ஏஷவஹந்த்யநபாயிநீ தவைகஞ்சநாயிகே தக்ஷணா' என்கிறபடியே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் தனக்குப்போருத்தமான பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனாகையாலும். (ஸ்ப்ருஶ்யாஶரணகரணத:) கோலவராகமொன்றாய் நிலங்கோட்டிடைக்கொண்டவெந்தாய்- உபாதேயமான வராஹரூபத்தைக்கொண்டு ஸ்ப்ருஷ்டியையுபகரித்தருளுகையாலும், (ப்ராண்யபாவேஶிதத்வாத்) உற்றவிருவினையாயுயிராய்ப்பயனாய்- ப்ராண்யாப்ராண்யங்களாகையிருக்கிற ஜீவதத்வங்களுக்கு நிர்வாஹகனாகையாலும், ஆவேஶிதத்வாத் என்கிறவித்தாலேதானே மேலிற்பாட்டில் 'முதல்தனிவித்தேயோ' என்றுசொல்லுகிறகாரணத்வமும் ஸங்க்ருஹீதமாகிறது, (நாதேஜாதா) என்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே- ப்ரேமஸம்ப்ருதவிஹ்வல தாவிஶேஷவஜ்ஜ' என்கிறபடியே ஸ்ரீஶடகோபாழ்வானை மடியிலேவைத்து உச்சிமோந்துகொண்டுகந்தணைத்தாப்போலே தம்முடையவிடாயமும் வருணமாம்படிவந்துகலந்த வெம்பெருமான்தானே மோக்ஷப்ரதனுமாய் உபாயமுமாகிறானென்னுமிவ்வர்த்தத்தை "முனியேநான்முகனிலே" உபநிஷத்ஸாரனவாழ்வார் வெளியிட்டாரென்றுகொண்டு "வேதாந்தாசார்யவரோதா ஶ்ரியாஸாயம்ஜமகவத்: | ஸ்வேவிஷ்ணாஸ்விஞ்ஞாத்வா ஸமேதஸ்தாமய ஸஹ" என்கிறபடியே ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் ஸ்ரீஸூரிநிதேகளோடேகூட ஶேஷஶேஷஶமாயாஸ ப்ரவேஶநாஶவிபவஶிஜநவஶிவாஶிகா வரிவரிதவாணபாஸூதைப்பக்கொண்டு ஏழுலகம்தனிக்கோல்செல்ல வீற்றிருந்தருளுகிற வெம்பெருமான்திருவடிகளிலே "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" என்றுமேநாமபிததபடியே ஸர்வதேஶஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும்பெற்று க்ருதார்த்தரானாரென்கிறார். ||ககரு||

ஸஹவாஸநாம் கதிம் வ்ருஜிநாரிதஹநாஸ்தாநஶங்காஹரம்
ஸாம்ராஜ்யம் ஸக்தராஜாம் பஹுவிபஜநவ்யக்ரியம் ஶ்ரீஶமாஹ ।
தீவ்ரம் ரக்ஷாம் ஸ்வதாநே ஸ்வஜநதநதஸாக்ருதா க்ருதார்த்தாம் ப்ராஹவாஞ்சே
ஸேவ்யாதஸ்தம் ஸவாதிர்த்தி வஸாரணி ஸ்வம் ஜோக்ஷ்யம் ஸ்ரோதஸோ ஹ்ருதி ॥௧௧௪॥
உதயம் ஸேவ்யம் ஸதோஷ்யம் ஶாஸ்வதம் ஹததநம் ஸர்வஸௌஹார்த்த ப்ரக்ருஷ்டம்
ப்ராப்யம் ஸந்தாநஸ்தம் ப்ரபந்நஸாரஸம் ஸ்வாஶ்ரிதாநிஷ்டஜிஷ்ணும் ।
ஸத்த்வஸ்தாநம் நிராவரணஸாம்ராஜ்யம் ஸர்வபந்த்யம் ஸஹாயம்
ஶ்ரீஶம் ப்ராஹ ஸ்வஸித்தௌ ஸ்வயமிஹ கரணம் ஸ்வப்ரபந்தே ஶடாரிஃ ॥௧௧௫॥
க்ருத்யஸ்வீயப்ரபந்தே ஶமஜிதமிதயே ஸம்ஸ்ம்ருதே தத்த்வஸாரம்
தேவதீர்த்தே ஸ்வாத்த்வம் விஶதய ஹ்ருதாத்மஸாக்ஷாத் ப்ரஸ்ருஷ்டம் ।
ஜாதீம் தீர்க்கஸ்வபாவம் ப்ரதநஸ்வேத்வரா ஸ்தவ்யா
தாஸாந்தே பத்யமேதத் ப்ரதநஸ்வார்த்தம் ஶடாரிஃ ॥௧௧௬॥
ஶ்ரீமாநாதிஸ்ய விஸ்தாரகாரணஸ்வம் விஶ்வஸ்ய ஶக்திஃ
ஸ்வீயஸ்வ்ருஜதோஃ ஸ்வாரணபூர்வைஃ ஸ்வீக்ருதாஸ்தாகஹாரஃ ।

இப்படி பரமஶதகத்திலே பத்துஶ்லோகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

ஆஶ்ரிதர்க்கு நல்லதுணையாகவும் பொல்லாவழியில்வரும் க்லேஶங்களைப்போக்குமவனும் அஸ்தாநேபய ஹத்தாலே ஶங்கிக்கப்படுமவனும் தன்னை ஸ்மரித்தவர்களாலே ஸம்ப்ராப்யனும் பஹுவிபஜநவ்யக்ர ஹத்தாலே ... ஸ்தாநங்களையுடையனும், ஆஶ்ரிதருக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே க்ருதஜ்ஞதையையுடையனும் அவர்களுடைய ஶரீரத்திலே பக்ஷபாதாதிஶயத்தாலும் அவர்கள்விஷயத்திலே ஸௌஹார்த்தாலே ஸந்தோஷனும் ஆஶ்ரிதரை அவித்யாதிதோஷத்தாலே நயிப்பிக்குமவனும் மோக்ஷப்ரதனும் உபகாரகனுமான எம்பெருமானை ஸர்வாதிஶாயனாக பரமஶதகத்திலே ஶடகோபர் ஸாதித்தருளினாரென்கிறார். ॥௧௧௪॥

இப்ப்ரபந்தத்தில பத்துஶதகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான ப்ரதாநார்த்தங்களை ப்ரதர்ஶிப்பித்தருளுகிறார்.

ஸேவ்யனும், ஸேவிக்குமளவில் த்ருப்தியினியனும், நிரவதிகஸௌஹார்தநுமாயுமவனும், ஸர்வஶ்ரேஷ்டத்வ ப்ராப்திஸாதநமாயும், பாபஹாரகமாயுமவனும், ப்ரபந்நஸாரனும், ஆஶ்ரிதாநிஷ்டநிவர்த்தகனும், ஆஶ்ரிதஜநவத்ஸலனாயும், ஸர்வருக்கும் நிரவதிகஸௌஹார்த்தாயும், ஸர்வஶக்திஸம்பன்னனுமான எம்பெருமானை ஸ்வப்ராப்தியிலே ஸ்வயமுபாயபூதனாக ஸ்வப்ரபந்தமான திருவாய்மொழியிலே யாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௧௧௫॥

இவ்வாழ்வாரருளிச்செய்த நாலுதிவ்யப்ரபந்தங்களுக்கும் தாத்பர்யத்தை ஒருஶ்லோகத்தினாலே ப்ரகாஶிப்பித்தருளுகிறார்.

ஆழ்வார் ப்ரதமப்ரபந்தமான திருவிருத்தத்திலே ஸம்ஸாரத்தினுடைய தோஷத்தையருளிச்செய்தார், த்விதீயமான திருவாசிரியத்திலே எம்பெருமானுடைய பரத்வ பரத்வாதிகளை ஸ்பஷ்டமாகக்கண்டநுஸந்தித்தருளினார், த்ருதீயமான திருவந்தாதியிலே எம்பெருமானுடைய அநுபவத்தில் தமக்குண்டான ஸம்ஸார ஞாதிஶயத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தருளினார், சதுர்த்தமானதிருவாய்மொழியிலே தாமபேக்ஷித்தபடியே அநுபவித்து மோக்ஷத்தையும்பெற்றாரென்கிறார். ॥௧௧௬॥

அநந்தரம் இரண்டுஶ்லோகத்தாலே திருவாய்மொழியிலே ஆழ்வாரருளிச்செய்த அர்த்தவிஶேஷங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

ஶ்ரியஃபதியாய் ஸர்வஸ்வாமியாய் நிரவதிககாருண்யவாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யஸௌலப்ய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வ க்ருதஜ்ஞத்வஸ்திரத்வ பரிபூர்ணத்வ பரமோதாரத்வாதி கல்யாணகுணங்களையுடைய எம்பெருமான் திருவடிகளிலே ஆத்மரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம்பண்ணின நமக்கினி கர்த்தவ்யாந்தர

[illegible]

[illegible] என்ன தான் [illegible] இனிவரப்புகுகிற [illegible] வேறுயாருக்குத்தான் [illegible] என்ன [illegible] திருவாய்மொழி [illegible] வைபவத்தையுடையவர்கள் [illegible] கக௧ [illegible] அருளினரென்கிறார்.

[illegible] இவற்றை நீக்க ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய [illegible] திருவாய்மொழியிலே [illegible] அருளினரென்கிறார்.

[illegible] திருவாய்மொழியினுடைய [illegible] ஸ்ரீரங்கநாயனுக்கும் [illegible]

[illegible] ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு இத் திருவாய்மொழியிலே [illegible] எம்பெருமானுடைய [illegible] எம்பெருமான்தானே [illegible] ஆகையால் [illegible]

[illegible] ஆழ்வாருடைய [illegible] எல்லாரும் [illegible] திருவாய்மொழியில் [illegible] க௪௨௦௩

[illegible] 20/8/36

[illegible]

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

[illegible]

... திருவடிகளே சரணம்.

[illegible]